

ശ്രീ ദേവീഭാഗവതം

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവശാസ്ത്രീകൾ

ശ്രീ ദേവീഭാഗവതം

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവശാസ്ത്രികൾ

വൃത്താനുവൃത്തമായി

ഭാഷപ്പെടുത്തിയത്.

രണ്ടാം പത്ത്, കോപ്പി 800.

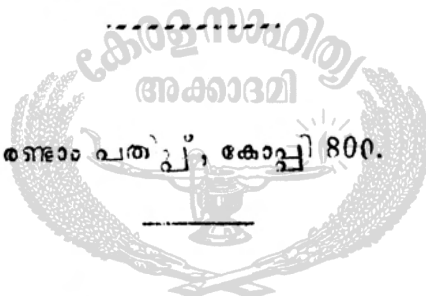
ചക്രവർത്തികൾ സംഗ്രഹം.

തൃശ്ശിവപേരൂർ

സാമ്രാജ്യമുദ്രാലയം കീഴിൽ

അച്ചടിച്ചത്

൧൧൦൨

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെ നമഃ

അ വി. ഫ്ല മ സ്തു .

പ്രിയളിതാബികായെ നമഃ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം.

ഭാഷ.

ഒ ന ട ട സ്ത സ്തം .

ഒ ന ട മ ഭൂ ധ ധം .

ഔാനിശാസ്വ്വൈചതസ്മുതന്തിയാത് തോഷസ്വധിയേതോന്നി
കന്നോദ്യവിദ്യയേ.

ശങ്കരകൻ പറഞ്ഞു.

സുത!സുത!മഹാഭാഗ!ധന്യൻനീപുരുഷഃപര! നൽപുരാണങ്ങളേ
യെല്ലാംനല്ലവണ്ണംഗ്രഹിക്കയാൽ * ഏകദളിപ്രമതായുള്ള പതിനെട്ടുപു
രാണവും പുണ്യവാനാംഭവാൻ,വ്യാസൻനിർമ്മിച്ചതുപഠിച്ചെടുക്ക! *
അഞ്ചുലക്ഷണമൊത്തേററരഹസ്യങ്ങളുടങ്ങി ടും പുരാണമെല്ലാമാവ്യാ
സൻചൊല്ലിത്തന്നുധരിച്ചുനീ * ഞങ്ങൾക്കുള്ളൊരുഭാഗ്യത്താൽമുനി
മാർവിശ്രമിച്ചിടം കലിബാധയകന്നോരീയുത്തമസ്ഥലമാണ്ടുതെ * ഈ
മുനീന്ദ്രസദസ്സിന്നുപുരാണംകേൾക്കുവാൻകൊതി പുരാണസംഹിതഭ
വാൻചൊല്ലിപ്പേരെപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നതായ് * താപത്രയങ്ങൾപോയിട്ടുപോ
യുസ്സാസ്തരങ്ങൾവേദത്തോടൊത്തിടുന്നല്ലപുരാണംനീകഥിക്കുകോ *
ചെവിയുംഗ്രഹണത്തിന്നുസാമത്വമുണ്ടെന്നുപുരാണംകേൾക്കായ്ക്ക
ദൈവംവഞ്ചിച്ചതുനിമിത്തമാം * മധുരാദിരസംകൊണ്ടുനാക്കിനെങ്ങ
നെമോദമോ? * അതുചോൽചെവികൾക്കുസേവാക്യംകൊണ്ടാണു
മോദവും * ചെവിയില്ലാശ്ശിലുംസുഷുപ്തംശബ്ദംകൊണ്ടുരസിച്ചിടുംചെവി
യുള്ളവർകേൾക്കാഞ്ഞാൽപൊട്ടുനാർത്തനെയ്യാണവർ * അതുകൊ
ണ്ടില്ലാമെന്നുപുരാണകേൾക്കുവാൻശ്രദ്ധയോടിതാ വാഴ്ത്തുന്നതെന്തിശ്ശര

സ്വൈരലിതൻഭീരിമുഖമായ് * ഏതെങ്കിലുംപ്രകാരത്തിൽകാലതളു
 സമാനചർ വ്യാപനംകൊണ്ടു മുമ്പാർ,വിചാരിതാർശാസ്ത്രവിന്യായാൽ
 ശാസ്ത്രങ്ങളായിചിത്രങ്ങൾയുകതിവാദങ്ങളൊത്തവ കരുതി,പ്രാജ
 വ്യഭാഷാപരവരാനാത്മപാദവും * വാദിപ്പാൻമുഖ്യംനല്ലപരപ്പുംത്ര
 ടിയുള്ളവ നാനാവിധവുമാണൊത്താൽ,പ്രശാണംമുൻമാതിരി* വേദാ
 നം,സാമ്പ്രികം,പിന്നൊരാജസം,കർമ്മകാണ്ഡമാം * താമസംമേതുവേ
 പ്പററിവാദിക്കുന്നീതി ശാസ്ത്രവും* അഞ്ചുലക്ഷണമാനുള്ളപുരാണങ്ങൾ
 പഠിത്തന്നീ കഥാഭാഗങ്ങളാൽമുന്നഗ്നങ്ങളൊടുചേർന്നായ് * ഏ
 ല്ലാലക്ഷണവുംചേർന്നിട്ടുണ്ടാംവേദത്തിനൊത്തിട്ടും പുണ്യഭാഗവതംപ
 ണ്ടുപറഞ്ഞില്ലേഭവാൻമുനേ! * ധർമ്മം,കാമം,മുഷി,മോക്ഷാകാമികൾ
 ക്കുതേതരം കൊടുക്കുതൃപ്തതമാമതുചൊല്ലിമുരുകിനീ * ഭിദ്യഭാഗ
 വതകേൾപ്പാനാശിക്കുന്നൊരെയിദിജർ ഗുരുഭക്തിയത്രും,സർവ്വഗുണ
 വും,ധർമ്മനിഷ്ഠയും, ചേർന്നീയറിയുന്നുണ്ടുപതിനെട്ടുപുരാണവും * ഓ
 രൊപുരാണനീചൊല്ലിക്കേട്ടുതേങ്ങങ്ങളെങ്കിലും അമൃതങ്ങളമരന്മാരെ
 പ്പോലെവന്നില്ലത്രെ * യിക്കരിക്കുന്നമുതിനേ,യതുമുഷികൊടുത്തി
 ടാ കേട്ടാൽഭാഗവതമത്ത്വൻക്ഷണംസേകുമുതന്നാം * അമൃതങ്ങളീ
 വാൻവേണ്ടിയാഗങ്ങൾപലമട്ടിലായ് ഗുരുയോടൊത്തുചെയ്തിട്ടുംമു
 ഹതിചന്നില്ലതേവരെ * യാഗങ്ങൾക്കുപലസ്വേദഗുഹ്യസ്വർഗ്ഗാഭ്യർത്ഥി
 പതിക്കണം ഏവംസംസാരചക്രത്തിലെല്ലാപ്പോഴുംഭ്രമിക്കണം * അറി
 വില്ലാതെ,സർവ്വജ്ഞ!മുഷതരാവില്ലൊരിക്കലുംഗുണമുക്തൊത്തൊരിക്ക
 ലചക്രത്തിൽചുറ്റിടുന്നവർ * അതിനാൽസരസപുണ്യരഥസ്വരോമോ
 ഷ്ചരോഹിണീമോക്ഷമുയ്യുള്ളവർക്കിഷ്ടംചൊൽകഭാഗവതഭവാൻ *

ശ്രീഭദ്രാഭാഗവതം കന്നടം പദ്യം

ശങ്കരകല്പനാ നമ്പമല്ലായം.

ഭാഗവതം മദ്ധ്യം

ശ്രീസുതൻ പറഞ്ഞു.

ധന്യൻമഹാഭാഗ്യശാലി ഗുരുൻഞാൻ,മഹിമാവെഴും നിങ്ങൾ
 ചോദിക്കയാൽവേദംവാക്യപുണ്യപുരാണവും * ആഗമങ്ങളിൽവെ
 മെല്ലാശാസ്ത്രത്തിൽവെച്ചുത്തമം രഥസ്വാസർവ്വവേദാർത്ഥസമ്മതം

ണം * നിത നിർണ്ണയം, വ്യാപിച്ഛാഭിജ്ഞാവിദ്യവർഗ്ഗം സർവ്വായാതാ
 യോഗികാബോദ്ധവസ്തുമാത്രം സാക്ഷിനി * അവരതന്ദ്രനാകാജ
 സ്വമാഗ്നസുശക്തികൾ മഹാലക്ഷ്മി, മഹാപാണി, മഹാകാളിയുമെ
 നിവർ * അമ്മുസുശക്തികൾക്കുള്ള ഭോസപീകാരലക്ഷണം സ്രഷ്ടി
 കാണതുശാസ്ത്രജ്ഞർ സർവ്വമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ
 വർമുഖരണ്ടായനന്തരം സ്രഷ്ടിസ്ഥിതിവിനശാത്മം പ്രതിസർഗ്ഗമതി
 ന്നുപേർ * ചന്ദ്രസൂര്യോത്ഭവന്മാരാരാജാക്കളുടെ വംശവും മറ്റു വംശ
 ങ്ങളും ചൊല്ലുവംശമെന്നാണിതിനുപേർ * സ്വായംഭുവൻ മുതൽക്കുള്ള
 മനുക്കളുടെ വർണ്ണം അവർ തൻകാലവുമെ ചൊല്ലുമന്വന്തരമതാസ്തം *
 അവർ വംശത്തിനെ ചൊൽകവംശാനുവർതിതമതം പുരാണമെല്ലാമീ
 യഞ്ചുവക്ഷണം ചേർത്താൻ വരും * സപാലേക്ഷമിമ്മട്ടി ഭാരതം ചൊ
 ല്ലിമാമുനി അഞ്ചാം വേദമായീട്ടമിതിമാസമതിനുപേർ *

ശൈനകൻ പറഞ്ഞു.

ഏതെല്ലാമപ്പുരാണങ്ങളെന്നു ചൊൽകു സവിസ്തരം അതിൻ സം
 പ്രകളം കേൾപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെല്ലോ * കലികാലഭയം കൊണ്ടി
 ന്നെമിശ്ശരണ്യവാസവും വിധിപണ്ടമനോരൂപമായ ചക്രമുദ്രിതാൻ *
 ഇതിന്റെ പരകേന്ദ്രിഃകരോപാകയെന്നും പറഞ്ഞവൻ ഇവണ്ടിയെ
 വിദ്രോഹിണ്ണമാകുമാസ്ഥമുത്തമം * വരികില്ലാ പ്രദേശത്തിൽ കലി
 യെന്നൊന്നൊരിടലും നിങ്ങൾ വാഴ്ത്തിയിട്ടില്ലാ യുഗം വരുമതേവര *
 ബ്രഹ്മാവിൻ വാക്കുകേട്ടിട്ട ചക്രത്തെ അടത്തുണ്ടെല്ലോ * പരീക്ഷിച്ഛറി
 വാനോരാദിക്കുതോറുന്നതേ * ആനേമിയിവിടെത്തീട്ടുപൊടി
 ന്നെന്നതു കൃപയായ് നൈമിശ്ശരണ്യമെന്നാണിത്ര ഭൂമിക്കുപേരുമാ
 യ് * കലിപ്രവേശമിവിദില്ലരിനാലിവിടെ തിങ്ങാൻ കലിയേഭയമു
 ഭൂതാസിദ്ധർ മുൻ വർഗ്ഗം * പശുവേക്കല്ല കിഷ്കിന്ദ്ര, യാഗം പിഷ്ട
 പശുക്കളാൽ കാലാകഴിക്കണം സത്യയുഗം വന്നിട്ടു വോളവും * ഭാഗ്യം
 തന്നാണിവിടെ നീവനാതെല്ലാവിധത്തിലും വേദമുഗ്മതശാസ്ത്രപുരാ
 ണം നീ കഥിക്കുകൊ! * ചൊല്ലുന്നവൻ ബുദ്ധിമാനാം ഭവാൻ, കേൾക്കു
 ന്നാരുളോ ഒരു വേലയുദില്ലാതിങ്ങകാഗ്രതയൊടുള്ളവർ * തപത്ര
 യങ്ങരോപായിട്ടു ഭാഗ്യസ്താസ്തംഭവാൻ, ചൊൽക ഭാഗവതം പുണ്യപു
 രാണമതിമംഗലം * ധർമ്മാർത്ഥകാമങ്ങളോ ചേരുമറിയാം ബ്രഹ്മവിദ്യയേ
 അതിനാൽ മോക്ഷമുണ്ടാകുമെന്നു ചൊല്ലിയൊമുനി * വ്യാസൻ ചൊ

നാശനാശമെന്തുളസൽക്കമകേട്ടതിൽ സുത!ഞങ്ങൾക്കുചൊതുരേ
പ്ലിവന്നില്ലിതേവര * അഖിലഗുണങ്ങളോക്കുപൊതുപവിത്രം |
സകലഭവനമാതാവിൻചരിത്രംവിചിത്രം | നിഖിലഭരിതനാശമെല്ലാ,
മിഷ്ടാകൊടുക്കും | വിമല!പറകദേവീ നാമമാളംപുരാണം. ||

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം ഒന്നാംസ്കന്ധം
ഗ്രന്ഥസംഗ്രഹവിജയം രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

മു ന്നാ മ സ്ത്ര ധ യ ങ്ങ .

സുതൻപറഞ്ഞു.

മുനിമാരേ!കേൾക്കുനിങ്ങൾപുരാണങ്ങളുൾക്കുപുറം വ്യാസൻസത്യ
വതീപുത്രൻചൊല്ലിഞാൻകേട്ടപോലവെ * മാ'യംഭാ'യംരണ്ടുവീരം
ബ്രാ'മുനംനാലുവായുരും അനാപലിംഗശൂന്യങ്ങൾ,പുരാണാദ്യക്ഷര
ങ്ങളാം * പതിന്നാലായിരംഗ്രന്ഥമാത്സ്യമെന്നാമതോതിനാൻ ഒൻ
പതായിരമുജ്ജ്വാലമാക്കുണ്ടുയമനന്തരം * പതിന്നാലായിരംപിന്നൊ
രത്തുരംഗ്രന്ഥമുള്ളതായ് ഭവിച്ചുതെല്ലാപറഞ്ഞീട്ടമറിവുള്ള മുനീശപ
രർ * പതിനെണ്ണായിരംശ്ലോകമാണിബ്രഹ്മാവതത്തിന്നും പതിനായി
രമപ്പണ്ണബ്രാഹ്മണിസംപാദത്തിടം * പന്തിരായിരവുണ്ടുമാണുബ്ര
ഹ്മാണ്ടുയമനത്തിൽ ബ്രഹ്മഭവൈവർത്തതിലൊപതിനെണ്ണായിരംവ
രും * പുത്തായിരംവാമനമാ,മുന്യാമതിന്നുമേൽ ഇരുപത്താലായിര
വുശ്ലോകംവായവ്യമെന്നതിൽ * ഇരുപത്തിമുവായിരമാംഗ്രന്ഥംവൈ
ഷ്ണവത്തിലും ഇരുപത്താലായിരമാംവാമാംഗ്രന്ഥസംഖ്യയാൽ * പ
തിനാറായിരംശ്ലോകമഗ്നിയെന്നപുരാണവും ഇരുപത്തയ്യായിരമാംനാ
രദത്തിന്നുശതനക! * വിസ്താരമാംപാത്മമോത്താലൻപത്തയ്യായിരം
വരും പതിനോരായിരംലിംഗപുരാണത്തിങ്കലോക്കനീ! * പത്തൊൻ
പതായിരംപത്രംഗാരുഡം,വിഷ്ണുചാന്നതാം പതിനേഴായിരംശ്ലോകം
മുത്തിൽപറയുമുനി * എൺപത്തോരായിരംസ്തോത്രപുരാണത്തിങ്ക
ക്കനെ പുരാണനാമമെല്ലാംഞാൻഗ്രന്ഥസംഖ്യയൊടോതിനേൻ *
പാല്ലാമുപപുരാണങ്ങൾകേട്ടാലുമുനിവീരരേ! സനൽകുമാരമാണാ
,നാരസിംഹ,മാനന്തരം * നാരദീയം,ശിവം,പിന്നെങ്ങൊട്ടാസസദ്യ,
യുരും കാപിലം,മാനവം,പിന്നെക്കേൾക്കുശരണസ,മെന്നയ്യും * വാ

യന്നും,കാളിക,നവീച പാനതാമൊയസാംബവും പാരാശരൻപൊ
നാസൗര,മാദിത്യമതിവിസ്തരം * മാഹേശ്വര,ഭാഗവതം,വാസിഷ്ഠ
തിവിസ്തരം ചൊല്ലുന്നപുരാണങ്ങളിവയെന്നറിവുള്ളവർ * പതിനെ
ട്ടുപുരാണങ്ങൾപ്രാസൻതിർമ്മിച്ചശേഷമായി അവയ്ക്കുള്ളാരുസാര
ത്താലുണ്ടാക്കിനല്ലഭാരതം * മനപന്തരനോരമുള്ളാരപോപരയുഗങ്ങ
ളിൽ ധർമ്മത്തിനായ് പുരാണങ്ങളെല്ലാംപ്രത്യക്ഷമാക്കിട്ടും * പോപര
നോരമേവിഷ്ണുപ്രാസത്രപത്തൊക്കെത്തുടൻ ലോകോപകാരത്തിന്നേ
കവേദത്തെപ്പലതാക്കുമേ * ആയുസ്സുംബുദ്ധിയുംവിപുൽപ്പ്രകലിയിലാ
കയാൽ ദേവിതൻഭാഗവതവുമയുഗത്തോരൂപറഞ്ഞിട്ടും * വേദംകേൾ
ക്കുകശുഭകർമ്മശ്രീകർമ്മംദോഷമാകയാൽ പുരാണങ്ങളവഹായിപ്പാ
ഞ്ഞുപ്രാസമാമുനി * ഏഴാംമനപന്തരംവൈവസ്വതമാണിതിതിങ്കലെ
ഇരുപത്തൊന്നാകുംപോപരത്തിൽമുനീന്ദ്രന്മാർ * പ്രാസൻധർമ്മിപ്പുനാം
സത്യതീവനന്ദനനെൻതൂത ഇരുപത്തൊൻപതിൽപ്രാസനശ്വതമാ
മാവുമായ്നന്ദം * വ്യാസന്മാരിരുപത്തേഴുകഴിഞ്ഞിട്ടൊണ്ടിതേതരം അ
വരെല്ലായ്യാഗത്തോരൂപ ചൊല്ലീട്ടുണ്ടുപുരാണവും *

ദുഷികൾ പാഞ്ഞു.

മുൻയുഗങ്ങളിലെപ്രാസന്മാരെച്ചൊല്ലീടണമേവൻ പുരാണ
ങ്ങൾപോപരമായ്യാഗത്തോരൂപറഞ്ഞവർ *

സുതൻ പാഞ്ഞു:

ഒന്നാകുംപോപരവേദംഭാഗീച്ചുപ്രാസനായ്വിധി രണ്ടാമത്ത
തിലെപ്രാസവേലമെയ്യുപജാപതി * ഉശനസ്സാരമുനീങ്കൽ,നാ
ലിൽപ്രാസൻബ്രഹ്മസ്തി അഞ്ചിരുത്സവിതാപ്രാസനാറിൽമുത്യാവ
ന്നുപേർ * മലവാവേഴി,ലെട്ടിരുത്സവിഷ്ണുപ്രാസനാണെക്കൊ! ഒൻ
പതിൽസാരസ്വതനന്ത്രിധാമാപത്തിലുള്ളൊരു * ത്രിവൃഷൻപതിനൊ
ന്നിരുത്,ഭാരതാജനനന്തരം അന്തരിക്ഷൻപതിമ്മൂന്ന്പതിന്നാലി
ന്നധർമ്മനം * തുളാരുണിയതിൻശേഷം,പതിനാറ് ത്വനങ്ങളെൻ മേ
ധാതിഥിയതിൽപിന്നെ,വ്രതിയാംപതിനെട്ടിൽ * അത്രിപത്തൊൻ
പതിൽ,പിന്നെഒട്ടൊരുതമൻപ്രാസനായ്നന്ദം ഫലാരമാവുത്തമൻ,വ്യ
സനിരുപത്തൊൻപതിലുള്ളൊരു * വേനൻവാജമുഖസ്സം,സോമനമുഖ്യ
യണൻ,മുനേ! തുണണിദുവുമാം,പിന്നെപ്രാസൻഭാഗ്ഗവ,നായ്നന്ദം *
ദുഷിതിപിന്നെജാതുകണ്ണൻകണ്ണമെപോയനൻമുനി പ്രാസന്മാരിരു

പാതകങ്ങളാൽ കേടാണുപറഞ്ഞുതെ * കൃഷ്ണഭക്തപായനൻ വൊ
ല്ലിക്കേട്ടുത്താൻ പ്പരാണവും സർവ്വഭവകൈടുക്കുന്ന ശ്രീമൽഭാഗവതാമു
നേ! * കാമമോക്ഷങ്ങൾ നൽകീടും വേദാത്മങ്ങൾ നിറഞ്ഞിടം സർവാ
ഗമരസഞ്ജയമോക്ഷേച്ഛിക്കും മിഷ്ടമാം * വൈരാഗ്യമേറുന്നവ
നായ് മഹാനാമധോനിജ്ഞാപുരുഷായ വിഷ്ണുഃ തൻപുത്രനായുള്ള ശു
കനുവേദം വ്യാസൻപുരാണത്തെ രചിച്ചുചൊന്നാൻ. || വ്യാസൻ കഥി
ച്ചു സഹപാരിത്താനാ പ്പരാണസാരങ്ങൾ ശ്രവിച്ചുനിന്നു | യഥാർത്ഥമാ
യിട്ടു രഹസ്യമെല്ലാം | ധരിച്ചു പിന്നെ ശ്രവിൻ പ്രസാദാൽ. || അമേയനാ
തതുഭൂതബുദ്ധിമാനാം | സുതൻ രചോദ്യത്തിനു ശേഷമാകും പുരാണസാ
രങ്ങളുമോതിതാതൻ | പ്രമോദമായ് കേട്ടുവസിച്ചുത്താനും. || സീമാർത്ഥ
ഭവാബ്ധി യക്ഷരകടന്നീടുന്നതിനായ്, ശ്രകൻ | ശ്രീമൽഭാഗവതാമര
ഭൂമപലം ഭക്തിക്കു വാനാസ്ഥയാ | ഓരോസൽക്കഥയൊക്കെയും ചെവി ക
ളാൽ സ്നേഹേന കേട്ടാനതിന്നാരന്യരളു ചികേര ക്കിലക്കലിമലം പോകി
ല്ലവന്നപ്പൊഴേ? || ആചാരത്തെ വെടിഞ്ഞു വേദവിധികൈക്കൊള്ളാ
ഞ്ഞാ രാപ്പാപിയും | വ്യാജാലന്ത്രവേണ്ടി യീവരപുരാണം കേൾക്കുമെ
ന്നാകിലൊ | ഈലോകത്തിലനേകഭോഗസഹിതം വാണിട്ടു ദേഹാന്ത്യ
മാം | കാലേയോഗികൾ ചേർത്ത മഹാഭാഗവതം ചേർന്നിടം. || വി
ഷ്ണുപാദികൾക്കു മറിവിരുലകപ്പെടാത്ത | ബ്രഹ്മസ്വരൂപിണി, സമാധി
യിൽ നിന്നിടുന്നോൾ | ആചിദ്രതന്നെ നിവസിച്ചിട്ടു, മാരുതിന്ദ്രം ദേവീ
പുരാണമതു കേൾക്കു, മലൻറ ചിത്തേ. || അംഗങ്ങളൊത്ത നരജന്മവുമി
ബ്ദചാബ്ധി | ഇങ്ങേക്കു രജ്ഞവതിനു പുരാണമുത്താൻ | വക്താവുമൊ
ത്തുമതു കേൾക്കുകയില്ലയെങ്കിൽ | ദൈവം ചതിച്ചു ചതിതന്നതു ശക്തി
ല്ല. || ആർക്കുണ്ടു ഭയമെവിടെ പ്പട്ടവാം മനുഷ്യൻ | കേൾക്കും സദാ രസമൊ
ടും പരഭോഷമെല്ലാം | ഓക്കീല്ലനല്ല പുരുഷാത്മമൊ പുരാണം | കേൾക്കു
ന്നതിനു ബതമന്ദത ചേർന്നുമൂലം. ||

ശ്രീഭാഗവതം കിന്നാമസ്തോത്രം

പുരാണനിർണ്ണയം

കിന്നാമസ്തോത്രം

നാലമദ്ധ്യായം.

ഇഷ്ടം പറഞ്ഞു

ഇപ്പോഴാണ് കേട്ടുകേൾവാസനയ്ക്കുള്ള തുഭാവ്യയിൽ ജനിതാനന്ത
മെറ്റുണ്ണമവനെയെന്നെയുള്ളവൻ * അയോനിജൻരീകടയുകേട്ടയിൽ
ജാതനാണവൻ ഏന്തൊന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കുസന്ദേഹമേന്തിന്നതില്ലെ
ടൊ! * പണ്ടുകേട്ടജനിതാനേവീരകന്തൻകുകനെന്നതായ് പുരണ്ട
പിന്നെയദ്ദേഹമെന്തിനാണുപരിച്ചതും *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

സരസ്വതീനദീതീരത്തിങ്കൽ പണ്ടാത്രമത്ത് ലായ് വ്യാസനാക്കു
വിപ്ലക്ഷികളെക്കണ്ടാൻ വിസ്മയം * ചിറകൊട്ടുകിലിക്കാതെ ചവന്നൊ
രുമുഖത്തെട്ടും മുട്ടപൊട്ടിട്ടുൻകൂട്ടിൽ പിറന്ന ചെറുപക്ഷികൾ * തള്ള
യുത്തനയ്യെക്കൂടി ശ്മശാനപോയ് കൂടക്കൂടിനായ് തീറ്റിക്കൊ
ണ്ടുവന്നുകൊട്ടുപുതം * സന്ദോഷത്തോടവയതേ ചിറകിൽ ചേർത്തിരി
പ്പതും സ്നേഹത്തോടുകൂടുകൾകൊച്ചു ചണ്ടമവെയുതും * കണ്ടിട്ടി
ക്കുരുവിസ്തംഭം തൽശിശുവിൽ സ്നേഹമീവിധം വന്നതെന്തെന്നുള്ളവണതാ
മുനിവിരചിച്ചിരിക്കെ * ഇതുപക്ഷികൾക്കുമീവണ്ണം പത്രസ്തേഹംഭവി
ക്കുകിൽ തന്റെ ശൂഷകാമിക്കുമൊഴുകെന്തതല്ലതം? * ഇപ്പ
ക്ഷികൾക്കുപത്രന്റെ വിവാഹംകൊണ്ടുസൗഖ്യമോ? വിവാഹാനന്ത
രപുത്രഭാവ്യയെക്കണ്ടുമോദമോ? * പുത്രൻ ധർമ്മവുനായ് തീർന്നതി
ക്കുസുകൃതത്തിനായ് പിതാക്കൾ വൃദ്ധരാകുമ്പോൾ ശൂശ്രൂഷിച്ചുവസി
ക്കുമോ? * പണം നേടിട്ടല്ല നമ്മമാർക്കു കൊണ്ടു കൊടുക്കുമോ? അല്ലെ
ങ്കിൽ പിതൃകർമ്മങ്ങൾ വിധിപോലെ കഴിക്കുമോ? * ഗൃഹയിൽ പോയ്
പിതൃക്കൾക്കു ഗതിക്കായ് ശ്രാദ്ധമുട്ടുമോ? വൃഷഭോത്സജ്ജനം ബാലൻ
വിധിപോൽ ചെയ്തുകൊള്ളുമോ? * ഇസ്തംസാരസുഖത്തിങ്കൽ വച്ചിട്ടു
ത്തമമാം സുഖം മകനേലാളനെയെഴുപ്പുണയ്ക്കുന്നതുതാൻ ദ്രവ്യം * പുത്ര
നില്ലാത്തിലില്ലേതു ഗതിയുന്മേലെന്നതും പരലോകത്തിന്നു പാ
ത്തായ് പുത്രൻ താൽ നല്ല നാധനം * മനതൊട്ടു മുനികൾ ധർമ്മശാസ്ത്ര
ങ്ങൾ ചൊന്നതിൽ പുത്രവാൻ സ്വർഗ്ഗമാണ്ടിട്ടു പുത്രനില്ലതെന്നമെ *
പുത്രനുള്ളൊൻ പാപമുക്തനെന്നുള്ള രോപ്തവാക്യമാം അനമനവുമു
ണ്ടിപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷത്തിലുമായിതെ * ഭീനനായി മരിക്കായ് ഭൂമി

തന്നിൽകിട്ടപ്പവൻപുത്രനിലായിലോഭംബത്തോടുചിന്തിക്കുമിങ്ങനെ *
 ഞാൻസന്ധാധിച്ചുപണവുഗ്രഹപാത്രമേളക്കയും നല്ലതാമിബ്ഭവ
 നവുമേലാലാർജ്ജവഭിഷ്ടമോ? * മരണത്തിലവന്നുള്ളാടുംമൂലമുഖത്തു
 പോം മനുഭൂമകൊണ്ടവന്നുഗതിയ് ല്ലാതെയുംവരും * ഇതുവിധത്തിൽ
 പലതരംചിന്തിച്ചുമുനിഃപ്ലവായ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുവളരെദിവ്യയായി
 വിചിന്ത * ഓരോന്നു ചിന്തിച്ചിറങ്ങുമനസ്സിൽചെയ്തനിശ്ചയം മഹാ
 മേരുസമീപത്തിൽതപസ്സിനടന്നെത്തിനാൻ * മനസ്സുകൊണ്ടുചിന്തി
 ച്ചാനേതുഭവനിനിക്കുടൻ ആഗ്രഹിക്കുവരുന്നതുകുവരണേസ്സുവചെ
 യ്തന്നും * വിഷ്ണുവോരുദനോശക്തൻതാനോബ്രഹ്മവമാവുസൂര്യനോ? ഗണേ
 ശനോവരണനോഗുഹനോവിരിഹോത്രനോ? * ഇതുചിന്തിച്ചിറങ്ങ
 യ്തുമ്പോൾനാരദൻമുനിസത്തമൻ യദൃച്ഛയാവന്നുചേർന്നുവായിച്ചു
 കൊണ്ടുടൻ * വ്യാസനാമുനിയെക്കണ്ടിട്ടുതിസന്തോഷയുക്തനായ് അ
 ഛ്ഛാസനകൂടനന്ദകീട്ടുചോദിച്ചാൻകൾമലതെയും * കൾപപ്രശ്നവും
 കേട്ടുചോദിച്ചുമുനിനാരദൻ വ്യാസ! ചൊൽകെന്തു ചിന്തിച്ചുവല്ലാതെമ
 രുവുനന്നീ *

വാരാഹൻ പറഞ്ഞു.

ഓപുത്രൻ പ്ലഗതിയെന്നോർത്തിട്ടുസുഖമില്ലമേ ആദ്യംമൂലമുണ്ടാ
 യചിന്തയാണുമാമുനേ! * ഇപ്പോഴുംവരമേകീടുന്നാരോഞാൻസേവചെ
 യ്തന്നും എന്നചിന്തയുമുണ്ടിപ്പോൾഭവാൻതാൻശരണംമുനേ! * ഭവാൻ
 സർവ്വജ്ഞനാണെല്ലോകൃപയാക്കുചാല്പിടേണമെ ഏതുഭവനെവേണം
 ഞാൻ പുത്രനായ് സേവചെയ്തവാനു *
 നാരദൻ പറഞ്ഞു.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

വ്യാസൻറചോദ്യംകേട്ടിട്ടുമാതാമാനാരദൻമുനി വേദജ്ഞൻ
 വളരെസ്സന്തോഷത്തോടുകൂടിചൊല്ലിയിങ്ങനെ *

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ഏതോ! വ്യാസ! മഹാഭാഗ! നിൻചോദ്യംതന്നെയീവിധം പണ്ടെ
 നല്ലർമമാവിഷ്ണുവോടുചോദിച്ചുകേൾക്കുനീ * മൃഗാനിഷ്കംവിഷ്ണുവേ
 കണ്ടുവിസ്തരിച്ചതുതുലമായ് * എൻപിതാവായബ്രഹ്മാവായ്ചോദിക്ക
 പ്പെട്ടുവിഷ്ണുവും * മുത്തുമാലയണിത്തുളളാൻശംഖചക്രഗദാധരൻ പീ
 താംബരൻമന്ത്രശ്ചാഹുമാനിൽശ്രീചത്വമാണ്ടുചൻ . * ജഗത്തിൻകാര
 ണൻഭവഭവൻസർവ്വജഗൽപതി തപസ്സുചെയ്തുവാഴുന്നവാസുദേവൻ
 രമാപരി *

ഇഹാവാ പറഞ്ഞു.

ഭവഭവ! ജഗന്നാഥ! മഹാലക്ഷ്മീപാത! വിഭോ! അരേഭ്യോനിമു

വാഴ്ന്നുതപസ്സാദരണമുതൽ * സർവ്വലോകേശ്വരൻനീയിന്നിതെന്നാ
 ശ്വർഗ്ഗമോക്ഷകിയല്ലാത്തതിൽവാഴ്ത്തേണ്ടതെന്നിതിൽചരമമൊത്തു
 തരം? * എല്ലാവരുംസൃഷ്ടിച്ചുഞാൻനിന്റെനാഭിപത്മജനിച്ചവൻ നി
 ന്നേക്കാൾശ്രേഷ്ഠനാണെന്നതിന്നെന്നോടുകൊള്ളുകനീ? * ഞാനറി
 ണ്ബിട്ടുനീതന്നെയാണിതാസർവ്വകാരണൻ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിവിനാശങ്ങൾ
 നിന്നധീനത്തിലുള്ളവ * നിന്നിട്ടുകൊണ്ടുലോകത്തെസൃഷ്ടിച്ചിട്ടു
 ഞാൻവിഭോ! ഹാൻചരിക്കുന്നവനാൻനിന്റെചൊല്ലിൻ പ്രപൻ *
 കാററിക്കുന്നതും,സൂര്യനാകാശത്തിൽചരിപ്പതും, അഗ്നികത്തുന്നതും,
 മേഘവർഷവും, നിന്റെറയാളത്താൻ * നീയേതുദേവനേസ്സവിച്ഛി
 നെന്നാണുസംശയം നന്നേക്കാൾശ്രേഷ്ഠനേക്കാകുമുന്നിലുംകാണതി
 ല്ലുഞാൻ * കൃപയോടുകൂടെമെയ്യേണുഞാൻനിൻകേതൻമഹാപ്രഭോ! മ
 ഹാത്മാക്കുഗ്രന്ഥമായിട്ടെന്നമില്ലെന്നതാൻമതം * ആവാക്കുകേടുക
 റിയുംബ്രഹ്മാവിനൊടു ചൊല്ലിനാൻ ശ്രദ്ധയായ്കേടുകൊണ്ടാലുംസു
 ക്ഷ്മാനിന്നോടുകൂടാം * ദേവാസുരനന്മാരീ,നീയും,ഞാനും,മഹേശ
 നും സൃഷ്ടി സ്ഥിതിവിനാശങ്ങൾചെയ്തതായോക്ഷമെങ്കിലും * സൃഷ്ടാ,
 നീ,പാലകൻ,ഞാനും,സംഹാരത്തിനരുദ്രനും, ചെയ്യപ്പെട്ടശക്തിയാ
 ലെന്നാണുവേദാന്തികർമതം * സൃഷ്ടിച്ചിടൻരാജസിന്ധാശക്തിരാഴ്
 ന്നനിൻകലായ് എന്നിൽസാതപിക്യംശക്തിതാമസീശക്തിരുദ്ര
 നിൽ * അശ്ശക്തിയെന്നുസൃഷ്ടിക്കാൻനിന്നിൽസാമർത്ഥമില്ലഭോ! പാ
 ലനത്തിന്നെനിക്കും,സംഹരിപ്പാനായ് മഹേശനും * അതിന്നധീനത്തിൽ
 നമ്മളെല്ലാംവാഴ്ന്നുസന്തതം പ്രതൃഷ്ഠത്തിൽപരോക്ഷത്വമുൾ
 ള്ളാത്തമോതിടാം * ശേഷകൽഞാൻറങ്ങുന്നതപരതന്ത്രനതായ് ദ്രവം
 ശക്തധീനത്തിലായിട്ടുകാലാവന്നാലുണൻ ടം*തപസ്സുചെയ്തു, ഞാന
 ശ്ശക്ത,ധീനത്തിലാണെങ്കോ! ചിലനേരംലക്ഷ്മിയോടുകൂടിയവനാൻകളി
 പ്പതും* ചിലപ്പോളുസൗന്ദര്യരോടൊത്തരീപര്യങ്കരം ശരീരദുഃഖമുണ്ടാ
 ക്കുംയുദ്ധംചെയ്തതുമങ്ങനെ ഏകാഗ്നിയത്തിൽവെച്ചിട്ടുപണ്ടുനീകണ്ടതല്ല
 യോ? അയ്യായിരംപത്മങ്ങൾബാഹുയുദ്ധംകഴിച്ചതും * എൻകണ്ണമ
 ലജാതമാൻഘോരമാർമധുകൈടൽ അസുരന്മാരവരെഞാൻകൊന്ന
 തുംഭേദ്യനഗ്രഹാൽ* അപ്പോൾനീയുമറിഞ്ഞില്ലേ?ശക്തിരൂപമതായി
 ടം കാരണംപിന്നെയെന്നാണുചൊരിച്ചിട്ടുനീയെങ്ങനെ? * അവൾ
 ചൊല്ലാൽപരുഷനായ് ഞാൻവസിക്കുന്നിതാഴിയിൽ യുഗന്തോരം
 സിംഹ,മാമ,നരൻ,പന്നി,യമാസ്തരം* ജന്തുയോനികളിൽജന്മമാക്കുമി

യിലിപ്പുമാം ഞാൻസ്നേഹിച്ചുപോയല്ലവന്നി, മീനമ.സിദ്ധവാതം *
 പൂമാരിനൊക്കെത്തുകച്ചിപ്പാതെ | കാമിക്കുമോ? മീനമുതലായ ജനം |
 സ്വതന്ത്രനായാൽ ഗരുഡന്റെ മീതെ | കേൾപ്പുവേണ്ടു നടുത്തു മോ
 ഞാൻ? | നീകൊണ്ടുവെച്ചുണ്ടാരുത്താനിനാലെന്തു ശിരസ്സുവേർപെട്ടെ
 വിടോതെരിച്ചു | നിന്റെ പാല്ലിനാലുസ്സുൾ ലിപ്യശ്ച | ശിരസ്സുടുത്തിട്ടി
 തുലോത്തുവച്ചു. | ഹയാനനൻ ഞാനിതിപേരു കേട്ടു | പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു
 നിനക്കിതെല്ലാം | സ്വതന്ത്രനായ് ഞാൻ മരുവുന്നതായാ - | ലിപ്പേരെ
 നിക്കങ്ങനെ വന്നുകൂട്ടും | സ്വതന്ത്രനല്ലതിന്മേലും, ശത്രുധീനത്തിലാണു
 ഞാൻ അശ്ശുകുതിയേത്തന്നെ സദാസേവിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പതും * അതി
 നേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ് ഞാനറിഞ്ഞില്ലെന്നുമേവിധം! *

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവിനോട് പ്രകാരം പറഞ്ഞുപണ്ടു വിഷ്ണുവും ബ്രഹ്മാവതി
 നെയെന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടു ധരിച്ചു ഞാൻ * അതിനാൽ പുരുഷാത്മങ്ങൾ
 സാധിച്ചിട്ടു നാനീശങ്കയെന്നേ ഭജിച്ചാലും പരമേശ്വരീപദാംബുജം *
 എന്ദാശിക്കുന്ന നീയെല്ലാം നരകമിന്ദാമഹേശ്വരീ *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

നാരദൻ ചൊന്നതീവണ്ണം കേട്ടിട്ടാദ്യാസമാമുനി മഹാദേവീസേ
 വചനം ഞാൻ മഹാമേരുവിലെത്തിനാൻ *

സ്രീമദ്വിരാഗതം ഒന്നാം സ്പെഷ്യൽ.

ഭാഗവതം മഹാപർവ്വതം നാലാം അദ്ധ്യായം.

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ഉക്തികൾ പറഞ്ഞു.

സംശയക്കുടലിൽ സുത! മുജിത്തങ്ങളെ മാനസം ലോകമെല്ലാം വി
 സ്മയിക്കുമാശ്ചന്ദ്രനീയുരച്ചതു * ഉടലിൽ നിന്നു ഹരിതൻ തലവേവിട്ടു വെ
 ന്നതും, ഹയഗ്രീവനതായ് പിന്നെ ബുദ്ധോച്ചാഹരിയെന്നതും * ഭേവന്മാ
 ക്കാത്രയം വിഷ്ണുവേവോച്ഛിന്നവിഷ്ണുവേ ആദിഭേവൻ ജഗന്നാഥൻ സ
 ുപ്തകാരണകാരണൻ * അനന്ദമന്റെ ശിരസ്സുപ്പോളെത്തുമുലമുറിഞ്ഞു
 പോയ് അതു വിസ്താരമായ് ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചീടുകങ്ങളെ *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ശ്രദ്ധയായിട്ടു കേട്ടാലുമുനിമാരേ! പറഞ്ഞിടാം ഭേവഭേവേശനായു
 മൂലവിഷ്ണുവിന്റെ കഥാമൃതം * ഒരിക്കൽ ഹോലാരമായു മംഗലം യിട്ടാലോ

കനായകൻ പതിനാലിരമാണുമാളുംവിശ്രമിക്കാൻതുടങ്ങിനാൻ * ഞാ
ണഴിക്കാത്തവിദ്യതൻകുത്തിൽവെച്ചുസെഴച്ചൊയ് സമഭദ്രശേഖര
നാനന്ദത്തിൽപത്മമാസനസ്ഥനായ് * ഭരണഭാരത്തെയല്ലാമാവില്ലിൽ
വെച്ചിട്ടാക്കിനാൻ ക്ഷീണീഭൂമിയെറങ്ങിപ്പോയ് ദൈവയോഗത്തി
നാൽവിട്ടു * ഇതാട്ടിൽവളരെക്കാലംകഴിഞ്ഞിന്ദ്രാഭിഭവകൾ ബ്രഹ്മാ
വോടുംഭദ്രനോടുംയാഗത്തെണ്ണാൻതുടങ്ങിനാൻ * ദേവകാർയ്ക്കുണ്ടരസാ
ധിപ്പാൻയാഗങ്ങൾക്കൊക്കെനാഥനാം വിഷ്ണുവെക്കാഞ്ചരിനായി
വൈകുണ്ഠത്തിൽഗമിച്ചവർ * അവിടാറവിയെക്കാണാത്തൊരുകുണ്ഠാ
ലോത്തുകണ്ടുൻ മഹാവിഷ്ണുവുറങ്ങിപ്പോമ്പലത്തിൽചെന്നഭവകൾ *
യോഗനിദ്രയിൽബോധമേന്യൊഴുന്നവിഷ്ണുവേ കണ്ടിട്ടതിൻചുറ്റ
മെല്ലാഭവനായചിതന്നതേ * ഏതെന്നേമിരുനിട്ടുംവിഷ്ണുവെങ്ങുനായ്ക്ക
യാൽ ബ്രാഹ്മഭദ്രാഭിഭവനാരെല്ലാംചിന്തതുടങ്ങിനാൻ * ദേവനാരോ
ടിന്ദ്രനുപ്പാറംചോലിച്ചു;നോത്തുചൊല്ലുവിൻ വിഷ്ണുനിദ്രവടിഞ്ഞീ
ടാനെന്തുനാംചെയ്തേണ്ടതു് * ചെന്നാൻ ഭദ്രനോടായ് ശംഭു:വുണത്തു
ന്നതുകഷ്ടമാം യാഗത്തെഴുത്തുതോപാർത്താലാവശ്യകവുമാണേടോ! *
ബ്രാഹ്മാമുമപ്പോൻ മന്ദ്യോൻവെതലെന്നൊരുജന്തുവേ ഭൂമിയിൽ
തൊട്ടിരിക്കുന്നവില്ലിനാഗുളജ്ജവാൻ * അതാവില്ലിനാറൊട്ടതി
ന്നാലാവില്ലുചൊങ്ങു ഓ അപ്പോൾവിഷ്ണുവുണന്നീടുംദേവദേവശപരൻ
ഹരി * ദേവനാക്കുളകാർയ്ക്കുളെല്ലാംസാധിക്കുമപ്പൊഴു എന്നറച്ചാ
മെച്ചതലിനെവില്ലരിന്നാൻചറഞ്ഞവൻ * അപ്പോൾചെന്നാജന്തു:
'നിദ്രാഭംഗംകഷ്ടമണമിതിൽ എന്തിനായ് ചെയ്യണം?ഞാനെന്നായി
ബ്രഹ്മാവിനോടുതാൻ * നിദ്രയെ,ദ്രുപതിക്കള,ശിശുമാതാക്കളെയുമേ
വേർപിരിയ്ക്കുകമാവില്ലും,ബ്രഹ്മമത്തിക്കുതുല്യമാം * അതുകൊണ്ടെ
ന്തിനായ്?ഞാൻ വിഷ്ണുവിൻസുഖനാശവും വില്ലുതിന്നവരുത്തുന്നതുപാ
പത്തെച്ചെയ്തയാണു് * തൻകാർയ്ക്കുതിരുപാപത്തെച്ചെയ്യുമെല്ലാജ
നങ്ങളും അതുപോലെൻകാർയ്ക്കുമാനുവന്നാൽപാപംചരിച്ചിടാം' *
ബ്രഹ്മാവി പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങളായാഗമദ്വേത്തിൽനിന്നുക്കുഭാഗമേകീടാം ചെയ്തിക്കാർയ്ക്കു
ത്തേനിവേഗമുണർത്തിടുകവിഷ്ണുവേ * ഹരിസ്സഗ്നിയിലാക്കുമ്പോൾപാ
ശ്ചത്തിങ്കൽപതിച്ചിടും, അതുനിൻഭാഗമായ് തീരുകാർയ്ക്കുസാധിക്കുന്നീ
ക്ഷണം *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഇതുകേട്ടാജ്ഞന്തു ചെന്നഭൂമിയിൽതൊട്ടിരുന്നിടും വില്ലിനാഗുള

ജിച്ഛേദ്യേന്താണതിൽനിന്നവിട്ടുപോയ് * ചുവട്ടിൽത്താണറുവി
 ല്ലിനമേറത്തലതെരിച്ചുടൻ വെച്ചതാശ്വാസമുണ്ടായിയെപ്പെട്ടങ്ങുവേ
 കൾ * ബ്രാമാണ്യമെപ്പൊമുക്തർകിച്ഛുദ്രുതികമ്പവും സമുദ്രങ്ങൾകല
 ണിപ്പോയ്പേടിച്ഛുജലജന്തുവും * കൊടുങ്കാറ്റുടനണ്ടായികിടങ്ങീപ
 ്പുതങ്ങളും ദുഃഖസുഖകമായുള്ള കൊള്ളിമീനംപതിച്ചുടൻ * ദിക്കെ
 ല്ലാമിരുളായ്തീർന്നു സുഖ്യാനുപയേറുവോയ് എന്തെല്ലാമീദർഭി
 നത്തിൽ വരുമെന്നോളുളുവേകൾ * ദേവനാരീവിധംചിന്തിച്ചീട
 വേമകുടത്തൊട്ടും കണ്ഡലങ്ങളൊട്ടുംവിഷ്ണുവിൻശിരസ്സുതെരിച്ചുപോ
 യ് * കൂരിരുട്ടുകുറഞ്ഞൊന്നു കുറഞ്ഞു, വിധിശങ്കർ കണ്ടുടൻതലയി
 ല്ലാത്ത ലക്ഷണമെട്ടദേഹവും * വിഷ്ണുവിൻതലയില്ലാത്തൊരുടൻ
 കണ്ടിട്ടുവേകൾ വിസ്തനാൽദുഃഖാബ്ധിയിൽ മുങ്ങിക്കേണതുകണ്ടി
 നാർ * ഹാനാഹ! ഹേവിഭോ! വന്നതെന്തപ്പോ?ളിതുവിസ്തനം ദേ
 വകൾക്കൊക്കെയുദുഃഖംവന്നദേവേശ!കേശവ! * ഭേദിപ്പാനുമുറിപ്പം
 നംഭവിപ്പിടാനുമാർദ്ദമേ സാധ്യനല്ലവോനാർതൻമായയോ?തലയ
 ററതും * ദോഷമേവെന്നപ്പോൾദേവനാരോമരിച്ചുപോം സപാതൻ
 മുഖത്തചിങ്ങന്നുസ്സാനുകൊണ്ടല്ലതങ്ങളും * യക്ഷന്മാർ,രാക്ഷസ്സന്മാ
 രു,മന്യൂരന്മാരു,മല്ലഹോ ഇവവിരസ്സുതങ്ങളുടനാൻചെയ്തതാരേട്ടുപ
 റഞ്ഞിടാം * പരായീനത്തിലായ്തങ്ങളുംമൊസ്സതെന്തെങ്ങുപോവതും?
 ബുദ്ധിയില്ലാത്തദേവന്മാർക്കിനിശ്ശരണം?വിഭോ! * മാതേശനാവി
 ഭോ!നിൻറെശിരസ്സുവേർപെടുത്തതും രജസ്സുപതമോരൂപമായാശ
 ക്തികളല്ലതാൻ * ശിവൻതൊട്ടുള്ള ദേവന്മാർദുഃഖിക്കുന്നതുകണ്ടുടൻ
 വേദവിത്താസുരാചാർയ്വനേവംചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ * 'കരണമുവിളി
 കൂട്ടിപ്പാശ്വമെന്ത?ഖിലേശരേ! ബുദ്ധികൊണ്ടു നമുടിട്ടിങ്ങുപായം
 ചെയ്തുപല്ലതും * ദൈവമുത്സാഹമീരണ്ടെന്നിനയിൽതുല്യമാസ്സതും പ്ര
 ത്യാനാനാചെയ്തിടേണംചൊല്ലിപ്പുതുവൈവയും'

ഇവൻ പറഞ്ഞു

ദൈവമെന്നവലിപ്പംകേൾപെരുമുഷണിപ്പുയോജനം ദേവന്മാർ
 കാഞ്ചവേവിഷ്ണുശിരസ്സററതുമുലമായ് *

ബ്രഹ്മാവി പറഞ്ഞു.

നല്ലതോചിത്തയാകാലംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതൊക്കയും നന്നായ
 നഭവിക്കേണാമെവത്തേയാർകടന്നിടും? * സുഖാവാഹ്വോദോഹു
 മുള്ളുയ്ക്കണ്ടെന്നിശ്ചയം ഔഷ്ണാലത്താലെൻശിരസ്സുമുരിച്ചാൻപണ്ടു

ശൗരൻ * ശാപത്താലതുപോലീശന്നുണ്ടായിപ്പിറവായതും അതു പോൽതന്നിന്നഹരിശിരസ്സുണ്ഡിയിൽവീണതും * സന്ദന്ദ്രഭഗമുണ്ടായിസ്വർഗ്ഗശമനനരര മാതസേവ്യവിനാശത്തിൽപോലീശസിംഹാൻപിന്നെയിറുന്നും * ഇവരുമുണ്ടൊന്നു പിന്നിസ്സംസാരത്തിലോർക്കിൽ ആർക്കുണ്ടാകയില്ലി?പ്പോരമുഖിമുദ്രേണ്ടനിക്കളം * മിന്തിക്ക,നിത്യയായിപ്പോവിദ്വാപിന്നിമായയേ ബ്രഹ്മരൂപിയവരതന്നിന്നിക്കാലും സാദ്യമാക്കണം * ബ്രഹ്മ ചിദ്രജഗത്തല്ലാമുണ്ടാക്കീടുധരിപ്പവര അവരൊഴാവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴെത്രപോകുത്തിലശേഷവും *

സുതപരഞ്ജയ.

ബ്രഹ്മാദേവകളോടേവചൊല്ലീടുസുരകാല്പമായ് സ്മരിപ്പാൻമുത്തിമരയാകുംവേദങ്ങളെളാടുകൊല്ലിനാനു *

ബ്രഹ്മാദേവ പരഞ്ജയ

സർവ്വകാര്യങ്ങളുംസാധിച്ചീടുവാനായ്സ്മരിക്കുവിൻ ബ്രഹ്മരൂപിണിയായ്സർപ്പാൽപ്രകൃതായുള്ളമായയേ. * അതുകേട്ടാമറകളുംജ്ഞാനത്താലാണ്ടിടേണ്ടൊരാ ലോകമെല്ലാംനിറഞ്ഞുള്ളമായയേസ്മരിക്കുകയ്ക്കുൻ *

ദേവന്ദർ പരഞ്ജയ

നമസ്കാരമാമാമായേ!ലോകംസൃഷ്ടിക്കുമെന്നീകേ! ശിവനീലംകൊടുക്കുന്നനിശ്ശ്വേന!ഭൂതനായികേ! * ഭൂതങ്ങൾക്കൊക്കെയുദ്ദേഹി,പ്രാണനാംപ്രാണികൾക്കുനീ ധീ,ശ്രീ,മേധാ,ക്ഷമാ,കാന്തി,ശ്രദ്ധ,ധൈര്യവ്യമോർമ്മയും * അർമാത്രയതുനീതാൻ,ഗായത്രി,വ്യാഹൃതി,ജയാ,വിജയാ,ധാത്രിയും,ലജ്ജ,യശസ്സും,ദയ,തിഷ്ഠയും * ഇമ്യനുലോപ്യമുഖാവതിൽസമന്തേ! കാരുണ്യശാലിനി!യശേഷജഗത്തനന്ദമേ! വിദ്യേ!ഹൃദേ!സകലലോകഹിതേ!വരേണ്യേ! വാഗ്ബീജമാണ്ടഭവനാശിനികൈവലങ്ങളാം || ബ്രഹ്മാശിവൻവിഷ്ണുമഹേന്ദ്രനാഥനി | യാദിത്യനെനീഭവനേശമല്ലാംനിതന്നെനിമിച്ഛവരാണമുഖ്യ | രജ്ജ,നീയാണജഗത്തിനെല്ലാം || സകലഭയനന്ദസ്തൂഷ്ഠിക്കാരനീയോർക്കുന്നാ | ഹരിഹരരവിധിയെനീമുഖ്യരേസൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി സ്ഥിതിലയഭവമുണ്ടാമുളരെക്കൊണ്ടുവെച്ചി | ചിദ്രമോരുപമയായ്,നീ,നിന്നിലോബന്ധമില്ലാം. || പരഞ്ജീടാൻപോലുപേന് ജനനി,നിൻപേരഖിലമി- | നാനിത്തീടാനാരിബ്ബുവനമതിൽ,നിൻരൂപമോരുവൻ! കുറഞ്ഞൊടുക്കീരൊത്തൊരുപഴകടക്കാരത്തനാ,നാ! മറിഞ്ഞീടുംപോരക്കുടലതുകടക്കുന്നതെളുതോ?|| ജഗത്തിനെല്ലാംനീയൊരുവരിഹരപാതഞ്ചൽജനനിയായ്, | സുന്ദാരാരു

നിൻമാരിമയറിയുന്നില്ലെ ചാതുരം | രചിക്കുന്നെപ്പുണ്ണന്തനിയെകളവാം
 ലോകമർന്നെന്നിനച്ചാൽവേദന്താൻചെരിയൊരുപ്രമാണംഭഗവതി||
 നിനക്കാരാലേശ്വരനെന്നിവിവലോകത്തിനാമഹോ നിനച്ചാൽനീമൂലം
 തവചർതമത്യതുഭൂതന്തരം ഭൂമിക്കുന്നെപ്പുണ്ണപേരവതിമറിനേയറിവി
 ലും | പ്പെട്ടാനില്ലേ, വേദങ്ങളിലു, മറിയാൻതനിയെയും. || അറിഞ്ഞി
 ഴ്വേ? നീയാമരിയുടെശിരസ്സററുന്നത | കുറിഞ്ഞീടാൻചെയ്തോ? മരി
 ബലമശേഷംവിശദമായ് | അവന്നൊന്നാണിപ്പൊളിതിനൊരുമഹാപാ
 പം, ചമനിൻ | പദത്താർകൈകൃഷ്ണന്തരിയിലെവിടുണ്ടായിരുന്നിതും? |
 ഉപേക്ഷിക്കുന്നേരേ? സുരരേ! രരിതൻശീർഷപതനം | ഭവിക്കട്ടേലോ
 കാതുഭൂതകരമിതെന്നോതവമതം? | മഹാഭയം, ഭോഷം, തരുമഖ്യാനം
 മേ! തലയരീ | കബന്ധത്തിൽചേർപ്പാനരുവിമലേ! താമസലവം ||
 ദേവന്മാർജ്ജുനികരിനമാംഭോഷമോതോമനസ്സിൽ | ദേവീ! ലക്ഷ്മീപ
 തിയാലവരിൽചേർന്നുപാപത്തെവെച്ചു? | യുദ്ധംമൂലംമരിയിലിയലുംഗ
 ുമന്താൻകളിച്ചി- | ടുന്നോ? നീനിൻകളികളറിവാൻതെങ്ങൊളല്ലതെ
 ലും || ദേവന്മാരോടസുരർ സമരത്തിങ്കലങ്ങേറുതോറി- | ടുവുവണ്ണം
 കരിനതപസാനന്ദവാംവാങ്ങിയിട്ടോ? | ഗോവിന്ദൻതൻതലയരുമറ
 യ്ക്കു ന, ഹേദേവിമൂലം- | വേവംപോയാമരിയുടൽവിനോദത്തിനായ്
 കാക്കുന്തോ? നീ|| താരിന്മാരിൽകോപമോ? ചെന്നെയെന്തിന്നോരുന്നി
 ഴ്വോരുകാരാവാൻകാത്തതെന്തു? | നിന്നംശംപുമാതു, കുററപൊറു
 ത്വരം - | തോഷംചെയ്തിട്ടുവനിൽജീവനേകി || ഇദ്ദേവകുറുന്നെന്ന
 നമിക്കുകൊണ്ടി | ടീലോകകാശ്വരേൽനാഥരായി | വൈകുണ്ഠനായു
 സ്സുകൊടുത്തുനീതാൻ | ശോകംബീധിതനാക്കരയാക്കുകേവേ! || മൂർഛ
 വുപാഞ്ചങ്ങളരിഞ്ഞതില്ല | ജീവിപ്പതിനംവഴിവേറെയില്ല | ജീവൻ
 കൊടുപ്പാനരുതികളേപ്പോ- | ലല്ലേ? അഗജീവനശ്ശക്തിനിങ്കൽ ||

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ദേവന്മാർസാംഗസാമന്താലീ ചണ്ഡസ്തുതിചെയ്തയാൽ പ്രത്യക്ഷ
 മായ് ഗുണാൻതയായിട്ടുള്ള മഹേശ്വരി * അവർകേട്ടാകാശഭേദത്തി
 കൽനിന്നശരീരിയായ് നല്ലശബ്ദത്തെക്കൊത്തുള്ള വാക്കുമാഗലമായുട
 ന്: * 'ദേവന്മാരേ! നിങ്ങൾഭയം ചിട്ടേണ്ടാവാട്ടു സൗഖ്യമായ്' വേദ
 ത്താൽസ്തുതിചെയ്തിട്ടുതാൻസന്തോഷിച്ചുനിശ്ചയം * ആരുലോകത്തി
 ലെന്നേയീസ്തുതിചൊല്ലിസ്തുതിക്കുമോ? ഭക്തിയോട, വനജ്ജിഹ്വമെല്ലാം
 താൻസാദ്ധ്യമാക്കിടും * ശ്രവിച്ചിതെന്നുംമനുജൻതുകാലം | സ്തുതിക്കി

ലെന്നെസ്സുവിധായ്‌വേിക്കും | ഭൂഖംകെടുംവേദമുരച്ചുസാരം-- | അന്നാ
 നീതോതിടുകിൽവേളേലും ||. ഹരിതൻതലയറവീടാൻകാരണംകേ
 ടുകൊള്ളുവിൻ കാര്യം, കാരണമില്ലാതിങ്ങുഗത്തിങ്കൽഭവിക്കുമോ? * ഹ
 രിപണ്ടരികിൽവാഴുംലക്ഷ്മിതൻമുഖപഞ്ചജം നോക്കിസ്സന്തോഷമോടൊ
 ന്നചിരിച്ചാൻമേതുവെന്നിയേ * ലക്ഷ്മിയോർത്തുകണ്ടെ; നന്നൊസ്
 ക്കെന്നെൻറകാമുകൻ വിരൂപമായെൻറമുഖംകൊണ്ടൊന്നെന്തിനവി
 ണ്ണവും * കാര്യംകൂടാതെയെന്തിനവിശിക്കുന്നുപതുക്കുമായ്‌ എന്നേ
 ക്കാൾശ്രേഷ്ഠയായ്‌വേറെഭാര്യയിപ്പോൾഭവിച്ചുവോ * ലക്ഷ്മിക്കപ്പോൾ
 കോപമുണ്ടായ്‌തമോഹനയുമായുടൻ. താമസിശക്തിയുംവന്നാലക്ഷ്മി
 ദേഹത്തിലേറിനാൾ * ദുഷ്ടാലംഭുലവുംദേവകാസ്ത്രിലിരിക്കവേണ്ടിയും
 തന്നെയൊലുംരയാശക്തിപ്രവേശിച്ചതുലക്ഷ്മിയിൽ * താമസിശക്തി
 ചേർന്നപ്പോളേറെക്കോപിച്ചുലക്ഷ്മിയും ശപിച്ചാൾമന്ദമായ്‌: 'നിന്റെ
 തലപോകട്ടെ'യെന്നുടൻ * തന്റെസൗഖ്യംനശിച്ചിടുമെന്നോക്കാ
 തൊരുശാപവും കാലദോഷത്തിനാൽനാശിസ്വഭാവമൊണ്ടുവന്നുപോ
 യ്‌ * സപതീസംഭവംദുഃഖംവൈയവ്യത്തെജ്ജയിച്ചിടും എന്നതാമ
 സിയാംശക്തിചേർന്നിട്ടങ്ങുജ്ജിലോഹ്നുപോയ്‌ * അസത്യം, സാഹസം,
 വ്യാജം, മൂഢതപമധികാശയുട; കാരിന്ദ്രം, ബ്രഹ്മിയില്ലായ്മ, സഹജംനാരി
 കൾക്കിവ * വിഷ്ണുവിൻതലശാപത്താൽസമുദ്രത്തിങ്കൽവീണുപോയ്‌
 മുന്നെപ്പോലീവിഷ്ണുവിനെത്തലയുളളവനാക്കിടാം * ദേവന്മാരെ! മേ
 തുവോർത്താൽവേറെയൊചെറുതണ്ടിൽ നിങ്ങൾക്കുവെല്ലതാംകാര്യം
 സാധിക്കാനണ്ടിതിൽദ്രവ്യം * ഹനുഗ്രീവാസുരൻവീരൻകീർത്തിമാൻപ
 ണ്ടുചോരമായ്‌ സരസ്വതീനദീതീരരഃപസ്സുഞ്ചെയ്തുമേവിനാൻ * ഏ
 കാക്ഷരമതാമെൻറമായാജീജപത്തൊടും ജിതേന്ദ്രിയൻഭോഗമെ
 ല്ലാംവെടിഞ്ഞാഹാരമെന്നീരോ * അലങ്കാരങ്ങളോടൊത്തെൻതമോമു
 ത്തിയെയോഹ്നുമെ ഓരായിരംവത്സരങ്ങൾതപിച്ചാനന്ദലോരമായ്‌ *
 അന്നതാമസരൂപത്തെലോർച്ചിച്ചിടവിടെത്തിങ്ങാൻ അവൻപ്രാപിച്ചിടം
 വണ്ണമുൻമിടശ്ശിച്ചുകൊള്ളുവാൻ * സിംഹവാഹനയായിട്ടുനവ
 നോടുംചെയ്തൊന്നാൻ: 'ചരംവരിക്കക്കോ! വീരതരുണങ്ങളെനിശ്ചയം' *
 അതുകേട്ടവനത്ര തംസന്തോഷത്തൊടുക്കുവെ വ്രജക്ഷിണനമസ്സാര
 ങ്ങളെച്ചുയ്ക്കാനതിദൃതം * എന്റെരൂപത്തിനെക്കണ്ടുകുൻകളിത്തിട്ടു
 മോലമായ്‌ അനന്ദാശ്രുക്കളോടൊന്നെ സ്തുതിച്ചാനവനപ്പൊഴേ' *

ഹയഗ്രീവൻ പറഞ്ഞു

ഭക്താനുഗ്രഹമേകീടും, കാമമോക്ഷങ്ങളനന്തരംകീടും സൃഷ്ടിസ്ഥിതി
നാലുംചെയ്തുമൊഴിയാതെയ്! നമിച്ഛിക്കാം * ഭൂ, വഹ്നി, ജല, മാകാശം, കാന്ദ,
ആപ, രാധ, മണ, ശബ്ദ, സ്പർശ, മിവയെല്ലാംകാരണനീമഹേശ്വ
രി! * നാക്കും, മുക്കും, കണ്ണും, ചെവി, തൊലി, തൊട്ടി, റിയങ്ങളും കമ്മേന്ദ്രി
യങ്ങളുംഭേവി! നിന്നിഷ്ണിനുള്ളവായിതെ *

ശ്രീഭവി പറഞ്ഞു.

എന്തുനിന്നിപ്പുറമെ, അരയ്ക്കു തുരുത്തുതൊൻ നിൻതപസ്സുഭ
ക്തിയുകൊ, ഹേരൈസ്സതോഷമായിതെ *

ഹയഗ്രീവൻ പറഞ്ഞു.

യോഗിയായ്ഭേവനായ്ഭേവാസുരന്മാരാരെ ജ്ഞനായ് വരണം, മരണം
വന്നിടരുതീവരമേകണം *

ഭേവിപറഞ്ഞു.

ജനി ചാൽമരണത്തിടമരി ചാൽജനനംദ്രവം ഇതുമുറ്റാഭലോക
ത്തിൽമരിച്ചെങ്ങനെവന്നിടും * ഈവണ്ണമരണത്തിടമെന്നോതിട്ടി
ള്ളിൽനീയെടൊ! വേറെവിനിച്ഛിച്ഛിയായവരത്തേത്താൻവരിക്കുക *

ഹയഗ്രീവൻ പറഞ്ഞു.

ഹയഗ്രീവനൊഴിച്ചുനന്നെക്കൊല്ലരുത്ബികെ! ഇതാണെ
ന്നിപ്പുറമിന്നുതീരുകിടേണമേ *

ഭേവിപറഞ്ഞു.

നീഗുഹത്തിൽചെന്നിരുന്തരാജ്യരക്ഷിക്കസൗഖ്യമായ് ഹയഗ്രീ
വനൊഴിച്ചായെന്നെക്കൊല്ലുകയില്ലെടൊ! ഈവണ്ണവരവാനന്തരംകീ
മറഞ്ഞെന്നവിടുന്നുതാൻ * സന്തോഷത്തോടസുരനനുഗ്രഹത്തിൽപോ
യ്വസിച്ചതെ * ഭൂഖിപ്പിക്കുമവൻദൃഷ്ടൻമുനിമാരെയശേഷവും അവ
നെക്കൊല്ലുവാനെന്നറിഞ്ഞില്ലാരുമെങ്ങുമെ * അതിനാൽകതിരേയ്ക്ക
ള്ളതലകൊണ്ടിന്നഭംഗിയായ് വിഷ്ണുവിന്നുടലിൽചേർത്തുവല്ല, ഭേവിശഃ
കമ്മണം * പാപിയായ് ക്രൂരനായുള്ള ദൃഷ്ടനാമസുരേന്ദ്രനെ ഭഗവാ
നാംഹയഗ്രീവൻ കൊല്ലഭേവകാൽയായ് *

സുതൻപറഞ്ഞു.

ഏവഞ്ചൊല്ലീട്ടുഭേവന്മാരോടുഭേവിമറഞ്ഞുപോയ് ഭേവന്മാരും
വിശപകമ്മാവോടുതോഷിച്ചൊല്ലിനാർ *

ഭേവന്മാർ പറഞ്ഞു.

വിഷ്ണുവിൻതലമേൽനിട്ടുഭേവകാൽയെത്തേനേടണം ഹയഗ്രീവൻ
ചെന്നസുരേന്ദ്രനെക്കൊല്ലിക്കണം *

സുതൻപറഞ്ഞു.

സുന്ദരൻചൊന്നതീവണ്ണവിശ്വകർമ്മാദികളുടെ അവർകൾക്കു
 തന്നെ വാളാൽകുതിരത്തലവെട്ടിനാൻ * വിഷ്ണുവിനുടലിൽചേർത്താ
 നവനത്തലയപ്പൊഴി ധന്യഗ്രീവനതായ് രീനാൻമരിദേവീകൃപാബ
 ലാൽ * കരേക്കാലംകഴിഞ്ഞിട്ടുമരപുണ്യമോസ്മരൻ ദേവശത്രുണ
 ത്തിൽക്കുതിരക്കുട്ടിപ്പോട്ടുദേവനാൽ * നല്ലതാമിച്ഛരിതത്തെയുരുകേര
 ക്കുന്ദ്രുതിയിൽ അവനെല്ലാമുഖമുപോയ് സുഖിയാമില്ലസശ്രയം *
 മഹാമായചരിത്രംനൽകുലംപാപവിമോചനം ചൊല്ലുന്നവർക്കു
 ഹൃദയംസുഖത്തിന്നൊക്കെകൃപമാം *

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഒന്നാംസ്കന്ധം

നന്ദഗ്രീവവതാം

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ആറാമദ്ധ്യായം.

അക്കാദമി

ഇഷ്ടം പറഞ്ഞു.

മധുക്കൈകദശോത്സായിരസംവത്സരംമരി സമുദ്രത്തിൽവെച്ചു യ
 ലംചെയ്തെന്നായ് ചൊല്ലിമുൻപുനീ * സമുദ്രമത്രമുള്ളപ്പോൾവരു
 ണ്ടായതെങ്ങനെ? ദേവന്മാരുജയിക്കാത്തമഹാവീര്യമെഴുന്നവർ * അ
 സ്മരന്മാരായതെന്നെവിഷ്ണുവെങ്ങനെകൊന്നതും? അറിവുള്ള ഭവാൻ
 ചൊല്ലുകച്ചരിതമഹാത്തുതം * കേൾക്കുന്നത്യാശത്തോടുകൂടി
 ലൻചൊല്ലുവാൻഭവാൻ ദൈവധീനയൊണ്ടുതന്നെനമളൊന്നിച്ചു
 ചേർന്നതും * മുൻപൊരോടൊത്തുവാസംവിഷ്ണുക്കൾനികൃഷ്ടമാം.
 വിഭാഗമാരോടുള്ളവെച്ചുയറ്റിതിന്നൊപ്പമാണ്ണതും * പശുക്കൾക്കുണ
 നെയ്യുകുളുന്തുമലമുത്രവും ഉറങ്ങിവിഷയിച്ചിട്ടുജീവിക്കുന്നൊണ്ടുസൗ
 ഖ്യമായ് * സദസൽജ്ഞാനവുംമോക്ഷംകൊടുക്കുന്നവിവേകവും അവ
 യ്തില്ല, വയോടൊക്കുപുരാണശ്രദ്ധയറവർ * ചിലനാലുമാരിയറിയും
 ചെവികളുള്ള സുഖത്തിന്നേ ചെവിയില്ലാപ്പാവുകൾമോഹിക്കുന്നൊച്ച
 കേൾപ്പതിൽ * പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽവെച്ചുചെവിയും, കണ്ണുമുതൽ വ
 സ്തുജ്ഞാനംകേൾവ് മുലംകാഴ്ചയാൽസത്യബോധവും * സാതപിക,രാ
 ജസം,താമസ,മെന്നിങ്ങനെകേൾവിയും മൂന്നുമാതിരിയുണ്ടെന്നുയോഗ്യ
 നാർചൊന്നതീച്ചായ് * സാതപികവേദശാസ്ത്രങ്ങൾ,സാമിത്യന്ത

നെരാജസം താമസംയുദ്ധസംസാരപരഭോഷങ്ങൾകേരപ്പെട്ടതും * ഉത്തമമദ്ധ്യമംപിന്നീടധമംമുന്നമാതിരി സാത്വികത്തെച്ചൊല്ലിപ്പറഞ്ഞു ബുദ്ധിയേറുന്നപണ്ഡിതർ * ഉത്തമംമോക്ഷകാര്യങ്ങൾമദ്ധ്യമംസ്വസ്തകാര്യവും അധമംഭോഗകാര്യത്തെക്കേൾക്കയെന്നാർമനീഷികൾ * സാവിത്രിവുമുന്നവിധംസ്വപദ്യുക്തായുമുത്തമം മദ്ധ്യമംവേശ്യതൻകാര്യമധമംപരനാരിതൻ * താമസംകേൾവിയുമുന്നം, ദ്രോഹിയോടുള്ള സംഗമം ഉത്തമം, മദ്ധ്യമംപിന്നെപാർത്ഥനാർചെയ്തപോലവെ * ഭേദിക്കുമുലനായ്യുദ്ധ, മധമംമേതുവെന്നിയെ വിവാദകലാർങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധവരിത്രവും * ഇവയിൽവെച്ചൊക്കുമെച്ചംപുരാണംകേൾക്കുന്നതെന്നൊക്കെ! ബുദ്ധിവർദ്ധിച്ചിടംപുണ്യമുണ്ടാകുംപാപമറുപോം * അതുകൊണ്ടുപുരാണത്തിൻകഥയെച്ചൊല്ലിപ്പേരമേ ധ്യാനജ്ഞാനിനുകേട്ടോണംപുരുഷാത്മങ്ങൾവന്നിടാൻ.

സ്മൃതൻപറഞ്ഞു.

[illegible]

സ്കൗതൻ പറഞ്ഞു.

അവരിങ്ങനെ പിന്നി ചൂർന്നിണ്ണി ചിലുതാനുമേ ജലത്തിലരി
കി ത്തവാഴുംമധുവോടോതികൈകളൻ *

കൈകൾ പഠിക്കൂ.

മധോ!നാമീജലത്തിന്റെനീതെയിടുന്നിരിക്കുവാൻ "മേതുവീ വ
 ഖതായുള്ളശക്തിതാനില്ലസംശയം * ശക്തിയാൽപൂർണ്ണനീവള്ളം ശ

കുതിയാധാരമായതും ശക്തിതാൻപരയാദേവീനമ്മൾക്കുള്ളതുമായ
 വും * ഈ വണ്ണമറിവുണ്ടായിട്ടാലോചിച്ചവസ്കവെ ആകാശത്തു
 നിന്നുകേട്ടുവാഗ്ബീജമന്ത്രമുതലും * ധരിച്ചിട്ടുനാമന്ത്രമോ
 ജപിച്ചവർ കണ്ടപ്പോൾ, ആകാശദേശത്തൊരുത്തേജസ്സഭോഗിയിൽ *
 അവർചിന്തിച്ചുമന്ത്രശാന്നിതെന്നുബഹുതിട്ടമായ് അപ്രകാരംസതുണ
 യായ്കണ്ടാമന്ത്രപത്രപിയെ * ആഹാരവിട്ടിഹിതങ്ങളേവെന്നേക
 മനസ്സായ് തീർന്നാമുന്തിയെയുള്ളത്തിലോത്തമന്ത്രജപിച്ചവർ * ഏ
 വമോരായിരംവർഷംവലുതായിത്തപിക്കവെ പ്രത്യക്ഷമായ്തീർവക
 ണ്ണപരാശക്തിയായവർ * ഖിന്നന്മാരായ്തപഞ്ചയുന്നവരെക്കണ്ടു
 ദേവിയും അവർക്കനുഗ്രഹത്തിനായ്ചൊന്നാൾവാക്കശരീരായ് *
 'ദൈത്യന്മാരെ! നിങ്ങളിച്ഛിച്ചിട്ടുനവരമോതുവിൻ തരുന്നേൻനിങ്ങളെ
 തപാകൊണ്ടുസന്തുഷ്ടയായിക്കാൻ' *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

ഈവണ്ണമാവാക്കുകേട്ടിട്ടുസുന്മാർപാഞ്ഞുടൻ 'സേച്ഛയാമര
 ണത്തെക്കൊണ്ടുതാൻവരമേകണം' *

ദേവിപറഞ്ഞു.

അതുപോൽമരണനിങ്ങളുടെകർമ്മപ്രസാദത്തിനാൽപരം ഭാരാ
 കർമ്മനിങ്ങളെദ്വേവാസുന്മാരും ജയിച്ചിടാ *

സൂതൻപറഞ്ഞു.

ഈവരംവാങ്ങിയസുന്മാർമദന്താൽമദിച്ചുപോയ് ജലജന്തുക്ക
 ലോടൊത്തിട്ടാഴിയിൽകളിച്ചാടിനാർ * കറേക്കാലംകഴിഞ്ഞപ്പോളുസു
 രന്മാരെട്ടല്ലാ പത്തുപീഠത്തിൽവാഴുന്നബ്രഹ്മാവെക്കണ്ടുകൂടിനാർ *
 സന്തോഷത്തോടുകൂട്ടപ്പോൾയുദ്ധഞ്ചെന്തിനിച്ഛയാ: 'യുദ്ധഞ്ചെ
 ണ്ണക്കുതന്നാലു'മെന്നബ്രഹ്മാവൊടോതിനാർ. * 'അല്ലെങ്കിൽപത്തു
 വുംവിട്ടുപോകവല്ലേടവുഷണം ബലമില്ലെങ്കിൽനീയെന്നിനിപ്പത്ത
 ത്തിൽവസിപ്പതും? * വീരനോപരമീസ്ഥാനംഭയമുള്ളോൻതുച്ഛക്കണം'
 അവർചൊന്നതുകേട്ടേവം വിചാരിത്തോടുകൂടിയും * തപസ്സചെയ്യും
 ബ്രഹ്മാവാണ്വലമുള്ളൊരുവീരരെ കണ്ടും, ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നുചിന്ത
 യോടവസിച്ചതെ *

ശ്രീദേവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ദം

മധ്യകേടയുദ്ധോദ്യോഗം

ആറാമദ്ധ്യായം

എഴുത്തച്ഛൻ.

സൂതൻ പറഞ്ഞു

ബലമുള്ളവരെക്കണ്ടുപ്രവചനം, സാമാധിയായിട്ടും ഉപായങ്ങളെ
യാലോചിച്ചപ്പോൾ നന്ദനകന്ദാൾ * 'എത്രത്തോളം ബലമിവർ
ണ്ടെന്നറിവരില്ല ഞാൻ ബലമാട്ടു മറിഞ്ഞിടാത്തുള്ള യുദ്ധം നികൃഷ്ടമാം *
മദമേറുന്നോരീ ഭാഷ്യരേ സ്തുതിക്കുകിവിന്നു ഞാൻ എനിക്കു ബലമില്ലെന്നു
ഞാൻ താൻ കാണിച്ചു താണു * ബലമില്ലായ്മയോടൊപ്പം ചാലൊരുവൻ
കൊല്ലമുക്കണം ഭാനെന്നല്ലിവെക്കാതൊരു കേടേ ഞാൻ ചെയ്തതെങ്ങി
നെ? * ശേഷനിൽ പള്ളികൊള്ളുന്ന വിഷ്ണുവെ ഞാനെന്നതിടാം മാതു
ർളജൻ മഹാവിരനെന്ദ്രഭരതരെക്കൊടുത്തിടും * പത്തനാമുതിർന്നു
ച്ചെന്നു ഭൂമി കൈക്കൊണ്ടിടും വിഷ്ണുവെ ശരണം പ്രാപിച്ചീടിനാൻ തൻ മന
സ്സിനാൽ * നന്ദവർക്കുകൊണ്ടിട്ടാവ് ഏകാഭിമാനം സ്മരിച്ചവൻ നാ
രായണൻ ജഗന്നാഥൻ നിദ്രകൊണ്ടിരിക്കാത്തവൻ *

ബ്രഹ്മവ്യ പറഞ്ഞു

ഭീനനാഥ! ഹരോ! വിഷ്ണോ! നീയെഴിക്കുകമായവ! ഭക്താർത്തി ഭണ്ട
ന! വിഭോ! ഹൃഷീകേശ! ജഗൽപതെ! * അന്തർാമിനമേയാത്തൻ! വാ
സുദേവ! മഹാപ്രഭോ! ഭക്തശത്രുക്കളെക്കൊല്ലശബ്ദമെത്ര ഗദായര! *
സ്വർജ്ജ! സ്വർഭോകേശ! സ്വർശക്തികലന്നിടും ദേവേശ! നീയെഴിററി
പ്പോളെന്നൊപ്പാലിക്കുകേശവ! * വിശ്വംഭോ വിശാലാക്ഷ! പൂണ്യ
ബ്രഹ്മണകീർത്തന! ജഗദ്ഭാനേ! നിരാകാര! സ്രഷ്ടിസ്ഥിത്വനകാരണ! *
മദംകൊണ്ടു മരിച്ചുള്ളോരസുരന്മാരുകൊല്ലുവാൻ ഇച്ഛിച്ചതറിയുന്നി
ല്ലിന്നെന്തുകൊണ്ടു? വിശേഷപര! * ഭൂമിയായ് ശരണം പ്രാപിച്ചെ
ന്നെ നീ വെടിയുന്നിതൊ? രക്ഷാശിലാനിനക്കുള്ളതില്ലെന്നായിവ
ന്നു പോം * ഈ പണ്ഡിതന്മാർ ചെല്ലിട്ടു മുന്നിട്ടു ഏകവിഷ്ണുവും യോ
ഗനിദ്രയിൽ മൂലമപ്പോൾ ചിന്തിച്ചു ബ്രഹ്മനും * 'ശക്തിയാലാത്ര
മിടപ്പെട്ടു കണ്ണിതുവ് ഏകവും അതുകൊണ്ടുണ്ടെന്നില്ല കഷ്ടം ഞാനെ
ന്തുമെന്തും? * കൊല്ലുവാൻ ഗ്രഹിക്കുന്നീയ സുരന്മാരരുണ്ടുപേർ *
ചെയ്തതെന്തെങ്ങു പോകേണ്ടതെവിടാർ ശരണം മമ?' ഈ മട്ടിൽ ചി
ത്തമെല്ലിട്ടു മനസാ നിശ്ചയിച്ചവൻ * സ്തുതിച്ചാനേകാഗ്രഹിത്ത
നായിട്ടായോ ഗനിദ്രയെ 'എത്ര ശക്തി ചിച്ഛിക്കാതെയുറക്കുന്നിന്നു വി
ഷ്ണുവെ അശ്ശുകിതാനെന്നെരക്കിച്ചീട്ടെന്നെയുറച്ചവൻ * ശബ്ദാദി

[illegible]

ഇന്ത്യയിലെ പരമേശ്വരൻ

ഫേദേവി! ലോകമതിനുള്ളൊരുകാരണം നീ ! താനെന്നവേദമേ
 തുറമറിത്തുറന്നാൻ. || ഇതുവില്ലുവൃണമിപലോകവിപ്രകർത്താ വാ
 ണിനന്നിദ്രമവനംജഗദാബ്ജനനാൽ. || ആമിന്നറിഞ്ഞു? തവമോഹ
 വിലാസമരേബ! || ഞാൻമൃഗനിഹിതിതാപരതന്ത്രനിപ്ലോഹം | പി
 ന്നാരുവാ? നാലിലലോകമനോഹരവാസേ! | വിപ്ലോഹിതയോഗ്യനറി
 വാൻഗുണമററുന്നേ. || സാഹ്യമതമെത്രതിവൃഷ്ടമർരണ്ടു, ലോകം
 സൃഷ്ടിപ്പതാപ്രകൃതിതാൻ, ജഡമാണതെന്നും | ചൊല്ലുന്നു, നീയുമൊര
 വേതനയോ? ഹരിഷീ- | ചൈതന്യമീനതവജ്ഞനിയതെങ്ങനെന്നാ
 ല്. || ഓരോന്നുനീ. സഗുണമായിനടിച്ചിട്ടുതു | നിൻവൃഷ്ടികെശശല
 വിശേഷമതാരിഞ്ഞു? | ജ്യാതിച്ചിട്ടു. നമുനിമാർഭിനവംഗ്രികാലം |
 ചൊന്നിട്ടുസസ്യകളിതെന്നയിനെന്നയരേബ! || ഭോധംകൊടുക്ക
 മൊരുബുദ്ധിജഗത്തിനെല്ലാം | നീതാൻ, സുരക്ഷസുഖരൂപിണിലകുറ്റി
 യും നീ | നൽകീ. തി. കാതി, രതിയും, മതി, ശ്രദ്ധ, ധൈര്യം - | മെന്നിജ്ഞ
 നങ്ങളിൽവസിപ്പതുമംബ! നീയേ. || ഉരുഹംങ്ങളെത്തിനിതിലുംവെലതാം.
 പ്രമാണ- | മെന്നിനു? ഭുവേമിടമേണൊരെയ്ക്കുകാണായ് | നീത
 നെസർവ്വപനത്തിനമംബയെന്ന | നന്നായുറങ്ങുമൊരുവിഷ്ണുവർഷനി
 ന്ന, സത്യം || വേദജ്ഞൻനിന്നൊധികില്ലൊരുവേദവുംതാൻ | നന്നാ
 യിനിന്നൊധിയുന്നതുമില്ലതായേ | നിജ്ഞതന്നെയു വായിതുവേ

ഭൈരവോ ! പ്രത്യക്ഷമാണിവയശേഷമെന്നിങ്ങനാഥെ ! || ആരംഭത്തിൽ
കഥകളൊക്കെയറിഞ്ഞയോഗ്രന്ത് ? | ഞാനും, ഹരൻ, ചരി, നിലിനന്ദമ
ല്ലനും | എൻപുത്രരായമുനിമാർക്കുമറിഞ്ഞുകൂടാ | ചൊല്ലിപ്പോ
ന്ന മഹിമാവുനിന്നുളളോകേ. || സപാമേന്ദി, നിന്റെയൊരുപേരുപറ
ഞ്ഞിട്ടാതെ - | യാഗത്തിലാളുരിക്കുക മെയ്യു, ലു, മം, മൂ, നീന്ദൻ | കിട്ടില്ലഭാ
ഗമമരക്കൊരുലേശമംബെ ! | നീതന്നെഭവകളിൽവൃത്തികൊടുപ്പുത
പ്പോൾ || രക്ഷിച്ചുപണ്ടു പരമേശ്വരി : അങ്ങേ നീ | ക്ഷയിക്കുന്നസു
രഭീതിപിൻനിന്നഭേവി ! | വീര്യംകലന്നമധുരകൈകൾരേഖ്യാനം |
ഞാനിന്നുവീശരണമെന്നുനിന്നുചിട്ടനന്ദം || എൻദുഃഖമാഹരിയുമിന്നുവി
യുന്നതില്ല | നിന്നിദ്രയാതിവനിൽവാഴുകമുലമായി | വട്ടീടുകീഹരിയെ
യൊന്നുകി, ലല്ലയെങ്കിൽ | കൊന്നിട്ടുകിയിവരെ, യിഷ്ടമേതാണതാ
ട്ടെ. || ജ്യാനിച്ചിട്ടനന്ദമഹിശങ്കരരേഖാൻ ! | നിന്നിൽപെടുന്നമഹി
മാവറിയാത്തമൂലൻ | ഞാനിന്നറിഞ്ഞുവെളിവാൻ ഞങ്ങളുണ്ടതോ
ർഭാൽ | സപാതന്ത്ര, മററുഹരിയിങ്ങുകിട്ടുപ്പതംബെ ! || ഇരലക്ഷ്മിഭേ
വിയുണർത്തുവതിന്നശക്താ | നിൻകീഴിലാണുപതിയാഹരിയെസ്വ
ശക്ത്യാ | നീയിന്നുസിന്ധുസുതയേയുമാക്കി, ലക്ഷ്മി | താനുംനിന്നുവേശ
മായുണരുന്നതില്ലാ. || ലോകത്തിൽനിന്നെയഖിലേശ്വരി, കാമധേനു |
വെന്നായറിഞ്ഞിതരഭൈരവതസേവയെന്ത്യേ | നിൻപാദഭക്തിയതു
കൊണ്ടുലയിച്ചുനിന്നിൽ | സർവ്വാനുയത്തൊടുവസിപ്പവരാണുധന്വൻ. ||
ധീ, കാന്തി, കീർത്തി, ബ്രഹ്മവതി, ഗുണാദിയാക | മീവിഷ്ണുവിൻഗുണമശേ
ഷവുമെങ്ങുപോയി ? | ബന്ധത്തിലായി, തവനിദ്രയിതന്നശക്ത്യാ |
ലോകേശനിന്നമിതവൈഭവമുള്ള ഭേവി ! || നീനല്ലശക്തിഭവനത്തിന
ശേഷമല്ലാം | സൃഷ്ടിച്ചതുംഭവതി, ഭാവനകൊണ്ടുമാത്രം | തൻനാട
കത്തിൽനടനാകമൊരുത്തനേപ്പോൽ | നിൻമോഹജാലമതിൽനീക
ളിയാടിടുന്നു. || പണ്ടായുഗാദിയതിൽവിഷ്ണുവിനെച്ചുമച്ചി - | ടുനേകി
രക്ഷയതിനായൊരുസുതപശക്തി | രക്ഷിച്ചവൻസകലമിന്നവനേയുറ
ക്കീ | നിന്നിഷ്ടമെന്തതഖിലേശ്വരിയെന്ത്യേമേ നീ || ഉണ്ടാക്കിയെന്ന
യിനിവില്ലതിതെന്നമാക്കാ - | നോക്കാതെ നീകരുണചെയ്തുവെടിഞ്ഞു
മെന്തനം | എന്തിന്നു കാലസമമാമിവരേമിച്ച - | തെന്നോഹസിപ്പതു
നനല്ലതിതെന്നൊച്ചൊ ? || ഞാനിന്നറിഞ്ഞുതവചേഷ്ടകളുണ്ടതാൻ,
സൃഷ്ടിച്ചുലോകമഖിലാതനിയേകളിക്കും | പിന്നീടതൊക്കെനിന്നി

മതിന്നുതുല്യ | മെന്നേഹനിക്കവതിനോക്കിക്കിഹെന്തു? മന്ത്രം. || നിന്നി
 ുട്ടുപോലെമരണത്തെയിവന്നനരക - | കരേബ! യെന്നിക്കമരണത്തിന്ന
 ള്ലവമിപ്പാ | കർത്തവ്യമേകിയതുമാദിയിൽനീയെൻ കി - | ദൈത്യന്തൽ
 നിന്നമുതിയിന്നതകീർത്തിയാംതേ. || പ്രത്യക്ഷമായവരയോപുന്നതെന്നോ
 യോ നീ | കൊന്നാലുമിപ്പോളുപോലെകളിക്കുകഞ്ചെ! | അല്ലെങ്കിൽ,
 വിഷ്ണുവുമുണർവരേക്ഷണത്തിൽ | കൊല്ലുന്നമൊക്കെയിവിടോക്കിൽനി
 നക്കയിനം. ||

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവതാമസീദേവീഞ്ചയീവണ്ണസ്തുതിക്കയാൽ വിഷ്ണുദേഹ
 ത്തിൽനിന്നപ്പോളുണ്ടായർക്കിൽനിന്നവര * മഹാവിഷ്ണുവിസജ്ജാ
 രാരോഗവുവാട്ടുദേവിയായ യോഗനിദ്ര, പുറപ്പെട്ടു, ധ്വനാശത്തിനായു
 ടൻ. * വിഷ്ണുവിൻദേഹമെന്നേരുന്നായൊന്നിളകുന്ന രായ് കണ്ടിട്ടു
 ധികസന്തോഷം പുണ്ടാൻബ്രഹ്മാവതപ്പെട്ടൊഴ് *

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അനാസ്തംസം

മധുരൈടക്കീതസ്താനുനി ഏഴാമദ്ധ്യായം.

എട്ടാമദ്ധ്യായം.

പ്രകീർതം പറഞ്ഞു.

തെങ്ങിറക്കിക്കഥകേട്ടിട്ടുവന്നിരാശ്ശയ്യ സംശയം നിത്യന്മാരായ്
 ബ്രഹ്മവിഷ്ണുരുദ്രന്മാ, രെന്നുമുവരെ * വേദശാസ്ത്രപുരാണങ്ങൾകൊണ്ടു
 റപ്പിച്ചുസത്തുകൾ ഇവരേക്കാൾശ്രേഷ്ഠരില്ലിബ്രഹ്മാധ്യത്തിൽമഹാമ
 തെ! * ബ്രഹ്മാസ്ത്രിക്ഷമീലോകം, വിഷ്ണുപാലിഷമങ്ങനെ, രുദ്രൻഹരി
 ക്കൊലത്തി, ലിവർത്താൻലോകകാരണർ * ഒന്നുതന്നിഹമുന്നായിബ്ര
 ഹ്മവിഷ്ണുമഹേശരായ് രജസ്സുതപതഃമാഭേദംകൊണ്ടുകാൽനടത്തുവാ
 ന് * ആദിദേവൻജഗന്നാഥനെല്ലാംചെല്ലാൻസമർത്ഥനായ് പുരുഷോ
 ത്തമനായുള്ള വിഷ്ണുവാണതിലുത്തമൻ * തേജസ്വിധാംവിഷ്ണുവേക്കാ
 ലാരുമില്ലസമർത്ഥരായ് ആ നാഥനേനായ, തന്റെകീഴ്ക്കൊണ്ടൊന്നാക്കി
 നാൻ? * സജീവനാമവൻബോധപ്രകടനപോയതെങ്ങനെ? എ
 ന്താണതെന്നെൻസന്ദേഹംശുഭമായ്ചൊൽകനീവിഭോ! * ബ്രഹ്മാ
 ഹരിരേവനമുൻചൊന്നശ്ശകതിയാരുവാൻ? എമ്മട്ടുണ്ടാ? യെന്തുബ
 ലം? ജയിച്ചെങ്ങനെവിഷ്ണുവെ? * സർവ്വേശ്വരൻ, മഹാവിഷ്ണു, വാസുദേ

വൻ, ജഗൽഗുരു പരമാത്മാ, പരാനന്ദൻ, സച്ചിദാനന്ദവിഗ്രഹൻ *
സർവ്വപ്രാപി, രജസ്സററ, ശുഭകൈലാഭോദ്യവൻ അച്ഛാൻ, നിദ്രകൊ
ണ്ടെത്ര? പരായീനത്തിലായതും * അഭരഹ്തതാണുതുതമായുണ്ടായി
ടുള്ള സംശയം പ്രാസശിഷ്ടഹാത്മാവേ! ജ്ഞാനവാളാലറക്കുനീ *

സൂതർ ചാഞ്ഞു.

തൈലോക്യത്തിങ്കലാരാണീ? സംശയത്തെ തകറ്റുവാൻ നാരദൻ
കുപിലൻതൊട്ടോർബ്രഹ്മപുത്രൻ സനാതനൻ * ഈച്ചാലുത്തിങ്കലവ
രഭൂമിക്കണുണ്ടിതേവതൊ ഞാനെന്തുപിന്നെയിക്കാൽപ്പറയുന്നുമുനീ
ദ്രവം! * സർവ്വപാലകനാം വിഷ്ണുദേവന്മാരിൽപ്രധാനിയും അവതേണ
വിരാട്ടാക, മിപ്രപഞ്ചഭവിച്ചതും * നാരായണൻ ഹൃഷീകേശനാകുന്നാ
വിഷ്ണുവെസ്സദാ ദേവന്മാരെക്കൊന്നമനം ചെയ്ത സേവിച്ചിടുന്നതെ *
മിലര, ചപ്പാൽ, മഹാദേവൻ ശങ്കരൻ, ശശിശേഖരൻ, മുക്കണ്ണൻ, പഞ്ച
വദനൻ, ശുദ്ധപാണി, വൃഷഭപാജൻ * വേദത്തിലെല്ലാം പേർചൊല്ലി
ലോഷിക്കത്രപ്രാബകൻ, വിളി തലയോടാണ്ടവൻ ഗൗരീദേഹം പാ
തിയരിച്ചവൻ * കൈലാസത്തിൽ വസിക്കുന്നോൻ, ഭൂതേശൻ സർവ്വശ
ക്തിമാൻ ദക്ഷാർ യാഗശ്ലീവനേ, സ്സേവിച്ചിടുന്നഭക്തിയായ് * കാല
ത്തു, ചായ്ക്ക, ചയിട്ടു, മെന്തേവേദജ്ഞൈര്യുഗ്ഗതെ അതുപോൽ സ്മൃതിചെ
ന്നതസ്സേ തുങ്ങുകൊണ്ടനേകയാ * സൂര്യോപാസനവേദത്തിൽത്രേന്യ
മായിട്ടു ചൊല്ലിപ്പി പരമാത്മാവെന്നു തന്നാണാദി ത്വന്തന്റെ നാമവും *
വേദത്തിലഗ്നിയുവേദജ്ഞരാൽ സംപൂജ്യനങ്ങനെ ഇന്ദ്ര, നന്ദകന്ദം, ചാ
ശി, തൊട്ടോരും, പൂജ്യർതന്നെയും * ഗംഗ, യോരോനദികളായെ വൃണ്ണ
മൊഴുകുന്നവോ? അതുപോൽ വിഷ്ണുവേവേദമോതെന്നാൻ മഹർഷി
മാർ * മഹാപണ്ഡിതർ ചൊല്ലുന്ന മുന്നേയുള്ള പ്രമാണമാണ് പ്രത്യക്ഷ
മൊന്നു, രണ്ടു ഹാ, മൂന്നാമത്തേതു ശാബ്ദവും; * ഉപമാനം, കൂട്ടിനല്ല, ഞെ
ന്നോതുന്ന നൃപാർവിലർ അർത്ഥപത്തിയതും കൂട്ടിടഞ്ഞ്, നമിലപ
ണ്ഡിതർ * ഏഴെഴിതി എണ്ണാക്ഷിരൂപം, രണ്ടു പെന്തരാണികോകതി
യാൽ ഈ പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടാ ബ്രഹ്മത്തെ തെറ്റിവാൻ പണി * ശാ
സ്ത്രം കൊണ്ടു ചുരുക്കിക്കൊണ്ടും ദ്രവയുക്തികളാലെയും പിന്നെയും പിന്നെയും
ചിന്തിച്ചു നമാനിച്ചിടേണ്ടതാം * എന്നിട്ടു വിചാൻ പ്രത്യക്ഷജ്ഞാന
ത്തേ സചീകരിക്കണം ദൃഷ്ടാന്തത്തോടു സദാ തത്സദാ ചാർത്തസാരിയാ
യ് * സൃഷ്ടിക്കാൻ ശക്തിവേദാവിൽ, പാലിപ്പാൻ വിഷ്ണു മിതലും, മോടി

ശാന്നീശനിൽശക്തി, പ്രകാശത്തിന്നസൂത്രനിൽ * ക്രമത്തിലും, ശേഷ
നില്പാശക്തി, ഭൂമി ചുരുക്കവാൻ ഭവിക്കാൻഗ്നിയിൽശക്തി, വായുവിൽ
സഞ്ചരിക്കുവാൻ * വ്യാപിച്ചീടുന്നാദിശക്തി, തശേഷത്തിലുമൊന്നു
പോൽ എന്നുചൊല്ലുന്നവിചാഹാർപുരാണങ്ങളുടേതേ * അശ്വതി
യോടുകൂടാത്തതാൽശിവനശവമാണ്തും അസമത്വൻ, ശക്തിഹീന,
നെന്നോക്കുംനൂടെരാക്കയും * ഇബ്രാഹാമണ്യത്ത, ഖിവണ്ണബ്രഹ്മാ
മിത്രനുമോളവും ചരാചരങ്ങളൊന്നത്താൻജീവിക്കാശക്തിയെന്നിയേ *
ശക്തിഹീനം, ജഡം, നിന്ദമതുപോൽശക്തിഹീനനും ജയിക്കാനും, ഗമി
ക്കാനും, ഭജിക്കാനും, കഴിഞ്ഞിടാ * എല്ലാന്നിഞ്ഞൊരശ്വതിബ്രഹ്മ
മെന്നറിയുന്നതേ വിചാൻനന്നായ് വിചാരിച്ചാശക്ത്യുപാസനമെ
ണ്ണീടും * സതപശശ്വതി, ഹരിയ്ക്കുണ്ടതേന്യോക്കിയ്ക്കു യിപ്പുവൻ സൃഷ്ടിക്ക
യില്ലവേധാധം, രാജസീശക്തിയെന്നിയേ * ശിവൻ, തമശ്വതിയ്ക്കു
കൊണ്ടുതാൻസഹരിപ്പുതും ഇമ്മട്ടാദിക്കുകോരോന്നൊരിചാരിച്ചു മന
സ്സിനാൽ * ശക്തിയുണ്ടാക്കിബ്രാഹ്മണ്യവരതനെഭരിച്ചതുംലോ
കമെല്ലാമിട്ടുപോലെസഹരിപ്പുതായനാർ * വിധിവിഷ്ണുമാരന്മാരു,
മന്ത്രിയും, പാശി, സ്തൂനും ശക്തിയെന്യേ സ്വകാന്തങ്ങളുടനടത്താനസ
മത്വത്താൻ * ശക്തി, ലഭിക്കുന്നദ്രോഹാർകാശ്വതിയോക്കയും . പ്രത്യ
ക്ഷമായവരുംചേരുകാശ്വതിൽകാരണത്തിലും * സതന്നാ, നിർഗുണം,
യെന്നുണ്ടായ് ചൊല്ലുമതീഷികൾ സംസാരിക്കുകുന്നാണാ, മുക്ത
ന്മാക്കുവരനിർഗുണാ; * ധർമ്മാർകാമമേക്ഷങ്ങളുടൊല്ലാം, സ്വാമി
നിതാണവരും വിധിപോൽപൂജമെക്കുന്നാലിപ്പുമെല്ലാത്തതന്നവരും *
അറിയാ, മുഖമവളയെന്നുംമായമറയ്ക്കുവാൻ അറിഞ്ഞാലുംഭൂമിപ്പി
ക്കുംചിലർകൊന്നാത്രരേദ്രധം * പണ്ഡിതന്മാർസ്വാദരങ്ങളുടനിറ
യ്ക്കാൻകലികാരണം മന്ദായ്നിന്ദകർമ്മങ്ങളുടവെച്ചൊരാചാരിച്ചീടും
കലിതന്നീയുഗേനാനാഭേദമുലമയമവും വേദത്തെവിട്ടുമുണ്ടന്യയുഗ
ങ്ങളിലതില്ലാതൻ * അനേകാവർണ്ണീവിഷ്ണുതപഞ്ചയ്യുന്നിതുഗ്രമായ്
ബ്രാഹ്മവ്യാമത്രനുംപ്രാണിച്ചീടുന്നണ്ടാരയോസഭാ * എന്നുകൊമത്തെ
വിട്ടി ചീമുത്തികുറുമ്പുനപേരുമേ ഭക്ത്യാപലപ്രകാരത്തിൽരാഗഞ്ച
യ്ക്കുന്നതേകമായ് * ബ്രാഹ്മവ്യാപുരാശക്തിദേവിത്തെന്നെ മുഖ
തും മനസ്സുകൊണ്ടുചിന്തിക്കുന്നിതുനിത്യംമുനീന്ദ്രമേ! * നിശ്ചയത്തോടു
വിചാഹാർശക്തിയേത്താൻഭജിക്കണം സർവശാസ്ത്രങ്ങളുടക്കുമുചി
യ്ക്കുന്നതേഭരിക്കണം * വ്യാസൻചൊന്നിതുഞാൽകേട്ടു, ചൊന്നാൻ

വ്യാസനാരദൻ വേദാവനാരദനോതി, വേദാവിനങ്ങളുവിഷ്ണുവും *
കൈയ്യുംകേരളയും വേദാബുധനാഭ്യവാകുകർനിശ്ചയാലുള്ളതി
യെത്താൻനിത്യവസേവചെയ്യണം * പ്രത്യക്ഷമായ് കണ്ടറിയാമല്ല
യെന്തെന്തെന്തെപ്പിതംസർവ്വനങ്ങളിലുമാശക്തിയൊന്നെന്നറയ്ക്കുക *

പ്രീതിദീപാവതം കന്നാസ്മരണം
ആരാധനാനിഷ്ഠനും ഏതാമദ്യായം.

കൻ പ താ മ ഭ്യ ധ യം

സുതൻ പറഞ്ഞു

നിദ്രയെപ്പോലുമഹാവിഷ്ണുശരീരത്തിങ്കൽനിന്നുപോയ് കണ്ട്, മു
ഖം, മൂക്കു, കൈ, യുദ്ധം, മാറെ, നിവയിൽനിന്നുടൻ * പുറപ്പെട്ടതമല്ല
കുറിയാകാശത്തിങ്കൽനിന്നുതെ മുരിയുണ്ടുതൊകാണ്ടുപ്പോളെഴീറാന
ങ്ങളുവിഷ്ണുവും * അപ്പോൾകണ്ടാൻഭയംപൂണ്ടുവസ്ത്രംബ്രഹ്മദേവ
നെ ഇടിവെട്ടുന്നപോൽചൊന്നാൻമഹാതേജസ്വിയാംമരി *

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

വിധേ! ഭവാൻ തപസ്സുവിട്ടെഴിഞ്ഞാണിങ്ങുവന്നതും ഭയവും, ചി
ന്തയും, കൊണ്ടുവല്ലായ്ക്കെന്തു കാണാം?

ബ്രഹ്മാ പറഞ്ഞു.

അങ്ങങ്ങളുണ്ടലോയ്കൂത, രസരൻ, മധുകൈടൽ ഉയക്കേറുന്ന മ
ഹാവിംരെന്നെക്കൊല്ലാൻവരുന്നുണ്ടു ജഗൽപതേ! താനവരെബ്ഭയ
ന്നരികിലെത്തിനൻ ഭയകൊണ്ടുധനാമെന്നേപ്പരിപാലിക്കനി
വിഭോ! *

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു

ഭയപ്പെടാതിരുന്നാലും ഞാൻകൊല്ലാമവരേക്കുണം മൂലരാമവ
രായുസ്സററാണെത്തിയതുപോരിടാൻ, *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

വ്യാസവിങ്ങളൊലൊന്നപ്പോലുമെന്തൊണ്ടുമിട്ടിട്ടും ഉയക്കേറു
ന്നാദ്രാനവന്മാർവിധിയേത്തേടിയെത്തിനാർ * ആധാരമന്യേ വെള്ള
ത്തിൽകൂസൽകൂടാതെന്നിവർ രണ്ടുപേരുമാഹാരംകൊണ്ടുബ്രഹ്മാ
ചൊടോതിനാർ * ഇവന്നരികിൽനീയോടിവന്നതിൻഫലമെന്തോ!
യുദ്ധമെന്തിട്ടിവൻകാലത്തെനെന്നിന്നോവധിച്ചിടാം * സപ്തത്തിൽ

വാഴ്ചിവനേപിന്നെങ്ങടവധിച്ചിടം യുദ്ധമൈത്രിയ്യം, യെങ്കിൽനീദാ
സനാണെന്നുചൊല്ലുക *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

ആവാക്കുകേട്ടുടൻവിഷ്ണുചവരോടിതുമൊല്ലിനാൻ അസുരശ്രോ
ന്ധരേ! നിങ്ങൾ യുദ്ധമെന്നോടുചെയ്യണം * മദിച്ചുനിങ്ങളുടെമുറയ്ക്കാൻ
താനില്ലാതെയാക്കിടാം നിങ്ങൾക്കുഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽവന്നാലുമതിവേ
രരേ! *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

അതുകേട്ടവരുംകോപംകൊണ്ടുതൂണുതൂണുവെള്ളത്തിൽ
വെച്ചുനാശമായുദ്ധമൈത്രിയ്യംനൊന്തങ്ങിനാൻ * മധുവുപോലമോട
പ്പോൾക്കുമിരയോടൊത്തുപോരിടാൻ വേഗമോടോടിനാൻ, സ്വസ്ഥനാ
യ്ക്കിന്നാൻകൈകൾസുരൻ * മദിച്ചുമല്ലരേപ്പോലെമുറയ്ക്കുമാടി
നാൻ ക്ഷീണംമധുവിനാണ്ടാതാലേറുക്കുകൈകൾക്കുണ്ടാണം * മധു, പി
ന്നെകൈകൾനോ, മാറിമാറിത്തുടങ്ങിനാൻ ബാഹുയുദ്ധമോദവിഷ്ണുവോടു
താല്പര്യമായുടൻ * ബ്രഹ്മാവുവാനിൽവാഴുന്നഭേവിയുക്കുണ്ടെന്നുതെ
അസുരന്മാർതളന്നില്ലവിഷ്ണുവപ്പോൾതളന്നുപോയ് * അയ്യായിരം വ
ത്സരങ്ങൾകഴിഞ്ഞിങ്ങനെയുദ്ധം ഹരിയുദ്ധമിന്നുചെയ്താൻമരി
ച്ചിടാത്തതെന്തിവർ * ഞാനയ്യായിരമാണ്ടായിയുദ്ധമൈത്രിയ്യംനാതില്ല
യൊ? ഇതുവീരന്മാർതളന്നില്ലത്തളന്നിതൊരളുതം * എൻമൈ
ത്രിയ്യംബലമുണ്ടെന്നിവർതളരാത്തതും ഇതിന്റെകാരണംമിന്നി
ച്ചിരിയേണ്ടതുതാനിഹ * ഇതുവണ്ണമാലോചിക്കുന്നഹരിയെക്കണ്ടുതൂ
രാസ് അസുരന്മാർപറഞ്ഞപ്പോളിടിവെട്ടുന്നൊരൊച്ചയിൽ * നിന
ക്കുബലമില്ലെങ്കിൽനിതളന്നെവിൽമാധവ! നിങ്ങൾക്കുഞാൻദാസ്യം, നെ
ന്നതൊഴുതുംകൊണ്ടുചൊല്ലുക * അല്ലെങ്കിൽബലമുണ്ടെങ്കിൽ യുദ്ധ
മൈത്രിയ്യമൊരുതെ! ഞങ്ങൾനിന്നെക്കൊന്നുപിന്നെക്കൊല്ലുംബ്രഹ്മാവി
നേയുദ്ധമേ *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

സമുദ്രത്തിൽനിന്നുചൊല്ലുന്നവർതൻവാക്കുകേട്ടുടൻ സമാധാനം
മധുരമായ്ചൊല്ലിനാൻകമലാപതി *

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

ശ്രാതൻ, ഭീതൻ, ശത്രുഹീനൻ, പതിതൻ, ബാലൻ, നിമജ്ജന വീര
രശ്രമയസ്ത്രീപ്പെന്നതുപണ്ടുള്ള ധർമ്മമാം * അയ്യായിരംവത്സരങ്ങൾ
ഞാൻപോരാടിമരിച്ചുയോ? ഞാനേകൻതല്ലായ്നിങ്ങൾബലമുള്ള

വർണ്ണപേർ * നിജരംഗിടയ്ക്കിടയ്ക്കൊന്നവിശ്രമിക്കാൻതരംവരും
 അതുപോൽവിശ്രമിച്ചുനാനൊന്നുപോർത്തരാദ്രം * മഹാബല
 മെഴുനിജമുതലോളംകുലിക്കണം ക്ഷീണംതീർത്തിട്ടുഞാൻപിന്നെ
 നീതിയായ് പോർത്തുടങ്ങിക്കാം *

സുതൻ പറഞ്ഞു

ഇതുവണ്ണവിദ്യയിൻവാക്കുകേട്ടുവിശ്വാസമോടവർ ദൂരത്തുമാറിനി
 നുപോരെയുൾക്കൊല്ലാനൊരുക്കമായ് * അതിദൂരത്തായവരേക്കണ്ടാ
 നാരായണൻ ചിട്ട മനസ്സുകൊണ്ടു വിത്തിച്ചാനവർപാകാത്തകാരണം *
 മിന്നുകൊണ്ടറിവുണ്ടായങ്ങിപ്പോലെമരിക്കുവാൻ വരമേകീദേവിയ
 വർത്തമാനമുതലായതും * യുദ്ധമുഖമുദയയെന്റത്രമുനിശ്ച
 യോജനം അറിഞ്ഞീട്ടു മോക്ഷംകൊല്ലുംയുദ്ധമെന്നുനാതെത്തിനായ് *
 യുദ്ധമെന്നുയ്ക്കല്ലോ പിന്നെമരകൊണ്ടുമരിക്കയാൽ ഭൂഖമുണ്ടാക്കുമീ
 ഭൂമിനശിക്കുന്നതുമെങ്ങനേ? * ശ്രീദേവിതാനിവക്കേകീയിദുഃഖമെ
 രാവാം രാജാജനമരിച്ചിടാൻഭൂഖമുണ്ടാക്കുമിഹിയാ * രോഗ
 മുഖമെന്നുവെക്കൊണ്ടുമാരിങ്ങുന്നില്ലമാകുവാൻ പിന്നെമ്മട്ടീമരോന്മ
 ത്തർമരിക്കാനാഗ്രഹിച്ചിടും * ദേവിയേത്തന്നെശരണംപ്രാപിക്കാം
 ഞാനൊപ്പാടും അവളിന്നുപ്രസാദിച്ചാലെനിപ്പുംസാധ്യമാസ്സതം *
 ഇതുവണ്ണമോക്ഷമുവവിദ്യപാകാശത്തിങ്കൽനിന്നിടും അഴകേറുമോഗ
 നിദ്രാദേവിയേക്കണ്ടുതുച്ഛനായ് * യോഗജ്ഞാനമബ്ബഗവാൻതൊഴു
 ത്തുകൊണ്ടുവാഴ്ത്തിനാൻ അസുരന്മാർനശിക്കാനായ് ഭൂവനേശ്വരിയം
 ബലയെ *

വിദ്യ പറഞ്ഞു

ജഗത്സൃഷ്ടപ്രാദിചെയ്തിടുംമോയേ! ദേവി! തൊഴുന്നതാൻ മോഹ
 മോക്ഷങ്ങൾനരകന്നോർദ്വന്തംവിട്ടുവണ്ഡികെ! * നിന്റെരൂപസേ
 ഗ്ഗുണമതിഗുണത്തന്നെയോ? ശിവ! നിൻചരിത്രമസംശ്യാണാനറിയു
 ന്നില്ലതൊന്നുമേ * ഭാഗ്യംനിന്റെരാമാനുജമെന്നിരിക്കുമവത്തിലായ്
 ബോധമെന്നുനിദ്രയിങ്കൽഞാൻലയിച്ചതുകാരണം * പിന്നെയുംപി
 നായുണ്ണുവാവരിയതാലുണർത്തിയും ഞാൻതീരയുമുന്നനില്ലമേഴുന്ന
 ററിവിയക്കുമിട * അചേതനനായ് രീർന്നുനിൻരാമാനുജനിമി
 ള്ളമായ് നീവേചെട്ടിടുന്നന്നേൻഞാൻയുദ്ധമെന്നെന്നേകഥാ
 നിൻവരയാലവർതന്നില്ലത്താനുതന്നുപോയ് ബ്രഹ്മാവിനെക്കൊ

പ്രവാണായ് മടിച്ചിട്ടുവരേണിനാർ * പന്ദ്രയുദ്ധത്തിനടന്നേയവരേ
ഞാൻ വിളിക്കയാൽ യുദ്ധമെന്തെന്നൊക്കുകൂടിട്ടാഴിയിൽ പെച്ചുപോര
മായ് * ആശ്ചര്യമായുള്ളോരില്ലാമരണത്തിന്റെ റായാവരം അറിഞ്ഞു
നിന്നേഴ്ത്തരം പാപിച്ചേൻ ശരണപ്രദേ! * എനിക്കു നീ സമാനിക്ക
യുദ്ധമെന്തെന്നു തന്നെ ഞാൻ നിൻ വരത്താലവതമിനാമംകാരികളും ബി
കേ! * അ പർവ്വതാർച്ചനെന്നെ, പ്പോവതെങ്ങെന്നു ചെല്ലതു? *
ഇതു കേട്ടാമഹാദേവി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ * തന്നേ നമസ്സ,
രിക്കുന്ന ലോകശർക്കരിയോടുടൻ: 'ദേവദേവമരേ! നീ താൻ യുദ്ധ
മെന്തെന്നിതൊന്നു പോയ് * വഞ്ചിച്ചീ വീരരോമോഹിച്ചു വന്നു
വധിക്കുവാൻ കടാക്ഷം കൊണ്ടുവരേണാൻ മോഹിപ്പിക്കാമസാ ശയം *
എന്തായകൊണ്ടു മോഹിക്കുന്നിവരേ നീ ജയിക്കേടോ'

സൂതൻ പറഞ്ഞു

പ്രീതിയോടുകൂടി വിചാണവകുടേട്ടിട്ടു വിഷ്ണുവും യുദ്ധമെന്തെന്നി
ടത്തത്തിനിന്നാ നാസ്സാശരണിലായ് * ഉയരേണ സുരന്മാരും യുദ്ധ
ത്തിനായി വന്നുടൻ വിഷ്ണുവേയവിടെക്കണ്ടു സന്തോഷത്തോടു ചേർന്നു
വർ: * 'നില്ലനില്ല താഗ്രഹിനീ യുദ്ധമെന്തെന്നു ചതുർഭുജ! ജയറത്നോൽ
വിയും ദൈവധീനമെന്നോളം കൊള്ളുക * ബലവാൻ വിജയിച്ചിടും
ഭാഗ്യവോൽ ബലമിനനും അനേകാസുരരോടേറുജയിച്ചിട്ടുണ്ടു പണ്ടു
നീ * ഇപ്പോളീടിവരോടേറു യുദ്ധമെന്തെന്നിട്ടു താറുപോയ് മഹാ
ന്മാർ സുഖദുഃഖങ്ങളൊന്നു കൊണ്ടു നിനച്ചിടാ' *

സൂതൻ പറഞ്ഞു

ഇവ വണ്ണമൊല്ലി വീരന്മാർ യുദ്ധത്തിനായൊരുങ്ങിനാർ അവ
രേഹരിയുക്കോടെച്ചുകൊണ്ടൊന്നിടിച്ചുടൻ * ശക്തമാമവരും മുഷ്ടി
കൊണ്ടിടിച്ചു ബീജനാഭനേ അന്യോന്യം യുദ്ധമീ പണ്ണമുണ്ടായി ബഹു
പോരായ് * ധീരന്മാരായ് പോരിടുന്നോരവരേക്കണ്ടു വിഷ്ണുവും ഭീന
നായട്ടേ ചിതന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കൊന്നു നോക്കിനാൻ *

സൂതൻ പറഞ്ഞു

അതു ദ്രാഹരിയേക്കണ്ടു കരുണാശരണമാർടൻ കൺമുഖപിച്ഛസു
രഭരനോക്കിയൊന്നു ചിരിച്ചു പര * അന്യകാമശരങ്ങൾ പോൽ സ്നേഹ
വ്യാമന്ദാസാധു ചേർന്നാമക്കടാക്ഷങ്ങൾ കൊണ്ടു കൊന്നവരേക്കു
ന്നു * ദേവിതന്റെ കടാക്ഷങ്ങൾ കണ്ടു മോഹിച്ചു പോയവർ ഇതെ
ന്തെന്നു തോന്നോളം കാമധീധിതരാകയാൽ * അഴകേറും ദേവിയേ

ത്താൻ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നുപോയ് റിപ്പബ്ലിക് കണ്ടുടൻ ദേവിത
 നെറയച്ചു കയറിയൊക്കയും * അറിഞ്ഞാനി വർമോമിച്ചു പോയെന്ന
 ബഭ്രുവൻ മരി പറഞ്ഞാനി ടി വെട്ടും പോൽ ചിരിച്ചു കൊണ്ടു ഭംഗി
 യായ്: * 'വീരരേ! വരമേകീടാമിഷ്ടബോലെ വരികകു നിങ്ങൾ ചെയ്യ
 ന്നയുദ്ധത്തെ കണ്ടു സന്തുഷ്ടനായിത്താൻ * അസുന്ദോർ പണ്ടനേകയു
 ധത്തെ സ്തുതകണ്ടതിൽ നിങ്ങൾക്കു തുല്യമായ് കണ്ടില്ലെങ്കിലും കേട്ടതു മി
 ല്ലത്താൻ * അതുകൊണ്ടിന്നു തോഷിച്ചു നേതൃത്വം ലഭമോക്ഷയാൽ സോ
 ഭാമാരായനിങ്ങൾക്കിഷ്ടമാം വരമേകീടാം' *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

വിഷ്ണുതന്നാവാക്കുകേട്ടു മാനം കൂട്ടുന്ന കാമികൾ ജഗദാനന്ദമുണ്ടാ
 ക്കുമായയെ കണ്ടു നീൽക്കയാൽ * കാമപീഡിതരാഭേദം വിഷ്ണുവോടു
 പറഞ്ഞുതേ: 'യാചകന്മാരല്ലത്തങ്ങൾ നരകാനിച്ഛിപ്പതെന്തുനീ? *
 തരാനിനക്കുഭാതാക്കൾത്തങ്ങൾ, യാചകരാല്ലതോ! പ്രാർത്ഥിക്കു
 യിഷ്ടവരാഹൃഷീകേശ! സുരേശ്വര! * നിന്റെയതുതയുദ്ധത്താൽ സ
 തോഷിച്ചിഹത്തങ്ങളും' അവർതന്നാവാക്കുകേട്ടു ത്തരം ചൊല്ലിമാ
 ധവൻ: * 'തുഷ്ടന്മാരായ് ഭവിച്ചെങ്കിൽ വല്ലഭായിട്ടു തീരുക' *

സൂതൻ പറഞ്ഞു

വിഷ്ണുതന്നാവാക്കുകേട്ടു വിസ്മയിച്ചു സുരേശ്വരൻ ചതിച്ചു, നമന
 സ്താപം പൂണ്ടു മിണ്ടാതെ നിന്നവർ * കരേന്ദരം വിചാരിച്ചു വിഷ്ണുവോ
 ടുര ചെയ്തതെ ഭ്രമിയാം സ്ഥലമില്ലാതെ കണ്ടു, ലാംജലമായവർ: * 'ഞ
 ണ്ടർക്കായിട്ടു നീയിന്നു വരത്തന്നില്ലയോ? ഹരേ! സത്യവാക്കുകനീയി
 ച്ചോ, ഭാവരതനെ നരകക * ജലമില്ലാത്ത വിസ്താരദേശത്തിൽ വെച്ചു
 കൊല്ലണം സത്യവാക്കുകനീത്തങ്ങൾ വല്ലഭരായ ഭവിച്ചിടാം * ചക്ര
 തെയോർത്തിട്ടു വിഷ്ണു വിരിച്ചു കൊണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ: 'നിങ്ങളെ ജലമി
 ല്ലാത്ത ദേശത്തിൽ വെച്ചുകൊന്നിടാം, * എന്നോതിത്തുകൾ രണ്ടു മതി
 വിസ്താരമാക്കിനാൻ കാണിച്ചു വരവെള്ളത്തിൽ ജലമില്ലാത്ത ദേശ
 ധൂം: * 'ജലമില്ലിവിടായ്' നിങ്ങൾ കളഞ്ഞാലും ശിരസ്സുകൾ സത്യവാ
 യിടത്താനിന്നു പോൽത്തന്നെ നിങ്ങളും, * യഥാർത്ഥവാക്കുകേട്ടു
 പോരും ചിന്തിച്ചിട്ടു ഞ്ഞാൻ വർത്താൻ യിരോജനയുഗ്മീരങ്ങൾ വളർത്തി
 നാൻ * ഇരട്ടിയാക്കീ ഭഗവാൻ ജലനം, വിസ്മയിച്ചവർ തലവെച്ചാർ
 ണ്ടുപേരുമവിടത്തു ഭൂമിയിൽ * ചക്രം കൊണ്ടു നേരിഷ്ടവവർത്തൻ വ

ലുതായിട്ടാ തലരണ്ടാമുനിച്ചിട്ടാൻ അവനതിൽ വെച്ചതാൻ * മധു
കൈകൾ രണ്ടാൾക്കും പ്രാണൻ വേർ പെട്ടു പോയുടൻ അവർക്കുള്ള
രുമേദസ്സിറഞ്ഞാക്കടലാക്കയും * ഭൂമിയായ് ഹീനാതിസ്തുലം പേരുമേ
ദിനിയെന്നുമായ് അതിനായുജ്ജ്വലിച്ചു പൊങ്ങപ്പെട്ടതായി മനീന്ദ്ര
രേ! * നിങ്ങളെ നോട്ടുചോദിച്ചതെല്ലാം താൻ ചൊല്ലിയിങ്ങനെ മഹാ
മായ, മഹാവിദ്യ, പരാശക്തി, സുരാസാർ സേവിഷാദേവി യമവളുവി
ദാമാർസേവനം യുഗം * അവളേക്കാളധികമായില്ലേലോകത്രയത്തി
ലും സത്യം സത്യപ്പെന്ന സ്തവം വദശാസ്ത്രാ മ്മനിസ്തവം * പൂജനീയാ, പ
രാശക്തി, നിർഗുണാസഗുണാഥവാ *

ത്രിദാഹഗവതം ഒന്നാം സ്കന്ധം

മധു കൈകളേയൊ

കർപതാമധ്യായം

പത്താമ ശ്ലോകം .

ദൃഷ്ടികൾ പാഞ്ഞു

സുത! മുൻപുദാഹരണീകൃതനേവ്യാസമാമുനിപുരാണമെല്ലാം നി
മ്നിച്ചു പറപ്പിച്ചെന്നു ഭംഗിയായ് * വ്യാസൻ തപസ്സു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെ
ങ്ങനെ ജാതനായ്? വിസ്തരിച്ചു രചയ്ക്കല്ലാഹ്വാനസൽ നിന്നുകേട്ട
പോൽ *

സുതൻ പാഞ്ഞു

ഇകോല്പത്തി പറഞ്ഞിടാം, യോഗികൾക്കൊക്കെ ചെല്ലുനാം ത്രീ
ഇകൻമുനി, വ്യാസൻ, നിന്നുണ്ടായ പ്രകാരമായ് * ഭേഗ്വേദം മഹാ
മേരുശൃംഗത്തിൽ വ്യാസനാമുനി ദൃശമയ് പത്രനാണ്ടാവാൻ തപചൈ
യ്ക്കു തുടങ്ങിനാൻ * നാരദൻ ചൊന്നു വാഗ് മ്വിജമാദേകാക്ഷരമന്ത്രവും
ജപിച്ചു പരയാം മായാദേവി യേ ചിന്ത ചെയ്താമ * സാഗ്നി, കാറു, ജലം,
ഭൂമി, വാനീ, യഞ്ചിനുമുള്ള പോൽ വീളുമുള്ളാത്മജനെ നിങ്ങളോക്കു
മിതെന്നതാൻ * ആരാധിച്ചാൻ മഹാദേവനെയു മീശപരിയേയുമേ തപി
ച്ചാനേവ മാഹാരംഭകാതേന്ദ്രവത്സരം * അശക്തൻ, നിന്ദ്രനാം ലോ
കേശക്തൻ, സപ്തജനാസ്തവം അതിനാൽ ശക്തിതാൻ പൂജയെന്നോ
ർത്താൻ പലവട്ടവും * കൊടുവെക്കുണ്ടാശ്ചര്യം വെളുത്തു നാണേനേകയാ
കളിക്കുന്ന മരന്മാരും, തപം കൂട്ടുമുനീന്ദ്രയും * വസുക്ക, ഭാദിത്യന്മാരും, രുദ്ര

നാഭം, മരുത്തരും അശ്വിനി, ദേവരും, വാഴുന്നൊണ്ടു, ബ്രാഹ്മണർവേ
 റെയും * സംഗീതജ്ഞപരിചയമെന്നാമേരുശിഖരത്തിലായ് തപസ്സു
 ചെല്ലാൻ യഥാർത്ഥാഗ്യാസൻ സത്യവതീസുതൻ * അപ്പോളാവ്യാസതേ
 ജസ്സുനിറഞ്ഞു ഭോകമൊക്കയും കൊടുത്തായു മുള ജടകളുഗിവണ്ണങ്ങളായി
 തെ * മുനിതൻ കാന്തികരീട്ടിയേപ്പെട്ടാൻ മഹേന്ദ്രനും ഭയപ്പെട്ടു ലു
 നിന്ദൻ തന്നെ അണിട്ടു ഭദ്രനാം * ഭഗവാൻ വന്നോടായി പരണതാനദ
 നിങ്ങനേ *

ആൻ പറഞ്ഞു.

ഭയപ്പെടുന്നെന്തു ദുഃഖമെന്തു തേ? ചൊല്ലുകിന്ദ്ര! നീ കോപിച്ഛിടാ
 ഞ്ഞോ! നിഷീദുനി മാരിലശേഷവും * തപിഷ്ട, സൃഷ്ടിമാരെ നെയറി
 ണ്ണെറ്റു കഴിയുവാതായ് നിനക്കറിവുമിച്ഛിക്കുന്നില്ലീദുനികളൊട്ടും * ഇ
 ന്നന് അനന്തരം ഏകദാമിച്ഛാൻ തദ്ദ്രുതാടൻ വ്യാസൻ റതപമെന്തി
 ന്നായവനാഗ്രമമെന്തു വാൻ? *

ആൻ പറഞ്ഞു.

വ്യാസൻ, പുത്രൻ വണമെന്നു തപഃ ചെല്ലുന്നവോരമായ് ഞാവ
 തരമായ്, നല്ല പുത്രന്മാരൊന്നാകാട്ടത്തിടം.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഇമട്ടിന്ദ്രനോടോതീട്ടുപ്രസന്നമനസ്സായ് ശിവൻ കൃപയാ വ്യാസ
 നേപ്രാപിച്ഛിട്ടു ചൊന്നാൻ മനസ്സേതു: * 'എന്തെൽക്കുമുന്മേലേമു
 ണ്ടാം നല്ല സുതൻ തവ തേജസ്സാട്ടു, കീർത്തിയൊടും, ജ്ഞാനത്തൊടും മേ
 റാമതെ! * എല്ലാവർണ്ണപ്രിയപ്പെട്ടാൻ സദാ തല്പാനാസ്ത്വം സതപ
 മെന്നതു നന്നൊക്കൊണ്ടു പൂർണ്ണനാം സൗമിധനാം.' *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

നല്ലൊരാവാക്കുകേട്ടു വേദവ്യാസമഹാമുനി ശിവനേ നമനം കൈ
 യ്തനടന്നാ നാഗ്രമത്തിനായ് * ഏറനാളേന്ദ്രമുഖമാഗ്രമത്തിന്നതനെ
 പോയ് കടത്താൻ തീയെടുപ്പാനായൊന്നിക്കടകോലുകൾ * കടയുമ്പേ
 ഉവന്നുള്ളിലാലോ ചന്ദ്രവിച്ഛിത പുത്രനാണ്ടാകേണ്ടകാർത്തുത്തേക്കുറിച്ചു
 ടുതന്നൊരാ: * 'കടകോൽ രണ്ടുമൊന്നിച്ചു കടത്താലഗ്നിവന്നിടം അർ
 പോലെയെ നിശിഷ്ടോർവു പുത്രനാണ്ടാവതെങ്ങനേ? * പുത്രനാണ്ടായി
 വാനായ് സതിയായ് കലജാതയായ് അഴകേറാതെ തന്നിയായ് പുത്രനെ
 പ്പെറ്റുവോളമായ് * സദാ പതിവ്രതയുമായെ നിശിഷ്ടൊരു കാമിനി ക
 ലിന്നു വഷലെയൊപ്പം കൊൾവതെങ്ങനേ? കാന്തയെ * പാതിവ്രത്യമി!

ടക്കേറമഴകുംസുഖമേകവാൻ സാമന്ത്വവുമിരുന്നാലുംനാരിബന്ധന
 രൂപതാൻ * കൈലാസത്തിൽശിവൻനാരിവലയിൽപെട്ടുവാഴുവോൻ
 ഞാൻവരിക്കേണ്ടതെമ്മട്ടിഗൃഹസ്ഥാശ്രമദുഃഖം' * ഇതവണ്ണമിന്ത
 ചെയ്യുമ്പോൾഘൃതാചീടിപ്പുരൂപിണീ ആകാശത്തിൽവന്നരികിൽകാ
 ണത്തക്കവിധത്തിലായ് * കണ്ടാൻകടാക്ഷിച്ചരികിൽനിൽക്കുമ്പോൾ
 റിയേ വ്രതസ്ഥനെങ്കീലുംകാമബാണത്താലഴലാണ്ടുടൻ * ധർമ്മത്തിൻ
 മുൻവരാൻവയ്യാത്തിക്കാമംവന്നുകേമമായ് ഇപ്പോളിസ്സുകടൈലസ്സു
 തെന്തെന്നായോത്തുമുനി: * 'ചരിക്കാനായിവിടവെന്നിവളേസധീ
 കരിക്കിൽഞാൻ അജിതേന്ദ്രിയനാണെന്നായാക്ഷേപിക്കുമുനീശപരൻ*
 ആറുവർഷംഘോരമായിത്തപിച്ചിട്ടൊരുന്നാരിയെ കണ്ടുമോഹിച്ചതെല്ല
 ണ്ണോ?മഹാതാപസനെന്നമെ * വളരെസ്സുഖമുണ്ടെങ്കിൽകൊള്ളാംനി
 ിക്കിലാരുമെ പുത്രനുംപുണ്യവംസപശ്ശാ,ജ്ഞാനികരക്കങ്ങളുമോക്ഷ
 വും * ഉണ്ടാംഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തി,ലെന്നോതുന്നമഹത്തുകരം ഇദ്ദേവക
 ന്യയേക്കൊണ്ടിന്നതൊന്നുംസാധ്യമാസ്സരാ * നാരദഭക്തന്മാർമുന്നം
 കേട്ടേനൊരുചരിത്രവും പുരൂരവസ്സാംഗുപനെ ചുരിച്ചുവശിയെന്ന
 നായ്' *

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഒന്നാംസ്കന്ധം
 ശിവവരദാനം പത്താമദ്ധ്യായം

പ തി നെ ണ മ ള്യാ യ ട് .

ജ്ജികര പരഞ്ജ

പുരൂരവസ്സാ,രാ?രാണഭേവകന്യകയുവശി? മഹാത്മാവാമാഗുപ
 തിക്കെന്തുകഷ്ടംഭവിച്ചതു? * അല്ലയോസുത!നീയിന്നുചൊല്ലുകക്കഥ
 യൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കാഗ്രഹമുണ്ടേററം ഭവാനു ചൊൽവതുകേൾക്ക
 വാൻ * അതുതേക്കാൾമധുരമാംരസംഭവുന്നനിന്മൊഴി ഞങ്ങൾക്കത്ര
 പ്പിവന്നില്ലസുധകൊണ്ടമരക്കുപോൽ *

സുതൻ പറഞ്ഞു

മുനിമാരേ!കേൾക്കുനിങ്ങൾദിവ്യമായുള്ളസൽക്കഥ വ്യാസൻ
 ചൊല്ലിക്കേട്ടതന്റെറബുദ്ധിപോകലപറഞ്ഞിടാം * വ്യാഴത്തിനിഷ്ട
 യാഭാസ്ത്രതാരയെ നല്ലസിദ്ധയായ് ഉപയോഗമോടൊത്തമമേഞ്ചു

ഒന്നാരുസുന്ദരി * സേപച്ഛയായിട്ടൊരുദിനംപ്രാപിച്ചാൾചന്ദ്രമന്ദിരം
 മഹാസൗന്ദര്യമോടൊത്തോരവളേക്കണ്ടുചന്ദ്രനും * കാമപീഡിതനാ
 യ്തീർന്നാച്ചന്ദ്രമുഖമുലമായ് അവളുംചന്ദ്രനേക്കണ്ടുകാമപീഡിത
 യായിതേ * മാരാത്തിമുലമന്ത്രോക്തംസ്നേഹവംസംഭവിച്ചുടൻ താരയും,
 ചന്ദ്രനും,മാരശരമേറേററമന്ധരായ് * രമിച്ചാരമ്പരന്ത്രോക്തമിച്ഛയു
 ണ്ടാകകാരണം രമിച്ചുണന്നെയേതാനുംദിവസങ്ങളുകഴിഞ്ഞുടൻ * ഭു
 ഖംപുണ്ടസ്സരാചാതുനവളേക്കൊണ്ടുപോരുവാൻ അയച്ചുശിഷ്യനേ,
 ഭൂപാനിലവരചന്ദ്രൻവശത്തിലായ് * ചന്ദ്രൻതിരിച്ചുവേദവംശിഷ്യ
 നേപ്പലവട്ടവും അപ്പോൾകോപിച്ചതാൻതന്നേപ്പറപ്പെട്ടതിശീശ്വരമാ
 യ് * മഹാനായസുരാചാതുൻപുകിനാൻചന്ദ്രമന്ദിരം മലേപ്പുണ്ടുചിരി
 കുന്നചന്ദ്രനേക്കണ്ടുചൊല്ലിനാൻ: * 'എന്തുകർമ്മംചെയ്യു?ചന്ദ്രനീലേ
 ശംധർമ്മമെന്നിയേഎൻപത്തിയാമിവളെനീരക്ഷിക്കാനെന്നുകാരണം? *
 ഗൃഹസ്ഥാശ്രമിയായുള്ള ഞാൻനിൻറെതുരുവല്ലയൊ? എപ്പണ്ണം?ഭാർത്ത്യ
 യായ് രക്ഷിക്കുന്നനീ!തുരുപതിയേ * ബ്രഹ്മമൊ,സപണ്ണമെന്താവു,മദ്യ
 പൻ, തുരുതല്ലഗൻ ഇവരിൽചേർച്ചയുള്ളൊന്നും, മഹാപാപികളഞ്ചു
 പേർ * ഇവളെപ്പുണ്ടുവീചെയ്താമഹാപാപത്തെനിന്ദനായ് ദരാചാ
 രണമായ്ദേവലോകത്തിന്നഹ്നല്ലനീ* ഇസ്സന്ദരിയെവിട്ടീടുകെൻഗൃഹേ
 കൊണ്ടുപോയിടാം ശപിക്കുമല്ലയെങ്കിൽഞാൻ തുരുഭാർത്ത്യപഥാരി
 യേ' * ഭാർത്ത്യവിരഹദുഃഖത്താൽകോപിച്ചിങ്ങനെയൊക്കയും ചൊല്ലു
 നതുരുവോടായിച്ചൊല്ലിനാൻചന്ദ്രനീവിധം *

ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

കോപിക്കിൽദിജർനിന്ദന്മാർ,ധർമ്മശാസ്ത്രമറിഞ്ഞവർ കോപ
 മില്ലാത്തവർപുഷ്പരല്ലെങ്കിൽനിന്ദൻതന്നവർ * ഇഷ്ടമുണ്ടെന്നിൽവന്നി
 ട്ടമിവരനിൻറെഗൃഹത്തിനായ് ഇവിടെത്തന്നെപാതാലംചേരതമെ
 ന്നു?ഭവാനുതിൽ * സേപച്ഛയായിവരപാക്കുന്നരതിയിൽകൊതിമുല
 മായ് കരേക്കൂടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുതനിയേവന്നുചേർന്നിടം * 'ധർമ്മശാസ്ത്രമ
 തംപണ്ടുഭവൻതാൻചൊല്ലിയിങ്ങനേ, ദുഷ്ടാചിടാജാരനാൽസൂ,വി
 പ്രൻദവദ്രവൃത്തിയാൽ * ചന്ദ്രനിക്കെന്നെചൊന്നപ്പോളേററദുഃഖിച്ചു
 ഗീഷ്ണതി കാമവുംചിന്തയുംപുണ്ടുതൻഗൃഹത്തിന്നുപോയിതേ * ചിന്താ
 ധീനത്തിലായൊട്ടുകാലംചെന്നിട്ടുഗീഷ്ണതി ചന്ദ്രൻറെവനത്തിങ്കൽപി
 ന്നെയുംചെന്നശീശ്വരമായ് * കാവൽക്കാരൻതടുത്തപ്പോൾനിന്നുകേൾ

വിചുവാതലിൽ ചന്ദ്രൻചനില്ലനടയിൽകോപിച്ചാനടനേററവും: *
'ഇവനേൻശിഷ്യനാണ, മമയ്ക്കൊത്തിടംഗുരുപതിയെ സ്വീകരിച്ചുബ
ലാൽധർമ്മമന്ത്രേ, ശിക്ഷിക്കുമിന്നൊൻ' * വെളിയിൽപടിയിൽനിന്ന
കോപിച്ചിടക്കൊന്നൊല്ലിനാൻ: 'നീശയിക്കുന്നുവോ? മൂലം! മഹാപാ
പി: സാധ്യം! * തരികെൻഭായ്യയേവേഗമല്ലെങ്കിൽഞാൻശചിച്ചിടം
രന്നില്ലാത്തയെങ്കിൽഭസ്സുമാക്കുവാനൊന്നൊൻ' *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മസ്തിപറഞ്ഞീടംകൊടുവാക്കുകുളിങ്ങനേ കേട്ടുചന്ദ്രൻഗുഹം
വിട്ടുവെളിയിൽവന്നൊല്ലിനാൻ * മനിച്ചുകൊണ്ടുഗുരുവോടേറെ
ചൊല്ലുന്നതെന്തു? മഹാസുന്ദരിയായുള്ളോരവരോചരാനിനക്കൊ
ടൊ! * സ്വീകരിക്കുന്നിനക്കൊത്തൊഴുകില്ലാത്തവെണ്ണിനെ ഇവര
ക്കൊത്തവരുന്നല്ല, ഭരിദ്രൻഗുഹത്തിനായ് * തന്നിക്കൊത്തവരിൽ
ചേർച്ച നാരികൾക്കൊന്നൊല്ലിനാൻ മന്ദൻനീയറിയുന്നില്ല കാമശാ
സ്ത്രാർത്ഥസാരവും * ബോധിച്ചിട്ടത്തുപോയാലുദിവളെത്തരികില്ലൊൻ
കഴിയുന്നതുമെന്തിന്നിത്രേയ്യയെത്തർകില്ലൊൻ * കാമാർത്തനാണി
ൺരശാപംപറുകില്ലിന്നൊന്നിക്കൊടൊ! ഗുരോ! തരുന്നില്ലിവളെചെയ്യ
ബോധിച്ചതൊക്കയും' *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ചന്ദ്രൻറയീവാക്കുകേട്ടുകോപചിന്തകളോടവൻ വേഗത്തിലി
ന്ദ്രൻവാഴുന്നവേനത്തിതലത്തിനാൻ * ള്ളൊക്കൾന്നിറുന്നതതുവ
ക്കണ്ടുശക്തനും പാദ്യംപ്രാചമനീയാദികൊണ്ടുപൂജിച്ചുനിന്നാൻ * ള്ള
വിചുവാഴ്ത്തുവോടായ് പോലിച്ചിന്ദ്രനത്തമൻ: 'ചിന്തയെന്തു? മഹാ
ഭാഗ! ള്ളൊക്കുന്നെന്തു? നീമനേ * ഞങ്ങൾക്കുഗുരുവാനിന്നൊമ്പമാനി
ച്ചതൊക്കൊ? ദിക്പാലന്മാർ, ദേവസൈന്യ, മെല്ലാംനിൻകീഴിലല്ല
യോ? * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരർഗുരുദേവകളൊക്കയും സഹായിക്കും
നിനക്കിപ്പോൾചിന്തയെന്തെന്നൊടോതുക' *

ഗുരു പറഞ്ഞു.

എൻഭായ്യതാരയേച്ചന്ദ്രൻബലാൽകൊണ്ടുണ്ടുപോയിതെ പല
രട്ടമോഷിച്ചുതൊൻ, തരുന്നില്ലവൻശാൻ * എന്തുമെന്തുണ്ടു? ഞാനി
ലിഹിതന്നെശർന്നാമമ ള്ളൊക്കുർന്നിരിക്കിപ്പോൾസഹായിക്കശചീ
വത!

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

ധർമ്മിഷ്ഠ! നീ ഭദ്രചിന്തയായ് ഞാൻ നിനക്കുണ്ടാസനായ് വരുത്താം
 ഞാൻ നിശ്ചയമായ് മഹാത്മൻ! നിന്റെ ദാർശ്വ്യേ * ഭൂതനേയങ്ങളേച്ചിട്ടു
 മരംമൂലം തരാജ്ഞിയോ ഭവസൈന്യങ്ങളോടൊത്തു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുണ്ടു
 ഞാൻ * ഗുരുവേയാശപസിപ്പിച്ചിട്ടേ പരിഭ്രാന്തനായ് സമത്വം നാം ഭൂതനേച്ചു
 ഞായ് ചൊല്ലി വിട്ടാനി വാത്സര്യം ചെയ്യാൻ * മിടുക്കുകൂട്ടനാളു തൻ ച
 ഞ്ചേരുകയെന്നു ചൊല്ലി മഹാഭയം നാടിനാലു പാപനായ് തുടങ്ങി
 നാൻ: * 'ഇന്ദ്രൻ ചിലതു നിന്നോടു ചൊല്ലാ നേന്നേയയച്ചതെ അദ്ദേഹം
 ചൊല്ലുവാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടു ചൊല്ലാമഹാമതേ * ധർമ്മജ്ഞൻ നീ നീതി
 യെല്ലാമറിവുണ്ടു നിനക്കുണ്ടോ! ധർമ്മിഷ്ഠനായി നിന്നു ധർമ്മം നീക്കി മേൽ
 ഞ്ചൊല്ലാ * ഭാഗ്യപാലനമെല്ലാം ശക്തിപോൽ വേണ്ടതാണെന്നു
 അതിന്നു വേണ്ടിക്കലാമമുണ്ടാകുമെല്ലായ് ദ്രവം * നീ നിൻ ദാർശ്വ്യേ
 ക്കിക്കും പോലത്തു വെയ്ക്കുക തന്നെപ്പോൽ സർവ്വഭൂതങ്ങളേയും ചി
 ന്തിക്കുന്നീയിഹ * ഇരുപത്തു പേർ ക്ഷപുത്രികൾ നിന്റെ ദാർശ്വ്യമാൻ
 ഗുരുപത്നീഭോഗമെന്തിനിട്ടിരിക്കുന്നു സുധാനിയേ! * സ്വപ്നത്തിൽ വാഴ
 ന്ന നല്ല മനോഭാവം ഉണ്ടായ് അവരേ സിംഹിതാലംബം വിട്ടാലും ഗുരുപ
 ത്നിയേ * നിന്ദാമയുള്ള തീശ്വാർ മദത്തോടൊത്തു ചെയ്തിലോ മുഖം
 രതപോൽ ചെയ്തുമ്പോൾ ധർമ്മം നശിച്ചു പോം * അതുകൊണ്ടിന്നു വി
 ഞ്ചൊല്ലാ നല്ലതായ് നീ നിമിത്തം കലഹമീ ഭവനാൽ വരു
 ത്തൊല്ലാ' *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

മഹാഭാരതം സന്ദേശം കേട്ടപ്പോൾ കോപമാനാൻ ഭംഗിയായ് തത്ത്വം
 മെല്ലെന്നായിട്ടു ഭൂതനൊടായവൻ

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

ഭവനാൽ കൊണ്ടു നീനാഥൻ, നീയമ്മരിയുന്നവൻ അപ്പോഴും
 നിന്റെ ഗുരുവുമായി സമനേയം കണ്ടു കിട്ടിയും * അന്യനാൽ പലേതിപ്പോൾ
 പലരുണ്ടാം സമത്വമായ് താൻതാൻ കണ്ടു വരുന്നു മഹാപരിഷ്കാരം
 കളാം * "ബാഹുസ്വര്യം" ശാസ്ത്രം അർത്ഥമർത്ഥം കൊണ്ടു പ്രധാനമായ്
 വിരോധമില്ലാത്ത പൂർണ്ണമായ്, തന്നെക്കൊമിച്ചു നാരിയേ * ശ്രേഷ്ഠ
 കൊണ്ടു സ്വപ്നം സാധുക്കൾക്കു തിരിച്ചുമാം സ്വസ്ഥി, പരസ്ഥി,
 ഞ്ചിട്ടമമജ്ഞാൻ കരക്കുതാൻ * താമയെങ്കൽ പ്രേമമുള്ള പേരി

പ്രഗുരുവിൽദ്രവം സ്നേഹിക്കുന്നവളെത്തള്ളാൻഗാർവ്വംനീതിയുംനഹി*
ഓതുപതിയെയാശിച്ചാൻ, വെറുത്തവനെന്നിവരം സ്നേഹിപ്പോളേ
ഭായ്യയാക്കാമല്ലാത്തവളെയെങ്ങനെ? * അന്തർമുഖമിളിപ്പിച്ചുവെട്ടുതീനി
ചെന്നിറങ്ങാനോടാതുക ഈശ്വരൻതന്നയാണി റ്റുൻഭോന്നമ്പോൽ
ചെയ്തിട്ടവൻ *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

ചന്ദ്രൻറവാക്കുകേട്ടിറുന്നരികിൽചെന്നുദൂതനും ചന്ദ്രൻചൊ
ന്നതുപോലെല്ലാമിറുന്നോടുപറഞ്ഞവൻ * ഇറുന്നവാക്കുകേട്ടിട്ടുകോ
പിച്ചവശമായുടൻ ഗുരുവിന്നുസഹായിക്കാൻസൈന്യത്തെച്ചേർത്തു
ട്ടിനാൻ * വ്യാഴത്തിൻവൈരിയാംശുകുന്ദയുദ്ധംകേട്ടവിടെത്തിനാൻ
കൊടുക്കേണിവളേയെന്നു ചന്ദ്രനോടുപറഞ്ഞവൻ * നീയുമിറുന്നമൊ
ന്നിച്ചുയർച്ചുണ്ടാകുമെങ്കിലോ നിനക്കുഞാൻസഹായിക്കാംമന്ത്രശക്തി
കളാൽവിധാ! * ഗുരുഭായ്യാഹരണവുംവ്യാഴത്തിൽശുകുവൈരവും അ
റിഞ്ഞുശുദ്ധരൻചെന്നുണച്ചിറാദികൾക്കുടൻ * ദേവാസുരന്മാരെത്ത
ങ്ങുയുദ്ധമെന്താൻതടുങ്ങിനാൻ താരകാസുരയുദ്ധംവോലനേകാവർമ്മ
ങ്ങനെ * ദേവാസുരന്മാർചെയ്യുന്നയുദ്ധങ്ങളുപിതാമഹൻ ഹംസ
ത്തിൽകേറിയവിക്കേയ്ക്കുത്തിടുമെങ്കെട്ടുതുവാൻ: * 'താരയേവിടണം
നീ,യെന്നോതിനാൻചന്ദ്രനോടവൻ: 'താല്പര്യമില്ലവേക്കൊണ്ടു
നിന്നാശംഞാൻവരുത്തിടും * നിനക്കീസ്സംഗമോഷത്താലെന്തു? ദുർബ്ബ
ദ്ധിവന്നതും' എന്നുചൊല്ലിശുകുനേയുതെടുത്താൻപത്മസംഭവൻ* വി
രോധിച്ചുടനേതന്നെചന്ദ്രനേശുകുമാമുനി: 'ഗുരുപതിയെവിട്ടാലുനി
നാമുൻചൊല്ലിവന്നുഞാൻ' *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

ചന്ദ്രനതുതമാവാക്കുശുകുനിൽനിന്നുകേൾക്കയാൽ ഗർഭമുള്ളി
ഷ്ടയാണല്ലഗുരുപതിയെന്നുകിനാൻ * ഗുരുവുംഭായ്യയെക്കൊണ്ടുവേ
നത്തിന്നുപോയ്മുദാ പിന്നെദേവാസുരന്മാരുംപോയ്താന്താങ്ങടെച
ത്തനെ * ബ്രഹ്മാവുസത്യലോകംപുഷ്പീ,ശൻകൈലാസമാണ്ടുടൻ ഭാ
യ്യയേക്കിട്ടിയതിനാൽസന്തോഷിച്ചാൻബൃഹസ്പതി * കറേക്കാലംകഴി
ഞ്ഞപ്പോൾതാരപെരൊരാൾപുത്രനെ സുദിനംനല്ലനക്ഷത്രംചന്ദ്രനെ
പ്പോൽഗുണങ്ങളും * ഗുരുവുംപുത്രനേക്കണ്ടുവിധിപോലെകഴിച്ചിതെ
ജാതകർമ്മാദികാര്യങ്ങളെല്ലാംസന്തോഷമോടുടൻ * ചന്ദ്രൻകേട്ടുടനേ
പുത്രനങ്ങായെന്നുമുനീന്ദ്രരേ! ഗുരുവിന്നരികിൽചൊല്ലിവിട്ടാൻനല്ലൊ

യം കടമ്പും, നൽകരുക്കുത്തിമുല്ലവള്ളിഷ്ടിതകളും * വാഴകൾ, തെങ്ങുകൾ, നല്ലൊരിളംമാതളനാരകം പ് ചിലി, കല്ലുകൾ, ഭംഗ്രാചുറുരശോഭിച്ചുമങ്ങനേ * അന്നവും, നീർക്കൊക്കകളും, മുഴങ്ങുമുളവറ്റവും കയിലിന്നൊച്ചയും, പൂവും, നിറഞ്ഞമരപങ്ക്തിയും * വണ്ടിൻമുളലു, മാനന്ദമകംപൂങ്കാവനങ്ങളും കണ്ടാനന്ദിച്ചരാജാവുസുല്യമുൻമന്ത്രിമാരുമായ് * അതിൽകടന്നാ, നടനേയൊരുസുന്ദരിയായവൻ പെണ്ണായ് പോയകുതിരയും, പിന്തെവെയ്ക്കീവിധംഗ്രഹൻ: * 'ചെണ്ണതെന്തെ? പ്രകാരംഞാൻഗ്രഹംപൂകേണ്ടനാരിയായ് രാജ്യംരക്ഷിപ്പതെല്ലാമോരണെന്നെച്ചതിച്ചതു?' * പി.നയുംപി.നയുംപിന്തെവെയ്ക്കാനെന്താണിതെന്നവൻ വളരേദുഃഖമുണ്ടായിലജ്ജയുംവന്നുപേൻടൻ *

ദൂഷികൾ പറഞ്ഞു.

ദേവന്മാർക്കൊത്തസുദ്യുഭുപൻസ്രീയായ്ഭവിച്ചതായ് നീലൊന്നിപ്പെഴയതാശ്വസ്സുതന്നെവൃത! മഹാമതേ! * ആനന്ദകാടരിചിവണ്ണവരുവാതെത്തുകാരണം? എന്തുകൊണ്ട്വൻചെയ്താൻ? വിസ്തരിച്ചുവെയ്ക്കുനീ *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഒരിക്കലീശനേക്കാഞ്ചാൻസനകാദിമഹാവിമാർ തേജസ്സുകൊണ്ടിരിക്കെല്ലാംവിളക്കിക്കൊണ്ടുപോയിതേ * അന്നേരത്തവിടീരാമൻപാപ്പുതീദേവിയോടുമായ് ക്രീഡിക്കുന്നദേവിതാനുംവാഴ്ത്തവസ്ത്രമെന്നിയേ * ഭർത്താപിൻമടിയിൽചേർന്നു് മിക്കുന്നുമഹേശ്വരീ മുണ്ടില്ലാ, തവരേക്കണ്ടലജ്ജിച്ചാർദേവിയേറ്റവും * പതിതൻമടിയിൽനിന്നിട്ടെഴുന്നേറ്റാടചാത്തിനാൾ മാനമുള്ളവൾലജ്ജിച്ചുവിറച്ചുവിടെന്നിതേ * ക്രീഡിക്കുന്നവരെക്കണ്ടുമുനിമാർപിൻതിരിഞ്ഞുപോയ് ചെന്നു ചേർന്നാർവേഗമൊടുനന്നൊരായന്നാളുമം * ലജ്ജിക്കുംദേവിതെക്കണ്ടുപറഞ്ഞാൻഭഗവാൻശിവൻ: 'ലജ്ജകൊണ്ടെന്തുമാഴ്കുന്നൂ? നിൻസുഖംഞാൻവരുത്തിടാം * "ഇന്നതൊട്ടീപനത്തിങ്കലായവന്നുകരേറിലും അന്നേരത്തന്നവൻനാരിയായിത്തീരും" വരാനനേ!' * ഇവനത്തിന്റെഗുഹപത്തെച്ചിലടത്തറിയുംചിലർ അവർപോകയുമില്ലെന്നമിത്രോഷംചേർന്നാടതിൽ * സുല്യമുൻമന്ത്രിയായതെല്ലാമെന്നപോയ് മന്ത്രിമാരുമായ് അവരോടുംകൂടിയവൻനാരിയായ് തീർന്നുനിശ്ചയം * തൻഗ്രഹത്തിന്നുപോകാനായ് ഏലവജ്ജകളോടവൻ വനത്തിൻവെളിയിൽ

ചുറ്റുമുഖമിങ്ങനടന്നതേ * സ്ത്രീയായ്തീർന്നപ്പ“ളിള”യെന്നായ്പേ
രാത്രപവീരനും സംചരിച്ചുകിളെത്തിബുധൻസോമസുതൻയുവാ *
ശ്രംഗാരലജ്ജാഭാവങ്ങൾമേന്മാതൻസവിമാരുമായ് വരുംസുന്ദരിയേ
ക്കണ്ടുകാമിച്ചാൻഭഗവാൻബുധൻ * അവളുംബുധനേക്കണ്ടുകാമിച്ചാ
രപതിയാക്കുവാൻ അത്യാനൃംപ്രേമമുണ്ടാകമുലമുണ്ടായിസംഗവും *
പുരൂരവസ്സാംസുതനേജനിപ്പിച്ചവളിൽബുധൻ പുത്രനേപ്പറ്റാവരം
കാട്ടിൽചിന്തയാടുവസിച്ചതേ * വസിഷ്ഠനാംകലാമാർത്ഥനിയേച്ചി
ന്തചെയ്തുമേ വസിഷ്ഠനാഗ്രപാവസ്ഥയറിഞ്ഞുകൃപമൂലമായ് * സ
ന്തോഷിച്ചുകേതാത്തിമരനാംചന്ദ്രമൂലനേ മനിക്കുതുഷ്ടനായിട്ടു
വരുംചോദിച്ചശങ്കൻ * പ്രാർത്ഥിച്ചുനി:സുദൃഗ്ഗൻപുമാനാകണ്മെ
ന്നൻ ശിവൻപറഞ്ഞാ’നെൻവാക്കുപാഴല്ലെന്നാലുമോതിടാം * ഒ
രുമാസംപുഷ്പനാമൊരുമാസത്തിൽനാരിയും’ ഈവരംവാങ്ങിരാജാ
വുംസ്വഗൃഹത്തിന്നുപോയിതെ * വസിഷ്ഠാനഗ്രഹമുലരോജ്യംരക്ഷി
ച്ചുയർമ്മായ് സ്ത്രീയാകുമ്പോളളിൽവാഴുംപുംസ്സേപരാജ്യഭരിച്ചിടും *
ജനങ്ങളുതിൽനിന്നിച്ചുനദിച്ചില്ലാഗ്രപന്ത്രന പുരൂരവസ്സാപുത്രന
കാലത്താൽപന്നയെരച്ചനും * അവന്നരാജാധിപത്യമേകിക്കാട്ടിന്ന
പോയ്ഗ്രഹൻ നാനാവൃക്ഷങ്ങൾതിങ്ങുന്നതവനത്തിൽപോയിരിക്ക
വെ * നവാക്ഷരമതാമന്ത്രംനാരദനെന്നുലബ്ധമായ് സന്തോഷ
ത്തോടൊത്തതിനെജപിച്ചാനധികഗ്രഹൻ * പ്രസാദിച്ചുടനേദേ
വിസ്മഗ്നനാ,കരകേരവോരം വാരുണീമദ്യപാനത്താൽമുഴലപ്പെട്ട
കണ്ണൊടും * സിംഹവാരനയായ്ദിവ്യരൂപിയായ് മുൻപിൽവന്നതേ
ദേവിയെദ്രിശ്ശരൂപത്തിൽകണ്ടുകണ്ണുകുളുന്തൻ * ഭക്ത്യാനമസ്കരി
ച്ചുപംസ്തതിച്ചാൻജഗദംബതേ.

ഇളൻ പറഞ്ഞു.

കണ്ടേനാമഭഗവതീ!പുരുഷീന്തിയുള്ള ലോക പ്രമോദമെളും
തവദിവ്യരൂപം | വന്ദിച്ചിടുന്നമാവിനി:തചായഭീഷ്ഠ! മോക്ഷങ്ങൾ നരം
കുമാരനിൻപരണാരവിന്ദം || ഐശ്വര്യവുംകൃപയുമിവിയമെന്നനി
ന്നി | ലാരിന്നറിഞ്ഞു?ഭവനത്തിലൊരുത്തനംബെ! | മോഹിച്ചിടുന്നമര
രും മുനിമാരുമല്ലാം | കണ്ടിട്ടിതൊക്കയുമെനിക്കൊരുവിസ്മയംതാൻ ||
ബ്രഹ്മാ,ഹരൻ,ഹരി,കുബേരൻ,മിത്രപന്ത്ര | നാ,രഗ്നി,കാറി,നന്ദ, മ
പ്പതിയും, വസുക്കൾ | ആരംകുറച്ചുമറികില്ലതവപ്രഭാവ | മിന്നെന്തെ

തിക്കുമിനന്നറിവാകുമോത്താൽ? || വിഷ്ണുപാദിദേവകളറിഞ്ഞതുന്നി
ന്നെയുംബെ! സതപാദിമൂന്നുണശക്തികളായ് വിളങ്ങും | ലക്ഷ്മിപ്രാ
ദിദേവി കളിതെന്നവരിന്നറിഞ്ഞി- | ല്ലൊട്ടുംമഹേശി! പരനിർമ്മി
യെന്നുനിന്നേ || മോദേവി! > ദമതിത്താനെവിടിന്നിവൻക- | ലു
ണ്ടായനിൻറെവലുതാംകൃപയെങ്ങു നാഥേ! | നീയിന്നതീവകൃപയുള്ളവ
ളായിത്തീ- | ഭക്തർനീയധികമായ് കൃപചെയ്തുലും. || പൂമകയാ
ഭവതിയാൽവൃതനെങ്കിലുംതാൻ | മോദിപ്പതില്ലനന്ദപരതകൊണ്ടു
ശാർങ്ങി | നിൻശുഭപാണിയതുകൊണ്ടുനിജാഹ്ലിദങ്ങളും | ശുദ്ധീ
കരിപ്പതിനവൻതടവിച്ചിടുന്നു || നിൻപാദതാഡനമശോകമെന്ന
വണ്ണം | കാമിച്ചിടുന്നധികമോദമോടുംബുജാക്ഷൻ മാതാത്നനായ്തവ
പദത്തിൽനമിച്ചിടുമ്പോൾ | കോവിച്ചനീഹരിയെയൊന്നുചവിട്ടിട
വതു || നീകട്ടിലൊത്തുവലുതായ, വിഭ്രഷണങ്ങൾ | ചേന്നുള്ള മാറിലൊ
രുകാരതിൽമിന്നൽപോലെ | ഡാഴുന്നമുലമെിലേശപരി! ലോകനാഥ-
നാകുന്നവിഷ്ണുമഹോതവചാഹനന്താൻ. || നീകോപമോടുമരിയേവി
ടുമെങ്കിലായും | പൂജിച്ചിടുന്നമരിലക്ഷ്മിയൊടൊത്ത്ഭാതാം | പ്രത്യക്ഷ
മാണമിലയംബെടിയുന്നതുംബെ! ശ്രീയറ്റനിർമ്മിപ്പമാനയശേഷ
നാഥേ! || നിൻപാദപങ്കജമെപ്പൊഴുമാത്രയിക്കും | ബ്രഹ്മാവൃതൊട്ട
മർന്നാരികളായിമുന്നും | നീതാൻകൊടുത്തുപുരുഷതപമവർണ്ണിനെ |
നിൻശക്തിതാൻപറവതെന്തിന്നനന്തവീര്യേ! || നീനാരിയല്ല, നരനല്ല
നപുംസകംനീ | യല്ലാരുനീസമുത്തനയോ? ഗുണമീനയാണോ? | ആനി
ന്നെയെന്നുമുരുഭക്തിയൊടുംനമിക്കാം | നിന്നിൽഭവിക്കണമെന്നിക്കുതി
ഭക്തിയന്തേ ||

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

സ്തോത്രംബെയ്യിവിധംഭൂപൻശരണാഗതനായിതേ തോഷിച്ചു
ദേവിയുംനരകിതനിൽസായുജ്യമപ്പഴേ | സുദൃഢനടനെകിട്ടിമുനിമാക്കു
മലദ്വീപാം | നിത്യമാം പരമസ്ഥാനംദേവിതൻറെയനഗ്രഹാൽ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഒന്നാംസ്കന്ധം.

ചന്ദ്രരാവാല്ലത്തി

ചന്ദ്രാഭാമചന്ദ്രനായം.

പ തി മൃ ന ധ മ ഭൃ ധ യ ം

സുതൻ പറഞ്ഞു.

പുത്രരവസ്സരാജാവായ് സുദ്യുതൻസ്വപ്തമാണ്ടുടൻ സുന്ദരൻ, തുണ
 വാനേറെജനരഞ്ജനയുള്ളവൻ * പ്രതിഷ്ഠപേന്താൻ നല്ലപുരത്തിൽ
 ലിരുമ്പൻ രാജ്യംരക്ഷിച്ചുയർത്തിപ്പ്രജാപാലനതല്ലാൻ * സ്വകാ
 ്ര്യങ്ങൾമറച്ചനകാൽക്കൂറ്റിയുണവൻ ഉത്സാഹശക്തിമാൻ നല്ലപ്രഭു
 ശക്തിയുമുള്ളവൻ * സാമഭാനാല്ലുപായങ്ങൾവശത്താക്കിയിരിപ്പവൻ
 സ്വവണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളാചരിപ്പിച്ചിട്ടുണവൻ * ഭൂരിഭക്ഷണയോടൊ
 ത്തുപലയാഗങ്ങൾചെയ്തവൻ ആശ്ചര്യത്തോന്നുമാറായിട്ടോരോഭാന
 കൊടുപ്പവൻ * ആഗ്രഹൻറധനേശാസ്ത്രശീലരൂപഗുണങ്ങളെ കേട്ടു
 മോഹിച്ചവശ്ശിയുകാമിച്ചാളാഗ്രഹേന്ദ്രനെ * ബ്രാഹ്മാവേകിയശാപ
 ത്താൽഭൂമിയിൽവന്നുസുന്ദരി തുണമുള്ളവനെനോന്മാർഭൂപനേപതി
 യാക്കിനാൾ: * 'ഇവവണ്ണസത്യവുമായിട്ടവിടെത്തന്നെപാർത്തേ'
 'ഇരണ്ടാടുകളേയിന്നുനൻകാരക്ഷിക്കണമേവൻ' നൈയല്ലാതൊന്നു
 മേന്മാനുമൊരുനാളുംഭീഷ്ടിച്ചിടാ നഗ്നനായ് മൈഥുനത്തിൽഖലന്യെകാ
 ണില്ലനിന്നെത്താൻ * ഇപ്രതിജ്ഞകൾവിട്ടൊന്നതെറ്റിയാൽനിന്നെയ
 പൊഴി വിട്ടുപോംതാൻസത്യമാണ് പറഞ്ഞതുധരാപതി? * സമതി
 ചൂറ്റുപ! നവരമുനകാൽക്കൂറ്റിയൊന്നതും താമസിപ്പാൻശാപമോ
 ക്ഷത്തിനായിട്ടുപ്രതിജ്ഞയാൽ * ധർമ്മകാർമ്മങ്ങൾവിട്ടുഭൂവനാരി
 യൊടൊത്തവൻ രമിച്ചുനകംവഞ്ചങ്ങൾമടിച്ചുള്ളൊരുമന്നവൻ *
 മോഹിച്ചവളിലേകാഗ്രഹിത്തനായമ്മഹീപതി അവളെക്ഷണവുംവിട്ടു
 പരിയാനസർവ്വത്വനായ് * മിലകാലങ്ങളീചണ്ണകഴിഞ്ഞസ്വപ്തനായ
 കൻ കാണാഞ്ഞുവശിയേഗസ്വപ്നാഭാജാധിപൻറതേ: * * 'നി
 ങ്ങൾചെന്നിട്ടുവശിയേവേഗത്തിൽകൊണ്ടുപോരണം മോഷ്ടിച്ചാടുക
 ലെഭൂപഗൃഹത്തിൽനിന്നുഗ്രന്ഥമായ് * * അവളില്ലാതെശോഭിക്കുന്നി
 ല്ലെനീസ്ഥാനമൊട്ടുമേ ഏതെങ്കിലുമുപായത്താലവളെക്കൊണ്ടുപോ
 യവിൻ' * വിശ്വാസമുത്തൽക്കുള്ളഗന്ധവന്മാരുമിങ്ങനെ ഇന്ദ്രൻ
 ചൊന്നതുകേട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടുലംബാതിയിൽ * ചെന്നമോഷ്ടിച്ചാടുകളെ
 രമിക്കുന്നവരാഗ്രഹൻ കരഞ്ഞാടുകളാകാശത്തിൽകൂടികൊണ്ടുപോ
 കവേ * തൻമക്കൾകരയുമ്പോലല്ലുണ്ണുകേട്ടുനവശി കോപിച്ചുചൊ

നാൾ: 'ഗുപതേ! നഷ്ടമായെൻ പ്രതിജ്ഞയും * വിശ്വസിച്ചുനശിച്ചു
ഞാനെൻ മകനൊക്കമാടിനെ കൊണ്ടുപോയ്കളളർ, നീയെന്തു നാൾ
ക്കൊപ്പം കിട്ടപ്പതും? * പ്രാണപ്രിയങ്ങളാമെൻറെയാട്ടിൻകുട്ടികൾ
പോയിതെ ഞാൻ നഷ്ടമായ് വീരനെ നന്ദിക്കും ഏഷ്ടകാന്തനായ് *
ഏവ ചൊല്ലുന്ന ശിഷ്യക്കളുമോഹിക്കാരണം നഗ്നനായ് പുറ
കിൽ കൂടിപ്പറപ്പട്ടാൻ ഞാൻ * ഗന്ധർവന്മാരഗ്ഗൃഹത്തിൽ പ്രകാ
ശിപ്പിച്ചു മന്നമു പോകാനിച്ഛിക്കുമവളാ ഗുപതേക്കണ്ട നഗ്നനായ് *
ഗന്ധർവന്മാരാടുകളെ വഴിയിൽ വിട്ടുപോയുടൻ നഗ്നനായവയെക്കൊ
ണ്ടു ഗുപതേന്തി ഗൃഹത്തിനായ് * പോകുന്നവശിക്കയണ്ടു പ്രലപിച്ചു
നിദ്രിപ്പിയായ് ഗുപതേ നഗ്നനായ് കണ്ടിട്ടാണു പോയതു മുപ്പശി * കര
ഞ്ഞുകൊണ്ടൊരോടിക്കത്തോരു മരുനടന്നതേ കാമത്താലവളേയോ
ന്തു ഭൂവിച്ചു കൊണ്ടു ഭൂചന്ദനം * കണ്ടാൻ ഭൂവാക്കയും ചുറ്റിക്കരുക്കുത
ത്തിൽ വെച്ചവൻ പ്രസന്നമുഖനായ് നല്ല പാഴ്ക്കാതിയവളോടുടൻ: *
'ഏതോ ഭാര്യ! നിൽക്കു നീക്കു യുവേക്ഷിക്കായ്ക്കയെന്നെ നീ നിന്നെത്ത
ന്നോതു നിൻ കീഴിൽ വാഴുന്ന നപരായി ഞാൻ * പണ്ടു നീ പൂണ്ടു ഭോ
ത്തേക്കൊണ്ടു വന്നിതു ദുരവേ നീയുവേക്ഷിക്കിൽ വീണ്ടു ഞാനെ ചെന്നാകാ
കാദികൾക്കിതു' * ഏവ ചൊല്ലിക്കാമമാലാൽ ഭൂവിച്ചേറെത്തളന്നി
ടും പുരൂരവസ്സാരാജാവിനോടു വശിപരഞ്ഞുടൻ *

ഉവ്വശി പറഞ്ഞു

'മുൻവനം ഗുപതേ! നിൻറെ വരിവൊക്കയുമെങ്ങു പോയ് ഇഷ്ടമാ
രിലുമില്ലാത്ത ചെന്നായ്ക്കൾ പോലെ നാരികൾ * ചോരന്മാരേന്ദ്രികളെ
യുവശിപ്പിക്കരുതാരുമേ ഭൂവിക്കാതെ ഗൃഹത്തിൽ പോയ് സുഖമാ
യ് കിടക്കുക * ഇവ പണ്ഡാചൊല്ലിയുമോഹം കൊണ്ടു റിഞ്ഞില്ല ഭൂപതി
ജനസന്തീഷ്ണഹ പാശത്തിലകപ്പെട്ടതിഭൂവിയായ് *

സുതൻ പറഞ്ഞു

ഉവ്വശി ചരിതം ഞാനും മുഴുവൻ ചൊല്ലിയി അനെ വേദത്തിൽ പീ
സ്തരിച്ചോതു ഞാൻ മുരുകിപ്പറഞ്ഞതേ *

ശ്രീഭദ്രവിഭാഗവതം ഒന്നാം അദ്ധ്യായം

ഉവ്വശി ചരിതം

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

പ തി ന ങ്ങ ള്ള ധ യം .

സൂതൻ പറഞ്ഞു

വ്യാസൻഘൃതാചിയെക്കണ്ടുചിന്തിച്ചാൻപുനരിങ്ങനേ എന്തു
ചെയ്തതെനിക്കൊത്തോളല്ലീയപ്പരനാരിയും * ഇമ്മട്ടോക്ഷംവ്യാസനെ
ക്കണ്ടപ്പോളത്തരണീമണി വ്യാസനെനെശ്ശുപിച്ചീടുമെന്നോത്തേറെ
ഭീഭയത്തൊടും * ശുകമായ് തീൻവേഗത്തിൽപറന്നാളഘൃതാചിയും
വ്യാസനാക്കിളിയേനോക്കീട്ടതിവിസ്മയമാൻതേ * ആനോക്കിനാൽത
ന്നെ,കാമംബാധിച്ചാമുനിവീരനിൽ മനോവികാരമുണ്ടായിദേഹമെ
ല്ലാത്തളൻടൻ * മനസ്സടക്കാൻയെയ്യത്തോടതിയായിശ്രമിച്ചവൻ
സാധിച്ചില്ലതതന്നുള്ളിൽവികാരംചേർന്നകാരണം * അവളാലുഴലുന്ന
ഉളംപലമട്ടായടിക്കയും മേൽവരേണ്ടതുവന്നീടാനായടങ്ങീലതെല്ലമേ*
അരണിക്കടകോലഗിയുണ്ടാക്കാനായ്കടഞ്ഞിടും മുനിക്കരണയിൽത
ന്നെശ്ശുക്തമപ്പോൾപതിച്ചുപോയ്*ശ്ശുക്തവീണതറിഞ്ഞില്ലകടഞ്ഞാൻ
പിന്നയുമുനി ശുകനുണ്ടാ,യതിൽനിന്നാമുനിക്കൊത്തഴകുള്ളവൻ *
വിസ്മയത്തോന്നിക്കുമാറായുള്ളോരരണിസംഭവൻ ഹവിസ്സുകൊണ്ടയാ
ഗാഗികാളിശ്ശോഭിച്ചിടുന്നപോൽ * പുത്രനേക്കണ്ടുടൻവ്യാസനതിവി
സ്മയമാൻതേ എന്തിതെന്നോത്തുറച്ചീശൻവരണറുകിയതെന്നതാൻ
അരണിക്കുള്ളിൽനിന്നുണ്ടായൊരുതേജസ്സഴംശുകൻ തേജസ്സുകൊണ്ടു
വിലസീരണ്ടാമഗികണക്കിനെ*വ്യാസൻകണ്ടാൻമോദമെഴുംപുത്രനെ
ദ്രിപ്പുതേജസാസൗന്ദര്യ മാംഗാഹപത്യാഗിയെന്നോണമതിഭംഗിയായ് *
ഗിരിയിൽനിന്നുവന്നങ്ങുകളിപ്പിച്ചാശ്രഗംഗയും ശുകന്റെമേലാകാശ
ത്തിൽനിന്നുണ്ടായ് പുഷ്പവർഷവും * ജാതകമ്മംമുതൽക്കെല്ലാംവ്യാസൻ
ചെയ്താൻശുകനുടൻ ദേവദന്ദഭീശബ്ദിച്ചുണ്ടപ്പുരസ്ത്രീകളാടിനാർ *
ഗന്ധർവ്വന്മാർപാടികാണാൻപുയാമോദമാൻടൻ ശുകജന്മത്തിലവു
ണ്ണപാടിതുംബുരുനാരദർ * കണ്ടിട്ടരണിയിൽനിന്നിടുണ്ടായമുനിപുത്ര
നേ വിദ്വാധരന്മാർ,ദേവന്മാരെല്ലാരുമാവാക്കിനാർമുദാ * വാനിൽനി
ന്നശുകനായിവീണകൃഷ്ണമുഗത്തുകൽ ദണ്ഡുംദിവ്യമതായുള്ള ജലപാത്ര
വുമങ്ങനെ * ജനിച്ചടന്നെയ്ബാലൻവളന്നാൻബഹുതേജസാ ശുകോ
പനയനം,ചെയ്താൻവിഭാനാംവ്യാസമാമുനി * സംഗ്രഹങ്ങൾരഹസ്വ
ങ്ങൾചേരുംവേദങ്ങളൊക്കയും വ്യാസനേപ്പോലെശുകനേയാശ്രയിച്ചു
ജനിച്ചുടൻ * ഘൃതാചിശുകിയായ് തീൻരൂപംകണ്ടുതളിക്കയാൽ അ

വന്നുതുക, നന്നായിപ്പേരിട്ടാൻമുനിമുഖ്യരേ! * വ്യാഴത്തെത്തന്നുപാ
 ല്യായനാക്കിട്ടാവ്യാസനന്ദൻ കഴിച്ചാൻവിധിപോൽബ്രഹ്മചര്യവ്ര
 തമശേഷവും * രഥസ്യങ്ങളടങ്ങീടുംവേദമെല്ലാംപഠിച്ചവൻ ധർമ്മശാ
 സ്ത്രവുമുണ്ണുതുമന്ദിരവാസിയായ് * സമാവർത്തനവുമെല്ലാംഗുരുഭ
 ക്ഷിണമെല്ലാം വ്യാസനാമതൻപിതാവിന്റെരയരീകത്തെത്തിനാൻ
 ശുകൻ * പുത്രൻവന്നതുകണ്ടപ്പൻസംഭവിച്ചുഴനേറുടൻ സ്നേഹാൽ
 പുണർത്തലയിൽചുംബിച്ചാൻപലവട്ടവും * കശലപ്രശ്നവുംവിദ്വാ
 ഭ്യാസത്തിൻസംപ്രദായവും ചോദിച്ചസുഖമായിത്തന്നാശ്രമത്തിലിര
 ത്തിനാൻ * ശുകനുകല്യാണത്തിനായാലോചിച്ചുടനേമുനി ചോദി
 ച്ചാനുഭവേനമുനികന്യകയെക്ഷണം * ശുകനോടേതിനാൻവ്യാസൻ
 'വേദമെല്ലാംപഠിച്ചുനി ശാസ്ത്രങ്ങളുമതിൻവണ്ണംവിവാഹംചെയ്തിനി
 ബ്ദവാൻ * പിതൃദേവകളെയെല്ലാമച്ചിക്ഷകഗൃഹസ്ഥനായ് വിവാഹ
 മ്നെയ്തനീയെന്റെകടത്തേവേർപെടുത്തുക * സ്വർഗ്ഗവുംഗതിയുംപുത്ര
 നില്പാത്തോതില്ലനിശ്ചയം അതിനാൽസപീകരിച്ചാലുംഗൃഹസ്ഥാശ്രമ
 മെൻസുത! * ഗൃഹസ്ഥനായിനീയെന്നുസുവിപ്ലിക്കുമഹാമതേ! ഏ
 ന്റെറയീവലുതാമോഹംസാധിപ്പിക്കുകനീശുക! * നീയെന്റെവൻത
 പംകൊണ്ടുണ്ടായുള്ളൊരയോനിജൻ ദേവതൃല്യമഹാഭാഗ! താതനേ
 രക്ഷചെയ്തനീ' *

സുതൻ പറഞ്ഞു

സ്നേഹംകൊണ്ടുപമോതുന്നതാതന്നാരികിലായുടൻ വിരക്തനാം
 ശുകൻചെന്നുചൊന്നാണിങ്ങനെമന്ദമായ്: * 'വേദംപകുത്തധർമ്മജ്ഞ
 നങ്ങു! ചൊല്ലുന്നതെന്തുവാൻ തത്വംചൊല്ലിട്ടുശാസിക്കുകേറക്കാംനി
 ന്നാജ്ഞയിന്നു ഞാൻ' *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

നീനക്ഷവേണ്ടിത്തറങ്ങുപോരായിത്തപിച്ചുഞാൻ ശിവാരാധ
 നയുംചെയ്തെൻപണിപ്പെട്ടുളവായിനീ * രാജാവിനോടുചോദിച്ചുപ
 ണംവാങ്ങിത്തരാതവ നല്ലൊരീയെരുന്നത്തിങ്കൽസുഖമായ്വാഴണം
 ഭവാൻ *

ശുകൻ പറഞ്ഞു

ദുഃഖംചേരാത്തസുഖമെന്നോതുകെൻതാത! ഭൂമിയിൽ? ദുഃഖം
 ചേന്നുസുഖംവിപാനാർകഥിക്കില്ലസൗഖ്യമായ് * വിവാഹംചെയ്തി
 ലൊത്താനാരിക്കേററവശപ്പെടും സുഖമെന്തുചരയീന? നില്ലസ്ത്രീ

ജിതനൊട്ടുമേ * വിവർഷാ, മ, മിവരീന ചിലപ്പോൾ വേർപെടുന്നെൻ
 പുത്രഭായാദിബന്ധത്തിൽ നിന്നൊരിക്കലുമില്ലതാൻ * മലമുത്രങ്ങളാൽ
 ദേഹം, സ്ത്രീകൾക്കുമതുപോലെതാൻ അതികലരിവുള്ളൊക്കുസന്തോ
 ഷംവരമോ? ഗുരോ! * അയോനിജനതാത്താനീയോനിയിങ്കൽ ഭ്രമിക്ക
 മോ? മേലുത്താൻ യോനിയിൽ നിന്നു ജനിക്കാനാഗ്രഹിക്കുമോ? * ഭിദ്യ
 ബ്രഹ്മസുഖം വിട്ടിനാരിസുഖമതെന്തിനായ് ആത്മാരാമൻ പിന്നൊരി
 ക്കൽ വിഷയാസക്തനാകുമോ? * ഞാൻ മുൻപറിച്ചുവേദങ്ങൾ ഭവാനോ
 ടോതിയില്ലയോ? ഹിംസയും കർമ്മവും ചൊല്ലുംവേദം പിന്നെ പറിച്ചുഞാ
 ന് * വ്യാഴം പഠിപ്പിച്ചുഞാനും ഗ്രഹക്കടലിൽ മുങ്ങിയോൻ അജ്ഞാനി
 പിന്നെയെപ്പുണ്ണകരയോരാൻ സമത്വനാം * രോഗിയാം വൈദ്യനെമ്മ
 ട്ടുചികിത്സിപ്പുന്നതന്ത്രം * മുമ്പുവാമെന്നിക്കുറ്റോൾ ഗ്രഹസ്ഥൻ ഗുരു
 വായിതേ * ഗുരുവേവദനയെയു നിൻ സമീപത്തിലെത്തിത്താൻ സ
 സാരസപ്തഭാഗമോടെന്നോർക്കിക്കണമുവാൻ! * നക്ഷത്രചക്രം പോലാ
 ണിസ്സംസാരം ചുറ്റിടുന്നതും രാത്രിയുപേകലുസ്സുണെന്നപോലില്ലവി
 ശ്രമം * തൻതപമോത്താൽ സംസാരമതിലെന്തുസുഖം? മനേ! മല
 ത്തിൽ ചുഴ്ന്നൊപ്പം സുഖമജ്ഞാനികൾക്കുമാം * വേദശാസ്ത്രം പഠി
 ച്ചിട്ടും സംസാരാസക്തരാകിലോ? മന്ദാമുന്മർപട്ടി, പന്നി, യശഃങ്ങൾ
 കൊക്കുമായുവർ * അപൂർവ്വനരജന്മത്തിൽ വേദശാസ്ത്രം പഠിച്ചുമേ സം
 സാരബന്ധമുണ്ടായാൽ മുക്തി പിന്നാക്കുവനിടും? * പുത്രഭായാഗ്രഹാ
 സക്തൻ വിദ്വാനെന്തരചെയ്തിലോ ഇതിനേക്കാളതൂതമായെന്നാണു
 ജ്ജതുഭൂമിയിൽ * സംസാരത്തിങ്കലാരാണീ സ്ത്രീകളിൽ സകതിയററ
 വൻ? അവൻ മേധാവി, ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ബുദ്ധിമാന, മവൻ ദുഷ്ടൻ * മാ
 യാബന്ധത്തെയുണ്ടാക്കും ശാസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു കീഴ്മലം സംസാരബ
 ധ്വാനിക്കീടും പരിതപം താൻ പ്രയോജനം * ഗ്രഹിച്ചിടും പേരുഷണയ
 തിനാൽ ഗ്രഹമെന്നപേർ കെട്ടാഗ്രഹത്തിലെന്താണു സുഖം ഭീതിയതാ
 ണമേ * അറിവില്ലാത്ത മുന്മുൻ ദൈവം വഞ്ചിക്കുമല്ലായ് മനുഷ്യജ
 നം പ്രാപിച്ചും സംസാരത്തിലകപ്പെടും *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ബന്ധമല്ല ഗ്രഹബന്ധമേതു വും ഗ്രഹമല്ല കേൾ മനസാമുക്തനാ
 യെന്നാൽ മുക്തനാകും ഗ്രഹസ്ഥനും * ന്യായമായ് പണമാജ്ഞിച്ചുവിധി
 പോൽ ചെയ്തുകർമ്മവും ശ്രദ്ധാമുട്ടിസ്സതുശൈലം ചേന്നാൽ, മഹാൻ ഗ്ര
 ഹസ്ഥനും * വാനപ്രസ്ഥൻ ബ്രഹ്മചാരി, യതിയും, വ്രതനിഷ്ഠനും മദ്യോ

ഹേദിവസംതോറുമാത്രമിഷംഗ്രഹസ്ഥനേ* ശ്രദ്ധയാനവുനംകി
 സത്യവാക്കുപറഞ്ഞിടം ധർമ്മിഷ്ഠരാംഗ്രഹസ്ഥനാരെല്ലാക്കുമുപകാരി
 കൾ * ഗ്രഹാത്രമത്തിൽപരമായ് കണ്ടില്ലാകേട്ടമില്ലത്താൻ അറിവാൻ
 വസിഷ്ഠാഭിമുനിമാരുംഗ്രഹസ്ഥർതാൻ* വേദകർമ്മമനുഷ്ഠിച്ചാലെന്നുസാ
 ധിക്കുവാൻപണി? സ്വപ്നമോമോക്ഷമോയെന്നുവേണമിങ്ങതുകിട്ടിടം*
 ആത്രമത്തിന്നാത്രമത്തിൽപോകയെന്നാർമമത്തുകൾ അഗ്യാധാനം
 ചെയ്തതിനാൽചെയ്തനകർമ്മമൊക്കയും * പിതൃദേവനനുഭവേധി
 പോൽപൂജ ചെയ്തനീ പുത്രനേയുജനിപ്പിച്ചുഗ്രഹസ്ഥാത്രമിയാക്കി
 യാൽ* ഗ്രഹംവിട്ടുവനത്തിൽപോയനുഷ്ഠിച്ചുത്തമംവ്രതം വാനപ്രസ്ഥാ
 ശ്രമംപൂണ്ടുസത്യസിക്കാമനന്തരം* ഇന്ദ്രിയങ്ങൾമടിപ്പിക്കുന്നവയാണെ
 ണ്റെനന്ദന! അഭായ്നാപത്തുണ്ടാക്കുംമനസ്സഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങളും * അവയെ
 വെല്ലുവാനായിഭാഗ്യയേസപീകരിക്കണം വാൽകൃത്തിൽതപംചെയ്ത
 ന്നാണശാസ്ത്രംപറഞ്ഞതും* വിശ്വാമിത്രൻപോലാമായിത്താപിച്ചാഹാര
 മെന്നിയെ മൂവായിരംവത്സരങ്ങൾജിതേന്ദ്രിയനതായ് മഹാൻ* കാട്ടിൽ
 മേനകയേക്കണ്ടുമോമിച്ഛിട്ടവളിൽക്കണ്ണം ശകുന്തളയെയുല്ലാഭിപ്പിച്ച
 വൻധീരനെങ്കിലും* മുക്കവസ്ത്രീകാളിയെക്കണ്ടെന്നുപുൻകാമമാലിനാൽ
 കന്യയാമവളെപ്പൂണ്ടാൻവഞ്ചിയിൽത്തന്നെവച്ചൊരാ * ബ്രഹ്മാവൃത
 ണ്റെനകളെക്കണ്ടുകാമാന്റനാകയാൽ പൂജഭിന്നോടിനാൻ, തദ്രൻ
 കോപിച്ചിട്ടുവിലക്കിനാൻ* അതിനാൽത്താൻനല്ല വാക്കുചൊല്ലിടുന്നതു
 കേട്ടുനീ നല്ലകന്യകയേവേട്ടുവേദനീതിനടത്തുക*

ത്രിദേവീഭാഗവതം ഒന്നാംസ്കന്ധം
 ശ്രീകാല്യണി പതിനാലാമദ്ധ്യായം.

പ തി ന ബ്രഹ്മ മദ്യായം.

ത്രിശൂകൻ പറഞ്ഞു

എന്തായാലുംഭുവമേകംവിവാഹംചെയ്തയില്ലത്താൻ എന്റെ
 താത്വലയ്ക്കൊക്കമതുനിത്യമുമാക്കുംമ * ധനമിന്താപരവശനാക്കു
 സൗഖ്യംഭവിയ്ക്കുമോ? സ്വജനത്തിൻപീഡയുണ്ടാമാശയുള്ളഭരിദ്രനി
 ൾ * ത്രൈലോക്യവിഭവംചേരമിന്ദ്രനംസുഖിയല്ലതാൻ നിസ്പ്രമൻ
 ഭിക്ഷുവല്ലാതെസംസാരസുഖിയാരുവാൻ * തപംചെയ്തതാപസരെ
 കണ്ടുഭുവിക്കുമുപമായ് അന്നനുബഹുവില്ലങ്ങളിന്ദ്രൻചെയ്തനവകു

ഹൊ * ബ്രഹ്മാവുംസുഖിയല്ലേല്ലാമമാലക്ഷ്മീമണാളനാം വിഷ്ണുവും
ദൈത്യയുദ്ധത്തിൽഓഖംപ്രാപിച്ചിടുന്നതേ * വലുതായിശ്രമിക്കുന്നത
പിക്കുന്നതിഘോരമായ് വിഷ്ണുവുംപിന്നെയൊക്കോണംനിത്യമാംസുഖ
മോക്ഷകിൽ * ശിവനെല്ലാജ്ഞാഴുംഓഖമുണ്ടതിങ്ങറിയുന്നുഞാൻ പോ
രാടുമസുന്ദരാരോടതിഘോരംതപിച്ചിടും * ധനവാനാഗ്രഹംവീണ്ടും,
സുഖിയല്ലെങ്ങാരിക്കലും ധനമില്ലാത്തമത്സ്യസുഖമുണ്ടാവതെങ്ങനേ*
അറിഞ്ഞുംനിജവീര്യത്തിലുണ്ടായസുതനെന്മ,മാം ഘോരസംസാരഓ
ഖത്തിലാജ്ഞാപിക്കുന്നനിവിഭോ! * ജനം,ഓഖംജരാ,ഓഖംഓഖംതന്നെ
മരിപ്പതും മലമുതുമെഴുംഗർഭവാസവുംഓഖമെത്രയും * ആശാമോഹങ്ങ
ളിൽഓഖമതിലുംവലുതേററവും യാചിക്കുന്നതിലേഓഖംമരണംതാൻദി
നംപ്രതി * മറയോൻബുദ്ധിയില്ലാത്തപ്രതിഗ്രഹധനാത്മികരും അന്യ
ജ്ഞവലുതാഓഖംമരണംപോലെയെന്നുമേ * വേദശാസ്ത്രങ്ങളേയെ
ല്ലാംനല്ലവണ്ണംപഠിച്ചടൻ പണമുള്ളവരേചെന്നപുകഴ്ത്തിടുന്നവിപു
ലം ഒരാൾക്കെന്താണുചിന്തിക്കാനിലയോ,കാ.കിഴങ്ങതൊ ഏന്തെങ്കി
ലുംതിന്നദരംനിറയ്ക്കാമതിമോദമായ് * ഭാര്യയുംമക്കളുംപെയത്രന്മാര
മായ്വൻകഡുംബമായ് കഴിക്കാൻവളരേഓഖംസുഖമെന്തതിലെന്തു
രോ! * യോഗശാസ്ത്രംജ്ഞാനമതുചൊൽകനീയെൻസുഖത്തിനായ്
കർമ്മകാണ്ഡങ്ങളിൽപ്രീതിയില്ലെന്നുകൊരുനേരവും * പ്രാരബ്ധം,സ
ഞ്ചിതം,പിന്നൊന്നാഗാമിയു,മിങ്ങനേ അജ്ഞാനോതദപകർമ്മങ്ങൾന
ശിച്ചാൻവഴിചൊല്ലുക * അട്ടയെപ്പോൽതന്നെന്നാരി,യതുചോരകുടി
പ്പതും അവർചേഷ്ടകൾമോഹിച്ചുമറിയാമുദ്ധനായവൻ * വീര്യംഭോ
ഗത്തിനാൽവാക്കാൽമനസ്സംധനമൊക്കയും കൊള്ളചെയ്യുംഭാര്യയെ
ല്ലാംകള്ളനാരന്ത്രനിങ്ങനെ * നിദ്രാസുഖംനശിക്കാനായ് മുർഖൻകൊ
ള്ളുന്നനാരിയേദൈവംവഞ്ചിക്കയാൽഓഖത്തിന്നാ,യല്ലസുഖത്തിനായ്

സൂതൻ പറഞ്ഞു

ശുകൻറവാക്യമീവണ്ണംകേട്ടാപ്യാസമഹാമുനി വലുതായിച്ചി
ന്നചെയ്യാൻ,ശങ്കപിടഞ്ഞുചെയ്തുഞാൻ * അവൻറകണ്ണീനൊഴുകി
ഓഖത്താൽകണ്ണനീരുടൻ ശരീരംവിറയൽപൂണ്ടുനസ്സുവാടിയങ്ങി
നേ * ഓഖിക്കുന്നപുനനെക്കണ്ടുദീനനായ്ഓഖിയായിടും അപൂർണ്ണാ
സന്തോടോതികൻവിടിന്നുളുതത്തിനാൽ * 'വേദാന്തകർത്താസർവ്വ
ജ്ഞൻവേദതുല്യനുമായിടും വിദപാനയുമയക്കുന്നമായതൻബലമുഗ്ര

മാം * അറിയുന്നില്ലയെമ്മട്ടോജയിക്കാനമസാധ്യമോ? ആമായ,മോ
 ഹിപ്പിക്കുന്നീ ചിഭാനാംവ്യാസനേയുമേ * പുരാണമെല്ലാംചൊന്നോ
 നബ്ഭാരതത്തെച്ചമച്ചവൻ വേദമെല്ലാംവിഭാഗിച്ചോൻമോഹിക്ക
 ന്നാമുനീന്ദ്രനും * ജഗത്തുമോഹിപ്പിക്കുന്നഭൂവിയേശരണമമ ബ്രഹ്മ
 വിഷ്ണുപീശരമോഹിപ്പിക്കുന്നനന്ദൻതൻകഥ? * ഇമ്മുന്തലകിലാരേ
 കൻമോഹിക്കാത്തതുമായയിൽ ആദ്യരാംബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശർപോലും
 മോഹിച്ചിടുന്നവർ * മായയുണ്ടാക്കിവെയ്ക്കുന്നബലവീര്യങ്ങളുതലും
 സർവ്വജ്ഞനാമീശപരനുംമായാധീനത്തിലുള്ളവൻ * വ്യാസൻവിഷ്ണുപംശ
 മാണെന്നാർപെത്തരാണികരു,മാമുനി മോഹക്കുളിലായ്കുപ്പിത്താനക
 ള്ളവുടഞ്ഞപോൽ * കരയുന്നവിഷാദിച്ചൊരാജ്ഞാനിക്കുസമാനനായ്
 വിഭാനാക്കുമ്പേക്ഷിക്കാൻവയ്യിമായാബലംദ്രവം * ആരിവൻഞാനാ
 രിതെല്ലാംഭ്രമമല്ലേ?ശരീരവും പഞ്ചഭൂതമയം,താതൻപുത്രനെന്നതു
 വാസനാ * മായയുജ്ജ്വരയുമോഹിപ്പിക്കുമായബലിയുതാൻ അവരും
 ബാധിച്ചുകരുന്നിനീവ്യാസൻമുനീശപരൻ' *

സൂതൻ പറഞ്ഞു

ബ്രഹ്മാദികൾക്കീശപരിയായ്ദേവന്മാർക്കൊക്കെയമ്മയായ് സർവ്വ
 കാരണയായിടും ദേവിയേയോത്തുകൊണ്ടുടൻ * ശുക്തൻശോകാച്ഛിന്വ
 ത്തികൽമുങ്ങുതന്നല്ലനായിടും വ്യാസനോടോതിനാൻയുകതിയുക്ത
 മാനല്ലവാക്കിനേ: * 'പാരാശര്യ!വിഭോ!ബോധമെല്ലാക്കുന്ദരുകിടുന്ന
 നീ അറിവില്ലാപ്രാകൃതനെപ്പോലെന്തേ?കരയുന്നതും * ഇന്നുഞാൻനി
 ണ്റെമകനായ്പൂർവ്വജന്മത്തിലാരുത്താൻ ഞാനാരുനീയാരീമോഹംവെ
 രുതേതാൻമഹാമതെ! * ധൈര്യപ്പെട്ടിടുന്നാലുംവിഷാദിക്കേണ്ടതെ
 ല്ലമേ ഇതെല്ലാംമോഹമെന്നോതുടുവെത്തക്കളകെന്തുരൊ! * ഉ
 ണ്ടാൽവിശപ്പുപോംപോമോ?കണ്ടാൽതന്നെപുത്രനെ ദാഹംവെ
 ഉളംകുടിച്ചാൽപോംകണ്ടാൽപോകില്ലപുത്രനെ * ഫ്രാണസെതബ്ധം
 സുഗന്ധത്താൽകണ്ണസെതബ്ധംശ്രവിപ്പതാൽ ശ്രീയാൽശ്രീസുഖവും
 നൃനംപുത്രൻഞാൻചെന്തെന്നുതെ * അജീഗതൻ,ഹരിശ്ചന്ദ്രാജാ
 വിനുവിചയ്ക്കുതൻ സുതനേയാഗപശ്രവായ്കൊടുത്താൻശങ്കയെന്നി
 യേ * സുഖത്തിൻസാധനംദ്രാഗ്രംദ്രവ്യത്താൽസുഖമേറീടും നേടുകാഗ്ര
 ഫമുണ്ടെങ്കിൽദ്രാഗ്രം,ഞാൻചെന്തെന്നുതെ * ഞാനെവുണ്ണംഗഭ്യാ
 സഭയംറോവിട്ടിരിക്കുമോ? അതുപോൽബലികൊണ്ടെന്നതതപ
 ജ്ഞൻനീയെന്നുള്ളക * മനുഷ്യജന്മമിഹമർദ്ദിവിഷ്ണുർല്ലഭമേനേ! അ

തിലുംബ്രാഹ്മണൻനല്ലകലത്തിങ്കലപ്പുറുമാം * സംസാരവാസനാജാലം
മുത്തുമുത്തങ്ങിരിക്കയാൽ ബലൻത്താനെന്നുള്ള ബുദ്ധിപോകുന്നില്ല
ഉളിൽനിന്നുമെ' *

സൂതൻ പറഞ്ഞു

ബുദ്ധിമാൻസുതനീവണ്ണചൊല്ലിക്കേട്ടിട്ടുതാനും സത്യസി
ക്കാൻനിനക്കുനാശ്ശാന്തനോടപറഞ്ഞുതേ.

വസേൻ പറഞ്ഞു

പറിക്കെന്നാൽനിമിതമാമഹാഭഗവതംസുത! മൃതക്കണ്ഠ
തായുള്ള പുരാണംവേദതുല്യമാം * സൂ.ന്യങ്ങളതിലീരാദുണ്ടഞ്ചുലക്ഷാം
വരം എല്ലാപ്പുരാണങ്ങളിലുംശ്രേഷ്ഠമെന്നെന്റെസമ്മതം * സദസ
ജ്ഞാനവുംവിജ്ഞാനമുണ്ടാംശ്രവിക്കിലോ അതിനാലാഭാഗവതംനീ
പറിക്കുമൊമതേ! * “ചിദാത്മാവായൊരാണെന്നേയേവനിമിച്ഛ
ബാലനായ് എന്തുതൊക്കെണ്ടതിനെല്ലാംഞാനറിയുന്നതുമെങ്ങനെ” *
ഈവണ്ണചിന്തയൊന്നിലിനിചയിൽബാലരൂപിയായ് കിടക്കുന്നമ
ഹാത്മാവാമഹാവിഷ്ണുവിനോടുകൂടി * ശ്രീദേവിപാതിശ്ലോകത്താൽ
ചൊല്ലിനാളുചിലാമവും “ഇതെല്ലാംഞാൻതന്നെവേദേയില്ലൊന്നും
നിത്യമുള്ളതായ്” * ആവാഷമനതാരികലറിയപ്പെട്ടുവിഷ്ണുവാൽ ഈ
സത്യവാക്കാരുചൊല്ലിയെന്നുള്ളിൽചിന്തചെയ്തവൻ * ശ്രീയോപദ
ഷനോ?ഷണ്ഡൻതാനോ?ചൊന്നതിതാരുവാൻ ! ഏവംചിന്തിക്കവേ
ഭാഗവതമുള്ളിലറിഞ്ഞവൻ * പിന്നെയുപിനായുചൊന്നാനതൃതന്നു
ള്ളിലോത്തുകൻ കിടന്നാലിലയിൽതന്നെചിന്തയോടൊത്തുവിഷ്ണുവും *
അപ്പോൾപ്രത്യക്ഷമായ് വന്നതാലുകൈകളോടീശപരീ ശംഖചക്രഗ
ദാപത്നായുധങ്ങളൊടുക്കുവേ * ദിവ്യവസ്ത്രമതുദിവ്യാഭരണമുണ്ടാ
വർ തുല്യതോഴികളാതന്റെറെറെശപയ്ക്കങ്ങളൊടൊത്തവർ * മഹാ
ത്മാവാംവിഷ്ണുവിന്റെറമുൻപിൽപ്രത്യക്ഷമായിതേ മഹാലക്ഷ്മീമന്ദമാ
സത്തോടുംനല്ലമുഖത്തോടും *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

അജലത്തിൽനിരാധാരയായ് മനോഹരരൂപിയായ് നില്ക്കുന്ന
ദേവിയേക്കണ്ടുവിസ്തമിച്ചാൻമുകുന്ദനാം * രതിയും,ഭ്രതിയും,ബുദ്ധി,മ
തി,കീർത്തി,ധൃതി,സ്മൃതി,ശ്രദ്ധ,മേധ,സ്വധ,സപാഹാ,ക്ഷയ,നിദ്ര,ഭയാ,
ഗതി, * തുഷ്ടി,പുഷ്ടിക്ഷമാ,ലജ്ജാ,ജ്ഞേ,തദ്ര,യുചിങ്ങനേ ദേവീശക്തി
കൾ,വെച്ചേറെദേവീപാശപത്തിൽനിന്നുതേ * എല്ലാമുണ്ടായു

ജടരഭ്രഷണങ്ങളുമങ്ങനേ മന്ദാരമാലയുനല്പമുത്തമാലയുമുണ്ടഹോ *
 ഏകാണ്ണവജലത്തിങ്കൽഭേവിയേസ്സുഖിമാരുമായ് കാഞ്ചയാൽവിസൃ
 യംപ്രാപിച്ചീടിനാനജജനാർദ്ദനൻ * മായയേക്കണ്ടതുതപ്പെട്ടസ്സവാ
 തമാവുമോളുടൻ എവിടുന്നീസ്രീകുളുണ്ടായ്, ഞാനീയാലിലതന്നിലും *
 ഈയേകാണ്ണവമദ്യുതതിലീയാലെങ്ങനെവന്നതും നൽബാലനാക്കിയാ
 രെന്നേയീയാലിലയിലിട്ടതും * ഇവളെന്നമ്മയോ? ചൊല്ലിൽപെടാതു
 ജ്ഞാരുമായയോ? * അറിയാതുജ്ഞാരെനിക്കിദ്ദർശനതന്നതെന്നിനാ
 യ് * ഞാനിപ്പൊളെത്തുചെയ്യേണ്ടുപോകട്ടോവല്ലഭിക്കിലും ബാലഭാവ
 ത്തിനൊത്തോരുമെഴുന്നത്തോടുവസിച്ചിടാം.

ശ്രീഭേരീഭാഗവതം ഒന്നാംസ്കന്ധം

ശുകവൈരംഗ്യം

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

പ തി നാ റാ മ ദ്വ യം .

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വിസ്താരത്താടാലിലയിൽകിടക്കുവിണ്ണുവോടൻ ചിരിച്ചുകൊ
 ണ്ടോർയംബവിസൃയിക്കുന്നതെന്തനീ * ജഗൽസൃഷ്ടിലയനോരും
 പണ്ടെല്ലാമുളവായനീ മമാശക്തിപ്രഭവത്താലിപ്പോളെന്നെമറന്നു
 പോയ് * അശ്ശക്തിയോഗുണാതീതനമ്മൾക്കുണ്ടാമുണ്ടോ! യാ
 തൊന്നസ്സാതപികീശകതിയതുഞാൻനീയരിക്കണം * നിൻറെനാഭിസ
 രോജ്ജ്വലിപ്പിന്നുണ്ടാകംപ്രജാപതി രജോഗുണംചേരുമവൻലോകക
 ത്താവുമാണ്തും * തപസ്സാലവനാണീടുംശ്രേഷ്ഠയാംസൃഷ്ടിശക്തിയേ
 രജോഗുണത്താലുണ്ടാക്കുംലോകത്തെരഹതവണ്ണനായ് * ഗുണങ്ങളോട
 ബ്രഹ്മരൂപങ്ങളേയുപേനരായവൻ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾമനംതൊട്ടൊരിന്ദ്രിയേശ
 രയുതഥാ * ഉണ്ടാക്കിലോകംസൃഷ്ടിക്കുംസൃഷ്ടാവെന്നോരുമാകതാൽ
 ജഗത്തിനെല്ലാമവ്വണ്ണരക്ഷിതാവായിടുംഭവാൻ * ബ്രഹ്മാവിൻപുരിക
 ങ്ങൾക്കുമദ്ധ്യേകോപത്തിൽനിന്നുടൻ അദ്രുണായ് തപഞ്ചയുതമ
 ഗ്ഗുക്തിസമേതനായ് * കല്പാന്തത്തിൽസംഹരിക്കുന്നവനായിഭവിച്ചി
 ടും സൃഷ്ട്യാദിക്കായ് നിന്നൊരാളുസാതപികീശകതിയാണുഞാൻ *
 നീൻസമീപത്തിൽഞാനെന്നുംവാണീടാമധുസൂദന! എന്നുംഞാൻനി
 ന്റെറചിത്തത്തിൽവസിക്കുന്നവളല്ലയോ? *

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

മുന്നംണാൻദ്ര ധർമ്മം കേട്ടുപാതിശ്ലോകത്തെയീശപരി! അതാ
രാൽപറയപ്പെട്ട മഹസ്വർഗ്ഗത്തിമംഗലം * എന്നോടതുരഭവയ്യെന്നംഗങ്ക
യുണ്ടുവരാനേ! ഭരിഭൂന്ധനമെന്നോന്നുതന്നോട് തിട്ടനതെപ്പൊ
ഴും *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വിഷ്ണു ചിന്താക്കേകേട്ടേ ചഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടുലക്ഷ്മിയും തുഷ്ടിയോ
ടും പറഞ്ഞുപ്പൊളച്ചു തൻതന്നൊടിക്കേനേ *

മഹാലക്ഷ്മി പറഞ്ഞു.

ചൊല്ലാംശൈരര! സഗുണയാമെന്നെന്നീയറിയുന്നതേ സഗുണാ
ലയയാകുന്നിട്ടു നന്മയറികില്ലനീ * ശ്ലോകാൽമവളാൽമെല്ലപ്പെട്ട
താണുധരിക്കുക 'പുണ്യംഭാഗവതം' വേദസാരംഗുരേവമാണതു * ഭേവി
ക്കുതപയുണ്ടേറമതിനാലെരമസ്വമാം അതുചൊന്നാളവർനിന്റെ
ഹിതത്തിന്നായിമായവ! * സഭാനീയുളളിലതിനേമറക്കത്തോർത്തുകൊ
ള്ളണം ഭേവിചൊന്നതുശാസ്ത്രം ഭേവിക്കല്ലാമുള്ളൊരുസാരമാം * ഇ
തിനേക്കാളറിഞ്ഞിടാനൊന്നുമില്ലജഗതയേ ഭേവിക്കുനീയിഷ്ടനാകകൊ
ണ്ടാണതുപറഞ്ഞതും *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഈവണ്ണമാമഹാലക്ഷ്മി ചൊല്ലിക്കേട്ടുട്ടേകശവൻ നല്ലമന്ത്രമതെ
ന്നോത്തുധരിച്ചാനുളളിലെപ്പൊഴും * കരേക്കാലംകഴിഞ്ഞപ്പോൾനാ
ഭിപത്നേജനിച്ചജൻ മധുകൈടഭരേപ്പേടിചെത്തിനാൻവ്യാസന്നി
യായ * വിഷ്ണുചന്നവരേക്കൊന്നാൻവലുതായുള്ളപോരതിൽ പി
ന്നെപ്പാതിശ്ലോകമന്ത്രം ജപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവൻ * ജപിക്കുന്നാവി
ഷ്ണുവിനേക്കുണ്ടിട്ടുകമലോത്ഭവൻ അതിപ്രീതിയൊടുംകൂടിചോദിച്ചാ
നവനോടുടൻ: * 'നിയമെത്തുജപിക്കുന്നതുവിടുന്നകാരംശ്രേഷ്ഠനാരെടേ
ആരേല്ലാനിച്ചനീയിപ്പോൾസന്തോഷിക്കുന്നുകേൾവ!' *

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

എൻകലംനിൻകലംശക്തി, കാശ്ചകാമണരൂപമായ യാതൊന്നാ
ണതുതന്നാണ് സാക്ഷാൽഭഗവതീശിവാ * അവളേതാധാരമാക്കിനി
ല്ലന്നാഴിയിൽവിഷ്ണുപം രൂപമുള്ളാമഹാശക്തിനിത്യയാണുളവററ
വർ * ചരാചരജഗത്തെല്ലാമവർതാൻസൃഷ്ടിച്ചെണ്ണതും അവർതോ
ഷിച്ചവെന്നാകിൽവരവുമോക്കുവുതരും * നിത്യയമോശ്രേഷ്ഠവില്വ

താൻമോക്ഷത്തിന്നു കാരണം സംസാരബന്ധമതിനു മുമ്പുതാൻമൂലമീ ശുദ്ധി * അവൾ ചിട്ടു കതിയിന്നുണ്ടാ ച്ചീയുത്തൊന്നുജഗത്തുതും ഒരിക്കലുംശങ്കവെണ്ടാസത്യമാ ന്നു ധരിക്കുക * ശ്ലോകാലംകൊണ്ടുപരമമായൊന്നുതാൻഭാഗവതംദ്രുഥാ അതു വിസ്താരമായ് തീരുമപോപരയുഗാദിയിൽ *

വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു.

വിഷ്ണു പിൻനാഭീപത്മത്തിൽ ചാണജൻകേട്ടിത്താക്കയും ബുദ്ധിമാനാപുത്രനാചനാരദനോതിനാന ചൻ * നാരദൻമുനിയൊന്നാൻ പണ്ടു നിഷ്കതതുപോലുപദ അതിനേക്കാൻപൂർണ്ണമാക്ഷീസ്തസ്ഥപത്ര ഞൊടിങ്ങനേ * തത്പജ്ഞാനംസഞ്ചയമതിനേനീപറിക്കേടോ! അഞ്ചുവക്ഷനുമൊത്തുള്ളഭേദീപരിതമത്വതം * എല്ലാർക്കുമുത്തമംസുകൃഷ്ണജ്ഞാനാചേന്തുമാനതു മറപ്പൊരുപരപ്പാളും, ധർമ്മശാസ്ത്രസമാനമാം * വൃത്രാസുരചംതൊട്ടിടനകംകഥയുണ്ടതിൽ ബ്രഹ്മവിദ്യക്കു ധിഷ്ഠാനംസംസാരബന്ധിക്കുതാരകം * ബുദ്ധിമാൻനിയോഗ്യനാണു ധരിച്ചാലുമതെൻസുത! പുണ്യമാകുംഭാഗവതപരാണമുരുഷോത്തമ! * പതിനെണ്ണായിരംശ്ലോകങ്ങളുയോനീധരിക്കുന്നും അജ്ഞാനം പോയിടുംഭിച്യജ്ഞാനസൂത്രൻവിളങ്ങിടും * സുഖവുംശാന്തി, ധനവുംഭീഷ്മായസ്സംഭവിച്ചിടും ചൊല്ലുന്നവർക്കുതോപ്പോക്കുംവർഷംപത്ര പെരത്രയും * ഇവനെൻശിഷ്യനാകനതുലാമഥമഷ്ടനനന്ദനൻ നല്ലതാമിപ്പരാണത്തെനീനോടൊത്തുപഠിച്ചിടും * ഇതുവണ്ണമുപദേശിച്ചാണെന്നിക്കുശുകന്തുമനി വിസ്താരമാമിപ്പരാണമെല്ലാംതാനംഗ്രഹിച്ചുതേ * ശ്രുകൻചാസാശ്രമത്തിൽപരാണത്തെപ്പഠിക്കിലും വസിക്കുസദശൻസൗഖ്യമാണില്ലക്കമ്മനിഷ്ഠയാൽ * ഭദ്രവിച്ഛവിജനത്തിങ്കൽമുകനേപ്പോലിരുന്നിടും ഭക്ഷണശ്രദ്ധയില്ലൊട്ടുമുപവാസവുമല്ലതാൻ * മിന്നാമഗ്നനതായ്കണ്ടുശ്ലോകനേച്ചൊന്നുമാമനി ചോദിച്ചുവിന്തയെന്തെന്നു മുഖംഭദ്രവിച്ഛിടുന്നനീ? * ദരിദ്രൻകടമാണേമാണമെപ്പഴം ധിന്തയെന്തുതേ? നിന്നച്ഛൻതാനിരിക്കുമ്പോൾ മിന്നിപ്പാനെന്നുതേസുത! * ഭദ്രവിച്ഛിടായ്ക്കിഷ്ടമൊത്തസുഖത്തോടൊത്തരിക്കുക മിന്നിക്കശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തേവിജ്ഞാനേബുദ്ധിവെയ്ക്കുക * എൻവാക്കിനാൽനിനക്കുള്ളിൽശാന്തിവന്നില്ലയെങ്കിലൊ ജനകൻരക്ഷയെന്നുമിഥിലയ്ക്കൊന്നുപോകനീ * നിന്റെമോഹമൊഹാത്മാവാമബ്ദുപൻ

കുളയാദി ശം വിഭവേന, സത്യവാൻ, ധർമ്മനിന്ദൻ, ജനകഭൂപതി * അ
വനാരികിലാണ്ടിട്ടു സന്ദർശനം തീർത്തുകൊള്ളുക വസ്ത്രാന്തരത്തിൽ
മർദ്ദനം ചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നീ * ജീവനുക്തൻ, ബ്രഹ്മവിത്താ, രാ
ജർഷിബഹുസത്യവാൻ ശുദ്ധൻ, ശാന്തൻ, മഹായോഗീ, യോഗത്തിൽ
പ്രിയമുള്ളവൻ *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

മഹാഭാരതജന്മസ്തം വ്യാസനവം ചൈവം പ്രിയമേവേൽ അരണി
കാടുകോലിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതെന്നാൽ: * 'മഹാത്മാവേ! യെൻമ
നസ്സിൽത്തോന്നുന്നതൊരസത്യമായ് ജീവനുക്തൻതുച്ഛപ്രാരാ
ജ്യം രക്ഷിപ്പതെങ്ങനെ? * വിഭവനായ് ഭൂതയാളം വൃദ്ധൻ വന്ധ്യസു
തോപമൻ ദേവേന്ദ്രാദിപുത്രന്മാരേ? യദാർത്ഥിതൃതമമകാഞ്ചനൻ
താനാഗ്രാമിക്കനാവിഭവേന വർദ്ധനേ തണ്ടാരിലയിൽ വെള്ള
മ്പോൽ സംസാരവാഴ്ചതെങ്ങനെ? * ആവിഭവേന കലൻതാത! താനാ
നാധികസംഗമം ബഹുഭവാനാകുന്നപോൽ വേദോപദേശമുണ്ടോ?
മഹാമതേ! * ചെയ്തൽ ചെയ്തതെങ്ങനെയാളുജിച്ഛാഭുജിമാതയും
ഇന്ദ്രിയവ്യവഹാരങ്ങളുപേക്ഷിപ്പതെങ്ങനെ? * മാതാ, പുത്രൻ, സപ
സാ, ഭാര്യ; വൃദ്ധിചാരിയെന്നൊരോ ഭേദമെങ്ങനെതില്ലാതാ, മണ്ട
കിൽ മുക്തിയെങ്ങനെ? * എരി, യുദ്ധം, മധുരവും, കയ്പും, മെന്നീ
രസങ്ങളേ അറിയുന്നവെടൊത്തു ഭേദാൻ സുഖഭോഗത്തിൽ വാഴ
വോൻ * ശീതോഷ്ണസുഖദുഃഖങ്ങളെന്നോളമറിയുന്നവോ? അന്നോളം
മുക്തനോ? താത! ഇതാണതു തസംശയം * ബന്ധശതകളേകപിടി
പ്പാനിഷ്ടങ്ങളേ വൃദ്ധൻ വ്യവഹാരത്തിൽ വാഴുമ്പോൾ ചെയ്തിടത്തതുമെ
ങ്ങനെ? * മനിയേയും കള്ളനേയും നിനയ്ക്കുന്നാസമാനമായ്? സമ
ബലവിഭവിക്കാത്തതൊരുവണ്ണമുക്തനായ്? * പണ്ടുകണ്ടില്ലത്താൻ
ജീവനുക്തനായൊരു ഭൂപനേ ശങ്കയുണ്ടുഗൃഹത്തിങ്കൽ മുക്തനായ് വാഴ്ച
തെങ്ങനെ? * അപരനോക്കാതെ നിന്നാശയുണ്ടുകേട്ടിട്ടൊന്നെയും സാ
ശയത്തിൽ നിറുത്തിക്കായ്പോകുന്നേൻ മിഥിയയ്ക്കത്താൻ *

പ്രിയേവേദാതാമഹാമതേ ഒന്നാം സ്കന്ധം

പുരോഹിതാപദേശം

പതിനാലാമദ്ധ്യായം.

പതിനേഴാമദ്ധ്യായം.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഏകഞ്ചാലിശ്ശുകൻതാതപരണങ്ങൾനമിച്ചുടൻ മഹാത്മാ,
പോകുവാനായിത്താഴ്ത്തുകൊണ്ടു ചാലിനാൻ *

ശുക്ൻ പറഞ്ഞു.

യാത്രചോദിച്ചിട്ടുനമു! ഗൃഹിക്കേണ്ടതുനിൻമൊഴി വിദേഹരാ
ജ്യംജനകൻരക്ഷിക്കുന്നതുമോക്ഷണം * ശിക്ഷകുടാതെയവുണ്ണരാജ്യം
രക്ഷിക്കമാവുപൻ ജനങ്ങൾശിക്ഷയില്ലാത്തതന്തിതിയോടുവസിക്ക
മോ? * നീതിക്കുമാരണംശിക്ഷയെന്നാമനതൊട്ടവർ കഴിച്ചുകൂട്ട
ന്നെമ്മട്ടാതുപന്നെന്നാണുസംശയം * വസ്തുയെന്നമ്മയെന്നോതും
പോലെയിക്കാൽമോഷ്കിൽ യാത്ര ചോദിച്ചിട്ടുനന്താൻപോസ്തരുന്നെ
ൻമഹാമതെ! *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

പോകാനായിത്തുടങ്ങിപ്പുത്രനെക്കണ്ടമാമനി പുണൻരച്ചാശ
യില്ലാജ്ഞാനിയാപുത്രനോടുടൻ: * നിനക്കുശുഭമുണ്ടാണീഭീഷ്മായസ്താ
യ്വരസുത! * നാനാപുത്രനെക്കണ്ടിട്ടുപോകനിതരത! സൗഖ്യമാ
യ് * പോയിട്ടീയശ്രമത്തിൽതാൻവരാംതെൻവീണ്ടുമെന്നതായ് *
രിക്ഷയാവല്ലെത്തുംപോയേക്കരുതുമത്സുത! * നിൻമുഖാംഭോരുഹം
കണ്ടുതാൻജീവിയു നസൗഖ്യമായ് കാണാഞ്ഞാൽമുഖമുണ്ടാകുന്നീ
യാണെൻപുണനോക്കുകിൽ * നീഭൂപനെച്ചെന്നുകണ്ടുതീർത്തുസംശ
യമൊക്കയും വേദാഭാസത്തോടുംവാഴാനിവിടെത്തന്നെപോരണം' *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

പ്രദക്ഷിണാഭിവാദ്യങ്ങൾവയ്ക്കാവേണ്ടത്രവിചിത്രൻ വില്ലിൽനി
ന്നശരമ്പോലെ പുറപ്പെട്ടാനതിദൂതം * ചലദേശങ്ങൾ, ധനവുമായ്മവും
ചേന്നലോകവും മരങ്ങളുംകാടുകളുമുപജാതവിഭുഭൂമികൾ * തചിച്ചിട്ടും
താപസന്മാർ, ഭീഷ്മയോടൊത്തയാജകർ യോഗാഭാസരതർ, വൈവാ
നസർ, കാന്തയോഗികൾ * ശൈവർ, പാശുപതർ, സൗരർ, ശാക്തർ,
വൈഷ്ണവരേയുമേ നാനായമങ്ങളെയുംകണ്ടുതത്തോടുപോയവൻ *
മേരുവേരണ്ടാണ്ടുകൊണ്ടുമൊരാണ്ടാൽഹിമപാനവും കടന്നമിഥിലാ
രാജ്യംനോക്കിപ്പോയാൻശുക്ൻമുനി * മിഥിലാരാജ്യമാണ്ടുപോകു
ണ്ടാൻസദ്സമുദിഗേ സുഖിച്ചാചാരമോടൊത്തവാഴ്ന്നാനാജനത്തെ

യം * പോരപാലൻതടുത്തി, ആ ചന്നനീയാരു?കാളുവും എന്തുമൊ
 പ്ലേ?നോചൊച്ചൊന്നൊന്നുമില്ലാത്തതാപസൻ * ഗോപുരപ്പടിയിൽ
 തന്നെനിന്നത്തൊക്കെകുറിച്ചോൽ മെന്തത്തൊക്കെത്തപ്പട്ടചിരിച്ചും
 കൊണ്ടുമാമുനി *

പോരപാലൻ പറഞ്ഞു.

മുകുന്ദനോ?മുന!പൊല്ലകിവിടെതിരുവന്നു? ചൊല്ലാതെ
 നിൻകാളുമൊന്നുനടക്കില്ലെന്നിണ്ണയം * രാജകുലനയുണ്ടായാൽക
 ടക്കാണഗരത്തിലായ് അറിയാത്തവരെയുള്ളിൽവിടുകില്ലൊരുമട്ടിലും*
 കാന്തിമാൻനീ?വദവിത്താബ്രാഹ്മണൻശങ്കയില്ലമേ കലവുകാളുവും
 ചൊല്ലിട്ടിപ്പോമ്പോലെന്നടക്കുക.

ശുകൻ പറഞ്ഞു.

ഇവിടെതിരുവന്നത്താൻനിൻവാക്കാലതുസാധ്യമായ് കടക്കാൻ
 കൂടിവയ്യാത്തീരാജ്യംകൊണ്ടാൻതിരിച്ചുതാൻ * ദുർബ്ബലിയാമെൻമോ
 ഹത്താൽകടന്നേൻരണ്ടുപവ്വതം രാജാവിനെക്കാണമതിന്നായേറെച്ച
 ററിയലഞ്ഞുതാൻ * എന്നു പൂർത്താൻചതിച്ചൊന്നൊട്ടുചെയ്തൊല്ലുന്ന
 താരെത്താൻ എൻകമ്മീഭൂമിയെല്ലാമലച്ചെന്നുധരിക്കുക * ഭൂമിപ്പി
 ക്കുപുഷ്പരേയനത്തിന്നുള്ളൊരാഗ്രഹം അതില്ലെന്തിക്കെങ്കിലുംതാൻ
 മോഹത്താലിരവെന്നതേ* നിരാശനെന്നുംസെന്തുതാൻമോഹത്തിൽ
 മുഴുകാത്തീലോ നിരാശനാണുതന്നെനാൽമോഹക്കടലിൽമുങ്ങിയോൻ*
 മേരുവെങ്ങിമിഥിലയെങ്ങെത്രദൂരംനടന്നുതാൻ നടകൂലിയെനിക്കെ
 താണെന്നൊക്കെവെച്ചതിച്ചിതോ? * ശുഭന്താനശുഭന്താനോപ്രാ
 ബ്ധത്തേക്കുജ്ഞാനം യത്നമെല്ലാമതിൻകീഴിലതുചെയ്തിക്കുമൊക്കയും*
 വേദംതീർത്ഥമില്ലെന്നിനിവിടേയ്ക്കായിവന്നുതാൻ പുരിയിൽക്കേര
 വാൻമേലാവിദേഹൻപോൽതൃപ്തനാപേർ * ഏവയൊല്ലീടുമുനിയേ
 പോലെമിണ്ടാതെന്നിവൻ പോരപാലൻമഹാജ്ഞാനിഭവ ജനെന്ന
 ധരിച്ചുടൻ * ശുകൻമിണ്ടാതെന്നില്ലെന്നോചൊല്ലിനാൻസാധന
 മായ് ഇപ്പോഴോപോൽപോകയെവിടെപ്പോയ്കാളുമവിടെയ്ക്കുനീ *
 താൻതടുത്തെന്നതാമെൻറയപരാധംക്ഷമിക്കണം വോൻമഹാത്മാ
 വാണെല്ലൊമുക്തന്മാർക്കുബലംക്ഷമി *

ശുകൻ പറഞ്ഞു.

ഇതിൽനിന്നെക്കത്തുകുറററനീപരാധീനനല്ലയോ? ഭൂതൻ,തൻപ
 ഭൂമിൻകാളുമുചിതമ്പോൽനടത്തണം * ഇതിൽകുററഭൂപന്മില്ലെ

ന്നെരക്ഷിക്കയാൽഭവാൻ! കള്ളനോശത്രുവോയെന്നപരീക്ഷിച്ചീടുന്നു
ബുധൻ * എല്ലാകൊണ്ടുംഭോഷമെനിക്കിഹഞാൻവന്നമുലമായ് ലഘു
തപമാണന്യനുള്ള ഗൃഹത്തിൽപോവതാക്കുമേ *

ചോരപാലൻ പറഞ്ഞു

സുഖമെന്തെ? നൂവാൻഓടൂ? മെന്തുകാതും ശ്രദ്ധേമ? നൂവാൽ? ബു
ധവാർ? ശത്രുവാ? രെല്ലാംചൊൽകനീയിന്നഭൂസുര! *

ശുകൻ പറഞ്ഞു.

രണ്ടുമാതിരിപോകത്തിലുണ്ടു, വൃണ്ണജനങ്ങളും ആശയുള്ളാരാ
ശയറോരെന്നു, രണ്ടാണവർമനം * നിരാശർമുന്നവിധമാണ്ടുതമാ,
ധമ, മദ്ധ്യമർ സമത്വമർ, മുർഖരെന്നാശയുള്ളാരുരണ്ടുമാതിരി * ശാ
സ്രുത്താലും, ബുദ്ധികൊണ്ടും, സാമത്വ്യാരണ്ടുമതിചാരം യുക്തിയുള്ളത, തി
ല്ലാത്തതെ, നൂരണ്ടാണുബുദ്ധിയും *

ചോരപാലൻ പറഞ്ഞു

വിഭാൻ! ഭവാൻചൊന്നതൊന്നുമതമായില്ലമാമുനേ! യാപാത്മ
മായ് വിസ്തരിച്ചിന്നതെല്ലാംചൊല്ലിടേണമേ *

ശുകൻ പറഞ്ഞു.

സംസാരസ്തേഹമുള്ളോനേരാഗിയെന്നോതിടുംദ്രവ്യം ഓടൂങ്ങളും
പലവിധംസുഖങ്ങളുമവന്നതായ് * ഭ്രാന്തും, ചന്ദ്രൻ, ഭാതു, ജയം, കീർത്തി
യും, ചേരുകിൽസുഖം ഇടയ്ക്കിവലഭിക്കാഞ്ഞാൽ നിനയ്ക്കുമതിഓടൂമാ
യ് * സുഖോപായമവൻചെയ്യുന്നേടീടുംസുഖസാധനം സുഖവ് ഏറ്റം
ചെയ്തിടുന്നോനാണവനുള്ളവൈരിയും * രാഗം, അസുഖമുണ്ടാക്കുന്നവ
നാബന്ധവെപ്പൊഴും മുർഖൻഭൂമിക്കും നവത്രഭൂമിക്കില്ലർ വുള്ളവൻ *
ആശയറാത്മസകുന്തസ്സുഖംവിജനവാഘവും ആത്മജ്ഞാനമതുപി
ന്നവേദാന്തത്തിൻറചിന്തയും * സംസാരകാര്യങ്ങളെല്ലാംഓടൂമാ
ണവനെപ്പൊഴും വിശതനായ് മോക്ഷമിച്ഛിക്കുന്നവനുണ്ടെറെവൈരി
കൾ * കാമം, ക്രോധം, പ്രമാദം, തൊട്ടാണനേകവിധത്തിലായ് സ
ന്തോഷത്താൻബന്ധു, വന്യനില്ലലോകമുയത്ത് ലം *

സുകൻ പറഞ്ഞു.

ശുകൻതൻവാക്കുകേട്ടുള്ളിജ്ഞാനിയാണെന്നറിഞ്ഞുടൻ ആ
ശോപുരത്തിൻറയുള്ളിൽവിട്ടാനചോരപാലകൻ * മൂന്നുമട്ടുജനഞ്ചേ
ന്നനഗരംകണ്ടുടൻശുകൻ പാപാരവസ്തുകളൊടുകൂടിയവിക്രയമാൻ
മ * കാമം, ക്രോധം, രാഗമോഹമിവയാൽവാദമാണീടും ജനത്തോടും
ഭ്രവ്വച്ഛന്നമായുംവിസ്താരമുള്ളതായ് * മൂന്നുമട്ടുജനത്തെയുംനോക്കി

കൊണ്ടതിനേജസാ രണ്ടാംഭാസ്സരനെനോണുമുനികൊട്ടാരമെത്തി
 നാൻ * തട്ടത്തവിടയുട്ടുനപ്പഴംകുററിപോലവേ നിന്നാൻപടി
 യിൽമോക്ഷത്തെത്തന്നെവിന്തിച്ചുകൊണ്ടവൻ * വെതിലുണിഴലും
 ഭേദമല്ലാത്തതാപസോത്താൻ ഭ്യാനത്തോടികുകുററിപോലേകാ
 നത്തതിൽനിന്നവൻ * രാജമന്ത്രിയുമന്നേരവന്നുവന്ദിച്ചുകേതിയായ്
 കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ് രണ്ടാംകുഷ്യയിലുചിതത്തിനാൻ * അതിങ്കൽഭം
 ഗിയായ്പൂന്തദിഗ്വവൃക്ഷങ്ങളുൾച്ചെന്നതാം രാജോദ്യാനത്തിലതിഥി
 സൽക്കാരങ്ങളുൾക്കൂടിനാൻ * രാജഭാസികളാചീടുംവേശ്യാസ്ത്രീമണി
 മെഴലികൾ കാമശാസ്ത്രംപടിച്ചുജ്ജ്വാർസംഗീതവിതതുളളവൻ *
 അവരേമുനിശുശ്രൂഷകായിക്കല്പിച്ചുചന്ത്രിയും അവിടംവിട്ടുപോയ്,വി
 പ്രസവിടെത്തന്നിരിപ്പായ് * ആനാരിമാർവിധിക്കൊത്തുദേശകാലാ
 നരൂപമായ് പലഭക്ത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുതോഷിപ്പിച്ചാമുനീന്ദ്രനേ * സു
 ന്ദാൻമുറ്റമായ് ചൊൽവോൻയുവാവായമനോഹരൻ പിന്നീടന്തഃപു
 രസ്ത്രീകളവന്നധികരശ്ചമാം * അന്തഃപുരാമാമെല്ലാംകാട്ടിനാർകാമ
 മാലൊടും അവനേക്കണ്ടുകാമിച്ചാർരണ്ടാംകാമനെയെന്നപോൽ *
 ജിതേന്ദ്രിയനിതെന്നോന്തുപിന്നേശുശ്രൂഷചെയ്തവൻ അമ്മമാരെ
 നോത്തവരെശുദ്ധാത്മാവായൊരശ്ശുകൻ * കോപത്തെവെന്നവി
 ജ്ഞാനിക്ക് ലുപ്തലോസ്യമുഖവും അവർകാട്ടീവികാരങ്ങൾകണ്ടനങ്ങാ
 തെവാണവൻ * ആനാരിമാർവിവിധപാടുംമലാപ്പെന്നുടങ്ങിടും
 അലങ്കാരങ്ങളോടുംനൻമെത്തകൊണ്ടുവിരിച്ചുടൻ * കയ്യുംകാലുംശുദ്ധ
 മാക്കിശുദ്ധയാകശപാണിയായ് സായംസന്ധ്യയെവന്ദിച്ചാല്പ്യാന
 ത്തിന്നായിരുന്നവൻ * ഒരുതാമരഭ്യാനമോട്ടമിരുന്നാപിന്നറങ്ങിനാൻ
 രണ്ടുയാമമുറങ്ങീട്ടുണ്ടുശീററാൻശുക്നാമുനി * പിന്നത്തേയാമവും
 ഭ്യാനത്തോടതന്നെവസിച്ചവൻ കാലേകളിച്ചുകർമ്മഞ്ചെയ്തിട്ടുവാ
 ണാൻസമാധിയിൽ *

ഹിമലയോപനിഷദ് ഒന്നാംസ്കന്ധം
 മിഥിലാഗമനം പതിനേഴാമദ്ധ്യായം

പ തി നെ ട്രാ മ ഭ്യ ധ യ ം .

സൂതൻ പറഞ്ഞു .

ശുകൻവന്നതുകേട്ടിടുന്നകൻമന്ത്രിമാരൊടും പുരോഹിതനൊ
 ട്ടുശുദ്ധാശുപത്രനെയാണ്ടുടൻ * വിധിപോൽപുജയെത്തിട്ടുകൊടു

ത്താനുത്തമാസനം പാൽപശുഭാഗവുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു * രാജാവിൻപുഷ്പവിപ്രൻസ്വാകരിച്ചാൻവിധിപ്പടി തൻക്ഷേമമോതിച്ചോടിച്ചുരാജാവിൻകശലമുനി * കശലപ്രശ്നവുമായിട്ടാസനത്തിൽവസിച്ചിട്ടും ശാന്തനാംശുകനോടായിച്ചോടിച്ചാൻപാർത്ഥിവോത്തമൻ: * 'ആശയറമഹാത്മാവേ!ഭവാനെന്തുനിമിത്തമായ് എൻസമീപത്തിൽവന്നെന്തുകാര്യം?ചൊൽകമുനീശവര!' *

ശുകൻ പറഞ്ഞു

വ്യാസനെനോക്കോതി,ഭൂപ:കല്യാണംനീകഴിക്കുക സർവ്വമുദങ്ങളിൽവെച്ചുംഗൃഹസ്ഥാശ്രമമുത്തമം * അച്ഛന്റെവാക്കുതന്നാലും ഞാൻകേട്ടി,ല്ലോത്തബന്ധമായ് ബന്ധമല്ലെന്നവൻചൊന്നാൻ ഞാൻചെയ്തില്ലതുപിന്നെയും * എന്നെസ്സന്ദേഹമാനെന്നുകണ്ടിട്ടെന്നപ്പനാമുനി ഭൂവിക്ഷണഭാമിഥിലയ്ക്കുപോകെന്നാൻസത്യമായുടൻ * യാഗഞ്ചെയ്യുന്നജനകൻവാഴുന്നവിയെമുക്കനായ് വിദേഹനെന്നപേരോണോൻരക്ഷിച്ചിട്ടനുഭൂമിയേ * രാജ്യരക്ഷിച്ചമണ്ഡൂകന്ദരപെട്ടുനില്പായയിൽ ഫലമുലങ്ങൾഭക്ഷിക്കുന്റേപ്പേടിക്കുന്നതെന്തിനായ് * ആവൃപത്രേഘനേനോക്കിക്കളകീമോഹമൊക്കെയും കല്യാണഞ്ചെയ്യവേണമിത്ചോദിക്കാറുപറോടുനി * മനസ്സിനുള്ളസന്ദേഹംതീർത്തുചൊല്ലിട്ടമാവൃപൻ അതുകേട്ടിട്ടുനീയെൻറധരികിൽതന്നെചോരണം * എന്തൊല്ലിട്ടാജ്ഞനുകിയതിനാൽനിൻപുരത്തിൽഞാൻ വന്നുമോക്ഷേമഹത്തുവായ്മേലെൻകൃത്യമെന്തെന്നൊല്ലുക * തപാ,തീർത്ഥം,വ്രതം,യാഗം,സപാദ്യായ,മിവയോ?വൃപ! ജ്ഞാനമോ?തൊൽകരാജേന്ദ്ര!മോക്ഷത്തിനുള്ളകാരണം *

ജനകൻ പറഞ്ഞു

മോക്ഷമിച്ഛിച്ചിട്ടുംവിപ്രൻചെയ്യേണ്ടുന്നതുകേൾക്കുനീ ഉപനിഷ്ടനേവേദഞ്ചൊല്ലണംഗുരുവിൻഗൃഹേ * വേദവേദാന്തങ്ങൾപട്ടിച്ചേകണംഗുരുഭക്ഷിണ സമാവർത്തനവുമെല്ലാഭാഗ്യാവാഴണംഗൃഹേ * നീതിമാനായാശയെന്തൊന്നുകമ്മുതൊടുംമുദോ അഗ്നിഹോത്രാദിയുംചെയ്യുസത്യശൗചസമേതനായ് * പശുപൈശ്വര്യമൊണ്ടിട്ടുവാതപ്രസ്ഥത്തിൽവാഴണം തപസ്സാലാരികളെവെന്നിട്ടേൽപ്പിച്ചുപത്രനിൽ * ഭാഗ്യയെ,ത്തന്നുഗിയെല്ലാമപ്പിച്ചാത്താവിൽനീതിയായ് ശുദ്ധവൈരാഗ്യമുണ്ടായാൽഭീഷ്മവായിവസിക്കണം * വിരക്തനേ,സമ്പ്രസിക്കാൻകാർക്കുമുള്ളതൃനില്ലെടോ! സത്യമാംവേദവോക്ഷേവം,മറിച്ചു

ഒല്ലെൻറപക്ഷവും * നാല്പത്തെട്ടാണുസംസ്കാരവേദംചൊന്നത,തിൽ
മുനെ! നാല്പതാണുഗ്രഹസ്ഥനായ് മഹാത്മാക്കൾ പറഞ്ഞതു * എട്ടു
മോക്ഷേച്ഛത്രവിനായിച്ചൊന്നാർശമഭാദികൾ ആശ്രമത്തിന്നാശ്ര
മത്തിൽപോകയെന്നാർമനീഷികൾ *

ശുകൻ പറഞ്ഞു.

ജ്ഞാനം,വിജ്ഞാനവും,വൈരാഗ്യവുമുള്ളിൽഭവിക്കിൽ ആ
ശ്രമത്തിൽതന്നെവേണോവാസം?കാട്ടിലുമാവതോ?

ജനകൻ പറഞ്ഞു.

വിശ്വസിക്കാൻകൊള്ളരുതീച്ചിലുമുള്ളിന്ദ്രിയങ്ങളെ പാകംവരാ
ത്തൊക്കണ്ടാക്കംവികാരങ്ങളനേകമായ് * സുഖത്തിലുംമെത്തയിലുംപു
ത്രനിൽഭോജനത്തിലും സത്യസിദ്ധിദാശവനാൽസാധിച്ചിടുന്നതെങ്ങ
നെ? * പോക്കറവാസനാജാലംശമിക്കില്ലൊരുമട്ടിലും അതിനാലവ
യേയെല്ലാംക്രമത്താൽപോക്കിക്കണം * വീഴുമുത്തൽകിടന്നാൽ
വീഴുമോ?കീഴ്ക്കിടപ്പവൻ സത്യസിദ്ധിവിഴിച്ചെന്നാൽവഴിയില്ലകരേറു
വാൻ * ചുവട്ടിൽനിന്നുകൊമ്പോളമുറവെങ്ങനെ?മന്ദമായ് ഇഴഞ്ഞു
സുഖമായ്പോയാപ്പഴത്തിൽചെന്നിരുന്നിടം * വിപ്ലവകളെന്തേ
താൻപക്ഷിപേഗത്തിലെത്തിടും തളന്നാപോം,ശ്രമംകൂടാത്തുറവെത്തും
സുഖത്തൊടും * മനസ്സിനുബലംകൂടുന്നാമാന്ത്രൻവെല്ലുകില്ലതെ മറ
യ്ക്കാശ്രമാമാണിട്ടുകുമകൊന്ദജയിക്കണം * ശാന്തനാകുമഹാജ്ഞാ
നീഗ്രഹസ്ഥാശ്രമിയെങ്കിലും ഭൂവികീല്യസുഖിക്കില്ലാനഷ്ടലാഭങ്ങളൊ
ന്നുപോൽ * ചെയ്യാവുന്നവയെയെല്ലാമുറാലോചനയെന്നിയേ ആത്മ
ലാഭത്തിൽമോദിക്കുംഗ്രഹസ്ഥൻമുക്തനാശ്രമം * കാക്കനീരാജമാ
ണ്ടുഞാൻജീവന്മുക്തനതെങ്ങനെ? ചരിക്കുന്നില്ലപോൽബന്ധമുണ്ടാ
കാത്തതുമെങ്ങനെ? * ഭൂജിച്ചുപലഭോഗങ്ങൾപലകാൽക്കൾചെയ്തു
മേ ഞാനിരിക്കുന്നതെന്തുണ്ണി?മപ്പോൽനീവാഴ്ചമുക്തനായ് * ദുശ്ശമമമ്മ
ട്ടുബന്ധിക്കുമദുശ്ശത്തമമാമനേ! ദുശ്ശമം,പഞ്ചഭൂതങ്ങളെവയ്ക്കുള്ള
ഗുണങ്ങളും * ആത്മാവുചങ്കൊണ്ടുകാണാനുള്ളാൻപ്രത്യക്ഷനല്ല
താൻ ബലനാവതുമെമ്മട്ട,ന്നിവികാരൻനിരങ്ങനൻ * വലുതാംസു
ഖഭുജങ്ങൾക്കെല്ലാംമുലംമനസ്സതാൻ അതുനിമ്ബമാണ്ണനാലെല്ലാം
നിമ്ബമാണ്ണതും * എല്ലാത്തിന്മത്തിലുംചെന്നുകൂടക്കുള്ളിക്കിലും മ
നംനിമ്ബമാകാഞ്ഞാലതെല്ലാംനിഷ്പ്രയാജനം * ദേഹമല്ലലജ്ജിവാ
ത്മാവിന്ദ്രിയങ്ങളുമല്ലേടോ! മനസ്സതാൻമനഃപ്രകഞ്ചസ്വമോക്ഷനിടാ

നമായ് * ആത്മാശ്രയൻ, സദാമുക്തൻ, ബലനല്ലാതുകാലവും ബന്ധ
മോക്ഷമനസ്സ് യതാൻബന്ധമില്ലതടങ്ങുകിൽ * ശത്രു, ബന്ധു, വാ
സീന, ഭേദമെല്ലാമനഃകൃതം ദൈവതം വിദ്യേകാത്മഭാവം വന്നാൽ ഭേദ
മതെന്തെടോ! * ജീവനാണൊൻതന്നെ ബ്രഹ്മ, മാലോചിഷേണമതില്ല
തിൽ ജീവബ്രഹ്മങ്ങൾ രണ്ടെന്ന ഭേദം സംസാരീതിയാം * അവിദ്യയാ
നുസംസാര, മതില്ലെന്നാകിൽ വിദ്യതാൻ അവിദ്യ, വിദ്യ, യീരണ്ടും സമ
ത്വമറിവേണ്ടതാം * ചെമ്പിലല്ലാതറിയുമാ? നിഴലിന്റെ രസവത്തി
നേ അമ്മട്ടവിദ്യയേ വിട്ടു വിദ്യയേയറിയാവതോ? * ഗുണംഗുണത്തിൽ
വത്തിക്കും ഭൂതങ്ങളുമതേതരം ഇദ്വിയം വിഷയത്തിങ്കൽ, ലോഷമാത്മാ
വിനെന്തതിൽ * ലോകരക്ഷയ്ക്കു വേദത്തിൽ പലനീതിയുമോരിടം അ
ല്ലെങ്കിൽ ധർമ്മമില്ലാതാ ബൗദ്ധന്മാർക്കു സമാനമായ് * ധർമ്മനാശനശി
ച്ചിടും ജാത്യാചാരങ്ങളൊക്കെയും അതിനാൽ വേദമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിപ്പാ
ർക്കു ഗുണം വരും *

ഇതിൻ പാഞ്ചമ്യം

സന്ദേഹമുണ്ടു, തീർന്നില്ലതൊരിടത്തുമെന്തുകേൾ ഭവാൻ ചൊ
ന്നതശേഷം ഞാൻ കേട്ടിടം ഗുപസത്തമ! * അധർമ്മമയമാം ഹിംസ, വേ
ദധർമ്മതാസ്തരം ആവേദധർമ്മമെപ്പണ്ണമോക്ഷത്തെ നരംകിടുന്നതും *
പ്രത്യക്ഷമാമനാചാരം സോമപാനം നരാധിപ! പശുഹിംസയുമെപ്പണ്ണം
മാംസഭക്ഷിക്കയെന്നതും * പ്രത്യക്ഷമായ് മദ്യപാനം സൗത്രാമണി
യിലോരിടം മൃതാടുന്നതുമെപ്പണ്ണം പലമട്ടാം വ്രതങ്ങളും * ശശബിന്ദു
ഗുപൻ പണ്ടുണ്ടായി കേട്ടറിവുണ്ടുമേ സത്യനിഷ്ഠൻ, ദാനശീലൻ, പല
യാഗങ്ങൾ ചെയ്തവൻ * ധർമ്മിപ്പന്മാരെ രക്ഷിപ്പാൻ, ശിക്ഷിപ്പാൻ ഭ
ജനങ്ങളെ ബഹുയാഗങ്ങളേ ചെല്ലാൻ ഭൂമിദക്ഷിണയോടവൻ *
തോൽക്കൂട്ടം മലപോലായി വിന്ധുപവ്തമെന്നപോൽ മഴപെയ്ത
തിൽ നിന്നുണ്ടായ് ധർമ്മബാതി, യതാം നദി * അവൻ സപ്തത്തെയാ
ണ്ടിന്നും കീർത്തിൽക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ ഈമട്ടാം വേദകർമ്മത്തിൽ ബുദ്ധിയു
ണ്ടാവതില്ലമേ * ശ്രീസംഗം മുതലോരാനിൽ സുചിപ്പോനവസാധു
മായ് വരാതിൽ ഭേദിയായിട്ടെപ്പണ്ണം മുക്തനാമവൻ *

ഇതിൻ പാഞ്ചമ്യം

പ്രത്യക്ഷം ഹിംസ, യാഗത്തിൽ ചൊല്ലിടുന്നതം ഹിംസയായ് രാഗ
ത്തോടൊത്തതാം ഹിംസ, നല്ലാത്തതാലതം ഹിംസതാൻ * നനഞ്ഞവിറ
കാൽ തീയിൽ പുകയുണ്ടാകുമെങ്കിലും നനവില്ലെങ്കിലുത്ത്തിൽ പുകയി

പ്ലായുതല്ലയോ? * അതുപോൽനീധരിച്ചാലുംവേലംചെല്ലുമെന്തെന്നു
 രാഗത്തിൻചെട്ടിയുൽക്കരിപ്പു,വിരഹിക്കുതന്നിസന്താൻ * രാഗമോ
 രാതയുമൊറ്റമഹാകാരവരാതയും ചെയ്യാൽചെയ്യാത്തതിന്നൊക്ക
 മെന്നാർവോദമുത്തരൊക്കയും * രാഗികൾയാഗമല്ലെത്തിൽചെയ്തിടുന്ന
 തു,ഹിസന്താൻ രാഗാഹാരങ്ങളെന്തെജിതന്ദ്രിയരതായിടും * മു
 ക്കുകൾചെയ്തചെന്നാലാഹിംസയതുനിണ്ണയും.

ശ്രീമാദ്ഭാഗവതം ഒന്നാം സ്കന്ധം

മനോഹരമിദമം

പാതകമദ്യായം.

പാതകമദ്യായം.

മനോഹരമിദമം

മാതാമല്ലെത്തിൽവാഴുന്നൊന്നുപുണ്യരാഗവിനാശം? എന്നൊ
 ന്നൊറ്റമയത്തിൽശക്തിയുണ്ടുവോത്തമ! നിത്യാനിത്യവിചാരം
 സപ്തസ്രസ്താനുമാണ്ടുമേ രാഗമോഹം വിട്ടനില്ലാ നരനൈക്കനെ
 മുക്തനാം * ഉജ്ജ്വലമിരുന്നീക്കീടാൻശംസ്യജ്ഞാനമശക്തമാം ഇ
 തട്ടുപോമോ?ദീപത്തിൻവാതംകൊണ്ടുപുഴയിലും * വിചാണെന്ത
 മൊത്തത്തിൽമോഹമൊഴുതിരിക്കണം ഗുഹസ്ഥനതുസാധിക്കുകൊ
 സ്സമാനോ?മഹാമതേ! * സുഖാശപോയില്ലങ്ങേയ്ക്കുവിത്തശയുജ്ഞ
 തരം പോരിൽജയാശയുംപിന്നെബിഭ്വാനെക്കനെമുക്തനായ് *
 വോരന്മാരിൽമോരബുദ്ധിതാപസേസാധുബുദ്ധിയും സ്വന്തം,മന്ത്രവു
 ങ്ങളേയ്ക്കു ഞ്ഞെക്കനെവിഭേദനായ് * എരി,യുറ്റം,പുളി, ചവുട്ടി,വ
 യുംചീത്ത,നല്ലതും അറിഞ്ഞെടുക്കുന്നല്ലതല്ലാത്തതുകുളബാസി * ജാ
 ഗ്രത്തും,സ്വപ്നവും,പിന്നെസുഷുപ്തി,യതുമുണ്ടതെ കാലത്തിന്നൊത്ത
 പോൽ,പിന്നെതുഗീയാവസ്ഥയെങ്ങനെ? * ആന,യശം,തേര,സൈ
 ന്യമെല്ലാമെൻകീഴിലുണ്ട,ഞാൻ സ്വാമിയാണിനിവയ്ക്കുന്നായോക്ക
 നോ?ചൊല്ലുകിലയോ? * നന്നായ്ഭക്ഷിച്ചിടുന്നെന്തുംസുഖമുണ്ടൊ,
 ങ്ങളുഖവും മാലയുപാറുചൊതപോൽനിനിനയ്ക്കുന്നതെങ്ങനേ? *
 മുക്തൻകനകവും,മാടോടതു,മോത്തിട്ടുതുല്യമായ് ഏകാന്തബുദ്ധിയാ
 യെങ്ങുമെല്ലാക്കുമുപകാരിയാം * രമിക്കുന്നില്ലെൻറവിത്തഗുഹദാ

ശ്യാദിയൊന്നിലും ഏകാകിയായാശയെന്തെന്തടക്കാനോത്തിടുന്നുണ്ടാൻ * സംഗമമതയുവിട്ടുശാന്തനായ് ബന്ധമെന്നിയേ നില്പന്ദനായ് മൃഗംപോൽത്താൻ നടക്കുന്ന ഫലാശിയായ് * ഗൃഹം, ധനം, സുന്ദരിയാംഭാഗ്യം, യേക്കൊണ്ടുമെന്തുവാൻ? വിരാഗിയായ് ഗുണാതീതനാമെന്നിരിക്കളകാല്പവും * അനേകാഗ്രഹമോടും നീയോർക്കുന്ന പലവസ്തുവും ഞാൻ മുക്തനെന്ന നീ ചൊല്ലുന്നതിൻ ഡംഭിതാനെടൊ! * ചിലപ്പോൾ ശത്രുവിൻ പിന്ത, ചിലപ്പോൾ ധനചിന്തയും ചിലനേരം സൈന്യചിന്ത, യെന്നോരും പിന്തയില്ലതേ? * വൈഖാനസമുനീന്ദ്രന്മാർ മിതാ, ഹാരർ, ജിതേന്ദ്രിയർ ഇതെല്ലാം മായയെന്നോത്താർ, മോഹിക്കുന്നവരും ഇവ! * നിന്റെ വംശത്തിലുള്ളൊക്കെ വിദേഹരിതിനാമവും ക്രിത്രിമം താൻ ധരിച്ചാലും, മരിച്ചുല്ലാതനാളുമേ * വിദ്വാധരൻ, മുർഖനപേർ ജനാധനാദിവാകരൻ ലക്ഷ്മീധരൻ, ദരിദ്രനും നാമമെന്തുപ്രയോജനം? * നിന്റെ വംശത്തിലുണ്ടായ വീരേന്ദ്രന്മാരൊക്കെയും അപ്പേർ കൊണ്ടുപ്രസിദ്ധന്മാർ, കർമ്മം കൊണ്ടുല്ല നിശ്ചയം * നിന്റെ വംശത്തിലുണ്ടായി പണ്ടാണി മിനരോത്തമൻ ക്ഷണിച്ചാൻ യാഗത്തിനവൻ ഗുരുവായ വസിഷ്ഠനേ * ഉടനേനിമിഷേടായാവസിഷ്ഠമുനിച്ചൊല്ലിനാൻ: 'ഇന്ദ്രനാൽത്താൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിപ്പോൾ യാഗത്തിനായ് ഇവ! * ഇന്ദ്രന്റെ യാഗം തീർന്നിട്ടു പശുമാംസിന്തയൊഗവും പതുക്കെ നീ സാധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക തേവരേ' * എന്തോതിട്ടിന്ദ്രയാഗത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നാൻ വസിഷ്ഠനും അന്യനേതൃത്വം കീഴ്ത്താൻ ചെന്നു പേരും * വസിഷ്ഠനതുകേട്ടിട്ടുകോപിച്ചാണിമിമന്നേന ശപിച്ചാ, നിന്നതിൻ ദേഹം പതിക്കും ഗുരുലോപക * ശപിച്ചാൻ നിമിയും നിന്റെ ദേഹവും വീഴുമെന്നെടൻ ശാപത്താൽ രണ്ടുപേരും വീണെന്നു ഞാൻ കേട്ടതുണ്ടെടൊ! * വിദേഹനായോ നെമുണ്ണു ശപിച്ചാൻ? ഗുരുവേദവേദം വിനോദം പോലിതെന്നുള്ളിൽ തോന്നുന്നതു രാജസത്തമ! *

കനകൻ പറഞ്ഞു.

നീ ചൊന്നതെല്ലാം സത്യം താൻ കളവില്ലൊരു ലേശവും എന്നാലും കേളെന്തെന്നു ചൊല്ലാൻ സത്യം * പിതാവിൻ ചേർച്ചയിട്ടിരിക്കുന്ന നീ കാടു കൂവൻ മൃഗങ്ങളോടും സംബന്ധമുണ്ടാത്തേ കാട്ടിലും ദ്രവ്യം * പഞ്ചഭൂതങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, മേച്ചുയറെന്നുണ്ടുവാണിടാം? ആഹാരം സംഭാവിത വിന്തയെന്നോരമില്ലതേ? * ദണ്ഡിലും തോലിലും കാട്ടിൽ നിന്നെക്കൊണ്ടെന്നെ ചിന്തയോ? രാജ്യത്തിലെന്നെക്കൊണ്ടു കാൽ ചി

നിപ്പോന്നുണ്ടതെങ്ങുമ * തെറിലരിച്ചഴിഞ്ഞിട്ടുദേശത്തിൽവന്നു
നീ എനിക്കില്ലാത്തസന്ദേശമുറപ്പായ് വാണിടുന്നുഞാൻ * സുഖമാ
യ്ക്കൊന്നുണ്ടെന്നുഭക്ഷിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയൊരു
തിട്ടസുഖിക്കുന്നെപ്പഴമുനേ! * ബലൻഞാനെന്നുശങ്കിച്ചുനില്ക്കു
ന്നുസഖാ ഇല്ലാത്തതിട്ടുസുഖിയായ് വാണീസാവധാനനായ് * ബന്ധ,
മിത്രമെന്തെന്നൊന്നു,ല്ലെന്നുള്ളതുചിന്തിക്കാൻ അതുപോൽധനരാ
ജാദിയെന്തെന്നല്ലെന്നതിശ്ചയം *

സുതൻ പാഞ്ഞു

അവന്റെയൊക്കെക്കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതായുടൻ ചോദിച്ചു
കൊണ്ടുപോയ് നല്ലൊന്നുസാമ്രാജ്യമെന്നുതേ * സുതൻവരുന്നതേ
ക്കണ്ടുമോദിച്ചാലിംഗനത്തൊട്ടും മുഖാവിതൽനകന്നിട്ടുചോദിച്ചാൻ
കുശലങ്ങളേ * അച്ഛനോടൊത്താത്രമത്തിൽവെച്ചുകൊണ്ടു
വേദാഭ്യയനസമ്പന്നൻശാസ്ത്രമെല്ലാമറിഞ്ഞവൻ * രാജ്യമാളംമഹാ
ത്മാവാംജനകൻമടുക്കായ്കൊണ്ടു കൃതാത്മനായിട്ടച്ഛന്റെയൊത്തത്തി
ൽവെച്ചുതേ * പിതൃക്കളുടെനൽകുന്നൊ“പീവരീ”എന്നസന്ദർശി
കൻവെട്ടവളേയോഗാഭ്യാസിയെന്നിരിക്കിലും * അവൻജനിപ്പിച്ച
വളിൽനല്ലരാനാലുപത്രരേ കൃഷ്ണൻ,ഗൌരവർണ്ണൻ,പിന്നെഭൂരി,ദേവ
ശ്രീ,പ്രഭു * ജനിപ്പിച്ചാൻ‘കീർത്തി’യെന്നമകളേയുംപ്രതാപവാൻ
അവളേവിഭാജപത്ര‘നൌഹ’നായിനരകിനാൻ * അൺഹന്റെ
സുതൻശ്രീമാൻ“ബ്രഹ്മദത്തൻ”പ്രതാപവാൻ ബ്രഹ്മജ്ഞൻ,ധരണീ
പാലൻ,ശ്രീകണ്ഠമകൻപെററവൻ * ശ്രീനാരദോപദേശത്താലൊ
ട്ടുകാലംകഴിഞ്ഞവൻ ശ്രേഷ്ഠനായോഗിയായ് തീർന്നുമാജ്ഞാനി
യുമായിതേ * മായാബീജോപദേശത്താലാണവൻജ്ഞാനിയായതും
രാജ്യപുത്രനിലേറപിച്ചുപോയാൻബദികാശ്രമേ * നാരദൻതൻ
പ്രസാദത്താലുണ്ടായിമോക്ഷവും.ജ്ഞാനം പിന്നീടുതാതന്നെവിട്ടുകൈലാ
സശിഖരശ്രീകൻ * മഹാബ്രാഹ്മണനൊടൊന്നൊന്നുപറവൊന്നിലു
മെന്നിയ അശ്ശംഗത്തിന്നുമേല്പോട്ടുചാടിനാൻനല്ലസിദ്ധനായ് *
ആകാശത്തിൽകാത്തിയോടുംശോഭിച്ചാൻസൂര്യനെപ്പോൽ ഗിരി
ശ്രംഗംപൊട്ടിത്തൊഴുതുകൻമേല്പോട്ടുചാടവേ * ഭൂകമ്പവുംസംഭവി
ച്ചു,വായുവിന്നൊപ്പമൊപ്പായ് * ശ്രീകണ്ഠവാനിൽനിന്നു,നദ്രവർഷ
കൾപകർന്നു വരണോജാസ്സരണെന്നോണംശോഭിച്ചാൻതിരേജസാ *

വ്യാസൻവേർചെട്ടസുതനേവിളിച്ചാൻചലവട്ടവും * ശുക്രൻവാണൊ
 രശ്മിഗത്തിൽചെന്നേറെവിളിച്ചു നാൻ വ്യാസൻദീനൻശ്രമകൊണ്ടു
 തളന്നൊന്നെക്കണ്ടുടൻ * സർവ്വഭൂതസ്ഥനാംസാക്ഷീപ്രതിശബ്ദത്തെ
 യേകിനാൻ ഇന്നമഗ്നിശിശ്മഗത്തിൽനന്നായുണ്ടുപ്രതിഘോഷം * പുത്ര!
 പുത്ര! എന്തെ ചെന്നാവിരഹംസമറിയാതെയായ് ദുഃഖത്തോടുകരഞ്ഞി
 ടംവ്യാസനെക്കാഞ്ഞുകാരണം * ജ്ഞാനോപദേശമൊയ്ക്കീശനവന്നവി
 ടെചാസുടൻ മുമ്പേ! ദുഃഖംകളഞ്ഞാലുംനിൻസുതൻയോഗവിത്തമൻ *
 അജ്ഞാനിക്കലഭിക്കാത്തപ്പരമാംഗതിയാണ്ടുതെ അതിന്നുദൂഷിച്ചിടാ
 യ്ക്കുസ്വപ്രഭവമറിയുന്നതീ * അപ്പുത്രനെക്കൊണ്ടധികംകീർത്തിയുണ്ടായ്
 നിനക്കെടൊ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

പോകുന്നില്ലെൻദുഃഖമിപ്പോളെതുചെയ്യുന്നുഞാൻവീരോ! സു
 തനേക്കണ്ടെൻറനേതുമൊറ്റിയാതില്ലിതേവമെ

മഹാഭാരത പാഠം

സമീപേനല്ലതാപത്രപ്താജ്ഞാൻവേദാൻവേദം അതിനേക്ക
 ണ്ടുദുഃഖത്തേന്യമിഷമുനിസന്ദമ! *

സുതൻ പറഞ്ഞു

അപ്പോൾസുതൻററൽച്ചായകണ്ടാൻവ്യാസമഹാമുനി വ്യാസ
 നീധരമേകീട്ടുമാഞ്ഞാൻചരമേശപരൻ * മഹാഭവൻമറഞ്ഞപ്പോ
 ളാശ്രമത്തിന്നുചോയ്'മുനി ശുക്രൻറവിരഹംകൊണ്ടുദുഃഖമുണ്ടുവസി
 ച്ചുതെ *

ത്രിദേവീഭാഗവതം ഒന്നാംസ്കന്ധം
 ശുക്ര വി വാ ണം
 പാത്താൻ അമച്ഛാസം.

ഇ ര പ താ മ ദ്വ യ യ ങ്ങ

ശുക്രൻ പറഞ്ഞു

ശുക്രൻദേവത്രോധനായിട്ടാണ്ടല്ലോപരമാംഗതി വ്യാസൻചി
 നീടെതുതെ വയ്?വിസ്തർച്ചമെയ്യണം *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ആദ്യദിവസംചൊരിക്കന്നാവ്യാസശിഷ്യശേഷവും അനുവാദമതും
 വാങ്ങിപ്പോ മാർഗ്ഗമിടമെതിചായ്' * അസിതൻ,ദേവദൻ,ചിന്നെ

വൈശ്വായന, നന്നവൻ സുമതുവും, ജൈമിനിയും, പോയെല്ലാരും
തപോധനൻ * സുതന്തസിദ്ധിയാണെല്ലാശിഷ്യരും പോയതോളം
കൻ ഭൂഖട്ടത്താടൊത്തൊരാധ്വാനസൻ പോകാനായ് നിശ്ചയിച്ചതേ *
ചിന്തിച്ചാൻ മനസാധ്വാനമാകുവകുമാരിയാം ഗംഗതൻ കരയിൽ
വിട്ടമുഖം ഭൂഖട്ടിന്റെ ചാരംബയേ * അവളേ ചിന്താചെയ്തപ്പോൾ തൃജി ചുറ്റു
വൃത്തത്തെയും ജന്മഭൂമിക്കു പോകാനായ് പുറപ്പെട്ടാൻ മഹാമുനി * ഭീ
പിൽ ചെന്നിട്ടു ചാടി ചാഞ്ഞുവെന്നമ്മസന്ദർശി രാജാവിനായ് കൊ
ടുത്തെന്നാമുക്കുവൻ മാർപറഞ്ഞുകൻ * മുക്കുവക്കുള്ള രാജാവുപൂജിച്ചാ
മുനിയേമുദാ ചോദിച്ചാൻ സപാഗതം പിന്നെത്തൊഴുതുകൊണ്ടുചൊ
ല്ലിനാൻ *

മുക്കുവരാജാവു പറഞ്ഞു.

ഇന്നെൻ ജന്മം സഫലമായ് ശുഭമായെൻ റവംശവും ദേവന്മാ
ക്കു മുൻപു മോഹിന്റെ റകാശ്ഠിനിമിത്തമായ് * എന്തിനായ് വന്നുനീയെന്നു
ചൊന്നാലും മുനിസത്തമ! നിനക്കധീനമാണെൻ റഭായ്യാപുത്രധനാദി
കൾ * സരസ്വതീനദീതീരത്തുണ്ടാക്കിനല്ലൊരാശ്രമം അവിടുപ്പാത്തി
പ്രിയങ്ങളടക്കിത്തപമോടവൻ * രണ്ടു പുത്രൻ സത്യവതിക്കുണ്ടായ് ശന്ത
നുഭൂപനാൽ വന്നത്തി, ലസ്സോദരരേയോർത്തുപാർത്തു സഖിച്ചവൻ * 'ചി
ത്രാംഗദൻ, മുത്തപുത്രൻ സന്ദരൻ ശത്രുതാപനൻ സർവ്വകുണ്ഡലീസ്വ
ന്നൻ ശന്തനുക്കുതിപോരുചൻ * 'വിചിത്രവീര്യൻ, രണ്ടാമനായിട്ടു
ണ്ടായ നന്ദൻ * അവനും ഗുണപുണ്ണൻ താനവൻ ചെന്നതിപ്രിയൻ *
ഗംഗാസുതൻ 'ഭീഷ്മരാ, ദ്രുപതൻ യീരൻ മഹാബലൻ അതുപോൽ സ
ത്യവതിതൻ പുത്രരും ബലശാലികൾ * എല്ലാലക്ഷണവും മേലും പുത്ര
രേക്കുണ്ടു ശന്തനു തന്നോട് വാദികൾ പോലും ജയിക്കില്ലെന്നു ചുരുതേ *
ഒട്ടുകാലം ചെന്ന കാലഗതികൊണ്ടിട്ടു ശന്തനു ദേഹം തൃജിച്ചാൻ പഴ
യോരായേ മത്സ്യനെന പോൽ * രാജാവു മൃതനായപ്പോൾ പേരുകാരു
ക്കുളൊക്കയും ഭാനങ്ങളും പലവിധം ചെയ്താൻ ഭീഷ്മൻ വിധിപ്പടി *
പിന്നെ ചിത്രാംഗദൻ തന്നോവാഴിച്ചു വന്നായവൻ രാജ്യം വാണില്ലതാ
ൻ, ദേവവ്രതനായതു മൂലമായ് * ചിത്രാംഗദൻ ശത്രുപീഡചെയ്താൻ
പിന്തു മഴുന്നവൻ യെയ്യും ബലാധ്വാനോൻ ശുഭൻ സത്യവതീസ്വ
തൻ * സൈന്യങ്ങളാടൊത്തൊരു നാൾ പോയാൻ നായാട്ടിനായവൻ
ഭൂപുജിതുള്ള കൊന്നു നടന്നാൻ കാട്ടിലൊക്കയും * ചിത്രാംഗദാപ്രേ
ഗസ്ഥൻ വഴിയിൽക്കണ്ടെന്നേ വിമാനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോകാൻ

കിലെത്തിനാൻ * വലുതായുലമുണ്ടായിതൂലന്മാരാമവർക്കൻ വിസ്താരമാകരുക്ഷേത്രമതികൽമുനുവത്സരം * ഗന്ധവ്നാൽവധിക്കപ്പെട്ടിന്ദ്രലോകത്തുപോയ്തുപൻ ഭീഷ്മർകേട്ടി ചത്തമാനംചെയ്തശേഷക്രിയാദികൾ * ദുഃഖിച്ചുവാനാൻപിന്നീടുമന്ത്രിമാരോടുകൂടവൻ വിചിത്രവീര്യനേരാജാവംശിവാഴിച്ചുവൻ * ഇരുകൂട്ടംമന്ത്രിമാരുംസമാധാനപരന്തരമേ തൻസുതൻഭൂപനായ്വാണകണ്ടുസത്യവതീശ്വരഭാ * പുത്രദുഃഖത്തിന് വാഴുന്നോളെന്നാലുംമോദമാണ്ടുതേ വ്യാസനുംതുഷ്ടനായാൻതൻസോദരൻതുപനാകയാൽ * യൗവ്വനംഭംഗിയായ്വന്നശ്ലഭനാംഗുപതിക്കുടൻ സോദരനുവിവാഹത്തിനായിച്ചിന്തിച്ചഭീഷ്മരും*കാശിരാജനുസൗന്ദര്യവതികൾമുനുപത്രിമാർ വിവാഹത്തിനായുറച്ചാതുപവീരൻസ്വയംബരാക്ഷണികപ്പെട്ടിതുപനാൽഭൂപരുംരാജപുത്രരും ഇപ്പാസ്വയം ബഹിന്നായ് പൂജ്യരായ്തുപരെത്തിനാൻ * ഹരിച്ചുബലമായ് ഭീഷ്മരവരെമുനുപേരയും വെന്നരാജാക്കളേയെല്ലാം ബലവാനൊരുതേരിനാൽ * മഹാമനവൻവെന്നാതുപരേനാരിമാരൊടും വിജയത്രിയോടുംകൂടിഹസ്തിനാപുരമെത്തിനാൻ * അമ്മസോദരിയും, പുത്രിതാരം, മെന്നനിനച്ചവൻ മാനിച്ചാനഴകേറുന്നമുനുനകമ്പുകമാരെയും * വിപ്രരേവേഗം, ധർമ്മപ്രിയനായ മഹത്തമനായോടിച്ചുവേദവിത്താക്കൈവജ്ഞനാടൻ * വട്ടങ്ങളെല്ലാംകൂട്ടിട്ടാസ്രീകളെത്തൻറസോദരൻ വിചിത്രവീര്യനേക്കൊണ്ടുവേർപിടിക്കായ്തുടങ്ങിനാൻ * അപ്പോൾഭീഷ്മരൊടിവണ്ണമൊന്നാളാമൃതകമ്പുകാ ലജ്ജയോടവരിൽവെച്ചിട്ടുഴകേറുന്നസുന്ദരീ: * 'ഗംഗാപുത്ര! ഇരുളേഴ! ധർമ്മജനകലഭീപമേ! സ്വയംബരേവരിച്ചേൻഞാൻമനസാസാലഭൂപനേ * വരിച്ചുവനമെന്നേയുൾപ്രേമംഞങ്ങൾക്കുതുല്യമായ് ഇക്കലത്തിനുചേരുന്നപോലെചെയ്തപരന്തപ? * അതിനാൽഞാൻമുൻവരിച്ചോൾ, നീമുമുൻധർമ്മനിഷ്ഠരിൽ നിനക്കുബലമുണ്ടെന്നറിയിപ്പാപോലെചെയ്യുക' *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഈവണ്ണമക്കമ്പുകയാൽപ്പറയപ്പെട്ടഭീഷ്മരും ചോദിച്ചുവിപ്രരോടമ്മയോടുംസമിവരോടുംമേ * അറിഞ്ഞവർക്കുജിഷ്ടത്തേയമ്മവിത്തായഭീഷ്മരും ഇഷ്ടമ്പോൽപൊയ്ക്കാൾകയെന്നാക്കമ്പാരതാത്തൊടോതിനാൻ * വിടപ്പെട്ടവനാൾപ്രാപിച്ചവരുംസാലൻറമന്ദിരം പ

റത്താതു പനോടായ് തന്നഭിപ്രായപതിവുതാ: * 'ഭീഷ്മരണോവിട്ടു നിന്നിത്സകുതൊൻഡമ്ഭമാക്കുവാൻ വന്നേനിന്നുഗ്രഹിച്ചാലുമെൻ കരംനീനരോത്തമ! * നിനക്കുഞാൻനല്ലധർമ്മപരിയാകുന്നുഭൂപതേ! എനോഭുവാനമഭേദത്താൻഞാനമാശിച്ചുപുൻദ്രധം' *

സാലപൻ പറഞ്ഞു.

ഞാൻകാലൈവേദീഷ്ടൻനിന്നേഗ്രഹിച്ചിട്ടുവരാനേ! തേരിലേററി യതിനൃപത്താൻഗ്രഹിക്കില്ലനിൻകരാ * ബുദ്ധിമാനാരുക്കയ്ക്കൊള്ള മ ന്വൻകയ്ക്കൊണ്ടനാരിയേ ഭീഷ്ടൻവിട്ടു, മുമ്പോലെന്നിന്നൊൻസപീ കരിക്കുമോ? * മഹാനാംസാലപനുപനാൽ തൃക്കുളപ്പട്ടാവിനായായ് പിന്നെയുംഭീഷ്ടനായൊണ്ടുകരഞ്ഞുകൊണ്ടുചൊല്ലിനാൻ: * 'നിയുപേ ക്ഷിക്കയാൽസാലപൻകയ്ക്കൊണ്ടില്ലെന്നായി. നന്ദി സപീകർക്കായു പേക്ഷിച്ചാൽഞാൻമരിക്കുമസംശയം' *

ഭീഷ്ടൻ പറഞ്ഞു.

അനുനൈക്കാമിച്ചിന്നേഞാനെങ്ങനെഗ്രഹിച്ചിടം പിതാവി നാരികിൽചോകവേഗംവീവരവണ്ണിനി! * ഭീഷ്ടരങ്ങനെചൊന്നപ്പോ ടംപോയക്കാട്ടിന്നതന്നപൻ നന്ദി വർമൊത്തവിജ്ഞതചസ്സുഞ്ചെ യ്ക്കുമേവിനാൻ * അംബികാ, ബാലികാ, യെന്നുകാശിരാജകുമാരികൾ രണ്ടുസന്ദർശമാർഭാഷ്വമാരായന്നാഗ്രഹ്യം * വിമിത്രവീദ്യൻബല വാൻമിച്ചാരുവരോടുമായ് വനത്തിലുനല്ലുപുറാവനത്തിലുമങ്ങ നേ * ഒൻപതാണ്ടീധിധന്തെന്നെരമിച്ചിട്ടാനരേശപൻ മരിച്ചാൻരാ ജയകുമാവുപിടിപെട്ടതുമുലമായ് * പുത്രൻമരിക്കയാൽസത്യവതിദഃ ഖിച്ചിതേറവം ചെത്തിച്ചാൻമന്ത്രിമാരെക്കൊണ്ടവൻശേഷകിയാദി കൾ * ഭീഷ്ടരവിജനത്തിൽവിളിച്ചീ ചണ്ഡുമാതിനാൻ: 'നിന്റെ താതൻറരാജ്യംനീരക്ഷിച്ചിടുകനന്ദന! * വംശംരക്ഷിക്കുകയ്ക്കൊണ്ടി ട്താജൻതൻറപതിയേ യയാതിതൻവംശമിപ്പോൾനശിച്ചീടാതിരി ക്കുവാൻ' *

ഭീഷ്ടൻ പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾവണ്ടിത്താനംബ!സത്യാപ്തമൊന്നൊന്നുചെയ്തയാൽ ഭാ ഷ്ടാസപീകാരവുംരാജ്യരക്ഷയുംചെയ്തയില്ലഞാൻ *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

അപ്പോളോത്തവളീ വംശംനിവനിൽക്കുന്നതെങ്ങനേ രാജാവി ല്ലാത്തതായ് രാജ്യ, മാലസ്യംനല്ലതല്ലിന * അന്നേരംഭീഷ്ടനൊ

നാൻ: 'വിഷാദിക്കായ്ക്കഭാമിനി! ക്ഷേത്രജൻപുത്രനേസന്ധാഭിഷന്തീഹ പര്യായം * കലീനനാമ്പ്രാവമനനേചേന്തിട്ടകവളോടനി ദോഷമില്ലിതുവേദത്തിൽകലരക്കയ്ക്കൊലയ്ക്കിൽ * ഇരവിധത്തിർജനിപ്പിച്ചപ്പൊതുനേകകരാജ്യവും അവൻറശാസനത്തൊന്നും പാലിക്കാപതമലാലനേ!' * കേട്ടേവം, താൻകന്യകയായിരുന്നപ്പോൾജനിച്ചവൻ നിഷ്കന്ധൻവ്യാസനെനമുനിയേച്ചിന്തൊലയ്ക്കവൻ * നിന്നപ്പോൾതന്നെവന്നാൻവ്യാസനാത്താപസോത്തൻ ജപലിക്കാബ്രവതേജസ്സോടംബയേപ്രണമിച്ചുടൻ * പുജിച്ചാൻഭീഷ്മർമുനരേബഹുമാനിച്ചിതംബയും പുകമില്ലാത്തനിയേപ്പോലിരുന്നാനവിടാമുനി * വിവിത്രവീര്യക്ഷേത്രത്തിൽനിൻവീര്യംകൊണ്ടുയോഗ്യനാം ഒരുപുത്രനെയുല്പാദിപ്പിക്കുകെന്നോതിനാളവൻ * മാതാവിൻവാക്കാപ്തവാക്യമെന്നോത്താവ്യാസമാമുനി സമ്മതിച്ചു, തുവിൻകാലമോത്തുപാത്തവിടത്തിലായ് * തീണ്ടാരിയായ്കളിച്ചിട്ടങ്ങുതുകാലത്തിലംബിക മുനിയിൽചേന്നപെറ്റൊററംശകതനാമന്ധപുത്രനേ * ജനാസ്സതനേക്കണ്ടിട്ടസ്സതു പതിവിനായായ് അംബാലികയൊടുംചൊന്നാളല്ലാദിപ്പിച്ചതിനവൻ * ഋതുക്കാലത്തിലൊരനാൾനിശയിക്കൽപുണൻവൻ മുനിയാന്യസനേ, ഗർഭധരിച്ചാളവൻപെറ്റവൻ * പാണ്ഡവായ്തീന്നവൻരാജ്യയോഗ്യനല്ലായ്ക്കാരണം ഒരാണ്ടു നായവരൊടിയ്പുണരാണോതിപിന്നെയും * വരഞ്ഞീമുനിയേരണ്ടാമതുപ്രാർത്ഥിച്ച ഭംഗിയായ് രാത്രിയിൽശയനത്തിനായയച്ചാളാമുനീന്ദ്രനേ * രാജ്ഞിതാൻതന്നെപോകാതെവിട്ടാൾതൻടൈസിനേ കാലാംശമായ്വിദിരുന്നവളിൽജാതനായ്മഹാൻ * വ്യാസനാൽവീരപുത്രന്മാർധൃതരാഷ്ട്രാദിമുൻപേർ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടുപന്ദ്രവംശാനിലനിറുത്തുവാൻ * ഭാര്യയമ്മ്മരിഞ്ഞീടുംവ്യാസൻരക്ഷിച്ചവംശവും ആവംശോല്പത്തിയെല്ലാംഞാൻപറഞ്ഞുപാപഹീനരേ!' *

ശ്രീഭദ്രാഭിഭാഗവതം ഒന്നാംസ്കന്ധം

വ്യാസകൃത്യോപവണ്ണനം ഇരുപതാംഛായം.

ഒന്നാം സ്കന്ധം സമാപ്തം.

ശ്രീലളിതാംബികാദൈവമഃ ശ്രദാ.

രണ്ടാം സ്കന്ധം.

ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

മുനിമാർപറഞ്ഞു

കാരണംവെളിവാക്കാത്തതിന്റെവശമിവിന്ധ്യം നന്ദോ
 മേന്മയുണ്ടിമാരായതെങ്ങനെയെന്നും * വ്യാസമാതാ, സത്യവതിപ
 ണ്ഡശതന്ത്രരാജനാൽ പേരുകപ്പെട്ടെന്നുമുണ്ടെങ്കിലിങ്ങിട്ടുണ്ടുബലി
 മൻ! * സതിയായ് സപ്രഭാതവാഴ്ചവെള്ളങ്ങളെ വ്യാസനെ പൊറുതി
 വിധിച്ചുളളവെട്ടെങ്ങനെ? ശന്തന * അവരക്കുണ്ടുപുത്രന്മാരു
 ണ്ഡായ് വന്നതുമെങ്ങനെ? വിസ്തരിച്ചുവെളിച്ചംശ്രദ്ധമാം ചരിതരേ
 ഖാൻ! * വേദവ്യാസന്റെയും സത്യവതിയുടെയും മകൾക്കു
 വാനായ് കൊതിക്കുന്നീവരമാണ്ടുമനീശ്വരൻ *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

പുരുഷാർക്കുൾനുകീടുകയുള്ളാദിശക്തിയെ നമിച്ചമംഗ
 ളുനുകുപുരാണകഥചൊല്ലുവൻ * തെറ്റിദ്ധരിച്ചുവാഗ്ദീപ്തിമന്ത്ര
 ണേയച്ചരിക്കുകിൽ പെട്ടെന്നോക്കുസിലിപ്പു, മാമന്ത്രത്തിന്റെമുന്തി
 യാം * ഇഷ്ടങ്ങളെല്ലാമേകുന്നമഹാദേവിയെയേവരും സർവ്വകാർമ്മ
 സാധിപ്പാൻമനഃപൂർവ്വമെന്നയ്ക്കുന്നു * മേടീശൻ, ധാമ്നികൻ, വിപ്രഭ
 ക്തനത്വസത്യവാൻ, ശ്രീമാൻപരിചരണെന്റങ്ങായാനൊരുമന
 വൻ * കണ്ടുവെൻതപഃമോദംപൂണ്ടുദേവന്ദ്രനകിനാൻ സ്മദി
 ക്കൊണ്ടുനിമ്നിച്ചവിമാനംബഹുമാഹനം * ദിവ്യമാമരിലേറിപ്പോ
 യവൻഭൂമിയിൽവിണ്ണിലും അതിനാലുപരിചരണനായാവസുവിന്ധ
 പേർ * ധർമ്മിഷ്ഠനാമവൻകീർത്തിപരന്തലോകമൊക്കയും അവന്നുഭാ
 വ്യാഗ്നി'യെന്തപേരായസുന്ദരി* ഓജസ്സുള്ള വൃദ്ധനായുപുത്രരുണ്ടായി
 വീരായ് ഓരോദേശത്തിലവരൊമ്പരമാരാക്കിമനവൻ * പ്രതുവായി
 കളിച്ചിട്ടാവസുവിൻഭാഗ്യശ്രദ്ധയായ് പുത്രലഭത്തിനങ്ങായോരിപ്പ
 ഭർത്താവൊടോതിനാൾ * അന്നതാൻവേട്ടയാടാനായ് ചൊല്ലിപ്പാർപ്പന
 മമാർ അതുശേട്ടുതുകാലത്തിൽവാഴ്ചോയ്ക്കെയോളുമേ * പിതൃക്ക
 ൾവാക്കുപുതാനതുമെങ്ങിനെത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുവേട്ടയായ്

പോയോത്തുകൊണ്ടുകാണായെ * രണ്ടാത്തണ്ടാർസുതയ്ക്കൊക്കുംസൗ
ന്ദ്രംമേന്മാറ്റിയെ വനത്തിൽവാഴുംഭൂപാലൻസപാതത്തിൽചിന്ത
ചെയ്തതെ * കാന്തയേയോത്തുവാഴുംബോധംസ്ഖലിച്ചിതവനിദ്രിയം
സ്ഖലിച്ചപ്പോൾതന്നെമന്നതാലിലയിലാക്കിനാൻ * ഗുരുകാലവുമോ
ത്തുള്ളിൽനിന്നിപ്പാനനമനാവൻ സ്ഖലിച്ചബീജംവെറുതെയാക്കാ
ത്താനെന്തുചെയ്തുവെന്താൻ * ഐല്യാവിധവുമെൻവീര്യംപലമാമിപ്പസംശ
യം കാന്തക്കായിതയക്കെന്നമെന്നതന്നെനിനച്ചവൻ * വീര്യംഭാഗ്യ
ക്കയ്ക്കാനായ്നല്ലനേരവുമോത്തുടൻ ആലിലക്കുമ്പിളിൽചേർത്താനതു
മന്ത്രംജപിച്ചതാൻ * പരത്തൊന്നരികിൽ ചാഴുന്നതിനെക്കണ്ടുചൊല്ലി
നാൻ: 'കൈക്കൊണ്ടിതുമഹാത്മാവെ! ചിക്കെന്നെൻഗുഹമെന്തുക *
നീയിതെൻറെപ്രിയത്തിനായ്കൊണ്ടുപോയെൻറെമന്ദിരെ ശിരിക
യ്ക്കായ്കൊടുത്താലുമിന്നവർക്കു തുകാലമാം' *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

എന്നരമ്യപരത്തിനായ് മന്നനാലിലനല്പിനാൻ ആകാശത്തേ
ക്കുതുംകൈക്കൊണ്ടുയന്നാൻവേഗമുള്ളവൻ * കമ്പിളംകൊക്കിൽവെ
ച്ചുകൊണ്ടാകേശംപോംപരത്തിനെ കണ്ടെത്തിമറൊരുപരത്തി
നെപ്പോലെയുള്ളവൻ * മാംസമെന്നോത്തുവേഗത്തിലതിനോടേറ
മറവൻ ആകാശത്തിൽപക്ഷിപണ്ടുകൊത്തിപ്പോരതുടങ്ങിനാൻ *
യുദ്ധാനിമിത്തമഞ്ചീരപ്പതിച്ചുയമുനാജാല കമ്പിൾ ചീണ്ടെറിഷ്ടവോ
ൽപരത്തുകൾപറന്നുപോയ് * അക്കാലത്തുജലക്രീഡചെയ്തപ്പോറു
മിയാം 'അദികാ'ഖ്യജലാതന്നിൽമുങ്ങിനീക്കുഴിയിട്ടുപോയ് * സന്ധ്യ
യേവനനംചെയ്തുവസിക്കുന്നൊരുവിപ്രനേ പാദത്തിങ്കൽ ചിട്ടിച്ചൊ
ന്നവലിച്ചാൾനല്ലസുന്ദരീ പ്രാണായാമംചെയ്തിട്ടുനോൻകണ്ടിട്ടാഴ്ച
നാരിയെ ഗ്യാനഭോഗംചെയ്തീ 'പെൺമീനാകെന്നശപിച്ചതെ' * അ
പ്പോഴേക്കുയാമദികാഖ്യവ്വൻശപിക്കയാൽ യമുനാനദിയിൽപെ
ൺമീനായിച്ചുറിഞ്ഞുടൻ * പരത്തിൻകാലതട്ടീട്ടുവീണോരാവസ
ബീജവും ഭക്ഷിച്ചുകിടവേഗത്തിൽമന്ത്യാരൂപചിയാനവൻ * കറേക്കാ
ലംകഴിഞ്ഞിട്ടുപത്താമാസംതികഞ്ഞനാൾ ഒരുമുക്കവനനല്ലമീനിനെ
പിടികൂടിനാൻ * മന്ത്യാത്തിന്നദരാമെല്ലകീറുമ്പോളുള്ളിൽനിന്നുടൻ
രണ്ടുകുട്ടികളുണ്ടായൊന്നൊന്നൊന്നൊരുപെണ്ണമായ് * സുന്ദരൻബാ
ലനച്ചുണ്ണുകസ്യയംമോഹനാഗ്നിയോൾ ആശ്ചര്യമതുകണ്ടുദരവിസ്മയം

പുണ്ടമുക്കവൻ * രാജാവിനായ് കാഴ്ചവച്ചാൻ മത്സ്യം ചെറുശിശുക്കളെ
 ആശ്വയ്യപ്പെട്ട രാജാവാം സമീകരിച്ചാൻ കമാരനെ * മത്സ്യൻ, മന
 നവൻ തന്നെ ധാമികൻ, സത്യതല്പരൻ വസുപുത്രൻ, കാന്തിയുജ്ജ്വലന
 ചൂടനാടൊത്തവിക്രമി * വസുവുകന്യയേവീണ്ടുമുക്കവനായി നല്കി
 നാൻ മത്സ്യാദരീ, കാളി, യെന്തും പേരവരും കല്പസിദ്ധമായ് * ഗുണഃ
 നിമിത്തം പേരങ്ങളായ് മത്സ്യഗന്ധിനി യെന്നടൻ ശുഭാംഗി, വസുവിൻ
 പുത്രിയുളന്നാരുമുക്കവൻ ഗൃഹം *

മുനിമാർ പറഞ്ഞു.

അഗ്രികായെന്ന പ്ലരസ്ത്രീ മന് ശാപേന മീനമായ് മുക്കവൻ കീറിയ
 വെളക്കൊന്നതിന്നിതനന്തരം * അപ്ലരസ്ത്രീയവരും കൈയ്യി പിന്നവന്ന
 തുരയ്ക്കു നി ശാപാപസാനവുമവരും പശ്ചാത്താപമെടുത്തു മേടനേ *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

മുനിതൻ ശാപമറപ്പാറ വിസ്മയിച്ചു വളരാനും പിന്നെ ഞ
 ഖിച്ചു കടന്നാറായ് തിച്ഛാറ വിപ്രവൃന്തനെ * ഭയയുജ്ജ്വലനൻ ചൊ
 ന്നാൻ കരയുന്തവിടയാടൻ കരയേണ്ടതു ഭേദശാപമോക്ഷം ഞ്ഞാൻ
 തന്നിടുന്നിതാ * കോപിച്ചു ഞ്ഞാൻ ശാപിച്ചു പ്ലാറ മത്സ്യമായി ഭവിച്ചു
 നീ രണ്ടു മർത്യക്ഷുടികളെ പ്ലാറ മോക്ഷം ലഭിക്കേടോ * അവനേ ചംപറ
 ഞ്ഞു പ്ലാറ പെൺ മീനയാന ദീർഘ രണ്ടു ക്ഷുടികളെ പ്ലാറ വത്തമോ
 ക്ഷാവാമാണ്ടവരും * വിട്ടു മത്സ്യന്തിന്റെ അപാദിച്ചു രൂപം ധരിച്ചവരും
 ശാപത്തിന്നു പസാനത്തിൽ സ്വപ്നം പ്രാപിച്ചു സുന്ദരി * ഏവമുണ്ടായ
 സൽപുത്രി മത്സ്യഗന്ധമേനോരൻ മുക്കവൻ തൻ രക്ഷയോടു മരൻ വീട്ടി
 ല് വളർത്തേ * വസുവിൻ പുത്രി ലോചന്യനി ഹിയാമകുമാരിയും അവ
 ളൻറ വീട്ടുകാർക്കു അഭ്യുപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങു നാൾ *

പ്രിയദീപാചാര്യൻ അഭ്യർത്ഥം

സത്യവതി ച

അനാമധ്യക്ഷം

രണ്ടാം മദ്ധ്യം യം.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഒരിക്കൽ തീർത്ഥയാത്രക്കായ് നടക്കുന്ന പരാശരൻ ശുദ്ധമായ മൂന്നു
 കീരണങ്ങൾ തേജസ്സമോമുനി * അപ്ലാറാളി ക്ഷമയുക്കോ നോട്ടുമാൻ

ധാമികൻമുനി: 'കാളിന്ദിതന്നക്കരയ്ക്കുതോണ്!യിൽവിടുക്കെന്നീ' കരയ്ക്കുണ്ണാമുക്കുപനമുനിതൻവാക്കുകേട്ടുടൻ അഴകേറുമത്സ്യഗന്ധ യാംകുമാരിയൊടോതിനാൻ: * 'ബാലികെ!മുനിയെത്തോണിയേററി യക്കരചേർന്നീ ചുരുങ്ങിതെ!കൊതിക്കുന്നപോകു ചാൻമുനിധാമി കൻ' * പിതാവിൻവാക്കുകേട്ടു പവസ്യ പിൻപുത്രികാളിയും മുനീശ- പരനിരുന്നീടുത്തോണിവിട്ടേണലോമനാ * ഭാവിയാക്കെവയോഗ ത്താൽകാളിന്ദിനടുവിൽമുനി വിശാലനേത്രയെക്കണ്ടുമാരമാലാന്നിതേ ററവും * യെമ്പനുംചേന്നശോഭിക്കുന്നാരിയെക്കണ്ടുമാമുനി പൂണ്ടിട്ടു നായ്വലക്കൈതൻവലകുത്വാൽപിടിച്ചുതെ * മച്ചിനേർമിഴിയുതെല്ല ചിരിപൂണ്ടുവമോതിനാൻ: 'കുലത്തിന്നുതപസ്സിന്നുശ്രുതിക്കുമിതയു കതമോ? * നീയൊവസിയുസംബന്ധി,കുലശീലമേളൊത്തവൻ മാ- രമാൽപൂണ്ടെന്തുചെസ്താൻതുടങ്ങുന്നറിവുള്ള നീ * മനുഷ്യജന്മംലോക ത്തിൽദുർല്ലഭംഭൂസുരോത്തമ! വിശേഷിച്ചുബ്രാഹ്മണതപമതിലുംദുർല്ല ഭംഭൂധം * ശാസ്ത്രം,കുലം,ശീലമിതൊക്കെയൊത്ത | ധർമ്മജ്ഞനാംഭൂ സുരസുത്തമൻനീ | മീൻനാറിയാമെൻതരകണ്ടയോഗ്യ | ഭാവംതുടങ്ങുന്നതിനെന്തുബന്ധം? || അഹോ!മച്ഛരീരത്തിലെന്തൊന്നുകണ്ടി | ട്ട നംഗാത്മനായ് കൈപിടിക്കാൻ സമീപെ | അടുക്കുന്നനീവിപ്ര!ധീമൻ! സ്വധർമ്മം | സ്മരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെന്തുബന്ധം? || അഹോ!മന്ദനാ മിദപിജൻപൂണ്ടിടാനായ് നിനച്ചാണ്ടുപോയിന്നശ്രംഗാരതോരേ, | മ- നംബ്രാകുലപ്പെട്ടുപൂബാണനാലീ |മുനിക്കുവിചാചെസ്തുന്നിനാക്കുശക്തി| ഏവംചിന്തിച്ചുതനപംഗിമഹാമുനിയൊടോതിനാൻ: | 'തോണിയ ക- രചൊട്ടെയെന്തുംകൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നീ.'!!

സുതൻ പറഞ്ഞു

ഹിതമാംവചനംകേട്ടുകയ്യയച്ചുപരശുരാൻ ഇരുന്നാനവിടെപ്പി ന്നീടവരക്കരയെത്തിനാൻ * കാമാത്മൻതാപസൻപീണ്ടുകാളിതൻ കൈപിടിക്കവെ വിറപ്പുണ്ടുപമുനിയ്ക്കിപ്പൂമുനിയൊടോതിനാൻ: 'നാറുമെന്നോടുചേരാൻതമസ്തില്ലേമുനീശപര! തുല്യരൂപമെഴുന്നോ ര്ക്കുസംയോഗംസുഖമാസ്തരു' * ഏവമോതുംകന്യകയെക്കുണ്ണുകൊ ണ്ണാമഹാമുനി കസ്തുരിഗന്ധമേന്തുന്നനല്ലസുന്ദരിയാക്കിനാൻ * മദ ന്നാത്മൻമാമുനീദ്രുൻകാന്തയാമോഹനാംഗിയെ കസ്തുരിഗന്ധയാ- ക്ഷിട്ടുവലംകയ്യിൽപിടിച്ചുതെ * പണരാൻകൊതിപ്പുണ്ടുള്ള മുനിയോടു

ഭോതികാളിയും: 'മുഴുന! ജനങ്ങൾ കാണുന്നതിരിക്കുന്ന മൂന്നു കൈ * കഷ്ടമാംപത്രയർമ്മത്തിൽതെല്ലുംമൃഗപ്പിയില്ലമെ മഹാമുനെ! ക്ഷമിച്ചാലുംരാത്രിവന്നെത്തിടുംവരെ * രത്നപകൽമനുഷ്യക്കുവിധിയല്ല, തുരാത്രിയിൽ സർഗ്ഗപകൽമഹാഭോഷംചെയ്യും, കാണുംജനങ്ങളും * അടക്കിവയ്ക്കുകാമനീജനനിന്ദയസഹ്യമാം' ഉദാരബുദ്ധിയതിനെശരിയെന്നു നിനച്ചതെ * മുടൽമഞ്ഞുടനെണ്ടാക്കിതപസ്സിൻശക്തിയാൽമുനി മഞ്ഞുണ്ടാമപ്പൊഴുവിടമല്ലാമങ്ങിരുളായിതെ * തമ്പി, മാമുനിയോടപ്പോൾമുട്ടുവാക്കേവഴമാരിനാൾ: 'കന്യാത്താൻവിപ്ര! നീയെന്നെപ്രാപിച്ചൊത്തവഴിക്കു പം * വീര്യംവിഫലമാകില്ലമുനെ! ഹിന്നൊത്തുമേഗതി? ഗർഭമുണ്ടായിതെന്നാൽഞാനമൃതനോടൊന്നുചൊല്ലിടും * എന്നെപ്രാപിച്ചുനീ പോകുംഗൃഹത്താൻചെയ്യ, മോതുക?' *

പരിശ്രമം പറ്റിയാണ്.

മൽപ്പ്രിയംചെയ്തിൽനിബാലെ! പിന്നയംകന്യയായിടം ഇപ്പു
കൊത്തവരംകാണെ! ഭവഗീലെ! വരിക്കനീ *

സത്യവതി പറഞ്ഞു.

பி. ராஜகங்குலாசாமி: கருவாறுதல்
 கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல் * கருவாறுதல் கருவாறுதல்
 கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல்
 கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல்
 கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல் கருவாறுதல்

പ്രദേശങ്ങൾ പറ്റിക്കൊള്ളൂ.

ശ്രദ്ധേയമായി പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്തിനും വേണ്ടി സമർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്തിനും വേണ്ടി സമർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു.

ജിനാൻ: * 'ഇഷ്ടംവേഗമെടുത്തുവെച്ചാൽ മേൽപോകുന്നതാണിനി തപസ്സിനായ് നിനയ്ക്കുമ്പോഴേക്കു നേടാൻ പരമശിവൻ! * മാതാവേ! ത്രൈലോകത്തെ വല്ലഭം സഭിക്കുകിൽ ഓർത്താലുമെന്നെ കല്യാണി! വേഗം ഞാനിവിടെത്തീടാം * മംഗലംതപ, പോകുന്നേൻ വിനയവേദിയിരിക്കുന്നീ.' എന്തോതിപ്പോയിതേവ്വാസൻ പ്രാപിച്ചിതവർത്താതനെ * ഭീമിയിൽ പെറാതിനാലന്നാബ്ബാലൻ ദൈവപായനാണെന്നായ് വല്ലഭതായിജനിച്ച് പോരതന്നെ വിഷ്ണുപരമജനമനി * പുണ്യതീർത്ഥങ്ങളാടിപ്പോയ് വൻ രഥസ്ഥാപരിചവൻ സുതൻ പരാശരണവംഗ്യാസനങ്ങളായികാളിയിൽ * വേദങ്ങളേവേർതിരിച്ചാൻ കവി പന്നതിരിഞ്ഞവൻ വേദങ്ങളേ വിസ്തരിച്ചു മുഖം വ്യാസാണെന്നായവൻ * പരാജനസംഹിതകളെൻ മ്മിച്ഛാൻ, ഭാരതത്തെയും വേദങ്ങളേവേർതിരിച്ചു പരിച്ഛിച്ചിതു ശിഷ്യരെ * സുമന്ത്ര, ജൈമിനീ, പൈലൻ, ചൈശവനായനെന്നവൻ അന്ധിതൻ ദേവലൻ, പിന്നെ പ്പുത്രനാഗ്നേയമേ *'

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഏകാക്ഷരമെല്ലാ ഞാൻ പറഞ്ഞതൻമുനിവല്ലഭര! കാളിതല്ല ത്രിപർവതൻ ശ്രീമദ്ഭാഗവതം പത്തെയും * മഹദ്വ്യതി, പരിതഥിവയിൽ വേണ്ട സംശയം കേൾക്കേണ്ട നാണമുനിതൻ ഗുണങ്ങൾ മുനിവല്ലഭര! * കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ കാളിമീനീജനിച്ചതും പരാശരൻ ശരണവും ക്രമാലവച്ചൊണ്ടതും * അല്ലെങ്കിൽ മുനിതൻ ചിത്തമിച്ഛിക്കിപ്പോരാതെത്തന്നെ അയോഗ്യതൊഴിയില്ലാത്ത മുനിവെയ്ക്കുമെങ്ങനെ * കാരണം മേൽമുല്ലത്തിയുരച്ചു നല്ലതപ്രദം നരകിച്ചു രിതാകേട്ടാൽ വരും പാപവിമോചനം * കേൾക്കുന്ന നൂറു മിമാനാരിനി ചുരിതാമമാശ്രമം അവനു ഏറ്റിയുചിപ്പുണ്ടാകും സുഖവുസഭാ *

ക്രിസ്തീയവിഭാഗവതം രണ്ടാം അദ്ധ്യായം
വ്യാസേ സാസ്തരി
രണ്ടാമദ്ധ്യായം

മുനാമദ്വയം.

മുനിമാർ പറഞ്ഞു.

ഉഗ്രതേജസ്വിയാം വ്യാസനു പ്രതിയുരചെയ്ത നീ കാളിതന്നല്ല ത്തിയതു വിസ്തരിച്ചു തുപോലവെ * സന്ദേഹമിന്നു ഞങ്ങളുൾക്കുതോന്ന

ന്നുണ്ടെന്നുമാനസ തീർന്നില്ലതിന്നുയർത്തേ! ധന്യൻനീയെന്നുവാ
 ണ്തയാൽ * വ്യാസമാതാ, സത്യപതി, ശുഭാംഗിയവളെക്കേത ചേർശ
 ന്തനുവായിടുംധർമ്മികൻഭൂപതീന്ദ്രന? * കലാചാരങ്ങളില്ലാത്തദാശ
 പുത്രിയെയെങ്ങനെ? സപതംവരിച്ചുതുവരൻധർമ്മികൻപൂർവശജൻ *
 ആട്ടുഭാഗ്യശന്തനവിനാരു? മേധാവിഭീഷ്മരും, വസുവിന്നശജൻപുത്ര
 നായതുംചൊല്ലുകെങ്ങനേ? * കാളിതൻപുത്രനായുള്ള ചിത്രാംഗഭനേമ
 ന്നായ് വച്ചു, തേജസപിയാഭീഷ്മരെന്നുനീചൊല്ലിമുൻവിഭോ! * ചി
 ത്രാംഗഭൻമരിച്ചപ്പോളനജൻകാളിതൻസുതൻ വിചിത്രവീര്യനാംവീ
 രൻതന്നെവാഴിച്ചുവെന്നതും * ജ്യേഷ്ഠൻ, സുരൂപൻ, ധർമ്മിയൻ, ഭീഷ്മർ
 ജീവിച്ചിരിക്കവെ ത്രാണിമാനാമവൻവാഴിച്ചുവന്നെങ്ങനെഭൂപനായ്? *
 വിചിത്രവീര്യൻ പത്തുപ്രാദംഭുവപുണ്ടുള്ള കാളിയും പുത്രന്മാരേവി
 ധവമാർണ്ണഭാക്കിയതുമെങ്ങനെ? * എന്തുകൊണ്ടുകൊടുത്തില്ലരാജ്യംഭീ
 ഷ്മർക്കകാളിയും? വീരൻവിവാഹംചെയ്തതെയിരിക്കാണെന്നുകാരണം
 അനജൻ തർദ്ദാതുമാരില്ലപ്പാടിപ്പിച്ചുപുത്രൻ അതിതേജസപിയാംവ്യാ
 സനധർമ്മാചെയ്തതെന്താ? * പുരാണങ്ങൾവെച്ചുള്ള ധർമ്മി ഏൻമു
 നിയെങ്ങനെ പരസ്യീമ, വിശേഷിച്ചുപ്രാപിച്ചുനജഭാതുരയ? * വേ
 ദപ്രകാശകൻസുത! സദാചാരമഴന്നവൻ മാമുനീന്ദ്രൻ, നന്ദിമാമീക
 മ്മംചെയ്തതുമെങ്ങനെ? * വ്യാസശിഷ്യൻഭവാൻശൗത്യൻസന്ദേഹങ്ങളു
 കറ്റാവാൻ തൊഴിൽ വിട്ടില്ലെന്തുഭൂവിൽത്തങ്ങൾവാഴുന്നത്രയായാ. *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഇഷ്ടപാകവശജൻമന്നൻസത്യവാൻധർമ്മതല്പരൻ മഹാഭീഷൻ,
 സുപ്രസിദ്ധൻണ്ടായാൻചക്രവർത്തിയായ് * വാജപേയംന്റുചെയ്തൊ
 നശപമേധമൊരായിരം ഏവമിന്ദ്രപ്രീതിചെയ്തസ്സപ്തംപ്രാപിച്ചുബ
 ങ്ഗിമാൻ * ഒരിക്കൽബ്രഹ്മസഭയിൽപോയാമന്നൻമഹാഭീഷൻ ബ്ര
 ഹ്മാവിനെവണങ്ങാനായ് സുരന്മാരവിടെത്തിനാൻ * ഗഗനയുവന്നിത
 വിടെകൂപ്പുവാൻബ്രഹ്മദേവനെ വൻകാറ്റുതട്ടിയവരസൻമുണ്ടനേര
 മഴിഞ്ഞുപോയ് * മുഖംകുനിച്ചുദേവന്മാരെല്ലാംനോക്കാതിരിക്കവേ
 ലജ്ജ പിട്ടവളേനോക്കിനിന്നാൻമന്നൻമഹാഭീഷൻ * കണ്ടുകാമാന്ത
 രായ്, പ്രേമപൂർണ്ണഭാരാണ്ടുപേരെയും കോപംകലർന്നുതന്നെശപി
 ച്ചാൻബ്രഹ്മദേവനും * 'ഭൂമിയിൽപോയ്ജനിച്ചിട്ടുപിന്നെയുംവിണ്ണി
 ലേക്കുനീ പോരണം. ചളരെപ്പുണ്യംസമ്പാദിച്ചിട്ടുമന്നവ!' * അപ്രകാ

മാനഷശ്രീയായ് നീജനിഷ്ഠിക്കത്തക്കതെല്ലാ അനന്തവീശന്തനവിൻ
 ഭാഗ്യമായിബ്ദവിടണമേ * ജനിക്കത്തക്കതെല്ലാപ്പെട്ടെന്നറിതേണം
 ജലത്തിലായ് ഇപ്രകാരംശാപമോക്ഷത്തേക്കുടക്കണയൊട്ടൊരം
 ആചാരമെന്നോതിനാൾശംശാനിജലോകംഗമിച്ചുപാ * ചിന്തപൂണ്ടു
 പുറപ്പെട്ടത്രേവിയാംഗംഗപിന്നെയും പ്രദപഭൂപസുതനായ്ജനിച്ചു
 നാൾമൊരാളിന്ദൻ * അവനത്രേശന്തനാധാർമ്മികൻസത്യതല്പരൻ
 പ്രതീപൻസ്തുതിചെയ്യാനകാൽയേറുന്നസത്യനെ * ജലത്തിൽനിന്നു
 ഉന്തനെപുറപ്പെട്ടൊരുസുന്ദരി അവൻതൻചുരുതായിട്ടുവെക്കത്ത
 തുടേചന്ദനതേ * തുടേചന്ദനചളോടേചുരുതെയ്യാൻവാചാലകൻ:
 'ചോതിക്കാതെത്തുളോവേലത്തേതുടേചന്ദനീ?' * രൂപയെതുന
 മാന്ദിമവളോടോതിമന്നാൻ: 'കാമപൂണ്ടുചരശ്രീയിൽഗമിക്കുന്ന
 വനല്ലൊൻ * വലംതുടയണഞ്ഞല്ലൊനീയിരുത്തശോഭന പുത്രി
 ക്കൊപ്പമുണ്ടായ്യാകുന്നതുസുന്ദരി * ഇച്ഛിക്കുപുത്രനല്ലൊയാലവൻ
 തൻകാത്തയാകനീ നിൻപുണ്യംകൊണ്ടെന്നിക്കണ്ടാപുത്രൻസംശയ
 മെന്നിയെ' * 'ആകട്ടെ, എന്തൊക്കെല്ലൊയ്ദിവിദ്യമുണ്ടാത്ത
 വരം ഓത്തുകൊണ്ടുവളേമന്നൻപിന്നെയുംവീടുപുക്കിനാൻ * പു
 ത്രനല്ലായ്വളന്നൊട്ടുകാലംമെന്തെന്നതരം കാട്ടിയ്ചോവാൻകൊ
 തിയുന്നാൻപുത്രനോടായിമന്നവൻ * വർത്തമാനംചൊല്ലിവിണ്ടുമക
 ുന്നോടോതിനാൻവാൻ: 'വന്തതിലാസ്സുണ്ടാൾ' നെപ്രാപിക്കുമെ
 കിൽനീ * കൈക്കൊൾകകാമമുറക്കൊണ്ടുവരുമാമോഹനാഗിയെ
 ആരുനീയെന്നുചോദിക്കേണ്ടുവളോടെൻറവാക്കിനാൽ * സുഖിയാ
 നീസചികരിക്കിവളെയമ്മചത്തിയായ്' തുച്ഛൻമന്നവൻവണ്ണപര
 ണേരുച്ഛിച്ചുപുത്രനെ*രാജശ്രീയൊക്കെയും, പിന്നെക്കാട്ടുപുക്കാൻമഹീ
 പതി തപസ്സുചെയ്യാനവിടെചരാഞ്ചികയെയോത്തവൻ * സ്വപ്നംപ്രാ
 പിച്ഛതേജസ്സാൽദോഹംവേർവിട്ടുമാനാൻ സർവ്വഭൂമിയുൾപ്പെട്ടരാജാ
 പ്രാപിച്ചശന്തന * ധർമ്മദണ്ഡൻമഹീപാലൻരക്ഷിച്ചിതുജനങ്ങളെ

ശ്രീഭദവീഭാഗത രണ്ടാംസ്കന്ധം

ശന്തനവിഃഖം.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം.

നാലാമദ്ധ്യായം

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

പ്രതീപൻസ്വർഗ്ഗമാണ്ടപ്പാടംസത്യവാനായശന്തനു പുലിമുഖാം
മൃഗക്കൂട്ടംകൊന്നാന്നാൻവേട്ട ചെയ്തപ്രിയം * ഒരിക്കൽമോരമാംഗം
ഗാതീരത്തിൽപ്പൂജമാനവൻ കണ്ടാനഭരണംചാത്തിപ്പോമാൻകണ്ണി
യേകയെ * രണ്ടാംതണ്ടാർപ്പുതയ്ക്കു പ്പുനൈതന്ദ്ര്യംചേന്നുസന്ദർശി
ഇവളച്ഛൻപറഞ്ഞതാളെന്നോളുമോഹിച്ചുമാനവൻ * അവരതൻ
മുഖതാർകണ്ണാൽതന്നാൻതൃപ്തിചെന്നിയ മനസ്സലിഞ്ഞിട്ടന്നേരം
രോമാഞ്ചംപൂണ്ടുഭൂമിപൻ * അധർവാദിഷജ്ഞാനാറിത്തുരംപ്രേ
മമാണ്,വര അല്ലാപുഞ്ചിരിക്കെക്കൊണ്ടു നിന്നാമന്നാൻറമുന്നിഗാ
യ് * മാഷിനേർമിഴിയെക്കണ്ടിട്ടതിമോദേനഭൂപനം പറഞ്ഞാൻതൻ
പ്രിയത്തിനായ്മധുരാവാക്യീവിധം * ഭേവിയോ,മാനുഷസ്രീയോ,
യഷ്ടിയോ,നാഗകന്യയോ? ഗന്ധർവാഭിഷാ,നീയാരസ്സരസ്സോ?മനോ
ഹരേ! * ആരായാലോഭേണ്ടതില്ലെൻഭാഗ്യയായിബുധിക്കനീ പ്രേമം
പൂണ്ടുചിരിക്കുന്നീ തന്നിന്നെൻകാന്തയാകണം *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

അവളേഗംഗയെന്നപ്പോളറിഞ്ഞിപ്പോളുമത്രേപൻ അവൻമഹാ
ഭീഷ്മാൽഭൂതനെന്നറിഞ്ഞിതുഗംഗയേ * ഇപാൻറവാക്കുകേട്ടപ്പോൾ
പൂർവ്വസ്സന്ദർശിച്ചതിനാൽ ചിരിപൂർവ്വമെന്തെന്നോടവളിങ്ങിനെ
ചൊല്ലിനാൾ *

സ്രീ പറഞ്ഞു

പ്രതീപപുത്രനാണ്ടെന്നറിയുന്നുണ്ടുഞാൻഇവ! ആരാഗ്രാഹിച്ചി
ഭാഗ്യഗുണവാനായകാതനെ? * വാഗ്ദാനംചെയ്തിലേഭൂപ!പതിയേ
ഞാൻപരിച്ചിട്ടു എൻസത്യംകേൾക്കരാജേന്ദ്ര!വരിക്കുന്നുണ്ടുനിന്നെ
ഞാൻ * ശുഭമാണെന്നുഭുമാമൊയ്ക്കാലൊന്നത്തട്ടക്കൊലാ ഇവ!
നീയതുചാലെന്നമല്ലിഷംമേകിമിക്കൊലാ * എപ്പോൾനീയെൻറ
വചനംസംഗീകരിക്കാതിരിക്കുമോ? അപ്പോൾനിന്നെചെടിഞ്ഞിപ്പും
പോലേഞാൻചൊരിയട്ടയം * വസിക്കുന്നചക്ഷിച്ഛപാലെയു
ള്ളൊരുമന്മാര മാദാഭിഷ്ഠുപാലൻതൻപ്രേമാംഗംഗയോളുടൻ *
സമ്മതിച്ചുവെന്തെന്നോദേവിതൻപതിയാക്കിനാൾ മനുഷ്യരൂപമാൻ

ജഗദഗ്നയസപീകരിച്ചവൻ * ഗുപതൻറമന്ദിരംപ്രാപിച്ചിതുസുന്ദരി
 യാമവരം ഉദ്യാനകേളിചെയ്യാനന്നവളോടൊത്തുനവൻ * രമിച്ചി
 ചിതുഭാവജ്ഞയവളാഗുപതീന്ദ്രനെ പേടമാൻകണ്ണിയോടൊത്തുശ
 മിയോടിന്ദ്രനെന്നപോൽ * ക്രീഡിക്കുവരൻകാലംറോയതോത്തി
 ല്ലതെല്ലമേ അധരസുഗുണാഘോഷഭാവൻകാമവിചക്ഷണൻ *
 രമിച്ചാർദ്രവൃമാംഗേഹലക്ഷ്മീകേശവന്നെന്നപോൽ കരകാലംകഴി
 ണ്തിട്ടാഭൂപതിൽനിന്നുഗർവ്വം * ധരിച്ചുപൊരാൾവസുധാപുത്രനേ
 ച്ചാരുലോചന ശിശുവുണ്ടായനേരതന്നെറിഞ്ഞാളവർഗംഗയിൽ *
 രണ്ടാമന്നാലുമഞ്ചമാറുനൽബാലരയുമേ ഏഴാമനുമരിച്ചപ്പോൾ
 ചിന്തിച്ചാർഭൂപതിക്കുനെ * 'എന്തുചെയ്യണമെന്തവംശമെപ്പണ്ണാ
 നിലനിന്നിടും പുത്രന്മാരേഴുപേരേയീമാവാപാപി വധിച്ചുത * തട
 ത്താലെനെവിടെല്ലാങ്കൊണ്ടുംപോയിട്ടുമീയിവൾ എന്നിങ്ങാപോ
 ലേതന്നെട്ടാമതുഗർവ്വധരിച്ചവൾ * തട്ടക്കാഞ്ഞാലെന്തുകൊണ്ടുംവെ
 ജ്ജത്തിൽതാനെറിഞ്ഞ് മേലാലുംഗർവ്വമുണ്ടാമോയില്ലയോയെന്നുനി
 ശ്ചയം? * ഉണ്ടായെന്നാലുമതിനെയീയിവൾരക്ഷചെയ്യുമോ? സന്നി
 ശ്ചമാമിക്കായ്ത്തിലെന്തൊൻചെയ്തിടേണ്ടതായ് * വംശംനിലനിറു
 ത്താനായ് ചെയ്യണംവലതംഗ്രാമം ഏവംവിത്തിച്ചുവാഴ്ന്നോരമുനി
 ഗോവേഹരിച്ചവൻ * സ്രീജിതൻവസുവെട്ടാമൻപുത്രനായിജ്ജനിച്ച്
 തെ ശിശുവേക്ഷണവൻകാലിൽവീണിട്ടുചളോടോതിനാൻ: * 'ഏടോ
 തരുണി! നിൻദാസൻഞാനത്മിക്കുനന്ദനൊടായ് രുപുത്രനെരക്ഷി
 കാംജീവനോടേകകിന്നനീ * നല്ലരാമെന്നേഴു പുത്രന്മാരെനീകൊന്നു
 സുന്ദരി! രക്ഷിക്കുകൊട്ടാസുതനൊന്തിൻപാദത്തിൽവീണിടാം *
 അപൂർവ്വമാണിനപേക്ഷസാധിക്കാംമറവാല്ലതും മഹാശോഭനയാം
 നീയെൻവംശംനിലനിറുത്തണം * അപുത്രനില്ലഗതിയെന്നോതുന്നതു
 വേദവിത്തുകൾ അതുകൊണ്ടുജ്ജസുതൻതന്നേമാദിച്ചിടുന്നുഞാൻ' *
 ഇതുചൊല്ലിട്ടു ചെന്നെക്കൊണ്ടുപോവൻതുടന്നവൾ ഉടൻകോപിച്ചു
 ള്ചെയ്തൊടവളോടോതിമന്നവൻ: * 'ഓട്ടു!ഞാനെന്നൊന്നുമെന്തു
 നകംപേടിയില്ലയോ? പാപംചെയ്യുന്നനീയെന്നൊവാദികൾക്കുള്ള
 പുത്രിതാൻ * പോകയോനില്ലയോചെയ്തിങ്ങിർ കൈതെൻറനന്ദനൻ
 വംശനാശം ചെയ്തിടുന്നനിന്നാലെന്തൊന്നുചെയ്തുഞാൻ' * ഇതോത
 വേഗുപൻ, കൊച്ചുസുതനേക്കൊണ്ടുപോമവൾ അതികോപത്തൊടും

കൂട്ടിയിട്ടുവെണ്ണുവാമെന്നൊല്ലിനാർ: * 'പുത്രസ്സേവനംകൊണ്ടിവനെത്താൻ
 കാട്ടിൽപോയ' വളർത്തിടാം കാലംവന്നുഗമിക്കുന്നതുപോലിച്ചുസത്യവും
 ഭവാനും * ദേവകാല്പത്തിനായ് വന്നഗംഗയെന്നറികെന്നെനി വസു
 ക്കളേമന്ത്രിയോനിപുകകെന്നവസിപ്പുനും * ശപിക്കയാൽ പണ്ടുദേവി
 മെഴുന്നെക്കണ്ടവരോതിനാർ പാപമില്ലാത്തനീ, തെങ്ങടക്കുമായായി
 ബുദ്ധിക്കണം * അവർക്കാവരവന്നുകിടാത്തുയായ് തീൻ, തേറ്റുപ!
 ദേവകാല്പത്തിനാണെൻറജനമെന്നുധരിക്കേ * വസുക്കൾനിന്നേഴ്
 പുത്രരൂഷിശാപത്തിൽമുക്കുതായ് കറേക്കാലമിവൻനിൻറപുത്രനാ
 യിബുദ്ധിച്ചിടും * 'ഗംഗാഭത്തിവൻ, നീയൊക്കെക്കൊണ്ടിടുകശന്തഃ
 നൊ! ദേവൻവസുവിതെന്നോളുപുത്രസൗഖ്യത്തെനേടുക * ഗാം
 ഗേയനാമിവൻഭൂപ! ബലവാനായ് ഭവിച്ചിടും കൊണ്ടുപോകുന്നിന്ന
 നിന്നെത്താൻവരിച്ചൊരുക്കിക്കൊയ് * വളർത്തിയെടുത്തവന്നാൽനി
 നക്കായിത്താറാറുപ! പെറ്ററുക്കുന്നിയേ പുത്രൻവീക്ഷിക്കുന്നവിയ
 തിടാ' * ഇതുചൊല്ലിപ്പുത്രനോടുംമറഞ്ഞാർഗംഗയാമവരും അതിഭു
 ഖത്തൊടുംഭൂപൻവസിപ്പാൻനിജമന്ദിരം * ഭാല്യവർമ്മമാംഭുഖംപു
 ത്രൻവേർപെട്ടുദേവനും സദാവിനിച്ചിഭൂപാലൻരാജ്യംരക്ഷിച്ചവന്ന
 നേ * ഏവംകറേക്കാലമായിവേട്ടക്കായ്പോയിമന്നവൻ കാട്ടുപോ
 ത്തു കളെപ്പുന്നിക്കൂട്ടത്തെയുംശരങ്ങളാൽ * കൊന്നശന്തനവാംഭൂപൻ
 ഗംഗക്കായിലെന്നിനാൻ വിസ്മയിച്ചു നല്ലജലംമോണൊരുന്നദികാഞ്ച
 യാൽ * കരയ്ക്കുകണ്ടുഗവില്ലകലർപ്പശരങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ചുകളിച്ചും
 കൊണ്ടിരിക്കുന്നൊരുബാലനേ * അവനെക്കണ്ടുളളതപ്പെട്ടറിഞ്ഞി
 പ്പൊട്ടുമാറുപൻ ഇവനെൻപുത്രനാണെന്നൊരോർമ്മയുവെന്നതില്ല
 ഹൊ * അമാനുഷമതാകെമ്മംമൊണ്ണാൻകയ്യടവേഗവും അതുപ്രവി
 ഛ്യയ്ക്കുണ്ടു കാമനേപ്പോലെതപവും * വിസ്മയത്തോടുകൂടിപ്പാൻ
 'നീ, താരുതന്നെനന്ദനൻ' ശരംവെപ്പിച്ചുകൊണ്ടൊന്നു ചൊല്ലാതാവീരബാ
 ലകൻ * മറഞ്ഞാനെന്നാമന്നൻവിചാരംകൊണ്ടുദേവിയായ് ഇവനാ
 കൊണ്ടുസുതനൊപോവതെങ്ങവനൊന്നുക * സ്തുതിച്ചാൻഗംഗയേഭൂ
 പനാഭത്തിന്നിരുനടൻ അവരപ്രത്യക്ഷമായ് പണ്ടേപ്പോലെനല്ല
 കളുപധം * മഹാസുന്ദരിയായുളളാരവളോടോതിമന്നവൻ: 'ആരി
 പ്പോയകുമാരൻനീയെന്നെക്കാട്ടിടണഗ്രാമേ' *

ഗംഗ പറഞ്ഞു.

ഇ പൻനിന്നു കൂടൻപുത്രൻഗാംഗേയൻതാപസോത്തമൻ വസു
 വാണിവനേരക്ഷിച്ചുണ്ടാക്കിയുൽത്തന്നുതാൻ * നിൻകലത്തിന്നുവല്ല
 താങ്കീർത്തിയുണ്ടാക്കുമീതിവൻ ധനുർവ്വേദമറവുവേണ്ടുളെന്നായ്പു
 റിച്ചുതേ * ഇരതിൻസുതൻവസിയുൻറയാത്രമത്തിലിരുന്നതാൻ സ
 വ്യാത്മകശലൻശുഭൻസർവ്വിദപാനമായിതെ * ഏതെല്ലാമാജ്ഞാമദ
 ഗ്യാനർ യുഗാവയോക്കയും അറിയുന്നിവനുകൊണ്ടുപോയിവാഴുക
 സൗഖ്യദായ് * ഏനോതിപ്പുത്രനേബ്ദ്രുപനായിനരുകിമറഞ്ഞവര
 സന്തോഷത്തോടുബ്ദ്രുപൻസുഖിയാതിബ്ദ്രുവിച്ചുടൻ * പുണ
 ന്നാൻമകനേനന്നാ യ്നകന്നാൻമസ്തകന്ത്രപൻ അവനേത്തേരിലേ
 ററിത്തൻപുരത്തിനായ്തിരിച്ചുടൻ * ഹസ്തിനാപുരമെത്തീടുചെയ്താ
 ന്നർത്ഥമുത്സവം ദൈ പജ്ഞാനെവിളിച്ചിടുമോദിച്ചാൻനല്ലതാദിനം*
 എല്ലാജനങ്ങളെന്നല്ലമന്ത്രിമാരുംനിറഞ്ഞുടൻ ഗാംഗേയനായിച്ചുറ
 പ്പട്ടുകെട്ടിച്ചുമന്നവൻ * ധർമ്മിഷ്ഠനാമ്പൻസർവ്വനവുമേജ്ഞപു
 ത്രനെ യുവരാജാവാക്കിയിട്ടുസുഖിപ്പോക്കിതെഗംഗയെ *
 സുതൻ പറഞ്ഞു.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

വസുശാപമർദ്ദലക്ഷ്മണിങ്ങളോടോതിനേൻ ഗാംഗേ
 യോല്ലത്തിയും, ഗംഗയുണ്ടാണുനതുടങ്ങനെ * ഗംഗാവതരണപുണ്യം;
 വസുക്കളുടേജന്മവും ആയുകേരമെന്നുപൻപാപമുക്തനായില്ലസംശ
 യം * പുണ്യാശ്രമംവേദതുച്ഛീയുചാഗ്യാനമിന്നുതാൻ വ്യാസനിൽ
 നിന്നുകേട്ടോണപറഞ്ഞതൻമുനിച്ചുതെ! * ശ്രീമൽഭാഗവതപുണ്യ
 മനേകകഥചേർന്നു വേദവ്യാസൻപറഞ്ഞുള്ള തത്ത്വവക്ഷണമൊത്ത
 തു * കേരപ്പോക്കുപാപമെല്ലാംപോയ്തുദുഃസുഖവുംവരും പുണ്യ
 മിയിതിഹാസംതാൻമുനിച്ചാതെ! പറഞ്ഞുതെ *

ശ്രീ:ഭവീഭാഗവതം രണ്ടാംസ്കന്ധം

വസുപ്പുത്തി

നാലാമദ്ധ്യായം.

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ഇതികൾ പറഞ്ഞു.

ശാപംനിമിത്തമായ്സുത!വസുക്കളുടേജന്മവും ജീജ്ഞാപ്പുത്തിയ

തുംനനായ് പരഞ്ഞുലോമഹാജ്ഞൈ! * വ്യാസമാതാസത്യവതീകസ്ത
 രിമണമുള്ളവരും എച്ചുണ്ണഭായ്യാക്കപ്പെട്ടുസ്തന്നമവീശനാൽ * മ
 ഹാധർമ്മിഷ്ഠനാമന്നനെമ്മട്ടാമുക്കവത്തിയെ വരിച്ചാൻവിസ്തരിച്ചോ
 തിയെൻസന്ദേഹമകരുക * സഭാനായാട് വാനാശയുള്ളാരാജ്ഞീശ
 ന്നന പെന്തുകാട്ടിൽക്കൊന്നുകാട്ടുപോത്തുതൊട്ടമുഗങ്ങളെ * പുത്ര
 നോടൊത്തുനാലാണ്ടുകളിച്ചുസുഖമാണ്ടുതെസുബ്രഹ്മണ്യനൊടൊത്തിട്ടു
 പരമേശ്വരനെന്നപോൽ * പുലിപനികളെയെല്ലാംകൊന്നൊരി
 ക്കൽശരങ്ങളാൽ വനത്തിൽപെന്തപിന്നീടാവര കാളിന്ദിയാണ്ടവൻ *
 ചൊല്ലാൻവയ്യാത്തനൽഗന്ധമാലോണിച്ചുടനാഗ്രപൻ അതിന്നുതള
 വമനേപഷിച്ചുലഞ്ഞാൻവനമൊക്കയും * “കസ്തൂരിതൻഗന്ധമല്ല, മ
 ഞാരത്തിൻറയല്ലിത് ചമ്പകംപിച്ചികൈതപ്പൂക്കൾക്കുനല്ലീമണംവ
 രാ * ഞാൻമുൻപനുഭവിക്കാത്തനല്ലുകാരറുവരുനിതാ എവിടുന്വരു
 നെന്നെഭൂമിപ്പിക്കുന്നവായുവും” * ഏവമോത്തുംകൊണ്ടുതന്നെനട
 ന്നാൻവനമൊക്കയും മണംകൊതിച്ചുമാഹിച്ചാക്കാറിനോടേറുശ
 ന്നന * നദീതീരത്തിലായ് കണ്ടാനിരിക്കുന്നൊരുസുന്ദരീ മുഷിഞ്ഞമു
 ണ്ടുത്തുംകൊണ്ടതിതുംഗാരമുള്ളവരും * ആമനോരമയെക്കണ്ടിട്ടധി
 കംവിസ്മയിച്ചവൻ അവർതന്നെടൻഗന്ധമിതെന്നായിട്ടുറയ്ക്ക
 യാൽ * മഹാതുളാരംഭൂപമതിവസുന്ദരം | സുഗന്ധമമൃണ്ണമശേഷസ
 മ്ഭതം | വയസ്സുമായെഴുന്നവുനഃരാത്തമൻ | നിരീക്ഷണംചെയ്തതി
 ഹിസ്മയിച്ചതെ || “ഇതാരുതാനിന്നെവിടുത്തവനതി | അമർത്ത്യയോ?
 ഭൂമിമിലുള്ളനാരിയോ? | സുഗന്ധ്വനീയക്ഷിണി, നാഗകന്യയോ? | ധരി
 പ്തതെവ്വന? മിതിൻറവാസ്തവം” || മനസ്സുകൊണ്ടുണ്ടനെയോത്തുമ
 ന്നൻ | തനിച്ചതാനൊന്നുമറച്ചിടതെ | നിനച്ചുതൻഗംഗയെമാരമാ
 ലാൽ | തടത്തിൽവാഴുന്നവളോട്ചൊന്നാൻ: || ‘വാരാഹ്! നീയാരു
 ടെപത്രിയാരി | നെന്തിന്നുവഴുനിവിദീരഹസ്തിൽ? | തനിച്ചു, നീവാഴ്
 കയോ? വിവാഹം | കഴിഞ്ഞുവോ? ചൊൽകയതില്ലയൊ? തെ || മനോ
 ഹരേ! വക്രകടാക്ഷമേന്തു | മനോരമേ! കണ്ടുതുകൊണ്ടുനിന്നെ | വല
 ണ്ത, നീയാമിനിയെന്തുചെയ്യാൻ | നിനച്ചിടുന്നൊക്കെയുരയ്ക്കുന്നനാ
 യ്” || ഇവണ്ണമോതുറുപനോട്ചൊന്നാൻ | വാരാഹ്: ‘ഞാൻമുക്കു
 വപുതിയത്രെ | കുമാരി, യുഗ്മൻവരുതിക്കുനില്ലോ | ഉതെന്നറിഞ്ഞീടു
 കമനാവേന്ദ്ര! | നരേന്ദ്ര! ഞാനെൻകലധമ്മമോതീ | ജലത്തിലായ്

തോണികടത്തിടുന്നു | കടിയുള്പോയെന്നുടയച്ഛനിപ്പോ | ഉരച്ചു
തൊന്നുകുളവല്ലഭുപ!' || ഇതോതിയിട്ടങ്ങുനിറുത്തിയപ്പോ | ഉരച്ചുകാ
മഞ്ഞാട്ടമന്നനേവം : | 'സുയെഴുവന്നുനിറുപ്പലമാക്കിടാത്താൻ | വരിക്ക
നീകെഴുവനാകുമെന്നെ || എനിക്കുവേദയൊരുഭായ്യയില്ലാ വസിക്ക
നീയുത്തമപതിയായി | നിനക്കധീനൻതവദാസനീതാ- | നവഭൂവി
ക്കുന്നയികാമഭേവൻ || സുകാന്ത,പോയെന്നെവെടിഞ്ഞുപിന്നീ | ഓ
രുത്തിയില്ലാരുഴലാണ്ടിടുന്നു | മനോജ്ഞയാംനിന്നെനിരീക്ഷണംഞ്ചെ- |
യ്ക്കെനിക്കുവല്ലാതുഴലുന്നചിത്തം' || സുധാരസസ്ഥോലതിരമുമാകും | നൃ
പൻറവാക്കൻപൊട്ടദാശകന്യാ | ശ്രവിച്ചുടൻസാത്വികഭാവമോടും |
പറഞ്ഞുയെയ്യുത്താട്ടമന്നനോടായ് : || 'ഏതോതിയങ്ങിനതുപോ
ലയാക - | ട്രതെ,നാഭിപ്രായവുപ്രകാരം | സ്വതന്ത്രയല്ലപ്പന്നെനി
ക്കുതാതാ - | വുരക്കനീയായവനോടുവേഗം || മുക്കോത്തിയാണെങ്കിലു
മൊത്തപോലെ | ചെണ്ണോളതല്ലപ്പന്നുകീഴ്നടപ്പോൾ | പ്രസിദ്ധനച്ഛ
ൻതരുമെന്നെയെന്നാൽ | പിടിക്കുകൈൻവശമായിടാത്താൻ | ത്ര
ണ്ടാർശരപ്പീഡഭവാനിലേറാ - | മുണ്ടായിട്ടുനിത്തരുണിക്കുമെന്നാൽ |
ഉണ്ടാകണംനല്ലൊരുയെയ്യുമുള്ളിൽ | കൊണ്ടാടണംതൻകലനീതി
യാരു' ||

സൂതൻ പറഞ്ഞു

അവരതൻവാക്കിവണ്ണുകേട്ടതികാമിയതാംഗുപൻ യാചിക്കാ
നായ്ദാശരാജഭവനത്തിങ്കലേത്തിനാൻ * ഗുപൻവരുന്നതേക്കണ്ടു വി
സ്മയിച്ചിട്ടദാശനും നമസ്കരിച്ചുഗുപനേത്തൊഴുതുകൊണ്ടുചൊല്ലി
നാൻ *

ദാശൻ പറഞ്ഞു.

ദാസനാങ്ങാൻകൃതാർത്ഥൻനീയെഴുന്നള്ളുകകാരണം കല്പിച്ചാലു
മെഴുന്നള്ളാൻമുഖമെന്തു? മഹീപതേ! *

രാജാവുപറഞ്ഞു.

നിൻപുത്രിയേലമ്മപതിയാക്കാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ നീയെന്തി
ക്കുതരുന്നെങ്കിൽസത്യമാണുപറഞ്ഞതു് *

ദാശൻ പറഞ്ഞു.

യാചിച്ചാലെൻപുത്രിയേനീ,തരണംഗുപസതമ! തരാതിരിപ്പാ
ൻപാടില്ലെന്നൊന്നുകൊണ്ടും,തരാംഗുപ! * ഇവരുകുണ്ടാംപുത്രനേനി
ന്നവസാനത്തിൽമന്നനായ് അഭിഷേകംചെയ്യിടേണംചെയ്യിടേയ്ക്കു
പുത്രനേ *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

[illegible]

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

പത്രക്കുറവുകൃമീചണ്ണകേടുശന്തനവാംഗ്രാപൻ ലജ്ജയോടടു
 നെപത്രൻതന്നാടിമട്ടിലോതിനാൻ: * 'നീശൂൺബലവാൻമാനീയ
 യാത്തിൽവിജയിപ്പവൻ നീയെന്നിക്കൊരുവൻപത്രനെനേററംചിന്ത
 യുണ്ടുകേൾ * നിത്യേകപത്രനല്ല! ഓരൻജീവിതംവ്യത്ഥമല്ലയോ? നീ
 പോരിൽപോയ് മരിക്ക പുന്നാലേകൻഞാനെന്നുചെയ്തിട്ടു? * ഇതാ

ണെൻവലുതാംചിന്തയതാണെൻദുഃഖകാരണം വേറൊന്നുംചിന്തയി
ല്ലൊതുമുണ്ടെങ്കിലതുനിന്നൊടായ്. *
സുതൻ പറഞ്ഞു.

ആവാക്കുകേട്ടുഗാംഗേയൻ പറഞ്ഞുമന്ത്രിമാരൊടായ്: “ലജ്ജ
കൊണ്ടുപുനോതുന്നില്ലെന്നൊടീദുഃഖകാരണം * നിജരൂപോദ് ചൂറി
ഞ്ഞിട്ടുസത്യമെന്നൊടുചൊല്ലണം മടികൂടാതതിനെത്താൻസാധ്യ പി
ക്കാംധരിക്കവിൻ” * അതുകേട്ടുഗുപതൽപോയ്കാരണത്തെയറിഞ്ഞ
വർ ഗാംഗേയനോടോതി,സൂക്ഷ്മമറിഞ്ഞൊന്നുതുചെയ്യുവാൻ * അവ
രൊത്താമുക്കവന്റെഗൃഹത്തിൽചെന്നുതൽക്ഷണം സ്നേഹത്തൊടുതാ
ഴ്ചയൊടുമില്ലകാരംപറഞ്ഞവൻ.

ഗാംഗേയൻ പറഞ്ഞു.

നിൻപുത്രിയാംസുന്ദരിയേപ്രാത്ഥിക്കുന്നപ്പോഴേക്കക എന്നമ്മയാ
കട്ടെയവരുംഭാസനാകാമവർക്കുഞാൻ *
ഭാര്യൻ പറഞ്ഞു.

നീഗൃഹിച്ചിവളേഭാര്യയാക്കിയാലുറ്റുപാത്തജ! നീയിരിക്കെയി
വരുംകണ്ടാപുത്രൻഗുപതിയാടി.

ഗാംഗേയൻ പറഞ്ഞു.

എന്നമ്മയീമുക്കവസ്ത്രീ രാജ്യക്കൈക്കൊൾകയില്ലൊൻ എല്ലാം
കൊണ്ടുവീവർപുത്രൻഭരിക്കുംഭൂമിനിശ്ചയം.

ഭാര്യൻ പറഞ്ഞു.

സത്യവാക്കിതറിഞ്ഞുഞാൻനിൻസുതൻശക്തനാസ്തിതം അവൻ
രാജ്യംബലംകൈക്കൊണ്ടുകൈക്കൊൾക്കുമസംശയം *

ഗാംഗേയൻ പറഞ്ഞു.

വിവാഹമെല്ലാംകൊണ്ടുഞാൻചെയ്തയില്ലെന്നറിശ്ചയം സത്യ
വാക്കിത,നഷ്ടിക്കുന്നണ്ടുഞാൻഭോലാരമാംവ്രതം *

സുതൻപറഞ്ഞു

ഈസത്യംകേട്ടരാജാവിന്നായിസുന്ദരിയായിടും പുത്രിയാംസത്യവ
തിയേക്കൊടുത്താൻമുക്കുവാത്തമൻ * ഈവണ്ണംസപീകരിക്കപ്പെട്ടവ
നാലവരുംഭാര്യയായ് ഭ്രൂഷ്ടമാംവ്യാസജനനമറിഞ്ഞില്ലാതുപോത്ത
മൻ *

ശ്രീഭഗവീരാഗാതം രണ്ടാംസ്കന്ധം

സത്യവതിവരണം

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ആറാമദ്ധ്യായം.

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

ഇതുവണ്ണംസത്യവതിയെവരിച്ചാനന്ദശാന്തൻ രണ്ടുപുത്രരുമുണ്ടാ
യികാലംമുഖമരിച്ചവർ * മുനിവീര്യത്തിൽനിന്നുണ്ടായസ്ഥനാപുത്രരാ
ഷ്ടനും മുനിയേക്കുണ്ടാക്കിയുടേകുണ്ടാകുന്നതുമാത്രമേ * വ്യാസനേവെ
ള്ളനിറമായ്പൂണ്ടാബലികയാകയാൽ മുനികോപംമുഖമുണ്ടായവൻ
പാണ്ഡവസംശയം * വ്യാസനേദാസിസന്തോഷിപ്പിക്കാൽകാമകേ
ളിയാൽ ഉണ്ടായിവിദൂരൻസത്യസന്ധൻകാലൻറയശമമായ് * അന്ന
ജൻപാണ്ഡവെന്നാലുംവാഴ്ച്ചാനെമന്ത്രിമാർ ധൃതരാഷ്ട്രനെക്കണ്ണി
ല്ലാഞ്ഞില്ലാതായുഴിവാഴ്ചയും * ഭീഷ്മക്കുധീനത്തിൽരാജ്യംരക്ഷിച്ചുപാ
ണ്ഡശക്തിമാൻ ബദ്ധിമാനാംവിദൂരൻമന്ത്രിയായിവസിച്ചതെ * ഗാ
ന്ധാപി,സൗത്ഥലീ,യെന്നധൃതരാഷ്ട്രനെരണ്ടുപേർ ഭാഗ്യമാർസൗത്ഥ
ലീവൈശ്വദേവമുഖമുഖമപന്തിതാൻ * പാണ്ഡുവിന്നുരണ്ടുഭാഗ്യമാരെ
ന്നോതുന്ദവദിയർ ശുഭസനസുതാകന്തീ,മാരി,മദ്യേശനന്തീ * ഗാ
ന്ധാരിനല്ലാറാണുരൂപതുരേപ്രസവിച്ചതെ പ്രിയൻയുയുത്സവൊരുവ
നവനെപ്പൊറുവൈശ്വര്യം * കന്തിബാല്യത്തിലേപെററാദിത്യനിൽ
നിന്നുക്കണ്ണനെ സ്വഗൃഹത്തിൽവസിക്കുമ്പോൾ പിന്നാണുപാണ്ഡു
വേട്ടതും*

ജകിരൻ പറഞ്ഞു.

ഇതെന്തൊരത്ഭുതംസുത!നീ ചൊല്ലുന്നതുപാർക്കിൽ മുൻപുണ്ടാ
യ്നന്ദനൻപിന്നെവേട്ടാൻപാണ്ഡു ചിതെന്നതായ് * കന്യക്കുസ്യുനിൽ
നിന്നുപുത്രനാണോ മതെങ്ങനെ? പിന്നെയുടേകന്യായായ്പാണ്ഡുവേട്ടതെ
ങ്ങനെചൊല്ലുക *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

ശുഭസനസുതാകന്തിബാല്യത്തിൽതന്നെവിപ്രരെ! കന്തിഭോജ
നപൻതന്നാൽപ്രാപ്തിക്കപ്പെടുകന്യകാ * അക്കന്യയേക്കന്തിഭോജൻ
പത്രീഭാവത്തിൽവച്ചുടൻ അഗ്നിഹോത്രാദിശുശ്രൂഷക്കായിട്ടങ്ങുപെ
ട്ടത്തിനാൻ * ഭദ്രാസാവവിടച്ചെന്നുചാതുർമാസ്യമിരുന്നടൻ കന്തി
തൻശുശ്രൂഷകൊണ്ടുസന്തോഷിച്ചാൻമുനീശപരൻ * ഏമ്മന്ത്രത്താൽ
വിളിച്ചെന്നാൽ തനിയേവന്നാദേവകൾ ഇഷ്ടംനേർകീട്ട,മമ്മന്ത്രമവര
ക്കായേകിനാൻമുനി * പി.നീടാമുനിപോയപ്പോൾഗൃഹത്തിൽവച്ചുക

നിയും പരീക്ഷിപ്പാനോളം വിനി“ചേതുഭേവനെയോക്കണം” * ഉ
ദി ചൂ. സൂത്രനടനെയവനേക്കണ്ടകനിയും മന്ത്രം ചൊല്ലിവിളിച്ചപ്പോൾ
കാണിമാനായസൂത്രനെ * മണ്ഡലത്തിൽനിന്നു നല്ലനരൂപത്തോടൊ
യവൻ വാനിൽനിന്നിട്ടവനാനഗ്ഗൃഹത്തിലരികത്തുടൻ * സൂത്രൻവ
ന്നതുകണ്ടിട്ടാറിസ്സുതെന്താടുക. നിയും വിറപൂണ്ടതിരണ്ടാളസ്സന്ദർശി
ണിയാമവൾ * സൂത്രനേത്തൊഴുതുകൊണ്ടുപറഞ്ഞപ്പോൾ ചൊല്ലാൻ
പ്രീതിയാൽ, ദർശനംകൊണ്ടാ, മണ്ഡലത്തിന്നുപോകനീ’ *
സൂത്രൻ പറഞ്ഞു.

മന്ത്രംകൊണ്ടെത്തിനാണെന്നെവിളിച്ചതു മുഗേക്ഷണൈ! വിളി
ച്ചിട്ടെന്തെന്നെന്താണുപുണരാത്തതുസന്ദർശി! * കാമാർത്ഥനാംസ്സേവിരൻ
ത്താൻപുണന്നിടുകബാലികെ! മന്ത്രത്താൽനിന്നുകീഴ്ചായ്ത്താൻകളി
ക്കാൻകൊണ്ടുപോകമാം *

കുന്തി പറഞ്ഞു.

ത്താൻകന്യയാണുസർപ്പജ്ഞ: സർപ്പസാക്ഷിൻ! നമിച്ചിടാം ഓഷ്ഠീ
ത്തിയങ്ങേയ്ക്കുണ്ടാകുംകലകന്യയുമാണുത്താൻ *

സൂത്രൻ പറഞ്ഞു

വെറുതേതിരിയെപ്പോകാൻ ലജ്ജയുണ്ടധികമമ എന്നാലെല്ലാ
ഭേവകളുമാക്കേപിക്കുമസംശയം * ശപിക്കുന്നിന്നെയും മന്ത്രംതന്നെ
രാദിജനെയുമേ നീയെന്നെപ്പുണരായിത്താനതിനില്ലൊരുസംശയം *
കന്യാധർമ്മംപോകയില്ലെന്നറിയില്ലജനങ്ങളും നിനക്കെന്നേപ്പോലെ
യൊരുപത്രനുംജാതനാശമുണ്ടേ! * എന്നോതിലജ്ജയാതൻറവശത്താ
യൊരുക്കുന്ദിയേ പൂണ്ടുവെവറവുനറകിട്ടമിച്ചാനങ്ങസൂത്രനും * ഗ
ർഭമുണ്ടായ്ഗ്രന്ഥമായമന്ദിരത്തിങ്കൽവാണവൾ ഒരിഷ്ടയുപമാതാവുണ്ട
റിഞ്ഞില്ലനൂറാരുമെ * ഗ്രന്ഥമായമന്ദിരത്തിൽജനിച്ചാൻകോമളൻ
സുതൻ നല്ല പട്ടയൊടുക്കുകുണ്ഡലങ്ങളു നിഞ്ഞവൻ * രണ്ടാമാദി
തൃനോ, രണ്ടാംസ്ഥാനനോ, എന്നുതോന്നിടും ലജ്ജിക്കുന്നവളോടോതിയ
പമാതാവെടുത്തതെ: * ‘ചിന്തിപ്പതെന്തുകുന്ദിത്താനിരിക്കുന്നതില്ല
യൊ?’ കുട്ടിയെപ്പെട്ടിയിൽവെച്ചുവിട്ടപ്പോൾകുന്തിചൊല്ലിനാൾ: *
‘ഭീരുവാങ്ങൊന്നെന്തു ചെയ്തു? സർപ്പലക്ഷണമൊത്തിടും പ്രാണതുല്യന
താനിന്നെവിടുത്തു മന്ദോഗ്രയാൽ’ * പോററട്ടേസതുണാത്തുണ്ടാഭവ
തിസർപ്പേശിയാമംബികാ ! നരകത്തേച്ചെയ്യുന്നിനക്കലിലമാതാവായൊ

രക്ഷാമദാ । ആഭിത്യാതഭവനായകോമളനതാംനിന്നേമഹാഭൃഷ്ടാൻ
തളളിട്ടിജനമരൊരാറിയിനിമേലെന്നാണകാണുന്നതും ॥ മുജ്ജന്മ
ജ്ജലിലായിത്താൻഭവനമാതാവേജ്ജിച്ചില്ലവി- । നിജ്ജന്മത്തിലുമഞ്ച
തൻസുഖകരംപാദംനിനച്ചില്ലത്താൻ । തന്മുഖംകനേവെടിഞ്ഞതിത
രാത്താൻചെയ്തപാപത്തിനേ । ഇജ്ജാഗ്നിജ്ജൈനസന്തതംപരിത
പിക്കാൻകാലമായ്തന്നതേ.”

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഇതോതീട്ടശ്ശിശ്രുവിനെയൊരുപെട്ടിയിൽവെച്ചുതൻ ഇഹറമ്മ
തൻകരത്തിങ്കൽകൊടുത്തുകുന്തിഗ്രവമായ് * കുളിച്ചുദൻഭയത്തോടും
വസിച്ചാൾപിതുമരിരേ എടുത്താനൊഴുകുപെട്ടിയപ്പോളധിരമൻമു
ദാ * ആ സുതഭാഗ്യയാരായവാങ്ങിപ്പാലിച്ചുതൻഗ്രഹമെ ബലവാൻവീ
രനാംകണ്ണൻവളന്നാനവിടങ്ങനേ * കന്യയാംകുന്തിയേവേട്ടാൻപാ
ണ്ഡുഭൂപൻസ്വയംബരേ മദ്രൻറപത്രീയാംമാദ്രിയൊരുഭാഗ്യവന്നു
താൻ * ബലവാൻപാണ്ഡുകാട്ടിൽപോയ്വേട്ടയാടിക്കുളിച്ചതെ രമി
ക്കുമുനിയെക്കൊന്നാൻമുഗമെന്നോളുമന്നാവൻ * ഉടനേമുനികോപി
ച്ചശപിച്ചാൻപാണ്ഡുഭൂപനെ: ‘സ്രീസംഗംനീചെയ്യമെങ്കിലുടൻത
ന്നെമരിച്ചിടും’ * മുനിയേവംശപിച്ചപ്പോൾദുഃഖിച്ചാനധികംഗുപൻ
ദുഃഖത്താൽനാടുവിട്ടുകാട്ടിൽതാൻവാസമാക്കിനാൻ * കുന്തിയുമാ
ദ്രിയംകൂടിക്കൊടുപുകിവസിച്ചതെ ശുശ്രൂഷിച്ചുസതീധർമ്മരക്ഷിപ്പാനാ
യ്മുനീന്ദ്രരേ! * ഗംഗാതീരത്തിൽമുനിമാരാത്രമത്തിൽവസിച്ചവൻ
ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളേക്കേട്ടുചെയ്താൻകുറിയൊത്തപം * അവൻകേട്ടാണൊ
രുഭിനംധർമ്മനല്ലർത്ഥപുഷ്ടിയും ചേർത്തിട്ടാമുനിമാർചൊന്നവാക്യത്തേ
ക്കഥചൊൽവതിൽ: * ‘അപത്രനില്ലഗതിയസ്വഗ്ഗ്വാസവുമില്ലെടോ
എന്തെങ്കിലുമുപായത്താൽസുതനേനീചെയ്തേണം * തൻപത്രൻ,പു
ത്രിതൻപത്രൻ,ക്ഷേത്രജൻ,ഗോളകൻ,ഗുപ! കണ്ഡൻ,സമോദ്ധൻ,
കാനീനൻ,ശ്രീതൻ,കാട്ടിൽക്കിടച്ചവൻ * രക്ഷിപ്പാൻശക്തിയില്ലാതെ
നരകപ്പെട്ടോൻ,മിങ്ങനെ അവകാശികൾപത്രന്മാരികൾമേലോൽനി
കൂഴ്ചരാം’ * എന്നുകേട്ടാസുദരിയാംകുന്തിയോടോതിനാൻഗുപൻ:
‘ശ്രേയ്ക്കനാമുനിയേപ്പുഷ്ടനീജനിപ്പിക്കുപത്രനെ * എന്നാജ്ഞയാൽ
ഭോഷമില്ല,പണ്ടുസൗമദാസനാംഗുപൻ ജനിപ്പിച്ചാൻപത്രനെയാവ
സിയ്ക്കേണമേകേട്ടുതാൻ’ * അവനോടോതിനാൾകുന്തി:‘കാമദംമന്ത്ര
ജമാണ്ടുമേ * പണ്ടുദുർവാസസ്സനരുകീസർവ്വമാസഫലംപ്രഭരേ! ആമ

ന്നുകൊണ്ടുത്താനാരെവിളിക്കുന്നിന്നമന്നവ! * അവൻനിശ്ചയമായ്
 കെട്ടപ്പെട്ടെന്നരികിലെത്തിട്ട് പതിതൻവാക്കിനാൽകന്തിയോർത്തി
 ട്വാമ്ബരാജനെ * പുണൻപെറാറാളൊന്നാമതായുധിരപുത്രനെ *
 വൃകോദരൻ, വായുവിൽനിന്നിന്ദ്രനിൽനിന്നുജിഷ്ണുവും ഓരോവചനംകൊ
 ണ്ടുമാനപുത്രങ്ങളായിശക്തരായ് * പാണ്ഡുവോടോതിനാറുമാദ്രി:
 'യേകുണ്ഠപുത്രനേമമ ഏതുചെയ്യേണ്ടുത്താൻഭൂപ! എൻഭവംനീയക
 ററണം' * പതിയാ വിശ്വയാൽകന്തീകൃപയാമന്ത്രമേകിനാറു ഒരു
 പുത്രനെയാശിച്ചാഗ്രപാധീനത്തിൽവാണവർ * അശ്വിനീദേവരേ
 യോർത്താമദ്രാജൻറപുത്രിയും നകുലൻ, സഹദേവാഖ്യ, നിവരേപ്രസ
 വിച്ചതേ * ഇപ്പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാരുംക്ഷേത്രജന്മാരമത്സ്യജർ ഓരോ
 കൊല്ലാകൊണ്ടുപാട്ടിയ്ക്കുന്നിച്ചുമുനിവിരരെ! * ഒരിക്കൽഗ്രഹമായ് പാ
 ണ്യവാത്രമത്തിങ്കൽമാദ്രിയെ കണ്ടുകാമാർത്തനായ് പുണ്ടാൻറേണാവ
 ന്നടക്കയാൽ * "അരുതേ അരുതേ" എന്നുനിഷേധിച്ചവളെങ്കിലും ക
 മ്ബത്താലവളേപ്പൂണ്ടുതാഴെവീണമരിച്ചതേ * മരത്തിലേവള്ളിമരമു
 റിച്ചാൽവീനിടന്നുപോൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടധികമായ് പതിച്ചാളങ്ങ
 മാദ്രിയും * കന്തിയുംബാലകന്മാരുംകരഞ്ഞൊടിയടുത്തുടൻ മഹാത്മാ
 രാമുനികളുണ്ണുംകേട്ടവിടെത്തിനാർ * മരിച്ചപാണ്ഡുവിനപ്പോള
 ഗ്നികായുണ്ടൊക്കയും ചെയ്തിച്ചഗംഗക്കരയിൽഭരിപ്പിച്ചാമുനീശ്വ
 രർ * പുത്രരേകന്തിയേയേർപ്പിച്ചവനോടൊത്തുമാദ്രിയും സതീധർമ്മ
 തെമുന്നിട്ടിട്ടുടനടയുമേറിനാറു * ഉദകക്രിയചെയ്തിച്ചിട്ടവിടുള്ളമുനീ
 ശ്വരർ പുത്രരോടവളേഹസ്തിനാപരത്തിങ്കലാക്കിനാർ * വിഭരൻ, ഭീഷ്മ
 രും, പിന്നാപ്പുരവാസികളൊക്കയും കന്തിവന്നതറിഞ്ഞപ്പോളവിടേ
 യ്ക്കായിവന്നതേ * പുരവാസികളെല്ലാമപ്പാഞ്ചവിൻശാപമോത്തുടൻ
 ചോദിച്ചി "പുത്രരേതെ" നായപ്പോൾകന്തികരഞ്ഞുപോയ് * "കുരു
 വംശത്ത്വുണ്ടായാർദേവന്മാരുടെനന്ദൻ" എ ന്നോതിവിശ്വസിച്ചാ
 നായ് വിളിച്ചാളവർവിണ്ണരെ * വാനിൽവന്നവരുംചൊന്നാ: "രിവർ
 തെരുടെനന്ദൻ" ഭീഷ്മരാദ്രേവവാക്യത്തേക്കേട്ടുകൈക്കൊണ്ടുപുത്രരെ *
 ഭീഷ്മാദികൾകന്തിയേയാപ്പുത്രരോടൊത്തുകൊണ്ടുപോയ് പുരത്തിൽ
 വെച്ചുപാലിച്ചാരതിസന്തോഷയുക്തരായ് * പാത്മന്മാരേവമുണ്ടായിര
 ക്ഷിക്കപ്പെട്ടഭീഷ്മരാൽ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം രണ്ടാംസ്കന്ധം

പാണ്ഡവോല്പത്തി

ആറാമദ്ധ്യായം.

ഏഴാമദ്ധ്യായം.

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

അഞ്ചാറുക്കുമാനമേറീടുംസതിപാഞ്ചാലിഭായ്തു യായ് ഭതന്താക്ക
 ഉൽനിന്നുണ്ടായിസുതന്മാർയോഗ്യരഞ്ചുപേർ * കൃഷ്ണസോദരിയായീടു
 നൽസുഭദ്രയെയജ്ജനൻ ഹരിച്ചുകൃഷ്ണൻചൊല്ലീടുപണ്ടുതൻഭായ്തു യാ
 ക്കിനാൻ * അവരപുത്രൻമഹാബീരൻയുദ്ധത്തിങ്കൽമരിച്ചവൻ അഭി
 മന്യു, മരിച്ചാരപ്പഞ്ചാലീസുതന്മാരേണേ * അഭിമന്യുവിവാഹംചെയ്താ
 വിരാടന്റെറപ്പുത്രിയെ ഒടുക്കമവരപെററാനാഞ്ചാണത്തിയാൽമരിച്ചു
 തേ * ദ്രോണിബാണാഗ്നിയാൽനീറുംഭാഗിനേയന്റെറപ്പുത്രനെ ജീവി
 പ്പിച്ചാൻസ്വയംസാക്ഷാൽകൃഷ്ണനത്തുതവിക്രമൻ * വംശംപരിക്ഷി
 ണമായകാലത്തുണ്ടാകകാരണം പരീക്ഷിത്തെ, നവൻപേരിബ്ദ്രുവി
 ലെല്ലാംപ്രസിദ്ധമായ് * പുത്രരെല്ലാംമരിച്ചപ്പോൾദുഃഖിച്ചുധൃതരാഷ്ട്ര
 നും പാത്മനാട്ടിൽവാണഭീമവാക്യശരംകൊണ്ടുവിന്നായ് * ഗാന്ധാ
 രിയുറപ്പുതൃദുഃഖക്ഷീനയായ്വാണിതങ്ങളെ സേവിച്ചാനന്തപ
 ത്തോടെപ്പഴംധമ്മനന്ദനൻ * ഇങ്ങാനോപദേശവുംചെയ്താവിദരൻ
 ധർമ്മതല്പരൻ യുധിഷ്ഠിരാജവാദത്തോടവന്നരികിൽവാണതേ * ധർമ്മ
 ത്താവാംധർമ്മപുത്രർക്കുനേസ്സേവചെയ്തൻ പുത്രദുഃഖത്തെതോക്കാ
 തെയിരിക്കാനെന്നപോലവെ * സമീപസ്ഥർകേരുകുമാരായ്കോപ
 ച്ചാഭീമസേനനും വാക്കുകനശരംകൊണ്ടാമന്നനെപ്രഹരിച്ചുതേ *
 ദുഷ്ടനാകുംകരുട്നിൻപുത്രരേക്കൊന്നുപോരിൽത്താൻ ദുശ്ശാസനന്റെറ
 മധുരച്ചോരനനായ്കുടിച്ചതേ * താൻതരുംചോരതിന്നുതപൊട്ട!
 നീലജയയെന്നിയെ കാക്ക,പട്ടി,യിവയ്ക്കൊപ്പമിളളുട്ടർവാഴ്ത്തത്തിനാ
 യ് * ഈവിധംശൂരവാക്യങ്ങൾചൊല്ലിക്കേൾപ്പിക്കുമെപ്പഴം ധർമ്മ
 പുത്രരിവൻമുർഖനെന്നാശ്വാസപ്പെടുത്തിടും * പതിനെട്ടാണ്ടായവി
 ടെദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടുവാണവൻ ധർമ്മപുത്രരെടായ്യാത്രചോദിച്ചുകാ
 ടുപുകവാൻ * ധൃതരാഷ്ട്രൻധർമ്മപുത്രരെടാചൊന്നാൻ: 'സുതൻ
 താൻതെളുപദേഹികൾതെളുത്താനാജ്ഞതരേണമേ*തെളുപദേഹ'
 കമിബ്ഭീമൻവെച്ചാനെല്ലാക്കുമെങ്കിലും എൻപുത്രന്മാർക്കുചെയ്തില്ലാ
 പൂർവ്വവൈരത്തെതോക്കയാൽ * നീയെനിഷധനംതന്നാൽചെയ്തു
 താനെതെളുപദേഹികം സ്വർഗ്ഗമേകുതപംചെയ്യാൻ വന്നത്തിനായ് ഗ

മിച്ചിടാം' * ഗ്രന്ഥമായ് വിദൂരൻ ധർമ്മപുത്രരോടുകൂടെയെത്താൻ അന്തി
 യാംഗുതരാഷ്ട്രനായകനായ മഹാപുരുഷൻ * തനിക്കുള്ളവരെല്ലാം
 വിളിച്ചുവരുത്തുന്നതിനാൽ 'ധനമകിൻ മഹാമാര! ചിതുകൾ തി
 നെപ്പോലെ' * മഹാ നാമജ്യേഷ്ഠനീവണ്ണം ചൊല്ലിക്കേട്ടിട്ടു ഭീമനും ധനമാ
 നത്തിൽ കോപിച്ചു പ്രകാരം പറഞ്ഞു: * 'ഏതൊരു ധനമിതത്തിന്നോ
 ധനം നൽകുന്നതിനോ? സുഖം കുന്നിവിടീയന്ധൻ മെഴുവുമെന്താ
 ണിയിൽ പരം * നിൻ വിചാരം വിട്ടു കിട്ടിക്കൊടുത്തു ചിലപ്പോഴും ദ
 ശ്വാസനൻ ദ്രോഹമിതേന്ദ്രിയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതേ * നിൻ മിതത്തിന്നു
 രാൽ വാണാവിരാടേ വന്നതിലായ് വീരനാമമല്ലാത്ത പാണ്ഡവ
 ത്തിനെടുത്തതും * ജ്യേഷ്ഠനാമങ്ങളുമുതിന്നായിരിക്കാഞ്ഞാൽ നശിക്ക
 മോ? ജരാസന്ധനെ വെന്നോൻ ഞാൻ വിരാടെന്നൊരു പാലകൻ * ഇന്ദ്ര
 പുത്രൻ മഹാവിരൻ ബൃഹന്നളയുമെങ്ങനെ? സ്രീവേഷംപൂണ്ടു ബാല
 ന്റെ നന്മ കന്യമാനമാണ്ടതും * ഗാബധീവത്താൽ വിളക്കുകൾ കൈകൾ
 ണത്താൽ വിളക്കിനെ നരജന്മത്തിലിതിനേക്കാളെന്താണൊന്നു ഭവമാ
 യ് * തലയിൽ മുടിയും, കണ്ണിൽ മഷിയും, കണ്ടുമേസുഖം വാളെടുത്തി
 വന്നെ വെട്ടിക്കൊന്നാലേവനിട്ടു ദ്രുപം * തീവച്ചു പണ്ടു കരില്ലാമന്നനോ
 ടൊരിക്കലൊന്നും ഭവിപ്പിക്കാൻ, ചാമ്പലായ ഭൂമി നായപുരോചനൻ *
 ഞങ്ങളോടോതാതെ ഞാൻ കൊന്നേൻ കീചകന്മാരെ യൊക്കയും കൊന്നി
 ല്ലപ്പോൾ ഭാഗ്യമാരോടീ മന്ധൻ തൻ ദമകളെ * ശത്രുക്കളാം കൈരവ
 നാർ കെട്ടി പെട്ടുകിടക്കവേ ഗന്ധർവ്വരിൽ നിന്നു മോചിപ്പിച്ചു തന്നി
 ന്റെ സാധുത * ഓക്കുന്ന നീയനന്ദം കാൻ ഏതൊരു ധനമിതത്തിനായ് എ
 നെല്ലാം നീ പറഞ്ഞാലും ഞാനിന്നു ധനമേകിടാ' * എന്നോതിപ്പോ
 യവൻ; മറ്റുമുപരോടും യുധിഷ്ഠിരൻ ഗുതരാഷ്ട്രനായകനെ ധനമേ
 കീവിനീതനായ് * വിധിപോലെ കഴിപ്പിച്ചു പുത്രന്മാരെ ഉൾപദേ
 ഹികം ഗുതരാഷ്ട്രൻ ബ്രാഹ്മണക്കായ് ഭാനം ചെയ്തും ബികാസുതൻ *
 ഗാന്ധാരിയോടു മൊന്നിച്ചു തെല്ലാം ചെയ്തിട്ടു മന്നവൻ വിദൂരൻ കന്തി
 യിവരേണ്ടൊത്തുടൻ കാടു കുന്നിനാൽ * സഞ്ജയൻ പറഞ്ഞാൽ
 ഗുതരാഷ്ട്രൻ ഗമിച്ചതെ പുത്രന്മാരുടെ തിട്ടം കാട്ടിനായ് പോയി
 കുന്നിയും * ഭീമനും കൈരവന്മാരും കരഞ്ഞും കൊണ്ടു ഗംഗതൻ കര
 യോളം ചെന്നു, വീണ്ടും മണ്ഡിനാപുരമെത്തിനാൻ * ഗംഗാതീരത്തിലവ
 ഞ്ഞു തയ്യപാശ്രമത്തിലായ് പത്മവീടുണ്ടാക്കിയ വിടെത്തലം ചെയ്താ

അറപ്പൊടും* ആറുവത്സരമീവണ്ണതപശ്ചെയ്തുവസിക്കവെ വിരമ
 ത്താൽ ധർമ്മപുത്രൻ സഹോദരരെക്കോതിനാൻ: * സപ്തത്തിൽകണ്ടു
 ഞാൻകാട്ടിൽ സക്ഷീണം വാഴ്ചമംബയെ അംബയേയും മറ്റുമിപ്പോൾ
 കാണാനാഗ്രഹമുണ്ടു മെ* മഹാത്മാവാം വിദൂരരെ മഹാൻസഞ്ചയനേയു
 മെ നിങ്ങൾക്കുമിഷ്ടമാണെന്നിൽ കാണാൻ പോകാൻ മനസ്സു മെ* * പി
 ന്നേസോദരരെല്ലാം മറ്റു പാഞ്ചാലി സുഭദ്രയും വൈരാടിയാമുത്തരയുപേര
 വാസികളൊക്കയും * പാത്ഥനാത്മവനത്തിനായെല്ലാലോകരുമൊ
 ത്തുപോയ് എല്ലാരെയും ചെന്നുകണ്ടാർശതയുപാഗ്രമത്തിലായ്* കാ
 ണാഞ്ഞിട്ടാവിദൂരരെച്ചൊരിച്ചു ധർമ്മപുത്രൻ: 'ധീമാൻ വിദൂരരെങ്ങ
 നായ'വനോക്കോതി മനവൻ: * 'അവൻ വിരക്തനായാശാബന്ധമെന്തെ
 നടക്കയാൽ' എവിടോ ഗ്രന്ഥമായ് ബ്രഹ്മയ്യാനത്തിൽ വാണിടുന്നതെ*
 രാജാഭിനംഗംഗയിൽ പോവഴികാട്ടിൽ യുധിഷ്ഠിരൻ കണ്ടാൻ വിദൂ
 രരെക്കീറി ചിട്ടാ വ്രതതപങ്ങളാൽ* ചെന്നാൻ മനവൻ: 'ധർമ്മപുത്രൻ
 നിന്നേവരിച്ചിടനിതാ' അതുകേട്ടു ചെല്ലിച്ചില്ലാ വിദൂരൻ പാപമറ്റ
 വൻ * വിദൂരനാത്മചൈത്ര്യപൂർവ്വപ്പെട്ടു നേയവൻ രണ്ടു ധർമ്മാശ
 മതിനാൽ ധർമ്മജൻതങ്കലായിതെ * വിദൂരൻ പ്രാണനേവിട്ടു; ദുഃഖിച്ചാൻ
 ധർമ്മനന്ദനൻ അവൻ ദേഹം മറിപ്പിക്കാൻ സാമന്തരൂപങ്ങളിനാൻ*
 ധർമ്മജൻകേൾക്കുമാറപ്പോളുണ്ടായ് വാക്കശരീരിയായ്: 'വിരക്തൻദാ
 ഹാർമ്മ്യനിഷ്ഠപേയ് പോകുവതേ!' * അതുകേട്ടു ചരല്ലാത്തംഗം
 ഗയിൽ പോയ് കളിച്ചുടൻ ധൃതരാഷ്ട്രരെടായ് ചെന്ന ചെന്നാമെ
 ല്ലാസവിസ്തരം * പെരന്മാരോടൊത്താൻ വസിച്ചുരാത്രമത്തിലാ
 യ് അവിടാവ്യാസമുനിയും നാരദൻ, താരകെത്തിനാൻ * മഹാത്മാർ മ
 റ്റുഷികളും വന്നാൻ ധർമ്മസുതാനികെ കുന്തി, കാന്തിയെഴുവ്വാസമുനി
 യോക്കോതിനാളുടൻ: * 'മുനേ! എൻറമകൻ കണ്ണൻ പെറ്റൊപ്പാൾക
 ണ്ണന്മാരെ ഞാൻ മനോരപിക്കുന്ന പനേക്കാട്ടണന്നീതപോധന * സമ
 ത്തൻ നീ മഹാഭാഗ! സാധിക്കുന്നാഗ്രഹം വിഭോ!'

ശാസ്താരി പറഞ്ഞു.

ദുര്യോധനൻ പോരിനുപോയ് പിന്നെക്കണ്ടുമില്ലാത്ത അപ്പ
 ത്രനേക്കാട്ടണന്നീയനുജന്മാരെടുമുനേ!*

സുഭദ്ര പറഞ്ഞു.

അഭിമന്യു മഹാവിംഗാഭനല്ലിയനെ നിക്കവൻ കാണാനാഗ്ര
 ഹമുണ്ടിപ്പോൾ കാട്ടീടേണമൊമുനേ!

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഇവണ്ണമുള്ള വാക്യങ്ങൾ കേട്ടിട്ടാവ്യാസനാമുനി പ്രാണായാമം ചെയ്തു പിന്നീട് ചീടിനാനാദിശക്തിയെ * സന്ധ്യാകാലത്തിലഗ്നംഗാനദിയിൽ മഹാമുനി യധിഷ്ഠിരൻ മുതലുള്ളൊരാളോടൊന്നിടയിൽ * പുണ്യവളത്തുമാഗ്നംഗാജലത്തിങ്കൽ കളിച്ചവൻ മണിദീപികൾ വാണീടും ബ്രഹ്മരൂപിണിയായിടും * മൂലപ്രകൃതിയായുള്ള ദേവിയേ സ്തുതി ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹരിശരം ബ്രഹ്മനമിദ്രനന്തകൻ | കഞ്ചേരനംഭ്രൂപനമഗ്നി, ദേവരം | ഒരിക്കലില്ലാതെയിരുന്ന കാലവും | വസിക്കുമ്പോഴും മിച്ചിടുന്നതാൻ || ഖ, മംബ, ഭൂ, വായു, വതിൻ ഗുണങ്ങളും | മനസ്സു, സൂര്യൻ, മതി, യിന്ദ്രിയങ്ങളും | മൃഗാങ്കനം, ശൂന്യമായ കാലവും | വസിക്കുമ്പോഴും മിച്ചിടുന്നതാൻ. || പ്രപഞ്ചം ഗുണം ലിംഗം ഭേദം, ഉള്ളൊരു മടക്കിപ്പിടയ്ക്കേണ്ടതാണിത് അഥാപരം ! | സ്വയംകല്പകാലം കഴിക്കുന്നിതപ്പോൾ | ധരിക്കില്ല, തത്ത്വം ഗ്രഹിച്ചോരുമേവ ! || മരിച്ചോരേക്കാണെന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരെ നോക്കിയാൽ ഞാനശക്തനിതിനുംബേ ! നികാട്ടുകവരേണമെന്നും

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഇപ്രകാരം സ്തുതിച്ചപ്പോൾ മായാദേവി മഹേശ്വരി കാട്ടിനുള്ളവരെയെല്ലാം വാനിൽ നിന്നു വിളിച്ചു * സഭ, കന്തി, ഗാന്ധാരി, വിരാട്, പര്യവർത്തിയും പാണ്ഡവന്മാരും മറ്റും കണ്ടു നോക്കി മോദിച്ചു * മഹാത്മാവ്യാസനവരേത്തിരിച്ചു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു * മഹാമായയെയോർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ജാലമെന്നപോലെ * യാത്രചൊല്ലിപ്പറഞ്ഞു പാർശ്വനാഭനുമനീശ്വരൻ വഴിയിൽ വ്യാസകുലം ചൊല്ലിയാണു ചരണപൻ *

ശ്രീദേവീഭാഗവതം രണ്ടാംസ്ഥാനം

പാണ്ഡവകഥ ഏഴാമദ്ധ്യായം.

എട്ടാമദ്ധ്യായം

സുതൻ പറഞ്ഞു.

പിന്നെ മുന്നാഭിനത്തിങ്കൽ ധൃതരാഷ്ട്രൻ മഹീപതി ഭാർഗവോടൊന്നിടയിൽ കാട്ടുതീയിൽ വെന്തുപോയ * ആമന്നനേവിട്ടു തീർത്ത് യാത്രക്കായ് പോയി സഞ്ചയൻ നാരദൻ ചൊല്ലിയ ചാർത്തകേടു ദേവിച്ചു ധർമ്മജൻ * കൗരവന്മാർ നശിച്ചു മുപ്പത്തൊരാളു ചെല്ലവേ യദു

കർവ്വിപ്രശാപത്താൽപ്രഭാസത്തിൽനശിച്ചുപോയ് * മദ്യംസേവി
 ചൂതാണ്ടയുദ്ധംചെയ്തുപരസ്പരം രാമനുംകൃഷ്ണനുംകൊണ്ടെമരിച്ചാരവ
 രോക്കയും * രാമൻത്രിച്ചിട്ടുഭോമത്തെക്കുറുപ്പൻകമലലോചനൻ ശാ
 പംചാലിച്ചുകൊട്ടാളശരത്താൽസ്വഗ്ഗമാണ്ടതേ * കൃഷ്ണൻറഭേമത്യാ
 ഗത്തെക്കേട്ടിട്ടാവസുഭേവരം ഖ്യാനിച്ചുംബികയേശുലപ്രാണനെ
 കൈവെടിഞ്ഞുടൻ * പ്രഭാസത്തിൽചെന്നുപാർത്ഥൻദുഃഖത്തോടമ
 നന്തരം സംസ്കാരമവിടെല്ലാക്കുംയോഗ്യംപോലെകഴിച്ചതേ * കൃഷ്ണ
 ഭേമംകണ്ടുനല്ലവിറകാൽചിതകൂട്ടിനൻ ഭായ്മാരെടുപേരോടാഭ്രേമ
 തെസ്സംസ്കരിച്ചവൻ * രാമഭേമംരേവതിയോടഗ്നിക്കേണീട്ടുചർത്തു
 ളൻ ദാഹകയ്ക്കെത്തിവെളിയിൽവിട്ടാനപ്പൈരരെക്കണ്ണം * കൃഷ്ണൻറ
 യദപാരകയുമുണിപ്പോയശിയികുചായ് പാർത്ഥനന്നവിടുള്ളോരേക്കു
 ളിക്കൊണ്ടുതിരിച്ചതേ * കൃഷ്ണൻറഭായ്മാർക്കുള്ള ധനമെല്ലാംഹരിച്ചു
 ടൻ വഴിയിൽവെച്ചുള്ളതാരജ്ജനൻക്കീണനാകയാൽ * പാർത്ഥി
 വ്രപ്രസ്ഥമാണ്ടുട്ടനിരുദ്ധൻറപുത്രനാം വജ്രനേയാദവന്മാർക്കുഗ്രഹനാ
 ക്കീടിനാൻകണ്ണം * ശക്തിയില്ലായ്മയെപ്പാർത്ഥൻവ്യാസനോടോതി,
 യാമുനി ചൊന്നാൻ: 'വരംയുഗത്നകലെന്നോഹരിഭവിച്ചിടം * നിന
 ക്കിനിയുമനുണ്ടാംശക്തിയെല്ലാംമഹാമതേ!' അതുകേട്ടജ്ജനൻപോ
 യാഹസ്തിനാപരമെത്തിനാൻ * വൃത്താനമെല്ലാംഭുവിച്ചുധർമ്മപുത്ര
 രൊടോതിനാൻ കൃഷ്ണയാദവവൃത്താന്തംകേട്ടിട്ടാധർമ്മനന്ദനൻ * മുപ്പ
 ത്താറുവയസ്സായപരീക്ഷിത്തിനെമന്നായ് ആക്കിട്ടുഹർമ്മജാനായി
 പ്പോകവാനായുറച്ചുടൻ * ഹസ്തിനാപരിയിൽമുപ്പത്താറാണ്ടാണ്ടിട്ടുഭൂ
 മിയെ പാഞ്ചാലീസോദരന്മാരുമൊത്തുകാട്ടിനുപോയ്ഗുപൻ * ഹി
 മാമനിൽചെന്നുജീവനുപേക്ഷിച്ചാറുപേരുമെ ധനുപത്താണ്ടുലോക
 ത്തേ "പ്രരീക്ഷിത"സുധാർമ്മികൻ * മടികൂടാതെരക്ഷിച്ചാൻ 'പിന്നെ
 നായാട്ടിനായവൻ കൊടുങ്കാട്ടിൽപോയിരാജശ്രേഷ്ഠനാമുത്തരാസു
 തൻ' * താനെല്ലാമാനിനേതേടിച്ചുച്ചക്കാഗ്രഹനേകനായ് വിശപ്പും
 ഭാഹുവുണ്ടുതളന്നാൻകാട്ടിലേററവും * വെച്ചിൽകൊണ്ടുവലഞ്ഞാ
 നന്ന;രികിൽഖ്യാനമോടുടൻ വാഴുന്നമുനിയേക്കണ്ടുജലംചോദിച്ചുനന്ന
 നവൻ * മെഴുനൊലൊന്നുമോതീലാ,കോചിച്ചാരുടനേഗുപൻ ഭാ
 ഹംകൊണ്ടുതളന്നാനക്കലിബാധിച്ചു,വില്ലിനാൽ * ചത്തസുപ്പമെടു
 ത്തിട്ടാൻമുനിതൻറകഴുത്തിലായ് സുപ്പത്തെയക്കുടിട്ടുംമിണ്ടീലാമു

നിസത്തമൻ * പ്രാനമുലംചലിച്ചിട്ട് പ്രാഗ്രഹപുഷ്പാൻനരേന്ദ്രനും “ശ
 വിജാത”നവൻപത്രൻകാന്തിമാൻതാപസോത്തമൻ * ദേവീദേവതാ
 ത്തമൻകാട്ടിൽകളിക്കുമ്പോൾ ശ്രവിച്ചുതെ ഇഷ്ടന്മാർചൊല്ലിനാൻ:
 ‘നിന്റെയച്ഛൻതന്റെറകഴുത്തിലായ’ * ആരോ ചത്തൊരുസുപ്പത്തേയി
 ട്ടുകേൾക്കുമനീശപര! അവർതന്നാവാക്കുകേട്ടിട്ടതികോപത്തൊടാമു
 നി * ജലംകയ്യിലെടുത്തേവംശപിച്ചാനാനരേന്ദ്രനെ: ‘ആരെനാമു
 ണ്റകെടുത്തിൽചത്തപാമ്പിനെയിട്ടുവോ? * കടിക്കട്ടേതക്കുകനപ്പാ
 പിഴയേഴുന്നാൾക്കകം’ മുനിശിഷ്യൻഗ്രഹത്തിൽപോയ്വാഴ്ത്തുച
 നൊടോതിനാൻ * മുനിപത്രൻശപിച്ചോരു ശാപത്തിന്റെവിധ
 ത്തിനെ അഭിമന്യുസുതൻവിപ്രശാപംകേട്ടതൊഴിക്കുവാൻ * സാല്യമ
 ക്കുന്നറിഞ്ഞിട്ടാമന്ത്രിവൃദ്ധരൊടോതിനാൻ: ‘എന്റെകർമ്മത്തെന്ന
 വിപ്രനായ്ശപിച്ചി.പ്രസംഗയം * ഇനിഞെന്താണമെന്തേണ്ടൊരു
 പായണിശ്ചയിക്കുവിൻ തട്ടക്കാവൊന്നല്ലമൃത്യുവെന്നോതുംവേദവാദി
 കൾ * ശാസ്ത്രമ്പോലെയ്തിലുംയതംമെന്തേണസേവ്യാബധർ വിദോ
 ന്മാർപിലർചൊല്ലീട്ടുപായംകൊണ്ടുസർവ്വവും * സാധിക്കാം,ബുദ്ധി
 യില്ലാത്തതാലസാല്യം കയ്യുമെന്നതായ് അചിന്തുംമണിമന്ത്രൈഷധാ
 ദിമാഹാത്മ്യമേററവും * അവയാൽഫലമില്ലെങ്കിലവചേന്നോക്കു
 ക്കിഫലം പണ്ടുപന്യകുടിച്ചിട്ടുമരിച്ചോരിന്റീഭാഗ്യയേ * ആയുസ്സുപാ
 തിനിരുകീട്ടജീവിപ്പിച്ചൊരുമാമുനി അറിവുള്ളോർവരാനുള്ള കാര്യത്തേ
 വിശ്വസിക്കാലോ * അതിൽപ്രത്യക്ഷപ്രാപ്തംകണ്ടാലുംമന്ത്രിവീരരെ!
 മനിലോവിണ്ണിലോയതനമൊന്നുഞ്ചൊതൊരുവാൻ * ദൈവ
 ത്തെന്താൻവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുനോക്കുവിൻ? വിരക്തൻസ
 ത്യസിച്ചാലുംഭിക്കുയായ് സഞ്ചരിച്ചിടും * ഗ്രഹസ്ഥന്റെഗ്രഹനോരും,
 പോയ്വിളിച്ചില്ലയെങ്കിലും * യദൃച്ഛയാവല്ലവതംവായിൽക്കൊണ്ടു
 കൊടുക്കിലും പ്രയത്നമൊന്നുകൂടാതെതുച്ഛിൽച്ചെല്ലുന്നതെങ്ങനെ? *
 കാര്യത്തിൽപ്രയത്നിച്ചുംസാധിച്ചില്ലയെങ്കിലോ വിധിയെപ്പറ്റുമാ
 ണെന്നായവിവുള്ളോർനിനക്കുണം *

മന്ത്രിമാർ ചൊല്ലതു.

ഭാഗ്യസ്തായുസ്സുൾമേകിജീവിപ്പിച്ചേതുമാമുനി? മരിച്ചവരെപ്പു
 ണ്ണ? മതുംചൊൽകസവിസ്തരം *

രാജാവുചൊല്ലതു.

“പുലോമ”യെന്നപേരായ“ഭൃഗു”വിൻഭാഗ്യസുന്ദരി അവളിൽ

“ചുവനൻ” കീർത്തിച്ചുവൻമുനിജാതനായ * അവനുശയ്യാതിപുത്രി “സുകന്യാ” ഭാര്യയായിതേ അവളിൽകീർത്തിമാൻശ്രീമാനാണ്ടായ “പ്രമതി” യെന്നവൻ * പ്രമതിക്കിഷ്ടയാംഭാര്യയുടേയും “പ്രതാപിയം” അവൾപെറ്റസുതൻതന്നെ “അരു” വാർതാപസോത്തമൻ * അക്കാലത്തതിയമ്മീഷ്ഠൻസത്യവാൻതപമാണ്ടവൻ “സ്ഥൂലകേശ” നിതെന്നുള്ള കീർത്തിമാൻവാണിരുത്തേ * ഇക്കാലത്തിൽമാനമുള്ളൊരുസ്ത്രീയായ ‘മേനക’ നദീതീരേകളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാളതിസുന്ദരി * വിശ്വാവസുവിൽനിന്നിട്ടുൾമുണ്ടായിവന്നവൾ സ്ഥൂലകേശാശ്രമത്തിന്റെയരികിൽപ്രസവിച്ചുടൻ * ഉപേക്ഷിച്ചാൾനദീതീരമഹാസുന്ദരിയായിട്ടും അനാഥയാംകന്യകയെക്കണ്ടെടുത്താമുനീശ്വരൻ * സ്ഥൂലകേശൻവളർത്താനാലവൻനാമം “പ്രമദരാ” യെതുറന്നുവന്നുകാലത്താൽസർപ്പലക്ഷണയുക്തയായ * അവളേക്കണ്ട ‘അരുവാ’ മുനികാമാർത്തനായിതെ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം രണ്ടാംസ്കന്ധം

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം

രണ്ടാം പാദം

‘അരു’ കാമാർത്തനായിച്ചെന്നുണ്ടീതന്റെയൊരൂമേ ദുഃഖിയാമവനോടുകൂടെ ഓടുകയെന്നുതന്നെകേട്ടുടൻ * കാമാർത്തനാമവൻചൊന്നാൻ: സ്ഥൂലകേശാശ്രമത്തിലായ് ‘പ്രമദരാ’ കന്യകയുണ്ടവളെൻഭാര്യയാകണം * ഉടനേപോയ് ‘പ്രമതി’ യെന്ന സ്ഥൂലകേശമുനീന്ദ്രനേ കണ്ടുതോഷിപ്പിച്ചുയാ. ചിച്ഛിടിനാൻനല്ലകന്യയെ * ശുഭമാംദിവസത്തിങ്കൽതരാമെന്നോതിയാമുനി ആവനത്തിൽ വിവാഹത്തിന്നൊരുക്കുക്കൾതൂടങ്ങിനാൻ * ‘പ്രമതിസ്ഥൂലകേശന്മാർ’ കല്യാണോത്സാഹയുക്തരായ് മഹാ:നാരാണുപേരമടുക്കൽപ്പാർപ്പമാക്കിനാൻ * അസ്സന്ദർശിതലക്കന്യമാറത്തോടിക്കളിക്കവേ ഉറങ്ങുന്നൊരുസുപ്തനെക്കാലുകൊണ്ടുചവിട്ടിനാൻ * സുപ്തകുടിക്കയാലപ്പോൾതന്നെവീണമരിച്ചുപോയ് പ്രമദരമരിച്ചുപ്പാളുണ്ടായ് കോലാഹലമുതുലാം * മുനിമാരൊന്നിച്ചുകൂടിദുഃഖത്തോടുകരഞ്ഞുതേ മരിച്ചുഭൂവിൽതേജസ്സുകൊണ്ടുരയ്ക്കോടിയോടുടൻ * കിടക്കുന്നവളെക്കണ്ടപ്പിതാദുഃഖിച്ചിതേററവും അരുവും കേട്ടുപാണമാനായ് കരഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നുടൻ * ഉറങ്ങുന്നവളേപ്പോ

ചെകിടന്നിടുന്നകാമിനി കരയുന്നസ്ഥൂലകേശൻമറുജ്ജോരൂഷിമുഖ്യ
 തം * 'അ' കണ്ടൊട്ടുമാറിപ്പോയ് കരഞ്ഞാൻവിരഹാത്നനായ് 'കുട്ടി
 മീപ്പാവിനേദൈവമയച്ചതുമൊത്തുതം * എൻസുഖത്തെക്കെടുപ്പാ
 നായിതെൻദുഖത്തിനല്ലയോ? ചെസ്തതെന്തെങ്ങുപോകേണ്ടമരിച്ചെൻ
 പ്രാണവല്ലഭ * പ്രിയയാമിവളേവിടുജീവിക്കാനാശയില്ലമേ ഇവളേ
 ഞാൻപുണർന്നില്ലാചുംബിച്ചില്ലിവരതൻമുഖം * പാണിഗ്രഹണവും
 ചെയ്തില്ലയുമാനിഭാഗ്യനായൊൻ ഇവളോടൊത്തഗിയിങ്കൽചെയ്തി
 ല്ലാലാജഹോമവു. * മനുഷ്യമോഹംനിന്ദാതാൻപോകട്ടെൻപ്രാണനിപ്പ
 ഷേദഷ്ടമുത്താൽദുഃഖിതനുമരണംവരികില്ലതാൻ എന്നാൽഞാനാഗ്ര
 ഹിക്കുന്നസുഖമുണ്ടാവതെങ്ങനെ? * കമത്തിലോനീയിലോപോയ്
 ചാടിപ്രാണൻകളുന്തിടാം വിഷംകുടിക്കാംകണ്ണത്തിൽകയറിടുമരി
 ച്ചിടാം' * കരഞ്ഞാൻ'അ'വീവണ്ണമുള്ളിലോത്തിട്ടൊരോവിധം പി
 ന്നപായത്തെയോത്താനാമിക്കരയിൽവാണവൻ: * 'മരിച്ചാൽഫല
 മെന്തുണ്ടാംഗതിയില്ലാത്തമന്ത്രിയിൽ ഞാൻമരിച്ചാലമ്മയച്ഛന്മാരേ
 റെദുഃഖമാണ്ടിടും * ദേഹത്യാഗംചെയ്യാരെണക്കണ്ടുമോദിക്കമീശപ
 രൻ ശത്രുക്കളെല്ലാംദ്രവമായ്തോഷിക്കുന്താൻമരിക്കുകിൽ*പ്രിയയ്ക്കു
 പ്പാലോകത്തിൽഭവിക്കില്ലപകാരവും വിരഹാത്നതതായീഞാൻതാ
 നേതന്നെമരിക്കുകിൽ * ഇവളിപ്പാപിയാമെന്നെപ്പതിയാക്കില്ലപിന്ന
 യും ഇവരുകുവേണ്ടിമരണംഭോഷം,ജീവിക്കുതാൻശുഭം * എന്നോത്ത
 വൻകളിച്ചാചമിച്ചുവാനതിശുദ്ധനായ് ജലംകുതിലെടുത്തുംകൊണ്ടു
 വമാമുനിച്ചൊല്ലിനാൻ: * 'ദേവപൂജാദിയാൽഭക്ത്യാഗുരുശ്രേഷ്ഠചെ
 യ്താൽ വേദംപഠിക്കയാലെന്തംഗായത്രീസേവചെയ്താൽ * ജപം
 ഹോമംതപംകൊണ്ടുപുണ്യലേശംഭവിക്കുകിൽ അതിനാൽസൂര്യനെ
 സ്സേവിക്കുന്നഴിക്കട്ടെയെൻപ്രിയ* ജീവിക്കായ്യിവിവരംതാനെൻപ്രാ
 ണനേയുംവെടിഞ്ഞിടും എന്നോതിയജ്ജലംതാഴെവിട്ടാദ്ദേവകരംസാ
 ക്ഷിയായ്' *

രണ്ടാം പാണ്ടി:

ഭായാദുഃഖംകൊണ്ടിവണ്ണമുഴലും'അ'വോടുടൻ ദേവകൃതനൊരു
 ത്തൻവന്നീവിധംമാക്കുചൊല്ലിനാൻ: * 'ജീവിക്കുമോമരിച്ചെന്നാൽ
 സാഹസംകൊട്ടൊലാമുനെ! ആയസ്സററവളീനല്ലഗന്ധവാസ്സരപത്രി
 യാരും * വേറെകാമിക്ക,കല്യാണംകഴിഞ്ഞില്ലമരിച്ചിവരം കരയുന്ന
 ന്തിനിവളിൽപ്രീതിയെന്നിതുദുഷ്ടതെ!' *

അരു പഠഞ്ഞു.

ഭേവദൂത! വരികില്ലത്താൻ വേറെയൊരുനാരിയെ ഇവരജീവി
ക്കി, ലല്ലെങ്കിൽ താനിപ്പോൾ മൃതനായിട്ടും *

രാജാവു പഠഞ്ഞു.

അറിഞ്ഞാ 'അരു' വിൻ ശാസ്ത്രം ഭേവദൂതൻ പ്രസന്നനായ് സത്യമാ
യുപത്തു മായു മേവനേൽ വാക്യമോതിനാൻ: * ഉപായകേരളക്കവി
പ്രേമ! വിധിച്ചതിതു ഭേവകൾ നിന്നായുസ്സിൽ പാതിനൾകി ജീവിപ്പി
ക്കിവളഭവാൻ *

അരു പഠഞ്ഞു.

ആ യുസ്സുപാതിനൾകീടാമിവരക്കിനില്ല സംശയം ജീവൻ വ
ന്നെൻ പ്രാണനാഥയെഴുനീൽക്കട്ടെയിപ്പഴെ * വിമാനത്തിൽ കൂടി വി
ശ്വാവസുവന്നവിടെത്തിനാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുപുതിച്ചിരിക്കുന്ന
ധരിക്കയാൽ * ഗന്ധർവ്വജനം തോഴനായൊരഭേവദൂതനും ധർമ്മ
ജാതികത്തിൽ ചെന്നിവണ്ണമറിയിച്ചുതെ: * 'വിശ്വാവസുസുതാ, ധ
ർമ്മരാജാവെ! അരുവല്ലഭാ കന്യാ 'പ്രമദരാ' പാവുകുടിച്ചിന്നമരിച്ചുപോ
യ്' * മരിക്കാനായ് തുടങ്ങുന്ന 'അരു, വിൻ പ്രതനിയ്യയും ആയുസ്സിൽ പാ
തിയ്ക്കുകൊണ്ടിട്ടവളീപ്പോളെഴിക്കണം' *

ധർമ്മൻ പഠഞ്ഞു.

വിശ്വാവസുസുതാ കന്യാജീവിക്കാനിച്ഛിയെങ്കിലോ അരുവിൻ പാ
തിയായുസ്സാൽ ജീവിപ്പിച്ചുവന്നേകുക *

രാജാവു പഠഞ്ഞു.

'പ്രമദരാ, സമീപത്തിൽ പോയേവകേട്ടുതന്നും 'അരു' വിനവ
ളേജീവിപ്പിച്ചുടൻ നൾകിനാനവൻ * വിന്നെനല്ലടിനത്തിൽ വേ
ട്ടാനവളെയൊരു, മരിച്ചിട്ടു മൂപായത്താൽ ജീവിച്ചാളേവമെന്നവൾ * മ
ണിമന്ത്രേഷധം കൊണ്ടുവിധിപോൽ പ്രാണരക്ഷയിൽ ഏതെങ്കിലും
പ്രകാത്തിലുപായം ചെയ്യണമെന്നും * മന്ത്രിമാരോടീ തോതീട്ടു രക്ഷയ്ക്കു
ളാക്കിനാൻ വാചൻ ഉണ്ടാക്കി ചാനേഴുനിലയുള്ള നല്ലോരുമാളിക * മ
ന്ത്രിമാരോടുകൂടി കേറി വാണരതരാസുതൻ രക്ഷിക്കാൻ മണിമന്ത്ര
ങ്ങളുള്ള ശുരനെയാക്കിനാൻ * ഭാസനാമെൻറെ കററത്തൊപ്പലവട്ടം
ക്കുടിക്കണം എന്നു ചൊല്ലാൻ 'ഗൌരമുഖ' മനിയെ ചൊല്ലി വിട്ടവൻ *
മന്ത്രവാദി ബ്രാഹ്മണരെപ്പലരേയും വരുത്തിനാൻ ചുറ്റമാനകളേയാ
ക്കിക്കാത്താൻ മന്ത്രികുമാരനും * ആമാളികയിലാക്കും പോയ് കേറാൻ

വയുതിരക്കുയാൽ തടസ്സംചെയ്തതിൽകാറുപോലുംകേറാത്തമട്ടിലായ് * സ്നാനസന്ധ്യാവന്ദനാദികർമ്മങ്ങളുമന്ത്രേതരം ഭക്ത്യഭോജ്യാദിയും രാജാവവിടെത്തന്നെചെയ്തതേ * അവിടെത്തന്നെചെയ്താനരാജ്യകാശ്ചങ്ങളൊക്കെയും മന്ത്രിമാരെത്തുട് വസമെണ്ണിക്കൊണ്ടാഗ്രവേംത്തമൻ * മന്ത്രവാദികളിൽവെച്ചിട്ടുത്തമൻ 'കാശ്യപ'ദിജൻ മഹാനാഗ്രഹനീശ്വാപമുണ്ടായെന്നങ്ങുകേട്ടുടൻ * ധനാത്മിയാംദിജശ്രേഷ്ഠൻ 'കാശ്യപൻ' ചിന്തചെയ്തതേ വിപ്രശാപത്തൊടാഭൂപൻ വാണീടുംദിക്കിലെത്തന്നെ * എന്നു ചൊല്ലാമന്ത്രവാദിവിദവാൻ മുനിയനാത്മിയായ് തൻഗ്രഹത്തിങ്കൽനിന്നിട്ടുപുറപ്പെട്ടുനടന്നുടൻ *

ശ്രീഭദ്രാഭഗവതം രണ്ടാംസ്കന്ധം

ജന്മവിവാഹം

മന്ത്രപതമേഭൂയം.

പത്താമദ്ധ്യായം.

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

ഗ്രഹശാപമറിഞ്ഞെന്നുതന്നെ 'തക്ഷക'നെന്നവൻ പുറപ്പെട്ടു ഗ്രഹത്തിങ്കൽനിന്നുമാനുഷവേഷമായ് * വൃദ്ധബ്രാഹ്മണവേഷത്തോടവൻ വഴിയിൽവെച്ചുടൻ കണ്ടുരാജാതികത്തിങ്കൽപോകും 'കാശ്യപ'വിപ്രനേ * ചോദിച്ചാൻ 'തക്ഷകൻ' മന്ത്രവാദിബ്രാഹ്മണനോടുനീ! എവിടെയെന്നു ചൊല്ലാനായ് പോയിട്ടുനിരവേഗമായ് *

കാശ്യപൻ പറഞ്ഞു.

പരീക്ഷിത്താംമന്നവനെത്തക്ഷകൻ കടികൂടിടും രക്ഷിക്കാനവനേവേഗംപോകുന്നേനവിടേക്കുഞാൻ * വിഷനാശംവരുത്തുന്ന മന്ത്രമുണ്ടിന്നു മന്നനേ ജീവിപ്പിക്കേണ്ടത, തിനാൽ ജീവിപ്പിച്ചിട്ടുമിന്നുഞാൻ.

തക്ഷകൻ പറഞ്ഞു.

ഞാനാണാത്തക്ഷകൻ, വിപ്ര! കടിക്കുന്ന രവാലനെ ഞാൻ കടിച്ചെഴുതിൽ രക്ഷിക്കാൻ നീയശക്തൻ മടങ്ങുക *

കാശ്യപൻ പറഞ്ഞു.

സപ്തമെ! നീശാപമാണുഗ്രഹനേപ്പോയ് കടിക്കുകിൽ മന്ത്രശക്തിനിമിത്തം ഞാൻ ജീവിപ്പിക്കുമസംശയം *

തക്ഷകൻ പറഞ്ഞു.

ഞാൻകടിക്കുമെന്നവനെനീജീവിപ്പിക്കുമെങ്കിലോ ചാപമറാളി
വാണെന്നേക്കാടുകാമന്ത്രശക്തിയേ * വിഷപ്പല്ലാൽകടിക്കാമീവടച്ചു
ക്ഷത്തിൽഞാനിതാ.

കാശ്യപൻ പറഞ്ഞു.

ജീവിപ്പിക്കുന്നീകടിച്ചഭസ്മമാക്കിയിലുവിഭോ! *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

കടിച്ചാപ്പാമ്പുവൃക്ഷത്തെബ്ഭസ്മമായുടനേയതു ജീവിപ്പിക്കിതി
നേയെന്നാ“കാശ്യപൻ”തന്നോടോതിനാൻ * പാമ്പിൻവിഷജപാല
മുലഭസ്മമായമരത്തിനേ കണ്ടാകാശ്യപനബ്ഭസ്മംകൂട്ടിച്ചേർത്തവ
മോതിനാൻ: * ‘പനഗോത്തമ!നീകാക്കെയൻമന്ത്രത്തിന്റെശക്തി
യെ നീനോക്കിനില്ക്കവേജീവിപ്പിക്കാഞ്ഞാനീമരത്തിനെ’ * എന്നോ
തീട്ടജലംകയ്യിലെടുത്താമന്ത്രവിത്തമൻ വിഷച്ചാമ്പലായിട്ടുജപിച്ചു
പ്പോളൊഴിച്ചതേ * ആവെള്ളംവിണ്ടുടൻതന്നയാമരമുൻപിരുന്ന
പോൽ ഉണ്ടായുന്നതിനേക്കണ്ടാത്തക്ഷകൻവിസ്മയിച്ചതേ * ചോദി
ച്ചതക്ഷകൻവിപ്രനോടെന്തിനീശ്രമംവിഭോ! അക്കാമംസാധ്യമാ
ക്കാഞ്ഞാൻചൊല്ലുകാഗ്രഹമെന്തുതേ? *

കാശ്യപൻ പറഞ്ഞു.

ശാപവാത്തയറിഞ്ഞിട്ടെൻവിദ്യകൊണ്ടാനരേന്ദ്രനേ ജീവിപ്പിച്ചു
ധ്വജംവാങ്ങാൻഗ്രഹത്തിൽനിന്നവന്നുഞാൻ *

തക്ഷകൻ പറഞ്ഞു.

ഗുപ്തനെനരയുച്ചിക്ഷണഭനത്തേഗ്രഹിക്കുനീ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു
ഗ്രഹംപൂകുകെന്നാൽഞാനംകൃതാത്മനാം *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

അവന്റെവാക്കുകേട്ടേവംസുകുജ്ജ്ഞൻകാശ്യപൻമുനി എന്തു
ചെയ്യണമെന്നായിച്ചിന്തിച്ചാൻപലവട്ടവും: * ‘ധനവാങ്ങിഗ്രഹത്തി
ന്നായ്മടങ്ങിപ്പോകിലിന്മേ ധനാശകൊണ്ടുലോകത്തിൽകീർത്തിയി
ല്ലാതെവന്നുപോം * ജീവിച്ചാലാഗുപ്തേന്ദ്രാധിപകീർത്തിയുണ്ടാമമോഘ
മായ് ധനവുംവളരെക്കിട്ടുംജീവിപ്പിക്കുനാപുണ്യവും* കീർത്തിതാൻനേട
ണംകീർത്തിയില്ലാതെതിന്നുമേധനം രഹ്യവിപ്രനുകീർത്തിക്കായേകിസ
ർവ്വപുഷ്പം * കണ്ണൻ,ഹരിശ്ചന്ദ്രഭൂപൻ,കീർത്തിക്കായേകിനാർധ
നം വിഷാഗ്നിയാൽദഹിക്കുന്നീഭൂപനെഞാനൊഴിക്കയോ? * രക്ഷി

ച്ചാൽ ഞാനവനെയീജനങ്ങൾ സുഖമാണ്ടിടും രാജാവില്ലാത്തരാജ്യ
 ത്തിൽ പ്രജാനാശം വരുട്ടേണം * പ്രജാനാശത്തിലെപ്പാപമെന്തിങ്ങ
 ണ്ണാമകീർത്തിയും ധനാശകൊണ്ടുലോകത്തിലെല്ലാം ഭൂപൻ മരിക്കു
 കിൽ * എന്നോർത്തപ്പോൾ ബുദ്ധിമാനാംകാശ്യപൻ പ്രാനനിഷ്ഠയാൽ
 കണ്ടാനായുസ്സുറവനെ നപ്പരീക്ഷിത്തു ഭൂപനേ * പ്രാനത്താൽ മരണം
 ഭൂപന്നടുത്തെന്നോർത്തുകണ്ടവൻ തക്ഷകങ്കേന ധനവും വാങ്ങിപ്പോ
 യാൻ ഗൃഹത്തിനായ് * അയച്ചവനെ യസ്സുപ്പമേഴാനാളാനരേന്ദ്രനെ
 കൊല്ലുവാനാഗ്രഹത്തോടാഹസ്തിനാപുരമെത്തിനാൽ * മണിമന്ത്രേയ
 ഷധം തൊട്ടരക്ഷയാണ്ടാനരാധിപൻ സൗധത്തിൽ വാണിടുന്നെന്നാ
 യ് കേട്ടാൻ പരിയടക്കവേ * വിപ്രശാപഭയം മൂലം വിചാരം വൃണ്ടുത
 ക്ഷകൻ മാളികയ്ക്കുള്ളിലെത്തിടാൻ വഴിയെന്തെന്നു നോക്കിനാൻ. *
 'വിപ്രശാപഹതൻ മൂലൻ വിപ്രോപഭ്രവിയാശരൻ പാപിയീതുപ
 നേയേതു മട്ടിൽ വഞ്ചിച്ചിടുന്നു ഞാൻ * പാണ്ഡുവംശത്തിലീ ചണ്ണമുണ്ടാ
 യിട്ടില്ലൊത്തതും ഇട്ടില്ലേവത്തു സുപ്തത്തെത്താപസൻ റകഴുത്തിലാ
 യ്? * നിന്ദകമ്മം ചെയ്തുകാലഗതിയേയറിയും ഗൃഹൻ ഭവനരക്ഷചെ
 യ്തിട്ടീമാളികക്കുള്ളിലായിതാ * ഭയമില്ലാതെ വാഴുന്നതു തന്നെ ചു
 തിച്ചവൻ വിപ്രപ്രേരിതനാണോ നാഗുപനെക്കാൽ വരതങ്ങളെ? *
 തടുക്കാവെന്നല്ലതു വെന്നോർന്നില്ലടുമ്മതി രക്ഷയോടും മാളിക
 യിൽ കേറി വാഴുന്ന സൗഖ്യമായ് * മഹാശക്തിയെഴും ദൈവം വിധി
 ചൂഴ്ത്തുവെങ്കിലോ കോടിമന്ത്രങ്ങൾ ചെയ്താലും തടുത്തിടുന്നതേങ്ങ
 റ്റെ? * ഇപ്പാർത്ഥപെരുന്ന മരണമറിഞ്ഞിട്ടു മടുത്തതായ് ജീവിക്കാ
 നാശയാഗ്രഹം വാണീടുന്നതിടെയ്യുമായ് * ചെയ്യണമെന്നയമ്മങ്ങ
 ളെല്ലാം കൊണ്ടു നരാധിപൻ ധർമ്മമൂലം വ്യാധിനശിച്ചായുസ്സു റീഘമാ
 യിടും * അല്ലെങ്കിൽ മൃത്യുകാലത്തെ സ്നാനാനാദികർമ്മവും ചെയ്താൽ
 സ്വർഗ്ഗം ലഭിച്ചിട്ടു മല്ലെങ്കിൽ നരകം വരും * വേറെയുണ്ടീവനാവിപ്ര
 ദ്രോഹത്താലുള്ള പാതകം ദ്വിജശാപം ലോഭമനുമാണെന്നു കൽവ
 ന്നിടും * ദൈവം വിധിച്ച മരണം തടുക്കാൻ വയ്യെന്നതായ് ഗൃഹനോ
 ടുധരിപ്പിക്കാനില്ലല്ലോ വിപ്രരാജമേ * ഇവണ്ണമോർത്തിട്ടാസ്സുപ്ത
 ന്നെന്നേ ചെന്നു റികെത്തേഴും നാഗങ്ങളെത്താപസന്മാരാക്കീട്ടു വിടയച്ചു
 തെ * ഗൃഹനായ് ഫലമുലങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു തക്ഷകൻ ആഫല
 ത്തിൻറെ മദ്ധ്യത്തിൽ പഴുവായ് താനിരിപ്പുമായ് * ഫലങ്ങളെ ചെട്ട

തൃംകൊണ്ടനാസ്തമൊക്കയും കോട്ടാരത്തിൽചെന്നുനിന്നാലോ
സാദത്തിന്റെകീഴിലായ് * ചോദിച്ചാമുനിമാരോടുകാൽമെത്തന്നര
ക്ഷകർ: 'കാട്ടിൽനിന്നിന്നുപനേക്കാണൊൻവന്നെന്നുചൊല്ലിനാർ*
അഭിമന്യുസുതൻവീരൻകലശ്രേഷ്ഠൻമനോഹരൻ അവനേവേദമന്ത്ര
ങ്ങൾകൊണ്ടുരക്ഷിച്ചുപോറുവാൻ * മുനിമാർവന്നുനീക്കുന്നെന്നറിയി
ക്കുകൂറുപനേ അഭിഷേകംചെയ്തല്ലഹലംനരകിഗാമിക്കണം * ഭര
തന്റെറകലത്തിങ്കലില്ലാക്കുംപാപോലകർ മുനിക്കുറുപനേക്കാണൊൻ
വയ്ക്കുന്നുംകേട്ടതില്ലെടൊ * കേറാഞ്ഞുപരീക്ഷിത്തുറുപൻവാഴ്
ന്നപ്പിരിയായ് ആശീർവാദംചെയ്തയാത്രപറഞ്ഞിട്ടിങ്ങുപോന്നിടാം' *
സുതൻ പറഞ്ഞു.

കാവൽക്കാരത്താപുസന്മാർതന്റെറവാക്കിതുകേൾക്കയാൽ ചൊ
ല്ലിനാർവിപ്രരെന്നോത്താരാജകല്പനയിങ്ങനെ: * 'വിപ്രരേ! റുപനേ
ക്കാണൊനിന്നസൗകര്യമായ് വരാ നാളെയീമന്ദിരത്തിങ്കൽവരുവിൻ
നിക്കുളൊക്കയും * ദ്വിജന്മാർക്കുമാളികയിൽകേറിക്കൂടാമുനീന്ദ്രരേ! വി
പ്രശാപഭയംമൂലംരാജാജ്ഞയിതസംശയം * ചൊല്ലിനാരുടനാവി
പ്രർ: 'ഫലമൂലജലങ്ങളേ ആശീർവാദത്തോടുറുപൻഗ്രഹിക്കുമറിയിക്ക
ക'. * മുനിമാർവന്നുനീക്കുന്നവർപോയറിയിച്ചുടൻ ഫലമൂലങ്ങ
ളേക്കൊണ്ടുപോയവാനുചൊല്ലിനാൻറുപൻ * കായ്ക്കുമെത്തന്നുചോ
ദിക്കുവരാൻചൊല്ലുകാരിലേ നമിക്കുന്നനിന്നകാണൊൻതരമില്ലെ
ന്നുമോതുക * അപർപോയ് ഫലമൂലങ്ങളൊക്കയുംകൊണ്ടുവന്നുടൻ
റുപാന്തുകേസമപ്പിച്ചുബഹുമാനപരസ്സരം * വിപ്രവേഷമെടുത്തു
ളൊ സപ്പുക്കുറുപോയശേഷമായ് ഫലംകയ്ക്കൊണ്ടുപ്രാലൻമന്ത്രിമാ
രോടുചൊല്ലിനാൻ: * 'വിപ്രന്മാരാൽതരപ്പെട്ടീഫലങ്ങൾനിങ്ങളൊ
ക്കയും ഭക്ഷിക്കിത്വലതാമൊന്നുതന്നുംഭക്ഷിച്ചിടാമിതിൽ' * റുപനീ
വണ്ണമാതിത്തന്നിഷ്ടന്മാർക്കുവനരുകിനാൻ പഴുത്തതായൊന്നതാൻ
മെടുത്തിട്ടുകീറിനാൻ * അതുകീറിമുറിച്ചുപ്പോരുകളിൽചെറു
താംപഴു കണ്ണുണ്ടുക്കുറുത്തിട്ടും ചുവന്നുടലായ് റുപൻ: * അതുകളെ
തട്ടുതംപുണ്ടാമന്ത്രിമാരോടുചൊല്ലിനാൻ: 'ആദിത്യനസ്തമിക്കുന്നവി
ഷത്താൽഭരമില്ലമേൽ * സചികർക്കാവിപ്രശാപംകടിച്ചീടട്ടെയിപ്പ
ഴു' എന്നുചൊല്ലിത്തൻകഴുത്തിൽകടിച്ചുചുതിനേറുപൻ * സൂര്യനങ്ങ
സ്തമിക്കുമ്പോൾകഴുത്തിൽചേർത്തൊരപ്പഴു മഹാഭയങ്കരൻകാലറുപൻ
തക്കുകനായിതേ * ചുറ്റപ്പെട്ടവനാൽവേഗംകടിക്കപ്പെട്ടമനാവൻ

മന്ത്രിമാരതുളപ്പെടുക്കുവിച്ചേററംകരഞ്ഞുടൻ * ലോരസപ്പത്തിനേ
ക്കണ്ടുയെപ്പെട്ടോടിനാരവർ ഹാഹാകാരംതുലോമുണ്ടായ് കാവല്ലാർ
വിളികൂട്ടിനാർ * സുപ്പഭേമത്തിനാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടപെരുരുഷഭീനനാ
യ് റുപനൊന്നുപറഞ്ഞില്ലങ്ങിളകാതെയുമായിതേ * തക്ഷകൻതൻ
മുഖത്തിൽനിന്നുണ്ടായതിഭയങ്കരം വിഷാഗ്നിയതുരാജാവിൻപ്രാണനേ
വേർപെടുത്തുടൻ * തക്ഷകൻറുപനെക്കൊന്നിട്ടുനാകാശവാസിയാ
യ് കണ്ടിലോകംഭാമിപ്പിക്കാൻമിടുക്കുള്ള വനേജനം * വെന്തവൃക്ഷം
പോലെജീവൻപോയിവീണങ്ങുഭൂപതി മുതനാമവനേക്കണ്ടുക്കുവിച്ചാ
ർജനമൊക്കയും *

ശ്രീഭേമീഭാവതം രണ്ടാംസ്ഥം

തക്ഷകഭംഗം

പത്താമദ്ധ്യായം

പ തി നൊ ന്നാ മ ഭ്യ യം .

൦

സുതൻപറഞ്ഞു.

രാജാവുമുതനായപ്പോൾശേഷക്രിയകളൊക്കയും മന്ത്രിമാർത
ന്നെചെയ്യാരുപ്പതുൻബാലകനാകയാൽ * ഗംഗക്കരയതിൽ, വെന്തു
ഭൃംഗപോലായമന്നാദന അകിൽചന്ദനവുംചേർന്നിതയിൽക്കൊണ്ടു
വച്ചതെ * ഭർമ്മതിപ്പെട്ടഭൂപനായ്സംസ്കാരാദികളൊക്കയും വേദ
മന്ത്രങ്ങളാൽച്ചെയ്യാർപുരോഹിതർവിധിപ്പടി * ബ്രാഹ്മണക്കായ്ഗോ
ധനാദിദാനംചെയ്തയഥോചിതം അന്നദാനഞ്ചെയ്തനേകംവസ്രഭൂന
വുമങ്ങനെ * പ്രജകൾക്കൊക്കയുംപ്രീതിയുണ്ടാക്കുംബാലപുത്രനേ സിം
ഹാസനത്തിൽവാഴിച്ചുനൻമുള്ളുത്തത്തിൽമന്ത്രിമാർ * ഭേദശക്കാരും
പെരുരുമാരാജവിഹ്വരങ്ങളോടുടൻ ജനമേജയനോരാജാവാക്കിവാഴിച്ചു
ഭംഗിയായ് * വളർത്തുമയോടാരാജകാതുളമല്ലാപരിച്ചവൻ ദിനന്തോ
റുംവളന്നേററംബുലിമാനായ്ഭവിച്ചതെ * പതിനൊന്നാംവയസ്സിങ്ക
ലുചിതവോൽപുരോഹിതൻവിദ്യയെല്ലാംപഠിപ്പിച്ചുപരിച്ചു, ഭംഗിയായ
യവൻധനുർവേംകൃപാചാതുൻപഠിപ്പിച്ചതിഭംഗിയായ് ഭാഗ്വൻഭ്രോ
ണരംകണ്ണാജ്ജനന്മാരെയതെന്നപോൽ * വിദ്യയെല്ലാംപഠിച്ചേററം
യോഗ്യനായ് ബലവാനായ്വേദമെല്ലാമറിഞ്ഞിട്ടുസുക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാ
യവൻ * ധർമ്മശാസ്ത്രാർത്ഥകുശലൻ, സത്യവാദിജിതേന്ദ്രിയൻരാജ്യംരക്ഷി

മുധമാന്മാരായ്മ പത്രക്കുളയുമായ് * 'സുവണ്ണവർമ്മാ' കാശീശനവൻ
പുത്രി 'വപുഷാ' അക്കന്യയേയവൻനരകീവരീക്ഷിത്തിൻറപത്ര
നായ് * അക്കോമളാംഗിയോടൊത്തുമാലിച്ചാൻജനമേജയൻ വിചി
ത്രവീര്യൻകാശീശപുത്രികാന്തയോടൊത്തുപോൽ * സുഭദ്രയോടൊ
ത്തുപണ്ടാപ്പാർത്ഥനെന്നതുപോലെയും വന്നത്തിലുംനല്ലപുകാവനത്തിങ്ക
ലുമാറുപൻ * ശമിയോടിനൃണനെന്നോണംകളിച്ചാനവളോടുമായ് സു.
ഖലാളിതരായിട്ടുതുഷാരയീജനങ്ങളും * അമാത്യന്മാർസമന്തന്മാർകാ
യ്ക്കുമല്ലാംനടത്തിന്മാർ ഈകാലത്തിങ്കലുത്തരനെന്നപേരായമാമുനി *
തക്ഷകോപദ്രവംമൂലംഹസ്തിനാപുരമെത്തിന്മാൻ ആജ്ഞവന്ധവകരം
ചെയ്യാനെന്നോത്തുകണ്ടതിൽ * ജനമേജയനെന്നോത്തിട്ടവന്നരികി
ലെത്തിന്മാൻ *

ഉത്തരൻ പറഞ്ഞു.

കാലത്തിനൊത്തുവേണ്ടുന്നതറിയുന്നില്ലനീനൃപ! വേണ്ടാത്തതെ
ല്ലാംഞ്ചെയ്യുന്നതുമെയ്യുന്നില്ലെന്നുവേണ്ടതു് * ഉത്സാഹമില്ലിപ്പിച്ചിപ്പിന്ന
റിയുന്നില്ലവൈരവും അറിവില്ലാക്കളിക്കുട്ടിനൊമ്പേക്കുപ്പതെന്തി
നായ്.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

വൈരമെന്തതറിഞ്ഞില്ലാചെയ്തില്ലെന്നുപ്രതികൂിയ? മഹാത്മ്യ
വേ! പറഞ്ഞാലുംപിന്നൊന്നൊന്നുചെയ്തിടാം *

ഉത്തരൻ പറഞ്ഞു.

ഏഴുനാൾതക്ഷകൻനിൻറഅപ്പനെക്കൊന്നുഭൂപതേ! മന്ത്രിമാ
രെടുചോദിക്കുകൂപ്പൻറമരണഭവാനു് *

സുതൻ പറഞ്ഞു.

അതുകേട്ടിട്ടുരാജാവുചോദിച്ചാൻമന്ത്രിമാരെടായ് വിപ്രശാപ
ത്തിനാൽപാമ്പുകടിച്ചെന്നവർചൊല്ലിന്മാർ *

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

വിപ്രശാപംതന്നെഭൂപൻമരിക്കാനുള്ളകാരണം ദോഷ തക്ഷ
കനെന്താണെന്നെന്നോടോതുകമാമുനേ!

ഉത്തരൻ പറഞ്ഞു.

കാശ്യപന്ധനംനരകിയായുചാനങ്ങുതക്ഷകൻ അപ്പനെക്കൊ
ന്നവൻനിൻറവൈരിയല്ലേ?നരായിപ! * 'ഭയ'വിൻഭായ്യയേപ്പണ്ട
സ്വപ്നതീണ്ടിമരിച്ചുപരം വേട്ടില്ലെന്നാലുമഖൈവിറുപ്പിച്ചാമുനിശ്ച

ഹിച്ഛപാവിനേയവൻ * അച്ഛനേക്കൊന്നുസർപ്പത്തിൽവൈരത്തേ
വിട്ടുനീറുവ! കോപമില്ലാതിരിക്കുന്നഭരതശ്രേഷ്ഠനെങ്കിലും * സ്നാനഭാ
നങ്ങളെന്തേനിൻതാതൻവാനിൽമരിക്കയാൽ സർപ്പങ്ങളേക്കൊന്ന
തിന്റെപ്രതികൂിയനടത്തുക * പിതൃവൈരത്തെയാക്കാത്തോൻ മുത
പ്രായനസംശയം അവരേക്കൊല്ലുവോളംനിന്നച്ഛന്നഗതിയില്ലെടോ! *
അംബായാഗമിതെന്നോതിസ്സർപ്പയാഗംതുടങ്ങുക പിതാവിനോടുസ
പ്തങ്ങളുൾക്കുള്ളവൈരത്തെയാത്തുനി *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

എന്നവൻചൊന്നതുംകേട്ടാജനമേജയനാംഗുപൻ അതിലുഖ
ത്തൊടുംകണ്ണിൽനിന്നുകണ്ണീരുവാത്തുതേ * വൃഥാഭിമാനി,ഭർബ്ബദ്ധി,
ഞാനെന്നേധിക്കരിക്കണം സർപ്പചീഡിതനായച്ഛൻഗതിയില്ലാതെ
പോകയാൽ * ജപിക്കുംതിയിലിട്ടെല്ലാസ്സർപ്പത്തേയുംവധിച്ചുഞാൻ
അച്ഛനായ് പകരംചെയ്യാനിന്നയാഗത്തുടങ്ങുവൻ * മന്ത്രിമാരെയൊ
ക്കെവിളിച്ചിവണ്ണംചൊല്ലിനാൻഗുപൻ മന്ത്രിമാരേ!യാഗപദാർത്ഥങ്ങ
ളേശേഖരിക്കുവിൻ * ഗംഗാതീരത്തുനൽഭൂമിയുളളിച്ചിട്ടുവിപ്രരാൽ നൂ
റുതുണിട്ടുതീർക്കണംനല്ലതായൊരുമണ്ഡപം * ഉണ്ടാക്കണംയാഗവേദി
നിക്കുളെന്തെമന്ത്രിമാർ വിസ്താരമായ് സർപ്പസമുതത്തിൽവച്ചുനടത്ത
ണം * പശുവാത്തക്കുകൻതന്നെ,ഹോതാവുത്തങ്കനാമുനി ക്ഷണം
ക്ഷണിക്കണംനല്ലവേദമോതുന്നവിപ്രരേ *

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

മിട്ടുക്കേറുമന്ത്രിമാരാജകല്ലനമൂലമായ് വട്ടങ്ങളെല്ലാകൂട്ടീടുവേ
ദിയുംതിന്തുതേകുമായ് * ഹോമംതുടങ്ങി,യന്നേരമിന്ദ്രനേക്കണ്ടതക്ഷ
കൻ ചൊന്നാൻശത്രുഭയാത്തൻഞാനെന്നേപ്പാദിക്കണംഭവാൻ * ഭയ
മുള്ളവനേയാശപസിപ്പിച്ചുമാസനത്തിലായ് ഇരുത്തിയഭയംനരകി
പ്ലേടിവേണ്ടുനൊല്ലിനാൻ * അഭയംനരകിയവനായിരുന്നെന്നത
റിഞ്ഞുടൻ ഉത്തങ്കനിന്ദ്രനോടുംകൂടാവാഹിച്ചതിഭക്തിയായ് * ഉട
നോത്താൻതക്ഷകനാജരൽകായജനായിടും ആസ്തീകനെനുപേരാണ്ട
ധർമ്മാത്മാവാമുനീന്ദ്രനേ * ജനമേജയനേവനുപകൃഷ്ടീബാലനാമുനി
ബാലനാംനല്ലവിദാനേക്കണ്ടുപൂജിച്ചുഭൂപതി * പൂജിച്ചിട്ടവനോടായി
ച്ചോദിച്ചാനാഗ്രഹംഗുപൻ സർപ്പസമുതനിറുത്തേണമെന്നപേക്ഷിച്ചു
മാമുനി * സത്യാബന്ധിച്ചുകൂടപേക്ഷിച്ചതുമൂലമായ് ഗുപൻനി

രണ്ടിനാൻ സപ്പു രാമത്തേമുനിവാക്കിനാൽ * ഭാരതത്തേയവനായി
 കേരപ്പിച്ചാൻ വിസ്തരിച്ചുടൻ ശാഖിപനില്പുതു പതിക്കുന്നനായ്
 ത്രുവിച്ചു * ചാലിച്ചാൻ പാസനോടൊമട്ടുണ്ടാകശാഖിനെ
 വൻ എന്തുരാതുനാളെ മററതെപിക്കുമൊ മുന്ത * അഭ്യമന്തു
 നെന്തല്ലീവണ്ണ മൃതനാകുമേൽ ക്ഷത്രിയർക്കണത്തിങ്കൽമരണശ്ശേ
 ഷ്ടമുതിലും * ഉത്തമംചോരിയേലോ പാസമ്പരവേക്കാവിധിച്ചുവ്കം? ആ
 കാശത്തിങ്കൽവെച്ചു മരിച്ചുഗതിയെന്നിയെ * മനശ്ശാതിക്കളുമാ
 ഗ്ഗുരൊരാൽകസത്യ പരീസുത! സപ്തംചാ പിപ്പുതരുണ്ണഗതിവേദ
 തെതാരെൻ പതാ.

ഭൂമിദവീജനവാതം രണ്ടാംസ്ഥാനം
 സപ്പുസത്രനിവാക്കും പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

സുതൻപറഞ്ഞു.
 ഇപ്രകാരമാവാക്കുകേട്ടമനിസന്യാസരീസുതൻ അസ്സലസ്സിക്കൽ
 വെച്ചു ചാമനാടനടുചൊല്ലിനാൻ * പുണ്യമായ് ശിവമായ് നാനാക
 മകരവേഗാഗ്നമായ് അശ്വതുമാദോഗവതംപറയാനേകേക്കു
 ത്വപ! * ഏതപുത്രനാശ്വകനായ് പരിച്ചു ത്വപണ്ടുതാൻ മഹാര
 ഹസ്യാശ്വതാൻനിന്നോക്കുപ്പിച്ചിടാമ്പ! * ധർമ്മാത്മകാമമോക്ഷ
 ജലംകൈല്ലാമുലംശ്രവിക്കുകിൽ വേദജലംകൊക്കയുംസാരസുഖംശ്ര
 ഭവുമേകിടും.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

ആസ്ത്രീകനാക്കളു പുത്രൻയാഗവില്ലത്തിനെതിനായ് വന്നവൻ
 ഫലമെന്താണീസപ്പുരക്ഷയിലെന്മുന്ത! * വിസ്തരിച്ചാതന്നെനീയി
 നീച്ചരിത്രമൊമതേ! പുരാണമെല്ലാമതുചോൽചൊൽകവിസ്താര
 മായ് പ്രഭോ!

സുതൻപറഞ്ഞു.

ശാന്തനായജരല്ലാരു, വിവാഹംചെയ്തതില്ലെടോ കണ്ടാൻവന
 ത്തിൽകഴിയിൽ തുങ്ങിനരക്കുംചിതിർക്കളേ * മുദാജരല്ലാരുവിനോടു
 ചൊന്നാൻ! ചിത്രക്കരസപ്തംഗതി, തൃപ്തി, മുത്താ || നിനക്കെഴുന്നേ
 ന്നാലെങ്ങൊരും! കടിക്കുണചെയ്യുകനീവിവാഹം || പറഞ്ഞ
 വൻനല്ലനുകൂലയായും! സമാനയായുംവലിവേലഭിച്ചാൽ || കഴിച്ചിടാം

അനുകരണവിധാനം | പിതൃക്കളേ! ചൊൽവതൂസത്വത്തെ 'എന്നു ചൊല്ലിത്തരുന്നതരീതി' മമാടാൻനടന്നു കീഴിൽവീഴാനനുശയിച്ചു മുമ്പാകെത്തുടർച്ച! * വിനതാകൃഷ്ണപരമേശ്വരനാശ്വപദോർമ്മാർ സൂത്രകർത്താക്കുതിരയോടുകൂടിയൊന്നുതൃമുഖപര * കൃഷ്ണവിനതയോടോ തിയിത്തേർക്കുതിരതന്നുടെ നിറമെന്തെന്നുവേഗത്തിൽസത്യമായു ചൊല്ലുക.

വിനയം ചെയ്യുന്നു.

വെളുത്തതാണിഷ്ടിരനീ നി യു ന്നതെന്തുവാൻ നീയുനിറം
ഖാൽകപിനോവാളുകുറാനമക്കുകൾ.

கி.மு. பானசு.

കുത്തതാണിക്കുതിരയെന്നുതാൻചൊല്ലിപ്പോയതേ എന്തോടുകൂടി
 ചിപന്നാലുംതോല്പുണ്ണാർഭാസിയാകണം

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

[illegible]

രീനയെ പറഞ്ഞു.

എന്തുചാല്പുസ്തവത്തിലുൾപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുന്നതും നീചമക്ക
ണമെന്നെയെന്നോടുന്നവളുമാണിത്.

ഗരുഡൻ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ ചുമന്നെവിടെത്തന്നെവിടെക്കൊണ്ടയാക്കിടാം * ള്ഃവി
 ചിടാത്തു. നീന്നെടുവരവളാക്കിടാം.

വ്യസനം പറഞ്ഞു.

എന്നുകൂട്ടാവിനിതയുക്തപിന്നരികെത്തിനാൾ * മഹാബലൻ
ഗതധനംദാസ്യത്തേവർപെടുത്തുവാൻ പ്രതരോവെളക്കൊണ്ടിങ്ങ

ഴിക്കക്കരെയൊക്കിനാൻ * അങ്ങുപോയ് ഗരുഡൻ ചെന്നാൻ: 'നമിക്കാ
മംബ! ചെല്ലുക എങ്ങനെ നമ്മദാസ്യം വിട്ടൊഴിയും ശങ്കയെന്നിയേ!'

കുറ്റപ്പാത്ത

സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു ബലമാനമുതം കൊണ്ടുവന്ന നീ എൻപുത്രക്കേ
കിരീടത്തെയും ഉളവാസ്യമൊഴിക്കുക.

റാസൻ പറഞ്ഞു

എന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ടു വിട്ടുപോയതിനാൽ മഹാബലൻ യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടെത്താനുസ്മയാകും വേഗം തരമൻ * കൊണ്ടുവന്നതിനേയമ്മ
യ്ക്കേകിനാൻ വിനതാസുതൻ വിനതയ്ക്കു ഉളവാസ്യം തയ്യിതുമൊഴിച്ചവൻ * കളിയ്ക്കാൻ പോയി സപ്പുളളിനാൽ സുധയെ കൊണ്ടുപോയ്
വിനതാദാസ്യവുമായിൻ ഗരുഡൻ മഹാബലത്തിനാൽ * സുധയെ യുദ്ധം
വിരിച്ചു ഉളകൾ നക്കി പാവുകൾ ഭാഗ്യം തട്ടിയൊഴുപ്പുണ്ടാക്കി
പ്രാണമെന്നൊരുമയ് * അഴലോട്ടു നൽ ശാപാലാവാസുകി തുടങ്ങി
യോർ ബ്രഹ്മാവേദം നേർപ്രാപിച്ചോതിനാൻ ശാപഭീതിയ * അവ
രോടോതിനാൻ ബ്രഹ്മാജാതൻ കാര്യമൊരുമി അപ്പോൾ ഉളവാസുകി
തൻ സ്വപ്നം വെളിപ്പെട്ടു * അവർക്കുണ്ടാസുതൻ കേണി ചീട്ടുനിന്നു
ഉളയൊക്കയും ആ സ്ത്രീകളെ നേർപോയിട്ടുണ്ടാകും ശങ്കയില്ലതിൽ * ബ്ര
ഹ്മാവിൻ വാക്കുകേട്ടു പനത്തിൽ ചെന്നു വാസുകി വിനയത്തോടൊപ്പം
യാമനിക്കായിട്ടു നൽകിനാൻ * തൻ പേരവർക്കു നന്നായിട്ടു വന്നോ
ടോതിയാമനി: 'അപ്രിയമെല്ലിലവളെ നന്നാൻ സത്യമിച്ഛം' *
അതുപോൽ സത്യമെല്ലിട്ടാലേ സപീകരിച്ചവൻ ദാനമെല്ലു വള
സപ്പം, തൻ ഗുണത്തിന്നുപോയുടൻ * പണ്ണശാലയുമുണ്ടാക്കീട്ടാവന
ത്തിങ്കലാമനി അവളോടൊത്തു സുഖമായ് വസിച്ചാൻ സുപ്രസംഗം! *
ഭക്ഷണമെല്ലായ്ക്കു ഭിന്നമല്ലാത്തവരെന്നാൻ അവിടത്തെ രീതികളായി
ട്ടിന്നു സപ്പം സോഭി * എന്നെ എൻ വല്ലഭേ! നീയുമാരിക്കുമുണ്ടാ
ത്തൊലാ എന്നു സുന്ദരിയോടോതിട്ടുറങ്ങി മിസത്തമൻ * ആമിത്യന
സ്സമിച്ചു പാദസന്ധ്യ സമയമായിതേ എന്തു ചെയ്തു വൃദ്ധയെ മില്ലി
അപേക്ഷിക്കുമെന്നതിനാൽ * ധർമ്മലോപദയത്താലുണ്ടാക്കിയ വി
രോധത്തുടൻ സന്ധ്യാകാലം നിഷ്കലമായ് പോമെന്നു തൊന്നിക്കുകിൽ *

ധർമ്മനാശത്തിനേക്കാളുപേക്ഷിപ്പതുനല്ലതാം മുതിയെന്നു നരനാ
 നരകം ധർമ്മഹാനിയായ് * എന്നോത്താമുനിയെ ബാലയായുള്ള വളുണ
 ത്തിനാഥ: 'സന്ധ്യാകാലം വന്നെഴിക്കുകഴിക്കുക ഭയം' * എഴീ
 റാമുനികോപത്തോടവളോടോതിയിടുക: 'പോകുന്നൊൻ, ഭ്രാതൃ
 ഗേഹേപോകൻ ഭ്രാവിപ്പാതിൻ!' * എന്നുകേട്ടുവിറച്ചിട്ടാമുനിയോട
 വരും ചാല്പിനാഥ: 'ഭ്രാതാവെത്തിന്നെന്നനുകിയതെങ്ങനെ ഭവിച്ചി
 ടും?' * അതുകൊണ്ടവളോടായാമുനിയെ ചൊന്നാനസംശയം മുനിതള്ളീ
 ടുവരും പുകാരാസുകിക്കുള്ള പത്തനം * പതിച്ചൊന്നതുപോൽ ഭ്രാതാ
 ചോദിച്ചിട്ടവളോർന്നാഥ: 'ഉണ്ടെന്നോതിയുപേക്ഷിച്ചിട്ടെന്നയാമു
 തിപോയിതേ' * അതുകേട്ടാവാസുകിയും സത്യവാക്കാണമാമുനി എ
 ന്നറച്ചിട്ടവളെയും വാഴിച്ചുവെന്നതിലായ് * കരേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോ
 ളുണ്ടായി മൂന്നിബാലകൻ ആസ്തികനെന്നു പേരോടുകീർത്തിച്ചാനായ് ഭ
 വിച്ചതേ * അതിനാൽ മാത്രപക്ഷത്തിൻ രക്ഷക്കു സുകുലോചനൻ
 മുനി, നിന്നടയാഗത്തേക്കു കീറുപസത്തമ! * നീ ചെയ്തതു ഞ്ഞായാ
 യാവരം ശത്രുമുതലൻ വാസുകിക്കു സപസാപത്രൻ നിന്നാൽ മാനിത
 നായ് മുനി * ഭാരതമുഴുവൻ കേട്ടു, ബഹുഭാഗങ്ങളും ചെയ്ത നീ മുനിമാർ
 പൂജിതനായായ്, മംഗലാതേഭവിച്ചിടും * നീ ചെയ്ത സൂത്രമുലാഭിൻ
 പിതാവിന്നു സപത്നീ വനില്ലവശം മുഴുവൻ ശുദ്ധമായ തമിളെപ്പോ *
 ദേവീക്ഷേത്രം ഭക്തിയോടും വിസ്താരത്തിൽ ചമക്കുക സ്ഥിരയെല്ലാമതി
 സുഖമുണ്ടാകും ജനമേജയ! * നൽഭക്തിയോടു പൂജിച്ചാലല്ലൊന്നുകീ
 ടുവോൾ ശിവ വംശവൃദ്ധിയതും ചെയ്യു മുറപ്പാണിൻ രാജ്യവും * ഭേ
 വീയാഗത്തെ വിധിപോൽ ചെയ്തിട്ടു ഞ്ഞായാലും പരാണമാഭാഗവ
 ത്താനീകേട്ടിടുകമന്നവ! * കേൾപ്പിക്കാനിന്നെ ഞാനേറെ ശുദ്ധയായു
 രുള്ളൊരക്ഷമ അനേകരസമോടൊത്തദിയാസംസാരനാഗിനി * ഇപ്പ
 ഞ്ഞത്തിൽ നിന്ന ന്യായം കേൾപ്പാനില്ലൊന്നു ഭൂമിയിൽ ദേവീപാദത്തിൽ
 നിന്ന ന്യായമായിപ്പാനമില്ലെടോ! * അവർത്തനേ ബുദ്ധിമാന്മാർ ധന്യ
 നാർ ഭാഗ്യമുള്ളവർ ആർക്കുള്ളിൽ ദേവിയെപ്പോഴും വസിക്കുന്നതിങ്കേതി
 യായ് * എവരും ബയെ എപ്പോഴും മാരാധിക്കാതിരുന്നെങ്കിലും അവർ ദുഃഖി
 തരായ കാണപ്പെടുന്നിന്നിദ്ധരിയിൽ * ബ്രഹ്മാദിദേവന്മാരെല്ലാം
 ദേവന്മാരായ നചെയ്തവർ അദ്ദേവിതേയേതുന്നരൻ സേവിച്ചിടാതിരുന്നി
 ടും തിരുമാരിതുകേട്ടാലും കോമമല്ലും ഫലിച്ചിടും വിഷ്ണുവിന്നായ് ദേവി

തന്നെയുപദേശിച്ചതുത്തമം * ഇതുന്നീകേൾക്കയാൽനിൻറമനസ്സു ഭവി
ഭവിച്ചിടും പിതൃക്കൾക്കുക്കുയംസ്വപ്നപുരാണാകേൾക്കിൽവന്നിടും.

ശ്രീഭദവീരാഗവതം രണ്ടാംസ്കന്ധം
ആസ്തീകോത്ഭവം പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം
രണ്ടാംസ്കന്ധം സമാപ്തം.
ശ്രീലളിതാംബികാവൈ നമഃ
ശ്രു ഭം .

മൂന്നാംസ്കന്ധം

ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു

ഭഗവാന്ദേ! ഭവാൻചൊന്നോരംബായാഗമഹത്തുതാൻ അംബ
യാരെവിടുന്നെമ്മടുങ്ങായെവുണ്ണമുഷ്ഠ വരും? * അവർതന്യാഗമെ
വുണ്ണമെന്തൽ രൂപമോതുക? വിധാനവുവിധിയെങ്കോപ്പം, നീസർപ്പ
ജന്തൻഭയാനിധി * ബ്രഹ്മാണോപത്തിയുംചൊല്ലുകവുണ്ണവിസ്തരി
ച്ചുനീ? ഏതുചോദിക്കിലുംനീയിന്നതെല്ലാമറിയുന്നവൻ * ബ്രഹ്മാവും,
വിഷ്ണുവും, യദൃച്ഛ, മൃവരക്കേട്ടതുണ്ടുതാൻ സൃഷ്ടിപാലനസംഹാരംചെ
യ്ക്കാർസഗുണാണിവർ * ഇവമഹാമാർഗ്ഗപത്രന്ത്രന്മാരാണോ?
ചൊൽകമൊമുനെ! അതോപരായീനരാണോ? കേൾക്കാനാഗ്രഹമു
ണ്ടമെ * ഇവർമരിയ്ക്കുന്നവരോ? സച്ചിദാനന്ദരൂപരോ? അല്പാത്മി
കാദിഭുവങ്ങളുമേജാരോ? ചൊല്ലുകല്ലയോ? * കാലത്തിൻറവശ
ത്തോയിഴുകുതരാംഭവേനായകർ? എമ്മട്ടെതിൽനിന്നുണ്ടായോരിതെ
ല്ലാമാണസംശയം * ഇവർക്കുസുഖഭുവങ്ങളുണ്ടോ, മടി, യുറക്കവും?
തൊലിതൊട്ടേഴുയാതുകൾകൊണ്ടാണോഭേദമല്ലയോ? * നിമ്മിച്ചു
തെന്തിനാലേതിന്ദ്രിയങ്ങൾഗുണമേതുവാൻ? സുഖാനുഭവമെവുണ്ണമെ
ന്തായുസ്സിൻറനിണ്ണയം? * ഇവർവാസസ്ഥാനമൈശ്വര്യവുംപിന്നെ
യരയ്ക്കുനി ഇച്ചുരിതുംവിസ്തരിച്ചുകേൾപ്പാനാശിച്ചിടുന്നുതാൻ *

വൃഷൻ പറഞ്ഞു.

ബുദ്ധിമാൻനീയെതിൽനിന്നിബ്രഹ്മാദികൾഭവിച്ചതും? എന്ന
ചോദിച്ചാരച്ചോളംവൈഷമ്യംതന്നെമന്നവ! * ഇതുതാൻപണ്ടു

പോലിച്ചേൻനാരദമുനിയോടുത്താൻ വിസ്തരിച്ചെൻറമുഖിയിലെന്ന
 തരംചൊന്നതോതിടാം * ഒരിക്കൽകണ്ടുതാൻഗംഗാതീരത്തിൽ
 വെച്ചുശാന്തനായ് സർപ്പജനനായ്, വേദവിത്തായുള്ള നാരദനേമുദാ *
 ഉടനേത്താൻചെന്നവൻറപാദങ്ങളിൽവണങ്ങിനേൻ അവൻചൊ
 ന്നിട്ടരികിലായാസനത്തിലിരുന്നുതെ * കശലപ്രശ്നവുംചെയ്തപ്പോ
 ടിച്ചാമുനിയോടുത്താൻ ഗംഗക്കരമണൻതിട്ടിൽതനിയേമുനിവാഴ
 വെ: * 'അതിവിസ്താരമായുള്ളിബ്രമാണ്ഡത്തിന്നുമാമുനെ! പ്രധാന
 കർത്താവാരെന്നവിസ്തരിച്ചുചൊല്ലുനാം * എതികൽനിന്നിബ്രമാണ്ഡ
 മുണ്ടായിമുനിസത്തമ! അനിത്യമൊ?നിത്യമൊ?തിതെന്നോചൊല്ലുകഭൂ
 സര! * കർത്താവിതിന്നൊരാളാണോ?പലരൊ?രണ്ടുമെന്നിയെ കർത്താ
 വില്ലാതില്ലകാൽമെന്നാണെന്നുപെക്ഷവും * ഇതസംശയസമൂഹ
 ത്തിൽമുഖിവിസ്താരമായിട്ടും സംസാരത്തില്ലോടിശയമുള്ളെന്നക്കര
 കേറുക * സദാശിവൻ, മഹാദേവൻ, ജനനാശങ്ങളുറാവൻ, ആത്മാ
 രാമൻ, സുരശ്രേഷ്ഠൻ, ത്രിഗുണൻ, നിമ്മലൻ, ഫരൻ, * സംസാരതാര
 കൻ, നിത്യൻ, സൃഷ്ടിസ്ഥിത്യനുകാരണൻ, ശങ്കരൻതാനെന്നചൊല്ലും
 ചിലർകാരണകാരണൻ * സർപ്പലോകത്തിന്നുനാഥൻ, സർപ്പശക്തിയു
 മുള്ളവൻ അപ്സരതൻ, പരമാത്മാവാമീശപരൻ, ഭക്തിമുക്തിദൻ *
 വ്യാപകൻ, വിശ്വേശ്വരൻ, നാഗ്വത്തരവിതൻമരി എന്നോതിയസ്മിദ്വാ
 ക്കുന്നമഹാവിഷ്ണുവിനേമുനെ! * ഭൂതങ്ങളെപ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നസർപ്പജന
 നായിട്ടും ചതുർമുഖൻ, സുരശ്രേഷ്ഠൻ, നാഭിപത്മഭവൻ, വിഭ * സത്യ
 ലോകത്തിൽവാഴുന്നോൻ, ലോകമെല്ലാംചമച്ചവൻ ബ്രഹ്മാവവൻസൃ
 ഷ്ടികർത്താവെന്നോളംചിലരൊക്കെയും * വേദജ്ഞന്മാർചൊല്ലിടുന്ന
 സൂത്രനെസ്സർപ്പനാഥനായ് രണ്ടുസന്ധ്യയിലുപാടിസ്തുതിക്കുന്നവർനി
 ത്രവും * യജ്ഞാധീശൻ, സുരാധീശൻ, ത്രിലോകേശകൻ, ശമീപതി
 സോമപൻ, യാഗഭോക്താവുസോമപന്മാക്കുതിഹിയൻ * ശതകൃത
 സമസ്രാക്ഷൻ, ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നവാസവൻ എന്നുചൊല്ലിട്ടയാഗത്തിൽ
 പൂജിക്കുന്നിത്രനേളിലർ * ചന്ദ്രനേ, യഗ്നിയേ, പാശിതന്നേ, വായുവി
 നേയുമെ കശേഭനേ, കാലനേയും, ഭജിക്കുന്നതുരാംചിലർ * കാൽമെ
 ല്ലാംസാഖ്യമാക്കുംഹേരംബൻകുഞ്ജരാനന്ദൻ ഗണനാഥൻ, സർപ്പനാഥ
 നെന്നായ് മറുചിലാളുകൾ * ആചാര്യന്മാർചിലർ, സർപ്പാത്മങ്ങളേ
 കാൻഭവാനിതാൻ ആദിമായാ, മഹാശക്തി, പരമഹാതമനായാമിട്ടും *

മുഖപ്രകൃതിയായുള്ളോരും, ബ്രഹ്മമന്താനായിരിപ്പവരും ദേവന്മാർക്കു സർവ്വ
 ഭൂതങ്ങൾക്കു ജനനിയായവരും * ആദ്യന്തമരവരും, പൂർണ്ണാ, പ്രാപിച്ചോരും
 സർവ്വജ്ഞവിൽ നിർണ്ണാ, സഗുണാലോകങ്ങൾക്കെല്ലാമീശപരീശിവാ *
 വൈഷ്ണവീ, ശങ്കരീ, ബ്രഹ്മമീ, വായണീ, വാസവീ, പരാ വാരാഹീ, നാര
 ണിം, ദീനല്ലത്തുകാര, കിന്ദിരാ * വേദാംബ, യേകസംസാരവൃക്ഷവേ
 രായിരിപ്പവരും ഭക്താൽകാമങ്ങൾനരകന്നോരും, വിദ്യ, ദുഃഖംകെട്ടപ്പ
 വരും * നിഷ്കാമിഭേകപോരും മോക്ഷം, കാമംകാമിക്കനരകപോരും
 ഗുണങ്ങളേവിസ്തരിപ്പോരും, സഗുണാ, ഗുണമരവരും * ഏനോതീട്ടാ
 ദ്രേവിയേത്താൻ ഭജിക്കണവാമതിവാൻ നിരഞ്ജനം, നിരാകാരം, നില്ലേ
 പം, നിർണ്ണം, പരം * അരൂപം, വ്യാപകം, ബ്രഹ്മമെന്നോതുന്ന, ഷി
 മാർചിലർ തേജോമയനിതെന്നായിച്ചിലെടത്തോതിട്ടംഗ്രതി * ആ
 യിരന്തലയുകണ്ണമുള്ള വൻതന്നെകാരണം മുഖവും, ചെവിയും, കയ്യും,
 കാലമുണ്ടവനായിരം * അവൻറപാദോകാശമെന്നോതുന്നമനീഷി
 കരും ശാന്തരജസ്സുറവിരാട്ടെന്നും വണ്ണിച്ചിട്ടനവർ * പരുഷോത്തമ
 നെസ്സർവ്വമേതുവായ് ചിലരെക്കയും പ്രഭുവായിശനായാരുമില്ലെന്നാ
 യ് ചിലപുരുഷർ * സ്വഭാവമായി ബ്രഹ്മാണു മൂണ്ടായിതിനൊരിക്കലും
 കർത്താവായാരുമില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യേതാനുമാളുകൾ * ഇതിന്നൊരീശ
 നില്ലോത്താലിമ്മട്ടെന്നുമിതുള്ളതു പ്രകൃതിക്കില്ല ചൈതന്യ, മകർത്താ
 വാണപുരുഷൻ * എന്തൊല്ലാന്നുസാഞ്ചന്മാരായുള്ള കപിലാദികൾ
 ഈമട്ടിലും മററുമോരോന്നോരോജനമുരയ്ക്കുവാൽ * ഭൂമിയ്ക്കു നൈവനം
 ഞാനിന്നെന്നു ചെല്ലേണ്ടുമാമനെ! ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളറിയാതുറയ്ക്കുന്നില്ല
 മാനസം * അധർമ്മമെന്നതു ധർമ്മം? മറിയുന്നില്ല പക്ഷണം സത്യധർമ്മ
 മതും സതപഗുണവും ചേർന്നുവേകൾ * കേഴുന്നപാപാസുരരാൽ ധർമ്മ
 സ്ഥിതിയുമെന്തതിൽ? എന്തവംശങ്ങൾ പാണ്ഡവന്മാർ, സഭ്യന്തർ, ധ
 മ്മമൊത്തവർ * ദുഃഖിച്ചാധികമായ്, ധർമ്മസ്ഥിതിയെന്നിതിലോതുക?
 അതിനാൽ സംശയംകൊണ്ടു നർമ്മതിവിനശ്യെന്നതെ * ഭവാൻസമ
 ത്വമനിശ്ചയെല്ലാമില്ലാതെയാക്കണം സംസാരമാം സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി
 പൊങ്ങുന്നൊരെന്നെനീ * ജ്ഞാനമാം കപ്പലിൽക്കേറി മുറുതീരത്തി
 ലാക്കുക.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

ഭവാനുഗ്രഹിനിർണ്ണയം

നൊമ്പലം.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

വ്യക്തം പറഞ്ഞു.

മഹാബാഹോ! കരുശ്രേഷ്ഠനീ വാദിച്ചതുതന്നെഞാൻ ചോദി
ച്ചപ്പൻനാമിൻതന്നോടവനത്തരമോതിനാൻ *

നരകസ്ഥിതനായതും.

മുനെ! നിന്നോടെത്തുലാൽ വൃക്ഷങ്ങൾ സംശയമാണിതു ഇസ്സ
 ദേഹമമാമാരിയേറുത്താനുവലഞ്ഞുപോയ് * ഉടനേസത്യലോക
 ത്തിൽ ചെന്നുതാൻ കാന്തിചേന്നിടം എന്നച്ഛനോടുചോദിച്ചേനി
 ചോദ്യംതന്നെമാമുനെ! * 'ഇബ്രാഹിം മെതിൽ നിന്നാണുണ്ടായ
 ന്നതുമെന്തുതോ! ഭവാനുണ്ടാക്കിയൊ? വിഷ്ണുഭഗവാൻ സൃഷ്ടിച്ചെ
 വോ? * അദ്ദേഹിമ്മിച്ചുവോ? സത്യം ചൊല്ലണം നീ ജഗല്പതി ആരാധ്യ
 നാരാരു കൃഷ്ണനാണല്ലോ റിനം പ്രഭു? * എല്ലാമെന്നോടു ചൊല്ലി
 സ്സദേഹം നീയകറണം വ്യാജമായ് ട്ടുവെച്ചൊരു ജീവസംസാരത്തിങ്കൽ
 ഞിഞാൻ * വേദങ്ങൾ നാലിലും തീർത്ഥങ്ങളിലും വേറെയൊന്നിലും സംശ
 യിച്ചിളകുന്നുള്ള മുറയ്ക്കുന്നില്ലതെല്ലാമെ * പരമാം തത്വമറിയാതെ
 ട്ടിൽ ശാന്തനായിടും? വലുതായ് ചിന്തമെന്നുള്ള മുറയ്ക്കുന്നില്ലാതേ
 വും * യജിക്ക, ചിന്തിക്കുകയും, സ്തുതിപ്പുകൾ ചെയ്യയും ആമേവേണം
 ഞാനറിഞ്ഞില്ലാരു സർവ്വേശ്വരേശ്വരൻ? * ഞാനിരിക്കറിനാമോ ചോദ്യം
 ചോദിച്ചുപോരൂ പിതാമഹൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിനാനെന്നോടായിസ്സത്യ
 വതീസുത! *

‘ആഹ്ലാദം ചരഞ്ഞു.

എതുചൊല്ലേണ്ടുഞാൻപത്ര!നിന്റെയിച്ഛാഭിമുഖേനം നന്നായ്ക്കൊവിഷ്ടവിനമറിയാവുന്നതല്ലിത് * അറികില്ലിതുസംസാരസങ്കതരായുള്ളൊരുതരം മത്സരംപോയാശയററവിരക്തന്മാരറിഞ്ഞിടം * പണ്ടിലോകംശരിച്ചിട്ടാപ്രളയംവന്നവേളയിൽ പഞ്ചഭൂതങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതാമരയിനവും * അന്നില്ല പന്ത്രസൂത്രന്മാർ,വൃക്ഷങ്ങൾ,പർവ്വതങ്ങളും അത്താമരപ്പുവിനുള്ളിൽവാണേവംവിത്തമെഴുത്താൻ: * 'എന്തിൽനിന്നുഞാനുണ്ടായിവൻകടലിൽനീരിലായ്' ആരെൻകർത്താ,രക്ഷിതാവും,സംഹരിപ്പോന്നമിന്നിമേൽ? * തെളിഞ്ഞഭൂമികാണുന്നില്ലീവെള്ളംനില്പതെങ്ങനെ? എമ്മട്ടുണ്ടായ്താമരപ്പു?മുളയ്ക്കാൻചെളിയെന്നിയേ * ഇച്ഛാഭിപ്രയജ്ഞതിന്റെറമുലംകണ്ടുപിടിക്കണം

അവിടേ പ്രിയപ്പെട്ടവരും എഴുത്തും നടന്നിട്ടുണ്ട് * ആരീടിവാതിരായ്
 ഹിദിറക്കിപ്പെന്നുനോക്കിനേൻ പ്രിയപ്പെട്ടവനായ് കണ്ടിട്ടല്ല
 അധരിയിലേയ്ക്ക് * “തപസ്സു ചെയ്തല്ല” നവാഹവാതത്തിൽ നിന്നുകേട്ടുൻ
 തപസ്സു ചെയ്തേൻ പത്തത്തിൽ അനായിമാണുതാൻ * ‘പിന്നെസ്’ സു
 ഷിക്ക് യെസറാത് റാഹുതാ കേട്ടുതാൻ * ‘സുഷിപ്പുതാ’ രെയെടുത്തു
 മെന്നും ബോധിച്ചതില്ലെങ്കോ * അന്നോട് പീഠാഭ്യർത്ഥിച്ചു നോക്കി,
 ധൂതകെടർ യെസറാത് സമുദ്രത്തിൽ വന്നു കേൾക്കിനാൻ * അ
 ത്താമരത്തങ്ങു പിടിച്ചു പിടിച്ചു പിറക്കിത്താൻ * അന്നു പെട്ടവിടാ യെ
 ന്നായെ രത്നപുരത്തു കേൾ * മേലേ പൊലാമിട്ടു നോക്കി, ചിന്ത
 വസ്ത്രം, ചതുർഭുജൻ ശേഷശാലി, ജനനാദർശനമേ പൊതുവേ *
 ശാഖചക്രം പരമജ്ഞാൽ ശോഭിച്ചിട്ടു നോക്കി * ശേഷശാലി
 യിൽ പള്ളികൊള്ളു നോക്കുന്നാൻ മേൽ * യോഗനിദ്രയ്ക്കു യിനത്തി
 ലെരിട്ടുകുറുമനിയെ സമുദ്രത്തിൽ ശായിക്കുന്നാമരിയേക്കുണ്ടനി
 കേൾ * എപ്പോഴൊക്കെയെന്നുള്ളിൽ ചിന്തയുണ്ടായിതാമി * അ
 പ്പോൾ നിദ്രാമേവിടേത്താൻ നിറച്ചിട്ടു ചക്രപ്പിന്നേൻ * ദേഹത്തിൽ
 നവേർ പെട്ടു മേലിൽ കാരവാൻ താൻ * പ്രാണങ്ങളുണ്ടിത്തുള്ള സ
 വ്യാസമുണ്ടിതിൽ * വസ്ത്രവൽ മേലുവെട്ടാകുശത്തിങ്കൽ വിളങ്ങി
 നാൻ അവർ വേർ പെട്ടു നേരത്തിലെഴിറാൻ പുരുഷോത്തമൻ * അ
 ത്തായിരം വസരങ്ങൾ ചോരയുണ്ടു നേരത്തിനാൻ * കൊന്നാൻ വികൃതമേ
 റുന്നമധുരകെടർ യെവൻ * വിശ്വാസമാക്കിട്ടു സംഗമത്തിൽ വെട്ടാണു
 കൊന്നതും അങ്ങൻ വാഴിനിടത്തു നാലു നവരത്നപ്പിന്നാൻ * മൂന്നു പേ
 രും അങ്ങൻ മനോഹരയായ് സ്വസ്ഥരായിട്ടും മേലിൽ യെക്കേട്ടുൻ, അ
 ങ്ങളോടുകൂടിയു മേൽ നിന്നാൻ * കൃപാകടാക്ഷം കൊണ്ടു റാഹുതാ
 ഷിപ്പിച്ചു ശേഷമായ്: ‘ബ്രഹ്മവിഷ്ണു പീശരേ! നിജരസ്യ ധ്വിസ്മിത്യന്ത
 കായ്വും * ത്രേലായായ് ചെയ്തു വിൻ റീരാസുരന്മാരും മേലിൽ യെ
 വാസസ്ഥലം നിജരം കണ്ടാക്കിട്ടു വരികവിൻ * നാലുമുട്ടായ് പ്രജക
 ഭൂതയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു കൊള്ളുവിൻ’.

ആരംഭം വാക്കേഴും

സുഖമേകുന്നല്ലു ദുഃഖായുള്ള വാക്കുകേട്ടുൻ അങ്ങൻ കശകതിയി
 പ്പേരുമട്ടിൽ സൃഷ്ടിനടത്തണം പ്രിയപ്പെട്ടവരപ്പായി, ജ്ഞലമാണേരുടിക്കി
 ഡം പഞ്ചഭൂതം, ഗുണം, തത്വം കയ്യില്ലിട്ടിയങ്ങളും * അങ്ങൻ ചെന്നാ

തുകേട്ടിട്ടുവിരിച്ചാരുജഗദംബികാ വാനത്തിൽനിന്നുവന്നപ്പോഴൊരു
 നല്ലവിമാനവും * 'ബ്രഹ്മചിഹ്നപിശരേ! നിങ്ങളീവിമാനത്തിലേറുവിൻ
 നിങ്ങളേക്കാണൊരാശ്വയുക്താട്ടിപ്പൊമെന്നുചൊല്ലിനാൻ' * ഞങ്ങളാവ
 ചനംകേട്ടസമ്മതിച്ചുടന്നെൻസുത! ആ വിമാനമതില്ലേ, റിയിരുന്നതേ
 തിയെന്നിയേ * മുത്തുമാലകൾവൃഷ്ണനുകിങ്കിണീശബ്ദമുണ്ടതിൽ ഭദ്ര
 വസന്തസമരമൃംവിമാനംരത്നനിമിതം * ജിതേന്ദ്രിയരതാംതങ്ങളി
 തിൽവാഴ്ത്തുകണ്ടുടൻ തൻശക്തിയാലാവിമാനമാനത്തിൽകൂടിവിട്ടു
 വരും *

ശ്രീഭദ്രാദിഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

വിമാനഗമനം

ഭാഗവതപുരാണം.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം .

ബ്രഹ്മാ വാക്കു.

ആവിമാനമനോവേഗമായിമറൊരിടത്തുപോയ് കണ്ടില്ലവെ
 ജ്ജമദ്രിക്കിലാശ്വയുക്തപ്പെട്ടു, ഞങ്ങളും * അറിയേണ്ടിയും, നല്ലഫലമുള്ള മ
 രങ്ങളും കയീൽനാഭം, മലകളും, വനപൂങ്കാവനങ്ങളും * സ്രീകളുപുരു
 ഷന്മാരും, നദികൾ, നൽപട്രുകളും, കളവും കിണറു, വൊയ്, ചിറപോ
 ലയുമുണ്ടെടോ * മുമ്പിലായ് നഗരം, രത്നമേടകൾ, യാഗശാലകൾ ചു
 റുംമതിൽക്കെട്ടുകൊണ്ടുംശോഭിക്കുന്നോറമപ്പരം * അപ്പരകണ്ടുടൻ
 ഞങ്ങളോർത്തിരുദ്ദേവലോകമാം ഇതയതുതത്തൊരാണിന്നിവിടുണ്ടാ
 ക്കിവച്ചതു് * അമോദിൽവേട്ടയാടിടുന്നൊരുപുഷ്പസുരോപമൻ ക
 ണ്ടത്തുജൾവിമാനത്തിന്നൊത്തംബികവാഴ്വരും * കാറുതട്ടിട്ടാവി
 മാനമുടനേയവിട്ടുനപോയ് വേഗമറൊരുനൽദ്രേശത്തത്തിയാകാ
 ശമാഗ്ഗമായ് * അവിടെയേച്ചുമായുജ്ജനങ്ങനോളാനമത്തുതം കല്പവൃ
 ക്ഷത്തണലിലായ് നില്ക്കുന്നകാമധേനുവും * അതിന്നരികിൽനാല്ക്കോ
 വനാനനില്ലുപുലാഗിയായ് മേനകാദികളായുള്ളോരപ്പരസ്രീസമൃദ്ധ
 വും * പാടിയാടിക്കളിക്കുന്നശ്രംഗാരാദിസന്തൊടും യക്ഷവിദ്യാധര
 ന്മാരുംഗന്ധർവ്വന്മാരുമങ്ങനെ * കല്പകുപ്പുമാക്കാവിൽപാടിശ്രീഡിച്ചിട്ടു
 ന്നതേ ഇന്ദ്രനിന്ദ്രാണിയോടൊത്തുവസിക്കുന്നവിടത്തിലായ് * ഞങ്ങ
 ളാദേവലോകത്തേക്കുണ്ടുവിസ്തരമാനാതേ വരുണൻ, വൈശ്രവണനും,
 യമൻ, സൂര്യൻ, മണിയും * മററനേകംസുന്മാരും, ധാഴ്ന്നവിടെയതു

തം അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നോഗ്രഹത്തിൽനിന്നൊരുത്തൻ * ചന്ദ്രനാമി
 ള്ളനെപ്പോലെപല്ലക്കിൽകേറിവന്നുടൻ ഞങ്ങൾവാഴ്ചപൊൻവിമാ
 നമുടനേയവിടുന്നുപോയ് * ദേവന്മാരെക്കൈവദിക്കുംസത്യലോകത്തു
 ചെന്നതേ വിധിയേയവിടെക്കണ്ടുവിസ്തയിച്ചീശകേശവർ * അസ്സഭ
 സ്സിൽമുത്തിമത്തായ്സാംഗവേദങ്ങളോഴികൾ നദികൾ,മലകൾ,പന്ന
 ഗോരഗന്മാരുമുണ്ടെടോ * വിഷ്ണുപീഠർചൊടിച്ചെന്നോടി'നിത്യനാം
 വിധിയേരേടോ? ഞാൻചൊന്നേനവരോടി'നീവിധിയേയറിയില്ല
 ഞാൻ' * ഞാനാരാരിവന്നെനിന്നവേണ്ടിയിത്രമൊക്കെയോ? മനോ
 വേഗത്തിലുടനേവിമാനമവിടുന്നുപോയ് * പുറപ്പെട്ടുടനേചെന്നു
 കൈലാസ ിമരത്തിലായ് കല്പവൃക്ഷങ്ങളും,യക്ഷന്മാരും,കയിൽനി
 നാദവും * മതിലിന്നൊച്ചയും,വീണയാടിയാംവാദ്യഘോഷവും ചേ
 രുന്നല്ലസുഖംനരകുരമുമായുള്ള പദ്യം * അതിലബ്ഭേവാൻ ശൻ
 വ്യാശാത്രവൻതൃലോചനൻ പത്തുകയ്യെടുചെയ്തോർചേന്നപരക്കലാ
 ധരൻ * പുലിത്തുകുടുത്താനത്തോലുമിട്ടുനീയമായ് ഗണേശൻ സ്തു
 ത്വനീരണ്ടുപുത്രന്മാർരണ്ടുഭാഗമായ് * പുരികങ്ങളിൽനന്നവന്നാനതി
 തേജസ്വിനായുടൻ നന്ദിതൊട്ടുള്ള മീരന്മാരായിടംഗണനാമരം * ജ
 യിച്ചീടുകയെന്നോതിപ്പറകിൽ ശ്രുതിവന്തതേ സപ്തമാതൃക്കളോടന്യ
 രഭ്രനെക്കണ്ടെത്തേളും * സംശയിച്ചുതുടർപ്പെട്ടുവസിച്ചവ് ഒന്നൊര!
 അങ്കിടംവിട്ടുടൻപോയ്വിമാനംവായുവേഗമായ് * ചെന്നുചേർന്നൊ
 കാന്തൻവാഴ്ചവൈകുണ്ഠമന്ദിരെ അനന്തമായുള്ള ശപത്നമവിടെക്ക
 ണ്ടെന്താൻസുത! * ശ്രേഷ്ഠമാർപ്പുരകണ്ടുവിഷ്ണുവും സ്മയിച്ചതേ ഭവ
 നത്തിൽനിന്നുടനേവന്നാൻകമലലോചനൻ * കായംസുനിറമൊ
 ത്തുള്ളോൻ,മഞ്ഞപ്പട്ടധരിച്ചവൻ ചതുർഭുജൻഗരുഡൻ;ദിവാഭര
 ണഭൂഷിതൻ * ലക്ഷ്മിയാൽ ചാമരംവീശപ്പെട്ടവൻ,വിഷ്ണുവൃത്തമൻ ആ
 വിഷ്ണുവെക്കണ്ടെത്തേളതുതപ്പെട്ടനാരദ * ആവിമാനത്തിലന്യോന്യം
 നോക്കിക്കൊണ്ടുവസിച്ചതേ അവീടുന്നപുറപ്പെട്ടാവിമാനംവായുവേ
 ഗമായ് * തിരമാലകളൊത്തുള്ളോരമൃതക്കടലിലായ് ജലജന്തുക്ക
 ളാൽപൂണ്ണം,മറിയംതിരമാലയും * മന്ദാരപാർജാതാദിവൃക്ഷശൃട്ടവു
 മൂണ്ടതിൽ വിരിപ്പുകൾപലേമട്ടിലുണ്ടനേകാതുരങ്ങളും * മുത്തമാല
 കളുംപുഷ്പമാലയുംചുറ്റുമുണ്ടെടോ അശോകം,ബകളും,തൊട്ടമരം,ക
 രവകളും * ചമ്പകം,കേതകിടുംചുറ്റുംനില്ക്കുന്നുഭംഗിയായ് കോ

കിലാവവും, നല്ല മണവും ചേർന്നാരതം * വണ്ടുളകൊന്നൊഴുകൊണ്ടും
നിറഞ്ഞതൂതമായ് മനേ! * അടപിചിങ്കൽ ശിവാകാരമാസനം സുമനോ
ഹരം * നാനാരത്നങ്ങളുകൊണ്ടുശോഭിക്കുന്നമിതപ്രഭം അലങ്കാരമ
യ്ക്കുണ്ടാർവ്വരം കണ്ടുദൂരവേ * പലമട്ടവിരിപ്പോടും മഴവില്ലൊളിവി
ശിയും ആശ്രേണുമാമാസനത്തിലിരിക്കുന്നൊരു സന്ദരി * രക്തമാല്യാം
ബരം പൂണ്ടോൾ രക്തഗന്ധം ധരിച്ചവൾ രക്താക്ഷിയാൾ വിളങ്ങുന്നതു
കോടിമിന്നലിനൊപ്പമായ് * ഏറ്റവും നല്ല മുഖവും ചാപ്പാൻ ധരം
ശിയും ബാലാഭിത്വൻ റനിറവും ജ്വരിക്കുകോടിലക്ഷ്മിയെ * വരപാ
ശാങ്കശാഭീഷ്ടധരയാളവനേശപരി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു വാഴുന്നതു പണ്ടുകാ
ണാത്തൊരംബിക * മായാബീജം ജപിച്ചിടുന്ന വിടെപ്പക്ഷിയൊക്കെയും
അരുണാകരണാകാരാകമാരിനവയെഴുന്ന * കൊഞ്ചുപുഞ്ചിമിയോ
ടൊരു സർപ്പശൃംഗാരരൂപിണി താമരക്കോരകം കൂപ്പാക ചംകൊണ്ടു ക
നിഞ്ഞവൾ * നാനാരത്നങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള ഭൂഷണങ്ങൾ ധരിച്ചവൾ ക
ണകാംഗദകേയുരകിരീടങ്ങളാടൊത്തവൾ * ശ്രീചക്രത്തോടകൾ
കൊണ്ടു വിളങ്ങും മുഖമാണവൾ റ്റല്ലേലാളവനെ ശീയെന്നുള്ള നാമജ
പത്തോടും * സഖിമാരെക്കെവനിക്കാലോകനാഥാമഹേശ്വരി അ
നംഗകസുമാംബാദിദേവിമാർ ചുറ്റുമുണ്ടോ * റ്റല്ലേലയാദിയാം
ദേവകൃമാരെ ഓട്ടുകവെ യന്ത്രരാജമതാംശരക്കോണത്തിൽ വാഴുന്ന
ദേവിയും * കണ്ടുതു തപ്പെട്ടു തങ്ങളു വിടത്തന്നെ വാണതെ ആമനോ
ഹരയാരാണപേരെന്തെ? നറിയാതെത്താൻ * ആയിരം കണ്ണാ, യിരം
കൈ, വദനങ്ങളുമായിരം ചേർന്നു സന്ദരിയായ് തോന്നും റ്റുണ്ടിൽ നിന്നു
നോക്കിയാൽ * അപ്പാസ്സല്ലഗന്ധസ്ഥിതല്ലല്ലാദേവനാരിയും, ചിന്നൊ
യാരിവളെ നോക്കിട്ടവിടെ പ്പാത്തു നാരദ! * ചിരിച്ചുകൊണ്ടു വാഴുന്നാ
ദേവിയെക്കണ്ടു വില്ലവും ജ്ഞാതത്താൽ ന് ശ്വയിച്ചോരിങ്ങങ്ങളോടി
വളംബതാൻ * ഇദ്ദേവിതാൻ നമുക്കെല്ലാം കാരണം ജഗദീശപരി മഹാ
വിദ്വാ, മഹാമായാ, പൂണ്ണ, ഭഗവതീപരം * അല്ല കറിവിലെത്താ
ത്തോരായോഗക്കൊണ്ടാണ്ടിടേണ്ടവൻ * ഉപമസന്ദിനീസ്തയാം ശക്തി,
നിത്യാനിത്യാപരൂപിണി * അല്ല ഭാഗ്യം സവികാൻ കഴിയാത്ത മ
ഹേശ്വരി വേദമാതാ, വശേഷകുമാരിയാം മീശപരി, ശിവാ * പ്രളയ
ത്തിലിവൾ തന്നെ ഹരിച്ചാലോകമെക്കെയും തന്നിലെല്ലാ സൂക്ഷ്മഭേ
ങ്ങളും ചേർത്തു കളിപ്പതും * ഇപ്പോളിവൾ സർവ്വജീവമതിയായ് താനിരി

പ്പതും അരികിൽ കാഞ്ഞൊട്ടനേകം വിഭൂതികൾ വസിപ്പതും * വിദ്വാദേ
 രണവും പൂണ്ടു ഭിദ്യഗന്ധം ധരിച്ചിതാ ഉപാസിപ്പുകൊണ്ടു നില്പതെന്ന
 ല്ലാതം കാണുന്നിങ്ങളും * ഭാഗ്യവാന്മാരായി നമ്മൾ കൃതകൃത്യമായി ഒരു
 സ്വയമേതന്നെയിദ്ദേവീഭക്തം സാധ്യമാകയാൽ * പൂർണ്ണജന്മത്തിലായി
 കൗതപം ചെയ്തിതു നമ്മളും അതിൻ ഫലവുമിന്നുണ്ടായിതല്ലെന്നാകി
 ലെങ്ങനെ? * പുണ്യം, ഭാഗ്യം, നൽതപസ്സും, ചെയ്തവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി
 കാണിപ്പരാഗികൾ സർവ്വമംഗളം ചേർന്നുവേണ്ടി * സദാപുരുഷനോ
 ടൊത്ത മുഖപ്രകൃതിയാണിവർ ഇവർ സ്തുതിച്ചുകാട്ടുന്ന ബ്രഹ്മത്തിന്നാ
 യ് ജഗത്തിനേ. * ദൃഷ്ടാവും, ദൃശ്യവും, ബ്രഹ്മമാണുവാറു, ദേവതമാതമേ ഇ
 വർ അനായവയ്ക്കെല്ലാ മുഖവും ജഗദംബിക * ഞാനും ദേവകളും വെക്കു
 ടൊട്ട ദേവവധുക്കളും എന്മട്ടരിദ്ദേവിതൻ വെക്കുവാൻ ബ്രഹ്മാണിദം *
 ഞാൻ ബാലനായ് സമുദ്രത്തിൽ കിടക്കുന്നതുമോരായ് ഏതെന്ന ചോ
 ടിച്ചാദേവിയിവർ താനിപ്പസംഗതം * കിടന്നു ബലമായുളളോരോരി
 ലക്കട്ടിൽ തന്നിലായ് കാലിൻ തളവിരൽ കണ്ണായ് മുഖത്തിൽ മേന്തു
 ചീമ്പിയു * ബാലമേപ്പുകൾക്കൊത്തുകുളിച്ചും ലോമളാംഗനായ് വട
 പത്രപുടത്തിൽ കിടക്കും സമയത്തിലായ് * മകനേക്കൊട്ടിയിൽ ചേ
 ള്ളുപാടിക്കൊണ്ടാട്ടിടുന്നപോൽ ബാലനാമെന്നെല്ലാമിദ്ദോളിവർത്താ
 ന്കണ്ടറിഞ്ഞുഞാൻ * ഇവർ നമ്മൾക്കമ്മയെല്ലാമിന്നെന്നിക്കോമ്മ വ
 അതേ മുൻക്കാണുവിദ്യോരു കാഞ്ചമാണുപറഞ്ഞതും.

ശ്രീഭാഗവതം മൂന്നാം സ്കന്ധം

ദേവീഭക്തം

മൂന്നാമദ്ധ്യായം

നാലാമദ്ധ്യായം

പ്രാമാദ്യ വർത്തം.

വിഷ്ണുവിങ്ങനെ ചൊല്ലിപ്പറഞ്ഞാനവരോടുകൾ വിണ്ടും വീണ്ടും ന
 മിച്ചിട്ടു ചൊല്ലാനാമരികിൽക്കുറും * ആതുരന്മാരായ്ക്കുമാറായ നമ്മൾ
 കേകം വരങ്ങളേ സ്തുതിക്കാം സന്നിധാനത്തിൽ ചെന്നു നാഭിയിലെനി

തേ * പരിചാരികമാർന്നമ്മേപ്പടിയിങ്കൽതടുക്കിൽ സ്തുതിക്കുമവിടെ
ത്തന്നെനിന്നിട്ടിന്നമഹേശിയേ *

ഇതോവ പരാത്വ

വിഷ്ണുവിജ്ഞാനമൊന്നപ്പോൾസന്തോഷിച്ചുറെങ്ങല്ലേ ദേവ
തന്നാരിൽപോവാനതിപ്രീതിയുമാണതേ * അതുണ്ണമെന്തൊരാളി
ട്ടാവിമാനത്തിങ്കൽനിന്നുടൻ ഇറങ്ങിച്ചുവരമൊന്നപ്പടിയിൽസംശയ
ത്തൊടും * തങ്ങളേപ്പടിയിൽക്കണ്ടാദ്യേവിതൊന്ന മിരിച്ചുടൻ മുവ
രേയുംസ്രീകളാക്കിച്ചുതൊടുകേൾക്കനാരേ! * സദ്യംലങ്കാരവുംചേർന്ന
നാരിമാരായിത്തങ്ങളും വിസ്മയിച്ചുദ്വേപിതൻനന്ദിയിൽചെന്നമന്ദ
മായ് * സ്രീകളാത്തങ്ങളേക്കണ്ടപ്പാദത്തിന്നരികത്തൊഴിയായ് സ്നേഹം
നിറഞ്ഞനേത്രത്താൽകൊക്കിപ്പൊന്നതാഗിയായ് * അദ്വേപിയേതവി
ച്ചിട്ടുമവിലായ്നിന്നത്തങ്ങളും സ്രീപൂജപൂജതന്ത്രോന്യോന്യോഷി
ക്കൊണ്ടുതുളുതത്തൊടും * നാനാതോപരിച്ചിട്ടുസുവൃക്ഷോപിപ്രകാശമാ
യ് വിളങ്ങുപാദപീഠത്തേനോക്കിക്കൊണ്ടുവസിച്ചതേ * മിലരെല്ലാം
നീലവസ്ത്രം, മിലർനൽപീതവസ്ത്രവും ചിലരെല്ലാംരേതവസ്ത്രംയര,
ച്ചോർസുന്ദരാംഗികൾ * സഹചാരിണികൾനല്ലഭൂഷണങ്ങളുണിഞ്ഞ
വർ ശുശ്രൂഷയിൽതല്ലുകൾശോഭിക്കുന്നാരികിൽസദാ * ആടിയുപാ
ടിയുവീണാ, വേണവാദികളുംമുദാ വായിച്ചുദേവിയേസ്തേവിച്ചിട്ടു
ചിലനാരികൾ * കേൾക്കനാരേ! ചൊല്ലിടാമദേവിതൻപാദപങ്കജേ ക
ണ്ണാടിപോൽപ്രകാശിക്കുന്നവത്തിൽകണ്ടൊരു തൂതം * എല്ലാബ്രഹ്മാ
ണ്ഡവുംസർവ്വപരമപരമുണ്ടതിൽ ഞാൻ, വിഷ്ണു, അദ്രൻ, കാററ, ഗ്നി, യ
മ, നാഭി, നീദ്രവും * കണ്ഠേരൻ, വരണൻ, ചന്ദ്രൻ, വിശ്വകർമ്മാ, മി
ത്രനും ഗന്ധർവ്വര, ക്ഷരസ്രീകൾ, മലയും, നഭി, യാഴിയും * വിശ്വാവസു,
ചിത്രകേതു, ശേപതൻ, മിത്രാ, പാദാഖ്യനും നാരദൻ, തുണ്ഡരുമനി, മാ
ഹാ, ഹൃദ്യ, വൃമങ്ങളേ * വസുക്കള, ശപനീദേവർ, സാഖ്യ, സിദ്ധർ, പിതൃ
ക്കളും ശേഷൻതൊട്ടുള്ളനാഗങ്ങളും, കിന്നരരോഗരാക്ഷസർ * വൈക
ണ്ഠവും, സത്യലോകം, കൈലാസംപർവ്വതോത്തമം ഏതവേണ്ടാനവ
ത്തിങ്കൽസർവ്വവൃന്ദങ്ങളുൾക്കണ്ടുടൻ * ഞാൻജനിച്ചൊരുതണ്ടാരിൽനാ
നുപൻഞാനുണ്ടുമോ മധുകൈടലിരംശേഷശായിയാംജഗദേശനും *
ഈവണ്ണകണ്ടവിടയാപ്പാദപത്മനവത്തിലായ് ഇതെന്തെന്നായ്സം
ശയിച്ചുവിസ്മയിച്ചതിയായിഞാൻ * വിഷ്ണുവുംവ്സുരപ്പൊട്ടാൻശിവ

നംവാണിതങ്ങളെ ആദേവിതങ്ങളെക്കുറിച്ചു ജഗദംബയായ" *
 ശുഭാമൃതമയപീപിത്, പലകേളികൾക്കുണ്ടവേ നൂറുവർഷമുഴുവനുംക
 ഴിത്തുണുണുതുളുമ്പാൽ * നല്ലതാരതൊട്ടുമാത്രംവാഴ്ത്തേവികളാ
 മവർ സമീപാരോപാചാരനെന്നേയോർത്തുണ്ടെളയൊക്കയും * ഞങ്ങള
 ഉന്നാവിശേഷങ്ങൾകണ്ടുമോറിപ്പോവാൻ സസന്തോഷംഭേവി
 മാർതൻചേക്കുകൾകണ്ടുനിന്നതേ * മരിക്കലാമരാരാദേവിയാകശ്രീഭ
 വനേശിയേ സ്തുതിച്ചാൻവിഷ്ണുഭഗവാൻനാമീകൃപധരിച്ചവൻ.

ശ്രീഭഗവാൻ പറഞ്ഞു.

കല്യാണിനായ് കാമയായ് വൃരി, സിദ്ധിയെന്നതായ് വിധാ
 ത്രിയായ് പ്രകൃതിയായുള്ള ഭേവി! നമിച്ചിടാം * സമീപാനന്ദരൂപക്കാ
 യ് സംസാരക്കടകോലിനായ് സൃഷ്ടാഭിചെയ്യുംഭവനനാഥയ്ക്കായിന
 മിച്ചിടാം * സർവാധിഷ്ഠാനരൂപയ്ക്കായ് ഭൂതസ്ഥയ്ക്കായ് നമിച്ചിടാം ഞ
 ള്മാത്രയ്ക്കു ഫമായാഹ്വേല്ലേഖക്കായ് നമിച്ചിടാം * ഈലോകമൊക്കെയു
 മിരിപ്പതുനിതലെന്നും | നിൻകേന്ദ്രത്തിനുള്ളവായിനരിപ്പതെന്നും |
 നിൻശക്തി, സൃഷ്ടിയ് ലാഗ്നമിതെ പാലൈ! നീസർവ്വലോകമയിക്കുന്നു
 മറിഞ്ഞിടാനീം || സൃഷ്ടിച്ചലോകമഖിലം സദസദചികാരം | കാട്ടുന്നൊ
 രിഷ്ടമതിനായ് പരമജനകാലേ | തപസ്സുള്ളുപതിനാറിവയാൽവി
 ള്ളജി | തോന്നുന്നജാലമതുപോലതുപററലിനായ് || നിന്നെയൊഴി
 ച്ചലൊതായൊരുവസ്തുവുണ്ടാൻ | കണ്ടില്ലനിയെതിലുണ്ടുനിറഞ്ഞ
 തായി | ചൊല്ലുന്നശക്തികലരാതെപുമാനശക്ത - | നെന്നിന്നവാദമ
 തിലുംബഹുബുദ്ധിമാന്മാർ || നീനിൻപ്രഭാവമതുകൊണ്ടുജഗത്തശേ
 ഷം | രക്ഷിച്ചിടുന്ന, തുരച്ചിപ്പതുനിൻപ്രകാശം | കല്പത്തിൽവേഗമിതു
 നീകളയുന്ന, നിന്റെ | സാമന്ദ്യമതൊരുവനാണിയെന്നതംഭവേ! ||
 രക്ഷിച്ചഭേവിമധുരൈകദൈകൽനിന്നും | കാണിച്ചുവിസ്തൃതമാഭവ
 നങ്ങളെയും | പുണ്യകലൻ തവദർശനസൗഖ്യമേകാ | നിദീപിതെ
 ണ്ണെളവരുത്തിയശേഷനാഥേ! || നിൻമുഖ്യാപ്തപരിതഞ്ഞയറിഞ്ഞ
 തില്ലീ | ഞാനുംഹരൻവിധിയുമാരറിയുന്തപിന്നെ | മാഹാത്മ്യമാണ്
 തവസ്തു കൃതിലുൾപ്പെടുന്ന | ബ്രഹ്മാണമെത്രയതുമിന്നറിയുന്നില്ലാ ||
 ബ്രഹ്മാ, ഹരൻ, ഹരിയു, മീളവനത്തിൽവേദേ | യുണിന്നുണ്ടങ്ങളുതുക
 ള്ളി, തുപോലെവേദേ | ലോകങ്ങളുള്ളതിലുമായവരില്ലയൊ? നിൻ |
 വിസ്താരമാമഹിമയെന്തറിയുന്നുണ്ടൊ | യാചിച്ചിടുന്നതവപാദയുഗം

വന്നുവീ ! ദീപുപമെന്തെന്തൊരുതൊടിയെടുത്തുവെന്നു ! എന്തൊരു
 നിറംനിറമൊരുമുഖമെപ്പോഴുംനിൻ ! പാദാബ്ജംസുരഭിമുഖംവി
 ച്ഛിതേനം || നീദാസനെന്നിവനെയോക്കണമെന്നമിശ്രം ! നോക്കൂ
 സ്വാമിനിയിതെന്നവിലേശി!നിന്നെ ! തന്മുഖമമ്മമകനെന്നതുപോ
 ലെന്നമ്മൾ ! കണ്ടോയിട്ടെന്തൊരുമാച്ചുവന്നുവിശിഷ്ടം ! പാർവ്വത
 താപരമകാഷ്ടയെഴുന്നീയി ! ബ്രഹ്മാബ്ജമൊക്കെയറിയും, ബാഹ്യപാ
 മരൻഞാൻ ! എന്തൊന്നുചെയ്തിയറിയില്ലതന്നിന്റെയൊരിടം ! മെന്തി
 ന്നെയെഴുതുന്നീടം പനത്തിനമ്മ ! || ബ്രഹ്മാമുദേശപരമ, വിദ്യവനത്തി
 നെല്ലാം ! സൃഷ്ടിസ്ഥിതിപ്രമുഖകാരകരെന്നുകേഴ്വി ! നിന്നിച്ഛയാ
 ലെ, തവശക്തിയൊക്കെത്തുടങ്ങും ! ചെയ്യുന്നസൃഷ്ടിമുതലായ, തന്മാ
 ന്നസത്യം || ഭൂവേദിപ്പതിപ്രസരമല്ല, നിന്റെ ! യാധാരശക്തിയ
 തുതന്നെരീച്ചിട്ടു ! ശോഭിച്ചിട്ടുതവകാന്തിയൊന്നുസൂര്യൻ !
 നീനിർത്തണത്തൊഴൊഴുപോലെയെടുത്തു || ബ്രഹ്മാവു, മീശ്വരൻ,
 മമ്മെന്നൊന്നും, മെന്തിൻ ! മാധാമ്യമുലമുലയായവർനിത്യംല്ലാം ! ഇ
 പ്രാദികൾക്കുപുറംകൊണ്ടെന്നിതുഭാവം ! നീതന്നെനിത്യയൊരുതവൾ
 പ്രകൃതിപുരാണം ! ഘോരവിനീകരണമെഴുകിപ്പിന്നിന്റെമുമ്പിൽ
 വന്നോരൊന്നിയൊരുമിപ്പുറത്തൊരുമ ! അല്ലെങ്കിൽഞാൻവിട്ടു,
 വന്നാടി, നിരാശ, നീശൻ ! ഞാനാവിരട്ടിതിനിനയ്ക്കുംമൊരജ്ഞനായി ||
 നീബലിയുളളപുരുഷന്റെ പരിശുദ്ധമെ ! നീതന്നെശക്തികലങ്ങുന്ന
 വർത്തന്റെശക്തി ! നീ, കീർത്തി, കാന്തി, കമലാ, മല, തുളി, മുക്തി ! പാ
 ത്രീ, വിനയ, നമോകമതിയെന്നും ! ഗായത്രിയും, പ്രണവവും, സ്വ
 യ, സ്വാമയ്ക്കുനി ! നീനിർത്തണ, സമുത്താപനശാലാശ്രം ! നീയാദ്രുരീ
 കമരക്കൊരുക്കുചെയ്തോ ! പാദാബ്ജമെടുത്തുവിളമ്പിനിനയ്ക്കുവെച്ചു !
 പുണ്യസ്തവത്തിനൊരുപോലെയാരാദിയന്ത ! മില്ലാപാശാലമൊരുമാ
 യൊരുവസ്തുവിന്റെ ! അംശമൊന്നുവിളമ്പിപ്പറന്നൊരുവയ്ക്കു ! മോക്ഷ
 ത്തിനായിവിരചിക്കുവതിപ്രപഞ്ചം || കന്യകാമാടികൾനിന്നക്കുറുന്ന്
 ക്കുറോളം ! നീയെന്നജീവ, നിറവാകിലങ്ങിടംനീ ! നാളെനേർമന
 സിതന്നെസത്യമോത്തു ! നന്നായ്നടിച്ചൊടുവിലക്കുനിറുത്തിടം
 പോൽ ! മോഹാബ്ധിയിന്നുകരകേറുവതിന്നുനീതാ ! നമ്മെ! ദവാ
 നി! ശരണാഗതനായിത്താനും ! രാഗാദിമുലമുലയൊരുസത്യമുഖം !
 ദിവ്യതന്നൊരന്യസന്ധേപരിശുദ്ധമെ ! നമിക്കാംഞാൻമോവിശ്വ !

നമിക്കാണിൻപലാഞ്ചം । ശിവെ!സ്വാത്മമേകനീ । ജ്ഞാതെ
തരണംമമ ।

ശ്രീഭഗവീശഗവതം കുന്ദാ സംസ്ഥാനം

വിഷ്ണു
അഭാമദ്യം.

അ ബാ മ ദ്യം .

ബ്രഹ്മാ പാശ്വ

വിഷ്ണുവിജ്ഞാനചൊല്ലിട്ടനിറുത്തിയതരത്തിലായ് ചൊല്ലിനാൻ
ശങ്കരൻശവൻമുൻപിൽനിന്നുമിട്ടുതൻ *

ശിവൻ പാശ്വ.

ഹരിതവാംശജനെങ്കിലനന്തരം । വിധിയുമാഞ്ഞതെന്നെജനിച്ചു
വൻ । തവതമോഗുണശക്തിജനാണുഞാൻ । സകലലോകവിധാന
സമത്വനീ ॥ പൃഥ്വി,കാറു,ജലം,വിയദ,ഗ്നിതൻ । ഗുണവുമിന്ദ്രിയ
മൊക്കെയു'മംബ!നീ । മനമതെന്നുതടങ്ങിയൊരുള്ളിലെ । കരണമാ
യ്മരുവുന്നതുമങ്ങനെ । ഹരിഹരാദികൾസൃഷ്ടി,ജഗത്തിതെ' । നനി
വകന്നവർതെറിയുരച്ചിടും । ഹരിഹരാജരെനീവിരചിക്കയാ । ലവർ
ചമച്ചവരുന്നചരാചര ॥ ജഗദിദം,വിഷയങ്ങൾഗുണങ്ങളും । കലര
മഗ്നിജലാദികളുമുതാൻ । അതുകൾനിന്നുതെരയംശമതെന്നിയേ । ജന
നി!യിന്നുഭവിച്ചതുമെങ്ങനെ? ॥ വിധിഹരീശപരായ് വിരചിച്ചൊരീ ।
സ്തകലലോകവുമീശപരി!നീദ്രുലം । വിവിധവേലയെടുത്തുകളിച്ചിടും ।
പൊഴുതിൽനീവിരചിച്ചിട്ടമിച്ഛപോൽ ॥ വിധിരമാപതി,ഞാനമതെ
പ്പഴി । ബ്രഹ്മനസൃഷ്ടിയതിന്നനിനയ്ക്കുമോ? । തവപദാംബുജധൂളി
യെടുത്തുവ । ചുതുനടത്തിടമപ്പൊഴുതംബികെ! ॥ വിധി, യെയുംഹരി
യേപ്പനരെന്നായും । ത്രിഗുണമൊത്തുളവാക്കിയകാരണം । അധികമാം
കൃപയെങ്ങളിലിന്നനി । നീരുവടിക്കളവായിതുന്നിശ്ചയം । ഗുവരൻ,
മന്ത്രികൾ,ഭൃത്യർദിദ്രുലം । ധനികരായവരും,നിറയുന്നതായ് । ഭൂവന
മിങ്ങനെനീവിരചിക്കയാൽ । വിഷമബുദ്ധിയുണ്ടുനിനക്കുജേ ॥ ഭൂവ
നസൃഷ്ടിമുതൽക്കുടഞ്ഞുവാൻ । തവഗുണങ്ങളുതേമതി,യെങ്കിലും । വി
ധിഹരീശപരരാകിയെങ്ങുജേ । ബ്രഹ്മനകാരണരാക്കിവരുന്നനീ ॥

വിധിരമാപതിയെന്നിവരൊത്തുഞാൻ । ശുഭവിമാനവുമേറിവരുംവി
 യൗ । പുതിയലോകഗണങ്ങൾവഴിക്കുക । ബ്രഹ്മചര്യമുമാരഭവെ
 യ്ക്കുനീ ॥ ഭുവനഘൃഷ്ടി,സുരക്ഷ,വിനാശമെ । നവനടത്തുമേ!തവശ
 ക്തിയാൽ । സ്വപരനേകിടുമുപ്രിയവുംപരം । ജനന!നിൻഗതിഞ
 ങ്ങളറിഞ്ഞിടാ ॥ തരണിമാർവടിവാണൊരിവർണ്ണീ । തരികനിൻപദ
 പങ്കജസേവയേ । പുരുഷരാകിലുമിപ്പദതാർവടി । ഞ്ഞിടുകിലിസ്സുഖ
 മെങ്ങുലഭിച്ചിടും ॥ തവപദാംബുജസേവവെടിഞ്ഞുഞാൻ . നരശരീര
 മെടുത്തുജഗത്തിൽ । മരുവിടുന്നതിലാഗ്രാഹമില്ലമേ । ത്രിഭുവനാധിപ
 തിത്വമൊടൈങ്കിലും ॥ തവപദാന്തികസീമനിവാഴുവാൻ । തരണിയാ
 കിലുമാഗ്രാഹമുണ്ടുമേ । തവപദാംബുജദൾനമെന്നിയേ । പുരുഷനാകി
 ലുമില്ലൊരുസൗഖ്യവും । ഭവവിനാശനമായൊരുനിൻപദം । തരണി
 തൻവടിവാൻനമിക്കയാൽ । ഇവനദിചൊരുനിമ്ബലകീർത്തിമു । നു
 ലകിലുതെളിവോടുവിളങ്ങണം ॥ തവപദാർച്ചനവിട്ടുജഗത്തിലാ । രരി
 യൊഴിഞ്ഞൊരുരാജ്യവുമാണ്ടിടും । തവപദാബ്ജമൊഴിച്ചുവസിക്കി
 ലാ । നിമിഷവുമുയരമെന്നതുപോലെയാം ॥ തവപദാർച്ചനവിട്ടുതപ
 സ്സിനായ് ; കരുതിടുന്നൊരുനിമ്ബലതാപസർ । വിധിചതിച്ചതുകൊ
 ണ്ടരുമകുതിയിൽ । പരിഭവംകലരുന്നാവരംബികേ! ॥ ശമമൊദിതപം
 വിധിപോലെയും . കൃതശതങ്ങളുമല്ല,നിനക്കേഴും । പദസരോജപരാ
 ഗമതൊന്നതാൻ । തരുവതബ്ഭവസാഗരമുകുതിയേ ॥ വിമലമായ്
 ശുഭമായനവാണുമായ് । വിശദമായൊരുമന്ത്രജപത്തിനാൽ । സുഖ
 മെനിക്കഭവിച്ചിതിനേമുദാ । പറകനീദയയെന്നിലുദിക്കുകിൽ ॥ പ്രഥ
 മജന്മമതികലറിഞ്ഞൊരു । അമനവാക്ഷരമിന്നമറന്നുപോയ് । അതു
 കഥിച്ചുവോബ്ധിയിൽനിന്നുമാം । ഡധിതിനീകരകേറിക്കു
 ബികേ! ॥

ബ്രഹ്മാവുപറഞ്ഞു.

കാന്തിമാനീശനാലേവംചൊല്ലപ്പെട്ടൊരുഭദ്രവീയും മന്ത്രംനവാ
 ക്ഷരംനല്ലവെളിച്ചായിട്ടുചൊല്ലിനാറു * ധരിച്ചതുമഹാഭേവനേററവും
 മോദമാന്ദ്രതെ നമിച്ചഭേവിതൻപാദമവിടത്തന്നെവാണവൻ * കാമ
 മോക്ഷങ്ങളുളുംബീജഞ്ചേന്നനവാക്ഷരം വൃക്തമായിജപിച്ചുകൊ
 ണ്ണിരുന്നാൻശങ്കരൻതദാ * ലോകത്തിന്നുസുഖഞ്ചെയ്യുന്നീശനിമ്മട്ടിരി
 ക്കവേ സമീപേനിന്നുഞാൻമായാഭേവിയോഭേവമോതിനേൻ * അറി

ഞങ്ങൾ, നിന്നോടൊന്നിച്ച് തുടർന്നു വരികയും നിറഞ്ഞൊളിച്ചോടുകയും ചെയ്തു. കയ്യിൽ കയ്യിൽ കയ്യിൽ കയ്യിൽ * വരുന്നതിനോടൊന്നിച്ച്! മെല്ലെ മെല്ലെ ഉതിർന്നു പരസ്പരം ശബ്ദം ജനനം! ഭവനോൽകൃഷ്ടയതിനാൽ * ഞാൻ കയ്യിൽ, രചിച്ചു തുടർന്നു തുടർന്നു * ബ്രഹ്മാണിയെല്ലാം മിടുക്കർക്കായി ഭവനങ്ങൾ മുന്നിലുമാറാൻ കൈനേജിച്ച് വാൻ * ഞാൻ ധന്യൻ നന്ദിശക്തി, ലോകപതിയായിട്ടുണ്ടാവാൻ നേവം കേൾക്കേണ്ട സാഗരത്തിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്ന ഞാൻ ഗവിനാൽ * ഇന്നേമേ! തവ കാൽ തളിർ പൊടികളേറെ നുള്ള ഗർഭത്തിനാൽ ധന്യൻ ഞാനിതിസത്യവാക്കി നിമിട്ടു കൈ നിൻ റായാശിസ്സുതാൻ * സംസാരത്തെ യൊഴിച്ചു മറയ്ക്കിയതും നിന്നോടൊന്നിച്ച് ചിട്ടാ മജ്ഞാനത്തെ ഓടിച്ചു മെല്ലെ മെല്ലെ മെല്ലെ മെല്ലെ കയ്യിൽ കയ്യിൽ കയ്യിൽ കയ്യിൽ * ജനിച്ച് ഉഷ്ണതാൻ നീ ചമച്ചു ബുദ്ധിയിൽ ഭവിക്കുന്ന നിന്നോടു മട്ടായി മോക്ഷം! തവാജ്ഞാകരൻ കിരണൻ നിശ്ചയം ഞാൻ ഭവാബ്ധി യുഗപതിച്ചു ജ്ഞാനായ്, രക്ഷ ചെയ്തു! തവാദ്യം ചരിത്രം പവിത്രം ഗ്രഹിക്കാ! തുരയ്ക്കുന്ന ഞാൻ നാഥനാണെന്നു നാഥേ! കഴിക്കുന്നയാൾ ജനനം നാകമാളാൻ! ധരിക്കുന്നതില്ലാത്ത മീനിൻ പ്രഭാവം! ജഗൽസൃഷ്ടിക്കേളിക്കു കയ്യിൽ വരായ് നീ! യിരുന്നീ, ധരിക്കുന്ന ഞാൻ സൃഷ്ടിയെല്ലാം ധരിക്കുന്നതില്ലാത്ത യെന്തെങ്കിലും! നടിക്കുന്ന ഞാൻ, നീ പൊരുത്തീടുക്കണം! ശ്രമപ്പെട്ടു മറ്റൊരു ഗോപിയിൽ! സമാധിസ്ഥരായ് വാഴുവാൻ മുമ്പാകെ! അറിഞ്ഞില്ലവരിൻറെ മോക്ഷം കൊടുക്ക! നന്നാമൊന്നു ചുരിച്ചു വെട്ടി മാവി! ചിലർ സാധ്യരല്ലാത്തതെല്ലാം ചാർത്ത! ഭവിക്കുന്ന വിട്ടിട്ടു നന്നാമൊന്നും! അവർ മുമ്പാകെ! ഭവാം ഭോധിനീതാൻ! കടത്തുന്നതെന്നായ് ധരിക്കാത്തതും! മഹാജ്ഞാന തത്വം വിളങ്ങിപ്പോകും! ശ്വേതാംബികാലയം നാമങ്ങളേയും! പരംശുദ്ധമാനൻ ചരിത്രങ്ങളേയും! ക്ഷണം പോലുമില്ല! മനസ്സിൽ കിട്ടില്ല! കടാക്ഷണനായ് വിളിച്ചു പോകും! ചമയ്ക്കാൻ മിടുക്കി നിനക്കില്ലയെന്നോ? കളിക്കാദികാലത്തിലെന്നെ വിധാതാ! വരാക്കിട്ടു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു നീ വിധാതാ! സമുദ്രത്തിൽ നീക്കെട്ടിയതിൽ നിന്നു രക്ഷ! ചൊരാവില്ല വോരക്ഷ ചെയ്യാൻ സമർത്ഥൻ! ഹരിച്ചീശനെപ്പണ്ടനീ, യല്ലയെങ്കിൽ! ജനിച്ചെന്തെന്തെന്തിൽ നിന്നു രക്ഷ! നിന്നെക്കണ്ടുമേജ്ഞമുണ്ടെന്നു കണ്ടി! പ്രഹോകേട്ടു മില്ലത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചോ? അറിഞ്ഞില്ലതാൻ ധരിച്ചില്ലവേദം! കമിക്കുന്നതിന്നാദിശ

കുതീതിനീനേ || അഹംവിഷ്ണുവുമാഭ്രസംസൃഷ്ടിരക്ഷാ | വിനാശശരം
 ചെയ്യുന്നതിനോടുകൂട | മിടുക്കിപ്പിന്നിനോടുകൂടാതെത്തന്നെ | കൈ
 രത്തംമേലേ! നടത്താനതൊന്നും || അഹംവിഷ്ണുവുമാഭ്രസംസൃഷ്ടിരക്ഷാ
 മുൻ | ജനിച്ചോ,രിരിക്കുന്നിതാ,മേൽജനിക്കും | വിവാദാസ്പദംചിത്രമീ
 നിൻവിനോദം | ഭൂമിക്കാത്തതാരാണതികൽഭവാനി! | ഗുണോപാ
 ധികാംക്ഷാദിയറേറാനകത്തം | നിറഞ്ഞുള്ളവൻ,നിഷ്ഠുരൻ,ഭേവനീ
 ശൻ ! അവൻതന്നെന്നോക്കീട്ടുനിന്നീവിനോദം | മനഃപ്രീതിയാളുനി
 തെന്നാർമഹാമാർ || ദുഷ്ടാദുഷ്ടതായിട്ടമിപ്രപഞ്ചത്തിലാദ്യമായ്
 ഉണ്ടായ്,പരൻപുമാൻനിന്നിൽനിന്നുമുന്നാമതില്ലാരാൾ * വേദവാ
 ക്യമിഹ്യയെന്നുകല്പിക്കാൻവയ്യാരിക്കലും വീരോധമാ,യതിന്നെന്റെ
 യുള്ളിലുണ്ടൊരുസംഗതം * രണ്ടില്ലാത്തൊന്നതാൻബ്രഹ്മമെന്നുവേദ
 ഷഭൂതാതിട്ടം നീയോടാതിപ്പുറച്ചനോ? സന്ദേഹംതീർത്തുചൊല്ലണം *
 ശങ്കചെയ്തെന്നൊരെന്നുള്ളമറയ്ക്കുന്നില്ലമാർദ്ദവം വിചാരത്തികൽമുഷി
 പ്പോയൊന്നോരണ്ടോ? അതെന്നതായ് * നിന്ദുഖംകൊണ്ടുതാനെന്റെ
 സന്ദേഹംനീയകറ്റണം നിൻപാദസംഗമെൻപൂർവ്വപുണ്യത്താൽതാൻ
 ഭവിച്ചതും * നാരിയോനീപുമാനാനോ? ചിസ്തരിച്ചെന്നോടോതുക മു
 ക്തനായ് ഞാൻഭവിച്ചീടാമറിഞ്ഞശ്രവ്യശക്തയേ *

ശ്രീഭദ്രാഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

ശിവബ്രഹ്മയുതി

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ആറാമദ്ധ്യായം

ബ്രഹ്മാധിപാഞ്ജനം.

വിനയത്തോടൊന്നുവേദോദിച്ചപ്പോൾമഹേശ്വരീ മുദിച്ചായ്
 ചൊല്ലിനാളെന്നോടാദ്യയാംഭേവിയിങ്ങനേ *

ശ്രീഭദ്രാഭാഗവതം.

ഒന്നാണല്ലൊയ്യാഴ്ചഭേദമില്ലത്തന്നെക്കൊരിക്കലും അവൻ
 ഞാൻ ഞാനവൻഭേദംതോന്നീടുന്നഭൂമത്തിനായ് * തെങ്ങൾക്കുള്ള
 നരസൂക്ഷ്മംബലിമാനതറിഞ്ഞിട്ടാ ഉടൻവിമുക്തനായ് തീരുംസംസാര
 രക്ഷിപ്പിട്ടുപോം * രണ്ടില്ലാത്തൊന്നതാൻബ്രഹ്മമെന്നുള്ളതുമാണ

തു സ്രഷ്ടികാലംവരുന്നേരമതുരണ്ടായ് ഭവിച്ചിടും * ഉപാധികൊണ്ടേ
കുടീപംപലതാകുന്നപോലവേ കണ്ണാടിയിൽപ്പായപോലേത്തേങ്ങേ
ക്കീപ്രതിബിംബവും * സ്രഷ്ടിക്കായ് സ്രഷ്ടികാലത്തിലുണ്ടാഞ്ഞേങ്ങേ
ഭേദവും ദ്രശ്യാദൃശ്യമതാംഭേദംതേങ്ങേരണ്ടായിട്ടുവോഴും * സ്രീയല്ല
ഞാൻപുമാനല്ലനപുസകവുമല്ലഞാൻ സ്രഷ്ടികാലത്തിലീഭേദംഞാൻ
ണ്ടാക്കുന്നബുദ്ധിയാൽ * ബുദ്ധിയുന്തീയതുംധൈര്യമോമയംകീർത്തി
യെന്നതും ശ്രദ്ധ,മേധ,ദയാ,ലജ്ജ,ക്ഷയംതൃഷ്ണയുംക്ഷമാ * കാന്തിയും
ശാന്തിയുംദാഹംമടി,നിദ്ര,ജാജരാ വിദ്വാവിദ്യകളുംവാഞ്ചന,സ്പർശ,
ശക്തിയശക്തിയും * വസ,മജ്ജാ,തപസ്,ദൃഷ്ടി,വാക് കൃതാഗ്രതമായ
തും വശ്യനിമജ്വപരനാഡികളുംഞാനിതൊക്കയും * സംസാരത്തി
ങ്കൽഞാനെന്നല്ലേതു?ചരാത്തതെന്നൊടായ് എല്ലാംഞാനെന്നദൃശ
മായറിഞ്ഞിടുകപരമജ! * ഇതയെൻനിശ്ചിതരൂപങ്ങളൊടുക്രൂടാത്ത
തെന്തുവാൻ ചൊല്ലു?തിൻമൂലമിസ്സംസാരത്തിൽവ്യാപിച്ചുപുണ്ണ
ഞാൻ * ദേവന്മാരിൽസർവ്വരിലുംനാനാരൂപംധരിച്ചുഞാൻ ശക്തിയു
പേണകാട്ടുനപലമട്ടുപരാക്രമം * ഞാൻഗൌരീ,ബ്രാഹ്മിയും,രൌദ്രീ
വാരാഹീ,വൈഷ്ണവീ,ശിവ വാരണീ,വാസവീ,നാരസിംഹീ,കൌബേ
രിയായതും * കാര്യങ്ങളുൽഭവിക്കുമ്പോളവരിൽഞാൻകടന്നിടും കാര്യ
ങ്ങളെല്ലാംഞാൻചെയ്യുമവനേഹതുവാക്കിടും * സൂര്യനിൽകാന്തിയാ
യ്.മഞ്ഞായ്ചന്ദ്രനിൽ.ശീതമായ്ജലം തീയിൽമുട്ടായ് ഭവിക്കുന്ന
ഞാനെന്നിഷ്ടത്തിനൊത്തപോൽ * ഇസ്സംസാരത്തിൽഞാൻവിട്ടതൊ
ന്നുമൊന്നിളകിട്ടുവാൻ പോലുംസമർത്ഥമാകില്ലെന്നതുനിശ്ചയമാവി
ധേ! * ഞാനപേക്ഷിക്കലിലോകത്തിളകാനൊരുജന്തുവും ശക്തമാകി
ല്ലദൃശമാണിതെന്നോതുന്നിന്നൊടായ് * ഞാനെന്നുദൈത്യരേ
ക്കൊൽവാനീശൻപോലുമശക്തനാം ശക്തിയില്ലാത്തനരനേച്ചൊല്ലും
മുബ്ബലനായ്ജനം * അദ്രഹിനൻ,വിഷ്ണുമീന,നെന്നചൊൽകില്ലൊരു
ത്തരം ശക്തിയില്ലാത്തപുരുഷാധമനെന്നോതുമേവരും * വീഴ്ച,മുട്ട്,
ഭയം,ക്ഷീണം,ശതപീഡകരം,തൊട്ടതിൽ അശക്തനെന്നൊഴിച്ചാലും
ചൊല്ലിടുന്നില്ലഅത്രായ് * അതുകൊണ്ടേതിനുംമുഖംശക്തിയെന്നുധ
രിക്കുക നീസ്രഷ്ടിക്കാൻനിനയ്ക്കുമ്പോൾശക്തിയോടതുചെയ്യവൻ *
ഹരി,അദ്രൻ,സൂര്യ,നഗ്നി,കാറൻ,കാലൻ,മിഥുനം വിശ്വകർമ്മാ,വരണ
നും,ശക്തന്മാരായിശക്തിയാൽ * എല്ലാംധരിച്ചാനിബ്രഹ്മീശക്തി

ചേന്നാൽസമർത്ഥരാം അല്ലെങ്കിലുണ്ടവേപ്പോലുംധരിപ്പാനസമർത്ഥ
 താൻ * ശേഷനും,കൃമുവും,മറുദിഗ്ഗജങ്ങളുശേഷവും തൻകാൽക്കൾ
 നടത്തിടാനെന്നോടൊത്താൽസമർത്ഥരാം * ജലമെല്ലാംകുടിച്ചിടാമഗ്നി
 യെല്ലാംഹരിച്ചിടാം നിറുത്താംവായുവേ,യിന്നെന്നിഷ്ടവേലനടന്നി
 ടാം * ഇല്ലാത്തതായഭൂമിയിൽതപമെല്ലാമൊരിക്കലും ഉണ്ടായെന്നു
 ഉള്ള സന്ദേഹംവേണ്ടാതേകമലോതദവ! * ഒരിക്കൽമുമ്പതില്ലാതാപി
 നുണ്ടെന്നായ്ഭവിച്ചിട്ടും മൺകട്ടയിൽഘടാഭാവമെപ്പുണ്ണമതുപോല
 വേ * ഇന്നില്ലഭൂമിയെവിടേയ്ക്കതുപോയെന്നുപാപ്തകിൽ അതതിൽ
 പരമാണുക്കളായിത്തീർന്നറിഞ്ഞിടാം * ശാശ്വതം,ക്ഷണികം,ശൂ
 ന്യം,നിത്യാനിത്യംസകൽകം അഹങ്കാരാദിയായേഴുവിധമായ്തീ
 ന്ണുണ്ടുള്ള * മഹത്തതപമതിൽനിന്നുട്ടഹങ്കാരംഭവിച്ചതേ മുൻപോൽ
 ഭൂതങ്ങളുളയെല്ലാമതിനാലേവായ്ക്കു നീ * നിങ്ങൾപോയിഗ്രഹംനിർമ്മിച്ച
 തിങ്കൽനിവസിക്കുക താന്താങ്ങൾക്കുള്ള കാൽക്കൾമെഴുത്തു പ്രാബല്യ
 മൂലമായ് * സുന്ദരീപുഞ്ചിരി,കൊണ്ടാൾ,മജോഹനമൊടൊത്തവൾ
 കയ്ക്കൊൾകനിമഹാവാണിയാമീയുത്തമശക്തിയ * വെള്ളവസ്യുഷ്ട
 ണ്ണദിപ്രദിപ്താലങ്കാരമാണ്ടവൾ വരാസനത്തിൽമേവുന്നോൾ,ക്രിഡ
 യ്ക്കായ്ചെന്നിരിപ്പവൾ * നിന്നോടൊത്തുനടപ്പോളായ് നീസുന്ദരി
 നീനിടും അവമാനിക്കൊലാനീയെന്നംശമാനല്ലവാനിയ * ഇവ
 ളോടൊത്തുനീവേഗംസത്യലോകത്തിലെത്തുക മഹത്തതപത്തിൽനിന്നി
 ന്നാലായ്സൃഷ്ടിക്കുകൊക്കയും * ലിംഗദോഷങ്ങൾജീവങ്ങളോടുകൂ
 ള്ളോടുകൂടി ഒന്നിച്ചുണ്ട,തിൽനീമുൻപോലവയേവർപെടുത്തുക *
 സ്വഭാവകാലകർമ്മങ്ങൾകാരണങ്ങളോടുംഭവാൻ ശബ്ദാദികളോടും
 ചെയ്തമുൻപോലിന്നിച്ചരാചരം * മാനിക്കണന്നീഹർയേപൂജിച്ചിട
 ണമെന്നുമേ അവൻസതപഗുണംകൊണ്ടുനിന്നേക്കാൾശ്രേഷ്ഠനെപ്പൊ
 ഴും * നിങ്ങൾക്കു,സാമ്യമാകാൻമെന്നൊരിക്കൽഭവിക്കുമോ? അന്നു
 ഭൂമിയതിൽവിഷ്ണുവുണ്ടാകുമവ താരമായ് * തിര്യഗ്ഗോനിയതുപിന്നേ
 നരയോനിയുമാണ്ടവൻ കൊന്നീടുമസുന്മാരേമഹാത്മാവാംജനാർദ്ദ
 നൻ * മഹാബലനതാരുദ്രൻനിൻസഹായിയുമായ്നര നിർമ്മിച്ചസുര
 രേയെല്ലാംനീകളിക്കുകസൗഖ്യമായ് * ബ്രാഹ്മണർ,ക്ഷത്രിയർ,വൈ
 ശ്യർ,വിധിപോൽപലയാഗവും സദക്ഷിണംചെയ്തനിങ്ങൾക്കെല്ലാം
 സന്തോഷമേകിടും * എൻപേരുചൊല്ലിയെല്ലാരുമെല്ലായാഗത്തിലും

സദാ സത്യഭൂതായാത്മപൂരായാഭവിപ്പിന്നിഷ്ഠമദ്രഭരേ! * തമോത
 ണംചേന്നശിവൻസർവ്വമാനനീയനാം എല്ലായാഗത്തിലുംപൂജിക്ക
 യാവേണമവിശേഷമായ് * സുരന്മാക്കെന്തെടവിക്കുംഭയംഭൈത്യരിൽ
 നിന്നടൻ വാരാഹീ,വൈഷ്ണവീ,ഗൗരീ,നാരസിംഹീ,സദാശിവാ * എ
 ന്നാദിയായുള്ളൊരേന്ദ്രശക്തികൾദിവ്യരൂപമായ് പോക്കുംഭൈത്യ
 ഭയമുററുന്നീഡ്യ ക്ഷിക്കുകപത്മജ! * ബീജധ്വനങ്ങളോടൊത്തമന്ത്രമാ
 മീനവാക്കാരം സദാജപിച്ചുകൊണ്ടെല്ലാക്കാർയ്ക്കുവന്നിടത്തുക * സർവ്വ
 മന്ത്രങ്ങളിൽവെച്ചുംശ്രേഷ്ഠമെന്നതറിഞ്ഞുനി സർവ്വതത്ത്വസിദ്ധിക്കായു
 ള്ളിൽധരിച്ചാലുംസദാവിധേ! * ചിരിച്ചെന്നോടീതോതീട്ടുചൊന്നാറു
 വിഷ്ണുവാടംബിക: 'പോകവില്ലോ!ശ്രേഷ്ഠയാമീമഹാലക്ഷ്മിയൊടൊ
 ത്തനീ * മാറിടത്തിൽസദാവാഴ്ചവളില്ലൊരുസംശയം ക്രീഡയ്ക്കായ്
 നൾകമീശ്ശക്തിസർവ്വതത്ത്വങ്ങൾതത്വ * അവമാനിക്കൊലാനീയംമാ
 നിച്ചീടുകസർവ്വ ഇച്ചേച്ചുകൊണ്ടൊന്നേകീലക്ഷ്മീനാരായണാബ്രതേ
 സുരജ്ജീവനത്തിന്നയാഗങ്ങൾഞാൻവിധിച്ചതേ ഇഷ്ടമായ്നിങ്ങൾ
 മൂന്നാളുംചേർന്നുവന്നീടുകെന്നുമേ * ഭവാനബ്രഹ്മാവേശിവനമെൻതു
 ണത്തിൽഭവിച്ചവർ എല്ലാക്കുംമാന്യരായ്,പൂജ്യരായ്,നീരുമസംശയം
 മന്ദന്മാർനിങ്ങളിൽഭേദബുദ്ധിയേചെയ്തിടുന്നവർ ഭേദഭാവനയാൽ
 ചെന്നനരകത്തിൽപതിച്ചിടും * ആരുവിഷ്ണുവൻഭദ്രൻശിവനാര?
 വനാഹരി ഇവർക്കുഭേദംകല്പിച്ചോൻനരകത്തിൽപതിച്ചിടും * അറി
 കപ്പോൽവിധിയെയുംവിചാരിക്കേണ്ടതില്ലിതിൽ ഗുണങ്ങൾവെവ്വേ
 റേയാണ്,ഞാൻജ്ഞാല്ലിത്തന്നിടാമരേ! * പരമാത്മവിചാരത്തിൽ
 മുഖ്യംതേസതപമാഗുണം ലക്ഷ്മിയോടുകൂടിക്കമ്പോളോരോഭേദംവരു
 വഴും * ആശ്രയിക്കുകീർത്തികേട്ടമററുണ്ടുഗുണങ്ങളും രജോഗുണത്തോ
 ടൊത്തെന്നുകൂടിക്കിവളോടനീ * വാഗ്ബീജവുംകാമരാജംമായാബീ
 ജംഗുരീയമായ് പരമാത്മനൾകിടുന്നൊരീമന്ത്രംഞാൻതരാമരേ! *
 ഗ്രഹിച്ചെന്തുംജപിച്ചാലുംകൂടിച്ചാലുംയഥാസുഖം മൃത്യുവിൽനിന്നുകാല
 ത്തിൽനിന്നുംജീതിവരാ,തവ * എൻറയിചീലയെന്നോള,മിച്ചരാചര
 ക്കൊക്കയും എന്നുഞാൻസംഹരിച്ചീട,മന്നോളംനീവസിക്കുക * ഞ
 കാലംനിങ്ങൾമൂന്നാളുംമെങ്കൽതന്നെലയിക്കവിൻ എല്ലാജ്ഞാഴുംജപി
 ച്ചാലുമീമന്ത്രംകാമമോക്ഷദം * മോക്ഷകാമൻജപിക്കണമീമന്ത്രംപ്ര
 ണവത്തൊടും വൈകുണ്ഠമുണ്ടാക്കിയതിൽനീവാഴ്കപുരുഷോത്തമ! *

നിത്യയാമെന്നെയോത്തുംകൊണ്ടിഷ്ടംപോലെകളിക്കുക.

ബ്രഹ്മാവപരഞ്ജ

ഇന്നുനിർത്തണവുമ്പേൻമുഖപ്രകൃതിയിങ്ങനേ വിഷ്ണുവോടോതി
യമൃതവാക്സീശനൊടുമോതിനാൾ *

ദേവിപരഞ്ജ.

ഗൃഹിക്കുമര!നീകാളിയാകുമീനല്ലഗൗരരിയേ കൈലാസമുണ്ടാ
ക്കിയതിൽനീകളിക്കുകസൗഖ്യമായ് *തമോഗുണമുഖ്യമാന്തേരജസ്സ
ത്വപങ്ങളല്ലമാം ക്രീഡാ,സുരവധാജംകൊണ്ടീരണ്ടുഗുണങ്ങളും * ത
പസ്സുചെയ്യാനതുപോൽ,ബ്രഹ്മദ്വാനമതിന്നുമായ് ശർപ്പ!നീശാന്തമാം
സത്വഗുണത്തേസവീകരിക്കുക * സൃഷ്ടിസ്ഥിത്വനവുമുചെയ്തനിങ്ങളും
മറ്റുണമൊത്തവർ ഇഗുണങ്ങളൊടല്ലാതെയൊന്നുമില്ലാത്തതിൽ *
സംസാരത്തിൽകാണമെല്ലാവസ്തുവുമുഗുണഭേദം ഗുണമറിഞ്ഞുഗ
ങ്കലില്ലാണ്ടാകുമില്ലതാൻ * നിർഗുണബ്രാഹ്മമെപ്പോഴുമുലകാണപ്പെ
ടാത്തത് ഞാൻനിർഗുണ,സഗുണയായ്തീരുംസൃഷ്ടിയതിങ്കലായ് *
ഞാൻകാരണംസദാശംഭോ!കാൽമല്ലൊരുനേരവും സഗുണാകാരണമു
ലം,പരമാത്മാവിൽനിർഗുണ * മഹത്തത്വമഹാകാരം,ശബ്ദംതൊട്ടു
ണങ്ങളും പ്രസരിക്കുന്നുസതതംകാൽകാരണരൂപമാണ് * അഹങ്കാരം
സത്തിലുണ്ടായ്,ഞാൻകാരണവുമായുടൻ അഹങ്കാരമതെൻകാൽമതു
മുഗുണരൂപമാം * മഹത്തത്വമഹാകാരത്തിൽനിന്നാണതുബുദ്ധിയാം
മഹത്തത്വംതന്നെകാൽ,മഹാകാരംസകാരണം * തന്മാത്രകളുമഹാകാ
ത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുമെപ്പോഴും, പഞ്ചഭൂതങ്ങൾക്കുമുലമവതാനാദിസൃ
ഷ്ടിയിൽ * കമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളെഞ്ചഞ്ചൊത്താനേന്ദ്രിയമതായതും മഹാഭൂത
ങ്ങളുണ്ടഞ്ചമനസ്സാദാമതായ് വരും * കാൽകാരണമെല്ലാമീപ്പതിനാറ
തിലുൾപ്പെട്ടും പരമാത്മാവാളി,നല്ലകാൽകാരണമായതും * ആദികാ
ലത്തിലീവണ്ണമാണെല്ലാമുത്ഭവിപ്പതും സംക്ഷേപമായ്ചൊല്ലിഞാ
നീയുത്ഭവത്തേനിനക്കെടോ * കാൽക്കൾക്കെൻവിമാനത്തിൽകേറി
ച്ചൊയ്ക്കാൾകുനിക്കളും സങ്കടത്തിങ്കലോത്തെന്നാൽ ഞാൻപ്രത്യക്ഷ
ത്തിൽവന്നിടാം * ബ്രഹ്മമാമെന്നെയെപ്പോഴുമോത്തുകൊള്ളുകനിങ്ങ
ളും പൂമാനൊടെന്നെയോത്തെന്നാൽകാൽസിദ്ധിവരുംഭേദം *

ബ്രഹ്മാവപരഞ്ജ

ഏവംചൊല്ലിശ്ശക്തികളെത്തന്നുത്തങ്ങൾക്കുദേവിയും വിഷ്ണുവി
ന്നുമൊലക്ഷ്മി,മഹാകാളി,മഹേശൻ * സരസ്വതിയെനിക്കും,തന്നയ

ചാലവർത്തങ്ങളേ അവിടംവിട്ടുപോന്നപ്പോൾപുനാത്തായിത്തങ്ങളും * തങ്ങളുളളതമാത്രപോമാഹാരച്ചതുമാത്രമേ അവിമാനമതിൽകേറിയിരുന്നതുപോലായ് * അമൃതാബ്ധിയതും,ദീപ്യം,ദേവിയും,തങ്ങളാലുടൻ കാണപ്പെട്ടില്ലാവിമാനമാത്രമുണ്ടായിരുന്നതേ * വിസ്താരമായുള്ളവിമാനമേറീട്ടെത്തിപുരാവില്ലുവുമായിരിക്കൽ * ഉറക്കുള്ളദൈവേന്ദ്രശരണിഗ്രഹിതച്ചാരികത്തിലത്താമരതൻസമീപം.

ശ്രീഭവീകുശവതം മുന്നംസ്സന്ധം

ബ്രഹ്മാചര്യം

ആരാധ്യം

ഏഴാമദ്ധ്യായം.

ബ്രഹ്മാവു പറഞ്ഞു.

ഇവണ്ണപ്രഭാവത്തോടദ്ദേവിയേതങ്ങളുൾമുവതം മറുദേവികളോടൊത്തുകണ്ടുകൊണ്ടാടിനാരദ! *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവുചൊന്നതീയണ്ണുകേട്ടുനാരദനാമുനി സത്തൃഷ്ണനായി ചോദിച്ചാൻപ്രജാപതിയൊടിക്കേരേ *

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ആദ്യൻപുമാൻനാശമറോൻനിർമ്മാൻനിത്യനവ്യയൻ അവനേക്കണ്ടനഭവിച്ചോ?നീചൊല്ലുപിതാമഹ! * കണ്ടുനീതുണമുളളാളേയെമ്മട്ടുണമറവരും അവരതൻരൂപവുംചൊല്ലുപുരുഷൻറെയുമെന്തുരോ! * ശേഖരദീപിൽഘോരമായ്ഞാൻതപിച്ചഫലമായ് മയാ കാണപ്പെട്ടുകോപമറസിദ്ധരായമഹർഷിമാർ * പരമാത്മാവിനേയെൻറെടുപ്പിയാൽകണ്ടതില്ലാൻ പിന്നെയുംപിന്നെയുംഘോരതപംചെയ്തിട്ടുമെൻവിഭോ! * ഇണമുള്ളാമശ്ശുകിന്നിന്നാൽകാണപ്പെട്ടമനോരമാ നിർമ്മാൻനിർമ്മാൻതാരമെമ്മട്ടുള്ളവർചൊല്ലുക *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

തന്നപ്തനോടിപ്രകാരംചോദിച്ചാൻനാരദൻമുനി ചിരിച്ചുകൊണ്ടവനെടായ്ചൊന്നാൻസത്യംപിതാമഹൻ *

ബ്രഹ്മാവു പറഞ്ഞു.

ഓഷ്ഠിഗോചരമാകില്ലനിർമ്മാൻനിർമ്മാൻതാരമെമ്മട്ടുള്ളവർചൊല്ലുക *

ശപരംതാനരൂപംകാഞ്ചതെങ്ങനേ? * ഗുണമില്ലാശക്തിയേയുംഗുണമില്ലാപ്പുമാനെയും ജ്ഞാനംകൊണ്ടറിയാമപ്പോൾഭാവികാമുനികൾ പക്ഷടാ * ആദ്യന്തമരോരാണാക്കുകെന്തെല്ലാപ്രകൃതിപുരുഷൻ വിശ്വാസംകൊണ്ടറിഞ്ഞിടാവിശ്വാസിക്കാത്തതിൽവയുതാൻ * ഏതുചൈതന്യമില്ലാത്തതെങ്ങിലുമോക്കു നീ അതുതാൻപരമാത്മാവായതുതാൻ പൂണ്ണമെങ്ങുമേ * അശ്ശക്തിയല്ലമാൻതാനുംസർവ്വപാപികളോക്കു അവരെന്തേജസ്വതികളൊരുവസ്തുവുമില്ലാൻ * രണ്ടാലുമവർഭേദത്തിലെന്നുവാഴ്ത്തുന്നിത്യരായ് ഗുണവുമലവുംവിദ്യോരേകമൊതപ്രകൃതികൾ * ശക്തിയാത്രതാനാത്മാവാത്മാവാരതുതാനവർ അവർക്കു ജ്ഞാനസൂക്ഷ്മമറിയില്ലാത്തമെൻസുത! * ശാസ്ത്രമെല്ലാംപരിച്ഛാലംസാംഗവേദങ്ങൾചൊല്ലിലും അവർക്കുജ്ഞാനസൂക്ഷ്മവൈരാഗ്യവിട്ടറിഞ്ഞിടാ * അഹങ്കാരത്തിലുണ്ടാകുന്നിച്ചരാമാരമൊക്കയും കല്പംകോടികഴിഞ്ഞാലുമതില്ലാതാവതെങ്ങനേ? * അഹങ്കാരിയുമാത്മാവേകത്തിൽകാണുന്നതെങ്ങനേ സഗുണത്തേജമാത്മാവേ!മനസാചിന്തചെയ്യുക * പിത്തമുടുംനാഡ്, കണ്ഠ, മെരിവെന്നരസത്തെയും മഞ്ഞച്ചുനിറത്തെയും, മുളുപണ്ണമറിഞ്ഞാ * ഗുണങ്ങൾമേലും മനമാനിഗ്നത്തേജംകൊണ്ടോ? * അഹങ്കാരോത്തമംചിത്തമനഹങ്കാരമാകുമോ? ഗുണങ്ങളുള്ളകാഴ്ചയിലില്ലാത്തമുതാമം * അനഹങ്കാരമാംചിത്തമതിനേക്കണ്ടിടത്തേ.

നോക്കൻ പറഞ്ഞു.

മഗ്നതത്തിൽസ്വരൂപം,പിന്നമടുഗുണരൂപമായ് അഹങ്കാരമുന്തവിധമിരിക്കുന്നതു മെൻവിദ്യോ! * സാത്വികതാമസംപിന്നേരാജസം മഗ്നതങ്ങളും ഭേദിച്ചീടുംസ്വഭാവങ്ങളത്രും, ചൊല്ലു മഹാമതേ! * ഏതറിഞ്ഞാൽമുക്തനാണെന്നുനീ ചൊല്ലണവിദ്യോ! മഗ്നതത്തിന്റെവിസ്താരമായലക്ഷണമൊക്കയും *

ബ്രഹ്മവു പറഞ്ഞു.

മുന്തശക്തികൾമുന്നിന്നമതുണാൻചൊല്ലിടാത്തവ ജ്ഞാനശക്തി, ക്രിയാശക്തി, യത്നശക്തിയുമിങ്ങനേ * സ്വരൂപത്തിനാജ്ഞാനശക്തിക്രിയാശക്തിരജസ്സിനും തമസ്സിനാഭ്രഹ്മശക്തി, മുന്തചൊന്നേൻനിനക്കുണാൻ * അതുകൾക്കുള്ള കാഴ്ചങ്ങളുള്ള പണ്ണപറഞ്ഞിടാം ശബ്ദസ്पर्ശങ്ങളായത്തമസ്സാഭ്രഹ്മശക്തിയിൽ * രൂപംരസംഗ

സ്ഥമതും, തന്മാത്രകളിതിന്നുപേർ ആകാശത്തിൻ തുണശേഖരം, സ്വർഗ്ഗം വായുവതിൻ തുണ * അഗ്നി ക്ഷുദ്ര നന്ദ്രപര, ജ്വലത്തിന്നു സംതൃപ്തം ഭൂമിക്കു തണമസ്തസം സൂക്ഷ്മഭൂതങ്ങളാണിവ * ദ്രവ്യശക്തിയൊളിച്ചു തുറച്ചേർത്താമസമാചിടും അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നു പോലാണീ ബ്രഹ്മാഞ്ജനസ്പാഷ്ടിയും * രജോഗുണക്രിയാശക്തിയിൽനിന്നുണ്ടായിരേകൾ ക്ഷക ചെവിയും, തൊലിയും, നാവും, കണ്ണും, മൂക്കും, നമഞ്ചിവ * ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളെ നോക്കും, കേൾക്കുകേൾവ്വീവരുമേ വരക്കും, കയ്യും, കരലും, മലപൊരും, ലിംഗവും, മഞ്ചിവ * പ്രാണോ, പാത, വ്യഗ്രാ, സമാനോ, ദാഹൻ, വായുവഞ്ചിവ പതിനഞ്ചിവ ചേർന്നൊന്നാൽ ചൊല്ലാ രാജനസ്പാഷ്ടിയായ് * ക്രിയാശക്തിസ്വരൂപങ്ങളിവതാൻ സാധനങ്ങളായ് ഇവയ്ക്കുള്ള നിമിത്തം ചിച്ഛകതിതന്നു വൃത്തിതാൻ * ജ്ഞാനശക്തിയൊടൊത്തീടും സാത്വികത്തിൽ ഭവിച്ചു വദിക്കുകൾ, വായുവു, സൂര്യൻ, പാശ്ഠി, യശസിനിഭേവരും * ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളഞ്ചെന്നമഞ്ചയിപ്പാനദേവകൾ ചന്ദ്രൻ, ബ്രഹ്മാ, അഗ്നം, ബാലാമൻ ക്ഷേത്രജ്ഞ, നീയിവർ * അന്തഃകരണമാംശ്വരീതൊട്ടതിന്നിയിദേവരാ ഇതനാമജപരത്താൻ ചൊല്ലുന്നീ യയിപ്പാനദേവരായ് * മനസ്സോടൊത്തുമിവരപ്പതിനഞ്ചെവരൂദ്രവും സാത്വികാഹങ്കാരമതിൻ സ്പാഷ്ട്, സാത്വികമെന്നപേർ * സ്ഥൂലം, സൂക്ഷ്മം, രണ്ടു രൂപം പരമാത്മാവിനുള്ളതിൽ ജ്ഞാനമാർ രൂപമില്ലാത്ത സൂക്ഷ്മതാൻ സർവ്വകാരണം * ഉപാസകനും ഹിന്ദുവാൻ സ്ഥൂലരൂപം പറഞ്ഞിടും ഇതുതാൻ പരമാത്മാവിൻ സൂക്ഷ്മരൂപം പ്രസിദ്ധമായ് എൻ ശരീരസ്പന്ദമെന്ന ചൊല്ലുന്നതു ലോകരൊക്കയും * ബ്രഹ്മമാം പരമാത്മാവിൻ സ്ഥൂലദേഹം പറഞ്ഞിടാം ശ്രദ്ധയായ് കേട്ടു നീ മകനായിത്തീരുകനാരദ! * മുൻചൊന്നേൻ ഭൂതസൂക്ഷ്മങ്ങളായതൻ മാത്രയൊക്കയും പഞ്ചീകരിച്ചതിൽനിന്നീപ്പഞ്ചഭൂതഭേവിച്ചതേ * ഇപ്പഞ്ചീകരണത്തേക്കാൻ ചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകൊൾകനി രസതന്മാത്രയേമാളുമെടുത്തിട്ടു മനസ്സിൽ * സങ്കല്പിച്ചിതിനേരണായ് ഭാഗിച്ചിട്ടതിലൊന്നിലായ് മറുഭൂതങ്ങളേ ഭാഗിച്ചൊന്നാലാക്കിയങ്ങനേ * അരയ്ക്കാൽ വിതമാനാലും ചേർത്തന്നാൽ സ്ഥൂലതേയമാം പഞ്ചീകരിച്ച ഭൂതത്തിൽ ചൈതന്യം കേറി വാണിടും * അപ്പോൾ ഞ്ഞെന്നു സന്ദേഹമുണ്ടായീടുന്നനാരദ! അസ്ഥൂലദേഹാഭിമാനിയാ ചൈതന്യത്തെ വേരയും * ആദിനാരായണൻ, ദേവൻ, ഭൂമവാന്നെ ചൊല്ലിടും പഞ്ചീകരിച്ച ഭൂത

ത്തിൻവിഭാഗംനൽപ്രകാശമായ് * തുണങ്ങളാൽവളർന്നല്ലാത്തുണായി
 കൃതൊടൊത്തതാം ആകാശത്തിന്നൊരുതൂണുശബ്ദമില്ലതുമായു
 ന്നം * ശബ്ദവും,സ്വർവും,രണ്ടുതൂണുകാറിന്നൊചൊല്ലിടം ശബ്ദം,സ്വ
 ൾം,രൂപം,മഗ്നിക്കുണ്ടുതൂണുങ്ങളും * ശബ്ദം,സ്വർം രസം,രൂപം,ഇ
 ണ്നൊലാംജലത്തിന് ശബ്ദം,സ്വർം,രസം,രൂപം,ഗന്ധവും,ഭൂതങ്ങളു
 ളാം * ഏവംപഞ്ചീകരിച്ചുള്ളതിന്നുബ്രഹ്മാഞ്ചമെന്നപേർ ബ്രഹ്മാ
 ണ്ഡാംശങ്ങളായുള്ള ജീവജാതികളൊക്കയും * എൻപത്തുനാലുചങ്ങ
 താനെന്നൊചൊല്ലുകൂടുന്നതേ.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

തൂണതപസിതൂപണം

എട്ടാമദ്ധ്യായം

എട്ടാമദ്ധ്യായം

ബ്രഹ്മാ വരത്തേ

ഏകോ!നീസൃഷ്ടിചൊടി ചിന്നതൂണൊന്നരെയതേ തൂണുസ്വഭാ
 വംപറയാമിനിയുകേൾക്കുകേൾഗിയാത് * സതപംമനുശുദ്ധിനരകം
 സുഖമശുശ്രൂഷിയാൽവരും ആജ്ഞം,സത്യവും,കശയവും,ശ്രദ്ധയും,
 ഷമയെയ്യും * ഭയം,ലജയും,മദ്യം,സ്തംഭം,സന്തോഷമെന്നതും
 സതപത്തിൽതോന്നവിവയാലുണ്ടാകുംഭൂമിയായ് സഭാ * സതപംപെല്ല
 ത്തനിറമാം,ധർമ്മത്തിൽപ്രീതിചെയ്തതാം സഭാചാരത്തെയുണ്ടാക്കും
 മറ്റിമാരകളഞ്ഞിടം * സാത്വികീരാജ സീഹിന്നെത്താമസിച്ചുനമാ
 തിരി ശ്രദ്ധയുണ്ടെന്നൊചൊല്ലുന്നതൂ,തതപംകണ്ടൊരുതാപസർ * രജസ്സ്
 രക്തനിറമായ് ചൊല്ലും,ഓഖവുമേകിടം എല്ലാത്തിലുമസന്തോഷമതു
 നൽകിടമൊന്നപോൽ * മഹാഭോഷം,മഹാദ്രോഹം,മത്സരം,ധംഭം,നി
 ദ്രയും അത്യാഗ്രഹം,മിതെല്ലാമാരാജസശ്രദ്ധയാണോടോ! * മാന്ദം,മഭം,
 ഗദ്യവയുമുണത്തിൽഭവച്ചവ രജോതൂണത്തേവിഭാവാർദ്ധിവയാല
 റിയേണമേ * തമോതൂണുകുറുപ്പാംപോൽ,മോഹംഓഖവുമേകിടം മ
 ടി,യജ്ഞാനവും,നിദ്ര,ഭൈന്ദ്യം,പേടിയും,മജ്ജനേ * വിവാദം,ലുബ്ധ്,
 കൌടില്യം,കോപം,ചൈഷ്വര്യമെന്നതും നാസ്തികതപംപരന്മാർക്കുള്ളോ
 രഭോഷംകഥിപ്പതും * ബുധന്മാരിലക്ഷണത്താലുചിക്ഷണംതമോതൂ
 ണാം താമസശ്രദ്ധയുണ്ടാക്കുംപരോപദ്രവമെപ്പൊഴും * ശുഭമിച്ഛിപ്പ

വൻസുതപംപ്രകാശിപ്പിച്ചൊതുക്കുകജ്ഞിനേ;നശിപ്പിക്കുമെണ്ണുന്ന
തിനേസ്സഭാ * അന്യോന്യോക്രമമുണ്ടായാൽകവാടിക്കമിതൊക്കയും അ
ന്യോന്യോന്യമില്ലാതേയിരിക്കില്ലിവയെന്നുമേ * ഒരിടത്തുശുഭാശുഭസുതപ
മില്ലാത്തുജ്ഞാതം എല്ലാമെല്ലായ്ക്കൊഴംവെന്തുമ്മിതബന്ധിച്ചിരു
ന്നിടം * അന്യോന്യംമുണ്ടാകുന്നിടംവിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞിടാം * അറി
ഞ്ഞാലിതുസംസാരമുക്തനാകേകൾക്കനാദസഭാദാമവേദിതിൽതെ
ല്ലാത്താനന്തരിട്ടുവാൽവതാം * കണ്ടുകേട്ടമറിഞ്ഞിട്ടാഹലംസത്താ
യിരിക്കവെന്നായനുഭവപ്പെട്ടാലറിഞ്ഞെന്നതുവാല്ലിടാം*ഫലാനുഭ
വമില്ലാത്താലറിഞ്ഞുപട്ടതാസ്സഭാ ഒരുനൽതീർത്ഥമുണ്ടെന്നുകേട്ടുണ്ടായാ
ശ,രാജസി * അവിടെച്ചെന്നുവന്നിട്ടാത്തീർത്ഥത്തേക്കുണ്ടുകേട്ടുപോൽ
കളിച്ചുകർമ്മദാനങ്ങൾചെയ്തു,രാജസമായവൻ രാജസശ്രദ്ധയോടൊട്ടു
കാലാപാതവിടത്തിലായ് * രാഗഭവേഷങ്ങൾപോയില്ല,കാമം,ക്രോ
ധവ്യ,മജ്ജനേ ഗൃഹാതിൽവന്നവൻപിന്നെമുന്നേപ്പോലെചെയ്തതും
കണ്ടില്ലനുഭവിച്ചില്ലാത്തീർത്ഥത്തെയപ്പമാൻമുന്നേ! ഫലാനുഭവമില്ലാ
ത്തതിട്ടുകേൾക്കാത്തതെന്നപോൽ * തീർത്ഥസ്നാനഫലം,വാചനശി
ക്ഷണതുതാൻമുന്നേ! ശുചിക്കുള്ള ഫലംഭൂവില്പനഭക്ഷണമെന്നപോൽ *
പാപഭവസുപശ്ചത്തിൽകാമം,ക്രോധവ്യ,മജ്ജനേ ലോഭം,മോഹം
ഇഷ്ടം,വൈരം,രാഗം,മമ്യ,മന്യയയും* ഇന്ദ്രിയങ്ങൾമയും,ഭവേഷ്യ,മിവയം
ഗജാലാസ്തം ഇവപോയില്ലയെന്നാകിലവനുംപാപിയാംനരൻ * തീ
ർത്ഥസ്നാനംചെയ്തജ്ഞാമേധത്തിൽതാനിരിക്കുകിൽ ശുചിക്കുപലമി
ല്ലാപ്പോൽനിഷ്ഠപരനെന്നയത്രും*ഒരുതരൻതരിശാംകണ്ടുംപുട്ടിസ്സമമ
താക്കിനാൻ ഫലാശിയായ്ത്രമംചെയ്തല്ലവിത്തുംവിതച്ചതേ * അ
ഹോരാത്രംഘോഷമോടുംകുളിച്ചാൻഫലകാംക്ഷയാ കാലത്തികലറങ്ങി
പ്പോയ്,ഭൃഷ്ടജന്തുക്കൾവന്നടൻ* ഭക്ഷിച്ചു,വാഴിയുംതിന്നു,ശേഷിക്കാ
തൊരുലേശവും അപ്പോൽതീർത്ഥത്രമംപത്ര!കഷ്ടംതാൻഫലമേകിയാ
സുതപംപ്രകാശമാകുമ്പോൾവലിക്കുംശാസ്ത്രമുലമായ് * താമസാർത്ഥ
ത്തിൽവൈരാഗ്യമുണ്ടാം, തൽഫലമായ്മുന്നേ! രജസ്സമണ്ണുനവയേ
സുതപംപോക്കുംബലത്തിനായ് * രജോഗുണംപ്രകാശിച്ചാലാശമോ
ടുംവളർന്നിടം രജോഗുണം,തമസ്സുതപമിവയേത്താഴ്ത്തുമങ്ങനേ *
തമോഗുണംപ്രകാശിച്ചാൽമോഹംജ്ഞാതംവളർന്നിടം സുതപംരജസ്സുവ
കളെയൊക്രമിക്കുംതമോഗുണം * അതാപ്രമിക്കുന്നവിയംവിസ്തരിച്ചുപ

റഞ്ഞിടാം സതപംവർദ്ധിച്ചിടുന്നേരംയൗത്തിൽപ്പെലിവിന്നിടം *
 രജസ്സമസ്സകളിലേബ്ബാഹ്വായ്മങ്ങളെയോർത്തിടാ സതപാത്മത്തെ
 ഗ്രഹിച്ചിടുംഗ്രഹിക്കില്ലതുമൊന്നുമേ * ശ്രമമെന്യേയത്, മന്മം, യാഗ
 തേതയുംനിനച്ചിടും സാതപികാരഭവമാത്രമാഗ്രഹിച്ചിടമെപ്പൊഴും *
 രജസ്സമസ്സമില്ലാതാമോക്ഷത്തേതെന്നയോർത്തിടും ഏവംരജസ്സേമുൻ
 വെന്നജയിക്കുംതമസരതിനേ * ശുദ്ധസതപമതൊന്നപ്പോൾശേഷി
 ക്കുമമനന്ദന! രജോതുന്നംവൃദ്ധിയാചാൽവെടിയുംനിത്യകർമ്മവും * രജ
 ശ്രദ്ധയൊടൊന്നിട്ടുചെയ്യുകുമയമവും രാജസാത്മങ്ങൾവർദ്ധിച്ചാല
 ഭക്തിഭാഗങ്ങൾവളന്നിടും * അപ്പോൾസതപഗുണംപോകതമോളുന്ന
 വുമങ്ങളേ തമോഗുണയൊതൊരിക്കൽവർദ്ധിച്ചവരുമെപ്പൊഴേ * അവി
 ശ്വസിക്കുംദൃഢമായ് വേദശാസ്ത്രങ്ങളൊക്കയും താമസശ്രദ്ധയുണ്ടാ
 യാൽധനനാശംവരുത്തിടും * ദ്രോഹമെല്ലാക്കുടമചെയ്യുംശാന്തനാകാ
 തൊരിക്കലും രജസ്സുതപങ്ങളേവെന്നുകോപിയായ് ധൃതനാസ്തിതം * ഓ
 രോകാൽക്കളെ പശ്ചിമൊത്തവണ്ണമെന്നിടും സതപം, രജസ്സമസ്സ,
 ല്ലാമോരോന്നായല്ലിരിപ്പത് * അന്യോന്യാത്രയമായ്കൂതാനിരിക്കുന്ന
 തെപ്പൊഴും സതപംരജസ്സുവിട്ടില്ലാരജസ്സില്ലതവിട്ടുമേ തമസ്സവിട്ടിരി
 ങ്ങുമിരിക്കുന്നതുമില്ലെടോ! * രജസ്സുതപങ്ങളേവിട്ടതമസ്സുപാഴ്ചകില്ല
 താൻ ഏല്ലാമിഹനയമങ്ങളൊക്കെയൊന്നരങ്ങളിൽ * അന്യോന്യം
 ചേർന്നുവാണിടും, ഗുണങ്ങൾവേർപിരിഞ്ഞിടാ ജനിപ്പിച്ചിടമന്യോന്യം
 പ്രസവിക്കുന്നതാണവ * സതപംവിലപ്പോൾപെററിടുംമരേററുണ്ടു
 ണങ്ങളേ രജസ്സമതുപോൽതന്നെ, തമസ്സുതപഗുണങ്ങളേ * സതപംരജ
 സ്സെന്നരണ്ടുംതമസ്സുപെരമിവിധം ജനിപ്പിച്ചിടമന്യോന്യമൺ, കട
 ത്തിനെയെന്നപോൽ * ഗുണംബുദ്ധിസ്ഥമായ്കാമമറിയിക്കുംപരസ്സ
 രം ദേവദത്താദികൾകൂടിപ്രവൃത്തിപ്പതുപോലവേ * സ്രിയുംപുരുഷ
 നുംചേർന്നിഹനത്തിനൊടൊപ്പമായ് പരസ്പരയുഗഭാഗംപ്രാപിക്ക
 ന്നഗുണങ്ങളും * രജസ്സിൻമിഹനേസതപംസതപത്തിൻമിഹനോജ
 തമസ്സിൻമിഹനത്തിങ്കൽരജസ്സുതപങ്ങളോക്കുന്തി*

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ഇപ്രകാരംപറഞ്ഞ പൂർവ്വശ്രേഷ്ഠമാംഗുണരൂപവും ഇതെല്ലാംകേ
 ട്ടുമാൻപിന്നെച്ചോദിച്ചുനല്ലനോട്ടുതാൻ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം
 ഗുണരൂപസംസ്കാനം ഏട്ടമേദ്ധ്യായം

ഒൻ പതാമദ്യായം

നാരദൻ പറഞ്ഞു

ഗുണലക്ഷണമെല്ലാമെന്താത്! നീ ചൊല്ലിയെങ്കിലും നിൻവാ
ക്കാമദ്യുതംപാനം ചെയ്തുവന്നില്ലത്രുപ്ലിയും * എന്റെയുള്ള ഞ്ഞിലധികം
ശാന്തിയുണ്ടാക്കിത്തന്നതാം ഗുണങ്ങൾതൻപരിജ്ഞാനമുള്ളവണ്ണക
ലിരിക്കുക .

ഗുഹസൻ പറഞ്ഞു.

മഹാനാമനാരദൻപുത്രനേവംചോദിക്കുമുമായ് രജോഗുണത്തി
ലുണ്ടാരബ്രഹ്മാവിവണ്ണമോതിനാൻ.

ബ്രഹ്മാവു പറഞ്ഞു.

കേൾക്കുനാരദ! ചൊല്ലാത്താൻഗുണങ്ങളുടേലക്ഷണം മുഴുവൻ
ജ്ഞാൻധരിക്കുന്നില്ലറഞ്ഞാണപറഞ്ഞിടാം * ഒരിടത്തുശുദ്ധസതപം
മാത്രംകാണുകയില്ലെടോ! പരസ്പരശ്രദ്ധമുഖമിത്രമായേയിരുന്നിട്ടു *
സൂക്ഷ്മജാതംപുഷ്പങ്ങളെസൗന്ദര്യഭഞ്ചനസുന്ദരീ ശൃംഗാരാദിരസംകൊ
ണ്ടു രാഗഭക്തിവിനേകിടും * മാതാപിതാബന്ധുവർഗ്ഗമിവർക്കിഷ്ടത്തെ
നരകിടും സപത്തിയിലവരതന്നെദുഃഖത്തെയുമണച്ചിടും * ഏവംശ്രീ
തപത്തെയാണ്ടുള്ള സതപതാനുള്ളവാക്കിടുംരജസ്സുതസ്സുകളെയുംസപസപ
ശുഭസുഖത്തെയും * രജസ്സുതസ്സീകരമണ്ടമിതുപോലെപരസ്പരം ചേ
ന്നിട്ടാരോവൃത്തികളേയുണ്ടാക്കിത്തന്നേകയാ * ഓരോഗുണങ്ങൾതനി
യേവമുണ്ടെന്നാകിൽനാരദ! സ്വഭാവമെന്തേകാണില്ലവി പരീതങ്ങളെ
ക്കുമേ * എമ്മട്ടുകെഴുനാലിയെഴുതാനൊണ്ടുപുണ്ണായായ് ലജ്ജാ
മാധുര്യവും, നല്ലവണക്കുവുമേതരം * കാമശാസ്ത്ര പരിജ്ഞാനം ധർമ്മ
ശാസ്ത്രാർത്ഥമിനെയും ചേർന്നമോദംപരിഭോജനം, സപത്തിക്കുതിശോക
വും * മോഹമുഖങ്ങളുണ്ടനരകം, ചൊല്ലുംസതപസ്വമയെന്നതാൻ നേതു
പോൽസതപവിക്രതിശോഭിക്കുപലമട്ടിലായ് * കള്ളനാരാഴ്വേകുന്ന
സാധുക്കൾക്കു, സുഖത്തെയും കള്ളർക്കുദുഃഖമുണ്ടനരകം, സൈന്യം, ഗുണ
വുമങ്ങനേ * അതാതുരീതിയൊപ്പിച്ചുവിപരീതത്തിലായ്ക്കും മഹാമേ
ഘംമറയ്ക്കുന്നദർശിനംപലമട്ടിലായ് * മുടപ്പെട്ടിട്ടിട്ടാലെയിടിമിന്ന
ലുമൊത്തതായ് ഇരുട്ടിയെന്നോതുമാറായ് മഴപെയ്തുകറേക്കറേ * ക
ന്നിനേക്കുട്ടിയുഴുതിട്ടോരോവേലകൾചെയ്തെൻ വിത്തിടുംകറകന്മാ
ക്കൊട്ടതിയായസുഖത്തെയും * മരിച്ചു പുരോഹിതനോക്കുതിയാമസു

യതെയും വിറകിന്നായ് നടക്കുന്നോർ പരവുമുണ്ടേ * പതിറ്റു
 തിലാംസ്രീകൾക്കാലനൃന്തെയും മേകിടും അപ്രകാരംതന്നെയല്ലാ
 ണവും പലമട്ടിലാം * ഗുണലക്ഷണമേതാണാനിനിയും കേൾക്കു
 സുത! സതപം, പ്രകാശം, വിശദം, നിർമ്മലം, ചന്ദനമനസ് * അംഗങ്ങളു
 ബ്ധിന്ദ്രിയവും ലാഘവായ്, ശുദ്ധചിത്തമായ് ഗ്രഹിക്കാതെയുമോരോരോ
 വിഷയങ്ങളെയിന്ദ്രിയം * വരുമ്പോളുറ്റുരീരത്തിൽ സതപത്തിൻ വൃദ്ധ
 യോർക്കണം കോട്ടവാ, മുരി, മടിയും, മനശ്ചാഞ്ചല്യമെന്നതും * വരുമ്പോ
 ളുറ്റുരീരത്തിൽ രജസ്സിൻ വൃദ്ധിയോർക്കണം പാപം മെന്താനാഗ്രഹിക്കും,
 പോകുംഗ്രാമാന്തരങ്ങളിൽ * ഭൂമിക്കുമധികം ചിത്തം വാദത്തിൽ ചെന്നു
 ചേർന്നിടും അത്യാഗ്രഹവുമുണ്ടാകുമ്പ്രിയങ്ങൾ മറഞ്ഞിടും * അംഗമെ
 ല്ലാം ചന്ദനം തോന്നമാഗ്രഹിക്കില്ലനിദ്രയേ മനസ്സു നൃഗമായ് തീരുന്നത
 മോവൃദ്ധിയതിങ്ങേ * ഗുണങ്ങൾ തൻ ലക്ഷണങ്ങളിതാണെന്നു ധരി
 കുക.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ഗുണങ്ങൾ മൂന്നു ഭിന്നങ്ങളാണെന്നായ് ചൊല്ലിയില്ലയോ എത്ര
 ണ്ണമവയൊന്നിച്ചു നിത്യംകാൽക്കൂടും ചെയ്തിടും * ഭിന്നങ്ങളായാൽ ശത്രു
 ക്കു, ഉവർചേൻ പരസ്പരം ഒന്നിച്ചിടുന്നകാൽക്കൂടും ചെല്ലതെങ്ങനെ
 ചൊൽകുനീ.

ബ്രഹ്മാവു പറഞ്ഞു.

കേൾക്കുപത്ര! പറഞ്ഞീടാം ഗുണങ്ങൾ ഭീപവൃത്തികൾ വിളക്കോ
 രോപദാർശ്യത്തേ പ്രകാശിപ്പിച്ചതെങ്ങേ * തിരി, തീയെണ്ണയുതമ്മി
 യ്പരസ്പരവിരോധികൾ അഗ്നിയോടെണ്ണമേരുമ്പോളുവിരോധം വെ
 ളിപ്പെടും * എണ്ണയും, തിരിയും വൈരം, തീയുതരിയുമങ്ങേ പ്രകാശി
 പ്പിക്കുമൊന്നിച്ചാൽ പദാർത്ഥങ്ങളെയായവ.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

എടോ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നുണ്ടായ മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ താൻ വിശപ
 ത്തിൻ മൂലമവയെ ചൊല്ലി ഞാൻ പണ്ടുകേട്ടപോൽ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വിശ്വാമഭായെന്നൊടൊല്ലാമീവണ്ണമൊല്ലിനാരദൻ ഗുണങ്ങൾ
 തൻ ലക്ഷണവും കാൽക്കൂടും വേർതിരിച്ചുടൻ * ആരീവിശപനിറഞ്ഞു
 മേളാളവളേസ്സുവചെയ്യണം സഗുണാ, നിഗുണായെന്നു രണ്ടാംകാൽക്കൂടും

[illegible]

ശ്രീമദ്വീരാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം.

ഗുണലക്ഷണം.

കുറിപ്പ്: 1. 2019-2020

புணர்ச்சி மூலம்.

ഇന്നുമേജയൻ പറഞ്ഞു.

ആര്യസമ്പ്രദായം പ്രകാരം ബ്രാഹ്മണന്മാരുടെ നേതൃത്വം? ഏതു ഭാഗത്തിലാണ് ബ്രാഹ്മണന്മാരുടെ സ്ഥാനം? * ശബരിമലയിലെ പൂജാരികളുടെ ഉദ്യോഗത്തിന് അവസരം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ? *

സർവ്വതായം, സർവ്വതാം. ദേവിയെക്കണ്ടതും ഉണ്ടായത്? നല്ലൊരക്കമയേനീയും വിസ്തരിച്ചു ചെയ്യുക *

സ്മരൻ പറഞ്ഞു.

ജന്മമേ മനാലേവം മോടി കെട്ടുമാമുനി ചൊല്ലിനാൻ ശ്രേയമാവാകുന്ന ചിന്തയ്ക്കു സമാപനമായ് *

പ്രാസൻ പറഞ്ഞു.

കേൾക്കരാജൻ! കഥിക്കാനല്ല രാണകഥയിന്നു ഞാൻ മുനിമാർ തൻ സദസ്സിൽ കേട്ടേൻ പണ്ടു കേൾപാൻ! * മരിക്കൽ പണ്ടു ഞാൻ തീർത്ഥാടനമെന്നു വരുമ്പോൾ മുനിമാർ വാണിട്ടു ശ്രദ്ധിക്കെ മിശ്രാണിമാണ്ടുതേ * മുനിമാരേ മിച്ചിട്ടായാളു മണിയിരുത്താൻ പ്രതസ്ഥരായ് മുക്തരായ വിധിപത്രമുണ്ടതിൽ * കഥാപ്രസംഗമുണ്ടായിതാ ബ്രാഹ്മണസദസ്സിലായ് മുനിമാരെ ഓടിച്ചു നന്ദിമന്ദിരത്തിലും *

ജമദഗ്നി പറഞ്ഞു.

സന്ദർശനമുണ്ടെന്റൊഴുതിൽ ശ്രേയമായ മുനിന്ദ്രന്ദ്ര! ഇസ്സമാജത്തിൽ വെച്ചെന്റൊസന്ദർശനത്തിന്നിടേണ്ടതാം * ബ്രഹ്മാവും, വിഷ്ണുവും, ശിവനും, വരണനും, നഗ്നിയും കണ്യകാ, വിശ്വകർമ്മവും, കാറും, സ്തംഭനും, ഗണേശനും അശ്വതിദേവകൾ, സൂര്യൻ, ഭഗവൻ, പൃഥ്വിയും, മിത്രവും ഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടാ, ശരണമിരിക്കേണ്ട മഹാത്മ്യമായ്? * സുബന്ധോപമാരാണു വേഗം തോന്നിപ്പോകുവാൻ? ഗുരുസ്വന്ദര സമുപദേശനം പരമ ചൊല്ലിത്തരണമേ * ഏവഞ്ചൊല്ലു കർത്തവ്യമോ മരണമുനി ചൊല്ലിനാൻ: 'ജമദഗ്നി! കേട്ടുകൊൾക നീ ചൊല്ലിയ ചൊല്ലിടാം * ശ്രീകാമികളെല്ലാം സേവിക്കേണ്ടതു ശക്തിയേ * മൂലപ്രകൃതി, യുക്തപ്രകൃതി, സർവ്വഭൂതം, സർവ്വഭൂതം, ശിവ പ്രാമാദിദേവകൾക്കെല്ലാമവരതാനന്ദമായതും മൂലപ്രകൃതി സംസാരവൃത്തിയുടേയും മൂലമായവരും * സൂരിച്ചാലു ചരിച്ചാലുമിപ്പോഴൊക്കെപ്പോലും സേവിക്കുവരമേകീടാനലിഞ്ഞ മനമുള്ളവരും * ഇതിമാസഞ്ചൊല്ലിടാഞ്ഞാൻ കേട്ടുകൊൾക മുനിന്ദ്രന്ദ്ര! 'അക്ഷരോച്ചാരണം മൂലവിപ്രനാമയസിദ്ധിയേ' * കോസലത്തിൽ ദേവദത്തനെ നീക്കിയെഴുതിയ അനപത്യൻ പുത്രനായി ചെല്ലാൻ ഗംവിധിപ്പടി * തമസാനിതൻ തീർത്തുണ്ടാക്കി നല്ല മണ്ഡപം വരണി വേദജ്ഞരായ ഗംഗാലിപ്പിച്ചു വിപ്രരേ * നിർമ്മിച്ചാൻ വേദിയെന്നായ് സ്ഥാപിച്ചു നഗ്നിയൊക്കെയും പുത്രേഷിയേ വിധിക്കാത്തു ചെല്ലാൻ ബ്രാഹ്മണോത്തമൻ * ബ്രഹ്മാവായിട്ടു കല്പിച്ചാൻ സുഹൃത്തുമു

നിവർത്തന അലപയ്യുവായാജ്ഞവല്ക്യൻ മോതാവാണബ്ബഹസ്തി *
വേദചൊൽവാൻപെലമനി, ഗോഭിജൻസാമഗാനവും ചിലസ്തേഷ്ടി
രായുവച്ചേകിനാൻവിധിപോൽധനം * സാമചൊൽവോൻമോ
യോഗ്യൻസപ്തസ്വരമൊക്കെത്തുടൻ മഥന്തരമതാംസാമപാടിനാൻ
സ്വരിതത്തൊടും * സ്വരഭംഗംവന്നുപോയിശ്വാസംവിട്ടതുമലമായ്
കോച്ചിട്ടുടൻവേദത്തൻചൊന്നാൻഗോഷ്ഠനോട്തു: * 'മുർഖൻ
നീസ്വരഭംഗത്തച്ചെയ്യു, പുത്രനുവേണ്ടിത്താൻ യജിക്കുമ്പോൾ, കാമ്യ
കർമ്മതുടങ്ങിയതന്തിലായ്' * ഗോഭിജൻകോപമോടപ്പോൾവേദ
ത്തനൊടൊതിനാൻ: 'നിൻസുതൻതാൻമുർഖനായുംശരണായുവരും
ദ്രവ്യം * ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തേടത്തീടാനാവരില്ലാക്കുമോഷ്കിൽ അ
തിനാൽസ്വരഭംഗംവന്നെന്നിരിക്കില്ലൊരുട്ടച്ചുവും' * വേദത്തൻമോ
ത്താപംഗോഭിജൻവാക്കുകേൾക്കയാൽ ശപഥമുലംഭയപ്പെട്ടുടീവ
ത്തൊടിയുചൊല്ലിനാൻ: * 'കോപിക്കുന്നതുവിപ്രന്ദ്ര! കററംചെയ്യും
ത്തൊരെന്നിന്ദ്രീ: കോപമറമുനിന്ദ്രന്മാർസുഖമേകുന്നുസദ്യ: * അ
ല്ലാപരായമുലംനീയെന്തിനായിശ്ശാപിച്ചുമാ, പണ്ടുഞാൻപുത്രനില്ലാ
തെറ്റിയിട്ടിന്നതിറ്റിയിയായ്' * മുർഖപുത്രാഭവപുത്രപന്നെന്നാൻ
വേദവിത്തുകൾ അതിലുമുർഖനാംവിപ്രനെല്ലാക്കുന്നിന്ദ്രനാസ്തഥം *
പതുവേപ്പോൽതുറന്നേപ്പോൽകർമ്മങ്ങൾക്കുമയോഗനാം മുർഖനാം
പുത്രനേക്കൊണ്ടിത്താൻചെയ്തീടേണ്ടതെന്തെടോ? * തുറൻതാൻമുർ
ഖനാംവിപ്രനൊടുംസന്ദേശമല്ലതിൽ ഓനപൂജാദികൾക്കെല്ലാമയോ
ഗ്യൻകർമ്മനിന്ദനം * ബ്രാഹ്മണൻവേദമില്ലാതെയേതുശേഖരിൻ കി
ലും തുറന്നേപ്പോലവൻഭൂപനേകണക്കരമെന്നുമേ * വിതുകാളുംഭേദം
കാളുമിവയിൽഫലമോളുവാൻ മുർഖനേയാസനത്തിങ്കലിരുത്തില്ലൊ
രുനേരവും * ഓക്കണ്ഠപൻതുറന്നേപ്പോൽചേക്കാകർമ്മത്തിലൊന്നുമേ
കൃഷിക്കാരനായ്തന്നെയൊക്കുമാവേദമീനനേ * ഭിജനെന്യോപല്ല
കുട്ടിമിട്ടു, ശ്രാദ്ധകേഴിച്ചിടാം മുർഖനാംവിപ്രനേക്കൊണ്ടുകഴിക്കാൻ
വയ്യാരികളും * അവിചാനാദാദർശ്വാതൊന്നുമാരുകൊടത്തിടാ
കൊടത്താമവർത്താളുംനരകത്തിൽപതിച്ചുപോം * അരിപുറമനം
വാഴും, പൂജിക്കുമുർഖവിപ്രരേ ഏതുരാജ്യത്തിലൊരാജ്യമധികനിന്ദമാ
സ്തഥം * ആസനപൂജനംഭാനമിവകൊണ്ടറിയാദ്രവ്യം മുർഖപണ്ഡി
തഭേദത്തേവിചാമ്പാർതാനറിഞ്ഞിടും * മുർഖരെയെവിടെദാനമാന

ത്താൽസപിക്ഷിക്കുമോ? അദ്ദേഹത്തിൽപണ്ടിതന്മാർവസിക്കരുതൊ
രിക്കലും * അസത്തുക്കൾക്കുപലമാം, ദൈവനെശ്വരമെല്ലാം വേ
പ്പുകായ്ച്ചുനിറച്ചാലുംകാക്കുകൾക്കേപലംവരൂ * വേദജ്ഞനനും
ക്ഷേപ്രാൽജപിക്കുംവേദമെല്ലാം ദാതാവിൻപൂർവ്വജനാത്മസപ്ത
തികൽസുവിച്ചിടും * വേദജ്ഞ! ഗോഭില! മനേ! നീയെന്താണുരചെയ്ത
തും സംസാരമേർപെട്ടുതപമാണത്തെയിച്ചിടും * അതിനാൽശാ
പമോക്ഷത്തിനായിനീകൃപ ചെയ്യണം ഭീനകൃപയുമേകാൻനീശ
ക്തൻനിന്നെന്നമിച്ചിടാം *

ചോദനൻ പറഞ്ഞു.

ഏവംചൊല്ലിദ്വേദജ്ഞൻദൈവമെന്തെന്നുടൻ കണ്ണനീർത്തളി
കളൊട്ടുംപാദത്തിങ്കൽനമിച്ചുതേ * ഗോഭിലൻഭീനനായുള്ളോരവനേ
ക്കുരുത്തുപ്പനയ്ക്ക് ജ്ഞാനകോപംമഹാതാപപാപിക്കുനിലനില്പതാം *
ജപാസപദാവംശീതതാൻ, തീപെയ്തലെന്നിവമേയങ്കിൽ ഉണ്ണുമായ്
ത്തിന്നിടുംവേഗം, മേരാഞ്ഞായ്ഗർഭമായിട്ടും * കൃപയാഗോഭിലൻ
ചൊന്നാൻദേവജ്ഞനൊടായുടൻ: * 'മൂർഖനാമ്പിൻസുതൻപിന്നേ
വിഭാനായുംഭവിച്ചിടും' ഇഹ്വപമോക്ഷംകൊണ്ടിട്ടാവ പ്രൻസതോ
ഷമാണ്ടുടൻ * യാഗംകഴിച്ചുവിധിപോലയച്ചാൻമുനിമാരെയും കാലം
കൊണ്ടാവിപ്രപതിരോഹിണീദേവിയൊത്തവർ * പതിവ്രതാരൂപ
വതീരോഹിണീഗർഭമാണ്ടുതേ ഗർഭാധനാദികമ്മുക്കുവിധിപോൽചെ
യ്ക്കുവിപ്രനും * ശ്രംഗാരകരണം, പാണ്ഡവനവും, പുനരജ്ഞനേ വേദത്തിൽ
ചൊന്നവണ്ണംതാൻചെയ്താൻസീമതമെന്നതും * യാഗംസഫലമായി
ടാൻകൊടുത്താൻബഹുദാനവും നാൾരോഹിണീ, നല്ലഭിനം നല്ലഭന
ത്തിൽരോഹിണീ * മകനേപ്പറ്റ, വിപ്രഭൃന്ദൻചെയ്തുടൻജാതകർമ്മ
വും പുത്രൻറവദനംകണ്ടാൻനാമകമ്മംകഴിച്ചുടൻ * ഉത്തമൃണേന
പേരിട്ടാൻപൂർവ്വമേജ്ജീവിതായ് എട്ടാംവയസ്സതിൽനല്ലമുഹൂ
ർത്തംചേർന്നാളിലായ് * പുത്രോപനയനംചെയ്താൻവിധിപോൽബ്രാ
ഹ്മണാത്മമൻ വ്രതപൂജണമവനായിട്ടോതിക്കോൻവേദമോതി
നാൻ * ഉത്തമൃണേനാചൊല്ലാതേമുകനേപ്പോലിരുന്തൻ അച്ഛ
നോതിച്ചുപലനാൾധരിച്ചില്ലൊന്നമറ്റാൻ * മൃഗമനേപ്പോലിരുന
പ്പോൾഭൂമിചാൻതാതനേററവും സദാപരിപ്രീച്ചിവണ്ണംപന്ത്രണ്ടാ
യിവയസ്സതും * പരിച്ഛിദ്യകഴിപ്പാനസ്സന്ധ്യാവന്ദനകർമ്മവും മൂർഖനാ

ജനംവദിച്ഛിട്ടുംഫലമില്ലാതെനാമിതേ * ഹസ്തപാദമഴുകുമ്മാളംകാ
തില്ലാതുള്ളവൃഷഭവും പാലിപ്പാറ്റപ്പുറവുംപോലെൻജനവാനിഷ്ടബാള
വഥാ * ദൈവനിന്ദയതെന്തിന്നെൻകൗതൂഹലമിഹമതിതേ മഹാദപിജ
നായ്ഗുണമമുജജനത്തേകിയതിപ്പുക്കാൻ*ദാനമൊയ്യില്ലമുജജനത്തി
ങ്കൽത്താൻതുലവിദ്യയും അക്കമമുപദായമുർവബ്രാഹ്മണാധമനാ
യിക്കാൻ * തീർത്ഥസ്നാനം,തപഃ,സംസേവയും,ചെയ്യില്ലപണ്ടുക്കാൻ
ഋഗ്വേദിജാഷകിയില്ലെന്നതിനാൽമുട്ടുകാലിത്തേ * ഐതര്യോമുനിപു
ത്രന്മാർവേദശാസ്ത്രാത്ഥപാശർ കാൻമാത്രമുന്മനാഞ്ചനം*ദൈവ
യോഗംനിമിത്തമോ? * തപസ്സുചെയ്യാനറിവില്ലറിവിന്നെന്നതുമെന്റ
ക്കാൻ ഇതവിചാരവ്യവഹാരമില്ലെന്തെന്നുതോന്നാതേ * പ്രധാനം
ദൈവമാണോത്താൽപെരുതാഴംനില്ക്കുയോജനം വൃഥാത്രമൊക്കെയ്ക്കും
യ്ക്കുംദൈവത്താൽതാൻഫലമില്ലിട്ടും * ബ്രാഹ്മവിദ്യപീശരിദ്രാഭിനിഷ്ഠര
ന്മാരേശസ്വവും കാലത്താൻറവശത്താണുകാലത്തേയൊർക്കടന്നിട്ടും *
രാവുചകലമീപണ്ണമോത്തുംകൊണ്ടുദപിജാത്തമൻ ഗംഗാതീരമ
തിൽശുദ്ധാത്രമതികൽവസിപ്പുതേ * വിരക്തനായ്തീർത്ഥവിപ്രനാ
ശ്രമത്തിങ്കൽമേവിനാൻ. കാലംകഴിച്ചുനോട്ടില്ലാക്കാട്ടിലാശാനനാം
ദപിജൻ * ഇരുമട്ടിരുജവമൊത്തവനത്തിൽവിപ്ര * നീരോഴവത്സരവു
മങ്ങുകഴിഞ്ഞിതപ്പോൾ * അരാധനം,ജപവുമില്ലാരുമത്രയുംതാൻ
കാലംകഴിച്ചുവനമിങ്ങനെകാടത്തിൽ. | ഘോരംതൃശ്ശാമുനിചരിപ്പ
തുടകട്ടുലാകം | സതുംകാമിജവനെന്നുതേകേൾവിനായി | “സത്യവ്ര
തൻ”മുനിയിതെന്നൊരുപേരുണ്ടായ് | വ്യാജപറഞ്ഞിടുകയല്ലവ
ന്നെന്നുമപ്പോൾ. | അക്കാട്ടിലങ്ങൊരുനീക്കറിനൻകരാളൻ | കാലോ
പമൻകരമതിൽകലവില്ലാമത്താൻ | നായാടിനങ്ങനെകളിച്ചൊരു
ദൃഷ്ടവേദ | നെത്തീടിനാൻമുനിയിരിപ്പതിനൊട്ടുകൾ. | വില്ലാങ്ങ
വേടൻബലമായിവിട്ട | ബ്രാഹ്മണരിമുട്ടൊരുപനിതപ്പോൾ. | തേ
ന്നനന്നായ്ബഹുവഗശോടി | ദപിജൻറൊഴത്താമപെന്തൊറി. |
വിറച്ചുദമംരുയിരംനിറഞ്ഞു | മൂപ്പുനിതന്നാശ്രമമെന്തിതപ്പോൾ. |
സുദീനനായ്കണ്ടതിനേമുനിക്കു-| ഉളമിഞ്ഞുപായീതേയാണ്ടമുലം |
മുനിൽ,ശരംകൊണ്ടുമുറിഞ്ഞുരക്തം | പൂണ്ടാശ്രുപോകുന്നൊരുപനി
യേക്കാൻ | കണ്ടിടുകാരുണമൊടംവിറച്ചു | സ്സാരസ്വതംബീജമുറച്ചു
വിപ്രൻ || അറിഞ്ഞതുംകേട്ടതുമല്ലമന്ദം | ഭാഗ്യത്തിനാൽനാവിമുദിച്ചു

യേനോക്കിമന്ദമാത് * വാത്മീകിമുനിയേപ്പോലെയാവിപ്പൻകവി
 യായിതേ സത്യവ്രതൻറപേരന്നസർവ്വലോകപ്രസിദ്ധമാത് * വി
 നേസ്സാരസ്വതംബീജംവിധിപോലെജപിച്ചവൻ വിഭാനായ്കീ
 ത്തിമാനായിത്തീർന്നാൻഭൂമിയിലഭിജൻ * ആവിപ്രകീർത്തിയേവാവു
 തോരുംപാടുന്നഭൂസുരർ ചരിത്രത്തേമുനികളുംകൊണ്ടാടുന്നസവിസ്തര
 അതുകേട്ടിട്ടുന്നപ്തനാമുത്തന്നേത്യജിച്ചവൻ ആതൃമത്തിൽവന്നുകൂട്ടി
 കൊണ്ടുപോയാൻഗൃഹത്തിനായ് * ആദിശക്തിപരാദേവീജഗൽക്കാര
 ണമായവരും ഭക്ത്യാപൂജിച്ചുസേവിക്കേണ്ടവളാണതിനാൽഗൃപ! * അ
 വരതൻയാഗവുംവേദവിധിപോൽചെയ്യണമേവാൻ കാമമെല്ലാമെ
 ന്നമേകുമുന്മാൽചൊല്ലിയില്ലയോ? * ഭക്ത്യാധ്യാനിക്കുപൂജിക്ക,
 യുച്ചരിക്ക,നിത്യയുഗം ചെയ്താലേകുംകാമമെല്ലാംതൃപ്തംകാമദാഖ്യം
 ബുദ്ധിമാന്മാർകണ്ടതിനേയുചിച്ചിടണമിങ്ങനേ ദീനന്മാർ,രോഗികൾ
 ഭൃഷ്ടർ, ഭരിതന്മാർ,വിശന്നവർ * ഭൂമിതന്മാർ,മൃഗമായോർ,ശത്രുപീ
 ഡയൊടൊത്തവർ ഭൂതർ,കിങ്കര,രല്ലന്മാ,രംഗഹീനർ,തളൻവർ* അ
 തൃപ്തന്മാർഭോജനത്തിൽ,ഭോഗാത്,രജിതേന്ദ്രിയർ അശക്ത,രത്യാഗ്ര
 ഹിക,ളാധിപീഡയെഴുന്നവർ * ഇവർ,കാമങ്ങളേകുന്നദേവിയേപൂജി
 യാത്തവർ ആമടൈപ്രപുസമ്പന്നർ;പുരുഷപുരുരൊടൊത്തവർ *
 ഭോഗങ്ങൾമേന്വർ,പുഷ്പശരീരർ,വേദവാദികൾ രാജശ്രീഃചന്ദ്രവീ
 രന്മാർ, ജനരഞ്ജനയുള്ളവർ * സ്വജനങ്ങളൊടൊത്തുള്ളോർ;സർവ്വല
 ക്ഷണമുള്ളവർ * ഇവരേവകയേയെന്നുമാരാധിച്ചവസിപ്പവർ പൂ
 ജചെയ്തായ്ക്ക, പൂജിക്ക,കൊണ്ടുമിരണ്ടുമാതിരി * അതിനാലീപ്രപഞ്ച
 ത്തിൽസുചികൾദേവ്യപാസകർ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ആമുനീന്ദ്രസദസ്സിൽവച്ചിവണ്ണുകേട്ടുഞാൻഗൃപ! ഭോമശൻ
 ചൊല്ലിനാൻനന്നായ്ദേവീമാഹാത്മ്യമുത്തമം * ഇതോത്തുനീയുമദ്വേ
 വീപൂജചെയ്യുകസന്തതം നല്ലഭക്തിയൊടുംസന്തോഷത്തോടുംഗൃപസ
 ത്തമ! *

ശ്രീദേവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം
 വടൻബീജമാഹാത്മ്യം
 പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം.

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം

രജാപുരത്തു.

വഴിപോൽദേവിതൻയാഗവിധിയെല്ലാംകലിക്കുക കേട്ടുഞാൻ
ചെയ്തിടാംസ്വാമിൻ! ശങ്കുപോൽമടി യെന്നിതേ * മന്ത്രങ്ങളും, പൂജാ
വിധിയുംഹോമദ്രവ്യവുമെങ്ങനെ ദീപ്തനാമെതുപേർവേണമെന്തുദക്ഷി
ണമെന്തുണം,*

വൃശ്ചക്രം പാഞ്ഞു.

രാജാവേ! കേൾക്കവിധിപോൽദേവിയാഗംപറഞ്ഞിടാം അഗ്നി
ഞയാലുംവിധിക്കൊത്തുമുസമാതിരിയുണ്ടേത് * സാക്ഷികം, രാജസം, താ
മസം, മെന്നായ് മുസമാതിരി സാക്ഷികമുനിമാക്കാണു, രാജാക്കന്മാർ
രാജസം * താമസംരാക്ഷസന്മാർക്കുനില്ക്കുന്നേടത്താണീകൾക്കുമാം മുക്ക
ക്കല്ലാംകൊന്നതമം, വിസ്തരിച്ചുചെയ്തിടാം * ഭേരം, കാലം, വസ്ത്രം, മ
ന്ത്രം, ദീപ്തനാർസതപസ്വിയും ഇതെല്ലാമേതുയാഗത്തിലതുസാതി
കമാണെന്നോ * ദ്രവ്യത്തുളി, ക്രിയത്തുളി, മന്ത്രത്തുളിതതും, ഗ്രാപ! ഉണ്ട
കിൽ, പൂജ്ഞപലമുണ്ടാക, മില്ലെങ്കിലില്ലതാൻ * ദ്രവ്യമന്ത്രായമായ്തേടി
സ്സകൃതംചെയ്തുപെങ്കിലോ കീഴ്തിയില്ലിഹലോകത്തിൽപരലോകത്തു
മെങ്ങനെ * ന്യായാജ്ഞിതയനംകൊണ്ടുപുണ്യംചെയ്തുതിനാൽസദാ പര
ലോകം, കീർത്തി, സുഖ, ചിവൗല്ലാഭഭീമിപ്പിടും * പാണ്ഡവന്മാർചെയ്ത
തായാജ്ഞയുംമഹാകൃതു പൂണ്ണദക്ഷിണയോടൊത്തതറിവില്ലേപോര
ത്? * അതിലുണ്ടുമാഹാൻയാദവേദൻശ്രീകൃഷ്ണനാഥഭി ദീപ്തനാർപു
ണ്ണവിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കുപോജൻതുടങ്ങിയോർ * ആയാഗംപൂണ്ണമായ്പ്പി
ന്നെയൊരുമാസത്തിനുള്ളിലായ് മഹാകുബ്ജമവർഷങ്ങായ്, കൊടുതാം
വനവാസവും * വസ്ത്രാഭരണപമതിൽഓലാമൃതിലുംകാട്ടിലുംതാമ്രാ മ
ഹാകുബ്ജം, യാഗപലമെവിടെപ്പോയിഭൂമിപ! * വിരാടഭംസരായ്തീ
ർപ്പാണുവന്മാരശേഷവും കീചകന്മുഖമുണ്ടായിപാഞ്ചാലിക്കുതിസ
ങ്കടം * ശുദ്ധരാംബ്രാവമണർചെയ്തോരാശിപ്പാമതെങ്ങുപോയ് ആ
ഓഖത്തിൽവാസുദേവഭക്തിയുംപോയതെങ്ങുവാൻ * സാന്നിധ്യായ്ശ്രേ
ഷ്ഠായുള്ള കൃഷ്ണയേരക്കുചെയ്യുവാൻ ആമമില്ലതെപോയെല്ലാക
ലാചാരിവലിക്കുവേ * ദേവേശൻകേശവൻ, ധർമ്മപുത്രനായുധിഷ്ഠി
കൻ അധർമ്മവരുവാനെന്നുകാരണപാത്തുകാണുകിൽ? * വരാഹമു
കതെന്നിന്നുപറഞ്ഞായ്വേദമൊക്കെയും മന്ത്രങ്ങളുംനിപുളഭാഷയായി

ത്തിരുമസംശയം * ദൈവം,പൈശ്വര്യമീരണ്ടുതുപോൽതന്നയായി
 ടും പ്രാരബ്ധതാൽവരാനുള്ളതെന്നോതിക്കഴിക്കുകിൽ * അസത്യ
 മാംഭവദപ്രകാരം,കർമ്മമെല്ലാംനിരത്ഥമാം സ്വസ്തൃത്തിനായ് തപം,വ
 സ്താനുമാധ്വാനിപ്പുഴയാജനം * വരേണുന്നതിതെന്നോർത്തപ്രമാണവു
 മതേതര ദൈവപൈശ്വര്യമീരണ്ടുവിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്നോ * വി
 പരീതമതായ് കർമ്മഫലംവന്നുവെക്കുകിൽ കർമ്മവിഴിച്ചെന്നോതിട്ടും
 പ്രാജ്ഞാപണ്ഡിതോത്തമർ * കർമ്മമെന്തെന്നുവിചാരിക്കാൻകർമ്മത്തേ
 പ്പലമാതിരി കത്താ,മന്ത്രം,ദ്രവ്യം,മെല്ലാംഭേദമായിട്ടുചൊല്ലിനാൻ * പ
 ദ്വിത്രൻതരുവായ് വിശ്വരൂപനേ സ്വീകരിച്ചതേ അവാൻമറിച്ചു,കർമ്മ
 മെന്തെന്നുതൻറററിതത്തിനായ് * ദൈവനാമംഭാവനവർണ്ണസ്വസ്തി
 യെന്നോതിതെങ്കിലും ഭക്തിപ്പാൻമാത്രപക്ഷക്കാരായദൈവമെന്നായ
 വൻ * അപ്പോളിത്രൻശക്തിയോടൊന്നിതെന്തെന്നായ് ഇ
 തവിൻതപവരൂത്താൽമറിച്ചാതതിവേഗമായ് * കർത്തൃഭേദംകൊണ്ടു
 വന്നകർമ്മവൈകല്യമാണിതിൽ അതല്ലെങ്കിൽകോപമോടപ്പൊഞ്ചാ
 ലൻപ്രിയംചെയ്യതേ * ഭ്രാന്തനാശത്തിനാതേകപുത്രൻചന്ദ്രവിഷ്ണു
 വാൻ പുത്രൻ,പുത്രിയു,മുണ്ടായ്ഭാരിമണ്ണെങ്കിൽനിന്നുൻ * പണ്ടുശ
 മൻദ്രപൻപുത്രകാമേഷ്ടിയെന്തായ് പുത്രില്ലാത്തവനുണ്ടായ്ന
 ല്ലാന്നൊലുന്നൻ * അതുകൊണ്ടുവിധിക്കൊത്തുകർമ്മമെന്തായ്
 ലംബം അയക്കിയൊടുചെയ്യുന്നാൽവിപരീതഫലംവരും * പാ
 ണ്യവന്മാർക്കുയാഗത്തിൽചൊറുതൊറുവെക്കയാൽ വിപരീതഫലം
 വന്നു,പുതിയ്തൊറുനായിവ! * സത്യവാദിയമ്മപുത്രൻ,പാഞ്ചാ
 ലിസതിയായവൻ അതുപോലനജനായം.നല്ലയോഹൃതയുള്ളവൻ *
 അതുപോലവുമാനാമകാമമാസമനപിതാപാലയുജ്ജ്വല,തിവയാൽ
 ദോഷമുണ്ടായതാണെന്നോ! * സാതപികപോഥയികുറ്റർല്ലഭനാൻത
 പോത്തമ! ചൈവാനസമനിഗ്രഹിയിച്ചീവലുതാംമംഗം * വന്യംത
 ണ്ടുനികിഴുപിരിയായ്നേടുന്നതു സാതപികംഭോജനം,നിത്യമ
 തുചെയ്യുന്നതാപസർ * പുരോധാശപ്രധാനജനം,പശ്ചാതിംസയൊ
 ഴിത്തവ മന്ത്രംപാൽസ്രവംചേർന്നയാഗജനംസാതപികങ്ങളാം * ബ
 ഹുദ്രവുമാമംഗംപശ്ചാതിംസയുമാജനം രാജസം,ക്ഷത്രിയന്മാരും
 വൈശ്യരുംവൈശ്വതാണു * അസുര,കോപം,മദവും,ക്രോധ്യസംസ്കാ
 രമെന്നും ചേർന്നതസംസ്കാർവിധിയിട്ടുള്ളതാമസം * വിരക്ത

രായ്മോക്ഷമിട്ടിട്ടുള്ളതുമുനികൾക്കുതാൻ സർവ്വസാധനവുംമേന്മമാ
 നസംസാഗമോക്ഷകിൽ * മറുപുതുയാഗക്കൾക്കെല്ലാംകുറവൊഴുപ്പി
 മിട്ടും ഭൂപുറകൊണ്ടും, ത്രുലകൊണ്ടും, കമ്മടത്താൻ, ദപിജമാലയും * ഭേ
 ശകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും, സാധനങ്ങൾനിമിത്തവും ഒന്നുമാനസയോഗ
 വ്യോൽപുണ്യമായ് വരികില്ലതാൻ * ആദ്യമനംശുദ്ധമാക്കിത്തന്നവ
 ണ്വിതരക്കുണ്ടു മനസ്സുശുദ്ധമായ് വന്നാൽദേഹവുംശുദ്ധമാംഭവം *
 ശബ്ദാദിതോടു ചൊല്ലത്താൽമനസ്സുപ്പോരവിശുദ്ധമാം ഉടൻമാനസ
 യോഗത്തിനധികരിയുമായിട്ട് * ബഹുവിദ്യാരമായുള്ള മണ്ഡപത്തി
 ുളതോഗിയായ് താഗവ്യങ്ങൾതാൻമറ്റൊന്നുതന്നെകൾനാടണം * ശു
 ഷവേദിയതുതന്റെമനസ്സാലുമാക്കണം കല്പിക്കണംവിശിക്കേണ്ടി
 ടതുപോലഗിയൊക്കയും * മനസ്സിനാൽതന്നെവരിച്ചിടണംവിപ്രമുഖ്യ
 മേ ബ്രഹ്മം, വശപാർവ്വം, ദേഹതാ, പ്രസ്തോതാ, വിവരേക്കുമാ * ഉൽഗാ
 താ, പ്രതിപത്താവു, സഭ്യന്മാരനുഭവമേ പൂജിക്കണംനല്ലവണ്ണംമന
 സ്സാവതിദേവിയായ് * പ്രാണോപാനൻപ്രാനസമന്തോഭാസന്താൻ
 മങ്ങനേ അഞ്ചഗിയുംവേദിയിൽസ്ഥാപിക്കുകവിധിപ്പട്ടി * ഗാർ
 പത്യാപ്രാണ, നാഫരനീയംതാനപാനനം ദക്ഷിണാഗ്നിയതാപ്രാന
 നാവസതദ്വൻസമാനനം * ഉഭാനൻസഭ്യനീയഗിയവ്യംശ്രേയ്യാതര
 ണ്കളാം ഉണ്ടാക്കണംതാൻവിട്ടനൽശുദ്ധഭൂമിമാക്കയും * യജമാനൻ
 മനസ്സാണു് ദേഹതാവാകുന്നതുമന്തം നിത്യനിശ്ചിതമായുള്ള ബ്രഹ്മം
 താൻയാഗദോത * സമാർപ്പവൈശാഗ്യമേകന്നോരവ്യാപിമേച്ചാശി
 വയായ്വരം ബ്രഹ്മവിദ്യാപരാശക്തിയവരതാൻഫലമേകുവോരം *
 ദോമിഷകാനിശ്വരത്തോടുകൂടാപ്രാണവഹിയിൽ പിന്നെചിത്തം
 നീറ്റിഷയമാക്കിപ്രാണങ്ങളേയുമേ * സുഷുപ്താനാഡിയിൽക്കൂടിബ്രഹ്മ
 തിൽചോറ്റുകൊള്ളണം താനേസമാന്ദവകൊണ്ടുതന്നാത്താവായ്
 ദേവിയേ * ജ്യാനിക്കുണ്ടാഗ്നിയവനായ് സമാധിയൊടുകൂടവേ സർവ്വഭൂ
 തങ്ങളിൽതന്നെ, സർവ്വഭൂതങ്ങൾതന്നിപ്പാ * ത്രതാദോപാദായനകാണാ
 നന്നകാണാത്തേചിയേ കണ്ടാലസ്സു ചിത്തനന്ത്രപദോക്തയാനിയാമു
 ടൻ * അപ്പോൾമായ് മതിപ്പെല്ലാങ്ങുമാഹ്വപസൺമ! ശരീരമുള്ളി
 ടത്തോളാപ്രാരബ്ധംമാത്രമുണ്ടാകോ! * ജീവമുക്തനമാമപ്പോൾമ
 റിച്ചായ്മോക്ഷമാണിടം കൃതകൃത്യതായ് തനീശമരിപ്പേൻജഗദം
 ബയേ * പ്രേരിച്ചിടുകയെമ്മടുമതിനാൽഭവനേശിയേ കേൾക്കുകോ

കൈരളവസ്ത്രധാരിൻ പാർശ്വപാലവേ * ഇതവസ്ത്രമെന്തിനാഗം
 മോക്ഷമേകം പ്രാപ്തവാനാശയജ്ജന്യമാഗം നാരദേന്ദ്രവുമസ്ത്രം *
 അഗ്നിസ്തോമാസപുത്രകാമൻ വിധിക്കൊത്തുകഴിക്കുവാൻ വേദശാസന
 യുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടുവെന്നിതർ * പുണ്യം നശിച്ചാൽ ഭൂലോകമെ
 ത്തുമെന്തെപ്പറഞ്ഞുവൻ അതിനാലാമാനസമാംശാശാതാർത്രേയശാ
 തത് * ഭയമന്ത്രവാര്യപതികീയാശമെന്തുവാൻ പണി ദൈവൻ
 രാമസമാംയുക്താശമെന്തില്ലോ പൂര? ഭയനാശകരകർതനോ
 ടുല്ലവൈരമിതിതരമായ് * അനേകംകോടിസുപ്തന്തരക്കോണിശ്ലേ
 ശീയിലിട്ടു നീ ദേവീനാഗമെന്തു കിപ്റ്റാരവിധിപോലെ സവിഷ്ണുരം *
 നാരായണൻ പ്രതികാലമതിൽ മെല്ലെ ഉദ്രപതേ! * അതുപോൽ മെല്ലെ
 നീരാജൻ താൻ ചൊല്ലിത്തന്നിടാവിധി വിധിജ്ഞാതായ് വേദമോതും
 ബ്രാഹ്മണശ്രോഷ്ടാമെന്തോ * ദേവീബീഭവിയാനമജൻ, മന്ത്രമാർഗ്ഗ
 വശകർ താജകന്മാരവർ വേദാനന്തരണമമാനനായ് * യാഗത്തോ
 വിധിപോൽ മെല്ലെ പുണ്യം നശിക്കൊടുത്തുടൻ നമകത്തിൽ നിന്നനി
 ണ്റെന്ദ്രസ്തേകരകേരുക * വിപ്രാവരണമാംശം പാദമുഖം നമകപ്ര
 ങ്ക അപ്പോൾ നാചത്തന്നാൽ പാപമതുൻ നല്ലതാണുതേ * അധി
 നൃപം സർവ്വഭാരമജനായ് ഭർതൃത്വവന്നുകേൾ മുതിമല്ലെത്തിൽ വച്ചാണ്
 വ്രാജല്ലല്ലഭിൽ * യോഗിബല്ലല്ലഗംഗക്കരയിൽ, കളിഭാനവും വി
 ങ്കാമുതികയിൽ വെച്ചുനിന്നു പൂർണ്ണനായ് വേല * ഇദ്ദാഹമെല്ലാം നര
 കത്തിന്നകാരണമായിതേ ഏനാൽ ഭർല്ലഭമാംശം നമകതു സാധിച്ചുതി
 ല്ലവൻ * ഏതുദേശത്തിന്നാലും ഉതികാവമറിഞ്ഞുടൻ ഇല്ലാത്തീലും സാ
 വനങ്ങളും, ദേവതയിൽ പെട്ട് കാതതാൽ * ശ്രദ്ധമായമനസ്സോടും വൈ
 രാഗ്യാപ്തമുണ്ടാക്കണം പഞ്ചഭൂതാശമകം ശരണം, മമദൈവമെന്തുകിടാ *
 ഇതു ചിത്രമുണ്ടാൻ മുകൾ രവിശ്ശന്നൻ നാശമറവൻ നശിക്കുന്നവതപ
 ശ്ചേതനിക്കൊത്താണുസകടം * സംസാരിയല്ലതാൻ ബ്രാഹ്മണിശ്ചമുകൾ
 സ്വനാരനൻ എനിക്കു ശരണം സാക്ഷാൽ മെന്തുകൊണ്ടുണ്ടാിച്ചുതേ * ശു
 ഭാശുഭമേതരംകൽമെല്ലാമെന്തുകിടാതാൻ സുഖദുഃഖങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന
 ദൈവമെടുക്കയാൽ * വേവിട്ടിപ്പോൾ വേദമായ സംസാരത്തിങ്കൽനി
 ന്നതാൻ ചിന്തിച്ചിട്ടീവണ്ണമെല്ലാം സ്നാനഭരണങ്ങളെന്നിവേ * മരി
 ച്ചാൽ ജനദൈവത്തിൽ നിന്നു വന്നു മുകൾനായിടും ഇതേതു യോമെല്ലി
 യാശ്യാശി കരക്കുമെന്താമോ * നിന്നു പൂർണ്ണബ്രാഹ്മണൻ മൊന്നാശാ

പാകേട്ടുനരയിവ! ശരീരത്തിൽമമതയേവച്ചാൻവൈരാഗ്യമെന്നി
 യേ * മോശമില്ലാത്തതെന്തേമോശരൂപില്ലാത്തരാജ്യവും ഞാൻജീവി
 പ്പുതുമെപ്പുണ്ണവരുമത്രവാദികൾ * ഭരണധാരണിയുമത്രാപലതാ
 യുജ്ജ്വലതയും സധാരണമാറ്റികരുന്മുഖമിടുകുറിവാണവൻ *
 സ്നാനസാനജനമെപ്പുണ്ണിപ്പിന്നെല്ലാത്തവേലേ! കിടന്നമില്ലമൈ
 വന്താൻതോഴമെന്നോത്തുഭൂമിയിൽ * കവിമുഖവിപ്രനിന്ദയാതപാ
 നംനിമിത്തമാത് ലോകമോഹാവീരിയിൽപെട്ടസ്തവേസർപ്പത്തി
 നാൽമുതി * നരകാഗ്രപ്രതിഭാവിവയേരോന്നമോഹകിൽ അപ്പാപ
 ത്തിൽനിന്നെന്തിന്റെയല്ലനേക്കുകേറുക.

സൂര്യൻ പാഞ്ഞു-

മരാനാമുപ്പാസമുതിർന്നവർക്കീവണ്ണമത്രവികാരാൽ സാഹസിക
 ഞ്ഞതായ് ഭൂമിയായാനജനമേജയൻ * നരകത്തിൽപിതാവിന്റേ
 ജീവിതംകണ്ഠമെത്രയും സ്വർഗ്ഗമല്ലോമാണീടുംമാറ്റംഞാൻനോക്കിടും
 ദ്രവം *

ഭഗവതേ പാഞ്ഞു.

ഹരിതേരൂപിയാതാഗഞ്ജെസ്സാൻപണ്ടുപിതാമഹ: ഭഗവതാമണ
 രൂപത്തോടുജ്ജ്വലൻപ്രഭവായവൻ * സദായമാരാതാഗത്തിൽപിജ
 നാരാജപാലുക വേദസാരധരിച്ചീട്ടുമുതിക്കുകമുമാരുവാൻ? * വി
 ജ്ഞാപരസ്തോരുമെല്ലാംകേട്ടുഞാൻസാവധാനനായ് പിന്നീടഭൂവിതൻ
 താഗംവെഴുതിടാവിധിപോലവേ *

വ്യസൻ പാഞ്ഞു.

അതുതന്നെകേട്ടുകൊൾകവിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞിടാം ഭഗവാൻവി
 ഡിപ്പോൽമൊഴ്യാരംബായാഗത്തിനേറ്റവ! * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശരേമു
 നശകരികൾചേർന്നുവിട്ടുടൻ വിമാനത്തിൽവാണീടുമവർകൃഷ്ണര
 യിതേ * ലോകവൻകടലിൽപെട്ടന്നാടുവയ്ക്കവിഷ്ണുധാരാതമർ നിമ്മി
 ച്ചാർഭൂമിയേപ്പിന്നെയിരിപ്പാനുജ്ജ്വലിക്കും * ഇളകാത്തധാരാമന്ദിരം

കൊടുക്കപ്പെട്ടദേവിയാൽ തദാധാരത്തിൽനിന്നു, പ്രോഹമേദസ്സോടൊ
ന്നഭൂതിയും * മധുകൈടഭമേദസ്സിൻചേർച്ചയാൽപേരുമേദിനി ധാര
ണത്താൽപേയരവിസ്താരംകൊണ്ടുപുരമിവും * വലിപ്പത്താൽമന്ദം,
യന്ത്രവഹിക്കുന്നാദിശേഷനും ശരിപ്പാനായിനിർമ്മിച്ചവലതാപേർത
ങ്ങളേ * മരത്തിന്മേലിരുന്മാണിതറയ്ക്കുമ്പോലെഭൂമിമേൽ പറ്റുതങ്ങ
മെഴുന്നാട്ടീഭൂധരങ്ങളുതിന്നുപേർ * ബഹുയോജനവിസ്താരംകനകംമേ
ലപറ്റുതം മന്തശ്രംഗങ്ങളുൾശോഭിക്കുന്നതുണ്ടാക്കിയതുതരം * പൂവ
സ്സുഗ്ര, നന്ദി, പൂവഹൻ, മരീചി, കൃതു, നാരദൻ ദക്ഷൻ, വസിഷ്ഠ, നിവരും
ചൊല്ലൊക്കുംബ്രഹ്മനന്ദനൻ * മരീചിജൻകശ്യാപനാപതിമൂന്നാണ്ടോ
യ്ക്കുമാർ ദേവാസുരന്മാരധികമവരിൽനിന്നുജാതരായ് * നകന്മാർചൈ
ക്കരസപ്തങ്ങൾതൊട്ടനേകവിധത്തിലായ് വിസ്താരമായ് കശ്യാപന്റെ
സന്താനങ്ങൾഭവിച്ചതേ * ബ്രഹ്മാവിൻപാതിദേവത്തിലുണ്ടായ് സ്വാ
യംഭുവൻമന്ത ഇടത്തേപ്പാതിദേവത്തിലുണ്ടായാൾഗതശ്രോപയും * പ്രി
യവ്രതോത്താനപാദരവർതൻസുതർരണ്ടുപേർ അതിസന്ദർഭമാർ
ന്നപുത്രിമാരുംഭവിച്ചതേ * ബ്രഹ്മാവിനെല്ലാംസൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടാക്കിസത്യ
ലോകവും മനോഹരമായുള്ള മേരുവിൻശിഖരത്തിലായ് * ലക്ഷ്മിക്ക
കേളിമേവിതംശ്രേഷ്ഠംഭോകത്തിലൊക്കയും മുകുളിൽഭഗവാൻവിഷ്ണു
ചൈകണ്ഠത്തേരമിച്ചതേ * ശിവനുണ്ടാക്കിനാൻനല്ലകൈലാസശ
ന്നിരിപ്പിനായ് ഭൂതങ്ങളെല്ലാംവന്നിട്ടുകളിച്ചവിടെതിപ്പുപോൽ * ക
ല്പിച്ചമേരുശിഖരത്തിങ്കൽസ്വർഗ്ഗംത്രിവിഷ്ണുപം അത്നാനാരണമയമി
ന്ദ്രനുജ്ജാരിരിപ്പുകും * പാലാഴിമഥനത്തിങ്കലുണ്ടായികല്പവൃക്ഷവും നാ
വകൊമ്പുള്ളനയനം, കാമദാകാമധേനുവും * ഉച്ചൈത്രവസ്താംകന്തി
രയസ്സരസ്വിസമൃദ്ധവും സ്വർഗ്ഗാലങ്കാരമാതെല്ലാംമഹേന്ദ്രൻസ്വീകരി
ച്ചതേ * ചന്ദ്രനുംധനപത്തിയുംഭവിച്ചാഴിയിൽനിന്നുതാൻ സ്വർഗ്ഗ
ത്തിലിവർശോഭിക്കുന്നോട്ടാനകഗന്ധത്തെന്താടും * ഇലുകാരമുത്തവി
ധംസൃഷ്ടിയുണ്ടായ്ഗ്രഹോത്തമ! ദേവതിന്ദ്രാമനുഷ്യാദിഭേദത്തിൽപ
ലമട്ടിലായ് * മുട്ടയിടൽ, വിയപ്പിതൽ, പൂക്കൽ, ഭൂമിപൊട്ടിയും ജീവ
നെല്ലാംനാലുമായുണ്ടായികലം ശിഖരായ് * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ
വാരവംസൃഷ്ടിച്ചു തങ്ങളെ ഇരിപ്പിടംകളിൽവാണിട്ടിട്ടുമെല്ലാംനട
ത്തിനാൻ * സൃഷ്ടിയിടനേതായപ്പോൾഭഗവാൻപ്രഭുവെച്ചതൻ മഹാ
ലക്ഷ്മിതൊടുശ്രീശ്രീധിച്ഛാൻതന്റെമഹത്വം * ചൈകണ്ഠത്തിൽപ

ണൈരിക്കവിദിഷേവോഽജനാദ്യന്ത സുധാസിന്ധുവിഭവേണമപീഹീ
നേയശ്ചിഖോത്തതേ * എവിടഭൂവിഭവമണൈനമന്ത്രപ്രാപ്തമായി
തോ ജ്ഞാതാൻ. നാരിയായോമശ്ശകതിയേയുന്നീനച്ചുടൻ * ഭൂത
ഷ്ടമാമണികായാഗംചെല്ലാനായ്കൂട്ടുചുവൻ വൈകുണ്ഠത്തിൽനിന്നു
ചെന്നുവിളിക്കപ്പെട്ടുവിജ്ഞാപാൽ * ബ്രാഹ്മാ, ശിവൻ, പാശി, തിരൂൻ, ക
ഞ്ചേരൻ, പാവകൻ, യമൻ വസിഷ്ഠൻ, കശ്യപൻ, ഭക്ഷൻ, മരുവും, വാമ
ദേവനും, * മഹാവിഭവമോടൊത്തുയാഗത്തിനായി, നല്ലതായ് വി
സ്താരമായ്, സാതപതിമായ്, കൂട്ടിനാൻവട്ടമൊക്കയും * പണിതിച്ചാ
ശാരിമാരെക്കൊണ്ടുവിസ്താരമാണ്ഡപം വരിച്ചാനിമം. ഞ്ഞേഴ്യാജക
ന്മാരെയുംഹരി * ഉണ്ടാക്കിച്ചാൻവേദികളുംഹിതിയുംവലുതായുടൻ ദേ
വീബിജംചേന്നമന്ത്രാഭിപിച്ചാൻവിപ്രരൊക്കയും * ഹവിസ്സേററവി
ധിക്കൊത്തൊരനിയിങ്കൽ സവിസ്തരം ഹോമംചെയ്തീടവേകേരക്കൊണ്ണ
ന്നവാക്കശിരീരിയായ് * നല്ലൊപ്പയിൽമധുരമാമക്ഷരത്തോടുകൂടവേ:
'ഹേവിസ്സോ! ഹോഹോ! ദേവത്രേണ നാസ്താഴകേനമേ * സമർത്ഥനായ്
ദേവമാന്യനായിപൂജ്യനാമാകൻ ബ്രഹ്മാവിരൂൻമുതല്ല, ജോർവോനേ
പൂജചെയ്തിടും * നന്മാർഭൂമിയിൽനിന്നേറഭക്തന്മാരായ്ഭവിച്ചിടും
അവക്കെല്ലാംപരദനായ്ഭവിച്ചാലുംഭവാൻവിഭോ! * ദേവന്മാർക്കിഷ്ട
മേകുന്നോൻസപ്തോൽകൃഷ്ണമാകൻ യാഗങ്ങളിൽമുഖ്യനാണീപൂജ്യ
നാംയാഗവസ്തുപാൽ * ജനക്കരനിന്നോപൂജിക്കുമവക്കേകകനീവരം
ദൈത്യപിഡാതനിൽനിന്നേയാത്രതിക്കുംസുരാധിപർ * ശരണനീയവ
ക്കെല്ലാംപൂജയ്ക്കന്മാരിലുത്തമ! പരാജനംവേദമതിച്ചാൻതന്നോപൂജ്യനേ
ററവും * നിനക്കധികമായുള്ളകീർത്തിയുണ്ടായിടുംദ്രുപം അരജമൈ
പ്പോരഭൂവികലുണ്ടാം, സപാശതേതാടത്തൻ * ധർമ്മത്തരക്കുചെയ്തീ
ടാനായിട്ടവശരിക്കണം നിന്റെയംശംപതാരങ്ങളുറ്റിയിൽകേറ്റിയാ
ണ്ണതും * മാന്യന്മാക്കധികമാന്യമായുംതിന്നിടമുറ്റിയിൽ നാനാത്താനി
യിലുണ്ടാകുമവതാരത്തിലൊക്കയും * ലോകപ്രസിദ്ധനായിട്ടുതിന്നാലും
മധുസൂതൻ! അവതാരത്തിലെല്ലാമെൻസപ്തകാർത്തംസാധിനീ * * ശ
ക്തി, ധനംശമായ് നിന്നോടൊത്തുതന്നേഭവിച്ചിടും വരാഹീനാരസി.
ഹീയെന്നോരോദേവതോടങ്ങനേ * ഭൂഷണായുധജാലങ്ങളോടുംസൈ
ന്യമുരുളുവർ അവരോടൊത്തുനീയെന്നുംസാധിക്കസുരകാർത്തവും *
ഹൃൻവരേണിന്മാമിമയാലതെല്ലാംസാർവ്വമാണ്ഡം അവരേയവമാനിച്ചി

ടാജ്യേനംചൊറുഗവിനാൽ * പുജിക്കുമാനിക്കുകയുംവേണമെന്നേന
 സർവ്വധാ പുജിച്ചാലവരേബിംബങ്ങളിൽ,ഭാരതമായിട്ടും * ഖണ്ഡത്തി
 ലിനരക്കല്ലാക്കാമവനരകമായവർ, ഭവാനമസ്തുകതികൾക്കുഭൂവിൽ
 പീപുകളേഴിലും * വളരേക്കീർത്തിയുണ്ടായിവർഷിക്കുംദേവനായക! നര
 നാർഭൂവിലിപ്പുങ്ങളാഗ്രഹിച്ചുഭവാനയും, അവരെയുംസദാകാലഭജി
 ക്കെപ്പയക്കേതമ! * ഉപഹാരങ്ങളേക്കൊണ്ടുബിംബങ്ങളിലനേകധാ
 വേദമന്ത്രം,നാമജാല,മിവയാൽപൂജിക്കെയ്തിട്ടും * നിൻമാന്ദാന്താർഭൂമി
 യിലുംസ്വപ്നലോകത്തുമേറയം നരനാർപൂജചെയ്യുന്നകാരണമധുസ്യ
 മേ! *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അടങ്ങി,യാകാശവാക്കീവരമെല്ലാംകൊടുത്തുടൻ ഭഗവാൻമതി
 പ്രീതികീർത്തനതുകേൾക്കയാൽ * യാഗമുഴുവാതാക്കീട്ടാർഗവാൻഹ
 റിയിശപരൻ അയച്ചാനനാരേബ്രാമപുത്രരാന്ദനിമാരയും * ഭൂത്യന്മാ
 രോടൊത്തുപോയാൻവൈകുണ്ഠത്തിന്നുകേശവൻ താന്താങ്ങൾക്കുള്ള
 ദേവനംപ്രാപിച്ചാരാനിലിഡയം * മുനിമാരുവിസ്തരിച്ചാവാരംചൊ
 ല്ലിപ്പരസ്സരം ഗുഡാത്രമങ്ങളേപ്രാപിച്ചീടിനാരതിതൃപ്തരായ് * മാധു
 ര്യത്തോടധികശുഭമാംവാനവാക്കുക്കേട്ടി- ടെല്ലാവർക്കുഭഗവതിയിലു
 ണ്ടായിതത്വനുകേതി * ദേവന്മാരുമുനിഗണവുമാവേദദമാതൃംവിധ
 ത്തിൽ കാമനരകുന്നവളുമേഹൊപൂജയേക്കെയ്തുകേട്ടൊ *

ശ്രീദേവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം.

അംബരയാഗ നേഷ്ഠാനം

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

പ തി ന ധ മ മൃ ധ യ മ

ജനമജയൻപറഞ്ഞു

കേട്ടുതാൻഭഗവാൻചെയ്യയാഗവിസ്താരമാത്ഭുത! അംബാ
 മഹിമയംകൂടിവിസ്തരിച്ചുരചെയ്തണം- ദേവീചരിത്രംകേട്ടിട്ട്ചെയ്യാം
 താൻശ്രേഷ്ഠയാഗവും ഭവൽപ്രസാദമുലംബാൻശുഭനായിഭവിച്ചി
 ടാ * *

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

കേൾക്കരാജൻ!കുലിക്കാംതാൻദേവീചരിതമുത്തമം പണ്ടെയുള്ളിതി

മാസത്തേവിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞിടാം * കോസലത്തിൽസൂര്യവംശോത്ഭവനാമൊരുമന്നവൻ കാന്തിമാൻ പുഷ്പനയൻ വ്രവസന്ധിയവനുപേർ * ധർമ്മനിഷ്ഠൻ, സത്യാസന്ധൻ, വർണ്ണാശ്രമരത്നമഹാൻ സമർത്ഥയുജ്ജയോല്ലാസജ്ഞാമുദിതശുഭനായ് * ദ്വിജന്മാൻ, ക്ഷത്രിയന്മാരും, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ, മന്യവരും സ്വപുഷ്ണിയോടാരാജ്യത്തിൽധർമ്മമോടുവസിച്ചതേ * കള്ളന്മാർ, നണയൊല്ലുന്നോ, രഥംകാരികൾ, ധൂർത്തരക്തരല്ലന്മാർമൂർഖരും, മാരാജ്യത്തില്ലൊരിടത്തുമേ * ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്ന ഭൂമിചാലനരണ്ടുപേർ സൗന്ദര്യം വേർവർകാമസുഖം നൽകുന്നഭാഗ്യമാർ * സമന്ത, യശ്കേരുന്നോളൊന്നാംഭാഗ്യമനോരമ, ദ്വിതിയ് ലീലാവതി, യാമവളം നീലസന്ദീപ്തി * ഗൃഹാരാമങ്ങളിൽപോയികളിച്ചാനവരൊത്തവൻ കളങ്ങൾ, ഗിരി, സൗന്ദര്യങ്ങൾ, തോറും പോയിട്ടുമങ്ങനേ * നല്ലകാലത്തുപെറ്റൊരുപുത്രനേയമനോരമ രാജവംശസംയുക്തൻ പേരവനുസുദർശനൻ * മാസമൊന്നായുടൻ ലീലാവതിയാം രാജപതിയും നൽകിനത്തിൽ സന്ദർശനം പുത്രനേപ്രസവിച്ചതേ * ജാതകർമ്മമുതൽക്കുലാചെയ്യാൻ കട്ടികൾ രണ്ടിനും പുത്രന്മാരായമോത്താൽ ചെയ്തുവിപ്രകർമ്മവും * നൃപനാനന്ദനന്മാരില്ലൊരുപോൽ പ്രീതിയാണ്ടതേ സ്നേഹത്തിനവരിൽ ഭേദം ചെയ്തില്ലവനൊരിക്കലും * ചെയ്തുകർമ്മം ചെയ്തവൻ വിധിപോലാനരോത്തമൻ ഐശ്വര്യത്തിന്നൊത്തപേർ ലെയതിസന്തുഷ്ടനാകയാൽ * ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാപുത്രന്മാർകുപന്മാർ താതമാനസം കളിക്കുന്നോർകോമളന്മാർ ജനരഞ്ജനയുജ്ജവർ * ലീലാവതിക്കുള്ള പുത്രൻ ശത്രുഭിത്ത, നബാലകൻ വാശിയാണി, വരിൽവെച്ചുപുളയ്ക്കാനാസുദർശനൻ * നൃപനാർ പ്രീതിയേകുന്നോൻ നല്ലവാക്കുള്ള സുന്ദരൻ ശത്രുജിത്തുജനങ്ങൾക്കും മന്ത്രിമാർക്കുമതിപ്രിയൻ * ഗുണവാനായൊരവനിൽ ഭൂപനേക്കേയിഷ്ടനായ് അനിഷ്ടനായ് ഭാഗ്യമറ്റ സുദർശനനിലങ്ങനേ * കാലമീമട്ടുപോകുമ്പോൾ വ്രവസന്ധിനരോത്തമൻ വേട്ടയാടിട്ടുവാനായിക്കാട്ടിനുള്ളിൽ ഗമിച്ചതേ * ആന, പന്നി, മുയൽ, കാട്ടുപോതു, മാൻ, ശർഭങ്ങളും പുലിക്കുട്ടമതുകൊന്നുകളിച്ചാൻ കാട്ടിൽ മന്നവൻ * ഷോരമാമാവനത്തിൽ ഭൂപനേവംകളിക്കുവേകോപത്തോടൊരുസിംഹത്താൻ വള്ളിക്കെട്ടിന്നുവാടിനാൻ * നൃപബാണകൊണ്ടു മുറിഞ്ഞ ധികംകോപിയായുടൻ മുഖിലാഗ്രവനേക്കണ്ട ശബ്ദിച്ചാൻ മോലമെന്നപോൽ * വാലയത്തിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ സ്ഥ

രോമജാലംപൊക്കിനാൻ രാജാവിനേക്കൊല്ലുവാനായ് മേല്ലോട്ടേക്കൊ
ന്നുചടിക്കാൻ * അതുകണ്ടാതു പൻവേഗമെടുത്താൻ കരവാളിനേ അ
ന്യസംഹാരംപോൽപരിചയതുകൈക്കൊണ്ടുനിന്നവൻ * ഭൂത്യാമരൊ
ക്കയുവിട്ടാൻ ചെല്ലേറേണാണസഞ്ചയം അതിഭേദ്യത്തെക്കാടിനാൽ
ശരീരത്തിങ്കലെടുത്ത * ഹോരയുലംഭവിച്ചപ്പോളയ്യയൊന്നുശബ്ദം
വും രാജാവിൻമീതിലായ് ചാടിവീണാൻ സിംഹഭയങ്കരൻ * ചാടിവീ
ഴുന്നാത്തുവാളിനാൽ വെട്ടിയാതു പൻ എങ്കിലും കീറിനാൻ സിംഹം
നഖക്കൊണ്ടാതു പറ്റേ * നഖക്കീറുകൊണ്ടിട്ടു പതിച്ചാൻ മണിൽ
മന്നവൻ ശരപ്രയോഗത്തെ യുദ്ധോൾ ശബ്ദിച്ചു കൊണ്ടു സേനകൾ * രാ
ജാവും സിംഹവും വീണമരിച്ചു വിടവെച്ചുടൻ മന്ത്രിമാരേച്ചെന്നുകണ്ടിട്ടു
രിമിച്ചിതു സേനകൾ * മരിച്ചു ഭൂപണെന്നുള്ള വാർത്ത കേട്ടിട്ടു മന്ത്രിമാർ
അക്കാട്ടിൽ ചെന്നു ചെല്ലി ചാർ സന്ധ്യാരാദികളൊക്കെയും * പരലോക
സുഖത്തിനായ് പ്രേതകാളമശേഷവും വിധിപോലെ കഴിപ്പിച്ചാൻ വ
സിഷ്ണുമുനിപുരാവൻ * മന്ത്രിമാരും പ്രജകളും വസിഷ്ഠമുനിവർണ്ണരും
സുദർശനരാജാവായ് വാഴിപ്പാൻ ചെയ്ത മന്ത്രവും * ധർമ്മപത്നി സു
തൻ, ശാന്തൻ, നല്ലവർണ്ണമുള്ളവൻ ഇവൻ വാസനത്തിന്നു യോഗ്യ
നെന്നോതി മന്ത്രിമാർ * ബാലനാണെങ്കിലും ധർമ്മ നിഷ്ഠനീരാജ്യമാളു
വാൻ യോഗ്യനെന്നായ് സമ്മതിച്ചാൻ വസിഷ്ഠനുമതേതരം * വൃദ്ധമ
ന്ത്രികൾ മന്ത്രിച്ച മന്ത്രമുജ്ജയിനീപതി യുധാജിത്തു വൻ കേട്ടിട്ടു നേ
യവിടെത്തിനാൻ * ജാമാതാവുമരിച്ചെന്നു കേട്ടു ഹിലാവതീപിതാ ഉട
നേയവിടത്തെത്തീപുത്രീപുത്രാദിതത്തിനായ് * വീരസേനൻ വന്നതു
പോൽ സുദർശനാദിതത്തിനായ് മനോരമയ്ക്കു ചെന്നു കലിംഗാധിപനും
തുപൻ * രണ്ടുപേരും സൈന്യമൊത്തു വന്നു ഗോത്രം ഭയന്നുടൻ മുഖ്യമ
ന്ത്രികളോടായി മന്ത്രിച്ചാൻ രാജ്യമുലമായ് * ചോദിച്ചുടൻ യുധാജിത്ത
മുപ്പാക്കാണിതിലെന്നതായ് ജ്യേഷ്ഠൻ രാജ്യം ഭരിക്കേണമെന്നു ജനീപല്ലാരി
ക്കും * വീരസേനൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ധർമ്മപത്നി സുതനത്താൻ രാജ്യം
വകാശമെന്നായിക്കേട്ടു, ശാസ്ത്രജ്ഞരോതിങ്ങാൻ * യുധാജിത്തുടനേ
ചെന്നാൻ ഗുണവാൻ ജ്യേഷ്ഠനാണിവൻ രജവർണ്ണസമ്പന്നനല്ലിവ
ണ്ണും സുദർശനൻ * രാജ്യം ശയാലാഭപ്രമാർക്കുണ്ടായിതക്കമീവിധം ആ
രാണീസംശയം തീർപ്പാൻ സമർത്ഥൻ ബഹുസങ്കടേ * യുധാജിത്തോതി, ത
ന്നിഷ്ടം മന്ത്രിരാമനിങ്ങൾക്കൊക്കെ * സുദർശനനെ വാഴിച്ചു പണവാ

ഞാൻ നിനയ്ക്കു യോ? * നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാനഭിപ്രായം നല്ലവണ്ണമറിഞ്ഞു
 ഞാൻ ശക്തിമാൻ ശത്രുജിത്തനെ റസ്സമ്മതൻ നാടുവാഴിവാൻ * ഉപേ
 ക്ഷിച്ചിടപ്പെട്ടു നമൊത്തഗുണവാൻ ജ്യേഷ്ഠനെയെവൻ ഞാനിരിക്കേറ്റു പ
 സ്ഥാനമനുജനായി നറുകിട്ടം * അവനു വേണ്ടി ഞാൻ യുദ്ധത്തെ യുക്ത്ര
 വെൻറൊളിനാൽ രണ്ടായ് തീരും, നിങ്ങളുടെ കഥപിന്നെത്തു ചൊല്ലു
 വാൻ * വീരസേനൻ കേട്ടതിനേയുധാജിത്തൊടു ചൊല്ലിനാൻ: 'തുല്യ
 ബുദ്ധികൾ ബാലന്മാർ ഭേദമാക്കിതിലോക്കുകിൽ' * നൃപന്മാർ തമ്മിൽ
 വണ്ണത്തക്കിട്ടും കൊണ്ടിരിക്കവേ പ്രാപ്തിമാരുപേജകളും ദുഃഖിച്ചവശോ
 യിതേ * സൈന്യത്തോടൊത്തു സാമന്തഭൂപന്മാർ പോരിനായുടൻ മു
 ഷിയാൻ മടിയില്ലാതെ യെത്തിനാത്തൊരത്തിലായ് * ശ്രംഗിബേരപുര
 സ്ഥന്മാർ നിഷാദാളമെത്തിനാൻ നൃപൻ മരിച്ചെന്നു കേട്ടൊരാളുദ്വേഗ
 ഛവിടവാൻ * സുതരാംബാലരന്യോന്യം യുദ്ധമുണ്ടെന്നു കേൾക്കയാൽ
 ഓരോദിക്കിൽ നിന്നനേകം കള്ളരും ചന്ദ്രമേന്ദനാതേ * കലഹമുലമവി
 ദൈവലതായരിറക്കുമായ് യുധാജിത്തും, വീരസേനൻ താനും പോർ നൊ
 ള്ളതിനാൻ *

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ക്രോധലോഭവശായമന്നം | ഞായുധങ്ങളെയെടുത്തു പോരമായ് |
 മോക്ഷമെടുത്തു വന്നാലുഭോഗവും | ചെന്നു ചെന്നൊരുതിരിക്കുകേമമായ്,
 നീണ്ടകൈകളൊടു പോരിലായുധം | ജിത്തു വില്ലതയരിച്ചു നിന്നതേ. |
 യുദ്ധനിശ്ചയമൊടൊത്തു തന്നുടേ | സൈന്യവാഹനസമേതനായുടൻ,
 സൈന്യസംഘമൊട്ടുകൂടിയിത്രനോ- | ടൊത്തഭൂമിപതിവീരസേനനും. |
 ക്ഷത്രധർമ്മമൊടു പെരുതു ബന്ധുവായ് | പോരിലെത്തി നില്പായിതങ്ങ
 നേ | ശരങ്ങളുവെപ്പിച്ചുടന്നു നൃപൻ യുധം- | ജിതം നൃപം പോരിലെതു
 കരുളമായ് | മദ്ധ്യമീതേ മഴ, മേഘമെന്ന പോ- | ലതികൃധാസത്യപ
 രാകൃമൻ ബലീ | ബലംതുലോം വേഗവുമുള്ളിപ്പിക്കുവാൻ | മരിച്ചൊതു,

തേജാനന്ദേവീരസേധനം. || മുറിച്ചുവൻതന്നെഞ്ചൊന്നമൊക്കയും |
 സവേഗമാമമ്പുതൊടുത്തുമറവൻ | ഗജരഥഹയമെല്ലാംതമ്മിലുണ്ടാ
 യപോര- | സ്സുനരമുനിമാരുംകണ്ടുകൊണ്ടാടിയേററം. || വിവിധവി
 ഹഗവൃന്ദകൊണ്ടുവാണിറഞ്ഞാ- | പ്പിശിതമതുഭജിപ്പാൻകാകഗു
 ഭ്രാഭിയാലും | ചോരപ്പെരുമ്പുഴയേങ്കരമൗവേച്ചിയാ | നാഗാശ്വ
 ദമതിൽനിന്നതു, കണ്ടുവെന്നാൽ. || പാപത്തൊടൊത്തൊരുജനത്തി
 നകാലന്തർനി- | ന്നങ്ങായവൈതരണിയാണടിയെന്നുതോന്നും | തീ
 രപിള്ളകുമാരിലാസരമസ്തകങ്ങൾ | കേശങ്ങളോട്വിലസുന്നതുതോ
 ന്നിട്ടന്നു. || കാളിദിതൻകരയിലേവിലബാലരെല്ലാം | കേളിക്കുതിക
 ലിട്ടമച്ചരതൻറകാപോൽ | തേർവിട്ടുവീണമൃതനായൊരുവീരനേ
 യും | മാംസാശിവാനിൽവളയുന്നചരണിനേയും. || കണ്ടിട്ടതൻറയു
 ടൽപുകവതിന്നുജീവ- | നാശിച്ചിട്ടനാവശനെങ്കിലുമെന്നുതോന്നും |
 പോരിൽമരിച്ചൊരുവിമാനമതിൽക്കരേറി | യങ്കത്തിൻവാണസുരനാ
 രിയൊഴോതിയേകൻ. || കണ്ടാലുമെൻറവരഭേദമിരട്ടിയിക | ല
 വേറററവീവുറവേററതുകോമളാംഗീ! | പോരിൽമരിച്ചൊരു, വിമാന
 വുമേറിവിണ്ണോർ | നാരീസമേതമെന്നയുന്നളവങ്ങുവാനിൽ. || തല്പതി
 യായസരിയഗ്നിയതിൽഹരിച്ച | തൻകാന്തനോടുകലരുന്നബലത്തി
 നോടും | അന്യോന്യമസ്രമതുകൊണ്ടുമരിച്ചയോ- | രൊന്നിച്ചുവാൻ
 ലകത്തിരൊത്തിയോരപ്പുരസ്തീ. || തന്നേക്കുറിച്ചുവിയുംകലഹിക്കുമുല |
 മനോന്യമായുയമെടുത്തവർപോർതുടങ്ങി | സൗന്ദര്യവുണ്ണവുമു
 ള്ളൊരുഭവനാരി | തന്നോടുചേർന്നായുവാവതിരാഗമോടും. || വ
 ണ്ണിച്ചതൻറഗുണമൊക്കയുമുള്ള ലിച്ഛി | ദൃശ്യനമാപ്രമദയേവശമാക്കി
 നന്നായ് | ഭൂവിരുലുള്ള പൊടിവാനിലണഞ്ഞുസൂയ് | ബിംബമറച്ച
 ബതമന്ത്രിയുമാക്കിയപ്പോൾ. || അന്നേരമേമുഴുകിരക്തനടിക്കകത്തു |
 സൂര്യൻവിളക്കിയതികാണിയൊടൊത്തുഭംഗ്യാ | ഏകൻമരിച്ചസുരലോ
 കമണയെടുൻതാ | നെത്തിടിനാർസുഭഗയായൊരുഭവനാരി. ||
 ഞാൻബ്രഹ്മചാരിയവനിയനുകൂലനാമം | പോമെന്നുവളവിട്ടുട
 നസ്സമത്ഥൻ. || ഇതുപണ്ണുവാൻനടക്കുവോരയുധാജിത്തതിവീഴ്ചുവാൻ
 തീവ്രബാണങ്ങളേക്കൊണ്ടുകൊന്നാനാവീരസേനനേ * ഹനിക്കപ്പെ
 ട്ടുതലയുംപൊട്ടിഭൂമിയിൽവീണവൻ ഭിന്നിച്ചവൻറവൈസന്ധ്യങ്ങളോ,
 ട്ടിന്നാർനാലുകിടലും * യുദ്ധത്തിലച്ഛൻമൃതനായെന്നുകേട്ടമനോമമ ശ

തൃവിന്റെ വിശ്വാസത്താൽ ഭയപ്പെട്ടു വശായിത്തേ * പാപിയായ്, ദൈവ
 നായുള്ള യുദ്ധജിത്തിന്റെ പത്രനേ രാജ്യത്തിലാഗ്രഹം മൂലം കൊന്നു.
 പോമെന്നു മോത്തവര * ചെയ്തതെന്തെങ്കിലും പോകുന്ന, തന്നെ ചുറ്റും
 തുപോരതിൽ ഭക്താവും മൃതനായി നീപത്രനും ബാലനേററവും * അ
 ത്യാഗ്രഹം മഹാപാപീ, വശമാക്കുമതാരയും അധിലോഭാൽ യുദ്ധജി
 ത്തിന്നെന്തും ചെയ്യുമസംശയം * അമ്മ, യച്ഛൻ, ഗുരുക്കന്മാർ, സ്വജന
 ങ്ങൾ, സഹോദരർ ഇവരെയും കൊല്ലുമെല്ലോ ലോഭം മേന്മയുള്ള വൻ ദ്ര
 ഡം * ഭക്ഷിച്ചിട്ടുമഭ്യുത്തേ, ഗമിച്ചിട്ടുമഗമ്യേ ധർമ്മമെല്ലാമുപേ
 ക്കി ക്ക, മത്യാഗ്രഹമെഴുന്നവൻ * എനിക്കിപ്പോൾ സഹായിക്കേണ്ട
 ലമോടാരുമില്ലാമ ആക്കീനത്തിൽ വാണിട്ടെൻ സുന്ദരനേരക്കു ചെന്
 വുണ്ണൻ * ഗുപനിപ്പുത്രനേക്കൊന്നാൽ പിന്നിന്നെന്തൊന്നൊ ചെയ്
 ണ്ണൻ സുഖമായെന്നെരക്കിപ്പാനാരുമില്ല ജഗതത്തിൽ * സുപതിയും
 വൈരമോടു കൂടി വാണിട്ടുമെപ്പൊഴും ലീലാവതിക്കെൻ കണ്ണിൽ ഭ
 വിക്കില്ല യോലവം * യുദ്ധജിത്തിന്മേലെന്നാൽ വെളിയിൽ പോവതെ
 ങ്ങനേ? ഇബ്രാഹിമേ റിഞ്ഞെന്നാലാക്കും കാരാഗ്രഹത്തിലായ് * പ
 ണ്ണിന്ദ്രൻമാരുൾത്തിൽ വെച്ചും ശത്രുക്കളായിട്ടും ശിശുക്കളേയേഴിയേയു
 മേഴേഴായി മുറിച്ചുതേ * വരുന്നതെല്ലാ രാക്കിട്ടാമാരുൾത്തിലേറി
 പോൽ നാല്പത്തൊൻപതു വായുക്കളു വരാഞ്ഞെന്നു കേൾപ്പുണ്ണൻ * സ
 പതിയാം രാജാജ്യം സപതിക്കേകി പോൽ വിഷം ഗർഭാശത്തിനാ
 യിട്ടു പണ്ടതും കേൾവിയുണ്ടുമേ * വിഷത്തോടൊത്തു പിന്നിടാണുവാൻ
 താനും ജനിച്ചു പോൽ സഗരാഖ്യയതി. നൂലമബ്ബാലനാലു സിദ്ധന്മാന്
 ജിവിച്ചിരിക്കെ, കൈകേയിമുലം ദശരഥൻ വന്നേ അയച്ചു രാമനോത്ത
 നും മരിച്ചു വിരമത്തിനാൽ * സുദർശനനെ രാജാവായാക്കാനോടൊ
 രുമന്ത്രിമാർ യുദ്ധജിത്തിന്നു ചീനത്തിലായിത്തീർന്നു ലോട്ടമേ * ഏൻ
 സോദരന്നിത്തരത്തിലെന്നെരക്കി ക്കുവാൻ പണി മഹാകുടുംബമായി
 ന്നാദൈവയോഗനിമിത്തമായ് * എല്ലാകോണ്ടുപ്രയത്നിക്കാം വിധി
 പോലെ ഹലം വരും പത്രരക്കയ്യു വേഗത്തിലുപായം നോക്കണം ദ്രവ്യം *
 ബാലയാമി വളിവണ്ണം ചിന്തിച്ചു ചാകത്തരായ് സമർത്ഥനായുള്ള മന്ത്രി
 വയ്ക്കനായവിലുണ്ടേ * വിളിച്ചു ബാലനേക്കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടു ഭീഷ്മയാ
 യ് കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ദുഃഖത്തോടിപുകാരം പറഞ്ഞുടൻ * 'പോരിൽ
 നില്ക്കുൻ ധർമ്മപുത്രനൊരു ബാലകൻ യുദ്ധജിത്താഗ്രഹൻ ശക്ത

നെന്തുചെയ്യേണ്ടുചൊല്ലുനീ? * വിദല്ലനവളോടോതി: 'യിവിടെപ്പോ
 ത്തിടേണ്ടനാം കാശിക്കരകിലുള്ളോരുവനത്തിനായ് ഗമിക്കണം *
 അവിടെൻമാതൃലൻശ്രീമാൻബലവാൻപാരത്തിടത്തേ സുബാഹുവെ
 ന്നവൻനമ്മേരക്ഷിച്ചീടുമവൻദധം * യുധാജിത്തേക്കാമതിനീനഗ
 രംവിട്ടുപോകണം അവിടുന്നുരഥങ്കേരിപ്പോയീടാന്നാമശങ്കമായ് *
 അതുകേട്ടവളുലീലാവരിയെച്ചെന്നുകണ്ടുടൻ പറഞ്ഞാളപ്പനേക്കാ
 ബാൻപോകുന്നതൊൻസുലോചനേ! * ഏന്തൊക്കെത്തേർലേറി
 സൈരസ്യിയൊടുമങ്ങനേ വിദല്ലനൊടുമൊന്നിച്ചുനഗരംവിട്ടുപോയ
 വര * ഭയമച്ഛൻമരിച്ചുള്ളഓല,മാതൃരഭാവവും പുണ്ടായുധാജിത്ത!
 നേയ്കണ്ടല്ലൻറശരീരവും * സംസ്കരിച്ചുടനേവേഗംഭയക്കൊണ്ടുവ
 റച്ചവര രണ്ടുനാൾകൊണ്ടുചെന്നെത്തിഗംഗതന്റെഭൃതടത്തിലായ് *
 ഓട്ടുശതകളൊമുകോരദിക്കിൽവച്ചുപദ്രാം ചെല്ലയല്ലാപ്പണവുംതേ
 യംമരിച്ചുകൊണ്ടുപോയിതേ * കരഞ്ഞുകൊണ്ടുകൊമ്പുത്രനോടാ
 മനോരമ സൈരസ്യിതൻകൈപിടിച്ചുതന്നിത്തുടനെന്നുപോയ് *
 ഭയനപൊങ്ങുതടിയിൽകേറിഗംഗകടന്നവര വേഗത്തിലെത്തിനാൾ
 നല്ലതികൂടപെറ്റതത്തിലായ് * ഭാദപാജാത്രമത്തിങ്കൽചെന്നുഭീതിയൊ
 ളക്കണം മുനിമാരേക്കണ്ടുനേഭയമൊട്ടുമിച്ചതേ * ചോദിച്ചമുനിമാ
 രോടനീറിൻഭർത്താവുമായവൻ? കഷ്ടപ്പെട്ടിവിടെന്തിന്നുവന്നുചൊല്ല
 യവയ്യുമായ്? * എടോസുന്ദരി! നീദേവസ്യീയോമാനുഷനാരിയോ?
 ഭോന്നുനരാജ്യഭൂഷോടുവന്നെന്നായ് പത്മലോചനേ! * മുനിമാരിതു
 ചോദിച്ചാ,രോതിയില്ലൊന്നുമസ്സതീ കരഞ്ഞുകൊണ്ടുചൊന്നാളാവ'ദ
 ള്ളനൊടുചൊല്ലുവാൻ * വിദല്ലൻചൊല്ലിനാനേവം: 'ധ്രുവസന്ധിതു
 രപാദതമൻ അഭേദത്തിൻധർമ്മപതിയിവരനാമമനോരമാ * സു
 ത്രുവശോതഭവൻശങ്കതൻസിംഹംകൊന്നാനരേന്ദ്രനേ അവകൻറന
 ദനനിവൻപേരിവന്നുസഭ്യനൻ * പോരിൽധർമ്മിഷ്ഠനാംതാതൻഭദ്ര
 ചിത്രനായ് മരിച്ചതേ യുധാജിത്തിൻഭയമുലംവന്നീന ജനമാംവ
 ലം * ബാഹ്യാമ്പത്രനൊടൊത്തരാജ്ഞിക്കുശരണഭവാൻ മഹാത്മാ
 വാചുനേ! നീതാനിവളേരക്ഷിച്ചെന്നു * ആത്മരക്ഷക്കുചെല്ലുന്ന
 യാനത്തിലധികംഫലം ഭയാഗ്നനേരക്ഷിച്ചയ്ക്കാലതിലേറെഫലം
 മുതൽ: *

ദൂഷി പറഞ്ഞു:

മഹാ: കല്യാണി:ഭയംവേണ്ടപുത്രനേരക്ഷിച്ചയ്ക്കുന്നീ ശതകളിൽ

നിന്നഭയംനിന്നഭവരികില്ലിഹ * ഈനൽപുത്രനെരക്ഷിക്കരാജാവായ്
അതിരുമിസ്സതൻ ഇവിടേഭവകാര്യങ്ങളുണ്ടാകില്ലൊരുനാളിലും.*

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

മുനിയായിതുചെല്ലപ്പെട്ടാരാജ്ഞിസുഖമാണ്ടുതേ മുനിനരുകി
യൊരപ്പണ്ണശാലയിൽവാണസൗഖ്യമായ് * സൈരന്ധ്രിയോടാവിളി
ല്ലമന്ത്രിയോടുംമനോരമ സുദർശനെരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപാർത്തുപതി
വ്രത.*

ശ്രീഭദ്രവിഭാവതം മുനാംസ്സന്ധം
ശ്ലോകം രാജാവിനായുദ്ധം
പതിനഞ്ചമദ്ധ്യായം

പതിനാറാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

പോരിൽനിന്നയുദ്ധമിത്തുചെന്നയോദ്ധ്യയിൽവീര്യവാൻ പുത്ര
നേക്കൊല്ലുവാൻചോദിച്ചാമനോരമയേവൻ * ഭൂതന്മാരേനിയോ
ഗിച്ചാൻവരേണിരയാനടൻ നൽഭിനേടെഴമിത്രനേയുംസ്ഥാപിച്ചാ
നാഗുപാസനേ * മന്ത്രിമാരോടാവസിപ്പുൻല്ലമന്ത്രംജപിച്ചുടൻ അ
ഭീഷേകംചെയ്തുജലംനിറച്ചുകലശങ്ങളാൽ * ദേശിശംഖനിനാദങ്ങൾമ
ററുവാദ്യമുഴക്കുവരും അപ്പട്ടണത്തിലുണ്ടായിവലുതായുള്ളൊരുത്സവം *
ദിജർതൻവേദപോഷങ്ങൾസ്തുതിപാഠകൾക്കു പുറം ജയശബ്ദമത്രം
കൊണ്ടുനോഷിച്ചാപ്പുരവാസികൾ * ഹൃഷ്ടപുഷ്പജനത്തോടുംസ്തുതി
വാദ്യസ്വരത്തോടും പുതുതാംഗുപനാൽപുത്തൻപോലെശോഭിച്ചിരാ
പ്പരി*സാധുക്കളാംചിലർമാത്രംശ്രമത്തിൽവാണരേണുതേ സുദർശന
നെയോർത്ത, ഔപോയിനാരാജനഭനൻ * ഏവിടേപ്പായ്പുത്രനോട
സ്തുതിയായമനോരമ രാജ്യംകൊതിച്ചരി, യവരപിതാവേക്കൊന്നുപോ
രതിൽ* സമബുദ്ധിയെഴുംസാധുജനമാർത്തിവിധത്തിലായ് ഭവത്തോ
ടാശരജിത്തിന്നധീനത്തിങ്കൽവാണവർ * ദൈഹിത്രനേയുദ്ധമിത്തുവാ
ഴിച്ചാൻവേണ്ടപോലവേ മന്ത്രിയേരാജ്യമേല്പിച്ചുഗമിച്ചാൻതൻപുര
ത്തിനായ് * മുനിമാർക്കുള്ളാശ്രമത്തിൽവസിക്കുന്ന സുദർശൻ എന്ന
കേട്ടവനേക്കൊല്ലാൻചിത്രകൂടത്തിലെത്തിനാൻ * നിഷാരോജാവോ
ശ്ശാൻബലനെന്നവനോടവൻ ശ്രംഗിബോരപുരായിശദർദ്രശാഖനെ

യാണ്ടുതേ * നൈന്യത്തോടുധാജിത്തുവരുന്നനാമനോരമ കേടുപു
തുനൊടുക്രിദിവിച്ചാരുഭീതിമുലമായ് * ഭുഖത്തോടുകരഞ്ഞുകൊ
ന്നൊന്നിനൊക്കോതിനാർ 'യുധാജിത്തുവരുന്നതുമെണ്ണ പോവതു
മെണ്ണത്താൻ * എന്നപ്ലനേക്കൊന്നുതെമിതനേവാഴിച്ചുതീവൻ
മുൻപുതന്നെക്കൊല്ലുവാനായ് വരുന്നതെന്നുതോടിഹ * 'കേട്ടേൻ
പണ്ടുപാണ്ഡവന്മാർവന്നത്തിങ്കൽവസിക്കവേ മുനിമാർതന്നാശ്രമ
ത്തിൽവാണുപാഞ്ചാലിയോടുമായ് * സോദരന്മാരഞ്ചുപേര പോയാർ
നായാട്ടിനേകദാ പാഞ്ചാലിച്ചുനിമാർക്കുള്ളാശാശ്രമത്തിൽവസിച്ചുതേ *
യൗമ്യ,നന്ദി,ഗാലവനം,പൈലൻ,ജാബാലി,ഗൌതമൻ അത്രിഗോ
ത്രൻ,പുവനനം,കണ്ഡൻ,ജതു,കൃതു,പുത്ര * സുമന്തുവും,വീതിഹോത്ര
ൻ,വത്സലൻ,യജ്ഞഭത്തനം കരോഡൻ,രാശാസനനം,യജ്ഞകൃ
ത്താ,യവക്രിയും * ഇവർ,വേറെമനികളുംഭരപോജാഭിയോഗ്യരും വേദ
പാരത്തൊട്ടെല്ലാരുപെട്ടാർ പണ്ണശാലയിൽ * ഭാസിമാരോടുമവി
ഭേപാത്തുപാഞ്ചാലിയുംമനേ! സുന്ദരീമുനിമാർവാഴുന്നാശ്രമത്തിൽഭയം
വിനാ * വില്ലുമന്യായരിച്ചിട്ടാവിരരാമ്പാത്മരൈവരും മൃഗത്തേപി
ന്നുടനോരോവനത്താറുന്നടത്തേ * അപ്പോൾസിന്ധുവൻസൈ
നത്തോടുംവഴിയിൽനിന്നടൻ വേദശബ്ദംകേട്ടുപണ്ണശാലയ്ക്കരികിലെ
ത്തിനാൻ * അറിവുള്ളിഹികൾചൊല്ലാവേദമോട്ടാമഹീപതി അവരേ
കാണുതിന്നായത്തേരിൽനിന്നിട്ടിറങ്ങിനാൻ * ഭൃഗുന്മാർരണ്ടുപേരോ
ടൊത്തവിടേയ്ക്കായ്നടന്നവൻ വേദമോതുടമനികളേക്കണ്ടുനിന്നാൻവ
ണക്കമായ് * മോസപാമിൻതെഷ്ടതുകൊണ്ടിട്ടിരുന്നാനജയദ്രുമൻ
പ്രവേശിച്ചാൻമാമുനിമാർനിറയുന്നാശ്രമത്തിലായ് * ഉടനേന്യവനേ
ക്കാണാനെത്തിനാരിഹീപതിമാർ ഭവാനാരണമോദിച്ചാനാരിമാർ
നൃപനോടുടൻ * അവർക്കിടയിലായ് വന്നാളുകേറുന്നകുണ്ഡയും ജഗദ്ര
ഥൻകണ്ടുടനേയവളേലക്ഷിയെന്നപോൽ അഴകുള്ള വളഭേദവസ്ത്രീയ
പ്പോൽകണ്ടുഭൂപനം ചോദിച്ചുയൗമ്യനോടാരിയെറുന്നപേർസു
ന്ദരീ * ഭാഗ്യയാക്കാക്കുമകളീസ്സുന്ദരിക്കെന്താമവു? രൂപലാവണ്യമുള്ളി
ന്ദ്രാണിതാൻഭൂമിയിൽവന്നുവോ? * മൂരമരങ്ങൾക്കിടയിലേലവംഗല
തപോലവേ ശോഭിക്കുന്നതാക്ഷസികൾനടുവിൽപെട്ടരൂപോൽ സ
ത്വംചൊല്ലുമാഹത്മാവേ! യിവളാരുടെവല്ലഭ ശോഭിക്കുന്നതാജഭാഗ്യ
പോല,പ്രമുൻകന്യക *

22 *

ചെയ്യും, ബലമെന്നിവമുപമായ് പരദ്രവ്യംകൈയ്ക്കു ലാക്കിട്ടിഷ്ടംസാധി
ച്ചിടുന്നുതേ * വിഷ്ണുനായ് ധാന്യവസ്രങ്ങളെടുത്തിട്ടുണ്ടുവെശ്വനും ലാ
ഭത്തിനായിപ്രാർത്ഥിച്ചുപൂജിച്ചിടുന്നുഭേവരേ * വാണിജ്യത്തിൽപരദ്രവ്യ
കാംക്ഷയല്ലേ? പുരന്തപ! കടംകൊടുത്തുകൂട്ടമാംപലിശയ്ക്കാഗ്രഹിച്ചി
ടും * ഏവംപ്രാണികളെല്ലാംപരദ്രവ്യത്തിലിഷ്ടയാ വാഴുന്നല്ലാ
യ്ക്കാഴ്ന്നുവമൻ! വിശ്വസിക്കുന്നതെങ്ങനേ? * വ്രതാദ്ധ്യയനദാനങ്ങൾ
ചെറുതേതെന്നെനിശ്ചയം ലോഭംമോഹവുമുള്ളൊരിച്ചെണ്ണതെല്ലാംവൃ
ഥാഫലം * അതുകൊണ്ടിവനേത്തൻഗൃഹത്തിനായയക്കുനീ പുത്ര
നോടുംവസിക്കാംഞാൻസീതയേപ്പോലെമാമനേ! * അവളിങ്ങനെ
ചൊന്നപ്പോൾയുധാജിത്തിന്നടുത്തുപോയ് തപസ്വിയാംഭരഭാജനവ
നോടിച്ചൊല്ലിനാൻ: * 'നിൻപുരത്തിന്നുപോയാലുമിഷ്ടംപോലെയാ
പോത്തമ! വരുന്നില്ലീബാലപുത്രനോടുചേർന്നമനോരമ' *

ഭൃഗുപദപാഠം

മനോശാസ്ത്രംവെടിഞ്ഞാലുംവിട്ടാലുമിവളെബ്ഭവേൻ വിടുപോകി
ല്ലിവളെത്താൻബലമായ് കൊണ്ടുപോയിടും *

ഭൃഗുപദപാഠം

എന്നാലെന്നാശ്രമത്തിനുബലമായ് കൊണ്ടുപോകുനീ വസിയ്ക്കു
ധേനുവേപ്പുണ്ടുവിശ്വാമിത്രനതെന്നപോൽ *

ശ്രീഭവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

ഭരതാഷ്ടമോശ്വസം

പതിനേഴാമഃശ്ലോകഃ

— ൧൪ —

പതിനേഴാമഃശ്ലോകഃ.

വൃദ്ധപദപാഠം

മുനിതൻവാക്യമീവണ്ണംകേട്ടിട്ടാഗ്രപസത്തമൻ വൃദ്ധമന്ത്രിയൊക്കെ
യ്ചോദിച്ചിടീടിനാൻമടിയെന്നിയേ * ബുദ്ധിമാനാഭവാൻചൊല്ലുകെ
ന്തുചെയ്യേണ്ടതാനിഹപുത്രനോടിസ്സന്ദരിയേബലത്താൽകൊണ്ടുപോ
കയോ * നിസ്സാരനാംശത്രുവേയുംനിന്ദിക്കരുതൊരിക്കലും ക്ഷയരോഗം
പോൽവളന്നുമാരണത്തേവരുത്തിടും * ഇവിടിലല്ലാരുതോദ്ധാര്യംതട്ടി
ക്കാക്കുന്നരുസേനയും പിടിച്ചുകൊല്ലിലെന്നാണീശ്വരമിത്രൻതൻ

വൈരിയേ * യന്ത്രികാംബലമായ്, രാജ്യംനിഷ്ഠുണ്ടകവുമായ് വരും സ
ഭംഗൻമരിക്കച്ചുനാൽഭയമില്ലാതെയായിടും *

പ്രധാനപറഞ്ഞു.

മുനിതൻവാക്കുകേട്ടില്ലേ? സാഹസംചെയ്തൊരാളോട് വിശ്വാ
മിതൻറട്ടുപ്രാപ്തംപറഞ്ഞില്ലേമഹാമതേ! * പണ്ടുഗാധിസുതൻ, ശ്രീ
മാൻ, വിശ്വാമിതൻ, പ്രസിദ്ധിമാൻ വസിയ്ക്കുന്നത്രമംപ്രാപിച്ചിടി
നാൻസഞ്ചരിച്ചവൻ * നന്മുരിച്ചവനെയാവിശ്വാമിതൻപ്രതാപ
വാൻ മുനിയായനവനംകീ, വസിച്ചാൻതിലാഗ്രവൻ * ക്ഷണിച്ചു
ഭോജനത്തിന്നാമമാത്മാവാമുനിശ്വരൻ സൈന്യത്തോടവിടേക്കാ
ധിപുത്രൻപാത്തതികീർത്തിമാൻ * ഭക്ഷ്യഭോജ്യമിടയല്ലാമങ്ങുണ്ടാക്കി
പശു, നന്ദിനി ഇഷ്ടവോലെയ്ക്കിച്ചാൻഗ്രഹൻസൈന്യങ്ങളോടുമാ
യ് * നന്ദിനിക്കുള്ളമാമാത്മാവുനിശ്വരൻപോത്തമൻ ചോദിച്ചാ
നാനന്ദിനിയേവസിയ്ക്കുമുനിയോടുടൻ *

വിശ്വാമിതൻ പറഞ്ഞു

ഘോരപോലകിടുള്ളൊരാധിപശക്തിയെകിടാം ഇവനന്ദിനി
യെയേകേണമെന്നിടയ് മുനിസന്തമ! *

വസിയ്ക്കൻ പറഞ്ഞു.

മോമത്തിനുള്ള പശുവിതൊരുനാളിത്തരില്ലത്താൻ പശുക്കളോ
രായിരവുമിരിക്കട്ടേവാനന്താൻ *

വിശ്വാമിതൻ പറഞ്ഞു.

പതിനായിരമോ? ലക്ഷംതാനേനനകാമനസ്സുപോൽ ഇതി
നേത്തരണംസാധോ? കൊണ്ടുപോമല്ലയെങ്കിൽത്താൻ *

വസിയ്ക്കൻ പറഞ്ഞു

ഇഷ്ടവോൽബലമായിട്ടുകൊണ്ടുപോയൊരാൾകഭൂപതേ! മനു
സ്സോടിനന്ദിനിയേതരികില്ലിവിടുന്നതാൻ * അതുകേട്ടുപൻശക്ത
രായുത്സരൊടോതിനാൻ നന്ദിനിപ്പശുവേക്കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോയൊ
രാൾകവീരരേ! * പശുവേബലമായ് കെട്ടിപ്പിടിച്ചാർത്തുവറ്റും വിറ
ച്ചുക്കണ്ണിരോടുമുനിയോടോതിനപ്പശു: * 'വെടിയെന്നെത്തനീകെട്ടി
വലിക്കുന്നെന്നെതീയിവൻ' വസിയ്ക്കൻചൊല്ലിനാൻനൽപാൽതരുന്നേ!
നേന്മയ്ക്കിടമോ? * താൻപൂജിച്ചുപൻനീനേക്കൊണ്ടുപോകുന്നശ
ക്തിയാൽ എന്തുചെയ്വുമനസ്സാപ്തംവെടിയുന്നില്ലെന്നെത്താൻ മുനി
യേവംപറഞ്ഞുപ്പാറുകോപിച്ചാക്കാമധേനവും "ഹമേഭേ" എന്നുവേ

നിമിത്തമേവേദങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചാൻ മഹാമുനി * സാംഗമായ ധനവേദം, വിധിപോൽനീതിശാസ്ത്രവും പഠിച്ചാണൊക്കെയും മന്ത്രശക്തികൊണ്ടെന്ന പോലവേ * പ്രത്യക്ഷമായൊരു ഭിന്നംകണ്ടാൻ ദേവിയെ യായവൻ രക്തവസ്ത്രം, രക്തനിറം, രക്തസർവംഗഭൂഷണം * വാമനംഗരേഡൻ, വിഷ്ണുശക്തി, യതൃതരൂപിണീ * സത്തുഷ്ടനായ് തീർന്നവളേക്കണ്ടുടൻ ഗുപനനന്ദൻ അക്കാട്ടിലേനഭിതീരത്തംബികാദേവിയോടവൻ * അറിഞ്ഞുവിദ്വാൻ മെല്ലാംകളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നുതേ ഉഗ്രബാണങ്ങളും, വില്ലും, ചട്ടനല്ലാവനാഴിയും * വനത്തിൽ വച്ചു ബീകയാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടു ബാലനായ് ഇക്കാലം കാശിരാജാവിന്നിഷ്ടയാർജ്ജകളായവർ * നാമം 'ശശികലാ' വിദ്യ സർവ്വലക്ഷണമൊത്തവർ സർവ്വലക്ഷണസമ്പന്നൻ, ശൂരൻ, കാമസമൻ, വനേ * സുദർശനൻ രാജപുത്രൻ വസിക്കുന്നെന്ന് കേട്ടതേ സമ്മതിച്ചോതിയവനേ സ്തുതിപാർക്കവർഗ്ഗവും * മനസ്സുകൊണ്ടു കാമിച്ചാളവനേ പറ്റിയായവർ * രാത്രിയിങ്കൽ കിനാവിലവനരച്ചാർജ്ജഗർബിക സമാശ്വസിച്ചു രാജപുത്രിയോടിതു പോലവേ * വരതരാംവരിച്ചാലുമെൻ രക്തൻ സുദർശനൻ എൻ റവാക്കാൽ നിൻ റയിപ്പുമെല്ലാമേകിട്ടമാറുപൻ * അഞ്ചുതൻ രൂപവും വരക്കുംകണ്ടും കേട്ടുകിനാവതിൽ മാനത്തോടും ശശികലാബഹുസന്തോഷമാർത്തേ * സന്തോഷത്തോടുന്നന്നാളാമോദത്തിന്നുള്ള കാരണം ചോദിച്ചാളമ്മ ലജ്ജിച്ചു പറഞ്ഞില്ലവളൊന്നുമേ * പിന്നെയും സ്വപ്നമോർത്തിട്ടു ചിരിച്ചാർമോദമോടവർ സഖിയോടായ് വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞാർ സ്വപ്നകാര്യവും * ചമ്പകങ്ങൾ വിളക്കുന്ന പൂക്കാവിൽ കളിയാട്ടവാൻ സഖിയോടൊത്തൊരു ഭിന്നം പോയാളപ്പത്തലോചന * ചമ്പകത്തറയിൽ ചെറുപുറത്തു നില്ക്കവേ ഒരു വിശ്വസ്തരോടൊന്നിടുന്നതു കണ്ടവർ * ആ വിപ്രനേന മിച്ചിട്ടു ചോദിച്ചു മധുരത്തോടും മന്ദരത്താവേദവാനേതു ദിക്കിൽ നിന്നു വരുന്നുതേ. *

ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞു:

ഭരദവാജാശ്രമത്തിൽ നിന്നൊരു കാഴ്ച അറിയിക്കാൻ വരുന്നുന്തി? യുമെന്നാണ് ചോദിക്കുന്നതു ചൊല്ലുക? *

ശശികല പറഞ്ഞു:

ആശ്ചര്യമായിട്ടെന്നാണ് പണ്ഡിതശാലയിലുള്ളത് ഭൂമിയിലിപ്പോഴും മായുള്ള തറിയേണ്ടുന്നതല്ലയോ? *

ബ്രഹ്മണൻ പറഞ്ഞു

ഈ വസന്ധിസുതൻ ശ്രീമാൻ, സുഭദ്രനരദാധിപൻ യഥാർത്ഥനാ
മാവാഴ്ന്നുപത്മാക്ഷി! പൃഥ്വീദേശത്തമൻ * ആമനാനേക്കുണ്ടിടത്തുന
ങ്ങർക്കുള്ള കണ്ണുകൾ ഏറ്റവുംനിഷ്പലങ്ങൾതാനെൻപക്ഷംവരാന
നേ! * ഗുണങ്ങൾതൻവിളനിലം, കാണാൻകെഴുതുകമാകയാൽ ഗു
ണങ്ങളെല്ലാംചെത്താനായ് സൃഷ്ടിച്ചുനവനേവിധി * നിനക്കുറു
ക്കുന്നവരായ് തീരാത്തമനാണവൻ പൊന്നുരമുവുമൊന്നിക്കും
പോലെയാഗ്രതയുണ്ടെടോ! *

ശ്രീഭദ്രാഭഗവതം മൂന്നുഃസ്തവം

വിശ്വമിത്രചരിതം

പതിനേഴാമദ്ധ്യായം

പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഈവാക്കുകേട്ടായുവതിക്കുതിസ്സേഹമേവിച്ചുപോയ് സമാധാന
ത്തൊടുവിപ്രനവിട്ടുനങ്ങളുപോയുടൻ * ആവിപ്രൻപോയതിൽപിന്നെ
യന്ദരാഗത്തിനാലവരും കാമമാലാഞ്ചിതിസ്സേഹത്തിങ്കൽ മുങ്ങിവസിച്ചു
തേ * കമാരൻവാത്തതാൽമെയ്യിൽവികാരംവന്നുവെന്നതായ് കാമ
മാലോടോതിയിഷ്ടനടത്തുസംഭവിയോടവരും * കാമസാരധരിക്കാ
ത്തൊൻകമാരൻകലസംഭവൻ കാമൻവലയ്ക്കുന്നേന്നേന്താൻമേ
നെന്തെങ്ങുപോവതും * കാമനൊത്തൊരുവൻ, കാണപ്പെട്ടെന്നാലക്ഷി
നാവിചായ് മുഴുവാമെൻമനുസ്സേറ്ററംവേകുന്നവിരഹത്തിനാൽ * മനു
നന്തേയ്ക്കിലെൻമെയ് മേൽവിഷമാണെന്നുതോന്നിടും ഈമാലപാമ്പി
നെപ്പോലെ, തീപോൽതേങ്ങുനൂലവദിക * കുളം, മാളിക, യുക്താന. ശ്രീ
ധിക്കുംപറ്റുതങ്ങളും സുഖസാധനമൊന്നുംമേസുഖംനരകുന്നതില്ല
കേൾ * താമസം, മെത്തയും, പാട്ടും, കൊട്ടും, മെൻറമനസ്സിനും കണ്ണു
കറക്കുതരുനില്ലസന്തോഷമൊരുനേരവും * കലസ്രീയാണുതൊൻപി
നെപ്പുരതന്ത്രയുമാകയാൽ ആനിർദ്വന്ദ്വവസിക്കുന്നകാട്ടിൽപോകുന്ന
തെങ്ങനേ? * സ്വയംവരമെന്നിക്കുപ്പൻചെയുന്നില്ലെന്നുചെയ്തും അ
ല്ലെങ്കിലാഗ്രപന്നിഷ്ടംസാധിക്കാമായിരുന്നുതാൻ * രാജ്യലക്ഷ്മിയെ

ചൊൽകമുമായ് ഭേവിഷ്ണോയാദിമാതാവെന്നനാമപ്രസിദ്ധമായ് *
ബുദ്ധി,ധൈര്യം,കീർത്തി,ലക്ഷ്മി,ശക്തി,ശ്രദ്ധ,മതി,സ്മൃതി പ്രത്യക്ഷമിവ
യായെല്ലാവർക്കുംശോഭിച്ചിടുന്നവർ * മായയാൽമോഹിതന്മാരായറിയു
ന്നിപ്പമാനുഷർ കതക്കാകൊണ്ടുസേവിക്കുന്നില്ലാമംഗളരൂപിയേ * ബ്ര
ഹ്മാ,വിഷ്ണു,മഹാഭേവ,നിരൂന്ദ,വരണ,നന്തകൻ വായു,വഹ്നി,ഭഗൻ,
പുഷ്പാ,തപശ്വാ,വശപനിഭേവകൾ * ഭദ്രൻ,വസുക്കുമാ,ദിത്യൻ,വിശ്വഭേ
വർ,മരുത്തുകൾ സൃഷ്ടുഗ്രാമിയെന്നുവളേസ്സേവിക്കുന്നിവരൊക്കയും *
സേവിക്കുമില്ലേതു ചിദാനന്താവായുള്ള ശക്തിയേ? സുഭഗ്നനറിഞ്ഞ
താമരജാലമേകന്നഭേവിയേ * വിദ്യാവിദ്യാരൂപിണിയായ്,മോക്ഷേ
ച്ഛിക്കുകൾക്കൊരിപ്പായായ് ഭുഷ്ഠപ്രാപയായ് യോഗഗദ്യയായിടുംബ്ര
ഹ്മമാണവർ * ആത്മസ്വപരൂപ,മവളേക്കുകാരേവനർ ഞതിടും അ
വർമുഗ്ദ്ധനായ് സൃഷ്ടിച്ചാ,തമാവേക്കാട്ടിടുന്നാഹോ * 'ആഭേവിയേമന
കൊണ്ടുചിന്തചെയ്തസുഭഗ്നൻ രാജ്യഭാരത്തിലുംസൈന്യപൂണ്ടുവാ
ഴ്ന്നുകാടതിൽ * കാമമാലോകൊത്തശശികലയെന്നകമാരിയും ധ
രിക്കണ,പചാരങ്ങൾമെല്ലെഴുതിച്ചുലോവും * അറിഞ്ഞപ്പൻ,പതി
ക്കായിക്കൊതിക്കുന്നാസ്വപ്നിയേ സ്വയംവരത്തിന്നാലോചിച്ചിടി
നാൻമടിയെന്നിയേ * സ്വയംവരമുന്മുഖംവിധംവിചിന്താർപരയുന്മേ
രാജാക്കന്മാർക്കൊന്നതന്ത്രമാർക്കുചേരുന്നതല്ലതാൻ * ഇച്ഛാസ്വയംവരമു
ന്ന,തന്ത്രാപണമുള്ളത് ത്രാബകംവില്ലിനേരാമൻമുറിച്ചതിനതുല്യ
മായ് * മൂന്നാമത്തേതുശ്ശരക്ഷ,ശൈത്യംകൊട്ടുന്നതാണത് ഇച്ഛാസ്വയം
വരംതാനന്നവ്ടെച്ചെയ്തതാണുപൻ * ശില്ലിമാരേക്കൊണ്ടുനല്ലവിരി
പ്പോക്കാത്തമഞ്ചവും സഭാമണ്ഡപവുംമെഴുതിച്ചീട്നാൻ,പലമട്ടിച്ചു
യ് * വിചാഹത്തിന്നുവിസ്താരമായവട്ടങ്ങൾകൂട്ടിനാൻ ചൊന്നാൾശ
ശികലാഭുവനത്തൊടുതൻ :താഴിയോടുകൻ : * 'എൻവാക്കിതെന്നമ്മയോ
ടചൊല്ലണന്നീരഹസ്യമായ് സുഭഗ്നനെഞാൻമുന്നമനംകൊണ്ടുവ
രിച്ചതേ * അവനേവിട്ടനുഭവംഞാൻവരിച്ചീടുകയില്ലതാൻ അവനേ
ഏൻറപരിയായ്'നശ്ചയിച്ചുഖിലേശപരീ'. *

പ്രാസൻ പറഞ്ഞു

ഇതുകേട്ടത്തോഴിയുകൻചെന്നവൈഭീര്യായിടും മാതാവിനോടു
മധുരമായോരീമഹാഭാഷിണീ: * 'സതിധാപ്തമാലോട്ചൊല്ലുന്ന
ഞാൻമുഖാന്തിരം കേൾക്കുന്നീവളിച്ചുത്തേചെയ്തുകല്യാണിവേഗമാ
യ് * ഭരപാജാത്രമത്തിങ്കൽവാണീടുന്നുസുഭഗ്നൻ വരിച്ചേനവനേ
ഞാൻസ്വീകരിക്കില്ലത്രൂപനേ'. *

രൂപസൻ പറഞ്ഞു.

രാജ്ഞി കേട്ടതു, തൻകാതൽ ഗുഹത്തിൽ വന്നുവേളയിൽ യഥാ
 ത്ഥമായ് ധരിപ്പിച്ചുപോയി ചൊന്നൊരുവാക്കിനേ * അതുകേട്ടാറു
 പൻവിനുയിച്ചിട്ടേറെച്ചിരിച്ചതേ വൈഭിന്ദാഭാജ്ഞോടായ് ചൊ
 ല്ലിനാൻസത്യവാക്കിനേ: * 'ആബാലനേ അനരിയരേ ജ്യത്തിൻനിന്നു
 ഭ്രഷ്ടനായ് ഏകാകിയായ മയോടുകൊട്ടിൽ വാഴുന്ന കാമിനി! * അവ
 നായായുധാജിത്തുവയിച്ചാൻവീരസേനനേ ദ്രിദ്രനാമവൻചേന്നു
 ത്താവാകുന്നതെങ്ങനേ? * എന്നാലുമായവരക്കിഷ്ടമല്ലാതൊന്നുമര
 ഞ്ഞാലാ വരംസ്വപയവരത്തിങ്കൽ ധനമേറുന്നമാവർ' *

ശ്രീഭവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

ശശികലാവിവാഹനാട്യം

പതിനെട്ടു മുപ്പതും

ചെങ്കോട്ടൻപ്രതാമജ്യോയർ.

സ്പെസൻ പറ്റത്തു.

പതിനാലുതൊല്ലപ്പെട്ടവർപുഞ്ചിരി തുകിനാൾ മകളേമടി
യിൽവെച്ചുമാധുര്യത്തോടുകൊല്ലിനാൾ: * എനിക്കുപ്രിയമാവാകൂ
മെന്തിനോതുനുബാലികേ! ഈവാക്കുകൊണ്ടുനിന്നു ക്ഷണമുഖിക്കു
ന്നുസുഗ്രതേ! * സുദർശനൻ, ഭാഗ്യഹീനൻ, രാജ്യഭ്രഷ്ടൻ, നിരാശ്രയൻ
ധനസേനകളില്ലത്തോൻ, ബന്ധുക്കൾകൈവെടിഞ്ഞവൻ * കാട്ടില
മയൊട്ടുമുഖമലംഭക്ഷിച്ചിരിപ്പവൻ നിനക്കിവൻയോഗ്യനല്ലക്കാ
ട്ടിൽവാഴുന്നടുർഗൻ * ബുദ്ധിമാന്മാർഭൂപപുത്രരഴകേറുന്നസമ്മതൻ രാ
ജപിന്നാളാണുണ്ടുനിനക്കൊത്തവരത്രയോ * കോസലത്തിലിവൻ
ജ്യേഷ്ഠൻസവ്വലക്ഷണമുള്ളവൻ സൗന്ദര്യവാനവൻനാടുവാഴിയായ്
വാണിടുന്നതേ * ഞാൻകേട്ടിട്ടുണ്ടുവേദേയശോഷമുണ്ടുവരാനനേ യു
ധാജിത്തിവനേക്കാൽവാൻതരുന്നോക്കുന്നുസർവാ * മന്ത്രിമാരോടൊ
തുപീരസേനനേക്കൊത്തതൊടെ ദൈവമിത്രനേഗ്രപസ്ഥാനത്താക്കീ
യുദ്ധാനിമിത്തമായ് * ഭരദവാജാത്രമംബ്രാപി ചുവനേക്കാല്ലുവാൻതു
വൻ മുനിപിന്നെത്തടുത്തിട്ടുനമിച്ചാൻസിദ്ധമിദം. *

ശരിക്കലപറഞ്ഞു.

കാടുവാഴിയതെന്നാലുമവൻതാൻസമ്മതൻമമ * സതീ,സുക
ന്യാ,ശത്യാതിതൻറവാക്കുനിമിത്തമായ് * പതിയാക്കിചൂവനനേരേ
തൃതൃശ്ശുചെയ്തപോൽ * സ്രീകരംപതിശുശ്രൂഷകാമമോക്ഷരേ
രനരംകിടം അഗ്യാജമായ് ചെയ്തതാൻനാരികരംസുഖപ്രദം * കി
നാവിൽശ്രേഷ്ഠവരനേച്ചാല്പിത്തന്നഖിലേശ്വരീ അവനേവിട്ടുരാജ
പുത്രനേക്കാൻവരിച്ചിടാ * വരച്ചുഭൂപനേയെൻറചിത്തഭിത്തിയിലും
ബിക പ്രിയനാമവനേവിട്ടുവരികില്ലനൃകാന്തനേ *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

തോല്പിച്ചനേകദൃഷ്ടാന്തങ്ങളേൽവൈദർഭീയേയുടൻപുത്രിതൻവാ
ക്കുഖിലവുപതിയോടോതിയായവരും * വിവാഹത്തിൻമുൻപുശാസ്ത്ര
ജ്ഞനാതന്നാപ്തവിപ്രനേ സുദർശനസമീപത്തേക്കയച്ചാളുക്കമാരി
ക: * 'എൻചൊല്ലാലബ്ദഭാജാശ്രമത്തിൽചെന്നവേഗമായ് അ
റിഞ്ഞിടാതെയെന്നാൽസുദർശനനൊടോതണം * സ്വയംവരംനി
ശ്ചയിച്ചാക്കുന്നിക്കെന്നാൽനാഗുപൻ വരുന്നതേനയോടോത്തിട്ട
നേകംഗുപസത്തമർ * ദേവതൃപ്തി! കിനാവികൽദേവിചൊന്നതുമുലമാ
യ് ദ്വാപനേക്കാൻപ്രിയോടുംമനസ്സാലേവരിച്ചതേ * വിഷങ്കുടിക്കു
ല്ലെങ്കിൽപലിക്കുതീച്ചിൽവീണിടും പിതാക്കളോതിലുംനിന്നൊവിട്ടു
നവരിച്ചിടാ * മനസാകമ്മണാപാചാപതിയായ് നിന്നൊണ്ടുത്താൻ
ദേവീപ്രസാദംകൊണ്ടിട്ടനമുക്കുസുഖവുംവരും * ദൈവത്തേബലമാ
യോട്ടുദവാനിവിടെയെത്തണം ചരാ വരങ്ങളെല്ലാമൊട്ടൊഴിഞ്ഞി
ലല്ലയോ * ശങ്കരാദികളാംദേവരെല്ലാമാരുടെകീഴിലോ? അദ്ദേവിതൻ
വാക്കുസത്യമായിത്തീരില്ലൊരിക്കലും * സുദർശനനൊടീവണ്ണംഗ്രഹമാ
യ്ചൊല്ലണംഭവാൻ! എൻകാൽസാധ്യമായിടാൻതക്കവണ്ണമി
ജോത്തമ!' * ഇതുചൊല്ലിടുകുടിയെന്നുനരംകിവിട്ടവനേയവരും ചെ
ന്നല്ലാംചൊല്ലിവേഗത്തിലവിടത്തന്നെവന്നവൻ * ആവിപ്രൻബല
മായുത്സാഹിക്കുമുലംസുദർശനൻ കല്യാണത്തിനുപോകാനായപ്പോ
ൾതന്നെയുറച്ചതേ *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

പോകാനായിത്തുടങ്ങുന്നാരവനോടാമനോരമ വിറച്ചുഭയഭയ
ങ്ങൾപൂണ്ടുക്കണ്ണീരൊടോതിനാൾ: * 'എവിടെയ്ക്കുഗമിക്കുന്നാമന്നന്മാർ
തൻസദസ്സിലേ? ചൈതീയാനീതനിച്ചെത്തുചിന്തിച്ചങ്ങുഗമിച്ചതും *

യുദ്ധത്തിന്നു പന്തിന്നേവധിക്കുന്നവിടെത്തീടും നിനക്കുരുഗുഹായി
ക്കുന്നതിനാൽപോയിക്കേണ്ടതീ * നീയൊത്തന്നൊടുവാഴ്ചഗതിയ
റെറാരുദീനത്താൻ മഹാത്മാവായനീയെന്നയാശയററവളാക്കൊലാ*
അവിടെന്നപ്പുനേക്കുന്നയുദ്ധത്തിനെത്തുമായവൻ നീന്നെത്തനിച്ചുക
ണ്ടെങ്കിൽകൊല്ലമില്ലാത്തസംശയം. *

സഭർശനൻ പറഞ്ഞു

വരാനുള്ളതുവന്നിടമാലോചിക്കേണ്ടതില്ലതിൽ ശ്രീദേവിതൻ
കല്പനയാൽപോകുന്നതൊന്നുസപയംവരേ * ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയല്ലയോനീ
ഭവേച്ചിടായ്ക്കുമംഗലേ!ദേവിതൻനൽപ്രസാദത്താൽഭയമില്ലാതെയുംമമ

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

എന്നുചൊല്ലിച്ചോയിടാനായ്ത്തേരിൽക്കേറിയുപത്രനേ കണ്ടു
ശിശ്യാദങ്ങളെക്കൊണ്ടമ്മസന്തോഷമേകിനാൾ: * 'രക്ഷിക്കുന്നിന്റെ
മുൻഭാഗമബികാപ്താശ്വാസവും പാർശ്വങ്ങളുപോപ്പതിയംശി ചരക്ഷി
ക്കുമെപ്പൊഴും * ഭയംഗ്ഗത്തിങ്കൽവാരാഹീ,ഭക്ത,ഭക്തങ്ങളായതിൽ പ
രമേശ്വരിയാംകാളി,പാലിക്കുന്നല്ലുപോരത്ത് * മണ്ഡപത്തിങ്കൽമാതം
ഗീ,കല്യാണത്തിന്നുസൗമ്യയും ഭവനീ,ഗുപ്തമല്ലെത്തിൽപാലിക്കുംഭവ
നാശിനീ * ഗിർജാ,ഗിരിഭക്തത്തിൽചാമുണ്ഡാ,ചതപരങ്ങളിൽ കാടെ
ല്ലാംകാമഗാ,നിന്നേരപ്പിച്ചിടുംസനാതനീ * വൈഷ്ണവീശക്തി,രക്ഷി
ക്കുംവിവാദത്തിൽരാമ,ഭദ്ര! ഭൈരവീ,പോരിലുംവൈരിവന്നിട്ടെതി
രിടമ്പൊഴും * എങ്ങുമല്ലാഞ്ഞൊഴും വിന്നേപ്പാലിക്കുംഭവനേശ്വരി മ
ഹാമായാ,ജഗദ്ധാതീ,സച്ചിദാനന്ദരൂപിണി.' *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഇതോതീട്ടുപനോടമ്മ,പേടിയോടുവിറച്ചുതൻ പറഞ്ഞാൾ:നി
ന്നോടുതൊന്നുംവരുന്നൊണ്ടിന്നുസർവ്വമാ * അരക്ഷണംപിന്നെവിട്ടിട്ടിരി
ക്കില്ലിവടത്തുതാൻ എന്നേക്കൂടിക്കൊണ്ടുപോകനീപോകുന്നൊരുദി
ക്കനായ് * മനോരമയിതോതീട്ടസ്സുഖിയോടുതിരിച്ചുതൻ ബ്രാഹ്മണാ
ശിശ്യാദമോടുപറപ്പെട്ടവർമോദമായ് * ഒരുത്തരാടുമെന്തെന്നതികാ
ശിയിങ്കൽരഹുത്തമൻ അറിഞ്ഞിട്ടുവരേപൂജചെയ്താനപ്പോൾസുബാ
ഹുവും * അന്നപാനാദിയോടൊത്തഗുഹാപാപ്പാൻകൊടുത്തവൻ നി
യോഗിച്ചുക്കൂട്ടശുഷ്കയ്ക്കായിസ്സവകനേയുമേ * നാനാദേശാധിപന്മാ
രംഗുപന്മാർവന്നുചേർന്നുതൻ ദൈവിതനോടൊത്തുയുദ്ധിക്കുന്നാഭ്ര
പനമെത്തിനാൻ * കരൂണാധിപനാഭ്രപൻ,പിന്നെമറ്റുശ്വരൻഗു
പൻ വീരൻസിന്ധുഗുപൻ,യോധാവായമാഹീഷ്ഠതീപതി * പാഞ്ചാ

ലൻവീഴ്ചാൻകാമരൂപനപ്പുറുതീയനും കണ്ണാടൻ, ചോളഭേരിയൻ,
ബലമേറുവിഭഭനും * മൂന്നാത്തരൂപതാമരക്കുഴലിണീതന്നുസേസം
വ്യയായ നിരന്തരനാടിയും ചുറ്റപ്പെട്ടുസൈന്യങ്ങളാൽപരി * ഇവ
രുംമറ്റുപ്രപഞ്ചകാണാനായസ്വയംവരം വലിയനകരോടൊത്തുവി
ടേത്തിനിറഞ്ഞുതേ * അന്യോന്യംപ്രപഞ്ചനാർവേണീട്ടേവംപറഞ്ഞു
ടൻ: 'സുഭഗൻപ്രപഞ്ചനാർവേണീട്ടേവംപറഞ്ഞു * ഏകാകി
യായ്ത്തേരിലേറിയമ്മയോടുംമൊമതി വിവാഹത്തിന്നവന്നാനിനി
വിടേയ്ക്കു നിന്നാണത് * സൈന്യമായുവരുംചേർന്നാജപുത്രരെന്നി
യേ ജ്ഞാതാജ്ഞാനരാജപുത്രിയിന്നവരിക്കുമോ? * യുദ്ധജിത്താംപ്രപ
ഞ്ചേവനാപ്രപഞ്ചാരോടോതിനാൻ: 'കന്യക്കുവേണ്ടിയിവനേക്കാലും
ഞാനില്ലസംശയം' * അവനോടോതിയുനേനീതിമാൻകേരളാധിപൻ:
'ഇച്ഛാസ്വയംവരത്തിങ്കൽയുദ്ധംനല്ലമനവ! * ബലാപ്താരം, പണ
യവുതിരിയില്ലതുനിശ്ചയം വരിക്കുമില്ലപോൽകന്യ, യതിലേന്തിനയ്യ
ലുംവം * അന്യായമാർപണിവനേരാജ്യത്തിൽനിന്നുതള്ളിപ്പി ബലമാ
യ്ക്കൊരുമുറ്റിച്ചു, ഭയമിതന്നായ് പ്രപോത്തമ! * ഇവൻകോസലരാജ
ന്റെസുതൻകാകുൽസ്ഥനല്ലയോ? കുറുമില്ലാത്തിവനേനീകൊന്നിട്ടു
ന്നതുമെങ്ങനേ? * അന്യായംചെയ്തിലതിനഹലംകിട്ടുന്നരേശപര! ഇ
ങ്ങനേന്റെരക്ഷയ്ക്കായ് സുതനായെന്നമുണ്ടൊരാൾ * ജനിക്കുയ
ർസത്യങ്ങളില്ല, യമ്മസത്യവും അനീതിചെയ്തൊരാജൻകളകീപാ
പബലിയേ * സന്ദർശനന്റെദാശാരിത്രവനംവന്നുചേർന്നതേ ശ്രീ
മാൻ, രാജ്യംഭരിയ്ക്കുന്നോൻ, വരിക്കില്ലെന്നുകൊണ്ടവരും * വേറെയുബ
ലമുള്ളൊരായുണ്ടൊരാജകുമാരകർ കന്യാസ്വയംവരത്തിങ്കൽവരിക്കുക
സുയേകനേ * വരിച്ചാലതുപോൽ, വാദമെന്തു? ചൊല്ലുമഹീശരേ! പ
രസ്സരകുലവരമതിയ്ക്കെന്തിനേറ്റിറുളളവർ'.

ശ്രീഭദ്രാഭാരതം മൂന്നാംസ്കന്ധം
സുഭഗനാമകം
പത്തൊൻപതാമോദ്ധ്യായം.

ഇ ത പ താ മ ഭ്യ യ മ

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

കേരളാധിപനാംഭൂപനേവമപ്പോൾകഥിക്കുമ്പോ യുദ്ധജിത്തെന്ന
ഭൂപാലനത്തരം ചൊല്ലിയിങ്ങനേ * ക്ഷാപതേ! ഭൂപരിൽവച്ചുസത്യവാ
ക്കുജിതേന്ദ്രിയൻ ചോൻയാതൊന്നുചൊല്ലിട്ടുന്നതേററംനീതിയെങ്കിലും.

ലും * യോഗിനാരോരയുള്ളപ്പോഴൊരയോഗിനാരോത്തമ! കന്യാരത്ന
 ഞ്ഞായിരിക്കുന്നീനീതിമതമോ?തവ! * സിംഹഭാഗംഭൂമിപ്പാനക്കുറുക്കൻ
 യോഗിനാകമോ? അപ്പോൽസുദർനൻകന്യാരത്നമഹ്!പ്പുതെങ്ങനേ?
 ബ്രാഹ്മണർക്കുബലവേദം,ഗൃഹനാക്കായുധംബലം അന്യായമെന്തുചൊ
 ല്ലിടുന്നിതിങ്കൽക്കാൻനരോത്തമ! * രാജാക്കൾക്കുവിവാഹത്തിൽവില
 യായ്,ബലമോതിനാർ ബലവാൻസ്വീകരിക്കട്ടേമുഖ്യപണിക്കല്ലാരിക്ക
 ലും * അതിനാൽപണയംവെച്ചിവിവാഹംചെയ്യുന്നീതിയാം അല്ലെങ്കി
 ലേറക്കലഹമന്നവർക്കുവിച്ചിടും * വിവാദമിമ്മട്ടുണ്ടായിഗൃഹനാക്കുപ
 രസ്സരം വിളിക്കപ്പെട്ടസഭയിൽസുബാഹുഗൃഹസത്തമൻ * അറിവുള്ള
 ഗൃഹനാരാഗൃഹനോടിയുചൊല്ലിനാർ: 'ഇവിവാഹത്തിൽനീതന്നെ
 യൊരുമറ്റുദൈവയുക * നീയെന്തുചെയ്യാൻപോകുന്നിനതാലോചി
 ച്ചുചൊല്ലുക മകളേയാക്കുനറകാനായാശിക്കുന്നുള്ളിൽനീതുവ!'

സുബാഹു പറഞ്ഞു.

സ്വീകരിച്ചുമനംകൊണ്ടുസുദർനനേയെന്തുകൾ അധികംക്കാൻ
 വിരോധിച്ചുനക്കെക്കൊൾകുല്ലെൻറവാക്കുവരും * എന്തുചെയ്യ
 നെൻറകീഴിലല്ലവരൻറഭാഗസം ഏകനായവനംവന്നുചേന്നി
 രിക്കുന്നുവെന്തുമായ്.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

സുദർനൻതന്നെവിളിച്ചിട്ടാസമ്പന്നമന്നവർ മടിചിട്ടോതിനാർ
 തന്നെവന്നൊരാശ്ശാസനോടിത് * രാജപുത്ര!മഹാത്മാവേ!ആരുനി
 ന്നേക്കുണിച്ചവൻ? ഇരുമന്നവർസദസ്സിൽവന്നതെന്തുതനിച്ചുനീ? *
 മന്ത്രിമാർ,സൈന്യവും,ഭിന്നധാരവും,ശക്തിയും,മെന്നിയേ എന്തിനായിട്ടു
 വന്നെന്നുസൂക്ഷ്മംചൊല്ലുമഹാമതേ! * സൈന്യസമ്പത്തൊടുകൂട
 യ്ക്കായിവന്നുപ്രപോത്തമർ പോരിട്ടുക്കുന്നുനീയെന്തുചെയ്യാൻഭാവി
 ച്ചിടുന്നുതേ * നിൻജേഷ്ഠൻബലവാൻതൂരൻററരിപ്പാനിവിടെത്തിനാൻ
 വീഴുവാനായുധാജിത്തുസഹായിക്കാനമുണ്ടോ! * പോകരുതാനിറു
 കയോചെയ്യസത്യംഞങ്ങളുരച്ചതേ സൈന്യമില്ലാത്തനീയിപ്പോളി
 ഷ്ടവോൽചെയ്യസുഗ്രത!.

സുദർനൻ പറഞ്ഞു.

സഹായമില്ലി,ല്ലസൈന്യം,ഭിന്നധാരം,കോട്ടയെന്നതും ബന്ധുക്ക
 ലില്ലി,ഷ്ടരില്ല,രക്ഷിപ്പാനില്ലഭൂപരം * ഇങ്ങിസ്വയംവരംകേട്ടുകാണൊ
 നായിട്ടുവന്നുഞാൻ കിനാവിൽദേവികല്പിക്കുമുഖമായിട്ടസംശയം * ഭദ്ര

വികല്പിച്ചതല്ലാതേവേറെയില്ലൊരുകാർപ്പവും അവളെന്തുനിന്നുചെന്നു
ലതിന്നുണ്ടാമസംശയം * സർവ്വലോകമാതാവാര്യദേവിയേക്കാണമീ
മമ ശത്രുവായിട്ടാരുമില്ലാസംസാരത്തിങ്കൽമന്നരേ! * ആരെന്നോടുവി
രോധത്തെയെല്ലാമോ? നൃപവീരരേ ശിക്ഷിക്കുമവരേദ്രേവി, ഞാൻശത്രു
തപംനിനച്ചിടാ * വരാനുള്ളതുവന്നീടുംമറിച്ചില്ലനരേന്ദ്രരേ! വിചാരി
പ്പാനെന്തുസദാദൈവായീനത്തിലാണുഞാൻ * സുരന്മാർ, നരർ, ഭൂത
ങ്ങ, ഉള്ളല്ലാത്തിങ്കലുമെല്ലൊഴും എല്ലാക്കുംശക്തിയവർത്താൻമറിച്ചില്ല
മഹീശരേ! * അവളാരേദ്രപനാക്കാനോക്കുന്നവനേയാക്കിടും ദ്രിദ്രനാ
ക്കുന്നതുപോൽചിന്തിപ്പാനുള്ളതെന്നിതിൽ * അപ്പരാശക്തിയെവിട്ടു
ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശരും ഇളകാൻശക്തരാകാ, പിന്നൊന്നുവിനിക്കുവാൻ
മമ * അശക്തനോശക്തനോത്താനേതുപോലതുപോലത്താൻ അവർ
കല്പിച്ചിട്ടുവന്നെന്നുഞാനിസപയംവരേ * അവളിച്ഛിപ്പതേയെല്ലാം
വിചാരംകൊണ്ടുകിംഫലം ഇതൽശക്തിച്ചിടേണ്ടൊടുസത്യംതാൻ
ചൊല്ലിടുന്നുഞാൻ * ജയിക്കിലൊതൊറ്റിപ്പോലെയായില്ലൊരുലേശവും
ദേവിക്കുതാൻലജയവർക്കുയീനൻ ഞാനനാരതം.

പ്രാസൻ പറഞ്ഞു.

അവൻവാക്കിപ്പകാരത്തിൽകേട്ടിടുംനൃപസത്തമർ ഭരണിശ്ചയം
കണ്ടുരച്ചാരന്യോന്യനോക്കിയിടങ്ങേ: * 'സത്യംചൊന്നതനീസാധോ!
വ്യാജമല്ലതൊരിക്കലും! എന്നാകിലുംയുധാജിത്താഗ്രഹിച്ചിടുന്നതിൻവ
ധം * നിൻവൃത്തികണ്ടുഭയയാൽനിന്നോടോതാംമഹാമതേ! മനസ്സു
കൊണ്ടുചിന്തിച്ചയുക്തംപോൽചെയ്യണമേവാൻ'!

സുഭദ്രൻ പറഞ്ഞു.

കൃപയുള്ളിഷ്ടരാണിങ്ങമുരയ്ക്കുന്നതുവാസ്തവം ഇനിയുണ്ടൊന്നെന്തു
ചൊല്ലുന്നാഗ്നംചൊല്ലിയതെന്നിയേ * ഓരോരാമരക്കുമരണവരുത്തി
ടില്ലൊരിക്കലും ഇച്ചരാചരമാംഭോകദൈവത്തിൻകീഴിലല്ലയോ? *
ജീവൻ, തൻകീഴിലല്ലെന്തെൻകമ്മത്തിൻറകീഴിലാം അക്കമ്മമൂന്നു
വിധമായ്ചൊല്ലുന്നതുതപശ്ശികൾ * സഞ്ചിതം, വർത്തമാനം, പ്രാ
ബ്ധം, മൂന്നാമതിങ്ങനേ കാലകർമ്മസ്വഭാവംകൊണ്ടിന്നീലോകംനിറ
ഞ്ഞതാം * ദേവനെന്നരക്കൊല്ലാൻകാലഞ്ചെരാതശക്തനാം നിമി
ത്തമാത്രംകൊല്ലുന്നോൻകാലംതാൻകൊൽവതോക്കുകിൽ * എമ്മ
ട്ടെൻവീരനാമറ്റുൻതനോസിംഹംവെച്ചുവോ? യുധാജിത്തതുപോൽ
മാതാമഹനേയംവശിച്ചതേ * ബഹുപ്രയത്നംചെയ്താലുംവിധിമൂലമ

രിച്ചുപോം ദശരക്ഷയുമില്ലാത്തൊനായിരത്താണ്ടുവാണിടം * ഞാൻയു
ധാജിത്തിനേപ്പേടിക്കില്ലാട്ടുംധർമ്മനിഷ്ഠരേ! ദൈവംതാൻവലുതെന്നോ
തുസുഖമായ് വാണിടുന്നുതേ * എന്നുമെല്ലാക്കണ്ഠാഴംഭേദവീഭജനംചെ
യ്തിടുന്നുത്താൻ കല്യാണിയാംവിശ്വമാതാവവരുംഗളമേകിടം * നല്ല
തോമീത്തമോഹപൂർവ്കമ് മെല്ലാംഭജിക്കണം താൻചെയ്തതുളജി ചൂലൈ
ന്തരിവുളോഷ്ഠസുകടം * സ്വകർമ്മഫലഭോഗത്താൽഭുജിക്കുമൃഗനാ
യവൻ മൂലകാരണമോക്കാതേശരിക്കുന്നല്ലബുദ്ധിമാൻ * ഞാനോഷ്
ന്നില്ലപ്രകാരംവൈരശോകഭയങ്ങളേ ഈറുപക്കുള്ള സഭയിൽവന്നിരി
ക്കുന്നശങ്കമായ് * നല്ലീസ്വയംവരംകാമൊനാഗ്രഹിച്ചതരിച്ചുഞാൻ
വരാനുള്ളതുവന്നീടവന്നുഞാൻഭേദിച്ചാല്ലായാൽ * ദേവീവാക്യംപ്ര
മാണംഞാനോക്കുന്നില്ലനൃമൊന്നുമേ സുഖഭുജങ്ങളവരതാനേകനതു
വേറെയില്ലതാൻ * യുധാജിതുസുഖിക്കട്ടേവൈരമില്ലവനീശരേ! ദൈ
വമെന്നോടുകൊണ്ടുനോക്കുമായിട്ടമതിൻഫലം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഇതുചൊന്നാനവൻമന്നർസന്തോഷിച്ചുവസിച്ചതേ അവൻ
തൻഗ്രഹശക്തികൾചെന്നിരുന്നാൽസുഖമൊട്ടും * പിററന്നാറംഗ്രഭ
കാലത്തിൽക്കുണിക്കപ്പെട്ടമന്നവർ സുബാഹുവാര്മന്നവനാൽനല്ലൊ
രാമണ്ഡപത്തിനായ് * നൽവിരിപ്പോട്ടനിർമ്മിച്ചമഞ്ചങ്ങളിൽമന്ന
വർ വിശേഷമാമലങ്കാരങ്ങളോടുംവന്നിരുന്നുതേ * വിമാനത്തിൽദി
വ്യവേഷംധരിച്ചമരരണപോൽ സ്വയംവരംകാമതിന്നായ് വസ
ിച്ചവിഷയഗ്രാഹൻ * കുമാരിയെപ്പോരവന്നീടും, പണ്യംഭാഗ്യവുമൊ
ത്തിടം നൃപനേയംകൈകയ്ക്കൊള്ള, മെന്നുമോർത്തവരൊക്കയും * എ
പ്പോൾസുദർനൻതന്നെഭാഗ്യത്താൽമാലയിട്ടിടും അപ്പോൾവിവാദം
മനക്കഭവിച്ചീടമസംശയം * എന്നോർത്തിട്ടുനൃപന്മാരാമഞ്ചങ്ങളിൽവ
സിച്ചതേ മണ്ഡപത്തികൾവലുതാംവാദ്യഘോഷംഭവിച്ചുടൻ * കളി
ച്ചവെള്ള പട്ടാണിട്ടലങ്കാരങ്ങളോടും കല്യാണസാധനത്തോടുംമഹാ
ലക്ഷ്മിക്കുതുല്യായ് * ഇലിപ്പപ്പുറാലപുണ്ടുഭേദിയെച്ചിന്തചെയ്തിടും
സുതയോടു, ചിരിച്ചുകൊണ്ടൊതിനാൻകാശിഭൂപതി: * 'നന്ദാലക
യിൽചെച്ചുകൊണ്ടെഴുന്നേല്ക്കുകനീസുതേ! നോക്കുകീമണ്ഡപത്തിൽ
പോയ് മന്നവന്മാരെയൊക്കയും * നൽക്കലത്തിൽ ജനിപ്പുള്ള ഗുണ
വാൻസുന്ദരൻനൃപൻ നിന്നുള്ളിലാരിരിയ്ക്കുന്നിന വന്തേനീവരിക്കുക *

ഭേശാധിപന്മാർവാണീടുന്നോരോമഞ്ചങ്ങൾതോറുമായ് അവരേനോ
ക്കിനിന്നിഷ്ടംപോലേനീയുപവരിയ്ക്കുക.

വൃന്ദൻ പറഞ്ഞു.

ഇതോതൂണാപിതാവോടാമിതഭാഷിണിബാലിക മുദ്രവായ് ധർമ്മ
മോടൊത്തവചനംചൊല്ലിയിങ്ങനേ.

ശരികള പറഞ്ഞു.

രാജക്കുഞ്ചെട്ടമതിലായ് താത!പോയിടുകില്ലത്താൻ കാമുകന്മാർ
തൻറമുമ്പിൽപോകുന്നതസതീജനം * ഹേതാത!ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലീ
വാക്യഭേദമുണ്ടുണ്ടാൻ ഒരാളെങ്കിലുംനോക്കിപ്പറയുന്നതിനോക്കരുതേ
നേ * ബഹുഭാഷേനോക്കിയെന്നാൽപോപോതിപ്രത്യമപ്പൊഴേ ഇവ
രെല്ലാംകാഞ്ചിലോക്കുംഭാഗ്യയാക്കണമെന്നതാൻ * കല്യാണമണ്ഡപ
ത്തിൽത്താൻമാലയൊടുംഗമിക്കുകിൽ വൃദിചാരിണിയേപ്പോലെയി
വർസാമാന്യയായിട്ടും * വേഗ്രയങ്ങാടിയിൽചെന്നപ്പുരുഷന്മാരെ
നോക്കുകിൽ അവർതൻഗുണഭാഷങ്ങൾവേർതിരിക്കുമെന്നുനിനാൽ*
അവർകാമുകനേനാനാരസത്തോടൊത്തുനോക്കിട്ടും അതുപോൽമ
ണ്ഡപത്തിൽത്താൻപോയ് നോക്കുകയോഗ്യമോ? * ഈവൃന്ദൻമാർ
വിധിച്ചുള്ള ധർമ്മത്താന്നിന്നുചെയ്തിടാ പ്രതഞ്ഞൊടൊത്തത്താൻപാതി
പ്രത്യംതാനാചരിച്ചിട്ടും * സാമന്ത്ര,സഭയേപ്രാപിച്ചാലോചിച്ചി
ട്ടുനേകമായ് ഒരുത്തനേവരിച്ചിട്ടമതുപോൽചെയ്തതില്ലത്താൻ *
സുദർശനമുന്മീത്താൻമനുഷ്യവുംവരിച്ചതേ അവനേവിട്ടുതൃണേ
ത്താൻവരിക്കുന്നതുമല്ലകേൾ * നല്ലനാളിലവന്നായിവിചാരിച്ചിടയോ
ടീമാം കന്യാഭാനുചൈയ്ക്കുനിഷ്ഠഭമിച്ഛിച്ചിട്ടുനന്നീ *

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

വൃന്ദസംവരണം

ഇരുപതാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം

വൃന്ദസൻ പറഞ്ഞു.

യുക്തിയുക്തമരാംകന്യാവാക്കുകേട്ടുസുബാഹുവും ഏതുചെയ്തു
ണ്ടുവെന്നുള്ള ചിന്തയോടഭിവിച്ഛതേ: * 'സൈന്യത്തോടുകൂട്ടിരോടുംവ
ന്നിരിക്കുന്നശക്തരാംമന്നവന്മാർപോരുചെയ്താൻമഞ്ചങ്ങളിലിരിക്കവേ

മകളില്ലാത്തവരെന്നില്ലയെന്നുതാൻ ചെന്നുചൊല്ലുകിൽകോപംവൃണ്ടുടനെയെന്നേക്കൊല്ലമില്ലാത്തസംശയം * ഇതുപന്മാരെയെല്ലാംതാൻ ജയിക്കാൻശക്തനായിടാ അതിന്നതക്കതായ് ല്ലസൈന്യവുംകോട്ടയും മമ * ഏകൻ, സുദർശനൻ, ബാലൻ, നിസ്സഹായൻ, ദരിദ്രനും എന്തു ചെയ്യേണ്ടുതാൻ ഓഖമഗനായിന്നുസർവ്വമാ' * എന്നുചിന്തയൊടാമനാൻ മനാക്കരിക്കിലെത്തിനാൻ അവരേനമനയെത്തുതാഴ് മയോടിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ: * 'മാതാവുടനാമധികംനിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടുമെൻമകൾ വരുന്നില്ലീമണ്ഡപത്തിലെത്തു ചെയ്യേണ്ടുഭൂപരേ! * നിങ്ങൾക്കെല്ലാംദോസനീതാൻ നമിക്കുന്നുപദങ്ങളിൽ എൻസൽക്കാരംസ്വീകരിച്ചുഗൃഹത്തിനായ് ഗമിക്കുവിൻ * ബഹുരത്നങ്ങൾവസുങ്ങളാണതേതകുളംതരാം കൃപചെയ്തവയേവാങ്ങിഗൃഹത്തിനായ് ഗമിക്കുവിൻ * എൻകീഴിലല്ല വർണ്ണാലാഭംവിളിച്ചാൽ മരിച്ചുപോം മഹാഭയമെന്നിക്കിഷ്ടോർചിന്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതാൻ * ദയവേറുന്നവർനിങ്ങൾധീരന്മാർഭാഗ്യമുള്ളവർ ഭാഗ്യമില്ലാവികൃതിയിമകളാലെത്തുവാൻഫലം * നിങ്ങൾക്കുതാൻദാസനെന്നോത്തെന്നോശീർവ്വിക്കുവിൻ പത്രിയേപ്പേരേനിങ്ങളെനെറമകളേയോത്തുകൊള്ളുവിൻ *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

സുബാഹുമാഴികേട്ടോതിരില്ലാത്തമിലമനാവർ യുധാജിത്തിവനോടോതീകോപാൽകണ്ണമുകുന്നവൻ: * 'മുഖംനീയെത്തുചൊല്ലുന്നതിന്ദ്രകാളുംനടത്തിയോൻ സന്നിദ്ധത്തിൽനിശ്ചയിച്ചതെന്തിനാണിസ്വയംവരം * ഇതിന്നുനീവിളിച്ചിട്ടുവന്നാരിബ്ഭൂപരൊക്കയും മടങ്ങിസ്വഗൃഹമേവോവതിപ്പൊഴെങ്ങനെയോഗ്യമാം * നിന്ദിച്ചിട്ടിവരെയെല്ലാ, മിസ്സുദർശനനെന്നു നീ കന്യാദാനംനിനച്ചിടുന്നവനിതിയില്ലരം * ശ്രമിച്ചിപ്പവൻകാളുംമുൻനിനച്ചതുടങ്ങണം നീയാലോചനകൂടാതെതുടങ്ങിയിതുമനവ! * സൈന്യംവാഹനവുംചേരുംരാജാക്കന്മാരെവിട്ടുനീ ഇസ്സുദർശനനേബ്ഭേതാവാക്കാനിച്ഛിച്ചതെന്തുവാൻ? * ഞാൻനീനേക്കൊന്നുപാപിയ്ക്ക! സുദർശനനയുതമാ ദൈവമിത്രനായ് കന്യകയെക്കൊടുക്കുംശങ്കയില്ലതിൽ * ഞാനിരിക്കയിലാരുന്തുകന്യയെക്കൊണ്ടുപോയിടും സുദർശനൻദർബ്ബലൻതാൻനിമ്നൻബാലനെന്നിനാം * ഭാരദാജമുനിക്കായ് പ്പണ്ടാശ്രമത്തിങ്കൽവിട്ടുഞാൻ ഇന്നെല്ലാക്കൊണ്ടു മവനേക്കൊല്ലമില്ലാത്തസംശയം * മകളോടുംഭാഗ്യയോ

മുഖം ചിട്ടയായതുകൊണ്ടു നീ എൻ ദൈവമിത്ര നിഷ്ഠയായ കന്യാരത്നത്തെ
 രേകക * ഇക്കന്യമാം സുന്ദരിയേത്തന്നെ സംബന്ധിയാക നീ നന്മയി
 ക്കൂപ്പവൻ ചെറുപ്പിടേണ്ടതാമഹതാശ്രയം * ഏകാകിയായ് രാജമില്ലാ
 സുദർശനഭദ്രാം ഇഷ്ടപുത്രിയേയേകീടിൽ സുഖമെന്തു വാതേവ? *
 കലം, ധനം, ബലം, രൂപം, രാജ്യം, കോട്ട, സുഹൃത്തും പാർത്ഥുപുത്രിയെ
 നരകേണമല്ലെങ്കിൽ സുഖമില്ലതാൻ * ധർമ്മം നീശാശ്വതമാം രാജ
 നീതിയുമോക്കുക ഭംഗിയായ് ചെറു കാൽ നീ ചിന്തിക്കായ് മറി ചിന്തിൽ
 നീ ബന്ധു ചാണെ നിക്കേററാമിതത്തേ ചൊല്ലിട്ടു ഞ്ഞാൻ സഖിമാരോ
 ടു സുതയേ മണ്ഡപത്തിൽ വരുത്തുക * സുദർശനനെയല്ലാതെ യിവളാ
 രോചിക്കിലും ശണ്ഠയില്ല നടുക്കെ നിന്നിഷ്ടവോൽ വിവാഹവും * മ
 റെല്ലാ നൃപരംഗകർകലീനന്മാർ സമാനരും വരിച്ചെങ്കിൽ വൈര
 മെന്തിനൃപസത്തമരേയിവരും * അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ കൊണ്ടു പോകും
 ബലാലീനല്ല കന്യായ എന്നോട സാല്യമാം വൈരം വേണ്ടാ നീ പോക
 മന്നവ! *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

യുധാജിത്തതമൊന്നു പ്പോൾ ശോകം പൂണ്ടു സുബാഹുവും ഏങ്ങ
 ലോഭം ഗൃഹം പുകി ഭയത്തോടോതി വിന്നായ്: * 'ധർമ്മേണ മകളോ
 ടോതു ചലമം വന്നു ടത്തായ് എന്തു ചെയ്യേണ്ടു ഞാൻ നിൻ റവശത്താ
 ണസുലോചനേ!' *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഭർതൃവാക്യം കേട്ടു പതിച്ചൊന്നു പുത്രിയോടോതി നാൾ: 'കുഞ്ഞേ
 നിന്ന ചുറ്റിപ്പോഴും വിന്നായ് വാണിട്ടു ന്തേ * നീ നിമിത്തം വൈരമേ
 ററമുണ്ടായ് ഭൂപക്വശേഷവും സുദർശനനെ വിട്ടു നൃപനേ നീ വരിക്കുക *
 കുഞ്ഞേ! നീയവനേത്തന്നെ ബലമായി വരിക്കുകിൽ ബലവാനായുധാ
 മിത്തനമ്മളേ നിഗ്രഹിച്ചിട്ടും * സുദർശനനെയും കൊല്ലും ബലമുള്ളിപ്പ
 താപവാൻ നിന്നക്കരണ്ടാം ഭർതാവുമുണ്ടായുദ്ധം നിമിത്തമായ് * അതു
 കൊണ്ടു വന്നു വിട്ടു നൃപനേത്താൻ വരിക്കുക നമ്മൾക്കു സുഖമില്ല
 നെങ്കിൽ നീ മൃഗലോചനേ!'. * എന്നമ്മയുപദേശിച്ചു ചിന്നെ രാജാവും
 മോതിനാൻ അവർതൻ വാക്കുകേട്ടൊട്ടും ഭയമേന്മേ പാറഞ്ഞവരും *

കന്യക പറഞ്ഞു.

അപ്പൻ ചൊന്നതു സത്യം താനറിയുന്നെൻ പ്രതാപവാൻ സുദർശ
 നനെ വിട്ടെന്നും വരിക്കില്ല നൃപനേ * ഇബ് ഭൂപന്മാരിൽ നിന്നോര

ഭയമുണ്ടെന്നിരിക്കിലോ? സുദർശനനേകിയെന്നുവെളിയിൽവിട്ടുക്കുക * അവനെത്തേരിലേറിപ്പരിയിൽനിന്നുകൊണ്ടുപോം വരാനുള്ളതുവന്നീടുംപിന്നെവേറെവിടമോ * വരാനുള്ളതിലൊന്നുതാനാലോചിക്കേണ്ടമനസ്സ്! വരാനുള്ളതുവന്നീടുമെന്നായാലുമാസംശയം *

രണ്ടാം പാഠം.

ഒരിക്കലുംബുദ്ധിയുള്ളൊരാളെത്തീട്ടാഹസംസൃതേ! ബഹുക്കളോടുള്ളവൈമാകാശ്യെന്നോതിവേദിതർ * വൈരമേറുപ്രപഞ്ചംനേതുമെന്തൊരുതാഴ്മയായ് നിന്നോജസൃതനേകിയെപ്പുണ്ണിവിട്ടിടത്തൊൻ * നിനക്കതിഷ്ഠമാണെങ്കിൽപന്തയംനിശ്ചയിച്ചിടാം സീതാസ്വയംവരത്തിങ്കൽപണ്ടജനകനെനന്നപോൽ * ശിവൻറവിലെല്ലകാരംഗുപൻപണയമാക്കിയോ? സുന്ദരി! ഞാനുമുണ്ണിവെണ്ണാംവലിയപന്തയം * തുല്യമാമതിനാൽഭൂപക്കില്ലാതാകുംവിചാദവും അതുസാധിച്ചവൻനിൻറപതിയായുംവരുംസൃതേ! * സുദർശനഗുപ്തനോബലവാൻമററൊരുത്തനോ പണനിശ്ചയവുമെന്തെന്നുവെല്ലമാനെന്നയാണിടം * ഇമ്മട്ടവെണ്ണിലോവാദനശിക്കുമെന്നവക്കിഹ പിന്നൊന്നൊന്നിൻവിവാഹത്തേസ്സുഖമായിക്കഴിച്ചിടാം *

മൂന്നാം പാഠം.

സംശയിക്കുന്നതില്ലിങ്ങൊന്നുമുഖകൃത്യമിതാകയാൽ മരിച്ചില്ലവരിച്ചുള്ളിൽസുദർശനനെന്നൊന്നൊൻ * പുണ്യപാപങ്ങൾക്കുമുമ്പെന്തൊന്നൊന്നാമഹീപതേ മനസ്സാലെവരിച്ചുനേവിട്ടുനോക്കൊരുവരെയെന്തേ? * പന്തയംവെച്ചുവെന്നാകിലെല്ലാക്കുംവശമായൊന്നൊൻ അനേകരോരണ്ടുപേരോപലരോ? സാദ്ധ്യമാക്കിടം * വിവാദമുണ്ടാമടനേതാത്! ഞാനെന്തുചെയ്യണം സംശയംചേർന്നുകാഴ്ചയിൽശുദ്ധവെണ്ണുന്നതില്ലൊൻ * ചിന്തിക്കേണ്ടെന്നയേകീടുകസ്സുദർശനനായിനി വിവാഹംവിധിപോൽവെണ്ണുസുഖമേകുമേമേശപരീ * ദേവിതൻപേരുചൊന്നാലും ഓഖമെല്ലാംനശിച്ചുപോം അപ്പരാശക്തിയേയോത്തുടയെന്തുമായ് വെണ്ണുകാഴ്ചയും * ഗുപ്താരോഗ്യമിച്ചിട്ടുതൊഴുതോതുകയിന്നുനീ * “നാളെസ്വയംവരത്തിന്നുവരണംനിങ്ങൾ” എന്നതായ് എന്നോതിതീഗുപ്താരോരയച്ചിടുകനീജപാൽ * വേദോക്തവിധിപോലിന്നരാത്രിചെയ്തൊന്നുവിവാഹവും യഥായോഗ്യസ്രീധനവുമവനേകീട്ടയക്കുക; * എന്നെയുംകൊണ്ടുപോമിന്നശ്രവസസിസുതൻഗുപൻ കോപിച്ചിമന്നർയ്യ

ഭാത്തിന്നൊരുവേളയടുക്കിൽ * നമുക്കുപ്പാദസമായിക്കാനുണ്ടാകും
ലോകനായിക ഈരാജ്യ സരോടായിട്ടവനുംപോരുവെയ്ക്കിടം * അ
വൻപോരിൽമരിച്ചെന്നു മരിക്കുത്തൊരുമക്കുണം നന്മയുണ്ടാമെ
ന്നെയേകിഗൃഹേ പാഴ്കസുനെസന്ദനായ് * ഞാനേകയായ്തന്നെപോ
കുമവനോടുമരിക്കുവാൻ

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അവരതന്നിവാക്കുകേട്ടുറപ്പോടുതുപോത്തമൻ വിശ്വാസ
ത്തോടപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻനിശ്ചയിച്ചതേ *

ശ്രീ ഭവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം.

വിവാഹനിശ്ചയം.

ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം

—o—o—o—

ഇരുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

ശ്രീ ഭവീഭാഗവതം
വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

പുത്രീഗിരുകേട്ടുവൻമഹാത്മാ ! ഗുഹക്കുടുത്തങ്ങനെചെന്നു
ചെന്നാൻ : | 'ഗമിക്കവാസസ്ഥലമിന്നുനാളേ | ദ്വിനംനടത്താതുപ
രേ:വിവാഹം || സുക്ഷേപേയക്കുരുതരാമതെല്ലാം | വരികുവിൻമന്ന
വരേ!സതോഷം | നാളെദ്വിനത്തിങ്കൽവരുന്നകാഴ്ച | നടത്തുവിൻവ
ന്നിവിടെയ്ക്കുനിങ്ങൾ || വരുന്നതില്ലിന്നിവ്ടെൻകുമാരി | നരേന്ദ്രരേ!
ഞാനതിനെത്തുചെയ്തു | സമാശ്വസിപ്പിച്ചുവളേവരുത്താ | മടുത്ത
നാൾപാപ്പിടമിന്നുപൂകിൻ | അനീതിപോരാശ്രിതരോടുമന്നവ | ക്ക
കംകനിഞ്ഞീടണമെൻറപുത്രീയിൽ | പറഞ്ഞുനരത്തവളേവരുത്തി
ടാം | ഗമിക്കുവിൻനിക്കുളമിന്നെമേഘമായ്. | ഇവണ്ണമോപന്തയമോ
വിചാരി - | ചൂറച്ചനാളേയ്ക്കു പിവാഹമാവാം | നരേന്ദ്രരല്ലാമിവിടൊ
ത്തുവന്നാൽ | സ്വയംവരംസമ്മതമോടുചെയ്യാം || നേരെന്നറച്ചാ
യതുകേട്ടുപോയാ | വാസസ്ഥലങ്ങൾക്കുനരേന്ദ്രരല്ലാം | രക്ഷിച്ചുചു
ററും,നഗരംനടത്തീ | മാല്യാഹ്നികംതൊട്ടൊരുകമ്മമെല്ലാം. | രഥ
സ്വമായിട്ടൊരുപത്തനത്തിൽ | സുഖാഹ്ലാദവേദവിധിജ്ഞരാകുപു
രോമിതന്മാർസുജനങ്ങളോടും | സുതാവിവാഹത്തിനുകോപ്പുകൂട്ടി. ||
സ്നാനശുദ്ധിഹോമവരണചെയ്തി - | ചുലംകരിപ്പിച്ചുടന്നേനരേന്ദ്രൻ | സു

ഓദിയോടൊത്തഗൃഹത്തിലേക്കായ് | വരുത്തിയിട്ടുൻപൊടുപൂജപെ
 യ്തു. || പാത്രാസനാർച്ചാചമനങ്ങൾവസ്ത്രം | നൽകുന്ധലഭവദപുരമേ
 കി,മന്നൻ | മഹാബലൻവേദവിധിപ്രകാരം | കഴിക്കുവാനോത്തുസു
 താവിവാഹം || അവൻഗ്രഹിച്ചായവമോദമോടും | മനോരമയ്ക്കു
 ശരിച്ചുദം | സുബാലയേനൻനിധികന്യയെന്നും | നിനച്ചു,താന
 തമനെന്നുമപ്പോൾ. || അമാത്വൻതദ്രൂഷണവസ്ത്രജാല- : മലങ്കരി
 പിച്ചവനത്തടാനീം | ഭയംവിനാമംഗലമണ്ഡപത്തി- : നകത്തു
 പുകിച്ചതിമോദമോടും. || അലങ്കരിച്ചാവധുവേസ്സയാന- | മതിൽ
 കരേറീട്ടുവീടിക്കുളയും | വിധിജ്ഞാതാനാരികൾവേദിമേരം | സു
 മണ്ഡപേതേസമീപമാക്കി. | വളർത്തിയോരഗ്നിയിലങ്ങുമോമം | ക
 ഴിച്ചുടൻതന്നെപുരോഹിതേശൻ | വിളിക്കുവാനോതിനതീവമോദം |
 കലന്നൊരാളുംപതിമാരെയൊരാൽ. | വിധിക്കുളയുംമലർട്ടുതീയിൽ |
 പ്രക്ഷിപ്തംമെ. പുകപത്രമംപാൽ | കഴിക്കുവാനുള്ളതശേഷമ
 പ്പോൾ | കഴിച്ചിതാളുംപതിമാരുടാരം || അലങ്കരിച്ചിട്ടിരുന്തരുതേ
 ര | ശ്ലാഘാഭാഗപസമുപമാടും | കൊടുത്തുൻസ്രീധനമായ്തു
 പൻതൻ | സുതയ്ക്കുപേജീട്ടുസുദർശനനായ്. || പ്രിയത്തൊടഖ്യാപ
 തിയദിതുല്യ | ഗജങ്ങൾനോടിരുപത്തിയഞ്ചും | അലങ്കരിച്ചിട്ടവ
 യേക്കൊടുത്താൻ | മദങ്കലൻനുള്ളവ,യാഗ്രപനായ്. || വധുശക്തൻ
 ല്ലൊരുദ്രൂഷണങ്ങ | ഉറത്തമംവൻപിടിയാനതരും | വരനുവേണ്ടിട്ടു
 കൊടുത്തുദ്രുപൻ | വിവാഹകാലത്തതിമോദമോടും. || സദ്യായുധം,ദ്ര
 ഷണവും,കൊടുത്താ | നൊരായിരംഭൃത്യരെയും,വിശേഷാൽ. ധനങ്ങൾ
 വസ്ത്രങ്ങളനേകവണ്ണം | കലന്നതായുള്ളവയും,കൊടുത്താൻ || വസിക്ക
 വാനായ്കുള്ളകേമൻ | മരങ്ങൾ,സിന്ധുതഭവമയിരിക്കും | മദിച്ചുര
 ഞായിരമശ്വമേറെ | ക്ഷരിച്ചുവാടുന്നവയും,കൊടുത്താൻ. || വഹിക്ക
 വാൻതക്കൊരുമുന്നതൊരാ | ദൂതങ്ങളും,വണ്ടികൾരണ്ടുതരും | കൊടു
 ത്തുന്നത്ഭംഗികലന്നതായി | ദ്രവനടൻധാന്യസമൃദ്ധിയോടും || മനോ
 രമാരാജ്ഞിയെവന്ദനത്തെ | യുദ്ധഭൂപൻതൊഴുകുയിനോടും : | വരി
 യ്യാംനിന്നടെസന്നിതാ | നരയ്ക്കുനീനിൻറമനോഹതത്തെ. || ഉ
 രച്ചവരൻപുതുവന്നിടത്തേ. കലത്തിന്നംഗുലിഭവിച്ചിടത്തേ | ഗുണ
 വെട്ടുനിന്നപ്പെട്ടിയേയെൻ | സുതന്നനീനുകിയകാരണത്താൽ. ||
 വിശിഷ്ടനാംനീമമണ്ഡപവല്ലോ? | പുകയ്ക്കുവാൻമാഗധിയല്ലത്താനം.

ധരാപതേ! നീമമപത്രനായി സുഭേരുതുല്യതവുമേകിയില്ലേ? || ഭവ
 ചൂരിതുംബഹുവിതുമേറം | പവിത്രമെന്നൊന്നർത്ഥമെങ്കിലും
 വിരാജനാമെൻസുതനേഭവാൻനിൻ | സുതയ്ക്കുഴുവല്ലഭനാക്കിയി
 ല്ലേ? || വനത്തിൽവാഴുന്നദരിദ്രനേറം | ബലങ്ങളാതാതനമില്ലക
 ള്ളം! ഫലാശനൻതാനവനീഗ്രഹപരഃ || വെടിഞ്ഞുനീപുത്രിയെന്നു
 കിയില്ലേ? || ധനം, കലം, ശക്തിയും, മൊത്തിരിക്ക | നന്മ നന്മ നന്മ
 കളക്കൊടുക്കും | കൊടുക്കയില്ലാരുമിവന്നുരൂപ | ഗുണങ്ങളേറുന്നിവ
 ളേയിദാനീം || ബലിയുദാമനാവർത്തൻറവൈരം | സമിച്ചമെൻ
 സുനസുദർശനനായ് | കൊടുത്തുനീപുത്രിയെന്നുവണ്ണി | ചിട്ടന്ന
 നിൻഡെയ്യുബലത്തെത്താനും || ഇവണ്ണമോതുന്നതുകേട്ടഭൂപൻ | പ
 റഞ്ഞുമോദാൽതൊഴുകയുനോടും: ('ഗൃഹിക്കുകേഴ്സിപ്പെടുമെൻറരാ
 ജ്യം | വസിച്ചിടാത്താൻബലനാഥനായി, || വസിക്കുകല്ലെങ്കിലിതിൻറ
 പാതി | യെടുത്തുനീപുത്രനൊക്കൊത്തുടേഗ്യാ | തുജിക്കുകക്കാശിയിൽ
 വാസമില്ലാ | വനത്തിലേപാപ്പാർന്നിട്ടുമീമ || പിണങ്ങിവാഴ
 ഒട്ടുപേരല്ലാം | പാത്തിടാമുന്മവരോടസാമം | കൊടുത്തുദാ
 നംപുനരങ്ങുദേദ | മടുത്തുപിന്നെപ്പുറയുടക്കും || ജയാജയംദൈ
 വവിശിഷ്ടനാം | ജയിച്ചിടുംധർമ്മധർമ്മമില്ലാ | അധർമ്മമുള്ളവരാ
 ഗ്രഹനാ | രൊരിക്കലുംവിതഫലിക്കയില്ലാ || ഗുണകലനുള്ളൊരുവാ
 ക്കുകേട്ടാ | മിതശിയാമനവനോടൊന്നാൻ | മനോരമാമാന
 മവർത്തനീനാ | ഞ്ഞിപ്രിയംപൂർണ്ണവമോദമോടും ||

മനോരമ പറഞ്ഞു

ഗുരോഭിമുഖേനിനക്കരാജൻ! | ഭയംവിനാപുത്രനെക്കൊത്തുരാ
 ഗ്യാ | ഭക്തി, മൽപുത്രനമങ്ങേയാഗ്യാ | പതിതമാണെത്തിടുമിങ്ങു
 കും || അയക്കപോകാൻഗ്രാമിനങ്ങളേ | വരുത്തിടേതേതുഭേ
 ബ്ഭവാനിയും | ഏനിക്കുപാത്താലൊരുമി. തമില്ലേടോ! || നിനയ്ക്കയാ
 ലംബികതൻപദാംബുജം; || ചുവണ്ണമായവർപരസ്സമസ്സയയ്ക്കു നേ
 രായവാക്കുകൂറച്ചുകഴിച്ചുരാത്രി | നേരത്തുമാനവരറിഞ്ഞുപിന്മകാ
 യ്തു | മാരാജമന്ദിരമടുത്തവരൊത്തുരച്ചാർ: | 'ഭൂപാലനീവനെയയോഗ്യ
 തയോടുവാഴ് | നാബാലനോടുമൊരുമിച്ചുവധിച്ചിദാനീം | ആരാജ്യല
 ക്കിയൊടുക്കുകയേഗൃഹിക്കാ | മീലജയാണ്ടുഗൃഹമെത്തുകയുക്തമാ
 നോ? || കേൾപ്പിൻപെരുമ്പടയടിച്ചുവളന്നാദ | മാമുളലാപനി

കൾ, ശംഖനിനാദമോടും | വേദസ്വപനങ്ങളെയുമങ്ങനെപാട്ടിനേയും | കീഴാക്കിടുന്നിഹ, നടുത്തിരുപൻവിവാഹം. | നമ്മെപ്പറഞ്ഞവനക റിയുടെൻകൂമമ്പോൽ | ചെയ്യാൻവിവാഹവിധിയൊക്കെയുമിന്നഭംഗ്യാ. | എന്തിനവെന്തുതിഹ! തമ്മിൽനിനച്ചുനേടിൻ | ചിന്തിച്ചിടുന്നതുകനേ റുപരേഭവാന്മാർ! | ഏവംപറഞ്ഞുമരുവുന്നമുവാറുപന്മാ | രീവീര ഭൂപതിനടുത്തിവിവാഹമെല്ലാം | ഭൂപന്നധീശരെവിളിപ്പതിനായിവ ന്നാൻ | കഷ്ടപ്പെടുന്നനിജബന്ധുജനങ്ങളോടും. | നേരിടുകാശിരുപ നെക്കണ്ടിട്ടാക്കിതിപാലകർ ഒന്നുംമിണ്ടാതെകോപത്താൽമെന്ത നത്തോടൊത്തിരുന്നതേ * മന്നവൻചെന്നുവദിച്ചുകൈകൂപ്പിക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ: 'ഭോജനത്തിന്നെന്തുഹത്തിൽവരുവിൻരാജവീരരേ! * ഇവൾവരിച്ചി വനെയെന്നിഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെന്തിതിൽ ദേവേരുംമഹാ നാരാണീങ്ങളെല്ലാംപൊറുക്കണം' * അവന്റെയവാമക്കുകേട്ടുറുപ നാർകോപമാണ്ടുടൻ "ഗൃഹത്തിൽപോകനീ, തങ്ങളുളളിച്ച്" നോ തിയുത്തരം * ഇഷ്ടസ്വാൽചെയ്തുകാൽക്കുടലുകൊണ്ടുല്ലാപുണ്യമിങ്ങനേ റുപന്മാരൊക്കെയുംപോട്ടെത്താന്താങ്ങുൾക്കുള്ള പത്തനേ * സുബാഹു വതുകേട്ടേറെശയ്യാഗൃഹമാണ്ടുടൻ എന്തുചെയ്തുവുകോപമാണ്ടുറുപ നാരെന്തുചെയ്യും? * അവൻപോയുടനേസത്യംചെയ്യാർമന്നവരിങ്ങ നേ: 'സുദർശനനെമാറ്റത്തിൽകൊന്നെടുക്കുകനൃത്യം' * ചിലരോ തി: 'നമുക്കെന്തുവൈരാഗ്യവഞ്ചനാലനിൽ': 'ഘോഷമെല്ലാംകണ്ടിനി യുവന്നപോലെഗമിക്കനാം * ഏന്നോതീ' ചിലർമാറ്റത്തെത്തടുത്തും കൊണ്ടുനിന്നതേ സുബാഹുവുഗൃഹത്തിൽപോയ' ചെയ്യാൻമേൽവേ ങ്ങതൊക്കയും. *

ശ്രീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

സുഭംഗവിവരണം

ഇരുപത്തിരണ്ടാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അവന്നുനല്ലഭോജ്യങ്ങൾവിധിപോൽനരകിയാറുപൻ ദിനമാ ളെല്ലിച്ഛാൻബഹുമാനപുരസ്സരം * വിവാഹകാൽമെല്ലാമീവണ്ണംചെ

സ്തസുബാഹുവും സ്രീധനമന്ത്രിമാരോടാലോചിച്ചുകൊണ്ടുനടകി
നാൻ * മാഗ്ഗംതടഞ്ഞകഥയട്ടുതന്മാർചൊന്നുകേൾക്കയാൽ സുബാ
ഹുവതിതേജസ്വീഭൂഖാപുണ്ടുവസിച്ചതേ * ഉടൻശപത്രരനോടോതീ
വ്രതംപൂണ്ടുസുഭർഗ്ഗനൻ അയക്കത്തങ്ങളേനീയുപൊയ്ക്കൊള്ളാംഭയ
മെന്നിയേ * ഭാരദവാജാത്രമത്തിങ്കൽസമാധാനത്തെതാടെത്തിത്താൻ എ
ല്ലാംകൊണ്ടുംചസിക്കേണ്ടകാൽത്തമ്മിത്തമെന്തിടാം * ഇപന്മാരിൽ
നിന്നഭീതിയൊട്ടുമുണ്ടായിടേണ്ടത ചോന്നിയാജഗന്മാതാസാധായിക്ക
മെന്നിക്കുകേൾ. *

പ്രാസൻ പറഞ്ഞു.

ജാമാതാവിന്നഭിപ്രായമറിഞ്ഞേവംസുബാഹുവും അയച്ചുധന
വുനടകി, പ്പറപ്പെട്ടവനുംക്ഷണം * ബഹുസൈന്യങ്ങളോടൊത്തുപ
റകേപോയ്സുബാഹുവും ഗമിച്ചാൻവഴിയേഭീതിവിട്ടതന്നേസുഭർ
ഗ്ഗനൻ * രഥങ്ങളുമുഴവേദായ്യാടുംതേരിലിരുനാലൻ പോകവേകണ്ട
ഭൂപന്മാക്കുള്ള സൈന്യങ്ങളേക്ഷണം * സുബാഹുവവരേക്കണ്ടുഭവചാ
നായ്ഭവിച്ചുടൻ വിധിപോൽശിവതേയുള്ളിലോത്താൻമോദാൽസുഭ
ർഗ്ഗനൻ * ശ്രേയുമേകാക്കുരംകാമരാജമന്ത്രാജപിച്ചുടൻ ഭയശോകങ്ങ
ളെന്യേതാൻപതുഭായ്യാടൊത്തവൻ * കോലാഹലരവംപെയ്യാരുട
നാഗ്ഗുപരൊക്കയും എഴുന്നോർസൈന്യമോട്കന്യയേക്കൈക്കലാക്ക
വാൻ * സുബാഹുവവരേക്കണ്ടുകൊല്ലുചാനാഗ്രഹിക്കവേ ജയമന്ത്ര
വായജാമാതാവിരോധിച്ചവരേക്ഷണം * അന്യോന്യംകൊല്ലുവാൻകൂ
യുള്ളാരാണ്ടകൂട്ടരും ശംഖാഭേരിമുതലുളളവാദ്യഘോഷമുഴക്കിനാർ
ശത്രുജിതുപറപ്പെട്ടുകൊല്ലുവാൻമുമ്പിൽനിന്നുടൻ സന്നദ്ധനായ്യുധാ
ജിത്തംസഹായിക്കാൻതുടങ്ങിനാൻ * കണ്ടനിൽക്കുംചിലരവൻസൈ
ന്യത്തോടൊത്തുനിന്നുടൻ നേരിട്ടപ്പോൾയജിത്തസ്സുദർശനമുത്ത
പോയ് * അനജൻശത്രുജിത്തംകൂടെത്തീവ്രാതുചയത്തിനായ് അവർ
തമ്മിൽശരക്കൂട്ടംവെപ്പിച്ചു കോപമോടുടൻ * വലുതായതിരക്കുണ്ടായ
വിടത്തിൽശരങ്ങളാൽ സുബാഹുവടനേതനെബഹുസൈന്യങ്ങളുമുഴ
വേ * വരജാമാതാവിനായിസ്സഹായിക്കാനമുത്തതേ ഏവംരോമാഞ്ചമു
ണ്ടാക്കുംഘോരയുദ്ധംനടക്കവേ * കാൺമാറായിസിംഹത്തിൽമഹാഭേ
വിയെയക്ഷണം ഭൂഷണായുധജാലങ്കാരങ്ങളിഭാഗികലമ്പനം * മന്ദാ
രമാലയാണ്ടുള്ളോരംഭിപ്പുവസ്ത്രംധരിച്ചവരും അവരുളക്കണ്ടഭൂപന്മാരും

തിവിസ്മയമാനതേ: * 'സിംഹാത്രവയിതാരിപ്പോളെവിടുന്നുണവ
നതും, സുഭർഗനന്കണ്ടവളേസുബാഹുളവെടിതോതിനാൻ: * 'കാ
ൺകരാജൻ! മഹാദേവി, വന്നിരിക്കുന്നുസന്ദരി എന്നേയനഗ്രഹിക്കാ
നായ് വന്തുകരുണയോടിവരും * ഭയമറവനേക്കാൾഞാൻഭയമീനൻ
ഗുപോത്തമ! സുഭർഗനസുബാഹുളക്കളാവരാനനയായിടും * ദേവിയെ
ക്കണ്ടുസന്തോഷത്തോടുകൂടിവണങ്ങിനാൻ സിംഹമൊന്നലരീ, പേടി
ച്ചാനയെല്ലാംവിറച്ചുടൻ * കൊടുങ്കാറ്റുടനണ്ടായങ്ങിരുണ്ട ഭിക്കശേ
ഷവും തൻറസനാപതിയൊടായ് പറഞ്ഞപ്പോൾ സുഭർഗനൻ: *
'ഈ ഭൂപന്മാർനിന്നിടുന്നവഴിക്കായ് നീനടക്കുക കോപംകലഞ്ഞാരിട്ടു
ഏരിപ്പോഴേതോന്നുമെയ്യിടും * നമ്മരക്കിച്ഛരിന്നായിവന്നിരിക്കു
ന്നരീശപ്രീ ഗമിക്കായേമില്ലാതിബ്ഭൂപർനില്ക്കുന്നടിക്കിലായ് * ഞാ
നോക്കയാൽമഹാദേവിരേക്കിക്കാനിവിടെത്തിനാൾ, സേനേശനാവാ
ക്കുകേട്ടിട്ടാവഴിക്കുതിരിച്ചുടൻ * കോപംപുണ്ടായുധാജിത്തുഗ്രവന്മാ
രോടുകൊല്ലിനാൻ: 'കന്യയാടിവനേക്കൊല്ലുകെന്തുപേടിച്ചുനില്ക്കു
ശക്തരാണമ്മെയവമാനിച്ഛിനിസ്സാരബാലകൻ കന്യയേക്കൊണ്ടുപോ
കുന്നയേമില്ലാതെവേഗമായ് * സിംഹസമീപവാഴുന്നവളേക്കണ്ടുപേ
ടിച്ചുനില്ക്കേയോ? ഉപേക്ഷുന്നല്ലിവൻകൊല്ലേണ്ടവനാണോക്കുനിശ്ച
യം * ഇവനേക്കൊന്നെടുക്കാംനൽ ഭൂഷണംപുണ്ടകന്യയേ സിംഹദാ
ശംകറക്കുമ്പോ, ലിവനില്ലാതെയൊക്കുമോ?' * എന്നചൊല്ലിസ്സേനയോ
ടുംശത്രുജിത്തോടുംമെപ്പൊഴേ യുദ്ധംചെയ്യാൻകേവലമൊടായുധാജിത്തു
മടുത്തതേ * സമപുഷ്പങ്ങളാമുച്ചയുള്ള നല്ലശരങ്ങളേ ചെവിയോളം
വിൽവലിച്ചുപ്രയോഗിച്ചാൻവധിക്കുവാൻ * സുഭർഗശരീരത്തിൽദൃഷ്ടി
നാമാഗുപോത്തമൻ ശരങ്ങളേക്കൊണ്ടവയേമുറിച്ചാനാസുഭർഗൻ *
ഏവംയുദ്ധംനടക്കുമ്പോഴേക്കുറെക്കോപിച്ച ചണ്ഡിക ദുർഗ്ഗാദേവിയുധാജി
ത്തിന്റേതേരേവിടുശരങ്ങളേ * പലരൂപങ്ങളേപ്പുണ്ടുപലശസ്ത്രങ്ങളാണ്ടു
മേ ജഗദംബാവേലാരമായയുദ്ധംചെയ്യാൻതുടങ്ങിനാൾ * ശത്രുജിത്തും
യുധാജിത്തുംപധിക്കപ്പെട്ടുദേവിയായ് തേരിൽനിന്നവർവീണപ്പോളു
ണ്ടായിജയശബ്ദവും * അമ്മാവനുംമരുമകൻതാനുംവീണമരിക്കവേ ഗു
പന്മാരവരേക്കണ്ടിട്ടധികംവിസ്മയിച്ചതേ * സുബാഹുവുംരണത്തിങ്ക
ലവർചത്തുകാക്കെയായ് ദുഃഖനാശിനിയാംദുർഗ്ഗാദേവിയേസ്തുതിചെ
യ്ക്കതേ.

സുബാഹു പറഞ്ഞു.

ജഗദ്ധാത്രി! ശിവ! ദേവി! നമസ്കാരം സദാനന്ദഃ ഏകേ! ഭഗവതീ! കാമദാഹിനി! തേനമോനമഃ * ശിവായ, ശാന്തിയായ, ദേവിയായീടും മോക്ഷദേനമഃ ജഗദംബേ! ജഗദ്ധാത്രി! വിശ്വപാപ്ലവേ! നമഃ ശിവേ! * കാഞ്ചിട്ടുബുദ്ധിയതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതല്ല. നിൻപോക്കത്താൽ സഗുണ നിഷ്ഠിയാതിരിക്കേ. ഭക്താത്മീഹന്ത്രി! മഹിമാവഴുമാദിശക്തി. യാ മംബ! നിന്നെയിവനേതുവിധം പുകഴ്ത്താം. || വാശേവി! സർവ്വഗതയായൊരു ബുദ്ധിയുമാം. യേവമുജ്ജ്വലിച്ചു, മതി, വിദ്യയും, നീ. വാഴുന്നതെങ്ങനെയശേഷമനോനിയന്ത്രി! യായാത്മരൂപിണിയുമായൊരു നീന്നെയുംബോ. || ബ്രഹ്മാ, ഹരൻ, ഹരി, യമഞ്ചര, മെന്നമന്തം, കണ്ടില്ല, വാഴ്ത്തിയതിൽനിന്റെ ഗുണങ്ങളെല്ലാം. പിന്നീടുത്താൽ സഗുണ, നജ്ഞ, നസാര, നെന്തു. വാഴുന്നതിന്നുടേ ചിത്രചരിത്രമിപ്പോൾ. || സത്സംഗമാശങ്കകൾവെള്ളയെപ്പോലാൽ. സത്താംചരിത്രമുളവാദിശക്തി ചിത്തശക്തി. നിൻഭക്തനായൊരു സർവ്വഗതനാലേനിക്കീ. യാശ്ചര്യമായതവദർശനമിന്നുകിട്ടി. || ബ്രഹ്മാ, ഹരൻ, ഹരി, മുനീന്ദ്ര, യമഞ്ചര, രിന്ദ്രൻ. തൊട്ടുള്ളതത്പരിയെന്നവരുംകൊതിക്കും. തപ്രദർശനം പരമമുൾല്ലമെന്നതുംബോ. || സാധിച്ചു മേശമദോദികളൊന്നുമെന്ത്രേ. || എങ്ങിനാമന്ദമതിത്താനസമം, ദേവധി. മങ്ങുന്നതിന്നുടേയർന്നമെങ്ങുദേവി! നിന്നിൽ മനോലയമെഴുന്നൊരു ഭക്തരിൽനി. കാരുണ്യമുള്ള വള, റ്റത്തതുദേവപൂജേ. || പാലിച്ചു നീ പരമസങ്കടമാമവസ്ഥ. യിങ്കൽ സദർന്നനെ, നിൻകഥയെന്തുചൊൽവൂ? വേഗത്തിൽ നീ ബലമൊക്കൊത്തരിപുക്കളേയും. കൊന്നിന്നു, ഭക്തരിലെഴുത്തുപയത്തുതെ. || ആശ്ചര്യമല്ലിതഖിലേശ്വരി! പാത്രംകണ്ടാൽ. നീകാത്തിടുന്നു, സചരാചരമായലോകം. ആനീരിപ്പുക്കളെ വധിച്ചു കൃപാബലത്താൽ. പാലിച്ചു ദേവി! ബ്രഹ്മസന്ധിജനേയമിപ്പോൾ. || നിൻസവചമയ്യുമൊരു ഭക്തനകീർത്തിപൂർത്തി. കായിട്ടു ചെയ്തുകഥയാണിതു നീമഹേശി! അല്ലെങ്കിൽ മാനുനിവനെൻ സുതയേവിവാഹം. ചെയ്തിട്ടു പോരിൽ വിജയിപ്പുതുമെളമട്ടിൽ. || തപസ്സുകുതി, ജന്മമരണാദിയൊക്കെ ഏറ്റാ. നാണെന്തു ചിത്രമൊരു ഭക്തനഭീഷ്ടമേകിൽ? വാഴുന്നതിസഗുണ, നിശ്ചിന്ത, പാപപുണ്യ. മില്ലാത്ത, പാര, യിതിഭക്തജനങ്ങളുംബോ. || തപ്രദർശനാലമ്മമഹോസുകുതീ, കൃതാത്മൻ. ധന്യൻ, ചിദാത്മികതതാളവനേശി! ചിത്രം. നിൻസേവ, മന്ത്രമതു മിഷ്ഠിവില്ലതായേ. നിന്നിൽ പെട്ടെന്നു മഹിമാവുവെപ്പിപ്പമത്രേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു
ശിവയാംദേവിയീവണ്ണപുകഴ്ന്നു പ്പെട്ടതുഷ്ടയായ് വരംവരിക
യെന്നായാഗ്രപദനാടോതിയംബിക.

ശ്രീദേവീഭഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ദം

ദേവീപ്രസാദശ്ലോകം

ഇതപത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

ഇ ത പ ത്തി നാ ലാ മ ഭ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അദ്ദേവിതൻറവാക്യത്തേകേട്ടിട്ടുഗ്രപസത്തമൻ സുബാഹുവ
വിടീവണ്ണചൊന്നാൻഭക്തികളുണ്വൻ *

സുബാഹു പറഞ്ഞു

ഒന്നിൽഭൂപഗ്ഗ്ലോകങ്ങളൊന്നിൽനിൻദർശനത്തെയും വെച്ചു
തൂക്കീടിലുതുല്യമാകില്ലിതിനതൊട്ടുമേ * നിൻദർശനത്തിനൊത്തൊ
ന്നുതൊലോക്യോകാഞ്ചതില്ലതൊൻ ഭൂവിൽകൃതാത്മനായ്ത്തിന്റേൻ
വരംചോദിച്ചതെന്തുതൊൻ * ഈവരംകേട്ടുകൊള്ളാംതൊനിതാണു
ഗ്രഹംബികേ! എന്തൊന്നിൻഭക്തിയിളകതെന്നിലുണ്ടായിരിക്കണം *
എന്റെയീനാട്ടിലെന്തൊന്നിവസിച്ചിടണമീശ്വരി! ഒറ്റയെന്നുള്ള വേ
രോടുംപരാശക്തിയതംശിവേ! * രക്ഷിക്കണമെന്നിക്കുള്ളീനഗര
ത്തേയനാരതം ശത്രുപീഡയിൽനിന്നിനിസ്സദർശനനെയെന്നപോൽ *
വരാണസിയേയുന്തൊൻരക്ഷിച്ചിടണമംബികേ! സ്ഥിരമായ്കീർത്തി
യോടെതനാളിപ്പരിയിരിക്കുമോ? * അതനാളിവിടെ, ഭൂ, ഒട്ടുംദേവി! വാഴ്ച
കൃപാനിയേ! ഈവരംനരകംവേറെയെന്നപേക്ഷിച്ചിടുന്നതൊൻ *
സർവ്വകാമങ്ങളുംനരകിസ്തുരപീഡയകറ്റണം ജനങ്ങൾക്കെഴുമാപത്തു
മെന്നൊന്നിപോക്കടിക്കണം. *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

പ്രാത്മിക്കപ്പെട്ടിപകാരംഒറ്റാ, ഒറ്റാത്തിനാശിനീ സൂതിച്ചുകൊ
ണ്ടുതൻനിൽക്കുംഗ്രപനോടോതിയീവിധം. *

ഒറ്റാദേവി പറഞ്ഞു.

ഈമുക്തിപരിയിൽവാഴാമെന്നൊത്താൻഗ്രപസത്തമ! ഇബ്ദ്രമി
യത്രുകാലത്തേക്കിങ്ങനീടുമതേവരെ * പിന്നെസ്സദർശനൻമോദാല

വിടെച്ചെന്നു കേൾക്കുകയായ് നമസ്കരിച്ചിട്ടുനന്നായ് സ്തുതിച്ചാൻ ജഗദംബി
യേ: 'നന്ദകുതിയില്ലാത്തവനായൊരെന്നേ | രക്ഷിക്കയാൽ നിൻ കൃപ
യതൃതന്താൻ | ഏല്പാവരം ഭക്തരെ രക്ഷ ചെയ്യു നന്ദകുതർത്തൻ പാലന
വുമുതരുന്നേ. || നീസൃഷ്ടിച്ചെയ്യുന്ന ജഗത്തു രക്ഷി! ചൂടു നന്നിൻ സൃഷ്ടി
ഫരിച്ചിട്ടു നന്ദ | കല്പത്തിൽ, ഞാൻ കേട്ടറയുന്നിതെ, നേ. | രക്ഷിച്ചിതെ
നന്ദകുതമംബികേ! തേ? || ചെയ്യുണ്ടതെന്തംബി നിനക്കു ഞാനി! നന്ന
ക്കോട്ടു പോകേണ്ടതു രയ്യമോദാൽ | ഞാൻ കാളു മൂലൻ, ഭവതി നിനയോ
ഗാൽ നടു പിരിപ്പുകളിയെന്നതും മേ. ||

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അമ്മട്ടോതു നവനൊടായ് കൃപയാലേഖിച്ചൊല്ലിനാൻ: 'അയോ
ദ്ധ്യയിൽ പോയ് നീരാജം വാഴ്ന്നിൻ കലരിയിലോൽ * ഏന്നേ ഏ ന്നം
നിനച്ചാലും പൂജിച്ചാലും വിധിപ്പടി വിചാരിച്ചു തിളയുന്ന ഞാൻ ശു
ഭനേരം കാണരോത്തമ! * അഷ്ടമീ, നവമീ, പിന്നെ ചതുർദ്ദശി, യതിക
ലും ബലിദാനത്തൊടൊത്തെന്ന പൂജിച്ചാലും വിശേഷമായ് * ന
ഗരത്തിങ്കലെൻ പൂജയെപ്പെട്ടു കേൾക്കുകയായ് ത്രികാലമെന്നും നൽകേ
കയാ പൂജിച്ചിടണമെന്നെ നീ * അടുത്തോരും മഹാപൂജ, ശരൽ കാല
ത്തു ചെയ്യുന്ന നവരാത്രി വിധാനത്തോടതി ഭക്തിയൊടു നൃപ! * മേ
ടം, തുലാം, കർക്കടകം, കുംഭം, മീനാലമാസവും നവരാത്രികളിൽ, പൂജ ചെയ്യ
ന്നും നിവാരണമായ് * കൃഷ്ണാഷ്ടമിയിലും കൃഷ്ണ ചതുർദ്ദശിയിലും
ഏൻ ഭക്തന്മാർ നൃപശ്രേഷ്ഠ! പൂജിച്ചിടണമെല്ലൊഴും' *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏ ന്ന ചൊല്ലി മറഞ്ഞാളല്ല, വൻ ഭവമാറു വോൾ നമിക്കപ്പെ
ട്ട മവനാൽ സ്തുതിക്കപ്പെട്ട മേറവും മറ്റൊരേ വിമർശത്തോളാ നൃപനാ
രശേഷവും നമിച്ചാരുവെന്നെന്നാ വിണ്ണോരിനെയെന്ന പോൽ *
സുബാഹുവു നമിച്ചിട്ടു മുന്നിൽ നിന്നതിരോദമായ് അയോദ്ധ്യാധിപ
നോടായി ചൊന്നാരുനെന്ന നൃപൻ: * 'ഞങ്ങൾക്കു പ്രഭുവും, ശാസിതാ
വും, നീതന്നെയെല്ലൊഴും അയോദ്ധ്യയാണ്ടു രക്ഷിക്കട്ടേ രാകിയങ്ങ
ളേ * ധർമ്മം കാമമോക്കു ഞാൻ കീടുന്നാദി ശക്തിയാം ഭവാനി
യേക്കണ്ടു ഞങ്ങൾ നിൻ പ്രസാദത്തിനാൽ നൃപ! * ഭൂവിൽ ധന്യൻ, കൃതാ
ർത്ഥൻ നീ പണ്ഡിതൻ, നൃപസത്തമ! പ്രത്യക്ഷമായി വന്നല്ലോ നിനക്കായ്
ജഗദംബിക * മായയാൽ മോഹിതന്മാരാം ഞങ്ങളാരുമൊരിക്കലും
മഹാദേവീ പ്രഭാവത്തെയറിയുന്നില്ല മന്നവ! ധനം, ഭാഗ്യം, സുതൻ തൊ,

ദുഷിതയിൽസകതരപ്പെഴും കാമക്രോധാഭിമത്സ്യജരനിറയുന്നാഴി
 യാണ്ടവർ * സറ്റ് ജ്ഞൻനീമഹാഭാഗൻ ചോദിച്ചിടുന്നിന്നൊടായ്
 ശക്തിയാരെന്തിന് നിന്നുണ്ടായേന്തമഹിമചൊല്ലുക * നീഭവാഴിത്തോ
 ണിയാകുംസാധുക്കൾഭയവുള്ളവർ' അതിനാൽചൊല് കകാകൽസ്ഥ!
 ദേവീമാഹാത്മ്യമുത്തമം * പ്രഭാവമെന്തെന്തുവെ!മെവിടന്നുളവായ
 വരും?അതെല്ലാംകേൾപ്പതിന്നാശ,നീ ചൊല്ലുകതുപോത്തമ' *
 വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ചോദിക്കപ്പെട്ടിതവരാൽധ്രുവസന്ധിസുതൻതുപൻ മനസാദേ
 വിധെച്ചിന്തിച്ചവരോടോതിമോദമായ്. *

സുഭദ്രൻ പറഞ്ഞു

എന്തെ ചൊല്ലുന്നവരക്കുള്ള നൽച്ചരിതുംക്ഷിതീശരേ! ബ്രഹ്മാദ
 രറിയുനില്പുദ്രേവന്മാരമഹേശനും * ഉത്തമാ,സാതപിക്വീ,ശ്രേഷ്ഠാ,ജ
 ഗൽപാലനതൽപ്പരാ എല്ലാത്തിന്നുമുൻപുണ്ടായമഹാലക്ഷ്മിയതാ
 ണവരം * രജോരൂപിണിയായ്സൃഷ്ടി, പാലനംസതപരൂപിയായ്
 സഹമരിക്കുംതാമസിയായ്,സദാത്രിഗുണയായ്മതം * ഗുണമററപരാ
 ശക്തിയെല്ലാക്കാമവുമേകവോൾബ്രഹ്മാവുതൊട്ടിട്ടെല്ലാക്കുമവൾതാൻ
 മുഖമായതും * യോഗികൾക്കുനിഗ്ഗുണയാമവളേയറിവാൻപണി ബു
 ധരാൽസേവ്യ,ചിന്തിപ്പാൻയോഗ്യയുഗുണമുള്ളവരും. *

തുപൻ പറഞ്ഞു

കുട്ടിക്കാലത്തിലേതന്നേയത്താൽകാടുപുകിനീ നിന്നാലുപ്ര
 യാംശക്തിയറിയപ്പെട്ടതെച്ചിധഃ? * പൂജിച്ചുതൂണീയെറ്റുണ്ണുമുപാസി
 ത്തുമെങ്ങനേ? ക്ഷണപ്രതൃഷ്ണമായ്വന്നുസഹായിച്ചിടുവാൻതുപ! *

സുഭദ്രൻ പറഞ്ഞു

ബാഹ്യത്തിലേകോമരാജംദേവീമന്ത്രംലഭിച്ചമേ സുസമ്മതമതെ
 ന്നംഞാൻജപിച്ചോക്കും,മഹേശിയേ * ജ്വലിമാർചൊല്ലിയറിവായെ
 നിക്കുംബികയാംശിവാ സ്തുരിക്കെന്നല്ലൊഴുംനല്ലഭക്തിയൊടൊപ്പരാം
 ബാധ. *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

അവൻറയാവാക്കുകേട്ടുകേതിയോടൊത്തുമനവർ അവളേപ്പ
 രയാംശക്തിയെന്നോത്തുഗ്രഹമെത്തിനാൻ * അവനോടോതിയുകൊ
 ണുപോയ് കാശിക്കുസുബാഹുവു സുഭദ്രൻനീതിയുജ്ജ്വാൻതല്ലുകോ
 സ്വലമാണ്ടുതേ * ശത്രുജിത്തുതുപൻപോരിൽമരിച്ചെന്നും,സുഭദ്രൻ

പ്രാവിശ്യം, കേട്ടമോദയുക്തനായിമന്ത്രിമാർ * ഗുപ്തവരനതേ
 കേട്ടിയോദ്ധ്യായനമാഷ്ടം * നിശ്ചലാസ്ത്രയംകൈകൊണ്ടതിരേ
 പ്ലാൻതിരിച്ചുടൻ * പൊന്മാരെക്കൈവെണ്ണുകയിൽകാഴ്ചകളോടുമാ
 ദൃഢസന്ധിജനെന്നോത്തുമോദമായതിരേരൂതേ * സുദർനൻഭോ
 ഗ്യംപാടുംപ്രാപിച്ചുടയോദ്ധ്യയേ സമ്മാനിച്ചുദേവരേയംകൊട്ടാര
 ത്തിങ്കലെത്തിനാർ * സ്തുതിച്ചവദികൾ, മന്ത്രിമാരെല്ലാംവന്നങ്ങി
 നാർ മലരുംപുഷ്പവുംകൂടിവെച്ചുചാർകമ്പുകാജനം.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം
 വരാംണസീദുർഗ്ഗം സം
 ഇരുപത്തിനാലാദ്ധ്യായം

ഇരുപത്തിയഞ്ചാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അയോദ്ധ്യയിൽഗുഹത്തിൽപോയ ഗുപ്തവന്ധ്യക്കുളോടുടൻ ഭൂ
 ഖിക്കുശത്രജിന്മാതാവേ, നമിച്ചുട്ടുചൊല്ലിനാൾ: * അംബേ! നിൻപുത്ര
 നേയുംന്ന പൂനേയുംരണത്തിൽത്താൻ കൊന്നല്ലമട്ടുത്താൻനിന്റെ
 കാലതൊട്ടാണയിട്ടിടാം * ദുർഗ്ഗയാലവർകൊല്ലപ്പെട്ടെൻകുറമിതി
 ലെന്തുവാൻ അവശ്യഭാവികായ്ത്തിനില്ലെല്ലാപ്രതികാരവും * മരിച്ച
 പുത്രനെപ്പറ്റിഭൂഖിച്ചിടേണ്ടനീയിനി തൻകർമ്മപോലെജീവനുസു
 പദഃഖണ്ഡംവന്നിടും * മനോരമയെന്നപോലെനിനക്കുമാസനാണു
 താൻ അവളേപ്പോലെതാൻറീ യുദ്ധമുരണേ! ഭേദമില്ലമേ * അവശ്യ
 മാത് ഭൂജിഷണാംകൊല്ലുകർമ്മശുഭാശുഭം അതിനാൽസുഖദഃഖണ്ഡം
 രണ്ടിലുംചിന്തവേണ്ടതേ * സുഖദഃഖണ്ഡിൽകാണകവയേറുജന
 ങ്ങളേ തന്നെശത്രുക്കളാംദഃഖസുഖണ്ഡംകായിനുകൊലാം * ദൈ
 വാധീനത്തിലാണെല്ലാമാനംസ്വാധീനമല്ലതാൻ ബുദ്ധിമാനതി
 നാൽദഃഖകൊണ്ടുതന്നേവരട്ടൊലാം * മരപ്പാവകളിഷാക്ഷവശത്തായം
 ിട്ടനപോൽ ഭേദിയുംകർമ്മവശനായ്നടത്തീടുന്നശേഷവും * അം
 ബേ! താൻകാടുപൂകിട്ടുംഭൂഖിച്ചില്ലല്ലമങ്കിലും ഭൂജിഷണംകൊല്ലുകർമ്മ
 മെന്നാത്ത, തറിയുന്നതാൻ * മരിച്ചിവിടെമുത്തച്ഛൻ, ദഃഖത്തൊടും
 ബീതിയാൽ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയെന്നെക്കൊടുതായുള്ള കാടതിൽ *

ചോരപീഡയുണ്ടായിവഴിയിൽ, ചിലവാക്കുവാൻ പണവുംപോയ് സുഖവുംപോയ്, ബാലനാമെന്നൊക്കെത്തവർ * ഭാരമൊക്കെത്തുറന്നു കൽചെന്തെപ്പൊന്നൊന്നാലായ് കൂടിയുണ്ടീവിടല്ലൻ, ധാരോതിയൊ യൊരുനാരിയും * കനവുള്ള, ഷിമാരോക്കൊത്തുപിന്നിടുകൾമുഴുവേ ഫലവുംവരിയുതിന്നുണ്ടെന്നുതന്നെത്തവർ * ടെവിച്ചില്ലെന്നൊൻ മോടിങ്ങുന്നില്ലിന്നീസുഖത്തിലും വിരോധവുംമുണ്ടാവില്ലൊരിക്കലുമുള്ളിൽ * രാജഭോഗത്തിനേക്കാളുംവരികേപ്പറ്റത്തമം രാജഭോഗിക്കുന്നതും, പരിതിന്നാൽവരില്ലത് * അറിവുള്ള നരൻയമമൊരുള്ളൊന്നാചരിക്കണം ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടൊന്നൊന്നിരിപ്പാൻനരകങ്ങളിൽ * നല്ലിതരതലങ്ങളിൽനരജന്മംസുഖമല്ലതും ആഹാരാഭിസുഖംതിട്ട മേയ്ക്കുവാനല്ലതും * നരജന്മംലഭിച്ചെന്നാൽചെയ്യണംയമമൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗവുംമോക്ഷവുംകിട്ടാനുജ്ഞത്തിലില്ലത്'

പ്രാസനപരം.

അവനാലിതുചൊല്ലപ്പെട്ടാലീവാചതിലജ്ഞയാൽ പുത്രശോകം കളഞ്ഞുകൊണ്ടുചൊല്ലിനാൻ * 'സാപരായണതായ്ഞാനായുധാജിത്താകമുന്നാൽ നിൻപിതാമഹനേക്കൊന്നിരാജ്യംകളഞ്ഞുണ്ടതില്ലയോ? * പുത്രനോടവനേയന്നുതടുക്കാൻഞാനശക്തയായ് അപരാധംചെയ്തെല്ലാമവൻഞാനല്ലൊക്കൊസുത! * മരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാലവൻ, നീയല്ലകാരണം പുത്രനേയോത്തില്ലഭവമവൻകർമ്മത്തെയോത്തുതാൻ * നല്ലവൻനീയെന്റെപുത്രൻ, നിന്മാതാവെന്റെസോദരീകോപവുംഭവവുംനിങ്കലില്ലെന്നില്ലൊന്നുസുത! * രാജ്യംരക്ഷിക്കുനിപാലിച്ചിട്ടുകിൻ ജനങ്ങളേ ദേവീപ്രസാദാലിരാജ്യംശത്രുവരവുഭരിച്ചുതേ. * അവർതന്നാവാക്കുകേട്ടനമിച്ചിട്ടാഗ്രപാതജൻ പണ്ടുതന്നമ്മപത്തോരനല്ലകൊട്ടാരമെത്തിനാൻ. * മന്ത്രിമാരെയൊക്കെവിളിച്ചു വിടത്തന്നപാത്തവൻ ദൈവജന്മരോടുചോദിച്ചാൻനല്ലതന്നെത്തന്നെയും * സ്വർണ്ണസിംഹാസനംനന്നായുണ്ടാക്കിയിട്ടതിങ്കലായ് വസിക്കുംദേവിയേക്കുത്വാപൂജിക്കുംഞാനമ്മന്നീശം * ധർമ്മകാമമോക്ഷങ്ങളേകുംദേവിയെയാസനേ വാഴിച്ചാൽനാടുവഴംഞാൻ, ശ്രീരാമലിക്കളെന്നപോൽ * പെരുന്മാരെക്കൊന്നൊന്നിടേവിയെപ്പൂജചെയ്യണം മാനിക്കണംസ്വകാമമേകുന്നശ്ശിവശക്തിയേ * പറയപ്പെട്ടിതാമന്ത്രിമാൻ, ചെയ്യാൻരാജശാസനം ശിശിമാരെക്കൊണ്ടുവോലയം ചെയ്തിച്ചുഭംഗിയായ് * ബിംബവുംപണിചെയ്തിച്ചു, നന്മുണ്ടെന്നെ

ത്തിലായ് വേദജ്ഞവിപ്രരേക്കൊണ്ടുപ്രതിഷ്ഠിച്ചുഭൂപതി * ഹോ
മത്തെവിധിപോൽചെയ്തുപൂജിച്ചുദൈവതങ്ങളേ വിമാനത്തിൽദേ
വിയേയുംപ്രതിഷ്ഠിച്ചുമനാവൻ * വാല്യഘോഷങ്ങളുംനാനാഗാന
ഘോഷങ്ങളുംഗൃഹ! വിപ്രവേദധ്വനികളുംകൊണ്ടുണ്ടായവിടുത്സവം *

ഗ്വാസൻ പറഞ്ഞു

ദേവീ!പ്രതിഷ്ഠചെയ്തിച്ചുവേദവാദികളാൽഗൃഹൻ വിധിപോൽ
പൂജചെയ്തിച്ചാണൊട്ടനേകവിധത്തിലായ് * പൂജചെയ്തിട്ടുഭൂപാലൻ
പാതാവിൻരാജ്യമാണ്ടതേ അവനുംകോസലത്തിങ്കൽദേവിയംപീർത്തി
യാൻടൻ * ധർമ്മംകൊണ്ടുജയിക്കുന്നഗൃഹൻസിംഹാസനസ്ഥനായ് ന
ല്ലസാമന്തഗൃഹരെയെല്ലാംസ്വാധീനമാക്കിനാൻ * ദിലീപൻ,രാഘ,
ശ്രീരാമനി,വർരാജ്യത്തിലെങ്ങനേ പ്രജാക്ഷേമവുമവുണ്ണമയ്യാദയുമതെ
തരം * വണ്ണാശ്രമാചാരമെല്ലാംപൂണ്ണമായിഭവിച്ചതേ ഭൂവിലാഷമ
ധർമ്മത്തിൽചിത്തംചെന്നില്ലതേവിധം * ഗ്രാമങ്ങൾതോറുംക്ഷേത്രങ്ങ
ളുണ്ടാക്കിച്ചാർപ്രദക്ഷും ദേവീപൂജയുമുണ്ടായ്കോസലത്തിൽപ്ര
മോദമാസ് * സുന്ദാഹുവംകാശിയിങ്കൽദുർഗ്ഗാബിംബമനോഹരം
ഉണ്ടാക്കിച്ചുപ്രതിഷ്ഠിച്ചാൻക്ഷേത്രത്തിൽകേതിപൂർവ്വമായ് * അവി
ടെല്ലാപ്രജകളുംപ്രേമഭക്തിപുരസ്സരം വിധിപോൽപൂജയ്ക്കെന്താർ
വിശ്വനാഥനെയെന്നപോൽ * പ്രസിദ്ധതായിതാദുർഗ്ഗാദേവിഭീലോ
കമാക്കയും ദേശങ്ങൾതോറുംവളിച്ചുദുർഗ്ഗയോടുള്ള ഭക്തിയും * എ
ല്ലാജാതിക്കുമക്കാലഭാരത്തിലശേഷവും ഭവാനിയാംദേവിപൂജയായി
തെല്ലാവിധത്തിലും * വേദസ്തോത്രം,ജപം,ജ്യാന,മിവഹിതസങ്കീർ
തോടുമേ എല്ലാവരുംപരാശക്തിഭക്തന്മാർ,മാനികൾ,ഗൃഹ! * നവ
രാത്രിയിലെല്ലാത്തുവിധിപോലേഭിന്നപ്രതി യാഗം,ഹോമം,പൂജ,യെ
ല്ലാംഭക്ത്യാദേവിക്കുമെയ്തേ.

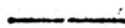
ശ്രീദേവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

സുഭദ്രാ ന സീതാമംസനാദരോഹണം

ഇതപത്തിയഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ഇതപത്തിയാറാമദ്ധ്യായം

ജനാമഭയൻ പറഞ്ഞു.

നവരാത്രിവരുണരമൈതെല്ലാമെയുണർമനേ! വിധാനംവിധി
പോൽചൊൽകശരൽകാലേവശേഷമായ് * ഫലമെന്തതിലെന്താങ്ങ

വിധി?യെന്നുള്ള തുംവിലോ! വിസ്താരമായ് പറഞ്ഞാലുംകൃപയാവിപ്ര സത്ഥമ!.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

കേരകുരാജൻ, കഥിക്കാഞ്ഞാൻ നവരാത്രിവൃതം ശുഭം വിശേഷമായ് വിധിക്കൊത്ത ശരല്ലാലത്തു ചെയ്യണം * വസന്തത്തിലുമുണ്ണു ചെയ്യണം പ്രേമപൂർവ്വമായ് കാലദംഷ്ട്രങ്ങളാണെല്ലാവർക്കുമീരണ്ടു തുക്കളും * ശരദവസന്തനാമങ്ങൾ ഒറ്റമങ്ങൾ ജനത്തിന് അതിനാൽ ശുഭമിച്ഛിപ്പാനിതു ചെയ്യണം മെന്നമേ * ശരദവസന്തങ്ങൾ മഹാപോരങ്ങൾ രണ്ടു തുക്കളും രോഗമുണ്ടാക്കുമൊട്ടേറെ ജനനാശം വരുത്തിയും * വിപാനാരതിനാൽ ഭക്ത്യാ ചണ്ഡികാവുജ ചെയ്യണം മേടം, തുലാ, മെനീരണ്ടു മാസവും നവരാത്രിയിൽ * അമാവാസിയിൽ നൽപൂജാദ്രവ്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കണം ഹവിസ്സുകൊണ്ടെന്നാരിക്കൽ മാത്രം ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം * സമഭാരതഭാഗത്തിൽ തീർന്നു നല്ല മണ്ഡപം രാജ്യം, തുണകളും നാട്ടി, മുഴമീരെടുപ്പുറിലായ് * അഞ്ചുശാൻ പതു മായി കാമ്യം ചുറ്റുറളുവിന്നു, തുണ പതിനാറു തിന്നും വേണം, നാലതിൽ മൂലഭാഗമായ് * വെള്ള 7 സ്തംഭം ചാണകവും ചേർത്തു നന്നായ് തളിക്കണം തന്മദ്ധ്യേ സമായ് ശുഭ്രവദിവേണമുറപ്പൊടും, * അതിന്നൊരു മുഴം ചൊക്കും, ചുറ്റുനാലുമുഴം വൃഥ! നൽപിറമ്പാനമതുതാൻ വിതാനിക്കുസതോരണം * അമാവാസ്യാരാത്രിയിൽ താൻ ദേവീതപമറിഞ്ഞിട്ടും ആചാരമേറും വേദാന്തി ചിജരപ്പോയ് ക്ഷണിക്കണം * നദീ, നദി, തടാകത്തിൽ, കളം, കിണർ, ഗൃഹത്തിലോ പ്രഥമാദിവസം പ്രാതസ്സാനം ചെയ്താ വിധിപ്പടി * എല്ലാ ദിവസവും മുൻപിൽ ഭാജനം വേരിക്കണം മധ്യപക്ഷാബ്ധി പാലാദിയെല്ലാം പിന്നീട് നരകം * വസ്ത്രം ഭൂഷണവും തൻറ ശക്തി പോലെ കൊടുക്കണം പണമുണ്ടെങ്കിലോ ചെറുപുണ്യം കൂട്ടരുതെന്നിലും * വിപ്രർക്കമോദമുണ്ടായാൽ കാര്യം സംഘർഷമാം ദുഃഖം ജപത്തിന്നൊന്നു മുന്നഞ്ചാൻ പതോ വേണം പിജേന്തമർ * പാരായണത്തിന്നൊരു നൽശാന്തനേയും വരിക്കണം ചെയ്തിക്കണം വേദമന്ത്രവിധിപോൽ സപസ്തിവാചനം * വെള്ളപ്പട്ടിട്ടു നൽസിംഹാസനം വേദിയിൽ വെച്ചതിൽ കൈനാലിലായുധം പൂണ്ടു ദേവിയേ വസ്തുണ്ണവ! * രത്നഭൂഷണമോടൊത്തും ശോഭിച്ചു മുത്തുമാലയാൽ ദിവ്യവസ്ത്രം തെറ്റും ശാന്തയാകയല്ലാലക്ഷണത്തൊടും * ശംഖ, ചക്ര, ഗദാ, പത്മ,

ധരയാത്സിഹവാഹയാത് പതിനെട്ടുളഭത്തോട്വയ്യോമംഗളനിത്യ
യേ * ബംബമില്ലെങ്കിലോയത്രാനവാണ്ണമന്ത്രമുള്ളതായ് വയ്ക്കണം,
പീഠപൂജക്കായരിക്കിൽകലശത്തെയും * പഞ്ചപല്ലവമോടൊത്തുവേദ
മന്ത്രജപിച്ചുമേതീർത്തോയന്നിറച്ചുനൽസപണ്ണരണങ്ങളിട്ടുമേ * പൂ
ജാദ്രവ്യങ്ങളരികിൽവയ്ക്കണം, നാലുഭാഗവും ചെയ്തിയ്ക്കണംത്രഭത്തിനാ
യ്, ഗാനവുംവാദ്യഃഘോഷവും * ഹസ്തഃചക്ഷുഃപ്രതിപദംപൂജക്കതിവി
ശേഷമാം വിധിപോലാണുപൂജിച്ചാൽസാല്പ്രദാംസർപ്പകാമവും * സങ്ക
ല്പംചെയ്താഭിജിതംപിന്നെപ്പൂജയുടങ്ങണം ഉപാസിച്ചോ, രാത്രിമാത്രം
ഭക്ഷിച്ചോ, പകൽമാത്രമോ * “നവരാത്രിവ്രതംശ്രേയ്ക്കുംചെയ്യാൻപോ
കുന്നതിന്നുനീ സഹായിക്കണമംബേ”യെന്നുപേക്ഷിക്കണമാളുമേ * വ്ര
തത്തിനുള്ള നിയമാശക്തിക്കൊത്താചരിക്കണം മന്ത്രപൂർവ്വിധിക്കൊ
ത്തു പിന്നെപ്പൂജകഴിക്കണം * ചന്ദനാഗരുകപ്ലവസുഗന്ധകസ്യമങ്ങള
ളാൽ മന്ദാരം, ചമ്പകാ, ശോകം, കരംജം, കരവീരകം * ബ്രാഹ്മീപുഷ്പം
പിച്ചി, നല്ല ചില്ലപത്ര,ങ്ങളാലെയും ധൂപഭീപങ്ങളെഉക്കൊണ്ടുപൂജിക്ക
ജഗദംബരയ * ദേവിക്കുച്ഛംകൊടുത്താദ്യംപലമട്ടുഫലങ്ങളും നാലി
കേരം, പഴം, മാതുലിംഗം, മാതളപക്ഷപവും * നാരങ്ങാ, പനസം, നല്ലപൂ
ണ്ണപകപങ്ങളാക്കയുംനിവേദിച്ചിട്ട, നാഭനംഭേതിയായിട്ടുചെയ്യണം *
മാംസഭക്ഷിച്ച പർ, പന്നി, കാട്ടുപോത്താ, ടി, വനറയേ കൊന്നിട്ടുബലി
ഭാനത്തേച്ചയ്യുന്നതു വിശേഷമാം * ദേവീ സന്നിധിയിൽകൊല്ലുപത്ര
ക്കൾസ്വർഗ്ഗമാണ്ടിടം കൊല്ലുന്ന പക്ഷമതി. നാൽപാപമില്ലാട്ടുമേറ്റ
പ! * സർപ്പശാസ്ത്രങ്ങളുംചൊല്ലായാഗഹിംസയഹിംസയായ് ദേവത
യ്ക്കായ് വിടുംജന്തു ചിനുസ്വർഗ്ഗതിയുംദ്രവ്യം * ഹോമത്തിനായ് ത്രികോണ
ത്തിൽ പതുരത്രത്തിലെങ്കിലും അളക്കുന്നടക്കണംനല്ലതായിട്ടുള്ളൊരു
ണ്ഡവും * നാനാദ്രവ്യങ്ങളാൽവേണാത്രികാലംപൂജയെന്നുമേ പാടും,
കൊടും, ഗുണവുമായ് വേണമുത്സവമായതും * കിടക്കണംനില്ക്കെ
നും, മുഷ്ടമാമനമേകിയും വസ്രാലങ്കാരണത്താലുംകുമാരീപൂജ, ചെയ്യ
ണം * എന്തുമോരോകന്യകയാദിനമോരോന്നുകൂട്ടിയോ രണ്ടോമു
ന്നോകൂട്ടിചിട്ടാനിത്യമൊൻപതുവീതമോ * പൂജിക്കണംതനിക്കുള്ള
ധനത്തിന്നനുരൂപമായ് ലബ്ധകാട്ടികടാലാദേവീയാഗത്തിങ്കലൊരി
ക്കലും * ആഘോഷാനതികയാതുള്ള കന്യയേപ്പൂജപെശ്വാലാഗന്ധാദി
സുഖമൊന്നുംതാനാദിയുന്നില്ലതൊട്ടുമേ * “കുമാരി” രണ്ടാണ്ടായുള്ളൊരു

മൂന്നാണ്ടായോർ “ത്രിമൂർത്തി” യാം നാലാണ്ടായവർ “കല്യാണി” യഞ്ചാ
ണ്ടായവർ “രോഹിണി” * ആറാണ്ടായാൽ “കാളിക” യാമേഴാണ്ടായാ
വർ “ചണ്ഡിക” എട്ടാണ്ടായോർ “ശാഭവി” താൻ “ഒറ്റ” യാണ്ടാൻ
പതായവർ * “സുഭദ്ര” പത്താണ്ടായുള്ളൊരുളെന്നെ ചൊല്ലുന്നി, തിന്ന
മേൽ പ്രായചൈനേരേന വർകുന്തുനിന്ദുപു ജാഹായല്ലതാൻ * ഇതനാ
മങ്ങുകൊണ്ടുപൂജ ചെയ്യുന്നമ്പിയിലോലവേ മുൻചൊന്നൊൻപതു
ചേർക്കുള്ള പൂജാഹലമുറച്ചിടാം * കമാരീപൂജയാലുണ്ടാംഓഖദാരിദ്രനാ
ശനം ശതൃക്ഷയംബലാധികൃതായുസ്സുധനപുഷ്ടിയും * ത്രിമൂർത്തിപൂജ
യായുസ്സം, ധർമ്മം, കാമവു, മതമവും ധനധാന്യങ്ങളും, നരകംപുത്രപൗ
ത്രാഭിവൃദ്ധിയും * വിദ്യാബ്ധിയും, ജയരാജമതംകാമിച്ചഭൂപനം സുഖാ
ർത്ഥിയും, കാമമേകകല്യാണീപൂജചെയ്യണം * ശത്രുനാശത്തിനായ് ഭ
ക്ത്യാകാളികാപൂജചെയ്യുക ഐശ്വര്യധനകാമന്മാർ ചണ്ഡികാപൂജ
ചെയ്യണം * ഓഖദാരിദ്രനാശത്തിനായും, യുദ്ധജയത്തിനും മോഹന
ത്തിനായ് നിത്യം ശാഭവിപൂജചെയ്യണം * ക്രൂരവൈരിനശിപ്പാനാ
യ്, സാധിപ്പാനഗ്രകർമ്മവും പരലോകസുഖത്തിന്നും ഭക്ത്യാപൂജിക്കെടു
യേ * ഇഷ്ടങ്ങളെല്ലാം സാധിക്കാൻ പൂജിക്കുക സുഭദ്രയേ രോഹിണീപൂ
ജവിധിയായ് രോഗശാന്തിക്കു ചെയ്യണം * “ഭീരസ്ത്രി” വെന്നമന്ത്രത്താൽ
പൂജിച്ചിടുക ഭക്തിയായ് ഭീരചന്ദ്രനംകൊണ്ടിട്ടോബീജമന്ത്രങ്ങളാ
ലയോ * ‘കുമാരതപാജളേയം, ബ്രഹ്മാദൃരൈവമാരുവാൻ ലീലയാസൃ
ഷ്ടിവെയ്യുന്ന? പൂജിക്കുന്ന കുമാരിയേ * ഗുണങ്ങളാണ്ടുമുമൂർത്തിയായ
നാനാസ്വരൂപിയായ ത്രികാലവ്യാപിനീശക്തി, പൂജിക്കുന്ന ത്രിമൂർത്തി
യേ * ഭക്തന്മാർ പൂജചെയ്തെന്നാലെന്നും മംഗളമേകദോരും ഇഷ്ടാ
നരകനകല്യാണിയെപ്പൂജിക്കുന്നു ഭക്തിയായ് * മഞ്ജനകർമ്മ ബീജത്തേ
യാർകിളിപ്പിച്ചിടുന്നുവോ എല്ലാക്കു, മാരോഹിണിയെപ്പൂജിച്ചിടുന്നുണാ
നിതാ * ആരുകല്യാണകാലത്തിൽ ബ്രഹ്മാബധംസചരാചരം ലയിപ്പി
ക്കുന്നു? പൂജിച്ചിടുന്ന കാളികയേയുമേ * കോപമുള്ള വളാച്ചണ്ഡമണ്ഡ
രേക്കൊന്ന ചണ്ഡിക പൂജിക്കുന്നേൻ കൊടുംപാപംകെടുകുന്നവളേയു
മേ * അകാരണത്തിൽ നിന്നുണ്ടായെന്നുവേദങ്ങളോതിടും സുഖമേകം
ശാഭവിയാം ദേവിയെപ്പൂജ ചെയ്തിടാം * കൊടുംഓഖംകെടുകുന്നോർ
ഭക്തരേക്കാത്തിടുന്നവർ വിണ്ണോർക്കുമറിവാകത്തട്ടു ക്കയ്പൂജചെ
യ്തിടാം * പൂജിച്ചാൽ തന്റെ ഭക്തർക്കു നമയെല്ലാം വരുത്തിടും തിന്ന

യേപോക്കടിക്കും, ഞാൻപൂജിക്കുന്നസ്വഭാവേ * കമാരികളെയീമന്ത്ര
ങ്ങളാൽപൂജിക്കണമെന്യർ വസ്ത്രാലങ്കാരമാദ്യങ്ങളാൽനല്ലഗന്ധങ്ങളാ
ലയ്യും.

ശ്രീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

നവരത്നപൂജാവിധി.

ഇരുപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാ, കഷ്ടം, നാററുജ്ജ്വലം, പ്രാപ്തത്തിൽജനിച്ചവർ അംഗം
മുഴുവൻപ്രാപ്തമാകും, ബഹുദൈവങ്ങളുള്ളവർ * കോകണ്ഠി, യോററ
കണ്ഠങ്ങളാകും, കണ്ഠിപ്രാപ്തജനിച്ചവർ അഴകില്ലാത്തവർ, രോഗമു
ജ്ജ്വലം, തീണ്ടാൻനിർപ്പവർ * ചിരോച്ചാർ, കന്യാപെരറുജ്ജ്വലം, ഗോ
ളകാ, ശിശുവായവർ ഇവർനന്നകന്യാമാർ, കൊള്ളകില്ലാത്തവർ
കുലം * അഴകുജ്ജ്വലം, ഭാഗമരോറം, സുന്ദരി, പ്രണമിയും തന്ന
പുനജനിപ്പോളും, കൊള്ളാപൂജിക്കുവാൻവെ! * ബ്രാഹ്മണീസർവ്വ
കാർമ്മാർവ്വപകന്യാജന്മത്തിനും വൈശ്വദേവീകൾലാഭമതിനും, സ
ർവ്വമതം * സ്വജാതിയേവദിഷൻ, ഭൂപൻവാപ്രകൃതിയജാരിയേ മൂ
ന്നജാതിയെയുംവൈശ്വൻ, നാലുംപൂജിക്കുന്നതും * സ്വജാതിസ്ത്രീകൾ
താൻശിഷ്ടികൾക്കുപൂജകളുണ്ടെന്നെ നവരാത്രിവിധിക്കൊത്തഭക്ത്യാപൂ
ജിക്കുകൊപ്പാഴും * ധവരാത്രികളിൽപ്പൂജകഴിക്കാൻശക്തിയറവർ
വിശേഷമായഷ്ടമിയിൽപ്പൂജചെയ്തിടുന്നതും * ദക്ഷയാഗംശിഷ്ടി
ച്ചഭദ്രകാളി, ഭയങ്കരീ യോഗിനിശ്രുട്ടമോടുണ്ടാ യതീയഷ്ടമിയാദിനും *
അതുകൊണ്ടുഷ്ടമിക്കൊന്നപൂജചെയ്തവിശേഷമായ പലമതായനെ
വേട്ടും, ഗന്ധമാദ്യാനുലേപനം * മാംസങ്ങളും, പായസങ്ങൾ, ഫോമം,
ബ്രാഹ്മണഭോജനം ഫലം, പൂഷ്പങ്ങൾ, ഭിക്ഷയാൽതോഷിപ്പിക്കണമെന്നെ
യേ * നവരാത്രിയുപോസിപ്പാൻശക്തിയില്ലാതിരിക്കിലോ ഉപോസിക്ക
ദിനംമൂന്നുമാത്രംകിട്ടീടുമാഫലം * സപ്തമുഷ്ടമിയുപിന്നെമഹാനവമി
യിങ്ങനെ മൂന്നുനാൾപൂജചെയ്താലുംകിട്ടീടുമുഴുവൻഫലം * പൂജയും,
ഫോമവും, കന്യാപൂജയും, വിവ്രകൃതിയും കൊണ്ടാഗ്രതപൂജ്ഞമായി

ത്തിരുമനോതിടുത്തേ * പലദാനങ്ങളും, ഭൂവിൽ, മറൊരോനൽ
 വ്രതങ്ങളും നവരാത്രി വ്രതത്തിന്നു സമമായി ബ്രഹ്മവിഷ്ണു * യനധാര്യ
 ങ്ങളും നിത്യസുഖ സന്താനവൃദ്ധിയും ആയുരാരോഗ്യവും സ്വപ്നം മോക്ഷ
 വും നൽകുമീ വ്രതം * പുത്രനയോധനത്തെയോ ചിലയേയോ കൊതി
 ക്കിൽ സൗഭാഗ്യമേകാണുമോ മീവ്രതം നോക്കുക ഭംഗിയായ് * വിദ്വാ
 ര്മിക്കീ വ്രതങ്കൊണ്ടു ചിട്ടയെല്ലാം ലഭിച്ചിടും രാജ്യഭൃഷ്ടനതാം ഭൂപന്റാ
 ജ്യത്തേയാണ്ടിടും ദ്രവ്യം * ജന്മാന്തരത്തിൽ നോക്കുന്നതൊരാരിയുത്തമം
 വ്രതം ഭാരിദ്രഗ്നം, ഭാഗവും, പുത്രനില്ലായ്മയും, മവക്കുതാൻ * ഭേതാവും,
 ധനവും, പുത്രന്മാരും, മില്ലാത്ത നാരിമാർ നോററില്ലീ വ്രതമുൻപിലെ
 ന്നായു മരിച്ചുകൊള്ളുക * നവരാത്രി വ്രതം ഭൂവിൽ നവ്വിടാത്ത മാനുഷർ
 സ്വപ്നമാണ്ടു സുഖം പൂണ്ടു മാടി ചിട്ടനതെങ്ങനെയ്? * രാജനവനസമ്മി
 ശ്രമായ വില്പഭട്ടങ്ങളാൽ ആരംഭമേപ്പൂജ ചെയ്യുന്നവൻ മന്നതിൽ മ
 ന്നവൻ * ആരാലവർ സേവിതയല്ല, നിത്യയം | ജഗദംഭര, മംഗളസി
 ഖിയേകുലോം | ദരിദ്രനും, വൈരികളോത്തുടുക്കിയായ് | യിരിപ്പവൻ
 താനും, മവൻ ധർമ്മത്തിൽ || സമസ്തകാമങ്ങളുമാണ്ടു തൃപ്തനാം | കടബര
 നും, പാശി, വിധിമർ, വിഷ്ണുവും | നമിച്ചിട്ടനി, ഭ്രമ, മഗ്നി, സൂര്യനും | മ
 നശ്ചരദേവിയെ യാർ ഭജിച്ചിടാ || സ്വാഹാ, സ്വധാ, യെന്നിരുമന്ത്ര
 ശക്തിയാൽ | തൃപ്തിപ്പെടുന്നതു, ചിത്രം വേദസംഖവും | മുനീന്ദ്രയാഗങ്ങ
 ളിൽ വേദമോടുമു | ചൂരിച്ചിട്ടന്നായ തുരണ്ടുമേമുദാ | ആക്കിഷ്ടമായിത
 ഖിലം വിധിസൃഷ്ടി ചെയ്യു | നാക്കിഷ്ടമായവതരിച്ചു വരുന്നവിഷ്ണു | ആക്കി
 ഷ്ടമായി തുരമിപ്പതു പിന്നെ ഭദ്ര | നാദേവിയേ, നരരും, മെന്തു ഭജിച്ചിടാ
 ത്തു? || ഭേവൻ, നന്ദൻ, പരവി, പാണ്ഡു, ചിശാചു, വൃക്ഷം | ഗന്ധർവ്വ, രാക്ഷ
 സരും, മാനിമുകാൻ നിനച്ചാൽ | ആശക്തിവേണമവളോടുകലന്നിടാ
 തി | ലോകത്തിലെങ്ങുമൊരിക്കൽ തൊരുവണ്ണവില്ലാ || സേവിക്കില്ലാരുവാ
 നിഷ്ടമേകമാനല്ല ചണ്ഡിയേ പുരുഷാത്മത്തിനായാരു നോക്കില്ലവരും
 വ്രതത്തെയും * മഹാപാപം ചെയ്തവർക്കു നവരാത്രി വ്രതത്തിനാൽ പാ
 പങ്ങളെല്ലാമില്ലാതാം വിചാർ കേണ്ടതില്ലതിൽ * പണ്ടുകോസമരാജ്യ
 ത്തിൽ ഭാരിദ്രാങ്കൊണ്ടുടുക്കിയായ് കഡുംബിയായ് ചെയ്തേകൻ വാണി
 രുന്നഹുപോത്തമ! * വിശനലയുമാറുണ്ടായവനു ബഹു കട്ടികൾ അവ
 ക്കുന്തിക്കുമാത്രം താനല്ലം കേഴുന്നമുള്ളത് * അന്യനുവേല ചെയ്തേററം
 വിശപ്പാണ്ടു ഭജിക്കിലും കഡുംബഭരണം, ദുഃഖമെന്നിയെ ചെയ്തവനു

വൻ * ധർമ്മിഷ്ഠൻ, സദാശാന്തൻ, സദ്യുത്തൻ, നന്യമുജ്ജവൻ അസൃ
യ, കോപം, മദ്യം, മറവൻ ധൈര്യമാൻ വൻ * പിതൃദേവാതിഥിക
ളേനിത്യം പൂജിപ്പശേഷമായ് രക്ഷ്യവർഗ്ഗഭൂഷിപ്പിടുന്നെന്ദ്രേഷിക്ക
മായവൻ * നാമകൊണ്ടുണ്ടെന്നകൊണ്ടുസുശീലൻ പോക്കുവേദിനും ഭാ
രദ്രുത്താൽ ശാന്തവിപ്രനോടുകേട്ടാൻ വിശപ്പൊടും *

സുശീലൻ പറഞ്ഞു.

ഹേബ്രാഹ്മണ! കനിഞ്ഞിട്ടു വെല്ലുണർവ്വേദമാമതേ! ഭാരദ്രുനാ
ശംഭുധമാമെവുണ്ണാവരമെന്നതായ് * വിത്തേഷണയെനിക്കില്ല, ന
നിചാവും നൊരാശയും കഡംബഭരണത്തിനായ് ചോദിക്കുന്നെൻദ്രി
ഷോത്തമ! * എൻപുത്രീനന്ദനൻ ബാലൻ വിശന്നുകരയുന്നതേ അവ
ന്നൊരുവിടിച്ചോരുകൊടുക്കാനില്ലമത്ഗൃഹേ * വിശന്നുലഞ്ഞെണ്ണാലൻ
മത്ഗൃഹം വിട്ടുതിരികുവേ കത്തുനശത്തൊരുത്തൊന്നെ ചെല്ലുനൂപണ
മെന്നിയേ? * മകൾക്കകല്യാണം വേണമെന്നമില്ലെന്നു ചെയ്തു ഞാൻ
പതിനൊന്നുവയസ്സായി പെൺകൊടുക്കുതിട്ടു ക്ഷമായ് * ഉദ്യമനരി
നാൽ വിപ്ര! സർവ്വജ്ഞൻ നീദയാനിധി തപസ്സ്, ഭാനം, വ്രതമോ, മന്ത്ര
മോ; ചെറുചൊല്ലുക * എത്രവിത്തത്തിനാൽ ചോരകുടൻ കഡം
ബത്തെയിന്നു ഞാൻ അത്രമാത്രം ധനം വേണമാശയില്ലതിനപ്പുറം *
എൻ കഡംബസുഖം നിന്റെ നവ വാദത്താൽ ഭവിക്കണം ജ്ഞാനകൊ
ണ്ടൊത്തു ചെല്ലാലുമതു നീവിപ്രസത്തമ! *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അവനിജ്ഞനേ ചോദിച്ചിട്ടാവിപ്രൻ വ്രതമാണ്ടവൻ സത്തുഷ്ടനായു
ടൻ വൈശ്വനോടു ചൊന്നാൻ ഗുപ്തപാത്തമ! : * 'വൈശ്വവത്സ! ഭവാൻ
നോല്ലന്നവരാത്രിവ്രതം ശുഭം ശ്രീദേവീപൂജനം, ഹോമം, ഭക്ത്യാബ്രാഹ്മ
ണഭോജനം. * വേദപാരായണം ദേവീജപഹോമാദിയൊക്കയും ശക്തി
പോൽ ചെയ്തതിൻകാലമതിനാൽ-സാദ്ധ്യമായ് വരും * നവരാത്രിവ്രത
ത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടു ഭൂമിയിൽ നെമില്ല, സുഖം നൽകുന്നതും ശുഭ
വുമാണതു * ജ്ഞാനവും, മോക്ഷവും, നരകം സുഖസന്താനവൃദ്ധിയും ശ
ത്രുനാശമത്രം, ചെയ്തൊമ്പരാത്രിവ്രതം സദാ * രാജ്യഭൃഷ്ടൻ, ദുഃഖമാ
ണ്ടാൻ, സീതയോടു പിരിഞ്ഞവൻ രാമൻ കിഷ്കിന്ധയിൽ വെച്ചിട്ടനു
ഷ്ടിച്ചീവ്രതത്തിനേ * സീതാവിരമമാം തീയാൽ തപിക്കുന്നൊരുരാമ
നാൽ നവരാത്രിവ്രതം കൊണ്ടുപൂജിക്കപ്പെട്ടു ഭേദിയും * മഹാസ്നേഹ

തതിൽ വിറയുന്നതിനുള്ള കൈകൊണ്ടു സീതയെ കുളിക്കുന്നത്, രാവണനും, സുതനാമേഘനാഭനും * കൊല്ലപ്പെട്ടവനാൽ രൂപനാശപ്പെടുത്തിയ ബന്ധുക്കളെ പരിചരിക്കാൻ പറ്റാത്തതിനാൽ * നവരാത്രിയുടെ തിരുനെൽപ്പൊലിയിൽ രാമനീളത്തിൽ സുഖമാണെന്നു തരശ്ശിപ്പറയുന്നു *

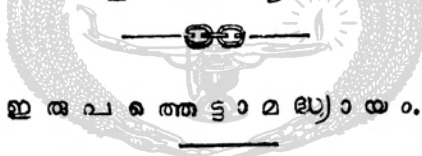
മൃഗാസനം ചെയ്തതു.

വൈശ്വനരവിപ്രവാശേഖരംകേട്ടിട്ടാടിവെട്ടുന്നേ തുരുവാക്കിത
 ഹിച്ചാൻനന്മയാബീജാഖ്യമന്ത്രവും * ഭക്തിശുദ്ധകളോടൊത്തുജപി
 ച്ചാൻവരാത്രിയിൽ പൂജിച്ചാൻസാദരംനാനാവിധോപകരണങ്ങ
 ളാൽ * ജപിച്ച്വിധമായ്മായാബീജമൊൻപതുവത്സരം ഒൻപതാം
 കൊല്ലമൊട്ടുവിൽമഹാസ്തമിയിലീശപതി * പ്രത്യക്ഷമർന്നനരകിയ
 വനങ്ങളുൾരാത്രിയിൽ കൃതാർത്ഥനാക്കിനാരൂപിനെയൊട്ടനേകംവര
 ങ്ങളാൽ *

ശ്രീഭദ്രീഭാവതം കൃഷ്ണാസ്ത്രം

കുമാരീ പുത്തനം

ഇരുപത്തേഴാമദ്ധ്യായം.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

ശ്രീരാമൻനോറനെമ്മട്ടസ്സുഖംഭേവിതൻപ്രതം രാജ്യഭേഷേതു
മട്ടാഭായ്, സീതയേയാർഹരിച്ചതും? *

റൂപാസൻ പറഞ്ഞു.

പണ്ടേയൊല്ലായിപൻശ്രീമാൻവെപൻദേശമാഹാധൻ സൂര്യം
ശത്തിലുണ്ടായിദേവീബ്രാഹ്മണവൃജകൻ * അവന്നാലുപത്രമാരു
ണ്ടായിപേരുകേട്ടവർ രാമൻ,ലക്ഷ്മണനും,ശത്രുഘ്നനും,ഭരത,നെന്ദ്ര
മായ് * രാജാവിനിഷ്ഠരെല്ലാം,സദശന്മാർഗുണങ്ങളാൽ കൈസല്യാ
നന്ദനൻരാമൻഭരതൻകൈകയിസുതൻ * മനോഹരന്മാരായ് രണ്ടുപേ
രേപ്പറ്റുസുചിത്രയും ധരിച്ചാരവർണാലൃത്തിൽതന്നെചില്ലംശരങ്ങ
ളുംജാതകന്മാർചെയ്യപ്പെട്ടകിരൂപനാതിലും ആമന്നനോക്കോല
ത്തവന്നപേക്ഷിച്ചുകെൾക്കുക * യാഗരക്ഷയ്ക്കുസുതനാമീരെട്ടാണ്ടായ്

രാമനേ രാമലക്ഷ്മണരേയേകീയവന്നായാഹുപോത്തമൻ * കോമളന്മാര
വർവിശ്വാമിത്രനേപ്പിന്തുടന്നുടൻ കൊന്നതാകയേരാമൻവഴിയിൽ
ഘോരരൂപയേ * ഓമ്പിനാൽസദാഭിമതേകുവോളേമുനീന്ദ്രിൽ ഭൃഷുൻ
സുബാഹുവേക്കൊന്നരക്ഷിച്ചാൻയാഗമങ്ങവൻ * മാരിലനെമുതപ്രാ
യനാക്കിറീഴിച്ചിരവിനാൽ ഈവണ്ണവലുതായാഗരക്ഷയെഴുതിട്ടന
ന്തരം * മിഥിലയ്ക്കുഗമിച്ചാരാമലക്ഷ്മണകേശികർ പാപംപോക്കി
യഹല്യക്കുമോക്കുവന്നുകിരാലവൻ * വിദേഹനഗരത്തിങ്കലെത്തി
നാർമുനിയോടവർ ജനകൻപണമായ് വെച്ചശിവപാപംമുറിച്ചുടൻ * ല
ക്ഷ്മീശ്വരമായ് ജനിച്ചുള്ള സീതയേവേട്ടരാലവൻ തൻപുത്രിയാമുമ്മിള
യേയേകിലക്ഷ്മണനായ് ഗുപൻ * കശ്യപജ്ഞൻറമകളർകന്യാമാർരണ്ടു
പേരെയും വേട്ടുഭാരതശത്രുസ്തന്മാർസുശീലർമനോഹരർ * ജ്യേഷ്ഠന
ജന്മാരായുള്ളോരവർനാൽവരുമിങ്ങനെ വിവാഹംചെയ്തുവിധിപോൽ
മിഥിലാനഗരത്തിലായ് * രാജ്യയോഗ്യൻപുത്രനെനുകഴിട്ടശരഥൻഗു
പൻ തൻരാമനായ് രാജ്യഭാരംകൊടുക്കാൻനിശ്ചയിച്ചുതേ * വട്ടങ്ങര
കൂട്ടിക്കണ്ടുപോൾ, കൈകേയിവണ്ടുചൊന്നതാം വരങ്ങളെയുപേക്ഷി
ച്ചാൾസ്വവശൻപതിയോടുടൻ * നെകൊണ്ടുമാഹൻപുത്രൻഭരത
നായിരാജ്യവും മറേറവരത്താൽരാമനീർഭാഭവനവാസവും *
കൈകേയിവാക്കിനാൽരാമൻപീതാലക്ഷ്മണസംയുതൻ അരക്കര
ധികംവാഴ്ത്തേണ്ടകാരണമെത്തിനാൻ * രാജാഭരതഥൻപുത്രവിര
ഹരുകൊണ്ടുദുഃഖിയായ് വെടിഞ്ഞാൻപ്രാണനേപ്പുവ്വശപേമോത്താ
മഹാമതി * ഭ്രാന്തൻതന്നമ്മമുലമല്ലൻമുരി, മറ, ഞരളമേ സമുദ്രം
രാജ്യമാണുല്ലാഭാതുസ്സഹത്തെയാക്കയാൽ * ശ്രീരാമൻപഞ്ചവടി
യിൽവെച്ചുകാമിച്ചണഞ്ഞിടും രാവണാനജയാംശുപ്പണവയ്ക്കേകീ
വിരൂപതാ * മൂക്കാത്തവളേക്കണ്ടാഖരൻതൊട്ടുള്ള രക്ഷരും മ
ഹാത്താവാംരാമനോടുമുഖഞ്ചെയ്യാതെല്ലായ് * കൊന്നാനതിബ
ലംചേന്നുവരൻതൊട്ടുള്ള രക്ഷരേ മുനിമാക്കഹിതത്തിനായ് രാമൻ
സത്യാചരാക്രമൻ * ലങ്കയിൽപോയ് ശുപ്പണവവിരൂപഖരഭൂഷണർ
ഹതരായ് രാമനാ, ചെന്നാരാവണൻതന്നൊടോതിനാൾ * അദ്ദേഹ
നവർതൻനാശംകേട്ടുകോപാസ്ഥനായുടൻ തേരിലേറപ്പറപ്പെട്ടുമാ
രിചാത്രമെത്തിനാൻ * രാവണൻസീതയേമോഹിപ്പിക്കാനായ
പുതുരീതിയിൽ മായയേറുന്നപൊന്മാനായ് വിട്ടാൻ, താൻകൊണ്ടു
പോയവൻ * അവൻപൊൻമുഗമായ് തീൻസീതാസന്നിധിയെത്തു

നാൻ മായാവിയാമോഹനാംഗൻസംചരിച്ചുവരുന്നില്ലായ് * അതു കണ്ടോതിനാൾസീത, വിധിയാൽപതിയോടൻ ഇത്തോൽകൊണ്ടുവരുകാൽ! യെന്നായ്കല്ലനയെന്നപോൽ * ലക്ഷ്മണൻതന്നെയു വിടത്താക്കിച്ചിത്തവെടിഞ്ഞുതാൻ മാനിൻറപറകേരാമൻപോയമ്പുവില്ലുമായുടൻ * മഹാമായാവിയാമനാംരാമനെക്കണ്ടമാത്രയിൽ കണ്ടുകണ്ടില്ലയെന്നായിട്ടോടിയക്കാട്ടിലൊക്കയും * അടുത്തങ്ങനെ കണ്ടപ്പോൾരാമൻകോപിച്ചുവില്ലിനെ വലിച്ചുഗ്രശരംവിട്ടുകൊന്നാൻമായാമൃഗത്തിനെ * അവന്റുകേൾമന്ദേവററുചത്തുടുവാൽവിളിച്ചുതേ “മാലകുണ്ഡ! ഞാൻഹതനായ്” മായാ, നഗപരൻ, ഖലൻ * മുഴക്കത്തോടുമണ്ണുവുമടനേകേടുജാനകി രാമന്റെയെന്നാത്തുടേവിച്ചോതിലക്ഷ്മണനോടവരും: * ‘സെയമിത്ര! പോകനീവേഗംഹതനായ് രാമനന്ദൻ നിന്നോവിളിക്കുന്നുവേഗം, സഹായിക്കുകലക്ഷ്മണ! * സീതയോടവനുംചൊന്നാ ‘നംബ! രാമൻമരിക്കിലും പോകില്ലനിന്നെത്തന്നെയീയാത്രമത്തിൽവെടിഞ്ഞുഞാൻ * രാമൻകല്പിച്ചതിവിടെയിരിക്കുന്നാണുജാനകി! അതുകേൾക്കാതെഞാൻനിന്നെന്തുജിച്ചിടുകയില്ലെടൊ * രാമനെയൊരുമായാവികാട്ടിൽക്കുരന്തിക്കയാൽ സുന്ദരീ! നിന്നെവിട്ടീത്താനൊരുകാലടിവച്ചിടാ * യെയ്യപ്പെട്ടശക്തനിലരാമനെക്കാലുവാൻഭൂവി രാമാജ്ഞതട്ടിനിന്നോവിട്ടിന്നുഞാൻപോകയില്ലെടൊ’.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ദൈവകല്പനയാൽസെയ്യമായാമസ്സന്ദരിചൊല്ലിനാൾ ഭൂരവാക്കാലക്ഷണങ്ങൾചേർന്നുലക്ഷ്മണനോടൻ: * ‘അനുരാഗംനിനക്കെങ്കിലുണ്ടെന്നായറിയുന്നുഞാൻ ഭരതൻചൊല്ലിവന്നെന്നെക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നുനീ * നീകളെ നയമൻ, ഞാനല്ലമ്മട്ടുള്ളൊരുപാംസുലാ രാമൻമരിക്കിലുംകാലാൽപതിയാക്കില്ലനിന്നെഞാൻ * ശ്രീരാമൻവരുകില്ലങ്കിൽജീവനേത്താൻകളഞ്ഞിട്ടും ജീവിക്ക്‘ല്ലവനോടെന്റേവേർപാടഴലുമാണ്ടുഞാൻ * പോകയോൻ പ്ലയോചെയ്തനിന്നിപ്പുമറിവില്ലമേ നീതിമാൻജ്യേഷ്ഠനിൽചേരുന്നിന്നിപ്പുമിതിലെങ്ങുപോയ്?’ * അവരതന്നാവാക്കുകേട്ടുലക്ഷ്മണൻജീനചിത്തനായ് സീതയോടോതിനാൻതൊണ്ടുവിറച്ചുകൊണ്ടുതൽക്കുണം * ‘ഭൂവി . വി. നി. യെന്നോടിക്കൊടുവാക്കെന്തുരച്ചുനീ? കുറിയും, വലിയാപത്തങ്ങുതെന്നറിയുന്നുഞാൻ’ * ൧൫

നോതിയവളേവിട്ടുകരഞ്ഞുകൊണ്ടുവീട്ടുവാൻ അവൻജ്യേഷ്ഠന്റെകാ
ല്പാടനോക്കിട്ടുഭവേനപോയ്തുവ! * ലക്ഷ്മണൻപോയനേരത്തുകവ
ടാകുതിരാവണൻ ഭിഷ്ടവേഷാധരിച്ചിട്ടായാത്രമത്തിമലഞ്ഞിനാൻ *
ഭിഷ്ടവെന്നോത്തുടൻ സീതയാർപ്പുവന്തഫലങ്ങളും സാദരമഭ്യസനായു
ള്ളരാവണനായിനരുകിനാര * ചോദിച്ചവളൊട്ടുപ്പുൻതാഴ്ന്നായ്
മുഴുവായ്; 'പ്രിയേ! വനത്തിൽതനിമേവാഴ്ന്നീയരാകുന്നു? സുന്ദരി! *
നിന്നുപുനാരുഭാതാവർപതിയാരു? വരാതെന്ന! മുമ്പേയ്പോലെതനി
മേവാഴുന്നതിവിടെന്നിനായ് * നിജ്ജനക്കാട്ടിലേപ്പുണ്ണശാലയിൽമുനി
പതിപോൽ ദേവസ്ത്രീചൊക്കാത്തസൗധാർദ്ധ്വാനീയെന്തിരിപ്പതും*

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടുസീതയുത്തരമോതിനാരും പ്രാബല്യ
ത്താൽരാവണനേഭിഷ്ടവെന്നുനിനയ്ക്കായ്: * 'ശ്രീമാൻദശരഥൻഭൂ
പനവനുസുതൻനാലുപേർ അതിൽജ്യേഷ്ഠൻരാമനെന്നുകീർത്തിമാനെ
ന്റെവല്ലഭൻ * കൈകേയിതൻവരമുലംതാതനീരേഴുവന്തരം കാട
വന്നേകിയിവിടെപ്പാക്കുന്നനജനോടുമായ് * ജനകന്റെമകൾ, സീത
യെന്നപേരൽപ്രസിദ്ധ്യാൻ ശൈവമാംവിൽമുറിച്ചെന്നേവേട്ടാൻ
ശ്രീരാമനാമ്പ്രഭു * രാമബാഹുബലതൊണ്ടിക്കാട്ടിൽവാഴുന്നൻ ഭയം
പൊന്നാണെക്കണ്ടുകൊല്ലാനായ്ചോയിരിക്കുന്നിതെൻപരി * പിന്നെ
ജ്യേഷ്ഠന്റെഗർവ്വത്തേക്കേട്ടിപ്പോൾപോയിലക്ഷ്മണൻ അവർകൾക്കി
നാൽപേടിയിയേന്യേവാഴുന്നതാനിഹ * വനവാസത്തിലേവാത്തയെ
ല്ലാംഞാനോതിയിങ്ങനേ അവർവന്നിട്ടുനിൻപൂജചെയ്തിടവിധിപോ
ലവേ * യതി, വിഷ്ണുസ്വരൂപൻതാൻപൂജിച്ചെന്നതുകൊണ്ടുഞാൻ അ
രക്കർനിറയുമ്പോരക്കാട്ടിലുണ്ടാക്കിയാത്രമം * ചോദിക്കുന്നതിനുമു
ഖമെൻമുമ്പിൽസത്യമോതണം ആരുനീഭിഷ്ടവേഷത്തോടിക്കൊടുക്കാ
ട്ടിൽവന്നാവൻ?.

രവണൻ പറഞ്ഞു.

ലങ്കേശൻഞാനാളാക്കി! ശ്രീമാൻമണ്ഡോദരീപതി നിനക്കവേ
ണ്ടിയിരൂപമെടുത്തേഞ്ജലോചനേ! * ജനസ്ഥാനത്തുചതയായ്ഭാ
ഗ്യാക്കൾവരമുഷണൻ എന്നൊൻസോദരിചൊന്നെന്നേയയച്ചാജീവിടെ
ത്തിങ്ങാൻ * രാജ്യം, ബലം, ധനമതുംവിട്ടുകാട്ടിൽവസിച്ചിടം നരനാ
മാമനേവിട്ടരാജാവെന്നേവരിക്കുനീ * മണ്ഡോദരിശ്ശമേലായ് നീവഴു

കെൻപട്ടരാജ്ഞിയായ് ഭാസനാണുനിനക്കീത്താൻനീയെൻസപാമിനി
യാകുക * ദിക്പാലരേജ്യയിച്ചോൻതാൻചീഴ്ന്നതിൻപടങ്ങിൽ ക
രംഗ്രഹിച്ചനീയെന്നൊന്നാമയുള്ളവനാക്കുക * നിന്നമൂന്നോടനിന്നോ
താൻയാജിച്ചുപണ്ടുസന്ദർശി! “പണയംചെയ്തപ്പോൾ ഞാ”നെന്നെ
ന്നോടവനുമാതിനാൻ * അഭയാപദയംമൂലംതാൻവനില്ലസ്സപയം
വരേ അനുതൊട്ടെൻറവളെയംവിരമത്തിങ്കൽമഗ്നമായ് * നീകാട്ടി
ലുണ്ടെന്നുകേട്ടാപ്പൂർവ്വസ്സേഹംനിമിത്തമായ് വന്നതൊന്നെൻശ്രമത്തേനീ
യിപ്പോൾസഫലമാക്കുക.

ശ്രീഭേവീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

ര മ മ യ ണ ക മ റ ,

ഇരുപത്തെട്ടാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തെട്ടാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഭോഷംചേർന്നാവാക്കുകേട്ടസീതയേറെബുദ്ധ്യെത്തൊടും വിറച്ചു,
റപ്പിച്ചുചിത്തം, വാക്യമീവിധമോതിനാൾ: * കാമമോഹിതനായ്ചീ
തവാക്കേന്തൊതുങ്ങുവാവനെ! വ്യഭിചാരിണിയല്ലീതാൻവിശേഷിച്ചും
കലാംഗന * ലങ്കയ്ക്കുപോകവേഗംനീരാമൻനിന്നെവധിച്ചിടും ഞാൻ
നിമിത്തംനിനക്കിന്നമരണംവന്നിടംഓലം * ഇതോതിയുടജ്ഞതിങ്കൽ
പോയവൾവഹ്നിസന്നിധൗ പോകപോകെന്നുചൊല്ലിട്ടജ്ഞദ്രോ
ഹിയരക്കനേ * നിജരൂപമെടുത്തെയുടജ്ഞതിലുടൻശാൻ ഭയന്നു
കരയുസീതയേഗ്രഹിച്ചബലത്തിനാൽ * “രാമ!രാമ!ലങ്കയ്ക്കു!”യെ
ന്നധികംവിളികൂട്ടിനാൾ എടുത്തുതേരിലേററിട്ടാപ്പാവിവേഗംതിരിച്ചു
തേ * പോംവഴിക്കരുണൻപുത്രൻജടായുസ്സുതടുക്കയാൽ അവക്കു
മ്മിലക്കാട്ടിലുണ്ടായ്വലിയസംഗരം * അവനേക്കൊന്നുകരരിപ്പക്കു
പോലെകരഞ്ഞിടും സീതയേക്കൊണ്ടുപോയ്ലങ്കയ്ക്കായിട്ടാരുക്കുസർ
ധിപൻ * രാക്ഷസസ്രീകളോടൊത്തുവെച്ചശോകവനത്തിലായ് തൻ
നിഷ്ഠയിൽനിന്നിളകിലവൾസാമാദികൊണ്ടുമേ * രാമനാമാനിനേ
ക്കുറഞ്ഞുമോദമായ്ക്കൊണ്ടുപോരവേ വരുംലങ്കയ്ക്കുണനേക്കുണ്ടുവിഷമം

ചെയ്തെന്നുനി * തനിയേസ്വതന്ത്രവിട്ടിവിടെനിന്നവന്നുനി പാ
 വിതൻവിളികേട്ടിട്ടെ'ന്നായിച്ചോരിച്ചുപാലവൻ * ലക്ഷ്മണൻചൊ
 ല്ലിനാൻ: 'സീരാവാക്ശരപ്പീഡമൂലമായ് പ്രഭോ!ഞാൻവന്നിവിടെയ
 കാലയോഗത്തിനാശ്ചര്യം * അവർവേഗാലാത്രമാനിഷ്ടപോയ്നോ
 ക്കീഴ്ചമാണ്ടുടൻ സീതയേത്തേടവാനായിത്തുടങ്ങിരണ്ടുപേരുമായ് *
 നിലത്തുവീണപാകറായ്കിടക്കുന്നജടായുവിൻ സമീപത്തെത്തിനാര
 ങ്ങമിങ്ങുതേടിനടന്നവർ * 'രാവണൻകൊണ്ടുപോയിപ്പോൾസീത
 യേതാൻതടുക്കയാൽ പാപി,യെന്നേരണത്തിങ്കൽവീഴ്ന്നി'ന്നെന്നര
 ചുവൻ * ഇതോതിച്ചത്തുടൻരാമൻസംസ്കാരാദികൾചെയ്തതേ ശേ
 ഷക്രിയകളാചെയ്തു,തിരിച്ചുരാമലക്ഷ്മണൻ * കബന്ധനേക്കൊന്നരാ
 മൻശാപമോക്ഷത്തെയേകിനാൻ അവനെറവാക്കാൽസുഗ്രീവസഖ്യ
 വുചെയ്തുരാവവൻ * വീരനാമ്പാലിയേക്കൊന്നാൻ,കിച്ഛിന്ധാരാജ്യ
 മുത്തമം സഖ്യഞ്ചെല്ലൊരുസുഗ്രീവനേകിനാൻകാശ്വസാദ്ധ്യമായ * വ
 ഷ്കാലത്തുസെതുമിത്രീയോടുംപാതവിടത്തുതാൻ രാവണൻകൊണ്ടു
 പോയുള്ളശിഷ്ടസീതയേയേന്തവൻ: സെതുമിത്രീയോടോതിരാമൻ
 സീതാചരണപീഡയാൽ: 'കൈകേയിതൻമനോഭാവമെല്ലാംസാധി
 ചുലക്ഷണ! * കാഞ്ചീലസീതയേതാനും,ജീവികിലവളെന്നിയേ അ
 യോല്പ്രയ്ക്കുവളേവിട്ടുപോകയുംചെയ്തുചില്ലത്താൻ * രാജ്യംപോയ്,കാ
 ടിലായ്വാസ,മഹ്വൻചത്താതുനഷ്ടമായ് ഏവിപ്പിക്കുന്നുൾദൈവമെ
 ന്നുചെയ്യേണ്ടതാണിനി * പ്രാണകൾക്കുവരാനുള്ളതൊന്നുമുൻപറി
 വാസ്തവം നമിക്കുമപ്പ!മേലെതുകഷ്ടാവസ്ഥവേദിക്കുമോ? * മനവംശത്തി
 ലുണ്ടായരാജനന്ദനരാണനാം പൂർവ്വകർമ്മത്തിനാൽകഷ്ടപ്പെടുന്നീകാട്ടി
 ലിങ്ങനേ * നീയുദോഗങ്ങളേവിട്ടിട്ടെന്നോടൊന്നിച്ചവന്നതേ കർമ്മ
 ത്തിനാൽഭുജിക്കേണ്ടുവൻഏവംനീഭുജിക്കുക * ആരംഭമുടൈവംശ
 ത്തിലെന്നേപ്പോലെദിഗ്രനായ് ഏവിയായ്,ക്ഷീണനായുണ്ടായില്ല
 ങ്ങാകയുമില്ലെടോ * ഏവാബ്ധിയിൽമുങ്ങിത്താനെന്നുചെയ്യേണ്ടുല
 ക്കണ! വഴിയുകരകേറാനില്ലില്ലിങ്ങൊരുസമാധവം * ധനം,ബലവു
 മില്ലേകൻ,നീവീരൻകൂടിയുണ്ടുമേ സ്വകർമ്മഫലഭോഗത്തിലാരിൽകോ
 പിടുകുസോദര * കന്തിൽവന്നിസ്രസഭപോലുള്ള രാജ്യമതങ്ങുപോയ്
 വാസവുകാട്ടിലായ്ദൈവവിധിയേയാരറിഞ്ഞിടം * ചെറുപ്പംസീത
 ളെന്നാലുംനമ്മോടൊത്തുതിരിച്ചവൾ ഏഴുദൈവം,തരുണിയാമവൾ

ക്കുംഓഖമേകിനാൾ * പാതിവ്രത്യം, നല്ലശീല, മതിസ്സേ, ഹവദുള്ള വര
 അവാർക്കലങ്കയിൽപോയാലെന്നുഓഖംഭവിക്കുമോ? * സീതയാരാവണ
 ന്തെൻവശത്താകില്ലെങ്കൂണ്! ധൃതയേപ്പോലെങ്ങനയാംജനകൻമ
 കളുത്തമ* നിബ്ബന്ധത്തിൽപ്രാണനേയുംതുജിക്കുമവരംലക്ഷ്മണ! രാവ
 ണന്റെവശത്തായിത്തീരുകില്ലെന്നുനിശ്ചയം * മരിച്ചുസീതയെന്നാകി
 യ്തൊന്നുംപ്രാണൻകളഞ്ഞിടുംഅസ്സന്ദ. പിമരിച്ചു ന്നാൽത്താനിരിക്കുന്ന
 തെന്നിനായ് * ഇവണ്ണകരയുപകജ്ജ്ഞാനാരമനോടൻ നീതി
 മാൻലക്ഷ്മണൻസത്യവാക്കുശപാസത്തിനോതിനാൻ * ഭീരുതപത്തെ
 കളഞ്ഞിട്ടുവെയ്ക്കപ്പെടുകനീവിഭോ! രാക്ഷസാധമനേക്കൊന്നുസീതയേ
 കൊണ്ടുപോനിടാം * ആപദിസമ്പദിയെയാൽ | സമരാസ്താഴുന്ന
 വർധിരർ | ചപലന്മാരാനിവയിൽ | മുങ്ങിത്താഴുന്നവർരാമ. || സുഖ
 വുംഓഖവുംരണ്ടുംദൈവായീനത്തിൽവന്നിടും ആത്മാവിനല്ലഭേമത്തി,
 നെന്നുഓഖിപ്പതിനത്തിൽ * രാജ്യപോയ്കാട്ടിലാസ്താസംസീതാവേർ
 പാടുമെങ്ങനേ വന്നിപ്പോൾ; നല്ലകാലത്തമ്മട്ടിലെല്ലാംതിരിച്ചുമാം *
 സുഖഓഖങ്ങളേയെന്നന്നാലുംതാന്താൻഭജിക്കണം മറിച്ചില്ലതിനാൽ
 ഓഖംതുജിച്ചീടുകരാഘവ! * വാനരന്മാരുണ്ടനേകംപോയിടുംനാലുദി
 ക്കിലും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നീടുംസീതാചാർത്തയശേഷവും * മാഗ്ഗ്
 സ്ഥിതിയറിഞ്ഞാൽത്താനവിടെപ്പോയ്ക്കരാകുമോട്ടിയാപ്പാപിയേക്കു
 ന്നസീതയെക്കൊണ്ടുവന്നിടാം * സൈന്യത്തോടുംഭരതശത്രുസ്തന്മാരേവ
 രത്തിനാം ശത്രുക്കളേവധിച്ചീടാംഓഖിച്ചീടുന്നതെന്നിനായ് * ദിക്കശേ
 ഷംജയിച്ചുൻപണ്ടൊരുതേരാലെയാരാലു ആവംശത്തിൽജനിച്ചാൻ
 നീഓഖിക്കുന്നതുകതമോ * സുരാസുരരെയെല്ലാംതാനേകൻപോരുംജ
 യിക്കുവാൻസഹായിക്കിൽപിന്നെയെന്തീക്കലാധമദശാസ്ത്രനേ * വിദേ
 ഹനേക്കൊണ്ടുവന്നോ സഹായത്തിന്നരാഘവ! കൊന്നിടാംഓഷ്ടനായ്ഭേ
 വശത്രുവായുള്ള രക്കനേ * സുഖസ്വാനന്തരംഓഖംഓഖസ്വാനന്തരംസുഖം
 തേർവണ്ടിപോലയാണൊന്നുമാത്രംവരികയില്ലതിൽ * സുഖഓഖങ്ങൾവ
 രവേമനസ്സാനിളകീടുകിൽ ശോകാബ്ധിമഗ്നനാം, പിന്നെസ്സുഖിയോ
 കില്ലൊരിക്കലും * ഇന്ദ്രനംവലതാംഓഖമാണ്ടില്ലേപണ്ടുരാഘവ! ദേവ
 ന്മാരിരൂപമാനഹുഷണായ്ക്കൊടുക്കയാൽ * ബഹുവർഷഗണപാ
 ത്താൻതാമരപ്പൂവിനുള്ളിലായ് ദേവന്മാരറിയാതിന്ദ്രൻ, തൻപടംവിട്ടു
 ഭീരുവായ് * പിന്നെക്കാലംതിരിഞ്ഞപ്പോൾനിജസ്ഥാനത്തെ ചാണ്ടവൻ

ശാപത്താൽനശിച്ചുപോയവർക്കുവേണ്ടി വീണ്ടും പൊതുവായി വിളിക്കുക * ഇത്രയും നീയെക്കൊതിച്ചുപിന്നവമാനിച്ചുവിപ്രരേ അഗസ്ത്യകോപംപൊന്നാക്കി ചമച്ചാഭിമാലനേ * അതുകൊണ്ടാപത്തുവരുംനേരവുമുണ്ടാകട്ടെ ഉത്സാഹത്തിൽ മനംവെച്ചുവാഴ്ന്നുവെച്ചിട്ടുള്ളവൻ * സർവ്വജ്ഞൻ നീമഹാഭാഗ! സമസ്തർക്കങ്ങൾ നീക്കിക്കളയേ! കഷ്ടപ്രാകൃതനല്ലോലൈയേറെടുവിപ്പതെന്തീ *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ലക്ഷ്മണൻ വാക്യമീവണ്ണമേകേട്ടിട്ടു രാവണനാൻ ഭദ്രമെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു മോദനായ് ഭവിച്ചതേ *

ശ്രീഭദ്രദാസഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം

രചനാകാരം

ഇരുപത്തൊൻപതാമദ്ധ്യായം

— അഭിമുഖം —

മുപ്പതാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

അവരീവണ്ണമോതിട്ടു നിറുത്തിയതരത്തിലായ് വാനിൽനിന്നിട്ടു ഗവാൻനാരദൻ മുനിവന്നതേ * സ്വരഗ്രാമം വിളങ്ങുന്ന “മഹതി” വീണമീട്ടിയും ബൃഹദ്രഥം സാമഗാനഞ്ചയ്യും രാമനെയൊണ്ടവൻ * മുനിയേക്കണ്ടെഴീറ്റിട്ടു രാമ, നേകീവുഷംഗുളം ചെയ്താസനാം പാട്ടുണ്ടെത്തേജസ്സേനവൻ * ശ്രേഷ്ഠയാം പൂജയെക്കൊണ്ടു തൊഴുകയൊടുക്കി പൂജ മുനിയൊല്ലിട്ടു രിക്കിലായിരുന്നതൊരുവസന്തമൻ * സൗമിത്രിയോടു കൂടി ചിട്ടവാഴ്ന്ന രാമനൊടൊന്നു നാരദൻ കശലപ്രശ്നം ചെയ്താൻ മുനിവരൻമുദാ * ഭദ്രമിഷണെന്നു നീരാമ! പ്രാകൃതൻ നരനെന്നപോൽ സീതയെക്കൊണ്ടുപോയ് ഭദ്രരാവണൻ ഞാനറിഞ്ഞത് * ഭദ്രലോകത്തു പോയപ്പോൾ കേട്ടു ഞാൻ സീതയെക്കണ്ടവൻ തൻ നാശമറിവില്ലാതെ മോഹത്താൽ കൊണ്ടുപോയതായ് * നിന്റെ ജന്മം രാവുശ്രേഷ്ഠ! പൈതൃകം ത്വന്റെ റവധത്തിനായ് * അതിനായ് സീതയെക്കൊണ്ടുപോയവൻ നരപാലക! * മുൻജന്മത്തിൽ വൈഭവമിതപസ്സുള്ള ചന്ദ്രകന്യകാ തവിക്കുന്നാറുദരിയേക്കാട്ടിൽ കണ്ടാൻ ഭഗവാനൻ * ഭാഗ്യവാനവേക്ഷി

ചാനവലോഘനരാവനൻ തളിക്കളഞ്ഞുളവവൻപിടിച്ചാൻവേണി
 യിൽബലായ് * സുർശംകൊണ്ടുചിട്ടച്ചുളള ദേഹംപോക്കാൻനിനച്ചുടൻ
 ദശസ്ത്രനാശ്വപിച്ചേററംകോപിച്ചാത്താപസീമണി * “ഇദ്ദേഹംവിട്ടു,
 ദിവ്യസ്രീയായ് ഞാൻമന്നിൽജനിച്ചിടം ഏഷ്! നിന്നുനൈശത്തിന്നെ
 ന്നായ” ദേഹംതൃജിച്ചുടൻ * അവരലക്ഷ്മിശാമയ് വന്നുകൊണ്ടു
 പോയിശാനനൻ കലനാശത്തിനായ്, മാലയെന്നോക്കുപൊന്നിന്നൊ
 പ്തമായ് * വിണ്ണോരത്നിക്കയാൽനീയുരവണൻറവയത്തിനായ് അ
 ജനാംവിഷ്ണുവിന്നാശാലജപംശേജനിച്ചതേ * സതി, ധമ്മീഷു, വൈദേ
 ഹീ നിന്നോദ്ധ്വാനിച്ചുസർപ്പദാ അവനവശയാസ്താക്കുന്നങ്ങനീയെയ്യമാ
 ളുക * അയച്ചിന്ദ്രൻഭാജനത്തിൽകാമധേനുവിനുള്ളപാൽ സീതയ്ക്കു
 പാനഞ്ചെയ്താനായ് കുടിച്ചാസ്സുധയേയവര * പൈദാഹങ്ങളുമില്ലാ
 തെവാഴുന്നപ്പാൽ കുടിക്കയാൽ കണ്ടേൻ. തണ്ടാരിതരക്കണ്ണിസീതയേ
 ഞാൻഗുഹാത്മമ് * അവനേക്കൊല്ലവാൻഞാനിന്നൊരുപായംപറ
 ണതിടാം വ്രതമൊന്നതുലാമാസത്തിങ്കൽനീയാചരിക്കണം * നവരാ
 ത്രപവാസംശ്രീദേവീപൂജയതും, ഗുപ! ജപവും, ഛോമവും, വേണമുണ്ടാ
 കംസവ്സിദ്ധിയും * ശുദ്ധജന്തുക്കളേക്കൊന്നുദേവിക്കുബലിനരകിനീ
 പത്തിലൊന്നതിൽമോമിച്ചാൽമമാശക്തനതാംഭവാൻ * വധിവി
 ഷ്ണുചരന്മാരുംപണ്ടുനോറീവ്രതത്തിന്നേ സ്വഗ്ഗ്വമദ്ധ്യത്തിൽവാണീടുമി
 ന്ദ്രനുംനോററിതങ്ങനേ * സുഖിയെന്നാകിലുംനോൽക്കാംനവരാത്രിവ്ര
 തംശുഭം വിശേഷിച്ചുകഷ്ടകാലമുള്ള വന്നോറുതീരണം * ഇവവ്രതം
 കൈശികൻനോറുശങ്കയില്ലതിൽരാഘവ! വസിയ്ക്കനും, കശ്യപനും, ഭീ
 ഗുവുംനോററിതങ്ങനേ * ഭാഗ്യയേക്കൊണ്ടുപോയപ്പോൾനോററാനിതു
 ബൃഹസ്പതി അതിനാൽനോല്ലുണന്നീയുരവണൻറവയത്തിനായ് *
 വൃത്രനാശത്തിനായിന്ദ്രൻനോററീയുത്തമമാംവ്രതം ത്രിപുരാസുരരെ
 കൊൽവാൻനോററാൻശങ്കരനുംപുരാ * മധുനാശത്തിനായ് വിഷ്ണുമേ
 രവിൽവെച്ചുനോറുതെ വിധിപോലതിനാൽനീയുഹോധേയായ് നോ
 ല്ലുകീവ്രതം *

ശ്രീരാമൻ പറഞ്ഞു.

ദേവിയാരെന്താമാഹാരമെമ്മടുങ്ങായതെന്തുപേര്? വ്രതമെന്തെ
 ട്ടു? വിധിപോൽചൊല്ലുസർവ്വജ്ഞനാണനീ *
 നാരദൻ പറഞ്ഞു :
 കേൾക്കരാമ! സഭാനിത്യ, യാദൃശക്തി, സനാതനീ ഭൂഷണാശംസവ്

ഞേളംപൂജിക്കിലേകുവോൾ * ജന്തുക്കൾക്കൊക്കെയുംബ്രഹ്മാദികൾക്കുമു
ലമായവൾ അഗ്നുകുതിയെന്നിയേയാക്കുമിച്ഛകാൻകൂടിവയെഴോ* എൻ
താതനാസ്സച്ഛിശക്തി,രക്ഷാശക്തിഹരിക്കവൾ തദ്രുണസംഹാരശക്തി,
പരാശക്തിയുമാണവൾ * നല്ലതോചീത്തയോയെന്നൊന്നിലോകങ്ങ
ളിലൊക്കെയും അവയെല്ലാംശക്തിയവൾഅവൾക്കല്ലത്തിയെങ്ങനെ?
ബ്രഹ്മാവുംവിഷ്ണുവുതദ്രുദ്രികൾചന്ദ്രസൂര്യരും ഇന്ദ്രാദിവിഷ്ണുരെല്ലാരു
മില്ലാത്തുള്ളയുഗാദിയിൽ * മൂലപ്രകൃതിയാപൂർണ്ണസുതപാദിഗുണമറ
വൾ പരവ്യയഷ്ണനോടൊത്തു കളിച്ചിടുന്നരാഘവ! * അവൾഗുണയാ
യ്പിന്നെലോകംസൃഷ്ടിച്ചിടുന്നതേ ബ്രഹ്മാദികളെ മുൻസൃഷ്ടിച്ചവയ്ക്കേ
കീഴ്ശക്തികൾ * അവളേയറിയുന്നൊന്നിസ്സംസാരക്കുട്ടിത്തുപോം
വേദാഗ്ര,വേദനിമിച്ഛോൾ,ബ്രഹ്മവിദ്യ,ധരിക്കുനീ. * ഗുണകർമ്മവി
ഭാഗംകൊണ്ടവൾക്കുള്ളായപേരുകൾ ബ്രഹ്മാദികൾക്കുമെണ്ണാവാ
നല്ല,ഞാനെന്തു ചെയ്തവൾ? * സ്വപരവ്യേഷ്ണനുംചേർന്നുളൻപത്തൊ
ന്നക്ഷരങ്ങളും കൂടിച്ചേരുന്നപേരെല്ലാംദേവിയുള്ളതു,രാഘവ!*

രമൻപറഞ്ഞു.

ഇതുവ്രതത്തിൻറവിധിയേച്ചുരക്കിയൊല്ലണമുനേ! ഇന്നത
ന്നെതുടങ്ങാംഞാൻഭക്തിയായ് ദേവിപൂജയും *

നരൻ പറഞ്ഞു.

സമസ്ഥാനത്തുപീഠംവെച്ചതിൽസ്ഥാപിച്ചുദേവിയേ വിധിയാ
യൊൻപതുദിനംവസിക്കുകപവ സമാധ്യ * ഇക്കർമ്മത്തിന്നുഞാനാ
ചാർന്നായിട്ടുളവിച്ചിടാം ഭേദകാര്യംഫലിക്കാനയ്യത്സാഹിക്കാംരഹു
ലഭമ *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ആവാക്കുകേട്ടുള്ളതെന്നായോർത്തുരാമൻപ്രതാപവാൻ നല്ലപീ
ഠത്തെയുണ്ടാക്കിസ്ഥാപിച്ചാൻമംഗളാംബയേ * വിധിയെല്ലാത്തുപൂജി
ച്ചാൻവ്രതത്തോടുംബയേഹരി ആയദ്രിയിൽവെച്ചുകുന്നിതലാമീരണ്ടു
മാസമായ് * ഉപവാസത്തോടുംരാമൻനോറാനന്തമമാവ്രതം ഹോമ
വുംവിധിപോൽചെയ്താൻപൂജയുണ്ടെലിദാനവും * രാമലക്ഷ്മണർയോജി
ച്ചുനോറാൻനാരദനിഷ്ഠമായ് അഷ്ടമിക്കുൾരാത്രികുദേവീഭഗവതീശി
വാ*സിംഹവാഹനയായിട്ടുൾശനംനരകിനാൾമുദാ ഗിരിശ്രംഗത്തിൽ
നിന്നുദാരാമലക്ഷ്മണരോടവൾ * ഇടിവെട്ടുന്നപോൽചൊന്നാൾസ
ന്തോഷിച്ചിട്ടുഭക്തിയാൽ.

ദേവിപറഞ്ഞു.

രാമ!രാമ!മഹാബാഹോ!തോഷിച്ചുനിൻപ്രതത്തിനാൽ മനസ്സിലുള്ളിഷ്ടമായവരോചിച്ചുകൊറുകനീ * രാവണന്റെവധത്തിനായ് വിണ്ണോരത്രിയൊരാൾ വേർപെട്ടുപോയവനായിട്ടുണ്ടായ് നാരായണാംശമായ് * മത്സ്യത്തിൻവടിവായ് മൂന്നുകൊന്നിട്ടാരാക്ഷസേശനേവേദങ്ങളേനീരക്ഷിച്ചുദേവന്മാർക്കുഹിതത്തിനായ് * ആമതൻ വടിവാണിട്ടുധരിച്ചു മന്ദരാദ്രിയ സന്തോഷിച്ചിപ്പിപ്പിണ്ണോരേപ്പാലാഴി മമനത്തിനാൽ * പന്നിതൻ വടിവായ് പണ്ടുഭൂമിയേത്തേറുകൊണ്ടുനീ ഉയർത്തിയാഹിരണ്യാക്ഷനിഗ്രഹം ചെയ്തരാഘവ! * കൊന്തുമിരണ്യകശിപുവേയുംനീനരസിംഹമായ് പ്രഹ്ലാദനേരക്കു ചെയ്താനായിട്ടുരഘനന്ദന! * ഇന്ദ്രനന്ദനായ് പിന്നെദേവകാതു്യത്തെ നേടുവാൻ വാമനാകൃതിയായിട്ടു പതിച്ചു ബലിയേദവാൻ * എൻവിഷ്ണുവിനാംശമോടും നീയപ്പരശുരാമനായ് മനക്കുറുതി ചെയ്തിട്ടു വിപ്രകായേകിഭൂമിയേ * ഇന്നവണ്ണമേശ്വരമൻപുത്രനായി ജനിച്ചു നീ ദേവന്മാരെക്കയർത്തിച്ചിട്ടാണ് രാവണപീഡയാൽ * ദേവാംശമായ് ബലംകൂടുകപികൾതേസഹായമായ് ഭവിക്കുമിവരെല്ലാരുമെൻ ശക്തിയോടുകൂടിയോർ * ശേഷാംശമാണിന്നനന്ദൻകൊല്ലും രാവണപുത്രനേ സംശയിക്കേണ്ടിതിൽ ചെറുപാപമില്ലാത്തരാഘവ! * വസന്തകാലത്തവിടെ കേന്ദ്രാപുഷിക്കുകെന്ന നീ പിന്നെ രാവണനേക്കൊന്നു സഖമായ് വാഴ്കരാജ്യവും * പതിനോരായിരം വർഷം നന്നായാണ്ടിട്ടു മണിയിൽ നീ സ്വർഗ്ഗലോകംഗമിച്ചാലും പിന്നെയെൻ രഘുനന്ദന!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

മറഞ്ഞിതോതിയദ്വേവി, സന്തോഷിച്ചേറെരാഘവൻ പ്രതംസമാപ്തമാക്കിട്ടു തിരിച്ചാൻ ഭഗമീദിനേ * വിജയാപുഷ്പം ഭാനുക്കുളം ചെയ്തിട്ടു നേകമായ്. * കപിവരബലയുക്തൻ സാനന്ദൻ ശ്രീമണാളൻ ! തെളിയിലഖിലനാഥാപ്രേരിതൻ പൂർണ്ണകാമൻ ! ജലനിധിതടമാണ്ടു സ്നേഹവൃന്തിതൂതുകൊന്നാ ! നമരരിപുഭഗവ്യൻ തന്നെ വൻകിത്തിയോടും || ഭക്തിയോടാരുകേരുകുണീദ്വേവീചരിതമുത്തമം സാവൻബഹുസുഖ

അതാടുംപരമാംപദമാണ്ടിടം * വിസ്താരമായ് വേറെയുണ്ടുപരാന്നു
 ഉനേകമായ് അവയൊന്നുമിതിന്നൊപ്പംവരില്ലെന്നെൻറനിശ്ചയം *

ശ്രീഭേരീഭാഗവതം മൂന്നാംസ്കന്ധം-

നവരത്നപ്രതകഥനം

മുപ്പതാമദ്ധ്യായം

മൂന്നാം സ്കന്ധം സമാപ്തം

ശ്രീ ലളിതാംബികാദൈവനമഃ

ശുഭം.

നാലാംസ്കന്ധം

ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

ജനാമജയൻ പറഞ്ഞു

വേദപ്രാസ! മുനിശ്രേയ്യാ! ചോദ്യിച്ചീടുന്നതിന്നൊടായ് ഞങ്ങൾ
 ക്ഷമകുചംവർത്തിച്ചു പുണ്യനിധി! വിഭോ! * ശുഭസേനസുതൻ, ശ്രീ
 മാൻ, വസുദേവൻ, പ്രതാപവാൻ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടവൻപുത്രഭാവത്തേ
 ഹരിയാണ്ടതായ് * ദേവന്മാർക്കുപുഷ്പനവൻ, നാമമാനകദന്ദി അല
 മ്ബിഷൻ, കംസകാഗ്രഹത്തിൽ പാർത്തതെന്തിനായ് * ഭാര്യദേവകി
 യോടൊന്നിച്ചു നവൻതെറ്റുകയല്ലതാ യയാതിവംശജൻ കംസൻ
 പിന്നെ ദേവകിപുത്രാം * ആറുപേരേനിഗ്രഹിച്ചതെന്തു മൂലമൊരു
 നേ? കാരാഗ്രഹത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനെക്കൊണ്ടു ജനിച്ചതും * ഗോകുല
 ത്തിങ്കലുപനേക്കൊണ്ടു പോയതുമെന്തിനായ്? കൃഷ്ണനാരുജ്ജ്വലവിട്ടു
 ജനമെടുത്തതും * പിതാക്കൾ, ചങ്ങലക്കെട്ടിൽ വാണതും പിന്നെയെ
 ന്തിനായ്? ജഗത്സൃഷ്ടിക്കുവിരുതൻ, മാതൃഗർഭത്തിൽ വാണമേ * പിതാ
 കൾ, വൃദ്ധരവരേവേർപെടുത്താത്തതെന്തു ചാൻ? കൃഷ്ണനാപേരമാത്മാ
 വേജനിപ്പിച്ചു ചാർവക്കുമോ * മഹാത്മാന്മാരൊക്കെത്തന്നെ മുമ്മെ
 ന്തുതാൻ? കാസൻകൊന്നൊരുപുത്രന്മാരാര? കല്ലിലടിക്കുവേ * വാ
 ണിൽപോയെട്ടുകയ്യോടുന്നിന്നു ബാലയുമാരുവൻ? അനേകംഭാഷാജ്ഞ

ജെ കൃഷ്ണൻഗാർഹസ്ഥ്യമെങ്ങനേ? * എന്തെല്ലാം ചെയ്തു ഭഗവാനെമ്മട്ടു
 ടൽവെടിഞ്ഞതും? കൃഷ്ണന്റെ ചരിതം ഞാനിജ്ജനം ചെയ്തിട്ടു കേൾക്കു
 യാൽ * ഭൂമിക്കു നൈമനീതാൻ സുകൃതമായിട്ടു രയ്യണം ധർമ്മൻറെ
 നയന്മാരാം പണ്ടേയ്ക്കു ജ്യേഷ്ഠസിന്ധത്തമർ * നരനാരായണന്മാരാം മഹാനാ
 രാമനീശപരർ ആഹാരമാശയുവിട്ടോർവെന്നോർ കാമാഭിയാദുമേ *
 വിഷ്ണുവിന്നു ശത്രുന്മാർ, ജഗൽക്ഷേമത്തിന്നേറെനാൾ നൽകപം ചെയ്
 യ്തേ പണ്യം കൂട്ടുംബദരികളത്രമേ * അവർതന്നു ശമായ് വന്നോർ കൃ
 ണ്ണാജ്ഞനർ മഹാബലർ എന്തൊക്കെ സർവ്വജ്ഞൻ നാരദാദിമുനീശപ
 രർ * നരനാരായണർ വാഴുന്നിന്നു മായവരെങ്ങനേ കൃഷ്ണാജ്ഞനന്മാരാ
 യിട്ടു വേദേദേഹമെടുത്തതും? * മോക്ഷത്തിനായു ഗ്രതപം ചെയ്തു ജമുനി
 സത്തമർ ദേഹാകയ്ക്കൊണ്ടതെമ്മട്ടത്തപ കൂട്ടുന്ന യോഗികൾ * ശു
 ഭ്രൻധർമ്മിയുനായിട്ടു മരിച്ചാൽ ധനാംദ്രധം ശുഭ്രൻസഭാചാരനെ
 ന്നാൽ ഭിജനായു ഭാവിച്ചിട്ടും * ശാന്തൻ നിരാശനെന്നാകിൽ ബ്രാഹ്മ
 ണൻ മോക്ഷമാണ്ടിട്ടും നരനാരായണർ മാത്രം കാണാൻ വിപരീതമായ് *
 കർമ്മത്താൽ ശാന്തരാം വിപ്രരവരെങ്ങനേ ജാതരായ് പിന്നെക്കുത്രിയ
 വംശത്തിൽ, ശാപങ്കൊണ്ടായിരിക്കുമോ? * വിപ്രന്മാർക്കുത്രിയന്മാരാ
 യ് ഭവിക്കാൻ നുകാരണം? നശിച്ചയാദവർ വിപ്രശാപത്താലെന്നു കേ
 ട്ടുതാൻ * കൃഷ്ണന്റെ വംശം ഗാന്ധാരിശാപത്താൽ പോയിതെന്നുമേ
 പല്ലു നേക്കൊണ്ടു പോയതെ വൃണ്ണശംബരാസുരൻ * ജനാർദ്ദനൻ ദേവ
 ദേവൻ വാസുദേവനിരിക്കുവേദപാഠകക്കോട്ടത്തജ്ജിതകൃഷ്ണഗേഹം സു
 റ്റുതും * അവിടീറില്ലമാണ്ടിട്ടു കട്ടിയേക്കട്ടു ഘടം അവൻ ഹരിച്ചതു
 റക്കണ്ണാലറിഞ്ഞില്ലെന്നു മാധവൻ * എനിക്കിതെല്ലാം സന്ദേഹം സം
 ശയം തീർന്നിമനേ! ശ്രീകൃഷ്ണൻ സ്വർഗ്ഗമാണ്ടു പോരായ്മാർ ചാരരോ
 ലുഷേ! * പീഡിക്കപ്പെട്ട പഹരിക്കപ്പെട്ട നമെന്തേഹോ? മനസ്സി
 നേച്ചു ലിപിക്കു ശങ്കയുണ്ടു മഹാമനേ! * വിഷ്ണുപംശമായി ഭൂഭാരനാശത്തി
 നായ് ജനിച്ചവൻ ഭയന്നു മധുരാജ്യമുപേക്ഷിച്ചു ജനാർദ്ദനൻ * ബന്ധു
 കളും സൈന്യവും മായ് പാഠകയ്ക്കു നുപോയതും? വിഷ്ണുവിന്നവതാമര
 ഭൂഭാരത്തേത്തിത്തുടച്ചുരേ * നിഗമിച്ചിട്ടു ധർമ്മത്തേ സ്ഥാപിക്കാനെന്ത
 രയ്യവേ കൃഷ്ണനാലെത്തുകൊല്ലപ്പെട്ടില്ല നൃക്കളാമവർ * ഭീഷ്മഭ്രാണ
 വധം കൂടി ഭൂഭാരമരണത്തിനായ് ഭായുമാരേച്ചിലർ കൊണ്ടു പോയിട്ടും
 കൃഷ്ണനീശപരൻ * സർവ്വജ്ഞൻ സൽപമാനെത്തറിഞ്ഞില്ലേ? മുനീശപര!

മഹാത്മാർ, ധർമ്മനിഷ്ഠന്മാർ, ഭക്തരാചാരമുള്ളവർ * ദേവാംശസംഭവർ, കൃഷ്ണപക്ഷക്കാർ, പാണ്ഡുനന്ദൻ യുധിഷ്ഠിരൻമുതൽക്കുള്ളോർ, വിധിപോൽശ്രേഷ്ഠമായിടം * രാജസുയന്തയധികഭക്തിയോടുകഴിച്ചുതേ പലമട്ടിൽ ബ്രാഹ്മണക്കായ് ചെയ്തുകേണിയായതും * മഹാദുഃഖമവകേമമുണ്ടായ് സുകൃതമെങ്ങുപോയ്? അത്രദുഃഖം വരാൻപോരപാപമെന്നാലരിച്ചവർ * മോമകണ്ഡത്തിലുണ്ടായോരലക്ഷ്യഗുണം സതി, കൃഷ്ണനിൽ ഭക്തിയുള്ളവരോപാഞ്ചാലിയവളംപിന്നെയങ്ങനേ * കൂടെക്കൂടെമഹാദുഃഖംതൂല്യമററാണ്ടതുമനേ രീണ്ടാനോരാടയുപൂണ്ടുയോൽവാഴുന്നവരുകൾ * പിടിച്ചുസഭയിൽറ്ററ്റാസനൻദുഃഖാൽ നയിച്ചതേ വിരാടനഗരരോജദാസിയായുവേസിട്ടവരും * കരഞ്ഞുകരരിക്കാപ്പംകീചകൻപോയ്തടക്കവേ പിന്നെജയദ്രുമൻകൊണ്ടുപോയപ്പോളതിദുഃഖിയായ് * ബലമേറുമഹാത്മാരാംപാണ്ഡവർവിട്ടവിട്ടുടൻ പൂർവ്ജമഹാപാപംകൊണ്ടോപീഡിച്ചിടങ്ങനേ * വന്ദശ്ചേന്നിട്ടവർദുഃഖിച്ചതുചൊൽകമഹാമതേ! എൻപൂർവ്വന്മാർശ്രേഷ്ഠമായരാജസുയംകഴിച്ചുവേ! * മുജന്മകർമ്മമോലാപിച്ചരീവൻദുഃഖമൊക്കയും ദേവാംശജരവകേന്തിതതുതാൻബഹുസംശയം * ലോകംനശ്ചരമെന്നായിട്ടറിയുന്നല്ലപാണ്ഡവർ ധനത്തിനായ് ചരിച്ചിട്ടുകൊന്നാർഭീഷ്മാദിയോഗ്യരേ * ഇക്കൊടുപാതകംചെയ്താൻമഹാനാപരമൻഹരി വാസുദേവൻപ്രോണചെയ്ത, വർചെയ്തുകലക്കയും * ധനത്തിനായ് ഭടന്മാരെക്കൊല്ലാതെയുപജീവനം വരികൊണ്ടുവേലചെയ്തമരം, പിച്ഛതെങ്ങിയും * മുടിഞ്ഞുപോയവംശംനീഗോളകന്മാർ മഹാബലർ സുതന്മാരേജ്ജനിപ്പിച്ചുക്കുളിച്ചില്ലേ? മൂനീശ്വര! * കരേക്കാലംകഴിഞ്ഞെന്റെയച്ഛന്മാരത്തരതൻസുരൻ പാണ്ഡിനേമുനികണ്ഠത്തിലെത്തിനാണിട്ടതത്ത്വതും? * ചെയ്തിടാബ്രാഹ്മണഭേഷംഗുപാശേജ്ജായമേ മെഴുനിയാമുനിയേപ്പിന്നെന്നച്ഛൻദ്രാഹിച്ചതെന്തിനായ്? ഈവണ്ണവുംമററുമോരോശകയാലാകലംമനം അതെല്ലാംതീക്കണന്നീയോസർവ്വജ്ഞൻകരുണാനിധി.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം നാലാംസ്കന്ധം

കൃഷ്ണാവതരലക്ഷണം

ഒന്നാമദ്ധ്യായം

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

കേട്ടിതെല്ലാം പരാജയത്തെ അകംസത്യവരീസുതൻ വ്യാസൻ, പാരിക്ഷിതൻ ശാന്തൻ ജനമേജയനോടു കൂടി * സംശയപോക്കിപ്പോകയും ചെയ്താൻ വാക്യവിശാരദൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏതൊരു കഥിക്കുന്നതുകൾക്കുമുള്ളതിൽ പോക്കുപോക്കും വിണ്ണോരുമറിയാരാജൻ! ഹിന്നായെ നീനരൻകഥ * ഇബ്രഹിമാണ്യം മുഗ്ദ്ധനോടെ നതാനുഭവിച്ചുവോ അന്നേയെല്ലാവരും കമ്മം കൊണ്ടുണ്ടായതും ദ്രവ്യം * ആദ്യത്തെ മഹാജീവനാർക്കുമ്മവിത്തിൽ കിളിച്ചവർ നാനായോ നിയിലുണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മരിച്ചിട്ടും * കമ്മമെന്തേലോടെ ധൈര്യമുണ്ടാകില്ലെന്നുള്ളതേ ശുഭം, ശുഭം, മിശ്രം, മെന്നക്കുമ്മവാനുമാതിരി * ഉണ്ടെന്നാൽ തപമറിയും ബുദ്ധന്മാർ പറയുന്നതേ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നതേ മേൽവരാൻ പോകുന്നത, അതേ * ഇപ്പോൾ ശരീരത്തിലുള്ളതേ, അന്യമുണ്ടാവില്ല! ബ്രഹ്മാവതൊട്ടിട്ടെല്ലാം കമ്മം ധീനത്തിലുള്ളവർ * സുഖം, ദുഃഖം, ജ്ഞാനം, മൃത്യു, സന്തോഷവ്യസനാദികൾ കാമം, ക്രോധം, ലോഭം, മനീശരീരഗുണമൊക്കെയും * ദൈവധീനത്തിലല്ലാത്തവർക്കുണ്ടാകുന്ന നരധീവ! രാഗഭോഷാദിഭാവങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗലോകത്തു മുണ്ടുതാൻ * ദേവന്മാർക്കു മനുഷ്യർക്കു പശുക്കൾക്കു പക്ഷികൾക്കുമേ ഇവ വികാരങ്ങളെല്ലാം താൻ ദൈവത്തോടൊത്തിരിപ്പവ * പൂർവ്വജന്മത്തിലേ സ്നേഹവൈരങ്ങൾക്കു നൂപമാം കമ്മം കൂടാതേ തുജ്ജ്വലിപ്പു നമുരുടെ വമിപ്പോ! * സൂര്യൻ ചുറ്റുന്ന കമ്മത്താൽ ചന്ദ്രനാക്ഷയരോഗവും കപാലിതപന്ദ്രനാക്ഷമത്താൽ തന്നെ നിശ്ചയം * കമ്മമുണ്ടായതിന്നു പോലെ നാക്കു മറിവില്ലതാൻ കമ്മത്താൽ നിലനിന്നിട്ടു നിശ്ചയമുണ്ടാകയും * നിത്യനിത്യ വിചാരത്തിൽ ഭ്രമിക്കുന്ന ഷിമാർനാദാ അനിത്യമോ നിത്യമോ എന്നറിഞ്ഞിട്ടാതെ കമ്മവും * ജഗത്തു, മായയുള്ളപ്പോൾ തോന്നിട്ടു നിത്യമെന്നതായ് കായ്മലിപ്പെന്നാരുചെല്ലാൻ പൂർവ്വജന്മമിരിക്കേവേ * മായയെല്ലാത്തിന്നുമുഖമെന്നെ നിത്യവുമാണു് അതിനാൽ ബുദ്ധരോക്കു നനിത്യമായ് കമ്മ ബീജവും * ജഗത്തെല്ലാം ഭ്രമിക്കുന്നീക്കുമ്മത്തിൽ പെട്ടുപ്രപതേ! നാനായോ നിയിലൊട്ടേറെയമ്മവിഷയത്തിലും * തേജ

സ്വപിയാംവിഷ്ണുവിനജനംതന്നിച്ഛയോ?ഗ്രഹ! വിട്ടുവൈകുണ്ഠവാസ
ത്തോടൊട്ടനേകസുഖങ്ങളേ * യുഗന്തോദംനീചയോനികളിൽജന
മതെങ്ങനേ മലമുത്രമയംവാസംഭരുന്നാശിച്ചിടുന്നതും* സുഖാസനം,
ജലക്രീഡ,പൂവിറുത്തുള്ളിലെയും വിദ്യേതുമതിമാൻഗർഭവാസത്തിന്നാ
യ്കൊതിച്ചിടും * ഫംസതുലികയാൽചെല്ലാമുദവാംനല്ലമെത്തയേ
വിദ്യേതുവിപാൻകാമിക്കുംതലകീഴായ് വസിക്കുവാൻ * നാനാഭസമെ
ഴുന്നാട്ടുപാട്ടുംകൊട്ടുംവെടിഞ്ഞവൻ നരകത്തിൽവസിച്ചിടാൻമനസാ
ചിന്തചെയ്തിടും. * ലക്ഷ്മിക്കെഴുംഭുസ്തൃജമാംഗ്രഹാരാഭീരസന്ധ്യയെ
ബലിമാൻവിട്ടുവിൻമുത്രസപാനംകൊതിക്കുമൊ? * നരകംഗർഭ
വാസത്തിന്മീതെയില്ലൊരിടത്തുമേ മുനിമാരതിനേപ്പേടിചാണവെ
സ്തൃതുവൻതപം * സുഖവുരോജ്യവംവിട്ടുകാടാളനാമനസ്വപിരും അ
തുപേടിച്ഛേതുമുശൻഗർഭവാസംകൊതിച്ചിടും * കടിക്കുംകൃമി,താഴ
ത്തായ് ചൂടേകുംജാലരാഗിയും ചുറ്റിടതൊലിയുംകഷ്ടംഗർഭത്തിൽ
സുഖമെന്തെടൊ * കല്പകാലംതടവിലോചങ്ങളെക്കൂട്ടുന്നിടലാ
വാസംകൊള്ളാം,ഗർഭവാസംജ്ഞാവുംസുഖമല്ലതാൻ * പത്തുമാസം
ഗർഭവാസംവൻദുഃഖപ്രസവത്തിലും കഠിനംയോനിയന്ത്രത്തിൻവെ
ളിക്കാവതുമങ്ങനേ * ബാല്യത്തിലതുപോൽദുഃഖമുകുതപംജ്ഞാന
ഹീനതാ പാശാധീനംഭയംപിന്നെപ്പെടാമമറിയായ്ക്കയും *
ബാലൻവിശന്നകരയുമമ്മദുഃഖിക്കുമേറവും രോഗകൊണ്ടാണിതെ
ന്നോതെൻതപ്യമേകാൻതുനിന്തിടും. * പലമട്ടായദുഃഖങ്ങൾബാ
ല്യത്തിൽഭവിച്ചിടും സുഖമെന്തെന്നോതുതാനേജനമാശിച്ചിടും
സുരർ * നിരന്തരസുഖംവിട്ടുസുഖനാശംതള്ളിയും വരും,പോരസുര
ന്മാരോടാശിക്കുമുരുന്നേതവൻ? * ഏതായാലുംഗ്രഹ!ബ്രഹ്മാ
വുമുതലേവരും തൻകർമ്മപരിപാകമ്പൊലാളുന്നസുഖദുഃഖവും* ദേവ
ന്മാരുംനരന്മാരുംപശുപക്ഷികളൊക്കെയും നല്ലതോമീത്തയോചെ
യ്ക്കുകർമ്മനിട്ടുള്ളജീക്കണം* യാഗംതപംഭാഗവംകൊണ്ടിന്ദ്രതപംനരനാ
ണ്ടിടും പുണ്യംതീർന്നാൽപതിച്ചിട്ടമിന്ദ്രനുംശങ്കയില്ലതിൽ* രാമാവതാ
രകാലത്താവിണ്ണോർവാനരരായിതേ യാദവന്മാരുമായ്കൃഷ്ണസഹായ
ത്തിന്നതേതരം * യുഗന്തോദംവിഷ്ണുവീമളവരുംരമനേകമായ് എടുക്കും
ധർമ്മരക്ഷക്കായ് ബ്രഹ്മാവിനുള്ളപേക്കയാൽ * കൂടുകൂട്ടാവിഷ്ണുവി
ന്നനാനായോനിയിലിങ്ങനേ അവതാരങ്ങളുണ്ടാകുംതേർവണ്ടിയുത

ഒന്നുപോൽ * ഹരിതാൻതന്ന, സുരരേണിഗ്രഹിച്ഛാൻധരിത്രിയിൽ അംശങ്ങളാടവതരിക്കണമെന്ന്പൻ, റുപോത്തമ! * അതിനാൽഞാൻനല്ല കൃഷ്ണാവതാരകഥയോതിടാം യദവംശത്തിലുണ്ടായഗേവാൻവിഷ്ണുവാനവൻ * കശ്യപൻമുനിതന്നംശാവസുഭവൻപ്രതാപവാൻ ഗോപനായ്തിന്തേരാജൻ! പൂർവ്വശാപംനിമിത്തമായ് * അഭിതീ, സുരസായെന്നരണ്ടുകശ്യപഭായ്മാർ ദേവകീ, രാഹിണീയെന്നസഹോദരികളായവർ * ശാപംനിമിത്തംഭൂവിങ്കൽഗോപസ്രീകളുമായിതേ വരണൻവലുതാംശാപംകോപിച്ചേകിയമൂലമായ്. *

രണ്ടാം പാശ്വരം.

എന്തു കാരണകശ്യപൻചെയ്താണ്ടുശാപത്തെയാമുനി ഭായ്മാരോട്, മെമ്മുജനിച്ഛാ? നതുമാതൃക. * വൈകുണ്ഠവാസിയാലക്ഷ്മീമണാളൻപൂണ്ണനീശപരൻ വിഷ്ണുവാഗോകലത്തിങ്കൽജനിച്ചെന്നതുമെങ്ങനെ? * ആഭിനാഭനായണൻസർവ്വധരൻസുരവാൻപ്രഭു അപ്പുയൻഭഗവാൻതൻചാല്പടിക്കാണിരിപ്പതു്? * വൈകുണ്ഠവിട്ടവൻകൽക്കെടുള്ളനരജനമായ് ജനിച്ചതെന്ത? തിന്മചൊന്നാലുമതിശങ്ക, മേ * മനുഷ്യദേഹംപ്രാപിച്ചാക്കഷ്ടജന്മശതിലായവൻ ദോഷമൂടമൊരോകാശ്വങ്ങളെമുയ്യുന്നമാമുനേ! * കാമം, ക്രോധം, ശോകം, മീഷ്ടം, സന്തോഷസുഖദുഃഖവും വൈരം, ഭയം, ദീനഭാവം, സത്വവും, പാപപുണ്യവും * താഡനം, പ്രോഷണം, താപം, ചലനം, ഡംഭരേയ്യയും ആഗ്രഹം, മോഹവും, ഡംഭം, കളവാ, ലസ്യമായതും * മാനം, വിശ്വാസമിവയുമെന്റൊവങ്ങളൊക്കയും മനുഷ്യജന്മമാണ്ടീടിലുണ്ടല്ലോമുനിപുറവ! * നിത്യമാംസുഖവുംവിട്ടുവീഴ്ഭഗവാൻവിഷ്ണുവെങ്ങനെ ഈഭാവങ്ങൾവന്നുകൂടുന്നരജനമെടുത്തതും? * മണിൽമാനഷനായ് തീർന്നാൽസുഖമെന്തു നീശപര! ഗർഭവാസഞ്ചെയ്തെത്തിനാണാസ്സാക്ഷാൽജഗന്മയൻ? * ഗർഭഃഖം, ജന്മഃഖം, ബാല്യത്തിൽബഹുഃഖവും യൌവ്വനത്തിൽകാമഃഖം, ഗ്രഹസ്ഥനതിഃഖവും * ഈഃഖമെല്ലാമുണ്ടാകുമനുഷ്യക്കുമു നീശപര! എമ്മട്ടവതരിച്ചാനബ്ഭഗവാൻപലവട്ടവും * ബ്രഹ്മമാമച്യുതൻരാമാ പതാരെത്തെയടുത്തുടൻ കൂരമാംവനവാസത്തിലുണ്ടായി വലുതാമഴൽ * സീതാവേർപാടിനാൽഃഖംപിന്നെയുംപിന്നെയും ഞം സീതയേവിട്ടഴല മാമഹാനന്ദവിച്ഛന്തേ * അതുപോൽകൃഷ്ണനംകാരാഗ്രഹത്തിങ്കൽജനിച്ചതും ഗോക്കളമേച്ചതുശ്രീമൻഗോകു

തത്ത്വമിച്ഛതും* കംസനേക്കൊന്നതും, ഓഖങ്കൊണ്ടുപാദകയാണ്ടതും
 ഇതുമടുപല സംസാരഭംഗംവെണ്ടെന്നുമുലമായ്? * ഏതുമുക്തൻജ്ഞാനി
 താനേദേവശിന്നായ് തുനിഞ്ഞ് ടം സമാധാനത്തിനായെൻറസംശ
 യംതീർക്കീവിഭോ.*

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം നാലാംസ്കന്ധം.

ജന്മകുരണനിരൂപണം

രണ്ടാമദ്ധ്യായം

മൂന്നാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഹരിതന്നവതാരത്തിന്നനേകംകാരണാന്ത്രപ! ഭദ്രനാക്കംശാവ
 താരമെല്ലാംകാരണമൊത്തുതാൻ * വസുഭവാവതാരത്തിൻകാരണം
 കേരക്കണ്ഡുക്കുമായ് ഭദ്രവകി, രോഹിണി, യെന്നുള്ളവതാരങ്ങൾരണ്ടി
 നും * ഹരിച്ചൊരുദിനയാഗത്തിനായ് വരണശോഭിനേ കശ്യപൻ,
 വരണൻവന്നയാചി ചാൻനരകയില്ലവൻ * ഉടനേവരണൻചെ
 ന്നാലോകനാഥൻവിശിഷ്ടനേ നമിച്ചുദിനനായ് ചൊന്നാൻതൻഭംഗം
 വിനയത്തൊടും * 'എന്തുമെന്തെന്നെൻപതുവേദമെന്നില്ലെന്നകശ്യ
 പൻ ഞാൻശപിച്ചുനാണുഷനായ് ശോപനായ്' * വാൻവിഭോ *
 ക്ലാക്കുപ്പശുവില്ലാതെഭംഗിച്ചുലറിവാഴ്കയാൽ അവൻപതികളും
 ഭംഗാൽഭൂമിമിക്പോയ്ജനിക്കണം * മരിക്കുപുത്രനോടൊത്തുതട
 വിൽപ്പെട്ടിരുന്നുമേ ഭൂമിമിക്പോയഭിതിയുംഭംഗിച്ചിടണമെന്നമായ്'

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വരണൻതൻവാക്കുകേട്ടുവിശിഷ്ടനവിടേയ്ക്കു പൻ വിളിച്ചുകശ്യ
 പൻതന്നോടിപ്രകാരംപറഞ്ഞുതേ * 'എന്തു മൂലംമഹാഭാഗ! വരണൻ
 തെൻറഗാക്കുള്ള ഹരിച്ചിട്ടുകൊടുക്കാതെയന്ത്രായംചെയ്തിടുന്നതീ *
 ന്ത്രായമെല്ലാമറിഞ്ഞൊൻനീ, പരദ്രവ്യാപഹാരമാം അന്ത്രായമെന്തെ
 നെപ്പറഞ്ഞു? സർവ്വജ്ഞൻനീമഹാമരേ!' * അന്തരതംലോഭമാഹാരത്യാ
 വൻപരേയുംവിടില്ലത് ലോഭംനരകമേകീടുംപാപാകരമസമ്മതം* ലോ
 ഭംപോക്കാൻകശ്യപനുമിടിക്കില്ലെന്നുമെന്തും അതിനാൽവലുതായ്
 തന്നീലോഭത്തെയൊത്തിടുന്നുഞാൻ * പ്രതിഗ്രഹംവെടിഞ്ഞുള്ളശമ
 മേറുന്നശാന്തരാം മുന്നിമാർവൈഖാനസർതാൻധന്വർലോഭത്തെവെ
 ന്നവർ * സംസാരത്തിൽമഹാശത്രുലോഭമാണതശ്ശുഭവും അഭ്യുപ

ഭാവിതൻസ്സേവാൽഭയനായ് തീർന്നുകശ്യാപൻ * മയ്യഭയേരക്ഷ
ചെണ്ണാൻബ്രഹ്മാവുശാപമുദതേ പെരുതനായ് ശ്രേഷ്ഠനായുജ്ജ്വര
ക്ഷശ്യാപമുനീന്ദ്രനേ: * 'നിന്നംശമൊണ്ടുഭൂവിങ്കൽ ഭായുമാരോടുകൂടവേ
യഭവംശജനിച്ചിട്ടുചെയ്തീപശുവാലനം'. *

വൃശേൻ പറഞ്ഞു.

ശപിച്ചുപകശ്യാപനേവരുണൻസ്സാമുദ്രേണം അംശാവതാര
മതിനായ് ഭൂഭാരത്തെയകറ്റുവാൻ * ശപിച്ചുമുട്ടിതിയേദിതിയുര
ത്താപമൂലമായ് നിനക്കുണ്ടായ് നശിച്ചിട്ടുമേഴുന്നന്ദനരെന്നുമേ *

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

ശപിക്കപ്പെട്ടാതതിന്ദ്രജനനീന്ദ്രസോഭിതീ ദിതിയാമഗ്നാപ
വാനീശോകവുമൊക്കെകമാമുദന. *

സൂരൻ പറഞ്ഞു.

വ്യാസൻസത്യവതീപുത്രനുജമേജയമന്നനാൽ മോടിക്കപ്പെട്ട
തിനുലംചൊല്ലിനാൻസാവധാനമായ്. *

വൃശേൻ പറഞ്ഞു.

ദിതിയെന്നോളുദിതിയുൾശ്രേഷ്ഠകുടുംബപുത്രിമാർ ഭവിച്ചാർക
ശ്യാപനിച്ചുഭായുമാരായിനല്ലവർ * അദിതിക്കിന്ദ്രനാപുത്രൻവീരനെ
പ്പോരുംജനിച്ചുവോ? അപ്പോൾകുൽ യുവാൻ ചാളവുണ്ണവീരപുത്രനേ *
യമ്മിയുനായ്, വീര്യുപാനായ്, ധീരനായ്, തിന്ദ്രതുലനായ് എനിക്കുമക
നേനുകകെന്നായ് പതിയോടോതിനാൻ * സ്വന്ധയായ വാഴ്ന്നിന്ദ്ര
നേപ്പോൽനിനക്കുജാതനാംസുതൻ ഞാൻപറഞ്ഞവ്രതാന്തത്തിലെ
ന്നാൻകശ്യാപനാമുനി * സമ്മത്ത് ചുവളവുണ്ണമുനി: സമിച്ചുനല്ലതാം
ഗർഭത്തെയുധരിച്ചിട്ടാഗ്രതത്തിനായ് തുടങ്ങിനാൻ * ഭൂമിയിൽതന്നെ
ശയനംപവിത്രംകയ്യിലേററവും താല്പയുത്തോടുന്നോററാളാനാരിമണി
പയോഗ്രതം * വീര്യമുള്ള ഗുർഭീമട്ടെടുന്നാൻപുണ്ണമാ? യുടൻ ദേഹാ
വെളുത്തുതജസ്സാത്തവളേക്കണ്ടുമാറവൻ * ദിതിക്കിന്ദ്രസമൻവീര
പുത്രനാകകെമങ്കലോ അപ്പോഴെൻറസുതൻശക്തിമീനനായ്
ബഭ്രവു ചിട്ടും * എന്തുമുഖിച്ചുതൻപുത്രനിന്ദ്രനോടായ് പറഞ്ഞവരും
'നിനക്കുദിതിഗർഭത്തിലുണ്ടായ് വീര്യമേഴുംരിപ * ശത്രുനാശത്തിനായി
മാഗ്ഗമാലോചിച്ചിന്നുചെയ്തീ ദിതിക്കുള്ളൊരുഗർഭത്തെനശിപ്പിച്ചു
നല്ലതാം * സ്വന്തീഭാവമുള്ളന്നാമയേക്കണ്ടുചിന്തയും മൺമെല്ലാം
ചിളക്കുന്നമുഖവുംവളരുന്നുമേ * ക്ഷയരോഗംപോലെവെരിവളന്നു

നാൽനശിച്ചിടാ ബുദ്ധിമാനതിനാലുണ്ടാകുമ്പോൾതന്നെ ഹനിക്കണം * അശുഭമെന്തൊരതെന്താർ അന്ധാബിതരച്ചുപോൽ എമടുത്തു നീയിന്നു നശിപ്പിക്കുശതകൃതോ! * ഭിത്തിഗർഭത്തിൽവാഴുന്ന ശിശുവേ മെൻപ്രിയത്തിനായ് സാമം, ഭാഗം, ബലഭക്ഷാഭണ്ടാമഹാൻനീഹിംസ ചെയ്യണം *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

മാതൃവാക്യം കേട്ടശക്തനാലോ ചിച്ഛിട്ടനന്തരം പരമാതുസമീപത്തിലെത്തിനാനമരായിപൻ * ഭർണ്ണാശിഷ്ടോടു ഭിത്തിതൻപാദം താങ്ങുവണങ്ങിനാൻ ഉൾവിഷ്ണുബന്ധുവെന്താമുഗ്ദ്ധവാക്യമൊന്നാൻ വണങ്ങിയായ് *

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

അംബ! നീവ്രതമാണ്ടിപ്പോൾ ക്ഷീണിച്ചു റഗമശക്തയായ് ഗുരൂഷിഷ്ടാൻ വണങ്ങാൻ മന്ത്രമെന്താ ചെന്നു നമോതുക? * നിനക്കകാലുരണ്ടും ഞാൻതലോടാൻ പതിവുതേ! ഗുരൂശൃംഗയിൽ പൂണിനിത്യമാം ഗതിയും വരും * എനിക്കെന്നമ്മയും നിയും ഭേദമില്ലമയാണേകേൾ. * എന്നോതിക്കാലുകൾ ഭേദാതലോടാനായ് തുടങ്ങിനാൻ * തലോടുന്ന സുഖം കൊണ്ടു കോമളാക്ഷിയറങ്ങിനാൻ വിശ്വപതിച്ചു വ്രതം കൊണ്ടു ചടച്ചോൾ സതിയായവൾ * ഉറങ്ങുന്നവളേക്കണ്ടു ശക്തനായ് വജ്രപാണിയായ് സന്നദ്ധനായുജ്ജ്വലിക്കുക നാവിന്ദ്രനാമവൻ * അവരൾ തൻ ശർപ്പാത്രത്തിൽ ചെന്നു യോഗബലത്തിനാൽ വജ്രം കൊണ്ടു മുട്ടുഗർഭത്തെഴോയ്ക്കു പട്ടിനുറുക്കിനാൻ * വജ്രമാനതിനാൽ ബാലൻകൊണ്ടൊന്നു കനിവുനാം പതുക്കെ “മാരുടെ” മെന്നവാക്കു ചാലനെക്കോതിനാൻ * ഉടനേഴേഴുമേഴേഴുവണ്ഡമാക്കി മുറിച്ചവൻ അപ്പോൾ നല്ലതൊൻപതാകുമെത്തുക്കളുമായവ * ഭിത്തിയപ്പോളുണന്നിന്ദ്രൻ ചതിച്ചായ് ഗർഭമീവിധം നശിപ്പിച്ചു തറിഞ്ഞൊരക്കോപിച്ചാൾ ഭുവനമാടവൾ * ഇതിന്നടിതലെയെന്നായറിഞ്ഞിട്ടു ചരമകൃഷ്ടയായ് ശപിച്ചാളവളേയിന്ദ്രനാടും സത്യവ്രതസ്ഥിതാ * എൻ ഗർഭം നിൻ സുതൻ വ്യാജാലവുണ്ണും നല്ലമാക്കിയോ തൈലോക്യരാജ്യവുമെന്നുണ്ണുനാശമായിടും * പാപിയാമാനെന്നുണ്ണമെൻ ഗർഭാമിദ്രമാക്കിയോ ഏതപുത്രനേയേതു വിധം കൊല്ലിച്ചൊരു കൂറയാമവൾ * അതുപോലവൾതൻ പുത്രനെയുണ്ടായ് നശിച്ചുപോം പുത്രഭുവപുണ്ടു കാരുണ്യമതിലവൾ വാണിടും * മൃതപുത്രയതായ് നീരുമന്തുജന്മത്തിലീയിവൾ *

വ്യസൻപറഞ്ഞു.

ഇശാപകശ്വപൻകേട്ടിട്ടവളിൽസ്നേഹമുള്ളവൻ സമാധാനപ്പെടുത്താനായിവണ്ണവേക്കുചൊല്ലിനാൻ * 'കോപിക്കരുതുകല്യാണി! നിനമക്കൾശക്തിയുക്തരായ' സുതരാതിദ്രുസഖരാമ്മരുത്തുക്കളായ്ക്കുതും * ഇശാപമുഖത്തെട്ടാമത്തെപാപരമായുഗേ അശത്താൽനരജന്മപുണ്ടിവരുകയ്ക്കൊണ്ടിട്ടുപ്രിയേ! * ശപിച്ചാൻവരണൻതാനന്ദഃഖിപ്പിച്ചതുമുഖമായ്' രണ്ടുശാപംകൊണ്ടുമിവർജനിക്കുമെന്തുനാരായായ് *

വ്യസൻപറഞ്ഞു.

ഭർതാവിൻസാമവാക്യത്താൽതോഷിച്ചതമയാമവൾ പിന്നീടപ്രിയമായൊന്നുംചൊന്നില്ലാപരവണ്ണിനീ * ഇവണ്ണമൊല്ലിനേൻഭൂപതിമുൻശാപത്തിൻറകാർണ്ണം അംശംകൊണ്ടിട്ടടിതിതാനുണ്ടായ്ഭേവകിയായ്തുപ*.

ശ്രീഭദ്രദീപംഗമം നാലാംസ്കന്ധം.

അഭിനീശാപകഥനം മൂന്നാമദ്ധ്യായം.

നാലാമദ്ധ്യായം.

രാജവ്യപറഞ്ഞു.

വിസ്മയിക്കുന്നതാൻനിക്കഥകേട്ടമഹാമതേ! നരൻപാപമെഴുംസംസാരവിട്ടെങ്ങനെമുക്തനാം? * ത്രൈലോക്യസമ്പത്താണ്ടിട്ടമിന്ദ്രൻകശ്വപനന്ദനൻ ഇവണ്ണമെവയ്ക്കുവൻപിന്നെഭുജ്യമുചെയ്യിക്കാത്തവൻ * ഗർഭത്തിൽചെന്നശിശുവേക്കുന്നാൻകരിനമല്ലയോ? മാതൃശുശ്രൂഷയെന്നുള്ളൊഴ്വാജത്തോടാണയിട്ടവൻ * ധർമ്മശാസിപ്പവൻത്രൈലോക്യത്തെരക്ഷിച്ചുവാഴുവോൻ അവനുമെല്ലിപ്പിന്നെവെച്ചാത്തോൻപിന്നെയൊരാളാൻ? * എൻപിതാമഹത്മന്ദപോരിൽകരുക്കുതുത്തിലങ്ങനേ ശൂരമാംകഷ്ടകർമ്മങ്ങൾചെയ്തുപരമാനുമുതം * കൃപയുംദ്രോണരുംഭീഷ്മർകണ്ണർപാണ്ഡവരൊക്കെയും വാസുദേവൻപറഞ്ഞിട്ടനിന്ദുകർമ്മങ്ങൾചെയ്തേ * സംസാരമിതസാരംതാനെന്നോത്തോർമതിയേറിയോർ ദേവാശമായധർമ്മിപ്പർചെയ്തതെന്നാണീതികൾ? * ധർമ്മസ്ഥിതിയുമെന്തെന്നുപ്രമാണമുദയമായതിൽ? ഇച്ചരിത്രങ്ങളേക്കേട്ടെൻമനംസംശയമാനതേ * പ്രമാണമാപ്തവാക്കെങ്കിലാവാപ്തൻ

യോഗ്യനല്ലയോ? പിന്നെ സാധകനായ് രാഗിയായിട്ടുണ്ടെന്നു യോഗ്യനും * കാർത്ത്യായണി ക്ഷേത്രം ചോഷമായ് രീതി നിർദ്ദേശം ചോഷത്തിലിഷ്ടസിദ്ധിക്കായ് വ്യാജചൈതന്യങ്ങളായ് * ജാസന്ധവയത്തിനായ് സതപമുത്തിജനാട്ടുനൻ അറുവുജോൻകപടമായ് വിപ്രവേഷം ധരിച്ചുതേ * ഇവണ്ണാകൃഷ്ണൻ ചെൽക്കനാപ്തനെന്തു പ്രമാണമായ്? യാഗത്തിനായ് ജ്ഞാനം ചെൽക്കരീപണ്ണമല്ലയോ? * ശമമന്ത്രേ ചെൽക്കയാഗമത്തിനെമ്മട്ടിലുള്ളത്? പരലോകത്തിനോ കീർത്തിക്കണോ മാരുഹലത്തിനോ? * ധർമ്മത്തിന്നൊന്നാംകാൽ സത്യമെന്നാണോ വേദവാക്യവും രണ്ടാംകാലതുപോൽ ശൗചം മൂന്നാംകാൽ ദൈവമെന്നും * നാലാംകാലദ്രാണമെന്നു പൂരാണജന്തർപറഞ്ഞിടം ധർമ്മമെങ്ങെന്നിന്നീടുമവയേ വിട്ടുതരിയായ് * ധർമ്മമന്ത്രേ ചെൽക്കർമ്മമെന്തുണ്ണു ഫലമേകിടം ധർമ്മത്തിൽ സ്ഥിരമായും ബലികാണുന്നില്ലാക്കുമെങ്ങുമേ * ലോകേശൻ വിഷ്ണുവും വ്യാജവടുവായ് തീർന്നുമാമനേ! വഞ്ചിച്ചാൻ ബലിയെച്ചെന്നു വാമനൻ തന്റെ രവേഷമായ് * വേദാജ്ഞയെല്ലാപരക്ഷിപ്പാൻ ആരാഗിക്കും ചെൽക്കവൻ ധർമ്മിയൻ, സത്യചാൻ, നല്ല ഭാഗശീലൻ, ജിതേന്ദ്രിയൻ * ബലി, ആയവനെ കൂടി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടാക്കി നാൻ ഫരി ബലിയോ വാമനൻ താനോജിച്ചു തീർന്നുമാമനേ! * വ്യാജചൈതന്യം നിപുണനാം വടു, വഞ്ചിച്ചുവെങ്കിലും വലുതാമുള്ള സന്ദേഹമുണ്ട! തീർന്നു സത്യമോ തുക * പുരാണകർത്താ മഹാൻ ധർമ്മജ്ഞൻ നീ മഹാമനേ!

വൃന്ദേൻ പറഞ്ഞു.

ജയംബലിക്കുതാൻ ഭൂപ! ഭൂമിഭാഗം നിമിത്തമായ് ത്രിവക്രമനമുണ്ടായി നാമം വാമനനെത്താൻ * അസത്യം മൂലമാണുണ്ടായ തീവാമനനെ നാപേർ ചോരപാലനതായിട്ടു തീർന്നാൻ വിഷ്ണുവനന്തരം * ധർമ്മത്തിന്നുള്ള താത്ത്വേ അസത്യം വിട്ടു മല്ലതാൻ പ്രയാസം താൻ സത്യനായ് ദേഹിക്കെല്ലാവിധത്തിലും * ബഹുരൂപമുണ്ടായും ചേരും മായബലത്തവൾ ഗുണമുണ്ണാമിത്രമായ് താൻ വിശ്വം നിമിച്ചതായവൾ * അതനാൽ വ്യാജമുള്ളൊന്നു സത്യത്തേക്കാപ്പതെങ്ങനേ? ഗുണങ്ങൾ മിത്രമായാണീ ലോകത്തിൻ സ്ഥിതിയെന്നുമേ * വൈഖാനസമനീന്ദ്രന്മാർ കെട്ടും ചെല്ലുമുദാറവർ ആശയം രാഗവും വിട്ടോർ സത്യമുള്ള വരാണവർ * ഭൂഷാത്തത്തിനവരെയമ്മട്ടു സൃഷ്ടിച്ചു വിട്ടുതേ മററുള്ളതെല്ലാം തിഗുണം ചെല്ലു സൃഷ്ടിച്ചതാം ഹൃദ! * വേദപുരാണവൃതമ്മിൽ മിന്നാലിപ്രായ

മുണ്ടുടോ ഗുനം വരുന്നവേദാംഗധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾതമ്മിലും * സതു
 ണംസതുണത്തേത്താൻചെയ്യും,ചെയ്യില്ലനിർഗുണം ഗുണങ്ങളെല്ലാം
 മിത്രങ്ങൾവെദ്യേന്ദ്രയുളളതല്ലവ * നിവ്യാജംസ്ഥിരധർമ്മത്താലാക്കു
 ണ്ണംസ്ഥിരയാമതി? സംസാരത്തിൽജനിച്ചെങ്കിൽമോഹിക്കുമായ
 യാലവൻ * ഇന്ദ്രിയങ്ങൾമനംവാട്ടുമതവയ്ക്കുവാശപ്പെടും ബ്രഹ്മാവു
 തൊട്ടുപല്ലോളമിച്ചരൂപരജീവികൾ * ഗുണങ്ങളാൽപ്രേരിതരായ്
 ചെയ്യുന്നതുപലകർമ്മവും മായാവശനാരെല്ലാതും,കളിക്കുന്നവരാലവരും*
 മനുഷ്യനാരെയുമവരവല്ലാതാക്കുന്നലോകവും അസത്യവാനായ്തീര
 നുകാശ്ചുങ്ങൾക്കാദ്യമായ്നരൻ * ഓരോവിഷയമിച്ഛിക്കുന്നതസാല്പ്ര
 ത്തിലാകിലോ അതിന്നായ്ചെയ്തിടുംവ്യാജംവ്യാജാൽപാപത്തിലുംപെ
 ടും * കാമം,ലോഭം,ക്രോധവുംതാൻ,ബലമേറുന്നവെരികൾ അവയ്ക്കു
 ധീനനായ്മത്തുൻകൃത്യാകൃത്യമറഞ്ഞിടാ * സമ്പത്തുകൂടയുണ്ടെങ്കിൽ
 നല്ലമങ്കാരവുംവരും അഹങ്കാരമോഹമേകമോഹത്താൽമൃതിയുവ
 ളും * ആഘോഷനകളുണ്ടാകുംസംശയങ്ങളുമായതിൽ ഇഷ്ട്യാസുയാ
 ദേവമതുപ്രകാശിക്കുമനസ്സിലായ് * അത്യാഗ്രഹം,ദീനഭാവം,ഡംഭ
 ന്യദ്രവ്യകാംക്ഷയും അധർമ്മബുദ്ധിയുമത്രെ,അങ്ങനാമോഹത്തിൽനിന്നു
 താൻ * യാഗം,ദാനങ്ങൾ,തീർത്ഥങ്ങൾ,വ്രതങ്ങൾ,നിയമങ്ങളും അഹ
 ങ്കാരംകൊണ്ടുതന്നെയെ യുടന്നല്ലാത്തൊഴുനരൻ * അഹങ്കാരംകൊണ്ടു
 ചെയ്തതൊന്നുംനൽശുദ്ധമാസ്സരാ രാഗലോഭങ്ങൾകൊണ്ടുളളകർമ്മമെ
 ല്ലാമശുദ്ധമാം * ആദ്യമായ്നോക്കണംദ്രാഗ്ദ്ധ്യേയേഅറിവുള്ളവർ
 പരോപദ്രവമില്ലാത്തവിത്തംകർമ്മത്തിനുത്തമം * ദ്രോഹിച്ചാർജ്ജിച്ച
 വിത്തത്താലേതുസല്ലാർത്ഥവുനരൻ ചെയ്തവെന്നാൽഫലിക്കുമ്പോൾവി
 പരീതത്തിലാസ്സതും * മനസ്സശുദ്ധമാക്കാണുകർമ്മത്തിലവനുള്ളതും വ
 ശിപോലേലദിച്ചിടമെന്നുബോധിക്കുന്നീവ്വ! * മനക്കലക്കമുണ്ടെങ്കില
 ള്ലാചകിട്ടുകില്ലതാൻ കത്താക്കളാചാതുന്മാരുമുത്പിഷ്ടമുതലേവതും *
 മനശ്ശുദ്ധിപ്പെടുടുന്നാരെന്നാകിൽപുണ്ണഫലംവരും ദേശം,കാലം,ക്ര
 യാ,ദ്രവ്യം,മന്ത്രം,കർത്താവിതൊക്കയും * ശുദ്ധമെന്നാലനുഭവിച്ചിടാം
 പുണ്ണഫലത്തെയും ശത്രുനാശം സ്വാഭീവൃദ്ധിവിവേചനാർത്ഥമേ
 ചെയ്യുന്നവനുമുണ്ടാകുവ് പരീതമതാംഫലം ധനാസക്തൻധരിക്കില്ല
 ഗുണദോഷങ്ങളൊന്നുമേ * പ്രാരബ്ധത്താൽനരപരപംതാൻചെ
 യ്തുംപുണ്യമല്ലോ ദേവന്മാരസുന്മാരുംകശ്യപൻതൻറപത്രായ്,

തൻകാൽമുഖമവരൂപരസ്സരവീരോധികൾ സതേപാതഭചന്ദ്രാർഭവ
നാരണവേദോക്തിമാനാഷർ * രജാതഭചന്ദ്രാർ, തിര്യക്കകളമത്താ
മസോത്തവർ സതേപാതഭവക്സുരരോടവക്തിവരൊടൊന്നമേ * തി
ര്യക്കകൾക്കൊന്നാശ്ചര്യംജാതിവൈരവരണത്തിൽ ദ്രോഹമതപോവി
പ്പമതുംസദാചെയ്യുന്നുഭവകൾ * തോഷമന്ത്രേഭോഷമുലംപരസ്സര
വീരോധമായ് ഇസ്സംസാരമഹങ്കാരത്തിങ്കൽനിന്നുളവാകയാൽ * രംഗ
ഭോഷങ്ങളുളവിട്ടുജനിപ്പിക്കുന്നതേതവൻ.

ശ്രീഭദ്രവീരഗവതം നാലാം സ്കന്ധം.

ജഗദയമസ്ഥിതി നാലാമദ്ധ്യായം.

അഞ്ചാം മദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വളരെ ചാൽവതെത്തിന്നാ മിസ്സംസാരത്തിൽമന്നവ! ധർമ്മി
ഷ്ഠൻനിതിമാനേകനാണ്ടാകുംവിലിക്കിലായ് * സദാചരമാലോക
രാഗഭോഷമയംഗ്രഹ! ആദികാലത്തുലംപിന്നെക്കലിയിൽപറയേ
ണമോ? * ചതിചീഷ്ടാദ്രോഹമതുമെന്നംവിണ്ണാക്കുമണ്ടോ തിര്യക്ക
കൾമനശ്ചക്ഷുഷ്വിരോധിച്ചതുചാല്പാൻ * ദ്രോഹിക്കുന്നവനേദ്രോ
ഹിച്ചെന്നാൽപകരമാമതു ദ്രോഹമെന്തുതന്മാനതകൽദ്രോഹമെന്തു
തയല്ലയോ? * ജപശ്ലോകങ്ങളുളച്ചെന്നാരുതൻശാന്തതാപസൻ
അവനജപവിപ്ലവത്തന്നാച്ഛെയ്യുന്നിതിനാൻ * യോഗ്യക്കണ്ഠം
കൃതയുഗമയോഗ്യകണ്ഠമേകലി മദ്യമകാമദ്യകാലക്രിയായോഗ
ങ്ങളോലോഭ * റിടത്തൊരുവൻസത്യധർമ്മങ്ങളൊടുജാതനാം മ
റെറല്ലാമനഷ്ടിക്കുമനുള്ള യുഗധർമ്മം * ധർമ്മസ്ഥിതിക്കുസർവ്വകാര
ണകർമ്മവാസനാ അതജമലിനപ്പെട്ടായധർമ്മമവിനമെ * * ദ
വ്യാസനനശിപ്പിക്കുംസത്യത്തേയേതുമട്ടിലും ബ്രഹ്മാവിൻഹൃദയത്തിൽ
നിന്നുണ്ടായ് “ധർമ്മൻ” പ്രസംഗിമാൻ * ബ്രഹ്മണൻസത്യസ്ഥനൻ
വേദധർമ്മതൻസദാ വിവാഹവിധിപോൽപത്തുദക്ഷപുത്രകളേയ
വൻ * മഹാൻവേട്ടിട്ടവഴിപോൽഗുഹാസ്ഥാശ്രമിയായിതേ അവരിൽപ
രമേധർമ്മൻജനിപ്പിച്ചതിസത്യവാൻ * ഹരി, കൃഷ്ണൻ, നരൻ, പിന്നെനാ
റായന്നനെയംഗ്രഹ! ഹരിയുക്തേണ്ണാംരോഗാഭ്യാസത്തിലതിസക്തരാ

യ് * നാനാഭയനനാഭപ്രാപിച്ചിട്ടുചിമാദിയെ ശുദ്ധമേദംബദരി
കാശ്രമത്തിൽചെയ്തു പൻതപം * മഹാതപസപി കർശ്വേയുർവണ്ട
യുഷ്ടചിസത്തമർ വിഷ്ണുപാശഭൂതർവിസ്താരമേദംഗംഗാതടത്തിലാ
യ് * പരബ്രഹ്മത്തിനെബ്രാനമയ്ക്കുകൊണ്ടിട്ടുപൂണ്ണമായ് ആരിരം
വത്സരംലോരതപംചെയ്തു പസ്യുത * നരനാരായണന്മാരത്ത്
പസ്സാൽസമാധാരം ജഗത്തെല്ലാംതപിപ്പി ചാർദ്രനംക്ഷോഭമാ
ണ്ടുടൻ * നരനാരായണർയമ്മസുതരുബ്രാനനിഷ്ഠരായ് വാസിക്ക
ണെത്തുടൊ മ്വജാതനെനിദ്രൻചിന്തചെയ്തുകൻ * തപസ്സിദ്ധിയി
വെൻ നല്ലപദംകാമി കുമായവർ തപസ്സില്ലാതെയാക്കാനായ് വില്ലമെ
മ്മട്ടമെണ്ണതു? * കാമക്രോധങ്ങളേയോവൻലോഭത്തോടാവരുത്തണം
എന്നൊരുതൊഴുതത്തിൻറപറഞ്ഞുകയർട്ടുവൻ * വില്ലമെണ്ണാൻ
വേഗമോടുംഗന്ധമാദനമെത്തിനാൻ പുണ്യാശ്രമത്തിൽചെന്നിട്ടുക
ണ്ടാനവരെനിദ്രനം * തപസ്സുകൊണ്ടുജപിച്ചുംബാലാഭിത്യരെക്കൊത്തു
മേ ഇവർമർന്നരന്മാരോ? നല്ലൊരഗ്നികളോചിവർ * യമ്മജനാര്യചി
കളോ? തപസ്സാലേതു ചെയ്യുമോ * എന്നോത്തിട്ടുവരോടായിച്ചൊന്നാ
നിദ്രനമെപ്പിച്ചെ മഹാനാരോ! നിങ്ങളുടെയമ്മസുതരല്ലേകഥിക്കുക? * ശ്രേ
ഷ്ഠഭാഗവതമേകീടാമതിനായിട്ടുവന്നുത്താൻ നരകാൻവയ്യാത്തതും
നടകാൻതപസ്സാൽ തുഷ്ടനായിത്താൻ *

പ്രാസംപറഞ്ഞു.

മുൻപിൽനിന്നിദ്രനീയണ്ണപലവട്ടംപറഞ്ഞുമെ ബ്രാനത്താൽ
ദ്രൗപിത്തനാരത്തരംചൊല്ലിയില്ലവർ * ഭയമോഹങ്ങളേകുന്നമായ
യേന്ദ്രജിതചെയ്തുകൻ ഭയപ്പെടുത്തിനാൻചെന്നാ, പുലി, സിംഹങ്ങളാ
ലയും * തീ, കാറു, മഴയും, ബ്രഹ്മിതചെയ്തിട്ടുംപലവട്ടവും പേടിപ്പിച്ചുപി
ന്നെയായയേക്കൊണ്ടുവരേയവൻ * ഇബ്ഭയപ്പാടുകൊണ്ടൊന്നുംപേ
ടിയില്ലവരൊട്ടുമേ വദരജ്ജിതീകാറാൽഭീതിയില്ലതുപോലവേ *
സിംഹചാലാക്രമംകൊണ്ടുമിളകീലൻ ജാത്രമാൽ സമന്തമല്ലിവക്കാ
രുബ്രാനഭംഗംവരുത്തുവാൻ * എന്നിദ്രനവരേക്കണ്ടൊത്തത്തിത
ന്നടമെദിരം ഇന്ദ്രനംതൻപുരതിൽപോയ് ഓടിപ്പോൻചിന്തമൂലമായ്
യ് * ഇളകീലിമുനിശ്രേയുർഭയലോഭങ്ങളൊക്കെയും മുഖപ്രകൃതിയായ
നിത്യയായുള്ള ജഗദംബയായ് * മഹാമായയന്മാരാദിശക്തിയേതോ
ത്തിട്ടുനിവർ ബഹുമായാവിച്ചും, ദേവാസുരർതൻമായയൊക്കയും *

ആരാലുണ്ടായവർതൻറഭക്തരോടസമർത്ഥനാം ധ്യാനിപ്പോർകവഃ
 ഭംവിട്ടായവരോടേതുസാഖ്യമാം * വാഗ്ബീജം, കാമബീജംതാൻ, മാ-
 യാബീജവുമങ്ങനേ ആർക്കുള്ളിലുണ്ടായവനേബാധിപ്പാനാർസമർത്ഥ-
 നാം * മായാമോഹിതനാമിദ്രൻവിരല്ലത്തിന്നോതുപിന്നെയും വസ-
 ന്നംകാമനിവരേവിളിച്ചീയണ്ണുമാതിനാൻ: * 'ഹേകാമ! രതിയോടൊ-
 ത്തുവസന്തത്തോടുമിന്നീ അപ്പാസ്ത്രീകുളാഢാചോയ് പൂകുകാഗന്ധ-
 മാദനം * നരനാരായണരതിൽപണ്ടെയുള്ള ധീസതമർ തപസ്സുചെ-
 യ്തവാഴ്ന്നോകാന്തംബദരികാശ്രമേ * അരികത്തവിടെച്ചൂന്നിട്ടവരിൽ
 ശരമെയ്ത നീ കാമമാലേകിയിട്ടിന്നെൻകാല്യത്തേസാഖ്യമാക്കണം * ശ-
 രംവിട്ടവരേമോഹിപ്പിച്ചൊടിച്ചുക്ഷണത്തിൽനീ ധർമ്മജന്മാർമുനിക-
 ളാണെന്നാലുംവശമാക്കണം * ആരാണിന്നീപ്രപഞ്ചത്തിൽദേവാസു-
 രമനുഷ്യരിൽ നിൻബാണമേറമേററിട്ടവശമാകാത്തപുരുഷൻ * ബ്ര-
 ഹ്മാവുത്താൻമരൻ ചന്ദ്രനഗ്നിയുംമോഹമാണ്ടവർ നിൻശരത്ത് നരക്ക-
 വിചാരിച്ചാലെന്നിവരൊക്കയും * ഈവേശ്വാസ്ത്രീകളേക്കൂടിവിട്ടുന-
 നിൻസഹായമായ് അഴുകുരംഭിക്കതാട്ടോരവിടേക്കായിവന്നിടും *
 നൽതിലോത്തമയൊരഭിനോഭോപോരുമതിന്നൊരാൾ നീയേകൻമാ-
 ത്രമേപോരുശങ്കയില്ലവർചേരകിൽ * കാല്യാസാധിക്കണെന്നിൻറ
 യിഷ്ടത്തേത്താൻവരുത്തിടാം വരമെത്രാതരാമെന്നത്തപസ്വികളൊ-
 ടോരിത്താൻ * ഇദുകീചസ്താനരൊടുമൻത്രാംവെറുതേയുമായ് അ-
 തുപോൽമാതയേസൃഷ്ടിച്ചവക്കായ് ഭീതിയേകിത്താൻ * എന്നിട്ടുമിള-
 കിലാശ, ശരീരത്തിലുമില്ലകേൾ'

മുദാസൻപറഞ്ഞു.

അവൻറഈവാക്കുകേട്ടിട്ടിന്ദ്രനാടോതിമന്മഥൻ നിന്നിഷ്ടമാ-
 യകാൽയ്ക്കെന്തെച്ചെയ്യാഞ്ഞാനിന്നാവാസവ! * ബ്രഹ്മചിഷ്ണുമഹേശന്മാരേ-
 യോസൃത്യനയോഅവർ: * ധ്യാനിപ്പിടുന്നവെന്നാകിലെന്നിക്കവശമായി-
 ടും * കാമരാജമോഹാബീജമനസ്സിൽചിന്താചയ്ക്കിടും ശ്രീദേവീഭക്ത-
 നേപ്പാട്ടിലാക്കാൻതാൻശക്തനല്ലതാൻ * സേവിക്കുന്നവരാശക്തി-
 യേറുദേവിനെയെങ്കിലോ ഏൻശരത്തിന്നലാക്കായിത്തീരുകില്ലാത്ത-
 പസപികൾ *

ഇന്ദ്രൻപറഞ്ഞു.

പോകനീയുല്യക്തരാകുന്നിവരോടുംമൊമതേ! അസാഖ്യമാണീ
 തൽകാല്യമെന്നാലുംതവസാഖ്യമാം *

വ്യസൻപറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രനീങ്ങനേകല്പിച്ചിട്ടവരെല്ലാംഗമിച്ചതേ നരനാരായണൻ
ഘോരതപഃചെയ്യുന്നാക്കിനായ്.

ശ്രീമേവീരാഗവതം നാലാംസ്കന്ധം

നാരായണക്ഷത്രിമാ

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

—:—

ആറാമദ്ധ്യായം.

വ്യസൻപറഞ്ഞു.

ആദിമേധവനുമ്പൊന്നാനല്ലഭിയിൽവസന്തവും വണിനംനിറ
യെപ്പുത്തശോഭിച്ചെല്ലാമരങ്ങളും * മാ,വിചത്തി,പയിൻ,പ്ലാശ്ശ,തി
ലകാഖ്യമരങ്ങളും പുത്തശോഭിച്ചവനെന്നുപരിചമരങ്ങളും * വൃ
ക്ഷാഗ്രങ്ങളിലുണ്ടായികയിൽനാലുമനോഹരം വല്ലികൾപുത്തവൃക്ഷങ്ങ
ളിലെല്ലാംപടന്നുടൻ * സ്നേഹത്താൽപ്രാണികൾഭാര്യമാരെക്കൊമിച്ച
മത്തരായ് പരസ്പരംക്രിയചെയ്താൻസകുലായുഃഭവിച്ചതേ * മണവും
മാന്ദ്യവുംചേർന്നാൻമലയമാരുതൻ സുഖിപ്പിച്ചിന്ദ്രിയക്ഷോഭമുഷി
കൾക്കുംവരുത്തിനാൻ * രതിയോടുകാമദേവൻശരമഞ്ജുരതൊടുത്തു
ടൻ നരനാരായണന്മാർതന്നാശ്രമമേപോയ് വസിച്ചതേ * ആനല്ലാശ്ര
മമാണിട്ടരംഭതൊടുത്ത നാരിമാർ സ്വരതാനങ്ങളൊക്കൊത്തുപാടി,നൽ
പ്പാട്ടറിഞ്ഞവർ * കഥിൽനാദവുമാനല്ലപാടുംവണിന്റെരമുഖവും കേൾ
ക്കുമുഖനന്നാരാമു:നിമാർരണ്ടുപേരുമേ * നരനാരായണന്മാരാമുഷി
മാർ;കാലമെന്നിയെ വസന്തവുംപുത്തകാടുംകണ്ടുചിത്തതൃപ്തിനാൻ *
എന്താണിപ്പോളകാലത്തിൽവസന്തംവസന്തമേവനാൻ കാണുന്നീപ്രാ
ണികൾക്കെല്ലാംകാമമാൽപാരവശ്യവും * വരാത്തകാലവ്യത്യാസമിന്നു
വന്നതുമെങ്ങനേ അതുളതത്താൽകൺവിടുന്നനരനോടാതിമറവൻ.

നാരായണൻപറഞ്ഞു.

ഭാതാവേ!നേക്കേവൃക്ഷമെല്ലാംപുഷ്പിച്ചുഭംഗിയായ് കൂടീൽ
നാലംവണിനവുംചേർന്നശോഭിച്ചിടുന്നിതാ * വസന്തസിംഹംപ്ലാശിൻ
പുഷ്പമാതൻവൻനഖങ്ങളാൽ ശിശിരത്തുവതാംകൊമ്പനാനയേക്കീ
റിവുന്നിതാ * രക്താശോകക്കൈകളോടുംശ്യാശാങ്കരകളോടും നീ

ലാശോകശ്രുതഃപാപമുപാപമിതിജവദനത്തോടും * ഇന്ദ്രവരാക്ഷികളോ
ടുംകൂവളക്കണ്ണനത്തോടും മുല്ലപ്പൂവാംപല്ലിനോടുംപൂങ്കുലച്ചെടിയോടും
മേ * ബന്ധുജീവാധരത്തോടുംസിന്ധുധാരനഖത്തോടും പൂങ്കുയിൽസ്വപ
രമോടുംപൂക്കടമ്പാംവസനത്തോടും * സരസക്കാൽവിലമ്പോടുംമയി
ലാംഭൂഷണത്തോടും രവിചിപ്പൂവരത്തോണോടുംമന്നമാനടയോടുംമേ *
പുത്രജീവാഖ്യവൃക്ഷങ്ങളോരരോമങ്ങൾമേന്മയായ് വസന്തശ്രീയവതി
യീയാട്ടുമത്തിയുൽവന്നതേ * വന്നതെത്തിതകാലത്തിലാശ്വയുജോ
ന്നിടുന്നതേ തപോവിപ്ലവത്തിനാണെന്നഭേദഭേദ! മിന്നമെയ്തേ *
ഖ്യാനനാശത്തിനായ്ഭേദസ്രീകൾപാടുന്നതേകേൾക്കുക തപമുടക്ക
വാൻനടയോട് ഞ്ഞെടുത്തൊന്നുതാഴെ * അല്ലെങ്കിലിന്നീവസന്തമു
ത്തേകീടുന്നതെങ്ങനേ? ഭയപ്പെട്ടിരുന്നീവിപ്ലവമെയ്തതായ്തോന്നിട
ന്നതേ * ശീതമാമ്മണമേമന്നകാററിക്കുന്നതല്ലതായ് ഇന്ദ്രൻമെ
യ്തതിനെല്ലാതിലുമൊരാളുകാരണം * നാരായണൻ, വിപ്രവർണ്ണൻ,
വിജ്ഞാനമുഖേ കാമൻതൊട്ടവരെല്ലാഭംഭൂമിമാഗ്ഗത്തിൽവന്നതേ *
നരനാരായണനാഭംകണ്ടാരവരെയാക്കയും രണ്ടാളുംവിസ്തരംമേന്മ
മനസ്സോടൊത്തുകൂടിനാർ * കാമൻ, മനകയും, രാജ, തിലോത്തമ, സു
കേശിയും മനോമ, മഹാശേഖര, പുഷ്പഗന്ധ, പ്രമദ്യ, * നല്ലപാട്ടറി
വോർമനോസമെയ്യുംപുതാമിയും ചന്ദ്രപ്രഭ, കയിൽനാഭംമേന്മ
ടുംസോമ, മെന്നവർ * റിദ്യന്മാലാ, പിന്നെയുംബുജാക്ഷി, കാഞ്ചനമാ
ലിനീ ഇവമേക്കണ്ടവർമററുനാർമാരോടുംമനകേ * പതിനാറായിര
ത്തൻപതെണ്ണാനാരികൾകേമമാം കാമസന്ത്രിമതെങ്ങല്ലിവരും
വിസ്തരിച്ചതേ * ദിവാഭരണമാണ്ടുജ്ജാർദ്ദിപ്തമാലധരിച്ചവർ ഭേദ
ഭാസികളെല്ലാഭംമുൻപിൽവരിച്ചിനിന്നടൻ * ഭൂവിൽമുളഭമാപോട്ട
പാടിനാർവ്യാജമായവർ ശാസ്ത്രപോൽദിപ്തമായ്കാമമാലേററംമേ
ത്തിടുന്നതായ് * വിഷ്ണുവാൻതന്നോരായണനുംപാട്ടുകേട്ടതേ കേട്ടിട്ടവ
രൊടായ്ചൊന്നാൻപ്രീത്യാനാരായണൻമുനി * സുഖമാനീഷിജനാ
ലുംമെയ്യാമാതിഥ്യമുള്ളതും വിശ്വവിട്ടവനതിഥികളായ്നിങ്ങൾകോ
മളാംഗികൾ.

പ്രാസനപാഞ്ച.

നാരായണൻമുനിയുടൻഭവചാനഭിമാനിയായ് വിപ്ലവമെയ്താ
നയച്ചിരുന്നവരെയെന്നിശ്ചയം * നിസ്സാരവശ്യമാരെല്ലാസൃഷ്ടി

കാഞ്ചതുതായിത്താൻ ഇവരേക്കാൾനല്ലവരായ് കാണിക്കാമെന്ത
 പൊബലം * ഏനോത്തിട്ടകരകൊണ്ടുതമേലൊന്നടിച്ചവൻ സൃ
 ഷ്ടിച്ചാനടനേയേററമഴകുളോരുനാരിയേ * നാഭായണോരുറിൽനി
 നന്നായോ "ഉവ്ശി"നല്ലവരും അവരെല്ലാവരുംകണ്ടിട്ടുള്ളതപ്പെട്ടനി
 നുപോയ് * സംഭ്രമംവിട്ടുസൃഷ്ടിച്ചാനടനതന്നെയൊമനി അവക്കെ
 ല്ലാഭാസിമാരായത്രയുംനാരിമാരയും * ചിരിച്ചുംപാടിയെന്നാനാകാ
 ഋപ്രസരങ്ങളുടേമായ മുനിമാരേനമിച്ചുഗ്രന്ഥിനചർത്താഴ്ചകെട്ടൊട്ടും
 മോഹിച്ചുമാഹ് നികളാംസുരനാശിമാരും കണ്ടത്തപസ്സിനെഴ
 മുളുലയുന്നവീരും | രോമാഞ്ചമാണ്ടതരൻല്ലികളായ് ചുഖാബ്ജം | മു
 ത്താൽവിടുന്നവരൊടിവിധമായുരച്ചാർ || വാഴ്ന്നതേതുവിധമീയറി
 വറിട്ടെന്നാർ | കണ്ടിട്ടനിങ്ങളുടൈയറ്റു തപോബലങ്ങൾ | തങ്ങൾ
 കഴുന്നോരുകടാക്ഷമതാംവിഷഞ്ചേ | ന്നമ്പാലശ്ശവെവർ,നിങ്ങൾ
 ചലിച്ചതിപ്പു || വിഷ്ണുപശമീശമഭംവളരുമേനി || രാജേവർനി
 ങ്ങളതുതെങ്ങുറിഞ്ഞിടാനിം സേവയ്ക്കുവണ്ടിയിഹവന്നവരല്ലത്തങ്ങ |
 ഉറുനൈറകാൽമതുനേടുവതിന്നതന്നേ || തങ്ങൾക്കുണ്ടെടേർഗന
 മെത്തോഗ്ഗാ | കൊണ്ടോലിളിച്ചതറിവില്ലിതുപൂർവ്വപുണ്യം | ഇതെങ്ങര
 ചെയ്യാരപരായമതിന്നശാപ | മേകാതെമാമമതുനിങ്ങളെശാന്തി
 യത്രേ || മാഹാത്മ്യമുള്ള ഷികളുപമലംവരുത്തും | ശാപത്തിനാൽക
 ഉയകില്ലതപസ്സശേഷം ||

വ്യംസനംപാഞ്ഞു.

ഇതുമട്ടേവവരനാരികൾതാഴ്മയോടും | ചൊല്ലുന്നവാണിയ
 തുകേട്ടുമുനിദൂർചൊന്നാർ | സന്തുഷ്ടർ,വർമ്മസുതർ,വൻതപമാണ്ട
 ശോഭി | ക്കന്നാർ,പ്രസന്നമുഖർ,വെന്നവർകാമമെല്ലാം ||

നരനാരയണന്മാർപാഞ്ഞു.

ചൊല്ലുകിഷ്ടവരംനിങ്ങൾസന്തോഷത്തോടുതന്നിടാം മാൻക
 ണ്ണാചീയുവ്ശിയെക്കൊണ്ടുപോകകവിണ്ണിനായ് * ഇരുന്നനല്ലതാഴേ *
 ധ്വയാതിട്ടീബാലയുവരും തങ്ങൾതന്നീയുവ്ശിയേപുതുത്തന്നമുത
 നായ് || * വിണ്ണോക്കെല്ലാംനന്മയുണ്ടാംപൊയ്ക്കൊരിച്ചുത്തിനൊത്ത
 പോൽ ഒരുത്തർതപോവില്ലമിനിമേൽചെയ്തുപോകൊലാം.

ദേവീമാർപാഞ്ഞു.

നാരായണ!സുരശ്രേഷ്ഠഭക്തിയോടതിമോദമായ് നിൻപാദപ
 ത്തമാണ്ടിട്ടുപോവതെങ്ങുമഹാമതേ! * ഇപ്പുമുള്ളവരനരകാത്തങ്ങ

കൈനാകിൽമോദമായ് മധുസൂദന! പത്മാക്ഷ! പരയാണെങ്കിലും
 ഗ്രാഹം * പതിയാകകഴേവേശ! വരമിന്നിതനരകിയാൽ പ്രീതിയുള്ള
 വരായ് നിന്നെസ്സേവിക്കാം ജഗദീശ്വര! * നിന്ദാശ്ചിതവരായുള്ളീയവ്
 ശ്രാദികളായിട്ടും കോമളാക്ഷികളും, വിണ്ണിൽപോരട്ടേനിൻറെയാജ്ഞ
 യാൽ * താഴെജീപതിനാരായിരത്തിയൻപതുനാദിമാർ ജ്വലിപ്പിച്ചു
 തുശുശുശുചെയ്യാം നിന്ദാശ്ചിതവരായുള്ളീയവ് * സാധ്വിക്കുകഭിപ്രായം
 സത്യവാക്കുകമാധവ! ആശാഭംഗം നാരികൾക്കുവധത്തിന്നൊപ്പമോ
 തിന്നാർ * കമാന്തകൾക്കുയമ്നീഷുതപഞ്ചമുനിമാരുമായ് ചേർച്ച്
 ഭാഗ്യത്തിനാൽ, വിൻവിട്ടെത്തിസ്സേറാലതിന്നിതാ * ഉപേക്ഷിച്ചത
 യുകതാൻ നീസമത്വമുൾത്താൽ പതേ!

നന്ദനയണൻപറഞ്ഞു.

പൂർണ്ണമായായിരവർഷംതപഞ്ചസ്ഥിവിടത്തിലായ് ജിതേന്ദ്രിയന
 തായ് വിപ്ലവഞ്ചയ്ക്കെതമ്മട്ടനിന്നുത്താൻ * സുഖവ്യയമ്നമുപോക്കും
 കാമേഷ്വരവരില്ലമേ പശുക്കൾക്കൊത്തതിൽ ബുദ്ധിമാനെന്നാൻമോദ
 മാണിടം.

അസ്സരസ്രീകൾപറഞ്ഞു.

ശബ്ദാദിയഞ്ചിലും വെച്ചിട്ടുത്തമസ്തർശമാംസുഖം ആനന്ദംസു
 ഖമുഖംതാൻവേദേയല്ലസുഖമുനേ! * അതിനാൽതാഴെക്കിടയ്ക്കിവാക്കി
 നേസചികരിക്കണം ഏറെസ്സുഖംപൂണ്ടുസഞ്ചരിക്കുകീഗന്ധമാദനേ *
 സ്വപ്നമാശിച്ചിടന്നെങ്കിലതല്ലിതിനമേലെയായ് രമിക്കുകീനല്ലിടത്താ
 യ്ഭവേസ്രീകളോടൊത്തുനീ.

ശ്രീ ഭാഗവതം നാലാംസ്കന്ധം.

ഉപശീസൃഷ്ടി.

ആറാമദ്ധ്യായം.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അവർതന്നീവാക്കുകേട്ടയമ്മപുത്രൻപ്രതാപവാൻ എന്തുചെയ്യേ
 ണ്ടെന്നാണിപ്പോഴെന്നുള്ളിൽചിന്തചെയ്തതേ * മുനികൾക്കിന്നുത്താൻ
 നിന്ദനായിട്ടുമിവർസംഗമംതാൽ ഇതഹങ്കാരമതിനാൽവന്നാട്ചമസം
 ഗമം * അഹങ്കാരമെന്നയമ്മനാശത്തിന്നാദികാരണം അതീസ്സംസാ
 രവൃക്ഷത്തിൻവേരായ് സത്തുക്കൾചൊല്ലിട്ടും * അതറിഞ്ഞുവെക്കേണ്ടതാ

കാതിരുന്നിട്ടിതുവന്നതേ വേഗാസ്രീസമവാസത്താലീടേഖനേ
 ചേൻമേ * തപാനാശം വെക്കുതുപോൽസൃഷ്ടിച്ചേൻനാരിമാരെ
 ന് കാമപുണ്ടാസുന്ദരിമാരെന്നോടൊന്നിച്ചിട്ടനിതാ * ചിലന്തിതനി
 യേത്തിന്ദ്രവലയാലെന്നപോലെഞാൻ ബലനായ്നിശ്ചയം വെക്കു
 തെന്തിതിൽനിന്നുവേർപെടാൻ * സംശയംവിട്ടിവരെഞാനുപേക്ഷി
 ക്കുന്നവെങ്കിലോ ആശാഭംഗത്തൊട്ടും കൂട് ശപിച്ചുകൊണ്ടുപോമിവർ
 മുകതനായാചരിച്ചീടാവൻതപംവിജനത്തിൽ ഞാൻ അതുകൊണ്ടി
 ന്നുകോപിച്ചിട്ടിവരേത്തള്ളിവിട്ടിടാം.

വൃന്ദസൻപറഞ്ഞു.

മനസ്സാലിതു വിന്തിച്ചിട്ടുടൻനാരായണൻമുനി സുഖമുണ്ടാകവാ
 നുള്ളിലാലോചനതൂടങ്ങിനാൻ * സന്താപനരുകമീകോപംരണ്ടാമ
 ത്തേമഹാരിപു കാമലോഭങ്ങളേക്കാളംവൻപുള്ളിതുഭൂമിയിൽ * കോ
 പാകാണൻസർവ്വഭൂതങ്ങളിലുംദുഃഖമേകിടും നരകപ്പുകാവിനുള്ളവി
 റയാംഹിംസയെക്കൊണ്ടും * ഉരസിത്തമ്മിലുണ്ടായതീയാവൃക്ഷത്തെയെ
 നപോൽ ഭേദമോതപംകൂടുകോപംഭേദത്തേച്ചാനലാക്കിടും *

വൃന്ദസൻപറഞ്ഞു.

ഭീനമാനസനായിമട്ടോക്കുചേച്ചുപ്പൊടിയ്നരൻ യഥാർത്ഥവച
 നംചൊന്നാനന്ദജന്യമനനന്ദൻ.

നരൻപറഞ്ഞു.

നാരായണ! മഹാഭാഗ! കോപത്തേനീയടക്കുക വളിച്ചോരീയാമ
 കാരണശിപ്പിക്കുകശാന്തനായ് * പണ്ടുനമ്മൾക്കഹങ്കാരഭോഷത്താൽ
 നഷ്ടമായ്തപം ആദിവിദ്യതാപംവെണ്മുഴുവൻപരമാതുരതം * പ്രഹ്
 ളാഭനോടഹങ്കാരംകൊണ്ടുപോർവെക്കുതില്ലയോ? പലമട്ടിൽദുഃഖമു
 ണ്ടായ്നമ്മൾക്കുസുഭാഷ മ! * കോപംകളഞ്ഞതിന്മുഖംശാന്തനാ
 കുമനീശപര! ശാന്തഭാവംതപസ്സിന്നുമുലമെന്നാർമുനീശപരൻ.

വൃന്ദസൻപറഞ്ഞു.

അവൻറയിവാക്കുകേട്ടശാന്തനായ്തീർത്തമ്മജൻ.

ജനമജയൻപറഞ്ഞു.

സന്ദേഹമുണ്ടുഷിത്രേഷുവിഷ്ണുവിൻഭക്തനായവൻ ശാന്തൻ,മ
 ഹത്മാ,പ്രഹ്ലാദൻപണ്ടുപോർവെക്കുതെങ്ങനേ? * താപസന്മാർ,മ
 ഹാശാന്തർ,രണ്ടാളുംയമ്മനന്ദൻ നരനാരായണരിവർപോരിനേററ
 തുമെങ്ങനേ? * ഏതുമട്ടിവരെടുണ്ടായാപ്രഹ്ലാദനുസമാഗമം? ആമ

മാത്മാവിവരൊടായുഃപുഞ്ചയുതുമെങ്ങനേ? * പൃഥ്വീഭാഗവതം
നിഷ്ഠൻ, ജ്ഞാനവാൻ, വിഷ്ണുതല്പാൻ നരനാരായണർസതപതൃണത്തോ
ടൊത്തതാപസർ * ഇവർക്കുതമ്മിലീവണ്ണവിശ്വാസംവന്നുകൂടുകിൽ കേ
വലംതുമൊകുന്നതപസ്സായമെന്നതും * ജപമെങ്ങുതപസ്സെങ്ങു,
പണ്ടുസത്യഗുണത്തിലും അവരവെന്നില്ലകോപാഹങ്കാരമയമാമനഃ *
ഇല്ലകോപമത്സരവുമഹങ്കാരമതെന്നിയേ അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നു
ണ്ടാംകാമക്രോധാദിയൊക്കയും * ആയിരംകോടിവർണ്ണരൂപൻതപം
പെയ്യവെങ്കിലും അല്ലാഹങ്കാരമുണ്ടെങ്കിലതെല്ലാംനിഷ്പ്രയോജനം * സു
ശ്രോത്രംവരുന്നേരമിരുട്ടെമ്മട്ടപോകുമോ? അമ്മട്ടഹങ്കാരലേശത്തിങ്ക
ൽപോംപുണ്യമൊക്കയും * മഹാത്മാവാരുപൃഥ്വീഭാഗവതപോരാടീവിഷ്ണു
വോടുമായ് അപ്പോളീമന്നിലേപ്പുണ്യമെല്ലാമേനിഷ്പ്രയോജനം * നര
നാരാനന്താരാംശാന്തമാർവിട്ടുവൻതപം പോരാടിയപ്പോൾശമ
മെങ്ങെങ്ങുപിന്നിടപുണ്യവും * അഹങ്കാരത്തൊടീസതപതൃണവാന്മാർ
മടുക്കുകിൽ ഏന്നപ്പോലുള്ളവർക്കുള്ള കഥപിന്നെത്തുവാൻമുമ്പേ! * ഉ
ണ്ടായിട്ടില്ലഹങ്കാരംവിട്ടേകൻമുഖനത്രയേ മേലാലല്ലാകൊണ്ടുതൊ
രാളുണ്ടാകുന്നതുമല്ലതാൻ * ഇവിനാലോമരതൊണ്ടോമങ്ങളലക്കെട്ടു
പെട്ടവർ മോചിക്കുമില്ലാഹങ്കാരക്കെട്ടുപെട്ടോന്നൊരിക്കലും * അഹങ്കാ
രത്തിനായ്മടുക്കെട്ടിലോകമശേഷവും മോചിപ്പുമലമുത്രങ്ങൾപെടും
സംസാരമെന്നതിൽ * മോഹമുട്ടുന്നുസംസാരംബ്രഹ്മജ്ഞാനമതെങ്ങു
വാൻ മീമാംസകമതന്തന്നേശോഭിച്ചിട്ടുന്നതുമുമ്പേ! * മഹാത്മാക്കൾക്രൂ
ടിയെന്നുംകാമക്രോധാദിയുക്തർതാൻ ഏന്നോട്ടുപാലുള്ളവർക്കിന്നിങ്ങ
ലിയിൽകഥമെന്തുവാൻ.

സംസാരമൊക്കെ.

കാൽക്കാരണമില്ലാതെയെമ്മട്ടുണ്ടാണരോത്തമ! കാപ്പന്തോട
കളപൊത്താൽസപണ്ണന്താനല്ലയോവൃദ്ധ! * അഹങ്കാരത്തിലുണ്ടായി
ബ്രഹ്മാണുസംവാദം നൂപൽനന്ദവാംവസ്യമതന്ത്രൈവസ്യ
മെങ്ങനേ? * ബ്രഹ്മവ്യതൈടുപുല്ലാജംചരാചരമശേഷവും മായാതൃ
ണങ്ങളാൽനിർമ്മിച്ചതതിൽഭവമോക്കുകിൽ * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശരും
മോചിച്ചിട്ടഹങ്കാരമെന്നതിൽ അഗാധമായസംസാരത്തിൽഭ്രമിക്കുന്നു
ഭൂപതേ! * വസിഷ്ഠനാരദാദിർമാമുനികൾജ്ഞാനമുള്ളവർ അവരും
ബ്രഹ്മാമോചിക്കുന്നീസംസാരമെന്നതിൽ * ഭേദവാനായുള്ളൊരു

അൻത്രൈലോക്യത്തിലുമില്ലാൻ ഈയായാഗുണമില്ലാതെശാന്ത
 ധായ് ബ്രഹ്മനിഷ്ഠനായ് * അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നുണ്ടായ്കോധാകി
 യൊക്കെയും ദേഹമുള്ളതുനരനേയുംവിടിച്ചുതമനവ! * പുരാണപഠനം
 വേദശാസ്ത്രാഭ്യാസം, സുരാച്ഛനം, ജ്യാനം, തീർത്ഥാടനമതുംചെയ്താലും
 പുകർമ്മം * കള്ളനേപ്പോലെചെയ്യുന്നവിഷയഭ്രാന്തനായ് പുമാൻ
 കാമമോഹമിടങ്ങൾരേണാക്കാമുന്മുളവസ്ഥയേ * കൃതത്രേതാദാ
 പരങ്ങളായഗങ്ങളിലുന്താപ ധന്യംവിശുദ്ധകാണുന്ന, പിന്നെന്തീക്കലി
 യിൽകാമ * ദ്രോഹരോഷാരുന്ധ്യമ്ബെയെന്നും, ലാഭരോകാപവുമെപ്പഴം ഈ
 മട്ടിലാണുസംസാരംവിചാരിക്കേണ്ടതില്ലതിൽ * കാമക്രോധങ്ങളാരാഗ
 ദോഷങ്ങൾമത്സരങ്ങളും വിട്ടുണ്ടുചിലസാധുക്കൾലോകേദൃഷ്ടാഭേ
 മാണവർ.

രാജവൃപരഞ്ജയ.

അവർധന്യർസൂത്രതികരമദോഹങ്ങൾവിട്ടവർ ജിതേന്ദ്രി
 യന്മാർസദ്യുത്തരവർവെന്നിജഗതായം * മമാത്മാവെൻപിതാ
 വിൻറപാപഃ മമാത്മജുണ്ടമേ തെറെറന്യമുനികണ്ഠത്തിലിട്ടവൻ, ച
 ണപാനിനേ* അതുകൊണ്ടുൻറകൺവെട്ടത്തവന്നുണ്ടാകുമോഹുരോ
 മോഹം, കൊണ്ടറിയുന്നില്ലെന്തല്ലാംമേലിൽഭവിക്കുമോ? * മുഖൻമ
 ഭൃത്തിനേനോക്കുവീഴ്ചമെന്നതനോക്കുമോ? നിന്ദകർമ്മഞ്ചെയ്യുമപ്പോൾ
 നരകത്തേക്കുപെട്ടാ * നരനാരായണന്മാരപ്രഹ്ലാദനോടുമോഹാമാ
 യ് യുദ്ധഞ്ചെയ്തപുരാറ്റുത്തംവിസ്തരിച്ചുചെയ്യുക. * സരസ്വതീനദീതീ
 രഃപുണ്ഡ്രംബദികാത്രമം പ്രഹ്ലാദനവിടെപ്പാതാളംവിട്ടെന്തിനചെ
 ന്നതും * നരനാരായണർശാന്തരാപസർ, മുനിസത്തമർ എന്തുവേതു
 വിനാശയുദ്ധഞ്ചെയ്തുമാനവരീഡേ! * ഭാര്യയ്ക്കായോധനത്തിനോ
 വൈരമുണ്ടാംപരസ്പരം ഏഷണാത്രയദമുള്ളാർവൻപോരെങ്ങനെ
 ചെയ്തതും? * ധർമ്മാത്മാവായപ്രഹ്ലാദനിറൻതുംനിത്യാഭേവരാം നര
 നാരായണരെ, യാവൻപോർചെയ്തതുമെന്തിനായ്? * അശിഷ്ടാ
 നിതിൻമേതുകേൾപ്പാറുവിസ്താരമായ്ചിജു.

ശ്രീഭേവീഭാഗവതഃ നാലാംസ്കന്ധം

അഹങ്കാരമലക്ഷണം

ഏഴാംഅദ്ധ്യായം.

വിദ്യാമദ്ധ്യായം

സ്മരൻപറഞ്ഞു.

ജനമേജയനാഭേവംചോദിക്കപ്പെട്ടാമുനി വിസ്തരിച്ചുവെച്ചെല്ലാം ച്ചാസൻസത്യവരീസുതൻ * പരീക്ഷിത്താമെന്നവൻററവൃത്തലംമതൽപരൻ ജനമേജയനോത്തുള്ളിലധികംഃഖമാണ്ടുതേ. * വിപ്രാവമാനപാപംകൊണ്ടതകാലയമാണ്ടൊരാ പിതാവേക്കരകേററാനായ് തന്നെചിന്തിച്ചുസന്തതം * പുണ്യനാനരകത്തിൽനിന്നു നേരക്കുറവയ്ക്കയാൽ പുത്രനെത്തളപ്പേർസാത്മാകന്നുമുനിവർത്തേ! * ഒപിജശാപാൽപരീക്ഷിത്തുംസ്നാനദാനങ്ങളെന്നിയേ മേടയിൽപാമ്പുതൊട്ടിട്ടുമരിച്ചെന്നതറിഞ്ഞവൻ * പരീക്ഷിത്താകമച്ഛൻററഗതികേളീതൃപോത്തമൻ വൈരാഗ്യപൂണ്ടുഭവിച്ചുഭയവിഹാലനായിതേ * ഗൃഹാഗതൻവ്യാസനോടുംചോദിച്ചാൻവെച്ചതായിടം നരനാരായണൻതൻററകഥയെല്ലാമനിന്ദിതൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഏഷൻഹിരണ്യകശിപുവധിക്കപ്പെട്ടശേഷമായ് രാജാവാക്കപ്പെട്ടവൻററമകൻപ്രഹ്ലാദനെനാമൻ * ദേവബ്രാഹ്മണവിശ്വാസിയത്രേയൻരാജ്യമാളവേ യാഗഞ്ചെയ്യാർഭുവിയിങ്കൽശ്രദ്ധയോടൊത്തുനവർ * തപഃധർമ്മംതീവ്വയാത്രയിവയേച്ചെയ്തു ബ്രാഹ്മണൻ സ്വപേഴ്ത്തിയാണ്ടുവൈശ്വനാർ,ശുശ്രൂഷ,മുഷ്ടിശ്രമം * നൃസിംഹനാക്കീപാതാളത്തിങ്കലാദൈത്യരാജനേ രാജ്യാവാണവിടെത്തന്നെപ്രജാപാലനതല്ലാൻ * പന്നൊരിക്കൽദ്രുമസുതൻചുവനൻതാപസോത്തമൻ കളിക്കാനോങ്കാരകണ്ഡനമ്ഭാതീതമമാണ്ടുപ * ആമഹാനദിയേക്കണ്ടിട്ടതിലേക്കായിറങ്ങിനാൻ കടിച്ചുകരകേരമ്പോളൊരുസുഷ്മഭയങ്കരൻ പാതാളത്തിൽതാഴ്ന്നുപോയപ്പോഴെപ്പട്ടാമുനീശപരൻ ജനാർദ്ദനൻദേവദേവനായവിഷ്ണുവെയോത്തതേ * വിഷ്ണുനന്നെയെല്ലോളപ്പാമ്പുവിഷമററതായ് ആണ്ടില്ല ചുവനൻഃഖംപാതാളത്തിൽനയിക്കവേ * എന്നോശപിക്കുകോപിച്ചു മഹാനായുള്ളതാപസൻ എന്നോത്തുവിനയത്തോടാമുനിയേവിട്ടുസുഷ്ടവും * സഞ്ചരിച്ചാൻനാഗകന്യാമാരാൽപൂജിതനായ് മൂനി നാഗങ്ങളെക്കുസ്മരനാർക്കുമുള്ളവൻപുരമാണ്ടവൻ * ഒരിക്കലാപ്തത്തിങ്കൽചരിക്കുമാപുത്രനേ കണ്ടാനീദൈത്യരാട്ടായ

പ്രഹ്ലാദൻധർമ്മതപ്രരൻ * മനിയെക്കണ്ടുടൻപൂജചെയ്താൻപ്രഹ്ലാദ
ഭാനവൻ ചോദിച്ചാൻ, ചൊല്ലേതുഭവാൻപാതാളത്തിൽവന്നതും *
ദൈത്യന്മാക്കറിയാമിത്രൻറരാജ്യത്തെനോക്കുവാൻ ചൊല്ലിവിട്ടോഭ
വാനേനീസത്യംചൊൽകമുനീശപര?

ചുവനൻപറഞ്ഞു.

എന്തെനിക്കിത്രനാലെന്നെന്തവനെമ്മട്ടമച്ചിടും ഭൂതകാർയ്ത്തി
നായ്നിൻറരാജ്യത്തിൽവന്നുചേരവാൻ * സ്വതന്ത്രൻ, ഭൂമുപുത്രൻ
ഞാൻധർമ്മീയൻനീധരിക്കുക ഇത്രൻചൊല്ലിയയച്ചെന്നശങ്കവേണ്ടവ
രാസുര! * കളിക്കാൻനമ്മുഭാപുണ്യതീർത്ഥത്തിൽവന്നുഞാൻഗൃഹ! ഇ
റങ്ങുമ്പോൾപിടിച്ചെന്നെവലുതായൊരുസപ്പും * വിഷ്ണുസ്മരണകൊ
ണ്ടപ്പോളപ്പാമ്പുവിഷമററതായ് സ്മരണത്തിൻറമാഹാത്മ്യാലവനെ
ന്നെവെടിഞ്ഞുടൻ * ഇവിടത്തെത്തിഞാൻരാജൻ! നിൻറകാഴ്ചഭി
ച്ചതേ വിഷ്ണുഭക്തൻഭവാൻവിഷ്ണുഭക്തനെനോക്കുകെന്നയും.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

മുഴുവാമാവാക്കുകേട്ടു മന്നൻകശിപുനന്ദനൻ ഓരോതീർത്ഥങ്ങ
ളേപ്പറ്റിചോദിച്ചാനതിമുത്തൊടും.

പ്രഹ്ലാദൻപറഞ്ഞു.

ഭൂമിയിൽപുണ്യതീർത്ഥങ്ങളേതെല്ലാംമുനീസത്തമ!? വാനിൽ
പാതാളമതിലുംവിസ്തരിച്ചുവെച്ചല്ലക.

ചുവനൻപറഞ്ഞു.

മനോവാക്കായശുദ്ധനാക്കല്ലാതീർത്ഥങ്ങൾതാൻഗൃഹ! അ
ജ്ഞാനികൾക്കുപ്രകാരമശുദ്ധംഭേദവഗംഗയും * ആദ്യംമനശുദ്ധമായി
പ്പാപവർജിതമാകിലോ എല്ലാതീർത്ഥങ്ങളുംശുദ്ധങ്ങളായ്തന്നെഭവി
ച്ചിടും * ഗംഗാതീരമുഴുവനംഗ്രാമങ്ങളെന്നഗരങ്ങളും എന്തെരുവു
മങ്ങാടികളുമുണ്ടതിഭംഗിയായ് * പരത്തെരുവുമുണ്ണമുക്കവന്മാർഗ്ഗ
മങ്ങളും ഹുണർവംഗർഖസർദ്വേഷരിവർതൻഭവനങ്ങളും * ഇവരെ
ല്ലാംകുടിച്ചീടുന്നനംഗംഗാമൃതത്തിനെ മൂന്നുനേരംകുളിച്ചീടുന്നിഷ്ട
മ്പോലിവരൊക്കയും * അതിലാക്കുംമനശുദ്ധിവരുന്നില്ലസുരേശപര!
വിഷയാക്രാന്തചിത്തർക്കതീർത്ഥത്താൽഫലമെന്തെടൊ? മനതാൻകാ
രണംരാജൻ! ചേരെയല്ലോതുറുനോക്കുക * ശുദ്ധിയിഷ്ടിപ്പവൻനിത്യംമ
നശുദ്ധിവരുത്തണം അതുവഞ്ചനയാൽതീർത്ഥവാസിയുംബഹുപാപി

യാം * പാപ,മായവിടെച്ചെയ്യാലനന്തരോഷമായ് വരും പഴുത്താലും
 സപാഢവരാക്കുമട്ടിക്കാമതെന്നപോൽ * ടിഷ്ണുശുദ്ധിയുണ്ടാകാതീ
 തേമകോടികളിക്കിലും ശുഭമിച്ഛിപ്പവൻമുൻപേമനഃശുദ്ധിവരുത്തണം
 മനസ്സുശുദ്ധമായെന്നാൽദ്രവ്യവുംശുദ്ധമാമുടൻ ആ പാരശുദ്ധിയുണ്ടാക
 മപ്പോരതീർത്ഥംഫലിച്ചിടാ * അല്ലെങ്കിൽചെയ്യുന്നതെല്ലാമുടൻതാൻ
 വൃതമാകുമേ തീർത്ഥാണ്ടാൽസദാനീചസഫലവാസംത്വജിക്കണം * പ
 രോപകാരവുംവേണംമനഃകായങ്ങളാൽസദാ തീർത്ഥംചാദിച്ചിടുന്നെ
 കിൽമഹാതീർത്ഥങ്ങൾചൊല്ലിടാം * പുണ്യനൈമിശമാണാളി,പുഷ്പ
 രം,ചക്രതീർത്ഥം സംഖ്യയില്ലാതെവരേയുമുണ്ടുതീർത്ഥങ്ങൾഭൂമിയിൽ
 പുണ്യസ്ഥലങ്ങളുംശുദ്ധങ്ങളായുണ്ടധികംഗ്രഹ്.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ആവാക്കുകേട്ടുദ്യതനായ്ഗ്രഹൻനൈമിശമെത്തുവാൻ അതി
 സന്തോഷമോടൊത്തിട്ടയ ച്ചാനസുരേന്ദ്രരേ.

പ്രഹ്ലാദൻപറഞ്ഞു.

എഴുന്നീല്ക്കുമഹാത്മാരേ! പോകാംനാംനൈമിശത്തിനായ് ദ
 ശ്വിക്കാമമൃതൻപീതാംബരനപ്പ ജാക്ഷനേ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

വിഷ്ണുഭക്തനീതോതീട്ടാദാനവന്മാരശേഷവും സന്തോഷിച്ച
 വനോടൊത്തുപാതാളംവിട്ടുപോയിതേ * ഭിതിതൻപത്രരായുള്ളബു
 ലമേമുന്നദാനവൻ നൈമിശാരണ്യമാണോമുദാസ്സാനംകഴിച്ചുടൻ *
 പ്രഹ്ലാദനവരോടൊത്തത്തിർത്ഥന്മാരുംനടക്കവേ പുണ്യാസരസ്വതീ
 ശുദ്ധജലയാനദികണ്ടുതേ * ആസാരസ്വതതീർത്ഥത്തിൽസ്നാനംചെയ്ത
 ടനേയവൻ മഹാത്മാവായപ്രഹ്ലാദൻമനസ്സുപ്പോർപ്രസന്നമായ് *
 ഏറെശുദ്ധമതായുള്ള തീർത്ഥത്തിൽവച്ചുദാനവൻ പ്രസന്നനായ്കഴി
 ച്ചാൻനൽസ്നാനദാനാദിയൊക്കയും.

ശ്രീദേവീഭാഗവതംനക്ഷത്രസ്തം

നൈമിശതീർത്ഥമനഃ

എട്ടാം അദ്ധ്യായം

— ൧൩ —

കൻപതാം അദ്ധ്യായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

തീർത്ഥസ്നാനംകഴിഞ്ഞപ്പോൾപ്രഹ്ലാദൻകണ്ടുമുഖിലായ് ഒരു

പേരാൽവൃക്ഷമേററവലുതായ് നിഴലുള്ളതായ് * ചാണയ്യുവെച്ചതായോരോവിധത്തിൽപലബാണവും കണ്ടാൻ കൂരമ്പുകളുമാക്കുഴുവിൻതുവലുള്ളതായ് * മനസ്സുകൊണ്ടുവിന്തിച്ചാറിഞ്ചാണക്കൂട്ടമാരുടേ ജീവിമാർപുണ്യാശ്രമത്തിൽ ശുദ്ധതീർത്ഥസ്ഥലത്തിലായ് * ഇതുചിന്തിക്കവേ കൃഷ്ണാജിനംജടയുമാണ്ടവർ മുനിമാർയമ്തനയർകാണപ്പെട്ടസുരേന്ദ്രനാൽ * ശാർദൂലമാജഗവരണ്ടനല്ലവില്ലവർമുൻപിലായ് ശരത്തിരാത്താവനാഴികളുണ്ടുനൂറുഗിയിൽ * ഭഗ്യാനസ്ഥന്മാർമഹാഭാഗശുഷിമാർയമ്തനന്ദൻ നരനാരായണരെയുംകണ്ടാൻ പ്രഹ്ലാദനപ്പൊഴേ * കോപത്താൽകൺചുവന്നിട്ടുനിങ്ങൾധർമ്മവിനാശമായ് ധർമ്മമെന്തുതടുക്കുന്നതെന്നുചോദിച്ചുദാനവൻ * ഇസ്സംസാരത്തിലെന്നുംഞാൻകണ്ടില്ലാകേട്ടുമില്ലതാൻ വൻതപഃചെയ്തവണ്ണവെല്ലമന്യുധർക്കയ്യം * ഇതുതെറ്റിയാടിയുഗത്തിങ്കൽകലിയിചായിടാം ബ്രാഹ്മണർക്കുതപഃയുക്തമെന്നതിൽചാപധാരണം * ജടാധാരണമെങ്ങെങ്ങിയാവനാഴിധരിപ്പതും ഡഃളകാട്ടുന്നനിങ്ങൾക്കീധർമ്മാചരണയുക്തമായ്.

ഓംസൻപറഞ്ഞു.

എന്നവൻവചനംകേട്ടു നരനമൊന്നാൻനരോത്തമ! ഞങ്ങൾചെയ്യുംതപസ്സിങ്കൽവെറുതേചിന്തയെന്നുതേ * സമർത്ഥനെന്തെല്ലാലുമവർക്കുതപലിച്ചിടും ഞങ്ങളീരണ്ടിനുംമന്ദ! സമർത്ഥൻലോകവിശ്രുതൻ! * യുദ്ധത്തിന്നുതപസ്സിന്നു,മെന്തെല്ലായ്കുന്നപിന്നെനീ നീനിന്റെവഴിപോയാലുപലമ്പെന്നെന്തിനിക്കനേ? * ബ്രഹ്മതേജസ്സുപ്രമേയം ഭ്രാന്തൻനീയറികയില്ലത് സുഖമിച്ഛിപ്പവർവിപ്രഗുണഭോഷങ്ങളോത്തിടാ.

പ്രഹ്ലാദൻപറഞ്ഞു.

ധർമ്മച്ചിറയുറപ്പിക്കുമെന്തേന്ദ്രന്മാനിരിക്കവേ മന്ദതാപസന്മാനിക്കൾക്കുള്ള ഗവംഫലിച്ചിടാ * ഇതതീർത്ഥത്തിൽയുക്തമല്ലെന്നുധർമ്മംചെടത്തൊഴിൽ യുദ്ധത്തിനെന്തുബലമതിപ്പൊരുകാട്ടുകനീമുനേ!

ഓംസൻപറഞ്ഞു.

അവന്റെറയാവാക്കുകേട്ടുനരനത്തരമോതിനാൻ നിർബുദ്ധിയിമ്മട്ടാണെങ്കിൽയുദ്ധംചെയ്തെന്നാടിന്നുനീ * അസുരാധമനാമനിന്റെ

തലയിന്നുചൊളിച്ചിടാം യുദ്ധശ്രദ്ധനിനക്കുണ്ടാകാതെമേലാലൊരിക്കലും.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അവന്റെയാവാക്കുകേട്ടുദൈത്യന്ദ്രൻബലമുള്ളവൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്താൻപ്രഥം ജാതനതികോപത്തെക്കാത്തവൻ * നന്നായൊന്നർ ഭാനശ്രദ്ധിമാർതപമുള്ളവർ ഇവരണ്ടുപെരേയുണ്ടെന്നതുമട്ടുംജയിച്ചിടും.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എന്നുരച്ചപ്പോൾപ്രഥംജാതൻവില്ലെടുത്തിട്ടുതൽക്കുണം വലിച്ചുവിട്ടിട്ടുണ്ടാക്കിയെടുത്താണാലിയേററവും * നന്നംവില്ലെടുത്തിട്ടുവിട്ടാൻ കൂരസ്സവുമായ് നിരന്തരമായ് പ്രഥംജാതന്റെനേക്കരിശത്തൊടുപ്രഥംജാതനെറിട്ടവയേസ്സവണ്ണ. പുംബങ്ങളാമന്യകളാൽമുറിച്ചാൻ; മുറിഞ്ഞതന്നുകൾകണ്ടുവേറേയൊരുമുക്കോപിമനരൻശരങ്ങൾ. | അതുമുറിച്ചുശരങ്ങളാൽ,വി | തുവന്റെമറിജ്ഞാൻശരമേഘം; അതഞ്ചുബാണങ്ങൾതൊടുത്തുദേദി | ചുവന്റെബാഹുക്കളിലെയ്ക്കുഷിന്ദ്രൻ. | ആപോരുകാമൊൻസുരരിന്ദ്രനോടും | വന്നാർവിടാനുക്കളിലസ്ഥലത്തായ് | മരണത്തിൽനേക്കുന്നതന്റെവീട്ടും | പുകണ്ണിനാരങ്ങസുരേന്ദ്രനേയും. | പൊഴിച്ചുവില്ലാണ്ടുശരങ്ങൾതൊട്ടുവിട്ടു | ചുവന്റെവേഷിപ്പതുപോൽജലത്തേ | എടുത്തുശാർങ്ങനേനമ്പ്രമേയം | ചൊരിഞ്ഞുപൊൻപുംബമെഴുംശരമേഘം. || ജയേച്ഛയോടാനരമൊന്നവന്മാർ ക്ഷതൻ ഭൂമി ചുബ്ബഹാരയുദ്ധം | വാനാണൊരിന്ദ്രാദികൾദിഗ്വപുഷ്പ | വഷ്ടങ്ങൾചെയ്താർതിമോദമോടും. || കോപിച്ചുതൊട്ടുശിപനാനരക | ലയച്ചുകൂരന്യകൾവേഗമോടും | അതൊക്കെയുംതീർപ്പുശരങ്ങൾവില്ലിൽ തൊടുത്തുവിട്ടാനരനുംമുറിച്ചാൻ. || വലിച്ചുരച്ചുബാണങ്ങൾകൊണ്ടുപിന്നീടുഭാനവൻ ധർമ്മജൻപോരിനായേററന്നാമാണനെയെഴുതേനന്നായണൻതാനുമുടൻകൂരന്യകളെയെഴുതാൽ ഓളിപ്പിച്ചാനധികമായ് മുന്തിൽനില്ക്കുന്നതൊട്ടുനെ * കാണാനായ് വാനിൽവന്നോരഭവാനവരൊക്കയും ജയഘോഷങ്ങളോടൊത്തുതിരക്കിത്തിക്കിനിന്നതേ * രണ്ടുപേരുംബാണവഷ്ഠത്താൽവാൻമറഞ്ഞുടൻ പകലുംരാത്രിയേപ്പോലെയിരുട്ടുണ്ടായിതേററവും * ദേവദാനവരേന്ദ്രാഗ്രംപറഞ്ഞാർ വിസ്മയത്തോടും അതിഘോരമരണമുൻപിൽകണ്ടിട്ടില്ലിതിനൊപ്പ

മായ് * ഗന്ധർവ്വഭവമുനിമാർയക്ഷകിന്നരപന്നഗർ വിദ്യാധരർചാ
രണഭരണരവുവിസ്മയിച്ചുതേ * നാരദൻപർവതമുനിയിവരുകണ്ടുനി
ല്ക്കവേ നാരദൻചൊല്ലിനാൻപണ്ടുണ്ടായിട്ടില്ലിതുപോലവേ* താരകാ
സുരനവണ്ണവൃത്രനുംപോരുകയേതേ മധുകൈടഭരോടൊത്തുവിണ്ണ
വുചെയ്തിവണ്ണമേ * പ്രഹ്ലാദൻപ്രബലൻശ്രുതൻനാരായണനൊടൊ
പ്പമായ് യുദ്ധമുണ്ടെന്നു, വൻസിദ്ധിയുളളാൻവിക്രമിയെങ്കിലും.

വൃൺപംഞ്ച.

പ്രഹ്ലാദനാരായണന്മാർരാത്രിയുപകലൊക്കയും പിന്നെയുപി
ന്നയുയലുമുണ്ടായതിഭയങ്കരം * നാരായണനൊരമ്പെയ്യപ്രഹ്ലാ
ദൻ:യില്ലവേഗമായ് മുറിച്ചാനവനുംവേദകയ്ക്കൊണ്ടൊന്നൊരുവില്ലി
നേ* നാരായണനടൻതന്നെവേദയൊരുശരത്തിനാൽ ആവില്ലൊന്ദ
വിൽവച്ചുകയ്ക്കൊലമുറിച്ചുതേ * മുറിഞ്ഞതെല്ലാമിട്ടിട്ടുവീണ്ടുപു
ണ്ടാൻമഹാസുരൻ കോപിച്ചുനാലതുംനാരായണൻഷ്ലേച്ഛിച്ചതൽ
ക്ഷണം * ഇരുമ്പുലക്കയ്ക്കൊണ്ടാനാവില്ലുംപോയടാനവൻ അതി
കോപാൽധമ്മജനേയടിച്ചാൻമാറിലക്ഷണം * മുറിച്ചാൻബലവാ
നൊൻപതമ്പുകൾവിട്ടുപോരമാം ഇരുമ്പുലക്ക, താഡിച്ചാനവനെ
പ്പത്തുവിട്ടുടൻ * ഇരുമ്പിനാലുള്ള നല്ലഗദയാണിട്ടുദാനവൻ അടിച്ചു
മുട്ടിൽകോപിച്ചാനാരായണമുനിന * ഗദയേറ്റുപർവതംപോൽ
നിന്നാലയമനന്ദനൻ സ്ഥിരചിത്തൻശക്തിയുളളാൻവർഷിച്ചാന
മ്പുപിന്നയും * മുറിച്ചാൻഭഗവാനപ്പോൾദൈത്യരാജൻറവൻഗദ
വിസ്മയിച്ചാൻറാനിൽവന്നുകണ്ടുനില്ലോരാശാസവും * വീരവൈക
ളുക്കൊല്ലംപ്രഹ്ലാദൻവേലമുട്ടുടൻ ബലാൽനാരായണൻതൻറ
മാറിടത്തിന്നുചാണിനാൻ * അതിൻറവരവുകണ്ടുകുളിയായിട്ടൊര
മ്പിനാൽ ഏഴായ്നരക്കിന്നാനേഴാൽതാഡിച്ചാനവനേമുനി * അവ
ക്കായാത്രമത്തികലൊരുത്തറാണിതേവിധം ആക്കുവിസ്മയമേകുന്ന
പോരയുദ്ധംഭവിച്ചുതേ * ശംഖംചക്രംഗദാപത്മമിവയേനാലുകൈ
കളിൽ ധരിച്ചവൻരമാകാന്തൻപീതവസ്ത്രമണിഞ്ഞവൻ * ഭക്താ
ർത്ഥിഹരനാംവിണ്ണപ്രഹ്ലാദാനികമെത്തിനാൻ ഭഗവാൻവന്നതുക
ണ്ടുപ്രഹ്ലാദൻബഹുഭക്തിയായ് * നമസ്സരിച്ചതൊഴുതുകൊണ്ടിവ
ണ്ണമുണർത്തിനാൻ.

പ്രഹ്ലാദൻ പറഞ്ഞു.

ദേവദേവ! ജഗന്നാഥ! ഭക്തവത്സല! മായവ! ജയിക്കുന്നില്ലെന്ന് രാജാവായ ഞാനീ മുന്നീന്ദ്രഭരണേ? * യുദ്ധം ചെയ്തെന്ന് റുദ്രിപ്പവത്സരമുഴുവൻ വിഭോ! ജയിച്ചില്ലെന്ന് മൂലം ഞാനതത്വത്തുളതമോക്കുകിൽ.

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

എന്നും ശമാംസിദ്ധരിവർജിതാത്മാക്കൾ തപസ്വികൾ നരനാരായണൻ നീയും ജയിച്ചില്ലെന്ന് തത്വത്തും? * പാതാളത്തിൽ പോകുന്നീയെൻ ഭക്തിയേദ്രവ്യമാക്കുക നിനക്കീ മുന്നിമാരോടു വൈരം വേണ്ടാമഹാമതേ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

കല്പിക്കപ്പെട്ടിതാ ഭക്തത്വൻ പോയാനസുരരോടുമായ് തപസ്സു ചെയ്തു വാങ്ങാൻ നരനാരായണൻ നൃപ!

ശ്രീദേവീഭാഗവതം നാലാം സ്കന്ധം

പ്രഹ്ലാദനോദയോദ്ധ്യം

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം

—

അതാമദ്ധ്യായം

—

നേമേജയൻ പറഞ്ഞു.

എനിക്കീക്കഥയിൽ വന്നു ചേർന്നു വലിയ സംശയം നരനാരായണൻ ശാന്തൻ വിഷ്ണു പംശു ഞ്ഞതാപസർ * തീർത്ഥാടനയർ, സതപയുക്തർ, ഹജമുഖം ഉജ്ജിപ്പവർ ധർമ്മപുത്രൻ, മഹാത്മാക്കൾ, സത്യവാന്മാർ തപോധനൻ * യുദ്ധത്തിലാഗ്രഹമവർ ഞ്ഞൊന്നു തുമെക്കേനേ? അന്യോന്യം പോർ ചെയ്തതെന്തേ? വിട്ടിട്ടുത്തമമാം തപം * പ്രഹ്ലാദനോടൊത്തു റുദ്രിപ്പവർ ഞ്ഞൊരുപുണ്യമായ് വിട്ടുശാന്തിസുഖം, യുദ്ധം ചെയ്തതെമ്മട്ടതാപസർ * പ്രഹ്ലാദനോടൊമുന്നിമാർ യുദ്ധം ചെയ്തതുമെക്കേനേ? ആയുധത്തിൻ കാരണത്തെക്കുറിച്ച് ചാലും മഹാമതേ? * കാമിനീ, കനകം, രണ്ടും കാരണം പോർ തടുത്തുവാൻ അമ്പയിൽ സങ്കതിയറ്റൊക്കെ മട്ടുണ്ടായ് പോരതിൽ മതി? * അമ്മട്ടവർ തപം ചെയ്തതെന്തു മൂലം പരരത്ന! സ്വർഗ്ഗത്തിനോ സുഖത്തിനോ ഭൂമിപ്പിപ്പതിനോ മനേ! * ഹലമെല്ലാം കൊടുക്കുന്നവൻ തപഞ്ചെയ്തവൻ കിലും ആശാന്തമുന്നിമാർക്കു നൃപലം കിട്ടിയതത്വത്തും * തപസ്സാൽ കൃശമാദേഹം, ദിഗ്വ്യാന്തരവത്സരം വീണ്ടും വീണ്ടും പോരു ചെയ്തത്രമെപ്പട്ടു തളന്നതേ * രാജ്യത്തി

നോധനത്തിന്നോഭായയ്ക്കോഭവനത്തിന്നോ എന്തിനാണാമമാത്മാ
 വോടവർചെയ്തതുസംഗരം? * ആശയരഹിത വന്നിത്യാമ്നെയെ
 റിയുന്നവൻ സഭാഭേദംതകന്നിടുംപോരെന്തീമടുചെയ്തതും * സൽ
 ബുദ്ധിയുജ്ജ്വൽസപ്തമുജ്ജ്വലിച്ചുസഭാമനേ! ദുഃഖപ്രഭങ്ങളേയി
 ല്ലീ,രീതിയെന്നെയ്ക്കുമുള്ളത് * ധർമ്മജർവിഷ്ണുപശഭ്രതർസർപ്പജ്ഞർ
 ഞമേറിയോർ എവണ്ണമഴലേകീടമധർമ്മപ്പാർനടത്തിനാർ? * സുഖാ
 രാമംബഹുഫലംസമാധിയെവെടിഞ്ഞുടൻ ഘോരയുദ്ധാനടത്താനാ
 യാഗ്രഹിക്കില്ലമൃഗം * യയാതിയാഗ്രഹൻപണ്ടുപാശ്ചത്തിൽനിന്നു
 ഭൃഷ്ടനായ് അഹങ്കാരത്തിനാൽഭൂവിൽവീണതായ്കേട്ടതുണ്ടുഞാൻ *
 യാഗവുടാനവുമെന്തായ്മിഷ്ണുനൃപനാണുഞാൻ എന്നുചരിച്ചമാ
 തൃത്തിലിന്ദ്രൻതാഴ്ത്തുതജ്ജിനാൻ * ചോരണ്ടാകില്ലമഹാരമില്ലാഞ്ഞാ
 ലതുനിശ്ചയം പണ്യക്ഷയംവിട്ടപ്പോരിലാമനിക്കെന്തുവാൻഫലം?.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ധർമ്മനിശ്ചയമാണ്ടുള്ള സർപ്പജ്ഞർമുനികൾഗുപ്ത! മൂന്നുമട്ടാമഹ
 കാരംചൊന്നാർസംസാരമുലമായ് * ഉടലുള്ള ഷിയെമ്മടുയോഗ്യാനാ
 മതുവിട്ടിടാൻ? കായ്കൊരുന്നമില്ലാതെഭവിക്കില്ലതുനിശ്ചയം * തപം,
 ഭാനം,യാഗമെല്ലാംസാത്വികത്താൽഭവിച്ചിടും രാജസത്താലുമുണ്ടാകും;
 കലഹംതാമസത്തിനാൽ * നല്ലതോചീത്തയേർഭൂപ!പ്രവൃത്തിചെറു
 തെങ്കിലും അഹങ്കാരവിട്ടുനമുണ്ടാകില്ലാതെത്തുമേ * ബന്ധിപ്പ
 വനഹങ്കാരത്തേക്കാളില്ലാരുമേഭൂവി പ്രപഞ്ചമതിനാൽസൃഷ്ടിച്ച,തി
 ല്ലാതാവതെങ്ങനേ? * അഹങ്കാരത്തെക്കാഞ്ഞോരീബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേ
 ശരും പിന്നെമററുള്ള മുനികൾക്കുള്ള വസ്ഥകഥിക്കണോ? * ജനിയും
 മൃതിയുംവീണ്ടുമുണ്ടായകമ്മതുല്യമായ് അഹങ്കാരമുടിയിട്ടീപ്രപഞ്ചം
 തിരിയുന്നതേ * ഇസ്സംസാരഭേദത്തിന്റേനരന്മാരുംസഭാഗുപ്ത! വണ്ടി
 ചുക്രംചാലുരുളുന്നെന്നോതുണരിറുളുവർ * വിസ്താരമാമിസ്സംസാര
 ത്തിങ്കലോരോരുതാനിയിൽ വിഷ്ണുവിനവതാത്തേൻസംഖ്യയേയു
 മറിഞ്ഞതാർ? * സാക്ഷാൽനാരായണൻവിഷ്ണു,മത്സ്യത്തിൻവടിവാണ്ടു
 തേ ക്രമം,വരാഹം,നരസിംഹവും,വടുവുമായവൻ * യുഗത്തോറുംവാ
 സുദേവൻജഗന്നാഥൻജനാർദ്ദനൻ അസംഖ്യമവതാരങ്ങളെടുക്കുംകമ്മ
 ചോദിതൻ * ഏഴാമത്തേതായദൈവസ്വപതമനപന്തരത്തിലായ് ഹ
 റിയാംഭഗവാൻചെയ്തോരവതാരങ്ങൾകേൾഗുപ്ത! * ഉഗ്രവിൻശാപമാ

ണ്ടിട്ടുഭവേശൻവിഷ്ണുവാംഹരി അനേകമവതാരങ്ങളെടുത്താനവിലേ ശപരൻ.

രാജാവുപറഞ്ഞു.

സന്ദേഹമുണ്ടെൻമനസ്സിൽമഹാത്മാവേ! പിതാമഹ! ഭൂതവാൽ ഭഗവാൻവിഷ്ണുശപിക്കപ്പെട്ടതെന്തിനായ് * മരിയാഭൂതനാകുന്നതാണുപ്രിയംചെയ്തതുമനേ! ശപിച്ചതെന്തുകോപത്താൽഭവേശൻവിഷ്ണുവേട്ടെ?

വൃസേൻപറഞ്ഞു.

രാജാവേകേരക്കമൊല്ലിടംഭൂതനാൻശാപകാരണം കശ്യപൻറസുതൻപണ്ടുവൻ“കശിപു”വെന്നവൻ * വാഴുമ്പോൾഭവേശൈത്യന്മാര്യുദ്ധംചെയ്താർപരസ്യരും പോരാടുമ്പോൾജഗത്തെല്ലാം വ്യാകുലപ്പെട്ടുപോയ്തുവ! * അവൻമരിച്ചു, പ്രാച്യംഭാഗൻരാജാവായി ബാഹ്യൻ പീഡിപ്പിച്ചാൻഭവകളേപ്രാച്യംഭാഗൻശത്രുനാശനൻ* പ്രാച്യംഭാഗൻശത്രുനായ്ഘോരമാംപോർതുടങ്ങിനാൻ നൂറുവർഷമുഴുവനത്യാശ്ചര്യംതോന്നിടപടി* നിമിത്തശത്രുപ്പോർചെയ്താർപ്രാച്യംഭാഗൻതോറുപോയുടൻ നിത്യധർമ്മമറിഞ്ഞിട്ടുമാവൈരാഗ്യമാണുവൻ * രാജാവാക്കിട്ടു“ബലിയേ”വിരോധനതന്ത്രജ്ഞേ തപസ്സചെയ്താൻപ്രാപിച്ചാൻഗന്ധമാദനപർവതം * ശ്രീമാനാംബലിയുംര. ജ്യോതിഷാൻഭവവിരോധിയായ് പരസ്യര്യുദ്ധമുണ്ടായ്ചിന്നയുംബഹുഘോരമായ് * ഇന്ദ്രനംവിഷ്ണുവുൾക്കൂടിസ്സഹായിച്ചതുമൂലമായ് ഭവന്മാർഭൈത്യരോജ്യത്തിൽനിന്നോടിച്ചപിന്നയും * തോററുശരണം പ്രാപിച്ചീടിനാർഭൈത്യർശൂകനേ ഞങ്ങൾക്കെന്തുതണയ്ക്കാത്തുമനേ! മഹിമയുജ്ജ്വലീ * മന്ത്രവിദഗ്ദ്ധനാമജ്ഞഹായിക്കാതിരിക്കിലോ ഇവിടെപ്പാർവ്വൻമേലാപാതാളത്തിനുപോയിടാം.

വൃസേൻപറഞ്ഞു.

ഏവഞ്ചൊല്ലാദാനവരോടോതിശൂകൻകൃപാനിധി ഭയംവേണാഭരിക്കാംഞാൻമന്ത്രയുഷധികളാൽദ്രവം* ബ്രഹ്മതേജസ്സുകൊണ്ടുസാധായംനിങ്ങൾക്കുചെയ്തിടാം ദുഃഖംവിട്ടുസ്വാഹമോടുവാണാലുംനിങ്ങൾഭൈത്യരേ! *

വൃസേൻപറഞ്ഞു.

അവർശൂകാശ്രയംമൂലംഭയമറവരാതിതേ ഭവന്മാർകേട്ടുവൃത്താനമെല്ലാം പാരശരയ്ക്കുതാൽ * വിണ്ണോരുമിന്ദ്രനംതമ്മിലാലോ

ചന്ദ്രനടുത്തുനിന്നു ശുക്രമന്ത്രബലംമൂലംസ്ഥാനഭ്രംശംസുരക്ഷവർ * ചെ
യ്യുംമുൻപേപോരിനായിപ്പോകാൻരിച്ചുപ്പെട്ടത്തിനാൻ ശേഷിച്ചോ
രേബലാൽവെന്നുപാതാളത്തിങ്കലാക്കണം * എന്നോത്തായുധവുന്താ
ങ്ങിപ്രാപിച്ചാരവർദൈത്യര ഹിണ്ണോരിന്ദ്രാജ്ഞയാൽവിഷ്ണുവോടും
ദൈത്യരൊഴോടു * പ്രഹരിച്ചാരസുരന്മാരേവിമപലരായിതേ ര
ക്ഷിച്ചീടണമെന്നോതിശുക്രനേയാത്രയിച്ചവർ * ദേവപീഡിതരായ്
ക്കണ്ടശ്ശക്തരാംദൈത്യരേമുനി മന്ത്രോഽഷ്ടധന്വകൊണ്ടഭയംവേണ്ട
ന്നു ചാല്പിനാൻ * ശുക്രനേക്കണ്ടദേവന്മാരവരേവിടുപോയുടൻ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം നാലാംസ്കന്ധം

ഭൂഗുഹപ്രകാരം

പത്താമദ്ധ്യായം.

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

വിണ്ണോരങ്ങനെപോയപ്പോൾശുക്രൻദൈത്യരൊഴോതിനാൻ
ദൈത്യരേ! കേൾക്കവിൻനിങ്ങൾപണ്ടുബ്രഹ്മാവുരച്ചത് * ദൈത്യനാ
ശേജാഗരൂകൻവധിക്കുംദൈത്യരേഹരി കൊന്നാൻഹിരണ്യാക്ഷനേ
യുവരാഹവടിവായവൻ * ഇസിംഹത്താൽനിഹതനായ് മഹാൻകശി
പുരുന്നവൻ പ്രയന്നംചെയ്തപ്രകാരംകൊല്ലുമല്ലാരയുഹരി * എൻ
മന്ത്രബലമെമ്മടുപ്പലിക്കുന്നില്ലവിഷ്ണുവിൽ അമ്മട്ടെൻരക്ഷയാൽനി
ങ്ങൾജയിക്കുന്നില്ലവിണ്ണരേ! * അതുകൊണ്ടുകറേക്കാലംനിങ്ങൾല്ലാം
ക്ഷമിക്കവിൻ മന്ത്രത്തിന്നിന്നുപോകുന്നതാൻമഹാദേവസന്നിധൗ *
മഹേശനിൽനിന്നുമന്ത്രംഗ്രഹിച്ചത്താക്ഷണേനതാൻ ശരിയായതു
നിങ്ങൾക്കതന്നീടാമദൈത്യവർത്തരേ!

ദൈത്യന്മാർപറഞ്ഞു.

തോററദർബലരാഞ്ഞെളത്രകാലവുമെങ്ങനേ? ഭൂമിയിൽസ്ഥി
തിചെയ്താനായ് ശക്തരാകുമനീശപര! * മരിച്ചാർശക്തരെല്ലാം
ശേഷിച്ചുചിലദാനവർ അരുണങ്ങളിന്നുപോരികലേററുനിൽപാനശു
ക്തർതാൻ.

ശ്രീകൃഷ്ണപാഞ്ചരത്നം.

ശിവൻകൽനിന്നു മന്ത്രാഭിഷേകം ചെയ്താണെന്നു വിളിക്കുന്നത്? അന്നോ
ജംഭോതപാത്രം മണ്ണിൻ ശമത്തോടൊത്തു നി. ഭേദം * സാമദാനാദികൾ
ചൊന്നാർവിപോന്മാർ കാലതുച്ഛമായ് ദേശകാലബലം പാർത്തു സാമ
ശക്തിയെടുക്കണം * ചിലപ്പോൾ ശുഭദിവിപ്പിപ്പോൻ ചെയ്യണം ശത്രുസേ
വയും ശക്തിവർദ്ധിച്ചുകാലത്തിൽ കൈപ്പണമെടുത്തു വർ * വ്യാജമാ
യിട്ടതിന്നു ലംശം നായ് വിനയത്തോടും ഞാൻ വരും വരയും നിങ്ങൾ
വനത്തിങ്കൽ വാഴ്ത്തി * ശിവൻകൽനിന്നു മന്ത്രം ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചാകൊ
ണ്ടുവന്നിടാം നിവിന്ദുരോട് പോർ ചന്ദ്രാർന്നെന്നെ മന്ത്രബലത്തിനാൽ
ദൈത്യരാജാക്കൾ വിവർണ്ണരായ് ശ്രീകൃഷ്ണനിൽ ചയത്തോടും മന്ത്ര
ത്തിനായ് മഹാഭവസേവ ചെയ്യാൻ മുമ്പിറങ്ങി. * ഭവന്മാരെക്കൊ
ടിശ്ചാപം വിട്ടു സത്യമുള്ളവൻ പ്രഹ്ലാദനെ ചൊല്ലി വിട്ടാരു
മില്ലെന്നു സന്നിധിയെ * വന്നു കണ്ടാൽ പ്രഹ്ലാദൻ ഭവന്മാരെക്കൊ
ല്ലിനാൻ അസുരന്മാരോടുകൂടി താഴ്ന്നു ചാടി ചന്ദ്രനെ: * 'പോരിന
സാമമില്ലാത്തതിട്ടായുധം വെട്ടിത്തുടങ്ങും തപശ്ശെയ്യുന്നതിനാൽ
കുലം വെട്ടിപ്പോയില്ല' * പ്രഹ്ലാദൻ തൻ വാക്കുകേട്ടു സത്യമാണെന്നറി
ഞ്ഞാൻ ഭവന്മാർ മുമ്പാകെ താഴ്ന്നു പോയിത്തേ * ആ
യുധം വെട്ടിയവനെക്കൊന്നു ശിക്ഷിക്കാൻ ഭവൻ സപതാമുഖത്തിലെ
അർദ്ധവാണാർത്രിയായി ചാടിപ്പോയതായ് * ദൈത്യന്മാർ കപടം വെട്ടി
പശ്ചാത്തപസർന്നു ശ്രീകൃഷ്ണൻ വരുമ്പോഴേക്കു പാർത്താരുടെ ശിര
മേ * കൈലാസത്തിൽ ചെന്നു ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രണമിച്ചു അഗ്നിശരണ
നാൽ കാർത്തികനെ അഭയം കൈപ്പറ്റി ചൊല്ലിനാൻ: * 'ബ്രഹ്മസ്മിത്യരി
ക്കു മന്ത്രമില്ലാത്തതിനാൽ അപ്ലാനം ഭവകൾ ദൈത്യർ ജയി
ക്കാനാർഹ്യം'.

വ്യാസൻ പാഞ്ചരത്നം.

അവൻ പറയുന്നതുകേട്ടു സർവ്വജ്ഞൻ ശിവൻ ഇനിയെന്നാ
ണു ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നു അന്തരാൽ നിനച്ചതേ * സുരദ്രോഹത്തിനായ് ശ്രീ
കൃഷ്ണൻ വന്നിരുന്നതിനാൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ദൈത്യർക്കു നവീനവർഷവിജയത്തി
നായ് * പാലിക്കണം ഭവകളേ ഞാനെന്നോർത്തിട്ടു ശങ്കരൻ അവനോടു
പരേശിച്ചു നസാധ്യം കറിയുതം * തലകീഴായ് നിന്നു കണ്ഡുമാലി
മമാണ്ടു പാനശ്ശെയ്യാൽ ക്ഷേമമുണ്ടാകുമെന്നു വാചസ്പത്യം * ഇങ്ങനാ
ക്കു പറ്റുമെന്നു മുമ്പിട്ടു മുമ്പേ ശരണ പ്രതാപിച്ചു പോൽ നോക്കുമെ
ന്നു മുമ്പാകെ ചെന്നു.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഘരനോടിതര ചാല്പിതാചരിച്ചാനുത്തമപ്രേതം മന്ത്രത്തിനായ്
 ധൂമപാനംചെയ്തറപ്പൊടുശാന്തനായ് * ദേവന്മാരുമറിഞ്ഞിട്ടാശ്രുക്ര
 ണ്റെവ്രതനിയ്യയും ദാനവന്തൻകപടവും, കൂടിച്ചിന്തതുകുടിനാർ *
 എല്ലാവരുംകൂടിയോത്തുയുദ്ധത്തിനായൊരുങ്ങിനാർ ആയുധത്തോടു
 ചെന്നാരാക്കൈത്യർവാഴുന്നിടിക്കിനായ് * ചട്ടയിട്ടായുധംപൂണ്ടുവന്ന
 നില്ക്കുന്നിവിമ്പരേ ചുറ്റിലുംകണ്ടുതെന്തന്മാർഭയപീഡിതരായിതേ *
 സന്നദ്ധരാംദേവകളേക്കണ്ടുപ്പോളെഴുന്നീറ്റവർ ബലകൂടുന്നമരരോടി
 സ്തബ്ധമൊഴിച്ചൊല്ലിനാർ: * 'ആനായുധൻ, ഭയപ്പെട്ടോ, നാചായ്തൻ,
 വ്രതനിയ്യനും പോരിനാകാ, വന്നതെന്തൊന്നഭയംപണ്ടുനരകിയും *
 നിങ്ങൾക്കുസത്യവുംവേദധർമ്മവുംപോയതെങ്ങുവാൻ ആശ്രയിച്ചോര
 സ്രഹീൻഭയനോരുമവശ്യർതാൻ.'

ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു.

വ്യാജമായിട്ടയച്ചില്ലേമന്ത്രത്തിനങ്ങുശ്രുക്രനെ അറിഞ്ഞിത്തരപ
 വൃന്തങ്ങളും, യുദ്ധമെന്തെന്നുകയാൽ * ആയുധത്തോടുയുദ്ധത്തി
 നൊരുങ്ങിക്കൊരുകുനിങ്ങളും താത്തിലരിയേക്കൊല്ലാമെന്നാണാതിത്വ
 ധർമ്മവും.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ആവാക്കുകേട്ടുതെന്തന്മാരാലോമിച്ചുപസ്സേരും ഓടിപ്പോയവ
 രെല്ലാരുംഭയമൊട്ടേറെവായ്ക്കയാൽ * ശ്രുക്രമാതാവിനേക്കൊന്നുഭയത്താ
 ലാശ്രയിച്ചവർ ഓടിക്കുമാവരേക്കുണ്ടിട്ടഭയംനൽകിനാളവരും.

കൗൗമാരന്മാരും പറഞ്ഞു.

ഭയംവേണ്ടാഭയംവേണ്ടാഭയത്തേവേർപെടുത്തുവിൻ എൻചാ
 രത്തുള്ള വന്തന്നെബ്ബയംബാധിക്കവയുതാൻ * ആവാക്കുകേട്ടുതെന്ത
 ന്മാർവസിച്ഛാരാശ്രമത്തിലായ് ആയുധംവെച്ചുസംഭ്രാന്തരായിട്ടൊരഴ
 ലെന്നിയേ * തൈത്യരോടിയതുംകണ്ടുദേവന്മാർപിന്നിലോടിനാർ ബ
 ലാബലംനിനയ്ക്കാതെബലാൽചെന്നെതിരിട്ടതേ * കാവ്യമാതാ, തടു
 ത്തിട്ടുമാത്രമസ്ഥിതതൈത്യരേ കൊല്ലുവാനുസാഹമോഹംപ്രഹരിച്ചൊ
 ട്ടുദേവകൾ * പീഡിപ്പിക്കുന്നതുംകണ്ടുചൊല്ലിനാൾഭീതിയോടവരും
 തപോബലകൊണ്ടുറക്കുന്നൊണ്ടീവിണ്ണുരഞ്ഞാൻദ്രഥം * എന്നോതി
 നിദ്രയേവിട്ടാളതങ്ങളവരെയെങ്ങതേ ഇന്ദ്രാദികൾനിദ്രപൂണ്ടുകുന്മാരൊ
 ട്ടുലയ്ക്കായ് * നിദ്രയിൽഭീനനാമുന്മാർകോനേക്കുണ്ടൊതിനാൻഹരി

പ്രവേശിക്കുകയില്ലെന്നിൽ, ക്ഷേമമാം, കൊണ്ടുപോയിടാം * ഇതോത
വേധിഷ്ഠവിജൽപവേശിച്ചുപുരന്ദരൻ ഭയവന്നിദ്രയുപോയീഹരിര
ക്ഷിക്കുമുലമായ് * ഹരിരക്ഷിച്ചുശൽപോയോരിന്ദനേക്കാഞ്ഞുമുലമായ്
ശുക്രമാതാവുകോപിച്ചിട്ടീവണ്ണമൊഴിചൊല്ലിനാഥഃ * 'ഭേവന്മാർകാ
രുഭവവിഷ്ണുവോടുന്നിന്നെപ്പുരന്ദര! തപോബലത്താൽഭക്ഷിക്കുമെൻ
തപശ്ശക്തിയിടങ്ങേ'.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എന്നവരുംചൊല്ലവേഭേവശ്രേയസ്സന്മാർഹരിശക്രതം അവമാനി
തരായ് സ്തംഭിച്ചവരതന്യോഗവിദ്യയാൽ * അതിപീഡിതരായുള്ളൊ
രവരേക്കണ്ടഭേവകൾ വിസ്തയിച്ചുഭലോടൊത്തുചെയ്താർകിലികിലാര
വം * വിളികൂട്ടുംവിണ്ണരേക്കണ്ടിന്ദ്രൻവിഷ്ണുവൊടോതിനാൻ ഞാന
ക്കേക്കോൾമുഖനായ് തീർന്നുപോൾമധുസൂദന! * നാംഭവിക്കുന്നതിൻ
മുൻപേതപസ്സാൽഗർഭമേറീടും ഈടുഷ്ടയേക്കൊല്ലണന്നീവിചാരംവേ
ണ്ടതിൽപ്രഭോ! * പ്രസിദ്ധനിന്ദനീവണ്ണമൊല്ലിട്ടബ്ഭഗവാൻഹരി
ചക്രത്തെയോത്തുഭവഗുണിൽഭയയേവിട്ടുമാധവൻ * ഹരിക്കധീനമാം
ചക്രമാൽപ്പോൾതന്നെവന്നതേ കയ്യിൽകോപിച്ചെടുത്തിന്ദ്രനർമ്മി
ച്ചിട്ടുവധിക്കുവാൻ * അച്ചക്രംകൊണ്ടവരുംക്കുള്ള ശിരസ്സുപോൾമറിച്ചു
വൻ അവരുംമരിച്ചതേക്കണ്ടുമോദിച്ചാരുടനിന്ദനം * ജയിച്ചാലുംജ
യിച്ചാലുമെന്നഭേവകൾവിഷ്ണുവേ മോദിച്ചുവാഴ്ത്തി, യെല്ലാരുത്തുഷ്ടരായ്
ഭുഖശാന്തിയാൽ * ഇന്ദ്രനുംവിഷ്ണുവുമടൻഭുഖിച്ചാസ്രീവധത്തിനാൽ
തടുക്കാനതതാതുളള ശുക്രശാപത്തെയോക്കുവാൽ.

ശ്രീഭേവീഭാഗവതം നാലാംസ്കന്ധം

ശു കൃ ജ ന നീ വ ധ ം .

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം.

—:0:—

പ ന്ത ണ്ട ഭ മ ഭൂ ധ യ ം .

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അതേപോലൊരമാംവധംകണ്ടുകോപിച്ചാൻഭഗവാൻഭൂത ഏറെഭുഖി
ച്ചുപീഡയലോടുംവിഷ്ണുവൊടോതിനാൻ.

ഭട്ടം പറഞ്ഞു.

അകാർയ്യത്തെപ്പറ്റിയുവില്ലോ! പാപത്തെയറിയുന്നതീ പ്രാമുഖ്യം
സ്രീപാപം ചിത്തം കൊണ്ടു മോക്ഷാവതോവിഭോ? * നീസതപതപനം,
ബ്രഹ്മം, രജോഗുണമൊക്കെത്തന്നെ ശിവൻതാമസനെന്നോളം മറി
ച്ചെന്തുകൊണ്ടുവാൻ? * എപ്പോഴും നിതാമസനായ് ചെല്ലിയിരിതമാം
തൊഴിൽ അവലൂയം നാരിയേനീകരം വിട്ടു കൈനായ്? * ശപി
ക്കും ഏകാദിനെന്നവേറെയെന്തെന്നു ചെയ്തുവാൻ ഇത്ര നവേണി
പ്പാപൻ നീയാക്കിയെന്നെന്തായ്? * ശപിക്കുന്നില്ലിത്ര നേക്കാൻ വി
ല്ലോ! നിന്നെ ശ്ലാഘിച്ചിട്ടും ഒപ്പം ചിന്തിക്കുന്നില്ല പാപമോളം ചതി
യൻസദാ * നിന്നെ സ്താപിക്കുന്നെന്നോളം മുമ്പാർത്ഥം വർത്തനമോ ഏ
കാദിനീതാമസൻതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകേൾവ! * എൻ ശാപത്താൽ
നിന്നുണ്ടാമവതാരങ്ങളുൾക്കിയിൽ പ്രായേണ ഗർഭഭംഗമേവാപ
ത്താൽ സംഭവിച്ചിട്ടും * * * അശ്ലാപത്താൽ ധർമ്മശാപമേവാപ
കാലവും ലോകത്തിന്റെ റഹിതത്തിനായ് ജനിച്ചിട്ടുണ്ടുൾക്കിയിൽ.

ശങ്കരപറഞ്ഞു.

തേജസപിയമ്പർകോൻ മൂലം ട്രാപത്തിമരിക്കവേ ഗാർവ്വ്യം
പിന്നെയെമ്മട്ടാമഹാത്മാവിനവന്നതും.

വ്യസൻ പറഞ്ഞു.

ഈവണ്ണവിഷ്ണുവേക്കോപാൽ ശപിച്ചു ബോധ്യതൻതല എടുത്തു
ചേർത്തിട്ടുലാൽ, ചൊന്നാൻ കാര്യമെന്തൊട്ടു * ധർമ്മമല്ലാത്തൊന്നി
ങ്ങിട്ടാചരിക്കുന്നുവെങ്കിലോ? ഹരിയാൽ ഹതയാം നിന്നേ ജീവിപ്പിക്ക
ണൊന്നിതാ * ഞാൻ സത്യം ചെയ്തല്ലോ എന്നാൽ ജീവിക്കുമതിക്കാലി
വര എൻ വൻതേജോബലം കണ്ടീടട്ടേ ദേവകളൊക്കെയും * സത്യം,
ശൗചം, തപശ്ശക്തി, വേദവും, മേദപിക്കുകിൽ ജീവിപ്പിക്കാം ശീതജ
ലം തളിച്ചെൻ വൻതപസ്സിനാൽ.

വ്യസൻ പറഞ്ഞു.

വെള്ളം തളിച്ചുടന്നെ ബോധ്യമന്ദസ്തിതെത്താടും പരമപ്രീതയാ
ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റു പോത്തമ! * ഉറങ്ങിയെഴുന്നേറ്റൊന്നമവളേക്ക
ണ്ടുസർവ്വം മുനിയോടവളേന്നെന്നെന്നെങ്ങുപകർത്തിനാൻ * ട്രാ
വാൽ ജീവനേകപ്പെട്ടിമ്മട്ടാവരവണ്ണിനി വിണ്ണോരുമിത്രം കണ്ടുവിട്ടു
യിച്ചാമതേറ്റവും * ഇത്ര ദേവകളോടോ നീ ജീവിച്ചിരവേ മുമ്പ
വൻതപം കൊണ്ടു മന്ത്രജ്ഞനിനിയെന്നോന്നു ചെയ്യുമോ-

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

നിദ്രപോയി വ്രജഭവം വിട്ടുണ്ടായി ക്ഷേമമേകിയും ശുക്രൻ മന്ത്രത്തിനായ് ചെയ്തും വൻ വ്രതം കൊണ്ടു ഹിതായ് * ഓതിട്ടിന്ദ്രനടൻ തൻ മകൾ സുന്ദരിയായ വരം ജയനിയെന്ന വളൊടായ് ചിരിച്ചുകൊണ്ടിതോതിനാൻ * 'പോകപുത്രി! തപസ്സുള്ള ശുക്രനായ് നരകിനിന്നെ ഞാൻ ശുശ്രൂഷിച്ചു വശത്താക്കുകെന്നിടയ്ക്കു മുമ്പിയേസ്സതേ! * മനസ്സിന്നിഷ്ടമാമോരോരുപപാരങ്ങൾ കൊണ്ടു നീ ആശ്രമത്തിൽ പോയവനേ ചാരാധിച്ചാറുകെന്തേ * അവളുൾപ്പൻ ചൊല്ലുകേട്ടു പോയാളായാശ്രമത്തിലായ് ധൃമപാനഞ്ചയ്യ വാഴ്ത്തുകനെക്കണ്ടു സുന്ദരി * അവൻ ദേഹം കണ്ടുൾപ്പൻ വാക്കുമോതാവരാനൊ വാഴുന്നില്ല കയ്ക്കൊണ്ടു വീശിയാമുമ്പിയേയടൻ * തണുപ്പും മണവും ചേർന്ന ചന്ദ്രിതമാർത്തം കൊണ്ടു വന്നു കടിക്കാനായ് കൊടുത്താളുരിഭക്തിയായ് * സൂര്യൻ നേരേ വരുന്നേരം വസ്യമാകടയാൽ നിഴൽ മറച്ചാൽ തൻ റയ്മത്തിൽ വാണിടുന്ന കൃശാംഗിയായ് * പാകമായ് മധുരം വരുന്നെൽ ഫലങ്ങളെടുത്തവരും ഭക്ഷിക്കാനായ് മുമ്പിക്കുമ്പിൽ കൊണ്ടു നുകുട്ടിനായ് * ചാണൻ നീളം കിളിപോൽ പച്ചനിറമാണല്ലഭേകൾ പൂക്കളുന്മീതുകുമ്പത്തിനായ് മുമ്പിൽ പൂണ്ടു നിന്നവരും * ഉണ്ടാക്കിനാളുറങ്ങാനായ് തളിർ കൊണ്ടൊരുമെത്തയെ മന്ദമായ് ശുക്രനെ ചീശിനിന്നാളാദരവോടുടൻ * വികാരങ്ങളെയുണ്ടാക്കും ഭാവഭേദങ്ങളൊന്നുമേ മുമ്പിശാപയോദ്ധുലംകാട്ടിയില്ല ജയനിയും * മഹാത്മാവാമാമുനിക്ക് പ്രീതിയായ നുകുലമായ് നല്ല വാക്കുകളാലേററം സ്തുതിച്ചാളാസ്സഭാഷിണി * ഉറങ്ങിയെഴുന്നീറ്റാലാചരിക്കാൻ ജലമേകിടും സഭാമനസ്സിനിഷ്ടപോൽ ചെയ്തു വാണവിടാസ്സരി * ജിതാത്മാവാമാമുനി തൻ വൃത്താന്തങ്ങൾ ധരിപ്പുവാൻ ഭുഖം മൂലം ചൊല്ലിവിട്ടു നന്ദിൻ സേനകൾ യുടൻ * ഇതുവണ്ണം വളരെക്കാലം ശുശ്രൂഷിച്ചു പരിചരിച്ചവരും കേവലം വികാരവും വെട്ടി ബ്രഹ്മചര്യവ്രതത്തോടും * ആയിരം വർഷമായാൻ പ്പോൾ സന്തോഷിച്ചു മഹേശ്വരൻ വരം തരാമെന്നു ചൊന്നാൻ ശുക്രനോടായ് ഹരൻ മറ്റും.

ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു.

ഏതൊല്ലാമുണ്ടു ലോകത്തിൽ കാണുന്നെന്നൊക്കെയും ഭവാനെ ഏതാണവ ച്യവേദം മർദ്ദതെല്ലാം നിജിച്ചിട്ടും * അഭ്യന്തരം സർവ്വഭൂതങ്ങൾക്കു നിസ്സംശയം ഭവാനെ പ്രജയെന്നായുരീനിടമിന്നു നിട്ടു നന്ദന!

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഏവംവരങ്ങളുനരുകിമാഞ്ഞാനവിടശ്ശിവൻ ജയന്തിയെക്കണ്ടു
പിന്നെശ്ശുകുനീവാക്യമോതിനാൻ: * 'നീയാരാക്ഷമകരംബാലൈഃചൊ
ല്ലേന്തേനിൻറെകാഷ്ഠയും ഏന്തിനാസ്തന്നിവിടെനീകാതുംചൊല്ലുക
സന്ദർശി! * എന്താശയതുസ്സാദ്ധ്യമായാലുചെസ്തന്നിന്മേൽ നിൻകൃ
ത്യത്താൽതുഷ്ഠനായേൻസുവ്രത!ഘോരക്കുനീവരം * ഭാതിനാരമുനി
യോടപ്പോൾപ്രസന്നമുഖിയായവൾ എന്നാഗ്രഹംതപംകൊണ്ടിട്ടറ
വാൻവിരുതൻഭവാനു'.

ശ്ശുകൻപറഞ്ഞു.

ഞാനറിഞ്ഞെങ്കിലുംനീയുചൊല്ലുന്നിന്നാഗ്രഹത്തിനേ എന്നാ
യാലുംക്ഷേമമുണ്ടാംപ്രീതിൻശുശ്രൂഷകൊണ്ടുഞാൻ.

ജയന്തിപറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രന്റെപത്നിതാനെന്നങ്ങളേക്കൊരുനരകിയുറ്റുനും ജയ
ന്തിയെന്നാണെൻനാമംജയന്തന്നാജത്തിഞാൻ * ഞാനങ്ങയോഗാഹി
ക്ഷന്നോളെന്നിപ്പംസാല്യമാക്ഷക നിന്നോടൊത്തുരമിച്ചിടാധേമമംയം
പ്രീതിയോടുഞാൻ.

ശ്ശുകൻപറഞ്ഞു.

എടോ!സന്ദർശി!എന്നോടുചേന്നീചത്തുവത്സരം ആരംകാണാ
ത്തമട്ടായ്നിന്നിപ്പുറംവോലേരമിക്കുക.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഇതോതിയവരതൻപാണ്ഡ്രഹണമെയ്യുഭാഗ്ഗവൻ ആവളോ
ടുംഗ്രഹംപുഷ്പവസിച്ചാൻപത്തുവത്സരം * മായകൊണ്ടുമറച്ചാരുങ്കാ
ണാത്തവിധമാവിള കൃതാത്മനായ്മന്ത്രമോടുവന്നെന്നായ്കേട്ടുകൈ
ത്വരം * ഗ്രഹത്തിലവനേക്കാമൊൻസന്തോഷത്തോടുചെന്നതേ ജയ
ന്തിയോടുംക്രീഡിക്കുമുനിയേക്കണ്ടതില്ലവർ * ഉത്സാഹംപോയ്കുടുംബ
മാണ്ടുചിന്താക്രാന്തരുമായുടൻ മായമുടിടുമവനേനോക്കിയുപലവട്ട
വും * കാണാഞ്ഞിട്ടുവിചാരത്താൽഭയപീഡിതരായുമേ വന്നോണം
സ്വഗ്രഹങ്ങൾക്കുപോയാരാദാനവോത്തമർ * രമിക്കുന്നതറിഞ്ഞി
ന്ദ്രൻ,മഹാത്മാവായതൻഗുരു ബൃഹസ്പതിയൊടായ്ചോദിച്ചെത്തു
ചെയ്യേണ്ടനാമിനി * ഇന്നുനീചെന്നസുരരോമാഹിപ്പിച്ചിട്ടുമായ
യാൽ ബുദ്ധികൊണ്ടോത്തുത്തങ്ങൾക്കുകാൽസാല്യംവരുത്തണം *
ആവാക്കുകേട്ടു,മറപായ്ശുകൻക്രീഡിച്ചിടുന്നതും അറിഞ്ഞശ്ശുക

ബേഷത്തിൽ പ്രാപിച്ച സുരരേഗ്ന * അവിടെപ്പോയ സുരരേവിളിച്ചാ നതിഭക്തിയായ് അസുരന്മാരെക്കൈവന്തുകണ്ടു ശുക്രനെ മുൻപിലായ് * നമിച്ചു നിന്നാറെല്ലാരു ശുക്രനെ നോക്കിത്തോളുമായ് അറിഞ്ഞില്ലാ ശുക്രവേഷം പൂണ്ടൊരഗ്നമായതേ * മായയാൽ ശുക്രനാം പൊഴമവരോദോതിയിങ്ങനേ: 'എൻ ശിഷ്യരെ! ക്ഷേമമല്ലേ? വന്നേൻ നിങ്ങൾ ഹിതത്തിനായ് * യഥാർത്ഥമായ് ധരിപ്പിക്കാത്തൊൻ പരിചയമുള്ളവയേ നിങ്ങൾക്കു മംഗളത്തിനായ് തോഷിച്ചീശൻ തപസ്സിനാൽ' * അതുകേട്ട സുരന്ത്രേ ഏധികം മോദമാണ്ടുടൻ കാതും സാധിച്ചു തരവെന്നു, റിയാതെ പുകഴിന്നാർ * അഴലും കയ്യും വിട്ടു മോദത്തോടു നമിച്ചവർ വിണ്ണോരിൽ ഭയമില്ലാതെ പസിച്ചാർ നിരപദ്രവം *

ശ്രീഭേവീഭാഗവതം നാലാം അദ്ധ്യായം.

ഭയത്തിൽ പ്രവേശനം

൨. നാലാം അദ്ധ്യായം.

..o: ..

പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

രാജാവു പറഞ്ഞു.

എന്തു ചെയ്യാൻ ശുക്രവേഷം പൂണ്ടൊൻ ഗുരുവന്നന്തരം ധീമാൻ ദൈത്യർക്കു ചതിവായ് പെരുരോഹിത്യാവഹിച്ചവൻ * അംഗിരസ്സിൻ സുതൻ വിഭാൻ ദേവന്മാർക്കു സദാഗുരു വ്യാജഞ്ചയ്ക്കാൻ പറപ്പെട്ടതെ വൃണ്ണമുനിയാവൻ? * ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ചൊല്ലുമുനിമാർ, ധർമ്മമേൽപ്പരായ് സത്യത്തെ യതിനാൽ കിട്ടുപരമാത്മാവുകൂടിയും * ബ്രഹ്മസ്വതിയുമീ വണ്ണമെത്രെ കായ്കളു വോതുകിൽ സംസാരത്തിൽ സത്യമോതു ഗൃഹസ്ഥൻ പിന്നെയൊരാളാൻ? * ഇല്ലാഹാരത്തിലധികം ബ്രഹ്മാഭയം ശപ്തവൃണ്ണനും അതിനീമുനിമാർ വ്യാജം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതെന്തിനായ്? * വിശിഷ്ടരില്ലെങ്കിൽ നാശം പ്രാപിക്കില്ലേ പ്രമാണവും? വ്യാജഞ്ചയ്ക്കായ് യോഗ്യനാവതെന്താണീ ബൃഹസ്പതി? * വിണ്ണോർ സത്പത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ് നരന്മാർമാജസത്തിലും തിര്യക്കു ക്ഷമാമസത്തിലാലുമെന്നാർ മുനീശ്വരൻ * പ്രത്യക്ഷമായ് സുരന്മാർ തൻ ഗുരുവും കളുവോതുകിൽ രാജസൻതാമസനാമാമാരുതാൻ നേരുപ്പവൻ? * എവിടെ സ്ഥിതിയുൾക്കൂടിയിരുന്നെന്നാണെന്നെൻറ സംശയം ത്രൈലോക്യവും വ്യാജ

മായാൽ ജന്തുക്കൾക്കെന്തുവാൻ ഗതി? * ഇന്ദ്രൻബ്രഹ്മാവിഷ്ണുവമ്മത്സ്യ രാമദേവസത്തമർ എല്ലാം ചതിവിൽ ഭക്ഷർ നരർ തൻ കഥയെന്തേമോ? * കാമക്രോധാദിസന്തപ്തരാശയാൽ നഷ്ടബുദ്ധികൾ കള്ളന്മാർ വിണ്ണരെല്ലാം തപോധനമുനീന്ദ്രരും * വിശ്വാമിത്രൻ, വാമദേവൻ, വസിഷ്ഠൻ, വ്യാഴ, മന്ദോദരൻ ഇവരും പാപനിയന്മാർ ധർമ്മത്തിൻ ഗതിയെന്തിതിൽ? * പരസ്മീലോലരാണിന്ദ്ര, നഗ്നി, ചന്ദ്രൻ, വിരിഞ്ചനും മനേ! മന്ത്രാദലോകത്തിലെ വിടത്തുര ചെയ്യുക * ലോഭോപഹതരായ് തീർന്നാൽ ദേവന്മാരും മുനീന്ദ്രരും എവർ വാക്കുപദേശത്തിനായെടുക്കേണ്ടുമാനഭ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വിഷ്ണുവെന്തെന്നു ശിവനും ബ്രഹ്മാവും വ്യാഴമിന്ദ്രനും ദേഹമുജ്ജ്വലൻ വികാരങ്ങളോടു ചേർന്നു ഭവിച്ചിട്ടു * ബ്രഹ്മാവും, വിഷ്ണുവും, ഇന്ദ്രൻ താനും, രാഗത്തെൊത്തവർ രാഗമുജ്ജ്വലരകൃത്യത്തെ ചെയ്തതായില്ലെന്നായി പ! * ധൃതർമുഖരാഗിയെയും കാണാം ജനകനൊപ്പമായ് സങ്കടത്തിൽ മുഗ്ദ്ധനാക്കിത്തന്നിരിക്ക, മന്വന്തേയുമേ * കാരണം കൂടാതെ കാര്യമുണ്ടായിട്ടു നന്തെങ്ങനേ? ബ്രഹ്മാവും തന്തെല്ലാക്കും തന്നെത്തന്നെ കാരണം * ഇരുപത്തഞ്ചു തപങ്ങളിൽ നിന്നാണവർ ദേഹവും മറിച്ചല്ല, മരിച്ചിടും കാലത്തിൽ ശരക്കുവേണ്ടിവർ * അന്യന്മാർക്കു പദേശിപ്പാൻ യോഗ്യരാണേ ററമേവരും തങ്ങളോക്കുള്ളൊരു കാര്യത്തിൽ ഭാവമേറ്റുവരാതെ പ! * കാമം ക്രോധ, മഹങ്കാരം ലോഭം, മത്സര, മെന്നതും ഉപേക്ഷിക്കാൻ ദേഹമുജ്ജ്വലനെ വൻതാൻ ശക്തനായിട്ടും * എന്നും സംസാരമീമട്ടെന്നോക്കുന്നതു നൃപസത്തമ! അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ദോഷങ്ങൾ ചേർന്നാവില്ല ലോകവും * ചിലപ്പോൾ ഭഗവാൻ വിഷ്ണുപോലായ് ചെയ്തിടും തപം ചിലപ്പോൾ പലമട്ടായതായെങ്ങും സുരേശപരൻ * ചിലനേരം ലക്ഷ്മിയോടു ചൊന്നിച്ച് വിദ്വാന്മാരെ വൈകുണ്ഠത്തിൽ തലശ്ശാനായുവാവായിക്കളിച്ചിട്ടും * ചിലപ്പോൾ ദൈത്യന്മാരെ കൊല്ലത്തുണയ്ക്കി വിധിതനായുലോം ദയാ നിധിമാകാത്തതായുലായെങ്ങും ഭയങ്കരം * ചിലപ്പോൾ ജന്മമുണ്ടാകും തോൽക്കും ദൈവഹിതപ്പെട്ടി വിഷ്ണുവും സുഖദുഃഖങ്ങളുള്ളവൻ താനസംശയം * ചിലപ്പോഴായോഗനിദ്രബാധിച്ചിട്ടാദിശേഷനിൽ ഉറങ്ങും, വൃഷ്ടികാലത്തിലുണർന്നിടും സപദാവമായ് * ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ഇന്ദ്രനിദ്രാഭികൾ മുനീന്ദ്രരും താന്തങ്ങളോക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ളൊരു സ്തോത്രമിടുന്നിടും * നിശാവസാനമായാലീജഗത്തു സചരാചരം മരിക്കുമിതിലൊട്ടും തേസ

ഭേദമന്യേവേദാദികളും * ആയുസ്സുറാൽനശിച്ചീടുംബ്രഹ്മാവുമുതലേ
 വരും ഉണ്ടാകുംപിന്നെയുംവിഷ്ണുമനുശക്താദിഭേദകരം * ഭേദവാദനശി
 നാൽപ്രാപിക്കുന്നകാമാദിഭാവവും നിനക്കതിൽവിസ്തൃതിക്കാനില്ലൊ
 ന്നപാർത്ഥിവോത്തമ! * കാമക്രോധാദികൾതിക്കീട്ടാണീസ്സംസാരമേ,
 ഹൃപ! അവയേവിട്ടുപുരുഷൻഒല്ലഭംജ്ഞാനിയായവൻ * സംസാര
 ത്തിൽപേടിയുള്ളോൻസപിക്രിക്കില്ലഭായ്യയേ സർവ്വസംഗങ്ങളുംവിട്ടു
 യമറുനടന്നിടം * ചന്ദ്രൻബ്രഹ്മസ്തരികളെ ഭായ്യയേസപിക്രിച്ചതേ
 പിന്നെത്തന്നെജൻതൻറഭായ്യയേപുണ്ടുഗീഷ്ഠസി * ഇസ്സംസാരത്തി
 ലീവണ്ണകാമക്രോധങ്ങളാണ്ടവൻ ഗൃഹസ്ഥവൃത്തിയിൽചാണിടെച്ച
 ണ്ണമുക്തനായിടും * സംസാരത്തിൽസാരബുദ്ധിവിടെല്ലാക്കൊണ്ടുമാക
 യാൽ സച്ചിദാനന്ദമയിയാംദേവിയേസ്സേവചെയ്യണം * അവരമാ
 യാഗുണംമുട്ടുന്നിച്ചരാചരമൊക്കയും ഭൂമിക്കുനന്ദാനന്ദമദ്യപനം
 പോലശേഷരം * അവളെസ്സേവചെയ്തല്ലാഗുണവുമാന്തൻഭജിച്ച
 താൻ മുക്തനാകാംബുദ്ധിമാൻവേറേയില്ലൊരമാഗ്ഗവും * സേവിച്ചും
 ദേവിയെന്നോളംക്രൂപചെയ്തില്ലതേവരെ സുഖമെടുണ്ണമുണ്ടാകുംമററാ
 രക്രൂപയുള്ളവർ? * എവളെസ്സേവചെയ്തന്നാൽജീവനുക്തിഭവിച്ചി
 ടും നിർവാജമായ്ഭജിച്ചാലുംക്രൂപയുള്ളാമഹേശിയേ * കിട്ടാത്തീജന
 വുംകിട്ടിദ്ദേവിയേസ്സേവിയാത്തവൻ ഏണിക്കറത്തുചെനിക്കുവീണോ
 ളെന്നോത്തിടുന്നുഞാൻ * മുറ്റണംചെന്നഹങ്കാരമറച്ചുംകപടംതുലോം
 ബന്ധിച്ചുമുഷീലോകത്തെമറിച്ചുമുട്ടിവിട്ടിടാം? * സേവ്യയാണതുകൊ
 ണെല്ലാംവിടെല്ലാരാജമീശപരീ.

ശാലാപരന്തേ.

ശുക്രരൂപൻസുരാചാഗ്നനെന്താചെയ്തവിടത്തിലായ് എന്നശു
 ക്രൻവന്നതുംനീകമിക്കുകപിതാമാ!

വ്യാസൻപരന്തേ.

രാജാപേ!കേൾക്കെചാല്പിടാംവ്യാഴഞ്ചെയ്തനന്തരം സപരൂപം
 ശുക്രരൂപംകുന്താൽമാരച്ചാരുമാഹതി * ശുക്രനാംഗുരവാണെന്നാഗ്യാ
 ഴാചെചാല്പിക്കാരികയാൽ ബഹുവിശ്വാസമോടപ്പോരുംചെല്ലടിക്കായി
 ഭാഗവർ * ശുക്രനെന്നോന്റുമാഹിച്ചവിദ്യക്കായാശ്രയിച്ചവർ വ്യാഴ
 ത്താൽവഞ്ചിതന്മാരായ്,ലോഭമൊണ്ടാർഭൂമിച്ചിടാ * ചത്തുവെണ്മുഴു
 വനംജന്മത്തിലൊടുക്കുടവേ രമിച്ചശേഷമശ്ശുകൻചിന്തിച്ചാൻതൻറ
 ശിഷ്യരേ * ആശിച്ചെൻചരവുമ്പോക്കിനില്ക്കുമെൻശിഷ്യരെക്കുറും.

യേമേരുന്നവരെത്താൻവേഗഞ്ചെന്നങ്ങുകണ്ടിടാം * എൻഭക്തക്കാദേ
വകളിൽനിന്നുമുണ്ടാകൊലാഭയം എന്നാലോചിച്ചുറച്ചിട്ടജയന്തിയൊ
ടുചൊല്ലിനാൻ: * 'സേവിപ്പൂവിണ്ണരേത്താനെൻഭൈത്യന്മാർചാരുലോ
ചനേ! തികഞ്ഞു, നിന്നചധിയാംപത്തുവഷ്ടുമിന്നെനോ! * അതിനാൽ
ശിഷ്യരേക്കാഞ്ചാൻപോകുന്നെൻതാൻസുമദ്ധ്യമേ! നിൻചാരത്തുവ
രാംഭേവി! താമസിക്കാതെത്താനിനി' * സമ്മതിച്ചവനോടോതിജയന്തീ
ധർമ്മമേറിയോരും: 'ഇഷ്ടവോൽപ്പോകയമ്മേ! നിൻധർമ്മത്താൻകെ
ടുത്തിടാ' * ആവാക്കുകേടുടൻശൂകൻപുറപ്പെട്ടതിവേഗമായ് ഭൈത്യ
ന്മാർക്കരികിൽചെന്നാൻകണ്ടാൻഗുരുവിനേയുടൻ * വ്യാജരൂപധരൻ
സൗമ്യൻയാഗത്തേനിന്ദചെയ്തവൻ സ്വപിച്ഛിതഭജനാധർമ്മപ്യാ
ജാൽചൊല്ലിക്കൊടുപ്പതും * നിങ്ങൾക്കെല്ലാംമിതംസത്യത്താൻചൊ
ല്ലിടുന്നഭൈത്യരേ! കൊല്ലാനേറോരയ്യംകൊല്ലായ്ക്കമിസാമുഖ്യധർമ്മ
മാം * ഭോഗതല്പരരായ്നാക്കിൻരസമിച്ഛിച്ചാരിപ്രഭാൽ വേദത്തിൽക
ലചൊല്ലപ്പെട്ടേറംഗ്യാലയമഹിസതാൻ * ഇതമദ്വാരോരുവാക്യങ്ങൾ
വേദശാസ്ത്രപരങ്ങളായ് ചൊല്ലുന്നഗുരുവേദങ്ങളുവിസ്താപിച്ചുണ്ടുശൂക
നും * മനസ്സുകൊണ്ടുചിന്തിച്ചാൻശത്രുവായബൃഹസ്പതി പൂർത്തൻവഞ്ചി
ചെൻറഗാഷ്ട്രമാരെസ്സംശയമില്ലതിൽ * ഉജ്ജ്വലിതം, നരകം, പാപം,
ലോഭത്തേലിക്കരിപ്പുത്താൻ ആപ്താപത്താൽപ്രേരിതനായ്ഗുരുവും
വ്യാജമോതിനാൻ * വിണ്ണാക്കെല്ലാംധർമ്മശാസ്ത്രപ്രവർത്തകനതാഗു
രു അമൻവാക്കുപ്രമാണത്താനവനുംപാപതല്പരൻ * പാപത്തലുള്ള
ലത്തന്യനെന്തെന്നേ? ചെയ്തിടാത്തതായ് ബൃഹസ്പതിയുമീവണ്ണപാ
പാചാരംതുടങ്ങുകിൽ * നടവൃത്തിയെയാണ്ടിട്ടീദിജനെന്നുഭേദശിഷ്യ
രാം മൃഗരാജാനവന്മാരെല്ലാവഞ്ചിച്ചിടുന്നിതാ.

ശ്രീഭേവീജഗവതാ നാലാം സ്കന്ധം

ഭൈത്യവഞ്ചനം

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

പതിനാലാം മദ്ധ്യായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എന്നുള്ളിലോത്സവരൊടായ് ചിരിച്ചുകൊണ്ടുചൊല്ലിനാൻ ഭൈ
ത്യരേ! ഗുരുവെൻവേഷംപൂണ്ടുവഞ്ചിച്ചുവല്ലയോ? * താൻശൂകൻ, ഭേ

വകാശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുമാറുവാണിവൻ എൻ ശിഷ്യർ നിങ്ങളിവനാൽ
 വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു നിശ്ചയം * കേൾക്കായ്ക്കു വാക്കിവൻ കള്ളനെ നെൻറവേ
 ഷംധരിച്ചവൻ ശിഷ്യരെ! നിങ്ങളിവനെ വിട്ടെന്നോടൊത്തുവേര
 വിൻ * അവനെറയീവാക്കുകേട്ടിട്ടു ചരക്കുണ്ടുതുലായ് ഇവൻതാൻ
 ശുക്രനെ നോത്തിട്ടേറെവിന്യായമാണ്ടുതേ * ഭൂമിക്കു നാവരക്കുണ്ടു
 ചൊല്ലിനാൻ ബംബു മന്ത്രി: 'എന്റെ രൂപത്തൊടീ വ്യാഴം വഞ്ചിച്ചി
 ട്ടു നീങ്ങളെ * ചതിപ്പാൻ നിങ്ങളെ ദ്രേവകാശ്യത്തിനായി വന്നിവൻ
 വിശ്വസിക്കായ്ക്കു വൻ വാക്യാനിങ്ങൾ ഭാനവവീരരേ! * ശംഭുവിൽ
 നിന്നു ഞാൻ വിദ്യ സമ്പാദിച്ചിതു നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാം ദേവകളെ ജ്ഞ
 യിപ്പിക്കാമസംശയം' * ശുക്രരൂപമെഴു വ്യാഴത്തിന്റെയീവാ
 ക്കുകേൾക്കയാൽ ഉറച്ചു ശുക്രനിവന്നെന്നതിനായ് വിശ്വസിച്ചവർ *
 ശുക്രനോരോന്നു ചുട്ടു മറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ഭാനവൻ കാലദോഷത്തിനാൽ
 വ്യാഴമാനമൂലം ഭൂമിക്കയാൽ * ഉറച്ചിട്ടു വരിവണ്ണം പിന്നെ ശ്ശുക്ര
 നൊടൊതിനാൻ: 'ഞങ്ങൾക്കു തുടർച്ചയ്ക്കു ധർമ്മിപ്പൻ ബുദ്ധി ചൊല്ല
 വോൻ * പഠിപ്പിക്കുന്നിട്ടു മൊത്തു പതുവത്തു മായിവൻ നീക
 ള്ളൻ ഭൈരവനും നീയല്ലെങ്കിലും' * എന്നോതി ശ്ശുക്രനേ
 നിന്ദിച്ചിടിനാർ മുമ്പേററവും നമസ്കരിച്ചവന്ദിച്ചുകയ്ക്കോണ്ടാർത്ത
 വേമുദാ * തെറ്റിദ്ധരിച്ചു തുടങ്ങി വൻ ചതിമൂലം വശപ്പെട്ടും ഭൈരവേ
 ക്കുണ്ടുകോപിച്ചു ശപിച്ചാൻ ശുക്രമാമുനി: * 'ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടു മെൻ
 വാക്യാം സപീകരിക്കാത്ത കാരണം നഷ്ടബുദ്ധികളായ് നിങ്ങൾ പ്രാപിച്ചി
 ട്ടുപരാജയം * സ്വപ്നകാലം കൊണ്ടു കിട്ടുമെന്നെ നിന്ദിച്ചതിൻ ഫലം
 അപ്പോളിവന്റെ കപടമെല്ലാം നിങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടും'.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്ന ചൊല്ലിട്ടു പോയ് വേഗം ശുക്രൻ കോപം കലർന്നവൻ മതി
 മാൻ തുടരും മോദാലവിടത്തന്നെ പാത്തുതേ * പിന്നീടു ഭൈരവ
 ശ്ശുക്രൻ ശപിച്ചതു ധരിക്കയാൽ അവരേ വിട്ടു പോയ് വേഗം തന്റെ
 രൂപത്തൊടൊത്തും ചെന്നിന്നോടൊതിയുടൻ കാശ്യം സാധിച്ചു ഞാൻ
 ഡം ശുക്രൻ ശപിച്ച സുരേപ്പിന്നെ ഞാൻ വിട്ടു പോന്നിതേ * ശാപമേ
 റിട്ടൊരാധാരമില്ലാത്തൊരാക്കി ഞാൻ ദ്രുപം ഭാഗ്യമേറും വാനവരേ! യു
 ങ്ങത്തിനായൊരുങ്ങു ചൻ * തുടവിൻ വാക്യമീവണ്ണമേട്ടിന്ദ്രൻ മോദ
 മാണ്ടുതേ ദേവന്മാരും തുടവിനെ പ്പിച്ചിട്ടത് 'തുഷ്ണായ്' * വിജനത്തിങ്ക
 ലാവിണ്ണോരാലോ ചിച്ചു പരസ്പരം ഒന്നിച്ചെല്ലാവരും ഭൈരവന്മാരോടൊ

യ്‌പോരിനെത്തിനാർ. * ശക്തനാരായഭവന്മാർപോരിന്നുദ്യോഗമാ
 ന്നതും ശുക്രൻമറഞ്ഞതുംപാതട്ടെട്ടുർചിന്തതടങ്ങിനാർ * ഗുരു
 വിൻമായയിൽപ്പെട്ടദൈത്യരന്യോന്യമോതിനാർ: കോപിച്ചുപോയ്‌മ
 ഹാൻശുക്രൻസന്തോഷിപ്പിച്ചുടേണമേ * വഞ്ചിച്ചുപോയ്‌പാപിതാ
 മാവ്യാഴംകപടപണ്ഡിതൻഭാതുഭായുപരൻഏഷാണുള്ളിൽവെളിയിൽ
 നിർമ്മലൻ * ചെന്തെന്തെങ്ങുപോകേണ്ട, കോപംപൂണ്ടൊരുശുക്രനേ
 സഹായഞ്ചെയ്യുവാൻസന്തോഷിപ്പിച്ചീടുന്നതെങ്ങനേ? * എന്നോ
 ത്തിട്ടദൈത്യരെല്ലാമൊന്നിച്ചതിഭയത്തോടും പ്രഹ്‌ളാദനമുൻപിലാ
 ക്ഷിംശ്ശുക്രനരികിലെത്തിനാർ * നമിച്ചാർമൗനമായ്‌വാഴുമുനി
 തൻകാലിലായവർ കോപത്താൽകുൻമുവന്നപ്പോളവരോടോതിഭാ
 ഗ്ഗുവൻ * ഗുരുവിൻമായയിൽപ്പെട്ടനിങ്ങളോടുംപറഞ്ഞുഞാൻ കേട്ടി
 ല്ല, ഹിതമാനല്ലവാക്കുപോളെൻറശിഷ്യരെ! * അവൻകീഴായന്നനി
 ങ്ങളവമാനിച്ചുവിട്ടുമാം മദമേറുന്നനിങ്ങൾക്കവന്നാനിദിച്ചതിൻഫ
 ലം * വിണ്ണാർസഹായി, ചതിയൻ, കള്ളവേഷധരിച്ചവൻ അവ
 ണ്റയരികിൽപോകത്താനല്ലമ്മട്ടവഞ്ചകൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഈമട്ടുസംശയംവേരുംവാക്കുചൊല്ലുന്നശുക്രനേ കാലിൽവീണ
 വണങ്ങിപ്പ്രഹ്‌ളാദൻചൊല്ലിനാന്നടൻ.

പ്രഹ്‌ളാദൻപറഞ്ഞു.

ഏ്‌വിച്ചുവന്നശിഷ്യന്മാർഞങ്ങളേവെടിയായ്‌നി നിന്നിഷ്ടംനോ
 ക്കിടുംപുത്രന്മാർത്തങ്ങൾശുക്രമാമനേ! * നീമന്ത്രത്തിന്നുപോയപ്പോ
 ഉദ്ദൃഷ്ടൻകള്ളവേഷമായ്‌ നിൻവേഷമധുരാലാപങ്ങളാൽവഞ്ചിച്ചതെ
 ങ്ങളേ* അറിവററുള്ളകററത്തിൽകോപിക്കാശാന്തരായവർ സർവ്വജ്ഞ
 ന്‌നീധരിക്കുന്നതെങ്ങൾക്കുള്ളൊരുഭക്തിയും * ഞങ്ങളുളളതെപസ്സാൽ
 കണ്ടരിശംവിടണംഭവാൻ മുനിമാർക്കണകോപന്മാരെണചൊല്ലുന്ന
 സത്തുകൾ * ജലംസപഭാവമായ്‌ശീതംതീവൈലെന്നിവചേരകിൽ മൃ
 ട്ടുണ്ടാമവവേർപെട്ടാൽശീതമായ്‌തന്നെതിന്നിടും* കോപംചണ്ഡാല
 രൂപന്മാനെന്നമ്മട്ടത്തുള്ള ണംബുധർപ്രസാദിച്ചാലുമതിനാൽകോപത്തേ
 വിട്ടുസുവ്രത! * കോപംപോക്കാതെ, ഏ്‌വികുഞ്ഞങ്ങളെത്തള്ള മമങ്കി
 ലോ നീയുപേക്ഷിച്ചിടുംതെങ്ങൾപാതാളംപുകമേവിലോ!

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

പ്രഹ്‌ളാദൻതൻവാക്കുകേട്ടാശുക്രനുംജ്ഞാനദൃഷ്ടിയായ്‌ നേക്കി

സ്സന്തുഷ്ടനായ് തീർന്നുചിരിച്ചുവരുകയോതിനാൻ: * 'ഭയംവേണ്ടാഗമിക്കു
ണ്ടാപാതാളത്തിങ്കൽ, നിങ്ങളേ ഫലിക്കുന്നൊരുമന്ത്രത്താൽ പാലിക്കാ
മെൻറെ ശിഷ്യരേ! * ഹിതമായ് സത്യമായുള്ള വാക്കുചൊല്ലാം ശ്രവിക്കു
വിൻ ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നു ഞാൻ പണ്ടുകേട്ടോണം ധർമ്മ നിഷ്ഠരേ! * വരേ
ണ്ടുതുണയോഷ്ടമുദവന്നേ തീരൂ ധരിത്രയിൽ പ്രാബല്യത്തെ മറിച്ചു
ക്കാനാകരുത്തൻ സമർത്ഥനാം * കാലയോഗത്തിനാലിന്നു നിങ്ങളുൾക്കു
ലായ് ദ്രവം ദേവന്മാരോടൊന്നുകൂടിത്തോറുപാതാളമാളകു * നിങ്ങളുൾ
ക്കകാലദോഷം വന്നെന്നു ബ്രഹ്മാവു ചൊല്ലിനാൻ സമൃദ്ധിയേറുരാജ്യ
ങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങളുൾക്കു മിച്ചുതാൻ * വിണ്ണോർത്തൻ തലതാഴ്ന്നിടു ഗുഹപത്തു
തികഞ്ഞുതേ ദൈവയോഗക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുൾക്കു ത്രേലോക്യാവാണഭംഗി
യായ് * സാവണ്ണമനവിൻ കാലത്തിനിയുമാജ്യാമാണ്ടിടാം ത്രൈലോക്യ
ജയിയായ് രാജ്യാവാഴ്ച നിൻ പെരുന്നാം ബലി * എന്നു വാമനനായ് വി
ഷ്ണുവിനെല്ലാം കയ്യുലക്കിയോ അന്നു നിൻ പെരുന്നോതപ്പെട്ടിവിണ്ണും
വിഷ്ണുദേവനായ് * ദേവകാതുര്യത്തിനായ് നിൻറെ രാജ്യം അന്താർഹരി
ക്കയാൽ സാവണ്ണമനവിൻ കാലത്തിനായ് നീഭവിച്ചിടും.

ശ്രീകൃഷ്ണപാഞ്ച.

ഏവം വിഷ്ണുവിനാൽ ചൊല്ലപ്പെട്ട നിൻ പെരുന്നാം ബലി ഭീരുവേ
പ്പോൽ ചരിച്ചീടുന്നാരു കാണാതെ ഇതിടെ * ബലിയിന്ദ്രഭയമുലക
ഴുതയ്ക്കുള്ള രൂപമായ് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിങ്കൽ പോയ് വാണാനസരേ
ശ്വര: * ഇന്ദ്രൻ കണ്ടവനോടായിച്ചോദിച്ചാൻ പലവട്ടവും ബലൈകഴു
തതൻ രൂപമെന്തിനായ് സ്വീകരിച്ചു നീ * ലോകമെല്ലാം ഭരിച്ചോൻ നീ
ദൈത്യന്മാക്കൊരുപാലകൻ നിനക്കീ നിന്ദാമാത്രപമെടുക്കാൻ ലജ്ജയി
ല്ലയോ? * അവൻറെ യാവാക്കുകേടു ദൈത്യശൗൻ ബലി ചൊല്ലിനാൻ
ഇന്ദ്രനോടിതിലെന്താണു സംകടം ദേവനായക! * മഹാതേജസ്സേ
വിഷ്ണു മീനമായുമായ പോൽ * ഞാനും കഴുതയായ് വാണീടുന്ന കാലം നി
മിത്തമായ് * ബ്രഹ്മമെന്തിനിമിത്തം നീതാമരപ്പൂവിൽ വാണ പോൽ
ഞാനും പീഡിതനായി വാഴുന്നീഖരരൂപമായ് * ദൈവാധീനനെ
ന്നു ഓം സുഖമെന്നു ശതകൃതാ! കാലമിച്ഛിച്ചിടുമ്പോലെ യെല്ലാ ചെ
യ്യിച്ചിടും ദ്രവം.

ശ്രീകൃഷ്ണപാഞ്ച.

ഇതേവണ്ണമാബലിന്ദ്രന്മാർ പ്രസംഗമെന്നു ഭംഗിയായ് അന്നൊ

വന്നതാന്താക്കൾക്കുള്ളി കിന്നുപായിതേ * ഇതക്കുപറഞ്ഞെൻ
ഞാനേവംദൈവബലത്തിനേ ദൈവായിനുംജഗത്തല്ലാംസദേവാസു
രമാനുഷം.

ശ്രീഭവിഭോഗവതം നാലാംസ്കന്ധം

ഇ കൃ സ ം പ്ര ഹ്ലി
പതിനാലാമദ്ധ്യായം.

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം

വ്യസൻപറഞ്ഞു.

മഹാനാംഭാഗ്ഗ്വൻതൻറമൊഴിയിങ്ങിനെകേൾക്കയാൽ പ്രഹ്
ളാദനതിസന്തുഷ്ടനായിത്തീർന്നാൻപ്രപോത്തമ! * ദൈവംബലിഷ്ടമെ
ന്നോത്തിട്ടവരോടവനോതിനാൻ 'പോർചെയ്തിലുംജയംനമ്മൾക്കുണ്ടാ
കില്ലതുമിശ്വരം' * ജയിപ്പാനില്ലയോടപ്പോൾമദമേറുന്നഭാനവർ
പോർചെയ്യേണ്ടത്ത് ദൈവത്തെയറിയുന്നില്ലത്തങ്ങളും * മടിയനാക്കു
താൻദൈവംപ്രധാനാസുരായിപ! ആശകണ്ടവിടെക്കണ്ടുദൈവമെ
ന്താർചമച്ചതും * അതിനാൽബലമോടൊത്തുയുദ്ധമെന്തുണ്ടെന്നിന്ന
നാം ഭവാനുമുന്തിട്ടുനിന്നാലുംസർവ്വജ്ഞൻനീമഹാമതി * അവരിങ്ങനെ
ചൊന്നുപ്പോൾപ്രഹ്ളാദൻശത്രുനാശനൻ വിളിച്ചാൻപാരിനായ്സേ
നായിപനായിട്ടാണിരേ * യുദ്ധത്തിന്നുററുനില്ക്കുന്നദൈത്യരേക്കണ്ടുവാ
നവർ ഒരുക്കത്തോടമെല്ലാംയുദ്ധമെന്തുണ്ടാക്കിനാൻ * ഇന്ദ്രൻപ്ര
ഹ്ളാദനോടൊത്തു ചെല്ലാൻപോരതിലോരമായ്നൂറുവർഷമുഴുവനും
മുനിമാർവിസ്മയിക്കവേ * മഹായുദ്ധംനടക്കുമ്പോൾ ശൂകൻപാലിക്കുമുല
മായ് പ്രഹ്ളാദൻതൊട്ടദൈത്യന്മാർജയംപ്രാപിച്ചുഭൂപതെ! * വ്യാ
ഴംചൊല്ലിട്ടീന്ദ്രനപ്പോൾ സർവ്വഭംഗമെടുത്തിടും മോക്ഷമേകംപരാശ
ക്തിഭേവിതേയുമ്മിലോത്തുതേ.

ഇന്ദ്രൻപറഞ്ഞു.

ജയിച്ചാലുംമഹാമായേ!ശംഖചക്രങ്ങൾപത്മവും ശൂലംവാളുംക
യിലാണ്ടുരക്കിക്കുംഭേവി!ചണ്ഡികേ! * നമസ്സാരംലോകനാഥെ!ശ
ക്തസന്മതനായികേ! തത്പരപത്നായിടുന്നുംബേ!മഹാബീരുസ്വരൂ
പിണി! * മഹാകണ്ഡിമിനീരൂപേ?നാപ്തിദാനന്ദരൂപണി! പ്രാണാഗ്നി
ഹോത്രവിദ്യേ!മേദേവി!ഭീപശിഖാത്മികേ! * പഞ്ചകോശാന്തരഗതേ!

പുഷ്പബ്രഹ്മസപരൂപണി! ആനന്ദമയിയാമംബേ! സർവ്വാപനിഷദ
ച്ചിതേ! അംബേ! പ്രസന്നമുഖിയായസുരേന്ദ്രരോടു തോരോരസാരബ
ലർത്തങ്ങളെരക്ഷിയെല്ലാ | തങ്ങളുൾക്കുനീശരണഭാവനത്തിൽമുഖ്യാ
വീര്യങ്ങളുള്ളവളഴൽകളവാൻസമത്മാ || പ്രാപ്തിപവർസുഖിക
ളായ്മരുവുന്നിതേതരം ഓംവിച്ചിടുന്നഴലൊടുമേയമോടുമന്ത്രി |
മോക്ഷേച്ഛയേറുമൊരുസത്തുകളാശയറു സംസാരവാരിധികടന്നു
വരുന്നതേപ്പോൽ || നീയോപ്രസിദ്ധമഹിമാഭാവനത്തിനംബ രക്ഷ
ക്കുവേണ്ടിയഴലാറുചതിൽസമത്മാ | ലോകംഹരിപ്പതിന്നീയൊരു
കാലരൂപ യാരംബ! മന്ദമതിനിൻചരിതംധരിക്കും? || ബ്രഹ്മാഹരൻ
ഹരിയമൻവരണൻമരുതു മിത്രാഗ്നിസൂര്യർമുനിമാർമഹിമാവെഴു
ന്നോർ | ആരുമഹേശി! സമരൊരാനിൻപ്രഭാവം വേദങ്ങളുൾശാ
സ്രുവുമാറിഞ്ഞിടുകില്ലതെല്ലാം || നിൻഭക്തിയുള്ളാരുമഹത്തുകൾതന്നെ
ധന്വൻ | സംസാരംഓംഖരവിതർസുഖസിന്ധുചന്ദൻ | അല്ലാത്തവർജ്ജി
തത്തിരമാലചേരും | ഓംഖാബ്ധിതൻകരയൊരിക്കലുമെത്തുകില്ല || പ
ല്ലക്കിലേറിസ്ഥിതചാരങ്ങളുൾ വീശിച്ചിരിപ്പിച്ചവരുന്നധന്വൻ , പുജി
ച്ചമുത്തമനേകപൂജാ ഭവ്യങ്ങളാലെന്തെന്നിച്ചിടുന്നു || സംപൂജ്യരോ
യ്മത്തഗജങ്ങളേറി | വിലാസിനീവൃന്ദവിലാസമോടും | ചുറ്റുമെമി
പ്പോരോടുമുള്ളലോകം | നിൻപൂജചെയ്തെന്നിനിച്ചിടുന്നു.

വൃന്ദസംപാത്തു.

വിശേഷശ്രീഭദ്രിയേയപ്പോളിന്ദ്രനേവസ്തുതിക്കുവേ നാലുകയുള്ള
വൾസിംഹമേറിപ്രത്യക്ഷമായിതേ * ശംഖചക്രഗദാപത്മങ്ങളോടും
ചാരുലോചനാ രക്തവസ്രത്തൊടുംഭിദ്യമാല്യാഭരണമോടുമേ * ആ
വിണ്ണോരോടുകല്പിച്ചാൾപ്രസന്നമുഖിയായവൾ: 'ഭയംതൃജിക്കുസുരരേ!
താൻസുഖത്തേവരുത്തിടാം' * എന്നുചൊല്ലിട്ടുടൻഭദ്രാഭാരതം
യസുന്ദരീ മദംപൂണ്ടുള്ളഭൈരവന്മാർവാണിടുംഭിക്കിലെത്തിനാൾ *
പ്രഥ്വഭാദൻതൊട്ടവർകളാർമുൻപിൽനില്ക്കുന്നഭദ്രിയേ ഭീതിയോ
ടോതിയന്ത്യാന്യമെന്തെന്നിനിയെന്നതായ് * മഹിഷാസുരകീയാച്ച
ണ്ഡമുണ്ഡരെക്കൊന്നചണ്ഡിക പ്രാപിച്ചഭവനായുള്ളനാരായണനെ
യിങ്ങിതാ * നമ്മളെയൊക്കെയുംകൊല്ലാഭദ്രിസംശയമില്ലതിൽ മധു
കൈടടിക്കപ്പെണ്ടുകടാക്ഷംകൊണ്ടുകൊന്നിവൾ * ഏവംചിന്തിക്കുമവരേ
ക്കണ്ടുപ്രഥ്വഭാദനോതിനാൻ: 'യുദ്ധംവേണ്ടാനമുക്കോടിപ്പോകാംഭാന

വചിരരേ! * ഓടാൻതുടങ്ങുമവരോടുകൂടെനമുചിചൊല്ലിനാൻ: 'ജഗദംബവധിച്ഛിടുകോപിച്ചാലായുധങ്ങളാൽ * എമ്മട്ടായാൽഭവമുണ്ടാകില്ലപ്പോൽചെയ്തീവിഭോ! അവളേവാണീനാപു കാഴ്ചപാതാളമവളാജ്ഞയാൽ'.

പ്രാസം പാഞ്ഞു.

ഭക്തരേരക്ഷയെ ചെയ്യുന്നോരസൃഷ്ടിനയിത്വത്തുകാരിണീ സർവ്വമാതാവായാശക്തിതേജാൻസ്തുതിച്ചിടാം.

പ്രാസം പാഞ്ഞു.

ഇതോതിയാവിഷ്ണുഭക്തൻപ്രച്ഛാദനറിവുള്ളവൻ സ്മരിച്ചാൻ തൊഴുകെയോടുമപ്പോളാജഗദംബയേ * ജഗത്തെല്ലാംരജ്ജുസർപ്പം പോലെതൊന്നുന്നതാരിലോ? സർവാധിഷ്ഠാനരൂപയ്ക്കു ഹൃദിമുത്തിക്കായ് നമിച്ചിടാം * ചരാചരജഗത്തെല്ലാംനിൻകേനാണമവായതും നിന്നാൽനിമ്മിതരാമന്ദ്രംനിമിത്തത്തിന്നു മാത്രമേ * എല്ലാക്കുമേബയായുള്ളമായാഭവീ!നമിച്ചിടാം ദേവാസുരന്മാർനിൻസൃഷ്ടിയിവരിൽഭേദമെന്തുതേ * ശിഷ്യരോടുഷ്ടരോഭേദമെന്നാണമയ്ക്കുപത്രരിൽ അപ്പോൽ വിണ്ണരിലുണ്ടെങ്ങിലുംനീഭേദമോക്കൊല * ദേവന്മാരോപ്പാലെങ്ങെങ്ങെത്തർന്നിൻപുത്രരല്ലയോ? നീവിശ്വപാതാവാരണണപുരാണങ്ങളുരക്കയാൽ * തൻകായുദേവകുടനോക്കുന്നതുപോൽതന്നെങ്ങെങ്കും ദേവാസുരക്കില്ലഭേദമജ്ഞാനസംഭവം * ധന്വന്തരിഭോ ഗാശയുണ്ടെങ്ങെങ്കുംമപ്പഴം ദേവകുടകുമതവുണ്ണമെന്തുഭേദം?മഹേശ്വരീ! * അവരങ്ങെങ്ങെങ്കുംകശ്ചപൻനന്ദനരല്ലയോ? അംബ! ഞങ്ങളിലെത്തിനവിരോധത്തെഭവിക്കുവാൻ? * സർവ്വകാരണയാനിന്നിലതുചേരാത്തതെങ്ങേകേ! വിണ്ണോരേയുണ്ടെങ്ങേയുണ്ടാവിച്ചിടുകതുല്യമായ് * ഗുണമിത്രത്തിലുണ്ടായോരല്ലയോ?ദേവദാനവർ സതപമാത്രം,ദേഹമുള്ളവിണ്ണോക്കെങ്ങനെവന്നിടും * കാമക്രോധാദികൾസർവ്വദേഹങ്ങളിലുമെപ്പഴം? ഇരിക്കുന്നതിനാലാരുവൈരമില്ലാത്തപുരുഷൻ* ഭേദത്തിലുള്ളീവൈരംനീഗ്രഹമായ് പോരുകാണുവാൻ കൈതുകത്തോടുമുണ്ടാക്കിയെന്നോത്തിടുന്നതങ്ങളും * അല്ലെങ്കിൽസോദരന്മാർക്കീവൈരമുണ്ടാവതെങ്ങനേ? ആശിക്കുന്നില്ലനീയെങ്കിൽചാമുണ്ഡേശ്വരംകണ്ടിടാൻ * ധർമ്മത്താനറിയുന്നിന്ദ്രനേയുംഞാനറിയുന്നതേ എന്നാലുമെന്നുണ്ടെങ്ങെങ്കുംവൈരംഭോഗത്തിനുംബികേ! * ഇസ്സംസാരത്തിൽനീയെന്ത്യശാസിതാവില്ലമഹേശ്വരൻ ആശപോകാത്തവൻവാക്കു

കൈക്കൊള്ളുന്നേതുബുദ്ധിമാൻ * ഒരിക്കൽദേവാസുരന്മാരൊന്നിച്ചാ
ഴികലക്കവേ സുധാന്തഃശല്യഭേദമെന്താൻപ്രാജ്ഞവിഷ്ണുവും * ജഗ
ദ്രക്ഷക്കുറികരുചിച്ചുള്ളൊരാവിശ്വനായകൻ ആശിച്ചവൻതാൻക
യ്ക്കൊന്നാൻദേവസുന്ദരിലക്ഷ്മിയേ * ഉച്ചൈത്രപസ്ത, വെള്ളാന, മന്ദാ
രം, കാമധേനുവും ഇന്ദ്രനും, വിഷ്ണുചൊന്നെല്ലാംവിണ്ണോരുകയ്ക്കുലാക്കി
നാർ * അന്ത്യായമമ്മട്ടുവെണ്ണുവേണാർയോഗ്യരായിതേ ധർമ്മലക്ഷണ
മോത്താലാവാണോരന്യായകാരകൾ * മാനിയംവിഷ്ണുവവരേസ്വ
സ്ഥാനങ്ങളിലാക്കിനാൻ തോററാരിഭാനവന്മാർകൊക്കുംബേ! ധർമ്മ
ക്ഷണം * ധർമ്മമെങ്ങെന്നധർമ്മതാൻകാട്ടാമെങ്ങെങ്ങുസാധുത? നിരീ
ശ്വരമതന്തന്നെയാരോടോതുന്നതിന്നാൻ * താക്കിർയുകുതിവാടി
പ്പോർ, വിധിജ്ഞർവേദവാദികൾ പ്രപഞ്ചകന്താവൊരുവനങ്ങെന്ന
ജഡർപെല്ലുവർ * വിസ്താരമാമീസംസാരകന്താവേകൻഭവിക്കുകിൽ
അന്യോന്യവൈരമെവണ്ണമുണ്ടാമേകൻറസ്സച്ചിയിൽ * വേദാഭിപ്രായ
മൊന്നല്ലശാസ്ത്രജ്ഞീലുരുങ്ങനെ വേദവിത്തുകളോതുന്നവാക്കമല്ലൊരു
മാതിരി * ചരാചരാജഗണെല്ലാംതൻകാൽത്തീന്നതല്ലരം നിരാശനീജ
ഗണിജാപിപ്ലവകയുചിപ്പതാൻ * ഹരിച്ചുബലമായ് പന്ദൻഗുരുപതി
യെനീർമാൻ ധർമ്മിയുനിന്ദാപൂണ്ടാനപ്പോൽഗൗരതമപതിയേ *
ഗുരുവാങ്ങാൻബലാൽഗർഭമുള്ളൊരുഭാരൂപതിയേ ശപിച്ചമ്മട്ടുഗർഭ
സ്ഥ ബാലനേയന്ധനാക്കിനാൻ * രാജാവിൻതലചക്രത്താൽമുറിച്ചാൻ
വിഷ്ണുവംബലാൽ തെറൊന്നുമെന്നിയേതാനസ്സതപവാൻജഗദാബി
കേ! * ധർമ്മിയുന്മാർഖൊന്നാമനെൻപെരുതൻസത്യമുള്ളവൻ യാഗ,
ഭാനരതൻശാന്തൻസർവ്വജ്ഞൻസർവ്വജ്ഞൻ * വഞ്ചിച്ചിട്ടാബലിയെ
യുഷ്മരിവാമനരൂപിയായ് ഹരിച്ചില്ലേ? കപടമായ് പണ്ടവൻരാജ്യ
മൊക്കയും * എന്നിട്ടുംവിണ്ണർധർമ്മിയുരെന്നോതുന്നമനീഷികൾ ചാ
ടുവാഴ്ചയോതുന്നജയിച്ചുലാൽവാദവും * ഇതെല്ലാമോത്തുന്നിനിഷ്ട
ന്യോലൈചെയ്തിടുകുംബികേ! രക്ഷയോഗിക്കുകയോദേവി! ദൈത്യന്മാർ
ശരണാത്മികൾ.

ശ്രീദേവിപരബ്രഹ്മ.

ദൈത്യരെ! നിങ്ങളെല്ലാംപാതാളത്തെഗമിക്കുവിൻ ഭയവും
കോപവുംവട്ടുവസിക്കുന്നവിടിച്ചുപോൽ! * ശുഭാശുഭങ്ങൾക്കുമുലാകാ
ലമാണതുകാക്കവൻ ക്ഷമയുള്ളൊക്കെവിടയുംസതതംസുഖമരുന്തരും *
അത്യാഗ്രഹിക്കതൊലോക്യലഭിച്ചാലുംവരാസുഖം സുഖമില്ലാശയ്യ

ജേജാക്കുപലസിദ്ധിഭവിക്കിലും * അതിനാലെനാനാജന്മമുലംകന്മാരും
വിട്ടുനിങ്ങളും ഇബ്രൂദിയയെവെടിഞ്ഞിട്ടുപാതാളത്തേഗമിക്കവിൻ.

വൃന്ദേന്ദ്രപരമേശ്വര.

ദേവിതന്നാവാക്കുകേട്ടവുണ്ണമെന്നറിയിച്ചവർ നമിച്ചുനഗ്രഹം
വാങ്ങിപ്പാതാളത്തിൽഗമിച്ചതേ * മറഞ്ഞാൾദേവിയുഹിനൊപകി
നാർവാനുവാസവർ ദേവാസുരന്മാരെല്ലാംവിരോധാവിട്ടുപാത്തുടൻ *
അരിച്ചരിതമഖിലംകേൾക്കുന്നൊന്നനന്തരം ദുഃഖമെല്ലാംവിട്ടവരും
ചേരുമുത്തമമാംപദം.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം നാലാംസ്കന്ധം

ദേവസുരയുദ്ധശാസനം.

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

പതിനാലാമദ്ധ്യായം

ജനമഭയൻപരമേശ്വര.

ഏതുമനപന്തരത്തിങ്കലുണ്ടായേതുവിധമുനേ! വിഷ്ണുവിനവതാര
ങ്ങുഭൂതശാപംനിമിത്തമായ് * കേൾക്കുമ്പോൾസുഖമുണ്ടാക്കുംപാ
പനാശംവരുത്തിയും ഹരിതന്നവതാരത്തിൻകഥയോതുകവിസ്തരാൽ.
വൃന്ദേന്ദ്രപരമേശ്വര.

ഹരിതന്നവതാരത്തിൻമനപന്തരവുമങ്ങനേ യുഗവുംഞാൻപറ
ഞ്ഞീടാംരാജാവേ! കേട്ടുകൊള്ളുക * വിഷ്ണുവേതേതുരൂപത്തോടേതുകാ
യ്ക്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യാനതെല്ലാംഗുഹ്യതേ! ചൊല്ലാമിന്നുചുരുക്ക
മായ് * പാർക്കുഷംമനപന്തരത്തിൽധർമ്മൻറയവതാരമായ് നരനാരായ
ണർധർമ്മസുതർഭൂവിൽപ്രസിദ്ധരായ് * ഇതുമനപന്തരകാലത്തിൽപി
ന്നെയത്രികുപുത്രനായ് ഭത്താത്രേയാവതാരത്തേയെടുത്താൻഭഗവാൻ
ഹരി * ദേവസന്തമരായുള്ള ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശർമുഖരും അത്രിഭാഗ്യരും
പേക്കിച്ചുപുത്രനായ് തീർന്നവർക്കുതാൻ * പതിവ്രതകളിൽവച്ചുതന്നെ
യാമതിറല്ലേ പ്രാപ്തിച്ചീടുത്തികൾമുനുംപുത്രരായിബുദ്ധിമുട്ടേ *
ബ്രഹ്മാവുപുത്രനായ് വിഷ്ണുഭത്താത്രേയനുമായ്, ഹരൻ ദ്വാപരസ്സായത്രി
പുത്രനായിമട്ടവർമുഖരും * ദേവകായ്കുത്തിനായ് രണ്ടുരൂപംചേർന്നുക
ളതായ് നാലായുഗത്തിൽനരസിംഹാവതാരംഭവിച്ചതേ * ഭംഗ്യാ
ഹിരണ്യകശിപുതൻവധത്തിന്നുമാധവൻ വിഷ്ണോരൂപിസ്തുയിക്കുന്നതു

സിംഹവടിവാണ്ടുതേ * ബലിയേഞ്ചൊന്നടക്കാനായ് നല്ലത്രേതായുഗ
 തിലയ് കശ്യാപങ്കേനജൻവാമനാവതാരമെടുത്തുതേ * യാഗത്തിൽ
 ബലിയേവഞ്ചിച്ചുടക്കിരാജ്യമൊക്കയും പാതാളത്തിങ്കലവനെയാക്കീ
 വാമനരൂപിയായ് * പിന്നെപ്പത്തൊൻപതാംത്രേതായുഗത്തിൽഭഗ
 വാൻഹരി ശക്തിയുംകീർത്തിയുംചേർന്നജമഗ്നിജരാജനായ് * ക്ഷത്രി
 യാരുകരൻ, ശ്രീമാൻ, സത്യവാദി, ജിതേന്ദ്രിയൻ മഹാത്മാവാകശ്യാപ
 നായ് കൊടുത്താൻഭൂമിയൊക്കയും * ആശ്ചര്യകർമ്മഞ്ചെയ്യുന്നഹരി
 തൻപാപനാശനം ചെയ്തോൻപരശുരാമാചാരംതാൻഗുപ്തപു
 വ! * ത്രേതായുഗേദാശരഥിരാമൻരഘുവതിലായ് നരനാരായണാം
 ശത്തിലുണ്ടായാർശക്തരായ് ഭൂമി * കൃഷ്ണാർജ്ജുനന്മാരിരുപത്തെട്ടാംഭാ
 വമായുഗേ കൃഷ്ണാർജ്ജുനന്മാർഭൂഭാരംതീർപ്പാൻഭൂമിയിൽജനിച്ചവർ *
 മഹായുദ്ധഞ്ചെയ്തു കരുക്ഷേത്രത്തിലതിഹോരായ് ഇരുന്നവരാര
 ങ്കരയുഗത്തോടുമനേകമായ് * ഹരിക്കുണ്ടായിടുംരാജൻ! ഭദ്രവിതന്നിപ്പു
 പോലവേ ശ്രീദേവിതനായ് നത്തിലാണീത്രൈലോക്യമൊക്കയും * ഇ
 ഷ്ടന്മോളിജഗതെല്ലാം ഭൂമിപ്പിന്നെനന്മനം സൃഷ്ടിക്കുന്നിജഗത്താ
 ദിപരൂപനിഷ്ഠമായവർ * പണ്ടുസൃഷ്ടിച്ചഭഗവാൻചരാചരജഗത്തി
 നേ സർവാദി, സർവ്വഗർഭ, ദേവൻ, ദുർജ്ജൈയൻ, ശത്രുക്കു, നാഗ്യയൻ * ച
 രാൽപരൻ, നിരാലംബൻ, നിസ്സ്പർശൻ, ഭൂപമറവൻ അവൻറപര
 യാമായമുന്നന്തിതോന്നുപാധിയാൽ * സൃഷ്ടികാലംവരുന്നേരംവേ
 റായ് ശോഭിക്കുമശ്ശിവ സൃഷ്ടിയുൾക്കൊള്ളുംചെന്തുതവളാണിഷ്ടമേക
 വോൾ * കല്പാന്തത്തിൽസംഹരിക്കുംത്രിരൂപാവിശ്വഭാമിനീ ബ്ര
 ഹ്മാപുവിഷ്ണുവുരുന്നായുള്ള ശിവനംഗുപ! * അവളോടൊത്തുതാൻ
 സൃഷ്ടിസ്ഥിതിനാശങ്ങൾചെയ്തും അറുപതാൻപണ്ടുസൃഷ്ടിച്ചുകാ
 കൽസ്ഥഗുപവർണ്ണനേ * സ്ഥാപിച്ചൊരുഭിക്കുകസുരന്മാരെവെല്ല
 വാൻ ഇസ്സാസാത്തിലിവണ്ണസുഖദുഃഖങ്ങൾചേർന്നവർ * അനിപ്രാ
 ണികളെല്ലാരുമവിധിയാത്രത്തിരിപ്പിനാൽ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം നലോംസ്തസം.

ന ന ന വ ത ര ണ .
 പതിനൊമ്പതാം.

പതിനേഴാമദ്ധ്യായം.

ജനമേജയൻപാശ്വരൂപം.

ഓതിയങ്ങല്ലരസ്രീകരനരനാരായണാശ്രമേ നാരായണനെയും ശിച്ഛതായ്കാമാൽകാമയസനകരും * തുടങ്ങിനാൻശപിക്കാനായുടൻ നാരായണൻമുനി തടുത്താനതുധർമ്മിഷ്ഠനനുജൻനരനെന്നവൻ * അസ്സങ്കടത്തിൽകാമാൽപൂണ്ടൊല്ലരനാരിമാർ കാമിച്ചമുനിചിന്നീടുവെയ്ക്കതെന്തു?മുനിശപര! * ഇന്ദ്രൻനിമ്മിച്ചൊരാസ്രീകരവർവാഹത്തിന്നനേകമായ് പ്രാർഥിച്ചയാചിച്ചുടനജ്ജ്ഞപെയ്തുമെന്തുവാൻ? * നാരായണൻറയാമോക്ഷമേകനകഥകേരക്ഷവാൻ ആഗ്രഹിച്ചീടുമെന്നോടുചിസ്തരിച്ചുരചെയ്തനീ.

വൃസേൻപറഞ്ഞു.

ധർമ്മനെന്നായുള്ളൊരാമഹാൻറകഥാമൃതം വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞീടാരാജാവേ!കേട്ടുകൊള്ളുക * ശപിക്കായ്തുടങ്ങുന്നനാരായണനെയെന്നൻ കണ്ടാശ്വാസപ്പെടുത്തിട്ടുതടുത്താനടനേമുനി * കോപംശമിച്ചുടൻചൊന്നാനവരോടാമഹാമുനി ധർമ്മജൻതാചസൻവാക്യംചിരിച്ചുകൊണ്ടുഭംഗിയായ്: * 'നാരീമണികളേ!ഞാനിജ്ജന്മത്തിൽ പ്രതമാണ്ടവൻ വിവാഹംതെങ്ങരണ്ടൊളംചെയ്തില്ലൊരുവിധത്തിലും * അതിനാൽകൃപചെയ്തുകൽപോയാലുനീങ്ങുവെണ്ണിനായ് അന്യർ പ്രതഭംഗത്തേച്ചയ്യാധർമ്മമറിഞ്ഞവർ * ഇശംഗ്രംഗാരസത്തിങ്കൽ സ്ഥായിഭാവമരതിക്കുതാൻ അതെന്തേചെയ്തതെന്തുണ്ണസംബന്ധംനിങ്ങളോടുഞാൻ? * കാര്യംകാരണമില്ലാതെഭവിക്കില്ലതുമിശ്രയം രസം സ്ഥായിഭാവമെന്നശാസ്ത്രംകവികൾചൊല്ലിനാർ * നിങ്ങളുടേകൃതിമപ്രീതിപാത്രമായതുകാരണം സുന്ദരൻ,ഭാഗ്യാചാൻ,ധന്യൻതാനും,ഞാനിജരിതിയിൽ, * മഹാഭാഗകളാണിങ്ങളെൻപ്രതരക്ഷചെയ്തവൻ അടുത്തജന്മംനിങ്ങളുടേപതിയായ്ഞാൻഭവിച്ചിടാം * ഭൂവിങ്കലിരുപത്തൊട്ടാപോപരത്തിങ്കൽഞാൻദ്രവ്യം ഭേദമാർത്ഥൻകാര്യസാദ്ധ്യത്തിനായവതരിച്ചിടും * രാജപുത്രികളായന്യജന്മമാണ്ടെന്നങ്ങളും എൻറവല്ലഭമാരായിത്തീർന്നാലുംമടവാർകളേ! * എന്നാശ്വസിപ്പിച്ചുവരേക്കയ്ക്കാളൊന്നാണയിട്ടവൻ വിട്ടയച്ചാന,വർപോയാർസന്തോഷത്തോടുകൂടവേ * ഏവംവിടപ്പെട്ടവനാൽവാനിൽപോയാവധുക്കളും കാര്യങ്ങളെല്ലാമറിയിച്ചീടിനാരിന്ദ്രനോടുടൻ * ഇന്ദ്രൻകേട്ടുമവർചൊ

പ്രീതിവൻറകഥയൊക്കെയും
ജ്ഞാനം.

കണ്ടിട്ടുമുപ്പിരിക്കളേയാമഹാനേപ്പക

ഇന്ദ്രൻപറഞ്ഞു.

അന്യോന്യെച്ചുംമുനിക്കേറമതുപോൽതാൻതപോബലം ത
പങ്കൊണ്ടതുപോലുള്ളവശിമാരേച്ചമച്ചവൻ * ഏവംസ്തുതിച്ചതിൻ
ശേഷംതുഷ്ടാത്മാവായിതുവർകോൻ ധമ്മിയുൻനാരാഭണനംതപം
ചെണ്ണൻതൂങ്ങിനാൻ * നരനാരായണന്മാരാംമുനിമാക്കുളൊരരൂ
തം വൃത്താന്തമെല്ലാമീവണ്ണപറഞ്ഞുഞാൻതുപോത്തമ! * അഭ്യർത്ഥ
പ്പൊക്കുന്നന്മാരായ് ഭൂഭാരമരണത്തിനായ് ജനിച്ചാർഭരതശ്രേയ! ഭൂഗ
ശാപത്തിനാൽഭവി.

രജാവുപറഞ്ഞു.

കൃഷ്ണാവതാരചരിതംവിസ്തരിച്ചോതണംമമ സന്ദേഹമുണ്ടെൻറ
യുള്ളിലതനീക്കുകമാനേ! * വൻപരാഹരശേഷന്മാർചത്രരായിബ
ഭവിച്ചുമേ ദേവകീപസുദേവന്മാർഭവിച്ചാരെന്തു?മാമനേ! * കംസൻ
ചങ്ങലയാൽപുട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചാനേകനാൾ തപസ്സാൽതോഷിതൻ
സാക്ഷാദപ്സതാൻപത്രനെങ്കിലും * ജനിച്ചിവൻചധുനയിൽഗോക
ലേപോയതെങ്ങനേ? കൊന്നിട്ടുകംസനേദോരവതിയിൽപാത്ത
മതപ്പിധം? * അച്ഛൻതൊട്ടോർചാത്തദേശംനമുലംശുദ്ധമല്ലയോ?
അതുറിട്ടുടച്ചുദേശംപ്രാപിപ്പാനെന്തുമാധവൻ? നിത്യനാംഹരിഭൂ
ഭാരംതീപ്പാനായ്നിരിക്കവേ * വിപ്രശാപത്തിനാൽകൃഷ്ണവംശമ
ററതുമെങ്ങനെ? പാപികൾക്കുള്ള ഭാരത്താൽഭൂമിയാകലയാകവേ *
കൃഷ്ണാജ്ഞനന്മാർവീരന്മാർകൊന്നാരവരയൊക്കെയും വേഗംദേഹം
ത്വജിച്ചിട്ടാകൃഷ്ണൻസാകംഗമിച്ചതേ * ഹതരാധിലെത്തൽപതി
കളേവെന്നതസ്സരർ? ഭീഷ്മൻ,ദ്രോണൻ,കണ്ണ,നവുണ്ണമാബഹുലീക,
നാംഗുപൻ * വികണ്ണ,നത്തൻ,ധൃഷ്ടദുഷ്ടനാം,ഭൂമിചാലനം പോരിൽ
നിഹതരായ്സോമദത്താദിഗുപരൊക്കെയും * അവർഭാരംപോയി,ചോ
രഭാരംതീക്കാത്തതെന്തുപാൻ? അഴൽപ്പെട്ടെന്തൊടുവ് ലാസതിമാർകൃ
ഷ്ണപതികൾ! * വിട്ടുപോകാതിരിക്കുന്നിശ്ശങ്കയെന്നുള്ളിൽമാമനേ!
തപിച്ചുപത്രദിവത്താൽധമ്മിയുൻവസുദേവനും * പ്രാണൻകളഞ്ഞി
ട്ടെടുത്തുചൊല്ലുവണഞ്ഞതും ധമ്മിയുന്മാർപാണ്ഡവന്മാർകൃഷ്ണൻ
തൻഭക്തരെപ്പഴം * അവരുംഭവമാണ്ടോരായ്തീൻതെന്താൺ?മാമ
നേ! ലക്ഷ്മണംമാമഹാഭാഗവതഗീതികൽജനിച്ചവരും * പാഞ്ചാലീ
അവരുംഭവമാക്കാമിത്തീൻതെങ്ങനേ? ദുഷ്ടാസനൻവേണിച്ചുററവ

ലിച്ചുസഭയിലായത് * തീണ്ടാരിയായിവാഴ്ത്തോളവളേക്കൊണ്ടുവന്നു
 തേ കാട്ടിൽവച്ചുവളേഴ്വിപ്പിച്ചൊന്നൊടുജയദ്രുമൻ * അപ്പുണ്ണന്താൻ
 കീചകനാ, കരഞ്ഞാളവളേററവും അഞ്ചുപുതുരെയുംകൊന്നാനശപ
 ത്തമാമാവുമന്ദിരേ * സുഭദ്രാസുതനുംപോരിൽബാല്യത്തിൽതാൻമരിച്ചു
 പോയ് ഭവകീസുതരേയാദുപേരേക്കുംസൻവധിച്ചുതേ * ശാപവും
 യാഭവന്മാക്കുപ്രഭാസത്തിങ്കൽനാശവും കട്ടിയാംവംശമുടിവുഭാജ്യമാ
 രൊമരിച്ചതു * സാക്ഷാലീശപരനാംവിഷ്ണുനാരായണനതെങ്കിലും മാ
 റിയില്ലിടൈവയോഗംകൃഷ്ണൻസാമന്തമുള്ളവൻ * ചെയ്യപ്പെട്ടവ
 നാലുഗ്രസേനാസ്യപുരമെന്നമേ * ഇസ്സന്ദേഹമെനിക്കുണ്ടാമുനിനാരായ
 ണങ്കലും സർവ്വജ്ഞകളാതുല്യംവ്യവഹാരത്തിലെങ്കിലും * സുഖഭുഖാ
 ഭിഭാവങ്ങളല്ലാക്കുംതുച്ഛമാകുമോ? ഈശനാംഹരിതൻപോക്കുമറി
 കച്ചുക്കനവന്നതേ * അതിനാൽവലുതാംകൃഷ്ണപരിതംകലാപ്തവിസ്ത
 രാൽ അലൈകികനചന്ദ്രവിൽകർമ്മഞ്ചെയ്തില്ലയേഹരി * ആയുസ്സു
 ററാഭൈത്രയേതാൻകൊന്നാനേന്ദ്രമഞ്ഞൊട്ടും പിന്നെകൃഷ്ണനിലെ
 നീശസാമന്തംവെളിവാതതും? * ആരുഗിണീവിവാഹത്തിൽകള്ള
 നേപ്പോലെമായവൻ അവളേയുമെടുത്തുകൊണ്ടോടിനാനെന്നിശ്വ
 യം * കലസമ്മതമാനല്ലമധുരാപരിവിട്ടവൻ ജരാസന്ധഭയംമുലഭോ
 രകയ്ക്കായ്ഗമിച്ചുതേ * അപ്പോളാരുമറിഞ്ഞില്ലവിഷ്ണുചീകൃഷ്ണനെന്ന
 തായ് ഗോകുലേവളരാനുള്ളമൂലവുംചെററുചൊല്ലുക * ഇതുംവേറേവ
 ഉരയംസന്ദേഹംവാസവീസുത! സർവ്വജ്ഞനാമഹാഭോഗീർത്തി
 ന്നിതൊക്കയും * സന്ദേഹമാനത്തിൽഗോപ്യംപോകുന്നില്ലുള്ളിൻനി
 ന്നമേ പാഞ്ചാലിക്കഞ്ചുപതിമാർലോകനിന്ദ്രമതല്ലയോ * സഭാചാ
 രന്താൻപ്രമാണമെന്നൊതുങ്ങുമനീഷികൾ പശുധർമ്മത്തെയെപ്പുണ്ണം
 കൈക്കൊണ്ടാർയാഗ്യാമവർ * ഭേദാംശമാംഭീഷ്മർതാനുംഭ്രമിയിൽ
 ചെയ്തതെന്തയോ അഗ്നോളകരെയുണ്ടാക്കിവംശംരക്ഷിച്ചതില്ലയോ? *
 പുത്രോല്പാദനമെമ്മട്ടുംചെയ്യാമെന്നാമുനീശർതൻ ധർമ്മനിശ്ചയമത
 ന്നുകഷ്ടംതന്നെമുനീശപര!

ശ്രീഭേവീഭാഗവതഃ നലാംസ്കന്ധം

ഭേവനം രവിവാഹപ്രരേഖ

പതിനേഴാമദ്ധ്യായം.

പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

രാജാവേ! കേൾക്കെ ചൊല്ലീടം കൃഷ്ണൻ പറയുന്നതുകഥ അതു ഭരതം കൃഷ്ണൻ താരമുഖം ദേവീ പരിത്രവും * ഒരിക്കൽ ഭൂമി, ഭാരത്താൽ ഗോത്ര പംപുണ്ടു ഭീനമായ് കൃശമായ് ഭീതയായ് വിണ്ണിൽ കരഞ്ഞു കൊണ്ടു പോയിതേ * ഭയമെന്തു നിനക്കെന്നു മാരാൽ പീഡിതയെന്നുമേ ഓഖ മെന്തു നിനക്കെന്നും ചോദിച്ചാൻ ഭൂവാടിനും * അതുകേട്ടോതിനാൾ ഭൂപ്രകേരം കൈല്ലാഭേവനായക! ജാസന്ധൻ മഹാപാപീമാഗധങ്ങളിലെൻ പതി * ശിശുപാലൻ വെട്ടുന്നപ്പോൽ കാശിരാജൻ പ്രതാപവാൻ അശ്വിനും, ബലവാൻ കംസൻ നരകൻ ബഹുശക്തിമാൻ * സാലൻ സൗഭാധിപൻ, ശൂരൻ കേശി, യേനകവത്സകൻ യെഡമുവില്ലാത്തോർ പശുരാവിരോധികൾ * പാപം ചെയ്തോർ മഹോന്മത്തൻ കാലരൂപികളീറ്റുപർ അവരാൽ ഞാൻ പീഡിതയായ് ഭാരം താങ്ങാനശക്തയായ് * എന്തു ചെയ്യുന്നെടുപോകു? നെന്നിന്ദ്ര! ബഹുചിന്തമേ ഹരിയായ് പ്രളയായുജ്ജവിഷ്ണുവെന്നേവരാമമായ് * ഓഖിച്ചിപ്പിച്ചാനധികമായിന്ദ്ര! നീയംഗിക്കുക ഓഷ്ഠാസുരൻ ഹിരണ്യാക്ഷൻ കശ്യപൻ തന്റെ നന്ദനൻ * എന്നേ ബലാൽ കൊണ്ടു ചെന്നാവൻ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിനാൻ പണിതൻ വടിവായപ്പോളവനേക്കൊന്നു വിഷ്ണുവും * എന്നേ പ്പെക്കിയറപ്പായി സ്ഥാപിച്ചാവടി വോട്ടുടൻ അല്ലെങ്കിൽ സുഖമായ് പാഴായിരുന്നവടത്തിൽ ഞാൻ * ഓഷ്ഠാസുരൻ ഹിരണ്യാക്ഷൻ കശ്യപൻ തന്റെ നന്ദനൻ * ഇരുപത്തൊന്നാകാട്ടു ഞൻ കലിവരുന്നിതാ * അന്നു ഓഖത്തിനാൽ താഴ്ന്നാൻ പാതാളത്തിൽ പേഗമായ് അതിനാൽ ഓഖമാമാഴിക്കുകൊണ്ടെന്നയാക്കണം * ദേവദേവേശനാനീനിൻ പാദങ്ങളുൾ ഞാൻ നീച്ചിടാം.

ഇന്ദുൻ പറഞ്ഞു.

ഇള!ഞാനെന്തു ചെയ്യേണ്ടുവിധിയേയാശ്രയിക്കുനീ ഞാനുംകൂടി
വരാനിൻറെ ദഃഖം തീർത്തതും വിധി * അതുകേട്ടുടനേളുദിബ്രഹ്മലാ
കത്തിലെത്തിനാൾ ഇന്ദ്രനും പുറകേപോയി സ്തുഭ്വഭവഗണത്തൊടും *
അവിടെ ചെന്നൊരു ഗ്യാർവേദ്യനത്താൽ ഭൂമിയെന്നതായ് അറിഞ്ഞു
ചെന്നാനീ പണ്ഡിതനും വാസനാപരനായ് * കരയുന്നെന്തുകലാണ

ചൊൽകെന്താണിന്നിന്നാഴൽ? പാപാചാരനെവൻനിന്നേഴുചിപ്പിച്ചവസുന്ധരേ!

ഭൂമിപറഞ്ഞു.

വരുന്നീടുത്തുകവി, ഞാൻപേടിക്കുന്നബുദ്ധത്തിനാൽ അതിൽജനങ്ങളെല്ലാരുപാപവും തികൾതാൻപ്രഭോ * രാജാക്കന്മാർദുരാചാരം പരസ്പരവിരുദ്ധാധികൾ കപടാസക്തരെല്ലാരുമാക്കുസർവ്വവൈരികൾ * അവരെക്കൊന്നുനിയിപ്പോളെൻഭാരംഗീർണ്ണംവിയേ! മനാർതൻസൈന്യഭാരത്താൽ വലഞ്ഞു ഞാൻപിതാമഹ!

ബ്രഹ്മാവുപറഞ്ഞു.

ഞാൻശക്തനല്ലോഭോഭവീ! നിൻഭാരത്തെയിറക്കുവാൻ ചക്രിയാംഭേവഭേവന്റെ പാസസ്ഥാനംഗമിക്കനാം * നിൻഭാരത്തെനശിപ്പിക്കുമജ്ജനാദ്രനനായവൻ മുൻപിൽകഴിഞ്ഞകാത്രിങ്ങളെല്ലാംചിന്തിച്ചുനോക്കുക * അമരാധിപ്താനീയുവൈകണ്ഠത്തിന്നുപോകുകോ, പ്രാസൻപറഞ്ഞു.

ഇതോതിയാവേകുത്താഭൂവിഷ്ണുതമൊത്തുടൻ അനന്തൻമുകളേറിട്ടുവൈകണ്ഠത്തിങ്കലെത്തിനാൻ * സ്തുതിച്ചാൻവേദധാത്രുജരംകൊണ്ടുകേതികലൻ പൻ.

ബ്രഹ്മാവുപറഞ്ഞു.

ആയിരത്തലയുംകണ്ഠംകാലുമുള്ള വനാശ്വനീ നീയാദിവേദപുരുഷൻഭേവഭേവൻസനാതനൻ * കഴിഞ്ഞതിപ്പോഴുജ്ജാന്നംമേലുണ്ടാകുന്നതുംഭവാൻ നിതനാതാശ്വന്തജരംകീഴേവതപാകമലാപതേ! * ഇത്രമാത്രംനിൻവലിപ്പമെന്നാർകണ്ടുജഗത്രയേ? നീകത്താക്കുതികൊൽവൊനെല്ലാക്കുംഗതിയിശ്ചരൻ.

പ്രാസൻപറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാദികൾക്കുപ്രത്യക്ഷമായാനേവംപുകൾ വേ നിമ്ബലൻസന്തോഷമോടുംഗരുഡലപജനാഹരി * ഭേവന്മാരോടുകൾലംചോദിച്ചുഹരിതുഷ്ടനായ് വിസ്താരമായരിൻശേഷംവന്നാൻ ജളമുലവും * ഭൂമിതന്നഴലോത്തോരീബ്രഹ്മഭേവൻനിമിച്ചുടൻ: 'ഭൂഭാരത്തെത്തീർക്കണന്നീവിഷ്ണുവായജനാദ്രന:' * ഭൂമിയിൽപാപരാന്തത്തിലവതാമെടുത്തുതാൻ കൊന്നീട്ടു ഏതുപന്മാരെബുദ്ധരംഗീകടയാനിയേ!

വിഷ്ണുപറഞ്ഞു.

സ്വതന്ത്രനല്ലഞാനപ്പുണ്ണാതാൻചിധിയുമീശനും ഇന്ദ്ര, നി, യമ, അ, തപശ്വാ, പാശി, സൂര്യനമങ്ങളേ * ബ്രഹ്മാവുതെറ്റുപുല്ലോളംച

രാവരമശേഷവും യോഗമായകുടീനത്തിൽകോർത്തതാണെന്നതു വിൽ*അവരാരന്നിട്ടുയാലെന്നുമെന്താണിട്ടുചിട്ടുണ്ടുവോ? അതു പോൽവെഴുതിക്കൊടുത്തല്ലാത്തപ്രകാരമാണെന്നു* സപതന്ത്രനാണെന്നാ നെങ്കിലോത്തന്നാക്കുകബുദ്ധിയാൽ സമുദ്രത്തിൽമീനായുമാമയായുംഭേ വിക്ഷമോ? തിന്തുഗ്ഗാനികളിൽഭോഗമെന്നെന്തേ? കീർത്തിനെയുച്ചുവും പണ്യമെന്നെന്തു? ഫലവുമെങ്കിലുയന്നിജനായമേ* പന്നിയാൽനരസിം ഹംഭൊന്നായ് വാമനനുമായിത്താൻ ജമഗ്നി കസ്യതനായെന്നുമുലംചി താമഹ! * ഭൂവിൽത്താൻപ്രകാശമെടുത്തുവെഴുതിക്കൊടുത്തേ? കയ മെല്ലാംചോരകൊണ്ടുത്താനമ്മട്ടനിറച്ചതും? * ജമഗ്നിജനാംവിപ്രവ സ്തുനായ്ത്താനമെങ്ങനേ? പോരിൽമന്നവരേക്കൊന്നൻപ്രമുഖൻഗർഭ രേയുമേ * രാമനായ്തീന്നുഭവേഹ! പ്രാപി* പൂർവ്വസ്വകാവനം മര ണോലുങ്കുടയായ്കാൽനടയ്ക്കുന്നടന്നത്താൻ ധനംസമാധാനമുപിട്ടുജ നമില്ലാത്തവൻവന്നു പ്രാപിച്ചു നാണമില്ലാതെന്നായാടിക്കൊണ്ടുചെന്നു തേ * പൊന്നാനിനേമായമായ്തന്നറിയാഞ്ഞിട്ടുസീതയേ പണ്ണശാ ലയിൽവിട്ടിട്ടാമാനൻ പിന്നാലെയോടിനേൻ * അമ്പലമുഖംകുളുണനും വിട്ടെൻപിന്നാലെയെത്തിനാൻ അധികത്താൻതടുത്തിട്ടുംമായാമോ ഹംഗിമിത്തമായ് * കപടാകൃതിയാൽഭിക്ഷുരൂപംപൂണ്ടാശുരാവണൻ രാക്ഷസൻഭുവനമൊത്ത സീതയേക്കൊണ്ടുപോയിതേ * ഭുവിച്ചു ഞാൻകാട്ടുതോറുകരഞ്ഞുകൊണ്ടുചെന്നുകൻ കാൽസാധ്യത്തിനായ് ചെല്ലേൻസുഗ്രീവനൊടുസഖ്യവും * അസ്സത്യമുപമായ്ബാലികൊല്ല പ്പെട്ടുന്നതീതിയാൽ ലങ്കയിൽപോയ്വാനൊന്നർതൻസഹായത്തോ ടൊത്തുത്താൻ * ഭൂതാചാരകുളുണൻത്താനനാഗപാശേനബലമായ് ബോധമില്ലാതെവീണപ്പോളുളുതപ്പെട്ടുവാനരൻ * ഗരുഡൻവന്നുമോ ചിപ്പിച്ചില്ലയോ? തേ അഭേയകൻ എന്തുചെയ്തിട്ടുമോദൈവ? മെന്നേ ററംവിത്തുചെയ്തതാൻ*രാജ്യംചാമ് കാട്ടിമാറ്റാ സാധത്തച്ഛൻ, ഭാഗ്യ നഷ്ടമായ് യുദ്ധിച്ചവന്നു, മേൽദൈവമെന്നുകഴുവരുത്തുമോ? * രാജ്യം പോയ്കാട്ടിലേവാസമൊന്നാമതരി. സകടയനമെന്തോജപുരിയോ ടെന്നിക്കുനിചിന്തയേ! * തന്നില്ലപ്പൻകാശുപോലുംപോകമ്പോൾകാട്ടി ലേക്കുത്താൻ സഹാമവ ധനമുപിട്ടാതെപോയേൻനടന്നതാൻ*ചതി ന്നാലാണ്ടുത്താൻരാജയമ്ബെട്ടാമമാവദന കഴിച്ചുകൂട്ടിനേനന്നകഷ്ടം കാട്ടാമുയ്യത്തിയാൽ*ഭാഗ്യംപോരിൽജയംവന്നുവലിച്ചുശകണ്ഠനേ സീ

തയേക്കിട്ടിയുടനേലഭിച്ചുരാജ്യവുമെമമ * കുറേക്കാലംകോസലത്തിൽസം
സാരസുഖമോടുത്താൻ സമ്പൂർണ്ണമാരാജ്യമെല്ലാംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
തേ*പണ്ടീവണ്ണമാരാജ്യമാണ്ടുവസിക്കുന്നവനായ്ഞാൻ ലോകാപവാദം
പേരിച്ചുസീതയേക്കാട്ടിൽവിട്ടുതേ* ഭാര്യാവിരഹമാഃഘോഷംപിന്നീടുണ്ടാ
യസഹ്യമായ് പാതാളപൂകിനാരംഭിച്ചെന്നെബ്രൂപിച്ചുനല്ലരാത്നമാ *
ഏവരാമാവതാരത്തിൽഭവമുണ്ടായ്നിന്ദനരം അപ്പോൾസ്വതന്ത്ര
നാരാണോദ്രുധംഞാൻ പരതന്ത്രനാം * പിന്നെസ്സോദരോടുഞാൻകാ
ലത്താൽസ്വഗ്ഗ്വാണ്ടുതേ പരതന്ത്രതപഃവിജ്ഞാനനൈന്ദാരമെണ്ണ
തും * പരതന്ത്രൻനിശ്ചയത്താൻബ്രഹ്മാവേ!കേട്ടുകൊള്ളുക നീയുന്മ
ദ്രുമമുണ്ണമററുജേഹാരമേന്ദ്രനും.

ശ്രീഭദ്രവിഭാവനം ന.ചോംസ്കന്ധം

ഭൂമിശേഖരം

പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം

പത്താൻ പന്താമദ്ധ്യായം

വൃന്ദസൻപറഞ്ഞു.

ഇതോരിവിഷ്ണുഭഗവാൻപിന്നെബ്രഹ്മാവോടാതിനാൻ മാതാമോ
ഹരിതരായാരുപരമാത്മവിജ്ഞാതാ * പരമൻ,പുരുഷൻ,ശാന്തൻ,സ
ച്ചിദാനന്ദനപ്രയൻ ജഗൽഗുരുവിനേനാമുമായയാലോപ്പിച്ചില്ലതാൻ*
ഞാൻവിഷ്ണുവാണു,ബ്രഹ്മാഞാൻ,ശിവൻഞാൻനന്നഭ്രാന്തനായ് അനി
ത്വവസ്തുവേനമുളറിയുന്നില്ലപത്മജ! * ജാലക്കാരനായി നരസിംഹരൂപാ
വയതെന്നപോൽ * പരാത്ഥമായതിൽമോഹിച്ചാ നിരിപ്പതുഞാൻസ
ഭാ നീയുഞാനംശിവനുമായമൃതാബ്ധിയിൽപച്ചമുൻ അവരതന്നെതു
തൈശ്വര്യംകണ്ടില്ലേ?പ്രളയത്തിലായ് *മന്ദാരാക്ഷരമൃഗ്ഗ്വാനമണിദീപീ
പിതകുടിസ്ഥലേ കണ്ടുകണ്ടുകേട്ടമില്ലാത്തവളേദ്രാസ്യമാരുമായ് *
ദേവന്മാരതുകൊണ്ടിപ്പോൾബ്രഹ്മത്തിനാഭിശക്തിയര കാമങ്ങളേകാ
വരയാംശിവയേത്താൻപുകഴ്ത്തണം.

വൃന്ദസൻപറഞ്ഞു.

ഇതോതപ്പെട്ടുഹരിയാൽവിധിതൊട്ടനിമിത്തം ലോകേശിനിത്യ
താമരയാഗമായയേച്ചിത്തമെയ്യതേ *പ്രത്യക്ഷമായോത്തുടനേ,പാശാ

കുശവരാഭയം പൂജിച്ച് മന്ദരത്തിപ്പുറത്തോടൊത്തുദേവിയും *
വിണ്ണാർപ്പകഴ്ന്നിടകളെ വഴുക്കണ്ടുമോദമാത്.

ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു.

മലബന്ധിനവലപോൽരീതിൽതീപ്പൊരിപോലയും ആരിൽ
നിന്നീജഗത്തുണ്ടായദേവിക്കായ് നമിച്ചിടാം * മന്ദരവരജഗത്തെല്ലാമാർ
മായാശക്തകല്പിതാ ചിന്തിക്കാംകൃപയേറുന്നച്ചിട്ടുപിളവനേശിയേ*
മോക്ഷമാരേയറിഞ്ഞിടിൽസംസാരമറിയായ്ക്കിലും ആജ്ഞാനരൂപിയേ
യോക്കാംപ്രേരിപ്പിക്കട്ടെബുദ്ധിയേ * നീമാറാലക്ഷിയെന്നോർപ്പുല്ലാ
നിക്കാംസർവശക്തിയേ നമ്മേപ്രേരിപ്പുതാമസം* തോഷിക്കുകൊമ്പ! ജ
ഗദാത്തിഹാരേ!നമിക്കാ ! മിക്കായ്സാല്യമതിനാൽസുഖമേകണംനി ||
ഭൂഭാരോകളകളെടച്ചുവധിത്തിനാല. | സ്തുതക്കളിൽസുഖമേകുന്നീ
ഭവാനി! | ഹേദേവി!നീയമരരിൽകൃപചെയ്തിടായ്ക്കിൽ | പോരിൽശരം
വിട്ടുവതിനാചർശകതരമോ? || നിയക്കുട്ടുപരാമൊച്ചതി“തീരുന്ന
തേതേ | യശേ!ദേവിച്ചുട്ടു” എന്നതുമാതിരിതാൻ ||കംസൻ,ബകൻ,
യവനജൻ,നരകാസുരാചാര്യൻ | ബാഹ്ലുമാൻ,ബകി,വരഹ,ബതസു,
ലപമുഖൻ | വേദേയുണ്ടുമുണ്ടുപരിങ്ങനെഭൂപിലംബേ! | നീകൊന്നു
തീത്തുതരണംധരതൻറെഭാരം || ഏതേതുഭൂഷാർചിയിശങ്കരശതമിമാ
രാത് | കൊല്ലപ്പെടാതെടിൽനിൻസുഖമോദ്ധവാബ്ജം || നോക്കിട്ടെട്ടു
ത്തിതാപരക്കളിയായ് ശരത്താൽ | നീകൊന്നുപോരിലവിചലശപരി!പ
ത്മനേത്രേ!നിൻശക്തിവിട്ടാരിശങ്കരർതൊട്ടദേവ | നാക്കുംമഹേശി!
യിളകാൻബലമില്ലദേവി! | ഭൂവേബ്ഭൂപതിനധാരണയാമശക്തി |
വിട്ടില്ലനന്തബലംചെറുചന്ദ്രചൂഡേ!

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു

വാണീരമാഗിരിജയെന്നവരെന്നിയേതാൻ | സൃഷ്ടിസ്ഥിതിപ്രളയ
മെന്നവചെയ്തതിനായ് || ബ്രഹ്മാവജൻഗിരശരംബലമീനരാക- |
നാമുവരോട്വരവയ്ക്കുസമന്തരത്രേ.

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

നിൻശക്തിവിട്ടുവിധി,താൻ,മരണാജഗത്തിൻ | സൃഷ്ടിസ്ഥിതി
പ്രളയവേലകൾചെയ്തതിനായ് || സാമത്വമീന,രവയിൽതവശക്തി
യത്രേ | നാനുസമസ്തവിഭവേശി!വിളക്കിടുന്നു.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ദേവിയേവംപുകഴ്ന്നുപെട്ടുടൻബ്രഹ്മാവോകോതിനാൻ എന്തു കാ
ല്പം?ദേവമന്ത്രേചൊല്ലുവിൻസാല്യമാക്കിടാം * സാധിച്ചിടാംദേവകു

യുഗം, ലോകത്തിങ്കലുസാദ്യവും നിങ്ങൾക്കുഭൂവിനും ദൈവമനുജചാൽക
നിഖിമ്പരേ!

ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു.

ഭാരംപൊറാഞ്ഞീബ് ഭൂദേവിദേവന്മാർക്കരികെത്തിനരും കര
ഞ്ഞുപിറയൽപൂണ്ടുദൃഢപാലപീഡയാൽ * ഭൂഭാരത്തേനശിപ്പിക്ക
വേണംനീഭൂവനശപരി! നിഖിമ്പർക്കിപ്പുള്ളാശയിതുകാൻസർവ്വമംഗ
ലേ! * നിന്നാൽപണ്ടുമാശകതൻമഹിഷാസുരനെന്നവൻ ബഹുസൈ
ന്യങ്ങളോടൊത്തു പടിക്കപ്പെട്ടശങ്കരി! * അപ്പോൽഗ്രാഭിനിശ്ചിന്താ
ന്യനാരകതഞ്ചിജനം മഹാപീഠർചണ്ഡമുണ്ഡരതുപോൽധൂമ്രലോച
നൻ*ദുർമുഖൻ, ദണ്ഡു മൻ, പിന്നെക്കരാള, തതിവീയുവാൻ മറുപുഷ്പ
നേകം? പർന്നിന്നാൽനിഹതരായിതേ * അതുപോൽകൊന്നുദേവരിതു
പരേതയാക്കെയിന്നുനി ഭൂമിക്കുവലുതാമുഷ്ടഭൂപഭാരമകറുക.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നോതിയടനഭൂവിദേവന്മാരോടു ചൊല്ലിനാരും അഴകുജ്ജാറും
ചിരിച്ചുകൊണ്ടിടവെട്ടുന്നൊരൊച്ചയിൽ.

ശ്രീദേവി പറഞ്ഞു.

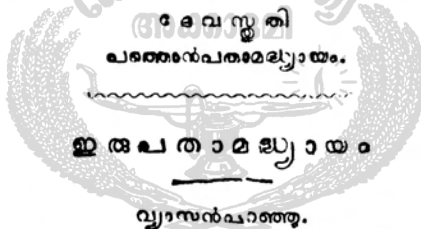
ഇദൃഷ്ടവൃപരാലുളള ഭൂഭാരത്തേനകറുവാൻ അംശാവതാരമുൻ
പിൽത്താൻത്താനോത്തിട്ടുണ്ടുചിണ്ണരേ! * അറുപരാംശത്തിലുണ്ടായജ
രാസന്ധാദിമെന്നവർ സ്വശക്തിമൂലമെൻശക്തികൊണ്ടുതാൻവദ്യ
രായിട്ടും * സ്വപാശങ്ങളെക്കൊണ്ടു മന്നിൽജനിച്ചിടുകനിങ്ങളും എൻ
ശക്തിവേഗ്നിഷ്ടരും ഭൂഭാരത്തേക്കുളഞ്ഞിടാം * ദേവപ്രജാപതിയ
താകശ്ശുപൻഭായുധോടുമായ് വസുദേവനതയാദ്യംയദവംശേജനി
ക്കണം * അതുപോൽഭൂഗുശാപത്താൽഭഗവാൻവിഷ്ണുപവ്യയൻ അം
ശംകൊണ്ടവിടെജാതനായിട്ടുംവാസുദേവനായ് * യശോഭയിൽഗോ
കുചത്തിലന്നു ഞാനുംജനിച്ചിട്ടും ദേവകായുഷളേയല്ലാംസാധിപ്പാൻ
സുരവയുരേ! * കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നാക്കാംവിഷ്ണുവേഗ്ഗോകുലത്തിൽ
ഞാൻ ആക്കാംരോമിണിയിൽദേവകീഗർഭഗന്തനേനേ * എൻശക്തി
യാൽവർദ്ധിതരാമവരാമുഷ്ടഭൂപരേ വധിക്കും, ഭാപരാന്തത്തിൽചെയ്തീ
ട്ടുംദൃഷ്ടനാശവും * ഇന്ദ്രാംശമജ്ജനൻസാക്ഷാൽസൈന്യനാശംവരു
ത്തിട്ടും ധർമ്മാംശമായ് മഹാരാജാവായിത്തീരുംയുധിഷ്ഠിരൻ * വായുപം
ശമായ് ഭീമസേന, നശപിന്ദ്രാംശമായമർ വസുതന്നംശമായ് ഭീഷ്മൻ
അനും, ചെയ്യുംബലക്ഷയം * നിങ്ങളിന്നശമിച്ചാലുംഭൂവംവാഴട്ടെയെ

യ്യായ് ഭൂഭാരനാശംഭവമായ് ചെയ്യിടാംസുരവയ്യുര! * പേരിനമാ
 ത്രമവരേയാക്കിയെൻ ശക്തി കൊണ്ടുതാൻ കരുക്കുത്രത്തിൽ വച്ചിട്ടു
 ചെയ്യാംക്ഷത്രിയനാശവും*ഇഷ്ടാ,സുതാ,ഹമ്മതിയു,മി പ്ലാ,മമത,തു
 സ്സയും ജയേച്ഛ,കാമവും,കൊണ്ടുയാദവന്മാർനശിച്ചിടും* വിപ്രശാപം
 കൊണ്ടുവംശനാശവുംസംഭവിച്ചിടും ശാപത്താൽഭഗവാനുത്തൻശരീ
 രത്തൈവടിഞ്ഞിടും * നിങ്ങളുംശത്തൊടുംസ്രീകളോടുംമധുരചികുലം
 ഗോകുലത്തിങ്കലുംകൃഷ്ണസഹായാത്മഭവിക്കുവിൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഇതോതിപ്പരമാത്മാവിന്യോഗമായമറഞ്ഞതേ ദേവന്മാർഭൂമി
 യോടൊത്തുപോയാർതങ്ങളെമന്ദിരേ * വാണൈഷധീചതകളോടൊ
 ത്തുഭൂവതിയെയ്യായ് ദേവിതൻവാക്കിനാൽതുഷ്ടിപ്രദായിട്ടുജനമേജയ!*
 ജനങ്ങളുംസുഖികളായ്,വിപ്രന്മാരാണ്ടുവൃദ്ധിയേ ധർമ്മസ്വരായമുനിമാ
 രെല്ലാംസത്തുഷ്ടാരായിതേ.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം നലോസ്സസം.

ഭൂഭാരത്തേയോഗമായതിന്തത്തോതാംശ്രവിക്കുനീ കരുക്കുത്രമ
 തിൽവച്ചുപ്രഭാസമതിൽവച്ചുമേ * യദുവംശമഹാതേജസ്സ്യംപിഷ്ണ
 വിനതവം മഹാമായാബലമൂലഭൂശാപബലത്തിനാൽ * ഭൂവിലാ
 വിഷ്ണുവിൻജന്മമായചെയ്യാരുതേയോഗമാം ഭൂഭാരത്തേനശിപ്പിക്കാനാ
 യിട്ടെന്നെൻറനിശ്ചയം * ആമായബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശരേയംവട്ടംകറക്ക
 വോരും പിന്നെയെന്നതുതരോജൻ!മുഗ്ദ്ധനുംചെന്നാരന്യരേ * മലമു
 ത്രങ്ങൾതിങ്ങിടുംഗർഭവാസജമാമഴൽ വരുത്തിനാറുവിഷ്ണുവിനുംനന്നാ
 യ് വൻകളിയുള്ളവരും * പണ്ടുരാമാവതാരേവാനരരാക്കിനിഖിമ്പരേ
 വിഷ്ണുവുദഃഖപാശത്തിൽപെട്ടാനിതറിയുണ്ടതേ * ഞാ,നെൻറതെ
 നപാശത്തിലൊട്ടുംകെട്ടുപെടാത്തവർ മോക്ഷേച്ഛയുള്ളയോഗീന്ദ്രർ
 വിഷയേച്ഛക്കളംഗുപ! * ഉപാസിക്കുന്നവിശേഷശിവ,യദ്രേവിയേ
 സ്സഭാ യൽക്കേതിലേശലേശാംശലേശലേശവാംശവും * ലഭിക്കിൽമു

ക്തനാംജന്തു പവശ്ച യാർഭജിച്ചിടാ? ഭുവനേശ്വരി! യെന്നോതിൽകൊ
 ട്ടുണ്ടു പനത്രയഃ * എന്നേരങ്ങിക്കു, യെന്നാകിൽകളെപ്പട്ടവളാ ചിടും
 വിദ്വാവിദ്യകൾ ഭേദിക്കരണ്ടു രൂപങ്ങളോക്കുനീ * മുക്തനാംവിദ്യയാൽ,
 ബലനാകുംജന്തു പവിത്രയാൽ ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശരെല്ലാരുമവർചൊല്ലടി
 നീല്ലവർ * അന്യന്മാരങ്ങളെല്ലാംതാൻ ചരടിൽകോത്തിരിപ്പതേ? സു
 ഖിക്കാപാലാഴിയിൽവെക്കുഞ്ഞിൽ ചിലനാറുഹരി * യുദ്ധമെയ്യും
 ബലക്രൂരാനവന്മാരൊക്കൊട്ടനാറും ദൈവന്മാരങ്ങളെച്ചെയ്യും ചില
 നാറുവിഷ്ണുരിച്ചവൻ * ചിലപ്പോൾതീർത്ഥവിൽപോയ് ചെല്ലീടുംതീ
 വ്രമാന്തപം കുറേക്കാലംകിടന്നിടുംശേഷകൽയോഗനിദ്രയായ് * സ്വ
 തന്ത്രനല്ലഭഗവാൻമധുസൂദനനെന്നുമേ അച്ചണ്ണവിധിഭദ്രന്മാർ, കാ
 ലൻ, വരണ, നിന്ദനം * കബേര, നഗ്നി, രവി, യുദ്ധമുക്ത, സുരേന്ദ്രനും സ
 നകാദിമുനീന്ദ്രന്മാർ പസിയുലയമങ്ങളേ * ഭേദിക്കുകീഴാ, രമെന്നുംക
 ളിക്കാരൻപാവപോൽ മുക്കണാനകയാൽഗോക്കളെച്ചണ്ണുകീഴ്ന
 ടക്കുമോ? * ഭേവന്മാരൊക്കെയുപോൽകാലചാശനിയന്ത്രിതർ സുഖ
 ദംബാദിഭാവങ്ങളുറക്കും, മടിതൊട്ടതും * എന്നമിദ്രേചികൾക്കെല്ലാംഭേ
 ഹത്തിൽപേന്നിരുന്നിടം അമരർ, നിജ്ജരർ, ഭേവരെന്നാണക്കവിവാക്ക
 കൾ * പേരുകൊണ്ടുവരച്ചണ്ണമതമംകൊണ്ടല്ല, തേവിധം ഉണ്ടായ് പാ
 ണനശിക്കുന്നവിധി വരയശേഷവും * ജരാമരണമില്ലാത്തൊരെന്ന
 പൊല്ലുന്നതെങ്ങനേ? ദംബപ്രാപിക്കുമോ? വിണ്ണോർവിബുധോത്തമ
 രെങ്കിലോ * ഭേവന്മാരെന്നോതുകിലോദംബത്തിൽകളിയെങ്ങനേ?
 ഉൽപത്തിനാശങ്ങളെന്തുംകാണുന്നിവരിലാദൃശം * ജലകീടങ്ങൾക്കു
 മീച്ചുകൾക്കുമെമ്മട്ടതേവിധം മുതിക്കിവക്കുതുല്യതപമെന്തില്ലമരമാണ
 പോൽ * റൊണ്ടാ, മൊരുന്തറാണ്ടാമനുഷ്യർക്കു, തിലേറെയാം ഭേവ
 കൾക്കു, തിലുംകൂട്ടമായുണ്ണാബ്രഹ്മഭേവനം * ക്രമണവിഷ്ണുഭദ്രന്മാർവു
 ണ്ണമതിലേറെയാം നശിക്കുപാനയുംവീണ്ടുംഭവിച്ചീടുംമറയ്ക്കവർ * ഭേ
 ഹീക്കനശാദൃശമാംമരിപ്പവനുജന്മവും ചക്രംപോൽ ചുറ്റുമെല്ലാരു
 രാജാവേ! ശങ്കവേണ്ടതിൽ * മോഹങ്ങൾമുടിജന്തുക്കൾമുക്തരാവി
 ള്ലൊരിക്കലും മായയുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾപോകില്ലാമോഹജാലവും *
 ബ്രഹ്മാവതൊട്ടിട്ടെല്ലാക്കുമുണ്ടാമുല്പത്തി, സൃഷ്ടിയിൽ അതുപോൽകൽ
 പകാലത്തിലുണ്ടാകാനാശവുണ്ടുപ! * നിമിത്തമെതെതേപ്പോക്കാനത
 തേപ്പോക്കിടുംതുപ! അല്ലാതെവന്നിടാക്കൈവംകൽവിചുതതുനിശ്ച

തം * ജനം, വ്യാധി, ജരാ, മൃത്യു, സുഖവും, ദുഃഖമായതും വരേണ്ടതിന്നൊ
 ത്തുവരുമറിച്ചുവരികില്ലതാൻ * ആദിത്യചന്ദ്രരല്ലാക്കുംപ്രത്യുഷ്ണാസു
 ഖമേകുവാർ അവർക്കുപോയിടുന്നില്ലശ്ശരൂപീധന്യാരിക്കലും * ആ
 ദിത്യനാമകൻമന്ദൻ, ക്ഷയമുള്ളോൻകളങ്കവാൻ ചന്ദ്രൻ, നോക്കൂടെ
 വസ്യതുമഹാമാർക്കുചലംപ്രമാം * വേദകന്താ, ജഗൽസൃഷ്ടാ, ബുദ്ധി
 പൊൽപോൻചതുർമുഖൻ * അവനുംകാമമാലാണ്ടു, കണ്ടുതൻചുരിവാ
 ണിയേ * ശിവനുംസതിയാംഭാര്യുദേഹംവെന്തുചിട്ടുപോയ് ഏറെ
 ദുഃഖിച്ചുകാമാന്തനായബുധതാർത്ഥിഭാജനൻ * കാമത്തിമുട്ടുടലൊടും
 വീണകാളിന്ദിയിൽശിവൻ അതുംകുന്തജലമായ് തീർന്നുമൂടുന്നിമി
 ത്തമായ് * കാമാന്തനായ് രമിച്ചുകൊണ്ടുത്തിനാൻനഗനായ് ശിവൻ
 അക്കാമാതുരനയപ്പോൾശപിച്ചാൻഭൂമിവിങ്ങനേ * 'നിർലജ്ജനാം
 നിന്റെറവിഗംവിണ്ടുപാകട്ടെയിന്നതാൻ' കടിച്ചാൻമുത്തിനാന്റെ
 ത്വർനിമ്നിച്ചാരമുതക്കളം * ഇന്ദ്രനുംകാളയായ് ഭൂചിതഭാരാധാമിയു
 മായിതേ സർവ്വലോകാദ്യനായ് സർവ്വജ്ഞനാംവിഷ്ണുവിനുംഗുപ്ത! * പൊ
 ന്നാനിൻസൂക്ഷ്മാംജ്ഞാനമറിവില്ലാതെപോയിത പ്രഭുശക്തിയതും
 സർവ്വജ്ഞതപരുംപോയതെങ്ങുവാൻ? * മായാബലംകൊണ്ടുരാമൻകാ
 മമോഹിതനായ് ഗുപ്ത! സീതാവിരഹദുഃഖത്താൽ കരഞ്ഞാന തിടീന
 നായ് * എങ്ങുപോയ് സീതയാരാനുംഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോയിതോ?
 എന്നാവൻമൂലനായ് വൃക്ഷത്തോടുംപോലിച്ചാക്കവേ * കാന്താവിരഹ
 ദുഃഖത്താൽസെഴുതിതേ! ഞാൻമരിച്ചുപോം എന്റെദുഃഖത്തിനാൽസീ
 യുംകാട്ടിൽവെച്ചിട്ടുസോദര! * നാമരിച്ചെന്നുകേട്ടെന്റെയമ്മയുമുത
 യായിടും ശത്രുപ്ലനുംമഹാദുഃഖാത്തനായ്ജീവിപ്പതെങ്ങനേ? * പുത്ര
 ദുഃഖത്തിനാൽജീവനപേക്ഷിക്കുംസുരിയയും പിന്നക്കൈകേയിയുപേ
 ണ്ണുകാമയാംപുത്രനോടുമേ * ഹാസീതേ! പോവതെങ്ങെന്നേവെടിഞ്ഞീ
 മാരമാലൊടും വരൂ, വരൂ, കരംഗാക്ഷി! ജീവിപ്പിക്കുകസുന്ദരി! * ചെമ്പു
 തെന്തെങ്ങുപാകുന്നനിൻകീഴാണെന്റെജീവിതം ഭീനനാമ്പ്രിയനെ
 നേനീയാശ്വസിപ്പിക്കജാനകി! * മഹാതേജസ്സുദാരാമൻകരഞ്ഞും
 കൊണ്ടിതേതരം * കാടുതോറുംസഞ്ചരിച്ചാൻസീതയേക്കുണ്ടതി
 ല്ലവൻ സർവ്വലോകശരണ്യൻശ്രീരാമൻകമലലോചനൻ * മായാ
 മോഹിതനയാത്രായ് ചാൻവാന്മരരേവൻ വാനരൻതൻസഹായത്താ
 ലാഴിയിൽ ചിറകെട്ടിനാൻ * കാലകണ്ഠാദികളൊടുംകൊന്നാൻ രാവണ

വിരുന്നേ വരുത്തിപ്പിതയേ ദ്രോഹം വന്നു കൊണ്ടു പോകയാൽ *
 അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തിച്ചാൻ രാമൻ സർവ്വജ്ഞനെങ്കിലും എന്തു ചെയ്ത
 നുവലുതായോ ഗോയാബലം വേദം! * അവരുകൾക്കിട്ടിലോകമെല്ലാം
 ചുറ്റുന്നതല്ലയോ? ഏതെന്നു പറഞ്ഞാൽ ശാപം പൂർണ്ണമായിട്ടു
 വന്നു * പലപ്രകാരം ചെയ്തതൊക്കെയും നിനക്കു ഞാ
 ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതൊന്നു മാത്രം * ദേവകാന്തനായ ഭൂമി
 തന്നിൽ വന്നു ജനിച്ചതും പണ്ടുണ്ടായിരുന്നതും കാളിദാസൻ തന്റെ
 ലായ * അവിടുണ്ടായിരുന്നതും നല്ലവന്നു സുതൻ വിപ്രനാ
 ക്കുണ്ടെന്നു പറയുകൊണ്ടു മറ്റൊരുവൻ * അവനെക്കൊന്നു ശത്രുക്കൾ
 ലക്ഷ്യനെന്നു പറയുകൊണ്ടും വലമുള്ളവനെപ്പോലെയെന്നു പറയുന്ന
 നന്നും * അപ്പോൾ 'മധുര'യെന്നു പേരിട്ടിട്ടുള്ളതൊന്നു വന്നു
 മാൻ ശക്തിമാൻ കാൽ തേറ്റിപ്പോയെന്നു പറയുക * രാജ്യത്തിങ്കലിരുത്തിട്ടു
 കാലത്തിൽ സ്വർഗ്ഗമാണെന്നു സൂര്യൻ പറഞ്ഞിട്ടു പോയതായി സുതൻ
 യാദവൻ * മുക്തിയെന്നു കേൾക്കുന്നതുണ്ടെന്നു പറയുകൊണ്ടു രാജാവോ
 ന് തന്നിന്നു വിടയൽ തുറന്നു തുറന്നു * മധുര രാജ്യം സ്വർഗ്ഗത്താണു
 വന്നു എന്നു പറയുന്ന അവിടുണ്ടായിരുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതാ
 യ് * തുറന്നു തുറന്നു പറയുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും അപ്പോൾ
 ചുറ്റിപ്പിന്നീടവന്നു പറയുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും * പിന്നീടുണ്ടായതു
 മഹാൻ കന്യകൻ പറയുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും ദേവകപുത്ര
 യായ് * ഉണ്ടായിരുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും അവളേവനു
 ദേവനായ് കൊടുത്താൻ ദേവകൻ മഹാൻ ആവിവെന്നു പറയുന്നതു
 വാണിജ്യം കേട്ടതേ * കന്യക! കന്യക! മഹാത്മാവേ! ദേവകീർത്തി
 വൻ എന്തെന്നു സുതൻ ത്രിമാൻ ദേവകന്യകൻ പറയുന്നതും * ആവാ
 ക്കുകേട്ടു കന്യകൻ വിസ്മയിച്ചാൻ മഹാത്മാവൻ ദേവ വാക്യം സത്യ
 തെന്നു പറയുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും * ഞാനെന്നു പറയുന്നതും
 ലോകിച്ചെന്നു പറയുന്നതും ഇന്നു പറയുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും
 ചുറ്റി * മൃത്യുഭീതിയെന്നു പറയുന്നതും മറ്റൊരുപ്രകാരം പറയുന്നതും
 വന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലുണ്ടെന്നു പറയുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും
 സോദരൻ പറയുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും * പിന്നീടേതൊന്നു
 സോദരൻ പറയുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും * പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്നു
 പലപ്രകാരം പറയുന്നതും പലപ്രകാരം പറയുന്നതും * പിന്നീടു

വണ്ണമക്കംസൻവാളംകയ്ക്കൊണ്ടുവേഗമായ് കേശംചുറ്റിപ്പിടിച്ചാന
സ്സുരമീമണിയേശ്ശാൻ * ഉറയിൽനിന്നുവാളുരിക്കൊൽവാനായദ്രാ
ശയൻ പിടിച്ചാനേവരുകൊണ്ടെപ്പതുതായ് വേട്ടനാരിയേ * കൊൽ
വാൻതുടങ്ങുവശബ്ദമയ്യയ്യായെന്നയൻതേ വസുദേവൻറട്ടു
ന്മാർവീരർവില്ലാണ്ടുപോരിനായ് * വിട്ടു,വിട്ടു,യെന്നവനോടോതി
നാർബലശാലികൾ കൃപയാവിട്ടവിച്ചാരദ്രവകീഭേവിനേയുടൻ * ധീ
രരാംവസുദേവൻറട്ടുന്മാർക്കുംമഹാനതാം കംസനന്തമില്ലാണായി
ഘോരമായുള്ള സംഗരം * അപ്പുണ്ണഘോരമായ് രോമാഞ്ചമുണ്ടാം
ചോർനടക്കവേ തടുത്താർവൃദ്ധരായുള്ള യാദവോത്തമർകംസനേ *
പുഷ്പയിന്നിവരവീര! നിൻപെങ്ങളാണറിവറവര വിവാഹോത്സവ
കാലത്തുവധിക്കേണ്ടവളല്ലെടോ! * കീർത്തിപോംപാചമുണ്ടാകുംസ്രീഹ
ത്തിയിതസഫലം ആകാശവാണിതാതമാത്രംചെയ്യിക്കാക്കുറിവുള്ള നീ
ഇവൻറയോനിനടയോവൈര യേകൻമറഞ്ഞുതാൻ പറഞ്ഞതല്ലീ
യനത്മവാക്കെന്നങ്ങളനെവനിടാം*വസുദേവൻറൊയ്യയ്ക്കുംനിനക്കും
കീർത്തിപോക്കുവാൻ വഞ്ചകൻവൈരിയാൽചൊല്ലപ്പെട്ടതീവാക്കു
പതേ! * ഭയപ്പെട്ടുവീരൻനീയിബ് ഭൂതംചൊന്നവാക്കിനാൽ യശോ
നാശത്തിനായ് വൈരിചെയ്തതാണീയുപായവും * നിൻസോദരി,വി
ശേഷിച്ചുവിവാഹം,കൊല്ലൊരാളുപ! വരാനുള്ള തുവന്നീടുമറിച്ചെ
ങ്ങളനെഭൂപതേ! * അവരീവണ്ണമോരീട്ടുടക്കുലവനപ്പൊഴേ അവനോ
ടോതിനാൻനീതിയറിയുംവസുദേവനും*“കംസ!ഞാൻസത്യമോതുന്ന
സത്യനിൽപുജഗത്രയം തരാംഞാൻഭേവകിക്കുണ്ടാംപുത്രരേയൊക്ക
യുംതവ * ഉണ്ടാമുണ്ടാംപുത്രരേഞാനങ്ങളൊക്കെയിത്തരാക്കിലോ കുംഭീ
പാകംഘോരമതിൽവീഴട്ടെമമപൂർവ്വജർ” * ആസ്സത്യവാക്കുകെട്ടിട്ടു മുൻ
പിൽനില്ക്കുന്നപെരവർ ബലപ്പെട്ടോതിനാർകംസ!നന്നനെന്ന
നേകമായ് * അസത്യംചൊല്ലുകി,ല്ലെന്നംവസുദേവൻമഹാമതി വിട്ടു
കേശംമഹാഭാഗ!സ്രീഹത്തിയതിപാതകം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

യദവുലർമഹാന്മാരിതറിയിച്ചിട്ടുകംസനും സത്യവാക്കികൽമോ
ഹിച്ചാക്കോപംവിട്ടങ്ങിരുന്നുതേ * പെരുമ്പറകൾഘോഷിച്ചുമാറുവാ
ളുണ്ടൊടുടൻ മുഴക്കിയശബ്ദങ്ങളല്ലാത്തസഭയിങ്കലായ് * യശസ്സു

ഴംശൈരിവിടീച്ചുഭാതുയേ പ്രമോദമക്കംസന്താനുകിവേഗം * സ്വപ്ന
 ത്വരോടുംപതുഭാതുഃയാടും ഭയംവിനാപോയ് ബലവാൻഗ്രഹത്തിൽ.

ശ്രീമേഢീഭാഗവതം നലരസ്സന്ധം.

ഓ ഏ * വ ത ര ക മ
 ഇരുപതാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

പിന്നീടുകാലംവന്നപ്പോൾദേവരൂപിണിദേവകീ വസുദേവനെ
 ഓയ്ചേൻ.വിധിപോൽഗർഭമാണ്ടതേ * പത്തുമാസംതികഞ്ഞപ്പോ
 ഉഴകാൻഗപുണ്ണനായ് പ്രസവിച്ചാൾദേവകിയുമാദ്യംനല്ലൊരുപതു
 നേ * ഭാവികാതുത്തിനാൽസത്യവാഃക്കാർത്താവസുദേവനാം മഹാത്മാ
 വോതിനാൻദേവമാതാദേവകിയോടടുൻ * നൾകാംസ്വസൃതനേയെ
 നെൻസത്യംനീയറിയുന്നുതേ വിടുവിച്ചേനാണയിട്ടിട്ടുനന്നിനോവരാന
 നേ! * ഇപ്പതുനേക്കൊല്ലുവാനായേകാണിൻസോദരനണുൻ ദൈവ
 തോടുംദൃഢകംസനോടുംനീചെന്നുചെയ്യിടും * അറിയാമന്ദരാശ്വതു,
 ഞ്ജംകർമ്മഫലങ്ങളേ കാലപാശത്തിലുൾപ്പെട്ടജീവി,യെല്ലാംഭജിക്ക
 ണം * നല്ലതോചീത്തയോരുങ്ങൾക്കുള്ള കർമ്മഫലങ്ങളേ പ്രാരണ്യംസ
 ള്ജീവിക്കുമെന്നുമാവിടികല്പിതം.

ദേവകിപറഞ്ഞു.

എന്നുംഭജിക്കണംസ്വപാമിൻ!പൂർവ്വകർമ്മങ്ങളേനരർ അതില്ലാതാ
 കമോ?തീർത്ഥതപോദാനങ്ങൾകൊണ്ടുമേ * പൂർവ്വജന്മത്തിലേപ്പാപം
 നശിക്കാനായ് മഹത്തുകൾ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽപ്രായശ്ചിത്ത മാംവിധി
 ചൊല്ലിടും * ബ്രഹ്മഹോ,സ്വപണ്ണമർത്താവു,മദ്യപൻ,ഗുരുതല്പഗൻ പ
 റുന്മാറേണ്ടവ്രതംകൊണ്ടുതുലാരായ് തീരുകില്ലയോ? * മനതൊട്ടോർ
 പറഞ്ഞുള്ള പ്രായശ്ചിത്തംവിധിപ്പടി ചെയ്താൽനരൻപാപമുക്തനാ
 മോ?ചൊന്നാലുമില്ലയോ? * യാജ്ഞവൽക്യാദീമുനിമാർധർമ്മശാസ്ത്രം
 ചമച്ചവർ തതപഃകുന്ദോരത്ഥമില്ലാവാക്കേതെന്നാവരോഹുപ? * വര
 നുള്ളതുവന്നീടുമെന്നു ശ്വയമെങ്കിലോ കളവാം,മന്ത്രവാദങ്ങൾവൈ
 ദ്യശാസ്ത്രവുമങ്ങനേ * വെറുതേതാനുദ്യമങ്ങളേവംവൈവാജിയെങ്കി
 ചോ വരാനുള്ളതുവന്നീടിടുകാത്തുമില്ലപ്രവൃത്തിയാൽ * സ്വസ്തിസായതേ

മാമഗ്നിഷോമാദികളുമെന്തിനായ്? പ്രമാണമെല്ലാം വൈദുതേ ചൊല്ലി
 പെട്ടതുമാണ്തന്നെ * പ്രമാണംകളുവാകുമ്പോൾ യജമാനശാസ്ത്രം വരാത്തതോ?
 പ്രത്യക്ഷമായിക്കാണ്തന്നെ ശ്രമത്താൽ കാര്യം സംഭവിക്കും * എന്തെന്തെന്തൊ
 ലനാംപുത്രൻ ക്ഷേമപ്രാപിക്കുമായിട്ടും ഇതിൽ ശ്രമിക്കുകതിനാൽ, പ്ര
 പഞ്ചം ചിന്തകളിൽ * ശ്രമമില്ലാത്തവൻ വ്യാജമൊന്നു രക്ഷകിയായ
 ത്തിൽ ദുഷ്ടമൊട്ടും കഥിക്കില്ല വിദവാന്മാരായ് പ്പവർ.

വസുദേവൻ പറഞ്ഞു.

കേട്ടാലും നീ മഹാഭാഗ! സത്യം അറിഞ്ഞാൽ ചൊല്ലിടാം ഉത്സാഹം
 ചെയ്യുന്നതൊന്നും ഫലം വെല്ലുപോൽ വരും * കർമ്മത്തേറ്റുണ്ടാക്കിയ
 മായിസ്സംസാരത്തിലോതിടും ജീവികൾക്കുപുരാണത്തിൽ വേദങ്ങളിലുമു
 ണ്ടനേ * മുമ്പുള്ള, തിപ്പോഴുള്ളൊന്നും, വരുന്നതും തു, മീവിധം കർമ്മത്തേറ്റു
 നുതൊമയ് ജീവിക്കുകയെന്നതേ * ബഹുജനങ്ങളിൽ ചെയ്ത ശുഭാ
 ശ്രമഫലങ്ങളും ബീജങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളോരോകാലത്തു വന്നിടും * പൂർണ്ണ
 ഭേദം വെടിഞ്ഞിട്ടു ജീവൻ കർമ്മ വശത്തിലായ് സ്വപ്നമോനരകത്താനോ
 പ്രാപിച്ചിടുംകുമ്പ്പടി * യാതൊന്നും മോദി വ്യഭാജനമോ പൂജണമോ
 വിധം ഭോഗങ്ങളുള്ള ജീവിതസ്ഥാനങ്ങളിൽ * ഭോഗാവസാന
 മാനുഷമോളം പത്തു കളകളാലും അപ്പോൾ ജീവൻ ലിംഗഭേദം
 തോട്ടുകുടിഞ്ഞിട്ടിടും * അന്നു സഞ്ചിതമാകും മുമ്പ് ത്തിൽനിന്നൊ
 രോഹരി യോജിപ്പിക്കും പ്രാകൃതമാകും തോട്ടു കിഴിയിലേക്കു പരൻ * ജീവനി
 ദ്രേഹമാണിട്ടുള്ള ജീവനുള്ള ശുഭാശുഭം കർമ്മമാകുന്നു പ്രാർത്ഥന കർമ്മമെന്നതു
 സന്ദർഭം! * പ്രാർത്ഥനയെക്കൊണ്ടു പോകും വർത്തമാനങ്ങളൊക്കെയും സ
 മ്ബിതങ്ങളുമെണ്ണം, പ്രാർത്ഥന പോകയില്ലതാൻ * പ്രാർത്ഥനത്തേറ്റു ജീവ്വാ
 ലേനശിശുമാനാമിപ്പതിൽ അതിനാലെന്നു കൊണ്ടു നീ സത്യനേക്കും
 സന്ദർഭം * എന്തൊക്കെ സത്യം പോകുന്നിടിക്കുന്നതുമല്ലെടോ അ
 നിത്യമാണു യോഗ്യമായ സാരവുമായിട്ടും * സംസാരത്തിൽ വൈദമ
 തമാണാക്കും മൃത്യു, ജന്മവും അതിനാലീ നരൻ ദുഃഖിച്ചിട്ടൊരാവശ്യമില്ല
 താൻ * സത്യമില്ലാത്തവൻ ജന്മം വൈദുതേ തന്നെ വല്ലഭേ! അസത്യവാ
 നിഹ പരമരണ്ടുമില്ലവരാനേ! * അതിനാൽ പത്രനേനകൾ, കംസ
 നാത്ത് അൻകൊടുത്തിടാം സത്യം പാലിക്കുകിൽ മേലാൽ ശുഭമുണ്ടാകും പ
 തിവ്രതേ! * നരൻ പണ്ണിയെ വെല്ലുടേണം സുഖദുഃഖങ്ങളൊരങ്ങിലും സ
 ത്യസംരക്ഷണം കൊണ്ടു നല്ലതേ മേൽ വരുദ്രധം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

കാന്തനിങ്ങളെന്നെ മാന്യപ്പെടുത്തേണ്ടതൊക്കെത്തുടേവകീ വിദ്യകൾ കൊണ്ടു സുതനേക്കൊടുത്താമെന്നുപിന്നീ * യമമിഹ്വൻവസുദേവൻ കൈക്കൊണ്ടതൻബാലപുത്രനേ മാർഗ്ഗജനസ്തുതിയൊടുകൂടെമന്ദിരമെത്തിനാൻ.

ലോകേശ്വരൻ പറഞ്ഞു.

ലോകേശ്വര! നോക്കുകീ വസ്ത്രധീനനാംവസുദേവനേ തൻവാക്കോർത്തിവനംകൊണ്ടുപോകുന്നബാലപുത്രനേ * കാലനായേകവാനിന്നീ സ്സത്യവാനനസുതകൻ ഇവന്റെജന്മംസഫലംനോക്കുവിൻയമമഹുതം * പുത്രനേക്കൊണ്ടുപോകുന്നകാലനാംകൂടെനേകുവാൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏവംജനസ്തുതിയൊടുകൂടി ചാൻകൂടെമന്ദിരം കൂടെനേകീ ജാതമാത്രനാമദ്വിപ്രകുമാരനേ * വിസ്മയിച്ചാമഹാത്മാവിൻയെയ്യുത്തേക്കണ്ടകൂടെനാം ബാലനേവാഞ്ചിതീയാക്കുവിരിച്ചുകൊണ്ടുചൊല്ലിനാൻ: * 'നീയന്നെന്നെത്തരുത്താൻകൈതരേ! പുത്രാപ്തനായിനാൽ ഐകാശവാക്കിലെട്ടാമനിവനല്ലെൻറകാലനായ' * ഇവ്വാലനാമദ്വിനല്ലെന്നാൽപോകുന്നീനിൻഗൃഹത്തിനായ് എട്ടാമത്തേപ്പുത്രനേനീതന്നീടേണംമഹാമതേ! * ഇതാതിവസുദേവനായ് കൊടുത്താൻശിശുവേലുലൻ പുകട്ടേഗൃഹമിച്ഛാലനെന്നോതിനല്ല പാക്കവൻ * അവനേക്കൊണ്ടുപോയാൻതൻഗൃഹത്തിൽവസുദേവനും മന്ത്രിമാരോടോതികൂടെ: 'നിബ്ബാലവയമെന്തിനായ്? * ഭേവകീസുതനെട്ടാമനകൊല്ലമെന്നാണരച്ചത് ആദ്യത്തേസ്സുതനേക്കൊന്നുതാൻപാപംചെയ്തയില്ലതാൻ' * ആമന്ത്രിവരരുന്നെന്നെന്നെന്നോതി വസിച്ചതേ കൂടെനാൽവട്ടയക്കപ്പെട്ട പർവ്വതാർഗ്ഗമുള്ളിൽ * മന്ത്രിമാർപോയതിൽപിന്നെ വന്തനാരമമാമുനി ഏഴിററിട്ടുചുറ്റാലാലിചെയ്താലാപിനയാഗ്രഹൻ കശലപ്പശ്ശുചെയ്തു ചോദിച്ചാൻവനകാരണം കിരിയോടവനോടോതിയീയാക്കുചിന്നാരദൻ: * 'എടോകൂടെ! മഹാഭാഗ! മേരുവിൽപ്പോയിരുത്താൻ ബ്രഹ്മദേവിണ്ണാരവിടെച്ചെന്നാലോചനചെയ്തതേ * വിഷ്ണുവാവസുദേവന്റെദാതുഭേവകിയിങ്കലായ് ജനിക്കേനിൻപുത്രനായ്വിടഭേവനായകൻ * അതിനാൽനീതിമാനാംനീകൊന്നില്ലെന്നുബലപുത്രനേ'

കംസൻപറഞ്ഞു.

കൊല്ലാവിണ്ണൊരെൻറമൃത്യുവെന്നൊരൊട്ടാമനേമുനേ!

നാരദൻപറഞ്ഞു.

‘അറിയാനീതുപശ്രേഷ്ഠ!രാജനീതികളൊന്നുമേ വാനോർമായാശക്തിയുന്മീനറിയാചൊൽവതെന്തുഞാൻ * ശുഭേച്ഛവാംശൂരനല്ലശത്രുവയ്യംതൃജിക്കൊലാ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയെണ്ണമ്പോളാരമെട്ടാമതോക്കുനീ’ * നീമുൻഖനീശ്ശുരുവിനേവിട്ടതെന്നാണറിഞ്ഞുമേ’ ശ്രീമാനാനാരദൻദിവ്യനിതോതിപ്പോയിവേഗമായ് * നാരദൻപോകവേകംസനബാലനെവരുത്തിനാൻ ആമന്ദനൊരുകല്ലിന്മേൽതല്പിക്കൊന്നുസഖിച്ചതേ.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം നാലര്യേന്ധം

ഭേവകീപുത്രവധം

ജന്മപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം.

—:0:—

ജന്മപത്തി രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

ജനമേജയൻപറഞ്ഞു.

ജനിച്ചുകൊണ്ടുണ്ണൊടുങ്ങുകംസൻവധിക്കുവാൻ എന്തുപാതകമബാലൻചെയ്തൊന്നെൻറപിതാമഹ! * ജ്ഞാനമുള്ളൊൻ,ധർമ്മ! ഏൻ,നാരദൻമുനിസന്തമൻ ബ്രഹ്മസത്തമനീവണ്ണപാപത്തെയ്യെടുത്തതിനായ്? * ചെയ്തിപ്പോന്നുചെയ്തവനതുല്യപാപംബധോക്തിയാൽ ഖലനാംകംസനേയെന്തിനുസാഹിപ്പിച്ചതാമുനി? * വലതാംസംശയംചൊല്ലുകൊല്ലാവിസ്താരമായ് ഭവാൻ എന്തു കർമ്മഫലംകൊണ്ടാണബാലൻമൃതനായതും.

വ്യസൻപറഞ്ഞു:

നാരദൻകൈതുകകാണൊന്നെപ്പഴംകലഹപ്രിയൻ ഭേവകാതുത്തിനായ് വന്നിട്ടിവണ്ണചെയ്തതാമുനി * അസത്യാചൊല്ലുവാനോക്കുല്ലാമുനിയൊരിക്കലും സത്യാചൊല്ലുന്നവൻ,ശുദ്ധൻ,ഭേവകാതുദിതല്പരൻ * കംസൻകൊന്നാനാദപേരേയിപ്രകാരംജനിച്ചുടൻ ഷരഗർജ്ജാൻശാപമുഖജനിച്ചിട്ടുമരിച്ചതേ * രാജാവേ!കേൾക്കെചൊല്ലീടാമഖർജൻശാപകാരണം സ്വപായംഭവേ,മരീചിക്കുശക്തരായ് പൂത്രരാക

പേർ*ഉത്തർയായാഭായ്യിൽധർമ്മിഷ്ഠരായിട്ടുജാതരായ് മകരഭവേദ്വിധിയേക്കണ്ടിട്ടപഥസിച്ചവർ * ശപിച്ചാനവരേബ്രഹ്മാക്കൈത്യരാ,നിഷ്ഠഭൂമിയിൽ കാലനേമിക്കുസുതരായ്ജനിച്ഛാരവാരാഭവേ*സുതർ ഹിരണ്യകശിപുവിനടുത്തൊരുജന്മവും പൂർവ്വശാപഭയമുലമറിവുള്ളൊരുമയിതേ * അജ്ഞംശാന്തരായ്ക്കാമക്രോധമമന്യേതപിച്ചവർ പ്രീതനായിവരുന്നുകിയാരുപേക്ഷംപിതാമഹൻ.

ബ്രഹ്മവേദപഠഞ്ഞു.

കോപമുലംശപിച്ചേന്താൻനിങ്ങളെപ്പുണ്യപുത്രകേ! മഹാഭാരതേ!തുഷ്ഠനായേനിന്നുചോദിക്കുവിൻവരം.

വ്യാസൻപഠഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവിൻവചനംകേട്ടുപ്രീതമാനസരായവർ കായ്തസാജ്ഞാനിനായിട്ടുബ്രഹ്മാവിനൊടുചൊല്ലിനാർ.

ഗർഭന്തർപഠഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവേ!തുഷ്ഠനായെങ്കിൽഞങ്ങളുടെക്ഷിപ്രവരന്തത്ര ദേവന്മാരും നരന്മാരുംസിദ്ധഗന്ധർവ്വരും * മഹോരഗന്മാരുംമാരുതങ്ങളേക്കൊല്ലൊലാവിധേ!.

വ്യാസൻപഠഞ്ഞു.

അവരോടോതിനാൻബ്രഹ്മാവപ്പുണ്യന്താൻഭവിച്ചിടം സംശയം വേണ്ടസത്യന്താൻമഹാഭാരതേ!ഗമിക്കുവിൻ * വരംബ്രഹ്മാവേകകയാലവർസന്തോഷയുക്തരായ് ക്രമൻഹിരണ്യകശിപുവവരോടിതുകൊല്ലിനാൻ: * 'നിങ്ങളെന്നെവെടിഞ്ഞിട്ടുതോഷിപ്പിച്ചുപിരിഞ്ഞ്വനേ വരഞ്ചോദിച്ചുവളരെബലവാന്മാരുമാകിതേ * നിങ്ങൾക്കെന്നേസ്സാഹമില്ലവെടിഞ്ഞെന്നുകൊണ്ടുഞാൻ ഷരംഗഭക്തനവേരോടുംപാതാളത്തിൽ ഗമിക്കുവിൻ * ബഹു കാലംനിദ്രനാണ്ടിട്ടവിടെത്തന്നെവാഴ്ചവിൻ പിന്നെദ്രോഹകീതൻഗർഭംപിഷ്ഠനാരുജനിക്കുവിൻ * നിങ്ങൾക്കച്ഛൻ കാലനേമിയുടെക്കംസനായ്വരും അഭ്യൂഷൻനിങ്ങളെക്കൊല്ലാജനിക്കംസമയത്തിലേ'.

വ്യാസൻപഠഞ്ഞു.

അവൻശപിച്ചിട്ടീ ചണ്ഡനദേവകീഗർഭമാണവർ ഷരംഗഭക്തസ്സതരശാപത്താൽകൊന്നുകംസനം * ശേഷാംശമായിട്ടേഴാമൻദേവകീഗർഭമാണ്ടുതേ അശ്വർത്തേസ്രവിപ്പിച്ചാർതൻശക്ത്യായോഗമായയും * ബലാലാക്ഷീശോചിനിതൻഗർഭത്ത്കലെടുത്തതേ സ്രവിച്ചഞ്ചാംമാസമെന്തലോകത്തിൽപ്രസിദ്ധമായ് * ദേവകീഗർഭനാശഭയവ്യാസനാ

നന്ദകംസനം സുഖമകംവാർത്തകേട്ടുഷ്ടൻസന്തോഷഭാവത്തോടെ *
ഭവകീഴ്ഭമെട്ടിങ്കൽഭഗവാൻസാതപതാപതി വസിച്ഛാൻഭവകാൽ
ത്തിനായ് ഭൂഭാരമകറുവാൻ.

രാജാപറഞ്ഞു.

വസുഭവൻകശ്യപാംശമുദാത്മശേഷാംശമായതും വിഷ്ണുവി
ന്നംശവുമൊല്ലിയ പ്രകാരംഭവാൻമുനേ! * വേദേഭവാംശമായങ്ങളു
നിച്ചോരേക്കമിക്കക ഭൂഭാരംതീർക്കുവാൻഭ്രമിയപേക്ഷിച്ചതുമുലമായ് *
വൃസേൻപറഞ്ഞു.

ഭവോസുരന്മാർതന്നംശമായിബ് ഭൂചിത്പ്രസിദ്ധരാം അവരേ
ക്കാൻ ചുരുക്കത്തിൽ ചൊല്ലാംകേൾക്കുവോത്തര * വസുഭവൻക
ശ്യപാംശമഭിതിർത്ഥപ! ഭവകീ ബലഭവനനന്താംശമരജനൈവാഴ്
വേ * ശ്രീമാൻചമസ്തൻനാരായണനെനമുക്കു നവൻ വാസുഭേ
വനവന്നംശമവൻജീവിച്ചിരിക്കവേ * അവനനുജനായുള്ള നരൻത
ന്നംശമജ്ജനൻ യുധിഷ്ഠിരൻതാൻധർമ്മാംശംവാസ്തവംഭീമസേനനും *
അശ്വിനീഭവർത്തന്നംശംശക്തരാംഭദ്രിതൻസുതൻ സുതാംശംകേണ്
നാകന്തായ്മാംശംവിഭാൻ ഗുപ! * ദ്രോണൻഗീഷ്പതിതന്നംശമശ്വ
ത്ഥാമാശിവാംശജൻ ആഴി, ശന്തനുവെന്നോളംഭായുഗംഗ, ബുധൻമതം
ആഗമത്തിൽഭവകനേളൊല്ലംഗസ്ഥാപനനായ് മരുഗ്ഗണവി
രാടൻതാൻവസുവാകനുജീഷ്ഠനും * ഓതുന്നരിഷ്ടസുതനാംഹംസനേധ്യ
തരുഷ്ഠനോട് മരുഗ്ഗണന്താൻകൃപനംകൃതവർമ്മാമുദങ്ങളേ ദാപ
രാംശംശക്തിനാംകലിക്കശംസുയോധനസൻ * സോമൻപുത്രൻസു
വർച്ഛ്യാസോമപുരുഷിനാംശമാ ധൃഷ്ടദ്യുതൻപാവകാംശംശിഖണ്ഡിരാ
ക്ഷസാംശവും * സനൽകമാരാംശമായിപ്രല്യമ്നനെശ്വരച്ഛിടം ഭൂപ
ദൻവരുന്നന്നംശംലക്ഷ്മണംശംഭുപദാത്മജ * പാണ്ഡാലീപുത്രഞ്ചാളം
വിശ്വഭവാംശമാണേടോ സിദ്ധി കന്തി, ധൃതി, മോദി, മതി, ഗാന്ധാരി
യാമവര * കൃഷ്ണപതികളെല്ലാംഭവവേഗ്രകളാണവ! അയ്യണ്ണ
ഗുപതെല്ലാരുമൊരാൾ കൾഭാനവർ * ഓതുംഹിരണ്യകശിപുതന്നം
ശംശിശുപാലനായ് വിപ്രചിത്തി, ജരാസന്ധൻപ്രച്ഛാദൻതന്നെശ
ല്യനും * ഹയഗ്രീവൻ, കേശി, കാലനേമിയാകുന്നകംസനും ഗോകുലേ
കാളയായ് ചുത്തോൻബലിപുത്രനരിഷ്ടനാം * അനന്ദ് ഭാദൻ, ധൃഷ്ടകേ
ജ, ബാഷ്പകൻ, ഭഗദത്തനും ലംബൻ, പൃഥ്വഞ്ജനായ് തീർന്നുഖരൻ

ധേനുനകനായിതേ * അതുഗ്രന്ഥാനവന്മാരാവരാഹൻ, കിശോരനും ചാ
 ഞ്ഞാമുഷ്ടികന്മാരും മല്ലന്മാരായ് ജനിച്ചതേ * ദിതിപുത്രനരിഷ്ടൻതാൻ
 ഗജംകവലയാഭിധം ബലിപുത്രീപുത്രനയാ, യന്ദ്രക്കന്ദജനായ് ബകൻ
 യമൻ, തദ്രന്ദമുണ്ണുകാർവുക്ത്രോധമെന്നതും ഇവയ്ക്കുള്ള ശോചാർത്ഥം
 യശപതന്മാമാമഹാബലൻ * അംശാവതാരമായ് മൂന്നുദൈത്യന്മാരുമരക്ക
 ണം ദേവന്മാരുംജനിച്ചാരിമ്പ് ഭൂദാരത്തെയൊടുക്കുവാൻ * ദേവാസുര
 ന്മാർക്കുള്ള ശോചതാരംകളെയൊക്കയും പുരാണത്തിൽചൊന്നവണ്ണം
 ഞാൻപറഞ്ഞുതുപോയതേ! * പാലാഴിയിങ്കലർത്ഥിപ്പാൻബ്രഹ്മാദി
 കുരഗമിച്ചനാൾ കറുപ്പുവെള്ളയുരണ്ടുകേശങ്ങൾനൽകിനാൻ ചരിഃ
 കറുത്തുള്ളതുതാൻകൃഷ്ണൻവെള്ളയബലഭദ്രനും ഭാരനാശത്തിനായ് ദേ
 വാംശമായ് വന്നുജനിച്ചുപർ * അംശാവതാരമിതിനേഭക്തിയോടൊ
 ത്തുകേൾക്കുകിൽ സർവ്വപാപങ്ങളുംപോയിമോദിക്കുംസപജനത്തൊടും.

ശ്രീദേവീഭഗവതം നാലാംസ്കന്ധം.

അംശാവതാരം.

ഇരുപത്തിരണ്ടാമദ്ധ്യായം.

൧൪൨

ഇരുപതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

കംസൻദേവകിതന്നാരുപുത്രന്മാരേവധിക്കവേ സ്രവിക്കവേഗഭ
 മേശമത്തെതാമുനിച്ചൊന്നുപോൾ * മരണത്തേവിചാരിച്ചുഗ്രദ്ധയാ
 കംസനാഗ്രഹൻ എട്ടാംഗർഭത്തെരക്ഷിപ്പാൻപ്രയത്നങ്ങൾതുടങ്ങി
 നാൻ * അംശമായ് വസുദേവങ്കൽപ്രവേശിച്ചുകുരൂപ്പടി കാലത്തിൽ
 ദേവകീഗർഭംപ്രവേശിച്ചാൻരമാപതി * യോഗമായയുക്താലമിപ്പൂ
 പോലായശോഭയിൽ പ്രവേശിച്ചാൾദേവകായ്മെല്ലാംസാധിച്ചുകൊ
 ള്ളുവാൻ * രേഘിണീപുത്രനായ് രാമൻഗോകുലത്തിൽജനിച്ചുപൻ അ
 വളക്കുംസനേപ്പെടിച്ചവിടെപ്പാത്തിരുന്നതേ * വിണ്ണോർവാഴ്ത്തുംദേവ
 കിയേപ്പിന്നെക്കാരാഗ്രഹത്തിലായ് പാപ്പിച്ചുകംസൻരക്ഷയ്ക്കായ് ഭൂത്വ
 ന്മാരെയുമാക്കിനാൻ * ഭായ്യാസ്സേഹച്ചരടിനാൽബലനായ് വസുദേവ
 നും പുത്രോല്പത്തിയെയോത്തുംതൻപതിയോടൊത്തുപാത്തതേ * ദേ
 വകായ്ത്തുന്നായ് വിഷ്ണുദേവകീഗർഭമാണുവൻ, സൂതിക്കപ്പെട്ടുപാനോ

രാൽക്രമംപോലെവളർന്നു * പത്താംമാസമതാംവിഷ്ണുമാസത്തിൽ
കൃഷ്ണപക്ഷവും അഷ്ടമീരാഹനിയുമൊത്തുള്ളതാണു നന്ദകിനം * ഭ
യവിമലനായ് കംസൻചെന്നാൻഭൈത്യതരകൊക്കയും രക്ഷിച്ചു
കൊള്ളണംനിങ്ങൾഭേദകീഗർഭനിരം * ഭേദകീപുത്രനെട്ടാമനെയൻ
ശത്രുപതാസ്തരം രക്ഷിക്കുന്നത്രെപ്പുട്ടമണ്ഡാചനകാലരൂപനാം * ഇ
പ്പൊഴിനേക്കൊന്നുതാനുംഗ്രാമവാണുസുവിച്ഛിദ്രം ഒഴിയാദുഃഖവും
പോമിയെട്ടാപുത്രൻനഗ്നരക്ഷകിൽ * വാമകന്തംവില്ലായ് നിദ്രയു
മടിയുനെന്തിയേ ദൃഷ്ടിവെട്ടിവിടയുംകാത്തുനിറക്കണമേവരും.

പ്രാസംഗംവരഞ്ഞു.

ഭൈത്യരേടിതലൊല്ലിട്ടുയേമുഖംപടച്ചുമേ പ്രാപിച്ചു
തൻഗ്രാമംകംസനണയാതൊട്ടുമേസുഖം വസുഭവനൊടായ് ചൊ
ന്നാളൽരാത്രിഭേദകീ * കാന്തംതാനെന്തുവെയ്യുണ്ടുപ്രസവത്തി
നുകാലമായ് ഭയനാമാരിവിടനില്ലാത്തുബാലംകുങ്കർ * യശോ
ഭമനാമനോട്ടമൊയ്യിട്ടുണ്ടൊരനശ്വരം നിൻപുത്രനേയെൻഗ്രാമ
ത്തിൽനിയച്ചുട്ടിട്ടൊഴിയില്ല * പാലിക്കാൻപല്ലനാണുതാനിന്ദ്രമലത്തി
ങ്കൽമാനിനി! കംസനേവിശ്വസിപ്പിക്കാതൊരുകുട്ടിയെ യുഗം * ഇ
പ്പോളീവിചാരമെന്തെന്നു * വെയ്യുന്നരാമ്പളഭോ! സന്താനമാററം
മൊയ്യിടാനെക്കൊണ്ടുവസുഭവനം? * സ്വപാമിൻ! മുഖംതിരിച്ചുണ്ടുദൂര
തൊഴുതിൻപുറം എന്നിക്കലയ്ക്കുകുണ്ടൊരവേദനേ മന്ദിനയെ പയ്
വുത്താൻ * എന്നോരീദ്രാത്രിയിങ്കൽപെററാൻഭേദകീയായവരും മ
ഹാനായഭേദമതനായുള്ളതേളുതബലനേ * നല്ലൊരപ്പൊഴിനേക്ക
ണ്ടുവിസ്തരവുണ്ടുദേഹി മുദാവിട്ടുൻതനവോഭോതിനാലപരിഷയാഭ
വരും * ഭവാനുദല്ലഭപുത്രപദനാകാജനീവിഭോ! കാലരൂപനതാം
കംസനിവനേയിനുകൊന്നിടും * അമ്മട്ടാകട്ടെയെന്നോരിയെടുത്ത
ല്ലതനേയവൻ അതുതനാകമുപ്പുതമുഖത്തെയൊന്നുനോക്കിനാൻ *
വസുഭവൻപുതമുഖകണ്ടുവിന്ദയ്യധീനനായ് എന്തുമായ് വുദുഃഖ
മിവൻമുഖമെമ്മട്ടവൻടാ * എന്നവൻവിന്ദയെ വയ്ക്കുപ്പൊളുണ്ടാണാക്ക
ശരീരിയായ് വസുഭവനൊടായ് സ്പൃഷ്ടാക്ഷരത്തിൽവാതിൽനിന്നുമേ *
'ഇവനേവസുഭവ! നികൊണ്ടാളുഗാകുലകുലകുലം രക്ഷിക്കുന്നോരെ
യെല്ലാത്താൻനിഗ്രാമമാരിതാക്കിനേൻ * വാതിലെട്ടാതുറക്കപ്പെട്ടി
ക്കപ്പെട്ടുതാലയം നന്ദൻഗ്രാമം പട്ടിവനേമാമയെക്കൊണ്ടുപോരണം
വസുഭവനേകുട്ടിപല്ലുക്കൊരാഗ്രാമംനടൻ തുറന്നവാതിലേക്കുണ്ടു
വേഗത്തോടൊത്തു ചാലനേ * ഏകത്തുകൊണ്ടുപോയ്യിടാതെയെപെ

രൂപാലകർ * കാളിന്ദിതീരമാണ്ടിട്ടുകണ്ടാൻവെള്ളംനിറഞ്ഞത അര
 യോളംജലംവേണതായാതൽപ്പഴയപ്പഴേ * യോഗമായാപ്രഭാവത്താൽ
 കടന്നാവസ്യഭവനം രാത്രിയിൽഗോകലംപൂക്കാൻവഴിയിൽജനമെ
 ന്നിയേ * നന്ദൻറെപടിയിൽഗോസമലികണ്ടാട്ടുന്നവൻ യോഗ
 മായാംശമാംഭേദിയശോഭാഗർഭമാണ്ടവര * തിഗ്നാമിചുരൂപശ്ശോ
 ഭവിടെജാതയാമുടൻ * ജനിച്ഛാരദ്രിവൃഞ്ചലയേത്തൻകയ്യിലെടുത്തു
 ടൻ ഞെരസ്രീരൂപയായ് വന്നാഭൂവിതാനവനേകിനാരം * പുത്രനേ
 യവരതൻകൈയ്യിൽകൊടുത്തുവസ്യഭവനം വാഷിബ്ബാലികയേ
 വേഗനേടുന്നാൻതുഷ്ടചിത്തനായ് * കാരാഗ്രഹത്തിലവളേഭേദവകീശ
 യനത്തിലായ് കൊണ്ടിട്ടിട്ടരികിൽവാണാൻഭയ ചിന്തകളോടവൻ *
 കരണമുറക്കെയക്കമ്പ്രയുടൻതാനതുകേൾക്കയാൽ രാത്രിയിൽകംസദ്ര
 ത്വന്മാർബ്ബധാവന്നിട്ടെഴീററുതേ * സംഭ്രമത്തോടുവേഗത്തിൽചെന്ന
 കംസനൊടാതിനാർ ഭേദകീസൃതനെല്ലൊരാൾഗോവരികനിചി
 ഭോ! * അവർതന്നാറക്കുകേട്ടുവേഗത്തിൽചെന്നകംസനും അടുത്തുവാ
 തിൽകണ്ടിട്ടുചിട്ടിപ്പാൻവസ്യഭവനേ.

കംസൻ പറഞ്ഞു.

വസ്യഭവ! ലോകമാവേ! ഭേദകീസൃതനേത്തര ഏകാമനേൻമു
 ത്വന്മാർബ്ബധിയേത്താൻവയിച്ചിടും.

കംസൻ പറഞ്ഞു.

കംസൻറെവാക്കുകേട്ടിട്ടുവസ്യഭവൻഭയത്തോടും ഏകാന്തപ്പുത്രി
 യേക്കയ്യിലേകീട്ടുവെത്തൊടെന്നുപോൽ * പെൺകുട്ടിയെക്കണ്ടുപന
 ധികംവ്സ്മിച്ഛുടൻ ഭേദവാക്കുംനാരദൻറെവാക്കുംനിറുപ്പുമായിതോ?
 ചരിക്കാൻസങ്കടവാഴ്വവസ്യഭവനശക്തനാ ശ്രദ്ധയോടീരക്കുകന്മാ
 റെല്ലൊക്കൾക്കുനിശ്ചയം * ഇക്കമ്പ്രയെവിടുന്നുണ്ടാരുവിടെപ്പോയി
 തസ്സതൻ സംശയിക്കേണ്ടിതിൽകാലഗരിയിന്നറിവാൻപണി * ഏ
 നോത്തമ്പ്യാലനേക്കാലിൽപിടിച്ചുവ്വചനായവൻ കല്ലിന്മേലൊന്ന
 ിച്ചാനമൃതനായകലായമൻ * കയ്യിൽനിന്നുവിടമ്പ്യാവയാകാശത്ത
 തൽനിന്നുടൻ ദിവ്യരൂപത്തോടവനോടോതിനാർമുദ്രശബ്ദമായ്: *
 'എന്നേക്കൊന്നറുത്തു, ജാതനായ് നിനക്കരിശെതനായ് നിന്നെക്കൊ
 ല്ലുറ്റേജ്ജനനമവൻഭൃഗുനന്ദനായമ!' * ഇതൊരിവാനിൽപോയപ്പോൾ
 ബ്രഹ്മാകാമഗാരിവാ കാസനൻ സുപ്രഭാട്ടുപോയൊൻഭയൻറെപ്രാപ

മുഷ്ടികാഖ്യം * ശബരോശലഭം, പിന്നെ വധിക്കപ്പെട്ടു കൃഷ്ണനാൽ കേ
ശം പിടിച്ചിഴച്ചു കളിയാക്കുകൊന്നുകൂടുന്നേ അഴിച്ചുവിട്ടപ്പോഴുമാർ
തന്നെ വെളിവാണെന്നു ഉഗ്രസേനയോടു കൂടെത്തന്നെ പിൻമാറ്റം *
ആയവർക്കു ചിട്ടപ്പെടുത്തിച്ചിട്ടിന്നു വസുദേവനും മെരുങ്ങി ബന്ധനമോ
ടൊത്തിട്ടുപതിതി, വിധിപ്പടി * ഉപനിച്ഛേദപുഷ്പാർവ്വതസാദീപനാ
ലയം വ. ദ്വാദ്വാദശാങ്കിണിമധുരയ്ക്കു ത്തിവിനയും * വയസ്സുപത്ര
ണ്ടാർ വിദ്വാദ്വാദശാങ്കിണിമധുരയ്ക്കു ത്തിവിനയും * മധുരപരിയിൽ വാണവീരരും
രാമകൃഷ്ണരും * മഗധേശൻ ജരാസന്ധൻ ജാമാതൃപയഃഖിതൻ സൈ
ന്യങ്ങളും ഉശേഖരിച്ചുകൊണ്ടെത്തി മധുരയ്ക്കു ത്തിവിനയും * പത്മമേഴും തവണ
യാമധുരപുരവാസിയാം ബുദ്ധിമാനാ കൃഷ്ണനാടു യുദ്ധമെഴുതിട്ടുതോ
റുപോയ് * പിന്നീടേ ചാനവനസ്സ കാലയവനാഖ്യം * മ്ളേച്ഛന്മാ
ർക്കു വിപൻ തൂണവൻ യദഭയങ്കരൻ * യവനൻ വരവേക്കേട്ടായ ഭൂത
മരയൊക്കെയും വരുത്തിട്ടു നേകൃഷ്ണൻ രാമനോടു പറഞ്ഞുതേ *
ശക്തൻ ജരാസന്ധനിൽ നിന്നുണ്ടായ് നോക്കി ചിട്ടപ്പെട്ടേയും ചെയ്തതെ
ന്നുമാണാമോ! യവനൻ വരവുണ്ടുപോയ് * പ്രാണൻ രക്ഷിക്കണം വിട്ടു
ഗ്രഹസൈന്യഗണങ്ങളേ എവിടെ സ്പഷ്ടമാർ പാക്കാമദ്ദേശേതന്നെ
പൈതൃകം * കുലാചിതം ദേശമെന്തിനെ നന്നായി വരുത്തുകിൽ ശൈ
ലാബ്ധി സന്നിധാനത്തിൽ പാത്തിടേണം സുഖോത്തരവും * പണ്ഡിത
ന്മാർ ശത്രുപീഡയററിക്കിളിത്തവാഴണം ഉറക്കുന്ന ശേഷനായ മെത്ത
യിൽ സാഗരേഹരി * കൈലാസത്തിലു ലമ്മട്ടുവാഴുന്ന ഭീതിയാൽ ഹര
ൻ ശത്രുപീഡയെഴുന്നെള്ളതിനാലിഹവാഴോലാ * പാരകയ്ക്കു ഗമി
ച്ചിടാമൊന്നി ചീനമെളൊക്കയും ഗരുഡൻ ചൊല്ലി നാൻ നല്ലതാണെ
ന്നുപാരകാപുരീ * ദൈവതാദ്രിക്കു ഞാഴിക്കരയിൽ മനോഹരം.

വൃന്ദൻ പറഞ്ഞു.

അസ്സതുവാക്കുകേട്ടിട്ടു യാദവശ്രേഷ്ഠരൊക്കയും കുഡുംബങ്ങളുവോ
ഹനങ്ങളോടും യാത്രയ്ക്കുറച്ചുതേ * ഒട്ടകത്തിൽ വണ്ടിയിൽ പെണ്ണശ്വ
ത്തിൽ മഹിഷത്തിലും ധനമേററിപ്പറപ്പെട്ടാനഗരം വിട്ടു യാദവർ * രാ
മകൃഷ്ണരേ മുൻപാക്കിപ്പരിവാരങ്ങളോടവർ ജനങ്ങളേയും മുൻവിട്ട് നട
ന്നാർ യാദവോത്തമർ * ഏതാനും ദിവസം കൊണ്ടു പാരകാപുരിയെ
ത്തിനാർ ജീർണ്ണാലോരം ശിഥിലമാക്കിക്കൊണ്ടു കയ്യിച്ചു മായവൻ * യാ
ദവന്മാരെയെവിടെയാക്കിട്ടാ ബലകേശവർ വേഗം മധുരയിൽ ചെന്നുവാ

ണാൻനിജ്ജനദിക്കിലായ് * ഉടനേയസ്ഥലത്തെത്തിബലവാൻയവനം
 ധിപൻ അവൻവരവറിഞ്ഞിട്ടാപ്പരിവിട്ടുപറഞ്ഞുപോയ് * യവനം
 ഗ്രേകാൽനടയായ് പുറപ്പെട്ടാൻജനാർദ്ദനൻ പീതാംബരധരൻശ്രീമാൻ
 ചിരിച്ചാകാണ്ടുമാധവൻ * മുൻപിൽപോകുവകുജാക്ഷൻകൃഷ്ണ
 നേക്കുക്കുലമായ് മുഖൻയവനംപിമ്പേകാൽനടയ്ക്കുനടന്നുപോ
 യ് * ഭഗവാൻകൃഷ്ണനക്കാലായവനൻതന്നൊട്ടുകെഴീ രാജാവിമുചു
 ങ്ങാച്ചുനറങ്ങുമാക്കിലെത്തിനാൻ * മുചുക്കുനെയ്യുംകണ്ടാൻഉറഞ്ഞു
 നസ്ഥലത്തെവൻ ഉറങ്ങുന്നവനേക്കണ്ടുചെന്നാൻയവനങ്ങളുതാൻ *
 കൃഷ്ണനെന്നോത്താഗ്രപനേച്ചവിട്ടീകാലുകൊണ്ടുവൻ ഉണൺകോപി
 ചുവടനദിയിപ്പിച്ചാമഹാബലൻ * അവനഭസ്സുമാക്കിട്ടുകണ്ടാൻകൃഷ്ണ
 നെയ്യാഗ്രപൻ ദേവേശനാംകേശവനേനമിച്ചാണ്ടീട്നാൻവനം * രാ
 മനംകൃഷ്ണനക്രൂടപാരകാപുരമെത്തിനാൻ ഉഗ്രസേനനെരാജാവാക്കി
 ട്ടിപ്പുടമ്പാൽനടന്നതേ * ഹരിച്ചാൻരുഗ്മിണിനെ യദുപ്രീശൻതൻസ്വ
 യംബരേ ഭാഗ്യമാക്കീരാക്ഷസമാംവഹാമകൊണ്ടുകേശവൻ * പി
 നെജ്ജാംബവതീ, സത്യാ, സുന്ദരിമന്ത്രവിന്ദയാ കാളിന്ദ, ലക്ഷ്മണ, ഭദ്ര,
 യപ്പോൽനഗ്നജിതീപുട * വേദവേദകൊണ്ടുവന്നവേട്ടാനിവരയാ
 ഹടി അതിമംഗലമുജ്ജ്വലീയെട്ടുപേർമുഖഭാഗ്യമാർ * വെററു
 ഭാരുഗ്മിണീകാമളാംഗൻപ്രവൃത്തിപത്രനേ അവനുജാതകർമ്മതൊട്ടെ
 ല്ലാമെന്താൻജനാർദ്ദനൻ * ഹരിച്ചീറില്ലമതിൽനിന്നവനേശംബ
 രൻബലീ പുരിക്കുകൊണ്ടുപോയ് മായാവതിക്കായേകികുട്ടിയേ * കൃഷ്ണ
 നാപ്പത്രാമരണമറിഞ്ഞിട്ടുലാണ്ടതേ വൃത്രാസുരൻതൊട്ടക്കൈത്യന്മാരേ
 മെവരവധിച്ചുവാ * അദ്ദേവിതേത്താൻശരണാപിച്ചാൻഭക്തി
 യോടവൻ ശ്രേയ്യാക്ഷരങ്ങളായിട്ടുംമംഗലസ്തുതിവാക്കുകൾ * കൊണ്ടി
 ട്ടുപിന്നശ്രീകൃഷ്ണൻപുകഴ്ത്തിയായഗമാമയേ.

ശ്രീകൃഷ്ണപാഠം.

മുജ്ജന്മമണ്ഡലികാഗ്രമവാസിയായ് ഞാൻ | നാരായണാഖ്യയൊ
 ടനീവതപസ്സുദ്ധാ || സതൃഷ്ടയാക്കിവരപുഷ്പമെടുത്തുപൂജി | ചെന്ദ്ര
 ക്തിനീജനനി! മി.നമരനംചായോ? | ഇതാരില്ലാമുണ്ടമകനേമമകൊ
 ണ്ടുചായി | നാരോ വിശാധകതുകങ്ങളിലൊന്നുമുഖം | എൻമാനമാ
 നിന്തതിനായ്, ഉപമംബികേനിൻ! ഭക്തർക്കുവന്നകവജ്ജനിനക്കതെന്ന
 വൻകൊട്ടയുണ്ട, പുരിയിൽബഹുരക്ഷയുണ്ടെൻ | വാസസ്ഥലംപുനര

തിന്നടവു, രൂപഭേദം ॥ അന്തഃപുരം, മറവിപിറുഗൃഹം, ഹരിച്ചി ।
 തെൻബാലനെയവിടെനിന്നതുകൾക്കോപ്പം ॥ ഞാനുംയടുക്കളു മഹോ
 പരമദിംശതിൽ । പോയില്ലവീരവരരക്ഷപുരിക്കുണ്ടു ॥ ചോരൻഹ
 രിച്ചശിശുവേയതുനിൻപ്രകാശ । മാകാപ്രഭാവമിയലുന്നൊരുമായത
 നേ ॥ നിൻഗ്രഹമാംചരിതമിന്നറിവില്ലെന്നിക്കാ । ക്ഷുഭജമൃഗമെന്നോ
 രവന്നറിവാമതംബേ! ॥ കാണാതെയെൻഭടരുമെങ്ങുഹരിച്ചവൻപോ
 യ് । നിന്നാത്തിരസ്സുരണിതനെയിതെന്നന്തനം ॥ ആശ്ചര്യമല്ലിതുപ
 രാമമാതുഗർഭ । മഞ്ചായമാസമതിൽമായയിനാൽഹരിച്ചു ॥ പെററ
 ങ്ങരോഹിണിയുമാഹലിയേസപഭന്താ । ദൂരത്തിരികെതൊലമോച്ചു
 മറുസാലപീ. നീനിൻഗുണങ്ങളുതിനാലനിശംഭഗത്തിൻ । സ്തംഭിസ്ഥി
 തിപ്രളയമെന്നപചെയ്തിടന്തു ॥ ആർനിൻചരിത്രമറിയുടേരിതാന്തകാ
 രി । യയേട്ടിതൊക്കെയുള്ളവാക്കുവതംബനീതാൻ ॥ നരകീടുപത്രജന
 നത്തിലതിപ്രമോദം । പിന്നീടുപത്രവിരമാത്തിയുടേകിയേബേ! ॥ നീ
 നിൻറെറല്ലളികൾകൊണ്ടു കളിച്ചിടുന്ന । ഒല്ലനാകിലെന്തു സുതലാഭമ
 തുംപ്രമാധായ് ॥ ഇഞ്ചാല, ബാലജനനീകരരിക്കുതുല്യ । മെന്നന്തികേനി
 ലവിളിച്ചുഴലേകിടന്തു ॥ കഷ്ടംപ്രഭാവവതിനീയറിയുന്നതില്ലേ? । സം
 സാരികൾക്കുശരണംജഗദംബ!നീതാൻ ॥ ചെല്ലുഗ്രഹിക്കസുഖസീമ,
 സുതാപ്തിയെന്നും । ഭുജത്തിറുള്ളതിരുപത്രവിനാശമെന്നും । സീമത
 പുത്രനിവനിന്നനശിച്ചു, ചെയ്തു । തെന്തെൻമനസ്സുഴലിനാൽതകുന്നു
 രായ! ॥ പൂജാപുതംകൂതുവതുംതവതുഷ്ടിയേകാൻ । ചെയ്യുന്നുഞാൻ
 ഖിചഭുജമകരദഃവാഹനീ । ജീവിച്ചിരിക്കിലവനേമമകാട്ടിടണ
 നീതാൻസമ മായഴലൊക്കെയകരവാനായ്.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

യമ്മിപ്പൻകുണ്ഡനാലേവസ്ത്രതംകുപ്പേടുഭേദിയും പ്രത്യക്ഷമായ
 വന്നോതിയജഗൽഗുരുഭവാടുടൻ.

ശ്രീഭദ്രിപറഞ്ഞു.

ഭുവിച്ചിടായ്ക്കേഭേദശഃപണ്ടുനിൻശാപമാണിതു് ഹരിച്ചാൻശം
 ബരൻനിൻറെപുത്രനയതിനാൽബലാൽ * പരിനാരാവയസ്സികുല
 വനേക്കൊന്നനിൻസുതൻ എൻപ്രസാദത്തിനാലിങ്ങുവന്നീടുംശങ്ക
 യില്ലതിൽ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഇതോതീട്ടമറഞ്ഞാളു മൃണ്ഡികാഭേവിയായവൻ ഭഗവാൻപുത്ര
ദഃഖംവെടിഞ്ഞുസുഖമാണ്ടതേ.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം നവോഷ്ടസ്ഥം

പ്രഭു മന്ദിര ഹരണം

ഇരുപത്തിനാലാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

രഘുപറഞ്ഞു.

നിൻവാക്കുകൊണ്ടുസന്ദേഹമുണ്ടാകുന്നമനീശപര! വിഷ്ണുപംശാ
യകൃഷ്ണകൽദഃഖംവന്നതുകാഞ്ചയാൽ * നാരായണാംശസംഭ്രതൻവാസു
ഭേവൻപ്രതാപവാൻ ഐരവില്ലംവിട്ടുപൻപുത്രൻഹരിക്കപ്പെട്ടതെങ്ങ
നേ? * രക്ഷയേറുപരംമൃഗരക്ഷയോടുള്ള മന്ദിരം അതിൽചെന്നേതു
വിധമായ് ബാലനേക്കട്ടഭാനവൻ * അറിഞ്ഞില്ലാവാസുഭേവൻചിത്രം,
തോന്നുന്നൊരത്ഭുതം മഹാമുനേ! യെൻറെയുള്ളിൽതോന്നീടുന്നതിവി
സ്മയം * കൃഷ്ണനദിക്കൽവാണിട്ടുംഗൃഹത്തിൽനിന്നുകുട്ടിയേ കൊണ്ടു
പോയതറിഞ്ഞില്ലക്കാരണംചൊല്ലുന്നീമുനേ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

പ്രസിദ്ധയാശംഭുമായാബലമുള്ളവൻഭൂപതേ! ഭൂമിപ്പിക്കുംബ
ദ്ധി, യതിൽഭൂമിച്ചീടാത്തതാരുവാൻ? * മനുഷ്യജന്മംപ്രാപിച്ചാൽഭേ
ഹത്തിങ്കലിരുന്നിടം ഗുണമെല്ലാമാനുഷംതാൻഭേവാസുരഗുണംവരാ*
പൈ, ദാഹം, നിദ്ര, ഭയവും. സംശയം, മടി, മോഹവും സുഖം, ടഃഖം, മാന
മതും, ജരാ, മരണമെന്നതും * വാട്ട, മജ്ഞാന, മലീതി, ഇരുഷ്ട്യാ, സുയാ, മ
ദം, ഗ്രമം ഇവഭേഹത്തിലുണ്ടാകുംഭാവങ്ങൾതാൻതുപോത്തമ! * മുൻ
പിൽനില്ക്കുന്നപൊന്മാനേബോധിച്ചില്ലേന്തരാഹവൻ സീതാവിരഹ
വുമ്പിന്നെജടായുതൃതിയാത്തതും * അഭിഷേകദിനത്തിങ്കൽവനവാസവു
മങ്ങനേ അറിഞ്ഞില്ല, പുത്രദഃഖംമൂലംതാതൻമരിച്ചതും * കാടുതോറും
ജാനകിയേനോക്കിക്കൊണ്ടുനടന്നവൻ അറിയാതെദശഗ്രീവൻബല
മായ്കൊണ്ടുപോയതാ * ബാലബ്രാഹ്മിയേക്കൊന്നാനയച്ചാൻനാലു
ഭിക്കിലും കപിശ്രേഷ്ഠന്മാരെ, യവർസഹായിച്ചതുമൂലമായ് * ആഴിയിൽ.

ചിറയുകെട്ടിക്കടന്നാനതിനേയവൻ പോർചെയ്താൻഘോരമായ്ഃഃ
 വെപ്രാപിച്ചാൻയുദ്ധഭൂമിയിൽ * രാമൻമഹാബലൻനാഗപാശത്താ
 ൽകെട്ടപെട്ടതേ അഴിച്ചുവീട്ടാൻപിന്നിടുന്നഭയൻവന്നരാമനേ * പാ
 രിൽക്കൊന്നാൻരാജാനേകഭേദംസ്തന്നെയുംമഹാൻ മോലനാദനികംഭ
 ന്നാരേയുടേകോപിച്ചുരാഘവൻ * സീതതൻപതിയമ്മത്തേയറിയാഞ്ഞ
 തിനാലവൻ അഗ്നിപ്രവേശമവളേക്കൊണ്ടുമായിച്ചുദിവ്യമായ് * ലോ
 കാപവാദമതിനാൽസതിയായുള്ള സീതയേ ഭോഷമുള്ളവളെന്നോ
 ത്തിട്ടുപേക്ഷിച്ചാൻഘോരപ്രഭവൻ * കശീലവന്മാർതൻപുത്രരറിഞ്ഞി
 ല്ലവരേയവൻ അഗ്നുകതരേ നീൻസുതരെന്നോതീവാരീകിമാമുനി * സീ
 താപാതാളഗമനമതുബോധിച്ചതില്ലവൻ കോപിച്ചുനജനക്കൊത്
 വാൻഭാവിച്ചുരാഘവനന്തൻ * കാലന്റെവരവുമെന്തൊരുമറിഞ്ഞില്ല
 ക്ഖരാന്തകൻ മനുഷ്യദേഹംകയ്ക്കൊണ്ടുചെയ്താൻമാനുഷചേഷ്ടയേ *
 വിചാരിക്കേണ്ടതില്ലപോൽകൃഷ്ണനെന്നോഭാവമാം അവൻകംസഭയാൽ
 പണ്ടുഗോകുലത്തിൽവസിച്ചുതേ * ജരാസന്ധഭയാൽപിന്നെപ്പോയാ
 ന്പാരകയിങ്കലും അധർമ്മമായ്ഭഗിന്നിയേമരിച്ചാൻശിശുപാലനാ
 ൽ * സപീകരിക്കപ്പെട്ടവൻനിത്യധർമ്മറിഞ്ഞവൻ ള്ഘിച്ചുകൃഷ്ണൻ
 സുതനേശംബരൻകൊണ്ടുപോകയാൽ * കാൽയംഗരിച്ചുമോദിച്ചാൻസു
 ഖഭുവനുളളവൻ സത്യഭാമപറഞ്ഞിട്ടാറില്ലയിൽചെന്നമ്പർകോന
 മായ് * സ്രീജിതതപംവെളിക്കാക്കിപോർചെയ്താൻവിംശരത്തിനായ്
 മടക്കീട്ടിന്ദ്രനെക്കല്ലവൃക്ഷത്തേകെയ്ക്കലാക്കിനാൻ * ഭാമതൻമാനരക്ഷ
 യ്ക്കായാശ്ചതുർവേദമാവിള സത്യാമരസിൽകെട്ടിട്ടുനാരദനേകിളുണ്ണ
 നേ * കനകനരകിയവനേവിട്ടവിച്ചുസത്യതാൻ ഗുണമേരുന്നപ്ര
 ലുപ്തൻതൊട്ടോരേക്കാക്കുകാരണം * യാചിച്ചുജാംബവതിൻപുത്രനേ
 കൃഷ്ണനോടുതാൻ ശിവഭക്തൻതപശ്ചൂടുമുപമുനീശപരൻ * വസി
 ക്കുന്നദ്രിയിൽചെന്നാൻതപഞ്ചെയ്താൻജനാർദ്ദനൻ ഗുരുവാക്കീട്ടാമുനി
 യേപുത്രനായ്ശിവദീക്ഷയേ * ഗ്രഹിച്ചതലയോടൊടുങ്ങേധാടുകൂടി
 വാണതേ അവിടായ്വൻതപംചെയ്താനൊരുമാസംഫലാശിയായ് *
 ശിവഭ്യാനത്തൊടുംകൃഷ്ണൻശിവമന്ത്രംജപിച്ചുമേ കൈകളിൽനിന്നര
 ണ്ഭാമോസത്തിൽജലപാനിയായ് * മൂന്നാംമാസംവായുഭക്ഷൻ,പാദാം
 ഗുഷ്ഠാഗ്രമൂന്നിയോൻ ആറാംമാസംപ്രസാദിച്ചാൻഭക്തികൊണ്ടുമഹേ
 ശപരൻ * ചന്ദ്രമൂലൻദേവിയോടുകൂടിപ്രത്യക്ഷമായിതേ യക്ഷഗ

സ്ഥവർസേവിച്ചു മിത്രാഭിരുചി ചൂഷണം * ബ്രഹ്മാവോടും വിഷ്ണുവോടും
 കൂടിക്കാഴ്ചയിലേറി യോൻ * ഊണ്! എന്നു വിളിച്ചു വമനോടോതി ശങ്ക
 രൻ * നിന്നു ഗുഹാന്തപംകൊണ്ടു ഞാൻ തോഷിച്ചുൻ മഹാമതേ! ഇഷ്ട
 മാംവരമേകാന്താൻ ചൊല്ലു യാദവ! ഭർണാൽ * കാമപൂർത്തികരൻ ഞാ
 ന്, തേകാമശേഷം ഭവിക്കൊലാ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

തുഷ്ടനാം ശിവനേക്കണ്ട ഭഗവാൻ ഭവകീസുതൻ സന്തോഷം പര
 ണത്തിങ്കൽ സാക്ഷാം ഗംഭീരനാമിച്ചുടൻ * ശംഭുവിൻ മുമ്പിൽ നിന്നിട്ടാ
 വാസുദേവൻ സനാതനൻ മേഘഗംഭീരയാം വാക്കോൽ സ്മൃതിചെന്താൻ
 തുടങ്ങി നാൻ.

കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു.

ഭവഭദ്ര! ജഗന്നാഥ! സർവ്വഭൂതാർത്ഥിനാശന! വിശ്വയോനേ! സു
 രാരിഷ്ഠ! തൊഴാം ത്രൈലോക്യനായക! * നീലകണ്ഠനമസ്കാരം ശുചിയാ
 ന്തെന്നമോനമഃ ഭക്തയാഗം! ഗിരിജാപതേ! നിന്നെന്നമിച്ചിടാം * ധ
 ന്വന്താൻ കൃതകൃത്യന്താൻ നിന്നേക്കാണുകയാൽ വിഭോ! എൻ റജ
 നം സഫലമായ് നിൻ പാദാന്താൻ നിമിക്കയാൽ * ഇസ്സംസാരശ്രീമയ
 മാം പാശശക്തികെട്ടു പെട്ടു ഞാൻ രക്ഷക്കായി നമുക്കണ്ണ! ശരണാഗത
 നായിതേ * മനുഷ്യജന്മം പ്രാപിച്ചു ഭൂവിയായ് ഓടുന്നാശന! സംസാരഭീ
 തൻ ശരണാഗതൻ പാലിക്കുകെന്നീ * ഗർഭവാസമൊ ഓടും പൂർണ്ണ
 ഞാൻ കാമനാശന! ഗോകുലത്തിൽ കംസഭയം ജനനം മുതലാണ്ടു ഞാ
 ന് * യാദവാജ്ഞാകരൻ നന്ദപുത്രനായ് ജാതനങ്ങനേ കൊടുവെദാവനേ
 ഗോവിൻ പൊടി ചേരുക ചത്തൊട്ടും * വരിച്ചു പിന്നെയവനൻ ഭയത്താ
 ൽ പോരെയ്ക്കു പോയ് പിത്രമായ് ശുഭമായുള്ള മധുരാപി വിട്ടു ഞാൻ *
 യയാതിതൻ ശാപഭയാലവന്നായ തുനൽകി നേൻ രാജ്യം പൂജയെ തന്നാ
 ലും യത്നം തരക്കു ചെയ്തുവാൻ * ഉഗ്രസേനനതേ കിട്ടദാസനായ് വാ
 ണ്ഞാൻ വിഭോ! യദരാജാവാക്കിയെൻ റവുവ്യാഭഗ്രസേനനെ *
 ഗൃഹസ്ഥധർമ്മം ഓടും, സ്ത്രീകൾ നം, ധർമ്മനാശനം പരധീനം, സഭാബ
 സ്ഥമോക്ഷവാർത്തയു മറ്റൊരാൾ * രാമിണീപുത്രനേക്കണ്ടൻ ഭാഗ്യജാം
 ബവത് വിഭോ! പുത്രനായി തപം ചെയ്താനായ് ചാർമനോന്തക! * ഔ
 ശ്വേദോടൊത്തു ഞാനിന്നു പത്രനായി തപിച്ചതേ * ലജ്ജതോന്നന്നപേ
 ക്കിപ്പൻ ഭവനാഥ! ജഗൽഗുരോ! ഏതുമുഖൻ മുകുതിയേകൻ നീ നേസേ

വിചിത്രകൃമാം * നശിച്ചീടുംഫലംയാവിച്ചീടുന്നീതുഷ്ടനാകവേ അപ്പതു സുഖമാകുന്നയാവിച്ചീടുന്നതിന്നുഞാൻ * സ്രീതൻപ്രേരണയാൽശംഭോ!മുക്തിയേകുന്നിന്നൊടായ് അനിത്യാ,നശപരം,ദഃഖം,സംസാരം, ദഃഖസാധനം * വരുന്നില്ലാത്തവരാഗ്രമതറിഞ്ഞിട്ടമിന്നും നാരായണാംശംഞാൻദ്രവിൽശാപാമൂലംജനിച്ചതേ * ബഹുദഃഖംഭജിച്ചീടാൻമായാപാശനിബദ്ധനായ്.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എന്നോതുംകൃഷ്ണനോടായിട്ടുത്തരംചൊല്ലിനാൻശിവൻ: 'നിനക്കു നേകംപുത്രന്മാരുണ്ടാകുംശത്രുസുഭന! * പതിനാറായിരത്തൻപതുണ്ടാകരുതവഭാഗ്യമാർ അവരിൽപതുപുത്രന്മാർവീതമുണ്ടാകരുത്തരായ്' പ്രിയഭഗ്നനാംശംഭവി!താതീട്ടനിറുത്തിനാൻ നമിക്കുംകൃഷ്ണനോടപ്പോൾചൊന്നാൾപവ്തനനിനീ: * 'കൃഷ്ണ!കൃഷ്ണ!മഹാത്മാവേ!യിസ്സംസാരമതിൽഭവാൻ ഗൃഹസ്ഥശ്രേഷ്ഠനായിട്ടുഭവച്ചീടുന്നരായിവ! * നൂറുവർഷംകഴിഞ്ഞിട്ടവിപ്രശാപംനിമിത്തവും ഗാന്ധാർവീശാപമാണ്ടുനിൻകലനാശംഭവിച്ചീടും * ശാപമോഹിതരാംനിന്റെറസുതർപോരിൽ ജനാദ്യ! തമ്മിൽതല്ലിമരിച്ചീടമമ്മട്ടമ്പ്രയദുക്കളും * നീയുംരാമനുമവണ്ണവിണ്ണിൽപേരുംവിട്ടുഭേദവും വരാനുള്ളതുവന്നീടുംദഃഖിയായ്ക്കിൽ നീവിഭോ! * ദ്രവ്യമാംഭാവികാശ്ചര്യങ്ങൾക്കില്ലല്ലോപ്രതികാരവും ദഃഖിക്കായ്ക്കിൽനീയെന്റെമതമാണതുസർവ്വം * അഷ്ടാവക്രന്റെറശാപത്താൽനിന്റെറപതികളൊക്കയും ചോരന്മാരാൽസ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നീമൃതനായപിൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ദേവിയുംദേവകളുമായിതോരീട്ടുമാറഞ്ഞവൻ ഉപന്യാസനനിമുക് കൃഷ്ണനുംഭാരകയ്ക്കുപോയ് * അധീശപന്മാർബ്രഹ്മാദിദേവന്മാരെങ്കിലുംഗ്രഹ! മായാകല്ലോലയോഗത്താലിളകുമനമൊത്തവർ * മായാധീനത്തിലെല്ലാം,മരപ്പാവകണക്കിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുംബ്രഹ്മരൂപിയായിടുംമായയെപ്പഴം * എല്ലാരെയുംപൂർവ്വകർമ്മമെടുത്തതുമ്പോൾവേ വൈഷ്ണവനിഷ്ഠനായുമില്ലാബലമില്ലാലൊരിക്കലും * ജീവികൾക്കുള്ളമുക്തിക്കായെത്തിക്കുന്നവരെന്നിശ്വരൻ ചരാചരജഗത്തെല്ലാംസൃഷ്ടിച്ചിടായ്ക്കിലീശവീ * മായാരഹിതമായെല്ലാംജഡമായിഭവിച്ചീടും അതിനാൽകൃപയാൽദേവീജഗത്തുംജീവജാലവും * സൃഷ്ടിച്ചിട്ടവയേയെന്നും

പ്രതിഷ്ഠിക്കാഭൂപതേ! ബ്രാഹ്മാദിസ്തംബചതുർത്തവേദാനവമൊക്കെയും * മായയ്ക്കു മൂലകളെപ്പോലും സംശയിക്കേണ്ടതില്ലെങ്കിലും തന്നിട്ടു പോൽകളിക്കുന്നഭൂമിതന്നെസ്വതന്ത്രമായ് * അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർക്കും സേവിക്കേണ്ടവളാണവൾ അവളിൽനിന്നധികമായൊന്നുമില്ലാത്തതായ് * ഇതുതാൻ ജനസാഹചര്യം പരാശക്തിപദസൂതി കലഭവൈഭവം വിയല്ലാക്കലത്തിൽ ജനിക്കാലാ * ഞാൻ ഭദ്രവിയന്ത്രനല്ലിത്താൻ ബ്രഹ്മാദിവിയല്ലത്താൻ ഭദ്രാദിവിയല്ലത്താൻ മട്ടമല്ലാത്തതായ്ക്കൊന്നും * അവളേതു ഭൂമിയിൽനിന്നു വേദാനതകൊണ്ടു നിത്യമകാശമനസാവിനതെല്ലാത്തതായ് * മുക്തനാമതിനാ, ലാകാകോടികൾക്കു വെല്ലുപോലും നിമ്ബാശയർശോപതാശപതരൻ, തൊട്ടമഹാഷിമാർ * സംസാരാവിട്ടു വേർപെട്ടോരിത്താത്തസ്വരൂപിയേ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണുവു, മഹേശ്വരൻ പാർവ്വതീ, ലക്ഷ്മീഭദ്രിയും * ആസച്ചിദാനന്ദരൂപിയേത്താൻ ഭസ്മവിച്ചിടുന്നതേ * സംസാരഭീതനാകുന്നീലോലിച്ചതിതുപോലെത്താൻ പാഞ്ഞെരിനിയും ഭൂപതേ! കേൾപ്പാനില്ലാത്തതായി * സർവ്വപാപഹരപുണ്യാപരാണം പരമാത്മതം ശ്രേഷ്ഠമാമിച്ഛതിതാൻ നിനക്കായിപ്പറഞ്ഞതേ * ഇപ്പാറാണവേദതുല്യമാരുകേൾക്കുന്നതിനുവേണ്ട പാപമല്ലാപോയവനും ഭദ്രവീലോകത്തിൽ വാണിടും

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

അഞ്ചാമത്തെ പരാണത്താൻ ശ്രീമൽഭഗവതാദിയാ വേദവ്യാസൻ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുത്താൻ ബ്രഹ്മാദി.

നാലാം സ്കന്ധം സമാപ്തം.

ശ്രീഭദ്രാഭിഷേകാദി മന്ത്രം

ശ്രീഭദ്ര.

പ്രശംസം

അഞ്ചാം സ്കന്ധം.

— ൨൯ —

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം

പ്രതികരണപാത്രം.

ഏകാസ്യത! ഭവാനുപാപമേല്ലാം പോക്കുന്ന ദിവ്യമാം മഹാഭാഗ്യാനമാം കൃഷ്ണപരിതഃപാലിയില്ലയോ? * സവിസ്തരം ചൊന്ന കൃഷ്ണപരിതഃ

ത്തിൽ മഹാമതേ! ഞങ്ങൾക്കിന്നു ഉവാകന്നു സന്ദേശം വരതാംവര! * വനത്തിൽ പോയ വാസുദേവൻ തപശ്ശെയ്ക്കു തിരേയോരമായ് വിഷ്ണുപംശമാമവൻ ചെയ്താൻ ശിവാധനയെന്നതും * ശ്രീദേവിതന്നശോമാകുപുണ്യജഗദംബികാ പാവതീദേവിയവളാൽ നരകപ്പെട്ടവരങ്ങളും * കൃഷ്ണനീശപരനെ തിന്നുപൂജിച്ചാൻ വരേയവൻ അവരേക്കാൾ കൃഷ്ണനെ ഇകറവെന്നാണു സംശയം.

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

പ്രാസക്തനിന്നു കേട്ടോണമതിൻ കാരണമിന്നു ഞാൻ പറയാം കേൾക്കുവിൻ കൃഷ്ണഗുണങ്ങൾ ചേർന്നതാകഥ * പ്രാസത്തിൽ നിന്നു വൃത്താന്തം കേട്ടിട്ടജനമേജയൻ ബുദ്ധിമാൻ പിന്നെയും ചോദിച്ചിടീനാൻ ബഹു സംശയം.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

നന്നായ് സത്യവതി സുനോ! കേട്ടേൻ പരമകാരണം എന്നു ചൊൻമനോവൃത്തി വിടുന്നില്ലിന്നു ശങ്കയേ * കൃഷ്ണൻ ശംഭുവിനേപ്പോരതപശ്ശെയ്ക്കു ജിച്ചതേ ദേവദേവശാപൻ വിഷ്ണുവതു ഭൂതന്താൻ മഹാമതേ! * സർവ്വാത്മാസർവ്വലോകേശൻ സർവ്വഭൂമിപ്രദൻ പ്രഭു പ്രാകൃതനൊപ്പമെവുണ്ണവൻ തപ ചെയ്തതാമരി * ലോകം സ്വഷ്ടിച്ചു രക്ഷിക്കാൻ സമർത്ഥൻ കൃഷ്ണനങ്ങനേ സംഹരിപ്പാനു മവനെന്താ ചരിച്ചു മഹാതപം.

പ്രാസൻ പറഞ്ഞു.

സത്യമോ തീവോൻ രാജൻ! വാസുദേവൻ ജനാർദ്ദനൻ ദൈത്യാന്തകൻ ദേവകാതു മെല്ലാം ചെയ്താൻ സമർത്ഥനും * എന്നാലും നരമേഹത്തെ യാത്രയിച്ചു വിശേഷാൽ വണ്ണാശ്രമങ്ങളോടൊത്തനരകാതുക്കൾ ചെയ്തതേ * വൃദ്ധന്മാരേപ്പോലെയും തുരുപ്പാടൊന്നുമില്ലാത്ത വിപ്രന്മാരേസേവ ചെയ്തും ചെയ്തും നൽദേവതാർച്ചനും * ഭുജിക്കുമ്പോൾ ഭുജിച്ചും ഷരത്തിൽ മോദമാണ്ടുമേ ദൈത്യനാപവാദങ്ങൾ കാമലിയുമാണ്ടവൻ * കാമക്രോധം ലോഭമതും വേണ്ട കാലത്തു വന്നിടും ഗുണസ്വരൂപദേഹത്തിലുണ്ടാമോ നിഗ്ഗുണതപവും? * ഗാന്ധാരി ശാപമെവുണ്ണവിപ്രശാപാനിമിത്തവും യാദവന്മാർ തൻ നാശം കൃഷ്ണൻ തൻ ദേഹമോലനം * കൃഷ്ണപതികളിൽ നിന്നു ഹരിച്ചു ചോര, രായനും അജ്ഞാനന്ദയച്ചിടാനുമാർദ്ദവുമാങ്ങനേ * അറിയാത്തതാലുറ്റാണിരുദ്ധാപഹാരവും ഇതെല്ലാം നന്നായ് തീർന്നു മുഖമാനുഷചേഷ്ടയാം * വിഷ്ണുവി

ഹ്നെയുമാനായണനാമുനിതൻറയും അംശമാംകൃഷ്ണനെത്താണ
 തുളതമാശിവസേവയിൽ? * ശിവൻസർവേശ്വരൻഭവൻഹരിക്ഷേമുല
 മായവൻ നാഥൻകാരണഭേമത്തിനവൻവിഷ്ണുപ്രപുഷിതൻ * കൃഷ്ണാ
 ദികളവന്നംശാപുഷിക്കില്ലേതുമട്ടവർ? അകാരംഭഗവാൻബ്രഹ്മാസാ
 ക്ഷാൽവിഷ്ണുവുകാരവും * മകാരംഭഗവാൻഭദ്രനാഭമാത്രാമഹേശ്വരീ
 ഇന്ദ്രകുമാരോലുത്തമതപമോതുന്നിന്നറിവുള്ളവർ * ശാസ്ത്രത്തിലെല്ലാ
 മതിനാൽഭവേസർവ്വാത്മാമാതാ അൽമാത്രാസ്ഥിതാനിത്യവിശേഷി
 ച്ചിന്നവാച്യയും * ബ്രഹ്മാവില്പധികൻവിഷ്ണുവിഷ്ണുവക്കാൾമഹേശ്വ
 രൻ അതിനാൽസാശയംവേണാകൃഷ്ണൻറശിവപുഷിയിൽ * ബ്രഹ്മാ
 വിഹ്നമുഖത്തിൽനിന്നിച്ചയാവരമേകവാൻ ആദിഭദ്രാംശമായ്
 ഞാൻഭദ്രനാഭായിവന്നതേ * സർവ്വപുഷ്പിനിവൻമൂലഭദ്രൻറകഥയെ
 ന്നുവാൻ? ശിവന്നോക്കുന്നതമതപംഭവീസാന്നിദ്ധ്യമുലമായ് * യോ
 ഗമായാപ്രഭാവത്താലവതാരഃയുഗംപ്രതി വിഷ്ണുവിന്നഭവിച്ചീടുംവിചാ
 രിക്കേണ്ടതില്ലതിൽ * ഏദ്രവികണ്ണിമയിളക്കലിനാൽജഗത്തിൻ | സ്ര
 ഷ്ടിസ്ഥിതിപ്രളയമൻപൊട്ചെയ്തിടുന്നു || നാനാവതാരമതിലഭൂഹി
 ണാച്യുതേശ | നാരേക്കറക്കവതുമായവർഗ്രന്ഥഭാവാ || നന്ദൻറഗേ
 ഹമതിലുംപ്രസവസ്ഥലത്തി | നിന്നുംമറച്ചതുനന്തരമപകാരം || പ്രാപി
 ച്ചതുമധുരയേഭയമോട്പിന്നീ | ദോഷകാശമനവുംജഗദംബഹൊ
 ല്ലാൽ || നൽസ്രീകൾഷോഡശസമസ്രമോടൻപതെട്ട | തന്നംശ
 മായ് വരകളായുവർഹമമ്ഹാർ || ആസ്രീകൾതൻകളിവശത്തൊരു
 ഭൂത്യാക്കി | വച്ചാളനന്തഭഗവാനെയുംബന്താനം || ബന്ധിപ്പതി
 ന്നൊരുവനേയൊരുനാരിപോരും | നന്നായിരുമ്പിലൊരുപങ്ങലയെന്ന
 പോലെ || ഇതൊരാൻപതായിരമൻപതുന്നാരിമാരും | ബന്ധിക്കയി
 ല്ലെതുവിധംകിളിയേക്കണക്കേ || ഭാമാവശത്തിലതിമോദമൊടുംസുരേ
 ന്ദ | ലോകത്തെയാണ്ടുമാലവാവാട്ടുപോരുമാടി || മന്ദാരമാംമരവുമാ,
 ഹരികൊണ്ടുവന്നാൻ | ഭാമാജ്ഞത്തിനത്രഭൂഷണമായ്ഭവിച്ചു || മേ
 ദീശനാദികളെവെന്നുബലേനകൃഷ്ണൻ | ദൈമിക്കുതന്നുടയദാരപദം
 കൊടുത്താൻ || ധർമ്മിഷ്ഠനാകമവനപ്പരപതിതനെ | കൈക്കൊണ്ട
 തെന്തുവിധിയാണെന്നീതിയാണോ? || ശുഭാശുഭമഹങ്കാരാധീനനായ്
 പ്രാണിചെയ്തിടും അതിനാലാകൃമിക്കപ്പെട്ടജ്ഞാനക്കൊണ്ടുമൂലനായ് *
 അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നുണ്ടായിച്ചരാചരമൊക്കെയും വിഷ്ണുപീശകുംമൂലമു

ഗ്രമതപ്രകൃതിസഭേവം * അനഹങ്കാരിയായെന്നതീരുമന്നാവിരിഞ്ച
നും മുക്തനാമല്ലയെന്നാകിൽസംസാരിയവനാഹ്വ! * അനഹങ്കാരി
താൻമുക്തൻബലാൻതപശമാണുവൻ ഗ്രഹം,ധനം,നാരി,സുതർ,സ
ഹജന്മാരു,മല്ലെടോ * ബന്ധനംപ്രാണികൾക്കോത്താലഹങ്കാരംഗ്രഹോ
ത്തമ! ഞാൻകത്താശക്തനാംഞാനിന്നിക്കാൽചെയ്യുമേലിലും * ചെ
യ്തുംചെയ്യുന്നിതായെന്നബന്ധിക്കുംപ്രാണികൾസ്വയം കാൽക്കാരണ
മില്ലാതെവേദിക്കുന്നില്ലാരേടവും * കാണപ്പെടുന്നില്ലണ്ടായിക്കേടമുൽ
പിണ്ഡമെന്നിയേ അഹങ്കാരത്തോടുവിശപ്പാലിച്ചിടുന്നവിഷ്ണുവും *
അല്ലെങ്കിലെന്നമെപ്പുണ്ണാചിന്താംബുധിയിൽമഗ്നനാം? അനഹങ്കാരി
യായെന്നതീരുന്നന്നാഹ്വഭാശയൻ * അവതാപ്രചാരത്തിൽമുങ്ങിട
ന്നതുമെങ്ങനേ? മോഹാമൂലമഹങ്കാരംസംസാരമതിൽനിന്നുതാൻ *
അനഹങ്കാരികൾക്കജ്ഞാനവുംസംസാരവുംനമി രാജസൻ,സാത്വി
കൻ,താമസനെന്നായ്മൂന്നുമട്ടിലായ് * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശരാകുന്നപുരു
ഷന്മാരെയോതിടും അഹങ്കാരവുമെപ്പുണ്ണമവരിൽമൂന്നുമട്ടിലായ് * സൂ
ക്ഷ്മദൃശികളായുള്ള മുനിമാർചൊല്ലിടുന്നതേ അഹങ്കാരംകൊണ്ടിവരും
ബലാശാണില്ലസംശയം * ഓതുനുമായാമോഹത്താൽബലികെട്ടമനീ
ഷികൾ അവതാരംസ്വേച്ഛപോലെചെയ്യുന്നഹരിയെന്നതായ് * ആ
ശിക്കാമന്ദനഃഓഖമേരുംഗർഭത്തിൽവാഴുവാൻ പിന്നെസ്സവ്വജ്ഞനാം
വിഷ്ണുവാഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്ങനേ? * മഃമൂത്രമയംകൌസല്യേതൻ,ഭേവകി
തൻറയും ഗർഭത്തിൽസ്വേച്ഛയാപുക്കാൻഹരിയെന്നന്ധരോരിടും *
വിഷംപോൽഓഖമേകീടും ചിന്തകൾകോടിവന്നിടും വൈകാഗ്ദ്ധവാ
സവുംവിട്ടീഗർഭത്തിൽവാഴ്ക്കസൗഖ്യമോ? * തപഃയാഗങ്ങളുംചെയ്യും
ബഹുദാനംകൊടുത്തിടും മഹാഓഖമോംഗർഭവാസമില്ലാതെയൊക്ക
വാൻ * സ്വതന്ത്രനാകിലെപ്പുണ്ണമജ്ഞാദ്യനാനാഹരി ഭഗവാൻഗർഭവാ
സത്തിലിട്ടുചുറ്റുവനായിടും * യോഗമായയ്ക്കുധീനത്തിലാണീവിശ്വം
ധരിക്കുനീ ബ്രഹ്മാദിസ്തംബപത്നന്തരേവമാനഷജന്തുക്കും * ബ്രഹ്മവി
ഷ്ണുപീശരാമായാതന്ത്രത്തിൽകെട്ടുചെട്ടവർ കളിയായിഭ്രമിക്കുന്നതുബ
ന്ധിക്കുന്നതുചിലന്തിപോൽ.

ശ്രീഭേവിഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

അഹങ്കാരലക്ഷണം

ഒന്നാമദ്ധ്യായം

രണ്ടാമദ്ധ്യായം

രാജാവു പറഞ്ഞു.

യോഗമായാപ്രഭാവത്തേവിസ്തരിച്ചുരചെയ്തീ തച്ചരിത്രമുച്ചാ
ലുംകേൾപ്പാൻകൊതുകുമുണ്ടുമേ * മഹാഭേദീ പ്രഭാവത്തെക്കേൾപ്പാ
നാരാഗ്രഹിച്ചിടാ ജഗത്തെല്ലാമവളിൽനിന്നു പൊയെന്നറിയുന്നവൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

രാജാവേ! കേൾക്കെചാല്പിടാവിസ്തരിച്ചമഹാമതേ! ശ്രദ്ധയേറു
ന്നശാന്തനാചൊല്ലാത്തോൻമനുജുലിനാം * ഭൂമിയിൽപണ്ടുമഹി
ഷൻരാജാവായിട്ടിരിക്കവേ ദേവാസുരന്മാർക്കുണ്ടായിപ്പോരമായുള്ളസം
ഗമം * മഹിഷാച്യുൻമഹാമേരുവതിങ്കൽചെന്നപ്പോരമായ് സുരന്മാ
രുംവിസ്തയിക്കുതപമെയ്യാൻതുപോത്തമ! * പതിനായിരമാണ്ടിപ്പൂദേ
വനെയുള്ളിലോത്തവൻ അവനുതുഷ്ടനായ് തീൻബ്രഹ്മാലോകപിതാ
മഹൻ * ഹംസത്തിലേറിവിധിയന്നവിടെത്തീട്ടുചൊല്ലിനാൻ വരംവ
രിക്കുയമ്ബിഷ്ഠ! സാധിക്കാനിൻറെവാഞ്ചമിതം.

മഹിഷൻ പറഞ്ഞു.

ആശിക്കുന്നമരതപംതാൻദേവദേവ! വിധേ! വിഭോ! മരണമൂല
മായ് ഭിതിയുണ്ടാകാതാക്കണംഭവാനും.

ബ്രഹ്മാവു പറഞ്ഞു.

ജനിച്ചോനണ്ടുമരണംമരിച്ചോനണ്ടുജന്മവും സർവ്വമാജന്മമരണ
മുണ്ടീപ്രാണിക്കുശേഷവും * കാലത്താൽനാശമുണ്ടല്ലാപ്രാണിക്കും
ദൈത്യപുരവ! വലുതാംപർവ്വതങ്ങൾക്കുംനമുദ്രങ്ങൾക്കുമുണ്ടനേ * മ
രണത്തിൻകാൽമൊന്നവിട്ടുനിന്നുള്ളിലെത്തുവാൻ സാധോ! നീയാവര
ത്തേത്താൻപറഞ്ഞാലുംമഹീപതേ!

മഹിഷൻ പറഞ്ഞു.

ദേവാസുരനന്മാരാൽ മരണംമേ ഭവിയ്ക്കൊലാ പമാനെന്നെ
ക്കൊല്ലൊലാപിന്നേതുനാരിവയിച്ചിടും * അതിനാൽസ്രീയിൽനി
ന്നെൻറെമരണംനീവിധിക്കണം ഏവുണ്ണശക്തയാമെന്നെക്കൊല്ല
വാനബലാവിധേ!

ബ്രഹ്മാവു പറഞ്ഞു.

ഏനേങ്കിലുംനിനക്കുണ്ടാമരണംസ്രീയിൽനിന്നുതാൻ പുരുഷ
നാരിൽനിന്നുണ്ടാകില്ലേടോമഹിഷാസുര!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഈ വണ്ണവരമേകീട്ടുവിധിയാണ്ടുനിജാലയം അദ്വൈതവരനും
മോദാൽപാപി ചൂതൻപടഞ്ഞിനേ.

രജാവു പറഞ്ഞു.

എവൻറെ പുത്രൻ മഹിഷനെമ്മട്ടുണ്ടായ് മഹാബലൻ മഹാനാമ
വനെ വണ്ണപോത്തിൻറെ വടിവാണ്ടതും?.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

രണ്ടുപേർ ഒന്നുവിൻ പുത്രരുണ്ടായ് ഭൂവിൽ പ്രസിദ്ധരായ് രണ്ടനെ
ന്നേകനപരൻ കരഭൻ ഗുപസതമ! * അപുത്രന്മാരവർ പുത്രന്മാർക്കൊ
യിബഹുവത്സരം തപഞ്ചയ്ക്കുമാർപ്പിച്ചു പഞ്ചനദീതീർത്തിലേററവും *
ജലത്തിൽ താണുത്തമമാം തപഞ്ചയ്ക്കുമാർ കരഭനും രസാലവടമാണ്ട
ഗിമല്ലെത്തിൽ തന്നെ രഭനും * രഭൻ പഞ്ചാഗ്നിമല്ലെന്തെന്നായിട്ടെ
പ്പോൾ ഭവിച്ചുവോ അപ്പോളിന്നു നിന്റേതൊരമഴലോടവിടെത്തിനാൻ *
ഇന്ദ്രൻ പഞ്ചനദത്തിൽ പോയ് മുതലയ്ക്കുളള രൂപമായ് കരഭൻ തന്റെ
വാടങ്ങു രണ്ടിലും പിടികൂടിനാൻ * ഇന്ദ്രൻ വധി ചൂന്നു ദുഷ്ടനായിട്ടു
കരഭനേ ഭ്രാതാവിൻ മൃതി കേട്ടിട്ടു ഏന്യായോരരഭനും * തീയിൽ തൻ
തലവണ്ണിച്ചു ഹോമിപ്പാനായുറച്ചവൻ കോപത്തോടമിടുകയാൽ കേ
ശത്തിങ്കൽ പിടിച്ചുടൻ * മുച്ഛയേറുന്ന വാളും തൻ വലങ്കയ്യാലെടുത്തു തേ
ശിരസ്സു മുക്കുമെന്നപ്പോളറിഞ്ഞഗ്നി പറഞ്ഞുടൻ * മുൻ വൻ നീയാഗ്രഹി
ഷണിന്നു രൂപാൻ നിൻറെ മസ്തകം ഭസ്സാലുമാമാത്മാഹത്തിക്കായ് തുട
ങ്ങുന്നതെന്തു നീ * വാങ്ങു നീ നിന്നിഷ്ടമായ വരം, നല്ലതുവന്നിടും മരി
ക്കൊലാനിനക്കെന്തു കാര്യമീ മൃതിയാൽ വരും.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അഗ്നിതന്നാ നല്ലവാക്കുകേട്ടുടൻ രഭനാമവൻ കേശശ്രുട്ടത്തിനേ
വിട്ടിട്ടു രാച്ചാനിവ വസ്സിനേ: * 'ദേവേശ! നീയുഷ്ടനാകിലെന്നിഷ്ടവരമേ
കകു തൈലോക്യജയിയാവീര പുത്രൻ മേജാതനാകണം * ജയിക്കരു
തവൻ തന്നെ ദ്രോണുരമനേഷ്യരും കാമരൂപത്തൊടാഹിരൻ സർവ്വവ
രമാകണം' * അവനോടോതിനാഗ്നി: 'യുണ്ടാം നിന്നിഷ്ടപോൽ സു
തൻ മഹാഭാഗനതാനിയീ മരണം വിട്ടുടങ്ങുക * രഭ! നീയെവളേക്കാ
മിച്ചിട്ടു നാവളിലായ് തവ കരുത്തേറും വീരപുത്രനുണ്ടായിടുമസംശയം'.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

തന്നൊടായഗ്നിയിവണ്ണ നല്ലവാക്കു പറഞ്ഞതും കേട്ടിട്ടഗ്നിയെ

വന്ദിച്ചുപോയാനദ്രാണപോത്തമൻ * യക്ഷർമുഴുനഴകെഴുനൽസ്ഥാ
നംകണ്ടുദാനവൻ സൗന്ദര്യപൂർണ്ണയായ് മത്തയായോരൈരുമേയ്യ
ടൻ * മറുനാരികളേവിട്ടുകാമിച്ചാൻദാനപോത്തമൻ പ്രാപിച്ചതും
കാമമാലോടവനേയതിപേഗമായ് * ഭാവികാർപ്പേപ്രരിതനായ് പ്രാപി
ച്ചെരുമേയ്യവൻ രാഭവീർത്തിനാൽഗർഭമുണ്ടായായെരുമയ്ക്കടൻ *
മഹിഷങ്ങളിൽനിന്നിട്ടുരക്ഷിപ്പാനിഷ്ടഭായ്യാം അതിനേക്കൊണ്ടവൻ
പോയാൻനൽപാതാമതികലായ് * ഒരിക്കലോടിച്ചുതിനേക്കാമംപൂ
ണ്ടൊരുപോത്തുടൻ അതിനെക്കൊല്ലുവാൻരണ്ടുതാനുമേങ്ങാടിയെ
ത്തിനാൻ * ആത്മരക്ഷയ്ക്കു വൻചെന്നിട്ടടിച്ചാൻമഹിഷത്തിനേ കാ
മമാലോടതുംനന്ദായ് കൊമ്പുകൾകൊണ്ടടിച്ചുതേ * ഹൃദയത്തില
തിൻതീർത്തുംഗതാഡനമേല്ക്കയാൽ മുർച്ഛിച്ചഭൂമിയിൽവീണമരിച്ചാ
നതിവേഗമായ് * ഭേതാവൃതനായപ്പോൾദുഃഖിച്ചോടിബ്ദേയത്തൊ
ടുംയക്ഷർതൻറവടംപ്രാപിച്ചവരേയാശ്രയിച്ചവരുംകാമത്താലപ്പോ
ത്തമതിൻപുറകേയോടിയെത്തിനാൻ കാമയാന,നാമകാരി,കാമിയാ
യുള്ളവീർവാൻ * ഭീയാലേറെട്ടീനയായിട്ടലറുന്നവളേയുമേ ഓടിയെ
രുന്നവനയ്യുംകണ്ടുരക്ഷയ്ക്കു ചെന്നവർ * യക്ഷന്മാർക്കപ്പോത്തിനോടു
കൂടിയുണ്ടായ് മഹാരണം ശരമേറടനപ്പോത്തുഭൂമിയിൽവീണ ചത്തു
പോയ് * ഏററവുംപ്രിയനാം ചത്തരണ്ടനേക്കൊണ്ടുവന്നവർ കയററിവ
ച്ചാർചിതയിൽഭേദമേത്തസംസ്കരിക്കുവാൻ * ചിതയിൽവച്ചുപരിയേ
ക്കണ്ടാമഹിഷിയഗ്നിയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻനിശ്ചയിച്ചാർഭേതാവി
നൊടുകൂടവേ * യക്ഷന്മാരാൽതടുക്കപ്പെട്ടെങ്കിലാസതിയാമവരും ക
ത്തിക്കാളുന്നഗ്നിയേത്താൻപ്രാപിച്ചാർപതിയോടമായ് * ചിതാമ
ല്പ്രത്തിൽനിന്നുണ്ടായ് ശക്തിമാൻ “മഹിഷാസുരൻ” പുത്രവത്സലനാം
രണ്ടനൃഭേദമെടുത്തുടൻ * രക്തബീജനമായ് തീർന്നാൻ,മഹിഷൻ,
ബലമുള്ളവൻ ഫയാരി,തിവനായ് രാജാഭിഷേകംചെയ്തുദാനവർ *
ഉണ്ടായിമ്മട്ടമഹിഷൻ,വീരനാംരക്തബീജനം സുരാസുരനന്മാരാല
വല്ലുൻഗ്രവസത്തമ! * രാജാവേചൊല്ലിനേനേവമാമഹാൻതൻറജ
നവും വരദാനവുമുണ്ണമെല്ലാംവിസ്താരമായ് ഗ്രവ!.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

മഹിഷേരത്തവം

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

മഹിഷാസുരനീവണ്ണവരദുഷ്ടിതനാകയാൽ രാജ്യമാണ്ടുജഗത്തെ
 പ്ലാപശത്താക്കീമഹാബലൻ * കയ്യുക്കുകൊണ്ടിട്ടാജ്ജിമുടിട്ടാഴിപതുന്ത
 മുഴിയേ ഏകച്ഛത്രാധിപത്യത്തിൽപാലിച്ചാൻവൈരിയെന്നിയേ *
 അവന്നു“ചിക്ഷുരൻ”സൈന്യനാഥൻവീരൻമദോൽക്കടൻ താമ്രാസു
 രൻധനാഭ്യക്ഷൻബഹുസൈന്യജേതുമേന്മവൻ * അസിലോമാ,ബി
 ഡാലാഖ്യ,നദേഹൻ,ബാഷ്പലാസുരൻ ത്രിനേത്രൻ,ബലമേറുന്നകാലബ
 സ്ഥകദാനവൻ * സൈന്യത്തോടിവരെല്ലാരുമാഴിമുഴുന്നത്രഴിയേ
 ചുറ്റിസ്സമൃദ്ധിയേറുന്നോരവനേക്കാത്തുപാതുതേ * പണ്ടുള്ളഗുപതേ
 ക്ഷപ്തംകൊടുപ്പോരാക്കിനാരവൻ അതിൽചിലബലംകൂടുംഗുപതാരേ
 വധിച്ചുതേ * മഹിഷൻതൻറരാജ്യത്തിലുള്ളവിപ്രരശേഷവും യാഗഭാ
 ഗമവനേകീവശത്തായിവസിച്ചുതേ * ഏകാതപത്രമാക്ഷീട്ടാരാജ്യത്തേ
 മഹിഷാസുരൻ വരദുഷ്ടിതനായ്സ്വഗ്തംജയിപ്പാൻനിശ്ചയിച്ചുതൻ *
 ഒരുദൂതനെയിന്ദ്രനായയപ്പാൻമഹിഷാസുരൻ വേഗംവിളിച്ചുവന്നൊ
 ടായ്ചൊല്ലിനാൻദൈത്യനായകൻ: * ‘എന്ദൂതഭാവമാണ്ടിന്നുദേവ
 ലോകത്തുപോയിനീ വിണ്ണോർസഭയിൽവെച്ചിന്ദ്രനോടുനിശ്ശങ്കമോത
 ക * സ്വഗ്ഗ്ത്തേവിട്ടുവേഗംനീയിഷ്ടംപോലെഗമിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ
 ചെന്നാത്രയിക്രമമാൻമഹിഷനേഭവാൻ * ശരണാഗതനാംനിന്നേ
 രക്ഷിക്കുന്തമാഗുപൻ ; അതുകൊണ്ടാമഹിഷനേയാത്രയിക്കശചീ
 പതേ! * എടുക്കുവജ്രമല്ലെങ്കിൽപോരിനായ്വലസുദന ജയിച്ചുനി
 ന്നെയെൻപൂർവ്വറിയാംനിൻറപൈശ്വര്യം * അഹല്യാജാര!ദേവേശ!
 നിൻബലംഞാനറിഞ്ഞിട്ടും പോർചെയ്തയോപേ ,യോനിന്നിഷ്ട
 മോൽചെയ്തുകൊൾകനീ.’

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അവൻറതാവാക്കുകേട്ടുകോപംപൂണ്ടശ്ശതകൃതു ചിരിച്ചുകൊ
 ണ്ണിപ്രകാരമവനോടോതിനാൻഗുപ: * ‘ഞാനറിഞ്ഞില്ലമുഖൻനീയെ
 നേവംമദമത്തനായ്? നിൻകാഥനുള്ളീരോഗത്തിന്നിന്നുചെയ്യാംചി
 കിത്സന്താൻ * അതിന്നുമേലവൻമൂലനാശവുഞ്ചാൻവരുത്തിടാം ദൂത;
 നീപോകയെൻവാക്കിതവനോടുചെയ്യുക * ശിഷ്ടന്മാർദൂതരേക്കൊക്ക

കില്ലയയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടുതാൻ വേഗംവരുചോരിനാശമുണ്ടെങ്കിൽ മഹിഷീസുത! * അറിഞ്ഞുനിൻബലത്താൻ നീപുല്ലുതിന്നുജഡാകൃതി നിൻറകൊമ്പുകളാൽ തീർക്കുമഹിഷ! നല്ലവില്ലത്താൻ * കൊമ്പിൻബലംകൊണ്ടു മരണിക്കുതരിയുന്നതാൻ ആക്കൊമ്പുകൾ മുറിച്ചിട്ടീമടത്തേതാൻകളഞ്ഞിടും * കൊമ്പിനുള്ള ബലമുഖംബലമുപ്ലിതനായി നീ കത്തുന്നീയവയാൽപോരിൽമിടുക്കില്ലനിനക്കൊടാ'.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രനാലിതുചൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ പോയിവേഗമായ് മത്തൻമഹാഷനേപ്രാപിച്ചു രാജാൻ പ്രണമിച്ചുവൻ.

ദൂതൻ പറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രനടന്നുഗ്ഗണിക്കുന്നില്ലാട്ടമോജസത്തമ! ദേവസേനകളോടൊന്നിട്ടോർക്കുന്നവെച്ചുണ്ണനായ് * ആമുൻചൻചൊന്നതല്ലാതെവേറേതാൻചൊൽവതെങ്ങനേ? പ്രിയമായ് സത്യമായ് ഭൃത്യൻപ്രഭുവിൻ മുഖിലോതണം * ശുഭേമ ശുഭംപ്രഭുവോടായ് പ്രിയമായ് സത്യമോതണം ശുഭകാരിണിതായുള്ള മയ്യാദയിതുമന്നവ! * കേവലംപ്രിയമായ് ചൊന്നാൽനിൻകാൽവരികില്ലതിൽ പരമംശുഭമിച്ഛാപ്പോൻചൊല്ലീടരുതൊരിക്കലും * വിഷമ്പോൽശത്രുവദനത്തിങ്കൽനിന്നവരപെടി എച്ചണ്ണവോക്കുകൾ ഭൃത്യമുഖത്തിൽനിന്നുവന്നിടും * അവൻചൊല്ലിയ വാക്യങ്ങളെമ്മടുത്തു ഭൂപതേ! അതുപോൽചൊല്ലുവാൻ ധൈര്യമെൻ നാവിന്നില്ലാരിക്കലും.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

മേതുഗർഭമതാദൃതവാക്കുകേട്ടുത്തുണാശനൻ മഹിഷാസുരനത്യന്തമഷ്ടനായിഭവിച്ചതേ * ദൈത്യന്മാരെവിളിച്ചോതിക്കോപത്താൽ കൺതുടന്തവൻ വാലുയന്തീട്ടുമൃതത്തേത്യജിച്ചുകൊണ്ടുദാനവൻ * ഭോ!ഭോ!ദാനവരേ! യുദ്ധകാമനായ് തീൻശക്രനും അസ്സരാധമനേ വെൽവാൻസേനയേച്ചേർത്തുകൂട്ടുവിൻ * ഇന്ദ്രന്മാർകോടിവന്നാലുമെൻ നേരേനിന്നിടില്ലവർ ഭയമില്ലേകനേയെന്തുപധിക്കാമിന്നതന്നെത്താൻ * ശാന്തന്മാരിൽശ്രമനിവർതപിപ്പോരിൽകരുത്തനും വ്യാജാൽബലത്തേക്കാട്ടുനോൻ, സ്രീസകരൻപരദാശനൻ * അപ്സരസ്രീബലോന്മത്തൻ, തപോവിപ്ലവൻ, വചൻ ദ്രോഹിക്കുന്നോൻ തരംനോക്കിപ്പാപൻവിശ്വാസഘാതകൻ * അനേകംശപഥംചെയ്തും വ്യാജമായ് സ

സചൈത്യമേ ഭൃഷ്ണാമിദ്രനാൽകൊല്ലപ്പെട്ടാനമുചിയെന്നവൻ * ക
പടന്തന്നൊരാലായുൻ, കളുൻ, ശപഥമോതുവോൻ നാനാഭൂപാ
രൻ, വീരൻ, ചരിയെന്നവൻഹരി * പന്നിതൻവടിവായ്ക്കൊന്നാൻ
ഹിരണ്യാക്ഷനെയായവൻ കൊന്നാൻഹിരണ്യകശിപുവേണുസിംഹ
സ്വരൂപമായ് * ഞാനവൻകീഴിലാകിച്ചനിശ്ചയംഭൈത്യചീരരേ! ഒരി
ക്കലുവാമ്പവരേവിശ്വസിക്കയുമില്ലാത്ത * വിഷ്ണുവെന്നെയെന്തുചെ
യ്ക്കുംബലവാനാകമിദ്രനും യുദ്ധത്തിലെന്നോടേറീടാൻഭദ്രനംശകു
യില്ലാത്ത * സ്വർഗ്ഗത്തക്കെക്കലാക്കീടുമിദ്രൻ, വരണ, നന്തകൻ ധ
നദൻ, പാവകൻ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രനേയുംജയിച്ചുഞാൻ * നാമിപ്പോൾസോ
മപന്മാരായോഗഭാഗംഭൂജിച്ചിടും വിണ്ണോരേവെന്നിച്ഛപോൽഞാൻക
ളിക്കുംഭൈത്യരോടുമായ് * ഭൈത്യരേ! വരദാനന്തരാൽവാനോരേബ്ഭയ
മില്ലമേ നരരുംകൊല്ലകിലെന്നൊരിയിന്നെന്നുചെല്ലിടും * പാതാള
ത്തിൽപവ്വത്തിൽനിന്നുമെൻശ്രേഷ്ഠരായിടും സൈന്യേശദാനവന്മാ
രേവിളിച്ചിപ്പോളൊരുങ്ങുവിൻ * ദേവശ്രേഷ്ഠരെവെൽവാൻഞാനൊ
രുത്തൻമതിയാണുരും ശോഭയ്ക്കായ്നിങ്ങളേക്കൊണ്ടുപോകുന്നേനവി
ടേയ്ക്കുഞാൻ * കൊമ്പുംകുറുംകൊണ്ടിടുവിണ്ണരെക്കൊല്ലമിന്നുഞാൻ
വരദാനപ്രഭാവത്താൽവാനോരേയുംഭോനേഹി * സുരാസുരനന്മാരാല
വദ്യൻഞാനതേവിധം ഒരുങ്ങിക്കൊൾവിനതിനാൽദേവലോകംജയി
ക്കുവാൻ * ക്രീഡിക്കാനന്ദനത്തിങ്കൽസ്വർഗ്ഗലോകംജയിച്ചനാം കല്പവൃ
ക്ഷസുമംഗുടിദ്രേവസുന്ദരിമാരുമായ് * കളിച്ചുസുരഭിപ്പാലാ, ലമുതുണ്ടു
ദിച്ചമേ ദേവഗന്ധർവ്വൻഗുത്തഗീതാടിയിടചേരവേ * ഉവ്ശീ, മേന
കാ, രംഭാ, തിലോത്തമ, ഹൃതാചിയും പ്രമദപര, മഹാസേനാ, മിത്രകേ
ശീ, മദോൽക്കടാ * വിപ്രചിത്തി, മുതൽക്കുളോർഗുത്തഗീതസമർത്ഥ
കൾ രഞ്ജിപ്പിക്കുമൊരോമദ്യസേവകൊണ്ടവർനിങ്ങളേ * ഒരുങ്ങി
കൊൾവിനെല്ലാരുനന്ദിപ്പിൻസ്വർഗ്ഗയാത്രയിൽ നല്ലമംഗളകർമ്മത്തേ
ച്ചെന്തിൻദേവരണത്തിനായ് * എല്ലാവരേയുംരക്ഷിപ്പാൻമുനിവയുൻ
വരൻഗുരു വിളിച്ചാശുക്രനേപൂജിച്ചിട്ടയാഗത്തിനാക്കുവിൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഭൈത്യരോടികൂട്ടിച്ചാൻപാപിയാമഹിഷാസുരൻ മോദംപൂ
ണ്ടതിവേഗത്തിൽപ്രാപിച്ചാൻതന്റെമന്ദിരം.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

മഹിഷയുദ്ധം ൧൭൦

മൂന്നാമദ്ധ്യായം.

നാലാമദ്ധ്യായം.

വൃസേൻ പാഞ്ചസ്യം.

അദൃതൻപോയതിൽപിന്നെവരണൻ, വായു, വന്തകൻ കണ്ഠേ
 രതീസുരന്മാരേവിളിച്ചിറുനിതോതിനാൻ: * 'മഹിഷാഖ്യൻദാനവേ
 ശൻരംഭപുത്രൻമഹാബലൻ വരംകൊണ്ടുമരിക്കുന്നോൻസമത്ഥൻബ
 ഹുമാധയാൽ * സ്വപ്നകാമൻലുബ്ധനവൻചൊല്ലീട്ടുടൈത്വദൃതനും വ
 ന്നിന്നിവിടെയെന്നോടീവാക്കുചൊന്നാൻസുരേശരോ!' * 'സ്വപ്നംവെ
 ടിഞ്ഞുനീയിഷ്ടംപോൽപൊയ്ക്കൊള്ളുകവാസവ! ആശ്രയിക്കുകയല്ലെ
 ന്നാൽമഹാൻമഹിഷഭൈത്യനേ * ദയവേദനാദൈത്യേശൻകല്പിക്കും
 ജീവനന്തവ ഭൂതന്മാരിലവൻകോപകോടുകിലൊരുനേരവും * സൈ
 ന്യത്തേച്ചേർത്തുകൂട്ടീടുകല്ലെങ്കിൽപോരുന്നായിനീ ഞാൻപോയാലഭൈ
 ത്വനാഥൻവേഗാലിവിടെവന്നിട്ടും * എന്നോതിയദൃഷ്ടഭൈത്യദൃത
 നെടുഗമിച്ചതേ ഇനിയെന്താണുചെയ്യേണ്ടതതാലോചിച്ചുചൊല്ല
 വിൻ * ഒഴുവൻശത്രുവെന്നാലുംതള്ളാലാബലവാനുമേ വിശേഷിച്ചു
 മിവൻശക്തനസാഹിപ്പോൻമരിച്ചവൻ * ബുദ്ധിയുംബലവുംപോലെ
 ചെയ്യണംനാംപരിശ്രമം ജയമോതോൽവിയോടെവൊധീനംപോൽ
 വന്നിട്ടുംദൃഢം * സന്ധിപാടില്ലിവനുമായ് ബലനിൽസന്ധിനിഷ്ഠലം
 സാധുക്കളോടനന്നായിച്ചിന്തിച്ചെല്ലാംനടത്തണം * യുദ്ധയാത്രയുമി
 ന്നേരമാലോചിക്കാതെചെയ്യാലോ വേഗംചെന്നുള്ളിലെത്തുന്നോർ,
 ചേച്ചുയാശയുമറവർ * ഇംഗിതജ്ഞർ, സത്യാവാന്മാർ, ഭൂതന്മാരെയെ
 ക്കണം സൈന്യസംഖ്യ, പുറപ്പാടും, സേനതന്ത്രമുള്ളും * സൂക്ഷ്മമാ
 ഓവീരരേയുക്കണ്ടറിഞ്ഞതത്തെട്ടേവേഗമായ് മഹിഷനുംസേനകൾ
 കൂമുള്ള ശക്തിയറിഞ്ഞാനും * പിന്നെച്ചെയ്യാംകോട്ടരക്ഷിക്കുകയോയു
 ധയാത്രയോ ബുദ്ധിമാനേപ്പഴുകാൽയുമാലോചിച്ചിട്ടുചെയ്യണം * ചെ
 ട്തെന്നുകാൽചെയ്തന്നാൽസദാഭിമാനവരുത്തിട്ടും ബുധന്മാരതിനാലാ
 ലോചിച്ചുചെയ്താൽസുഖംവരും * നന്നല്ലഭേരീധിയിടെഭൂതന്മാരി
 ലൊരിക്കലും ഐക്യമത്യന്തിനാൽഭൂതരതുകൊണ്ടിന്നുപോകണം * അ
 വൻബലാബലംപാർത്തുപിന്നെച്ചിന്തിച്ചുനീതിയും അവർചെയ്യാൻ
 പോവതുമോതിങ്ങുകാൽനടത്തണം * മരിച്ചുകാൽചെയ്തന്നാൽ
 വിപരീതഫലത്തിലാം എന്തുകൊണ്ടുമാതാംതന്നുമറിവെന്തേ മരുത്ത
 പോൽ.'

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നാലോചിച്ചവരെടായ് കായ്ച്ചുജ്ഞനൊരുദൂതനേ പറഞ്ഞു
യച്ചുദേവേന്ദ്രനിവാനായ് റൂപാത്മമ! * വേഗംപോയിത്തിരിച്ചെ
ത്തിട്ടുതനിനെന്നൊടായുടൻ അറിയിച്ചാൻമുഴുവനംസൈന്യത്തിന്റെ
ബലാബലം * ബലമുത്സാഹമീരണ്ടു മറിഞ്ഞതുകൊണ്ടവൻ അയച്ചി
ട്ടമരന്മാരേ, വേഗമാമന്ത്രവിത്തമൻ * ആ വായ്ക്കനെവിളിച്ചിത്രനാലോ
ചനതുകുടങ്ങിനാൻ വരാസനത്തിൽവാഴുന്നതരൂപോടുപറഞ്ഞുതേ.

ഇത്രൻ പറഞ്ഞു.

ഭോ! ഭഭോ! ദേവഗുരോവിദ്വേഗം! ചാൽകുത്താനെന്തുചെയ്യണം ഇ
ക്കായ്ക്കത്തിങ്കൽത്തന്നെക്കുഗതിസർപ്പജ്ഞനാഭവാൻ * മഹാവിരൻമരം
പൂണ്ടോൻമഹിഷാസുരനെന്നവൻ അസംഖ്യംദൈത്യരോടൊത്തുയു
ദ്ധംചെയ്യാൻവരുന്നുതേ * മന്ത്രജ്ഞൻനീയിന്നിതിന്നുപ്രതിക്രിയനട
ത്തണം അവർക്കുശുഭനേപ്പോലെപ്രതികർത്താവെന്നിക്കുറീ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ആവാക്കുകേട്ടിത്രനോടുപറഞ്ഞാനാബ്ധമസ്സതി ഉജ്ജിലേറെവി
ചാരിച്ചുകൊള്ളുന്നേടാൻസുമുതുകൻ.

ഇതു പറഞ്ഞു.

യെയ്യുംകൈക്കൊണ്ടുനീയിത്ര! സ്വസ്ഥമായിട്ടിരിക്കുക വ്യസനം
വന്നടുക്കുമ്പോൾയെയ്യുംവേഗംതൃപ്തിക്കൊലാ * ജയാജയംരണ്ടുമിത്ര!
ദൈവായീനത്തിലെപ്പഴം ബുദ്ധിമാനതുകൊണ്ടെന്നുംയെയ്യുമാണ്ടു
വസിക്കണം * വരാനുള്ളതുവന്നിടുംബോധമുണ്ടായതെങ്കിലും പരിശ്ര
മംചെയ്തിടേണംതന്റെനഗരക്കുതക്കപോൽ * ദൈവായീനത്തിലാ
ണെല്ലാമെന്നറിഞ്ഞുമഹർഷിമാർ യോഗദ്ധ്യാനംചെയ്തുസഭാമോക്ഷ
ത്തിനായ് ശ്രമിച്ചവർ * അതിനാലെപ്പഴംവേണംവ്യവഹാരോക്ത
മാംഗ്രമം സുഖംവരട്ടേപോകട്ടേദൈവത്തോടൊത്തുനീരസം? * പുരുഷ
ശ്രമമില്ലാതെചിലപ്പോൾസിദ്ധിവന്നിടും പൊട്ടനേപ്പോൽത്തൊണ്ടി
യെപ്പോലെനാലുംതുളിയാളൊലാ * പുരുഷശ്രമമുണ്ടായുംകായ്സി
ദ്ധിവരാത്തിലോ അവനതിൽഭോഷമില്ലാദൈവായീനമശേഷവും *
കായ്സിദ്ധിവരാസൈന്യമന്ത്രാലോചനയൊന്നിലും ആയുധത്തിൽതേ
രിലുംതാൻ, ദൈവായീനത്തിലേവത്ര * ബലവാൻഭുഖമാളുന്മുഖമാ
ളുന്മുഖൻ വിചാൻവിശന്നിരിക്കുന്നുമുഖൻനേടുന്നഭോഗവും *
ഭയശീലൻജയിക്കുന്നതോറീടുന്നപരാക്രമീ ഭുഖമെന്തിന്നുദൈവ

ത്തിൻകീഴാംസംസാരമെന്നതിൽ? * നടക്കേണ്ടതിനുസ്വാഹംചെയ്തീ സുരനായക! സുഖമോഢുവമോവന്നീടട്ടെചിന്തിച്ചിടേണ്ടതിൽ * ള്ഃ വേദുഃഖ്യാപ്യരേനോക്ത്രസുഖത്തിൽസുഖപൂർണ്ണരേ ആത്മാവേസുഖഃ വഞ്ചരുകേകീടായ്ക്കരികൾക്കുപോൽ * ചെയ്യുകയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കേണം സുഖഃഖങ്ങളിൽബുധൻ അയ്യെത്തിൽവരുംഢുവന്മാൽചെയ്യു ത്തിങ്കൽവന്നിടാ * ബുദ്ധി,നിശ്ചയമായ് വന്നാൽസുഖഃഖഞ്ചരവന്നി ടാ സുഖഃഖഞ്ചരനേരിട്ടാൽപ്രയാസംതാൻസമിപ്പതും * സുഖമെ ന്താക്കുവാൻഢുഃഖംനിർഗ്ഗുണൻനിത്യനാണുഞാൻ ഇരുപത്താലുതപ ങ്ങൾകടന്നാൽസുഖഃഖമോ? * ചൈ,ദാഹഞ്ചരപ്രാണനത്രേ,ശോ കമോഹംമനസ്സിനും തന്തവിനാംജരാമൃത്യു,ഞാനാഹ്മിവിടംശിവൻ * ശോകമോഹംദേഹഗുണം, ചിന്തിച്ചാലെന്നിരിക്കിൽ ശരീരമല്ല ഞാൻജീവാത്മാവാകുന്നതുമല്ലഞാൻ * പതിനാറോന്നേഴുവികാരാദി കൾവിട്ടുഞാൻസുഖീ ഞാനപ്രകൃതിവികൃതികളല്ലെന്തേൽപിന്നെ മേ * ഏനോത്തിഗ്ര!മനസ്സാൽ,നിമ്മമനായിവ്ഭവിക്കനീ നിൻഢുഃഖ ശാന്തിക്കിതുതാൻമുഖ്യോപായംശതകൃതോ! * മമതാപരമഢുഃഖനീ മ്മമതപഃപരംസുഖം സന്തോഷംവിട്ടുനിമിത്തസുഖസ്വരാനംശചീപതേ! അഥവാമമതാനാശജ്ഞാനംവന്നില്ലയെങ്കിലോ വിവേകമേൽവരാൻ ഉള്ളായ്ക്കുത്തിങ്കൽഭവിക്കണം * പ്രാബ്ധകമ്മമെല്ലാംനോളജിച്ചല്ലാതെ തീരുമോ? നിൻബുദ്ധികൊണ്ടുംദേവന്മാരെല്ലാമൊത്തുതന്നെയ്ക്കിലും * വരേണ്ടതുവരുംചിന്തവേണ്ടാഢുഃഖസുഖങ്ങളിൽ സുഖംപുണ്യക്ഷയത്തി ന്നായ്ഢുഃഖംപാപംനശിക്കുവാൻ * സുഖക്ഷയത്തിലതിനാൽബുധൻ മോദിക്കണംദ്രവ്യം ആലോചിച്ചഥവാതിന്നയത്നംചെയ്തവിധിപ്പടി * പ്രയത്നംചെയ്തില്ലെന്നുവരാൻഉള തുവന്നിടം.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ഇ ഞ വി ച ര ഃ

നാലാമദ്ധ്യായം.

അ ഞ ാ മ ദ്രോ ധ യ ഃ

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഇതുകേട്ടുസഹസ്രാക്ഷൻപിന്നെത്തുടവാടോതിനാൻ യുദ്ധോ മ്രേഗംതുടങ്ങാ,ഞാൻമഹീഷൻറവധത്തിനായ് * ഉത്സാഹമെന്ത്രേ

വരുമോ? രാജ്യം, കീർത്തി, സുഖങ്ങളും നിരസാഹംവിക്രമികൾവാഴ്ത്തില്ല
 യേശീലരും * യതിക്കുഭ്രഷണജ്ഞാനംബ്രാവമണക്കുതുമോദമാം സമ്പ
 ത്തിച്ചിപ്പവന്നോത്താലുത്സാഹം, ശത്രുനാശവും * വൃത്രൻ, വലൻ, നമു
 ചിയും ഹതരായെൻത്രമത്തിനാൽ അതുപോലിമഹിഷനേക്കൊല്ലാം
 ഞാൻമുനിസത്തമ! * എനിക്കുതുരുവാംനീയും വഭ്രുവുംതാൻബലംതു
 ലോം സഹായംഹരിയവുണ്ണിനിത്യനാംശിവനുംദ്രുലം * ജപിക്കരക്ഷോ
 ഘ്നമന്ത്രംയുദ്ധോദ്യോഗംതുടങ്ങിക്കാം മഹിഷൻനേക്കെൻറെസേനയേ
 യുഞ്ഞാൻകൊണ്ടുചെന്നിടാം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അവനാലിതുചൊല്ലപ്പെട്ടുർച്ചാൻചിരിപ്പൂണ്ടുടൻ യുദ്ധത്തിനാ
 യ്തുടങ്ങീടുമിന്ദ്രനോടുബുദ്ധസ്തി.

ബുദ്ധസ്തിപറഞ്ഞു.

അയയ്ക്കുന്നില്ലഞാൻനിന്നേത്തടുക്കുന്നതുമില്ലേടോ! ജയാജയം
 സംശയമായുള്ളൊരിപ്പോരുചെയ്യുവാൻ * നിൻദൂഷ്മിപ്പിതിൽതെല്ലം
 വരാനുള്ളതുവന്നിടം സുഖമോദഃഖമോദൈവവിധിപോൽവന്നിടംദ്ര
 ഡം * മേൽദഃഖമോസുഖത്താനോവരുന്നതറിവില്ലമേ എൻഭായ്യാഹര
 ണത്തിങ്കലുണ്ടായതറിവില്ലയോ? * ഇഷ്ടനാംചന്ദ്രനുംപണ്ടെൻഭായ്
 യേക്കൊണ്ടുപോകവേ അത്രമത്തിൽവാണുത്താനമാണ്ടുപരമസങ്ക
 ടം * ബുദ്ധിമാനെന്നുത്താനെല്ലാലോകവുംകീർത്തികേട്ടവൻ ഭായ്യയേ
 കൊണ്ടുപോയപ്പോളെങ്ങുപോയെൻറെബുദ്ധിയും * ബുദ്ധിമാന്മാര
 തിൻമുഖമുപായംചെയ്യുന്നുസഭാ ദൈവാധീനത്തിലാകുന്നതുകാൽസാ
 മ്യംസഭാഭവം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

തുരുവിൻസാർഥമാംസത്യവാക്കുകേട്ടുശചീപതിവിധിയേഴ്ത്തരണം
 പ്രാപിച്ചറിയിച്ചാൻനമിച്ചുടൻ: * 'പിതാമഹ! സുരാദ്ധ്യക്ഷ! മഹിഷാസു
 രനെന്നവൻ എൻസപ്തംകയ്ക്കുലാക്കാനായ് ചെയ്തിടുന്നബലോദ്യമം *
 രണശ്രമരതാമരദുരൈത്യവീരരശേഷവും പോരിനാശിച്ചവൻത
 ഞൻറെസത്യത്തിൽചെന്നുചേർന്നതേ * നിൻസമീപത്തിലതിനാവേറെ
 പ്പെടിച്ചവന്നുത്താൻ സർവ്വജ്ഞൻനീമഹാപ്രാജ്ഞൻസഹായംചെയ്തി
 ടേണമേ'.

ബ്രഹ്മാവുപറഞ്ഞു.

വേഗത്തിൽനമ്മെമെല്ലാരുംകൈലാസത്തിന്നുപോയിടാം മുന്നി
 ടുകൊണ്ടാശിവനെപ്രാപിക്കാംബലിചിഷ്ണവേ * പിന്നീടുദേശകാല

അളോത്താലോചിച്ചുദേവകൾ ഏല്ലാവരുംചേർന്നുകൂടിപ്പോർചെയ്തീ
 കാശംചീപതേ! * ബലാബലമറിഞ്ഞിടാതവിവേകത്തൊക്കൊത്തുമേ
 സഹായത്തേപ്രവർത്തിക്കുന്നവ.നന്ദാമയോഗതി.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അതുകേട്ടിന്ദ്രനുംലോകപാലനുംകൊടുക്കുവേ വിധിയേമുമ്പിലാ
 കീട്ടുകൈലാസത്തിന്നുപോയിതേ * പ്രാപിച്ചശുഭവേദമെത്രം
 ചൊല്ലിപ്പകഴ്ത്തേ തോഷിച്ചശിവനോക്കൊത്തവൈകുണ്ഠത്തിന്നുപോ
 യവർ * ആവിഷ്ണുവേസ്മിത്വംകൊണ്ടുമെഴിച്ചിടം മഹിഷാസുര
 നിൽനിന്നുമുള്ളഭീതിയുണർത്തിനാർ * അവർഭയത്തേക്കേട്ടോതീദേവ
 നാരോടുവിഷ്ണുവും നമ്മൾക്കയുദ്ധംചെയ്തിടംകൊല്ലാമത്രൈവീരനേ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഇപ്രകാരംനിശ്ചയിച്ചാവിധിന്ദ്രമരിശങ്കരർ താന്താങ്ങൾക്കുള്ള
 താംവാഹനങ്ങളേറിഗമിച്ചതേ * ഹംസത്തിലേറിബ്രഹ്മാവാഗ്ഗന്ധ
 കുൽജനാദിനൻ ശങ്കരൻവൃഷഭേന്ദി കലിന്ദ്രനൊരാവതത്തിലും * മയി
 പിന്മേലാറുമുഖൻമഹിഷത്തികുലത്തൻ അവരസ്സേനയോക്കൊത്തുപ
 റപ്പെട്ടൊരുനേരമേ * മഹിഷനെറമിച്ചുള്ളസൈന്യവുംവന്നുകൂടി
 നാർ ദേവദാനവസൈന്യങ്ങൾക്കുണ്ടായ് വൻപോരുമപ്പൊഴേ * ശര
 ങ്ങൾ,വാളുകൾ,കുന്തം,വെണ്മഴുക്കളലക്കുകൾ ശ്രംഗം,ഗദാ,പട്ടിശ
 ങ്ങൾ,ശക്തി,ചക്രങ്ങൾ,തോമരം * മുൽഗം,ഭിന്ദിപാലങ്ങൾ,മുച്ച
 യേരുകലപ്പകൾ മററയുധങ്ങൾകൊണ്ടിട്ടുമന്യോന്യംപ്രഹരിച്ചവർ*
 ചിക്ഷുരാഖ്യൻഭൈരവസേനാനാഥനായിലേറിയോൻ താഡിച്ചാ
 നഞ്ചുണ്ടാണത്താലിന്ദ്രനേയാമഹാബലൻ* വേഗത്തിലിന്ദ്രവയേബാ
 ണമെഴുത്തുവൻ മാറിൽതാഡിച്ചുലംചന്ദ്രബാണംകൊണ്ടുമിട്ട
 കോടും * ബാണമേററൈസ്സേനാഥൻമുർച്ഛയാണാൻഗജോഘരി വ
 ഭ്രംവിട്ടാൻഗജത്തുമിടയിലെന്നേരമിന്ദ്രനും* വജ്രത്താൽമുറിവേററാ
 യോടിസ്സൈന്യത്തിലെത്തിനാൻ അതുകണ്ടിട്ടുമഹിഷൻബിഡാല
 നൊടുചൊല്ലിനാൻ: * 'വീര!നീചെന്നവെന്നാലുംമദമേറുന്നൊരിന്ദ്രനേ
 പാശിതൊട്ടുവാണോരേക്കൊന്നെന്നിരിക്കിലെത്തുക'.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അവനെറയാവാക്കുകേട്ടുബിഡാലാഖ്യൻമഹാബലൻ മരിച്ചൊ
 കാനയേറിപ്പോയ്നേരിട്ടാനവർകോനുമായ് * അവൻവരുന്നതേക്ക

ബുദ്ധോപിച്ചുദ്രേവനായകൻ വിട്ടാൻനൽസപ്പുതുല്യങ്ങളാകുംകൂടെത്തരം
 ണ്ടേ * തൻതാഴെത്താലവൻവേഗംപുറിച്ചിട്ടുശ്ശരങ്ങളേ പ്രവാരിച്ചാ
 നൻപതമ്പുകൊണ്ടുപോയതു നായകൻ * അതുണ്ണിനിന്നുംകോപാൽമു
 റച്ചിട്ടുശ്ശരങ്ങളേ പ്രഹരിച്ചാൻന പ്പുതുല്യങ്ങളാകൂതെശ്ശരങ്ങളാൽ * അ
 വയേദ്രാസവൻവേഗംശരമെയ്യുമുറിച്ചുതൻ ഗമകൊണ്ടുപോയതുവി
 ക്കയിലായൊന്നാടിപ്പുതേ * തൻകച്ചുലാനയടിയേറ്ററററമാത്തസ്വര
 തൊട്ടും വേഗംകേറങ്ങിത്താഡിച്ചബീഭീഷണമൈത്ര്യസേനയേ * പോ
 ിൽതിരിഞ്ഞൊടിയെത്തുന്നാനയേക്കണ്ടക്കൈത്യനും തേമിടേറിട്ടുപോ
 റിനായ്ദേവന്മാരോടെടുത്തുതേ * രഥത്തിൽപിന്നയംപറക്കുന്നവനേ
 ക്കണ്ടുവാസവൻ സപ്പങ്ങളേപ്പോലെയുള്ള കൂരമ്പുകളെയച്ചുതേ * അപ്പ
 നംകൂലനായ്ചെയ്താനഗ്രമാംബാണവൃഷ്ടിയ ജയേച്ഛയോടവർക്കുപോ
 ഉണ്ടായിപോരുമോരമായ് * ഇന്ദ്രനംഗ്ഗുരുതനേക്കണ്ടുകോപിച്ചുറററ
 തളന്നടൻ ജയന്തനേമുൻപിലാക്കിപ്പോർചെയ്താനവനോടടുൻമദമേ
 റുന്നൊരളെത്യന്തൻറമാറിൽജയന്തനും വലിച്ചുവിട്ടാൻതീണ്ണങ്ങളാ
 കുമഞ്ചുശരങ്ങളേ * അബ്ബാണമേററവരുടൻഭ്രമത്തിൽതന്നെവീണ
 പോയ് സുരൻതേരുപിൻതിരിച്ചുപോകുളവെട്ടുപോയിതേ * ബി
 ഡാലാഖ്യനതാംകൈത്യൻമുർച്ഛിമമുട്ടുപോകവേ പൊരുമ്പറമുഴക്ക
 ത്തൊടുണ്ടായ് വൻജയശബ്ദവും * നിവിമ്പരല്ലാംമോദിച്ചിട്ടുവർകോ
 നേപ്പകഴ്ന്നിനാർ പാടിഗന്ധവ്നാഗന്മാരാടിച്ചപ്പരന്മാരിമാർ * കോ
 പിച്ചാൻമഹിഷൻവാനോർജയശബ്ദശ്രവിക്കയാൽ ചൊല്ലിവിട്ടാറു
 ടൻശത്രുമദംപോക്കുന്നതാത്രേ * താമ്രരംബമുസൈന്യത്തോടെ
 ത്തിട്ടായുദ്ധഭൂമിയിൽ മോലമാഴിയിലെന്നോണംശരചഷ്ടംതുടങ്ങിനാൻ
 വരണൻപാശവുംകയ്ക്കൊണ്ടവിടേയ്ക്കു ത്തിവേഗമായ് പേർത്തിൽ
 കേരീട്ടനകനുംഭണ്ഡുകളൊണ്ടുവന്നതേ * ദേവാസുരന്മാർക്കുന്യായമ
 വിട്ടുണ്ടായ് മഹാരണം പരശപാശം,ശക്തി,ബാണം,വാളുലക്കുകുളാല
 യും * യുദ്ധൻകയ്യാൽവിടപ്പെട്ടഭണ്ഡഗുരുംതാമ്രഭാനവൻ അപ്പോ
 ക്കുളംവിട്ടൊരല്ലമിളകീലപരാക്രമീ* ആയുദ്ധഭൂമിയിൽതാമ്രൻവില്ലെടു
 ത്തുകലച്ചുടൻ ഇന്ദ്രൻതൊട്ടോക്കുനേർവിട്ടാൻകൂറ്റുമുത്തശരങ്ങളേ * ഭേ
 വന്മാരുംനില്ക്ക,നില്ക്ക,യെന്നോതിക്കൊണ്ടുരുഷ്ടരായ് കൈത്യരിൽ,ദില
 യിൽതേച്ചുദിവ്യബാണങ്ങളറംവിട്ടുതേ * സുരബാണങ്ങളേറററുമാഹി
 ച്ചാൻദാനവൻരണ കൈത്യസേനകളുംഭീത്യാമാമാകാരമുഴക്കിനാർ,

ശ്രീഭഗവതഃ അഞ്ചാംസ്കന്ധം

കൈത്യസൈന്യപരാജയം

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ആറാമദ്ധ്യായം

വൃന്ദേന്ദ്രപറഞ്ഞു.

താമ്രൻമൂർച്ഛിതനായപ്പോൾ കൃഷ്ണനായ് മഹിഷാസുരൻ വലുതാശ്ശി
 ഗഭയുകൊണ്ടുദ്രേവനാരോടെതു ഗുരുതേ * നിഖിമ്പരല്ലാംനിൽക്കട്ടെവ
 ധിക്കുംഗഭകൊണ്ടുഞാൻ കാക്കയെല്ലാംകൂടിയാലുംബലമില്ലെന്നുമൊട്ടു
 മേ * ഇതോതീട്ടുമദത്തോടൊത്താനയിങ്കലിരുന്നിടം ഇന്ദ്രനേട്ടുഭയാൽ
 വേഗമാറിൽതാഡിച്ചുവീഴ്ചാൻ * മുറിച്ചുനേട്ടേയോരവഭൂംകൊണ്ടി
 ടുവാസവൻ അവനേപ്രചരിപ്പാനായതിവേഗമടുത്തുതേ * പ്രഭയേറും
 വാളുമായിക്കോപത്തോടാമഹാസുരൻ അടുത്താൻവീരനാമിന്ദ്രൻത
 നേവെട്ടുവരിന്നുപോൽ * അവർക്കുണ്ടായുടൻയുദ്ധംസർവ്വലോകഭയങ്കരം
 മുനിമാക്കുംവിശ്വയമാതോരോമട്ടായുധങ്ങളാൽ * പ്രയോഗിച്ചാൻമഹാ
 ദൈത്യൻ, ലോകമെല്ലാംമുടിയിട്ടും മുനിമാക്കുംമോഹമേകശാംബരീമാ
 യയേയുടൻ * അതുപോലുണ്ടുവത്തോട്ടുമായുധത്തോടുകൂടിയും കാണപ്പെ
 ട്ടുഭവദസെന്ദ്രാമദ്വിക്ഷംകോടിദൈത്യരേ * ഉമ്പർകോൻമഹിഷൻത
 നെറുമോഹമേകുന്നമായയേ കാഞ്ചയാലത്തുതത്തോട്ടുംഭൂപീഡിതനാ
 യിതേ * കബേരനും, വരണനും, യമൻ, സൂര്യൻ, മനിയും ശീതരശ്മിയു
 മുള്ളുംഭൂപീഡിതരായുടൻ * വാനോരെല്ലാംമോഹിതരായോടിപ്പു
 വാൻതുടങ്ങിനാർ ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശരേനനായ് നൂറ് ചാരുടനേയവർ *
 ഹാസ്യ, താക്ഷ്യ, വൃഷാഭ്രവരായിനല്ലായുധത്തോടും രക്ഷിക്കാൻവന്നവി
 ടയാബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരം * മോഹിനിമായയേക്കണ്ടിട്ടുപലിക്കുസുഭർ
 നം വിട്ടാൻവിഷ്ണുവതിൻകാശിനശിപ്പിച്ചാശ്ശാചാര്യേ * സ്തംഭിസ്ഥിത്വ
 ന്തകൽത്താക്കളവരേക്കണ്ടുപോരിനായ് ഓടിപ്പൊന്നാനമഹിഷനുംപരി
 ഘത്തേലുരിച്ചുടൻ * മഹിഷാഖ്യൻമഹാവീരൻചിക്ഷാൻസൈന്യനാ
 മനും ഉഗ്രാസ്ത്രംഗ്രവീർച്ചാഖ്യൻതാനുംയുദ്ധത്തിനോടിനാർ * ത്രിനേത്ര,
 നസിലോമാവും, ബാഷ്പളാ, സ്വകദൈത്യരും മഹാനേകദാനവരുംപോ
 രിന്നവിടെയെത്തിനാർ * സന്നദ്ധരായ് വില്ലെടുത്തുതേരിലേറിമലരൈതാ
 ടും ചെന്നായ്ക്കുൾപയ്ക്കുടികളേപ്പോൽവാനോരേവളഞ്ഞുതേ * പിന്നെ
 ബ്രാണങ്ങൾവെട്ടി ചാർമദത്തോടൊത്തദാനവർകൊല്ലാനിച്ഛിച്ചുപ്രകാ
 രാവിണ്ണോരുംശരമെയ്തേ * അന്ധകൻവിഷ്ണുവോടേററു, തേച്ചവൻമുച്ഛി
 യുള്ളതായ് വലിച്ചു, വിഷമുള്ളുക്കുറീട്ടുമഞ്ചമ്പുവിട്ടുടൻ * രിപുനാശനം

നാംവിഷ്ണുവവയോവാനിൽവച്ചുതാൻ മുറിച്ചുനുകളാലഞ്ചുശരംപിന്നയു
 മെയ്യുതേ * ഉലക്ക, വാൾ, ശരം, ചക്രം, മഴു, വേൽ, ഗദകൊന്ദമേ ഹരിയും
 ദൈത്യന്മാരമ്മിൽചെയ്താർപോരതിഘോരമായ് * ഒരൻപതുഭിന്നം
 പോരീഹരിയന്ധകർതമ്മിലായ് രോമാഞ്ചമേകംതുളുമായയുദ്ധംന
 ടത്തിനാർ * ഇന്ദ്രൻബാഷ്പജനം, അഭ്രൻതാനുമഹിഷദൈത്യന്മാർ കാ
 ലൻ, ത്രിനേത്രനും, ശ്രീഭൻ, മഹാഹനുവുമങ്ങനേ * പ്രചേതാ, വസിലോ
 മാവുന്തമ്മിൽപോർചെയ്തുഘോരമായ് ഹരിവാഹംഗരുഡനേന്ദ്രഭ
 യാൽത്തച്ചാനവൻ * ഗദയേററുതളിന്നുംഗമല്ലാം, നിന്നേങ്ങലോട
 വൻ ഹമാബലൻഗരുഡനേന്ദ്രവനായകനാഹരി * വലങ്കയ്യാൽത
 ലോടീട്ടങ്ങാശപസിപ്പിച്ചുനിൽതിനാൻ ശാങ്മാവിൽവലിച്ചിട്ടുബഹു
 ബാണങ്ങളുതുകിനാൻ * അന്ധകൻമീതിലായ്കൊല്ലാനാഗ്രഹിച്ചജ
 നാർദനൻ കൂരവെയ്യവയോയെല്ലാവെണ്ഡിച്ചിട്ടന്ധകാസുരൻ * കോ
 പിച്ഛാവിഷ്ണുവിൽവിട്ടാൻമുച്ചയുള്ള നപതമ്പുകൾ ആനല്ലമ്പുകളേ
 വേഗമുറിച്ചിട്ടുജനാർദനൻ * സുദർശനംസഹസ്രാർചക്രംവേഗമയച്ചു
 തേ തൻചക്രത്താൽഭൂരവചുതടുത്തിട്ടതിനേയവൻ * വാനോരെമോ
 ഹിപ്പിക്കുംപോൽനന്നായൊന്നലറിടിനാൻ ദേവന്മാർവിഷ്ണുവിന്നുള്ള
 ചക്രംനിഷ്പചമാകയാൽ * ഭുവിച്ഛാ, രസുന്മാരുംസന്തോഷിച്ചാരതേത
 രം ഭുവിച്ഛിടുംസുരന്മാരേക്കണ്ടുടൻവാസുദേവനും * കൌമോദകീഗ
 ഭയമായ്ദാനവൻനേക്കുപാഞ്ഞുതേ മായാവിവനേത്തച്ചാൻവേഗ
 മോടജനാർദനൻ * ഗദയേററവനുംമോഹിച്ചിട്ടഭൂമിയിൽവീണുപോ
 യ് ആവിധംവീണൊരവനേക്കണ്ടുകോപിച്ചു, ലച്ഛയാൽ * വിഷ്ണുവി
 ന്നുംഗീതിനരുകീടെത്തിനാൻമഹിഷാസുരൻ കോപിച്ചെത്തുമഹിഷ
 നേക്കണ്ടിട്ടബ്ഭഗവാൻഹരി * ദേവന്മാർക്കുസുഖംനൽകുന്നൊരുത്താ
 ണൊലിചെയ്യുതേ ശരവഷ്ടമുതലെയ്താനടൻമഹിഷനിൽഹരി * അ
 വൻമുറിച്ചാനവയേറ്റുരത്താൽവാനിലെത്തവേ അന്യോന്യംഭയമേകു
 ണപോരവർക്കുഭവിച്ചുടൻ * മഹിഷനെൻറതലയ്ക്കൊന്നുതച്ചാനേന്ദ്രഭയാൽ
 ഹരി തലയ്ക്കായടിയേറിട്ടുവീണവൻമനിൽമൂർച്ഛയാൽ * ഹാഹാശ
 ബ്ധംകേമമായിട്ടുണ്ടായസുരസേനയിൽ മോഹാലമ്പുംഗീൻവേഗമെഴീ
 ററാൻമഹിഷാസുരൻ * ഇരുമ്പുലക്കുപുണ്ടൊന്നുതച്ചാൻവിഷ്ണുശിരസ്സി
 ലായ് അടിയേററുടനേവിഷ്ണുവിന്നുമൂർച്ഛുവേിച്ചുതേ * മൂർച്ഛിച്ചുവിഷ്ണു
 വേത്താർക്കുഗൻപോരിൽനിന്നങ്ങുകൊണ്ടുപോയ് വിഷ്ണുവമ്മട്ടുപോയ്

പോളിന്ദ്രൻതൊട്ടുള ദേവകൾ * ഭയപ്പെട്ടാരഴലൊടുകൾത്തൊഴുവാ
ഭൂമിയിൽ കരയുസ്മരേക്കണ്ടുതുലകയ്ക്കൊണ്ടുശങ്കരൻ * വേഗംമ
ഹിഷണോദേറുകത്തിനാൻകോപമൊത്തവൻ വേലെടുത്തതിശുദ്ധ
ത്തേമുറിച്ചാമഹിഷൻബാൽ * ശിവൻറമാറിൽചാണ്ടിട്ടുടൂണൊ
നാലറിടിനാൻ അതുമാറിൽപതിച്ചിട്ടുംഭവിക്കാതെമഹേശ്വരൻ *
തിശുദ്ധത്താൽകത്തിയൊന്നുകോപത്താൽകണ്മുഖനടൻ ദുഷ്ടനാം
ഭൈത്യനോദേറശിവനേക്കണ്ടുവിഷ്ണുവും * പ്രഹരത്താലാണ്ടുർപ്പവി
ട്ടിട്ടുടനവന്നതേ ഹരിശങ്കരരൊന്നിച്ചുവന്നതുകണ്ടുദാനവൻ * യുദ്ധ
കാമർ,മഹാവിരർ,ചക്രതുലധരർ,വരർ അവർവന്നതുകണ്ടിട്ടുകോപി
ച്ചാൻമഹിഷാസുരൻ * അവർക്കുനേരേപോരിനായ്ചെന്നാനപ്പോൾമ
ഹാഭുജൻ പോത്തിന്റെറവടിവായ് വാലുംകടത്തുംകൊണ്ടുഘോരമായ്
വാനവർക്കുഭയംനരകഘോരശബ്ദമുഴക്കിനാൻ കൊമ്പുംകലുക്കി,മേ
ഘവോലുടലാണ്ടോൻഭയങ്കരൻ * അടഞ്ഞറിഞ്ഞാൻവലിയഗിരിശ്രം
ഗങ്ങളുകൊമ്പിനാൽ അഭൈത്യനേക്കണ്ടുമഹാവിരഭദ്രവനായകർ *
ഭയങ്കരതാംബാണവർഷംചെയ്താരുവൻറമേൽ ഹരിയുഹരനംബാ
ണംവെട്ടിക്കുന്നതുകണ്ടവൻ * എറിഞ്ഞാനദ്രിശ്രംഗത്തേവാലാൽ ചു
ററീട്ടുഘോരമായ് ആപ്പുവർത്തിൻവരവസ്സാതപതാംപതികണ്ടുടൻ *
ആറായ്ഖണ്ഡിച്ചമ്പുകുളാ,ലയച്ചാൻചക്രമപ്പൊഴേ വിഷ്ണു ചക്രംസഹി
ക്കാഞ്ഞുമോഹിച്ചാൻമഹിഷൻരണേ * എഴുന്നേറാനടൻതന്നെമനു
ഷ്യാകൃതിയോടവൻ മലപോലെമഹാഘോരൻകയ്യിൽഗഭധരിച്ചവൻ *
വാനോർക്കുഭയമേകമ്മട്ടവറീമേഘമെന്നപോൽ ഭഗവാനതുകേട്ടിട്ടശ്ശ
ബ്ദത്തിന്നൊത്തുഘോരമായ് * സ്വരാസസ്വരമായ്നല്ലപാഞ്ചജന്യമു
ഴക്കിനാൻ അശ്ശുഖലപനിയാൽഭൈത്യരല്ലാംവേടിചിതേററവും *
തപസ്സേറുന്ദുഷികളുംവിണ്ണോരുംമോദമാണ്ടുതേ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ദേവസൗരയുദ്ധം.

ആറാമദ്ധ്യായം.

— ൧൧ —

ഏഴാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പാഞ്ഞു.

ഉടനേമഹിഷൻകണ്ടുട്ടുവിചിത്രനഭൈത്യരേ പോത്തിന്റെറതു
പ്രവിട്ടിട്ടുതീർന്നൊരുമുഗേന്ദ്രനായ് * ഉച്ചത്തിലലറിസ്സന്ധരോമ

ഞ്ഞെവിടുത്തവൻ നഖങ്ങളുകാട്ടിബുദ്ധിയേകിച്ചാടിനാൻദേവസേന
 യിൽ * നഖങ്ങളാൽകീറിരക്തമണിയിച്ചാൻസുപണ്ണനേ കീറിനാൻ
 വിഷ്ണുവിൻകൈ,തൻനഖംകൊണ്ടിട്ടുകേസരീ * അതുകണ്ടാവാസുദേ
 വൻചക്രംകയ്ക്കൊണ്ടുതൽക്കുണം കൊല്ലുവാനാശയാനന്നായടുത്താൻ
 കോപയുക്തനായ് * സുഭഗ്നംമഹിഷനിൽപ്രയാഗിച്ചുടനേയവൻ
 ബലമേറുന്നപോത്തായ്ക്കൊമ്പുകൊണ്ടെറിവിഷ്ണുവേ * വാസുദേവ
 സമാധൈരൂമാറിലേറുതളുന്ന്ടൻ വൈകുണ്ഠലോകമതിനായോടിനാ
 നതിവേഗമായ് * വിഷ്ണുവമ്മടുപോയപ്പോൾഭയത്തോടൊത്തശങ്കരൻ
 അവലുനവനെനോത്തുകൈലാസത്തിന്നുപോയിതേ * ബ്രഹ്മാവുംഭ
 യമോടപ്പോൾസത്യലോകത്തിലെത്തിനാൻ വഭ്രംകൈക്കൊണ്ടുദേ
 വേന്ദ്രൻകരുത്തൻനിന്നുപോരതിൽ * ധൈര്യത്തോടാവരണനുംവേലു
 മേന്തിട്ടുനിന്നതേ കാചനംഭണ്ഡമായ് പോരുചെണ്ണാനായിട്ടൊരുങ്ങി
 നാൻ * പിന്നീടുവൈശ്രവണനുംതാല്പുത്രപ്പെട്ടുപാരിടാൻ അഗ്നിയും
 വേലുമായ് യുദ്ധഞ്ചെണ്ണാനാസക്തനായിതേ * ദൈത്യന്ദ്രേഷൻമഹിഷ
 നേക്കണ്ടിട്ടാചന്ദ്രസൂര്യരും യുദ്ധഞ്ചെണ്ണാൻനിശ്ചയിച്ചുനിന്നാരൊന്നി
 ച്ചുചേർന്നു * ഇരുവേളയിൽദൈത്യസൈന്യംകൂരസപ്തഭുവനപോല
 വേ ശരജാലഃഘ്നേക്കാപാൽവെട്ടിച്ചുകൊണ്ടടുത്തതേ * പോത്തിൻറ
 വടിവായ് നിന്നാനുടനേദൈത്യരാജനും ദേവാസുരപ്പടകൾതൻശബ്ദ
 മുണ്ടായികേമമായ് * മന്നിലുണാണിലുശബ്ദമുണ്ടായിടിയൊടൊപ്പ
 മായ് ദേവാസുരപ്പടകൾതൻഘോരമായുള്ള സംഗരേ * അടുത്തെറി
 ണ്ണാൻമഹിഷൻഗിരിശ്രംഗങ്ങളുകൊമ്പിനാൽ ഭണ്ഡിച്ചാൻദേവസം
 ഘത്തേമകൊണ്ടുമടിച്ചവൻ * കളമ്പുകൊണ്ടുമുണ്ണുവാനോരേവാൽ
 കറക്കിയും ഭണ്ഡിച്ചാൻകോപമോടാവിസ്തയംചേർന്നാണവൻ *
 ഉടനേദേവഗന്ധർവ്വന്ദ്രപണ്ണഭയന്നുപോയ് മഹിഷാസുരനേക്കണ്ടി
 ട്ടോടിനാൻദേവനായകൻ * ഇന്ദ്രാണീപതിയാമിന്ദ്രൻപോക്കുളംവിട്ടു
 പോകവേ കുബേരൻ,പാശിയമനും,ഭയപ്പെട്ടുഗമിച്ചതേ * മഹാജയ
 മിതെന്നോത്തട്ടെന്തൻതൻപുരമാണ്ടുടൻ പോയശ്ശകുൻവെടിഞ്ഞു
 ള്ളൊരൈരാവതഗജത്തൊടും * ഉച്ചൈത്രവസ്സൊടുസൂര്യൻതൻതൻ
 സൂരഭിയോടുമേ പിന്നെത്തൻസേനയോടൊത്തുവാതിലെത്താൻനിന
 ചുവൻ * സ്വഗ്ഗ്വലോകത്തിലെത്തിട്ടുപേഗമാമഹിഷാസുരൻ വാനോർ
 ഭയന്നുപേക്ഷിച്ചുസുരരാജ്യംഗ്രഹിച്ചതേ * അപ്പുണ്ണാമുമാമിന്ദ്രാസന

ത്തിൽക്കുറിവാണവൻ വിണ്ണൊക്കെയും പടനോറുംതെന്തൊരുനായകനാക്കി
നാൻ * നൂറുവത്സരമീവണ്ണയുദ്ധമെഴുതിട്ടുപോയതായ് മരണമെന്നമ
ഹിഷൻപ്രാപിച്ചൊന്നെന്തൊരുപദം * അതൻവൻപീഡയാൽസ്വർഗ്ഗം
വിട്ടുപോയ് വിണ്ണൊക്കെയും ഈവണ്ണവളരെക്കാലമെത്താൻതാമ
തോരമേ * തളിർന്നൊരുമനേരമാത്രയിച്ചാർവിരിഞ്ഞ് നേ പ്രജാപ
തിജഗന്നാഥൻ, രജാപ്രസാദൻ, ചതുർമുഖൻ * പത്മാസനൻ, വേദഗ
ർഭൻ, വേദവേദാന്തപാരഗർ തൻപുത്രർശാന്തരായുള്ള മരീചിമുനീന്ദ്ര
യം * സിദ്ധഗന്ധർവ്വകളും ചുറ്റും സേവിച്ചിരിപ്പവൻ ദേവദേവൻവി
ധാതാവേസ്തുതിച്ചാർഭീതിയോടവർ.

ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു.

സ്വർഗ്ഗം വെടിഞ്ഞപ്പോൾ മാണുസരിൽ മടങ്ങി - 1 പ്പാക്കുന്നമോഹാഹ
കളാണുസരൻ. 2 മിത്തം 1 കണ്ടിട്ടു സ്വരരേ, യജ്ഞനാത്തിയെല്ലാം 1
പോക്കും വേദാനുകമ്പനവർത്തിക്കുമുലം? 1 സാരാപരായശതമൊ
ത്തൊരുപ്പുപുത്ര - 1 നാരോപിതാവുകമ്പനവർത്തിക്കുമുലം? 1
ഈവാനവർത്വപദം ബുദ്ധിജ്ഞാതൻ - 1 മിന്നെന്തിനീയസുരപീഡി
തരേവെടിഞ്ഞു? 1 അമരഭവനമെല്ലാം മാനവൻ വാണിടന്നു - 1 ദിവി
രാമമുഖഭാഗം കയ്യാലാക്കുന്നതായ് 1 സുരവരതരുപ്പുപ്പുച്ഛിടുന്ന
ദൂരത്മാ - 1 വവനസുരഭിതാനം ചൊല്ലിക്കൾപ്പെടുന്നു 1 അശേഷ
കാർയ്ജ്ഞാനിത്തന്നീയവൻ 1 വിവേചിതജ്ഞാനമതാലശേഷവും 1
കഥിപ്പതെന്തിന്നവർകാരുമുള്ളതും 1 പദപ്രയത്തിൽ നമിച്ചിടുന്നു
തേ 1 നിമിത്തമെന്തെന്നാക്കിക്കിലാക്കെവ - 1 നപദ്രവിക്കുന്നതി
പാപിയശ്ശൗൻ 1 അനേകമതിൽ ദുഃഖമിന്നരക്കിതാ - 1 വിവർക്കി
താൻ സുഖമേകണം വിഭോ! 1 അല്ലകിലദ്രവമഹാഗ്നിയാറാവൻ 1
പോരുന്നൊരാശ്ശരണം ഗമിപ്പതും 1 പ്രജേശ, നിഷ്ഠൻ, വിധി, യാത്ര,
നവ്യയൻ 1 വിരിഞ്ഞ് നാനിന്നെവെടിഞ്ഞുവാനവർ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നുവാഴ്ത്തിട്ടു ദേവന്മാർ നമിച്ചാർവിരിഞ്ഞ് നേ തൊഴുകത്തോടു
മെല്ലാം മഹാബലമേറുമെന്തൊരു * ദുഃഖിക്കുന്നവരേക്കണ്ടിട്ടു നേയ
പ്രിതാമഹൻ സുഖമുണ്ടായിടും മതിൽ ചൊല്ലിനാൻ നല്ലവാക്കിനേ.

ബ്രഹ്മാ പറഞ്ഞു.

എന്തു ചെയ്തു സുരന്മാരേ! മഹിഷൻ മരഗവിതൻ സ്രീവദ്യന

പ്രപഞ്ചമുൻകൽവ്യാപിനെയെന്നതിൽ * ദേവന്മാരൊക്കെയുംനല്ല കൈലാസാദ്രിഷ്ടപോയിടാം കാശ്ചുങ്ങരംകുമിട്ടക്കേറുംശിവനേമുൻനടത്തിനാം * ജനാർദ്ദനൻവസിക്കുന്നവൈകുണ്ഠത്തിന്നുപോകണം നന്നായെല്ലാവരുംചെന്നീക്കാൽപ്പാലോചനചെയ്യണം * എന്നോതിയന്നമേറീട്ടുകാൽഗൗരവമോത്തജൻ ദേവന്മാരേപ്പിന്നിലാക്കിക്കൈലാസത്തിന്നുപോയിതേ * പ്രാനംകൊണ്ടുടനേദേവന്മാരൊടൊത്തിട്ടുപത്മജൻ വരവുകണ്ടുള്ളിൽനിന്നുംവെളിയിൽവന്നശങ്കരൻ * ബ്രഹ്മേശ്വരൻകണ്ടിട്ടന്യോന്യമഭിവാദ്യനടത്തിനാൻ വാനോരെല്ലാംനമിച്ചിട്ടുതുഷ്ടരായി ബീഭൃഷൻ * വൈദ്യരെയൊസന്നമനംനമിക്കീദേവന്മാർക്കുമഹേശ്വരൻ അവരെല്ലാമിരുന്നപ്പോൾതാനുംതൻപീഠമാണ്ടുതേ * ബ്രഹ്മാവിനോടു കൂൾലംചോദിച്ചിട്ടുവൃഷഭപാദജൻ ദേവന്മാരോടുചോദിച്ചാനവിടെത്തിയകാരണം.

ശിരസ്സൻപറഞ്ഞു.

ഇവിടെനിന്നുവന്നിന്ദ്രൻതൊട്ടുവാനോരൊടുവിധേ! മഹാഭാഗൻഭവാൻചൊല്ലുകതിനുള്ളൊരുകാരണം.

ബ്രഹ്മാപറഞ്ഞു.

ഇതഗ്നിമുൻസുരേശാന!മഹിഷാസുരപീഡയാൽ ഗുഹതോറുംനടക്കുന്നതുമ്പെട്ടിന്ദ്രനോടുമായ് * യാഗംഭജിപ്പോൻമഹിഷനവുണ്ണമറുക്കെന്ത്യരും ദിക്പാലരുംഃഖിതരായ് എന്നേവന്നാശ്രയിച്ചതേ * ഞാൻകൊണ്ടുവന്നിങ്ങവരേക്കാൽത്തിൻഗൗരവത്തിനാൽ ദേവകാൽമിതിനീശൻനീയുക്തംപോലെചെയ്യുക * നിൻകലാക്കീദേവകൾതൻഭാരത്തേഭൂതഭാവന!

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഇമ്മട്ടവൻവാക്കുകേട്ടുവിരിച്ചുകൊണ്ടുശങ്കരൻ മുദ്രവായുള്ളൊരീവാക്യബ്രഹ്മാവിനൊടുചൊല്ലിനാൻ.

ശിരസ്സൻപറഞ്ഞു.

ഭവാൻതാൻചെയ്തതികാൽപ്പരംപണ്ടുകൊടുക്കയാൽ വാനോക്കനത്ഥമായ് മേലാലേത്തുവെയ്ക്കേണ്ടതുംവിഭോ! * ഇവണ്ണബ്രഹ്മവാൻ,ശ്രരൻ,സർവ്വദേവയെപ്രദൻ മഭിച്ഛാ,നവനേക്കൊൽവാനേതു നാരിസമത്വയാം * എൻഭായ്നിൻവല്ലഭയുംപോരിനായ് പ്പോകയില്ലെടോ! പോയാലുമവരെവണ്ണപോർചെയ്തുംഭാഗ്യശാലികൾ? * ഇന്ദ്രാണിയുംമഹാഭാഗ!യുദ്ധത്തിന്നുസമത്വതാൻ വേറെയാക്കണ്ടുസാമ

ത്വംകൈര്യവാനപ്പാപിമത്തനേ * എൻമതംകേൾക്കുന്നതന്നെഹരി
യേച്ചെന്നവാഴ്ത്തിനാം ഉണർത്തിദ്രേവകാർത്തിന്നുസാഹിപ്പിക്കണമേ
ണം * മതിമാന്മാരിലൊന്നാമൻകാർത്ത്യംസാധിപ്പവൻഹരി അദ്ദേഹ
ത്തോടുചേർന്നിട്ടുകാർത്ത്യംലോചനചെയ്യണം * വിസ്താരബലിമാൻവിഷ്ണു
വിക്കാർത്ത്യംസാധ്യമാക്കിടും.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഭദ്രവാക്കിതുകേട്ടിടുമ്പ്രഥമാദി.സുരസത്തമർ അറുണ്ണന്തന്നെയെ
ന്നോതിയെഴീറുരുദ്രനോടുമായ് * വാഹനങ്ങളിലേറിട്ടവൈകുണ്ഠ
ത്തിന്നുപോയവർ കാർത്യസാധ്യംവരുന്നല്ലശകനകങ്ങളുഷ്മരായ് * ശു
ഭംചൊല്ലുമന്ദവായുവുണ്ടായിമണമോടുടൻ വഴിയെല്ലാംപക്ഷികളുംശ
ബ്ബി ചൂനല്ലവാക്കുകൾ * ഇരുളെന്യേദിക്കുകൾവാനമപ്പോരതെളിഞ്ഞു
തേ വാനോർതന്നായാത്രയിങ്കൽശുഭമായ് തീർന്നുസർവ്വം.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

പ്രകേഷംസംഗമനം

ഏഴാമദ്ധ്യായം

എട്ടാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

വേഗമെത്തിട്ടവർക്കുണ്ടാർവൈകുണ്ഠംവിഷ്ണുപാലിതം സർവ്വശോ
ഭയെഴുന്നാനാഗ്രഹംശോഭിച്ചിടുന്നതായ് * കളംസരസ്സുനദിയുചേ
ന്നാനന്ദംകൊടുപ്പതായ് സാരസംകോകിയനങ്ങളുതംഭ്രുകീട്രമ്യമായ്
ചമ്പകാശോകകൽമാരാദികളോടൊന്നായ് ഇലഞ്ഞിയമ്പഴം
പിച്ചിതിലകാദികൾമൃഗ്നതായ് * പിതൃസന്നാദമോടൊന്നുമയിലുംചേ
ന്നുഭംഗിയായ് വണ്ടിൻശബ്ദംനിറഞ്ഞുള്ള നല്ലാശമങ്ങളൊത്തതായ് *
സുനന്ദനന്ദനർതൊട്ടപാഷ്ഠന്മാർസ്തുതിപ്പതായ് അനന്യചിത്തരായു
ള്ള ഭക്തരുംവാഴ്ത്തിടുന്നായ് * തങ്കച്ചിത്രങ്ങൾശോഭിക്കുന്നതമേകളുള്ള
തായ് മേഘംചൂടുന്നല്ലസത്തങ്ങളുമെങ്ങുനിറഞ്ഞതായ് * ദേവഗന്ധ
വർചാഭോജപ്ലരസ്രീകൾകളിപ്പതായ് ശാരീരഗുണമേറുന്നൽകിന്നരർ
പാടിടുന്നതായ് * ശാന്തരാംമുനിമാരെല്ലാംവേദഞ്ചൊല്ലിസ്തുതിപ്പതാ
യ് സുകതസ്തുതികൾകൊണ്ടിടുംപുണ്ണമായ്, ഹരിമന്ദിരം * വിഷ്ണുവിൻ

ഗ്രാമമാണ്ടിട്ടുപണ്ണിക്കോൽപൂണ്ടുസന്ദർശനം, വിജയനീ, ദ്വാരപാലരേക്കുണ്ടുവർ: * 'വിഷ്ണുവേക്കാണമതിനായി ബ്രഹ്മശാലികൾ വാതലിൽ വന്നുനിൽക്കുന്നതായ് നിങ്ങളൊരാൾ പോയറിയിക്കണം'.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ആവാക്കുകേട്ടുവിജയൻ വിഷ്ണുസന്നിധിയാണ്ടുൻ ദേവന്മാർ വന്നു നില്ക്കുന്നതായ് നമിച്ചറിയിച്ചുടൻ.

വിജയൻ പറഞ്ഞു.

ദേവദേവ! മഹാരാജ! ഭാനവാരേ! രമാപതേ! പടിയിൽ വന്നു നിൽക്കുന്നതുവാനോരെല്ലാം മഹാപ്രഭോ! * ബ്രഹ്മരൂപഭാവമുണ്ടാകാല നഗ്നിയുമുണ്ടനേ കാണാനാശിച്ചവർ നിന്നേവായ് നൂതവേദവാക്കിനാൽ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വിജയൻ തൻവാക്കുകേട്ടാലക്ഷ്മീവല്ലഭനോഹരി ബഹുതാൽപര്യമായ് വേഗം ഗ്രാമം വിട്ടാണ്ടു, വിഷ്ണുരേ * തളൻപടിയിൽ വാഴ്വാണോരേ. ചെന്നുകണ്ടുൻ മോദിപ്പിച്ചാഴ്വിതരേ പ്രീതിയേറുന്നനോക്കിനാൽ. ദേവദേവൻ വിഷ്ണുവിനേ നമിച്ചാസ്സരരൊക്കെയും വേദനിശ്ചിതനാദൈവവരിയേ സ്തുതിചെയ്തതേ.

ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു.

സൃഷ്ടിസ്ഥിതി ന്നങ്ങൾ ചെയ്തും ദേവദേവ! ജഗൽപതേ! വിഷ്ണോ! ഭയാബ്ധേ! പാലിക്കശരണാഗതർ തങ്ങളേ.

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

ആസനങ്ങളിൽ വാണാലും വാനോരേ! ക്ഷേമവാർത്തയേ ചൊന്നാലും, നിങ്ങളെല്ലാം ചെന്നുനിന്നായിട്ടുവന്നതും? * ചിന്തയ്ക്കുവശമായ് ഭീനമായിട്ട് വിപ്ലവത്തെ നിയായ്? ബ്രഹ്മശങ്കരരോടൊത്തു, വേഗകൊയും കഥിക്കുവിൻ.

ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു.

അസാധ്യനധികം ദുഷ്ടൻ വരുകൊണ്ടു മരിച്ചവൻ പാപിയാമഹിഷൻ മൃലംഭങ്ങളുൾപിരിയായിതേ * ബ്രാഹ്മണൻ ചെയ്തിടയാഗഭാഗമെല്ലാമവനുതാൻ ശിരസ്സുളളിൽ വാനോരെയെന്നു തെത്താട്ടും. ബ്രഹ്മാവിൻ വരാനത്താലവൻ ഭയജനായ് ഹരേ! ശരണം പ്രാപിച്ചു നിന്നേയതിനാൽ കാര്യം ഗൗരവായ് * കരകേറാൻ നീ സമർത്ഥൻ കൈതൃമാനായിത്തവൻ അവൻ തൻ വയോപായമോക്കു നീ ഭാനവാന്തക! പൃഷ്ഠന്മാർ വധിക്കില്ലെന്നവനേകീ വരം വിധി പോരിലുദാത്തനേക്കൊല്ലാൻ

തക്കനരിയതാരുവാൻ? * ഉമാ, വാണീ, ശരീ, ലക്ഷ്മീ, യാർസമത്വധിഷ്ടവാൻ? ഏകാമിഷൻതൻറവരദാനബലത്തിനാൻ * വധത്തിൻകാരണംബുദ്ധികൊണ്ടുചിന്തിച്ചുവിണ്ണർതൻ കാൽക്കളെല്ലാം സാധിക്കുകതവത്സലനീവിഭോ!

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ആവാക്കുകുടവരൊടായ് ചിരിച്ചുണ്ടാതിനാൻഹരി: 'ചണ്ടുവൻപോരുനാഞ്ചെയ്യവെന്നിട്ടുംചത്തതില്ലവൻ * ഇന്നുവാനവർത്തനം ശരായിരൂപതുണയത്താളം ഉണ്ടായാലൊരുപരംപോരിലവനേക്കൊന്നിട്ടുംബലാൽ*ബഹുമായാവിമഹിഷൻചരക്കൊണ്ടുമദിച്ചവൻ നമ്മൾ ശക്യാശമാന്നാരിയവനേക്കൊല്ലുവാൻമതി * സ്രീകളോടൊത്തുതേജോശങ്ങളേപ്രാർത്ഥിക്കുമമളം അത്തേജസ്സുകളൊന്നിച്ചിട്ടൊരുസുന്ദരിയാകുവാൻ* ആർതുകുടങ്ങിനാമെല്ലാംതിശ്രുചാലികളായിട്ടും ദിവ്യായുഷങ്ങളേയെല്ലാമവൾക്കായിക്കൊടുക്കണം * സർവ്വതേജസ്സാടുംകൂടിസ്സർവ്വായുവുമാണ്ടവൾ ഏകപാപമദിച്ചുള്ളോരവനേനിഗ്രഹിച്ചിട്ടും'.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഇതുവിഷ്ണുവര്യൻപോൾബ്രഹ്മവക്ത്രത്തിൽനിന്നുതാൻ അതി ഏകഹമാന്തേജഃപുംജതാനേഭവിച്ചതേ * അല്പാതനുപുല്ലമുണ്ണാരശ്മിശ്രുട്ടംവിളങ്ങിയും പുറപ്പെട്ടു, കണ്ടുവിഷ്ണുമഹാത്മാവായഭദ്രനും * വൻപന്മാരവർരണ്ടാളുംവിസ്മയിച്ചുധരാപതേ! ഹരദേഹമതിൽനിന്നുമുണ്ടായിബഹുവിസ്മയം * നോക്കാൻമേലാവെള്ളിനിറമുഗ്രംബഹുഭയകരം ദേവന്മാർക്കുതൂതംനരകനതുക്കൈത്ര്യക്കുളികിയും * രണ്ടാംതമോഗുണവോലെമലപോൽപോലാരൂപമായ് വിഷ്ണുദേഹത്തിൽനിന്നുത്യതേജോരാശിയതെന്നപോൽ * നീലമായ് സതപമയമായുണ്ടായ് പിന്നെമഹാലുതി ഇന്ദ്രനിൽനിന്നുടുത്തീടാൻവയ്യാത്തായ്വെളുപ്പമാം. * തേജസ്സെല്ലാഗുണത്തോടുംപുറപ്പെട്ടുനിറഞ്ഞതായ് കണ്വരൻവരണൻകാലനഗ്നിയിൽനിന്നുമങ്ങനേ * ചുഴ്വേവലുതായുള്ളതേജസ്സുണ്ടായിമനവ! മറുദേവകൾദേഹങ്ങളിൽനിന്നുംവിളങ്ങിട്ടും * തേജഃപുംജംപുറപ്പെട്ടുചലിച്ചുകൊണ്ടുകേമമായ് രണ്ടാംമഞ്ഞുമലയ്ക്കൊത്തദിവ്യതേജസ്സശേഷവും * കണ്ടിട്ടാമായവൻതൊട്ടവാനോരതുരുതമാണ്ടതേ ദേവന്മാർകണ്ടുനില്ലുപോൾതേജഃപുംജത്തിൽനിന്നുതാൻ * ഉണ്ടായതുരുതമേകുന്തശ്രേഷ്ഠയായൊരുസുന്ദരീ തിഗുണാഗ്രിമഹാലക്ഷ്മീസർവ്വദേവസമുജ്ജവാ * കയ്യിരൊൻപതെഴുരമുഗ്രാഗ്രിഗുണാവിശ്വ

മോഹിനീ വെൺമുഖാകൺകുപ്പേറ്റംചുവന്നധരപല്ലവം * ചുവന്നകൈത്തലംദിവ്യഭ്രൂഷണംപൂണ്ടുകോമളാ പതിനെട്ടുജന്മത്തോടുകൂടി രംകൈകളുള്ളവരും * ദൈത്യനാശത്തിനായ്തേജോരാശിയിൽനിന്നു ജന്മമായ്.

ജനമേജയൻപറഞ്ഞു.

വേദവ്യാസ! മഹാഭാഗ! സർവ്വജ്ഞ! മൂനിസത്തമ! അവരതൻദേഹമുണ്ടായതോതീടുകസവിസ്തരം * എല്ലാത്തേജസ്സുമൊന്നിച്ചൊലുത്തേകിച്ചൊമഹാമനേ! അംഗങ്ങളെല്ലാമെല്ലാക്കുമുള്ളതേജോമയങ്ങളോ? * ഓരോത്തേജസ്സുപ്രത്യേകമുഖനാസാക്ഷിഭേദമായ് അംഗങ്ങളായിട്ടുണ്ടായോ? എല്ലാമൊന്നിച്ചതന്നയോ * ചൊൽകവിസ്താമോ വ്യാസ! ശരീരാംഗസമുത്ഭവം ഏതേതുദേവതേജസ്സാലേതേതംഗംഭവിച്ചതേ? * ആരെമ്മട്ടായുധാനന്ദകീഭ്രൂഷണാദികളായതു? നിൻമുഖാബ്ജത്തിൽനിന്നെല്ലാംകേൾപ്പാനാഗ്രഹമുണ്ടുമേ * നിൻമുഖാബ്ജത്തിൽനിന്നുരംമഹാലക്ഷ്മീചരിത്രമാം സുധാരസംകുടിച്ചിടുതൂപ്പിവന്നില്ലലേശവും.

സുതൻപറഞ്ഞു.

ഇമ്മട്ടാഗ്രപവാക്യത്തേക്കേട്ടുസത്യവതിസുതൻ ഭൂപൻമോദിക്കുമാറായിട്ടോതിനാൻനല്ലവാക്കിനേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

രാജാവേ! കേൾക്കുക ചാല്പിടാംവിസ്തരിച്ചുനിന്നുകുഞ്ഞാൻ എൻബുദ്ധിപോലെയദ്ദേവീശരീരത്തിന്റെയുത്ഭവം * ബ്രഹ്മാവുംവിഷ്ണുവുംസാക്ഷാൽശിവനുംപുരുഷനും ആരൂപംശരീരായോതാൻശക്തരാവില്ലൊരിക്കലും * അദ്ദേവീരൂപമെപ്പണ്ണമെന്തിനാൽഞാനറിഞ്ഞിടും ഉണ്ടായെന്നോതുമെൻചൊല്ലോ, വാചാരംഭണമാത്രമാം * അവളെന്നും നിത്യതാനദ്ദേവകാർത്ഥനടത്തുവാൻ നാനാരൂപത്തിലാമേകരൂപയക്കാര്യഗൗരവായ് * ഒരുവൻനടന്നെന്നാലുംരംഗത്തിൽപലവേഷമായ് ജനമോദംവരുത്താനായ്ഭവിക്കുന്നതുപോലവേ * അരൂപിയവളുംദേവകാർത്ഥങ്ങളാകായ് സ്വപ്നലയം ബഹുരൂപമെടുക്കുന്നതിട്ടുണസഗുണങ്ങളായ് * കാർത്ത്യായകർമ്മവുംപോലെന്നാമങ്ങളുളവായിടും ധാതപത്മമോഽപ്രധാനങ്ങളായിട്ടൊട്ടനേകമായ് * തേജസ്സിൽനിന്നിട്ടുണ്ടായോരവരതൻനല്ലൊരാകൃതി എൻബുദ്ധിപോൽനല്ലവണ്ണംപറഞ്ഞീടാനരാധിപ! * ശങ്കരനുള്ളതേജസ്സുകൊണ്ടവരമുഖപങ്കജം വെണ്മയായ് ശ്രീമായേറ്റംശ്രേഷ്ഠമായിഭവിച്ചതേ * യമതേജസ്സിനാലുണ്ടായവരതൻ

നല്ലകേശവും അററംചുരുണ്ടു, നീളത്തിൽസ്നിഗ്ദ്ധമായ് മേഘവണ്ണമായ് *
അഗ്നിതേജസ്സുകൊണ്ടുണ്ടായ് ദേവിതൻമൂന്നുകണ്ണകൾ കറപ്പുംരക്തനി
റവുംചെളപ്പും ചേന്നുംഭംഗിയായ് * രണ്ടുസന്ധ്യകൾതേജസ്സുകാമവി
ല്ലകൾപോലവൾ കറത്തുവളവാംമേനിപ്പരികങ്ങളുമായിതേ * വായു
തേജസ്സിനാലുണ്ടായ് ശ്രേഷ്ഠമാംചെവിരണ്ടുമേ മാർക്കൻറളുത്താലെ
നോ.നം, നീണ്ടല്ലതചുരുങ്ങിയും * ധനദൻതൻറതേജസ്സാൽസ്നിഗ്ദ്ധ
വണ്ണമനോഹരം മൂക്കുമുണ്ടായെള്ളിനുള്ള കസുമത്തിന്നുതുല്യമായ് *
സാഗ്രങ്ങൾപല്ലകൾമുല്ലമൊട്ടുകൾപോൽമിനുങ്ങിയും സമങ്ങളായും
പൂട്ടേയാട്ടുണ്ടായ് ദക്ഷാഭിതേജസാ * അരുണൻതൻറതേജസ്സാൽചു
വന്നൊരധരംഗുഹ! നല്ലൊപ്പംചുണ്ടുവൻതൻറതേജസ്സാലതുപോല
വേ * കൈകളീരൊൻപതുംവിഷ്ണുതേജസ്സാലുളവായിതേ വസുക്കളുടെ
തേജസ്സാൽചുവന്നുവീരലൊക്കയും . * ചന്ദ്രതേജസ്സിനാലുണ്ടായവൾ
തൻ നൽസ്തനങ്ങളും ഇന്ദ്രതേജസ്സിനാലപ്പോൽമധുരംത്രിപലിചേന്നതാ
യ് * വരുണൻതൻറതേജസ്സാൽജംഘോരുക്കൾഭവിച്ചതേ ഭൂവിൻ
തേജസ്സിനാലുണ്ടായ് വലുതാമാനിതംബവും * നല്ലാകാരംനല്ലശബ്ദമീ
വണ്ണമൊരുസുന്ദരി തേജോരാശിയിൽനിന്നുണ്ടായാവിധത്തിൽകരൂഭ
മ! * സർപ്പംഗപൂണ്ണസുദതിയാകമച്ചാരുനേത്രയേ കണ്ടുമോദിച്ചമഹി
ഷപീഡയാണ്ടുള്ള ദേവകൾ * ഹരിവാൻവരോടോതിയായുധാഭരണ
ങ്ങളേ ഏല്പാമിവരംകിന്നനിങ്ങൾനല്ലതായിട്ടുനരകവിൻ * സ്വായു
ധങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാക്കീട്ടതേജസ്സൊട്ടുംകുലം ആയുധങ്ങളെയെല്ലാമി
ന്നോകുവിൻനിങ്ങളൊക്കയും.

ശ്രീഭവീഭോഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം.
ദേവ്യത്പത്തി
ഏട്ടമേച്ഛായാം.

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഏല്പാവരംവിഷ്ണുഗിരംകേട്ടുസന്തോഷമോടുകൂടി കൊടുത്താൻനല്ല
വസ്തുക്കളായുധാഭരണങ്ങളും * പാലാഴി, നേർത്തപുതുതാമിച്ഛുരക്താം
ബുക്കളും അവൾക്കുപ്രീത്യാ, ചാർത്താനായ് നല്ലമാരവുമേകിനാൻ *

സൂത്രകോടിപ്രഭയെഴുന്നൽമൂഡാമണിയങ്ങനേ ശുഭ്രങ്ങളാംകണ്ഡപ
 ങ്ങൾ കൈകൾക്കകടകങ്ങളും * വളകൾതോറുവളകളുംനാനാരത്നപ
 തിച്ചവരവരക്കുവിശ്വപകർമ്മാവുകൊടുത്താനതിതുഷ്ടനായ് * നൽപദ
 ങ്ങൾക്കുതപശ്ചാവംസൂത്രനേപ്പോൽവിളങ്ങിടും ശബ്ദിക്കുരത്നമയമാം
 പൊൻചിലമ്പുകളേകിനാൻ * മഹാസ്തവമവരക്കേകിനൽകുണ്ഡലോ
 ണത്തെയും അംഗുലീയങ്ങൾരത്നങ്ങളേയുംതേജസ്സുചേർന്നതായ് * ഗു
 ണമേരും, വണ്ടുവരംവാടാപ്പുകുജമാലയും അപ്രകാരംകൊടിശ്ശായതും
 വരണനേകിനാൻ * സന്തോഷത്തോടുചിമവാൻപലമാതിരിതാനും
 സംഹവാഹനവുമനംകിമനോജ്ഞംസ്വപ്നവണ്ണമായ് * നൽഭൂഷണ
 ങ്ങൾചാത്തിട്ടസ്സുവ്വലക്ഷണമൊത്തവര സിംഹവാഹനമേറിട്ടുവിളങ്ങീ
 സർപ്പമംഗലാ * തൻചക്രത്തിന്നൊടുത്തേകിയവരക്കായ് ചക്രമച്ഛതൻ
 അസുരത്നലകൊയ്യുന്നതായിരമുനയുള്ളത് * തൻശുഭത്തിൽനിന്നൊടു
 ഭൂതഭ്രാന്തംശുഭമുത്തമം ദേവിക്കേകിദേവവൈരിഹരഭയവിനാശനം *
 ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നശംഖത്തേക്കൊടുത്താൻവരണൻമുദാ ശബ്ദിക്കുന്നതതൻ
 ശംഖിൽനിന്നൊടുത്തതിമംഗലം * മനോവേഗമതാംവേലുംശതശ്ലിയതു
 മഗ്നിയും സന്തോഷത്തോടവരക്കേകീദൈത്യനാശത്തിനുള്ളവ * ബാ
 ണംനിറച്ചാവനാഴിയതുമതുതമേകിടും ശബ്ദംകൂടുംബലംചേരുംവില്ലും
 മാരുതനേകിനാൻ * തൻഘോരവക്രമതിൽനിന്നേകിനാൻവക്രമിഗ്ര
 നം നൽശബ്ദത്തോടുകഴിമണിയെരവതംഗജം * കാലദണ്ഡതിൽ
 നിന്നിട്ടുകാലർദണ്ഡിനെയേകിനാൻ കാലംവരുമ്പോൾഭൂതങ്ങൾക്കെ
 ല്ലാമത്മമതേകിടും * ഗംഗാജലംനിറച്ചുള്ള നൽകമണ്ഡലുവേവിധി
 അവരക്കുനൽകിനാൻപാശമതുമാവരണൻമുദാ * വാളംപരിചയുംകാ
 ലൻകൊടുത്താൻനരപാലക! വിശ്വപകർമ്മാമൃച്ഛയുള്ളമഴുവേകിയവര
 ക്കുടൻ * സുധാപുഷ്പംസ്വപ്നമയംപാനപാത്രംനായിപൻ വര
 ണൻദിഗ്വുമായുള്ള പങ്കജത്തേയുമേകിനാൻ * അനേകമണിശബ്ദിക്കും
 കൗമോദകിയതാംഗദാ ദൈത്യനാശംവരുത്തുന്നതമ്മട്ടൊട്ടേറെയസ്ര
 വും * അഭേദ്യച്ചുടയുംമോദാൽതപശ്ചാ, ദേവിക്കുനൽകിനാൻ ജഗദം
 ബക്കുതൻരശ്മികളേനരകീദീവാകരൻ * ആയുധാഭരണങ്ങൾപൂണ്ടുവ
 കെല്ലാമയക്കിടാ ദേവിയേവാനവർകണ്ടുവിസ്തരിച്ചുപുകഴ്ത്തിനാൻ.

ദേവന്മാർപറഞ്ഞു

ശിവയായ്കല്യാണിയായിശ്ശാന്തിപുഷ്പിയതെന്നുമായ് അപ്രാണി
 യാംഭഗവതിയായദേവീ!നമിച്ചിടാം * ഇപ്രാണിയായ്കാളരാത്രിയാമം

ബയ്ക്കായിനമിച്ചിടാം സിദ്ധിയായ് ബുദ്ധിയായ് വൃദ്ധിയായ് വൈഷ്ണവി!
 ഭരതമഃ * ഭൂചിത്സ്ഥിതാ, ഭൂമിയാലജ്ഞാത, ഭൂമിയേയുജ്ജിലായ് വാ
 ണിട്ടുനിയമിക്കുന്നപരമേശ്വര്യേന്തൊഴാം * മായാസ്ഥിതാ, മായയാ
 ലജ്ഞാത, യാനിത്യമായയേ ഉൾവാണുപ്രേരണം ചെയ്യും പ്രേരിയിത്രി
 ക്ഷവന്ദനം * ശത്രുപീഡിതരീതജ്ജര, കാത്തംബേ! രക്ഷ ചെയ്യുക ഖ
 ലൻ, മായയെഴും ഘോരൻ, സ്രീവല്യൻ, വരപ്പിതൻ * ദേവന്മാർക്കു ലേ
 കുന്നാൻ, നാനാരൂപധരൻ, ശറൻ പാപൻ, മഹിഷനേക്കൊൽകനിൻ
 തേജസ്സാൽമയക്കിനീ * ദേവന്മാർക്കൊക്കയും നീതാൻ ശരണം ഭക്തവ
 ത്സലേ! ദൈത്യപീഡയിൽനിന്നിന്നു പാലിച്ചാലും നമിച്ചിടാം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

സുഖമേകും ദേവിയേ വംസ്തരിക്കപ്പെട്ടു വിണ്ണാൽ ഇവോക്കവ
 രോടോതി ചിരിപ്പുണ്ടാമഹേശ്വരീ.

ദേവി പറഞ്ഞു.

മന്ദൻ മഹിഷനേപ്പറ്റിയും വേണ്ടാതിലിമ്പരേ വരം കൊണ്ടു മ
 ിച്ചോനേകൊല്ലായ്മലത്തിലിന്നതാൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഇതോതി വിണ്ണരോടൊന്നു ചിർച്ചിച്ചുത്തിലംബിക സംസാരത്തി
 ലിതാശ്ചതുരഭ്യമോഹമയം ജഗൽ * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശർത്തൊട്ടോരുമി
 ന്ദ്രൻ മറുനിലിമ്പരം യേപ്പെട്ടു ചിറച്ചല്ലെ വാഴുന്നത്രെ ഭീതിയാൽ? *
 അഹോ ദൈവബലം ഘോരജയിക്കില്ലമരേശരും കാലം ള്ഛെണ്ടുണ്ടാ
 കുംകാലത്തിൻ പ്രഭുപീശപരൻ * സൃഷ്ടിസ്ഥിതിവിനാശങ്ങൾ ചെയ്തിടുന്ന
 സമന്തരും മോഹിക്കുന്നഴലാണ്ടുററം മഹിഷാസുരപീഡയാൽ * ഏ
 ന്നോന്തുമന്ദമാസഞ്ചെയ്തലറീലോകനായിക ഉച്ചത്തിൽ ഘോരമായ്
 ദൈത്യന്മാർക്കു ഭീതിവരുമ്പടി * അശ്വത്ഥാകേട്ടുടൻ ഭൂമികുലുങ്ങി വിസ്തൃയം
 ഹവ! അഭിയെല്ലാം കിടങ്ങിപ്പോയ് കലങ്ങി വലുതാംകടൽ * മേരുവൊ
 ന്നിളകീശബ്ധം പത്തുദിക്കും നിറഞ്ഞുതേ ആവൻ ശബ്ദം കേട്ടു നേപേടി
 ചൂ ദൈത്യരാവൻ * രക്ഷിച്ചാലും ജയിച്ചാലും മന്നാർ മോദനവാനവൻ
 അശ്വബ്ധം കേട്ടുകോപിച്ചാൻ മഹിഷൻ മദഗുപ്തിതൻ * ശബ്ദം ശങ്കിച്ചി
 തെന്തെന്നു ചോദിച്ചാൻ ദൈത്യരോടവൻ: 'ശബ്ദമുണ്ടായതറിവാൻ പോ
 കട്ടെട്ടുതർവേഗമായ്' * ചെവിപൊട്ടുന്നൊരത്വഗമിശ്ശബ്ദം ചെയ്തതേ
 വൻ സുരാസുരരിലാരാകട്ടിനാദമുഖവാക്കിയോൻ * ആഴ്ചുനേപ്പിടിചെ

ഒൻരയരികിൽക്കൊണ്ടുപോരുവിൻ അഹങ്കരി ചുല്ലമുമാഭിഷ്ടനന്താൻ പ
ധിച്ചിടും * ആയുസ്സുറാമനേനന്താൻകാലത്തുക്കായച്ചിടും തോറോ
റെബ്ബീതരാംവാരേനാരട്ടമാസിക്കയില്ലതാൻ * ദൈത്യരെൻചശ്വരാർ
ചെയ്തതാണീമൂലംപ്രവൃത്തിയേ ശബ്ദമേതുചരിഞ്ഞെൻറചാരത്തെ
ത്തുകതൽക്കുണം * വൃതംശ്രമംചെയ്തപാപിയേത്താൻചെന്നവധിച്ചി
ടാം.

വൃതസൻപറഞ്ഞു.

ഇതോതപ്പെട്ടുദൂതന്മാർ,ദേവിസർപ്പാംഗസുന്ദരീ കച്ചീരൊൻപതെ
ഴംഭിപ്യാസർപ്പാരണമാണ്ടവർ * എല്ലാലക്ഷണവുംചേർന്നാർസർപ്പാ
യുധധരാശുഭാ പാനപാത്രംകയ്യിലാണ്ടുസദാമധുകുടിപ്പവർ * അവളേ
ക്കണ്ടശങ്കിച്ചുപേടിച്ചിട്ടുണ്ടുപോയിതേ മഹിഷന്നരികിൽചെന്നാശ
ബ്ദകാരണമോതിനാർ.

ദൂതന്മാർപറഞ്ഞു.

കാണുന്നുണ്ടസുരാധീശ!പ്രൗഢസ്രീയൊരുദേവിയേ സർപ്പാംഗഭൂ
ഷണാനാനാരത്നത്താൽശോഭയാണ്ടവർ * അദ്രിച്യസ്രീമാനുഷിയല്ല
സുരസ്രീയുദ്ധല്ലവർപതിനെട്ടുണ്ടുകൈസിംഹവാഹ,യായുധമാണ്ടവർ*
ശബ്ദിച്ചിടുന്നതാനരിമദഗർഭിതയാണവർ മദ്യപാനംസദാചെയ്യുമു
ണ്ടോവല്ലഭനീല്ലയോ * വാനിൽവാഴുന്നവളെയൊവാനോർവാഴ്ത്തുന്നതു
ഷ്ടായ് ജയകുശത്രവേക്കൊൽക,പശുലിച്ചിടുകയെന്നമേ * അറിവി
ല്ലവളാരെന്നമാക്കുവല്ലഭയെന്നതും എന്തിന്നിവിടെവെന്നെന്നമെന്തെ
ല്ലാചെയ്യുമെന്നതും * അവൾതൻകാണിയാൽനേരേനോക്കുചാനമ
ശക്തായ് ശൃംഗാരവീരഹാസങ്ങൾരൗദ്രാതുടരസന്ദർഭം * യേരുമാ
നാരിയേക്കുണ്ടിട്ടൊന്നുംമിണ്ടാതെവന്നതേ തെങ്ങുനിന്നാഞ്ഞയാരാ
ജൻ!മേൽചെയ്തീടേണ്ടതെന്തുവാൻ.

മഹിഷൻപറഞ്ഞു.

എന്നാഴ്ത്തയാൽപോകമന്ത്രിശ്രേഷ്ഠ!വീര!സസൈന്യനായ് സാ
മാല്യപായങ്ങൾകൊണ്ടിട്ടചളുക്കൊണ്ടുപോരണം * അതുകൊണ്ടിവി
ടേയ്ക്കാതാവരാനനവരായിലോ വധിക്കാതസ്സന്ദരിയേനീയെന്നരികിലാ
ക്കുക * പ്രീതിയോടുകൂറംഗാക്ഷിതനിയേയിവിടെത്തുകിൽ എൻപട്ട
മഹിഷിസ്ഥാനമവർക്കായേകിടാമുദാ * രസഭംഗംവരാതെഒൻരയി
ഷ്ടംനീസാധ്യമാക്കണം കേട്ടവർക്കുള്ള സൗന്ദര്യമിന്നുമോമിച്ചിടുന്ന
താൻ.

വൃതസൻപറഞ്ഞു.

മഹിഷൻതൻമുദഗിരംകേട്ടിട്ടാമന്ത്രിസത്തമൻ തേരാനയംകുതി

രയുമായിവേഗംതിരിച്ചുതേ * ചെന്നൂരത്തുനിന്നിട്ടാമനസുപിനിയൊ
ടോതിനാൻ വണക്കത്തിൽമധുരമാംമുദുവാംമൊഴിയായവൻ.

മന്ത്രിപറഞ്ഞു.

ആരുനീമധുരാലാപേ!യിവിടെനിന്നുവന്നതും? എന്മുഖംകൊ
ണ്ടുനീന്നോടുചോദിച്ചീടുനിതെൻപ്രഭു * വാനോക്കെല്ലാമവൻജേതാ
വവല്ലെൻനരരാലവൻ ബ്രഹ്മാവിൻറവരംകൊണ്ടു ഗർവ്വിതൻചാരു
ലോചനേ! * ഇളളൈത്യേശൻമഹാശക്തൻകാമരൂപധരൻസഭാ സുന്ദ
രീമണിയാളാംനീവന്നുവെന്നതുകേൾക്കയാൽ * കാണാൻകൊതിക്ക
ണെൻനാഥൻമഹിഷാഖ്യന്താംഗുപൻ മനുഷ്യാരൂപമായ്ത്തന്നെനിൻ
ചാരതത്തുമായവൻ * നിന്നിഷ്ടവോൽത്തേജളെല്ലാമനുഷ്ഠിക്കാമ
നോഹരേ! മാൻകണ്ണി!എന്നാൽവന്നാലുംധീമാനാമവനനികേ * അല്ല
യെന്നാൽവരുത്താമിങ്ങിഷ്ടനാമാഗ്രപാലനേദേവേശി!നിന്നഭിപ്രയാമെ
ന്തപ്പണ്ണനടത്തിടാം * നിൻസൗന്ദര്യംകേൾക്കയാൽനിന്നധീനത്തിങ്ക
ലാണവൻ ചൊൽകസുന്ദരി!വേഗംനീത്താൻചെയ്യാമതുപോലവേ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ആ യ യ ഓ ഭൃ ങ്ഗ ണ മ്

ഒൻപതാംശ്ലോകം.

—൩൨൭—

പത്താം ശ്ലോകം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എന്നവൻവാക്കുകേട്ടൊന്നുചിരിച്ചിട്ടാവരാംഗനാ ഇടിവെട്ടുന്ന
പോൽചൊന്നാളവനോടുവ്രുപോത്തമ!

ദേവിപറഞ്ഞു.

സുന്ദരാക്കുംബയെന്നെന്നേമന്ത്രിവയ്തു!ധരിക്കനീ എൻറനാമംമ
ഹാലക്ഷ്മീദൈത്യരേക്കൊന്നോടുകുവോൾ * ദൈത്യപീഡിതരായാഗഭാ
വുപോയദേവകൾമഹിഷൻറവധത്തിനായപേക്ഷിച്ചുതുമുലമായ് *
അവനേക്കൊല്ലുവാനുദ്യോഗത്തോടിന്നാഗമിച്ചുഞാൻ ഒരുത്തിയായി
സ്നേഹ്യങ്ങളെനിയേമന്ത്രിസത്തമ! * ആദരിച്ചിട്ടുനീനല്ലവാക്കായ്
സ്വാഗതമെന്നൊടാത് മാധുര്യമാൽ ചൊല്ലുകയാൽസന്തോഷിച്ചിന്ത
നിന്നിലായ് * കാലാഗ്നിക്കൊത്തനേത്രത്താൽകൊല്ലമല്ലെങ്കിൽനിന്നെ
ഞാൻ മാധുര്യവാക്കുദ്രവമാത്പ്രീതിയാക്കുവരുത്തിടാം? * ചെന്നപ്പാ

പൻമഹിഷനോടെൻവാക്കാലിതുചൊൽകനീ ജീവിക്കാനാശയുണ്ടെ
ങ്കിൽപാതാളത്തിൽഗമിക്കുക * അല്ലെന്നാൽകൊന്നിടംപോരിൽഏഴു
നാമപരായിയേ എന്നുവെക്കുകയുണ്ടാകുമറിഞ്ഞതുനീകാലമന്ദിരം *
ഇതെൻകരുണയെന്നോത്തുനീഗമിക്കുകസതപരം മൃഗനാന്നീമരിച്ചെ
ന്നാൽവാനോർവാന്ദനാണ്ടിടം * അതിനാലേകനായാഴിചൂഴ്ചൂഴിയെ
വിട്ടുനീ എൻകൂരമ്പേൽപതിൻമുമ്പായ് മന്ദിരപാതാളമെത്തുക * ഉ
ള്ളിൽപോരിനില്ക്കയെന്നാൽവേഗംവരികദാനവ! ശക്തരാംവീരരോ
ടൊത്തുകാലത്തുക്കായച്ചിടാം * യുഗന്തോരമഹാമൃഗനിന്നേപോ
ലെയസംഖ്യരേ കൊന്നേൻഞാനതുപോൽനിന്നേപ്പോക്കളത്തിൽവ
യിച്ചിടാം * സാഹസ്യമാക്കുകെൻശത്രുധാരണം, ശ്രമമന്യഥാ യുദ്ധം
ചെയ്തെന്നൊടതിനാൽപോരിൽനീകാമമാലൊടും * എനിക്കബ്രഹ്മവ
രമുണ്ടെന്നുഗർവ്വനടിക്കൊലാ സ്രീചലുനാകയാൽമൃഗ!നീപീഡിപ്പി
ച്ചുവിണ്ണരേ * ബ്രഹ്മാവിൻവാക്കുകേൾക്കേണ്ടതതിനാലാഗമിച്ചുഞാൻ
അതുപ്രകാരമായ്സത്യംവധിക്കാനപരായിയേ * ജീവിക്കാനാശയു
ണ്ടെങ്കിൽഭൂവുവിണ്ണുവെടിഞ്ഞുനീ വല്ലിടത്തുപോകപാമ്പുകൂടുംപാ
താളമോജള!

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഇതോതപ്പെട്ടമന്ത്രിദ്രുൻബലവാൻഭേവിയാലുടൻ ഹേതുഗഭീത
മാംവാക്കുകട്ടിട്ടുത്തരമോതിനാൻ: * 'ഭേവി!നാരിക്കൊത്തവാക്കുചൊ
ല്ലുന്നനീമദത്തിനാൽ നീയെങ്ങങ്ങവനെ,വൃണ്ണപോര,സംഭാഷ്യമാ
ണിതു * ഏകനീഞ്ചലികാപിനെയെപ്പറന്നുചേർന്നുപേശലാ മഹാകാ
യൻമഹിഷനീച്ചേച്ചയോക്കാവതല്ലതാൻ * ആനയശംഭേതരുകളും
കാലാളംനിറയുന്നതായ് നാനായുധത്താൽശോഭിക്കുപടയുണ്ടവനേ
ററവും * പിള്ളിപ്പുമർദനംചെയ്യാൻശ്രമമേന്തുകരീന്ദ്രൻ? മഹിഷന്ന
തുപോൽപോരിൽനിന്നേക്കാൽവാൻവരാനനേ! * കൂരവാക്കൊന്നു
പോലുംഞാൻനിന്നോടായിക്കഥിക്കുകിൽ ശ്രംഗാരത്തിനുചേരാതാം
പേടിക്കുന്നാരസക്ഷയം * ഭേവാരിയെങ്ങടേറ്റുപൻഭക്തനായ് നിന്നിൽ
വാഴ്ചയാൽ ഞാൻസാമവാക്കേച്ചൊല്ലാവുദാനത്തൊടൊത്തുമങ്ങനേ *
അല്ലെന്നാലന്യകൊണ്ടിന്നുരൂപയെപ്പറന്നുഗർവ്വിനാൽ ഗ്രാജാഭിമാനി
യായ്കളളംചൊല്ലുനിന്നേവയിച്ചിടും * ലോകാധികംനിൻസൈന്യ
യ്ക്കേകട്ടുമോഹിച്ചിതെൻപ്രഭു അവൻപ്രിയത്തിനായ്നിന്നോടിച്ചും

താൻഞാനായ്ക്കണം * രാജ്യവുംസ്വയന്ദ്രവുംമഹിഷൻതേതരില്ലയോ?
സ്നേഹിച്ചാലുംമുതിവരുന്നിക്കോപംവിട്ടുസുന്ദരീ! * നിൻപാദങ്ങളിൽവീ
ഴുന്നൻഭക്തിയോടെത്തുണാനിതാ വേഗംമഹാരാജപട്ടരാജ്ഞിയാ
കത്തുവിസ്തീരേ! * ത്രൈലോക്യവിഭവംസ്വർഗ്ഗപ്രാപിക്കാംഭംഗിയാത്മ
വ അദ്വൈതനിൽചേരിലുണ്ടാംസംസാരസുഖമൊക്കയും.

ദേവിപരഞ്ജ.

കേൾക്കേടോ!മന്ത്രി!ഞാൻചൊല്ലാംവാക്യത്തിൻസ്മരണമം
ശാസ്ത്രത്തിൽകണ്ടവഴിയായ് ചാതുര്യംചിന്തചെയ്തുമേ * ബുദ്ധികൊണ്ട
റിവായ് നീയാമഹിഷന്നൊത്തമന്ത്രിതാൻ പശുബുദ്ധിസ്വഭാവൻനീ
യിപ്പോരുന്നിൻവചനത്തിനാൽ * നിൻസമൻമന്ത്രിയാംഭൂപൻബുദ്ധി
മാനാവതെങ്ങനെ? രണ്ടാൾക്കുതൃപ്തിച്ചേർച്ചക്കൈവൽയമില്ല
യോ? * സ്ത്രീസ്വഭാവമെനിക്കെന്നുചൊന്നതെന്തോക്കുമുഖനി! ഞാൻ
പുമാനല്ലാസ്വഭാവത്തോടിവേഷംധരിച്ചവരും * സ്ത്രീയാൽവധംപണ്ടു
നിന്റെപ്രഭുവത്മിക്കുമലമായ് മുർഖനാകുന്നല്ലവീരസംചൊററിവു
ള്ളവൻ * സ്ത്രീയാൽവധംമുഖനേകുരതി,ശൂന്യനേദഃഖവും താനേത
ന്നെയതർമ്മിച്ചാൻപ്രഭുവാമഹിഷാസുരൻ * അതുകൊണ്ടീസ്ത്രീവടി
വായ് വന്നുകാത്തുത്തിനായിഞാൻ ധർമ്മശാസ്ത്രവിരോധംനിൻചാക്കതി
ൽഭീതിയെന്തെന്നായ് * ദൈവത്തിൻവിപരീതത്തിൽപല്ലവഭൂത്തിനൊ
പ്പമാം അനുകൂലംദൈവമെന്നാൽവഭൂവുപത്തിപോലയാം * വൻ
ദുഷ്ടനായുധംസൈന്യമിവയേക്കൊണ്ടുമെന്തുചാൻ ആസന്നമരണനെ
ന്തുഫലംസൈന്യങ്ങളാലയും * കാലയോഗത്തിനാൽദേഹസംബന്ധം
ജീവനെപ്പഴോ അപ്പൊഴേയെഴുതീസ്വാസുഖംദഃഖംമരിപ്പതും * ആ
ക്കെല്പുകാരമരണമീശ്വരൻനിശ്ചയിച്ചുവാ അല്പകാരമവനണ്ടാമ
രിച്ചല്ലതനിശ്ചയം * ബ്രഹ്മാദികൾക്കുംകാലത്താൽനാശോല്പത്തികൾ
വന്നിടും ഭവാനമതുപോലന്യന്മാക്കുന്തേചിന്തചെയ്യുവാൻ * മരിക്കു
ന്നോർവരംവാങ്ങീട്ടുഹങ്കാരസമേതരായ് മരിക്കില്ലെന്നറയ്ക്കുന്നീമുഖ
രാമന്ദബുദ്ധികൾ * അതിനാൽപോയ് നൂപനൊടെൻവാക്കുചൊല്ലുക
നീക്കുണം ഊപൻകല്പിച്ചിടുമ്പോലെനീചെയ്തീടേണ്ടതല്ലയോ? * പ്രാ
പിക്കണംസ്വർഗ്ഗമിന്ദ്രൻഹവിസ്സമ്പർഭൂമിക്കണം പാതാളംനിങ്ങൾപൂ
കേണംജീവിക്കാനാശയെങ്കിലോ * ദുഷ്ടനാമഹിഷന്നിഷ്ഠാമരിച്ചാണെ
ന്നിരിക്കുകിൽ മരിക്കാനുള്ളൊരുക്കത്തോടെന്നൊടായ് പോരുചെയ്യ
ണം * വിഷ്ണുപാദിവിണ്ണാർതോറാടിപ്പോരിലെന്നോർത്തിടുന്നനീ അതി
ന്നുക്കാരണമെന്തെന്നുചൊവിൻവരദാനവും,

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ദേവീവാക്കീവിധംകേട്ടുദ്രാണവൻചിന്തചെയ്തേ എന്തുചെയ്തു
വൃന്ദപൻചാരോപോകയോപോരുചെയ്തോ? * വിവാഹത്തിനാ
ജ്ഞനൾകീകാമമലോടുഭൂപതി വൈരംവരുത്തിട്ടെമ്മടുപോവതാതു
ചെന്നതികേ * യുദ്ധംചെയ്യാതെപോകാമെന്നുള്ളൊരിബ്ബുദ്ധിനല്ല
തോ? വന്നോണംചെന്നുവേഗത്തിൽഭൂപനോടറിയിച്ചിടാം * മേൽ
ചെയ്യേണ്ടതവൻതന്നെനിശ്ചയിക്കട്ടെബുദ്ധിമാൻ ശ്രേഷ്ഠമന്ത്രികളോ
ടാലോവിച്ചുതീച്ചുപ്പെടുത്തിടും * ഇവളോടൊത്തുചെട്ടെന്നുചെയ്തീടേ
ണ്ടാണെന്തെന്താൻ ജയിക്കിലുംതോല്പിടിലുംതാൻഭൂപനതരസിച്ച്
ഇവളെന്നേവധിച്ചാലുദിവളേന്താൻവധിക്കിലും എമ്മടുസംഭവിച്ചാ
ലുകോപിക്കുമമിഷാസുരൻ * അതുകൊണ്ടവിടെപ്പോയിട്ടവനോട
റിയിച്ചിടാം ദേവിചൊല്ലിയതെല്ലാമിന്നിഷ്ടവോൽചെയ്തിട്ടുവൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഈവണ്ണമോത്താമതിമാൻവൃപസന്നിധിയെത്തിനാൻ നമിച്ചു
തൊഴുതുകൊണ്ടുതെന്തുനോടിതുചൊല്ലിനാൻ.

മന്ത്രി പറഞ്ഞു.

രാജൻ! സുന്ദരിയാദേവി സിംഹവാഹനയായവൾ കൈയ്യിരൊൻ
പതേഴുരത്നാവരായുധധരാപരാ * ഭജിക്കുന്നിമമിഷനേയെന്നായവ
ളോടോതിത്താൻ: 'പട്ടന്മാനത്തിരുന്നാലുംതെളോക്യാധിപപണി
യായ്' * നീയവൻപട്ടമിഷിതാനായിട്ടമസംശയം നിൻകീഴിലാതു
വൻദാസനായുതീരുവരാതന്നേ! * ചിരകാലഭജിച്ചാലുംതെളോ
കൈശ്വശ്ചമൊക്കയും മമിഷൻപതിയേയാണ്ടിസ്രീകളിൽശ്രേഷ്ഠയാ
കുനീ' * എന്നെൻറവചനംകേട്ടുമോമിച്ചിട്ടതിഗളിനാൽ ചിരിപൂ
ണ്ടോതിനാളെന്നോടീവാക്കുപത്മലോചനാ: * 'എരുമക്കുട്ടിവെറോ
നപ്പശുക്കൾക്കുനികൃഷ്ടനേ ദേവിക്കുഞ്ജലിയാക്കീടുംദേവന്മാർക്കുനിത
ത്തിനായ്' * ലോകത്തിലേതുമുന്മുഖസ്രീപോത്തിനേപ്പതിയാക്കീടും എ
നിക്കൊത്തോരമന്ദബുദ്ധ! പശുഭാവംഭജിക്കുമോ? * കൊമ്പുള്ളരു
മകൊമ്പുള്ളപോത്തിനേപ്പതിയാക്കീടും കരഞ്ഞുകൊണ്ടുതിന്നൊപ്പ
മുള്ളദുബ്ധിയല്ലത്താൻ * പോർചെയ്താൻമദ്യസക്തനാംനിന്നേ
ക്കൊന്നിടുംരണ്ടേ ജീവിതാശനിനക്കെങ്കിൽപാതാളത്തിന്നുപോക
നീ' * മരിച്ചുളുവളീവണ്ണകൊടുവാക്കുപറഞ്ഞുത അതുകേട്ടാഗമി
ച്ചുതാൻകൂടുകൂടാമതൊത്തു * മസഭംഗംചിചാരിച്ചുയുദ്ധംചെയ്തില്ല

ഞാൻപ്രഭോ! നിന്നാജ്ഞയന്ത്രേവദുരേവൻത്രാമെവയ്ക്കുതെങ്ങ
നേ? * വൻബലത്താൽമരംപൂണ്ടുചാഴുന്നബലാമിനീ,ഗുപ്ത! അറിചിപ്പ
വചനമുള്ളതെന്നാലതുവന്നിടം * ഇങ്ങായ്ത്തിൽനീപ്രമാണമാലോ
ചനകൾഘോഷം ഓടിപ്പോകുന്നതോപോരോനല്ലതെന്നറിവില്ലമേ.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ഭൂതസംവാദം.

പത്തമശ്ലോകം.

പതിനെട്ടാന്നാമശ്ലോകം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എന്നവൻപാക്കുകേട്ടിട്ടാമരിച്ചമഹിഷാസുരൻ മന്ത്രിവൃദ്ധനാണ
യെല്ലാംവിളിച്ചിവാക്കുകൊല്ലിനാൻ.

രാജാവുപറഞ്ഞു.

ചെയ്യേണ്ടതത്രാച്ചിടിൻവിശ്വാസത്തോടമാത്യരേ! വനിട്ടി
ല്ലേപാനവർതൻമായശാംബരിയെന്നപോൽ * സാമാദ്യപായനിപ
ണരിക്കായ്ത്തിൽസമന്മത്തം നിങ്ങൾ,ചെയ്യേണ്ടതിവിടയെന്നെന്ന
നോടുകൊല്ലവിൻ.

മന്ത്രിമാർപറഞ്ഞു.

സദാസത്യാചാര്യഭാണ്ഡപ്രിയവംഗപസത്തമ! ബുധനാരോടു
ചിന്തിച്ചുവെക്കായ്ക്കുമിതമാംദ്രവ്യം * സത്യാഹിതത്തെയെച്ചയ്ക്കീടുമഹിത
ത്തേപ്രിയംഗുപ! അനിഷ്ടമെന്യായംരോഗനാശത്തേമനുജക്കുപോൽ*
സത്യാകേരപ്പോൻനിനപ്പോന്നുടല്ലപ്പേരിവീപതേ! വക്താവുടല്ല
ഭംഗനയാരാളംപ്രിയമോതുടവാർ * വലുതാമീച്ചിന്തികളെന്തുചൊ
ല്ലേണ്ടുപ്രഭോ! ശുഭാശുഭങ്ങളേതാരിനറിയുംഉപനന്ദയേ.

രാജാവുപറഞ്ഞു.

തന്ത്രാജ്ഞാബുദ്ധിപോൽവേദവേദേന്ദ്രിയമെന്തുവിൻ ആ
യെപ്പറ്റമതിപ്രായം,ചിന്തിക്കുമതുകേട്ടുഞാൻ * അനേകംപേർമത
മറിഞ്ഞാലോചിച്ചിട്ടുപിന്നയും നൽകായ്മേതത്തെയെച്ചയ്ക്കീടേണംകാ
യ്ക്കുവിചക്ഷണൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അവനെന്റയീപാക്കുകേട്ടുവിശ്വാക്കുൻമഹാബലൻ വേഗംരാജാ
വിനേരംജിപ്പിച്ചിവാകുമുരച്ചുതേ.

വിരൂപാക്ഷൻപറഞ്ഞു.

നിന്ദിതനാരിരാജാവേ! മദങ്കൊണ്ടോതിടുന്നവരും ഭയപ്പെടുത്തുവാൻമാത്രമീ ചാക്കെന്നധരിക്കുനീ * ആർപേടിക്കുംനാരിതൻറയുദ്ധോഹങ്കാരമുൾക്കാഴ്ചി അസത്യംസാമസംനാരിവൃത്തിയെന്നറിയുന്നവൻ * കൈതലോക്യത്തേജിമിച്ഛാൻനീ ചീരൻനാരിഭയത്തിനാൽ ഭീനനായാലിനാകീർത്തിയുണ്ടാംമോകത്തിൽനിശ്ചയം * അതിനാലേകനായ്പ്പോകാംഞാനാസ്രീയോടുപോരിനായ് വധിക്കാമവളേയിന്നവാക്യനിർഭയനായ്ഭവാന * സേനയോടൊത്തുഞാൻവെന്തപലശാസ്രജരുകൊണ്ടുമേ വെല്ലാംവിക്രമമേറുദുഷ്ടോപമാളനാമണ്ഡിയേ * സല്പപാശങ്ങളാൽകെട്ടിക്കൊണ്ടുപോരാതവാന്തികേ ഏന്തംനിൻറവശത്താകുംരാജാവേ! കാഞ്ചമേബലം.

വൃസേൻപറഞ്ഞു.

വിരൂപാക്ഷോക്തികേട്ടിട്ട് 'ഭർഷൻ' മൊഴിചൊല്ലിനാൻ: 'ബുദ്ധിമാനാംവിരൂപാക്ഷൻസത്യവാക്കോതിമനവ! * എൻറയുമുദവാംവാക്കുമതിമാനങ്ങളുകൾക്കുണ്ണം ഉയമത്താൽതോന്നിടുന്നാസ്രീമാരാതുരയതെന്നതായ് * ഇതാടുള്ളാനായികമാർരൂപഗർവ്വാൻതിന്റും * അങ്ങേബ്ഭയപ്പെടുത്തിക്കീഴടക്കാനോത്തിടുന്നവരും ശ്രംഗാരവേഷണാരികളിത, റിയുംരസിതകോത്തമർ * കാമിനിക്കീതുവക്രോകതിയാശിക്കുംകാന്തനോടുമായ് കാമമാണെന്നിതറിയുംകാമശാസ്രജ്ഞനാണരൻ * നിന്നോപ്പോരിൽശരംകൊണ്ടുകൊല്ലമെന്നവരുംചൊന്നതും മേതുഗഭംവാക്യമെന്നാധരിക്കുംമേതുവിത്തമർ * നാരികൾക്കുകടാക്ഷജരൂതാൻശർക്കുപ്രസിദ്ധമായ് പൂജാർപ്പങ്ങളുതാനെന്മാക്കുകൾപുനരങ്ങനേ * ഇമ്മടുള്ളാക്കുന്തുശക്തിനിന്നിൽബാണമയയ്ക്കുവാൻ ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശാദികൾക്കുമില്ലാത്തതായ്ഗുപ! * മന്ദൻനിന്നോക്കടാക്ഷത്താൽക്കൊല്ലമെന്നവളോതിനാൾ രസജ്ഞനല്ലാത്തിവനുംധരിച്ചുവിപരീതമായ് * നിൻനാഥനേപ്പതിപ്പിക്കുമെന്നാർപോർമയമമത്തയിൽ വിപരീതരതിക്രീഡാവാക്കുന്നതുധരിക്കണം * വിഗതപ്രാണനാക്കീടമെന്നവരുംവാക്കുചൊല്ലിനാൾ പ്രാണൻവീഴ്ത്തലിഹീനനാക്കുമെന്നാണെന്ദ്രിയം * വിപരീതാത്മമാവാക്കാൽവരിക്കുന്നചളിത്തമാ ശ്രംഗാരശാസ്രനിപുണർചിന്തിച്ചാലതറിഞ്ഞിടും * ഏനോത്തുചെയ്യണംരാജൻ! ശ്രംഗാരരസമൊത്തുതാൻ അവളിൽസാമഭാനങ്ങളെന്യേമറില്ലപായവും * കോപിഷ്ഠയോഗപ്പിതയോനാരിയം

യാൽവശപ്പെട്ടും അമ്മട്ടനല്ലവാരോതിക്കൊണ്ടുപോരാത്തവാനി
കേ * എന്തിനേറെക്കമിക്കുന്നോടാസിയേപ്പോലെയെന്നുമേ ഞാൻചെ
ന്നുനിന്നമീനത്തിലാക്കാമിന്നവളേറ്റുപ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നവൻവചനകേട്ടതാമ്രൻസുകുമാരരിപ്പവൻ പറഞ്ഞാൻ
തുപതേ! കേൾക്കുകൻറവാക്യാസകാരണം * ധർമ്മവുരസവുഞ്ചേരം
നിതിയോടൊത്തിരുന്നിട്ടും സമന്തമായിവരമാരാതുരയല്ലൊരിഷ്ട
യും * വിപരീതാത്മമായിട്ടല്ലവരവാക്കുകളുറ്റുപ! ഇതാശ്ചര്യംമഹാ
ബാഹോ! വരവണ്ണിനിയാമിവരും * തനിച്ചൊരാത്രയംവിട്ടവരുന്നതതി
സന്ദർഭ പതിനെട്ടുജംഭേന്ദൻ പരാക്രമമൊടൊത്തിട്ടും * ശുഭയാംനാരി
യേക്കണ്ടുംകേട്ടമില്ലാരുമെങ്ങുമേ ഏല്ലാക്കൈകളിലുംപുണിടുന്നനല്ലാ
യുധങ്ങളും * ഇതെല്ലാമക്കാലദോഷമെന്നോർത്തിടുന്നഞാൻതുപ! ഭ
ന്നിമിത്തങ്ങളായുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾകണ്ടുരാത്രിയിൽ * ആപത്തുവന്നിരി
ക്കുന്നന്നറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടുഞാൻ മുറാത്തുകരിമുണ്ടോടുംകരയുന്നൊ
രുനാരിയേ * സ്വപ്നംകണ്ടെന്നുഷസ്തിൽ ഞാൻനാശമാണെന്നതോക്ക
ണം ഗൃഹംതോറുംവികൃതമായ് രാത്രികൂകുന്നപക്ഷികൾ * ഉല്ലാസങ്ങളു
മൊട്ടേറെയുണ്ടാകുന്നഗൃഹംപ്രതി അതുകൊണ്ടുനിനയ്ക്കുന്നെന്നതോ
കാരണമുള്ളതായ് * ഉറപ്പായവരെന്നോടുപോരിനത്ഥിക്കുകൊണ്ടു
മേ ഗാന്ധർവ്വിയുമാനുഷിയുമസുരസ്രീയുമല്ലിവരും * വാനോരുണ്ടാക്കി
നാർമോഹമേകുമായയെയോക്കുക ഭയപ്പെടേണ്ടവെറുംനീയെന്നാ
ണെൻബലമാംമതം * എന്തായാലുംരണംവേണവരാൻമുതുവന്നിട്ടും
ശുഭാശുഭങ്ങളേളൈവംചെയ്താരിയെന്നതേ? ധൈര്യംകയ്ക്കൊണ്ടിരി
ക്കേണുംബുദ്ധിയുള്ള വരെപ്പൊഴും * ജീവിതംമരണംരണ്ടാക്കൈവായീന
ത്തിലാക്കുംമ മറിച്ചുചെയ്താൻവെറുംയോഗനല്ലജഗത്രമേ.

മഹിഷൻ പറഞ്ഞു.

യുദ്ധംചെയ്താൻറപ്പോടുംപോകതാമ്ര! മഹാമതേ! ധർമ്മമായാമാ
നിനിയേവെന്നുകൊണ്ടുപോരണം * യുദ്ധത്തിലസ്സന്ദർഭിനിൻവശ
ത്താകില്ലയെങ്കിലോ കൊല്ലമറിച്ചുനീമാനിക്കേണ്ടാവല്ലവിധത്തലും *
സർവ്വജ്ഞൻനീമഹാവിരൻകാശംസ്രവിശാസൻ ഏതുപായമെടുത്തും
നീയവളേവിജയിക്കണം * ബാഹുസൈന്യങ്ങളോടൊത്തുവീരവിക്ര
മിയായനീ അവിടെച്ചെന്നുനായട്ടനേരിച്ചുധരിക്കണം * ഇതനാ
രിവരുവാൻമുഖേതുവാളുമനന്തരം കാമത്താലോഭവെരമാണോയി

താൻ തൻമായെന്നതും * അതാദ്യംനിശ്ചയിച്ചിട്ടുമേലവരുംചെയ്തോർക്കുക നീതിയായിബുദ്ധരോപാലപിന്നെപ്പോരത്തുടങ്ങണം * ഭയവില്ലായ്മയുംഭീതിയുണ്ടെന്നുംകാട്ടൊലാഭവാൻ എന്തവരുംകമനസ്സുനാൽ ചെയ്യണംനീയുമാവിധം.

വൃശേഖരന്റെ.

എന്നവൻവാക്കുകട്ടിട്ടാമുൻകാലവശംഗതൻ നമിച്ചിട്ടാമഹിഷനേരസമ്പ്രതോടൊത്തുപോയിതേ * പോകുന്നവഴിയിൽഏഴുൻമുതിസുപകമായിട്ടും ശകനംകണ്ടതുതപ്പെട്ടീടിനാൻഭീതിയോടുമേ * അവൻചെന്നങ്ങുവാനോരാൽവാഴ്ത്തപ്പെട്ടമൃഗേന്ദ്രനിൽ വാഴുന്നഭേവിയേക്കുണ്ടാൻഭ്രഷണായുധയുക്തനായ് * വിനീതനായവളോടായ് ചൊന്നാൻമധുവാക്കിനേ സാമഭാവത്തിലധികവണക്കത്തോടുന്നവൻ * 'മഹിഷൻകേട്ടുമോമിച്ചാൻനിന്റെററുപതണങ്ങളേ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻഭേവീ!നിൻപാണിഗ്രഹണത്തിനായ്' * വിണ്ണോക്കുയുനവനേസ്സാരിക്കുകമൃഗക്കുതേ! മഹിഷൻഭായുനായ്നന്ദനോളാനത്തിൽകളിക്കുനീ * സർവ്വാംഗസുന്ദരംസർപ്പസുഖാസ്പദവുമുടൽ എടുത്താലഴലാളാതെസുഖിക്കേണ്ടതുനീതിയാം * എടുത്തതെന്തിനായിട്ടിയായുധങ്ങളെയൊക്കെയും പൂപ്പത്താഴേണ്ടതാണിന്റെറപതമകോമളപാണികൾ * പുരികക്കൊടിവില്ലുണ്ടുവില്ലാഞ്ഞതുചയോജനം? കടാക്ഷബാണങ്ങളുണ്ടീച്ചരമബാണങ്ങളെന്തിനായ്? * സംസാരരോപാദൃശ്ശേനകൾകൊള്ളില്ലതറിവുള്ളവർ അത്യാഗ്രികളന്യോന്യയുദ്ധംചെയ്യുന്നസുന്ദരി! * പോരാടൊലാപുക്കളാലുംപിന്നെന്തുഗ്രശരങ്ങളാൽതൻഭേമത്തേമുറിയ്ക്കുന്നതാക്കുസന്തോഷമായ്വരും * പ്രസാദിച്ചീടണംനീയിനതിനാൽമകമാർമനേ! ഭേവാസുരർവണങ്ങളുമൽസ്വാമിയേപ്പതിയാക്കുക * നിന്നിഷ്ടമാമഭിപ്രായമെല്ലാംസാധിക്കുമായവൻ നീരാജപട്ടമഹിഷിതാനാകുംശങ്കയില്ലതിൽ * കേൾക്കെൻവാക്യശ്രേഷ്ഠമായസുഖത്തേനീയുമാണ്ടിടും കഷ്ടപ്പെട്ടിടണംപോരിൽജയംസംശയമാണ്തും * വഴിപോലാജനീതിയറിയുനുവരാംഗിനീ ബഹുകാലംരാജ്യസുഖംപൂർണ്ണമായിബുദ്ധിക്കുക * നിനക്കുണ്ടാണല്ലവതൻഗുപനാമവനശ്ശഭേ! മെയ്യുന്നത്തിൽകളിച്ചിട്ടുവാലുകൃത്തിൽസുഖിച്ചിടാം'.

ശ്രീഭേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

മഹിഷാസുരനഭി

തിന്നൊന്നാമദ്ധ്യായം.

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അത്താമ്രവചനംകേട്ടുജഗദംബികയാമവർ ചിരിപൂർണ്ണാതിയ വനോടിടിവെട്ടുന്നൊരച്ചയിൽ.

ദേവിപറഞ്ഞു.

ചൊൽകപോയ്മുതിയിച്ഛിക്കുംമന്ദൻ, നിൻപതിയായിടം കാ മാന്തൻ, മൃഗനറിവില്ലാഞ്ഞൊരദൈത്യനോടനീ * ഏമ്മടുനിന്നമ്മപുല്ലതിന്നന്നെരുമയാമവർ അപ്പോൽവൻവയറുംകൊമ്പുംവാലുമുള്ള വളല്ലൊൻ * കാമിക്കാഞ്ഞാനിന്ദനെയുംവിഷ്ണുശങ്കരരെയുമേ പാശിയേ വൈശ്രവണനേയഗ്നിയേവിധിയേയുമേ * വിട്ടീനിലിവരെയെന്തുതന്നെകൊണ്ടൊരുപോത്തിനേ വെറുത്തൊൻവരിക്കുന്നതലോകനിന്ദയ്ക്കുവേണ്ടിയോ? * പതിയേസ്വപിക്കുന്നോളല്ലൊൻ, പ്രഭുവെൻപതി സർപ്പകന്താ, സർപ്പസാക്ഷി, യകന്താ, നിസ്സ്പഹൻ, സ്ഥിരൻ * നിശ്ശൺ, നിമ്മമൻ, നിത്യൻ, നിരാലാഭൻ, നിരാശ്രയൻ സർപ്പജ്ഞൻ, സർപ്പഗൻ, സാക്ഷി, പൂണ്ണൻ, പൂണ്ണാശ്രയൻ, ശിവൻ * സർപ്പാചാസൻ, ക്ഷമൻ, ശാന്തൻ, സർപ്പദൂഷക, സർപ്പഭാവനൻ അവനേവിട്ടൊൻമൃഗ നിവനേയാശ്രയിക്കുമോ? * ഇതറിഞ്ഞിട്ടുനന്നായ്പോർചെയ്തുകാല്പനനുണ്ടുഞാൻ അല്ലെന്നാകിൽമനുഷ്യജലവാഹകനാക്കിടാം * ജീവിക്കാനാശയുണ്ടെന്നാൽപാതാളേപോകപാപ! നീ സർപ്പദൈത്യരെ ടംകൂടിക്കൊല്ലമല്ലെങ്കിൽഞാൻരണ്ടേ * സംസാരത്തിൽസമന്മാർക്കുസംബന്ധംസുഖമായ്വരൂ * മറിച്ചായാൽദുഃഖമുണ്ടാമറിവില്ലാതെചെയ്യകിൽ മൂർഖൻനീയെൻസപാമിയേനീഭജിക്കുന്നോതിടുന്നതേ * ഞാനെങ്ങങ്ങക്കൊമ്പൊഴൊത്തൊൻനോഗംതെങ്ങടക്കുചേരമോ? * പോകുപോർചെയ്തവസ്വക്കുളൊടൊന്നാൻകൊന്നിടംദ്രവം യാഗഭാഗംവിണ്ണമുപേക്ഷിച്ചല്ലെന്നാൽസുവിഷക.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഏനോതിയദേവിയപ്പോൾജിച്ചാളേററമതുതം കല്പാന്തം പോലെശബ്ദിച്ചാർദൈത്യർപേടിച്ചിടുംപടി * വിറച്ചഭൂമിയതിനാലിളകീപുഷ്പങ്ങളും ദൈത്യപത്തികൾതൻഗർഭംസ്രവിച്ചുഗർജിതത്തിനാൽ * അശ്ശുബ്ധംകേട്ടുടൻരാത്രൻഭയകമ്പിതചിത്തനായ് ഓടിച്ചെ

നിട്ടമഹിഷാസുനരികിലെത്തിനാൻ * അദ്ദിക്കിലേക്കെത്രയെല്ലാമാ
ലോലിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ ചെവികൾപൊട്ടിയോടാനായാരുമില്ലാർ
പോത്തമ! * കോപിച്ചപ്പോൾ ചുമച്ചൊന്നൊന്നാസിച്ചുസിംഹവും അശ്ശ
ബുവും കേട്ടു കൈയൊപ്പം കണ്ടു മന്ദ്രം * താമ്രൻ വന്നതിനേക്കണ്ടുമോ
ഹിച്ചാൻ കൈയൊപ്പം മന്ദ്രം മന്ദ്രം മന്ദ്രം മന്ദ്രം മന്ദ്രം മന്ദ്രം മന്ദ്രം മന്ദ്രം
യെന്നതായ് * ഭക്തഗുഹം ചെയ്യണാനാപോരിനായി പോയ ശേഷ
മായ് ഓടിപ്പോയാൽ നന്മയുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ഭാവസത്തമർ * ബുദ്ധി
മാന്മാർ ഭവാധർമ്മം സർവ്വശാസ്ത്ര വിശാരദർ ആലോചിച്ചിടണം കായ്സി
ദ്ധിക്കതിരേന്മസ്സായ് * രാജ്യമാലോചനാമൂലമെന്നോർക്കുന്നതു സത്ത
രാം മന്ദ്രിമാരിവുള്ളൊരു നന്നായ് രക്ഷിക്കണം സദാ * ഭവാലോചന
രൂപനം ഭൂമിക്കു നന്നായ് വരും തെറ്റാതെ തിന്നാൽ ഭൂതിയിപ്പി
പ്പോൻ ചെയ്തു ഗ്രഹമായ് * കാലഭേദം നന്നായ് നന്നായി പൊതു മ
ന്ദ്രിമാർ ഹിതമായിട്ടു മിന്നിച്ചു സകാരണമുണ്ടു * വാനോർ നിമ്മി
ച്ചൊരി പ്രേതസ്ത്രീയേ കാകിനിയായി ഹ ആശ്രയം വിട്ടാഗമിച്ചു കാര
ണം ചിന്ത ചെയ്തിൻ * പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു നവരൂപം മെന്താശ്ചരിയതിൽ
പരം ശ്രേയസ്സിങ്ങു മറിപ്പോ? ലോകത്തിലാരുമറിഞ്ഞിടം * ബഹുക്കളും
തോറുപോകും ജയിച്ചിട്ടു മൊരുത്തനും ജയവും തോൽവിയും വൈവാധീ
നമാണോർക്കുകൊപ്പം * ഉപായവാദികൾ ചൊല്ലും വൈവമെന്തെ
വർകളെവർ അടുത്തു മെന്നതിൻ പേരു പറയുന്ന മനീഷകൾ * അശ്ശ
കതിക്കെത്തുട്ടാത്താ ഭീതനാക്കുതൊരാശ്രയം കാണുന്നില്ല സമർത്ഥന്മാർ
വൈവമെന്തെയാരിടത്തുമെ * ഉത്സാഹം വൈവമീരണ്ടു ശ്രോതാർ ഭീതനും
മതം കൈയും ബുദ്ധി കൊണ്ടു തരികയും ചെയ്യുന്ന മാദരാൽ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏവം മേതു വെഴുപ്രവാക്യം കേട്ടതികീർത്തിമാൻ ബിഡാലാ
പ്രൻ മഹിഷനോട് തോതിത്തൊഴുകയൊടും * രാജാവേ! തിസ്സന്ദരിയേ
യതിച്ചരികയിനിയും എദ്ദിക്കിൽ നിന്നിവിടെ വന്നി വളരുക വല്ലഭോ *
നിനക്കു മരണം സ്ത്രീയാലെന്നറിഞ്ഞിട്ടു വേകൾ മനഃപൂർവ്വം സപതേജ
സ്സാൽ ചമച്ചിട്ടു യച്ചതേ * പോർ കാണാനവരും വാനിൽ മറഞ്ഞു മ
രുവുന്നിഹ തരവന്നാൽ പോരിനായി സ്സഹായിക്കുമവരും കവർ * നാരി
യേ മുൻപിലാക്കിട്ടാ വില്ലാതാട്ടു വരൊക്കയും ഞങ്ങളോടൊക്കെയും കൊ
ല്ലമവരും പോരിൽ വേണയും * ഞാനറിഞ്ഞെ നിവർ ചെല്ലാൻ പോക

നന്ദിതരതാൻവ്രപ! അറിവില്ലവരാൻപോകുന്നതെന്നിക്കൊന്നുകൊണ്ടു
മേ * നീയിന്നയുദ്ധംചെയ്യായെന്നുതാൻതൊന്നക്ഷമൻപ്രഭോ! ഇദ്ദേ
വകാശ്ചരതീതൻപ്രമാണാഗ്രാപാത്തമ! * നിനക്കായിമരിക്കേണ്ട
തീത്തങ്ങൾകാശ്ചരതാൽ കളിക്കേണ്ടതുനീനോടിതന്നജീവികൾ
മ്മമാം * സൈന്യാചേർന്നമഹാശക്തൻമോടത്ഥിച്ചിട്ടുനപോർ
രുകാമിനിയെന്നായിവലുതായ് ചിന്തയുണ്ടുമേ.

ഭർമ്മവൻപറഞ്ഞു.

രാജൻപോരിൽജയംനമ്മൾക്കില്ലതിന്നറിയുന്നതാൻ ഓടിപ്പോ
യിടൊലാകീർത്തിനാശംശൂർഷ്വന്നപോം * ഇന്ദ്രാഭ്യരൊടുപോർചെ
യ്ക്കുപെന്നില്ലാതിന്ദ്രമാംതൊഴിൽ ഒരനാരിയൊടേറിട്ടുപിന്നെയാരോടു
മോർക്കിൽ * ചെയ്യുന്നയുദ്ധമതിനാൽമുതിയോജയമോവരും വരാന
ജതുവന്നിടുംവിന്തിപ്പാനെന്നുനോക്കുകിൽ * മരിച്ചാൽകീർത്തിയുണ്ടാ
കുംജീവികൾസുഖവുംവരും രണ്ടുംവിചാരിച്ചതന്നെയെന്നയുദ്ധംതുടങ്ങ
ണം * ആയുസ്സേറുമരിക്കുന്നമോടിയാൽകീർത്തിപോയിടും ജീവിച്ചാ
ലുംമരിച്ചാലുംഭുജിക്കേണ്ടതിനാൽവൃഥാ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഭർമ്മവൻഗിരംകേട്ടുബാഷ്പമുൻവാക്യകാവിൻ നമിച്ചു
തൊഴുതുകൊണ്ടാഗ്രാപനോടോതിനാൻമൊഴി.

ബാഷ്പമുൻപറഞ്ഞു.

ഭീതകുപ്രിയമായുള്ളിക്കാശ്ചരതീതൻ ചിന്തവേണ്ടതേ ഞാനൊര
ത്തൻവധിക്കാമച്ചണ്ഡിയാംചഞ്ചലാക്ഷിയേ * ശ്രംഗരംസ്ഥായിയായു
മേളാരുത്സാഹംവേണമെപ്പൊഴും ഭയംവീരരസത്തിന്നവെറിയാണു
ഗ്രാപാത്തമ! * അതിനാൽഭയമെന്തേണാനതുതപ്പോരുചെയ്തിടാം
അച്ചണ്ഡികയെത്താൻകാലപുരിചേക്കാംഗ്രാപാലക! * കാലനിന്ദൻ,
വൈശ്രവണൻ, വരുണൻ, വായു, ശങ്കരൻ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, വിഷ്ണു, വഹ്നി
യിവരേപ്പേടിയില്ലമേ * മദഗദ്വിതയുമേകനാരിയേപ്പിന്നെയെന്നു
വാൻ കല്ലിൽതെച്ചുള്ളവുകുളവലവളേത്താൻവധിച്ചിടും * ഇന്നെൻ
ബാഹുബലംകൊണ്ടുസുഖമായ് ക്രീഡചെയ്തീ ഇവളോടൊത്തുപോരി
നായ്ഗമിക്കേണ്ടഭവാതിഹ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

മമിച്ചബാഷ്പമുൻതാരാജാവിനൊടുചൊല്ലവേ ഭർമ്മൻഗ്രാപനോ
ടായിവാക്കുചെന്നാൻനമിച്ചുടൻ.

ഭൂമിസ്ഥാപനം.

രാജാവേ! ഞാൻ ജയിച്ചിടാം വാനോർ നിർമ്മിച്ച ഭേവിതേ ഇതരേട്ടു
 കയ്യൊടുക്കാരണത്താൽ വന്നവരാംഗിയേ * നിന്ദയം കൊണ്ടു നിർമ്മി
 ത്താർ വാനോരീമായേതേനേ! പേടിപ്പിക്കലിതെന്നോത്തുറമോഹത്തേ
 കളകിന്നനീ * രാജനീതിയിതാകന്തുകേൾക്കനീ മന്ത്രികൃത്യവും സാ
 തപികർ, രാജസർ, പിന്നെച്ചിലർതാമസ, രജനേ * മന്ത്രിമാർ മൂന്നുവി
 ധമായുണ്ടുലോകത്തിലെന്തേനേ! സാതപികർ പ്രഭുവിൻകാൽ സാമ്യമാ
 ക്കും പശകതിയാൽ * സ്വകാൽസംസാമികാൽ വില്ലേക്കുടാതെ ചെ
 യ്തിടും ശ്രദ്ധയുണ്ടോർ, ധർമ്മനിയർ, നല്ലാലോചന ചെയ്യുവോർ * രാജ
 സർ, ഭദ്രചിത്തന്മാർ, സ്വകാൽ ചെയ്യുവോർ സദാ മിവപ്പോൾ സാ
 മികാൽക്കുടാതെ ചെല്ലിടുന്നതല്ലതാ * താമസർ ലോഭമേറുന്നോർ തൻ
 കാൽ ചെയ്യും മപ്പൊഴും സാമികാൽ നശിപ്പിച്ചു തൻ കാൽ സാമ്യ
 മാക്കിടും * പരവഞ്ചനയാൽ മാറും സമയത്തിങ്കലായവർ കൂടപ്പാത്താ
 മർമ്മമല്ലം ശത്രുക്കൾക്കു കൂട്ടം * കാൽ ഭദ്രസദാ ചെയ്യുമറയിൽ
 ചേർന്നാലുപോൽ ഭയപ്പെടുത്തുവു ഭവേപ്പോരിനായിത്തുടങ്ങേവേ *
 ഒരിക്കലും വിശ്വസിപ്പിക്കരുതായവരേനേ! വിശ്വസിച്ചാൽ കാൽ നാ
 ശമന്ത്രനാശമതുവേദം * വിശ്വസിച്ചെങ്കിലെന്തെന്നു ചൊല്ലാലോഭിക
 ലാംബലർ താമസർ പാപികൾ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ശരണേ അതിനാൽ
 പോരിനഗ്രേപോയ് ഞാൻ കാൽ സാമ്യമാക്കിടാം * ഒന്നുകൊണ്ടും ചി
 ന്തവേണ്ടാനിനക്കേറ്റ പസത്തമ! ആദ്യേപ്പിടിച്ച് ഭവേഗം ഞാൻ
 കൊണ്ടുവന്നിടാം * കക്കിന്നെൻ ബലകരയുണ്ടു സ്വപശകത്യാസാ
 മികാൽസം.

ശ്രീഭവീഭഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ബാഷ്പഭൂമിമുഖപ്രവേശം

പന്ത്രണ്ടാംശ്ലോകം.

പ തി മൂ ന്ന ാ മ ല്യാ യ ം

വ്യാസസ്ഥാപനം

എന്നോതിയാവികൃമികൾക്കെത്രർ ബാഷ്പഭൂമിമുഖർ മദമത്തര
 തായ് പോയാർ സമുദ്രാസ്രാസ്രകോവിദർ * അവർ ചെന്നഭേവിതേ

ടുപോരിനായ് വാക്കുച്ചുടൻ. മദോന്മത്തരതാംഭരൈത്യരിദിവെട്ടുനൊ
രൊച്ചയിൽ * 'വാനോരവേനവൻദേവീ! മഹാൻമഹിഷഭാനവൻ
സർപ്പഭൈത്യാധിപൻഭൂപനവനേനീചരിക്കേ * എല്ലാലക്ഷണവുംചേ
ന്നനാരൂപമെടുത്തവൻ ദിവ്യഭൂഷണമോടൊത്തുവിജനേനിന്നെയാണ്ടി
ടും * ഒത്രേലോക്യവിഭവമുറുന്ദിനിൽചേരുംവാരാനനേ! സേവിഷ
നീമഹിഷനേച്ചയ്ക്കുപൻറമനോഗതം * നീഭർതാവാക്കിലവനേസ്രീ
കളിപ്പിടുന്നതാം സംസാരസ്വഖമെല്ലാംതേളിക്കാംസാരസേക്ഷണേ!'

ശ്രീദേവീപറഞ്ഞു

വിവേകമറന്നീയെന്നേമന്ദബുദ്ധിബലബലം കമമോഹി
തയെന്നോത്തോയിട്ടുഴന്നെവരിക്കുവാൻ? * കലശീലഗുണംചേന്നാൽ
വരിക്കുംകലനാരിമാർ രൂപം, ക്ഷമാ, ബുദ്ധി, ശീല, മിധയിൽമികവെങ്കി
ലും * ദേവരൂപിണിയാമേതുന്നാരികാമാൽവരിട്ടും പത്രക്കളിൽവ
ച്ചുനിന്ദനാരൊരിപ്പതുരൂപിയേ * ഗജതുലൻകൊമ്പൊടൊത്തോന
ദൈത്യനരികിൽക്കുണം ചെന്നഭാനവരാംനിങ്ങളുരച്ചീടുവിനെന്മൊ
ഴി * പാശാളംപൂക്കുകളെങ്കിൽവന്നുപോരാടുകെന്നൊയ് പോര
ണ്ടായാൽനിർമ്മനായ്ത്തീരുമിന്ദ്രനസംശയം * നിന്നേക്കൊന്നോത്താൻ
ഗമിത്രുപോകാകൊല്ലാതെനശ്ചയം ഇതറിഞ്ഞിട്ടുദർബുലേ! നീയി
ഷ്ടസ്വോലൈചെയ്യുക * ഏനേജയിക്കാതിബ്ഭൂചിലെങ്ങുംസ്ഥാനം
നിനക്കെങ്കോ പോത്തേ! വാനിൽതാമസിച്ചുവിടുകില്ലതൃപ്തിശ്ചയം.

വൃംസൻപറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹിയതുചൊന്നപ്പോൾകേവത്താൽകൺകലങ്ങിയും വീര
രമ്പംവില്ലമാണ്ടുയലുത്തിനായൊരുങ്ങിനാൻ * അട്ടമാസിച്ഛവർ, നി
ന്നാൾഭയമില്ലാതെദേവിയും രണ്ടുപേരുംബാണവഷ്ട, ചെയ്യാർഘോരം
കരുദപാമ! * ദൈത്യന്മാരിൽശരക്കൂട്ടവർഷിച്ചാൾജഗദംബയും ദേ
വകാത്യാത്മസിദ്ധിക്കായ്ചെയ്തിട്ടുമധുരാഭവം * അവരിൽബാഷ്പുളൻ
വേഗംനേരിട്ടാൻയുദ്ധഭൂമിയിൽ ദുർമ്മുഖൻസാക്ഷിയായങ്ങുദേവിതൻ
നേക്കുനിന്നതേ * ദേവീബാഷ്പുളരൊന്നിച്ചുപോർചെയ്യാൻഘോരമാ
യുടൻ ശരംവാൾപരിഘംകൊണ്ടും, മന്ദർപേടിച്ചിടുമ്പടി * പോ
രിൽമരിക്കുമവനേക്കണ്ടുകോപിച്ചുടൻശിവാ ചൊവിയോളംവലിച്ചു
ബലവസ്ത്രാൾനൽകുച്ചുയുദ്ധതായ് * ദേവീബാണങ്ങളേക്കുറമ്പുകാള
യ്ക്കുദരിച്ചുടൻ സിംഹത്തിൽവാഴുന്നവളിൽവിട്ടാനേഴശരങ്ങളേ * അപ്പു

ഭൈരവേ * അവരതന്നാവാക്കുകേടുമുഖൻതാൻമരിക്കുവാൻ ഘോ
രമാംശമവഷ്ഠേതെച്ചയ്ക്കാൻപണ്ഡികയികലായ് * അബ്ബാണമെല്ലാം
ഖണ്ഡിച്ചുകൂരമ്പുകളെയംബിക കോപിച്ചുഭൈരവനിൽവിട്ടാളിന്ദ്രൻവൃ
തനിലെന്നപോൽ * അവർക്കുയുദ്ധമന്ത്രോന്യമുണ്ടായതികരോരമായ്
കാതരന്മാർക്കുഭയഭംഗംശങ്കബലവർണം * അവന്റെറകയിലേവില്ലവേ
ഗംഖണ്ഡിച്ചുപണ്ഡിക അതുപോലുണ്ടുബാണത്താൽഭഞ്ജിച്ചാറുന്ന
ല്ലതേരതും * രഥംപൊടിയവേവിരൻഭർമ്മുഖൻഭൂവിൽനിന്നുടൻ വലു
താംഗദകയ്ക്കൊണ്ടുഭേവിതൻനേക്കടുത്തുതേ * സിംഹത്തിന്റെറത
ലെയ്ക്കുകോടടിച്ചാൻഗഭകാണുചൻ ശക്തൻസിംഹമതേററിട്ടും
സ്ഥാനംവിട്ടിളകീലഭോ! * മുൻപിൽഗഭയുമായ്നില്ക്കുന്നവനേക്കണ്ടു
ചണ്ഡിക ഉഗ്രചാളാൽമുറിച്ചിട്ടാറമകടത്തോടവൻതല * ഭർമ്മുഖൻ
തലയററപ്പോൾഭൂവിൽവീണമരിച്ചുപോയ് ജയശബ്ദംമെല്ലടനേനി
ലിമ്പർബഹുമോദമായ് * ഭർമ്മുഖൻമൃതനായപ്പോൾവാഴ്ചിനാർവി
ണ്ണർഭേവിയേ പുഷ്പാഭിഷിതംവെയ്ക്കാമമ്മട്ടാകാശവാസികൾ * ഭൃഷി
കൾസിദ്ധഗന്ധർവ്വർസവിത്രിയാധരകിന്നരർ ചോർലട്ടാനവവധംകണ്ടു
സന്തോഷമാണ്ടുതേ.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം.

ബ്രഹ്മഭട്ടമുഖവധം

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

പതിനാലാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

ഭർമ്മുഖന്റെവധംകേട്ടുമഹിഷൻബഹുകോപിയായ് ഭൈരവ
രോടേതനീനാനെന്തുവന്നെന്നുചലവട്ടവും * തുരാംഭാനവർചത്തു
പോരിൽഭർമ്മുഖബാഷ്പമുഖർ സ്ത്രീകാലത്യാശ്വയുദ്ധതദ്വൈതത്തിനുവേ
ഷ്ടനാക്കുവിൻ * കാലന്താൻബലമായ് ചെയ്യുംസുഖഭുഖങ്ങളേസഭാ പ
രതന്ത്രനരന്മാർക്കുപുണ്യപാപാനുകൂലമായ് * മരിച്ചാർഭാനവശ്രേഷ്ഠ
മെന്തുചെയ്യുന്നതിന്നിമേൽ ഇക്കാര്യംസങ്കടത്തികൾയുക്തമെന്നോത്തു
ചൊല്ലുവിൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

കുമാരൻമാരിഷനാംരാജാവേവമുരയ്ക്കുവേ സേനാനിയവനോ

ടോതി വിഷ്ണുപ്രാർത്ഥനാർത്ഥം * രാജാവേ! ഞാൻ വധിക്കാൻ സ്രീവധ
ത്തിൽ ചിത്തയെത്തിനായ് * എന്നോതിസ്സേനയോടൊത്തുതേരിലേറി
ത്തിരിച്ചതേ * പുറമ്പടയ്ക്കീശനാക്കി ബലവാനായതാത്രേ വലുതാം
സൈന്യഃഖാഷണാൽ വാനഭിക്കുന്നിറച്ചൻ * അവൻ വരുന്നതേക്ക
ണ്ടുദേവിഭഗവതീശിവാ മുഴക്കീശഃഖവും ഞാണിൻ ശബ്ദവുമണിനാദ
വും * അശ്വബ്ധാകേടുപേടിച്ചു ഭാനവന്മാരശേഷവും ഇതെന്നാണെന്ന
രച്ചുകൊണ്ടോടിനാരതിഭീതിയാൽ * ഓടാൻ ഭാവി കുമവരേക്കണ്ടിട്ടച്ചി
ക്കുരാസുരൻ ഏറെക്കോപിച്ചു രചുത്തുഭയം നിങ്ങൾക്കുവന്നതും * മദ
മേദഃബാലയേ ഞാനിന്നുകൊല്ലംശരങ്ങളാൽ ഭയമെന്തേപ്പോക്കു
ത്തിൽ നില്ക്കു വിൻ നിങ്ങൾക്കെത്രേര! * എന്നോതിയ സുരശ്രേഷ്ഠൻ ബ
ലവാൻ കയ്യിൽ വില്ലമായ് ചെന്നു പോരിൽ ദേവിയോടു ചൊല്ലിയിങ്ങ
നെയെത്രുമാധ്; * 'ഭീരുക്കൾക്കഭയം നൽകുമടുഗർജ്ജിപ്പതെന്തു നീ ന
ൻറെ ചെപ്പുകൾ കേട്ടിടു ഞാൻ പേടിക്കില്ല സുര! * സ്രീവധംഭോഷമ
വണ്ണമുഷ്ടിത്തിയതു മോറ്റതാൻ ഉപേക്ഷയെച്ചെയ്തിടുന്നെൻ പിത്തം
ബാലമുഗക്ഷണം! * ശ്രംഗാരചെപ്പുനോട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുതാൻ നാരി
തൻ രണ്ടു നിന്മട്ടേളാക്കെടുമെന്നു യുക്തമല്ല ശരങ്ങളാൽ * പൂവാ
ലും പോരിടായ് കഗ്രശരക്കൊണ്ടൊകലിക്കുന്നോ? പിച്ഛിപ്പുവുമഴൽനൾ
കുന്നിന്നോടൊത്തേർതരങ്ങളിൽ * ലോകത്തിൽ ഞായരുമമ്മത്തിലു
മേളാൻ വൃത്തിനിതൃഷ്ടാം ലളിതം പ്രിയമീദേഹം ശുഭ്രവോൽ മുറിവേറി
ടും * അലിംഗം, കസുമം, കാരൂ, മിഷ്ടഭോജനമായതും കൊണ്ടുവളിച്ച
തീദോഹരിപുബാണം മുറിച്ചിടും * വാളാൽ ദേഹം മുറിഞ്ഞിട്ടുമാജ്ജിക്ക
ന്നുധനം നരൻ മുൻഘോഷമേകമാവിത്തം പിന്നീടു സുഖമേകമോ? * പോ
രിനില്ക്കുകയാൽ നീയുമുപയോക്താസുരസി! സംഭോഗസൗഖ്യം വിട്ടു
ത്തുണമോക്കുന്നു പോരിൽ നീ? * വാളംഗമയുമേറിടുംശരക്കൊണ്ടു മു
റിഞ്ഞിടും മരിച്ചുപോയാൽ സംസ്കാരം കറുക്കൻ കടിയായ് വരും * അ
തിനേയുത്തകവികൾ പ്രശംസിക്കുന്നിതേറ്റവും സ്വർഗ്ഗം പോരിൽ മൃത്യു
ക്കെന്നതപ്രമാണവചസ്സതാൻ * നീയില്ക്കുക മിടത്തേക്കിന്നതിനാൽ
പോകയോസതി! വരക്കയോചെയ്തു ദേവരപുവാക്കെത്രേനാഥനേ.

വൃ. സന്ദർഭം.

ഏവം ചൊല്ലുകയെത്രേനോടായുരച്ചാൾ ജഗദംബിക ചൊൽവ
തെന്തുവുമായും! ധീമാൻ പണ്ഡിതനെന്നപോൽ * അറിയുന്നില്ല നീ

നിതിശാസ്ത്രവുമാണ് നീതിയും നീവൃദ്ധസേവചെയ്തില്ലായ്മ ബുദ്ധിയു
മില്ലതേ * മുർഖസേവയതിൻമുഖംനീയുമുർഖനസംശയം രാജധർമ്മം
ധരിക്കാതെയെൻമുൻപിൽചൊൽവതെന്തുനീ * പോരിൽമഹിഷ
നേക്കൊന്നിട്ടുണ്ടാക്കിയോരയാംചെളി നാട്ടിസ്ഥിരജരസ്തംഭംസുഖമാ
യിട്ടുപോയിടാം * വാനവക്കഴലേകീടും, മദമേറുന്നഭയ്ക്കുനേ ഞാൻകൊ
ല്ലുംചെയ്തപോർനീയുംസ്ഥിരനായിട്ടിരിക്കുക * നിനക്കെന്നിൻമഹിഷ
നുംജീവിപ്പാനാശയെങ്കിലോ എല്ലാദൈത്യന്മാരുംകൂടിപ്പാതാളത്തിന്നു
പോകണം * മരിക്കാനാശയെന്നാലോവേഗംയുദ്ധംതുടങ്ങുക ഏല്ലാവ
രെയുംകൊന്നിടാമെന്നനിക്കുണ്ടുനിശ്ചയം.

വൃസേൻപറഞ്ഞു.

അവരതന്നാവാക്കുകേട്ടദാനവൻബലഭൂപതിൻ മോലംവെപ്പിച്ചി
ട്ടുന്മാലൈപൊഴിച്ചാൻശരവൃഷ്ടിയേ * അവയേദേവിചണ്ഡിച്ചാർകു
രസ്വകളയച്ചുടൻ വിട്ടാളവനിചവുണ്ണസുസ്തംഭപോൽഭീഷണങ്ങളായ *
യുദ്ധമുണ്ടായിതന്റോന്മുഖോളത്തുതമാംവിധം സിംഹത്തിൽനിന്നുഗ
ഭകൊണ്ടവനേയൊന്നടിച്ചുവരും * ആനല്ലൊരടിയേറീടുമുണ്മൂർച്ഛി
പ്പുതേരതിൽ നാലുനശികപയ്യന്തമിരുന്നാൻ ചലയെന്നപോൽ * മുർ
ച്ഛിച്ചവനെയവുണ്ണകണ്ടുതാമ്രൻമഹാബലൻ * ചാപധൂത്താൽദേവി
യോടുപോരിനായത്തിപോക്കളും * അവൻവരവകുണ്ടിട്ടുചിരിപു
ണ്ടൊതിചണ്ഡിക: 'വരവരൂദൈത്യവീര! യമലോകത്തിലാക്കിടാം! *
ആയുസ്സോദാരശക്തന്മാർനിക്കുൾവന്നെന്തുവാൻഫലം ഗ്രാമത്തിൽമു
ഖമഹിഷൻചെയ്യുന്നോജീവനോദ്യമം * മന്ദരാനിങ്ങൾചത്തിട്ടുഫല
മെന്തെൻശ്രമംവുമോ സുരാരിമുണ്മൂർച്ഛൻപാപിജീവിച്ചിരിക്കു
വേ * അതിനാലവനേച്ചെന്നിങ്ങയച്ചീടുകനിക്കുളം കാണട്ടെചീവണ്ണ
മുള്ളൊരെന്നയാമന്ദനായവൻ' * താമ്രനാവാക്കുകേട്ടിട്ടുബാണവർഷം
തുടങ്ങിനാൻ ചെവിയോളംവിൽവലിച്ചുകോപത്തോടൊത്തുദേവി
യിൽ ദേവിയുൾക്കൾചുവപ്പിച്ചുവില്ലെന്നായ് വലിച്ചുടൻ * ബാണങ്ങളേ
പ്രയോഗിച്ചാൾകൊല്ലുവാൻദേവവൈരിയേ * ബലവാൻചിക്ഷുരൻ
പിന്നെമുർച്ഛവിട്ടേഴുന്നിറുതേ അമ്പാവില്ലാധരിച്ചിട്ടുദേവിതൻനേ
ക്കുനിന്നുടൻ * താമ്രനംചിക്ഷുരൻതാനുംമഹാബലമഴുന്നവർ പീര
ന്മാർദേവിയോടൊത്തുപോരാടിയുദ്ധഭൂമിയിൽ * ശാശ്വതത്തെവെപ്പി
ച്ചാൾകോപത്തോടാമഹേശ്വരീ പ്രണമിച്ചുതീബാണങ്ങളുകൊണ്ടു

ഭൈരവൻ കയ്യൊക്കയും * ശരമേറിയെട്ടെട്ടെന്താർകോപസംമുഖരായ്
 ടൻ ശംഭാല ങ്ങൾ വെട്ടിച്ചു * കാപത്തോടൊത്തുദേവിയിൽ * വസന്ത
 ത്തിൽവനത്തിങ്കൽ പട്ടം തുകൾ പൂത്തു ചോലവേ പോരിൽ ബാണ
 മേറിയ ശാഭിപ്പാർക്കെട്ടെട്ടെക്കയും * താമ്രനാട്ടുകൂടിയുണ്ടായ് * പോ
 രമായുള്ള സന്തോ * പോക്കിനില്ലുന്ന ദേവന്മാരധികം റിസ്സിച്ചുതേ *
 ഇതമ്പുലക്കയേത്താമ്രൻ കയ്യൊണ്ടു ഭയഭംഗം തച്ചാൻ റസിംഗശിര
 സ്സികൽ ചിരിച്ചാൻ ഹരിദിനാൻ * അരുന്നവനേക്കണ്ടുകോവിച്ചിട്ടവി
 ലേശപരി ചേഗത്ത് തലവണ്ഡ പ്ലാർ മുച്ചു യുള്ളൊരുവാളിനാൽ *
 തലയറിയവേ താമ്രൻ ബലവാൻ മുസലത്തൊട്ടും കണ്ണൻ കറങ്ങിത്താഴ
 ത്തുപതിച്ചാൻ തലയെന്നിയേ * താമ്രൻ വീണതുകണ്ടിട്ടു ചിഷ്ടരാഖ്യൻ
 മഹാബലൻ ഓടിനാൻ വാളുമായ് ചേഗദേവിതന്നരികത്തലായ് *
 വാളംകയ്യൊണ്ടെട്ടുകുന്നോരവനേക്കണ്ടു ചണ്ഡികാ പോരിലഞ്ചുശ
 രംവിട്ടു മുറിച്ചാളുകനേയവൾ * ഒരമ്പാൽ വാളുപോയ് രണ്ടാംശരത്താ
 ലറവൻ കരം കഴുത്തിൽ നിന്നു തലയു മറു മറു ശരങ്ങളാൽ * ഏവം മ
 ബൈപ്പംപ്രശ്നമര ച്ചാർ രണ്ടുക്കരം ഭയനോടിയുടൻ സൈന്യം ഭിന്ന
 മായ് പലഭിക്തും * നിലിമ്പരല്ലാം മോദിച്ചാരുവർ പത്തുകാഞ്ച
 താൽ പുഷ്പം ഷ്ചാവാൻ തന്നിന്നുണ്ടായി ജയശബ്ദവും * മുനികൾ, ദേ
 വർ, ഗന്ധർവ്വർ, വൈതാളർ, സിംഹർ, ചാരണർ ഇവർ ദേവി! ജയിക്കും
 ബേ! യെന്നോരീ പലവട്ടവും.

ശ്രീദേവീഭഗവതഃ അഞ്ചാംസ്കന്ധം
 താമ്രചിഷ്ടരവധം
 പതിനാലാമദ്ധ്യായം,

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം

വൃന്ദേന്ദ്രപാണ്ഡു.

മന്നൻ കേട്ടു തളെപ്പട്ടാനവരേയവർകൊന്നതായ് അവളേ
 കൊല്ലാൻ വിട്ടാൻ കരുത്തേറുന്ന ദൈത്യരേ * അസിലോമം ബിഡാലാ
 ഖ്യർക്കൊട്ടുള്ള മുഖവീരരേ ആയുധങ്ങൾ, മഹാസൈന്യ, മകവടിക
 ഭോക്തായ് * കണ്ടാരവർ ചെന്നു റസിംഗസ്ഥയായുള്ളൊരുദേവിയേ ക
 ന്നീരൊൻപതെഴുതിച്ചാ ചണ്ഡഗവേഷങ്ങൾ പൂണ്ടവർ * അസിലോമം

ചിരിച്ചുകൊണ്ടവരും മുൻചെന്നുചൊല്ലിനാൻ ദൈത്യനാശോദ്യതയ
താംഭേദിയോടുവിനീതനായ്.

അസിലോമോവുവരഞ്ഞു.

ഭേദീ! സത്യമരച്ചാലുമെന്തിന്നിവിടെവന്നുനീ കുററുചെയ്യാട്ടാന
വരേക്കൊന്നീടുന്നതുമെന്തിനായ്? * കാരണമെന്താകുന്നീയിന്നുചെയ്യാം
ഞാൻസന്ധിനിന്നൊടായ് രത്നങ്ങളുംകനകവുംനല്ലതാംഭോജനങ്ങളും *
ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാംനീവാങ്ങിവേഗംഗമിക്കുക ഴ്വസന്താപമിയ
ലുംപോരാശിക്കുന്നതെന്തിനായ്? * സുഖമെല്ലാംനശിപ്പിക്കുംപോരെ
ന്നോതുണവൻപരം പൂവേററാലുംസമീപംഅന്തരതികോമളമീയ
ടൽ * ശത്രുമേററുസമീകുന്നതെന്തിനെന്നതുളതംമമ സാമന്ത്രി
ത്തിൻഫലംശാന്തിയെപ്പൊഴുംസുഖസേവയും * അതിനാൽഽഭവമേക
ന്നുപോരാശിക്കുന്നതെന്തിനായ്? ഴ്വതെളിസ്സുഖംകയ്ക്കൊരുക
ന്നാംസംസാരനീതിയും * നിത്യാനിത്യാവിഭേദത്താൽരണ്ടായ്ചൊല്ല
നിതസ്സുഖം ആത്മാന്തരസുഖംനിത്യമനിത്യഭോഗജന്മതം * തജ്ജ
ണംവേദശാസ്ത്രങ്ങളുംനോക്കീട്ടാനശ്വരംസുഖം നീസൗഗതമതംക
യ്ക്കൊള്ളു നവെന്നാൽവരാനനേ! * നിനക്കുപരമോകത്തേപ്പറ്റിസ്സം
ശയമെങ്കിലോ ഭൂമിക്കുണ്ഡലയൗവനത്തിൽസുഖഭോഗങ്ങളൊക്കയും *
ഭൂവിൽതാൻസ്വപ്നഭോഗങ്ങളു ഭൂമിച്ചീടുകസന്തതം യൗവനനിത്യമ
ല്ലെന്നായോർത്തിപ്പുണ്യംചരിക്കണം * പരോപദ്രവമെന്നുംതാനുപേ
ക്ഷിച്ചീടണംബുധർ ധർമ്മാർത്ഥകാമാചരണംനീതിയായിട്ടുചെയ്യണം *
കല്യാണി!നീയുമതിനാൽചെയ്തൊന്നുംധർമ്മബുദ്ധിയേ എന്തിനായിവ
ധിക്കുന്നിക്കററുചെയ്യാത്തദൈത്യന്ദ * ഇദ്ദേഹധർമ്മംകരുണാ,പ്രണേ
ൻസത്യത്തിൽനില്പതാം ദയാസത്യങ്ങളേയെന്നുമതിനാൽബുധർകാക്ക
ണം * ദൈത്യന്ദേക്കല്ലവാനുള്ള കാരണമെന്താകുന്നസന്ദർഭം!

ഭേദീപറഞ്ഞു.

എന്തിന്നിവിടെവന്നെന്നുനീചോദിച്ചുമാമളഭേ! അതുഞാൻ
ചൊല്ലിതാം,ദൈത്യവധത്തിനുള്ള മൂലവും * സഞ്ചരിക്കുന്നഞാൻസർവ്വ
ലോകങ്ങളിലുമെപ്പൊഴും ജന്തുക്കൾചെയ്തിടുംന്യായാന്ത്രിയങ്ങളു
സാക്ഷിതായ് * ഭോജനമുപാധിപ്പെട്ടുകൊന്നുംലോഭമില്ല വിരോധവും ധ
ർമ്മത്തിനാൽനിന്നുപോകത്താൽസാധുരക്ഷയായ് * ഇതെൻദ്രവ്യ
തപോദിക്കുന്നതൊന്നെന്നേസ്സഭാ ശത്രുരോക്ഷചെയ്യണംഽഷ്ടവാദേ
വധിക്കണം * അവതാരമെന്തെന്നുകേൾക്ക,ചെയ്യണംവേദേക്ഷയും അതു

കൊണ്ടവതരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് * ഔഷ്ണീമഹിഷൻ
 കൊല്ലാനാർജിച്ചാൻനില്പിമ്പരേ അതറിഞ്ഞവനേക്കൊല്ലാൻവന്നാൻ
 ഞാനിന്നരാക്ഷസ! * ഭക്തൻ, ഭൃഷ്ടൻ, ദേവവൈരിയവനേ ഞാൻവധി
 ച്ചിടും നില്ലാത്തോപോകത്തോടുകൂടി പാസുരനോടുപോയ് * ചൊൽ
 കയോചെയ്യുകിച്ചുമ്പോൽ ഞാൻസത്യമുരചെയ്തതേ അന്യരേയെന്നയ
 യ്ക്കുന്നതാനേചെയ്യട്ടെപോരവൻ * നിന്റെമന്നവനെന്നോടുസന്ധി
 ക്കാഗ്രഹമെങ്കിലോ പാതാളപൂക്കുകൊല്ലാംസുഖമായ് വൈരമെന്നി
 യേ * വാനോരോപ്പോരിൽവെന്നാണ്ടദേവദ്രവ്യമരോഷവും തിരിച്ചേ
 കീട്ടപ്രഹ്ലാദൻവാഴ്ചപാതാളമെത്തുക.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

മുൻനില്ക്കുന്നസിദ്ധോമാവഭ്രവിതൻവാക്കുകേട്ടുടൻ വീരൻബി
 ഡംഭനോടായിച്ചോരിച്ചാൻപ്രീതിപൂർവ്കം.

അസിദ്ധോമാവ പറഞ്ഞു.

കേട്ടില്ലേനി? ബിഡാലാഖ്യ! ദേവിയോതിയതൊക്കയും ഈവണ്ണം
 വന്നിരിക്കുമ്പോൾപോരോവേണ്ടതുസന്ധിയോ?

ബിഡാലൻ പറഞ്ഞു.

രണത്തിൽനാശഭയമായറിഞ്ഞും | ഇപ്രകാരത്തിലിപ്പിമസ
 സ്വി,മാനീ || അയച്ചവർചത്തുമയച്ചനമ്മേ | മിടുക്കനാവിധിയേ
 ക്കടക്കാൻ || കരികുലോമാനമണഞ്ഞിടാത്തോർ | വശത്തിലാജ്ഞയ്ക്കു
 വസിച്ച്ചിട്ടനോർ || പ്രയാസമിസ്സേവകർധമ്,മാടും | പടിക്കനൽ
 പാവകൾസൂത്രഭേദാൽ | ഞാനാഭവാനോഹുപനോടുചെന്നീ- | ക
 റോരവാക്കോതുവതെപ്രകാരം? || സുരക്കുന്ദദ്രവ്യധനങ്ങളേകി | ഗുഹി
 ക്കപാതാളമതിന്നിതെന്നായ് || പ്രിയംകഥിക്കേണമസത്യവൃത്താൻ
 പ്രിയംപറഞ്ഞാൽമിതവാക്യമാണ്ണ || ഋതംപ്രിയംരണ്ടുമിണങ്ങി
 യൊക്കി- | പൂതാണമെനകലയുന്നതുത്തമർ || പറഞ്ഞുകൊല്ലാ
 കൊടുവാക്കുവീരൻ | ക്ഷിതീശനോടെന്നതൂനീ തിശാസ്ത്രം.

എങ്ങാൽമിതരോതാനംഗമിക്കേണ്ടങ്ങനാഭയം ചോദിക്കാ
 ന്നംഗമിച്ചെന്നാൽകോപിച്ചിടുക്ഷിതീശപരൻ * എന്നോത്തുയല
 കഞ്ചയ്ക്കേണമീവിതംസംശയിച്ചനാം സപാമികായ്ശ്രേഷ്ഠമോക്ത
 ണമ്പോൽമുതിയങ്ങനേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നോത്താപീംശംചോരിൽതാല്പ്യത്തോടുകൂടുന്നതേ രഥത്തിലേറി പാദസംവിപ്ലവകേയ്ക്കൊണ്ടൊരുക്കമായ് * സുദൃഢമതാൻബിഡാലാഖ്യൻവിദ്യാനാശശരങ്ങളേ അസ്രജ്ഞനസിലോമാവുദൂരത്തിൽകണ്ടു നിന്നടൻ * ഏഴമ്പാതൻശരംകൊണ്ടുവെണ്ണിച്ചാറുജഗദഭൂമിക നന്യച്ചയുള്ളമുനമ്പുണ്ഡലാഖ്യനിൽവിട്ടുതേ * ബാണമേറിച്ചുവീണാനദ്രാണവൻയുദ്ധഭൂമിയിൽ മൂർച്ഛിച്ചാൻപിന്നെവേഗത്തിൽമരിച്ചാൻ വിധിമൂലമായ് * അസിലോമാവുയുദ്ധത്തിലവൻ പത്തതുകാഞ്ചനായ് അമ്പുംവിപ്ലവേലമായ്പ്പോരിനായ് ചെലവേറുന്നതേ * ഇടത്തുകയ്യയർത്തിക്കൊണ്ടുവളോടോരായിരമാഴി: 'ഓഷ്ടഭൈരവൻമരിച്ചീടുമറിയുന്നതുദേവി!ഞാൻ * എങ്കിലുംചെയ്യുന്നായുധംപരായിനത്തിനാൽമമ ഇഷ്ടാനിഷ്ടധരിക്കാത്തമനുബലിമഹാസുരൻ * മൊല്ലുകില്ലവനോടീ ഞാൻഹിതമപ്രിയമായതും വീരധർമ്മമുതിയതാം വരട്ടേനന്മതിന്മയോ * ഭൈരവന്താൻവെട്ടുതെന്നോക്കുന്നതത്ഥംപെരുഷംവൃഗാ നിൻ ശരംകൊണ്ടുഭൈരവന്താൻവേഗംഭ്രാവിൽപതിച്ചിടും*എന്നോതിദ്രാണവശ്രേഷ്ഠൻശരവർഷംതുടങ്ങിനാൻ അടുത്തെത്തുന്നതിൻമുമ്പേവെണ്ണിച്ചാളവയേശ്ശിവ * വേദശരങ്ങളുംവിട്ടാളസിലോമാവിലക്ഷണംകോപംതിങ്ങുംമുഖത്തോടും വാസവർനോക്കിനില്ക്കയിൽ * ശോഭിച്ചാൻദാനവൻനല്ലബാണമേറുടൽകീറവേ ധാരയായ്ചോരയൊഴുകിപ്പാശിൻപൂക്കൾവിടുന്നപാൽ * അസിലോമാവുവലുതാംഗഭയംകൊണ്ടുവേഗമായ് ഓടിച്ചെന്നിട്ടുസിംഹത്തിൻതലയിൽപ്രഹരിച്ചതേ * അവന്റെമറിലായ്സിംഹംനഖങ്ങളുംകൊണ്ടുകീറിനാൻ ഗണിച്ചിടാതെബലവാൻഗദയേററതശേഷവും * കരിച്ചുവാടിനാൻ വേഗംഗദയോടുഗ്രാണവൻ സിംഹത്തിൻതലയിൽകേറിയൊത്തച്ചുദേവിയേ * പതിച്ചാണവളേഭൈരവനടച്ചതുതുപോത്തമ! വാളുകൊണ്ടടനേകണ്മുറിച്ചാറുജഗദഭൂമിയും * കഴുത്തറുടനേഭൈരവശ്രേഷ്ഠൻഭൂമിയിൽവീണുപോയ് * അടുപ്പൻറുടൽമാമാകാരംപെശ്ശതികേമമായ് * ജയിക്കുമേവിയെന്നുവർദ്ധശ്ശിനാർലോകനാഥയേദേവദന്ദുഭിശബ്ദിച്ചുവാടിനാർകിന്നരർവ്വപ! * അഭൈരവന്താൻചത്തുയുദ്ധഭൂമിയിൽവീണതുകാഞ്ചനായ് ബലാതൈസന്ദ്രങ്ങളേയല്ലാംസിംഹത്താൽകൊന്നൊടുക്കിനാൻ * ചിലരേയൊക്കെയുംതിന്നാൻതീർപ്പോ

മിലശേഷം ഭഗവായ് മിലമന്ദനമാരഴിവാണൊണ്ടുണ്ടെത്രനേ * രക്ഷി
ക്കരക്ഷിക്കയെന്നായ് കരഞ്ഞുകൊണ്ടു വെളിവാൻ: 'അസിദ്ധോമബി
ഡാലന്മാർകൊല്ലപ്പെട്ടുപോയവർ! * മറ്റൊരസെന്റങ്ങളെയല്ലാതെ
ക്ഷിച്ചുസിംഹവുറുപ്! ഏവമെവിഷ്ണോഭോതീട്ടാക്കെന്തർദ്ദേവമാ
ണ്ടതേ * അവർത്തനാവാക്കുകേട്ടമനസ്സുവാടിമനവാൻ വിചാരപാര
വശ്യത്താൽദേവിയായിബുദ്ധിച്ചു.

ശ്രീരാമഭഗവതഃ അഞ്ചാംസന്ധ്യഃ

അസിദ്ധോമബിഡാലവായഃ

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം

പതിനാറാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അവർത്തനാവാക്കുകേട്ടുകാവപ്പൂണ്ടനരാധിപൻ വേഗംഭാര
കനോഭോതി: 'യെന്റെയത്രു മരാരഥം * ഓരായിരകൃത്യയുധപജ
വ്യാപേതുകൊണ്ടുവാ മഹിം, നല്ലച്ചതടിയുവച്ചശസ്ത്രങ്ങളോടുകൂടി' *
കൊണ്ടുവന്നിട്ടുതേർവേഗംസുതൻഭൂപന്താഭോതിനാൻ: 'അലങ്കരിച്ച
തേർകൊണ്ടുവന്നുനില്ക്കുന്നവരിൽ * ആയുധങ്ങളോടനല്ലവിരിപ്പോ
ടനരാധിപ!' തേരുവന്നതറിഞ്ഞിട്ടശ്ശക്തനാമെവിഷ്ണുസൗൻ *
മനുഷ്യഭേദംവൃഷ്ടങ്ങളുപോരിൽപോകാൻതുടങ്ങിനാൻ മുമ്പുവേണോ
ടുകൊമ്പുള്ള പോത്തായ് കണ്ടെന്നയംബിക * അനിഷ്ടയായ് ഭവി
ച്ചിടമെന്നോത്താനുള്ള കൊണ്ടുവൻ രൂപന്താൻനർകരകിഷ്ടം വാ
തുയ്യമതുമങ്ങനേ * അതിനാൽപോതിടാമുചമാതുയ്യങ്ങളൊക്കെ: 'തു
ത്താൻ എന്നേക്കണ്ടേതുടിച്ചുകൊണ്ടുവരാമവര * എനിക്കസുഖ
മപ്പോഴേവരൂവേരാനിനാൽവരാ മനസ്സുകൊണ്ടിതോത്തിട്ടാനവേ
ശ്രൻമമാബലൻ * പോത്തിൻവടിവുവിട്ടായിത്തീന്നാൻപരഷരത്ന
മായ് അണിഞ്ഞാൻഭൂഷണംശ്രീമാൻ ധരിച്ചാനായുങ്ങളും * ടി
വ്യാംബരധരൻകാന്തൻ രണ്ടാംമന്ദമനെന്നപോൽ കേയുരമാലയും
വില്ലുമമ്പുപുണ്ടുമാത്തിലായ് * സേനകൾമുഴുവേദേവികരിക്കിൽ
പോയ് മരിച്ചവൻ നാരിരാമേയക്കനമനോത്തവദിവാണ്ടുടൻ *
മുഴുവേബഹുവീരന്മാർവരുന്നെട്ടെത്രനാമനേ കണ്ടപ്പോൾചണ്ഡി

കാദേവിശംഖനാഭമുഴക്കിനാർ * ജനങ്ങൾവിസ്മയിച്ചീടുമശ്ശംഖധപ
 നിക്ഷേപൻ ദേവിതന്നരികിൽ ചെന്നു ചൊന്നാൻ പഞ്ചിരിപുണ്ട
 പോൽ: * 'ദേവി!സംസാരവക്രത്തിൽവർത്തിക്കുംജനമൊക്കെയും സ്രീ
 യോഗപുരുഷനോവാകട്ടിച്ചിരിക്കുംസർവ്വമാസുഖം * നരന്മാർക്കുസുഖംമേ
 മ്പുകൊണ്ടുതാനില്ലതെന്നിയേ അപ്പോഴുപലമട്ടുണ്ടുചൊല്ലാംഞാനതു
 കേൾക്കുനീ * പ്രീതി,മേതു,സ്വഭാവങ്ങൾ മൂലംഭേദിച്ചുനേകയാ അ
 തിൽപ്രീതിഭാവംചൊല്ലാമാദ്യംഞാൻബുദ്ധിപോലവേ * കാർക്കുത്ത
 മമായത്ര പിതാക്കൾക്കുള്ളചേച്ചിയേ സോദരന്മാർക്കുള്ളചേച്ചിക
 രണംകൊണ്ടുമദ്യമം * ഉത്തരംസുഖമേകുന്നതോർക്കുത്തമമായ്
 ബുധൻ അല്ലമാംസേഘ്രമകീടിലതുഘ്രമമായ്തരും * ഓരോ
 ദേശങ്ങളിൽപോവാൻവാത്തചൊല്ലീടുചേന്നിടം നാവികർചേച്ച്
 യോർക്കുബുധരല്ലാംസ്വഭാവമായ് * അവരോർക്കുന്നധമമായിതത്യ
 ല്ലസുഖത്തിനാൽ അത്യുത്തമമതാംചേച്ചിസാസാരസുഖംസദാ *
 സമാനപ്രായരായിടുംസ്രീപുമാന്മാർക്കുവന്നിടം ചേച്ചിതാനത്യുത്തമമേ
 ന്നോർത്തിടനുവരാനേ! * ചാതുര്യ,രൂപ,വേഷങ്ങൾ,കല,ശീല,ഗുണ
 ങ്ങളാൽ ശ്രേഷ്ഠതമന്യോന്യമുള്ളതോതപ്പെട്ടാപരസ്വരം * അത്യുത്ത
 മസുഖംനരകുന്നതാണത്യുത്തമപ്രിയേ! വീരൻഞാനെന്നൊടുചേച്ച്
 നിനക്കുണ്ടാകുമെങ്കിലോ * അത്യുത്തമസുഖപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുംശങ്കയി
 ല്ലതിൽ ഇപ്പോൾപലവേഷങ്ങളെടുക്കുഞാൻമൃഗേക്ഷണേ! * പോ
 ിവിദ്രാഭിവാണോരേയശേഷംവിജയിച്ചുഞാൻ എൻറെയിഭവനത്തിൽ
 തുൽപ്പിപ്പുരത്തങ്ങളൊക്കെയും * അതെല്ലാംനീളജിച്ചാലുംദാനഞ്ചെയ്താ
 ലുചിപ്പാപാൽ നീയിസപട്ടമഹിഷിയാക നിൻദാസനാണുഞാൻ * തൃ
 ജിക്കാംസുരരോടുള്ള വൈരംനിൻവാക്കിനാൽദ്രുഗം ഏമ്മട്ടായാൽനി
 നക്കുണ്ടാംസുഖമമ്മടുചെയ്തിടാം * കല്പിച്ചാലതുപോൽചെയ്താമുൻ
 ഞാൻമാനിനീമനേ! മോഹിച്ചുനിൻറെരൂപംകണ്ടെൻചിത്തമത്തെ
 കാശിനീ! * ആതുരൻഞാൻവരാരോമേ!നിന്നേറ്റുരണമാണ്ടുതേ കാ
 മമാലേറാശ്രയിച്ചൊരെന്നേപ്പാലിക്കുബാലികേ! * ധർമ്മങ്ങളിൽശ്രേ
 ഷ്ഠധർമ്മംശരണാഗതരക്ഷണം നിൻറെസേവകനാകുന്നതാൻവധു
 മെരവിമാലികേ! * മരണാന്തംവാക്കുസത്യംഞാൻചെയ്തില്ലമറിച്ചുകേൾ
 ആയുധങ്ങളുപേക്ഷിച്ചുനിൻപാദങ്ങളിൽചിണിടാം * രൂപമെന്തത
 ധിക്കുന്നതാമബാണങ്ങളേററുഞാൻ ജന്മമുതലുഞാൻതെന്തുകാട്ടി

ദില്ലമുഗേക്ഷണേ! * ബ്രഹ്മാവതൊടുദേവന്മാരോടുംനിന്നോടുകൂടി നേൻ എൻവിക്രമമറിഞ്ഞീടുംപോരിൽബ്രഹ്മാദിവാനചർ * ആ ഞാൻനിൻദാസനായ് തീന്നെൻമുഖംനോക്കുകോമിനി!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഈവണ്ണമേതുംമഹിഷാസുരനോടാമഹേശ്വരീ ചിരിച്ചുമന്ദഹസിതംതുകുവാക്കുരവെയ്ത്തു.

ദേവി പറഞ്ഞു.

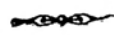
ഞാനപ്പരൻപുമാനേവിതന്ത്രനയാഗ്രഹിച്ചിടാ അവനെന്റയിപ്പുണാൻലോകമെല്ലാംസൃഷ്ടിച്ചിടുന്നവരും * മുഖപ്രകൃതിയാമെന്നേ വിശ്വാസത്തോന്നോക്കിടുന്നവൻ തത്സാന്നിദ്യോചശാലുണ്ടായ് നിത്യമൈതദ്യമൈകവും * ജഡയാംഞാനവൻപേജ്ജകൊണ്ടുവൈതന്ത്ര്യരൂപിയായ് അയസ്കാന്തംകൊണ്ടിരുമ്പിൽവൈതന്ത്ര്യമുഖവാന്ദി * ഗ്രാമ്യമായസുഖത്തിങ്കലാശരില്ലെന്നുമേമമ സ്രീസംഗമാശയാൽമന്ദബുധിയാമൂർഖനാണെന്നീ * ഓതുന്നനരനേബന്ധിക്കുന്നചങ്ങലനാരിയായ് ചങ്ങലക്കെട്ടുമഴിയുമെന്നുസ്മരിക്കെട്ടഴിഞ്ഞിടാ * സേവിച്ചുമുതക്കഴിയേയെന്നിപ്പിക്കുന്നമുഷ്ഠി സുഖത്തിനായ് ചെയ്തശരംശമത്താൽ വന്നിടുംസുഖം * മോഹിക്കുന്നെന്നു ചന്ദ്രഃഖംസ്രീസംഗത്തിലറിഞ്ഞ നീ പരിക്കുഭ്രവിവിഷ്ടന്മാൽവാനോരിൽവൈരമെന്നിയേ * ജീവിതം ശനിനക്കെങ്കിൽപാതാളത്തിന്നുപോകനീ * അഥവാചെയ്തപോരിപ്പോൾബലമുള്ളവളാണെന്ന് എന്നേഅയച്ചാർദേവന്മാരെല്ലാംനീ നെചധിക്കുവാൻ * ചൊല്ലുന്നസത്യംനീവാക്കാൽബന്ധുതപംകാട്ടിയാകയാൽ തോഷിച്ചുഞാൻജീവനോടുംസുഖമായ്പോകുകാനവ! * സന്തർക്കിഷ്ടംവിവാഹോക്തി, വിടാംകൊല്ലാതെയാകയാൽ മരിക്കുന്നീപ്പുറയെന്നാൽനീവീര! പേർപെയ്തസൗഖ്യമായ് * മഹാബാഹോ! നിന്നൊന്നൊന്നവധിക്കുംശങ്കയില്ലതിൽ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എന്നവർവാക്കുകേട്ടിട്ടുറ്റാനവൻകാമമോഹിതൻ പറഞ്ഞാൻപിന്നെമുദ്രയായ് മാധുര്യംമോഹ്നവാക്കിനേയ്യപ്പെടുന്നൊൻനിന്നെപ്രഹരിപ്പാൻവരാനനേ! സർവ്വാംഗസുന്ദരീ, രത്നാ, മോഹിപ്പിച്ചവരും, നാരി, നീ * വെന്നേൻദിക് പാലരേയെല്ലാംവിഷ്ണുപീശാദികളേയുമേ യുക്തമോനിന്നോടേറാത്താൻയുരഞ്ചെയ്തുസുന്ദരീ! * അധിക്കുന്നെങ്കിൽ നീയെന്നേവിവാഹമെന്തെന്നുവാഴുക അല്ലെങ്കിലിഷ്ടന്മാൽപോകവന്ന

ഭിക്ഷിതനെന്നീ * നിന്നെസ്നേഹംനിമിത്തത്തോൾപ്രഹരിക്കുകയില്ല
 ടോ ശുഭമാംവല്ലവാരക്കോതിയതിനാൽപോകുനല്ലവാരായ് * വരാം
 ഗി!നിന്നോക്കുന്നതേഴശാഭയെന്തു പരന്നുമേ * സ്ത്രീമന്ത്രിയും, ബ്രാഹ്മണ
 ത്തി, ശിശുവന്തിയും, മകുടം * നിന്നേപ്പിടിച്ചെടുത്തു മന്ത്രിയ്ക്കൊക്കെ
 പോകാംവരാനേ! എന്നാലുംഫലമില്ലില്ലബലാഭഭോഗമതിൽസു
 ഖം * ചൊല്ലുന്നതല്ലവാക്കിത്താൻനിന്നോടേറെവിനീതനായ് കാണാം
 മുഖാംബുജംവിട്ടുപുഷ്പസുഖംവരാം * അറുണ്ണമില്ലനാരികുംസുഖംപു
 രുഷനെനിയേ * സംഭോഗത്തിൽസുഖംപ്രകൃതവർപാടിൽദുഃഖസം
 ഭവം * നീകാത്താരുപസമ്പന്നാസർവ്വഭാഗഭ്രഷ്ടിതാ സാമത്വമില്ലേ?
 നീയെന്നേസവീകരിക്കാത്തതെന്തെന്തോ * ഭോഗങ്ങളേയുപേക്ഷിപ്പാനു
 പദേശിച്ചതായ്തേ? ഏതുശത്രുവിനാവോനീ പഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിതിൽപ്രി
 യേ! * ഇതയാഗ്രഹംവിട്ടുകീഴെ യോഗഭേദകാർയ്യംവിവരംചെയ്തിൽ
 നമ്മൾക്കുസുഖമുണ്ടാകയില്ലയോ? * ബ്രാഹ്മണപീശരംവാണി, ലക്ഷ്മി,
 ഗൗരീ, സമേതർതാൻ ഇന്ദ്രാണിയോടുവർക്കോനുംശോഭിക്കുന്നതു പോ
 ലവേ * ഭർതാവില്ലാതേതന്നാമിതാളുന്തെന്തുമാസുഖം ഏന്തോനീന
 ല്ലപതിയേവരിക്കാത്തതുസന്ദർശി! * കാമനീകുന്നടുപോയ് * ദന്ത, മദ
 മേകംമനോജ്ഞമാം അഞ്ചമ്പലധികം നേത്താശ്വിക്കാരതയ്ക്കു മന്ത
 വൻ? * ഓർക്കുന്നൻകാമനേനിനിലെന്നപ്പോൽകൃപയുള്ളവൻ അ
 യക്കുനീല്ലബാണങ്ങൾഓർത്തിട്ടുവെച്ചെന്നതായ് * എന്തോവിരോധ
 മെന്നോടുമുണ്ടുകാമനകോമളേ! അരാളാക്ഷി! നാലാക്കത്തതതാണായ
 വനന്ദകൾ * അഥവാവൈരികൾവാനോരവനേപ്പോൽ തടുത്തിതോ?
 സുഖംപോക്കുന്നബാണങ്ങളുവൻനിനീൽവിടാത്തിലും * തൃക്കിലെ
 ന്നേനീബാല! പിന്നെപ്പരിതപിച്ചിടം നല്ലരാജാവതാമിഷ്ടപതിയേ
 വിട്ടുനന്തരം * ദുഷ്ടനാംപതിയേയാണമന്ദോദരിയൊക്കൊപ്പമായ് കാമ
 മോഹങ്ങളാൽ പിന്നെപ്പാരവശ്യവുമുണ്ടവരും.

ശ്രീഭദ്രാഭഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം
 മഹിഷസംഹാരം.
 പതിനേഴാമധ്യായം.

പതിനേഴാമദ്ധ്യായം.

വൃശ്ചസൻപറഞ്ഞു

കേട്ടവൻമൊഴിയീചുറ്റുംചോദിച്ചുവനൊടംബികാ മന്ദോദരിയു
മാരാഭയപേക്കുറിച്ചതുമായവരും? * പിന്നത്തെപ്പുത്രപനാരച്ചരിതം
കുമാരനീ വിശ്വരൂപാവാപിനെടുവെപ്പുണ്ടതുമെങ്ങനേ?

മറിക്കൻപറഞ്ഞു.

ഭൂവിൽസംഹാരമെന്നുയണ്ടൊരുദേശംപ്രസിലമായ് തിങ്ങുവു
ക്കുണ്ടാകൊത്തുപന്യാനുംനിറഞ്ഞതായ് * അവിടെ“ചുറ്റുസേനാ
വ്യൻ”മന്നൻയമപരായണൻ ഭണ്ഡിപ്പാൻനീ.നിയായ്,ശാന്തൻപ്ര
ജാപാവനതല്ലാൻ * നീതിമാൻ,സത്യവാൻ,ശുരൻ,സംവധാനൻ,ക്ഷ
മിപ്പവൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ,സദ്യമ്മജ്ഞൻ,ധനുർവ്വേദമറിഞ്ഞവൻ *
അവൻറപതി സഭഗാ.ശുഭാ,സുന്ദരി,യുത്തഭാ സഭാചാരാ,ആതുര
കതിയെഴുംസുമതിയാനും * നാമം“ഗുണവതീ”കാന്താസർവ്വലക്ഷണ
മൊത്തവരും ഒരുസന്ദർശനപ്പൊന്നാളാദ്യമർത്തിലായവരും * നല്ലൊര
പ്പുത്രിയേക്കണ്ടിട്ടുപുൻതോഷിച്ചിത്തറവും മദാപേരിട്ടവരുംകുറ്റൻ
“മന്ദോദരി”യിതെന്നനാൻ * നാളന്നേററമവരുംചന്ദ്രക്കലപോലെടി
നാപ്രതി അത്സന്ദർശനംകന്യക്കായിപത്തുവയസ്സുടൻ * ഭർത്താവി
നായ്ദിനത്തോറുംവിരിച്ചാനാഗ്രപാലനം മദദേശാധിപൻശുരൻ
“സുധന്വാ”ഭെന്നമനവൻ * അവൻറപുത്രൻമതിമാൻ“കംബുഗ്രീ
വൻ”പ്രസാദിമാൻ നൃപനോടൊതിവിപ്രകൃഷ്ടതാമേരുമിവരുംകു
വൻ * ഏല്ലാലക്ഷണവുംവേണോൻവിദ്യയെല്ലാംപറിച്ചവൻ നൃപൻ
കേട്ടാൻഗുണവതീരാജ്ഞിയാംഭായുരോടുടൻ കംബുഗ്രീവന്നനുക
ന്നേൻകന്യരാംകോമച്ചാഗിയേ * ആതുവാക്യംകേട്ടുചോദിച്ചവരുംകു
ളൊക്കാദരാൽ കംബുഗ്രീവനെയോക്കുന്നുനിൻവ്യാധാമത്തിനുള്ളനും *
അതു കേട്ടമ്മരോടിവാക്കാമന്ദോദരിചൊല്ലിനാറും; ‘ഞാൻവരിക്കില്ല
പതിയേവിവാഹമല്ലയുമില്ലമേ * കാലംകഴിക്കുമെന്നുഞാൻകൈമോര
പ്രതമാണ്ടുതാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമായ്ഘോരമായതപഞ്ചയ്ക്കീടുമെപ്പഴം *
പരായിനമഹാഭൂഷമംബേ!സംസാരസാഗരേ സ്വാതന്ത്ര്യത്താൽമോ
ക്കുമെന്നൊചൊന്നാൻശാസ്ത്രജ്ഞപണ്ഡിതൻ * മകതയാകാമാകയാൽ
ഞാൻപതിയാലില്ലമേഫലം അഗ്നിസന്നിധിയിൽവച്ചുവിവാഹത്തെ

ത്തിട്ടുവഴിയ് * നിന്നാധീനേസദാതാനന്നോതണംവഴിപോൽമൊഴി
 കാന്തൻറയമ്മതെട്ടോക്കുദാസിയാകണമഗ്ഗമേ * ഭർത്താവിൻചി
 താമനവർത്തുപുതുഞ്ചെടുസങ്കടം അന്യസ്ത്രീയേഭജിച്ചെന്നാൽചില
 പ്പോൾപതിയാമവൻ * സപത്നീസഭവഃഘോഷമപ്പോളേറെബുദ്ധിച്ചി
 ടും ഉടനേയീർച്ചയുണ്ടാകുംഭർത്താവിൻശ്ലേഷവുവരും * സപ്താലയമ
 നായിടംസംസാരസുഖമെന്തുവാൻ? സദാപരായീനകളാണാരികൾ
 ക്ഷവിശേഷമായ് * പണ്ടുത്താൻകേട്ടതുണ്ടാമ!സുധയമ്മഞ്ജന“നത്ത
 മൻ” ഉത്താനപാദതനയൻവ്രുവനെറസമജൻറുപൻ * പതിവ്രതാ,
 ധർമ്മനിഷ്ഠാ,പതിഭക്തിയെഴുന്നവരും * ആനല്ലപതിയേക്കാട്ടിൽതള്ളി
 നാൻകാരമനിയേ * ഇവണ്ണമുള്ളഭവങ്ങളുള്ളപ്പോൾതൻറവല്ല
 ഭൻ കരകൊണ്ടുതരിച്ചെന്നാൽഭവഭാജനമാപ്രിയ * ശോകംസന്താ
 പവുംനരകവൈധവ്യമതിനരകം ഭർത്താവന്യത്രപോയാലുഗ്രഹ
 ത്തിൽഭവമരയാം * കാമത്തിയാൽഭവിച്ചോൾക്കുസുഖമോപതിചേ
 രുകിൽ അതിനാൽസർവ്വപാവേണ്ടാഭർത്താവെന്നാണമന്തം * ചൊ
 ല്ലപ്പെട്ടിതുമാതാവാരാജ്ഞിഭർത്താവൊടോതിനാൾ: ‘കൈമാരവ്രത
 മോടൊത്തുജപിച്ചുകൊണ്ടുസർവ്വദാ * സംസാരത്തിൽവിമുഖയായാശി
 ക്കുന്നില്ലകാന്തനേകാമിക്കുന്നില്ലകല്യാണംഹൃദയോഷങ്ങളേർത്തിവരും
 ഭാഗ്യാഗിരംകേട്ടുവണ്ണതന്നെവാണാൻറുപോത്തമൻ ഇഷ്ടമില്ലെന്നറി
 ഞ്ഞിട്ടുവിവാഹംചെയ്തതില്ലവൻ * പിതാക്കൾപാലിച്ചീവണ്ണഗ്രഹ
 ത്തിങ്കൽവസിക്കുവേ കാമംസ്രീകൾക്കിളക്കീട്ടയെഴുതുന്നവന്നൊര
 ല്ലമായ് * എന്നിട്ടാ,സഖിമാർപ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുപലവട്ടവും തത്പ
 രത്താനങ്ങളുംചൊല്ലിക്കാമിച്ചില്ലവരുകാന്തനേ * അനേകവൃക്ഷാണി
 പ്ലനപുങ്കാവിളൊരുനാളവരും കൈതുകത്താൽകളിക്കാനായ്സഖിമാ
 രൊത്തുപോയിതേ * കളിച്ചാളവിടെക്കണ്ടാർപുത്തുനില്ക്കുന്നവളളി
 കൾ സഖിമാരൊത്തുപുറവല്ലാമരത്താളാവരാംഗിയാൾ * ഉടനാവഴി
 യിൽക്കൊറായിത്താൽകോസലാധിപൻ ഏകാകിയായ്തേരിലേ
 റിച്ചിവസേവകർമുഴവേ * മഹാവീരൻ“വീരസേനൻ”കീർത്തിമാനവി
 ഭക്തിനാൻ അവൻറസൈന്യംപുറകെവരുന്നണ്ടതിമന്ദമായ് * ഭു
 രത്തുവച്ചാറുപനെക്കണ്ടുമന്ദോദർസഖി അവളോടോതിനാൾ:‘കാമ
 നെന്നാണമൊരുപുഷ്പൻ * മഹാവീരൻതേരിലേറിമാഗ്ഗത്തുവെ
 യുന്നിതാ ഭാഗ്യംകൊണ്ടാരുജാവിടെയതിയെന്നോത്തിട്ടുണ്ടാൻ’*

ഇതുവണ്ണമോതവേവന്നാനവിടെക്കോസലധിപൻ അക്കോമളാംഗ
യേക്കണ്ടുവസ്ത്രയിച്ചാൻമഹിപതി * വേഗംതേരിൽനിന്നിറങ്ങിച്ചോ
ടി ച്ചാൻദാസിരോടവൻ ആരിസ്സന്ദരിയാംബാലയാക്ഷപുത്രിയുരയ്ക്ക
നീ * ചോദിക്കപ്പെട്ടിതദ്രാസീ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുചൊല്ലിനാൾ: * 'ആദ്യം
ചൊൽകെന്നൊടായ് വീര! ചോദിച്ചീടുന്നനിന്നൊടായ് നീയാരെന്തി
ന്നിവിടെവന്നെന്നുകാര്യംകഥിക്കുക' * ദാസിയാലിതുകേൾക്കപ്പെട്ടവ
ളോടോതിമന്നവൻ: 'ഭൂവിഖത്വത്തുതംഭേഡമുണ്ടുകോസലമെന്നതാ
യ് * അതിന്റെരക്ഷിതാവീഞ്ചാൻവീരസേനാഭിധൻപ്രിയേ! നാലംഗ
പ്പടയുംപിൻപേവരുന്നണ്ടുഗഭീരമായ് * വഴിതെറീട്ടിങ്ങുവന്നുകോസ
ലേശൻധരിക്കുഞാൻ.'

മാസിപറഞ്ഞു.

ചന്ദ്രസേനസുതരാജൻ! മന്ദോദരിയിവൾക്കുപേർ ഉദ്യാന
ത്തിൽകളിക്കാനായ് വന്നാളീക്കമലേക്കുണ * ആവാക്കുകേട്ടിവളോ
ടോതിനാൻപിന്നയുറ്റുപൻ 'നീമിടക്കുള്ള വരദാസിരാജപുത്രിയൊ
ടോതുക * കുകുത്ഥവംശജൻഭൂപനാണുത്താനേണലോചനേ! ഗാ
ന്ധർവ്വമാംവിവാഹത്താലെനോക്കെക്കൊരുകകാന്തനായ് * ഏനിക്കു
ഭായുയില്ലിസ, യെഴുന്നണല്ലവംശവും സേനയ്ക്കുവുമേന്ന്നാരിക്കാ
ശിക്കുന്നുവുരാനേ! * നിന്നുപ്ലനഥവാതിനോവിധിപോലേകമെങ്കി
ലോ അനുക്രമനതരംഭത്താവാകാഞ്ഞാവില്ലസംശയം' *

മഹിഷൻപറഞ്ഞു

അവന്റെയീവാക്കുകേട്ടിവളോടോതിദാസിയും ചിരിച്ചുമധുരം
വാക്യകാമശാസ്ട്രമറിഞ്ഞവൾ; * 'സൂര്യവംശജനാമെന്നുവന്നിരിക്ക
ണസന്ദരി! രൂപവാൻ, ബലവാൻ, കാന്തൻവയസ്സാൽനിന്നൊടൊത്ത
വൻ * നിന്നിൽപ്രീതികലണോനായ് തീർന്നിരിക്കുന്നസർവ്വമാ വിവാഹ
കാലവുമിന്റെരവൈശ്വമതുമോക്കയാൽ * നിന്നുപ്ലനംവിശാലാ
ക്കി! ഭൂവിചിടുന്നസർവ്വഭാ നെടുവീഴ്ചിട്ടധികമഖഭൂപന്തെങ്ങൊഴോ
തിനാൻ * സേവിച്ചീടുംദാസിമാരെ! രാജ്ഞിയോടീതുചൊല്ലവിൻ കൂരയ
മുമെഴുന്നിനോടോതാൻതെങ്ങുശക്തകൾ * പതിശ്ശശ്രുഷുവൻധ
ർമ്മംസ്രീകൾക്കെന്നോതിനാൻമുനി പതിയേസ്സേവചെയ്യുന്നോൾസപ
ത്നലോകത്തൊഴാങ്ങിടം * അതുകൊണ്ടുവിധിക്കേരുന്നവിവാഹംചെയ്യ
സന്ദരി!'

മന്ദോദരിപറഞ്ഞു.

പതിയേക്കാൻവരികില്ലതപയ്യെന്നെന്നിടും തടുക്കുവാൻ
ലജ്ജയെന്യേനോക്കുന്നതെന്തുമാം.

ഭാസിപറഞ്ഞു.

മന്മഥൻമുഖമുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടു
പത്മവാക്കുകേൾക്കുന്നവരാനേ! * അല്ലെങ്കിൽദ്രവ്യമായ് ഓടുക
ണ്ടാകുംശക്തിയില്ലാത്തതെന്നുവരുവാക്കുകേട്ടിട്ടുവിയോടോതികന്യക
കൈവരവത്തുനന്നെല്ലാംവരട്ടേശക്തിയെന്നിയേ വിവാഹംമാനേന
കൊണ്ടുചെയ്തില്ലപരിചരിക്കേ!

മന്ദിഷൻപറഞ്ഞു.

എന്നവർക്കുള്ള നിബ്ബന്ധമറിഞ്ഞവനോടോതിനാൾ: 'ഇഷ്ട
വോൽപോകയാവ! സല്പതിക്കുശിഷ്യനായി' * ആവാക്കുകേട്ടു
ജാപംസെന്തുതൊടൊത്തുപോയിതേ മനോവാടിപ്പോസലത്തിനവ
ളിൽസ്പൃഹയെന്നിയേ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

മന്ദോദരിചരിതം

പതിനേഴാമദ്ധ്യായം.

പ തി ന ട്ട ഹ ള്യാ യ മ്.

മന്ദിഷൻപറഞ്ഞു.

അവർക്കുള്ള യവർകന്യാപേ "നിന്ദമതി" നല്ലവർ വിവാഹമേ
ഗ്രഹായ് തീർന്നവർനല്ലഴകുള്ളവർ * സ്വയംബരമതായിട്ടായവർ
ക്കുണ്ടായ് വിവാഹവും ബഹുദേശത്തിലേമന്നരത്തിയാമണ്ഡപത്തി
ലായ് * ബലവാനുകേടുന്നോൻകലശീലക്കുളാത്തവൻ സർവ്വലക്ഷ
ണവാനേകദ്രുപാലനെവരിച്ചവർ * വിടനാംഭൂപനേക്കുളകാമമാലാ
ജമററവർ ചാതുർയ്യമുള്ള ജനനേക്കാമിച്ചാർവിധിമൂലമായ് * അച്ഛ
നോടോതിയച്ഛ! യൻവിവാഹമെന്നെന്നവർ കണ്ടുമദേശനേയി
ന്നിക്കണിക്കാശഭവിച്ചതേ * രാമസ്സിൽപുത്രിതൻവാക്കുവൃന്ദ
നൻശ്രവിക്കയാൽ സന്തോഷമോടകാഞ്ചിതൽശ്രദ്ധയുള്ളവനായ്

ഞൻ*അബ്ദുപനൈഗ്രഹംപൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ
 ധനമോടുകൂടി മനോഹരമായിത്തീർന്നു * അന്നുതന്നെയായിട്ടുമാരി
 ചാൻ “ചാരുദേശ്വരൻ” അവളോടൊന്നിച്ച് സാധാരണക്കാരനായിത്തീർന്നുപോയ
 മുദാ * ആനാരിയോടു ബഹുനാദം മരിച്ചാൻ ഗൃഹസത്തമൻ രിക്കൽഗ്ര
 ണ്ധമായ് ഭൂതഭായ്യയോടു മരിച്ചവൻ, * ദാസിചൊല്ലിട്ടവർക്കുണ്ടാകാ
 തിയേയാവിധത്തിലായ് ശകാരിച്ചു വിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു
 ടൻ * രാമസ്സിൽ പിന്നെയൊന്നു കളിക്കുകയുണ്ടായിട്ടു ലാളിച്ചുപുറ
 ക്കുപതിയേക്കണ്ടുണ്ടു ട്ടു ട്ടു ചമന്നമേ * കണ്ടറിഞ്ഞില്ലാണിട്ടു വൃദ്ധിയേ
 ഞാൻ സ്വയം ബരേ ഇവൻ ചതിച്ചു മോഹത്താലെന്നു ഞാൻ ചെയ്തുക
 ള്ളമേ * ഇന്നെന്നു ചെയ്തു വൃദ്ധനാൻ, ദയയുള്ളതു മററും ഇത്തരപ
 തിയിൽ പ്രീതിയെന്തിന്നെന്നു ജീവിതം വൃഥാ * ഇന്നുതൊട്ടിട്ടു പക്ഷി
 ചേനിസ്സംസാരസുഖം ദൃശ്യം ഭരതസംഭോഗസന്തോഷമെല്ലാമിന്നു ഭവി
 ച്ചു മേ * അകാശ്ചെയ്തതിനു ചമന്നിക്കുണ്ടായിട്ടു ചമന്നം ദേവത്യാഗം
 ചെയ്തിൽ ഞാനാമൃതിയേറെയതിക്രമം * വേഗമെല്ലാൻ ഗ്രഹപൂർത്തിയാ
 വിക്കാസുഖമെല്ലാമേ നിന്ദിക്കും സഖിമാരെ നേയതിന്നില്ലാത്ത സംശ
 യം * അതുകൊണ്ടിവിടെത്തന്നെ പാർക്കുവാൻ ഗൃഹമോടു ഞാൻ കാ
 ലദോഷം കൊണ്ടു മേലായ് വിട്ടീക്കാമസുഖത്തിന്നേ.

മഹിഷൻ പറഞ്ഞു.

മനോഹരമായീ വണ്ണം ചിന്തിച്ചു ലോകേറ്റവും സംസാരസുഖവും
 ഭരതഗ്രഹവും വിട്ടിറങ്ങത്തേ * കല്യാണിനീയുമതിനാൽ മനനാമെന്നെ
 വിട്ടു മേൽ നിന്ദനാമന്ത്രനേക്കാമമാലിനാലാശ്രയിച്ചിട്ടും * നാരികൾ
 ക്ഷമിതം സത്യമെൻ വാക്യം കേട്ടുകൊൾകനീ കേട്ടിടാത്തീൽ മഹാ ട്ടു ചമ
 ണ്ണാകം ശങ്കയില്ലതിൽ.

ദേവി പറഞ്ഞു.

മൃഗ! പുകകുപാതാളമല്ലെങ്കിൽ പോർതുടങ്ങുക നിന്നേയും ഞെ
 ത്വരേയും ഞാൻ കൊണ്ടു പോകട്ടെ സൗഖ്യമായ് * ഏതെന്നു ഞങ്ങളു
 ണ്ണാകം സാധുക്കൾക്കുവരേയുടൻ രക്ഷിപ്പാനായ് ശരീരം ഞാൻ കയ്യാ
 ണ്ടിട്ടുണ്ടാവാവ! * രൂപജന്മങ്ങളില്ലാത്തൊരെന്നിക്കായവരല്ലാമേ ദേവ
 രക്ഷക്കുവേണ്ടിത്താൻ ദൃഢമെന്നു ധരിക്കനീ * സത്യം ചൊല്ലാമറിഞ്ഞാ
 ലും വിണ്ണോരത്നമിക്കൊരണം ധനത്തരം കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ സ്ഥിരയാ
 യി വസിപ്പിച്ചിടാം * പോർ ചെയ്ത പുകകല്ലെങ്കിൽ ഞെട്ടുവാഴ്ന്നു സാ
 ലം നിന്നേക്കൊല്ലം സർവ്വമാണിതു ചെയ്തവയെന്നു സത്യമാം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അദ്ദേവിതാലിതോതപ്തവൻകയ്ക്കൊണ്ടുവില്ലിനേ യഥാശയാ
ചെന്നുനിന്നാൻപേയചെയ്യേണ്ടഭൂമിയിൽ * വലിച്ചുവെച്ചിരുന്നതും
നൽകുവാനുള്ളവയെപ്പറ്റി ഇരുമ്പുകൂമ്പകളാൽകോപിച്ചതുമറിവു
വരും * പരസ്പരമവർഷണാർദ്ധമേകുന്നതാണെന്നും ജയേച്ഛയുള്ളവി
ണ്ണോർക്കുമസുരന്മാർക്കുമങ്ങനേ * മദ്ധ്യേഘർഭരണത്തീട്ടുഭയങ്കരശരങ്ങളേ
വിഷത്തിൽമുക്കിവിട്ടാനദ്ദേവിക്കോപിച്ചിടംവിധം * കൂമ്പകൾവിട്ടവ
നേക്കൊന്നാറുകോപിച്ചുടൻശിവ മരിച്ചഭൂവിൽഗിരിതൻശ്രംഗം
പോൽവീണുഘർഭൻ * അസ്രജ്ഞനാംതിനേത്രൻകണ്ടവനങ്ങനെച
ത്തതും ദേവിക്കനേർക്കുവന്നേഴശരങ്ങൾവിട്ടുലാനവൻ * വാനിൽവന്നു
ടനഖണ്ഡിച്ചവയേയമ്പുകൊണ്ടവരും ത്രിനേത്രനേത്രിശുദ്ധതാൽനി
ഗ്രഹിച്ചമഹേശ്വരീ * ത്രിനേത്രൻമരണംകണ്ടിട്ടന്ധകൻവേഗമെത്തി
നാൻ ഇരുമ്പുഗദയാൽസിംഹശിരസ്സിങ്കുലപ്പിച്ചവൻ * നഖങ്ങളാൽകീ
റിയിട്ടുകൊന്നാനന്ധകനേക്കുണ്ഡം അവൻറമാംസവൃത്തിനാൻ
സിംഹത്താൻകോപമൊത്തവൻ * യഥാർത്ഥവർണാശംകണ്ടതുക
പ്പെട്ടുടാനവൻ വേഗംനൽകുവാനുള്ളശരങ്ങളെയെടുത്തു * അ
ടുക്കുമുൻപംബയമ്പുകുലാവമുറിച്ചുടൻ അവൻറമാറിൽഗദ
കൊണ്ടുവെച്ചുജഗദീശ്വരീ * ഗദയേററിട്ടുമുഖിച്ചാനമരദ്രോഹിയാ
മവൻ സമിച്ചുപ്പിന്ധയോപാപിപിന്നയുവന്നുവേഗമായ് * കോ
പിച്ചുഗദയാൽതച്ചാൻസിംഹത്തിൻറശിരസ്സിലായ് ആമമാസു
രനേസിംഹംകീറിനാൻതൻനഖങ്ങളാൽ * അവൻദാനവവേഷത്തെ
വിട്ടുടൻസിംഹരൂപിയായ് മടിച്ചുദേവീസിംഹത്തേനഖങ്ങൾകൊണ്ടു
കീറിനാൻ * ആസിംഹത്തെക്കണ്ടുദേവിക്കോപാൽസുപ്തമങ്ങളാം ഇ
രുമ്പുകൂമ്പയോരീഷ്ണശരങ്ങളാൽചൊഴിച്ചതേ * സിംഹരൂപംവിട്ടുടൈത്യൻ
മദഞ്ജയെന്നൊമാനയായ് ദേവിയിൽഗിരിശ്രംഗത്തേത്തുന്ധിക്കൈ
കൊണ്ടുറിഞ്ഞതേ * വരുന്നശ്ശിരിശ്രംഗത്തേഖണ്ഡിച്ചാളെള്ളിനൊപ്പ
മായ് നൽകുവാനുള്ളവകളാൽചിരിച്ചാറുജഗദംബിക * സിംഹത്താ
നടനേചാടിയവൻമസ്തകമേറിനാൻ കീറിനാനായത്തീർന്നുടൈ
ത്യനേതൻനഖങ്ങളാൽ * ഗജരൂപംവിട്ടതുപോൽതീർന്നാൻശരമയ
വൻ ശക്തൻഭയങ്കരൻസിംഹത്താനേക്കൊൽവതിനാശയാ * കണ്ടിട്ട
ശ്ശരത്തെത്തൻവാളാൽകോപിച്ചുഖണ്ഡിക തലയിൽവെട്ടി, തവ
അംബ്രഹരിച്ചവളേയുടൻ * അചർക്കുലമന്യേഷ്യമുന്മാതരിഭുലോ

മഹിഷാക്രതിയായപ്പോൾ തച്ചാൻ കൊമ്പുകൾ കൊണ്ടവൻ * ഭയങ്കരൻ
 ഘോരരൂപൻ താഡിച്ചാൻ മഹാസുരൻ വാൽവീശിയും കൊമ്പുകൾ
 കൊണ്ടിട്ടും ജഗദംബയേ * വാലിനാൽ ബലമായ് കൊമ്പിൽ പർവ്വത
 ഞ്ചെടുത്തുടൻ ബഹുമോദത്തൊടപ്പാപി കറുക്കിട്ടു ഞ്ചെറിഞ്ഞുതേ *
 നീപാക്കളത്തിൽ നീനാലും രൂപയെ വനമോ ഗൃധരം നിന്നേവഗി
 ക്ഷണാനിന്നെന്നാ ബലോന്മത്തനോതിനാൻ * മരിച്ചു മുശനീമോഹിച്ചെ
 ന്നൊടിപ്പോര ചെയ്തയാൽ ഏററം വ്യാജബലം കാട്ടുകഴിവയ്ക്കാത്ത
 നാരിതാൻ * എട്ടു കൂർന്നാരിയേ മുൻവിട്ടാശിക്കെന്നെന്നെ വെല്ലവൻ നി
 ന്നൊക്കാനിട്ടു കൊല്ലുംതൊന്നാ വ്യാജം കൂടുമുവരേ

ദേവിപറഞ്ഞു *

ഗർവ്വകാട്ടാതെ മന്ദാത്തജൻ നില്ക്ക നില്ക്ക രണാങ്കണേ നിരൂപദ്രവ
 രാക്ഷാണാൻ നിന്നെക്കൊന്നു സുരേശരേ * കടിച്ചു മധുരമല്ല മിന്നുവി
 ണ്ണോക്കു ഓടുംവരും മുനിഭീതിയുമേകുന്ന പാപിനി നെന്നവധിച്ചിടാം.

പ്രാസൻ പറഞ്ഞു

എന്നോതി മദ്യനിറയും സ്വപ്നപാത്രമെടുത്തവരും ചിന്നയും പിന്ന
 യും പാനഞ്ചെയ്തു ഭൈത്യവധേയ്യായാൽ * കടിച്ചാൽ മധുരം പ്രാക്ഷാസ
 വം രൂപമെടുത്തുടൻ കാടിനാളുസുരൻ നേരമോടിപ്പിച്ചാൻ ലിമ്പ
 രേ * വാഴ്ന്നിനാരുവളോ വാനോർ സ്നേഹാൽ വന്ദിച്ചു പൂക്കളം ജന്മജീ
 വയിതെന്നോതി ഏറ്റു ഭീസപനമോടവർ * പ്രാപിതരും സിദ്ധർഗന്ധ
 വർ പീശാചോരഗചാരണർ കിന്നരന്മാരുമപ്പോർക്കുണ്ടാകാശേനി
 ന്നമോദമായ് * മായാമയങ്ങളാം നാനാരൂപമാണൊണ്ടു ദേവിയേ പ്ര
 ഹരിച്ചു ധികം പോരിൽ ഭൈത്യൻ കപടപണ്ഡിതൻ * ദേവിയപ്പോ
 പിതൻ മാറിൽ തീണ്ണു ചുമെടുത്തുടൻ കോപത്താൽ കണ്മുഖനിട്ടു
 ബലമായെന്നേകത്തന്നാൾ * ഏററവൻ ഭൂമിയിൽ വീണുമുർ ഹ്നി
 ച്ചാൻ രണ്ടുനാഴിക എഴീറു ദേവിയേ പിന്നെ വേഗം കാലാൽ ചവി
 ടിനാൻ * കാലാൽ തൊഴിക്കയാൽ കൂടക്കൂടെ ഭൈത്യൻ ചിരിച്ചുമേ
 വാനോക്കും ഭയമുണ്ടാക്കുമുഗ്രശബ്ദം മുഴക്കിനാൻ * ഉടൻ ദേവിസഹസ്ര
 രം സുനാഭം ചക്രമുത്തമം കൊക്കൊണ്ടു മുമ്പിൽ നിറക്കുന്ന ഭൈത്യനേ
 ടോതിയച്ചുമായ് * 'നിൻ കഴിഞ്ഞിന്നറക്കുന്ന പശും കാക്കുമൊന്നു! നീ
 ഉറച്ചു നിന്നല്ല മിപ്പോൾ കാലത്തു ക്ഷഗമിക്കുക' * എന്നോതിയുഗ്രവക്ര
 തെയ്യയച്ചാൽ ജഗദംബിക ഞ്ചെട്ടെന്തൻ റശിരസ്സുപ്പോൾ പോരിൽ

ചക്രം മുറിച്ചുതേ * കഴുത്തിൽനിന്നുണ്ണരക്തംവാർന്നുഗിരിയിൽനിന്നു
 നൽ കാവിമണ്ണാൽ ചുവപ്പാൻപരന്നുരുവിയാറുപോൽ * തലയറ്റ
 ടൈത്രയോമംതുളളിബ്ദ്രവിൽപതിച്ചുത സുഖവർണ്ണമായ് വാനോർ
 ജഗശബ്ദമുഴക്കിനാർ * പിന്നീടുസിംഹമന്നേരമോടാൻഭാവിച്ചുടൈ
 ത്രുരേ വിശപ്പുള്ള വനേപ്പോലപ്പോരിൽഭക്തിച്ചുശക്തിമാൻ * കൂരൻ
 ടൈത്രൻമരിച്ചപ്പോൾശേഷിച്ചുളളാരുദാനവർ ഭയചീഡിതരായിട്ടു
 പാതാളത്തിനുപോയ് ഗൃഹ! * പരമാനന്ദമംഭുവൻമാരിഷൻമൃതനാ
 കഭവ മുനിമാരുംനരന്മാരുംമരറുസാധുക്കളുംഭൂവി * ദേവിയുപേക്ഷപേ
 ക്ഷിച്ചുനൽസ്ഥലത്തായിരുന്തേ വാനോർവാഴ്ത്താനവിടെവന്നുസ്സുഖം
 നൾകമാംബയേ.

ശ്രീമദ്വീരാറ്റാരാധനം അഞ്ചാംസ്കന്ധം
 മഹിഷാസുരവധം
 പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം.

പത്തൊൻപതാമദ്ധ്യായം

വൃന്ദേൻപറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രൻതൊട്ടുള്ള ദേവന്മാരെല്ലാംസന്തോഷമോടുകൾ മഹിഷ
 ഹൻറവധംകരേവ ശ്രീനാർജഗരംബയേ.

ദേവകൾപറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവുസൃഷ്ടി,ഹരിരക്ഷ,വിനാശമീശൻ ! താനുനടത്തുവതൂനി
 ന്നടേശകുമുഖം || സാമർത്ഥ്യഹീനരവർശക്തിയൊടെനിയെന്നീ ; താ
 നിജഗൽസ്ഥിതിവിനാശിനിതന്നിമിത്തം || ധീ,കീർത്തി,യോമ്മ,ഗതി,
 നൽകരുണാ,ധരിതീ ! ശ്രദ്ധാ,ദയാ,ധൃതിയു,മജ്ജയ,ലക്ഷ്മിയും,നീ || പ
 ഷ്ടിഃ,കലാ,ഗിരിജയും,വിജയാ,ജയാഖ്യാ || തുഷ്ടിഃ,പ്രമാ,രമയുമാണമ
 ബലിയുംനീ || വിദ്യാ,ക്ഷമാ,ത്രിഭുവനത്തിലുമാംബനീതാ || നാമേധ
 യായതുമശേഷവുമംബികേ!നീ || ഇന്ദ്രൻറെശക്തികളെവിട്ടൊരു
 വസ്തുവോതാ || നാർയോഗ്യനാംസകലലോകനിവാസഭൂമേ! || നീതാൻ
 ധരിപ്പവരധരിതീയെയല്ലയെങ്കി || ലാമയ്യ നന്തനമെടുപ്പതിനെത്തുശ
 കതി? || നീതനെപുതഥിയതു,മൊത്തരിഭാര,കമല്ലാ || മല്ലെങ്കിൽവാ
 നിൽനിലതില്ലതുമെല്ലകാരം || ഏതേതുമത്സർവിധി,വിഷ്ണു,ഹരൻഗ
 ണേശൻ || വഹ്നിദുവായുമുതലായനിഖിമ്പരേന്താൻ || വാഴ്ത്തുമോ

ഹിതരവർത്വമായയാലേ । നീചേന്നിടാതെയിവർകാൽസമത്വമാ
മോ? ॥ വിസ്താരയാഗമതിലഗ്നിയിൽവിണ്ണവക്കായ് ॥ മോമിച്ചിടുന്ന
ധികമായിഹവിസ്സുദ്ധർ ॥ നീസപാചായായ് മരുവിടാൽിലവർക്കുഭാഗം ॥
കിട്ടീടുകിലവർയജിപ്പതുനിന്നെയല്ലേ? ॥ നീതാൻജഗത്തിനഖിലംസു
ഖമകിടുന്നോര ॥ സ്വാംശങ്ങളാലഖിലജീവനവാരതന്ത്ര ॥ പാലി
ച്ചിടുന്നതതായനിലമ്പരേപ്പോ ॥ ലഭ്യേത്യരേയമതിനാൽ,ഭവന
ത്തിനുംബേ! ॥ പൂക്കിലുകായ്കയുമില്ലൊരുമുരംമരം,താൻ ॥ കേളിക്ക
രണ്ണമതിൽനടുവളത്തിയെന്നാൽ ॥ വെട്ടീടുകിലതിനെയാട്ടസമത്വ
നെന്നം ॥ രക്ഷിച്ചിടുന്നസുരരെയതിനൊപ്പമായ്നീ ॥ വിൻനാരിമാ
രൊടുരതിക്കുകൊതിക്കുമ്പം ॥ കൊല്ലുനഭാനവരെയമ്പുകരുകൊണ്ടു
പോരിൽ ॥ ദേമാന്തരത്തിലുമുച്ചിതപാരസത്താൽ ॥ നിൻകൃത്യമി
നിതവരിപ്പുകരപൂർത്തിയാക്കാൻ ॥ കീർത്തിപ്പെടുങ്ങനജാരാക്കെന്നശി
ച്ചുപോകാൻ ॥ നിന്നല്ലുപാദമഖിലേശി!യിതളുതന്താൻ ॥ ദൈത്യ
ർക്കുവേണ്ടിയവതാരമെടുത്തതുംബേ! ॥ നിൻകേളിഭേദമതു,വെറൊരു
മേതുവല്ല ॥ കാഴ്ചാഴിച്ചുകലികാലമതിങ്കൽനിന്നേ ॥ സ്തേവിച്ചി
ടാതെന്നരരേച്ചതിനെസ്തോഭം! ॥ നീസൃഷ്ടിച്ചെയ്തഹമിശങ്കരരേബ്ഭ
ജിപ്പോനാക്കീപുരാണനപുണനമഴന്നധൂരൻ ॥ നിൻകീഴിലാണ
സുരപീഡിതരാണ്മാന ॥ മില്ലാതിലിവാരതിഞ്ഞവർയോഗ്യർഭൂ
വിൽ ॥ സേവിപ്പതാ,യവർകരേശുഭഭീപമേന്തി ॥ വീഴുന്നനിജ
ലമതായൊരുവൻകിണറ്റിൽ ॥ നീതാൻസുഖാസുഖഭ,വിദ്യയവിദ്യ
താന ॥ മുംബേ!നരർക്കുജനനാത്തിഹരിപ്പതുമ്പി ॥ മോക്ഷേപ്പയുള്ള
വർജിപ്പവര,ഭോഗകാമർ ॥ സേവിച്ചിടാത്തവളുമംബികയായനീ
താൻ ॥ ബ്രഹ്മാഹരൻഹരിയുമന്ത്രനിലമ്പരംനിൻ ॥ പാദംഭജിച്ചുരു
വുന്നശരണ്യമുംബേ! ॥ അപ്പാമെല്ലമതിയുള്ളവർസേവിയാത്തോർ ॥
വീഴുംഭമിച്ചവർസദാഭവസാഗരത്തിൽ ॥ നിൻപാദധൂളിയതുകൊണ്ടുജ
ഗത്തശേഷം ॥ സൃഷ്ടിച്ചിടുന്നവിധിയാദിയുഗാദിതിങ്കൽ ॥ രക്ഷിച്ചിടുന്ന
ഹരി,ശംഭുഹരിച്ചിടുന്ന ॥ നിൻസേവയാനരവിജ്ഞാരുഭഭഗന്താൻ
വാദേവിയായതമരക്കസുരർക്കുമേതാൻ ॥ നീതാൻ,മഖത്തുവസിയാൽ
ലവർക്കുമേതാൻ ॥ സാമന്ത്രിമില്ലുമ,മായതിനാൽനരന്മാർ ॥ മുക
തപാളമിഹനിന്നൊടുചേന്നിടാത്താൽ ॥ കോപാൽശപിച്ചഹരി
യെളുതുവെന്നുമ്പം ॥ മീ,നാമ,പന്നി,നരസിംഹവുമായിപിന്നേ ॥ ഭൂവി
ങ്കൽ,വാമനനമായവരേജിച്ചു ॥ ലില്ലാതെയായിവരുമോ?മുതിർത്തി

യംബേ! || ഭൂവിൽപതിച്ചവനമാണുഹരൻറലിംഗം | ലോകപ്രസി
 ങ്കമിതുവെബ്ബുവിൻറശാപം || അശ്വഭൂമിഭേദിച്ചിടുവോക്കു
 പാത്താ | ലെവുണ്ണമാണിഹപരങ്ങളിലംബ!സൗഖ്യം || ഏമ്മത്തൂർ
 ശംഭുസുതനായഗണേശനേത്താൻ | സേവിച്ചിടുന്നറികയില്ലവരംബ!
 നിന്നേ || വിശപ്പമച്ചസകലാത്മഫലപ്രദാതി | യായുള്ളഭേവി,സു
 ഖസേവ്യയിതെന്നത്തനം || പോരിൽവയിച്ചുറകളേറ്റുമെയ്തനാക |
 ലോകത്തിലാക്കുമൊരുനിൻതുപയത്തുതന്താൻ || കമ്മത്തിനാൽനരക
 മാണ്ടതിടു്ഖമായൊ | രാപത്തിലായവർപതിച്ചിടുമല്ലയെങ്കിൽ || ബ്ര
 ഹ്മാഹരൻഹരിയുമപ്പകഴുത്ത താൻനിൻ || സതപാദിമുഗ്ദ്ധവിമോഹിത
 രാകയാലേ || ഗവ്വന്നറിഞ്ഞിടുവതില്ലതവപ്രഭാവ | മരേറതുമത്തുന
 റിവാൻവിരുതേറിടുനോൻ || വേദങ്ങളോതുമൊരുവേദമതിൻറസാ
 ര | മാസത്യതപമറിയാതുകിമാർവിമുഖർ || സൂത്രംഗിസേവയൊടു
 നിൻപദതാരമേയം | സേവിച്ചിടാതെബഹുദുഃഖമണഞ്ഞിടുന്നു || റി
 ന്നഗ്നംസ്വപത്തിൻമ്മിതമൊരോരോ | തന്ത്രങ്ങളാലജ,ഗണേശ,
 മഖീ,ശ,സേവാ || കല്പിച്ചുനിൻറപദഭക്തികളന്നിടാത്തോ | രാക്കുന്നു
 ലോകരെയിതെന്നഹമോതിടുനേൻ || ഭൂദേവരേയവർ,ഹരീശപ
 ദാച്ചയോതും | സേപാകതാഗമങ്ങളതിനാൽതവഭക്തിയെന്തെ || ചെയ്യ
 ന്നു,കോപമണയാതതിയുഷ്ടയായ്നീ | യാമോഹമന്ത്രികരിലേകിട
 ന്നുവുലി || സതപത്തിനുണ്ടധികശക്തി,യതിൽനശിക്ക | മജ്ഞാനശാ
 സ്ത്രമുമകൃതമാംയുഗത്തിൽ || നിന്നേമറച്ചുകലിയിൽകവികൾസമ
 ത്വർ | നീസൃഷ്ടിച്ചെയ്തസുരസ്ത്രേതിചെയ്തിടുന്നു, || പ്രാപിച്ചിടുന്നമല
 താപസർയോഗസിദ്ധ | മോക്ഷതരംപരയതാമൊരുവിദ്യ,നിന്നേ ||
 നിൻഭക്തരായിടുമവർക്കിഹഗർഭവാസ | മുണ്ടാകയില്ലധികധന്യരുമാമ
 ഹാമാർ || നീബ്രഹ്മശക്തിയതിനാൽഭവകൃത്യകൃത്തായ് | ലോകപ്ര
 സിദ്ധവുമതാ,യതു,വ്യക്തമാധീ || അരന്യനിജഗതിനിന്നൊവെടി
 ണ്തലോക | സൃഷ്ടുതകാരിയിളകുന്നവനംസ്വപശക്ത്യാ? || തതപ
 ണ്ണമിദിരഹിതങ്ങളുജഗത്തുസൃഷ്ടി | ചീടാൻജഡങ്ങളുഗഭംബ!
 പടുക്കളാമോ? || പിന്നിട്ടിടങ്ങളുനകമ്മമയങ്ങളുണ്ട | നിന്നേ
 വെടിഞ്ഞവയുമേകിടുമാ?ഫലങ്ങളു || യാഗത്തിലാഹുതിവിധിപ്പിടേ
 പകൾക്കാ | യേകീടിലുമുനികൾഭാഗവതവർഗ്രഹിക്കാ || നീസപാഹതാ
 കുമൊരുകാരണഭൂതയാകാ | തീലോകരക്ഷയതുചെയ്തുമാകയാൽനീ ||

നീതാൻ ചമച്ചവിലലോകവുമായികൾ | പാലിച്ചിട്ടുനാമരിഭദ്രി
 ഗീശരേനീ || പോക്കുന്നൊടുക്കമതുനിൻ പരിതഃപോളും | നിർഭാഗ്യ
 രാന്നരരിഞ്ഞിടകിലുതലും || നീയത്രനായമഹിഷാസുരനേവധിച്ചു
 രക്ഷിച്ചുവാനവരയാസകലമമേശി || ഇതമന്ദൻനിൻസ്തുതികളെ
 ന്നരിയുന്നനാഥേ || നിൻതത്വമാമറകൾപോലുമറിഞ്ഞതല്ല || സാ
 ധിച്ചുകാളുമസുരൻമതനായ് ജഗത്തിൽ | ഒർബുദ്ധിയാളവനകണ്ടക
 നപ്രമേയൻ | ലോകത്തിലപ്പകഴ്ന്നു മഹാപ്രഭാവേ! || പാലിച്ചു
 കൊൾകൃപചെയ്തിവരേയുമേബേ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏവമേകശ്ചൈവാനോരോഭേതിനാളഞ്ചമന്ദമായ് ഏസാദ്ധ്യമാ
 മഗ്രകാളുംചൊല്ലുനിജരവീരരേ! * എപ്പോളെപ്പോൾഘോരമാകാ
 യ്ക്കുനിങ്ങൾക്കവേനിടം അപ്പോളെന്നെസ്മരിച്ചെന്നാലുടനാപത്തുതി
 ത്തിടാം *

ഭവദാർ പറഞ്ഞു.

സർവ്വകാളങ്ങളുംചെയ്തതങ്ങൾക്കിന്നാബികേ! ദ്രവം ശത്രുവരയു
 ള്ളമഹിഷാസുരനീവധി - യാൽ * ഭജിച്ചീടുന്നതെറ്റുണ്ണനിൻചാ
 ഭത്താരനാരതം അറ്റുണ്ണനിന്നിലിളകാബ്ഭക്തിയെത്തരികുംബികേ! *
 അപരഃധസമസ്രജളബയേപ്പോൽസമിച്ചിടും എന്നറിഞ്ഞുജനം
 നിന്നേസ്സേവിച്ചീടാത്തതെന്തമോ * പക്ഷിരണ്ടിശ്ശരീരത്തിലുണ്ടവയ്ക്ക
 ണ്ടുസഖ്യവും വേറേമൂന്നാംസഖാവില്ലീയപരായംസമിക്കുവാൻ * ജീ
 വൻസഖാചാനിന്നേവിട്ടതിനാലേന്തുചെയ്തിടും ഒർഗൻപാപിയവന
 ദ്രേവമാനഷയോനിയിൽ * കിട്ടാത്തദേഹംകിട്ടിട്ടുമോക്കാനിൻപദമ
 ജ്ജളൻ മനസാകമ്മണാവാചാസത്യമോതുന്നനേകമായ് * സുഖഭുഖ
 ണ്ണിൽനീതാനംഭവേശണമതുളതം രക്ഷിക്കത്തങ്ങളേയെന്നേനിൻ
 നൽസർവ്വായുധങ്ങളാൽ * വിൻപാദരേണവല്ലാതെയില്ലേശരണമന്യ
 മായ്.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വാനോരവസ്തുതിച്ചുംബയവിഭെത്താൻമറഞ്ഞുതേ വിസ്തൃിച്ചു
 ധികംവിണ്ണോർക്കണ്ടാപ്പോകുന്നഭേവിയേ.

ശ്രീഭീഷ്മഃ വരം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ഭവസ്തുതി

പരത്താൻപതമപ്രായം

പതമപ്രായം

ഇരുപതാമധ്യായം

ജനമേജയൻപറഞ്ഞു.

മഹേശിതന്നതുതമാംപ്രഭാവം । മനഃജഗച്ഛാന്തികരവരിഷ്ടം ;
 നിനച്ചു,നീയോതിയ,തച്ചരിതം । ശ്രവിച്ചുമേതുപിഭവിച്ചതില്ല । ഭ
 വാനിപോയങ്ങുമറഞ്ഞശേഷം । നിലിമ്പർത്തൊട്ടുള്ളവരെത്തുചെയ്തു ? ।
 ശിവാചരിതംബഹുശുദ്ധമെന്നും । ശ്രവിച്ചിടാപുണ്യവിഹീനരൊട്ടും ।
 തൃപ്തിപ്പെടുന്നതുകുമാതൃത്തം । ലനല്ലഭാഗ്യൻ,ചെവികേട്ടിട
 ന്നോൻ ॥ ശ്രവിക്കിലോസാരമെങ്ങുമോക്ഷം । ശ്രവിച്ചിടാപ്പുരുഷർ
 നിന്ദൂരത്രേ ॥ ലീലാചരിതംജഗദംബതന്റെ । രക്ഷിച്ചിതദ്വേപർമനീ
 ളരേയും ॥ കടത്തുവോന്നീനരരേഭവാബ്ധി । കൃതജ്ഞരെമ്മടുപരിത്യജി
 ക്കും ॥ മുക്തർ,മുമുക്ഷുക്കളുമെന്നുവേണ്ടാ । സംസാരികൾ,ശോഗികളാ
 കുമന്ദൂർ ॥ ഇവർസഭാകേരുകുണമത്ഥമേക । മിതെന്നുവേദജ്ഞരു
 ചിട്ടന്ന ॥ ധർമ്മാത്മകാമങ്ങൾകൊതിച്ചുഭൂപർ । വിശേഷമായ്കേര
 കുണമപ്രകാരം ॥ വിമുക്തരുംകേട്ടാരുണന്താനും) ശ്രവിച്ചിടേണ്ടുപു
 നരന്യരായോർ ॥ ആർചമ്പകംവിലപളെങ്ങുമല്ല । തിവറയാലംബ
 യെമുൻഭജിച്ചാർ ॥ സുഭാഗമൊന്നായവർമനീൽരാജാ । ക്ഷാതിട
 നെന്നന്നമിച്ചിടേണം ॥ ഇക്കമ്മഭൂവിൽനരരായ്ജനിച്ചു । നതകതരാ
 യംബയെയച്ചിയാഞ്ഞോർ ॥ ഒരിദ്രായ്സന്തതിയററുരോഗ । സമേ
 തരായിട്ടുഭവിച്ചിട്ടന്ന ॥ ഭാരവഹിച്ചാജ്ഞകൾകേട്ടാസ) രായിസ്സ
 ദാസപാത്മപരതപമോട്ടും) ഒരിക്കലുംസോദരപൂർത്തിപോലും) വരാ
 തെചുററിത്തിരിയുന്നനിത്യാ ॥ കണ്ണററുകാതററുമടങ്ങരായി । കഷ്ട
 തൊട്ടുംഭൂവിലഴിപ്പെടുന്നോർ ॥ ആരാധിയാതുള്ളവരംബയെയെ । നൃ
 ഹിച്ചിടേണംബധരായിട്ടുന്നോർ ॥ രാജാക്കൾതൻഭാഗമൊട്ടുലിയോ
 ടാ । സംസേവുരായൊട്ടധികംജനത്താൽ ॥ കാണപ്പെടുന്നോർവിഭവ
 ങ്ങളോടി । നംബാമുചെയ്തെന്നമിച്ചിടേണം.

അതുകൊണ്ടുമനഃചൊല്ലുഭവീചരിതമുത്തമം കൃപചെയ്തുഭവാ
 നിന്ന,കരുണാനിധിയല്ലയോ? * കൊന്നിട്ടാമഹിഷൻതന്നെവിണ്ണോർ
 പൂജിച്ചുവാഴ്ത്തവെ സർവ്വതേജസ്സിലുണ്ടായമഹാലക്ഷ്മിയുമെങ്ങുപോയ്
 വേഗംഭേവിമറഞ്ഞെന്നുമാനനീചൊല്ലിയില്ലയോ? വാനിലൊമുട്ടു
 ലോകത്തോവഴുന്നബ്ഭവനേശ്വരി? * അവിടെത്താൻലയിച്ചോ

വൈകുണ്ഠത്തേയാത്രയിച്ചുവോ? അഥവാമേരുവിൽപോയോ? സുകൃഷ്ണനിയിന്നരയ്ക്കക.

വൃസേൻപറഞ്ഞു

നിനക്കുഞാൻമുൻപുചൊന്നേൻമണിഭീപംമനോഹരം ഭേദി
യ്ക്കു നാംകുളിസ്ഥാനമുൽകൃഷ്ടപരമേന്മതം * സ്രീരൂപമാണ്ടാരവിടെ
ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരർ പിന്നെപ്പുരുഷരായ് തങ്ങൾക്കുള്ള കാര്യംനട
ത്തിനാർ * അമൃതാബ്ധിക്കുനടുവിൽഭീപംചരമശോഭനം പലരൂപ
ത്തിലവിടെക്കുളിക്കുന്നെന്നമംബിക * വാനോർപൂജിച്ചുവാഴ്ത്തീട്ടാഭീ
പിങ്കൽതന്നെപോയവര കുളിക്കുന്നവിടത്തെനാംമായാശക്തിസനാത
നി * അപ്പുണ്ണമാമഹാദേവിപോയതുകണ്ടുദേവകൾ സൂര്യവംശോത്ഭ
വൻശക്തൻസർവ്വലക്ഷണമൊത്തവൻ * അയോദ്ധ്യക്കുടിപൻവീരൻശ
ത്രുല്ലാഭിയനാംഗുപൻ അവന്നമഹിഷസ്ഥാനത്തിന്റൻതൊട്ടുള്ള ദേവ
വകൾ * രാജ്യമേകീട്ടുടൻഭൂമിപാലനാക്കീടിനാർഗുപ! അവരെല്ലാം
വാഹനങ്ങളേറിസപാലയമെത്തിനാർ * അദ്ദേവന്മാർപോയശേഷം
ഭൂമിയുംയമരാജ്യമായ് പ്രജകൾക്കൊക്കെയുംനല്ലസൗഖ്യമുണ്ടായിര
ന്നവ! * മേഘംകാലത്തിൽവഷിച്ചഭൂമിസസ്യസമൃദ്ധമായ് വൃക്ഷങ്ങൾ
പുത്തുകാച്ചേററംസുഖത്തേനടകിയെപ്പഴു * കടമ്പാലകി, കേറപ്പാൽ,
കാമദങ്ങൾപശുക്കളും * തെളിഞ്ഞുശീതമായ് പക്ഷികളെന്നൊഴുകി
മാറ്റമായ് വിപ്രന്മാർവേദതപഃജ്ഞർയാഗത്തിൽശ്രദ്ധയുള്ളവർ *
അപ്പുണ്ണഗുപൻധമ്മീഷ്വർദാനാജ്യയനതല്പരർ ശാസ്ത്രവിദ്വാന്മാർനി
ത്യാസൽപ്രജാപാലനോൽസുകർ * ന്യായദണ്ഡധർശാന്തന്മാരെല്ലാ
ഭൂമിപാലരും ജനങ്ങൾക്കൊക്കെയുംതമ്മിൽസ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നവ! * ധ
നദാതാക്കൾവരിച്ചുവ്രജംഗോകലപുണ്ണമായ് * ബ്രാഹ്മണർക്കുത്രിയർ
വൈശ്യർത്തുഭരണഗുപസന്തമ! എല്ലാവരുംമഹാദേവീഭക്തരായ് തീ
ർന്നഭൂമിയിൽ * സർവ്വതയാഗസ്തംഭങ്ങൾനല്ലതാമണ്ഡപങ്ങളും വിപ്ര
ക്കുത്രിയയാഗങ്ങൾകൊണ്ടുഭൂമിനിറഞ്ഞതേ * പതിവ്രതകൾതാൻ
സ്രീകൾസത്യമുജ്ജാർസുശീലകൾ പുത്രന്മാർധർമ്മിഷ്ഠന്മാർപിതൃഭ
ക്തികലൻവർ * ഇല്ലഭൂമിയിലെങ്ങുന്താൻവേദനിന്ദയധർമവും വേദ
ശാസ്ത്രങ്ങൾവാദിക്കുമില്ലമറൊരാളുവാദവും * ആർക്കുമെങ്ങുംശരായില്ല
കൈന്യംദുഷ്പ്രഭിയെന്നതും ജനങ്ങളെങ്ങുംസുവികൾകാലത്തിൽമുതിയ
ങ്ങനെ * ആപത്തുഞ്ചസ്യവേർപാടുമില്ലൊരിക്കലുമാർക്കുമേ ദർഭിക്കു

മില്ലനാവൃഷ്ണിയിതിവൃഷ്ണിയുമില്ലതാൻ * രോഗമില്ലില്ലമാത്സർവ്വംപരസ്വര
 വിരോധവും സർവ്വത്രസുചികരതന്നേനരണാനാരിമാരുമെ * വാനിൽ
 ദേവകളേപ്പോലെകളിച്ചിടുന്നമാനുഷർ ഇല്ലന, ഡാരികർ, പോരർ,
 പാഷണ്ഡമതവാദികൾ * നന്നെചൊൽപോർ, സ്രീജിതന്മാർ, വഞ്ചി
 പോർമുശറായവർ വേദഭേദികളായിടുംമഹാപാപികളാണവ! *
 സർവ്വയമ്ബിഷ്ണുരല്ലാരാജസുവാപരസദാ സുഷ്ടിയമ്ബുനമട്ടി
 ലാകയാൽത്രിവിധാദിജൻ * സാതപിക്തരാജസർ, പിന്നെയവുണ്ണതാ
 മസർപരർ വേദവിത്തുകളെല്ലാംസാതപിക്തസതപവൃത്തികൾ *
 പ്രതിഗ്രഹംവാങ്ങിടാത്തോരുള്ളോർദയയടക്കവും പുരോഡാശവിധാ
 യനത്തിൽസാതപീകാംഗങ്ങൾകൊണ്ടുതാൻ * യാഗംചെയ്തോർയമ്ബ
 നിഷ്കർപശ്ചവഹിംസിയാത്തവർ ഭാനം, വേദാഭ്യാസമതും, യാഗഞ്ച
 യ്യുമിഷ്ടനേ * ത്രികർമ്മരസികന്മാരസ്സാതപിക്തബ്രാഹ്മണർഗ്രഹ! രാ
 ജസർ, വേദവിപോന്മാർക്കുത്രിയർക്കുപുരോഹിതർ * ഷരക്കർമ്മതരെ
 ല്ലാരുവിധിപോൽമാംസഭക്ഷകർ യാഗഞ്ചയ്യുക, ചെയ്യിക്ക ഭാനം
 വാങ്ങുക, നരകക * വേദംപഠിക്ക, യവുണ്ണപഠിപ്പിക്ക, ആറിവ താ
 മസർ കോപമോടൊത്തോർരാഗഭേദങ്ങളുള്ളവർ * എന്തുംഭൂപർക്കു
 ഭൂതൃന്മാരല്ലവേദംപഠിച്ചവർ * ഹതനായ്ക്കൈത്യംനല്ലാതംസുചികൾ
 വേദതല്പാർ വ്രതത്തിലുംഭാനയമ്ബുള്ളിലുംനിഷ്ഠരങ്ങളേ * ക്ഷത്രിയർ
 പാലനംചെയ്തോർചൈത്യംവാണിജ്യവൃത്തികൾ കച്ചോടം, കൃഷി,
 ഗോരക്ഷധനവ്യാപാരവാലിഖർ * മോദിച്ചുലോകമീ. ണ്ണമാരിഷൻ
 ഹതനാകവേ ഭയംകൂടാതെയുണ്ടായിരുന്നശരക്കുധനാഗമം * ബഹു
 പാലുള്ളനൽഗോക്കൾജപപുണ്ണങ്ങളാകുകൾ വൃക്ഷങ്ങൾഫലപുണ്ണങ്ങളു
 ളരോഗികൾമനുഷ്യരും * പ്രജകൾക്കായിയില്ലെടുമതിവൃഷ്ടിപ്രാദിദഃ
 ഖവും.

ഭവനജനനിതൻപത്താത്തമോദംഭജിച്ചും 1 മറകൾപറയുമോ
 രോധമ്ബമങ്ങാലരിച്ചും 11 സകലവിഭവമോടാരോഗ്യമെന്തുംഭവിച്ചും
 മനജർമരണമാളാതായ, കാലത്തിൽവച്ചു.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം
 അനന്താഭാസേനത്തരവൃത്തം
 ഇതപകാമപ്രായം.

ഇരുപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

രാജാവേ! കേൾക്കുക ചൊല്ലിടാം ദേവീ ചരിതമുത്തമം സുഖമേകുന്ന
തെല്ലാക്കും സർവ്വപാപപ്രണാശനം * ഉണ്ടായ് ശ്രീഭീമൻ ശ്രീഭീമൻ,
സോദരൻ ബലശാലികൾ മഹാവീര, രവല്യന്മാർ പോലും പരുഷരാവ
വർ * ബഹുസൈന്യമെഴുന്നേൽക്കുന്ന സദാവാസവദൂരം ദുർവൃത്തന്മാർ
മദോന്മത്തർ. ബഹുദൈത്യരെക്കൊന്നവർ * മഹാപോരണത്താ
ൽ കന്ധകരാജവരമ്മയാൽ സർവ്വനാശരോടൊത്തു ദേവന്മാർക്കു മിത
ത്തിനായ് * മഹാഭീരു ചണ്ഡമുണ്ഡ, രത്നഗ്രന്ഥകന്തബീജനം ധൃത
രോചനനും യുദ്ധഭൂമിയിൽ കന്ധകരാജനായ് * അവരേക്കൊന്നവരും വി
ജ്ഞാക്കുളയൻ ഭയമാറിനാൾ നന്മേരുവിൽ വെച്ചു പൂജിച്ച മരന്മാർ
സ്തുതിക്കയാൽ.

രാജാവു പറഞ്ഞു.

ആദ്യമിദ്വൈതപരമേശ്വരനായ് വന്നതെങ്ങനെ? സ്ഥാപി
ച്ചതാരാണിവിടെത്തന്നെ സ്ത്രീവല്യരായതും? * തപസ്സാൽ വരമാരേ
കിയവരത്നശക്തരായ് കൊല്ലപ്പെട്ടതുമെല്ലാമെല്ലാം ചൊൽക്കു
വിസ്തരം.*

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

സർവ്വപാപംകെട്ടത്തീർത്ത മഹാചരിതമൊത്തിടം സർവ്വാത്മഹഖ
മേകീടും ദിവ്യസല്ലഭമകേൾക്കനീ * പണ്ടു ശ്രീഭീമൻ ശ്രീഭീമൻ സുരന്മാർ
സഹോദരൻ സുന്ദരൻ വന്നു ചെന്നാ രാപ്പാതാളം വിട്ട ഭൂമിയിൽ * യൗ
വനം വന്നു കണ്ട യൗവനമൊത്തമൊത്തം അന്നു വെളിച്ചം വിട്ടു ശുദ്ധ
മാം പൂജയ്ക്കു തീർത്തായ് * പതിനായിരമാണ്ടോളം യോഗാഭ്യാസത്തോടൊ
ത്തുതാൻ ഒരിക്കത്തായ് വാണ യൗവനമോരോരായ തപസ്സവർ * അ
വർക്കു യുദ്ധനായ് ബ്രഹ്മാസർവ്വലോകപിതാമഹൻ ഹംസവാഹനമേറിട്ടു
ബലോവാനവിടെത്തിനാൻ * ഭ്യാനത്തിൽ വഴുതവരേക്കുണ്ടു മോ
ന്നാൻ പ്രജാപതി:— 'ഏഴിക്കു മഹാമാരെ! തപസ്സാൽ തൃപ്തനായി
ത്താൻ * ഇഹ്ലിക്കു വരമേകീടാമിപ്പോൾ നിങ്ങളുരയ്ക്കു ചിന്താൻകു
മമൻകണ്ടു വന്നേൻ നിങ്ങളുരയ്ക്കു വന്നവൻ തപം.'

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

എന്നുകേട്ടാനിഷ്ട വിട്ടിട്ടുണന്നായവരപ്പൊഴെ പ്രഭക്ഷിണവച്ചു
നമിച്ചിടിനാർ രണ്ടുപേരുമായ് * ഭണ്ഡംപോലെന്നമിച്ചിട്ടാടുമുഖാകൃതി
ചേർന്നവർ ദിനന്മാർതൊണ്ടയിടറിട്ടോതിനാർചന്ദ്രരചോഴി * ഭക്ത
നാക്കുഭയംനരകഭവഭവഭവ! ഭവാനിയേ! നീതോഷിപ്പെട്ടുകിടത്തുണ്ടു
ക്കിന്നമരതപത്തെയേകണം * ഭൂമിയിൽമരണത്തക്കാരവേരെയെല്ല
ല്ലവുമുയം ആഭയത്താൽഭയപ്പെട്ടുനിന്നേവനാശ്രയിച്ചതേ * ക്ഷമാ
ബ്രഹ്മ! ഭവഭവഭവശ! സ്രഷ്ടാവേ! രക്ഷയെക്കൊണ്ടി ഇല്ലാതാക്കുകവിശ്വാ
തമൻ! ഭവഗുഹമരണഭീതിയേ,

ബ്രഹ്മാവ പറഞ്ഞു.

ഇതെന്തപേക്ഷിച്ചുനിങ്ങളുംസർവ്വമാവിപരീതമായ്? ആക്ഷമാ
യ്ക്കുജഗത്തിൽനരകീടില്ലിതൊരിക്കലും * ജനിച്ഛാൽമരണത്തിട്ടുമരി
ച്ഛാൽജനനംദ്രവം ചങ്ങിമയ്ക്കുലോകത്തിലീശ്വരൻവച്ചതല്ലയോ? *
മരിച്ചിടണമെമ്മടുമെല്ലാപ്രാണികളുംദ്രവം ചോദിക്കുമ്പോഴായിരിക്കി
ക്കുവരംഞാനതുതന്നിടാം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വിധിതന്നാവാക്കുകേട്ടുനന്നായ് ചിന്തിച്ചുകൊമ്പർ മുൻപിൽനി
ല്ക്കുന്നബ്രഹ്മാവേനമിച്ചിട്ടുകനോൽനാർ * വിഷ്ണുർതൊട്ടപ്പമാന്മാ
ക്കുമാഗ്രപക്ഷിനരക്കുമേ അവല്ലാകണംതങ്ങളുടേതായിപ്പോവരുമേക
ണം * ഞങ്ങളുടേക്കാല്പവാദേതെന്നാരിയുണ്ടുബലത്തൊട്ടും സ്രീകളേ
പ്പേട്ടിയില്ലൊട്ടുംതൊലോകൃത്തികളെങ്ങുമേ * പുരുഷൻകൊന്നിടാ
ത്തൊരായ്തീരാഭ്രാന്താക്കൾപത്തജ! സ്വഭാവമായബലകൾസ്രീകളേ
ക്കെമില്ലതാൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അവർതൻവാക്കിവണ്ണുകേട്ടുകീട്ടിഷ്ടതാവരം പ്രസന്നചിത്ത
നായ് സത്യലോകംപ്രാപിച്ചുപത്തജൻ * ബ്രഹ്മാദഗ്രഹമാണ്ടപ്പോൾ
പുകിടൈത്യർനിജാലയം ശുക്രനേതുരുവാക്കിട്ടുപൂജിച്ചാരുടനേയവർ *
സ്വപ്നത്തിനാൽചെയ്തല്ലഭിപ്രസിംഹാനുമതി രാജ്യാത്ഥമേകിനാൻ
നല്ലനാളൊത്തശുഭമാംഭിന്നേ * ശുഭനാമജ്യേഷ്ണനായേകീശഭരമാജ്യാസ
നംകവി സേവയ്ക്കായുടനേതന്നെവന്നാർദാനവവീരരും * ചണ്ഡമുണ്ഡൻ
കുമാവീരസോദരർബലശാലികൾ. എന്നതേർപ്പെടുന്നമശപങ്ങളിലു

യോടൊത്തുവന്നവർ * ധൃതൃലോചനനാമൈത്യന്തത്തുല്യൻചണ്ഡ
വിക്രമൻ കേട്ടുതു പൻശ്രംഭനെന്നായ്സൈന്യത്തോടൊത്തുവന്നുടൻ*
രക്തബീജാസുരൻശൂരൻവരത്താൽബലമേറിയോൻ അക്ഷൗഹിണി
കളോടൊത്തിട്ടവിടെത്തീട്ടുപാത്തുതേ * വിശേഷമൊന്നവനുണ്ടുപോ
രിൽപോരാടിടവഴായ് ശത്രുമേറടുചിത്തിന്നമന്നിൽചോരപതി
ക്കുകിൽ * ഉണ്ടാകുമവനേപ്പോലുച സുരന്മാരനേകമായ് ശത്രുപാണി
കളായ് ക്രൂരന്മാരായിബുദ്ധുരൂഷർ * പരാക്രമംരൂപമാകാരവുമായവ
നൊപ്പമാം ചിന്നെച്ചോരയിലുണ്ടായപുരുഷർപോർതുടങ്ങിടും * അ
തിനാലാമഹാപീരൻപോരിൽമുജയനേററവും അവല്പൻസർവ്വഭൂത
ക്കുംരക്തബീജൻമഹാസുരൻ * ശൂന്മാർമറനേകംപേർചതുരംഗങ്ങ
ളോടുമായ് ശ്രാഭേന്ദ്രപാലനെന്നൊത്തുസേവകന്മാരുമായിതേ * അ
സാഖ്യംസൈന്യമശ്ശുഭേന്ദ്രശ്രംഭേന്ദ്രവായുടൻ ഭൂവിലേരാജ്യമെല്ലാംവൻ
ബലമുലംകരസ്ഥമായ് * സൈന്യത്തുക്കൂട്ടിയുടനേനിശ്രംഭേന്ദ്ര
വിക്രമീ പേഗമിദ്രജയത്തിനായ് സപ്തത്തിൽചെന്നുചേന്നതേ*ദിക്പാ
ലർമുഴുവേ ചെയ്താൻദാനവൻഘോരമാംരണം മാറിൽതാഡിച്ചതേവ
ഭ്രായുധകൊണ്ടുമഹേന്ദ്രനും * ആചര്യമേറുഭൂവികൽപതിച്ചാൻദാന
വാനുജൻ മഹാത്മാവാംനിശ്രംഭേന്ദ്രസൈന്യംമിന്നിച്ചുപോയുടൻ*
ഭ്രാതാചിന്മുർച്ഛയക്കേട്ടശ്രാഭേന്ദ്രപരബലാർദ്രനൻ അവിടെച്ചെന്ന
വാനോരെയെല്ലാംതാഡിച്ചിപ്പുക്കളാൽ*വലുതാംപോരുചെയ്തുഗ്രകർമ്മി
യാംശ്രംഭേന്ദ്രനോടുടൻ തോറ്റിറുൻതൊട്ടുവാനോരുദിക്പാലന്മാരശേഷ
വും * കരുത്തനാമവൻകൈക്കൊണ്ടീടിനാനൈന്ദ്രമാംപദം കാമധേ
നുവാടുംകല്പവൃക്ഷങ്ങളോടുകൂടിയും * ഹരിച്ചാനാമഹാൻമുനുലോക
വുയാഗഭാഗവും നന്ദനാദ്രാനമാണ്ടെമെമിച്ഛാനാമഹാസുരൻ *
അദ്വൈതനമുതംപാനഞ്ചെയ്തിട്ടുസുഖമാണ്ടതേ അവൻകുബേരനേ
വെന്നാജ്യഭാരംനടത്തിനാൻ * സൂര്യചന്ദ്രാധികാരങ്ങൾവഹിച്ചാൻ
ശ്രംഭേന്ദ്രനവൻ യമനേവെന്നവനുജാസ്ഥാനവുംകൈക്കലാക്കിനാൻ*
പാശിതൻരാജ്യമതുപോൽ, ചെയ്താനാവഹികർമ്മവും നിശ്രംഭേന്ദ്രൻ
സൈന്യമാടൊത്തകാറ്റിൻകായ്നടത്തിനാൻ * ഹരിച്ചരാജ്യവും
ശ്രീയുമാട്ടിയോടിച്ചവിണ്ണരേ നന്ദനംവിട്ടവരുടൻഗിരിതൻഗുഹപൂകി
നാൻ * അലഞ്ഞാരക്കൊടുക്കാട്ടിലധികാരങ്ങൾപോകയാൽ തേജസ്സാ,
ധാര,മാലംബി,മായുധങ്ങളു,മെന്നിയെ* നടന്നാരുവരെല്ലാരുമ്മലതൻ

ഗുഹതോദമേ ശുന്യോദ്യാനങ്ങളതിലുനമിതൻഗുഹയിങ്കലും * പ്രാ
 പിച്ഛില്ലെക്കുമേസൗഖ്യംസ്ഥാനംവിട്ടുഴലാണ്ടവർ ദിഗീശന്മാർ,സുഖം
 ദൈവധീനമല്ലേ?നരായിവ!* ബാലവാന്മാർ,മഹാഭാഗർ,വിഭാവാന്മാർ,
 ധനയുക്തരും ദുഃഖവുംദൈത്യവുംപ്രാപിക്കുന്നുകാലത്തിൽമന്നവ!*ആ
 ശ്വശ്വമാണരാജാവേ!കാലത്തിന്നുള്ള ചേഷ്ടകൾ കാലരാജാവിനേദിക്കു
 വാക്കിത്തീർക്കുന്നുകേവലം * ഭാതാവിനേയാചകനായ് ശക്തനേശക്തി
 മീനനായ് വിഭാസനേമുഖനാക്കുന്നതീരുവാക്കുന്നുശൂന്യനേ *യാഗങ്ങൾ
 നൂറുചെയ്തിന്ദ്രാസനമുത്തമമാണ്ടവൻ പിന്നെദുഃഖിച്ചിട്ടുനേററും,
 കാലത്തിൻ,ഗതിയിങ്ങനെ * കാലഞ്ചെയ്യുന്നനരനജ്ഞാനിയായ്
 ധർമ്മനിയുനായ് അവനേത്താൻമുർഖനായുംപാപിയായിട്ടുമേററും*
 ഒന്നുകൊണ്ടുംവിസ്തയിക്കാനില്ല നിക്കലചേഷ്ടയിൽ ബ്രഹ്മവിഷ്ണു
 രാദ്യക്ഷ്മീവണ്ണകഷ്ടചേഷ്ടകൾ * ജനിക്കുന്നവിഷ്ണുപന്നിമുതലോരോ
 രുയോനിയിൽ തലയോടാണ്ടുഹരനുംകാലത്തിന്റെറബലത്തിനാൽ *

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം
 ശ്രീഭാഗവതകഥ
 ഇരുപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം.
 ഇരുപത്തിരണ്ടാമദ്ധ്യായം.
 വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ദേവന്മാരൊക്കെയുംതോറുശുഭഭൻരാജാദരിച്ചുതേ ഇവർണ്ണമാ
 യിരും വഷം കഴിഞ്ഞുവൃപസത്തമ! * ഭൂഷരജ്യാതാംവിണ്ണാരേറെച്ചി
 ന്നിച്ചനന്തരം സാദരംഗുരുവോടായിച്ചോദിച്ചാരുഴലാണ്ടവർ * ചെ
 സ്തതെന്തുതുരോ!ചൊൽക?സുവർണ്ണൻനീമഹാമുനി ഉപായമുണ്ടുദുഃഖ
 ത്തിൻനിവൃത്തിക്കുമഹാമതേ! * ഉപചാരപരങ്ങൾതാൻവേദമന്ത്രങ്ങളൊക്കയും
 വാഞ്ചിതാത്മങ്ങൾസംധിക്കാൻസൂത്രങ്ങൾചൊൽവതില്ല
 യോ? * സർവ്വകാമഫലനരകമോരോയാഗവുമോനിട്ടും അവയെച്ചെ
 യ്ത,നീന്ദനംക്രിയയെല്ലാമറിഞ്ഞവൻ * ശ്രേയുവേദത്തിൽവിധി,യെ
 മന്ത്രോത്സരഗ്രന്ഥമായ് അതുന്നീചെയ്തവിധിപോൽത്തങ്ങൾക്കുള്ള
 ശൽപോമ്പടി * അംഗിരാഗോത്രജൻനീയമ്മട്ടുചെയ്താൻസമത്മനാം
 ആവുമ്പോലുള്ളാഭിചാരംഭാനവന്മാർനശിക്കുവാൻ.*

ജ്വരസ്തതി പറഞ്ഞു.

വേദങ്ങളോതിടുംമന്ത്രാദൈവായീനഫലപ്രദം സ്വതന്ത്രമല്ല ദൃഢമായ് ഫലമേകവതുതഥാ * മന്ത്രദേവതമാർനിങ്ങൾ, കാലങ്കോണ്ടിട്ടുനിങ്ങളും ദുഃഖഭാഷകളായ് തീർന്നുഞാൻതോഷിപ്പിപ്പതെങ്ങനേ? * ഇന്ദ്രാഗ്നിപാശിചതാദോക്താംപൃഷ്ഠയാഗത്തിലൊക്കയും ആനിങ്ങളാപത്താണെന്നു യാഗംഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും * വേനതീരൂപതെന്നുള്ളതിനില്ലപ്രതികാരവും ഉപാധംചെയ്തെന്നുവിനയപ്പെട്ടിട്ടാർയോഗ്യരായവർ * ബലമുള്ളതുകൊണ്ടുവന്നെന്നോതുംചിലപണ്ഡിതർ ദൈവം നിരസിക്കുന്നായിട്ടുപറയണമെന്ന്പറഞ്ഞിട്ടും * ഉപായംദൈവമീരണ്ടും സമ്മതിക്കുന്നുപുരുഷർ ദൈവത്തെമാത്രമോത്തുകൊണ്ടിരിക്കരുതൊരിക്കലും * സർവ്വമാബ്ജലികൊണ്ടുണ്ടാത്തു ചെയ്തിടുന്നമുപായവും നന്നായിപ്പാരിച്ചതിനാൽചൊല്ലുന്നതിങ്ങളോടുഞാൻ * മഹിഷാസുരനേപ്പട്ടുണ്ടുവരിച്ചാളുടേതുപോലെ സ്തുതിക്കുകൊണ്ടുനിങ്ങൾക്കവർവരുംനരകിനാളവർ * ആപത്തിനെനശിപ്പിക്കാമെന്നുമെന്നേനിനയ്ക്കുകിൽ എന്നെന്നാപത്തുനിങ്ങൾക്കുദൈവത്താൽസഭിക്കുമോ * അന്നെന്നെന്നെസ്തരിച്ചാലുമന്ദര! നിങ്ങളൊക്കയും സ്തുരിച്ചാൽഞാൻനശിപ്പിക്കാൻനിങ്ങൾക്കുള്ളതുകൊണ്ടും * അതിനാൽചെന്നതിമനോഹരമായഹിമാദ്രിയിൽ പണ്ഡികാരാധനംചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! * മായാബീജവിധാനത്തിൽപുരുഷൻചെയ്തതായോഗംകൊണ്ടുറിയുന്നേൻഞാനർഹപ്രത്യക്ഷനായിട്ടും * ദുഃഖാവസാനംനിങ്ങൾക്കുണ്ടിട്ടെന്നിസംശയം ഹിമവാനിൽസദാദേവിയുള്ളതായ്കേട്ടതുണ്ടുഞാൻ * സ്തുതിച്ചാൽക്കിലുടനേവാഞ്ചിതാർത്ഥങ്ങളേകിട്ടും നല്ലനിശ്ചയമോടൊത്തു ഹിമവാനിൽഗമിക്കുവിൻ * കാശ്യങ്ങളെല്ലാംനിങ്ങൾക്കുസാദ്ധ്യമാക്കിടുമീശ്വരീ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

തുടവിൻവാക്കിവണ്ണുകേട്ടെത്തിമൺതുലയ്ക്കുവർ ദേവീശ്വാനത്തിലധികംനിഷ്പ്രായോഃസുപോത്തമ! * മായാബീജമനകൊണ്ടുജ്വലിച്ചിട്ടവരേവരും ഭക്തർക്കുതോന്നുന്നദേവിയെപ്രണമിച്ചതേ * സ്തോത്രമന്ത്രങ്ങളാലേറെഭക്തിയോടുംസ്തുതിച്ചവർ.

നമിക്കാംസുരാമന്ദര! വിശ്വനാഥേ! | ജഗന്നായികേ! ഭാഗീ! ബ്രഹ്മസ്വരൂപേ! | നമിക്കുന്നതൊന്നുതന്നെ! ഭക്തിഗദ്യേ! | നന്മാക്കുസ

വാൻമമേകീടുമേവേ! || നിനക്കുള്ള നാമംകണക്കില്ലാത്തതും | ധരിച്ചാ
 രുതാനാഭിഭേദാഭിഭേദം || പ്രജാസൃഷ്ടിസംഹാരകാലങ്ങളിൽനിന്നു | യ
 ശേഷത്തിലുംശക്തിയായ് വാണിടുമെന്നാൽ || നിനപ്പെന്നതുംയെത്ര
 വുംബലിയുണീ | ജഗദ്യുക്തി,തോഷം,ശമം,കാന്തിയുണീ || സുവിദ്യാ,
 സുചക്ഷുഃ,ഗതി,കീർത്തി,മേധാ | ജഗത്തിനുപണ്ടുള്ള വിത്തായതുണീ ||
 മോഹരൂപമായ് ചെയ്തീവണ്ടുകാതും | സുരക്കാരുവയ്ക്കായ് നമിക്കാം
 ശുഭാത്മം || ക്ഷമാ,യോഗനിദ്രാ,ദയാ,യൗനപോ | ദൈവികന
 തൻരൂപമായതിലുണീ || മദഃസ്വന്മഹാചൈരിപോത്തായതൈത്ര്യൻ,
 ഹതൻഭവകാർയ്ക്കത്തിനായ് പണ്ടുനിന്നാൽ || സദാജ്ഞാതൃകൃപാ
 വേണ്ടതുണ്ടെന്തെന്നുവെല്ല നവേദംപുരാണങ്ങളോടൊ | ഇതെന്തെന്തെന്തെന്തെ
 സുതന്മാരെയാണൊ | വളർത്തുന്നതെന്തെന്തെന്തെന്തെ || ജനിപ്പിക്ക
 യാലുവരേണീസഹായി | ചി,നിശ്ചലമുപേക്ഷിതായ് ചെയ്തുകാതും || ന
 നക്കുള്ള രൂപധരിച്ചില്ലനിന്നു | ഗുണങ്ങൾക്കെഴുന്നതവംവിശ്വപ
 ദ്വേ! || കൃപാപാത്രമീതെങ്ങുള്ളെന്നോത്തരക്കാ | സമത്വം! സദാപോ
 ററണ്മീതിൽനിന്നും || അയക്കാതെകൂറവിടിക്കാതെമുഷ്ടയാ | ധരി
 കാതെവേൽത്തുവെപ്പുധർമ്മവുണീ || കരുത്തുള്ള വർഗ്ഗമെന്നാശത്തി
 നെന്നാൽ | കളിക്കുന്നതന്യോപകാരത്തിനായി || ജഗത്തജ്ഞരോക്കി
 ല്ലതാൻനിത്യമെന്നായ് | ഭാവിച്ചിടുമോകാരണംവീടുകാതും || ഉറയ്ക്ക
 ന്നതീതാൻജഗൽകർത്രിയെന്നായ് | പ്രമാണാനുമാനങ്ങളാൽത്തെങ്ങ
 ഉംവേ! || അജൻവിഷ്ണുവുമാത്രസൃഷ്ടിരക്ഷാ | വിനാശേശശരണാ
 യ് പരാണപ്രസിദ്ധം || അവർമുവരുന്നിന്നിലുണ്ടായതല്ലേ? | യോഗാ
 ദിക്കു,വക്തൃമാണാകയാൽനീ || അവർമുവരുംപണ്ടുസേവിക്കയാൽ
 നീ | കൊടുത്തുമാശക്തികൾമുനവർക്കായ് | അവർനിന്നോടൊ
 ത്തിജ്ജഗൽസൃഷ്ടിരക്ഷാ | വിനാശാദികാർയ്ക്കങ്ങളെ ചെയ്താനുഗ്രഹം ||
 വിദ്യാപരാസക്ഷകാമഫലപ്രദാനീ | മുക്തിപ്രദാവിബുധവന്ദിതപാദ
 പത്മാ || വിശ്വാംബ,നിൻറപദതാരുണിച്ചിടാത്ത | സത്യാസിമാ
 രുനിവരൊരുമുൾക്കല്ലേ? || നൽഡാമികർക്കൈപ്പുവർസൗരർത്ഥാ
 നം | മഹേശി!യപ്പാശുപതസ്ഥതാൻ || രമാ,സ്ഥിതി,കാന്തി,യ
 ശസ്സ,പുഷ്പി | നീലജയം,നിന്നെനമിപ്പതില്ലാ || ഹരിഹരാദികൾ
 ദൈത്യമെന്തുതും | പരിമിതിൻപദപത്മനിഷേവകർ || മതികറ
 ത്തവർനിന്നെനമിച്ചിടാ | വിധിപതിച്ചവർഭൂവിപവർഭൂമം || ഹരി

രമാപതോരതുലാക്ഷതൻ | രസമെടുത്തണിയിച്ചവരുന്നതേ || ഹരന
മഗ്നിനികൃതൻപദം | ബുദ്ധരാഗനിഷേവണതല്ലരൻ || അപര
മാനരത്നൻകഥയെന്തുവാൻ | തവപദംബ്ജമെവർജ്ജിയാത്തവർ ||
ഭാരിവെഴുന്നൊരുതാപസർനീദയാ | ക്ഷമയിതെന്തജ്ജിപ്പവർനിസ്സ
ഹർ || നിൻപാദംകലരാത്തമനുഷ്ഠരംബേ | സംസാരക്രൂപമതിൽ
വീണവർഭ്രഷ്ടരേ! || ഭാരിദ്രുതത്വചരകഷ്ടശിരോരുഗാദി | യോടും
സുഖങ്ങളുണ്ടായതെഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു || ഭാഗ്യാധനങ്ങളെവെടിഞ്ഞുജ്ജിച്ചു
പുല്ലും | പേറുന്നനൻവിരകമേതവർമൃഗരായോർ || മജ്ജനമൊട്ടുമ
വർനിൻപദതാർജ്ജിപ്പോ | രല്ലെന്നുതെങ്ങുറിയുന്നമഹാപ്രഭാവേ!.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ദേവന്മാർവാഴ്ത്തിവണ്ണയേയേറുന്നാരംബയേ രൂപയെറുപ്പ
നമോടൊതുപ്രത്യക്ഷത്തികൾവന്നാവൾ * ഹിദ്യവസ്രംധരിച്ചിട്ടുംഹി
ദ്യാഭരണമാണുമേ ഹിദ്യമാലകളുംഹിദ്യഗന്ധവുംചാത്തിയംബിക * ജ
ഗന്മോഹനലാവണ്യാസവ്വക്ഷണമൊത്തവൾ അഭിതീയസ്വരൂപ
ത്തിൽദേവന്മാർക്കേകിടശനം * ഗുഹയിൽനിന്നുവന്നാളാഗംഗയിൽ
പോയ്കളിക്കുവാൻ ഹിദ്യരൂപധരാദേവീകാമനംമോഹമേകവോൾ *
സ്തുതിക്കുന്നവരോടോതിയിടവെട്ടുന്നൊരൊച്ചയിൽ സ്നേഹപൂർവ്വമനു
മാസംചെയ്തിട്ടാക്കയിൽവാണിയാൾ.

ദേവി പറഞ്ഞു.

അല്ലേനിമിത്തമേ! നിങ്ങൾസ്തുതിക്കുന്നാരെയെറാവും? ഏതു കാ
യ്ക്കുംപറഞ്ഞാലുമെന്തു * കാണീവിചാരവും?.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ദേവീവാക്യംകേട്ടരൂപസ്വന്താൽസംഭവിച്ചവർ പ്രേമപൂർവ്വം
പറഞ്ഞാരദ്രേവിയോടതിമോദമായ്.

ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു.

കൃപാബ്ലേ! ദേവി! നിന്നെത്താൻസ്തുതിക്കുന്നനമിച്ചിതാ ദുഃഖങ്ങൾ
തീർത്തുപാലിക്കുമെത്രപീഡിതർത്തങ്ങളേ * പണ്ടനീകൊന്നുദേവോ
രിയാകുമായിക്കുമെത്രനേ വരവുനരകിത്തങ്ങൾക്കാതെന്നയാല
ത്തിലോർക്കുവിൻ * ഓത്താൽദ്രവംനേശിപ്പിക്കാമെത്രപീഡകയയെ
ന്നതായ് അതിനാൽനിന്നായാതൽംബേ! ദ്രവമായ്ത്തങ്ങളിങ്ങനെ *
ഇന്നശ്ശരണീശ്ശരണാർഘ്യാരന്മാർരണ്ടുഭാഗവർ വിപ്ലവകാരികളുണ്ടാ
യിപുരുഷന്മാർക്കുവല്ലാർപോൽ * ശക്തബീജാസുരൻശക്തൻചണ്ഡ

മുണ്ഡാരുമാക്കനെ ഇവരോടും മറ്റു ശക്തന്മാരോടും സ്വപ്നം ഹരിച്ചവർ * വേ
റേത്തങ്ങൾക്കു ഗതിയില്ലാത്തവർ. അതാ! ദുഃഖിക്കും ദേവകൾ
ക്കുള്ള കഷ്ടതകൾ സാക്ഷ്യമാക്കുക.

എന്നുതൊന്നാലോ ഭീഷ്മനോടുകൂടെ കരയത്തക്കവണ്ണം (കോപത്തുവന്നു
ബലമേറിയതൊന്നുമില്ല) || ഇബ്ദകേതൻ തന്നെ ശാപം ചിട്ടകൊണ്ടി
കേ! വാൻ ! സംസാരദുഃഖമെഴുവോക്കുമൊരാളായതേ ! || സകലഭൂതന
വുമുന്മീർത്തൊന്നായിത്തീർന്നു, നീതാ ! നഖിലവുമിതുമില്ലാതികാലത്തോ
ത്തു || സ്വബലമൊടുമടിക്കു മേൽമേൽ നാളെത്തന്നെ ! ജനനീ! ജഗതിയെ
യുണർത്തുന്നവനായിത്തീർന്നു.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ദേവീപ്രാദർശ്യം

ഇത പത്മിരണ്ടാമദ്ധ്യായം

ഇത പത്മിരണ്ടാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ശത്രുപീഡിതരാം വിശ്വേണോരാലേവം സ്തുതന്മാരവരും പ്രത്യക്ഷമായ്
സ്വദേഹത്തിൽനിന്നു മരണമുപമാനം * ശ്രീപാർവതീശരീരത്തിൽനി
ന്നിട്ടാബദ്ധിക്കയാൽ കൈശികീയെന്നു ലോകത്തിലേല്ലാം പേർ വെ
ല്ലിടുന്നതേ * പാർവതീദേഹഭേദത്തോടും ബന്ധമുള്ളതെന്നുമേ കരുത്ത
രൂപമായ് തീർന്നാർപ്പേക്കുള്ള കയെന്നമായ് * മഷിവണ്ണമൊക്കെ
രാജൈന്ദ്രക്കുടയമേകുവാനും കാളരാത്രിയിൽ തന്നെ പേർസർവ്വകാമഫല
പ്രദം * അഞ്ചുതന്നെ നൂറുമാത്രപോലുള്ള ബലമേറിയതായ് എല്ലാബുദ്ധി
ഷണവും വേർനിട്ടോരസ്സെന്തുമുള്ളതായ് * അപ്പാർവ്വതിയുമെന്നോരും
ചിരിച്ചുവെക്കുന്നതാണിതാ : 'ഭയമെന്നേ വാക്യം നിങ്ങൾക്കൊന്നിടാത്താൻ
രിപ്പുള്ള * ചെന്തേണ്ടതിന്ദ്രവകാശം കളിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാൻ
നിശ്ചിതമാക്കിയതൊന്നിടാത്താൻ * മേമേറ്റ
തൊക്കെയുടേയിതിതോതിസ്സംഹാരമറിനാൻ അരികിൽ കാളികയോടും
പുവിൻപുരിയെത്തിനാൻ * അവളാകാളികയോടും പൊയ് വാണപവ
നത്തിലായി കാമനേയമയക്കുന്ന നല്ലതാം പാട്ടുപാടിനാൻ * കേളിട്ടു

ഗാനമാധുര്യമോഹിച്ചുഗുഹകുങ്കിരം ആകാശത്തിൽനിന്നുവാനോര
 ധികമോദമാണ്ടുതേ * ആനേരത്തവിടത്തെതീശ്രുഭസേവകർദാനവർ
 ചണ്ഡമണ്ഡാഭിധർഘോരർകളിച്ചുകൊണ്ടിട്ടല്ലായ * ടിപ്പുരൂപിണി
 യായ് പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നൊരംബയേ കണ്ടാർകാളികയാമേവിമുൻ
 വിൽനില്പതുമങ്ങനേ * അദ്രിപ്രതപയേക്കണ്ടുവിസ്തൃയംപൂണ്ടുദാനവർ
 ശ്രുഭനാമസുരൻതൻറസമീപത്തിൽഗമിച്ചുതേ * അവർചെന്നാഗ്ര
 ഹത്തികുൽവാഴ്ചൈത്യേശനായിടും നൃപനേനമനഞ്ചയ്ക്കീനല്ലാക്ക
 റിയിച്ചുതേ: * കാമനംകാമമേകീടുംകാമിനീഭൂമിനെയിക ധിമവാനിൽ
 നിന്നുസിംഹമേറിവന്നുത്തമോത്തമാ * സ്വഗ്ഗ്ത്തിലില്ലിവർക്കൊപ്പംഗ
 സ്വച്ഛപരിതനില്പു ഭൂവിൽകണ്ടുംകേട്ടമില്ലിസ്രീരത്നത്തിനതുല്യമായ് *
 പാട്ടുമമ്മട്ടപാടുനന്ദനരഞ്ജനമായ് നൃപ! മുഗവുനൽസ്വരംമോഹി
 ച്ചുർകിൽവാണിടുന്നുതേ * , ആർപുയിയിവളെന്തിങ്ങുവന്നതെന്നറീ
 യേണമേ നിനക്കുവേരമാനാരിഗ്രഹിച്ചാലുഗ്രപോത്തമ! * അറിഞ്ഞു
 ഭവനംപൂകിച്ചുവളെഭാഗ്യയാക്കുക ഇതുപോൽനരിയിസ്സംസാരത്തി
 ലില്ലതുതിശ്ച * നിലമ്പർതൻരത്നമെല്ലാംഗ്രഹിച്ചുനീഗ്രപോത്തമ!
 ഐന്തുകൊണ്ടിപ്പുറവിചോഗ്രഹിക്കുന്നില്ലഭൂപതേ! * ഐരാവതത്തെ
 യതുപോൽകല്പകപ്പുരത്തെയും ഉച്ചൈ:ത്രവസ്സിനേയുംനീഗ്രഹിച്ചി
 ല്ലെബലത്തിനാൽ * ബ്രഹ്മാവിൻഭിദ്യമായുള്ളരത്നനിമ്നിതമായിടും
 അരയന്നലപജഞ്ചേരംവിമാനത്തെയുമങ്ങനേ * കഞ്ചേരൻതൻപത്മ
 മെന്നനിധിയേയുംഹരിച്ചുതേ പാശിതൻശ്രുഭമാംച്ഛരുംബലമായ്ക
 രുലാക്കിനീ * നിശ്ശാഭനാംനിൻഭ്രാതാവപ്പാശവുംകൈക്കലാക്കിനാൻ
 ബലാലാവതണൻതന്നെജയിച്ചിട്ടുഗ്രപോത്തമ * നിനക്കുതന്നാനം
 ഭോധിവാടിപ്പാത്തമാലയും രാജൻ!നിന്നേഭയന്നിട്ടുപലമാതിരിരത്ന
 വും * കാലൻറവലമത്വനുംഭയമേകന്നദണ്ഡതും നീജയിച്ചുഹരിച്ചു
 ല്ലേ? വണ്ണിപ്പാനെന്തിൽപരം * വാഴ്ചിങ്ങുണ്ണിജാകാമധേനുവുണീ
 ഹരിക്കയാൽ മേനകാളിപ്പാശ്രീകർവാഴ്ചന്തനിൻറകീഴിലായ് * ര
 തങ്ങളെല്ലാമീവണ്ണംബലത്താൽകൈക്കലാക്കിനീ ഇരവരാംഗനയാ
 രത്നംഗ്രഹിച്ചിടാത്തതെന്തിനാൽ * നിൻഗ്രഹത്തിലിരിക്കുന്നപലമാ
 തിരിരത്നവും ഇവളെക്കൊണ്ടുതാൻഭൂപ!രത്നഭൂതങ്ങളായിടും * മൂന്നു
 ലോകത്തുമിവളെപ്പോലെയില്ലൊരുസുന്ദരി , അക്കാന്തയേക്കുണത്തിൽ
 നീവരുത്തിബിഭൃയ്യാക്കുക.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

അവർവാക്യംകേട്ടിപ്പോൾ മധുരമധുരമാക്കി മുൻപിൽനിൽക്കുന്ന സുഗ്രീവനോടുകൂടി ചെന്നുപ്രസന്നനായ് * ഭൂത! സുഗ്രീവ! സീപോക ചെല്ലുകയും വിവക്ഷണം! ഏതെങ്കിലും വിവരങ്ങൾ മുമ്പാകെ വെക്കുക * മിടുക്കുള്ളവർ രണ്ടുപായം നാടിമാരിലെടുക്കണം സാമഭാനങ്ങളെ നോക്കുകയും ഗോരസകോവിദർ * പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു സാമഭാനങ്ങളെ വിട്ടിട്ടും ഭണ്ഡവാരസഭംഗം താൻ നിന്ദിക്കുവാനുണ്ടാകുക * സാമഭാനങ്ങളാൽ നേരവോക്കുള്ള മൃഗവാക്കിനായ് വശത്താകി പല്ലവർ ഭൂതകാമമാലാഭകാമിനി.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

സുഗ്രീവൻ കേട്ടശ്രവണത്താൽ പട്ടംപ്രിയവാക്കിനേ ജഗദംബികവാഴ്ന്നിരിക്കുകയും വേഗമെത്തിനാൻ * കണ്ടാൻ സിംഹത്തിൽ വാണിടും മണിമണിയേയവൻ നമിച്ചിട്ടു പള്ളേക്കായി മധുരവാക്യമോതിനാൻ.

ഭൂതൻ പറഞ്ഞു.

സർവ്വേശ്വരൻ ശ്രവണഭേദം വെരിട്ടു പോത്തമൻ! ഒരു ലോകാധിപനും ശ്രാതാവായും വരവണ്ണിനി! * നിൻ രൂപം കേട്ടുള്ളവർ ഞ്ഞിട്ടേറെ ഓർത്താകാമൊൻ നിൻ സമീപത്തിലായെന്നെ ചൊല്ലി വിട്ടാൻ വരാനേ! * കൃശാഗ്നി! നീ പരവർവാക്യം കേൾക്കേ പ്രമുഖസ്വരം നിന്നേ നമിച്ചു കേൾക്കേണ്ടതിന്നായി പരവർവാക്യം നേത * വെനോൻ ഞാനവരെ പൊല്ലാത്താണീ ഒരു ലോകനായകൻ യജ്ഞഭാഗങ്ങളെ യജ്ഞം ഉള്ളിരിക്കുന്നിടത്തു വാണൊൻ * ജ്യോതിൻ സാരം ഹരിച്ചു ഞാനുതവാഴ്ചിതമായതും ദേവന്മാർക്കുള്ള ഭഗങ്ങളെ പൊല്ലാത്താൻ കൈകൾക്കിനേൻ * മൂന്നു ലോകത്തിലും ഞാൻ താൻ യജ്ഞമെല്ലാം ഉള്ളിപ്പവൻ ദേവാസുരമനുഷ്യന്മാരെ പൊല്ലാമെൻ വശവർത്തികൾ * നിൻ ഗുണങ്ങൾ ചെവികളിൽ കൂടിയുള്ളിൽ കടക്കയാൽ നിൻ കീഴിലാക്കിയെന്ന നിൻ ഭാസനായെന്നു ചെയ്തു ഞാൻ * നീയാജ്ഞാപിക്കരുമേ! ഞാൻ വശത്തായതും ചെയ്തിടാം നിൻ ദാസൻ ഞാൻ രക്ഷ ചെയ്തുകാമബാണത്തിൽ നിന്നു നീ * കാമാതുരൻ തവായീനെന്നെന്നെ സിംഹരിക്കുക ഒരു ലോകനായകനായ് നല്ല ഭോഗമെല്ലാം ഉള്ളിരിക്കുനീ * നിന്നാജ്ഞാകരനായ് തീരാകാതെ! ഞാനുതവാഴ്ചെ ദേവാസുരമനുഷ്യന്മാർക്കു വശവർത്തികൾക്കു നേത *

സൗകന്യപതിയായ് തീരുമെന്നു നീ ചരവണ്ണിനി! ഏതിൽനിന്നു കിട്ടി
 മെന്നാചതിൽ ക്രീഡിക്കു സുന്ദരി! * എന്നവൻ വാക്കു നീയുള്ളിൽ ചിന്തി
 ചുരുമുമ്പു നോക്കിപ്പോയിട്ടുണ്ടോ? *
 വേഗംതന്നെ തിന്നേക്കൂട്ടം നോക്കൂ വന്നുപറഞ്ഞിടാം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അദ്വൈതവചനം കേട്ടപ്പോൾ രിക്കോണ്ടു ഭംഗിയായ് നല്ല വാക്കുവ
 നോക്കോതിലേവീ ഭേദം വന്നുസാധിക.

ശ്രീഭദ്രപറഞ്ഞു

നിശ്ശബ്ദനേതാനറിയും, വാനോരേവനനുശക്തിമാൻ ശത്രുക്കളേ
 ഹനി കുന്നോൻ, ഭേദസമ്പത്തശേഷവും * 'ഭൂമിക്കുന്നോൻ മഹാശൂരൻ,
 സുന്ദരൻ, മനുഷ്യാപമൻ ലക്ഷണമുപ്തനായ് മഹാനോൻ, ഭേദമനു
 ച്യരാൽ * അവലൂപനാശപൻ ശ്രീഭദ്രനേതാനറിയുന്നതേ ആമ
 ഹാസ്യനേക്കാണൊന്നറിഞ്ഞിവിടെവന്നോൻ * തൻ ശോഭകൂടവാൻ
 രത്നാകനകത്തോടു ചേർന്നിടം ഇവിടെ പതിയേക്കാണൊൻ ദൂരത്തിൽ
 നിന്നുവന്നോൻ * വണ്ണമേകുന്നോൻ, ഭൂമിയിൽ മാന്യരാമൻ തൃപ്തനായ്
 മേ ഗന്ധർവ്വരാജ സന്മാരേ, പ്രിയൻ ശതമനുജനായ് * ശ്രീഭദ്രീയാസഭ
 മിച്ചുവിറയ്ക്കുന്നിറക്കൊക്കയും കേട്ടേൻ ശ്രീഭദ്രനേതാനറിയുന്നി
 വിടഞ്ഞിനേൻ * പോകട്ടേ! മഹാത്മാവേ! ശക്തൻ ശ്രീഭദ്രനോടൊതു
 ക വിജയത്തിൽ മുഴുകിയൊന്നാൻ ചൊല്ലിപ്പറഞ്ഞുവന്നിനേ: * 'അറി
 നേതൻ നിമമാശക്തൻ, സുന്ദരൻ സുന്ദരൻ * ഉദാരൻ, ഗുണവാൻ,
 ശൂരൻ, സമൃദ്ധിവാൻ ശാരദൻ ചിണ്ണരേഖയായ് വന്നോൻ, നഗ്നൻ
 ഭക്തൻ, കലാത്തമൻ * രത്നമെല്ലാം ഭൂമിക്കുന്നോൻ, സ്വാധീനൻ, സ്വ
 ബലോത്തമൻ പതിയിൽ കൊതിയുള്ളൊരാളാൻ സത്യത്തേവേ
 വോരുന്നവൻ! * നിൻറെ പരിചിൽ വന്നു സമുദായാൻ മഹാമതേ!
 അല്പം വിശേഷമുണ്ടെൻ റാഹുമാണിന്നു ഭൂപതേ! വാല്യത്തിൽ പ
 ണ്ടു ചെറുതാശ്ചര്യം ചെയ്തൊന്നാൻ വേ! * കളിക്കുമ്പോൾ സഖികളോ
 ടേകാത്തതിലൊക്കെയും സ്വശക്തിയോടൊന്നു ചേർന്നു തോഴികൾ
 മുൻപിലായ് * എന്നേപ്പോൾ ശക്തനായ് ശൂരൻ പോരിലെന്നെത്തിച്ചി
 ടും അവൻ ബലാബലമറിഞ്ഞുവന്നോൻ വരിച്ചിടം ചിരിച്ചാലൊക്ക
 കേട്ടേൻ തോഴിമാർ വിസ്മയത്തോടും എന്തിലും ക്രമമാസത്യം വേഗം
 ചെയ്തിതൊരുത്തരും * രാജാവാമെന്നു മതിയാവിടുന്നിട്ടേൻ ബലത്തിനെ

ജയിച്ചെന്നേനിൻബലത്താൽ ചെയ്തനീനിന്റെവാഞ്ഛയേ * നീയോ
നിൻസോദരൻതാനോവന്നിട്ടായുദ്ധഭൂമിയിൽ പോരിലെന്നജയിച്ചി
ട്ടുവിവാഹംചെയ്യസുന്ദര!

ശ്രീഭേവിഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ദൃതപ്രേക്ഷണം

ഇരുപത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

ഇരുപത്തിനാലാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഭേവിതന്നാവാക്കുകേട്ടുവിസ്മയിച്ചുതിട്ടുതന്നെ എന്തുചൊല്ലു നമ
ല്ലാക്കി! സ്രീസ്വഭാവേനസുഹൃത്താൽ * ഇന്ദ്രാദിദേവചോരനോൻദൈ
ത്രയേന്ദ്രയേമേ അവനേപോരിലെമ്മട്ടനീജയിക്കുന്നുഭാമിനി! * ഇ
ല്ലാത്തൊന്നുപോകത്തുണ്ടെന്നുപോരിൽവെല്ലുവാൻ പോരിലിന്നവ
നോടേൽക്കാനാരുനീപത്മജാധനേ! * മാൻകണ്ണി! നീയുരക്കായുവിചാ
രിക്കാതൊരിക്കലും തന്റെയന്ത്രാൻബലവുമറിഞ്ഞൊതുക്കയുക്തമാ
യ് * കൈലാസകൃപിപനാംശ്രുഭുനീനിൻരൂപംകൊണ്ടുമോമിതൻ പാ
ത്മിജന്നാഗ്രപൻനിന്നോടവനീപുനടുത്തുക * വിട്ടീമുർവ്വസ്വഭാവ
ത്തേമാനിച്ചിട്ടുന്റെവാക്കിനേ ശ്രുഭുനീനിന്നോടേനീഭജിക്കേതു
ന്നുത്താൻഫിത * ശ്രുഗാരമെന്നമെല്ലാത്തഭജിക്കുമ്പോഴൊമാമോയ്
ബലിയുജ്ജ്വാ, ഞെൻപതിലുമതുതാനുത്തമംരസം * വരുന്നില്ല
കിൽനീബാലേ! കോപിച്ചിട്ടാഗ്രപോത്തമൻ ചിലദൃത്യരവിട്ടിനുബ
ലാൽതാൻകൊണ്ടുപോയിട്ടും * ശക്തരായുള്ളോരവർനിൻവേണിച്ചു
ററിപ്പിടിച്ചുതൻ നിന്നേശ്രുഭുസമീപത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുംവരാന
നേ! * നീനിൻമാനത്തെരക്ഷിക്കുകകീഴാഹസത്തിനേ മാനമുള്ള
വരുന്നീമാനത്തോടവർപാർശ്വമെത്തുക * പോരെങ്ങു കൂരമ്പുകളാൽ
തിതൻസുഖമെങ്ങുവാൻ സാരാസാരത്തിരിച്ചെന്റെപട്ടവാംവാക്കു
കേൾക്കനീ * ശ്രുഭുനീനിന്നോടേനീഭജിക്കുണ്ടാപരംസുഖം

ഭേവിപറഞ്ഞു

സത്യംദൃത! മഹാഭാഗ! സമർത്ഥൻനീകഥിക്കുവാൻ 'അറിയു'ത്താൻ
ദൃശംശക്തരെന്നെ ശ്രുഭുനീനിന്നോടേനീ * ബാല്യത്തിൽതാൻചെയ്തസത്യം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അസ്സഗ്രീവന്റെരചീവാക്യാകേളിദാശ്വത്തോദാനവൻ ശ്രാൻശക്തൻ സമീപസ്ഥൻനിശ്ശരണോടുകൂടുക.

ശ്രാഭൻ പറഞ്ഞു.

സത്യമായ് ചൊൽകദ്രാതാപ്തമെന്തെന്നുമാമതെ! പോരാ ശിക്ഷാപരവന്നവിളിച്ചിട്ടു സാപ്രതം * നീയോത്താനോസൈന്യമോടുംചോരിനായിട്ടുപോകണം നിന്നഭിപ്രായമെന്തെന്നാലതുഞാനിന്നുചെയ്തിടാം.

നിശ്ശരണൻ പറഞ്ഞു.

ചോരിനായ് വീരനാണീയുത്താനോപാപതയുക്തമാം ധൃമുലോചനനേദവഗമമക്കുറുപ്പോരുമെ! * അപരൻചെന്നവളേചോരിൽജയിച്ചിട്ടാവരാംഗിയേ ഇവിടെക്കൊന്നുവന്നീടുന്നെങ്ങിനാവിവാഹവും.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ശ്രാഭൻനിശ്ശരണജന്റെരവാക്കുകുട്ടിട്ടു, യജ്ഞനായ് അയച്ചാനരികിൽവാഴുംധൃമുലോചനനേരവൻ.

ശ്രാഭൻ പറഞ്ഞു.

ധൃമുലോചന! പോയാലുംവലുതാസൈന്യമോടനീ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാലുമുഖമാംവീര്യമന്തയേ * ഭോരോദാനവൻതാനോനരനോബലമേറിയോൻ അവരുകുചോരിൽതുണയായ് വന്നാൽകൊല്ലുകനീക്കണം * പാർശ്വപാഴുംകാളിയേക്കൊന്നവളേനീപിടിച്ചുടൻ നല്ലിക്കാൽസാദ്ധ്യമാക്കിയിങ്ങുപോരികശീഘ്രമായ് * മൃഗവായവയച്ചിട്ടസ്സാധുപിയേരക്കുചെയ്യണം നന്നായ് ശ്രമിച്ചു, യവളോമൃഗമോകുശോഭരി * ചോരിലായുധമോടെത്തിതുണപ്പോരേവധിക്കുക ശ്രമിച്ചവളെരക്ഷിക്കുകെന്തായാലുംവധിക്കൊലാ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

രാജാവിങ്ങനെകല്പിച്ചിട്ടുനേധൃമുലോചനൻ നമിച്ചശ്രഭനേ വേഗംചോരിനായ് പോയ് സസൈന്യനായ് * ദാനവന്മാരുപതായിരമൊടൊത്തുചെന്നവൻ കണ്ടാൻമൃഗമാമാരാമത്തിൽവാഴുന്നഭേരിയേ * ആക്കുട്ടിമാൻകണ്ണിയേക്കണ്ടായവൻവിനയത്തോടും പറഞ്ഞു.

പരസമോതുമന്തായമുദുപാക്കിനേ: * 'കേരളഭദ്രവി! മഹാഭാഗേ! ഞ്ഞിൻനിൻവിരമാതൃതൻ' നീതിമാൻനിന്നരികിലായയച്ചാണൊരുമുതനേ * നിന്നിലേരസഭംഗത്തിരുഭയത്താൽസാമമോതുവാൻ തിരിച്ചുവന്നവൻചൊന്നാൻവിപരീതമതംമൊഴി * ഞ്ഞുകൊണ്ടെൻസപാമിമന്നൻവിന്യാവിഷ്ണുനന്മനായ് ഭവിച്ചുരസമാഗ്നഭേജനന്റേൻകാമവിമോഹിതൻ * നിൻഭേജനഗർഭമൊന്നാകൃതിവായില്ലമുതനും ഞ്ഞെങ്ങനചാരിയ്ചെല്ലുന്നൊന്നൊന്നവാക്കുകുപ്പമാം * അവൻധരിച്ചില്ലഭദ്രവിധംചോരനഭാമിനി! ഉത്സാഹജം, രതിജ, മാർദ്ദേഭ്യോലിതെടുക്കണം * രതിജനിന്നിൽപാശമാല:ണരികുസാരജാമതം സുഖദംഭരീജംകൊണ്ടെ! ഓ:ഖഭംഗതുജംഭരണം * നിൻമനംഞാനറിഞ്ഞിട്ടുനില്ലെ? സുന്ദരിമാർമണെ! രതിജപ്പാരിൻഭാഗമാണെൻറെറയുള്ളത്തിലുള്ളതു * ഇമ്മട്ടതറിയുന്നെന്നെനിൻസമീപത്തിലായ് നൂപൻ 'ഞ്ഞിന്നമമാംചൈന്യം'ത്തടുക്കുടിഞ്ഞയച്ചുതേ * നീസമന്തമമാഭാഗേ! കേരളക്കൈനല്ലപാക്കിനേ ത്രിഭാഗകേശൻഭോഭൂപനൻന്റേൻ, ഭജിക്കുനീ * ഭജിക്കെന്തഭോഗമെല്ലാമിഷ്ടമാപേട്ടരാജ്ഞിയായ് ഞ്ഞെൻകാമബലാർജ്ജ്വരൻവീരൻനിന്നോജയിച്ചിടും * വിചിത്രശ്രംഗാരചേഷ്ടചെയ്തു, ഭാഗങ്ങൾന്റേൻ ചൊല്ലു, മഹാഭായിവകുളിയിൽസാക്ഷിയായ്നന്മ * ഇപ്പോഴുണ്ടെന്നയോഗത്താൽപരമാർത്ഥമുണ്ടെൻപ്രഭു നിന്നോജയിച്ചുനൻമെത്തയിൽതളുന്ന്വല്ലാക്കിടും * ഭന്തങ്ങളായ്വ്രണചുണ്ടിലുടൽക്കിറൽനഖങ്ങളായ് വിടർപ്പാക്കീടുന്നവനിന്നിലുണ്ടാക്കേന്റേൻഭദ്രപതി * നിനക്കുരരിവാംപോരിനാഗരേരഭവിച്ചിടും കാഴ്ചയിൽതാൻനിൻവശമാംന്റേൻസവാതമനാപ്രിയേ! * പത്മപാഥിതനിനക്കെൻറെല്ലപാക്കി, തുകേരൾക്കുനീ മാനിയായ്മാനമുദേദാക്കുംഭജിക്കുശ്ശുഭവിരേണ * മന്ദഭാഗ്യർദ്ദവംശസ്രവണത്തിൽപ്രിയമുള്ളവൻ രതിസാമന്ദ്യമരണീയോഗ്രാലുതിനോമലേ! * കൽപവിട്ടാൽപുക്കുമശോകവോൽചെയ്യുകഭൂപനേ മുഖമലുത്താലിലഞ്ഞിവികസിക്കുന്നപോലെയും.

ശ്രീമദ്വീരനായകം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

● അ സ • വ • ദ •

ഇന്ററാത്തിനംഖാമധ്യം.

കൊന്നാളാദ്യംബരങ്ങളേ തകർത്തവൻറവൻതേക്കുംചിരിച്ചാറുപലവട്ട
 വുംകോപത്താൽപ്രജാലിക്കുംപോൽവേദനേരേറിയായവൻ ഉഗ്രമാ
 യ്ക്കുശവസ്തേനൈവയ്ക്കാൻകാളികയിൽഗൃഹ! * മുറിച്ചായവയേദേവിത
 ണ്ടെത്തുമുന്മുഖേഗമയ് വിട്ടാളവൻറമേൽവേദനേഗ്രവേഗങ്ങളായ
 വരും * അവയാൽചത്തവന്നുള്ളസഹായികളുശേഷവും ഖരങ്ങളേസുത
 നോട്ടംകൊന്നതേക്കത്തകത്തും * വേഗംമുറിച്ചവൻവില്ലുംസുപ്തമൃഗശ
 രങ്ങളാൽ മുത്തേകിവിണ്ണു ക്കുമുണ്ണുമഴക്കീശംഖനാദവും * തേക്കതേ
 ലോഹമെല്ലാഞ്ചെന്റപ്പുള്ളൊരുലക്കയ്ക്കൊണ്ടുകോപാൽവന്നതേരി
 നടുത്തല്ലൂരൂലോചനൻ * വാക്കാൽകുളിയെനിനിച്ചാൻകരാളൻകര
 ലസന്നിഭൻ: 'നിന്നേയിന്നവധിക്കത്തൊൻകരൂപേ!പിംഗലോചനേ! *
 എന്തൊരീട്ടുനേചെന്നുപരിചത്താലടിക്കവേ ഹുകാരത്താൽഭസ്മമാ
 കിയവനേ അഞ്ചുപാർവ്വതി * അവനേഭസ്മമായ്ക്കണ്ടുഭരപ്പെട്ടിട്ടു
 സൈന്യവും ഓടിവഴിയിലയ്യയ്ക്കോതാത!എന്നോതിവേഗമായ് * ആധു
 രൂലോചനൻതന്നെഹതനായ്ക്കണ്ടുഭവകര മോദത്തോടുംവാനിൽ
 നിന്നുപുഷ്പജാലംചൊരിഞ്ഞതേ * ഭയങ്കരമായ്തീർന്നിപ്പോളായു
 ലഭ്യമിയും ദൈത്യരശാപങ്ങൾകറികൾവാങ്ങരുതൻശവങ്ങളാൽ * പ
 രത്തുംകഴുകുകൊക്കുന്നരിയോരോപിശാചുമേ പോക്കളപ്രതജാലത്തേ
 ക്കണ്ടാടിശ്ശികിനിന്നതേ * ദേവിയപ്പേ: ക്കളംവിട്ടുദൂരത്തിൽചെന്നനി
 ന്നടൻ മുഴക്കിനാളഗ്രമായശംഖനാദമേവപ്രഭം * ഗൃഹത്തിൽവാണിടം
 ശ്രുതേതുംഖലപനികേട്ടുമേ കൈകാൽകണ്ണിവയില്ലാത്തോർമഞ്ച
 ത്തിൽകേറിവന്നവർ * കഴുത്തുപ്പച്ചമരയുമരേററൈക്കരയുന്നവർ തോ
 ററുചോരയണിഞ്ഞത്തുംഭൈത്യരേയങ്ങളുണ്ടുമേ * നിശ്രുതനോടും,
 ചോരിച്ചാനെങ്ങുപോയ്ധൂരൂലോചനൻ എമ്മട്ടുതോറുവരുന്നത്താ
 യിച്ചില്ലാവരംഗിയേ * എങ്ങുപോയ്മുസരേ!സൈന്യംഭംഗിയായുര
 ചെയ്യവിൻ കേൾക്കുന്നാർതൻശംഖനാദമിപ്പോൾഭീതിയെഴുവടി.

ഗണ: അപരാഞ്ച

സൈന്യത്തെക്കൊണ്ടുവീഴ്ത്തി,ഹതനായ്ധൂരൂലോചനൻചെയ്താള
 മാനുഷാകർമ്മംകാളികായുലഭ്യമിയിൽ*വാക്കൊക്കെത്തിങ്ങിയിക്കേറപ്പ
 തുംബികാശംഖനിസ്ഥനം ചെയ്യുന്നവാനവക്കല്ലാംമോദംഭൈത്യക്
 ശോകവും * എപ്പോൾസമൃദ്ധിയുവീഴ്ത്തിയാസിംഹംതേർമുറിഞ്ഞുപോ
 യ്ബാണപാതങ്ങളാലശാപങ്ങളുംവീണനശിച്ചുതൻ സന്തോഷത്താൽ

പുഷ്പവർഷം യുവർവാനിൽനില്പവർ സൈന്യങ്ങൾതോററുധൂമ്ര
 ലോചനൻവീണുപോയതും * കണ്ടുനമ്മൾക്കവിജയമുണ്ടാകില്ലെന്നു
 ചൂതേ മന്ത്രാണരാംമന്ത്രിമാർരാടാലോചിക്കുകനീഹ! * ഇതതുളതംമ
 ഹാരഃ ജ്ജഗദംബയൊരുത്തിയായ് സൈന്യമെന്യേനിക്കുളോടുപോരി
 നായ് നിന്നിടുന്നതേ * തനിച്ചുനിൽത്താബാലാമദിച്ചോരംഗംമേരി
 യോൾ ഇതൊരുളതമായ് തന്നെപിരിക്കുന്നതുപോത്തമ! * സന്ധി,
 പൂർവ്വചയ്ക്കു,ദാസീനനായിരിക്കുകയോടുക ആരോപിച്ചിട്ടുമിവയി
 ലേതെന്നാലതുചെയ്തനീ * സൈന്യങ്ങളായവർക്കൊന്നുമില്ലെന്നാലു
 വരൊക്കയും ആപത്തികൾസഹായിപ്പാൻവന്നുചേരുകയില്ലയോ? *
 സമയത്തിൽസമീപത്തിലെത്തിട്ടുഹരിശങ്കരർ അരികിൽവാനിലായി
 നവാഴ്ന്നുലോകപാലരും * ഭൂതങ്ങൾ,നരർ,ഗന്ധർവ്വർ,കിന്നരന്മാരമ
 ണ്ണനെ തരംവന്നാൽസഹായിക്കുമവർക്കെന്നായ് നിന്നു * ബുദ്ധി
 കൂറവിനാൽതന്നെനാമുചിക്കുന്നിതൊക്കയും ഞംബയ്ക്കില്ലസഹായാശ
 തൻകാശ്വാശയുമാനമേ * ജഗണെല്ലാംനശിപ്പിച്ചാനേകയായവർ
 ശക്തതാൻ എന്തുപിന്നിടുകെന്തുതൻനശംനിശ്ചയമാണതു * നി
 നച്ചിപ്പണ്ണമിഷ്ടംപോൽചെയ്താലുംനീമഹാമതേ! ഹിതമായ് മിതമാ
 യ് സത്യമോതന്നെസഹചാരികൾ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അവർതന്നാവാക്കുകേട്ടശുഭൻപരബലാർദ്രനൻ ചോദിച്ചാന
 നജൻതന്നവരുത്തിട്ടുരഹസ്യമായ് * ധൂമ്രലോചനനേയിന്നുകൊ
 ന്നാൾകാളികുസോദര! നശിപ്പിച്ചുസൈന്യമല്ലാംഗണംതോറോടി
 വന്നതേ * മദഗർഭിതയാമാബചയ്യന്നശംഖനാദവും അരിവുളോ
 രമറിയാകാലത്തിൻഗതിസർപ്പമാ * പല്ലവഭൂമതായ് തീരംപഭൂത
 ണവുമാസ്തരും ബലവാൻക്കീണനായിട്ടുവൈത്തിൻഗതിയിങ്ങനേ *
 ചോദിച്ചിടുന്നിന്നോടായെന്നുചെയ്തതുമിനി അഭോഗ്യാണംബ
 ന്നനംമേതുവാലിങ്ങുവന്നുവോ? * ഒട്ടന്നതായുദ്ധമാണായുക്തമോ
 തുകുവഗതായ്? ജ്യേഷ്ഠനെനന്ദൻനേനോമൊക്കുന്നിക്കാശ്വസങ്കടം.

നിശംഭൻ പറഞ്ഞു.

ഒട്ടന്നതൊരയുക്തത്തൊന്നൊളിക്കുന്നതു മങ്ങനേ ഏറാനല്ലതയു
 ങ്ഗത്താനിവളോടേതുകൊണ്ടുമേ * പോകാഞ്ഞാൻസൈന്യമോടൊ
 ന്നുപോർചെയ്താൻശ്രേഷ്ഠരോടുമായ് വേഗംവരാമെബയാമിവളേ

നിഗ്രഹിച്ചുടൻ * അഥവാബലമായ് ദൈവമറിച്ചിനുവരുത്തിത്താൻ
മരിച്ചുപാകിൽനീകാര്യം നന്നായോത്തുനടത്തണം * എന്നവൻവാക്കു
കേട്ടോരീശുഭൻസോദരനോടുടൻ: 'നിൽക്കുനീചണ്ഡമുണ്ഡന്മാർ
പോകട്ടേബലശാലികൾ * പിടിപ്പാൻമുയലേണുനയേയയക്കുകയുക്ത
മോ? വീരരാംചണ്ഡമുണ്ഡന്മാരചഃളക്കൊല്ലുവാൻമതി' * നിശുഭ
നോടിതോരീട്ടുനൂപിതനിസ്സന്നാശകുതരാം ചണ്ഡമുണ്ഡരെരട്ടീവാക്കു
ചൊല്ലിനാൻശുഭപ്രപതി: * 'സൈന്യങ്ങളോടൊത്തുനിങ്ങരണ്ടുപേ
രുഗമിക്കുവിൻ * ഞങ്ങളെയുമേർ ചീട്ടമാസാരിയെധയിക്കുവാൻ *
പോരിയനിങ്ങളുപധിച്ചിട്ടാപിംഗലോചനകാളിയേ അവളേക്കൊ
ണ്ടുപോനിട്ടിവൻകാൽസാധ്യമാക്കുവിൻ * മരംകൂട്ടമവരനിങ്ങര
പിടിച്ചിട്ടുവരാജ്ഞിലോ കൂരയിനാൽനിഗ്രഹിപ്പിൻരണനായികയം
ബയേ'.

തൃദൈവിഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ധൃതരഥചന്ദനവധം

ഇതപത്തഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ഇതപത്താംരാമശ്ലോകം.

വ്യസേൻ പറഞ്ഞു.

എന്നാജ്ഞാപിച്ചുടൻവീരർചണ്ഡമുണ്ഡർമഹാബലർ വലുതാം
സൈന്യമോടൊത്തുവേഗംപോരിനുപോയിതേ * ഭേദന്മാക്കുഹിതം
ചെയ്യുംദേവിയേയങ്ങളുകളുടൻ സാമമായ്ചൊല്ലിനാൻരാക്യമാമഹാ
വീരരായവർ * ബാലേ! നീയറിയുന്നില്ലെ ശുഭൻ സുരബലാർദ്രനൻ
ഉമ്പർകോനൈവെന്നമഹാപീരൻസോദരനായവൻ * കാളിയംസിം
ഹവുചേന്നോരനീദർബുലിയൊരുത്തിതാൻ സർവ്വസൈന്യയുതൻ
ശുഭൻനീയാശിക്കുന്നവെല്ലുവാൻ * നാരിയോനരനോബുലിചൊല്ലാ
നില്ലനിനക്കൊരാൾ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന്നുശത്തിനായ് താൻനീനെ
വിണ്ണവർ*നിൻറഞ്ഞുനേർറയുശക്തിയോത്തുനീചെയ്തുകാൽവു * ക
യ്യുണ്ടീരോൻപരെന്നായ്നീവൃഥാഗർവ്വനടിക്കോലാ * സാധിക്കുനീയ
വന്നിഷ്ടമവന്നഗ്രത്തിലെന്നായ് ശമപ്രദങ്ങളാമേറെക്കൈകളായുധ
ജാലവും*ഐരാവതകരശ്ലോത്താ, വാനയേക്കീരിടുന്നവൻ രണശൂരൻ,
ഭേവജേതാ, സുരന്മാരേജയിച്ചവൻ * ഗർവ്വിക്കുന്നവൃഥാബാലേ! കേൾക്കു

കെന്തല്ലവാക്കിനെ ഹിതമാന്തേവിശാലാക്ഷി! സുഖഭേദഃഖനാശ
 നം * ഭവമേകനകാത്മ്യേനേതജ്ഞാണമേവേബുധർ ശാസ്ത്രതപ
 ജ്ഞർ, സുഖമായുള്ളതേയാശ്രയിക്കണം * നീസമർത്ഥകുഡിൽവാണി!
 യോക്തൃശ്ലോകാൻവൻബലം പ്രത്യക്ഷംശക്തമാംദേവസംഘത്തേയും
 തകർത്തു * അതേറാനിസ്സാരമാക്കുന്നിനതു മാവു മമല്ലയോ വിദാ
 നാർസംശയംചേരുകാത്മ്യത്തിൽപോയ്ക്കൊലാ * പോരിൽഭജ്ജയ
 നാംശ്രംഭേൻവിണ്ണോക്കു പൃത്തശരൂ പാം * ശ്രംഭേപീഡിതരായ് നിന്നേയ
 യക്കുന്നതിനാലവർ അതുകൊണ്ടവർതൻനല്ലവാക്കാൽവഞ്ചിതരായി
 നീ * സ്വപകാത്മസാദ്ധ്യമായ് വാനോർശിക്ഷ, നിനഴലിന്നതാൻ കാത്മി
 തുത്തേവിട്ടിട്ടുസേവിക്കുംയമ്ബന്ധുവേ * വിണ്ണോരേററംസപാത്മപ
 മർ, സത്യബോധ്യനനിന്നൊടാത്മജേതാ, ലോകേശ്വരൻ, ദേവനാഥൻ,
 ശ്രംഭേൻഭജിക്കുനീ * ചതുരൻ, സുന്ദരൻ, ശുഭൻ, കാമശാസ്ത്രവിശാരദൻ
 ശ്രംഭാജ്ഞയാൽനീപ്രാപിക്കുംലോകൈശ്വര്യങ്ങളൊക്കെയും * നന്നാ
 യറച്ചുതേന്താവായനല്ലോനേവരിക്കുക

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അച്ചണ്ഡവാക്യമീ ചണ്ഡംകേട്ടിട്ടജ്ഞാപദംബിക ഇടിവെട്ടുന്നപോ
 ലട്ടഹാസിച്ഛാലംപിന്നെയോതിനാൾ: * പോകുമുൾവൃഥാചൊല്ലുന്ന
 ശൂനീചതിവാക്കുകൾ ഹരിശാഭ്യരവിഭട്ടമ്മട്ടവനേത്താൻവരിച്ചിടം *
 എനിക്കാശ്വരൻവേണ്ടില്ലവനോടൊത്തുകയ്യും ഭൂതങ്ങൾക്കൊക്ക
 യുംതാൻതൻസ്വാമിനീനീശ്രവിക്കുക * ഞാൻകണ്ടേൻവളരെശ്രംഭേ
 നിശ്രംഭേരയുമിങ്ങനേ ദൈത്യമാനവരേയെറപ്പുണ്ടുകൊന്നിട്ടുചുണ്ടു
 ഞാൻ * യുഗത്തോറുംദേവവൃന്ദമെൻമുൻപിൽനഷ്ടമായിടം നാശംപ്രാ
 പിച്ഛിടംപിന്നെയിന്നുദൈത്യസമൂഹവും * കാലൻതാൻവന്നിങ്ങുദൈ
 തൃസംഹാരംചെയ്തിട്ടനവൻ ആത്മസന്താനരക്ഷക്കായ് വൃഥാചെ
 യുന്നനീശ്രമം * പോൻചെയ്തനീചീര! ധർമ്മരക്ഷിക്കാനായ് മഹാമതേ!
 തജ്ജാവോനോവരംമൃത്യു? കീർത്തിരക്ഷിക്കണംബുധർ * നിശ്രംഭനാൽ
 കാത്മമെത്തുതേറ്റുശ്രംഭനോലെയും? പരമാംവീര്യമർത്തേപ്പുണ്ടു
 വിണ്ണിൽഗമിക്കുനീ * ശ്രംഭേൻനിശ്രംഭനുംമറുനിൻബന്ധുക്കളശേഷ
 വും നിന്നേചിൻതുടരുന്നിൻറക്രാന്തയുജ്ജ്വാലമിന്നതാൻ * ക്രമ
 ഞാൽഭാനവന്മാരെല്ലാംതാനിന്നുകൊന്നിടാം നീവിഷാദമുപേ
 ക്കിച്ചുയ്യുംബൈഷ്ണവിശാസ്വതേ! * നിന്നേത്താൻകൊന്നിടാൻറിൻറ

ഭ്രാതാവിനെയുമിന്നതാൻ നിശ്ശരഭശൃംഭേരപ്പിന്നെമത്തനാംകുതബി
ജനേ * മററുനവരേയുഞ്ചാൻപോക്കുളത്തിൽവധിച്ചുടൻ സ്ഥാനം
പുകാനിൽക്കുഴയാനീപോകയോപെയ്തുപഗമായ് * നീയെന്നൊടി
നുപോർചെയ്തശസ്ത്രമാണ്ടിടുധാമിക! ഭീരുക്കൾക്കിഷ്ടമാംവൃന്ദവാ
ക്കെന്തിന്നാതിടുന്നുവീ.

വ്യാസപറഞ്ഞു.

പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുവെയേവംകോപിച്ചുബലദുഷ്ടിതർ ചണ്ഡമുണ്ഡാ
സുരർ,ഘോരമായിത്താണൊലിയിട്ടതേ * മുഴക്കീദേവിയുംശംഖംപതു
ദിക്കുമുഴങ്ങവേ കോപാൽകരുത്തൻസിംഹത്താനടനെന്നുവറീടിനാ
ൻ * ആനാദകുണ്ടശുക്രാദിദേവന്മാർമോദമാണ്ടതേ യക്ഷർ,ഗന്ധ
വർ,മുനിമാർ,കിന്നരർ,സിദ്ധർ,സാമ്രാജ്യാകുന്തരന്മാർക്കുഭീയേകുമുല
മുണ്ടായ്പരസ്പാരം ചണ്ഡികാചണ്ഡകുലോരംബാണവധ്വംഗഗദാ
ദിയാൽ * ചണ്ഡൻവിട്ടശരംകൂരവിനാൽഭേവിമുറിച്ചതേ സപ്പങ്ങളേ
പ്പോലേപിന്നെയയച്ചാളഗ്രചണ്ഡിക * ആയുധത്തിൽശരക്കൂട്ടംകൊ
ണ്ടാകാശംമറഞ്ഞുപോയ് കഷ്ടകർമ്മനാത്തത്തിൽഭീയേകുംശലഭങ്ങ
ൾപോൽ * പോരിൽപതിച്ചാൻസൈന്യങ്ങളാടുകൂടിമുണ്ഡനും അ
സുസ്രവർഷംചെയ്തുകോപിച്ചിട്ടുബലദേവകുരൻ * വലുതാംബാണജാല
കണ്ടേറെക്കോപിച്ചിതുംബിക കൃഷ്ണപണ്ണമതായ്തീർന്നുകോപത്താല
വരതൻമുഖം * വളഞ്ഞുപരികം,നേത്രംകളുളിപ്പിച്ചുതുല്യമായ് കൂരയാ
യുടനണ്ടായിനേറ്ററിയിൽനിന്നുകാളിയും * കട്ടചാത്തോലുടത്താനുന്തോ
ലുമിട്ടത്തരിയായ് മുണ്ഡാലയൊടുഘോരാശ്രജ്ജവാപീസമോദരാ *
വധ്വംഗപാശധരാഭീയേകുന്നോളേറ്ററംഭംകരാ ഖടാംഗധാരണീരേറ്റ
ദ്രാകാളരാത്രിയൊടൊത്തവരം * വിസ്തീർണ്ണമുഖിയാറുനാവേക്കൂടെക്കൂടെ
തിളങ്ങുവോൾ വിസ്താരജ്ജവാവേഗാൽദൈത്യസൈന്യങ്ങളായിട്ടും *
വീരാംദൈത്യരേകയ്തിലാക്കിക്കോപത്തൊടൊത്തുടൻ മന്ദമന്ദംവ
യിലാക്കിലവച്ചുനിമനിച്ചതേ * ആനക്കാംരൊടുകൂടിമണിചേർന്ന
ജങ്ങളെ കൈകൊണ്ടെടുത്തുതൻവായിലാക്കീട്ടുലറിനാളവർ * ഒട്ടുകാ
ശപങ്ങളേക്കുറുന്നോരോടുകൂടിയങ്ങനേ വായിലാക്കിപല്ലകൾകൊണ്ടു
ഗ്രമായിച്ചവച്ചതേ * സൈന്യത്തെക്കൊന്നതുംകണ്ടാമുണ്ഡമുണ്ഡമ
ഹാസുരർ മറച്ചാർദേവിയേബാണവഷ്ടംകൊണ്ടുപുണ്ണമായ് *
ചണ്ഡൻവിഷ്ണുപായുധംസൂത്രുന്നൊത്തചക്രത്തിനേക്കുണറേ ദേവിയിങ്കൽ
പ്രയോഗിച്ചിട്ടുലറീപലവട്ടവും * അലറുന്നവനേക്കാളിസൂത്രുന്നൊത്തു

ഉളവകുവം കണ്ണതിപ്രമേച്ചകുമാരസ്ത്രതാൽമുറിച്ചുടൻ * കല്ലിൽ
തേച്ചുഗ്രമായുള്ള കൂമ്പവനിൽവിട്ടവരും അഞ്ചാണത്താലടിപ്പെട്ടുവീ
ണാൻമുർച്ഛിച്ചുഭൂമിയിൽ * സോദരൻവീണതേക്കണ്ടാമുണ്ഡൻദുഃഖ
തെന്താടപ്പൊഴേ കോപ് ചൂമ്പാണ വർഷത്തെയ്യയ്ക്കാൽകാളികതൻറ
മേൽ * ചണ്ഡികാഘോരമായ് മുണ്ഡൻവിട്ടുബാണമശേഷവും എള്ള
പോലാക്കിനാരംവേഗംബലാൽമന്ത്രശരങ്ങളാൽ * അയച്ചാളവനിൽ
പിന്നെയൽചന്ദ്രശരത്തിനേ അമൃതഹാപീരണം വീണാൻമമമറതി
നാൽഭവി * ഫാഹാകാരംഭവിച്ചപ്പോൾവലുതായ് ഭൈരവസേനയിൽ
ദുഃഖംപോയ് വരനിൽവാണീടനിഖ്വർമോദമാണ്ടതേ * മുർച്ഛപോ
യിട്ടവലുതാംഗദകൈക്കൊണ്ടാണുനം കാളിതൻറവലകയിൽവേ
ഗംചെന്നൊന്നടിച്ചതേ * ഗദയേറുകൊണ്ടിത്തട്ടുബന്ധിച്ചാറും
ഭൈരവീരനെ മന്ത്രിച്ചവിട്ടതാംബാണപാശത്താൽകാളിയുഷ്ണനം *
ബലാൽചണ്ഡൻബലനായ്ക്കണ്ടീറാൻമുണ്ഡനക്ഷണം സന്നദ്ധനാ
യ്ക്കയിൽനല്ലവേലമായോടിയെത്തിനൻ * വേഗത്തിലാടിയെത്തുന്ന
ഭൈരവനെക്കണ്ടുകാളിയും ബന്ധിച്ചാറുംദ്രുമമാണ്ണഗസ്സുചോദരനേ
യുമേ * മുയൽകളേപ്പോലെടുത്താവിരരാംചണ്ഡമുണ്ഡരേ മിരിച്ചും
കൊണ്ടുച്ചമായിട്ടുംബരൻചാരെയെത്തിനാറും * പ്രിയപ്പെട്ടുടനീഗൃഹി
ക്കീരണദുഷ്ടജയഭൈരവരാം പൈക്കളേരണയാഗത്തിനായിത്താൻ
കൊണ്ടുവന്നതേ * ചെന്നായ്ക്കളേപ്പോലവരേക്കൊണ്ടുവന്നതുകണ്ടുടൻ
അംബികാകാളിയോടോതിമാധുര്യബേണൊരീമൊഴി: * 'കൊല്ലായ്ക്ക
നീവിട്ടിടായ്ക്കരണപ്രിയ,സമർത്ഥി വേഗംനീതാൻവരത്തേനവേ
ണ്ണാർത്തൻകായ്സിദ്ധിയേ.

ധൃസേൻപാങ്ങു.

എന്നംബികാവാക്കുകേട്ട് ചളോടോതികാളിക പ്രസിദ്ധയുദ്ധയാ
ഗത്തിൽഖഡ്ഗത്തുണനിറുത്ത് താൻ * ഹിംസയാകാത്തചിധമായ് ചെ
യ്യാംയാഗവധത്തിനേ എന്നോതിവാളാലവർതൻതലയുദ്രേവീവെട്ടി
നാറും * സന്തോഷമായ്കിട്ടിച്ചാളുളോരയക്കാളിവേഗമായ് ഏവംഭൈ
രവധംകണ്ടുസന്തോഷിച്ചോതിത്തംബിക * സാധിച്ചുസുരകായ്നീത
താമിന്നൊരുനൽവരം ചണ്ഡമുണ്ഡ ചാമുലംപേർന്നിനക്കിന്നുകാളി
കേ * ചാമുണ്ഡയെന്നഭൂവികൽഭവിച്ചീടുംപ്രസിദ്ധമായ്.

തൃവേദീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ചണ്ഡമുണ്ഡവധം

ഇതപതാമധ്യായഃ

വന്നാളീസുന്ദരിമണി*ഇതുവണ്ണമുജ്ജ്വലമെന്നോത്തുയുദ്ധമെന്നുരുതിന്നു
നീ ഇതമമാമായയാംദേവീമുലപ്രകൃതിതാൻദ്രധം * കല്പാന്തത്തിൽസ
ർവ്വനാശം വയുന്നോരഹപപംഗം! സൃഷ്ടിക്കുന്നോരജഗത്തെല്ലാം
ദേവനാക്കീശപരീശ്വരോ * തിഗുണാ,താമസീദേവീ,സർവ്വശക്തിയൊ
ടൊത്തവര * അജയാ,നിത്യകല്യാണീ,സർവ്വജ്ഞാ,നാശമറവര സ
ർവ്വദേവാലയാ,സന്ധ്യാ,ഗായത്രീസർവ്വസിദ്ധിദാ * നിർഗുണാ,സഗുണാ,
സിദ്ധാ,വേദങ്ങൾക്കുബ,യവ്യത ബ്രഹ്മാനന്ദപദാ,ഗൗരീ,ദേവനാ
ക്കുഭയപദാ * അറിഞ്ഞീവണ്ണമിറങ്ങോടുള്ള ദൈവമത്യജിക്കുക പ്രാപി
ക്കശരണമെന്നോപാപിനാശിവാത്മനാ! * ഇവരതൻദ്രത്യനായ്
തീൻനിൻകലരക്കുചെയ്തനി ചിരായുസ്സുകളാകട്ടേമതശേഷാസുരർ
രൂപ.

വ്യംസൻപറഞ്ഞു

എന്നവർതൻവാക്കുകട്ടുതുംഭേസുബലർദ്ദനൻ വീരശ്രേഷ്ഠ
ക്കുചേരുന്നസത്യവാക്കുരചെയ്തതേ.

തുംഭേ പറഞ്ഞു.

പോരിൽതോറുള്ള മന്ദന്മാർനിങ്ങൾമിണ്ടാതിരിക്കുവിൻ വേഗം
പുകകപാതാളംജീവിതാശബലംതുലോം * ദൈവായീനജഗത്തെല്ലാം
ചിന്തയെന്തിജഗത്തിൽമേ ഉമ്പർ,ബ്രഹ്മാദ്യരും,ദൈവായീനർത്താൻ
നമ്മളെന്നപോൽ * ബ്രഹ്മാവും,വിഷ്ണുവും,രുദ്രൻ,യമൻ,വരൂണ,ന
ഗ്നിയും സൂര്യപരേന്ദ്രരെല്ലാരുമുദൈവായീനത്തിലല്ലയോ? * മൃഗമരേ!
ചിന്തയെന്തപ്പോരവരാനുള്ളതുവന്നിടും ഉത്സാഹവുദേവിച്ചിടുംവരാ
നുള്ളതിനൊപ്പമായ് * ഇതോത്തുദ്രധമായ്ദിവിക്കില്ലാരിക്കുവുമേ
ബുധർ ധർമ്മവിടില്ലമരണമേയപ്പെട്ടറിവുള്ളവർ * സുഖം,ദുഃഖവു,മാ
യുസ്സു,മരിക്കുക,മരിക്കയും, ദൈവാജ്ഞയാൽനരന്മാക്കാകാലത്തിങ്കൽ
വരുദ്രധം * ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുപരക്കാരുംവന്നാൽതാനേപരിച്ചിടും ഇ
ന്ദ്രാദിവിണ്ണൊല്ലൊരുമായുസ്സുറാൽനശിച്ചുപോം * അപ്രകാരംഞാ
നമിനക്കാലത്തിൻറവശത്തുതാൻ ജയമോനാശമോവന്നീടട്ടേതാൻ
ധർമ്മക്കുതാൽ * പോരിനായിവിളിച്ചില്ലേ?ബലമില്ലാത്തൊരീതിവര
ത്താനോടിപ്പോയിവളരെക്കാലംജീവിപ്പതെങ്ങനേ? * യുദ്ധമെന്നൊ
ത്താനമിനവരാനുള്ളതുവന്നിടും ജയമോമൃതിയോരണ്ടിലൊന്നുഞാൻ
സപീകരിച്ചിടാം * ഉത്സാഹമുള്ളവിദപാന്മാരോതുംദൈവത്തെമിഥ്യ

രക്തബീജൻപറഞ്ഞു

ഏതെന്നീഭീരുവെന്നോതോപേടിപ്പിക്കുന്നബാലികെ! ശംഖസപ
 നത്താ, ലോകാനോധുഗ്രാഹനനെന്നീ * ഏൻനമരക്തബീജൻ
 ഞാൻനിൻ സമീപത്തിലെത്തിനേൻ ഒരുങ്ങുന്നമാശിക്കിലെനിക്കഭയ
 മില്ലെടൊ! * കാഞ്ചിനെൻറബലംകൊന്നെ! കണ്ടുഭീരുക്കൾതൻബലം
 അതുപോലല്ലഞാനിപ്പോയുണ്ടെങ്കിൽചെയ്തനീരണം * വൃദ്ധരേപ്പണ്ട
 സേവിച്ചുകേട്ടുനീനിതിശാസ്ത്രവും അത്ഥവിജ്ഞാനവുംവിപൽസഭ
 യികൽപരിച്ചതേ * സാമിത്യതന്ത്രവിജ്ഞാനംനിനക്കുണ്ടെന്നിരിക്ക
 കിൽ പത്മം, സത്യം, സപ്രമാണമെൻവാക്യംകേൾക്കസുന്ദരി! * മുഖ്യം
 നവരസത്തിൽവച്ചുരണ്ടുരസങ്ങൾതാൻ ശ്രംഗാരവുംശാന്തിയതും
 വിഭവസഭകളായതിൽ * രാജാക്കന്മാർക്കുശ്രംഗാരസമാണതിലുത്തമം
 ലക്ഷ്മീയൊടൊത്തുവാഴ്ന്നുഹരി, വാണിയൊടൊവിധി * ഇന്ദ്രനിന്ദാണി
 യൊടൊത്തുവാഴ്ന്നു മയൊടുശിവൻ വല്ലിയോടുമരം, ദാനം, പ്രാവു
 താനിണയങ്ങളനെ * ഏവംസർവ്വപ്രാണികളുംസംയോഗരസമൊത്തവർ
 ഭോഗസൗഖ്യംവിട്ടുവാഴ്ന്നുന്മാർഭീതിയുള്ളവർ * അവർസന്യാസിമാ
 രാകുമുഡന്മാർദൈവവഞ്ചിതർ അറിയാതീയോഗരസം, വാചാല
 ന്മാർപതിപ്പവർ * വഞ്ചിക്കയാ, ലവർശാന്തിരസത്തേയാശ്രയിച്ചിടം
 ലോഭം, കോപം, മഹാമോഹം, മതിനാശമുമായിടം * കാമമുണ്ടാകിൽ
 വൈരാഗ്യമെക്കേജ്ഞാനമായതും കല്യാണിയെന്നീയതിനാൽ
 വിണ്ണരേവെന്നയോഗ്യനാം * ശ്രാഭനേ, ബലവാനാംതൽഭ്രാതാവേയോ
 വരിക്കുക.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

ഇതോതീട്ടാരക്തബീജൻനിറുത്തിമുന്നിൽനില്പവൻ ചിരിച്ചാർ
 തുകേട്ടുംബികയും, വാമുണ്ഡ, കാളിയും.

ശ്രീഭദവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ദം

രക്തബീജമേനം

ഇരുപത്തൊമ്പതാം

ഇരുപത്തെട്ടാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

മിരിച്ചിട്ടുടനേദേവിതവനോഭോതിനാരൂപ! ഇടിചെട്ടുന്ന പോൽയുക്തിയുക്തരാംമീചസ്സുനേ * ചുൻചേഞ്ഞാനോതിമന്ദാത്മൻ ദൂതാഗ്രത്തിൽയായോഗ്യരായ് ഹിതമായുള്ളവചനം,നീവൃഥാചൊൽവ കെന്തിനായ്? * ഏനിക്കൊത്തുബലം,രൂപം,മാഹാത്മ്യവുമെഴുന്നൊ രാൾ തൈലോക്യത്തിൽവെണ്ടതിലവനേണാൻവരിച്ചിടം * എന്നാലു സത്യമാശ്രുഭീതിശ്രുഭോരാടുചൊൽകനി പോർചെയ്തുന്നേവെന്നതി നാൽപിവാഹംചെയ്തവേണ്ടപോൽ * അവനെൻറൊപ്പു നില്പിക്കായ് നീയവൻചൊല്ലിവന്നവൻ പോർചെയ്തുകകല്ലെങ്കിൽപാതാളംശ്രു ഭനോടുനി'.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ദേവിതനവാക്കുകേട്ടുളളെന്റുകോപാസനായുടൻ വഷിച്ചു വേഗംസിംഹത്തിന്മേലായുഗ്രശാജം * സപ്പുഷളോടൊത്തവയേ വാനിൽകണ്ടെന്നാബിക കൈപ്പഴക്കുന്നിനാൽവേഗംകൂരവെയ്തു മുരി ച്ചതേ * വേദേശരജേളവിട്ടാരകുതബീജാസുരകുലായ് വലിച്ചൊരം ബാവിൽവിട്ടവരുന്നെന്റുച്ചുള്ളതാം * ശാജംകൂറുമുർപ്പിച്ചപ്പാപി തേരിൽപതിച്ചതേ ഹാഹാകാരശ്രോമജായ് രക്തമീജൻപതിക്ക വേ * സൈന്യമെല്ലാംകരഞ്ഞാതിനശിച്ചുതങ്ങളെന്നതായ് അശ്വ ബൃഹദ്രഥായേട്ടിട്ടുടനേശ്രുഭോനവൻ * സൈന്യങ്ങൾക്കുമാനവകു മെല്ലാംകല്ലുന്നനരകിനാൻ.

ശ്രുഭൻ പറഞ്ഞു

സൈന്യങ്ങളോടശപരേറ്റ്പോകട്ടേദൈത്യരൊക്കയും ശക്തരാം ശ്രാർവേരെയുവിശേഷാൽകാലകേയരും.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഇതുകല്പിക്കയാൽശ്രുഭൻനാലംഗപ്പചൊക്കയും മരിച്ചദേവി തൻയുദ്ധക്ഷത്തിൽചെന്നുചേർന്നതേ * അദ്ദൈത്യസൈന്യവരവേക്കു ണ്ടുപണ്ഡിതതൽക്കുണം ഭയമേകുന്നതാംഘോരഘോരാനാദമുഴക്കി നാരും * ശംഖനാദംഞാണൊലിയുംചെയ്താളജഗദംബവും ആനാദ ന്വോൽകാളിയുന്താൻശബ്ദിച്ചാളതികേമമായ് * അഖ്ഘോരശബ്ദം കേട്ടുംബാവാഹമാംബവവൻഹരി ആശ്ചര്യമാഭയംനരകംവിധമായ

ലവീടിനാൻ * ആനാദംകേട്ടുകോപാധ്വനായിട്ടുണ്ടത്രെ രാജയും അ
 സ്രുഷ്ടേഭദ്രദേവിയിൽപ്രയോഗിച്ചാർമഹാബലൻ * രോമാഞ്ചമേക
 മപ്ലോലമായുള്ളനെടുപോരിൽ പ്രാപിച്ചുചണ്ഡികയെയാത്ര
 രമാദിസുരശക്തികൾ * ഏതുഭവനേനാതുരപമന്താഭരണവാഹനം
 അതാതുരപമോടെത്തിച്ചോരിലഗ്ലാതകിൾക്കുണ്ഡം * അന്നസ്രീയേ
 റിയിട്ടുക്കണ്ഡുവുജലപാത്രവും പുണ്ടെത്തിനാൾബ്രഹ്മശക്തി: "ബ്ര
 ഹ്മാണീ" യെന്നുപേരൊടും * ശബലക്രമദാപത്തങ്ങളുണ്ടിട്ടു
 "വൈഷ്ണവി" പീതാംബരാഭരണമോടെത്തിഗന്ധധാഹനമായ് *
 "ശാങ്കരി" വൃഷഭത്തിന്മേൽനൽത്തുവഴത്തുവരിച്ചവൾ ചന്ദ്രക്കലായരാ
 സപ്പദ്മജ്ഞാശിവയെത്തിനാൾ * "കൗമാരി" മയിലേറിട്ടുവേൽ
 കൈക്കൊണ്ടൊരുസുന്ദരി യുദ്ധേച്ഛമോടൊത്തുവന്നാൾസുബ്രഹ്മണ്യ
 സ്വരൂപിണീ * "ഇന്ദ്രാണി" വൽമുഖഞ്ചേന്നാൾവെള്ളാനപ്പുറമേറി
 യോൾ വളരുന്നേടംകാപമുളളാൾപോരിനായ് നേർത്തുവന്നു
 തേ * "വാരാഹീ" പന്നിപ്പടിവണ്ണന്നുനൽപ്രേതവാഹനായ് "നാര
 സിംഹീ" ബ്രഹ്മിംഹത്തിന്നൊന്നുരൂപമെടുത്തവൾ * "താമ്രാ" ഭയപ്ര
 ഭാപോത്തിലേറിട്ടുണ്ഡുവരിച്ചവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുപോരിനാണു
 കാലസ്വരൂപിണീ * "കൗതുമേരി" യുംമദത്തോടുവണ്ണം "വാരുണീ"
 ശക്തിയും അതാതുരൂപമോടെത്തിച്ചെസത്യങ്ങളൊടുക്കുടവേ * അവർ
 വന്നതുകണ്ടിട്ടുഭദ്രദേവിസന്തോഷമാണ്ടതേ സ്വസ്ഥരായുന്മർമ്മാദിച്ചാർ
 പ്രാച്ചിച്ചാരുസുരർഭയം * അവരോടൊത്തുടൻചാകസുഖമേകനശ
 കരൻ വന്നുപോരിൽചണ്ഡികയോടീവണ്ണമുരചെയ്തതേ: * 'ഭദ്രർ
 തൻകാത്രിസിലിക്കാഞ്ഞൊല്ലുന്നൊരൈത്യരക്ഷണം നിന്നുണ്ടത്രേഭദ്രോ
 ഭാത്തിട്ടന്യായൊരൈത്യരേഖയേ * സൈന്യങ്ങളാടുകൊന്നാക്കിജഗ
 ത്തേഭയമററതായ് താനൊക്കൾക്കുള്ള ദിവനംപുകട്ടേഭവശക്തികൾ *
 വിണ്ണോർ വാഗമേജിക്കട്ടേ വാഗമൊയ്യുണ്ടുഭദ്രസുരർ ജന്തുക്കൾസന്തോ
 ഷിക്കട്ടീച്ചരാ വരമശേഷനാ * ഇത്തബായശരിക്കട്ടുണ്ണുണ്ടല്ലക്ഷ
 ണങ്ങളും മോലംകാലത്തിൽ പണ്ടിച്ചുഫലിക്കട്ടേററവുക്രാവി.'

പ്രസന്നപരത്തു

ലോകങ്ങൾക്കുസുഖംകൾവന്നീവണ്ണമോതവേ ചണ്ഡികാ
 ഭേദമതിൽനിന്നുണ്ടായ്കുന്നതിയതുതം * ഉഗ്രാക്ഷോപിച്ചവൾ, ച
 ന്ദ്രകൃഷ്ണൻകൾചേർന്നാൾ ലോരരൂപാ, ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നായി

ശിവനോടുടൻ: * 'ശ്രുതേനരികിൽനിവേഗംഭേവഭേവ! ഗമിക്കുക കാമാതു
 രൻശ്രുതേനോടു ചാലു, ദൈത്യംവഹിച്ചുനീ * ഞാൻചൊല്ലീട്ടു മമംകൂടും
 നിശ്രുതേനോടുമേശിവ! പാതാളംപുകവിൻനിങ്ങളുംസ്വർഗ്ഗംകൈവിട്ടു
 വേഗമായ് * സുഖിക്കട്ടതിലാസ്തിണ്ണാരിന്ദ്രൻസ്വാസനമാണ്ടുമേ യാഗ
 ഭാഗത്തോടുംസ്വർഗ്ഗസ്ഥാനമാളട്ടെപാനമർ * നിങ്ങളുംക്കവലുതാംജീവി
 താശയുണ്ടെ നിരക്കിലോ ഭാനവന്മാർവാസിക്കുന്നപാതാളത്തിന്നു
 പോകവിൻ * അഥവാശക്തിയാൽപോരിന്നാശയെങ്കിൽമരിക്കുവാൻ
 വരുവിൻ തൃപ്തരാകട്ടീമാംസത്താലെന്റെറജ: ബുധൻ.'

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ദേവിതന്നാവാക്കുകേട്ടുവേഗത്തിൽപരമേശ്വരൻ ചെന്നസ്സഭ
 യിൽവാഴുന്നശ്രുതേദൈത്യനൊടോതിനാൻ.

ശിവൻ പറഞ്ഞു.

രാജൻ! ഞാനുംബതൻദൂതൻതുപുരാന്തകരൻഹരൻ വന്നേൻനി
 ന്നരികിൽനിന്റെറമിതമെല്ലാംന: തുവാൻ * ഭൂമിയുംസ്വർഗ്ഗവുംവിട്ടു, പ്ര
 ഹ്ലാഭൻബലവാൻബലി ഇവർവാഴുന്നപാതാളംപുകവിൻനിങ്ങളുംവേ
 ഗമായ് * അഥവാമരണത്തിന്നാണാശയെന്നാകിൽഭോക്താവിൻ പോ
 മിൽനിങ്ങളെയെല്ലാംതാൻതാൻതന്നെനിഹനിച്ചിടാം * നിങ്ങളുംക്ക
 മംഗളത്തിനായുമാരാജ്ഞിയിതോതിനാൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നുദൈത്യശരോടീശൻസുധപോൽഹിതമായിട്ടും ദേവിതൻ
 വാക്കുകേൾപ്പിച്ചതിരിച്ചങ്ങുഗമിച്ചതേ * ദൈത്യരോടുംബദൂതിനായ്
 ശിവനേയജ്ഞയക്കയാൽ ശിവദൂതി, യിതെന്നായ്വേർകേട്ടുമുവലകികലും *
 ഭിഷ്ണുരംദേവിതൻവാക്യംശിവൻചൊന്നവർകേട്ടുടൻ ചട്ടയിട്ടായുധം
 പൂണ്ടുപറപ്പട്ടാണത്തിനായ് * വേഗത്തിൽപോക്കളംപുക്കളൈത്യർ
 ചണ്ഡികയിങ്കലായ് വലിച്ചുകല്ലിൽതേച്ചുജ്ജ്വലവുകളയച്ചതേ * ഗ
 ഭിശ്രുതംവേലിവയാൽചണ്ഡിച്ചമവയൊക്കയും ഭക്ഷിച്ചുംദൈത്യരേ,
 കാളിനടന്നാൻപോക്കളത്തിലായ് * ബ്രഹ്മാണിയപ്പോക്കളത്തിൽ
 ലപാത്രത്തിലഭിലം പ്രോക്ഷിച്ചശക്തിയേറുന്നദൈത്യരേനിഗ്രഹിച്ചു
 തേ * ദ്രുശശ്രുചന്തിനാൽമാമേശ്വരിയക്കാളയേറിയോർ പോരിൽദ
 നവരേക്കൊന്നഭൂതലത്തിങ്കൽവീഴ്ന്നാൻ * ഗഭാചക്രങ്ങളുൾപിച്ചു
 വൈഷ്ണവീദൈത്യരേക്കുണം ശിരസ്സുരത്തിട്ടുഗതപ്രാണന്മാരാക്കിയങ്ങ
 നേ * ഐന്ദ്രിയഭൂപ്രഹാരത്താൽഭൂതലത്തിങ്കൽവീഴ്ന്നാൻ ഐശ്വര്യ

വരക്കൈയ്യടിയാൽതളരുംമൈത്രിചീരരേ * വാരാഹീതേററതന്നററം
 കത്തിമുക്കാലടിച്ചുമേ മൈത്രിദാനവരേയേററംകൊന്നാരുകോപംകല
 ന്നപര * നരസിംഹീതീവ്രാവക്കീറലാൽമൈത്രിചീരരേ ഭക്ഷിച്ചുസ
 ബരിച്ചാളപ്പോരിൽശബ്ദിച്ചുമേററവും * അലച്ചതാൽഭൂവിൽവീഴ്ന്നി
 മൈത്രിരേശിവഭൂതിയും ചാമുണ്ഡയുംകാളികയുംഭക്ഷിച്ചാരവരേഷ
 ണം * മയിലേറിയകൈമാരിവലിച്ചുവുകറവിട്ടുടൻ പോരിൽശത്രുക്ക
 ലേക്കൊന്നാരുംദേവന്മാർക്കുമിതത്തിനായ് * വാരണീകയറാൽകെട്ടി
 യിട്ടാരവൻപോർനടക്കുവേ മുർക്കിച്ചുബോധമററുള്ള മൈത്രിരേത
 റൻറവിൻപിലായ് * മാതൃക്കരപോരിലീവണ്ണമതിവീര്യപരാക്രമം
 കാട്ടിമർദ്ദിക്കയാൽമൈത്രിഭടരോടാൻതുടങ്ങിനാർ * അസ്സേനാബ്ധിയി
 ലുണ്ടായത്വച്ചുവായടിയൊച്ചയും ദേവീഗണത്തിൽപുഷ്പങ്ങൾവെച്ചി
 ച്ചാരുമ്പരപ്പൊഴു * ജയശബ്ദപുമാഹോരശബ്ദപുരകേട്ടുദാനവർ ഓടു
 ന്നമൈത്രിരേക്കുണ്ടുകോപിച്ചു കരുണീജനം * ശബ്ദിക്കുംസുരരേക്കുണ്ടു
 മപ്പോൽമൈത്രിൻമഹാബലൻ തേജസിയാംരക്തബീജൻരണമദ്ധ്യ
 ണിലെത്തിനാൻ * തേരേറിആയുധത്തോടുംചെയ്തിട്ടുള്ളതങ്ങൊന്നൊ
 കോപത്താൽകണ്ഠചുവന്നസാഹിയായ് ദേവിയെയാണ്ടുടൻ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

കൈബീജയുദ്ധവിസ്താരം

ഇരുപത്തൊട്ടാമധ്യായം.

ഇരുപത്തൊമ്പതാമദ്ധ്യായം

വൃസൻപറഞ്ഞു.

അമൈത്രിനത്വത്തുതമാമീവരംശിവനേകിനാൻ അതുങ്ങാനര
 ചയ്തിദാരാജാവേ!കേട്ടുകൊള്ളുക * എപ്പോറവിഴുംചോരയവൻദേ
 ഹത്തിൽനിന്നഭൂമിയിൽ അപ്പൊഴുണ്ടാകമാരുപമപ്പരാക്രമമോടുമേ *
 മഹാപീരനേകംപേർദാനവർരക്തസംഭവർ എന്നത്വത്തുതമായുള്ള
 വരംശങ്കരനേകിനാൻ * അവനാവരാനത്താൽഗളിച്ചുബഹുഭോപി
 യായ് പോരിലെത്തിക്കുണുംകാളിയോടുംദേവീവധത്തിനായ് * കണ്ടി
 ട്വവൻവൈഷ്ണവിയാംശകതിയേഗരുധകലായ് അപ്പത്തനേത്രനിൽ
 മൈത്രിനാഥൻതൻവേലയച്ചുതേഗഭകൊണ്ടുതടുത്തിട്ടാശ്ശുകതികൂട്ടുന്ന

വൈഷ്ണവീ താഡിക്കയുഞ്ചെയ്തു പത്രംകൊണ്ടിട്ടാരക്കത്തബീജനേ *
 ചക്രമേററധികംചോരയൊലിച്ചുടലിൽനിന്നുടൻ വജ്രമേററദ്രിയിൽ
 നിന്നവരുംവെഞ്ചോലയെന്നുപോൽ * ഏന്നേരരക്കത്തബീജകുരൂഭ്ര
 വിഘടങ്ങളെപ്പിണവോ അന്നേരമങ്ങളെങ്ങൊതറതുപോൽബഹുഭാ
 നവർ * വജ്രകങ്കാക്കണ്ടെന്ദ്രിയഹ്ലോലാരക്കത്തബീജനേ പ്ര
 ഹരിച്ചാറുകോപമോടുമുണ്ടായിചോരയപ്പൊഴും * അച്ചോരയിമുദ
 ണ്ണായിരക്കത്തബീജരസംബ്രമായ് ആവീര്യമാരൂപവുന്താൻസായുധർയു
 ലുടുമുദർ * ബ്രഹ്മാനിബ്രഹ്മദണ്ഡത്താൽതച്ചുകോപത്തോടേററവും
 മാഹേശപരീതിശുദ്ധത്താൽകത്തിനാറരക്കത്തബീജനേ * അക്കട്ടെത്രനേ
 നാരസിംഹികീറിനാറവൻനഖങ്ങളാൽ അക്കട്ടെത്രാധമനേകോപാൽ
 തച്ചുവാരാമിമുക്കിനാൽ * കെഴുമാരിയതുപോൽവേലാൽകത്തിക്കൈ
 ത്ര്യൻറമാറിഡായ് അവൻകോപിച്ചവൃകളാലവരെയുംമറിച്ചതേ *
 ഗദവേലിവയാൽമാതൃക്കളേവെച്ചേറെതച്ചവൻ അവനേയവർബ്ബാണ
 ണ്ണെറവിട്ടുകോപാൽമറിച്ചതേ * മറിച്ചവൻറശസ്ത്രങ്ങളെകൂരവെത്തി
 ട്ടചണ്ഡിക അതികോപത്തോടവനെയൊരാവേദശരങ്ങളാൽ * ഒ
 ഴുകീബഹുധാരക്കത്തബീജമേന്തിൽനിന്നുടൻ അതുകൊണ്ടവനോടൊ
 ണുശ്ശരങ്ങളായസംബ്രമായ് * നിറഞ്ഞുലോകരക്കത്തബീജവരാരം
 കത്തബീജാൽ സന്നദ്ധർ,സായുധർ,നല്ലപോർചെയ്യുന്നവരേററവും *
 അവരേപ്രഹരിച്ചിടുമനേകരക്കത്തബീജരേ കണ്ടുഭീത്യാഭയന്നമ്പരഴലാ
 ണ്ണോർവിഷണ്ണരായ് * മഹാകായർ,മഹാവിരർ,ഭാനവർരക്കതസംഭ
 വർ അനേകംപേരേതുമായിവരിന്നനശിച്ചിടും * ഒരുചണ്ഡികയേ
 യൊളളിങ്ങപ്പോൽമാതൃക്കൾകാളിയും ഇവരിക്കട്ടെത്രയേല്ലാംവെല്ല
 ണംകഷ്ടമാണതു * നിശുഭനോശുഭനോതാൻസൈന്യത്തോടൊത്തു
 വേഗമായ് പോരിന്നവന്നാലധികമനന്തംസംഭവിച്ചിടും.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

വാനോരേവംഭയപ്പെട്ടുവലുതായ് ചിന്തചെയ്യവേ പത്മശങ്ക
 യാറകാളിയോടായംബികാചൊല്ലിയിങ്ങനേ: * 'ചാമുണ്ഡ!വടനംവേ
 ഗംബഹുവിസ്താരമാക്കുക എൻശസ്ത്രമേററവീഴുന്നരക്കതംവേഗംകുടിക്ക
 നീ * ഇപ്പോമ്പോൽക്കൈത്രയേനിന്നതിന്നുകൊണ്ടുനടക്കനീ കൂരമ്പു,പ
 ക്ക,ഗദ,വാളിവയാൽത്താൻഹനിച്ചിടാം * കുടിക്കുകച്ചോരയുംനീയതു
 പോൽഭീഷ്മലോചനേ! തുളുങ്കുപോലുഭൂവിവിപ്ലോഹപതിച്ചിടാത്തേ

മട്ടിലായ് * കൈതൃരേക്ഷണഞ്ചെയ്താൽ പിന്നെയുണ്ടാകയില്ലവർ അ
വർക്കനാശമീമട്ടിലുണ്ടാംവേദനശിച്ചിടം * ഞാൻ കൈതൃരേവയിച്ചി
ടാനീക്കേക്കുകപേഗമായ് പോരല്ലൊ കിട്ടിട്ടുശതനാശം വരുത്തു
വാൻ * കൈതൃനാശമി. ചണ്ണഞ്ചെയ്തിന്നായ് സ്ഥിരമായിനാം വിൻ
രാജ്യമെല്ലാമേകീട്ടു സുഖമായിഗമിച്ചിടാം '

വൃംസൻ പറഞ്ഞു.

ഇതോതപ്പെട്ടാണികയാൽ ചാമുണ്ഡാ ചണ്ഡാചിക്രമാ രക്തബീ
ജനിൽനിന്നുണ്ടാം പോരയെല്ലാം കിട്ടിച്ചേത * വാൾകെ! ഞ്ജലക്കുകൊ
ണ്ടിട്ടുതച്ചാളവനെ യഞ്ചിക ചാമുണ്ഡാദോശകലരവരേതിന്നുസന്ദ
രി * ഗദകൊണ്ടിട്ടുകോപിച്ചു തച്ചാൻ ചാമുണ്ഡയേയവൻ എന്താലും
വേഗമവളച്ചോരയെല്ലാം കിട്ടിച്ചേത * മററുപോരയിലുണ്ടായരക്തബീ
ജൻമമാബലർ അക്രമരം പോരയററുഭക്ഷണക്കൊണ്ടുനവ്വരായ് *
ക്രിമിമന്മാർ ഭക്ഷിതരായ്, സാക്ഷാലാരക്തബീജനേ ഖഡ്ഗംകൊണ്ടി
ട്ടുഖണ്ഡിച്ചൊന്നുതാഴ്ത്തുവീഴ്ത്തിനാൾ * പോരിലാരെശ്ശനനേരക്ത
ബീജൻവിണാശിക്കവേ വിറച്ചഭീതിയാൽ ശേഷം കൈതൃനാരൊക്കെ
യോടിനാൻ * തളന്നുമാമാകാരത്തോടോതിനാൻ ശ്രംഭനോടവർ സം
ഭ്രാന്തരായും പോയോർച്ച പന്നോരുടൽ പോരയാൽ: * 'രാജാവേ!
കൊന്നാണികയാരക്തബീജം ഖ്യക്കൈതൃനേ ചാമുണ്ഡയു മന്മാർഭേദര
ക്തമെല്ലാം കിട്ടിച്ചേത * ശക്തനാം ചാമുണ്ഡം സിംഹശ്രാരാം മററു കൈ
തൃരേ എല്ലാം കൊന്നു കാളീശേഷമുജ്ജ്വാലരേതിന്നൊടുക്കിനാൾ * വ
ന്നുണ്ടെല്ലമായുദ്ധത്താൽ നന്നൊടോതുവാൻ പോരിലും ബയ്യ
ജ്വാലരത്യാശ്വയു മായ ചരിത്രവും * അജേയയാനിവർഭൂപ! കൈതൃ
കാനവരാൽ ദ്രവം ഗന്ധം പ്പോരഗയക്ഷന്മാർഭേ ചരാക്ഷസരാലെയും *
ഇന്ദ്രാണിതൊട്ടു പേരെയും ദവിമാരജ്ജവന്നതേ പോരിനായസ്രവാഹ
ജ്ജ്വാലാമായ് വൃ പസന്തമ! * അസ്രജ്ജ്വാലവർ കൈതൃക്കൈതൃമെ
ല്ലാം ഹനിച്ചുതേ രക്തബീജനെയും വേഗാൽ പതിപ്പിച്ചു നരേശപര! *
ഏകയുഗ്മസ്സാമാപിനീടവർഭോ! തകിടൊത്തു ചാൻ ശക്തനാം സിംഹ
വും പോരിൽ വയിച്ചിടുന്ന കൈതൃരേ * മന്ത്രിമാരെടുമായോർത്തുയക്ത
രായതുപെയ്തനി നന്നല്ലവളൊടായ് വൈരം സന്ധിതന്നെ സുഖപ്രദം *
ഇതതുതന്നെ നൊരുത്തിവയിച്ചിടുന്ന കൈതൃരേ രക്തബീജനെയും
കൊന്നാളവൻ പോരകിട്ടിച്ചാൾ * കൊന്നു മററുള്ളവരെയും പോരി
ൽ കീഴ്പ്പെട്ടേ! ചാമുണ്ഡയാൽ മാനസമെല്ലാം ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടുപോര

തിൽ * പാതാളത്തിൽപോകനല്ലതഥവാഭേവിസേവയോ നന്നല്ല പോരംബികയോടൊത്തുചെയ്തതെന്നവ! * നിസ്സാരസ്രീയല്ലിവളാഭേ വകായ്ക്കെടുത്തുവോൾ ശക്തമായാഭേവിയിവർനാശത്തിന്നുരുവി ചുവൾ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

കേട്ടവർസത്യവാക്കേവംശ്രുഭൻകാലവിമോഹിതൻ മരിക്കാനിച്ഛയാ ചുണ്ടുവിറച്ചുത്തരമോതിനാൻ.

ശ്രുഭൻ പറഞ്ഞു.

പാതാളമാളുവിൻഭീയാൽശരണാഗതരാകയോ ചെയ്തിൻ, ഞാ നവളേക്കൊല്ലംസോത്സാഹമവരേയുമേ * പോരിൽവിണ്ണവരെക്കൊ ന്നരാജ്യംനിബ്ബാധമാക്കിടും സ്രീയേപ്പേടിചേതുമട്ടിൽപാതാളംപുക മിന്നുഞാൻ * രക്തബീജൻതൊട്ടപാഷ്ഠന്മാരേക്കൊന്നുപോരിൽ ഞാൻ പ്രാണൻരക്ഷിക്കുവാൻനല്ലകീതരിച്ചുപിടുപോകയോ? അനി വായ്പ്പാണികൾക്കുമരണംകാലകല്പതം ഉണ്ണാജനിച്ചാലബ്ഭീതി, ഒല്ലംകീത്തിയാർവിടും * നീശ്രുഭ! ഞാൻഗമിക്കുന്നേൻതേരിലേറീട്ടു പോരിനാച് അവളോക്കുന്നവന്നീടാമറിച്ചായാൽവരില്ലഞാൻ * സേനയോടൊത്തുവീരൻനിസമായിച്ചിടണംമമ വേഗംകൂരമ്പുകൾ വിട്ടാനാരിയെന്നിഗ്രഹിക്കണം.

നീശ്രുഭൻ പറഞ്ഞു.

ഞാനിന്നുപോയ്കൃഷ്ണായകാളിയേനിഗ്രഹിച്ചുടൻ വേഗംവരാ മംബികയേഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുഭൂപതേ * നിന്ദയാമിവളേപ്പറ്റിച്ചിന്തി ക്കേണ്ടാഗ്രചാത്തമ! ഇബ്ബാലയെങ്ങെങ്ങുപിശപാവശ്യമാമെൻപര ശ്രമം * വനദഃഖംവിട്ടനീരാജഭോഗമെല്ലാംഭജിക്കുക മാനമുള്ളാമാനി നിയേഞാനിപ്പോൾകൊണ്ടുവന്നിടാം * ഞാനിന്നീടവേനീയപ്പോ റിൽപോവതയുക്തമാം ജയശ്രീയേനിനക്കായിച്ചെന്നുഞാൻകൊണ്ടു പോനിടാം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാഹാദീവണ്ണമോതിഗ്നിച്ചുസോദരൻ വൻതേരിലേറി സന്നദ്ധനായിത്തൻസൈന്യമേടവൻ * ചെയ്തമംഗലവുംപോരിനായ് ഗമിച്ചതിവേഗമായ് അസ്രാലങ്കാരങ്ങളോടുംവദിസുതർപുക ക്കുവേ.

ശ്രീഭേവിശ്വഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

രക്തബീജവധം

ഇരുപത്തൊമ്പതാമദ്ധ്യായം.

മുക്താമലയാതം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു -

ജയിപ്പാനോമരിപ്പാനോനിശ്ചയിച്ചിട്ടുവീഴ്ചവാൻ നിശ്ശരൻ പോമിനായിട്ടുപ്രവേശിച്ചുവെങ്കിലും * ശ്ലോകങ്ങൾക്കുസത്യമോടൊത്തുവെങ്കിലും പേരിട്ടിട്ടുണ്ടു സാക്ഷിയായ് നിന്നവൻപോമിസംഗ്രാമസമയത്തിൽ * രണ്ടാംകാലംമേലുജാലാവൃതരിന്ദ്രാദിദേവകൾ വാനിൽനിന്നാരപ്രകാരംയജ്ഞന്മാരുടെകൂട്ടവും * കൊമ്പുവില്ലും പുണ്ടുപേരിൽചെന്നുപിന്നെനിശ്ശരൻ ശരവർഷംചെയ്തുപോകാംബയ്ക്കുഭീതിവരുത്തും * ശരജാലമുറുപ്പോരിൽവിട്ടിട്ടുനശിച്ചുപോയവനായി കണ്ടുനല്ലൊരുവില്ലാണ്ടുചിരിച്ചുചുത്തിലേററവും * കാളിയോടോതിനാറുദേവി: 'കാഞ്ചി വർഷമുള്ള മൃഗമത കണ്ടുമുഗ്രാസുരവധാരകതബീജാവസാനവും * എന്തായാൽമേലിതരായ്ജയിപ്പാനാശയോടിവർ മരിക്കാനായെന്നരികിൽവന്നിരിക്കുന്നകാളികേ! * ബലമേറുദന്നാരി അശ്വവിട്ടുപോകില്ലാരികളും സേനപോയ്കൂട്ടത്തോറുകെട്ടൊരമന്ദനേയമേ * ആശാപാശകെട്ടുപെട്ടിട്ടിവർപോരിനവന്മാരേ എന്താൽശ്ലോകനിശ്ശരന്മാർപോരിൽകൊല്ലപ്പെടേണ്ടവർ * ദൈവവഞ്ചിക്കയാൽവന്നാർമരണമെന്നടുക്കയാൽ ദൈവന്മാരൊക്കെയുംകാഞ്ചിയിവരെക്കൊല്ലമിന്നുണ്ടാൻ'.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു -

ജ്ഞാനിക്കാളിയോടുംബലവിചയ്യശരങ്ങളാൽ മറച്ചാറുവേലമേൽത്തൻറമുറുപ്പിൽനില്ക്കുന്നിശ്ശരനേ * ക്രമവുകൾവിട്ടവനുംബന്ധിച്ചാണുണ്ടാക്കിയ അവാക്യംപ്രാപ്തമുണ്ടാപിയുദ്ധംബഹുരുദയങ്കരം * സിംഹംതൻകേശരോമങ്ങളുൾക്കുഞ്ഞക്കണ്ണുനൃസിന്ധവിൽ പ്രവേശിച്ചാൻശക്തിയുള്ളൊന്നാണുപോയ്യിലെന്നപോൽ * നഖങ്ങളാൽപല്ലകളെക്കൊണ്ടുമുൻനിന്നക്കെട്ടുമേ മുരിച്ചാൻമദമേറുന്നകുജരങ്ങളെയെന്നപോൽ * ഏവംസിംഹത്തിനാൽസൈന്യംമർദ്ദിക്കപ്പെട്ടവേളയിൽ നിശ്ശരനോടിവന്നാനാവിക്കപ്പെട്ടവില്ലൊട്ടും * മുണ്ടുകുടിച്ചിട്ടുകരുണയോടെമറയ്ക്കപ്പെട്ടതും അനേകംപേർകോപമോടുമെത്തിദേവീവധത്തിനായ് * ഉടനേവനവിടെയക്കണ്ണുനൃത്തോടൊത്തുശ്ശരനും കോപാൽകാളികളെയൊക്കെനശിപ്പിക്കാൻജഗദംബയേ.

[illegible]

വ്യസൻ പറഞ്ഞു.

[illegible]

മേഖലപറഞ്ഞു

അത്രോളംനിൽക്കുമ്പോൾതന്നീവാറുനിൽക്കുകയായിരുന്നില്ല. ഏ
പോലാണെന്നുചിന്തിച്ചപ്പോൾപോലാണെന്നു.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

എന്നോതിട്ടുടനേദേവീശ്രദ്ധയോടൊത്തുവാളിനാൽ ആനിശ്ശുഭ
 നെന്തലയേമറിച്ചാറുമെന്നധികാഗ്രഹം! * ദേവിയാൽതലമെന്നധിക
 പ്പെട്ടബ്ദീഷണമാമുടൽ കരണീഗദയോടുവെക്കല്ലാക്കുംഭീതിവായ്ക്ക
 വേ * മണ്ണിപ്പാറുദേവിയുടനേകയ്യുകാലംശരണമുഖാൽ മരിച്ചഭൂമി
 ത്തിൽവീണാനപ്പോളപ്പാപിയദ്രിപോൽ * മഹാവിക്രമിയന്റെതൃന്
 നിശ്ശുഭൻചതുർവിശ്വ മഹാമാകാരമുദലാമെയാരേറെബ്ദീയാ
 ന്നസനകരും * ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടസ്രമല്ലാംചോരയുപുണ്ടസേനകരും
 വായിൽതല്ലിവിളിച്ചുകൊണ്ടെത്തിശ്ശുഭഗ്രഹത്തിലായ് * അവർവ
 ജ്ഞനതേക്കണ്ടശ്ശുഭൻശത്രുനിഷ്ടനൻ ചൊടിപ്പെടുങ്ങിശ്ശുഭൻ,
 തോറോടുവാണെന്നുനിഷ്ടമും * ശ്ശുഭനെന്തയാവാക്കുകേട്ടുനമിച്ചിട്ടാ
 തിനാരവർ: 'രാജൻചതുർകിടക്കുന്നതുമുഖാൽനിന്റെന്ദസാദരൻ *
 ശ്ശുഭൻനിശ്ശുഭനോഗതംവീഴ്ത്തുപുട്ടചാൽഗ്രഹം! വൃത്താന്തമെല്ലാംനി
 നോടുപാലുവാൻവന്നുത്താക്കും * ഇന്നുമണ്ണിയികയാലങ്ങുനിശ്ശുഭൻഹ
 തനായിതേ കാലമല്ലിന്നുപോരിനായ്നിനക്കപ്പോർക്കളത്തിലായ് *
 ദേവകാർയ്ക്കുത്തിനായിട്ടുടൈത്യവംശമൊടുക്കുപാൻ പരമശ്രീയിവരവ
 ന്നാളെന്നോക്കുടയായ്ഗ്രഹം! * പ്രാകൃതശ്രീയല്ലിവളശ്രേഷ്ഠയാശ
 ക്തിദേവിതാൻ ഒരുകാലത്തുമുഖമറിവില്ലിവരന്തൻകഥാ * നാനാ
 രൂപധാരമായയ്ക്കെല്ലാംനൻമുഖമായവൻ ശുഭാവിചിത്രാഭരണാസ്ഥാ
 യുധമുഖാഭരണം * ഗഹനാ,ഗ്രഹചരിതാ,കാളരാത്രിയോടൊത്തവരും
 അപാരപാരഗാപുണ്ണാ,സർവ്വലക്ഷണമുള്ളവരും * ദേവകാർയ്ക്കുംചെയ്യ
 മതൃതൃതയാശ്രമമേശിയേ ഭയമന്യോചാനിൽനിന്നപകർന്നു
 വാനവർ * ദേവരക്കിക്കടുത്തായ്ശ്രേഷ്ഠമായമുഖമൊടുക്കു ഇശ്ശരീര
 തെരക്കിപ്പാൽകാലമേൽശുഭമായ്വരും * നിനക്കുപോരിജയവു
 മന്നുണ്ടാംഭൂപതേ!ദ്രവം ചിലപ്പോൾബലവാനാക്കുംകാലംമുൻബലനാ
 യുമേ * കാലത്തേബലമാക്കിട്ടുജയത്തിനായ്ശ്രമിക്കണം കാലംചില
 പ്പോൾഭാരാവേയാചിക്കുന്നവനാക്കിട്ടും * ഭിക്ഷുവേധനഭാരാവായ്
 ചെയ്തിട്ടാമറവേളയിൽ ബ്രഹ്മവർണ്ണീശരുംകാലത്തിന്നധീനത്തിൽ
 നിശ്ചയം * ഇന്ദ്രാദിവാനോരല്ലാതും,കാലതാൻസപാമായ്പ്രഭു കാ
 ലത്തേക്കാക്കുകതിനാൽ,വിപരീതമതിന്നതേ * നല്ലൊലാദേവകരും
 അല്ലാതെതൃക്കോനാശകാലവും കാലത്തിൻഗതിയെന്നുതാനൊ
 നുപോലല്ലഭൂപതേ! * പലമട്ടിലുമാകാലത്തിൻചേഷ്ടയറിയേണ്ടതാം

ചിലപ്പോൾ നരങ്ങളാകും റിലനേരം നശിച്ചിട്ടും * ഉല്ലാസിക്കും
നശിപ്പാനും കാലം വെച്ചു കൊണ്ടുതാൻ ദുഷ്ടാന്തമല്ലേ? രാജാവേ ഇ
ന്ദ്രൻ തൊട്ടുള്ള ദേവകൾ * കല്പാനന്തര പണ്ടു നല്ല കാലത്തിങ്കൽ നിന്നു
താൻ ഇന്നു ഏഷ്യാലമാ, യപ്പോൾ ബലമേറുന്ന ഭാനവർ * സ്രീയാൽ നീ
ഹതരായ് കാലത്താൻ ചെയ്യുന്ന ശുഭാശുഭം ഏതുമുള്ളവയ്ക്കു കാളിതാ
നുംകാരണമല്ലിതിൽ * ആലാമി ചിത്രേയുക്തരായ് തോന്നുന്നതു
ചെയ്ത നീ ഇക്കാലത്താൻ വേതുവിതിൽ ഭൈത്യന്മാർക്കു നിന്നു ക്ഷമേ *
നിൻ മുമ്പിൽ വന്നു തോററിന്ദ്രൻ നിരായുധനായ് രണ്ടു അറുണ്ഡവി
ഷ്ണുരക്തമാർധനമൻ പാശികാലനം * രാജാവേ! കംബുനീകാലവശത്തെ
നീ ജനത്തിന്നു പേഗംപൂകുക പാതാളം ജീവിച്ചാൽ മേൽ ശുഭം വരും *
രാജാവേ! നീ മരിച്ചു നാശം തുഷ്ടരായ് നിന്റെ ദൈവരികൾ മംഗലങ്ങളെ
യുപാസന നടക്കുമാറിക്കിടലാക്കയും.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം അബ്രാഹാംസ്കന്ധം

നിശ്ചിതം വായം

മുപ്പതാമശ്വാസം.

മുപ്പതാമശ്വാസം.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം

എന്നവർ വാക്കുകേട്ടിട്ടു ശുഭം ഭവിക്കട്ടെ യിനായകൻ കോപ
ത്താൽ കൺചുവന്നിട്ടല്ലെന്ന് നിങ്ങളെ ഓരോതിനാൻ.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം

എന്തോതു നാണമേ! രക്തമേന്താൻ ചെയ്തിരിക്കയോ? സോദരാ
മാത്രരേക്കൊന്നു നിർദ്വേഷം താൻ നടക്കയോ? * ശുഭാശുഭങ്ങൾക്കു
കർത്താവായ മേറുന്ന കാലമാം അരുപമതു ഏറ്റാമതീശൻ ചിന്തയെന്തു
മേ? * വരേണ്ടതു വരട്ടേ ചെയ്യട്ടേ ചെയ്യുന്നതേയതു ജീവിച്ചാലും മരി
ച്ചാലും മാനിലും ചിന്തയില്ലാമ * ആരാധിക്കിലുമക്കാലം ചാറാനില്ലാ
തമെങ്ങുമേ ചിങ്ങമാസത്തിൽ വർഷിക്കയില്ല മേഘമൊരിക്കലും * ചി
ലപ്പോൾ മകരമീനം ധനുസ്സിങ്കലുമില്ലതാൻ വർഷിച്ചിട്ടു മകാലത്തും കാ
ലമല്ലതിനാൽ വരും * കാലാനിമിത്തമാത്രത്താൻ ദൈവത്താൻ ബലവ
ത്തരാം ദൈവനിമ്മിതമാണെല്ലാമറിവുവരികില്ലതാൻ * ശ്രേയസ്സുണ്ടെ

വയംനല്ലതല്ലകീർത്തിനശിച്ചുപോം * ഊഴിമാർക്കു ചാല്ലിനാർപോരിൽ മ
 രണശൂഭമെന്നതായ് സമാനബലരായ് പോരുമെന്തെന്നാക്കണത
 ല്ലുപോം? * ദൈവനിമ്മിത്തമീനാദിവന്നാരുസ്രീകുളിലുത്തമാ ഓബലാ
 ദൈത്യവശമെത്തമുടക്കാനതിശയതിമാമ് * യോജിക്കുമൊസാമവാ
 കൃമിപ്പോളെന്തിനനിപ്പുപം കൊല്ലുവാൻവന്നവരോടോളിടുമൊനല്ല
 വാക്കിനാൽ * ഭാനകതാലും പാലംകില്ലാതെന്നസ്രുതപുണ്യകാലം ഉ
 ന്നപതംകീഴടങ്ങിടുമിപളിൽഭേദവ്യവൃഥാ * മരണമെപ്പു വർത്തനാൽ, പോർ
 വിട്ടോടുന്നതല്ലതാൻ ജമോളാതിശയമിന്നമിതം പാലമെവിച്ചിടും,

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

മനസ്സാധിതാദിനിമുഷ്ടഭേദമെന്തെന്നതാക്കേൻ പോരിന്ന
 റപ്പമുനം * യോജിക്കുമൊസാമവാക്കേൻ * 'പോർവെന്തുമെവിനീകാ
 നെന്തുമാതാൻനിൻപർത്രമം നീമൂർവയാണബലകൾക്കെന്തെന്നം
 ധർമ്മമായ് വരാ * സ്രീകുരൂഷ്പേരികംവില്ലുക്കടാക്ഷണമശരങ്ങളും ശ്രം
 ഗാരമൊട്ടുതാൻശസ്ത്രപ്രാക്ഷയാഗ്രതയുളളവൻ * യുദ്ധമോപ്പുകുറി
 ശ്ശെട്ടേന്തരാകുന്നമനോരഥം ഭേദമെന്തെന്നാക്കുന്നല്ലനമൊരിക്ക
 ലും * അന്യാസ്ത്രംപരിവാരാസ്താൻസ്രീകുരൂക്ഷിപ്പെരുമശരം ലക്ഷ
 താൻഭ്രാതൃനംകാഞ്ഞോർഷ്ടമല്ലായനാളുമെ * പോർവെന്തും
 നൻനാരിയേയൊരൂരോന്തന്നെമോത്തും മരയ്ക്കുണ്ടെന്നുനരങ്ങളും
 വിൽവലിക്കുമൊക്കേതേ? * മനോരഥമെന്തെന്നാക്കേൻ * പൂർവ്വമോളിട
 ന്നതും ബലമെന്തെന്നാക്കേൻ * യോജിക്കുമൊസാമവാക്കേൻ *
 ചാളിപ്പാനാലോചനയ്ക്കുമാണധികാരമൊക്കെയോ വാമനംസിംഹ
 മാനുസംവിസതപമേകൻ * വീണാനാഭംവിട്ടാവണാനാഭത്തെ
 കെട്ടിയീടുന്നതീരൂപത്തിനുംതെരുന്നതിന്നുംവേരോധമിതൊക്കെയും *
 പോരിന്നാശനിയമക്കെൽകീന്ദാലുനിവിരൂപതായ് കറുത്തുവരയാ
 യ്ത്തൊല്ലാമുണ്ടൊടുകനവാശിയായ് * കൊന്തപ്പല്ലംനീണ്ടകാലം
 പൂച്ചക്കണ്ണാത്തകണ്ണായ് ഇവരൂപമാണുപോരിനായ് സ്ഥിരമായി
 ടുനിൽക്കുക * ചൊൽകവാക്കുകേറിനമെന്നായ്ത്താൻപോരുമെ
 യ്തിടും ഇക്കോമളാഗകെണ്ടിടുമുലത്തിൽനിഗ്രാഹിക്കുവാൻ മൃഗനേരേന്തു
 ത്തിസഭേ!പൊക്കുന്നില്ലെൻറചാണികരം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

കാമാർത്തനായോമോതുമവനേക്കണ്ടുദേവിയും ചിരിച്ചുകൊണ്ടു
 ജഗാളീവാക്കിനേരേരേ. അമ്മ!

ഭദ്രവീരാഗവതം.

കുടിക്കുന്നെന്തു മന്ദാതമൻ! കാമമോഹിതനായനീ പോർക്കു ചന്ദ്ര
കാളിചോടായ് നീമുഖ! ഞാൻനോക്കിനിന്നിടാം * മാമുണ്ഡയോടോ,
പോരിനായിവർദ്ധയെന്നിനക്കെടൊ! താഡിഷവേണ്ടുപോൽകു ചന്ദ്ര
നില്ലനിന്നൊടുപോരുത്താൻ * എന്നോരീട്ടാക്കാളിയോടായ് ചൊ
ന്നാരുമധുരമായവരും പ്രഭു! കാളി! കൊല്ലുപോരിൽകരുചമ്പിയന്നാ
ണിവൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എന്നോതപ്പെട്ടവരുകൾപ്രതിതാകാലരൂപിണീ വേഗംപേര
രിൽഗമയുമായൊരുക്കത്തോടുന്നതേ * അവയെന്തൊന്നുമുണ്ടായീയു
ദ്ധംബഹുദയങ്കരം മഹാമാരാമുനികളുംപാനോരുന്നോക്കിനിൽക്ക
വേ * എടുത്തുഗമയശ്ശുഭൻപോരിൽതാഡിച്ചുകാളിയേ കാളിയും
ശുഭനേനനായ് ഗമയുകാണിട്ടിട്ടു * ഗമയാൽതാൻപെന്തെന്നി
ത്തതേതരംബന്ധിച്ചുരുട്ടിയായ് അലറിക്കൊണ്ടുകൊന്നാൾത്തേർവര
ങ്ങൊളൊടുസുതനേ * കോപിച്ചവൻഗമയുമായ് കാൽനടുക്കു നടന്നവൻ
ചിരിച്ചിട്ടാക്കാളി തന്റെമാറിലായൊന്നടിച്ചുടൻ * തടുത്തുടയവേ
ഗംവാളെടുത്തൊയ്യയെത്തൊടും ചന്ദനത്തേച്ചുമാവനുള്ളിടത്തേക്കെ
മുറിച്ചവരും * തേരംപോയ്കൈയുമാറിട്ടുമാടിത്തടുത്തുടയവൻ ചൊ
രയോടുംചെന്നുടനേകാളിയേപ്രഹരിച്ചതേ * വാളിനാൽകാളിശുഭനേ
ന്റെവലത്തേക്കെമുറിച്ചുടൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുഗമതോരവാളുമുറിച്ചു
വയോടുംമേ * കാലുകൊണ്ടുചമ്പിട്ടാനായ് വേഗംകാപിച്ചുചെന്നവൻ
ഉടനേയക്കാലുകളേക്കളവണ്ഡിച്ചുവാളിനാൽ * അവൻകൈകാൽ
കളറിപ്പുനല്ലിനെല്ലെന്നുചൊല്ലിനാൻ ഇഴഞ്ഞുചെന്നാൻകാളിക്കുടീ
യേകാൻപോലെവേഗമായ് കമലസ്തോലാവരന്റെവരവെക്കണ്ടുകു
ളികാ * അവൻകഴുത്തുവണ്ഡിച്ചുളേററരകരംവരുമ്പടി മുറിക്കുവേ
തലയവൻമലപോൽവീണഭൂമിയിൽ * പ്രാണശുഭപോയവന്റെരേ
ഹത്തിൽനിന്നുവേഗമായ് ചത്തുവീണദുരജനക്കുണിട്ടിന്ദ്രാദിദേവ
കൾ * സ്തുതിച്ചാർദേവിയേ, ചാമുണ്ഡയകാളികയേയുമേ ശുഭമായ്
ററിച്ചുക്കുടിക്കുകൾനിമ്നപങ്കളായ് * മോമാഗിജാലകൾനന്നാസ്തു
ത്തൊട്ടുചലിച്ചതേ ഹതശേഷത്തോടൊതുൻമിച്ചുജഗംബയേ * ആ
യ്യയരച്ചുപാറളേപുകിനാരേവതംഗ്രഹിനിനക്കിതെല്ലാചൊന്നേൻ

ഞാൻദേവീചരിതമുത്തമം * തുംഭാദിവധവുവാണോരേപ്പാലിച്ചതുമ
ങ്ങനേ ഈയാഖ്യാനമുഴുവനുംനരർഭൂവിൽപഠിക്കിലും * കേൾക്കിലും
ഭക്തിയോടെനും, കൃതകൃത്യാതാണ്ട്രധം അപൂത്രൻപുത്രവാനാകുന്നീൻ
നന്ദനിയാംതുലോം * രോഗിക്കരോഗമെല്ലാംപോംസാധിക്കുകൊമ
മൊക്കയും ശത്രുവിൻഭയമില്ലാതാമാരീനൽചരിതത്തിനേ * പഠിക്ക
കേൾക്കയുംചെയ്യുന്നെന്നും, മുക്തനമാമവൻ.

ശ്രീമദ്വിഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ശ്രംഭവധം

മുപ്പത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം.

മുപ്പത്തിരണ്ടാമദ്ധ്യായം.

ജനമേജയൻപറഞ്ഞു.

വണ്ണിച്ചുനീചണ്ഡികതൻമാഹാത്മ്യംഭംഗിയായ്മാന! ആരാധാ
ധിച്ചുമന്തകാഖമിച്ചരിത്രത്രയത്തിനാൽ? * പ്രസന്നയാധർമ്മവരനാൻ
കിയാറാണ്ടുവൻപലം ആരാധിച്ചുക്കാമദയാംദേവിയേചൊൽകമാമു
നേ! * ഉപാസനാവിധിയതുംപൂജാവിധിയുമങ്ങനേ ഹോമത്തിൻവിധി
യുവിസ്തരിച്ചുമാമതേ!

സുതൻപറഞ്ഞു.

രാജാവിൻവാക്കുകേട്ടേവപ്രീതനായ്വ്യാസമാമുനി മഹാമായാ
പൂജയേയാഗ്രുപനോടുചെയ്തതേ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

സ്വാരോചിഷാഖ്യമനവിൻകാലത്തുസുരമാഭിധൻ ഗുപന
ണായ്ദാനശീലൻപ്രജാപാലനതല്പാൻ * സത്യവാദ്യകർമ്മനിഷ്ഠൻവി
പുരേപൂജചെയ്തവൻ സ്വഭാത്യാഗമനാസക്തൻഗുരുഭക്തിരതൻസദാ*
ഉദാരൻവൈരിയറോൻവിൽവേദമക്കരകണ്ടവൻ ഏവംരാജ്യഭരി
ക്കുമ്പോൾമേറ്റുമാറ്റിയിൽവാഴുവോർ * ബലാൽവൈരികളായ്യാലാളാ
നതേരശ്വമിങ്ങനേ നാലംഗപ്പടയച്ചേൽതിട്ടവയൊത്താമദോല്ലാഭം*
അന്ത്യായാക്രമികൾരാജ്യഗ്രഹണേച്ഛയൊടെത്തിനാൻ സുരമൻസേന
യോടൊത്തിട്ടെതിരായ്ചെന്നുനിന്നതേ * അക്രൂരമോടവന്നുണായ്
ഘോരമായുള്ള സംഗരം മേറ്റുക്കുബലമല്ലനാൻരാജാവിന്നധികംബ
ലം * ജയിച്ചെന്നാലുമവരാഗ്രഹൻതോറ്റിശ്വരേച്ഛയാൽ നോറു

തൻപരിയിൽചെന്നുക്കുറിച്ചുകൊണ്ടുകോട്ടയേ * ഗുപൻ ചിന്തിച്ചുമേ
ധാവിസമതൻനീരിയുളളവൻ മന്ത്രമാർശരൂപക്ഷത്തിൽചേർന്നുക
ണ്ടിട്ടുദ്ദിഖിയായ് * കിടങ്ങുകോട്ടയുൾപ്പുറവെലു സംസ്ഥാനമാണ്ടുതേ
കാലാനോക്കോണ്ടതാവശ്യഃദൃഢമെണ്ണതുനല്ലതോ * മന്ത്രിമാർശരൂ
വശരായുന്ത്രിപ്പാൻയോഗ്യാലവർ എന്തുചെയ്യണമെന്നായിച്ചിന്തി
ച്ചാൻമനസാഗുപൻ * എന്നേപിടിച്ചുപക്ഷേയപ്പാപിഷ്ഠന്മാർചരാ
ശ്രീതർ ശരൂക്കൾക്കുകെട്ടത്തെങ്കിൽപിന്നെയെന്തുഭാവിക്കുമേ*പാപ
ബുദ്ധികളായോരേവിശ്വസിക്കരുതെന്നുമേ എന്തുതാൻചെയ്തിടാലോ
ഭവശരായുളളമനോദ്ധർ * ദ്രാതാവല്ലൻബന്ധുവിഷ്ണുമിത്രങ്ങളെയുമ
ക്കുറേ നുരുപൂജിച്ചിജനെയുംപേഷിക്കുംലോഭമാണ്ടവൻ * അതുകൊ
ണ്ടിട്ടെന്തുകൊണ്ടുംവിശ്വസിക്കരുതിന്നു ഞാൻ പാപിഷ്ഠന്മാർമന്ത്രിമാർ
ശരൂവേയംത്രയിടയാൽ * മനസ്സുകൊണ്ടിതോതിട്ടാഗുപൻപരമദഃ
ഖിയായ് പൂർത്തിൽനിന്നുശപമേറ്റിപ്പറപ്പെട്ടാൻതനിച്ചുടൻ * സമാ
യമെന്തേപോയ് പാപിച്ചിടിനാൻവലുതാവനം ഇനിയുംഞാനെങ്ങു
പോകുന്നെന്നോതാൻബുദ്ധിമാൻഗുപൻ * മൂന്നുയോജനദൂരത്തിൽ
സുമേധസ്തനനാപസൻ വാഴുന്നല്ലാത്രമറിഞ്ഞവിടേക്കുത്തി
നാൻഗുപൻ * ബഹുവൃക്ഷങ്ങൾചേരുന്നനദീരീരത്തിലാണത് നി
ന്ദ്രൈരജനുസന്ധുസ്തംപികാരാവമനോഹരം * ശിഷ്യാലയനശ്ശോ
ഭമനേകമൃഗസംയുതം നിവാരണംപലപുത്തുകാച്ചതായമരങ്ങളും
* ഹോമധുമനകൊണ്ടുമെല്ലാക്കാപ്പീരിഭംസഭാ വേദശബ്ദങ്ങളും
ഉൽപുണ്ണസപ്തത്തേക്കാൾമനോഹരം * ആയാത്രമകണ്ടുഗുപൻ
ബഹുസന്തോഷയുക്തനായ് അതികൽഭയമില്ലാതെവിശ്രമിക്കാൻനി
നച്ചതേ * കേട്ടിട്ടശപത്തേവൃക്ഷത്തിൽചെന്നാൻവിനയമോടവൻ ക
ണ്ടാൻവൃക്ഷത്തണലിലായ്യാൻതോലിട്ടുവസിപ്പവൻ * തപസ്സുകൊണ്ട
തികൃശൻപരിശുദ്ധൻമുനീശ്വരൻ ശിഷ്യക്കായ് വേദാംവേദശാസ്ത്രാ
ർത്ഥമുരപ്പവൻ * ക്രോധലോഭങ്ങളില്ലാത്തൊൻപന്ദപാതിതൻവിമത്സ
രൻ ആത്മജ്ഞാനരതൻസത്യനിഷ്ഠൻശമമൊക്കൊത്തവൻ * അവനേ
ക്കണ്ടുസാഷ്ടാംഗംനമിച്ചാൻഭൂവിലാഗുപൻ അത്രപൂണ്ണാക്ഷനായി
പ്രേമമോടുമാമുനീസന്നിയയ * ഐശ്വര്യംലഭനയുണ്ടാമെന്നോതി
യുടനേമുനി നുരുചൊല്ലാതയുംശിഷ്യനവനായേകിയാസനം * ഐശ്വ
ര്യഭൂപനതിലായിരുന്നാൻമുനീചൊല്ലയാൽ സുമേധസ്താപ്യാലാഭി

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു. കേട്ടുമാലിനാൻവൈശ്വസത്തമൻ ഉറച്ചി
യന്നുസത്യംമനോമതാഭ്രപനോടൻ.

വൈശ്വൻ പറഞ്ഞു.

സമാധിയെന്നു ചേർക്കേട്ടോനിഷ്ഠാൻവൈശ്വജാതിജൻ ധന
വാൻ, ധർമ്മനിഷ്ഠൻ, സത്യധന, നസ്മരകൻ * ഭൂമിദാതാപുത്രരെന്ന
വെട്ടിത്തുടയനചോദികൾ വൻപ്രാജ്ഞയ്ക്കുചോടായിട്ടഭിഷ്ഠപ്രജമാ
യയേ * ത്വക്തനായിസപജനത്തംപ്രാപിച്ചേൻവേഗമീവനം നീ
യാരു? ഭാഗ്യവാനെന്നതോന്നിഷ്ഠ! കഥിക്കുക.

രോമവു പറഞ്ഞു.

സുരമാഖ്യൻഭൂപതിത്താൻശത്രുപീഡനിമിത്തമായ് രാജ്യംപോ
യിക്കാട്ടിൽവരുന്നൻമന്ത്രിമാരുംചതിക്കയാൽ * ഭാഗ്യംനീയിങ്ങന്റെ
മിത്രമായ്ചേർന്നുവൈശ്വസത്തമ! നൻമരംചേരുമിക്കാട്ടിൽസുഖമാ
യ്സഞ്ചരിച്ചിടാം * ശോകംവിട്ടുസുഖിച്ചാലുംവൈശ്വവത്സ! മഹാമതേ!
ഇവിടെത്താനെന്നൊക്കൊത്തിട്ടിഷ്ടംപോലെവസിക്കുക.

വൈശ്വൻ പറഞ്ഞു.

എന്നേക്കൂടാതെൻകുഡുംബംവിത്താഴ്ചങ്ങളോടുമേ വ്യാധികൊ
ണ്ടുവലഞ്ഞിട്ടുനിരാശയമതായിട്ടും * ഭായ്യയ്ക്കുപുത്രനുംഭേമസുഖമി
ല്ലാതെതീരുമോ? എന്നോർപ്പേപ്പട്ടനുളളമടങ്ങുന്നില്ലഭൂപതേ! *
ഭായ്യ, പുത്രൻ, ഗൃഹം, ബന്ധുക്കളേയുംകൊണ്ടതെന്നുതാൻ ഗൃഹമോളതു
ഴലുന്നൊട്ടുംസപസ്ഥമല്ലെൻമനഃസ്ഥ!

രോമവു പറഞ്ഞു.

നിന്ദ്യർ, ദുർവൃത്തർ, നിൻപുത്രൻതൊട്ടോർ, നിന്നേവെടിഞ്ഞുതേ
ങ്ങവരേക്കുണ്ടെന്നുസുഖംനിനക്കിന്നഭവിച്ചിട്ടും * ഹിതംചെയ്തോൻ
വൈരിയാമോ? ഭുജിതൻബന്ധുവാകുമോ? മനസ്സുറച്ചാകയാൽനിയെ
ന്നൊക്കൊത്തുകുളിക്കുക.

വൈശ്വൻ പറഞ്ഞു.

ഉറയ്ക്കുന്നില്ലെൻറമനതളരുന്നിന്നഭൂപതേ! മുഖമുറക്കുവി
താൻവയ്യാക്കുഡുംബത്തിന്റെറമിത്തയാൽ.

രോമവു പറഞ്ഞു.

ഭുജമേകുന്നതോജ്യവിനയെൻറമനസ്സിലും ചോദിക്കാംശാ
സ്ത്രവൃഷ്ടിയോടഴിപ്പോകാനൊരരേഷധം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ആരാജവൈശ്വദീവസ്തന്നിശ്ചയിച്ചുവന്നുകൊണ്ട് മുനിതനാരികിൽചെന്നാൻചാടിപ്പാൻഭവകാരണം * ആത്രേയമുനിയേച്ചെന്നുനമിച്ചിട്ടോതിനാൻഗുപൻ ശാന്തനായ് ധൃതുമിതന്നരികിൽവാങ്ങശാന്തനായ്.

ശ്രീഭദ്രദീപംഗവതഃ അബ്രാഹ്മസ്മ

രാജവൈശ്വദീവസ്തന്നം

മുപ്പത്തിരണ്ടാമദ്ധ്യായം.

മുപ്പത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

രാജാവു പറഞ്ഞു.

ഇവൈശ്വദീവസ്തന്നിശ്ചയിച്ചവനായ് തീർന്നാമനേ! പുത്രനുംഭാര്യയുംതള്ളിയിടുന്നെന്നൊടുത്തുകൂടിനാൻ * കഡംബംവിട്ടിവൻ കൂടിക്കുന്നേററുമ്മാസ്സൊട്ടും പ്രാപിക്കുന്നില്ല പൻശാന്തിയിന്നുതാനാതേഹിയാ * രാജ്യംവായുഴലാപത്തനാസ്തംഗമുമാമത! കാരണവിട്ടതെൻ ചിന്തപോകുന്നില്ല കിന്തിനമേ * ക്ഷിണിക്കുമോകുതിരകൾശത്രുവിൻകഴിഞ്ഞുപോയോ? ഭവിക്കുമോത്താനില്ലാതെമൃഗവൃദ്ധങ്ങളനേ? * ഭൂധാരാശ്വനശിപ്പിക്കുമ്പോൾ കർമ്മമായ് ക്ഷണമുപയുക്തമാക്കുന്നതിന്നിഹിതമുപദേശമുമാവൂ * സപര്യായോപി ജഗതേല്ലാമിഹ്യയെന്ന റിയുനന്തൻ അറിഞ്ഞിട്ടുഭൂമി ചിട്ടന്നറയ്ക്കാതെമനംപ്രഭേ! * താനാശ്വതാനയശപങ്ങളല്ലകുടുംബമിഹിതങ്ങളല്ലപുത്രൻഭവിക്കുന്നിഹായുത * ഭൂമെന്നിതറിഞ്ഞിട്ടും മനസ്സിൽമോഹമൊട്ടുമേ വിട്ടുമാറുന്നില്ലതൻറഹേതുവെന്തെന്നുമനേ! * സ്വാമിൻ! പർവ്വതനാഗാദുസർവ്വസംശയനാശനൻ തെങ്ങുകടലൊരുമോഹത്തിൻമുലമെവാൽകുടാരിയേ!

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

കേരക്കപ്പിത്രരാജാവായ്സുമേധസ്സുഷിസതമൻ ഭുജമോഹങ്ങളുപോന്നുകുജ്ഞാനംഗുപനോടോതിനാൻ.

ഭൂമിപറഞ്ഞു.

രാജാവേകേരക്കപ്പിത്രംഭവസ്യമോക്ഷനിദാനമായ് ഇപ്രാണികൾക്കൊക്കെയുണ്ടുമാമദായപ്രസിദ്ധമായ് * ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുവിൻ

വായുവിന്ദ്രൻവരണനങ്ങളേ വാനോരേപ്പൊന്നരനോരോഗ്യവേദഗ
രാക്ഷസർ * വൃഷഭജോരോലതകരപത്തുകൾമൂല പക്ഷികൾ എ
ല്ലാമാനയ്യുകീഴ് ബന്ധമോക്ഷഭാജനമാനവാർ * അപരാധപ്രഭു
യുദ്ധജീവനഗത്തുസചാരവരം മോക്ഷലാഭത്തിലുപേക്ഷിച്ചതിരിക്കുന്ന
വരുകീഴിടായ് * നീരേന്താത്തനരൻ രാജാജ്ഞാലുള്ള ചത്തവൻ
ജ്ഞാനിതൻ ഹിതവുമോഹമുപിച്ചിട്ടെന്നുമാനവാർ * ജ്ഞാനികൾ
ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപിശർമായാശേഷേന്ദ്രിയമൊഴി * മോക്ഷിച്ചരാഗാശരായ്
ഭരിക്കുന്നജഗത്തിൽ * പണ്ടുസത്യയുഗത്തിൽ സ്വപന്നാരായ
ണൻഹരി ശേപതലീപമതിൽ വെണവെയ്ക്കൻ കഠിനമാന്തപം *
പതിനായിരമാണ്ടോളംനിത്യനന്ദംലഭിക്കുവാൻ ബ്രഹ്മവിദ്യാസക്ത
നായി, പിന്നീടബ്രഹ്മഭവനം * അതിമാഹന്മാപിടമാശ്രമസ്ഥ
ലിത്തിലായ് തപസ്സുവെയ്ക്കൻ രാജാപരിമാഹന്മാസ്ത്രശിക്ഷവാൻ *
ശരിക്കവാവാസുഭവനദൂരവിദേശീരൂടൻ പുറപ്പെട്ടാനന്യദിക്കിനാ
ശ്വസ്തനായിരിഞ്ചന * പുറപ്പെട്ടാനന്മാലംവിട്ടുദിക്കിനുപോകുവാൻ
വഴിപ്രയാണമിടവന്നിട്ടുവേണൻ വിഷ്ണുപിതാമഹൻ * നീയാരു?നീ
യാക്കന്നാ വിഷ്ണുവിഷ്ണുനാമവർ ഹരിഭക്തഭക്തിനാൻബ്രഹ്മാ
ജഗൽകത്തു ചുതന്നെത്താൻ * മൂലം!നിത്യൻജഗൽകത്താത്താന്നെ
യ് വിഷ്ണുചൊല്ലിനാൻ നീയെന്തുബലമില്ലാത്തോൻ രജോന്മുഖമാക്കോ
ത്തവൻ * സൗപതിതൻതാൻധരിക്കുവാസുഭവൻ സനാതനൻ മ
ഹായുധം ചെയ്തിന്നേരക്കിപ്പേൻതാൻമിയിട * ദൈത്യപീഡനി
മിത്തംനീശാസനഗതനാകയാൽ താൻതന്നേനിഗ്രഹിച്ചുനാമധു
രൈകടകൈകളുൾ * ഗവിഷ്ണുന്നിനായ് മൂലം! വിദ്യാലോമോഹമിന്ദു
നീ ഈവൻജഗത്തിലെനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായില്ലൊരുത്തനും.

ജ്ഞാപറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മവിഷ്ണുക്കളിവണ്ണൊവാടി ചിട്ടുപരസ്സരം വിറച്ചുവുണ്ടിളക്കീട്ടു
രക്തനേത്രമമായിതേ * വാദിക്കുന്നവർമദ്ധ്യത്തിൽ തടിച്ചുബഹുദീപ്
മായ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുള്ള മഹായാരുലിംഗംവെളുത്തുടൻ * അവിട
ത്തുടന്നുണ്ടായ് വാനിൽവാക്കശരീരിയായ് അന്യോന്യംവിവദിച്ചിടും
മഹാമാന്ദവിളിച്ചതാൻ: * 'വിയേ! വിഷ്ണോ! ചെയ്തിടേണ്ടാവിവാടം
നിഷേധംതമ്മിലായ് ആരുനിങ്ങളിലീലിംഗത്തിന്നറാംകീഴിൽമേലിലും *
ചോയ്ക്കുണ്ടിടുന്നവൻശ്രേഷ്ഠൻനിങ്ങളിൽവെച്ചുനിശ്ചയം ഏകൻപോ

കുട്ടുപാതാളത്തമ്പുർവാനിലുമിപ്പൊഴു * നിരത്ഥവാദംവിട്ടാക്കുക
ഒൻറവാക്യംപ്രമാണമായ് രണ്ടുപേർതൻചിവാദത്തിൽവേണംമല്ല
സ്ഥനായൊരാൾ.

ഇഷിപറഞ്ഞു.

അട്ടിയുവാക്യമവർകേട്ടുതൊറഞ്ഞൊരാൾക്കിനാർ പോയാർ
മുൻനില്പുചെയ്തുകിംഗത്തൻ സ്റ്റുഴിക്കുവാൻ * പാതാളത്തിന്നു
പോയ്വല്ലുവാക്യംഗണിൽവിരിഞ്ചനാ മഹത്വത്തവളുത്താനായ്
മാരിഗെമട്ടുവാൻ * മട്ടുഭേരം ചെന്നവില്ലുപറക്കിനിക്കുളമായ
പ്രാവിച്ചിടമെരിംഗത്തേതിരിച്ചുകിടക്കെത്തിനാൻ * വിധിമേൽ
പോട്ടുപോയ്വിംഗശിരസ്സിൽനിന്നുടൻവരും കൈതപ്പൂവുകൊണ്ടുതി
രിച്ചെത്തിനാനതിമോദമായ് * ബ്രഹ്മാവേഗഞ്ചെന്നവില്ലു പിന്നാ
ക്കേതകീടളം കാണിച്ചിട്ടമോകാണ്ടുചോമിച്ചുവാൻ ചന്ദ്രാക്ഷരമാതിനാൻ *
ലിംഗത്തിൽമെലയയിൽനിന്നിട്ടെടുത്തനുകേതകീടളം അടയാളത്തി
നായ്കൊണ്ടുപനേനനീ ചിരപ്രസിക്കുവാൻ * ബ്രഹ്മാവിന്നാവക്കുകേ
ട്ടുകണ്ടുമക്കേതകീടളം അതിനോടോതിനാൻ വില്ലുചമാൽകനീയിന്നു
സാക്ഷിനായ് * സത്യവാൻ, ബുദ്ധിമാൻ, ശ്രദ്ധൻ, സമൻ, സമ്യഗ്തനാ
യവൻ തക്കവരുമ്പോഴല്ലാക സാക്ഷിനായിഭവിക്കണം.

ബ്രഹ്മാവുപറഞ്ഞു.

ദൂരദേശത്തുനിന്നിപ്പോൾസാക്ഷിയായിട്ടുപനിടും ഇക്കേതകീട
ളംസത്യവാക്കുതന്നപറഞ്ഞുടം * എഴുന്നാതിപ്രേരണചെയ്തൊന്ന
ക്കൈതപ്പുവിനേവിധി സാക്ഷിചൊല്ലിട്ടുവേഗത്തിൽബോധിപ്പിച്ചതു
വില്ലുവാ * ശിവമെഴുതിരിനിന്നെന്നയെടുത്തുകൊണ്ടുപനിവർ
ഇക്കയ്ക്കത്തിൽനിന്നക്കൊട്ടംശങ്കുവണ്ടാജനാർദ്രനാ * ഇതിന്നന്തംക
ണ്ടുബ്രഹ്മാവെൻവാക്യംതാൻപ്രമാണമായ് ശിവഭക്തൻസമുപിച്ചാ
രെന്നൊഴുകൊണ്ടുവന്നതേ * കൈതപ്പുവാക്കുകേട്ടോരീ വിരിവുണ്ടെ
ന്നപോരുമരി ഇപ്പോഴൊതുവാക്കിസമേഹമാഭേവൻപ്രമാണമായ്

ഇഷിപറഞ്ഞു.

ഹരിതന്നാവക്കുകേട്ടുമഹാഭേവൻസനാതനൻ കോപിച്ചുപ്പു
വിനോദരീകള! കളമുരയ്ക്കൊലാ * പോകുമ്പോൾനടുവിൽകിട്ട
യെൻശിരസ്സിനുവീഴവേ കളനംഗിന്നെന്നയെന്നൊന്നചേക്കിക്കുന്ന
നിശ്ചയം * ലജ്ജിച്ചബ്രഹ്മാവുടനേവില്ലുവേപോയ്നമിച്ചതേ അന്നു
തൊട്ടുശിവൻതളിരും. കളിയേവച്ചുകേതകീ * ഏവംമായാബലംജ്ഞാ

നികരക്കുമോഹദോഷം നിമോഹത്തെപ്പറ്റിയന്യന്മാർക്കുണ്ടാകുകകഥ
 നെത്തുറാൻ * വാണാർത്തൻകാശ്വസാധ്യത്തിന്നെന്നമാമധുസ്സുദനൻ
 പാപത്തിൽഭയമില്ലാത്തതെങ്ങിപ്പിടുന്നതെത്രോ * നാനാഭോനിക
 മിതചൈന്യനവതാരരമ പതി വിട്ടാനന്യസംഭവൈശ്വരോടുചെയ്യുന്ന
 യുദ്ധവും * ലോകനാഥൻയമ്നിയുൻവിജ്ഞാൻ കലശിങ്ങനേ മായബേ
 ലംവിണ്ണവർക്കായന്തർത്തൻകഥയെത്തുറാൻ * ജ്ഞാനിതൻചിത്തവും
 ശ്രേയ്യമുഖപ്രകൃതിഭാമവരം ബലാൽവലിച്ചുദോഹത്തിലാക്കീടുന്നമ
 ഹിപതേ! * അദ്വൈതാഭ്യന്താപ്തമാണീശ്വരാചരശേഷവും ദോഹ
 വും, ജ്ഞാനവും, ബന്ധം, മോക്ഷവും, നരകവോളവരം.

രമാവം - രഞ്ജ.

ഭഗവാനേ! ചൊല്ലുന്നതിലോടുകൂടിയവയങ്ങളേ ഉല്പത്തിതൻകര
 നെയുംശ്രേയസ്സാണമതുമേ.

ദുഷിപറഞ്ഞു.

അനാദിയാമവർക്കെന്നുചിറ്റുപെത്തിയൊഴുവാത്തമ! നിത്യതാന
 പ്പരാദേവീകാരണങ്ങൾക്കുക്കരണം * ആത്മാവാൻ ശക്തിവാഴ്ന്നസ
 ഉദ്രതങ്ങൾതന്നിലും ശവപോയ താൻശക്തിചീനനാകപ്രാണിയ
 സംഗതം * അപ്പിറ്റുക്കുശ്ശെല്ലെപ്പിത്താനവരൂപവും പ്ര
 ത്യാക്ഷവുംമറവുമായ്ക്കുകാട്ടുങ്ങൾനേടുവാൻ * വാനോരാനരരോ
 യെന്നഭ്രവിഷയസ്തരികെയ്ക്കും അമർത്തൻമുഖമാറാനായനപ്രത്യ
 ക്ഷമാമറം * പരരൂപംധർമ്മിടുംപാലശക്തിയൊടൊത്തുമേ പ്രത്യ
 ക്ഷമാമിറ്റുപോയെകുന്നപ്രബുധനീശാചി * ഏല്പാവനോരെയും
 പോലെയെത്തന്നെകീഴിലല്ലവര കാലത്തിൻകീഴിലും, ദൈവകാലങ്ങളു
 ഉവരുംചൊല്പടി * അകർത്താപുരുഷൻദൃഷ്ടാ, ദൃശ്യംസർവ്വജഗത്തും
 ദൃശ്യനിമിത്തം വരതാൻദേവീസദസഭാഭിനിക പുമാനമോദമകന്യ
 ചൈതീബ്രഹ്മം ബന്ധനാടകം * മോദിക്കുപുമാനേല്ലാംസംഹരിക്കുന്ന
 വേഗമായ് ബ്രഹ്മവ്ജ്ഞാമേശക്തിമിത്തമേവിതൻഗുപ! * പ്രേ
 രിപ്പിച്ചവരേകുന്നതുംകൊന്നാകുന്നലീലയാ തന്മശക്തിപരവയക്കേ
 കിടാക്കീടുന്നതിശക്തരായ് * വാണീ, രമാ, ഗേതരി, യെന്നേകിനാരശ
 ക്തികളേയുമേ ബ്രാഹ്മണവരളേപൂജിക്കുകയെന്നവർമദാ * സു
 ഷ്ടാലിമേ ത്വസേർപ്പശിശക്തിയെന്നുവരിഞ്ഞുടൻ ഇതെല്ലാംഞാൻ
 നിനക്കോരീദേവീമാഹ: ആമൃതമം * ഏനബുലിപോലി, തിന്നാതമ
 റിയന്നില്ലത്താൻഗുപ!

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

ദേവീമംഗാത്മ്യം

ഉല്പത്തികുന്നമദ്ധ്യായം

— 35 —

മുപ്പത്തിനാലാമദ്ധ്യായം

രണ്ടാം പാട്ട്.

എനിക്കു ചൊൽകദഗവനാലാശയനാവിധി മന്ത്രജ്ഞപൂജാവിധിയും ഹോമത്തിൻ വിധിയായതും.

ഒന്നാം പാട്ട്.

രാജാവേ! കേൾക്കമാല്ലാൻ ദേവീപൂജാവിധികൂടം നരകഭടഃ
ഖംപോകാമം. മോക്ഷദണ്ഡം നാമകീടം. ആദ്യം കളിച്ച ശുവിതായ്
വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ചു. ശുദ്ധമായാചമിച്ചിട്ടു മോഹൻ ഗൃഹത്തി
ലായ് * നിലം തളിച്ചു മഴകുപിരിച്ചു. തമമാസനം അരം വാണമുദാ
മുനാചമിച്ചിട്ടു വായിപ്പടി * പൂജാദ്രവ്യങ്ങളേയെല്ലാം ശേഖരിച്ചോൽ
കൊണ്ടു വയ്ക്കണം പ്രാണായാമം ചെയ്തു പിന്നെ ചെറു ചുണ്ണാമ്പും ശുദ്ധി
യും * പ്രാണപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു പ്രാണമന്ത്രം ചൊല്ലി തളിക്കണം സമ
പ്ലവായുവിധി പോൽ ചെയ്തു ചുണ്ണാമ്പും വേഗം! * ശുദ്ധമാം ചെമ്പു
പാത്രത്തിൽ വെള്ള യാചനത്തിനാൽ ആരുകോൺ പിന്നെട്ടുകോ
ണമായയന്ത്രം വയ്ക്കണം * അതിൽ നവാക്ഷരം ദേവീ മന്ത്രമെഴുതിട
ണം വേദമന്ത്രങ്ങളാൽ ചെയ്ത നൂറ്റാണ്ടു പ്രതിഷ്ഠയും * ലോഹബിം
ബത്തിലും ചെയ്യാം ദേവിതൻ പൂജാശാസ്ത്രം ശിവോക്ത മന്ത്രം കോ
ണ്ടാകുന്നതു ചെയ്യേണ്ടതും വേഗം! * മനസ്സടക്കിവേദോക്ത പൂജയോചെ
യ്ക്കുവേണ്ട പോൽ ജപിക്കണം സാധുനന്തോടും മന്ത്രം നവാക്ഷരം *
ഹോമിക്കണം പത്തിലൊന്നു തപ്പണം പത്തിലൊന്നു തൽ അതിൽ പ
ത്തിലൊരം ശം ചെയ്യണം ബ്രാഹ്മണഭോജനം * ചരിത്രത്രയവും നിരൂപാ
യിച്ചിട്ടു പേടിക്കണം വിധിക്കാത്താചരിക്കേണം നവരാത്രി വ്രതത്തെ
യും * മേടം തുലാം രണ്ടു മാസം ശുക്ലപക്ഷത്തിലായ് വേഗം! നവരാത്രി പ
വാസത്തേ ചെറു ചുണ്ണാമ്പും മോക്ഷം! * സേവാ മന്ത്രം കൊണ്ടു ഹോമ
ഞ്ചെയ്യണം പായസത്തിനാൽ നെയ്യും ശക്കരയും തേനും ചേർത്തു ന
ന്നായ് ചമച്ചതാൻ * ചെയ്യാൻ വില്പപത്രത്താലാട്ടു മാംസത്തിനാ
ലെയും ചുവന്നൊരളിപ്പൂവായ്, തുളയോമെങ്കിൽ കൊണ്ടു മേ * ദേവീ
പൂജയ്ക്കു നവമി, ചതുർദ്ദശിയ്ക്കു, മഹാവിശേഷമനുപൂജിച്ചു വിപ്രകേക
കളുകതയും * ദർശനധനിയാരോഗികില്ലാതാരോഗമൊക്കയും അ
പുത്രരണ്ടാം സത്പുത്രൻ പിതാവിൻ വശവത്തിനായ് * രാജ്യഭൃഷ്ടൻ

വൃപൻ ചക്ര ചർത്തിതപത്തേലഭിച്ചിടം ദേവിതൻക്രായാൽകൊല്ലംശ
 വൃപശത്രു പീഡിതൻ*വിദ്യാത്മിയായ്ദേവിതൻറപ്പുജ്ഞാതജിതേ
 ദ്രുതൻ അഭാവമായ്ത്രേയ്യ ചിദ്യേപ്രാപിക്കുമശശരം * ബ്രാഹ്മ
 ണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, തുദ്രനഭക്തിപൂർവ്വമായ് ജഗദേബാപുജ
 ചെയ്യാ, ലുഷാംസർപ്പസുഖങ്ങളും * കന്ധംബത്തൊടൊത്തഭക്തിനവ
 രാത്രിവൃതത്തിനേ നോറാലിഷ്ടപരംകിട്ടുസർപ്പാഭിവാലക! * തു
 ലാമാസംശ്ലേഷകന്മാരവരാത്രിവൃതംശ്ലഭം ഭക്ത്യാനോറാൽസർപ്പകാ
 മങ്ങളുംസാധിച്ചിട്രഭൂമം * വിധിചോൽമണ്ഡലപൂജാസ്ഥാ നവുവി
 രമിച്ചതിൽ കലശാചയ്ക്കുണ്മേദേന്ത്ര ഭരമൊല്ലിയങ്ങനേ * യ
 ന്ത്രത്തശ്ശുഭമാക്കീട്ടാക്കുന്നകലശോപരി കലശത്തിൻമുററുമാ
 ിട്ടിടുന്നെല്ലയാ ന്നും * പൂമാലകട്ടിമേൽഭാഗംവിതാനി ചീടുന്നെന്
 വ! പൂജാഗൃഹഃധുപലീപങ്ങളെക്കൊണ്ടുനീർശ്ലക്കം * ശക്തിപോൽ
 മൂന്നകലത്തു ചവരപ്പുജ്ഞാതം ധന്യാഗ്രാമയുതാച്ചണ്ഡികാ
 പൂജമങ്കലാമ് * ധൂപംചീപംഫലംപാഷ്ഠ നൈവേദ്യമുതന്നെയായ്
 പാട്ടു കാട്ടുശ്ശൃത്രപാരംഭേപാരാധണങ്ങളും * പലവാദ്യങ്ങളും
 മേന്മാന്മാരുടെ നേതന്മാരും ചെയ്യുന്നവധിപോൽതന്നെക
 ന്നുകാപുജയാചയ്ക * മന്ദനഭൂഷണവസ്ത്രപലഭിക്ഷുങ്ങളുണ്ടനേ
 സുഗന്ധക്കരലമാദ്യങ്ങളാശിക്കുപടയുള്ളവ * ഇവകൊണ്ടുപൂജ
 ചെയ്ത ഫലമെന്തെന്നു ചിന്തിച്ചിട്ട് ചെയ്തുകൊവിധിപോലയ്ക്കുമി ിൽന
 വുമിയിങ്കലാ * ഭവിജ്ഞക ഭക്തിപന്നെപാരണാശശമീദിനേ ചെ
 യ്തുന്നഭക്തരാഭൂപർശകതിപോലുള്ളഭാഗവും * നവരാത്രിവൃതഭ
 ക്തിനടത്തുന്നേവമെപ്പാൻ പതിയുള്ളവളാതൊവില്ലാത്ത, സ
 തിനാരിയോ * ഇഹലോകത്തിലിരിക്കുകസുഖഭോഗങ്ങളാണ്ടിടും ദേ
 വീലോകവുമുള്ളോരോത്തത്തിൽ വൃതനിഷ്ഠയാൽ * മുജ്ജന്മംബികാ
 ഭക്തിനല്ലവണ്ണമേവിക്കിൽ ജനിക്കുമിപ്രവശത്തിൽസദാചാരാ
 മാമവന * ഹവരാത്രിവൃതംത്രേയ്യവൃതമെന്നാർവൃതങ്ങളിൽ അം
 ബാരായനയുസർവ്വസൗഖ്യമേകുന്നതേറവും * ചണ്ഡികാരായനം
 ചെയ്തുകീവിധിപ്പടിനീവൃപ! ശത്രുക്കളെവെന്നുനല്ലരാജ്യപ്രാപിച്ചി
 ടാംക്ഷണം * അതിയാമേമസുഖവുംചിന്നേനിൻറഗൃഹത്തിലായ്
 പുത്രദാശങ്ങളോടെ തുമാദവുവന്നിട്രഭൂമം * ദൈശ്യാത്തമഭി
 ച്ഛാലാഭവാൻകാമമേകിടം വിശേഷിയായിസുഷുപ്താഭിചെയ്തിടം

ദേവിമായയേ * സ്വജനങ്ങൾക്കുനീമാന്യനായിട്ടുഗ്രഹമെത്തിവാൻ
യഥേഷ്ടം സംസാരസുഖഭുജിച്ചതിനുശേഷമായ് * ദേവീലോകത്തുനിന്നു
മാധവസിക്കാലില്ല സംശയം ദേവിയേസ്സവിയാത്തോർതാൻനാക
ത്തിൽപരിപ്പവർ * ഇയ്യാലാകത്തരു ദേവാൻതർനാനാദരാഗന്ധപീഡി
തർ ശത്രുക്കളാൽമടക്കപ്പെട്ടാരുമായവർതാൻവച! * ഭാര്യപുത്രരു
മില്ലാത്തോർമന്ദമാലശയേറീരോർ താമരപ്പുവളിയുപോവകംവ
ലപചത്രവു * കൊണ്ടുവെച്ചുപുഷ്പവെല്ലാമെത്രയുഭോഗ്യമുള്ളവർ
ദേവീഭാരതർ പുണ്യവാനാരായുരീരുന്നിതായവർ.

ധന്വിഭൂമസുഖാശ്വർമാനവർമാനമുജ്ജാർ | സകലഗുണഗണ
തോടൊത്തവർ ചാല്പട്ടക്കര || ഇപാരതവർതന്നവേദമന്ത്രങ്ങളോ
തീ | ദൈവവിരതമംബാപൂജയേച്ചെയ്യൂഭ്രാവിതി||

ശ്രീദേവീഭാരതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം

താപസോപദേശം
മുപ്പത്തനാലാമദ്ധ്യായം.

മുപ്പത്തഞ്ചാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടുഃഖിക്കുംവൈശ്വപാൻമിവർ പ്രീത്യാന
മിച്ചുനീയേവണക്കത്തൊടുമററവും * മോദത്താൽകൺവിടുന്നിടം
ശാന്തമാർവാക്യകാവിഭർ അതിഭക്തിയൊടുശ്രീകൃഷ്ണനെക്കൊണ്ടു
ചൊല്ലിനാർ * ള്ഃഖിതർത്തങ്ങൾശാന്തനായിത്തുല്യമായ് മുന്നേ! ഭ
ഗീരഥൻഗന്ധയാൽപോൽനിൻറനൻ വാക്കുകേൾക്കയാൽ * ആരാ
മങ്ങൾസൽഗുണങ്ങൾക്കെല്ലാക്കുംസുഖമകുവേർ സാദവിഷണു
സാധുക്കൾപരമാർക്കപകരമായ് * പൂർവ്വപുണ്യഫലംകൊണ്ടുനിൻറ
യീനല്ലൊരാത്രം പ്രാപിച്ചുഃഖനാശത്തിനായിട്ടിന്നമരമതേ! * ഭൂ
മിയിൽനരരെല്ലാരുതൻകാൽക്കുണിഞ്ഞല്ലവർ ചിലർചിലെടത്തരങ്ങ
ല്ലാൽപരമാർക്കപകാരികൾ * മഹാമുന്നേ! ള്ഃഖിതർത്താലീവൈശ്വ
നതിഃഖിതൻ സംസാരതപ്തരാഞ്ഞങ്ങൾനിന്നാത്രമപമുദാ * കാ
ൺകയാൽതന്നെത്തങ്ങൾക്കീദേവമുഃഖനശിച്ചുപോയ് മനസ്സിനാഴ
പുറനിൻറവാക്യത്താൽപോയ് മഹാമുന്നേ! * നിൻവാക്സുധാരസം

തിയിലിട്ടാനന്തരം ദേവിക്കുസാഹചര്യം ചെയ്യാൻബലിയുപേക്ഷ
ണ്ടവർ * അവർക്കുപ്പാദഭാഗവരീപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുചൊല്ലിനാൻ പ്രീതി
ഭാരാതൂരന്മാരായ്കണ്ടുഭൂവികളയവരും.

ശ്രീദേവിപറഞ്ഞു.

ഉള്ളിൽനീയാഗ്രമിക്കുന്നവരോടുകൂടിയതേ! നിൻതപകൈ
ണ്ടുഞാനിന്നതോഷിച്ചെൻഭക്തനാണെന്ദീ * ഉടൻചൊന്നാറുവൈ
ശ്വനോടായ് പ്രസാദിച്ചുൻമഹാമതേ നിനക്കമിട്ടുതെന്തെന്തെ ചൊൽ
കത്താനതുതേകിടാം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അവാക്കുകുട്രപാലൻതോഷിച്ചുവളാടോതിനാൻ അരിയ
റെറൻറരാജ്യംനീയിന്നെന്നിക്കേകണംബലാൽ * അവനോടുംബകല്പി
ച്ചുനിൻഗൃഹത്തിന്നുപോകനീ മടങ്ങിപ്പോയിടുന്നിൻറശത്രുക്കൾബ
ലാഹിനരായ് * നിൻമന്ത്രമാർവന്നിൻറചാത്തീകൽപതിച്ചിടും
രാജ്യപാലിക്കുസുഖമായ് നീനിൻനഗരമാണ്ടുൻ * പതിനായിരമാണ്ടാ
ണ്ടീവൻരാജ്യേന്ദ്രപത്മനാഭ! അന്തത്തിൽറുപൂയ്ക്കൽനിന്നുജനിച്ചമനു
വരഭാലൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ചൈത്രനുംതൊഴുതിട്ടേവദേവിയോടോതിശ്രദ്ധനായ് ഏനിക്ക
കാളുമില്ലേബ! ഗുഹപത്രധനങ്ങളാൽ * ഇതെല്ലാംബന്ധമുണ്ടാക്കും,
സ്വപ്നാപോൽനശപരദ്രവ്യം ബന്ധപോക്കുംമോക്കുമേകുന്നൽജ്ഞാ
നമമനരുകക * നിസ്സാരമാമിസ്സംസാരമുണ്ടെന്നുവ്യർ, പാമരർ സം
സാരത്തേനിന്നയ്ക്കാതെകരകേറുന്നപണ്ഡിതർ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അതുകേട്ടുംബുൻറില്ലവൈശ്വനോടുകൂടീടിനാൻ ചൈത്രവ
യ്ക്കു! നിനക്കുണ്ടാജ്ഞാനംസംശയമില്ലതിൽ * അവർക്കുവരവരുന്നരുകി
യവിടെത്താൻമറഞ്ഞവരും ജഗദംബമറഞ്ഞപ്പോൾഗുഹനാമനിവയ്ക്കു
നേ * നമിച്ചശപത്തിലേറീട്ടുഗമിപ്പാനായ് നിനച്ചുതേ ഉടനേപ്രജകൾമ
ന്ത്രിമാരോടവിടെയെത്തിനാൻ * നമിച്ചുപിനയത്തോടുംതൊഴുകയ്ക്കോടു
മോതിനാൻ: 'നിൻദൃഷ്ടരാമരികളേപ്പോരിൽത്തെങ്ങുറവായിച്ചുതേ * നിഷ്ഠ,
ണ്ടകമതാംരാജ്യപാലിക്കുപുരമാണ്ടുനീ' അവാക്കുകുട്രരാജാവുംനമി
ച്ചിട്ടാമുനീന്ദ്രന * ചോദിച്ചുകൊണ്ടുപോയ്മന്ത്രിമാരോടുംകൂടിനട്തി
നായ് രാജ്യത്തിൽചെന്നുതൻഭായ്ക്കു, ബന്ധുക്കൾ, സ്വജനത്തോടും *

പാലിച്ചാനാശിമൂഴുന്നൊരൂഴിയേയൊക്കെയൊറ്റപൻ വൈശ്വനരജ്ഞാ
നവാനായിട്ടൊന്നിലുംചെച്ചയെന്നിയേ * തീർത്ഥങ്ങളിൽസഞ്ചരിച്ചുപാ
ടിദ്രേവീഗുണങ്ങളേ വിരക്തനായങ്ങുമിങ്ങുംചുറ്റിക്കാലംകഴിച്ചതേ*ഇ
തങ്ങളേക്കാതിന്നേൻദേവീഃരിതംപരമാതുരം വൈശ്വപാത്മിവർസേ
വിച്ചുഫലപ്രാപ്തിവിചിത്രം * ദൈത്യനിഗ്രഹവുംചൊന്നേൻനൽപ്ര
ത്യക്ഷവുമങ്ങനേ ഈമാമാരുതമഴുംദേവീഭക്തർക്കുതേമകുവാറു *
ഈയുത്തമചരിത്രത്തേതാരുക്കേറുകുന്നനിത്യവും പ്രാപിക്കുമാനരൻദ്ര
നംസംസാരസുഖമതുതം * ജ്ഞാനവുംമോക്ഷവുംനരകംസുഖംകീർത്തി
യുമങ്ങനേ ഈയതുതമചരിത്രത്തെക്കേട്ടാൽശുദ്ധിയതുവരും * ധർമ്മ
ങ്ങളെല്ലാമൂഴുന്നതഖിലാത്മവുമേകിടും ധർമ്മാത്മകാമമോക്ഷങ്ങൾക്കി
തുതാൻമുഖ്യകാരണം.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ജനമേജയരാജാവായ്ചോദിക്കപ്പെട്ടുചൊല്ലിനാൻ സർവ്വാത്മത
ത്വവിത്താകമ്പ്യാസനിദ്രാസംഹിത * ചണ്ഡികാചരിതംശ്രംഭേദൈ
ത്വസംഹാരസംയുതം പറഞ്ഞുദേവവാൻപ്യാസൻകരുണാനിധിയാർച്ച
നി * പുരാണസാരമീവണ്ണപറഞ്ഞേൻഞാൻമുനിനരേ!

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അഞ്ചാംസ്കന്ധം
ദേവീപ്രത്യക്ഷഭാഗം
മുപ്പത്തഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

അഞ്ചാംസ്കന്ധം സമാപ്തം.
ശ്രീലളിതാംബികാദൈവനമഃ ശ്രംഭം.

അനന്തംസ്കന്ധം.

ഒന്നാംമദ്ധ്യായം.

പ്രക്ഷികൾ പറഞ്ഞു.

സുത!സുത!മഹാഭാഗ!ശുദ്ധംനിർവചനമുതം വ്യാസോക്തമതു
കേട്ടിട്ടുതൃപ്തിവന്നില്ലശേഷവും * പ്രസിദ്ധം,ചലവുമൊല്ലം,ശ്രീഭദ്രം,
പാപമരോടും പുരാണകഥ,നിന്നോടായ്ചോദിച്ചിടുന്നുപിന്നയും *

വീരൻതപഃശ്ചാത്മജൻവൃത്രാസുരനെന്ദ്രപ്രസിദ്ധിമൻ ഏവുണ്ണപോ
 രിലവനൈക്കാനാൻദേവേന്ദ്രനാമമാൻ? * വാനോർതൻപക്ഷ
 മാതപഃശ്ചാബലചാനുണവൻസുതൻ ദപിജനാമവനേയിന്ദ്രനെ
 മൃഗംവധിച്ചതേ? * വിണ്ണോർസതഗുണാലനർമനുഷ്വരരാജ
 സോതഭവർ * തിര്യക്കകൾതാമസങ്ങളെന്നാർവേദജ്ഞരായവർ
 വ്യാജമായ് ബലവാൻവൃത്രൻശതശ്രുതമഹേന്ദ്രനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതു
 തോന്നുവല്ലതാംവിപരിതമായ് * പ്രേരിപ്പിച്ചതതിൽവിണ്ണവവൻ
 സതഗുണൻപരൻ പ്രവേശിച്ചാൻചന്ദ്രമതിൽവ്യാജമായ് ഭഗവാൻ
 പ്രഭ * ശക്തനാംവൃത്രനോടൊതുസന്ധിചെയ്താമരീന്ദ്രനും കൊ
 ന്നാർവെള്ളപ്പതയിനാലുപേക്ഷിച്ചിട്ടുസത്യവും * ധരീന്ദ്രന്മാർമഹത്തു
 ക്കൾമോഹവാഞ്ചിതരായവർ പാപബുദ്ധികളായിട്ടീസാഹസംചെയ്ത
 തെന്തുവാൻ? * അന്ത്യായമേറെച്ചേയ്ക്കാതായ് തീർന്നീടുനിസുരോത്ത
 മർ ശാസ്ത്രംചൊല്ലുംസഭാചാരനിഷ്ഠമാൽശ്രേഷ്ഠനെത്താൻ *
 ഈവണ്ണമുള്ളധർമ്മത്താൽപിന്നെശ്രേഷ്ഠതയെങ്ങനെ? വിശ്വപസ്തൻവൃത്ര
 നേന്ദ്രൻ പതിച്ചിട്ടുവധിക്കയാൽ * ബ്രഹ്മഹത്യാപാപഫലമവനു
 ണ്ടായതില്ലയോ? ശ്രീദേവിയാരുവൃത്രവധംചെയ്യപ്പെടേണമുൻപുനീ *
 പറഞ്ഞല്ലേ? മോഹമേകുന്നവാക്കുസ്മൃത! ഞങ്ങളിൽ.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

മുനിമാരേ! കേൾക്കവൃത്രാസുരൻറവധവൃത്തവും ബ്രഹ്മഹത്യാഭി
 ബലിന്ദ്രൻപ്രാപിച്ചതുമതേതരം * വ്യാസനോടിതുതാൻപണ്ടുചോദി
 ച്ചാൻജനമേജയൻ അതിനവൻചൊന്നതിന്നു ഞാൻനിങ്ങളോടുചൊ
 ലിക്കാം.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

വൃത്രാസുരൻപണ്ടുവുണ്ണഹതനായിന്ദ്രനാൽമുമ്പേ! ചതിയാൽ
 സതഗുണനാംവിണ്ണസാമായുമോടുമേ * അവനേദ്രവിയെവുണ്ണമെ
 ന്നായിവധിച്ചതും ഭരതൻറവധാരണ്ടുപേർചെയ്യുന്നതുമെങ്ങ
 നേ? * അതുകേൾപ്പാനെന്നിക്കണ്ടുവല്ലതായുള്ള കൈയതുകും മഹാമുര
 ചരിതംകേട്ടാലേതവൻതുപ്തനായിടും? * അഞ്ചാമാഹാത്മ്യവുംവൃത്രവ
 ധവുനീകഥിക്കുക.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏവംപുരാണരൂപണത്തിലാദരം! ഭവിക്കയാൽധന്യനതായിനീ
 ഗൃഹ! നിരാശരാകുന്നൊരുപോലെച്ചൊഴും കടിക്കുകൊണ്ടിട്ടമൃതി,

ജലംസുരർ 1) ചകുഷ്ഠേഭരണൈകേതിയെന്നും ഭവിച്ചിട്ടുനിക്കഥയിൽക്കിതീശ! ശുദ്ധപ്പുവൻശുദ്ധയൊടൊത്തുകേട്ടാൽ കഥിപ്പുവൻ ചൊല്ലുമരിച്ചമോദാൽ 2) പണ്ടിന്നുവൃത്രനടമൊത്തുയുദ്ധം പുരാണവേദങ്ങളിൽനൽപ്രസിദ്ധം 1 അപാചനാംവൃത്രനെനിഗ്രഹിച്ചി 3 ട്ടണത്തതുംഭുവനമൊന്നുമേറ്റാൻ 4 എന്നതുതന്നെ പാശ്ചാത്യർവരിച്ചുകൊന്ന കായ്ത്തിൽമുന്നതലയുള്ളൊരുവൃത്രനേയും 5 ചെയ്യുന്നപാപമെടുത്തു, മാരുമെന്നും 6 മോഹിച്ചുമാനയിലകൃത്യമനത്തമായി 7 ശ്രീഭാഗവതപുരാണവാൻവരിയാലവൻകൊന്നീടുന്നഭാവമൊന്നുമൊക്കെപ്പൊഴുതാൻ 8 അസ്സവ്വമാഹിനിഭവാനിയുമാനമായി 9 ഭവീജയത്തിനുകരുത്തനൊരുത്തനങ്ങോ? 10 ഭവ്യാജ്ഞകാരണമനേകയുഗങ്ങളിൽ, മീൻ! തൊട്ടുള്ളയോനികളിൽവന്നുജനിച്ചുനന്തൻ 11 നാരായണൻനരസഖൻഭഗവാനകൃത്യം 12 ചെയ്യുന്ന, നീതീയമേന്മയിലൊട്ടുകാലം 13 എൻഭവമെന്തെന്തെന്നെന്തെന്നുപുത്രഭാഗ്യം 14 ബന്ധുക്കളെന്നവിലഭവമൊട്ടുപാപം 15 ചെയ്യുന്നപുണ്യമതുമുണ്ടെന്ന, ശക്തിനേരം 16 മായാഗുണങ്ങളിൽമറഞ്ഞുപിടിച്ചൊട്ടും 17 ഭ്രമവിഭാസേനനരൻജഗന്നതിൽസമർത്ഥനാംകാരണകായ്വേദിയും 18 ഭവിച്ചുമേറ്റാതിഗുണങ്ങളാലവയ്ക്കധീനനായാടിയിരേഭവിച്ചുമേ.

ഹരിദ്രാഗായകൊടങ്ങററുമോഹിച്ചുനിമിത്തമായ് വഞ്ചിച്ചുകൊന്നാർസ്വാർത്ഥത്തിനായിട്ടാവൃത്രഭൈരവന * അവൃത്താന്തംതന്നെയും, വൃത്രനാക്കുഗ്രഥമായ് പണ്ടെയുള്ളൊരുപെരത്തിൻമേതുവുഭൂമിപാലക! * ഉണ്ടാമീവൻ തപസ്സേടുംത്രയ്ക്കുതപസ്സാ'പുജാപതി വിണ്ണോക്കുല്ലാകോടുകത്താപിപുണ്യബ്രാഹ്മണപ്രിയൻ * ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുഭക്താൽതിരിഞ്ഞുപുത്രന വിശ്വരൂപനവർനാമം, പ്രസിദ്ധൻബഹുസുന്ദരൻ * ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായനന്മുന്നമുഖത്താൽശോഭമാണവൻ ഓരോമുഖത്താലോരോകായ്ക്കുഞ്ഞെച്ചെയ്തിതാമനി * ഒന്നിനാൽഭാഭുമാരീടുംസേവിക്കുംസുരയൊന്നിനാൽ മൂന്നാമത്തേതിനാലെല്ലാഭിക്കുമൊന്നിച്ചുനോക്കിടും * ഭോഗങ്ങളുവിട്ടുവൻചെയ്താൻഘോരമായതപസ്സിനേ തപസ്വീ, ബഹുധർമ്മീശ്വൻ, ശാന്തൻ, ഭാഗ്യൻ, ധൃതപാത്തമ! * ഉഷ്ണകാലത്തുപഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തിൽതലകീഴിലായ് വാണീടുംജലമദ്ധ്യത്തിൽഹേമന്തശിശിരങ്ങളിൽ * എല്ലാംവിട്ടുജിതാത്മാവായാഹാരമതുമെന്നിയേ മദ

നാശാൽ സാജ്യമല്ലാത്ത ചെമ്മയ്ക്കാൻ സുബ്ബുദ്ധിമാൻ * തവിടുന്ന
വനെക്കണ്ടുളളുവിച്ചാൻ ഭവനാധികൻ വിഷംഭിച്ഛാനിരൂനായിട്ടിവൻ
തരരുന്നതന്നവൻ * തേജസ്വിതാമവൻ സത്യതപോവീര്യങ്ങൾകണ്ടു
യാൽ വലുതാമിതാഴെപ്പുറംപൊക്കുശാസനൻ * ത്രിശിര
സ്സുബ്ബുചർമ്മിച്ചാലെന്റെ നാശംപോരുന്നിടം ബുദ്ധന്മാർക്കുപക്ഷേപൻ
താൻ വർദ്ധമാനബദ്ധൻ വിപുലീ * തപംകൂടക്കുന്നതിനാലിന്നുപായമെടു
ക്കണം തപസ്സിൻ വൈശിഷ്ട്യംകൊണ്ടാൽ നാശമാംഗപം * അ
വൻഭോഗസങ്കതനായിരീടായ് ഹൃദയനോക്കണം മനസ്സുകൊണ്ടിതോ
ത്തിട്ടുബ്ബുദ്ധിമാനസ്സരാധിപൻ * അപ്പാരസ്ത്രീകളുദ്യോഗവൻ വിത്തരി
ളക്കുചാൻ ഉദ്യമീ, മനകാരംഭം ഏതാ, മീന, തിരിയോത്തമാ * രൂപഗ
ദ്യോമിവാഭോവിളിച്ചിട്ടിരുന്നതിനാൽ: * 'എൻപ്രിയംചൊഴിഞ്ഞെല്ലാമ
മിന്നുകാൽക്കുലിക്കയാൽ * എനിക്കിന്നു മഹാശത്രുവുണ്ടായ് ചെയ്യുന്ന
വൻതപം നിങ്ങൾപോയ് വശമാക്കീട്ടുതൻകാൽക്കുസംധിക്കൽക്കു
ണം * ശ്യാഗാരം വെട്ടുകൾകൊട്ടിപ്പലശ്യാഗാരവേഷമായ് വശീകരി
ച്ചെൻഭവേന്തപ്പെടാക്കിൻ നല്ലതുവന്നും * അസപന്മൻത്താനറി
ഞ്ഞിട്ടാമവൻതന്റെ തപോബലം ബദ്ധചാർവശമെൻസ്ഥാനംകയ്ക്ക
ലാക്കീട്ടായവൻ * വന്നുനിന്നു ഭവേഗംനശിപ്പിക്കിൻ വധുക്കളേ!
ഇതുവന്നുവേണകാൽക്കുലൊന്നു ചൂപകരിക്കുവിൻ' * ആവാക്കുകേട്ട
വർമുൻപിൽതമിച്ചീവാക്കുലൊല്ലുന്നാർ: 'ഭവപ്പെടണമേവശ:കുതി
ക്കാംവശമാക്കുവാൻ * ഭവായവനിൽനിന്നു ഭവിക്കാത്തവിധത്തിലായ്
പാട്ടാട്ടംകളികൾകൊണ്ടുമുനിതന്നുള്ള ലച്ചിടം * കടാക്കു, മാംഗ്യമിവ
യാൽ മോഹിപ്പിച്ചുവന്നേപ്രഭോ! അത്യശാബദ്ധനാക്കീട്ടുണ്ടുണ്ടുൾക്ക
വശമാക്കിടാം'.

പ്രാസംപറഞ്ഞു.

പോരാരിതിരുന്നാടോതി ത്രിശിരസ്സിന്നടുത്തവർ കാമശ്യാ
സ്ത്രത്തിനൊത്തോരോഭാവങ്ങളൊടുകൂടവേ * മുനിക്കുമുൻപിലായോ
രോതാളത്തിൽപാടിയാടി നാർ ആനന്ദസ്ത്രീകൾവശത്താക്കാൻപ
ലചേഷ്ടകൾകൊട്ടിനാർ * നോക്കിയില്ലവർകാട്ടുന്ന ചേഷ്ടയൊന്നും
തപോനിധി ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടക്കീട്ടുപൊട്ടുന്നപ്പോലെയാണവൻ * അവ
ന്റെനല്ലാത്രമത്തിൽപാത്താരായവരോട്ടുനാൾ മോഹിപ്പിക്കുന്നതാം
നല്ലപാട്ടുമാട്ടുവുമെന്തുതാൻ * ലോകംവെട്ടിക്കുടഞ്ഞിട്ടു ത്രിശിരസ്സായ

നാഥൻ ! അവനു കിട്ടാഫലമില്ലാത്തതിൽ | ക്ഷണവധിയെന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ | നിഗ്രഹിച്ചവനെയിന്ദ്രനടൻതാൻ | സ്വസ്തൃലോകമതിലെത്തിവെച്ചു. | കാന്തിമാൻമുനിമഹാൻമതനായും | ജീവനുള്ളവനൊക്കെത്തുവിളക്കി.

ഭൂമിയിൽവീണവനേജീവനുള്ളോരേനപ്പോലെകൊണ്ടാൽ തളന്നോത്താനിന്ദ്രനിവൻമേലുജീവിച്ചുശീക്കുമോ? * മനസ്സാൽ ചിന്തചെയ്തൊരാമൻ നല്ലൊരുതച്ചന കണ്ടിന്ദ്രനടനോതിതൻകാൽത്തണിഞ്ഞൊത്തവക്കിനേ * 'കേരളംകുന്ദവാക്യമിവനുള്ളതലകൾനീമുറിക്കണം ജീവിക്കാലൊകാന്തിമാൻതോന്നുജീവിക്കുമെന്നുപോൽ' * എന്താവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടുനിന്ദിച്ചതച്ചനോതിനാൻ.

തച്ചൻ പറഞ്ഞു.

വൻകഴുത്തുതലോട്ടമല്ലെല്ലിതിലെൻമഴുവായുധം അതിനാൽനിന്ദിച്ചായുള്ളൊരാൾക്കായ്ക്കുവെച്ചുപിറ്റത്താൻ * സത്തുകൾക്കൊക്കെപമാകുംദൃഷ്ടിമന്ദംവയ്ക്കുതേഭവാൻ ഞാൻപോക്കിക്കുന്ദപാപത്തേപത്തൊന്നെക്കൊല്ലുവാൻമേ * ചത്തൊന്നിമുനിവണ്ണിച്ചാൽഫലമെന്തീശിരസ്സുകൾ ഇതിൽനിന്നുക്കളയുമെന്തുവാവാനിന്ദിക്കുവാല്ലക.

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

ജീവനുള്ളൊൻപോലെതോന്നുന്നിശ്ശരീരപ്രകാശമായ് ഭയമുണ്ടുരിനാൽജീവിക്കരുതെൻവൈരിയീമുനി.

തച്ചൻ പറഞ്ഞു.

ഈശ്വരകർമ്മംകൊണ്ടിട്ടുലജ്ജിക്കുന്നില്ലയോഭവാൻ? കൊന്നിട്ടീമുനിയേബ്രഹ്മഹത്യാഭവുമില്ലതൊ.

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

പ്രായശ്ചിത്തംചെയ്തിട്ടുണ്ടാൻചിന്തെപ്പാപംനശിക്കുവാൻ ചതിച്ചുശത്രുവാക്കൊല്ലാമെന്തുവാണ്ടുമ്മാമതേ!

തച്ചൻ പറഞ്ഞു.

ലോഭംബാധിച്ചുനീപാപംചെയ്യുന്നിവിടെവാസ്വ! അതെന്തെന്തൊന്നെന്തിനാചിപ്പാപംചെയ്യുന്നുവൊൽകനി.

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

യാഗങ്ങളിൽഭാഗമെന്നെന്നിക്കുറുത്തൊൻതരാംദ്രവം പശുവിൻതലയാഗത്തിൽത്തന്നെൻഭാഗമായ്നരൻ * പകർച്ചമുനിശീഷങ്ങൾ മുറിച്ചെടുത്തുപ്രിയമേകുക.

പ്രസംഗപരഞ്ജം.

ഇന്ദ്രന്റെവാക്കി വണ്ണകേട്ടത്തമൻമോമൊന്നുടൻ ദ്രവമാമഴ
 വാർദ്ധണ്ഡിച്ചാമുനീന്ദ്രശിരസ്സുകൾ * മുറിഞ്ഞാമുന്തലയുഭൂമിയി
 കൽപതിക്കുവേ അവയിൽനിന്നുതളിച്ചുപലമട്ടായചുക്കുകൾ * കല
 പിങ്കു, തിരീതിയു, കപിജലവു, മങ്ങനേ മുഖത്തിൽനിന്നുടൻവേഗം
 വെച്ചുവെട്ടുതളിച്ചുതേ * വേദമോതിസ്സാമപാനംചെയ്തതൊരു
 ചക്രമാ കാപിജലങ്ങളരിയനിന്നുണ്ടായിബഹുവേഗമായ് * ഏ
 തുവക്രമിക്കശേഷംകേണിപ്പാൻപോലെനോക്കുമോ തേജസ്സുരതി
 ത്തിരികളിൽനിന്നുളവായിതേ * സുരാപാനമുഖത്തിൽനിന്നുണ്ടായി
 ചടകങ്ങളും ത്രിശിരസ്സിന്നിന്നിറങ്ങുമുണ്ടായി പക്ഷ്കൾഹൃപ! * ഏ
 വമുണ്ടായ്, ഞവയിൽനിന്നുപക്ഷികളുന്ദം മനസ്സുകൊണ്ടുമാലിച്ചു
 സ്വഗ്ഗ്തരിൽപോയുടൻഹൃപ! * തച്ചനുസ്വഗ്ഗ്തരിൽപോയി
 ഇൻപോയവേളയിൽ കിട്ടിട്ടാത്രേയുടാശാഗഭാഗംമോദനമന്നവ! *
 ശക്തനാശത്രവെക്കൊന്നുഗ്രഹമാണ്ടുനിന്നും കൃതാർത്ഥനെന്നുചി
 ന്തിച്ചാനോക്തബ്രഹ്മമന്ത്രയ * തപസ്സാർത്ഥിഷ്ഠനാപുത്രൻമത
 നായെന്നുകേൾക്കയാൽ അതികൊപത്തൊടുക്രൂരിട്ടീവണ്ണവാക്ക
 ലൊല്ലിനാൻ * ഏൻപുത്രൻമുനിയേക്കുറമെന്നിയെകൊന്നകാരണം
 ഉണ്ടാക്കുമിന്ദ്രനെക്കൊന്നീടുവാൻത്തൊരാലുപുത്രനെ * കാണുവെ
 നോരൻവീര്യംതപോബലവുമങ്ങനേ അറിയട്ടേ പാപിയിന്ദ്രൻചെയ്ത
 തിന്നുള്ളവൻഫലം * തപസ്സാകോചിച്ചിതോരീടുണ്ടാക്കാനൊരുപു
 ത്രനേ നല്ലധർമ്മമന്ത്രശരംകൊണ്ടുചാമതുടങ്ങിനാൻ * മോമിച്ചാ
 നെട്ടാവികൾജലിക്കുതീയിൽനിന്നുടൻ പ്രത്യക്ഷനായൊരുപുമാന
 ഗിയോടുസമാനനായ് * വേഗമഗ്നിയിൽനിന്നുണ്ടായഗ്നിപോലെവള
 ണ്ടിടം ശക്തനാപുത്രനെക്കണ്ടാൻതപസ്സാതന്നുടമൻപിലാത് * മുൻ
 നില്ക്കുസുതനെക്കണ്ടിട്ടവനിദാക്കുമൊല്ലിനാൻ: 'എൻതപശ്ശക്തി
 യാൽവർദ്ധിച്ചാലുനീതിന്ദ്രശ്രവായ്' * കോപിച്ചുതപസ്സാവിവണ്ണമ
 രച്ചാനുടനേ, യവൻ, തീജപാലപോൽനാകലോകമുട്ടുമുറുവളൻതേ *
 മലപോൽതൻസന്തതസുപികാമൃത്യുവതെന്നപോൽ ചോദിച്ചാൻഓ
 ചിയാംതാനോടുത്തൊന്നെന്തുമെയ്യണം * എനിക്കുവേരിട്ടുനാഥ! കാതു
 വുമെലുസുവ്രത! ഓടിക്കുന്നെന്തീയെന്നോടോതുകാഓടുകാരണം *
 നിൻഓടമിന്നുഞാൻതീർക്കാമിതെൻസിദ്ധാന്തമാവ്രതം അപ്പൻഓടമി

കിളിത്തൊഴിയെക്കൊണ്ടുകിടന്നു * കടിക്കാകടൽവേഗത്താൻ
 പോടിക്കാപവൃത്തങ്ങളേ തടുക്കാമിനഗ്രാശ്മിയാടുദിക്കുന്നസ്യുതനെ *
 സുരോടിനനെ, കാലനായോ, മരവാദിയിട്ടിടം തകക്കാഭ്രമി, യെറി
 യാമാഴിയിൽസർപ്പഭയമേ * തപശ്ശാവിഴനെപുത്രൻറനല്ലതാംവാക്കു
 കേട്ടുടൻ ഉത്തരവൊല്ലമലയോക്കാണുപന്തെന്തായ് * 'വൃന്ദിന
 ത്തിങ്കൽനിന്നിന്നരക്കിക്കാശശക്തനാണെ. ഹി അതിനാലുവത്രവെന്നാ
 യ്തേർനിനക്കുണ്ടാംപ്രസിദ്ധമായ് * നിൻറതാവുമഹാഭാഗ! ത്രിശിര
 സ്സെന്നതാപസൻ രീതിമുള്ളവയായ്മൂന്നശിഷ്ടങ്ങളോടേചെന്ന്വൻ *
 വേദവേദാംഗതതപജ്ഞൻവിദ്യമെല്ലാംധരിച്ചവൻ തെന്തോക്യാവാവി
 സ്സുവിജ്ഞാതപഞ്ചയുവസിപ്പവൻ * അവനെയിന്നവളാത്തവിട്ടുകൊ
 ന്നാൻപുരന്ദരൻ അപായമതെന്തെന്താൻമുറിച്ചാൻമസ്സകങ്ങളും * ഭൂത
 ഷ്ഠ! നീയതിനാൽകൊല്ലകുക്കാരംവെണ്ണാരിട്ടുന ബ്രഹ്മഹത്യയെഴും
 പാപൻനിർല്ലജ്ഞൻഭൂനാണവൻ * പുത്രഭോക്തവൻതപശ്ശാവിമ്മട്ടോ
 രീട്ടതൽക്കുണം ദിവ്യങ്ങളായോരോമട്ടിൽനിർമ്മിച്ചാനായുധങ്ങളു *
 വാരം, ശുഭം, ഗദ, വേൽ, പിന്നത്തോമരംതൊട്ടതൊക്കയും ഉഗ്രങ്ങളവ
 യേനരുകിപവനിനൃപധത്തിനായ് * കോമ്പുവില്ലംശംവുമ്പട്ടിശംപ
 രിഷ്ടങ്ങളും സഹസ്രാരംദിവ്യവക്ത്രംസദർശമൊക്കാപ്പമായ് * നല്ലവ
 ട്വ, ശരം, തീരാത്തവനാഴികളുണ്ടനെ ഭാരമേറുവേഗമുള്ള നൽത്തേരുമേ
 ഷ്ഠയുഗമായ് * പോരിന്നവേണ്ടതെല്ലാമപ്പത്രന്നുണ്ടാക്കിനരുകിനാൻ
 പ്രേരിപ്പിച്ചാൻകോപമോടുതപശ്ശാവിനൃപധത്തിനായ്.

ഭിരോധിഭഗവതം ആറംസ്തംഭം

വൃതസുരോല്ലത്തി.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം

—o—o—o—

മു ന്നാ മ ള്യാ യ ം .

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

വേദജ്ഞവിപ്രരാധാശീവ്ദിക്കപ്പെട്ടവൃതനും തേരിലേറിഗമിച്ചി
 നൃപധത്തിനായ്മഹാബലൻ * പണ്ടുതോറുജ്ജാരുഗ്രന്മാർരാക്ഷ
 സന്മാരുമെപ്പാഴെ വൃതസേവയ്ക്കുവനെത്തീശക്തനെന്നധരിക്കയാൽ
 പോരിനെത്തന്നായവനെക്കണ്ടിട്ടിന്ദ്രൻറദൂതനും വേഗംചെന്നധരി
 പ്പിച്ചാർവൃതവൃത്താന്തചോഷുകൾ.

ദൂതൻ പറഞ്ഞു.

സ്വാമിൻവേഗംവരുന്നിങ്ങുവൃന്ദൻനിൽശത്രുവാതവൻ ബലവാൻ
തേരിപ്പേ റീട്ടതപസ്സാവാൻഭാഷിവിട്ടുപോൽ * കോപംകൊണ്ടാഭിവാ
ത്താൽനമ്മിച്ചുനിന്നുവയത്തിനായ് പുത്രഭംഗംസമ്മിക്കാഞ്ഞുരാക്ഷ
സന്മാരമായവൻ * യന്തംചെയ്തമാലാഗം! വേഗമിപ്പോൾവരുന്നതേ
മേരുമന്ദരസുകേശൻ! ഘോരശബ്ദമേകുമർ * ഇതന്തരത്തിലേക്കേ
കരഭയപ്പെട്ടിട്ടുഭവകുറ്റം ചെയ്തൊന്നാരിന്ദ്രനാടായ് ദൂതൻതൻവാക്ക
കേൾക്കവെ.

ഭോതൻ പറഞ്ഞു.

ദുർന്നിമിത്തങ്ങൾവായ്ക്കുന്നീസുരലോകത്തുവാസവ! ഭയസുഖകമാ
യേറെപ്പക്ഷികൾക്കുള്ള ശബ്ദവും * കൗകൻപരത്തുകഴുകുംകൊളിതൂ
പക്ഷിയും വികൃതസ്വരമായ് ഗൃഹമാം മുളന്നഗ്രഹംപ്രതി * മീചീ
കൂവീരനനയികൾശബ്ദിച്ചീടുന്നപക്ഷികൾ വാമനാക്ഷികളിൽനിന്നു
വീഴുന്നജലധാരയും * രാക്ഷസസ്രീകൾകയ്യെമ്പലതായുള്ള ശബ്ദവും
കേട്ടീടുന്നമമാലാഗം! രാത്രിയിൽപത്തനോപരി * കാറെറന്നിയേതാൻ
വീഴുന്നവഗംകൊടിമരങ്ങളും ജ്വാലിതഭവിക്കുന്നല്ലാതംഭ്രവാനക
ളിൽനിന്നുമേ * നാരികൾകരിമുണ്ടൊട്ടും ചുറ്റീടുന്നഗ്രഹംപ്രതി പോ
കപോകഗ്രഹംവിട്ടെന്നോതിക്കൊണ്ടുവിരൂപികൾ * ഗ്രഹരാത്രിയുറ
ങ്ങുവോരസ്വപ്നത്തിൽകാത്തമാരുടെ കേശരാജാസികൾപേടിപ്പി
ച്ചുരങ്ങുന്നഭംഗമായ് * ഇതെന്തെങ്കൊള്ളിമീൻഭൂകമ്പാദിയുംപിന്നെ
യങ്ങനേ മുററത്തുവന്നരാവിങ്കൽകൂകുന്നജബ്ബകങ്ങളും * ഗ്രഹത്തോരും
ഭവിച്ചീടുന്നോന്തിൻകൂട്ടങ്ങളുതഥാ അംഗംഗുടിക്കതൊട്ടുള്ള ദുർന്നിമി
ത്തവുമെങ്ങുമേ.

വൃന്ദൻപറഞ്ഞു.

എന്നവർവാക്കുകേട്ടിട്ടുവിതപുണ്ടുസുരേശ്വരൻ വ്യാഴത്തിനേച
യത്തിത്തന്നഭിപ്രായംപറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മൻഘോരനിമിത്തങ്ങൾഭവിച്ചീടുന്നതെന്തുവാൻ വൻകു
ററിക്കുന്നവാനിൽനിന്നുവീഴുന്നകേശവും * വിഷ്ണുപോക്കീടുവാൻ
യോഗ്യൻസർപ്പജ്ഞൻനീമഹാമതേ! ബുദ്ധിമാൻശാസ്ത്രതപജ്ഞൻവാ
നോക്കുതുരുവങ്ങനേ * ശാന്തനെയ്യുചിയാനജ്ഞ! ശത്രുനശംഭവരവചി
എനിക്കുഴൽവരായുള്ള വിധംകു:യ്ക്കുനടത്തുക.

ആമസ്സതി പറഞ്ഞു.

ഇത്രയുംതന്നെ ചെയ്യുന്നതിന്നു നീ ചെയ്തുകൊടുത്തു കററുവെ
ളാത്തമുനിയെക്കൊന്നെന്നുപലമാണ്ടുനീ * അതുഗ്രപണ്യപാപങ്ങൾ
ക്കുണ്ടാകുമെന്നുപലം കെട്ടുപാശങ്ങളുമുണ്ടാകുമെന്നുപലംകാണുന്ന
കുറ്റവാളൻ * പരമഹിംസയതാമകർമ്മംവെട്ടിക്കൊടുത്താമിക്കലും പരദ്രോ
ഹംകൊണ്ടുണ്ടുനോൻസുഖംപ്രാപിക്കുകയില്ലതാൻ * ഭോഭമോഹങ്ങൾമൂ
ലംനിവെർത്തിപ്പോൾബ്രഹ്മമതമേ ആപാപത്തിൻബലംകൊണ്ടിട്ടി
ഹലംവാനുപമനാത * വിണ്ണോക്കുകൊണ്ടുവന്നല്ലതായ് തിന്നീവുത്ര
ന്നെന്നവൻ ബഹുദാനവരോടൊത്തുനിന്നൊക്കൊല്ലാൻവരുന്നവൻ *
വെളുത്തുപുഷ്പങ്ങളാണായുക്കളെല്ലാംസുരയിലാലിപ്പുഷ്പങ്ങളെകിന്നാൻതപ
സ്സാവചനപുണ്യവന്നിവൻ * വരുന്നതുകാൻവന്നുതാൻതരിച്ചേരി
പ്രതാപിയായ് നാശംചെയ്താൻമൃത്യുവന്നുണ്ടാകില്ലണ്ടൻനായക! *
വ്യാഴമിങ്ങനെചൊല്ലുമ്പോഴുണ്ടായ് കളകളാരാം യക്ഷകിന്നരഗന്ധ
ർവ്വർതപോധനമുനീന്ദ്രനും * വാനോരുമെല്ലാംഭവനങ്ങളുളളിട്ടുണ്ടോടി
നാർ ആമഹാവിസ്മയംകണ്ടിട്ടിന്ദ്രൻവിന്തൊരാടൊത്തുടൻ * സേനയെ
ച്ചേർത്തുകൂട്ടാനായ് സേവകക്കൊത്തനരുകിനാൻ: 'വിളിക്കിൻവസുര
ഭ്രാദിത്യാശ്വനീഭവമേക്ഷണം * പൃഷ്ഠാഭിരൻ, വായു, വൈശ്രവണന
ന്തകനേയും വിമാനങ്ങളുറിച്ചായുധത്തോടീസുരയിലർ * വരട്ടേവേ
ഗമോടിപ്പോൾവരുന്നതെന്തൊരുവൻ എന്നാഞ്ഞാപിച്ചുഭേദവേദ
നേരിച്ചൊരാവതത്തിലായ് തുരുവേമൻപിട്ടതൻറഗ്രഹത്തിൽനിന്നു
പോയിതേ * വിണ്ണോരെല്ലായമുണ്ണുമാറിത്താത്താങ്ങൾവാമനം
യുരഞ്ഞിനായ് നിശ്ചയച്ചതിമിച്ചാരായുധത്തൊടും വൃത്രനുംകൈതു
രോടെത്തി, ശോഭയാണ്ടുതരക്കളാൽ * സുരർവഴുനഴുകുംമാനസോ
ത്തരവർതം വാനോരൊന്നിച്ചുവന്നിട്ടാപവൃത്തതികളിന്ദ്രനും * വ്യാ
ഴത്തേമൻപിലാക്കീട്ടുയലഞ്ഞ്തന്നുതടുക്കിനാൻ വൃത്രനെക്കുവിടേ
'ലോരമാനയലംഭവിച്ചുടൻ * ഗഭ, വാൾ, പരിഷം, പാശം, ശരം, വേൽ,
മഴുവാലെയും മനുഷ്യവത്സരംതൊട്ടുവൻപോരുചെയ്തവൻ നരന്മാക്കും
മുനീന്ദ്രക്കുംഭയമേകനമട്ടിലായ് * ആദ്യമാംഭരണൻതോററുചിന്നൊവാ
യുഗണംറുപ! അഗ്നി, കാലൻ, വാസവനുമെല്ലാംപോരുവിട്ടുപോ
യ് * ഇന്ദ്രൻതൊട്ടുള്ള ഭേദനാരോടിപ്പോയതുകാക്കയാൽ ആഗ്രഹ
ത്തിൽമുദാവാഴ്ത്താനുണ്ടുവൃത്രനും * നമിച്ചുതപസ്സാഹോടോതീ:
'നിൻകാൽക്കൊഴുത്താൽഞാൻ ഇന്ദ്രൻതൊട്ടുള്ള വാനോരെയെല്ലാം
പോരിയ്ക്കായ്ച്ചാതാൻ * ഓടിപ്പോയവൻസിംഹത്തെക്കുണ്ടാമുഗഗജ
ങ്ങൾപോൽ ഇന്ദ്രൻകാൽനടയായ് പോയിഹരിച്ചേൻഞാൻഗജന്ദ്ര
നേ * ഐശ്വര്യമിതൻസ്വാമിൻ! ഗ്രാമിക്കീടതിലുള്ളതൊന്നില്ല

വരെഞ്ഞാൻഭീതവധരചോരാത്തതാകയാൽ * താത!നിന്നിപ്പുറമോരീടകി
ന്നിങ്ങനെത്തുടച്ചയ്യുനം * ദോഷമൊക്കെയുപോയിഭയപ്പെട്ടതളൻ
താൻ * ഇത്ര രണ്ടോമോടോടിവിട്ടു ദൈവരാവതത്തെയും.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

കേട്ടീവണ്ണപുത്രവാക്യംതപസ്യാമോദമൊന്നോടോരിനാൻ: 'ഇന്നുഞാൻ
പുത്രവാനായെൻജനവുചമെച്ചതായ് * നിന്നാൽരക്ഷിതനാമ്ഞാ
നെൻഭവവുപോയിനന്ദന! നിന്നഗ്രവീർത്തുകണ്ടെൻമനസ്സമിളകാ
ത്തതായ് * കേൾക്കൊൻചൊല്ലിടാമിന്നനിൻമിതംവീശ്രവിക്കുക
തപശ്ചെയ്തമാമോഗ! സ്ഥിരനായ്സാവധാനനായ് * വിശ്വസിക്കരു
താരേയുനെനക്കാവാസവൻരിപു കപടംപലമട്ടായിച്ചെണ്ണാൻനാമ
തുമ്പുച്ചവൻ * തപസ്സാത്വനിടംകഷ്ടീതപസ്സാൽനല്ലരാജ്യവും തപ
സ്സാത്വൻബലമതുപോരിൽജയമുണ്ടനേ * ബ്രഹ്മാവ്നേനീസേവി
ച്ചുവാങ്ങിട്ടുത്തമാംവരം വധിച്ചുലംബ്രഹ്മാരൂപമേന്ദ്രദൂതനിന്ദ്ര
നേ * സ്ഥിരനായ് സാവധാനത്തൽഭജിക്കസുഖദൻവിധി നിന്ന ഏവര
മേകീടമവൻസത്തുഷ്ണനാകകിൽ തോഷിപ്പിച്ചാവിശ്വപയോനിരാജസ്സേ
റുംവിരഞ്ചനേ * മൃതീയറാവരംവാങ്ങിക്കൊല്ലിനനപരായിയേ എൻ
മനസ്സിലിരിക്കുന്നപ്പുത്രനേക്കൊന്നനിരസം നശിക്കുന്നില്ലസുഖമായുറങ്ങ
ന്നില്ലത്താൻസുത! * എൻസുതൻതാപസൻകററമറോൻപാപത്തി
നാൽമത സുഖമാളുന്നില്ലഭവിയെന്നേനീകരകേറുക.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അപ്പുറൻറയാവാക്കുകേട്ടുപുത്രൻകോപത്തൊടൊത്തുടൻ പി
താവിന്നാജ്ഞയോടൊത്തുപോയ്തപഞ്ചയുവാൻമുദാ * ഗന്ധമാദ
നമാണിട്ടപ്പുണ്യയാദേവഗംഗയിൽ കളിച്ചുവാണാൻസ്ഥിരമായ്ദ
ഭാസനമതിങ്കലായ് * അന്നവുജലവുവിട്ടിട്ടുറപ്പുജ്ഞാസനത്തിലായ് *
ഉജ്ജിതബ്രഹ്മാവിനെഗ്രാനിച്ചിരുന്നാൻതോഗനിഷ്ടനായ് * അവൻ
തപസ്സുചെയ്യുന്നെന്നിന്ദ്രൻകേട്ടതിഭിഭിതായ് വിഷ്ണുഞ്ചെന്തൊന്നൊട്ട
നേകംഗന്ധവ്ദരയയച്ചതേ * സപ്തജരംപനഗർ,യക്ഷരോജസ്സേറു
ന്നകിന്നരർ വിദ്യാധരന്മാർ,ദൂതന്മാരപ്പൊസ്സുകളേയുമേ * തപോവിഷ്ണു
ജ്ഞിനവരുംനോക്കിനാർപലമാഗ്ഗവും പ്രാപ്തംവിട്ടുചലിച്ചില്ലാവുത്രൻ
പരമതാപസൻ.

ശ്രീഭീമഗവതം അം.സ്കന്ധം.

പുത്രതപശ്ചു ൨

മൂന്നാമദ്ധ്യായം.

നാലാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

തപഃമുദഃസംസാരമുനിയേദ്രവചിത്തനായ കണ്ടിട്ടതിരിയെപ്പോ
യക്കായുതീർന്നിരുന്നിരുന്നതായ് : നൂറുവർഷംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബ്രഹ്മാലോ
കപതാമരൻ വേഗതയിലാകെ ചെന്നാൻ മംസേമറിച്ചു മുമ്പൻ *
ചെന്നിട്ടു തപനോടോതിവൃതം സീസുഖയാകക ബ്രഹ്മാനം വിട്ടു വരുകേൾ
നീയിട്ടു മാംവരമേക കാ * രോഷമേച്ചൻ രചസാനി. ന കൃശനായ്
കാഞ്ചമൂലവും നിന്നിപ്പുറമ്പാൽ വരവെങ്ങു നിനക്കു ശുഭമേയ്യരും.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ വിരിഞ്ഞു കൃതോപമമായി മുൻപിൽ നിന്നോതിടുംവി
ശമമാം മൊഴികേട്ടു വൃതൻ || ബ്രഹ്മാനനിരത്തിയതിയാ യൊഴുകുന്നസ
ന്തോ : ഷംശ്രുക്കൾ മേ ന്നന്യ നങ്ങളൊക്കെ ശീറാൻ || സ്നേഹങ്കല
ന്നവിധിയെ ശ്ലീരസാനമിച്ചാൻ | കൈകൂപ്പിയിട്ടരികിലങ്ങനെ ചെന്നി
ന്നാൻ || തോഷിച്ചൊരാവരണമാവനോടു ചൊന്നാൻ | ഭക്ത്യാസഗൽ
ഗഭവപുസ്സവണക്കുമോടും || സ്വർല്ലോകമാസകലമിങ്ങലഭിച്ചു പണ്ടേ ||
നിൻ മർന്നം മമസു ളർല്ലഭമിനക്കിട്ടി || ഓസ്സാബ്രാധായിടുമൊരാശനിനക്കു
ധീന : മാമുളളിലുണ്ടു പരയാമറിയാം ഭവാനും || ലോഹം, മരം, നനവുണ
ക്കുകളുളള കൂട്ടം | മററായുക്കളുളള വായാലരുതൻ വിനാശം || വളിക്ക
ണ്ടു ബഹുവരശ്രമമസ്സരന്മാർ | ശക്തർ, ജിഹിക്കരുതു പോരതിലാവിധ
ത്തിൽ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

പ്രാതർമിക്കു പെട്ടിതബ്ബ്രഹ്മാചിരിച്ചു വന്നോടോതിനാൻ എഴി
ക്കുപോകനിൽ കാമം സഫലം, ശ്രേണുക്കൾ വരും * മരം കല്പനത്തെയുള്ള തു
ണങ്ങിയതിവരയാൽ . നിനക്കു ജ്ഞതിയുണ്ടാകില്ലിതു ഞാൻ സത്യമോതി
നേൻ * ബ്രഹ്മാവിചരമേകിട്ടു സത്യലേകേത്തിലെത്തിനാൻ ആവശ്യം
ങ്ങിയിട്ടാണാൻ വൃതനും തൻ ഗൃഹത്തിനേ * മഹാനുഭവരണത്തേവി
താവിനൊടു ചൊല്ലിനാൻ . തപസ്സോതോഷിച്ചാവരവുപോങ്ങി വന്നോരു
പുത്രനേ * നിനക്കു ശുഭമുണ്ടാൻ നീക്കൊല്ലുകൻ ശത്രുവെന്ദ്രന എൻപു
ത്രനെക്കൊന്നാചാപിയെക്കൊന്നിങ്ങു ശമിക്കുനീ * പോരിൽ ജയിച്ചു

[illegible]

പ്രദാനം ചെയ്തതും.

എന്നവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടുവൃതൻപരമമുജയൻ പിതാവിന്റെറു
 ഹംവിട്ടുശേരിലേറിഗമിച്ചുടൻ * പോർപ്പെരുവന്തൻഘോഷംവെ
 താംശംഖനാദവുംചെയ്തിച്ചുംകൊണ്ടുപോയാന്നാദാനവൻമേഴവിതൻ *
 ഭൃത്യരേ: ടിതുചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണുപോയതുനീതിമാൻ: 'ഇന്ദ്രനെക്കൊ
 ന്ഞാൻസ്വഗ്ഗംഗ്രഹിക്കുമെവരിയറതായ്' * ഇതോതീട്ടടനേപോ
 യക്കണ്ണുനൃക്കളൊട്ടുകൂടവേ അമരാവതിയിൽഭീയേകീട്ടാവൻപടയൊ
 ച്ചയാൽ * അവൻവരുന്നവെന്നായിട്ടറിഞ്ഞുടനെയിന്ദ്രൻ ഭയപ്പെട്ടു
 കൊണ്ടുതൻറസേനയെ ചുറ്റുകൂട്ടിനാൻ * വേഗംഭിക്പാലരെതെ
 ല്ലാംവിളിച്ചുശ്ശൂരനാശനൻ കാന്തിമാൻപോരിനവങ്ങേപ്രതിപ്പിച്ചുവിള
 ങ്ങിനാൻ * ഗുരൂവൃദ്ധംതീർത്തുപിന്നെനിന്നാവാകശാസനൻ വന്നു
 നവീടടവേഗത്തിലാവൃതൻഗരുസുദനൻ * വൻപോരുണ്ടായുടൻഭവ
 ദാനവന്മാർക്കുതമ്മിലായ് ജയമിച്ഛിച്ചിട്ടുവൃതവസവന്മാർക്കുമങ്ങനേ *
 ഏവംഭയംതരെയുദ്ധമുണ്ടായപ്പോൾപരസ്സര സന്തോഷിച്ചാർദാനവ
 ന്മാർചാനോർചിന്തയുടങ്ങിനാർ * തോമരം,ഭിന്നിപാലം,വെണ്മഴ,വശ
 ൾ,പട്ടിശക്കളാം സ്വായയുക്കൾകൊണ്ടുതാഡിച്ചന്യോന്യംഭവദാന
 വൻ*രോമാഞ്ചമകംകറനപ്പേഴിവണ്ണനെക്കൈവേ കോപിച്ചിട്ടടനേവൃ
 ത്തനിന്ദ്രനേപ്പിടികൂടിനാൻ * വസ്രുധുംചട്ടയുതള്ളിവിഴുങ്ങിട്ടടുനിന്നു
 വൻ പൂച്ചുവെരത്തെയോർത്തിട്ടയുസായ്തിന്നുതൽക്കുണം * വൃത
 നിന്ദ്രനെയിവണ്ണംവിഴുങ്ങിയുടനാത്തായ് ഹം!ഇഹ!യെന്നവരോരം
 ഭൂമിച്ചേറെവിളിച്ചതേ * വിഴുങ്ങിവസ്രുധുംനീക്കിടുന്നറിഞ്ഞുവരൈ
 കയും നമിച്ചോതിടിനാർവ്യാഴത്തോട്ടുഭവനഭിനരായ് * എന്തുചെയ്
 ത്വുഭദിജഗ്രയു!നീക്കുക്കുപെരൻഇരു വിഴുങ്ങിയിന്ദ്രനേവൃതൻ
 ക്കിച്ചിട്ടുംസുരാധിപർ * എന്തുചെയ്യുന്നിന്ദ്രനേന്യെബലമില്ലാത്തങ്ങ
 ള്ളും ആഭിലാശംചെയ്യവേഗം ശക്തിനവിട്ടുവാൻഭവാൻ.

ബ്രഹ്മസ്ഥി പറഞ്ഞു.

ഏതുമായ് വൃഷ്ടിപ്പട്ടിന്ദ്രൻശതവതായിടം വൃത്രൻറയുദ
ജ്ഞിതവസിക്കുന്നെടുജീവനായ്.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ചിന്താതുരന്മാരായ് വാനോരിന്ദ്രനേയാവിധത്തിലായ് കണ്ടിട്ടാ
ലോചിച്ചുടനേവിടുവിക്കാൻശ്രമിച്ചതേ * വിദ്വാർ'ജുംഭിക'യെശ്ശതൃഹ
രയായതിശക്തയായ് കോട്ടുവായിട്ടുടൻവൃത്രൻവാപിച്ചുൻവസിച്ചതേ*
വാപിള നാരവൻതൻറമുഖത്തിൽനിന്നുചാടിനാൻ തന്നംഗങ്ങൾമു
രുക്കിക്കൊണ്ടൊണവന്നതുവാസവൻ * കോട്ടുവാവാണന്നതൊട്ടിലോക
ത്തിങ്കൽജനങ്ങളിൽ തോഷിച്ചാർവാനവർകണ്ടത്തിരിച്ചുത്തിയൊരി
ന്ദ്രന * പിന്നീടവർക്കുപേരേണ്ടായ് വത്സരംപതിനായിരം ഘോരം
മോമാഞ്ചമുണ്ടാകുംലോകമെല്ലാംഭയപ്പെടും * ഒരിടത്തുവരെല്ലാം
പോരിനായൊത്തുനിന്നതേ ഒരിടത്തുബ്ബലംകൂട്ടുവൃത്രനുംപോരിൽ
നിന്നതേ * വലിച്ചെപ്പോൾപോരിൽവൃത്രൻവരുകൊണ്ടുമരിച്ചവൻ
അവനോജസ്സിനാൽമങ്ങിമടങ്ങിയിരുന്നപ്പൊഴേ * പരാജനംപോരിലു
ണ്ടായുടൻഓടിച്ചുവാസവൻ ഇന്ദ്രൻതാരറതുകണ്ടിട്ടുചിഷാടിച്ചാൻ
നിഖിയരും * ഇന്ദ്രൻതൊട്ടുള്ള ദേവന്മാരെല്ലാംപോരുവടിഞ്ഞുപാ
യ് വൃത്രൻബലാൽചെന്നുദേവലോകവുംകൈക്കലാക്കിനാൻ * ദേവോ
ദ്യാനങ്ങളേയെല്ലാംഭൂമിച്ചാൻബലമായവൻ ഗജശ്രേണുനതാമൈരാവ
തത്തേയുംഗ്രഹിച്ചതേ * എല്ലാവമാനങ്ങളേയുമെടുത്താൻനരപാലക!
ഉച്ചൈശ്വര്യവസ്തുശപരത്വമെൻറവശമായുടൻ * കല്പവൃക്ഷംകാമധേ
നുവസ്തുവൃക്ഷങ്ങളേ നന്മങ്ങളായുള്ള തെല്ലാംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടുവൃത്രനാൽ*
സ്ഥാനഭൂഷണതായ് പാർത്താർഗിരിദിഗ്ഗുളങ്ങളിൽസുരർ ഓടിച്ചാരവരായാ
ഗഭാഗംകിട്ടായ്കൊണ്ടുമേ * മദഗവിതരായ് വൃത്രൻപ്രാപിച്ചാൻസുരർ
തൻപദം തപഃപ്രാവുമേററംസുഖിയായ് മോളിച്ചാൻപത്രനോടമായ്*
ആലോചിച്ചാർഹിതംദേവന്മാരാമുനികളോടായ് ഇതിങ്കൽചെത്തു
തെന്നെന്നായ് ചിന്തിച്ചുളളതെന്താടേ * ഇന്ദ്രനോടൊത്തുകൈലാസ
പർവതത്തിങ്കലേത്തിനാൻ നമിച്ചശിവനോടോതിതൊഴുതുകൊണ്ടതാ
ഴ്മയായ് * ദേവദേവ!മഹാദേവ!മഹേശ!കരുണാനിധേ! രക്ഷിക്കവൃ
ത്രനോടേറുതോറുഭീതിയുണ്ടെങ്ങളേ * ഗ്രഹിച്ചാൻദേവലോകത്തേ
ശക്തിയേറുന്നൊരായവൻ മേലെത്തുടച്ചയ്ക്കാനംശംഭോ!സത്യത്തെ

ഉള്ളതുക * മെണ്ണതെങ്ങെടുപ്പാകുന്നീ സ്ഥാനഭൃഷ്ടർ മഹേശ്വര
ഭുവനാശത്തിനും മാറ്റമറിയുന്നില്ലശങ്കര! * സമാധി കളുപാരാശെ-
തെ അർദ്ധഭൂമി തരാതിനെ വരകൊണ്ടുമടിക്കുന്നവൃത്രനെക്കൊല്ലണം ഭു-
വാൻ.

ശിവൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവിനേ മുൻപിലാക്കിവെക്കുന്നതിന്നു പോകനാം ചെന്നു
വിഷ്ണുവിനോടാലോ ചി ചിടാകൊല്ലാൻ വഴി * ശക്തൻ കള്ള അളരി
ഭവാനുചലാൻ ബഹുബലമാൻ ശത്രുക്കളുടനാസം സുചാസു
ഭവൻ ജനാർദ്ദനൻ * അദ്ദേഹഭേദവശനെയ്യെകാട്ടു സിദ്ധിഭവിച്ചിടാ
അതിനാൽ സർവ്വകാർമ്മസിദ്ധിക്കായടു പോകണം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നാലോ ചി ച്ചാനിലമ്പർ ബ്രഹ്മാവിനാർ മഹേശ്വരൻ ഗമിച്ചാർ
വിഷ്ണുവിൻ സ്ഥാനം ശത്രുക്കൾ പത്മലം * വൈകുണ്ഠത്തിൽ ചെന്നു
വാനോർ പരമേശ്വരൻ ജഗൽഗുരു മരിച്ചു പോകരുതാകാ സൂക്തത്താ-
ൽ സുതി ചെയ്തതെ * പ്രത്യക്ഷനായവക്കു പ്പോൾ ജഗന്നാഥൻ രമാപതി
മാന ചിട്ടമ്പലം ചെല്ലാമുൻപിൽ നിന്നിരൂ പൊല്ലിനാൻ * എന്തിനാ
യ്ക്കു ബ്രഹ്മശരോടുമായ് ലോകനാഥരേ! സുരസത്തമരേ! നിങ്ങളെല്ലാം
ചൊല്ലുക കാരണം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വിഷ്ണുതന്നീദാക്കുകേട്ടിട്ടോതാത പനൊടൊന്നുമേ ചിന്താവിഷ്ണു-
തായ് നിന്നാറെല്ലാരുടെ താഴ്വകയുടും.

ശ്രീഭദ്രവീഭാഗവതം അനാംബുസം

ഭവപരാജയം നാലാമദ്ധ്യായം.

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അമ്മട്ടുവിന്താതുരരായ്ക്കുണ്ടിട്ടെല്ലാമെയും മരി അതിശ്വേന്ദാൽ
ഭരിക്കുന്നവരോടോതിചായവൻ.

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

നിങ്ങളുടെക്കുന്തിമെന്തനോ വചൊല്ലുകാരനമന്വരേ! നല്ലതോ
ചിത്തയോ, കേട്ടിട്ടു പോക്കാൻ ശ്രമിച്ചിടാം.

ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു.

വിഭോ! നീയറിയാതെ നീക്കെത്രലോകൃത്തി, ലശേഷവും അറിയുന്ന
ഭവാനുപിന്നെ ചാലി ചീട്ടുന്നതെന്തിനായ് * പണ്ടുനീ ബലിയേവെന്ന
ദ്രേവരാട്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു വാമനാകൃതിയായ് കാലാലളന്നുമുന്തലോകവും *
അമൃതം നന്നുണ്ടു കടലാക്കെടുത്തു നേരെയും വയ്ച്ചു നീ സുന്ദരൻ ക്ഷണീ
നാഥനാ പത്തെല്ലാ മകറുവാൻ.

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

ഭയഭേദമൊന്നല്ല പായത്താൻ ധരിക്കുന്ന വിഷ്ണുരേ! അവനേക്കാൾ
ല്ലാൻ, ചൊല്ലാം വന്നിട്ടു മതി നാൽസുഖം * ഞാൻ ഹായുന്നതിനിശ്ചയ
മാർ നിങ്ങൾക്കെല്ലാം ധർമ്മം ബലമന്തം ബലികൊണ്ടു കാട്ടിയുവ
ല്ലക്ഷവും * സാമാജ്യപായങ്ങൾ നാലെന്നൊന്നു തത്വമറിയാൻ യ
ക്കത്തോലവയേ ബന്ധുശത്രുക്കളിലെടുക്കണം * ബ്രഹ്മാവിനെത്തല
ക്കെയു പരമാർത്ഥിച്ചു വൃതം വരാനുപദേശത്താൽ കഴിയുവതാവാ
ണ്ടവൻ * തപശ്ചാവാൽ നിമിത്തൻ സർവ്വതരങ്ങൾക്കുമേജയനായ് ബ
ലത്താൽ വൃദ്ധിയതിനാൽ പ്രാപിച്ചാൻ ശത്രുനാശനൻ * ഭദ്രാഭ്യ
നീഭവരിസാമച്ചതിയെന്തേതിലിമ്പര! ആശയേകിവശത്താക്കിവ
ധിക്കണമനന്തരം * ഗന്ധർവ്വരെല്ലാമശ്ശതൻ സമീപത്തിൽ ഗമിക്ക
വിൻ പ്രയോഗിപ്പിൻ സാമമെന്നാലവനെന്നാമയിച്ചിടാം * ചെ
ന്നവൻ ചൊല്ലിടും കാൽ വിശ്വസിപ്പിക്കുകയാൽ ബന്ധുതമതു
മുണ്ടാക്കിക്കൊല്ലുന്നല്ലവരെയ * അരംഭം തെത്താൻ വളർ
യുധത്തിൽ കേറി പാണിടാം ഇന്ദ്രനുമാൻ സഹായത്തെ ചെല്ലിടാം ദേ
വവർണ്ണരേ! * കാലത്തേക്കാഞ്ഞിരുന്നീടിനായുസ്സുറേറമരിച്ചിട്ടു നിശ്ചയം
വിബുധന്മാരേ! മരിച്ചു പരവന്നിടാം * ഗന്ധർവ്വരേ! ഗമിച്ചാലുവാമുമായ്
മുനിമാരൊട്ടും ബന്ധുതമിന്ദ്രനാടുണ്ടാക്കീടുവിൻ സാമവാക്കിനാൽ *
വഞ്ചിക്കുകവെന്നു ഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിക്കുമതേവിധം മറക്കപ്പെട്ടവളുത്തിൽ
ശ്രദ്ധമാഞ്ഞ് ഞാൻ വന്നിട്ടിടാം * വിശ്വസ്തൻ ചൈവരിയേ ഇന്ദ്രൻ കൈപ്പ
ട്ടില്ല നൃമാം വഴി വിശ്വാസപാതകത്തേത്തൻ പിൻഭാഗത്താക്കിയിട്ടു
ന്നാൻ * എൻ സഹായത്തോടുകൂടി വളർത്താൻ മനനാതിട്ടു ശാന്താം
ചൈവരിയിൽ ശാസ്ത്രം ചെന്തോൻ പല്ലാരുദോഷവും * മരിച്ചു നൃപന്മാ
ന്മാലവർണ്ണൻ ശത്രുനാരിപ മഹാബലിയെ വഞ്ചിച്ചു പരമാകൃതിയ
യിന്നാൻ * മോഹിനി വേഷമാണെല്ലാ കൈത്തരയും ചതിച്ചതെ

ശിവാ, ഭഗവതീ, ദേവി, തവ ഭൂതിക്കുള്ളൊക്കയും * സ്തുതിച്ചുകേട്ടാശരണം
പ്രാപിക്കുകനിമിത്തമേ! സഹായം ചെയ്തിട്ടുനിങ്ങളൊക്കെ മഹാമായാ
യവരും * ആരാധിക്കുന്ന നാം സതപാത്രികയാം പരമേശ്വര! കാമമോ
ക്ഷയം കാമ്യ, കിട്ടാത്തൊരുകാമികൾക്കവരും * സേവിച്ചാദേവിയേതു
ദ്രുതവധു ക്ഷേപേരിൽ ഉവേരിയേ ആമായ, മോഹിനീ മോഹിപ്പിക്കുമു
ലാശിൽ വൃത്രനെ * അവൻ മോഹിതനായ് തീർന്നാൽ ഭവിക്കും സുഖസാ
ദ്ധ്യനായ് പരാംബിക പ്രസാദിച്ചാൽ സർവ്വവ്യസാധ്യമായിട്ടും * അല്ലെ
ന്നാകിലൊക്കെ ക്ഷമിക്കുക സിദ്ധി വേിച്ചിടം സർവ്വാനന്ദാമിയാണം ബാസ
ദ്യകാണകാരണാ * മൂലപ്രകൃതിയാം ലോകാംബയേ കേതിയൊടാക
യാൽ ഭജിപ്പിൻ സതപശ്ചാത്താപശ്ചിതനാശത്തിനമ്പരേ! * അയ്യായി
രംഭം സരണാൻ ചെല്ലേറെ ഘോരമാം മണം മധുക്കൈടലേപ്പണിഗ്ര
ഭിച്യേൻ നിമിത്തമേ! * പ്രസന്നയായാളദേവി ഞാനേരം സ്തുതി ചെയ്ത
യാൽ മോഹിപ്പിച്ചാൽ നെരുച്ചതിവിൽ ഞാൻ വയിച്ചതേ * മദമേ
ദന്നവീന്മൊരപ്പോൾ വഞ്ചിതരാകയാൽ അതു പോൽ ഭക്തിയായ് നി
ങ്ങളോദേവിയെ സ്തോവച്ചെയ്യവിൻ * കാശ്ച സാധ്യം നിശ്ചയമായ് അതു മ
വരവിണ്ണേ! പ്രഭുവോ വിഷ്ണുവോ ഭവം പരമപ്പെട്ടു വാനവർ * എന്തി
നാർ വിണ്മരം തിങ്ങു നാമേന്മയില്ലാത്തതിലായ ജപം ബ്രഹ്മാനന്തപരതും
ചെയ്യാർ ചിത്തമുണ്ടാ പർ * സ്തുതിച്ചാർ സ്തുതി സംഹാരകരിയാം ജഗ
ദംബയെ ഭക്തേഷു മേകും സദസാശ്ച ശ്രീനാശിനി ദേവിയെ *

മേന്മയ്ക്കു പറഞ്ഞു.

തോഷിക്കദേവി! യശഃ ഞ്ഞിമിത്തമേനീ! ക്ഷിക്ക, വൃത്രനൊടു
തൊറ്റുവർപ്പോരിലാഞ്ചേ! || ദീനാത്രിനാശനപരേ! പരവിത് സ്വരൂ
പേ! | നിൻ പാദപത്മമതു താൻ ഗന്ധിയെന്നുവന്നു | നീ സർവ്വവിശ്വജ
നനീ സതരക്കണക്കേ | പാലിക്കശത്രുയേമാണൊരുത്തരേയും || ഇ
ല്ലാംബ! നിന്നെ വാടിട്ടു ഗന്ധികളാണു | മെന്തെവിടുന്ന സുരതപ്തർ നിമി
ത്തമേനീ? || ഇതുകൂടാ നേരകളെല്ലാമൊഴിയിൽ നില്പാച്ചു | നിൻ കേന്ദ്ര
താൻ ധരിവി ഗതമന്ദവിച്ചു | സ്വപ്നം ത്രാമോഭവർ നടത്തുകയല്ല
കൂടും! | നന്നായ് കളിപ്പതു പാർ വെച്ചിട്ടു വെട്ടാൻ || മാതാവിൻ സ
ന്നദേവി യെല്ലിലുപാ | ലിക്കുന്നു, രീതിയിൽ വെച്ചു ദേവി! നീതാൻ ||
നിൻ പാദഭക്തി പിഴയറവർത്തമേലാഞ്ചേ! | ക്ഷിച്ചിടാത്തതിന്മ!

ഖേതു? കൃപാംബുരാശേ! || എൻസേവകൊണ്ടിവർമഹാപദമാണ്ടു,
 ഭക്തി ! ഓരൊസുഖാനുഭവസൗകര്യമാകുന്നതിൽത്താൻ || അർക്കത്തിൽ
 തല്ലിവരെയെന്നുനീതിയോ? നന്നായ്ക്കുന്നതന്തിവിടുകകണ്ട
 തിട്ട || നിൻസേവവിട്ടുസുഖലോഭ്യപര്യയിത്തേൾ || നീയൊക്കെ
 യയ്യുത്തേളിൽവന്നമുഖം || തേങ്ങക്കടലോടമതിവില്ല, നപോവ
 മായ്നി | കാരുണ്യമേറിയവളെന്നുനിന്നിടാത്തു? || നീപണ്ടുപോ
 രിലതിശക്തികലന്നതെന്തു? | തട്ടായിട്ടുംമഹിഷനേനിന്നിട്ടുതില്ലേ?
 തേങ്ങക്കടലോടമതി, യതിഭീതിജഗത്തിനേക || നീവൃത്തനേജനനി! ഓ
 ളുവയിട്ടിടാത്തു? ! ശുഭഭക്തന്തന്നെപ്പോലാണെന്നുനിന്നുതേൻ ||
 ചേൻമുഖമറസാരംമനതാരിനന്നാൽ || മത്തൻവെൽപ്രബലന
 ണ്നെന്നുവൃത്തനേയും | നീമോഹമകിനിന്നിടയാംബുരാശേ! || പാ
 ലിക്കുന്നീയമരണസുരൻനിമിത്തം | ഭൂവിട്ടുതിവടയവിചാലനായിട്ട
 ന || തൻശക്തികൊണ്ടമേഘമേഘമാറാ | നില്ലനൃനിതിഭൂത
 ത്തിലൊരുത്തനുംബ! || വൃത്തുപുഷ്പകഴുപ്പേയവണ്ണവാഴ്ത്തിൽ | ഭൂ
 മീക്കമഖ്വലനിൽനീശ്വാമയ്യവേഗം || നന്തേൽനാക്കിനിന്നിട്ടു
 കരേറുകല്ല | നാക്കിൽപതിക്കുമവനാനരകേ, കബളി || നീപോ
 രിലനുകളയച്ചുവിശുദ്ധരക്ഷി || കൊന്നിട്ടുതെന്തുനായയച്ചിതന്ന
 തിൽ || രക്ഷിച്ചിട്ടനാതികളെയുമംഗവത്തിൽ | നിന്നിട്ടു, വൃത്തനേ
 മേന്തുവയിട്ടിടാത്തു || നിൻപാദഭക്തരമരക്കഴലേകിട്ടന്നോ | നിപ്പാ
 പിയായരിപുന്നടെഭക്തനല്ല || നിൻഭക്തനായിട്ടുകിവിവിധമിയി
 വൻപീ | സ്ഥിപ്പിക്കുമോതപാദശ്രീതർക്കങ്ങളേതാൻ || പൂതൊട്ട
 തൊക്കെയുള്ളവാക്കിയതുംബ! നീതാൻ | നിൻപൂജയെങ്ങനെകഴിച്ചു?
 മന്ത്രമെല്ലാം || ഇന്ദ്രങ്ങളുംസകലവംപരശക്തിരൂപം | തന്മൂലമിൻ
 തവപത്തിൽനമസ്കരിക്കാം || സംസാരമാകകലിനിന്നൊക്കെപ്പലാം
 നിൻ | പാദഭക്തിമുഖമന്തർതന്നായു || മോഹാവികാരമന്തർ
 ഗവമന്തർകുത | നാമംസഭാകരുതിന്നു, ചിത്തതാരിൽ || വേദങ്ങ
 ലോക്കയമറിഞ്ഞൊരുതാജകന്മാർ | മോമത്തിൽനിന്നൊന്നിടാ
 ലിച്ചേന്തിട്ടു || സ്വാഹായിതെന്നമരതുപ്തിവരൻസ്വധായെ | നാ
 യിട്ടമല്ലിതഗണത്തിന്നുതപ്തിയേകാൻ || നീമേധ, കാന്തി, പുകഴാണോ
 രശാന്തിയെന്നീ | നീതന്നെബുദ്ധിവിശദതമകരീനക്ഷ || നീയിവിശ്
 തിയവിചാരിച്ചുഭക്ത | കേകന്നമുൻലക്ഷിപ്പുംകൃപാമുഖമേന്തം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വാണോരേവസ്തുതിച്ചപ്പോൾപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുദേവിയും സുരപാ
 സുന്ദരീസുന്ദാരേണങ്ങളുണിഞ്ഞവൾ * പാശാങ്കുശവരാഭിരിയാണുകൈ
 നാലൊക്കെത്തവൾ ശബ്ദിക്കുമണികൾ മേന്മകളുപ്പറമണിഞ്ഞ
 വൾ * വളയുപോദശരവുപുണ്ടുകോർലവാനിയാൾ ചെറുചന്ദ്രൻ
 ചേർന്നതായകിരീടത്താൽവിളങ്ങുവോൾ * മന്ദമാസപൂഷ്പമമമ
 വീര്യക്കണ്ണിയായവൾ വിൻമരപ്പൊന്തിൻശുഭനാളമ്പോൽനിറമുള്ള
 വൾ * രക്തവസ്ത്രപൂണ്ടുരക്തചന്ദനത്തേച്ചുസുന്ദരീ പ്രസാദസുമുഖീ
 ദേവീകുഞ്ഞാമസസാഗരാ * സർവ്വഗുണഭവേഷഃ ശ്യാസർവ്വഭൈതാ
 കരാപരാ സർവ്വജ്ഞാസർവ്വമൈശ്വര്യോസർവ്വാധിഷ്ഠാനപ്രഭാ * സ
 റ്വ്വഭവഭാഗതസംസിദ്ധാസച്ചിദാനന്ദപ്രിയായാ മുൻപിളഭൂവിന്ദയക്കുണ്ടു
 നമിച്ചാരുവരാക്കയും * നമിക്കുമവരോളത്തുകൾ ചെല്ലേണമച്ച
 വൾ.

ദേവന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

സുരക്ഷാഭംഗമുണ്ടാകാതെവരികിനോർമേകണം അവനീവിബു
 ധനോരേവിശ്വാസിക്കുന്നമട്ടിലായ് * അവനെക്കൊല്ലുവാനായുധത്തിലുംശ
 ക്തിനരുകണം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അപ്പോഴൊന്നുമെന്നോതിയബലവിടെത്താൻമറഞ്ഞുതേ സ്വഗൃഹ
 ത്തെക്കുപോയ് സന്തോഷത്തോടുകൂടിയൊക്കയും.

ശ്രീഭാഗവതം ആനന്ദസ്ഥം

ദേവവർദാനം

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ആറാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഇതുവരുംവാങ്ങിവാണോരോരുത്തപാധനമുറപ്പിച്ചും നല്ലവൃത്താത്ര
 മഘക്കാരാലോചിച്ചിട്ടുശേഷവും * ജപിക്കുകാന്തിയോക്കൊത്തിട്ടവ
 നേക്കുണ്ടിതിലായ് ഭക്ഷിക്കുംസുരരേണുരാകുളതോലോകൃമെന്ന
 പോൽ * വൃത്രൻ ചാരത്തുവെന്നോരീമുനിമാരിഷ്ടമാംമൊഴി വാനോർ
 തൻകാൽസിദ്ധിക്കുരസമാമ് സാമരീതിയായ്.

ഭക്തികൾ പറഞ്ഞു.

വൃത! വൃത! മഹാത്മാവേ! സർവ്വലോകഭയങ്കര! നിന്നാൽ ബ്രഹ്മാ
 ണ്യമഖിലം വ്യാപിക്കപ്പെട്ടതില്ലയോ? * ഇന്ദ്രനോട് നിനക്കുള്ള വൈരം
 സുഖവിനാശനം ഓഖവും ചിന്തയുരണ്ടുപേക്കു വേദിക്കുമേറ്റവും *
 സുഖമായ നീയുറങ്ങുന്നില്ലതുപോൽ തന്നെയിന്ദ്രനും ചിന്താത്തരായിട്ട്
 സ്തോത്വശതഭീതിഭവിക്കയാൽ * ബഹുകാലം നിങ്ങൾ തമ്മിൽ യുദ്ധം
 ചെയ്തുകഴിച്ചതേ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നല്ലോ ദോഷാഭിമാനശ്ചര്യം *
 ലോകനീതിസുഖം കൈക്കൊള്ളണം ഓഖത്തെ വിട്ടുതാൻ വൈരിയുള്ള
 വന്നാകയില്ല സൗഖ്യമസംശയം * പോരിൽ സകലിയെഴുത്തുർ
 കൊണ്ടാടുന്ന രണത്തിനേ ഇല്ലിന്ദ്രിയാത്മം പോക്കുന്നൊരതത്രം ഗാഢ
 പണ്ഡിതർ * പോർ ചെയ്യാലാപുക്കുളാലും പിന്നെ നൂഗശരങ്ങളാൽ
 ജയം പോരിൽ സംശയം താൻ നിശ്ചയം ബാണതാവനം * ദൈവധീന
 ത്തിലീവിശ്വാസം നോവിയുമാവിധം ദൈവധീനത്തിലെ നോത്തുയ
 ലുടഞ്ചെയ്യാത്തൊരിക്കലും * കാലത്തിൽ കളിയുണവുണ്ണാതാൻ തല്ലശ
 യിക്കയും ശൂന്യചെയ്തയുളോളം തിസ്സംസാരസുഖപ്രദം * ബാണവൃ
 ഷ്ടിയേനൽ കമഗ്രമായ് വധഗമേറ്റിടം പോരിലെത്തുസുഖം ശതവി
 ന്നസൗഖ്യത്തെ യെകിടം * പോരിൽ മരിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗലോകപ്രാപ്തിയു
 ണ്ടായിട്ടും ദ്രവ്യം എന്നർത്ഥമില്ലാച്ചതിവാക്കാ, രണപ്രേരണത്തിനായ് *
 മുറിഞ്ഞുടൽ കാക്കുകാടനാടിയാൽ ഓഖമാണുപിൻ ഏതുമുഖൻ കൊത
 ച്ചീടും സ്വർഗ്ഗലോകസുഖത്തിന്ന * സഖ്യം നിനക്കിന്ദ്രനോടു കൂടിയുണ്ടാ
 കണം സഭാ എന്നാൽ നിനക്കിന്ദ്രനും സുഖമാകാകുമെപ്പഴം * മുനി
 ചാർത്തുണ്ടു ഗന്ധർവ്വന്മാരും വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്കു വൈരം തീ
 നെന്നാൽ സുഖമായി വരിച്ചിടം * രാത്രിയും പകലും നിങ്ങൾക്കു ഘോര
 മാംപോരു ചെയ്യുകിൽ പീഡയുണ്ടാം മുനിനരഗന്ധർവ്വർക്കിന്നരക്കുമേ *
 ശാന്തികാമർക്കു വേണ്ടിട്ടാശിക്കുന്നതെങ്ങും സഖ്യവും ഇന്ദ്രൻ നിയമ
 നികളം സുഖപ്രാപിച്ചിടം ധം * മദ്യസ്ഥർത്തെങ്ങും നിങ്ങൾക്കു വൃത!
 സഖ്യം നടത്തുവാൻ യോജിപ്പിക്കാമിച്ഛുപോലെ സത്യഞ്ചെയ്തിട്ടു നിങ്ങ
 ളേ * നീചൊല്ലുമ്പോൽ നിൻറ മുൻപിൽ സത്യം ചെയ്തിട്ടു വാസവൻ
 നിൻ മനസ്സിന്നു സന്തോഷമുണ്ടാക്കീടമ സംശയം * സത്യധാരാഭ്രമിദ്ര
 ഡം സത്യത്താൽ താൻ ദിവാകരൻ തപിക്കുന്നതു കാലമ്പോൽ സത്യ
 ണ്ണൽ കാറ്ററിപ്പിച്ചും * സത്യം കൊണ്ടാണതിരിനേലം ലിച്ഛിക്കാത്തത

ബ്ബിയും സത്യാകൊണ്ടതിനാൽ സംഖ്യനീങ്ങുകകിന്നതിനെ സമ്പ്രദായം * കിടപ്പിരിപ്പും ചെന്നാവാം ജലക്രിഡയുമുണ്ടെന്ന സഖ്യാചെയ്തിട്ടുകാൽക്കുളനും നീങ്ങുക നടത്തുവിൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

മുനിമാർവാക്കുകേട്ടോതിയവരോടായിവൃത്രനും: 'പുഷ്പന്മാർ ഭഗവാന്മാരായ പക്ഷേ മുമ്പിശ്വര * ഒരിക്കലും വ്യാജമോ തുകില്ലനീങ്ങുളതും ദ്രവം സദാചാരം ശാന്തൻ നീങ്ങുക വ്യാജമെന്ന തറഞ്ഞിടാ * മൃഗം, കള്ളൻ, വൈരി, വിടൻ, നിർജ്ജപൻ, കീഴ്ത്തിയ റവൻ അവനോടൊത്തു മതിമാൻ സഖ്യാചെയ്തു തന്നെ മേ * ഓഷ്ഠൻ, കാമി, ഭരമാചാരൻ, നിർജ്ജപൻ, ബ്രഹ്മമാവിവൻ ഈ വിധക്കാരനേ വിശ്വസിച്ചീടരുതെരിക്കലും * യോഗ്യന്മാർ നീങ്ങുളല്ലാരുമെന്നും സദ്യുത്തരായവർ ശാന്തം കൊണ്ടറിയാകളു നാരണ്ണാധുക്കളാകയാൽ'.

മുനിമാർ പറഞ്ഞു.

നല്ലതോ ചീത്തയോ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടേ ജിഹ്വയും ദ്രോഹമെന്നും ടിലാമുഴനെ വൃണ്ണസുഖമാണ്ടിടും * വിശ്വാസപാതകമെന്നു നോക്കുന്നതിൽ പതിച്ചിടും വിശ്വാസപാതകൻ ദേവം പ്രാപിക്കാരുതായില്ലതിൽ * വിശ്വാസപാതകം, മിത്രദ്രോഹം, ബ്രാഹ്മണർക്കു നേർവധം മദ്യപാനമതും ചെയ്തോക്കില്ലവയ്യുപതിക്രിയാ * നിന്നിപ്പോഴോളമുള്ള സത്യാചെയ്ത കസവുത്തന്നാഭവാൻ അസ്സത്യാകൊണ്ടുതാൻ ചെട്ടിനീങ്ങുകകിന്നവരില്ലയോ?.

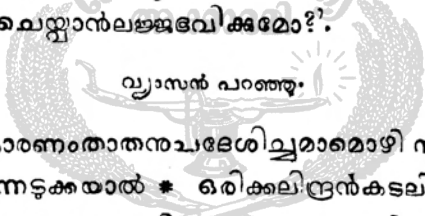
പുത്രൻ പറഞ്ഞു.

വജ്രം, കല്പം, മരം, ശുക്ലം, നന്നത്തതിവകൊണ്ടുതാൻ പകലും രാത്രിയുടേ ദേവന്ദ്രനും വാനോക്കു ശരണവും * അവദ്വനാകണ്ഠോഷ്ണമാസായുള്ള മുനീന്ദ്രൻ. ബേധം, ചിത്രം, സദിസ്സനധി, പേശാമരവുമായി യതിലായ്.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അവൃണ്ണാതാനെന്നു ഷിമാരവനോടോതി സാദരം വരുത്തിട്ടിന്ദ്രനേ സത്യാകേരപ്പിച്ചാരുടനേയവർ * സന്തോഷത്തോടാണു ചിട്ടാനവിടെ ഭൂപനായകൻ അഗ്നിയസാക്ഷിയായ് വച്ചാ മുനിമാർ തന്റെ മുൻപിലായ് * ഇന്ദ്രവാക്കുകളാൽ വിശ്വാസിയായ് വൃത്രനെപ്പോഴേ സഹവാസമെന്നു ശക്തിനോടു സുവിനോപ്പമായ് * ചിലപ്പോൾ നന്ദനത്തി

കൽഗന്ധമാനമാണ്ടുമേ ചിലപ്പോഴുണ്ണിതീരത്തുസഞ്ചരിച്ചാരവർമു
 ഓ * ഇവയണ്ണുസന്ധിചെയ്തപ്പോൾമോദിച്ചാൻവൃത്രനേററവും ഇദ്ദേ
 ണുവയമിച്ഛിച്ചുവിത്തിച്ചാനതിനായ്വഴി * തരന്നോക്കീട്ടുദഃഖിച്ചാന
 തിനായവനേററവും ഇവയണ്ണുചിന്തയോടിന്ദ്രനൊട്ടുകാലംകഴിഞ്ഞു
 പോയ് * ക്രൂരനാമവനെന്നാച്ഛിശ്വസിച്ചുണ്ടുവൃത്രനും സത്യത്തിൽ
 പിന്നെയീമട്ടിൽകഴിഞ്ഞതാനമാണ്ടുകൾ * ഇന്ദ്രനുംവൃത്രനേക്കൊൽ
 വാനാലോചിച്ചാൻപായവും തപഃജ്ഞാവിന്ദ്രനിൽവിശ്വസ്തൻസത്യനോ
 ടോതിയേകദഃ*വൃത്ര!പുത്ര!മഹാത്മാവേ!കേൾക്കുകൻഹിതമാംമൊ
 ഴി വൈരമുള്ളിന്ദ്രനേനീയുച്ഛിശ്വസിക്കരുതൊട്ടുമേ * നിന്നോടിന്ദ്രന
 ണ്ടുവൈരമസുയാനിധിയാണവൻ പരദഃഖപ്രിയൻലോഭമെത്തൻഭേ
 ഷിച്ചിടുന്നവൻ * പരദാമരതൻപാപശീലൻവഞ്ചനചെയ്തവൻ തരം
 ദനാക്കീട്ടുദ്രോഹിപ്പോൻമായാചീദമഗവിതൻ * വയറിൽചെന്നമാ
 താവിൻഗർഭമഴായ്നരുകിനാൻ കാഞ്ഞിടുംകൂസലില്ലാതേഴുമേഴേഴ
 താക്കിനാൻ * ഒരിക്കലുമതിന്ദ്രമവനേവിശ്വസിക്കാലോ പാപഞ്ച
 ണ്ശ്ലോനപിന്നീട്ചെയ്യാൻലജ്ജഭവിക്കുമോ?'

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏകംസകാരണംതാതന്മാലേശിച്ചാമൊഴി സ്വീകരിച്ചില്ലെൻ
 വൃത്രൻമരണാവനാടുകയാൽ * ഒരിക്കലിന്ദ്രൻകടലിൻതീരത്തായ്ക്ക
 ണുവൃത്രനെ യേകുമുറ്റത്തത്തിൽസന്ധ്യാകാലത്തിലങ്ങനേ * ബ്രഹ്മാ
 വിൻവരേനത്തേജോത്തിട്ടടനവാസവൻ രാത്രിയല്ലല്ലപകലുംരേതദ്ര
 സന്ധ്യയിതാകയാൽ * ബലമായ്ഞാൻവധിക്കേണമിവനേയില്ലസംശ
 രം സമയോചിതമായ്വിനാൻവിജനത്തിങ്കലേകനായ് * ഏനോത്തു
 ജ്ജിതവിചാരിച്ചാൻനിത്യനുള്ള വിഷ്ണുവേ ആരംകാണാതെയവിടെ
 യെത്തിനാൻഭഗവാൻഹരി * വർഷത്തിങ്കൽപ്രവേശിച്ചവസിച്ചാനജ്ഞ
 നാർദ്ദനൻ ഇന്ദ്രൻവൃത്രവധത്തിന്നുവേഗമപ്പോൾനിനച്ചതേ *
 ദേവദാസവരാലെന്നമജേനനിവനേരവേ ഞാൻവധിക്കുന്നതെവണ്ണ
 മെന്നോത്താൻദേവന്ദ്രായകൻ * വഞ്ചിച്ചീശകതനേയിന്നുഞാൻവധി
 ച്ചില്ലതെങ്കിലോ ശ്രേയസ്സിനിക്കൊട്ടുമുണ്ടാക്കുപിശുനുമിതിതമായ് *
 മലപോലാഴിയിൽകണ്ടാനടനേപതയേയവൻ നാണത്തുശ്ശാഷ്ടവുമ
 ല്ലിതുമസ്യവുമല്ലതാൻ * ആവെള്ളത്തിൻപതയമുൻകളിയിട്ടെട്ട

തുടൻ അതിഭക്ത്യാമഹാമായാഭവിതേച്ചിന്തചെയ്തതേ * മിന്തിച്ച
 പോളാക്കിംബ, തന്നംശപതയിങ്കലായ് വിഷ്ണുവോടൊത്തവഭൂതേ
 പ്ലതയാൽമുടിനാളവർ * പതമുടിതവഭൂതേതിന്ദ്രൻവിദാനവൻക
 ലായ് പെട്ടെനവഭൂമറുജ്ജ്വാലദ്രിപാൽനിപതിച്ചവൻ * വൃതൻ
 നിമതനായപ്പോർതോഷിച്ചാൻഭവനായകൻ മുനിമാരിന്ദ്രനേയോ
 രോസ്തോതുംചൊല്ലിച്ചകഴ്ന്നാൻ * ശത്രുവെക്കൊന്നമ്പരോളംചേന്നി
 ന്ദ്രനതിയുഷ്ടനായ് വൈരിനാശേപ്രസാദിച്ചഭേവിതേവുജചെയ്തതേ *
 പ്രസാദിച്ചിടയുഞ്ചെയ്താനോരോസ്തോതുംമൂലമായ് ഭേവിപ്രാസാ
 ദമുണ്ടാക്കിമിന്ദ്രനാനന്ദനത്തിലായ് * സ്ഥാപിച്ചാൻപത്മരാഗത്താൽ
 ഭേവീബിംബവുമായതിൽ മൂന്നകാലത്തിലുംവുജചെയ്താർവാനവരൊ
 ക്കയും * അന്നതൊട്ടമർക്കംബകലദൈവവുമായിതേ ത്രൈലോക്യനാ
 മൻമരമേയുപൂർച്ചമാധിപൻ * ഭേവദ്രോമിമഹാവിരൻവൃതൻ
 നിമതനാകവേ തുടമായ്കാററടിച്ചെല്ലാവാനോരുംമോദമാണ്ടതേ *
 യക്ഷകിന്നരഗന്ധർവാക്ഷസന്മാരുമങ്ങനേ വൃതനേവംഭേവിപ്രവേശി
 ച്ചതാംപതകൊണ്ടുതേ * അവരുംമോമിപ്പിക്കുകണ്ടുഹമനനായിന്ദ്ര
 നാൽക്കുനം വൃതമന്ത്രിമിതെന്നോളംമതിനാൽഭേവിതേഭവി ഇ
 ന്ദ്രൻധിക്കയാലിന്ദ്രൻകൊന്നവെനുംകഥിച്ചിടം.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം അംഗസ്തവം:

വൃതസ്മരവയം

ആമത്യം

—o—

ഏഴാമദ്ധ്യായം

—o—

വൃതസ്മരവയം.

വൃതൻവിനയകുണ്ഠിപ്പേവെ എപ്പുകിനാൻമരി അവനെക്കൊ
 ന്നഭീമുലംമനശ്ശങ്കയാടിന്ദ്രനും * ഭയസംതൃസ്തനായ് സപഗ്ദ്ധലോകത്തി
 കൽഗമിച്ചുത വൃതൻമർക്കവേദീത്വാഭിചാർമുനിചന്ദ്രനും * വ
 ണിപ്പിച്ചുവൃതനനാംകർമ്മതേനോരുപാതകം മനിശബ്ദനിഷ്ഠവ
 മായിന്ദ്രനാടുജ്ജ്വാലയാൽ * നാമൊല്ലിപ്പല്ലായ്വൃത നിന്ദ്രനേവ
 ശ്വേദിച്ചതും വിശ്വസ്ഥാതിഭക്തന്മാണ്ടുനാമുവിശ്വാസപാതകം *
 കഷ്ടമിമതാണുപമനന്മാപാപകാരണം വ്യാജചെയ്തിസതതാ

ലവനേനാംചതിക്കയാൽ * മന്ത്രിപ്പോൻബുദ്ധിചൊല്ലുന്നോൻപാപം
 ചെയ്തിച്ചിടുന്നവൻ പക്ഷപാതിയുമാണിന്ദ്രൻനന്ദനംപാപംഭൂജിച്ചിടും *
 ദേവേന്ദ്രനസഹായിപ്പാൻവിഷ്ണുവുമെയ്യുപാതകം അസ്സുതപമുന്തിയും
 വജ്രമാണ്ടുവൃത്രനെവീഴ്ത്തിനാൻ * നൂനംസപാത്മപരൻപ്രാണീപാപ
 ത്തിൽഭൂമരറവൻ ഇന്ദ്രാനാടൊത്തുഹരിയുംചെയ്താൻവലിയഭയ്കൃ
 തം * പുരുഷാത്മങ്ങളിൽരണ്ടേയുള്ളൂരണ്ടുനശിച്ചുപോയ് മൂന്നുലോക
 ത്തുമദ്ധ്യമോക്ഷങ്ങൾമുൾപ്പെടുത്തായ് * അത്മകാമങ്ങളെല്ലാക്കുംസ
 മന്തങ്ങൾപ്രിയങ്ങളും ഇല്ലാത്തായത്വാഗ്ദാനംവൻപക്ഷേപംഭൂതാൻ
 ദ്രവം * പിതനായംപിതനായുംഭൂവിച്ചേവമാമുനിവയ്ക്കും പോയാല
 സാഹമില്ലാതെഭൂമിത്തൊടൊത്തുമങ്ങളിൽ * തപശ്ചാവിന്ദ്രൻ,തൻസു
 തനേനിഗ്രഹിച്ചെന്നുകേൾക്കയാൽ കരഞ്ഞാനതിഭൂമിത്തൊടപിന്നീ
 ടാലസ്വമാണ്ടതേ * വൃത്രൻവീണൊരുദിക്കിൽപോയ്കണ്ടാനവനെയ
 ണ്ണേന സംസ്കാരവിധിപോൽചെയ്താൻപരലോകത്തിനായവൻ * ക
 ളിച്ചവന്തപ്പിച്ചശേഷക്രിയകൾചെയ്യുടൻ ശപിച്ചുഭൂമിയായ്മിത്ര
 ദ്രോഹിയപ്പാപ്തിന്ദ്രനേ: * 'സത്യാകൊണ്ടുചതിച്ചെൻപുത്രനേരയ
 ണ്ണെനൊന്നൊന്നൊന്നു അതുപോലിന്ദ്രനാദാകംവൻഭൂമിയൊന്നൊന്നിന്ദ്ര
 തം' * എന്നിന്ദ്രനേശപിച്ചിട്ടുതപശ്ചാശോകത്തൊടൊത്തുടൻ ഭേദ
 വിൻശിഖരത്തിൽപോയ്ഘോരമായിത്തരച്ചിട്ടുതേ.

ജനമർജയൻ പറഞ്ഞു.

വൃത്രനെക്കൊന്നുദേവേന്ദ്രനെന്തവസ്ഥയെയാണ്ടുതേ? സുഖമോ
 ഭൂമിയോമുൻപേ?ചൊല്ലെനിക്കുതന്നീമുനെ!

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ചോദിക്കുന്നെന്തുനീഭൂപ!നിനക്കെന്താണസംശയം നിശ്ചയ
 ന്താൻഭൂജിക്കേണംചെയ്തുകമംശുഭാശുഭം * ബലവാതൊടുബലനൊ
 സപല്ലമോബഹുവോഹൃപ! ദേവാസുരനന്മാരുംചെയ്തുകമംഭൂജിക്ക
 ണം * വൃത്രനെക്കൊന്നൊരിന്ദ്രനിബുദ്ധിചൊന്നതുമായവൻ സഹായ
 മായ്ലവേശിച്ചാൻവജ്രത്തിങ്കലുമാനവൻ * ആപത്തിങ്കൽസഹായി
 ചിലൊട്ടുമാമധ്യസുനൻ സമയത്തിൽസഹായിക്കാലോകത്തിലൊരുബ
 സ്സുവുഃ * ദൈവത്തിൻവിപരീതത്തിൽസഹായിക്കില്ലൊരുത്തരും പി
 താമാതാസോദരനുഭോക്തൃയുനരപാലക! * ഭൂതൃന്മാമിത്രവൃന്തനിൽനിന്ന
 ണ്ണൊയൊരുപുത്രനും പ്രതികൂലംദൈവമെന്നാലാരുമില്ലസഹായമായ് *

പാപപുണ്യാഭിച്ഛിദാൻചെയ്തവൻതന്നെയെന്നുമേ എല്ലാത്തരം
നൈക്കാനുപോത്നിസ്തേജസ്സായ് വൃഷാ * ബ്രഹ്മമാവെന്നതി
നിമ്നാഭനസ്സരരാക്കയും സത്യാചെയ്തിട്ടെവൻസത്യവാക്കുചൊല്ലീ
ട്ടനന്തരം * വിശ്വസ്തനായ് ബന്ധുവായമനിയെനിഗ്രഹിച്ചിടും? സുധ
മയതന്നദനത്തിൽഗന്ധവ്യഭക്തചെയ്തയിൽ * എല്ലായിടത്തുമക്കാ
ശ്ചാവിസ്തരിക്കുന്നതില്ലയോ? വത്രനേക്കാലുവാനിന്ദ്രൻചെയ്തതെന്താ
രുപാതകം * ചതിച്ചമനിമാർച്ചാവിശ്വസിപ്പിച്ചവ്യാജമായ് വേദപ്ര
മാണവുംവിട്ടുകൈക്കൊണ്ടാൻബുദ്ധർതൽമതം * സാഹസത്താൽച
തീച്ചിട്ടിശ്വരവനിഗ്രഹിക്കയാൽ വാക്കുചൊല്ലീട്ടേതാരുത്തൻചെയ്തീ
ടുംവിപരീതമായ് * ഇന്ദ്രൻവിഷ്ണുവല്ലാതീവൃത്രനെക്കൊന്നരീതിയായ്
ഉണ്ടായിവണ്ണവുമറുസമാജങ്ങളിൽവാത്തകൾ * തൻകീർത്തിഹാന
തായോരോവാത്സുകൾകേട്ടിത്രനും ലോകത്തിൽകീർത്തിയില്ലാതായ്
വഴിയിൽസഞ്ചരിക്കവെ * വൈരികളെചിരിച്ചെന്നാലവൻജീവിച്ചുകിം
ഫലം? പരിച്ഛാൻകീർത്തിനാശത്താലിന്ദ്രമൃഗൻഗ്രഹോത്തമൻ * ച
ണ്ഡമാൻവിഷ്ണുനീനീട്ടിപ്പാപിരീതിരക്കുമോ അല്ലാപരായിതാം
ഭൂപൻപതിച്ചില്ലതന്മാരിയും * നൃപൻകുടമായ്തീന്നാൻപതി
നെട്ടയനങ്ങളിൽ ഭൂതപിൻപതിതൻകണ്ഠമുറിച്ചാൻഭഗവാൻഹരി *
ജനിച്ഛാബ്രഹ്മശാപത്താൽമണ്ഡാപിപശുരോനിയിൽ വിഷ്ണുവരമന
നായിട്ടുചാടിപ്പാൻബഹിരൻഗുഹ * ചെന്നാൻ,വേദനയെന്തുദുഃഖ
മാളന്തുപാപിയാന്നരൻ രാമനുംവനവാസത്തിൽസീതവേർപെട്ടമുല
മായ് * പ്രാപിച്ചാനേററവുദുഃഖംഭൂതശാപത്തിനാൽഗൃപ! അതു
പോലിന്ദ്രൻബ്രഹ്മമത്തിയാലാണ്ടവനഭയം * പ്രാപിച്ചില്ലസുഖംസി
ദ്ധിനെല്ലാംവേരുഗൃഹത്തിലും ചോർച്ചിന്ദ്രാണി,സഭയിൽചേരാതത്വ
നദുഃഖായ് * മന്ദനായ ഭീതനായ്ബോധമറുകണ്ടമ്പൻകോക്കി
ടായ്: 'ഭയാൽനിന്നിന്നതെന്തു?ഘോരൻനിൻവൈരിനഷ്ടനായ് *
മിന്നയെന്നുനിനക്കിന്നവൈരിമരഭൂത!വല്ലഭ! ഭീഷ്മശാസേനദുഃഖിപ്പ
തെന്തുപ്രാപ്തതന്നെന്തപായ് * ബലവൻശത്രുവില്ലനൂൻനിടുവിക്കുന്ന
തെന്തിനായ്',

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

ശക്തൻവെർത്തിക്കില്ലസുഖംശാന്തിയുമില്ലമേ ബ്രഹ്മഹത്യാ
ജയമുലംപിരിയുന്ദുഗ്ഗൃഹത്തിലും * നന്ദനാഭ്യാനമുതുംഗ്ഗുഹവംസു

ചമല്ലമേ ഗന്ധവർത്തൻപാട്ടുമല്ലാസ്സുകൾതന്നെയാട്ടവും * നീയുണ്ടേ
 വസ്ത്രീകൾമറുമേകുന്നില്ലസുഖംമമ കല്പവൃക്ഷംകൊടുത്തേൻവരുമല്ലസു
 വപ്രദം * ചെമ്പുതന്തെങ്ങുപോകേണ്ടതല്ലെന്നിഷ്ടസുഖവേദം എ
 നുള്ള വിത്തായതുകാണേ.സുഖമില്ലുള്ളിലൊട്ടുമേ.

പ്രാസനം പറഞ്ഞു.

എറെബ്ബേനപ്രിയയോടിയോരീട്ടസ്സുരായിപൻ മന്ദൻതൻ
 ശ്രമവുംവിട്ടുപോയാൻമനസ്സമെന്നതിൽ * ഭൂമിയായ്പരമനാജ്ഞ
 ത്തിൽപ്രവേശിച്ചാൻഭയാത്തനായ് പാപങ്ങളൊക്കെമടക്കപ്പെട്ടെന്നറി
 ഞ്ഞില്ലവാസവൻ * ഗ്രഹങ്ങൾവാഴ്വേ,വെള്ളത്തിൽചരിക്കുന്നപാ
 വുപോൽ സഹായമെന്തേപോയിരുന്നെങ്കീഴ്ന്നിട്ടിട്ടിതിമിത്തായ് *
 ബ്രഹ്മമന്തരിത്രമുല,മിത്രനില്ലാത്തയാകവെ മിത്താതുരന്മാരായ് വാ
 നോരുണ്ടായ് ഓർല്ലക്ഷണങ്ങളും * ജ്ഞിമാർ,സിദ്ധർ,ഗന്ധർവ്വന്മാരും
 ററംഭയാത്തരായ് രാജാവെന്തേജഗത്തെല്ലാമാപത്തുണ്ടായ് നിറഞ്ഞു
 ഭൂത * മഴയില്ലാതെയുംതീർന്നുനശിച്ചുപോയൊക്കെയും ഒഴുകാതായ് ന
 ദികളുണ്ടാക്കിപ്പോയ് സാസ്സുകൾ * രാജാവില്ലാരിവിധത്തിൽവന്നി
 ട്,വികളുമ്പരം ചെലോമിച്ചാനന്ദപ്രസന്നനായ് നോക്കിനാർ *
 അവൻധർമ്മിപ്പനനാലുംവിഷയാസക്തനായതിൽ മാതൃബാണത്തറ
 ചിട്ടാരജസ്സിന്റേകരുത്തിനാൽ * അസ്സംസ്ത്രീകളോടൊത്താനന്ദന
 ത്തിൽകളിച്ചവൻ ഇന്നുനിതർഗ്ഗണകേട്ടുകാമിച്ചവളൊയാത്രപൻ *
 ചോദിച്ചു ചികളോടൊന്നിട്രാണീരിങ്ങവരായ് തും നീലിരാജനീങ്ങളു
 മായെന്നോവാസവനാക്കവേ * എന്നൊസ്സുവിശ്വവാനിന്ദ്രാണീയേനിങ്ങ
 ഉയക്കുവിൻ ജ്ഞിമാർസുരരണിത്വംചെന്താനോക്കു ലിലൻപ്രിയം *
 ദേവന്മാക്കിന്ദ്രനിന്നീത്താൻലോകങ്ങൾക്കീശനാണേ എൻഗൃഹത്തിങ്ക
 ലിന്ദ്രാണീവരട്ടേനിന്ദവേഗമായ് * എന്നവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടാവാനോരും
 മുനിമാരും ദേവത്തോടോപാസ്മനിച്ച് ടിന്ദ്രാണിയൊടുമൊല്ലി
 നാർ * 'ഇന്ദ്രപത്നി!ദേവാധാരൻനന്ദപ്രസന്നനീനിലാശയാ കോലിച്ചയ
 യ്ക്കശമിയേയെന്നെത്തങ്ങളോടോതിനാൻ * അവൻകീഴാട്തെങ്ങൊ
 ചെമ്പുതന്തെങ്ങുതപുകൊടുക്കുമായ് അതുകേട്ടോതിന്ദ്രവോടിന്ദ്രാണീ
 യഴലാണ്ടുടൻ * ഇരോ!നീയെന്നെക്കുറിക്കുകത്രയിക്കുന്നെന്നൊത്താൻ.

പ്രാസനം പറഞ്ഞു.

പാപിയാനന്ദപ്രസന്നനാപെടിച്ചിട്ടുനാൻ തുടർ പണ്ടുള്ള

ധർമ്മവിട്ടിന്നനിന്നൊന്നേകകിലല്ലടോ! * ആത്മയായാത്രയിക്കു
 വോളപേക്കിക്കുന്നരാധമൻ നരകത്തിങ്കൽവീണീടുംദ്രവമാചന്ദ്രതാ
 കം * സപസ്ഥായായ് വാഴുന്നിന്നൊന്നപേക്കിക്കിലല്ലാരികളും.

ശ്രീഭേദീഭാഗവതം ആറാംസ്കന്ധം

നന്ദാഷ്ടമിഭാഗം

ഏഴാമദ്ധ്യായം

—

ഏട്ടാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

നന്ദാഷ്ടമകേട്ടുതവേനവരപോയാശ്രയിച്ചതായ് മാരമാലാ
 ഞ്ജകോപിച്ചാൻബുധസ്സതിയൊടായവൻ * സുരന്മാരോടുംചാൻ
 ഞാൻവ്യാഴത്തനിഗ്രഹിച്ചിടും അവൻഗ്രഹത്തിൽശവിയേരക്കിക്ക
 ഒന്നുന്നുകേട്ടൊൻ * ഏവംകോപിക്കുമവനെക്കണ്ടിട്ടുന്വർമ്മനീന്ദ്രരം
 ഘോരൻനഹുഷനോടപ്പോൾസാമവാക്കരവയ്ക്കേത * കോപംകളക
 രാജേന്ദ്രവിടുകിപ്പാപബുദ്ധിയും നിന്ദിക്കന്തയർശാസ്ത്രംപരസ്രീഗമ
 നത്തിന്നേ * സഭാപതിവ്രതയവരജീവിക്കുന്നവരകാന്തനും പിന്നെയ
 ന്നനെയെമ്മട്ടസ്സതിയാരപരിയാക്കിടും * ത്രിലോകേശൻനീയുമി
 പ്പോൾധർമ്മശാസിപ്പവൻവിഭോ! അധർമ്മമെന്തിൽനിൻതുല്യൻ,
 ശിക്ഷപ്രജകൾദ്രവം * പ്രഭവെന്നംസഭാധാരരക്കിച്ചിട്ടാചരിക്കണം
 ഇന്ദ്രാണിക്കൊത്തനേകംപേർവാഴുന്നസുരവേശ്യകൾ * ഗ്രാഗാരകാര
 ണാസ്തേഹമെന്നരച്ചാർമഹത്തുകൾ ബാലാജിരാജമെന്തും വ്യാധാരസ
 മില്ലാതെവന്നിടും * രണ്ടാൾക്കുമൊരുപോൽസ്തേഹമുണ്ടെങ്കിൽപാ
 ത്മിവോത്തമ! സുഖസംപത്തിണ്ടാൾക്കുമൊരുമത്തുഭവിച്ചിടും * അതു
 കൊണ്ടീപരസ്രീയിലുജ്ജാശയെചെടിഞ്ഞുപൻ സൽബുദ്ധിയാകനല്ലി
 രൂപത്തെസപീകരിച്ചനീ * പാപത്താൽവൃദ്ധിയില്ലാതാംപുണ്യത്താൽ
 വൃദ്ധിയേറിടും പാപത്തെവിട്ടാകയാൽനിപുണ്യത്തിൽബുദ്ധിചെക്കുക.

നന്ദാഷ്ടമപറഞ്ഞു.

വ്യാഴത്തിൻഭാഗ്യയേചന്ദ്രനിന്ദ്രൻഗൗരതമപതിയേ പ്രാപിച്ചു
 പ്പോൾനിങ്ങളെല്ലാമെങ്ങുപോയിനിമിന്ദാശ്വര! * അന്യന്മാർക്കുപദേശി
 പ്പാൻ നരരെല്ലാംസമർത്ഥൻ ദല്ലഭതാനുംചരിക്കുമുപദോഷാവതാ
 നരൻ * നീക്കൾക്കുനല്ലിച്ചമെന്നാലെന്തിൽചേരട്ടെയല്ലവി ഏനാക്ക

വരക്കുതിസുഖംഭവിച്ചീടുന്നിവിന്ദരേ! * തോഷിക്കില്ലമറച്ചീത്താൻ
സത്യംതാൻചൊല്ലിടുന്നതേ നീതിയാലോബലംകൊണ്ടൊവരുതുകവ
രേക്ഷണം * എന്നവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടാമന്മാരുമമർത്ത്യം കാമിയാമാന
ഹൃഷ്ണോഭോതിനാരതിഭീതരായ് * 'നിൻചാരതവളെക്കൊണ്ടുവന്നീ
ടാനല്ലവാക്കിനാൽ എന്നുചൊല്ലിടുന്പോയാർഗുരവിൻറഗൃഹ
ത്തിനായ്.'

വ്യസേൻപറഞ്ഞു.

വ്യാഴത്തെക്കണ്ടുഭേവവന്മാർതൊഴുതുകൊണ്ടുചൊല്ലിനാർ: 'ഇ
ന്ദ്രാണിനിഗൃഹത്തിങ്കൽവാഴുന്നെന്നറിയുന്നതേ * തരണംനഹൃഷ്ണാ
യിട്ടവളെയിന്ദ്രനാണവൻ പതിയായവനെക്കൊക്കെക്കൊള്ളു ദൈവീവരവ
ണ്ണിനീ' * ആകൂരവാക്കുകേട്ടിട്ടസ്സരഭോഭോതിനാനഗുരവ്: 'സതിയായോ
ളാശ്രയിച്ചോളവളേത്താൻചെടിഞ്ഞിടാ'.

കോന്മാരപറഞ്ഞു.

മറുപായംചെയ്യുകെന്നുലിനവൻതുഷ്ണാകവാൻ അല്ലെങ്കി
ലക്ഷോപയുക്തൻതന്നേസേവിക്കുവാൻപണി.

ഗുരവറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രാണിയവിടെച്ചെന്നുവഞ്ചിച്ചിട്ടെവാക്കിനാൽ കാന്തൻതു
തിയറിഞ്ഞരേണുസേവിക്കാമെന്നുസത്യവും * ചെയ്യേപതിജീവിക്കി
ലെമ്മട്ടനുനൊണ്ടിടും പോകുന്നോനാമൊൻതന്നെയനേപഷിക്കുന്ന
തിന്നിതാ * ഇവണ്ണസാമവാക്കോതിവഞ്ചിച്ചിട്ടാഗ്രപാലനേ ഭർത്താ
വിനേവരുത്തീടാനെന്റൊവാക്കാൽശ്രമിക്കുക * ഈവിധംവിന്തചെ
യ്യിട്ടാഗ്യാഴംമുൻപായഭേവകൾ ഇന്ദ്രാണിയോടുമൊന്നിച്ചുനഹൃഷ്ണൻ
മുൻപ് ചെത്തിനാർ * ഇന്ദ്രാണിയോടൊത്തവരെക്കൊണ്ടാകൃതിമവാസ
വാൻ സന്തോഷിച്ചിട്ടവളൊടായോതിനാൻപ്രീതിയോടുന്: * 'ഇന്ദ്ര
താനിന്ദ്രനായ്താനേ!ഭജിക്കേണമൃഗേഷണേ! പതിയായ്സർവ്വലോകേ
ശനാക്കിനാരെന്നെവിണ്ണുചർ' * എന്നോതപ്പെട്ടവരുംചൊന്നാരും
ജ്ഞിച്ചുചിറവുണ്ടുന്: 'നിൻകേണൊരുവരംകിട്ടാൻഞാൻ പ്പിക്കുന്നഭൂ
പതേ! * ഇന്ദ്രൻമരിച്ചോജീവിക്കുന്നോയെന്നായ് ശങ്കയുണ്ടുമേ അതു
ൻശ്വയമാംകാലത്തോളംനീപാത്തരിക്കണം * നിശ്വയംവരികിൽനി
ന്നോസേവിക്കാംചെന്നെത്താൻദ്രവം അത്രത്തോളംക്ഷമിച്ചാലുമിതുസ
ത്യംനരോത്തമ! * ഇന്ദ്രൻചല്ലിടവുംപോയോമരിച്ചോതിട്ടമില്ലമേ' ഇ

തോതപ്പെട്ടശമിയാൽനളപ്പൻതുഷ്ടനായുടൻ * അപ്പുണ്ണന്തന്നെയെ
 നോതിയവളേവിട്ടവൻമുദാ വിടപ്പെട്ടവനാൽവേഗംപോയ്ചൊ
 ന്നാളമ്പരമടവര * നന്നായ്വിശ്രമംചെയ്തിന്നിന്ദ്രനെവരുത്തു
 വാൻ രസമുള്ളശുദ്ധവാക്കുശ്ശവിചൊന്നതുകേട്ടവർ * ശ്രദ്ധയോടി
 ന്ദ്രനേക്കാണമാനാഘോഷനതുകുടങ്ങിനാർ വൈകുണ്ഠത്തിൽചെന്നടനേസ്സു
 തിച്ചാർവാസുദേവനേ * ദേവദേവൻജഗന്നാഥൻശരണാഗതവ
 ണ്ബലൻ അവനോടോതിന്റാർദ്ദഃഖത്തോടാവാര്യ കളാംസുരർ: * 'ബ്ര
 ഹ്മഹത്യാപിഡിതനായ്ദേവദേവൻസുരാധിപൻ ആരംഭംകൊണ്ടതെവി
 ടയോവസിച്ച്ിട്ടനുവാസവൻ * നിൻചൊല്ലാൽവ്യക്തനേക്കാനു
 ബ്രാഹ്മണമൃച്ഛിച്ഛിതേ പ്രഭോ!നീതാൻവാസവനുംതേജരംകുറഗതി
 ത്തേജരം * ആശ്രയിച്ചോർരക്ഷചെയ്തചൊല്ലിന്ദ്രൻവരുവാൻവഴി' വാ
 നോർതൻഭയമോടൊത്തവാക്കുകേട്ടോതിനാൻഹരി: * 'ഇന്ദ്രപാപനി
 വൃത്തിക്കായശപഥേയംകഴിക്കുവിൻ പുണ്യമാമശപഥേയത്താൽശുദ്ധ
 നായ്'തിൻവാസവൻ * ഭവമില്ലാതെവന്നിട്ടമിനിയുംദേവനാഥനായ്
 അശപഥേയക്കൊണ്ടുസാക്ഷാൽജഗദംബികതുഷ്ടനായ് * ബ്രഹ്മഹത്യാഭി
 പാപങ്ങളേനശിപ്പിച്ചിട്ടുംഓധം അവളേയോക്കിലുകൂടിപാപമെല്ലാം
 നശിച്ചുപോം * ദേവീപ്രീതിക്കുശപഥേയംചെയ്താൽപിന്നെന്തുചൊല്ലു
 വാൻ ഇന്ദ്രാണിയെന്നുംചെയ്യട്ടശ്രീദേവീജുഭക്തനായ് * സുഖ
 ണ്തെച്ചെയ്തിടുംസർവ്വമംഗലാരാധനാഭയം മോമിച്ചാൻനളപ്പൻതാ
 നുംദേവിതന്നെടൊയയാൽ * സ്വപഥമേയെ പാപത്താൽനശിക്കുമ
 വരമ്പര! അശപഥേയംകൊണ്ടുശുദ്ധനായിപരിന്നിട്ടമിന്ദ്രനും * താമ
 സിക്കാതെപ്രാപിക്കമിന്ദ്രൻതന്നത്തമപദം തേജസ്സേദംവിഷ്ണുവി
 ന്റെറശുഭമാംവാക്കുകേട്ടവർ * ഇന്ദ്രൻവാഴുന്നദേശത്തിലെത്തിനാരട
 നേഹവ! അവനേയാശപസിപ്പിച്ചുവ്യാഴംതൊട്ടുള്ള വാനവർ ചെയ്തി
 പ്പിച്ചാൻപുണ്ണാധിപശപഥേയംമഹാകൃത * നദി,വൃക്ഷം,ഭൂമി,മല,നാ
 രിമാരിലുമായുടൻ ഭാഗിച്ചിന്ദ്രൻപുബ്രഹ്മഹത്യാപാപമശേഷവും *
 അതിനേയത്തിൽവച്ചുപാപമററുസുരാധിപൻ സുഖിയായ്താലവുകാ
 ത്തജലത്തിൽതാൻ പസിച്ച്ത * ബ്രഹ്മകൊണ്ടതെപ്പത്മനാഭത്തി
 കലിരുന്നവൻ ആശ്ചര്യമാകുകക്കാരുംചെയ്തമ്പരപോയിവിണ്ണനായ് *
 ഇന്ദ്രാണീതുരുവോടാരിദ്ദഃഖിച്ചവർമൊത്തനായ് കാണപ്പെടുന്നില്ലെ
 ന്നിന്ദ്രൻയാഗഞ്ചെയ്തിട്ടുചമൻചാൻ * ഏമ്മട്ടെൻപരിയെക്കൊണ്ടതു
 പായംചൊല്ലുനീതുരോ!

ബ്രഹ്മസൃതി പറഞ്ഞു:

ഇന്ദ്രാണി! നീഭജിച്ചാലും ശിവാന്മാരും ജഗദംബയേ കാട്ടിത്തരുന്നി
 നെറുപാപഹീനനാപതിയേയവരം * ആരാധിച്ചാൽ നമ്മുടെ നാമം
 പരമയുമായിച്ചിട്ടും മോഹിപ്പിച്ചവനേന്ദ്രാണി! വിട്ടോടിച്ച് ടമോബിക *
 അവനാലവളീവണ്ണമാനപ്പെട്ടു ധരിച്ചതേ സാംഗമായ് തുരുവിൽനി
 ന്നുംഭേവി? ഞ്ഞുവിധിപ്പടി * വാങ്ങീട്ടു തുരുവിൽനിന്നും ഭവനേശ്വരിവി
 ഭൂതേ സേവിച്ചാൽ വഴിപോൽ നല്ലവെപ്പു ജകൾ കൊണ്ടുമേ * അ
 സ്വഭോഗങ്ങളേ വിട്ടുതാപസീവേഷമാണ്ടവരും പതിയേക്കാണമതിന്നാ
 യിദ്ദേവിപുജകഴിച്ചതേ * കുറച്ചുകാലം കൊണ്ടും ബന്ധോന്തിച്ചിട്ടേകിട
 ൾന്നും സൗമ്യരൂപത്തോടും ഭേവിവരദാഹം സവാഹനം * ഒരുക്കോടി
 സ്സൂത്ര്യവന്ദനാരൊന്നിച്ചുണ്ടു ചിട്ടുപോൽ കോടിമിനൽക്കൊടിക്കൊ
 പ്പും, വേദകൊണ്ടു റിയേണ്ടവരും * പാശാങ്കുശവരാഭീതിയാണ്ടതൻ
 കൈകളോടുകൂടി പാദത്തോളം കിടക്കുന്ന മുത്തുമാലധരിച്ചുമേ * മുത്താ
 ണ്ടുപുഞ്ചിരിക്കൊള്ളു മുമ്പും മൂന്നു കണ്ണുമായ് ആബ്രഹ്മകീടജനനീക
 രണാമൃതസാഗരം * അനേകകോടിബ്രഹ്മാണുനായികാപരമേശ്വരീ
 ശാന്തിതൊട്ടരസംതീങ്ങുംകുലം രണ്ടാൽ കനിഞ്ഞവരും * സർവ്വജ്ഞാസ
 ്വപാലകേശിശിവാബ്രഹ്മസ്വരൂപിണീ പ്രസന്നയായ്, ഭജിച്ചീടുമിന്ദ്രാ
 ണിരൊടുമൊല്ലിനാൾ * ഇടിവട്ടുന്നചോലേററം സന്തോഷവേര
 മാറുടൻ.

ഭേവി പറഞ്ഞു.

വരംവരിക്കുകിന്ദ്രാണി! സഭഗേശക്രൂപല്ലഭേ! തരാം, നിന്നാൽ പൂ
 ജിതയാതേററവു ഞാൻ പ്രസന്നയായ് * വരതരൻവന്നു ഞാനെൻ
 ദൾനംബഹുദർശനം അനന്തകോടിജന്മത്തിൽ പുണ്യരഞ്ജയ്യുചിട്ടി
 ട്ടു * ഇന്ദ്രാണിയുമിതോതപ്പെട്ടരികിൽ പോയ് തമിച്ചടൻ പ്രസന്നയാ
 യൊരസ്സാക്ഷാൽ ജഗദംബയൊടോതിനാൾ: * 'ആശിക്കുന്നുംബികേ!
 ഭക്തദൾനംബഹുദർശനം തത്ത്വമാനവുനമ്മുടെ നിൽനിന്നുള്ള ബ്ദേ
 നദേശവു.

ഭേവി പറഞ്ഞു.

ഇല്ലതിതോടും നീപോകകാമാനസസരസ്സിനായ് വിശ്വകാമാനെ
 ന്നപേരൻ ബിംബമുണ്ടു നിശ്ചലം * കാണാംഭോതൻ ഭേവി? പൂ
 തിന്ദ്രാണിയവിടത്തിലായ് മോഹിപ്പിക്കാനമ്മുടെ നേതല്ലകാലത്തിൻ

ജിൽത്താൻ * സ്വസ്ഥനായ് വാഴ്ത്താൻ നിൻ റായാഗ്രഹം സാധ്യമാക്കിടാം മോഹിപ്പിച്ചവനേയിത്ര വാണത്തിൽ നിന്നയച്ചതാൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഭദ്രാദിപാദവതം വിനയംഗാമി ചുംകൊണ്ടുതൽക്കു നാം പോയ്കിത്തു സന്നിധാനത്തിലവളേക്കൊണ്ടുവിട്ടതേ * മറഞ്ഞുവാഴും ഭദ്രാദിപാദവതം പതിയേയവരുകണ്ടുടൻ സന്തോഷിച്ചാരുതുലോമേറെക്കാലംകൊണ്ടാൻകൊതിക്കയാൽ.

ശ്രീഭദ്രാദിപാദവതം അനാസ്തമ്യം

ഇന്ദ്രാണീശങ്കരം ഏകാമലയാം.

കൻ പ താ മ ല്യാ യം .

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഭദ്രാദിപാദവതം വിനയംഗാമി ചുംകൊണ്ടുതൽക്കു നാം പോയ്കിത്തു സന്നിധാനത്തിലവളേക്കൊണ്ടുവിട്ടതേ * മറഞ്ഞുവാഴും ഭദ്രാദിപാദവതം പതിയേയവരുകണ്ടുടൻ സന്തോഷിച്ചാരുതുലോമേറെക്കാലംകൊണ്ടാൻകൊതിക്കയാൽ.

ഇന്ദ്രാണീപറഞ്ഞു.

അങ്ങീസ്ഥവതനത്തോടൊപ്പം വാഴുകൊണ്ടുനിൽത്താൻ അതു കൊണ്ടാണതിൻ ചാരത്തിന്നുണ്ടാൻ വന്നതുവിഭോ! * രാജാവിനാൽ ഹൃദയനേരിൻ പദത്തിങ്കലാക്കിനാൻ മനീയാർ സുരഭാധിഷ്ഠനെന്നേ നിത്യമാഗ്രഹം * സുരേശനിന്ദൻ ഞാനെന്നെപ്പതിയാക്കുക സുന്ദരി! എന്തെന്നോടപ്പാചിചൊല്ലുന്നതു ചെയ് വൂ? ബലാർദ്ദന!

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു

എട്ടല്ലായയിന്ന കാലംകൊത്തു വാഴ്ത്താൻ പ്രിയേ! മനസ്സറച്ച പ്രകാരം നീയും പാക്കുക സുന്ദരി!.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

യോഗനാഥനായി വാഴുകൊണ്ടുനിൽത്താൻ അതു കൊണ്ടാണതിൻ ചാരത്തിന്നുണ്ടാൻ വന്നതുവിഭോ! * രാജാവിനാൽ ഹൃദയനേരിൻ പദത്തിങ്കലാക്കിനാൻ മനീയാർ സുരഭാധിഷ്ഠനെന്നേ നിത്യമാഗ്രഹം * സുരേശനിന്ദൻ ഞാനെന്നെപ്പതിയാക്കുക സുന്ദരി! എന്തെന്നോടപ്പാചിചൊല്ലുന്നതു ചെയ് വൂ? ബലാർദ്ദന!

ത്തോൻതുവേദോമമങ്ങനേ എന്നുരക്ഷിക്കുവാൻശക്തനാകുമേവ
വശംവരൻ? * ചിന്തയുണ്ടതിനാലേററംനാഥനറെറാരുനാരിത്താൻ
അവനവശമായ്തീർന്നിദാജ്ഞാലത്തെത്തുചെയ്തിടം * കലസ്രീയാണു
ത്താൻനിന്നേയാശിക്കുന്നപത്വൃതാ ആരാണെന്നേരക്ഷചെയ്യാനെ
നിക്കില്ലാക്കാരാത്രേയം.

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

ഉപാധംപറയാമിന്നുചെയ്തീയതുസുന്ദരി! ആപത്തിൽനിന്നെ
നിൻപാതിവ്രതാതാൻരക്ഷചെയ്യണം * അനേകോപായക്കൾകൊ
ണ്ടുമന്യൻരക്ഷിച്ചിടുന്നവരും ചപലനിഷ്ഠരില്ലത്തോളവളല്ലപരിവ്ര
താ * പാപത്തിൽനിന്നുപാലിക്കാൻസ്രീകരംകുപ്പതിനിഷ്ഠനാൻ പാ
തിവ്രതാത്താടതിനാൽവാഴ്ച പീഡിതമായ്തുഭേ! * ഭൃഷ്ണാനെറ്റ
ഷൻനിന്നെബലമായ്സ്വീകരിക്കുകിൽ രക്ഷിതാവവനേയപ്പോൾസ
ത്യഭയയ്ക്കുപതിക്കുനീ * ഏകാന്തത്തിലവൻചാരത്തെത്തിനീചൊല്ലു
സുന്ദരി! 'ഭിപ്രമമുഷിതാനത്തിനെനെപ്രാപിക്കുനീവിഭോ! * എന്നാൽ
നിൻവശമാകാമെൻവ്രതമീവിധമെന്നതായ്' ഇതുവണ്ണംചൊല്ലിലുപ
നോടു, ടൻമോഹിതനായ്ഗൃപൻ * കാമാന്ധൻതൻവാഹകന്മാരാക്കി
ടുംമനീവയ്ക്കേ ശപിച്ചഭൃസ്മാക്കീടുമനിമാരവനേദ്രഥം * ജഗദംബസ
ഹായിക്കുന്നിനക്കതിന്നനിശ്ചയം വരില്ലൊരിക്കലുംദേവീപഭേകതക്കുസ
ങ്കടം * ചന്ദ്രാലതുശുഭേന്ദന്നാതെത്തന്നെന്നിനയ്ക്കണം അതിനാൽനി
മനഃപൂർവ്വമെന്നഭീ.പത്തിൽവാണിടം * ഭവനേശപരിയേറ്റാഴ്ചൊല്ലു
മ്പോൽസേവചെയ്യുക.

വൃസേൻപറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രനേവംപറഞ്ഞപ്പോളതുപോൽസമ്മതിച്ചവരും വിശ്വസ്ത
യായ്നഹുഷനേപ്രാപിച്ചാരംഭാവികായ്കായ് * അവളേക്കണ്ടുന്നെറ്റ
ഷൻസന്തോഷത്തോടൊല്ലിനാൻ: 'സ്വാഗതം, നിന്നധീനത്തിലാണു
ത്താൻസത്യഭാഷിണി! * നിനക്കുദാസൻത്താൻനിൻറസത്യാപാലിച്ചു
നീതുഭേ! എൻചാരത്തെത്തിയതിനാൽതോഷിപ്പേച്ചൻത്താൻമൃഗേക്കു
ണേ! * ലജ്ജിക്കാതെഭീഷ്മാലംഭകനാകുന്നൊരെന്നെനി നിന്നിഷ്ടം
ചൊല്ലുനീസാധ്യമാക്കാനൊന്നതുസുന്ദരി!

ഇന്ദ്രാണിപറഞ്ഞു.

എനിക്കെല്ലാക്കായ്ചുണ്ണിസാധ്യമാക്കീസുരയിപ! എന്നാലുമാശ

യൊന്നിനുള്ളതുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കാം! * അതുസംഭവിച്ചുവെന്നാൽ
നിൻവശത്തായ് ഞാൻ വന്നിട്ടു കാം ചൊല്ലാമെന്നു കരുതാമെന്നു നീ
സാധ്യമാക്കണം.

നമ്മുടെ പദത്തെ.

കാശ്ചിന്നീ ചൊല്ലു സഭയിൽക്കൊന്നിന്നിപ്പോലെയുള്ളതല്ല! അല്ല
മാകിലും നമുക്കു നീക്കം നോക്കേണ്ട ചൊല്ലല്ല.

ഇത്രാണിപദത്തെ.

വിശ്വാസമില്ലെന്നിരിക്കെ ഞാനെന്തെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും നിൻപി
തയെ ചെല്ലിക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാം * സത്യവാക്കുള്ള ഭൂപ
ന്മാർ ഉൾപ്പെടെ നല്ലഭൂമിയിൽ സത്യം ചെയ്തിട്ടു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു പറയാ
നാൻ ഗുണമേന്മ! * സാധ്യമാക്കുകയില്ലെന്നു മനസ്സിൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായി
ഞാൻ ഭവിക്കാമെന്നു പറയാതെ സത്യമാണെന്നു പറയുക!

നമ്മുടെ പദത്തെ.

കേൾക്കുന്നവർക്കു ചൊല്ലുന്നവണ്ണത്തിലായാമോ! സഭ
യെപ്പറ്റി നിന്റെ യാഗദാനപുണ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു ഞാൻ.

ഇത്രാണിപദത്തെ.

എന്ന മഹാപുണ്യം തേജമിത്രം നൽകാമെന്നുള്ളതും ഹരിക്കുഗു
ഡൻ കാലനവുണ്ണപോതുവാമെന്നും * ഹരനാപുഷ്ടം മോസത്രേ യുൻ
ബ്രഹ്മാവനങ്ങളെ കാന്തികരണമയിലാണെങ്കിലായാണു ഗണേശനും *
അപ്പോഴുവാമെന്നു കാമിക്കുന്ന വണ്ണത്തിനക്കത്താലു ദൈവസുരക്ഷിപ്പി
ശ്വാക്കു മില്ലാത്ത മട്ടിലായ് * ഹരിക്കട്ടെ നിന്നെ രാജൻ വ്രതമേറുമെ
പ്പിമാർ പല്ലക്കിൽ വെച്ചി, താണെൻറെ ഗ്രഹാരോജ സതതം! ദേവത്രേ
യുനതായ് നിന്നേ നിൻ ചെറുപ്പം ശേഷം തേജോവൃദ്ധി നിന്നു കേറ്റുന്നതി
നാൽകൊതിയുണ്ടുമേ.

വ്യസൻ പദത്തെ.

അ പദം വാക്കുകളിൽ ചിരിച്ചിട്ടു വീണ്ടും വന്നു ചൊല്ലാമെന്നി
താമഭി ചിത്രമൊഴിവാക്കുന്നതായ് * ഇത്രാണിയെന്നു തിരിച്ചു കൊണ്ടു
ച്ചാൻ ഭൂപതിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ പദത്തെ.

വാഹനം നല്ലതുമെന്നു സത്യമുണ്ടെന്നു നീ പറഞ്ഞതു
പോൽകേൾക്കുക കൊണ്ടു വേറെ! യസംഗം * മൂന്നു മാറ്റം വാഹക

നാരാക്കന്നോൻബഹുവീരനാം ഞാനപ്പല്ലക്കിലേറീട്ടനിൻ.സമീപ
ത്തിലെത്തിടാം * സപ്തഷികരദേവമുനിമാരുമെന്നേത്തപേനയി
മുനുലോകത്തിലുംശ്രേഷ്ഠനനൊല്ല സുമദ്ധ്യമേ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രാണിഭയാഭേദമോതിസ്സത്രോഷ്വതൈതാടയച്ചുടൻ വിളിച്ച്,
ഷികളെയെല്ലാമകാമിയിതുമൊല്ലിനാൻ.

നമ്മക്കൻ പറഞ്ഞു.

ഞാനിന്നിന്ദ്രൻമനികളേസവ്യശക്തിയുളളവൻ ഭയകാശ്യനെനി
ക്കിന്നഗവ്വെന്യനിഷ്ഠനെയെന്നും * ഇന്ദ്രാസനഞ്ചാൻപ്രാപിച്ചേൻ
പ്രാപിച്ചില്ലെന്നെന്തല്ലവി സ്സേമഃത്താടീ.വാക്കമൊല്ലിവിളിക്കുന്ന
ന്നെയായവരും * മുനീയാനത്തിലെന്നേനീപ്രാപിച്ചാലുസ്മദധിപ!
എന്നിഷ്ടമെയ്തീമാനമേറീടുംഭോനായക! എന്നാലസാഭ്യമിക്കാശ്ശു
മേററവുമുനിവയ്ക്കും! * ദേവേന്ദ്രാണിജ്ഞാൽത്താൻസാല്യമാകമസംശ
യം ഇന്ദ്രാണമുലമാംകാമൻദഹിപ്പിക്കുന്നിതെന്നമനം * ഇതയാശ്വ
യുമാതാകാശ്ശുവെല്ലാത്തനിഷ്ഠജ്ഞാശ്രമം നിന്ദ്രമായുള്ളവൻവാക്ക
കേട്ടഗസ്ത്വൻതുകക്കിടയാർ * കൃപയുള്ള, ഷിമാരസമ്മതിച്ചാരബ്ദോ
വിക്കാശ്ശുമായ് ആവാക്കുമുനിമാർതതപഃകഷ്ടവർസമ്മതക്കുവേ * ഇ
ന്ദ്രാണിയിൽഭൂമിക്കുന്നതാശ്ശുവൻമാമൊണ്ടുടൻ * വേഗന്നല്ലഴകേറ
ന്നപല്ലിക്കൽകേറിവാങ്ങതേ ചേരുംമുനികളോടോരീ“സപ്തസപ്ത”യെ
തെന്നവൻ * മുലമൻകാമ തൊഴിച്ചുകമുനിതൻമസ്തകത്തിലായ് അഗ
സ്ത്വൻതാപസശ്രേഷ്ഠനലോപാമുദയ്ക്കു പല്ലഭൻ * വാതാപികാല
നംഭോധിശോഷിപ്പിച്ചൊന്നവനെറുമേൽ പമമട്ടികാണെന്നടിച്ചാൻ
മാരമാലററുരേറവൻ * ശപിഷിത്പോയ മനഃ,“സപ്ത”യെന്നോതി
മുനിമാരൊടായ് അടിയറവനേകോപാൽശപിച്ചാൻകഭസംഭവ
ൻ. * ‘ഭർവ്വത്തൻനികാട്ടിലുഗ്രൻപെരുമ്പൊമ്പായ്ഭവി ക്ക ബഹുഭുഖ
ത്തൊടുംകൂടിയനകായിവെസരം * സഞ്ചരിച്ചിട്ടുവീര്യത്താൽ, പിന്നെ
സ്വപ്നപ്ലോകമാന്ദ്യം കണ്ടായുധിഷ്ഠിതൻതന്നെശ്ശാപമോഷ്ഠവരുത്ത
റു * ചോദ്യമേൽക്കാരമുയർച്ചത്രെൻനിന്നുകേട്ടുമേ’.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ശാപമാണേവമാഭൂപൻസ്തുതിച്ചിട്ടാമുനിന്ദ്രനേ ക്ഷണംസ്വപ്നം
വിട്ടുവീണുപെരുമ്പൊമ്പായ്ഭവിച്ചതേ * ബ്രഹ്മസ്പരിയുടൻചെന്നിട്ടാ

മാനസസുരസ്സിൽ വിസ്തരിച്ചിരുന്നോടെല്ലാവുത്താന്തവുമുദിച്ചുതേ *
 ഗുപതസ്വപ്തത്തിൽനിന്നുദൃപതിച്ചതു മുതലുടൻ കേട്ടിട്ടു മവാടൈതെ
 നെതുഷ്ടനായ് വാണവാസവൻ * നഹുഷൻ വീണതേക്കുണ്ടുവാണോരുമു
 നിമാരുമായ് സരസ്സിൽ വാഴുന്നിരുന്നെറുസമീപത്തിങ്കലെത്തിനാൻ *
 ഉടനേയവരെല്ലാരുമാശ്വസിപ്പിച്ചുശക്തനേ ബഹുമാനത്തെടുത്തുവേ
 ലോകത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതേ * ഉന്ദനവന്നതുകൊണ്ടിട്ടാമുനമാരുനിടി
 വയം സ്ഥാനത്തിൽ വച്ചുടൻ മംഗലാഭിഷേകനേടത്തിനാൻ * സ്നേഹ
 മേദംശമിയൊടു സപ്തത്തിൽ തൻ പദത്തിലായ് വാണിരുന്നരുമാം
 നന്ദനോദ്യോനത്തിൽ കളിച്ചുതേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഇവയെണ്ണം ലോകമാംഭുഖം പ്രാപിച്ചാനന്ദരാധിപൻ കാമരൂപൻ
 വിശ്വരൂപനുമനിയേനിഗ്രഹിക്കയാൽ * പിന്നെയും ബാഹ്യസാദത്താ
 ത് പ്രാപിച്ചാൻ തൻ പദത്തിനേ നീചോദിച്ചതിനായ്ത്താനാമൃതാസുര
 വധംകഥ * അതുത്തമമുഴുവനും നിനക്കായോതിനേനഗ്രഹ! എന്തു
 ണ്ടുചെയ്യുമാകമ്മമുണ്ണുഹമവ്യംവയം * നല്ലതോചിത്തയോചെയ്യു
 കമ്മതമന്താനുഭവിക്കണം.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം അനുസ്മരണം

ഇന്ദ്രാഭിഷേകം

കൻപതമെല്ലാം

പത്താമദ്ധ്യായം

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

ദിജ്ജനേക്കൊന്നൊടിരുന്നെറുചരിതംചൊല്ലിനീമുനേ! സ്ഥാനഭ്ര
 ഷ്ടംവിശേഷിച്ചുടുഖപ്രാപ്തിയുടങ്ങനേ * അതിൽഭവീമഹിമയുവ
 ണ്ണിച്ചുഭംഗിയായ്ഭവാൻ സംഭവമുണ്ടതിൽചെററുശ്ശകൻവൻതപമാ
 ണുവൻ * ഭുവനപാദവേധിപത്വമാണ്ടുഭുവഭൂമിപ്പുതേ ആശ്രേയ
 മാംപടന്തെറുശാഗഞ്ജെത്തിട്ടുലസ്സുമായ് * പ്രാപിച്ചിടുംസുരേശതപം
 സ്ഥാനഭ്രഷ്ടായതെങ്ങനേ? എനിക്കിതിൻതേതുവെല്ലാംചൊല്ലണനീ
 കൃപാനിയേ! * പുരാണമെല്ലാംനിമ്നിച്ചുസർവ്വജ്ഞൻനീമുനീശ്വരൻ ശ്ര
 ങ്ഖിക്കുംശിഷ്യനാടൈതുമുരചെയ്യാമെന്നുകഥ * അതുകൊണ്ടെൻറ
 സന്ദേഹംതരികണനിമമാമതേ.

സൂതൻ പറഞ്ഞു.

വോദിക്കപ്പെട്ട പ്രകാരം പ്രാസനബ്ദ്രമിപാലനാൽ ഉത്തരം
ചൊല്ലിനാൻമോദത്തോടൊന്നുകൂടിയായുടൻ.

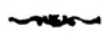
വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ആശ്ചര്യമാംകാരണനീധരിച്ചു ലുഹ * പാതമ! കർമ്മത്തേറ്റു
നന്ദിധരായ് ചൊല്ലുന്ന നന്ദപവിയ്ക്കുകൾ * പ്രാണേം, സഞ്ചിതം, വർത്ത
മാനമെന്നായ് തിരിച്ചുതാൻ ബഹുജന്മങ്ങളിൽ ചൊല്ലു നാണ സഞ്ചിതമാ
യതും * സാതപിക്വ, രാജസം, പാണ്ഡിതമാസം, മൂന്നുമാതിരി സഞ്ചിതം
ബഹുകാലം, താൻ ചെയ്ത കർമ്മശ്രോത്രം * അതവശ്യം ഭൂമിക്കേണം
പുണ്യമോപാപമോഹ്വപ! ഔജ്വന്ധനിലുജീവികൾ ക്ഷിപ്തഞ്ചിതമോ
ക്കുകിൽ * തീരെക്കുഴിച്ചുപോകില്ലകല്പങ്ങൾകോടിയാകിലും ഇദ്ദേഹ
മാണ്ടു ചെയ്യുന്നതായ് കർമ്മശ്രോത്രം * വർത്തമാനമെന്നോതുന്നതപ
കണ്ടൊരുതാപസർ കാലജനനകാലത്തസ്സഞ്ചിതത്തിങ്കൽ നിന്നതാൻ *
കരേകർമ്മമെടുത്തിട്ടുപ്രേരിപ്പിക്കുന്നമനസ്സ്! അതുപ്രാരബ്ധമാകർമ്മം
ഭൂമിപ്പുതിന്ദ്യദൃശം * പ്രാബ്ധത്തേതനുഭവിക്കണം പ്രാണികൾ
വിശ്വം നല്ലതോമീതയോമുൻപിൽ മെഴുകർമ്മങ്ങളൊക്കയും * ഭൂമി
ക്കണമവശ്യതാൻ സന്ദേഹമൊഹർമപ്പതിൽ യക്ഷകിനാഗന്ധർവ്വർ
ദേവാസുരമനുഷ്യരും * കർമ്മതാൻകാരണംഭേദമുണ്ടാവാൻഹ്വപ! നി
ശ്വം കർമ്മനാശജനനാശംപ്രാപ്തകൾക്കില്ലസംശയം * ബ്രഹ്മവി
ഷ്ണുപീശരിന്ദ്രാദിദേവന്മാർദൈത്യന്മാരേ യക്ഷർഗന്ധർവ്വരല്ലാതുംക
ർമ്മത്തിൻകീഴിലല്ലയോ? * മറച്ചുഭേദസംബന്ധമുണ്ടായിടുന്നതെങ്ങ
നേ? ദേഹിക്കു, സുഖദുഃഖങ്ങൾഭൂമിക്കാനുള്ള ഭേദമതുവായ് * ബഹുജന്മ
മായുള്ള സഞ്ചിതത്തിന്നോരോഹരി കാലപാകത്തിനാൽ വന്നുകൂടീടു
മൊരുപേഗമായ് * അതപ്രാരബ്ധമതുപാൽ ചെയ്തീടുപുണ്യമാന
തൻ പാപമുചെയ്തതുപോലിന്ദ്രാദികളുമങ്ങനേ * ധർമ്മാനന്ദനായു
ള്ളനെന്നൊരു നർവ്വപ! വിഷ്ണുവിനംശമായ് തൃഷ്ണാജ്ഞനരായിജനി
ച്ചുത * പുറത്തുനിന്നുനിന്നിരുന്നതൊഴിച്ചുപോയ് ദേവാശ
മാണേറെമാഹാത്മ്യത്തോടൊത്തുജനിപ്പവൻ * ഋഷിതല്പാത്തകവിയു
മശിവൻശിവഭക്തനും അഭേവനനെന്നമല്ല വിഷ്ണുവൊരുഭൂപനും * ഇ
ന്ദ്ര, നഗ്നി, യമൻ, വായു, കൗബരന്മാരിൽനിന്നതാൻ പ്രഭുതപം, മഹിമാ,
കോപം, പരാക്രമമിതൊക്കയും * ധൂടുത്തിട്ടുശരീരത്തെയുണ്ടാക്കീടുന്ന

നിത്യം ബാലൻ, ഭാഗ്യവാൻ, വിദ്വാൻ, ഭോഗവാൻ, ദനവാൻമ *
 ദേവാശമാർദ്ദ്രിഭയ്യന്തേയന്നോതിതാതെ അയ്യുസ്സന്താൻപാ
 ണ്യ പരൈച്ചാപ്പിന്താതോതെ! * ദേവാശമാർ; വിഷ്ണുവാടുതുല്യ
 നാമകൃഷ്ണനയ്യമ * സുഖഭുജശരീരപാത്രംപ്രാണികൾക്കെന്നമിയ
 കൽ ശരീരമുള്ളാനന്ദാകംസുഖഭുജശരീരവും * ശരീരം, തൻകീഴി
 ലല്ലഭൈവത്തിൻകീഴിലെപ്പൊഴും ജന്മമൃത്യുസുഖാദിവമനുസര്യം
 മല്ലതാൻ * പ: ണ്യ പന്മാർകാട്ടിലുണ്ടാമ് പിന്നെസ്വപ്നമാണ്ടുതേ
 കയ്യുക്കകാണു പരൈയ്യാദിസുഖമാകൂത * വനപാസംപിന്നെ
 യുണ്ടായ്വെക്കു നൃപഭുജമാം അജിതേന്ദ്രിയർചെയ്യാതെവൻതപ
 ചെയ്തുമർത്തൻ * സുന്മാർതുഴുതായ് പിന്നെനല്ലതാവരമേകിന
 ൾ വനവാസത്തിലാദിമരചെയ്തപ്പുണ്യവരക്കുദേവാർ? * നരദര
 ത്തൊടുമെയ്യാൻതപംബദുകാന്ദ്രമ പിന്നീട് ജ്ഞാനഭേദത്തിലുണ്ടാ
 യില്ലമഹാഗ്രഹ! * പ്രാണിഭേദമെടുക്കുമ്പോൾകമ്മത്തിൻപോക്കു
 ഷ്ടം വാനോഷ്ടമറി പാൻമേലാനർതൻകഥയെന്തുവാൻ? * ജനിച്ഛ
 കൃഷ്ണനഭുജമേദുകാരാഗ്രഹത്തിലായ് വസുദേവൻകൊണ്ടുപോയാൻ
 നന്ദഗോപനെഗൾകലേ * പതിനൊന്നുവയസ്സോളമവിടെപ്പാത്തു
 ഭാരത! ബലാൽമധുരയിൽചെന്നുകൊന്നാൻപിന്നീടുകംസനേ * അ
 ശിച്ചു പിട്ടാനധികഭുജിക്കുന്നപിതാക്കളെ രാജാവാക്കിയുടൻകൃഷ്ണൻ
 ധുരയ്ക്കഗ്രസേനനേ * ഭയന്നിട്ടായവനനേപാരകയ്ക്കുഗമിച്ചതേ കർമ്മ
 ത്തന്നൊത്തുമെയ്യാൻവൻപെയ്തവയ്ക്കുശേഷവും * ഏറെക്കാലത്തു
 ള്ചെയ്തിട്ടകൃഷ്ണൻപാരകയിങ്കലായ് സകടംബാപ്രഭാസത്തിലുടൻ
 വിട്ടെത്തിവിണ്ണത്തിൽ * ബന്ധുക്കൾപുത്രപെരുന്മാർകളുസീകൾസ
 കോദരർ യാദവന്മാർമല്ലാമപ്രഭാസത്തിൽനശിച്ചതേ * മൊന്നേ
 നേവെടുപ്പാമേകമ്ത്തിൻഗതിനിന്നൊടായ് * കൃഷ്ണനാപ്യാധവർണ്ണ
 ത്തായ്സ്വപ്നംപ്രാപിച്ചമനവ!

ശ്രീഭദ്രീഭാവതം അനുസ്മരം

ക ക ര വ ക മ ന ട
 പത്തൊമ്പതാം

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം.

ജനമജയൻപറഞ്ഞു.

ഭാരതീപ്പാൻരാമകൃഷ്ണജനഭാരതനുരവയ്ക്കു നീ ഒരുസംശയമുണ്ടെൻമനതാരിൽഭവജ്ഞാതമ! * പശുവിനുരൂപമായ്ഭൂമിയാശ്രയിച്ചവിശിഷ്ടന ലാപരാജ്ഞതിൽവെച്ചതാഭാരതകൊണ്ടതിഖിന്നയായ് * പാർഥിവിത്വവിധാതാവുഭഗവാൻവിഷ്ണുവെച്ചതൻ ഭൂഭാരതീപ്പിന്നെയുംസാധുസംരക്ഷണത്തിനും * നല്ലിബ്ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽഭേവന്മാരെടുക്കുവേ വസുഭോഗ്രഹണീകൾജനിച്ചാൻകമലാപതി * ഏവംപ്രാത്ഥിക്കുമായ്ബ്രഹ്മാഭഗവാൻഭവകീടുതൻ ഭൂഭാരതീക്കുവാൻരാമനോടുകൂട്ഭവിച്ചതേ*ജനനകംഘോഷരേക്കൊന്നരീതെന്താബ്ഭാരതമത്രതാൻ? ഭൃശരാപാപികൾഭൂപന്മാരെല്ലാമെന്നറിഞ്ഞുമേ * വിരാടൻ,ദ്രുപദൻഭീഷ്മപ്രാണരംഭോദഭണ്ഡം ബാല്യംഹീനസുപ്തംതനാകെണ്ണനാൻതരാതിതേ * ധനാമോഷ്ടിച്ചകൃഷ്ണൻറനാരിമാരേഹരിച്ചവർ ഭൃശന്മാർഭൂവിൽവാഴുന്നശിപ്പിക്കാത്തതെന്തവൻ? * ഇടയർമുക്കവർമൃഗ്ഗംനേകംശകരെയുമേ കണ്ടുനീക്കലിയിൽപാപപൈശ്യംപ്രജകളെയുമേ * ബലിമാൻകൃഷ്ണവർതൻഭാരതപോക്കാത്തതെന്തുവാൻ? പോകുന്നില്ലെന്നുള്ളിതന്നിസ്പന്ദേഹമുമ്പിസത്തമ!

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എമ്മട്ടേതുയുഗത്തിങ്കൽഭവിച്ചീടുന്നമാനഷർ അമ്മട്ടതാൻവരുന്നതന്യുഗധർമ്മമതായ്തേ * ധർമ്മഭരതജീവനെല്ലാമുണ്ടായ്കൃതയുഗത്തിലായ് ത്രേതായുഗത്തിലുണ്ടായീയത്യാത്മരസമുള്ളവർ * ധർമ്മാത്മകാമരസികർപാപരാജ്ഞതിൽഭവിച്ചതേ * ഭവിക്കുന്നിക്കലിയിലായത്ഥകാമപരർഭൃശം * മരിച്ചുപരികല്പനയുഗധർമ്മംനരോത്തമ! ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെല്ലാമുയ്യിടുന്നതക്കാലമാണതാൻ.

രാവേവപറഞ്ഞു.

ധർമ്മിഷ്ഠരാത്കൃതയുഗത്തിങ്കൽവന്നുജനിച്ചവർ പുണ്യവാനാരവരുമിന്നെങ്ങുവാഴ്ന്നുമാമനേ! * ഭവനവ്രതപരർത്രേതാപാപരങ്ങളിലുള്ളവർ മുമ്പിമാരവരവാണീടുന്നതെങ്ങുമൊക്കെയ്കീ * ഇന്നിക്കലിയിലുണ്ടായോർപാപികൾജനഹന്തവർ ചേദനീന്ദകർമുഖ്യങ്ങളെപ്പോ

കൃതമായോ? * ഇതെല്ലാമുണ്ടായ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കേൾപ്പാ
നാശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുകാണുമ്പോൾ നിശ്ചയം.

വൃന്ദാവതരം.

ആരെല്ലാമീകൃതയുഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നതും പണ്ഡിതന്മാരും
വെളിച്ചമേകിയവരായാണിട്ടും * ബ്രഹ്മാണിസംഹിതയിൽ വെളിച്ചം
ഭൂതപ്രപഞ്ചം! സ്വപ്നം രത്നം കർമ്മം പാപം ദോഷം കർമ്മം
സ്വപ്നം ഗർഭം, സത്യം, ഭാഗ്യം, കർമ്മം എന്നിവയെല്ലാം അദ്വൈതം
തന്നെ. ഇതിൽ ഏതൊരുതരം സാധാരണമായതാണെന്നു കരുതുന്നതാണോ
സ്വപ്നം പ്രാപിച്ചു ഓരോരുത്തർക്കും അറിയാം. * ത്രേതായുഗം പ്രാ
പ്തമായതിനാൽ കലിയിൽ ഏതൊരുതരം സാധാരണമായതാണെന്നു കരുതുന്നതാണോ
പ്രാപ്തമായതാണോ. * യുഗം സാധാരണമായതാണെന്നു കരുതുന്നതാണോ
പ്രാപ്തമായതാണോ. * കലി യുഗം വന്നപ്പോൾ പാണ്ഡവർ
നന്നായി പണ്ഡിതന്മാർ സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചിട്ടും * ഭാഗ്യം
പോയ കലിയുഗം വന്നപ്പോൾ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ
നന്നായി പാണ്ഡിത്യം. * ഏകദേശം മഹാഭാരതം മറ്റൊരു ലോകം
ഭാഗ്യം വന്നപ്പോൾ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ. * ചിലപ്പോൾ
വേദഗാന്ധി പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ. * ചിലപ്പോൾ
ജീവൻ പാണ്ഡവർ. * കൃതത്രേതാപരമായതാണെന്നു കരുതുന്നതാണോ
പ്രാപ്തമായതാണോ. * യുഗം സാധാരണമായതാണെന്നു കരുതുന്നതാണോ
പ്രാപ്തമായതാണോ.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

യുഗം തന്നെല്ലാമെല്ലാം പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ. * ഇതിലേതുവി
ധം മഹാഭാരതം.

വൃന്ദാവതരം.

ധർമ്മം പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ. * നിന്നപ്പോൾ
പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ. * കലിയാൽ വിപ്രനാശം വന്നപ്പോൾ
പാണ്ഡവർ. * മഹാഭാരതം പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ. *
മഹാഭാരതം പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ. * അറിവുള്ളവർ
പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ. * അറിവുള്ളവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ പാണ്ഡവർ.

സാവാധാനമായ് * നൂനംകൃതയുഗത്തിങ്കൽപ്പി ജന്മാർവേദപാരഗർഭേ
 വീപുജാതർഭവീഭർന്നശ്രദ്ധയുള്ളവർ * ഗായത്രിപ്രണവാസക്തർ
 ഗായത്രിജ്ഞാനതല്പരർ യായത്രിജപനിയുന്മാർമായാബീജംജപിപ്പു
 വർ * ഗ്രാമനോദപരാബയ്ക്കായ്ക്കേതുംനിർമ്മിച്ചിട്ടുനവർ സത്യ
 ശൈലമയായുക്തർ.സ്വധർമ്മരതരേവരഃ * വേദകർമ്മമനുഷ്ഠിപ്പാർത
 തപജ്ഞാനവിശാരദർ രാജാക്കന്മാരായുഗത്തിൽപ്രജാപാലനതല്പരർ *
 വൈശ്വനാർകൃഷിവാണിജ്യഗോരക്ഷാസക്തരങ്ങനേ ശുഭ്രസേവാപ
 രർപുണ്യദൃക്തയുഗത്തിലായ് * ഏല്ലാജാതികളുംഭവീപുജയിൽ
 ഭക്തിയേറിയമാർ അല്പംകറഞ്ഞപ്രകാരംധർമ്മംശ്രേതായുഗത്തിലും *
 പോപരത്തിയ്ക്കുറക്കൂടിയശുദ്ധർ.സ്ഥിതിമാണുപോം ആദ്യംരാക്ഷസ
 രായുജ്ജാർകലിയിൽപ്പിജരാസ്ത്രം * വേദനിദകരായ്ക്കിവാദുവഞ്ച
 കരായുമേ അസത്യംചൊല്ലുമെല്ലാംവേദധർമ്മംവെടഞ്ഞിടും * വേദം
 പഠിക്കാഗ്രഹിച്ചുർമിടുകേടുന്നമാനികൾ ഓരോമതങ്ങുന്നിർമ്മിച്ഛാർ
 ശുഭ്രസവാപരായണർ * ധർമഭൂഷുർവാഭമുജ്ജാർകൂരന്മാർവേദനി
 ദകർ എത്രത്തോളംകലിവളന്നീട്ടുനതിനതുലമായ് * ഹാശംനിശ്ച
 യമായാദിധർമ്മത്തിന്നുംഭവിച്ചിടും അപ്പുണ്ണാക്കൃതിയർവൈശ്വൻശുഭ്ര
 യംധർമ്മമീനരാം * കലിയിൽപാപികൾധർമ്മരോറർമരോറതുജാതി
 യും ഭാനംവാങ്ങാൻശ്രദ്ധയുള്ളാർപ്പിജന്മാർശുഭ്രവൃത്തികൾ * കലികാ
 ലതീവിധത്തിലനേകപേർഭവിച്ചിടും കാമലോഭഃകുരവർഷിംസ്രീ
 കൾക്കാചാരമിച്ഛുപോൽ * പാപികൾവ്യാജമാതുന്നോരവർദ്ദഃഖംവ
 ഉത്തുവാർ ധർമ്മോന്മാർമിടുകുള്ളാർവഞ്ചിപ്പാർതൻറകാണ
 നേ * ഏവംപാപികളായ്തീരുകലിയിൽസ്രീജനങ്ങളും ശുദ്ധാഹാര
 ത്തിനാൽചിത്തശ്രദ്ധയുണ്ടാംഗുപാത്തമഃ * ധർമ്മപ്രകാശമാംചിത്തം
 ശ്രദ്ധമായിബ്ഭവിക്കകിൽ ആചാരദോഷംകൊണ്ടുണ്ടാംധർമ്മദോഷംന
 രാധിപ! * ധർമ്മദോഷത്തിനാലുണ്ടാംജാതിദോഷമതുദ്രവം ഒരുധർമ്മ
 വ്യർല്ലതാമേവകലിയിൽമെന്നവ! * സ്വജാതിധർമ്മമെന്നുള്ളവാക്കേ
 പമങ്ങുമ്പൂർവ്വമാം * ധർമ്മജ്ഞരാംമഹാനാരുധർമ്മംചെയ്യുമേഗവ! ക
 ലിസ്വഭാവമിതുതാൻമാററവെന്നല്ലൊത്തനം * സ്വഭാവമായിട്ടു
 തിന്നാൽപാപംചെയ്തോക്കുതികലായ് പ്രതികൃതയ്ക്കില്ലമാഗ്ഗമൊന്നും
 സാമന്യമായ്ദ്രവം.

ജനമേജയൻപറഞ്ഞു.

ഭഗവൻസർവ്വധർമ്മശുഭ! സർവ്വശാസ്ത്രവിശാരദ! അധർമ്മമേറാകലിയിൽ മനുജക്കണ്ണുവാൻ ഗതി? * നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമുണ്ടെങ്കിലതെന്നോടുകൾ ചെല്ലണം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

നിവൃത്തിയൊന്നുമാത്രം താൻ വേറെയില്ലതിൽ മന്നവ! സർവ്വഭാഷാ നിവൃത്തിക്കായ് ദേവീപാദാബ്ജചിന്തനം * പാപംപോക്കിടുവാൻ ദേവീനാമജപം കൈതൃശക്തിയോ പാപങ്ങളത്രയില്ലെന്തു മേധിനെന്നു ക്കിതീശപര! * ക്ഷിച്ചുവിധിപോലല്ലാതവരനാമജപിക്കിലും ഏകാതതെന്തെന്തറികില്ലതിനേയാശിവാദ്യം * ദേവീനാമജപംപ്രായശ്ചിത്തംപാപത്തിനൊക്കയും കലിഭീതിയെഴുംമന്ത്രിപ്പുണ്യക്ഷേത്രത്തിൽ വാണുടൻ * സദാപരാഞ്ചതൻ മന്ത്രസ്തരണം ചെയ്യുന്നംഗുപ! ഭൂതശുദ്ധിയതും ചെയ്തുമനിച്ചിട്ട ജഗത്തിനേ ഭക്ത്യാദേവീസേവയെ സ്തോത്രപാപത്തിങ്കലകപ്പെടാ * സർവ്വശാസ്ത്രരഹസ്യത്തേക്കാൻ നിന്നോടോതിയിങ്ങനേ ഇതെല്ലാമോത്തു നീദേവീപദപതമഭജിക്കുക * അജപായനഗായത്രിജപിച്ചീടുന്നശേഷം മാഹാത്മ്യത്തേയരിക്കാതെ വൻമാരാവെദപതേയും * ജപിച്ചീടുന്നഗായത്രീനിത്യം ബ്രാഹ്മണരെക്കയും മഹിമാവറിയുന്നില്ലാമഹാമായാപ്രഭാവവും * നീചോദിച്ചതശേഷം താൻ പറഞ്ഞു ജനമേജയ! യുഗധർമ്മങ്ങളിനിയും കേൾപ്പാനാഗ്രഹമെന്തുവത.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അറാംസ്തസം

യുഗധർമ്മം

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം.

പന്ത്രണ്ടാം മദ്ധ്യായം.

ദേവപുരത്തു.

ഭൂമിയിൽ പുണ്യരീതിമുള്ളതെല്ലാം ചൊല്ലേണ്ടതിനായ് ക്ഷേത്രങ്ങളും നദികളും നക്ഷത്രങ്ങളും മറ്റും വാൻ * അത്തിരുമസ്സാനന്ദാജ്ഞാ

കൊണ്ടുണ്ടാകുമെന്നു ചാൻ? തീർത്താൽ വിധിയെക്കുറിച്ചു നിരന്തരം?

വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു.

രാജാവേ! കേൾക്കെ വാല്ലീടാം തീർത്തുളളവിലുള്ളും നൽസ്ഥാ
നംലളിതാദേവിതൊട്ടോക്കുള്ള വഭൂപതേ! * ഗംഗാ, നദികളിൽ ശ്രേയ
ഭവനം, നൽസരസ്വതീ, നമ്മദാ, ഗണ്ഡകീ, സിന്ധു, ഗോമതി, രാമസാന
ദീ * കാവേരി, യമുനാദാഗാപുണ്യാവേത്രവതിശുഭാ ചർമ്മപതീ, നൽ
സരയു, താപീസാഭരതീ, വൃപ! * മുഖ്യങ്ങളിവയെന്നോതും മറ്റു മുണ്ടു
ളസംഖ്യമായ് ഇവയിൽ താനാഴി ചേരുന്നവപുണ്യാധികങ്ങളാം * അവ
യിൽ ശ്രേയ കരനിത്യമെഴുകുന്നവമനവ! അവ, ചിങ്ങംകന്നിമണ്ടമാ
സംതീജ്ഞാനിരുന്നിടം * മഴകൊണ്ടു ഗ്രാമ്യജലം ചെന്ന് ഞ്ഞമേജമ!
പുഷ്പരം, നൽകരുക്കുതും, ധർമ്മാരണ്യം വിശുദ്ധിദം * പ്രഭാസംനൽ
പ്രയാഗംതാൻ, നൈമിശാരണ്യമങ്ങനേ കേരവിയുള്ള രണ്ടുദാരണ്യം,
ശുദ്ധശൈലങ്ങളാവിധം * ശ്രീശൈലം, മാമുമാമേര, ഗന്ധമാരണപർവ്വ
തം സരസ്സുകരവിശുദ്ധങ്ങളും, കീർത്തിയേറുന്നമാനസം * നല്ലബന്ദുസര
സ്സമ്മട്ടുക്കോടുംബഹുപാവനം മഹാനാർമുനികരം ക്ഷേത്രം രാത്രമുണ്ടു
മങ്ങനേ * വിശുദ്ധംകീർത്തികേട്ടീടുന്നോണ്ണദികൊണ്ടു മംനരനാരായണ
രതിൽതപംചെയ്യാരുഷീശപരേ * വാമനാത്രമെന്നോതും ശതയുഗ
സനംവൃപ! തപിച്ചതിൽവാമനനാപ്പരമാകാണ്ടുപ്രസിദ്ധമായ് * പ
ണ്യസ്ഥാനങ്ങളീവണ്ണമുണ്ടനേകം ധരിതയിൽ ശുദ്ധങ്ങളായിട്ടു ഷിമാർ
കൊണ്ടാടുന്നവഭൂപതേ! * ദേവീസ്ഥാനങ്ങളിവയിലെല്ലാമുണ്ടധരിക്ഷക
കണ്ടാലുണ്ടാം പാപനാശംകൂടമായ് ഞാനരച്ചീടാം * ഏതാനും സ്ഥാന
മവയിൽമേൽപ്രസംഗംവരുമ്പോയ് * തീർത്ഥം, ദാനം, വ്രതം, യോഗംതപ
സ്സുപുണ്യകർമ്മവും * ദ്രവ്യശുദ്ധിമനശ്ശുദ്ധിക്രിയാശുദ്ധികളാലെയും ഹ
ലമേകീടമല്ലാതെതനിയേനരുകിടാവുപ! * ശുദ്ധിതീർത്ഥം, വ്രതം, നല്ല
തപസ്സുനിവകരം ക്ഷേത്രം ചിലനേരം സംഭവിക്കു ദ്രവ്യകർമ്മങ്ങളു
ൾമായ് * ആക്കുമെന്നു മനശ്ശുദ്ധിവരുന്നതതിദർശ്യം മനസ്സുവ
ഞ്ചലനാനാവിഷയാഗ്രിതമല്ലയോ * ശുദ്ധമാകുന്നതെല്ലാബഹുവി
തകരംചേരുകിൽ കാമം, ക്രോധം, മഹങ്കാരം, ലോഭം, മദ്യമുണ്ടനേ *
സർവ്വവില്ലങ്ങളും മൂലയാതപംതീർത്ഥം വ്രതമിഹ അധിപസ, സത്യം

നൈമല്ലം, ശൈല, മിത്രാനിഗ്രഹം * സ്വയമ്നിയ്യുഭവ! സു
തീർത്ഥലപ്രദം വഴിയിൽനിത്യകമ്മംപോമുണ്ടാംസംസ്കൃതോഷവും *
ശേഷിക്കുപാപമൊന്നുണ്ടുതീർത്ഥാത്രാശ്രമംവൃഥാ തീർത്ഥങ്ങൾകള
യുദേഹത്തിങ്കലുചെയ്തവർ * മനസ്സിനെച്ചുളികളുണ്ടുതീർവാൻ
മതിയാസ്സോ അതിനുശക്തയുണ്ടെങ്കിൽഗംഗാതീർത്ഥവാസികൾ *
മഹാൻമുനിമാർദ്രോഹംചെയ്തിട്ടുനമെങ്ങനെ? ഗംഗാദിശുദ്ധതീ
ർത്ഥങ്ങൾമനസ്സുശുദ്ധിവരുത്തുകിൽ * വസിയ്ക്കുന്നൊത്തവർശാന്തർവ
ശാമിതൻതുടങ്ങിയോർ രാഗഭേദമതുംകാമംക്രോധവുംപൂണ്ടുതെ
ങ്ങനെ? * ജ്ഞാനനിയ്ക്കുന്നഭാഗ്യത്താൽസൽസംസ്കൃതിരന്തരം ഭവ
ക്കുവരുപോക്കീടുമുള്ളിലേച്ചുളിയൊക്കയും * വേദം, ശാസ്ത്രം, പ്രതം,
യാഗം, തപം, ഭാഗമൊന്നുമേ ചിത്തശുദ്ധിവരുത്തിടാൻമേതുവാകി
ല്ലനിശ്ചയം * വസിയ്ക്കുവർവിധിതൻപുത്രൻവേദമെല്ലാംപഠിച്ചവൻ
ഗംഗാതീർത്തിൽചാഴുന്നൊൻരാഗഭേദങ്ങളുള്ളവൻ * പൊന്നൊ
യിട്ടവൻകൊക്കായ് രീനുകൾ ശരിക്കോടുമായ് ഭേദമുത്താൽചെയ്തു
വൻപോരാവാനോരംവിസ്മയിച്ചുതേ * മഹാതാപസനാംവിശാമി
തൻകൊക്കിൻറകൃപമായ് വസിയ്ക്കുപൊന്നുളിട്ടാഹരിശ്വന്ദൻനി
മിത്തമായ് * വസിയ്ക്കുപൊന്നൊന്നായാവിശാമിതൻശപിക്കയാൽ
പൊന്നൊന്നുകൊക്കുമായ് തീർന്നാരാജമുനിവയ്ക്കും * വസിച്ചാർന്ന
സസരസ്സീരത്തിലവരൊത്തുടൻ ചുണ്ടുനഖങ്ങളുംകൊണ്ടുപോർചെ
യ്ക്കാരതിഘോരമായ് * പതിനായിരമാങ്ങോളംകോപത്തോടാമുനിശ
ർ സിംഹങ്ങളുല്പാലന്യാന്യംപോർചെയ്താർമദമത്തരായ്.

രജാവു പറഞ്ഞു.

ഏതുണ്ണമാമുനിന്ദ്രന്മാർതാപസർധർമ്മരല്ലാർ പരസ്പരംവൈരി
കളായ്തീർന്നുകാണമെന്നുവാൻ? * ശപിക്കാനുംമേതുവെന്നൊ
വാന്യോവുടിയെന്നേ * ധ്രുവമായ് ഓളമുണ്ടാക്കി, കേരളപ്പോർ, ഓളമു
ലമായ്.

വ്യംഭൻപറഞ്ഞു.

പണ്ടുശിശുക്കുതന്നെൻഹരിശ്വന്ദന്റുപാത്തമൻ സൂര്യചംശത്തി
ലുണ്ടായിരമവന്ദനമുൻപിലായ് * സന്താനമില്ലാത്തവർപ്രവർത്ത
അന്നൊരുവൻകൂട്ടു പ്രതിജ്ഞചെയ്താൻപുത്രനായ്നരമേധംസുഭാഷ

രം * അവനുവരണൻതുഷ്ടനായിത്തീർന്നാൻപ്രതിജ്ഞയാൽ ഗർഭധരിച്ചാൾരാജാവിൻഭാര്യസുന്ദരിയായവൾ * അപ്പുണ്ണമവളേക്കുണ്ടാഗ്രാപനംമോമോന്നതേ ഗർഭസന്ധ്യാരകമുണ്ടുവിധിപോലെകഴിച്ചുടൻ * എല്ലാലക്ഷണവുമേ ന്നപത്രനേപ്രസവിച്ചവൾ പുത്രൻജനിക്കയാൽ ഭൂപൻസന്തോഷിച്ചാൻധരാപതേ! * ജാതകമോദിസംസ്കാരവിധിയെല്ലാംകഴിച്ചവൻ ഭിജ്ജായ്പാൽ പശുഭാസംഗോപാധിയെക്കിവിത്തവും * ജനനോത്സവമീവണ്ണാനടക്കുമ്പോൾഗൃഹത്തിലായ് വിപ്രവേഷധരിച്ചിട്ടാവരണൻവന്നുചേർന്നതേ * പുജിച്ചാൻവിധിപോൽഭൂപൻകൊടുത്താനാസനത്തെയും കായ്ച്ചാലിക്കുവേചൊന്നാൻ: 'വരണൻഞാൻധരാപതേ! * പത്രനേപ്പശുവാക്കിട്ടുചെയ്തനീശുദ്ധയാഗവുംനീനകുലിച്ചിട്ടേമുന്നംസത്യവാക്കുകമന്നവ!' * അതുകേട്ടതളന്നുററഭൂമിയിട്ടിട്ടാനരധിപൻ അവനോടോരിനാൻദുഃഖമടക്കിത്തൊഴുകയൊടു: * 'സപാമിൻവിധിക്കൊത്തൊന്നുമാഗ്ഗമെച്ചൊമസംശയംനീന്നോടുചെയ്തസത്യവാ,ലെൻവാക്കുസത്യമാക്കിടാം * മാസന്തികത്താലെൻപത്നീശുദ്ധമാകുംസുരോത്തമ! ശുദ്ധയായാൽകഴിക്കാഞ്ഞൊന്നാഗ്ഗമപശുവാടുതാൻ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഇതോതപ്പെട്ടുപനാൽവരണൻപൂകിതൻഗൃഹം രാജാവല്ലാമിന്തയോടുതുഷ്ടനായിവസിച്ചതേ * മാസന്തികത്തുടൻപിന്നെപരീക്ഷിക്കായിവന്നവൻ സുവേഷനായ്വാശിയായവിപ്രനായ്ഗൃഹമന്ദിരേ * പൂജയേററുസുഖംവെഴാപാശിയോടാനരാധിപൻ ഹേതുഗർഭതാവാക്കുചൊല്ലിനാൻവിനയത്തോടും * 'സംസ്കരിക്കാത്തസുതനേയുപവേശിപ്പതങ്ങനേ? സംസ്കാരത്താൽഭൂപനാക്കികഴിക്കാംയാഗമുത്തമം * ഭയമെയ്തിൽദാസനെന്നഭീനനാന്നെന്നറിഞ്ഞുനീ അസംസ്കൃതൻബാലനെ ട്ടോഗ്ഗനല്ലെന്നല്ലേക.

വരണൻ പറഞ്ഞു

ആദ്യംസത്യംചെയ്തപിന്നെവഞ്ചിച്ചിട്ടന്നുനീഗൃഹ! പശുസ്സേഹം ഭൂസ്ത്യജംമററില്ലതാനുമറിഞ്ഞുഞാൻ * നിൻസല്ലവാക്കിനാൽപോക്കുനിന്നുഞാനെൻഗൃഹത്തിനായ് കുറേക്കാലംകഴിഞ്ഞിട്ടുനിൻഗൃഹത്തിങ്കൽവന്നിടും * നീയപ്പോൾസത്യവാക്കായിത്തീരണംനരപാലക! അല്ലെങ്കിൽനിന്നേക്കോപിച്ചുശപിക്കുഞാൻധരിക്കേ

ദേവേ പറഞ്ഞു

സമാവർത്തമാകമ്കഴിഞ്ഞാൽദ്രുശമായ്വിഭക്ത! പുത്രനെ
പുത്രവാക്കീട്ടമാഗഞ്ചെയ്യാംവിധിപ്പടി.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഗുപന്തന്നാവാക്കുകേട്ടവരണൻപ്രീതചിത്തനായ് അമൃണ്ണമ
ന്നചൊല്ലീട്ടുപായ്വേഗം, തുഷ്ണനാമ്ഗുപൻ * രോഹിതാബ്ധനവൻ
പുത്രൻകീർത്തിമാനഭിവൃദ്ധിമാൻ സമർത്ഥനായ് സർവ്വവിദ്യാനിധിയായി
ഭവിച്ചതേ * വിസ്തരിച്ചായാഗകായുരമെല്ലാമവനറഞ്ഞുടൻ തൻനാ
ശത്തേവിയൊരിച്ചഭയപീഡിതനാകയാൽ * ഒ. ടിയാരംഗദിക്കാഞ്ഞൊ
രദ്രിതൻഗുഹ്യം കലായ് വെണുപാത്താൻഭരത്തോടുംചീത്താഹ്വേച
ബാലകൻ * വരണൻചിഹ്നയുയാഗത്തിന്നായാഗുപമന്ദിരേ പ്രാ
പിച്ചിട്ടവനോടോതി: 'യാഗംചെയ്യുകനീഗുപ!' * തലുന്മുഖവംവാചീ
ട്ടവനോടോതിമനവൻ എന്തു ചെയ്യുന്നവിടെയോപോയ് പുത്രൻസു
രസത്തമ! * ആവാക്കുകുട്ടവരണൻകോപംപൂണ്ടുശപിച്ചതേ അസ
ത്യാഭാസായുള്ള ഭൂമിപാലകനെയിങ്ങനെ: * 'ജാലാഭരംവ്രാധിനിൻറെ
ഭേമത്തിൽസംഭവിച്ചിടം സത്യംചെയ്തുകള്ളൻനീയെന്നുവഞ്ചിക്ക
കുലായ്' * ശപിച്ചിട്ടേവമപ്പാശീതൻഗുഹത്തിന്നുപോയുടൻ ധ്യായി
പീഡിതനായ് ഭൂപൻഗുഹത്തിൽപാർത്തുദുഃഖിയായ് * ശാപമുഖമെ
ക്കാഭാഗിനായുപ്പോളാഗുപാലകൻ പുത്രൻകേട്ടുരാതനേനരംഭരംശ
പീഡിതനെന്നതായ് * ജാലാഭരംതാതനങ്ങായ് ശാപത്താൽഗുപന
രന! ഭൂമിക്കുണേറെയെന്നേകൻചാനുരൂപപുത്രനോടോതിനാൻ *
വൃഥാജനിച്ചനിൻജന്മംനിഷ്ഠയെന്തെന്നു മന്മതേ! ഭൂമിക്കുമുന്മേലിട്ടി
ഗ്നമയിക്കുൽവസിക്കയാൽ * ഇംദ്രമകൊണ്ടെന്തു വന്തുജന്മസാഹ
സ്രമിന്നതേ അമൃണഭൂമിമാക്കീട്ടുവാഴുന്നിങ്ങുസുതായമ! * അമൃണ
വേദിസ്സല്ലുതൻചെടിയുതൻറെജീവനും നന്മുഖംവ്രാധിയായ്ഭൂ
പൻഭൂമിപ്പിട്ടുലരുന്നതേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

പാനമുൻറയമ്മമേരുന്നസത്യമുഖാക്കുകൾക്കുയായ് ഭൂമിക്കു
മുഖനക്കണ്മാൻപോകുവാൻനിശ്ചയിച്ചവൻ * ഉടനേവിപ്രനായി
പുനവന്നരംകിലെത്തിനാൻ ദ്രുശായുവനോടോതിമുഖമുഖനെന്ന

പോൽ: * 'മുൻവൻനിരാജതനാ! പോയിടുന്നതുനിഷ്ഠയും വ്യഥാകുലൻ
താതനെനാമോർക്കുന്തെറ്റാതെവേണം.'

ശ്രീമദ്ഭാഗവതം അദ്ധ്യായം

വരദേശാലം പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു:

വരണന്നിഷ്ടസുതനേപ്പശുവാക്കീട്ടുനവൻ യാഗംകഴിക്കാമെ
ന്നാണയിട്ടാൻപണ്ടതുസാമസം * നീപോകിൽകൂമനായ്നിന്നെപ്പോ
ത്തിൽകെട്ടിനിൻപിതാ പശുവാക്കിവയിച്ചീടുംഭവത്തോടൊന്നാമ
തേ! * മഹാൻമിത്രപീഠത്തിലേയിച്ചതിനാലവൻ മഹാമായാമോ
ഹിതനായവിടെത്തന്നെവാങ്ങതേ * രോഗിയാണല്ലെന്നായിക്കേട്ടീട്ടു
പലവട്ടവും പോകാനൊരുങ്ങിനാനപ്പൊഴില്ലാമിന്ദ്രൻവിലക്കിനാൻ *
ഓളാൻതനാഹരിശ്വരൻ, സർവ്വജ്ഞൻഹിതമോതുവോൻ വസിയ്ക്കുന്ന
രുവോടായിച്ചോരി! ചൂൻവിജനത്തിലായ്.

രാജാവുപറഞ്ഞു.

ഭഗവൻചെയ്തതന്തിവേദനമാൽഭയമാണ്ടുഞാൻ മഹാവ്യാധി
ഭയാൽതൻതാൻഭവിയ്ക്കാൻഭയമെന്തെന്നീ.

വസിയ്ക്കൻ പറഞ്ഞു:

രാജാവേ! രോഗനാശത്തിന്നുണ്ടുപാപംശ്രവിഷകു പതിമൂന്നുവി
ധംപുത്രരെന്നോളംധർമ്മശാസ്ത്രവും * അതിൽവിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നോൻ
പുത്രനാൽചെയ്തനന്മലം ചോദിക്കുന്നധനനേരുകിവരുത്തുകൊരുവി
പ്രഭേ * ഇരുമട്ടയാഗംകൊള്ളാൻനിൻരോഗനാശംവരുവേ! സന്തോ
ഷിക്കാവതന്നെവേണ്ടുപോലില്ലസംശയം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏവവസിയ്ക്കുവാക്യംകേട്ടോതീമന്ത്രയൊടാഗ്രഹൻ അന്തർജ്ഞി
ക്കകനീഭഗവതോരുന്നനായ് മഹാമതേ! * അത്യാഗ്രഹിയതാമസ്തൻ
ചിലപ്പോൾപുത്രനേത്തരം അവൻചോദിച്ചിടുംഭവ്യമേകിനീകൊണ്ടു

പോരണം * ദൃഢമായ് കൊണ്ടുവരണം യാഗാത്മാവിപ്രബാലനേ ഏ
 ന്നിക്കാശ്വത്തിനൊട്ടും നീഭയാഭാവം നിനയ്ക്കൊലാ * ഏതുവിപ്രനോടെ
 ന്നാലുചേർക്കിക്കുകപത്രനേ പത്രനേയാഗപത്രവായ് തന്നാലുദ്രു
 മേകിടാം * ഇതോതാപ്തപുത്ര പനാൽ സമിവൻകാശ്വമേതുവാൽ അ
 നേപഷ്ടിച്ചാൻ പരംഗ്രാമംഗ്രാമങ്ങളിലു മങ്ങളേ * അനേപഷ്ടിച്ചു വീചണ്ണ
 മൊരുദിക്കിൽ ദമിദനായ് ഭോഗിയായ് തുർമുക്കുന്നൊത്തുപാൽ "ജീഗത്ത്"
 നെന്നൊരാൾ * അവൻ റമദ്ധ്യമൻ പത്രൻ ശുനശ്ശേഫനെ വാങ്ങി
 നാൻ ചോദിച്ചു യനമേകീട്ടാ ചിപ്രനായ് മന്ത്രിസത്തമൻ * യാഗത്തി
 ന്നാ മ് കൊണ്ടുവന്നാൻ ശുനശ്ശേഫനെ യായവൻ ഭൂപാനോടൊതിച്ചു
 ബാലൻ യാഗത്തിന്നൊരുനല്ലതു * അവനാൽ തുഷ്ടനായ് ഭൂപൻ വേ
 ദവിത്തമരാതിടം വിപ്രന്മാരെ വരുത്തിട്ടു വട്ടം കൂട്ടി വെത്തിനായ് * യാ
 ഗം തുടങ്ങുവേകെട്ടിയു പത്തിൽ ഭിജനേന്ദ്രപൻ അതുകണ്ടു വിരോധി
 ച്ചാൻ വിശ്വാമിത്രൻ മമാമുനി * 'സാഹസം ചെയ്യാ ചാരുജന്മ! വിട്ടു
 കീവിപ്രബാലനേ ആയുഷ്ഠൻ ഞാനുപേക്ഷിക്കാനിനക്കിന്ന സുഖം ച
 രം * കരയുന്നിശ്ശനശ്ശേഫൻ ഓടിപ്പിടുന്ന മാംഭയാ ഭയാവാനാക
 രാജാവേ! കേൾക്കേൻ വാക്യവും ഭവാൻ * അന്യദേഹമെന്തെരക്കിപ്പാൻ
 സ്വദേഹം അഭയാപരർ വ്രതനിഷ്ഠർ ധർമ്മപണ്ഡിതനായ്
 കൊടുത്തിടും * സ്വദേഹം അയ്യായ് നീയും കൊല്ലുൻ ദേവജനം ചാ
 ല് ഇവനിൽ കൃപതോന്നിട്ടു പാപമെന്തായ് മനവ * സ്വദേഹപ്രീതി
 യെല്ലാക്കും തുല്യമെന്നറിയുന്ന നീ അതിനാലിബാലനേ നീ ചിട്ടകെൻ വാ
 ക്കേൾക്കുകിൽ.

വൃതസൻ പരശു.

ആവാക്കുമാദിക്കാതെ യധികം ഓടിയാത് ധർമ്മൻ വിട്ടില്ല, കോ
 പിച്ഛവനിൽ വിശ്വാമിത്രൻ മമാമുനി * അശ്ശനശ്ശേഫനായിട്ടൊരു
 പ്രദേശം കൊടുത്തുതേ വരുണൻ റമമാമന്ത്രി ഭയാവേദവിത്തമൻ *
 ശുനശ്ശേഫനാമന്ത്രിയധികം, വയമാലിനാൽ പ്ളുത സ്വരത്തിൽ വരു
 ണദ്വാനത്തോടോതിച്ചു ചുമായ് * മുനിപുത്രൻ സ്തുതിക്കുന്നന്നറിഞ്ഞാ
 യാദസാംപതി ശുനശ്ശേഫനെ യെങ്ങത്തിവിട്ടു ചിച്ചാൻ ദയാനിധി * ധ
 വരോഗത്തെയും പോക്കുവരുണൻ പുകുതൻ ഗ്രാമം മരണം നീക്കിക്കി
 ച്ചാൻ വിശ്വാമിത്രൻ കമാരനേ * കേൾക്കായ് മാത് ധർമ്മൻ വിശ്വാ
 മിത്രൻ ചൊന്നൊരുവാക്കിനേ ഉറച്ചു രോഷമവനിൽ വിശ്വാമിത്രൻ

റഘുനിലായ് * ഹരികേശപരമരീട്ടാമന്നവൻകാടുവുകിനാൻ പന്നി
 യേക്കൊല്ലവാനച്ചയ്ക്കാണ്ടാൻകയശി.ചിതൽതടം * വൃദ്ധബ്രാഹ്മണനാ
 യവിശ്വാമിത്രൻവഞ്ചിച്ചഭൂപനേ പ്രാത്ഥിച്ചവൻകൈക്കലാക്കീനല്ല
 താരാജ്യമൊക്കെയും * യജമാനൻഹരിശ്വരൻതുലോംപീഡിതനാക
 യാൽ കയശികൻകാട്ടിൽപന്നപ്പോർവസിയുൻചെല്ലയേകദഃ *
 'ക്ഷത്രിയാധമ! ഭർണ്ണശേല! വൃഥാനീലിജവേഷമായ് ക്രിത്രിമംചെയ്തവെ
 റുതേഗർപ്പിക്കുന്നെന്തുധാർമിക! * യജമാനനെ വിഷിന്ദീഗ്രപശ്രേയ്യനെ
 ചെന്നിനായ്' അപരായവിടുമുർഖ! ഭൂവിപ്പിച്ചതുമേറ്റവും * നീകയ
 ലിച്ചൊചെയ്തുമുഖംബകമായിബ്ഭാഷിക്കെ ഏവശപിച്ചമുനിയോടുൻ
 കയശികനോതിനാൻ * ഞാൻകൊക്കായ് വാഴ്വോളംനീപെന്മാനാ
 യുംഭവിച്ചിടും.

വ്യസൻപറഞ്ഞു.

കോപംവൃണവരന്യോന്മുശപിച്ചിടേ നസ്തരം കൊക്കുംപൊന്മാ
 നമായ് തീർന്നാർമുൻമാർമാനസത്തിലായ് * ചിത്രമാംമാനസസരസ്സി
 കൽകൊക്കായകയശികൻ ഒരുവൃക്ഷമതിൽ കൂടുകെട്ടിയങ്ങുവസിച്ചു
 തേ * മഹോനാഥിൻ കൂടുകെട്ടിപ്പൊൻമാനായവസിയുനും വസിച്ചാ,ന
 വരന്യോന്മുശപിച്ചിപ്പാനാഗ്രഹത്തൊടും * യജമാനൻചെയ്താർഭിനന്തോ
 റാകോപിച്ചാരണ്ടുപേരുമായ് ശബ്ദിച്ചൊരണ്ടധികമായ് ലോകർഭുഃ
 വിച്ചിട്ടുവടി * നഖങ്ങൾ മുണ്ടകൾ പക്ഷങ്ങളുംകൊണ്ടുപരസ്പരം മുരി
 ക്കുപുത്തപോൽചോരയണിഞ്ഞുകൊണ്ടിപ്പവർ * ഇരവണ്ണബഹു
 വർഷങ്ങൾമുനിമാർപക്ഷിരൂപമായ് അവർപ്പെട്ടുന്തുരാജാവേ! ശാപ
 ഞാൽകെട്ടുപെട്ടവർ *

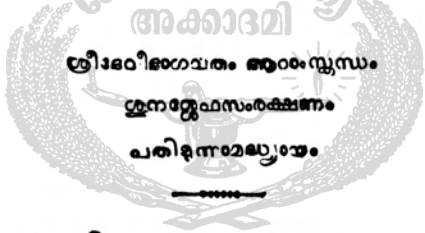
രജാവുപറഞ്ഞു.

വസിയ്ക്കുകയശികർശാപമുക്തരായ് തീർന്നതെങ്ങനേ? അതെന്നി
 ക്കോതണംകേൾപ്പാനധികംകരുതുകമുനേ!.

വ്യസൻപറഞ്ഞു.

പോർചെയ്തവരേക്കുണ്ടുബ്രഹ്മലോകപിതാമഹൻ യയവേദം
 വാനവരോടൊന്നിച്ചവിടവന്നതേ * യഥാവിധിക്കീട്ടവരയാഗപസി
 പ്പിച്ചുപത്തരൻ വേഗമാമുനികൾക്കുള്ള ശാപവുംവേർപെടുത്തിനാൻ *
 സപാലയങ്ങൾക്കുപോയാരവാനോരൊക്കെയെന്നത്തരം ഹംസത്തിലേറി
 ബ്രഹ്മാവുംസത്യലോകത്തിലെത്തിനാൻ * ഉടനേകയശികൻപോയി
 വസിയുൻപുകിയാത്രമാ അന്യോന്യംസ്നേഹമായിട്ടാബ്രഹ്മാവിൻവാക്കു

മൂലമായ് * മൈത്രാവരണിയുഃപാർചയ്തേവംകാരണമെന്നിയേ പ
 രസ്സരഃഭിഃഖമേകംവിധംകൗശികനോടുതാത് * ദേവാസുരനന്തരമിവാ
 യഥാന ജഗത്തതിൽ അഹങ്കാരത്തിനേവെന്നിട്ടെന്നംസുഖമൊക്കൊ
 ത്തവർ? * മഹാത്മാക്കുമനഃശുദ്ധിയതിനാൽദർശ്യംഗ്രഹ! പൃഥ്വനം
 വെയ്തല്ലാങ്കും,തീർത്ഥംഭാനന്തപസ്സൃതം * ധർമ്മസംധനമെല്ലാം
 താനതന്ത്രേന്ദ്രിയോജനം സാത്വികരാജസീപിന്നെത്താമസീമുന്ത
 മട്ടിലായ് * ശുദ്ധയെന്നാർന്നതെല്ലാംധർമ്മകർമ്മങ്ങളിൽഗ്രഹ! ഫലം
 മുഴുവനേകീടുംസാത്വികശുദ്ധദർശ്യം * രാജസശുദ്ധലോകത്തിൽപ
 കതിപ്ഫലമേകീടും താമസശുദ്ധവെറുതേകീർത്തിപോലുംവരില്ലതി
 ൾ * കാമക്രോധങ്ങളോടൊത്തജനങ്ങൾക്കുഗ്രഹപോത്തമ! ശുചണാഭി
 ക്ഷാൽവിത്തംവാസനാഹിനമാക്കണം * സദാദേവീപൂജയോടുതീ
 ത്ഥാലികളിൽവാഴണം ദേവീനാമജപത്തോടുംതൽഗുണസ്തുതിയോടു
 മേ * കലിദോഷഭയാൽദേവീപദജ്യാനത്തോടുഗ്രഹ! ഒരിക്കലുംകലി
 ഭയംവരില്ലവന്നടത്തുകിൽ * പാപിയുംശുദ്ധമന്ത്രേതാൻസംസാരം
 വിട്ടുമുക്തനാം.

പതിനാലാമദ്ധ്യായം.

ജയമേജയൻപറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവിൻപുത്രനായിടുംവസിഷ്ഠമുനിതൻറപേർ മൈത്രാവ
 രണിയെന്നമ്മേട്ടാതിനീമുനിപുംഗവ! * എന്തുകർമ്മത്തിനാലിപ്പേര
 ണ്ണായെന്നുഗുണത്തിനാൽ അവന്നിപ്പേരുവരുവാൻമുഖമെന്തുചെയ്ത
 നീ?

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ധരിച്ചാലുംഗ്രഹശ്രേഷ്ഠ! വസിഷ്ഠൻവിധിതൻസുതൻ നിമിശാപാ
 ലുടൽവിട്ടാമഹാൻപിന്നെജന ക്ഷയാൽ * മിത്രാവരണരിൽനിന്നിട്ട
 പ്പേർകൊണ്ടുപ്രസിദ്ധനായ് മൈത്രാവരണിയെന്നായിലാകുമുഴുവ
 നുംഗ്രഹ!.

രജാവു പറഞ്ഞു.

ധർമ്മിയുൻമുനിരാജാവായ് ശപിക്കപ്പെട്ടതെന്തിനായ്? മുനിക്കു മെട്ടുഭൂപൻതന്നഗ്രശാപംഫലിച്ചതും? * കുററഞ്ചെയ്യാത്തമുനിയേരോ ജാവെന്തുശപിച്ചതും സർവ്വജ്ഞൻ നീ താലിതൊട്ടശ്ശാപകാരണമോതുക.

വ്യംസൻ പറഞ്ഞു.

ദ്രവ്യമാംകാരണമുൻപിതൊന്നിനിക്കുപറഞ്ഞുതേ നിറഞ്ഞ തല്ലേസംസാരമായതൻമുഗ്ദ്ധങ്ങളാൽ? * ധർമ്മഞ്ചെയ്യട്ടെഭൂപാലൻ തപിച്ചിട്ടെതാപസർ ഗുണാപ്യാപിക്കയാലാക്കുംവരല്ലതുപകാശമായ് * കാമക്രോധങ്ങളാണ്ടുജോർമുനിമാരുംക്കിതീശരും ലോഭാഹങ്കാരങ്ങളോടുംതപഞ്ചെയ്യുന്നപോരമായ് * രജോഗുണത്തിൽമുഷ്ടിയാഗംചെയ്യുന്നമന്നവർ. അതുപോൽപിജരുംസതപുണഞ്ചേന്നവരല്ലതാൻ * നിമിയേമുനിയുംഭൂപൻമുനിയേയുംശപിച്ചതേ മഹാദുഃഖരണ്ടുപേർമുണ്ടായ് ദൈവബലത്തിനാൽ * ദ്രവ്യശുദ്ധി, ക്രിയാശുദ്ധി, ശുഭമാംചിത്തശുദ്ധിയും ദുർല്ലഭമുഗ്ദ്ധംതിങ്ങുംസംസാരത്തിങ്കലാക്കുമേ * ദേവീപ്രഭാവമാണാക്കുമെങ്ങുംതാനതലംഘ്രിമാം അവളാരിൽകനിഞ്ഞിടുമവൻഗുണവിഹീനനാം * മോചിക്കുന്നില്ലത്തമരാംബ്രഹ്മവിഷ്ണുപിശമുഖ്യരും സത്യവ്രതൻതൊട്ടപാമരന്മാർമോചിച്ചിട്ടുനതേ * ദേവീസ്വഭാവമറികില്ലിജഗത്തിങ്കലൊരുത്തരും എന്നാലുംനിശ്ചയം ഭക്തവശ്യയാണവരെന്നവ! * അവരതൻഭക്തിതാൻവേണമതിനാൽഭോഷമറിടാൻ രാഗാഹങ്കാരമയിയാംഭക്തി, നാശംവരുത്തിടും * ഇക്ഷ്വാകുകുലസംഭ്രതൻനിമിയെന്നൊരുമന്നവൻ രൂപവാൻ, ഗുണസമ്പന്നൻ, ധർമ്മജ്ഞൻജനരങ്ങുകൻ * യാഗഞ്ചെയ്യുന്നവൻ, ശുദ്ധൻ, ദാക്കൻ, സത്യമോതുവോൻ ഇക്ഷ്വാകുചിൻപന്ത്രണ്ടാമൻ, സുതൻധീമാൻ സുരക്ഷകൻ * ബ്രാഹ്മണക്കുചിതത്തിനായ് ജയമെന്നോതിടുംപുരം ഉണ്ടാക്കിച്ചുകൊടുത്താനെണ്ണതമാശ്രമസന്നിയോഗ * യാഗഞ്ചെയ്യണമെന്നുണ്ടായ് ബുദ്ധിരാജസിയായുടൻ ബഹുകാലംകൊണ്ടുതീരുന്നതായ് ഭക്ഷിണചേർന്നതായ് * യാഗകായ്തന്നിനായിക്ഷ്വാകുവരമെല്ലെൻറ യാജ്ഞയാൽ മഹാൻമാർനിശ്ചയിച്ചാണുംകൂട്ടിനാൻവട്ടമൊക്കെയും * അംഗിസ്തോ, ഭൂതുമനി, ഗൌതമൻ, വാമദേവനും വസിഷ്ഠ, നാപുലസ്ത, പാപ്യ, ഗുപ്തകൻ, പുലഹൻ, കൃതു * യാഗംചെയ്താൻസമന്തന്മാർ, താപസർ, വേദവിത്തമർ സർവ്വജ്ഞപിത്രേഷാധമുനിമാരേക്കുണിച്ചുതേ

വട്ടങ്ങളെല്ലാംകൂട്ടിട്ടുലർത്തിപ്പിടിച്ചുനിൽക്കുന്നവൻ വസിഷ്ഠൻവംശഗുരുവോ
 ഭക്തിനാൽവിനയത്തോടും * 'യാഗഞ്ചെയ്തിടണംചെയ്തിടണംനീക
 ണ്ണാനിധി! സർവ്വജ്ഞൻതന്നെയിവില്ലാത്തതുംസാമ്രാജ്ഞം *
 യാഗത്തിനായ് വേണ്ടതെല്ലാംകൂടിയാൽ കൊണ്ടുവന്നതേ ദീക്ഷയ
 യായിരവർഷം ചെയ്യാനാശിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ * ഏതുയാഗത്തിലാവാം
 ശ്രീദേവീജഗദ് ബികാ അവരക്ഷിച്ചുത്തിനായാഗം ചെയ്യണംവിധിപോ
 ലവേ' * നിമിതൻവാക്കുകയോതീവസിഷ്ഠനവനോടുകൂടി: 'ഇത്ര നേ
 രെന്നുപുതന്നെവിളിച്ചിട്ടുണ്ടുവനവ! * ദേവീയാഗത്തിനായുത്സാഹ
 ത്തോടാപകശാസനൻ ഞാൻദീക്ഷിച്ചായവനേയത്തുറാണ്ടേക്ക
 ഭൂമിപ! * ക്ഷമിക്കുന്നീയമതിനാലത്രകാലംവരെയും മെമ്പറ്റേക്കനാകമി
 ട്രൻറയാഗകാര്യംകഴിഞ്ഞുവാൻ * വന്നിടാനീയമത്രോളംക്ഷമിക്ക
 കറ്റുപോത്തമ'.

രജാവു പറഞ്ഞു.

യാഗത്തിനായിഞാൻവേറെമുനിമാരെക്കണ്ടിച്ചുപായ് വട്ടങ്ങ
 ളൊക്കെയുംകൂട്ടിക്കുമാക്കുന്നതുമെങ്ങനെയ്? * ഇക്കുമാകക്കരക്കൊക്കെ
 വേദവിത്താനീതൃപാകയാൽ എൻകാര്യംവിട്ടുനീപോകാൻതുടങ്ങ
 നതുമെങ്ങനെയ്? * നിറക്കയുക്തമല്ലെൻറയാഗവിട്ടങ്ങുപോവതും
 പോകുന്നധനംലഭിക്കാതെ ഗ്രാമീയതാമോവാൻ * ഗൃഹൻതട്ടത്തിട്ടു
 മിത്രയാഗംപ്രാപിച്ചിതാമനി * കണ്ണിതത്തോടാശ്രയിച്ചാൻപോയ
 ഗൃഹത്തമനേഗൃഹൻ മമിവൽപാർശ്വഭാഗംശിക്കരികിൽചെയ്തയാഗ
 വും * യാഗത്തിൽബ്രാഹ്മണക്കായിബുദ്ധിക്കിടന്നവയ്ക്കുത നിമിയ
 യായിരവർഷംദീക്ഷിച്ചുനീയെന്നവ! * ഗൃഹിക്കുകൊളയത്വത്താലും
 ജിച്ചാൻഗോധനങ്ങളാൽ അത്തുറാണ്ടെയ്ക്കൊളയത്താരിത്രയാഗംക
 ഴിഞ്ഞുകൂടും * വസിഷ്ഠൻവന്നമാജാവിൻ യാഗശാലയിലെത്തിനാൻ
 ഇരുന്നാനവിടെഭൂപയാഗംകാണതിനായ് മനി * നിമിയപ്പോരനല്ല
 വണ്ണാനിദ്രയെക്കുറുമായ് ഉണർത്തിമില്ലട്ടെന്താൻ, വന്നമീലുണ്ടി
 സന്നയെ * അവമാനത്തിനാൽകോപമുണ്ടായപ്പോൾവസിഷ്ഠനും
 ഗൃഹനേക്കാണ്യമുലംകോപിച്ചാൻമനിസത്തൻ * ശപിച്ചാൻനി
 മിയേക്കോപത്തിന്നധീനത്തിലായവൻ: 'നിൻവംശഗുരുവാക്കെന്നയ
 വമാനിച്ചതള്ളിനീ * അന്യനേക്കാൻതട്ടത്തിട്ടുംഗുരുവാക്കിബുദ്ധതി
 നാൽ ദീക്ഷിക്കയാൽനീ ദിദേഹനായിത്തീരുന്നരാധിപ! * ഇതിൻഭേ
 ഫംപതിക്കട്ടേനീവിദേഹനമാകുക'.

അവക്കധീനമായ്ക്കുന്നതാളിതുചൊല്ലുകയാലവർ * മിത്രാവരണൻ
 തൻവാസസ്ഥലത്തിൽസ്ഥിരമാവുകയും * അർക്കജ്ഞാൻ പ്രായമറി
 ഞ്ഞിട്ടാമൃഗേഷണാദൈവമാൽപതിച്ചവർവീര്യമടപ്പിച്ചാക്കുകങ്ങി
 ധായ് * അതിൽനിന്നുളവായ് രണ്ടുമനീമാന്ത്രിസന്ദർഭാഗസ്തനാഗ്നൻ
 രണ്ടാമൻവസിപ്പുന്നതുപോലവേ * മിത്രാവരണവീര്യത്തിൽനിന്നുതാ
 പസസത്തമർ ബാല്യത്തിലേവനപൂകീവൻതപസ്സുള്ള ഗന്ധനം * വസി
 ഷ്ഠനാംബാലനേയശ്ചൈകഗുരവദാക്കിനാൻ നിജവംശസുഖത്തിനാ
 ള്ലാലിച്ചാൻജനമേജയ! * അധികംപ്രീതിയുണ്ടായിമുനീമനോഹരന്തമ
 നവ! വസിഷ്ഠൻമുനിശാപത്താൽമിത്രാവരണൻതൻകയലേ * അന്യ
 ഭേദമെടുത്തിടാൻമേതുവല്ലാപറഞ്ഞുത്താനം.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അനുഷ്ഠാനം

വസിഷ്ഠഭഗവതോപാഖ്യം

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

വസിഷ്ഠഃ പരസംപ്രാപ്തിപദാന്തിഃ പ്രേക്ഷാൻമുനേ! നിമിചിന്തേ
 ദ്രേഢമാഞ്ജനമമട്ടെന്നുരചെയ്യണം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വസിഷ്ഠൻപിന്നയുമേഹമെടുത്തില്ലേത്തരയിവ! ശാപാനന്തരമ
 വൃഷ്ണമെടുത്താൻനിമിയന്തന * വസിഷ്ഠശാപമേററപ്പോരനിമിത്ത
 ഗത്തിൽരാണിടം മുനിമാരോടാശ്രയിച്ചാണവർവിന്തതടുക്കിനാർ *
 നാമിപ്പോളെന്തുചെയ്യേണ്ടതിച്ഛൂപൻശാപമാണ്ടതേ യാഗവുറപ്പു
 ത്തിയായില്ലദീക്ഷിപ്പോരധാമികൻഗുപൻ * എന്തുചെയ്യേണ്ടത
 ക്കായ്കവിപരീത്തിലായതേ വരേണ്ടതുവരന്താനംതടുക്കാൻപയ്യൊരു
 ത്തനും * ബഹുശ്രമങ്ങളാലപ്പോളാമഹാൻതന്നെററാറവും അല്പശാപ
 സോക്താസമോദംരക്ഷിച്ചിട്ടുനിറുത്തിനാർ * ഗന്ധമാല്യങ്ങളാലേറെ
 പ്ലവിച്ചാമന്ത്രശക്തിയാൽ ശ്രേഷ്ഠമാമംഗീരത്തെസ്ഥാപിച്ചാർനിർദ്വി
 ഗ്ദ്ധരമായ് * യാഗംസമർപ്പമായപ്പോൾവന്നാർഭേവകളാക്കയും പ്ര
 തീക്ഷകൾവെട്ടുകയാൽതുഷ്ടമായവരേറവും * മുനിമാരിയിച്ചിട്ടാതു

പനോടോതിവാനവർ: 'തുഷാരമ'ത്തങ്ങരൂപാല! വരംവാങ്ങുകസുവ്ര
 ത! * ഇതയാഗത്താൽശ്രേഷ്ഠമാവിധിക്കുന്നിത്തങ്ങളും നരദേവമ
 തോദേവദേവമാനിന്റെമിച്ഛപാൽ * വസിഷ്ഠൻദേവമാണങ്ങ
 ഗദ്യോടുംവാണിടുന്നപോൽ' ഇതോതപ്പെട്ടുപാത്താസുരരോടോതി
 നാൻമുദാ: * 'ഇതനഗപരശരീരത്തിലില്ലാടുംവാങ്ങുമീമമ ഏന്റെ
 വാസംഭവിക്കട്ടേതുട്ടിച്ചികളിൽസദാ * ചരിക്കാംവായുവായ്സർവ്വ
 താക്കികളിലും' ഇതോതപ്പെട്ടനിമിത്തന്നാത്മാവോടരചെയ്ത
 വർ * അപേക്ഷിക്കുകലോകേശിനാചീടാദേവിയോടനി ഇതയാഗ
 ത്താൽതുഷാരായിട്ടധരനിന്നിഷ്ടമേകിടും * സുരരാലിതചോല്ലപ്പെട്ട
 വൻപ്രാർത്ഥിച്ചേവിയേ ടിച്ചുസ്തേത്രങ്ങളാൽതൊന്നായിടറിക്കൊണ്ടു
 ക്തിയായ് * സന്തോഷിച്ചിട്ടാജാവിൻപ്രത്യക്ഷത്തിങ്കൽവന്നവരും
 കോടിസ്തൂണുനൊടൊപ്പാനല്ലഴകുള്ളൊരുദേവിയേ * കണ്ടിട്ടവർതുഷാരാ
 യാർകൃതകൃത്യമായിതേ വരവരിച്ചാൻദ്രുപാലൻദേവിപ്രത്യക്ഷമാക
 വേ * മോക്ഷത്തിനായ്നിർമ്മാചമാംജ്ഞാനവുംസർവ്വഭൂതർതൻ നേത്ര
 ങ്ങളിൽവാസവുമേദേവിച്ചീടണമെന്നതാൻ * പ്രസന്നയായദേവേശി
 താകുമംബികചൊല്ലിനാൾ ശുഭജ്ഞാനംഭവിക്കുംസർവ്വഭൂതാക്കിവാസ
 വും * പ്രാരബ്ധകർമ്മാനഭവംതീരവോളംഭവിച്ചിടും ഇമച്ചമിഴിയുണ്ടാകം
 നിന്നാചല്ലാക്കുമാക്കിയിൽ * നിന്ദവാസത്താൽകണ്ണിമപ്പോരാകുന്ന
 രർപശ്രുക്കളും പക്ഷികൾക്കുമതുണ്ടാകുംദേവന്മാർക്കണ്ണിമച്ചിടാ * ശ്രീ
 ദേവിയവന്ദീപണ്ണവരംനരകീട്ടതൽക്കണ്ണം മുനിമാരോടുംമാതിട്ടമറ
 ണ്ണാളവിടത്തലായ് * മഹാദേവിമറഞ്ഞപ്പോളവിടുള്ളമുനീശപരർ
 ചെന്നാലോചിച്ചനിമിതൻദേവത്തേക്കൊണ്ടുവന്നതേ * അരണിക്കട
 കോൽക്കൊണ്ടുകടഞ്ഞാർമന്ത്രാമാടൻ നിമിക്കുപുത്രനാവാൻഹോ
 മിച്ചാർമന്ത്രോമാതിനാർ * ആമഹാമാർകടഞ്ഞപ്പോളുണ്ടായിപുത്ര
 നത്തമൻ എല്ലാലക്ഷണവുംചെന്ന്സാക്ഷാലാനിമിയെന്നപോൽ * മഹാ
 മിയെന്നായിപേരനാമനത്താൽജനിക്കയാൽ ജനകങ്കേനാകകെ
 ണ്ണനാമംജനകനെന്നായ് * വിദേഹനാണിമിയിൽനിന്നുണ്ടായതൂനി
 മിത്തമായ് വിദേഹരെന്നാവാംശത്തിൽദ്രുപന്മാർകീർത്തിക്കേട്ടതേ * ഏ
 വാണിമിസുതൻകീർത്തിപ്പെട്ടാൻജനകനെന്നതായ് ഗംഗാതീരത്തിലു
 ണ്ണാജീനല്ലതാംപരിയാഗ്രപൻ * ഗോപുരമാളികയുമാണ്ണർക്കേട്ടമി
 ഫിലാപരി നിറഞ്ഞുധനധാന്യങ്ങളാടികുറവിളക്കിയും * ഇതവാംശ

ജാതരാംഭ്രപരൈല്ലാംജനകരെന്നതാൻ കീർത്തികേട്ടാർവിഭോമന്മാരെ
നുംജ്ഞാനികളായവർ * നിമിതന്നത്തമാഖ്യാനമീമട്ടോതീനിനക്കു
ത്താൻ വിസ്താരമാസ്തിഭേമതപശോപകൊണ്ടുളവായ തും.

രാജാവു പറഞ്ഞു.

നിമിശാപഥതിൽമേതുരച്ചുനീമഹാമുനേ! കേട്ടിട്ടെൻചഞ്ചലം
ചിത്തംസന്ദേശംപൂണ്ടിടുന്നതേ * വസിയ്ക്കുൻബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻരാജാ
വിന്റെരൂപരോമിതൻ വിധിജൻമുനിയെ വൃണ്ണശാപിക്കാപ്പട്ടഭൂപ
നാൽ? * ഗുരുവിപ്രനിതെന്നോത്തുംക്കുമിച്ഛില്ലാത പൻനിമി ശുഭം
ഗംകഴിച്ചിട്ടുമെവണ്ണംകോപമാണ്ടവൻ? * ധർമ്മത്തിൻപോക്കറിഞ്ഞി
ട്ടുമിക്ഷപാകകലാസംഭവൻ ഗുരുവാംവിപ്രനേകോപത്തോടുകൂടിശ
പിച്ചതേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അജിതന്ത്രിയരായുള്ളോർക്കേററവുൾല്ലഭംകുമാ ലോകത്തിൽ
ദർശ്വഭംതന്നെക്കുമിക്ഷംനിപുണൻറുപ! * വിശേഷിച്ചുംസർപ്പസംഗമ
ററവൻമുനിതാപസൻ ചൈവദാമമതുമില്ലാത്തോൻയോഗത്തിൽനിഷ്ഠ
യുള്ളവൻ * അവനുംവെന്നിടാഭോമത്തിങ്കലുള്ളരിപ്പക്കുളാം കാമം
ക്രോധംലോഭമഹങ്കാരമെന്നവയേദ്രവം * ഉണ്ടായില്ലാത്തവൻകീഴി
ലിന്നമില്ലിനിമേലിലും ഉണ്ടാകില്ലിവൈരികളേജമിപ്പാനീജഗത
തിൽ * സ്വപ്നത്തിലുംഭൂമിയിലുംബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശർവാണിടും ലോകങ്ങ
ളിലുമില്ലേകനിശ്ശതക്കളവെന്നവൻ * ബ്രഹ്മപുത്രർമുനീന്ദ്രന്മാർമററു
താപസവർയ്ക്കും മഗ്നന്നഞ്ചേൻചർചിന്നെബ്ദ്രവിലീനരുംതോവാൻ? *
ഗുരുൻമഹായോഗിസാംഖ്യമതജ്ഞൻകപിലൻമുനി വിധിയാലവനും
ഭസ്മമാക്കീസഗരപുത്രരേ * അതുകൊണ്ടീധമങ്കാരത്താലുണ്ടായ്ഭൂവന
ത്രയം കായ്കാരണഭാവത്താലതില്ലാതാവതെങ്ങനേ? * ബ്രഹ്മവിഷ്ണു
ഹരന്മാരുമുഗ്നങ്ങളെപ്പട്ടവർ ഉണ്ടാമവർക്കുംഭോമത്തിലോരോഭാവ
ങ്ങൾമനവ! * സദാസത്യാഗ്നാനംചേരാംമനുഷ്യർക്കുന്തുസംഗതി? ഗു
ണങ്ങൾതമ്മിൽചേന്നിട്ടാണിന്നീടുന്നതെങ്ങുമെ * ചിലർക്കുസത്യാ
ധികംചിലർക്കുപ്ലാരജോഗുണം തമസ്സേറുംചിലർക്കില്ലസമമായവയാ
ക്കുമേ * നിർഗുണൻപരമാത്മാവുനിർല്ലേപൻശ്രേഷ്ഠനവ്യമൻ അദൃ
ശ്യൻസർവ്വഭൂതക്കുപ്രമേയൻസാദാതനൻ * ബ്രഹ്മസ്ഥിതാപരാശക്തി
താനുംനിർഗ്ഗുണയങ്ങനേ അല്ലക്കുറിചിലെത്തോത്തോളെല്ലാരിലുമി

പ്രവരം * അശ്ശുകുതിയും പരാത്മാവുചൈക്യമാണുസദാദൃശം ദോഷമെ
 ല്ലാംപോമവളാബ്രഹ്മമെന്നറിവാകകിൽ * ആജ്ഞാനത്താൽമുക്തി,മു
 ഴക്കുന്നുവേദാന്തഭേദിയും അറിഞ്ഞൊൻമറ്റുണ്ണതിങ്ങുംസംസാരവിട്ടു
 കതനാം * ജ്ഞാനരണ്ടുവിധംശബ്ദസംബന്ധംപ്രഥമമതം ബുദ്ധിമാ
 ന്മാക്കുണ്ടാകുംവേദശാസ്ത്രാർത്ഥചിന്തയാൽ * അതുകൽബുദ്ധിയുണ്ടാ
 കുംസംശയങ്ങളുനേകമായ് ഭുസ്സുക്കും ചിലർചെയ്തിടുന്നതൽക്കുംചിലര
 ങ്ങനേ * ഭുസ്സുക്കുത്താൽമോഹമുണ്ടാംമോഹത്താൽ ബുദ്ധിമാന്ദ്യവും ബു
 ധിമാന്ദ്യംജ്ഞാനനാശംപ്രാണികൾക്കുവരുത്തിടും * രണ്ടാമത്തേതനുഭ
 വജ്ഞാനംഭർല്ലമോഷ്മേ അതങ്ങനുഭവസ്ഥൻറസംസർഗ്ഗത്താൽഭവി
 ച്ചിടും * ശബ്ദജ്ഞാനത്തിനാൽകായ്സിദ്ധിയുണ്ടായിടാറുവ! അതി
 നാൽനല്ലനുഭവജ്ഞാനവുംവരികില്ലതാൻ * ഉജ്ജ്വലജ്ജ്വലരൂപോക്കാ
 നാശാബ്ദജ്ഞാനമശക്തമാം ഇരുട്ടുപോകയില്ലല്ലോഭീചമെന്നുരചെയ്യ
 കിൽ * ബന്ധംപോക്കുന്നതേകമ്നമുക്തിക്കുള്ളതുവിദ്യയും മറുക
 മ്നംശ്രമത്തിനായ്വിദ്യസുതപ്പണിക്കുമേ * ശീലം,പരമിതം,കേവേ
 മില്ലായ്,ധൃതി,മോദവും ക്ഷമയുംവിദ്യതൻപ്രാകാവുന്നതായുള്ളനൽപ
 ഴം * തപസ്സുവിദ്യയ്ക്കൊണ്ടുംയോഗാഭ്യാസമതെന്നിയേ കാമാദികൾ
 വൈരികൾതന്നാശമെന്നുഭവിച്ചിടാ * മനസ്സടക്കാൻപണിതാൻ
 പ്രകൃത്യാപഞ്ചലംറുവ! ത്വണത്തോടതിൽകീഴിലാണെല്ലാജഗ
 ത്തതിൽ * മനസ്സിൽനിന്നുതാനുണ്ടാംകാമക്രോധാദിയൊക്കയും മന
 സ്സിനെജയിച്ചെന്നാലുണ്ടാകില്ലവയൊന്നുമേ * ക്ഷമിച്ചില്ലതിനാൽഭൂ
 പൻമുനിയാനിമിയികലായ് ശപിച്ചശൂകനിൽമുനംക്ഷമിച്ചൊരു
 യാതിപോൽ * തെറുചെയ്തിട്ടമാശൂകൻ,യയാതിറുപസത്തമൻ
 കോപാൽശപിക്കാതവനെക്കൈക്കൊണ്ടാൻജരയേക്കുണം * ഒരു
 തൻസൈന്യമുനായ്തീരുകൂരണമൊരുമന്നവൻ സ്വഭാവഭേദമാണാ
 ക്ഷദോഷംകല്പിച്ചിടുന്നിതിൽ * ഹൈന്ദവയർധനലോഭത്താൽപണ്ടു
 ഗ്ഗ്വരായിടും പുരോഹിതബ്രാഹ്മണരേയശേഷംനഗ്രഹിച്ചതേ* ബ്രഹ്മ
 ഹത്യയിൽനിന്നുണ്ടാംപാപത്തെഗണിയാതെതാൻ.

ശ്രീഭാഗവതം ആറാംസ്കന്ധം

നിമിച്ചരിത്രം പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

പതിനാറാമദ്ധ്യായം

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

ഏതു വംശത്തിലുണ്ടായോ ഓരോ ഹൈന്ദവരാരാഹുപർ ബ്രഹ്മഹത്യയെയോക്കാതെ വിപ്രരേണിഗ്രഹിച്ചുവർ? * വൈരമേതുവചക്കത്തു ചൊല്ലുന്നതീടിതാമഹ! മേതുവില്ലാതെകോപിപ്പതെപ്പുണ്ണയോ ഗ്രഹായവർ? * പുരോഹിതരുമൊക്കെയോ മവർക്കുണ്ടായതെങ്ങനെ? അല്ല മഹാമേതുവാൽ വൈരക്ഷത്രിയർക്കുഭവിച്ചിടാ * മറിച്ചെന്തേകറമെന്തേകൊന്നതും പൂജിച്ചിട്ടു ക്ഷത്രിയർ ശക്തരെന്നാലും പാപത്തിൽ ഭയമില്ലയോ? * അല്ലാപരാധത്തിലേതു ഭൂപൻ കൊല്ലുപിജേന്ദ്രരേ ശങ്കയുണ്ടുമിത്രേഷു? കാമണ ചൊല്ലുന്നാഭവാൻ?

സുതൻ പറഞ്ഞു.

വ്യാസനാമുനിയീവണ്ണമോടിക്കുപ്പെട്ട ഭൂപനാൽ പരമപ്രീതിയോടോതിയോത്ത കഥമനസ്സിനാൽ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

പണ്ടുള്ളൊരാക്കുത്രിയർ തൻ കഥയേക്കേറുക മന്നവ! ആശ്ചര്യമുണ്ടാപണ്ടെന്നാലറിയാപ്പെട്ടതാണതു * കാഞ്ചവീര്യനതെന്നുണ്ടായ് ഹൈന്ദവൻ ഭൂമിപാലകൻ ആയിരുകയുള്ള ശക്തനുള്ള നന്ദൻ തല്ലൻ * വിഷ്ണുവിന്നവതാരം താൻ ഭക്താത്രേയനശിഷ്യനും സിദ്ധൻ, സർവ്വാംഭുജൻ, ശാക്തൻ, ഭൂതക്കരക്കാരായാജ്യനും * യാഗം ചെയ്യാൻ യജ്ഞിഷ്ഠൻ, സദാഭാസപരായണൻ ബഹുയാഗം ചെയ്തു പിതം ഭൂതക്കരക്കേകിയാറുപൻ * ഗുപ്തനാലബ്ധ ഭൂതക്കരയനവാന്മാരുമായിത്തേ അശ്വരണസമൃദ്ധന്മാർ പ്രസിദ്ധന്മാരായവർ * കാഞ്ചവീര്യജ്ജനൻ രാജശ്രേഷ്ഠൻ സ്വർഗ്ഗംഗമിക്കാവ ഹൈന്ദവന്മാർ ദരിദ്രന്മാരായാർകാലശ്രമത്തിനാൽ, * ഒരിക്കൽ ഹൈന്ദവന്മാർക്കു ധനമാവശ്യമാകയാൽ ഭൂതക്കളോടു യാചിക്കാൻ ചെന്നു രായവർ മന്നവ! * ധിനയത്തോടു ഭൂപന്മാർ യാചിച്ചാശിക്യനം കൊടുത്തീടാതെ ലോഭത്താലില്ലയില്ലെന്ന ചൊല്ലിനാർ * ചിലരെല്ലാം ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിച്ചാർ വളരെ ഭംഗം വിപ്രാദികൾക്കേകി ചിലർ മോപ്പെട്ടാറു പാലരേ * ധനക്കുളെല്ലാം മാറിട്ടു ബ്ധ ഭൂതവംശജരെക്കയും ആഗ്രഹത്താലാത്രമുള്ളെല്ലാം വട്ടുഗമിച്ചുതേ * ഭുവി കുറയജമാനന്മാർക്കേകി ദാതാശമുഖമായ് ഓടിച്ചെന്നിട്ടു

പാത്താരങ്ങോരോതാമകരത്തോടുമേ * കായ്ത്തിൻഗെതരവുമുലമഴ
 ലാണ്ടിട്ടുവെറുമയർ ഭൂക്കരനന്നാശ്രമക്കരേതേരുംപോയാർധന
 ത്തിനായ് * കണ്ടാലിജർവിട്ടുന്യശ്രമങ്ങളെയശേഷവും കഴിച്ചാർഭൂ
 മിയേദ്രപൃത്തിനായ്ഭൂപാലരേറവും * കഴിച്ചിട്ടൊരുവൻകണ്ടാൻ
 ധനംഭൂഗൃഹത്തിലാൻ കണ്ടാരതബ്ഭൂപരല്ലാശ്രമംകൊണ്ടുതളൻ
 വർ * ഓരോരോദിക്കിൽനിന്നിട്ടുമെടുത്താർവളരെലേനം അടുത്തു
 വാഴുംപിജർതൻഗൃഹങ്ങളിലുമാനൂപർ * കഴിച്ചെടുത്താർവളരെലേ
 നമത്യാഗ്രഹത്തിനാൽ വില്പരല്ലാകരണത്തുകൊണ്ടാശ്രയിച്ചാർഭയ
 ത്തൊടും * ശിരഞ്ഞെററംപിജർതൻറധനമെല്ലാംഹരിക്കയാൽ
 കൊന്നാർശരങ്ങളാൽകോപാലാശ്രയിച്ചൊരുവിപുരേ * ഭൂക്കര
 വാണിടുംദിക്കിലാടിനാർശേഷമുള്ളവർ ഗർഭമതല്ലെഖണ്ഡിച്ചീ
 ബ്ഭൂമിയെല്ലാംനടന്നുടർ * കൊന്നാൻവന്നെത്തുമോരോരോഭൂക്കള
 യുമവിനാൽ ആബാലവൃദ്ധംപാപത്തേഗണിക്കാതന്യരേയുമേ * ഏ
 വംഭൂക്കളേയെല്ലാംവധിച്ചിട്ടുണ്ടുമിങ്ങുമായ് നാരിമാരേപിടിച്ചിട്ടുവെ
 യ്താരഗ്ഗർഭനാശവും * ഭുവിച്ചാനാരിമർത്താറപ്പണികൾപോൽകര
 ത്തതേ പാപിഷ്ടരാജ്ഞിയാന്മാർഗർഭംമിടിക്കുമവമായ് * അന്യസ്ത്രീ
 കളിത്തോതിക്കേട്ടു ഷികുരതീർത്ഥവാസികൾ ഭയാവഹംവിപ്രഭാടിക്കോ
 പംവിടുകഭൂപരേ! അയ്യക്കതമാനിന്ദ്രകർമ്മംതുടങ്ങിനിങ്ങളൊക്കയും *
 ഭൂപതികൾതൻഗർഭമെല്ലാംമേദിച്ചവീരരേ! കൊടുതാംപുണ്യപാ
 പങ്ങൾക്കിങ്ങുതന്നെഫലവരും * അതിനാൽഭൂതിയിച്ഛിപ്പോൻനി
 ന്ദ്രകർമ്മംതൃജിക്കണം ദയവുള്ളാമുനികളോടോതീകോപിച്ചുമെമ്മ
 യർ * സാധുക്കൾനിങ്ങളു,പ്പാപംചെയ്യുംമേതുവറിഞ്ഞുവോ? മഹാ
 നാർപൂർജർതൻറധനമെല്ലാംഹരിച്ചവർ * ചതിചെയ്തിട്ടുള്ള
 നാർ,വഴിയിൽമോരെന്നേപേൽ ഡാഭിഷന്മാർ.ചതിക്കുന്നാര
 വർ,കപടവൃത്തികൾ * പ്രാർഥിച്ചതാഴ്മയായ്ത്തങ്ങളത്യാവശ്യത്തി
 നാൽധനം കൂട്ടത്തരാംനാലിലൊന്നെന്നോതീടുന്നുകിയില്ലിവർ *
 ഭുവിക്കുഞ്ഞങ്ങളോടില്ലവെന്നോതീട്ടില്ലകീഴതാൻ കാത്തവീഴ്ന്നുകൊ
 ടുത്തുള്ളധനംകൊച്ചുതത്തിനായ് * യാഗംചെയ്തില്ലധികമായ്
 ദാനവുംചെയ്തില്ലിവർ ഒരിക്കലുംധനംവിപ്രർകെട്ടിവയ്ക്കുതതെങ്ങ
 മേ യാഗവുംദാനവുംചെയ്തുന്നായനഭവിക്കണം * ദ്രവൃത്തികൾ
 ചോരഭീതിരാജഭീതിയുടങ്ങനേ അഗ്നിഭീതിയുമുണ്ടാറുംചോരമം

ധൃത്തഭീതിയും * രക്ഷിച്ചീടുംധനംവല്ലവിധവംചിലവാക്കണം അല്ലെ
ന്നാൽമൃതിയിൽപ്രവേശിപ്പട്ടുദൃഢിയാണിടം * നാലിലൊന്നോടേകിടാ
മെന്നന്മിച്ചുതന്നുതാഴ്മയായ് തെങ്ങുകൊണ്ടിട്ടുമേകീലധനംലോ
ഭാൽപുരോഹിതർ * ഭാനം,ഭോഗം,നാശമത്രം,ധനത്തിൻഗതിയിങ്ങ
നേ ധന്യർഭാനഭോഗങ്ങളുനാശംപാപിയ്ക്കുമാണ്തരം * ഭാനഭോഗങ്ങ
ളേവിട്ടുകാത്തിടുംലുബ്ധനായവൻ ഭണ്ഡ്യൻരാജാവിനാലെന്നമക്കളുന
ഴിലാവരം * അതുകൊണ്ടുതന്നെക്കന്മാർകളുരീടുപിപ്രരെ കൊല്ലാൻ
തുടങ്ങിക്കോപിച്ചീടരുതിനിങ്ങളുത്തമർ.

വൃന്ദേന്ദ്രപാഞ്ചജന്യം.

സകാരണമിതോതിട്ടാശ്വസിപ്പിച്ചാമുനീന്ദ്രരെ ഭൂപതികളേ
യെല്ലാമനേപിച്ചുനടന്നവർ * ഭാഷ്പെട്ടുവിറച്ചോരാക്കീണിച്ചിട്ടുകര
ഞ്ഞുടൻ ഹിമവാതിൽചെന്നുചേന്നാർഭൂപതികളൊക്കയും * ധനം
കൊതിച്ചുഭൂപന്മാർവിപ്രക്കീയശലേകിനാർ പാപകർമ്മത്തുടങ്ങിപ്പുഡി
ച്ചാരില്ലപോലവേ * ലോഭത്തന്നെമനുഷ്യക്കുടേമത്തിൽവാണിടുംരി
പു ദുഃഖങ്ങളെല്ലാമേകുന്നോൻ,പ്രാണനാശകനായവൻ * പാപത്ത
നെല്ലാംവേരായോ,നെന്മാരാഗ്രഹമൊത്തവൻ സർവ്വാർത്ഥികാരണൻ,മു
ന്നജാതിക്കുംവൈരമേകുവോൻ * ലോഭത്താൽധർമ്മമില്ലാതാകലധർമ്മ
വുമങ്ങനേ മാതാപിതാക്കളേ,ബന്ധുവേയും,സോദരനേയുമേ * ഇരുപ
ത്രൻ,സോദരിതൻപതി,സോദരിയേയുമേ വെടിയുംപാപിയാലുണ്ണ
നെന്മകൃത്രിമനടത്തിടാ? * കാമക്രോധാഹംകൃതികളേക്കാൾവെവെ
രിലോഭമാം പ്രാണനുംവെടിയുംലോഭാൽപിന്നെയെന്നോന്മെയ്തി
ടാ * സദ്വൃത്തന്മാർധർമ്മന്യർനിന്നെന്റുച്ചുജരായവർ പാണ്ഡവർ
കൈരവന്മാരുംലോഭമുലംനശിച്ചതേ * ഭീഷ്മർ,ദ്രോണർ,കൃപർ,ക
ണ്ണൻബാൽഹികൻഭീമസേനനും ധർമ്മപുത്രമവണ്ണകൃഷ്ണജ്ഞാനം
ഗുഹ! * അതുഗ്രമായുള്ളയുദ്ധംചെയ്തതില്ലേപരസ്പരം ലോഭത്താലവ
രുണ്ടാക്കിഗ്രഹിച്ചിരവുമേററവും * ഭീഷ്മർ,ദ്രോണർ,പാണ്ഡവർതൻസു
തരുംഹതരായിതെ പിതാക്കൾ,സോദരർ,പുത്രരെല്ലാരുംഹതരായ്ക
ണേ * അതിനാലെന്നുചെയ്തില്ലാലോഭംബധിച്ചുപുരുഷൻ ക്രൂരന്മാർ
മൈഥവയർകൊന്നാർഭൂതക്കുളയശേഷവും.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം അനന്തസംഹാരം

ഭാഗവതം

പതിനാലാം അദ്ധ്യായം.

പതിനേഴാദ്ധ്യായം.

—o—o—o—

ജയമേന്മയൻപറഞ്ഞു.

ആദ്യംവാവിട്ടേതുവിധംമോവിച്ചുതുപതികൾ പിന്നെയൊവി
പ്രതൻവംശംനിലനിന്നതുമെങ്ങനെ? * ലുസ്തനാർക്കുതിയർപാപാ
ചാരൻഹൈമയരായവർ ഭൂതക്കളെൻഗ്രഹിച്ചശേഷമെന്നുനടത്തി
നാൻ? * നിൻകഥാമൃതപാനത്താൽതുപ്പിവന്നില്ലതോതുക പരലോക
ഫലംനരകംശുഭംനരസുഖപ്രഭം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

രാജാവെ! കേൾക്കുവൊല്ലീടാംപാപംപോക്കുന്നസല്ലഭ വലു
താമായശത്വിട്ടസ്രീകുരുംഭോചിച്ചരീതിത്താൻ * ഹൈന്ദവോപദ്രവം
കൊണ്ടുതേന്നബഭൂതപതിമാർ ഭഗവതോടുഹിമവാൻപവൃത
ത്തിൽഗമിക്കുവേ * ഗൌരീബിംബത്തെയുണ്ടാക്കീനരിക്കരയിൽമണ്ണി
നാൽ ഉപോസിച്ചമരിപ്പാനായ്ചെയ്താൻനിശ്ചയവുംഹൃദ! * സ്വപ്ന
ത്തിങ്കൽവന്നുദേവി മാനന്ദസ്രീകളൊക്കോതിനാൻ: 'ജ്ഞിതങ്ങളിലൊ
രത്തിക്കുണ്ടാകുമതയിൽനിന്നൊരാൾ * എന്നുശമൈൻശക്തിയോടും
നിങ്ങളുൾക്കുമവൻശുഭം' എന്നോതീട്ടുപോരേവിപിന്നീടങ്ങമറഞ്ഞു
തേ * ശുഭയോടാവരസ്രീകളെല്ലാംപ്രാപിച്ചമതിനെ അവരിൽവെ
ച്ചുത്തമയാഭയമാണൊരുകാമിനി * ഗർഭംവിച്ഛാദംവംശത്തിൻമൂലി
ക്കായ്തുടയാനതിൽ ഗർഭത്തോടനുബന്ധിച്ച്കുടുംബംപുഷ്പാഭാഭി
യെന്നതായ് * ക്ഷത്രിയർകണ്ടനേരത്തങ്ങവരക്രോധിപ്പോടിനാൻ സ്രീ
കുരുംഗർഭത്തോടോടനുപിടിക്കിൻനിഗ്രഹിക്കുവിൻ * എന്നാതിക്കൊ
ണ്ടുവാളോടുമാനാരിയൊടുത്തവർ അവർതൻവരവുമകണ്ടുകരഞ്ഞാർ
ഭയമോടവര * ഗർഭരക്ഷയ്ക്കധികമായ്ഭയന്നവിളികൂട്ടിനാൻ രക്ഷയ
റ്റോൾ, നിരാധാര, ഭീന, നിലവിളിപ്പവര * കണ്ണുനിരാണവർഭൂപ
ന്മാരാൽപീഡിതയായവര സംഹംപിടിച്ചഗർഭത്തോടുള്ള പെൺമാ
നൊടൊത്തവര * വിറയ്ക്കുന്നാള, മമതൻറകരച്ചിൽകേട്ടുബാല
കൻ രണ്ടാമരിത്രനെന്നോന്നുതൂടഭേദിച്ചവനടൻ * ശുഭേണ്ഡാല
കൻഭൂപനേത്രങ്ങളുമയക്കിനാൻ അവനെക്കണ്ടശേഷംകണ്ണുകാ
ണാതെയായിതേ * കറങ്ങീഗിരിമുറ്റങ്ങൾതോറുംജന്മാന്ധർപോലവേ
ഇതെന്തിപ്പോൾവന്നതെന്ന ചിന്തിച്ചാരവരൊക്കെയും * ബാലനെക്ക

ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സെക്രട്ടറി ജനറൽ സി. ജി. ജോർജ്ജ്:

പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, ഞങ്ങൾ ഇന്ന് ഇവിടെയെത്തിയത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സെക്രട്ടറി ജനറൽ സി. ജി. ജോർജ്ജിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ്. ഞങ്ങൾ ഇന്ന് ഇവിടെയെത്തിയത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സെക്രട്ടറി ജനറൽ സി. ജി. ജോർജ്ജിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ്. ഞങ്ങൾ ഇന്ന് ഇവിടെയെത്തിയത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സെക്രട്ടറി ജനറൽ സി. ജി. ജോർജ്ജിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ്.

വൃദ്ധൻ. ചന്ദ്രനും.

അവർതൻവാക്കുകേട്ടാശ്ചയ്യത്തോടൊദിജഭാമിനി ഞാതിയാശ്ച
സമായ്ഃഘാൽനമിക്കന്ധരോട്ടൻ * 'ഞാൻപാക്കിയില്ലുവേരേ'
നിങ്ങൾക്കുളൊരുക്കണ്ണുകൾ കോപിച്ചമില്ലത്താനിനകരണാരകൾ
ക്കസത്യമായ് * ഇയ്യയുരുന്തിങ്ങുളാട്ടുകോപിച്ചാൻഭാഗ്ഗവൻദ്രമം
നിങ്ങൾക്കുളൊരുക്കണ്ണുപാഠപോക്കിനാൻകോപമോടിവൻ * കുറു
ചെയ്യാത്തയമ്മിഷ്കർതൻബന്ധുക്കൾതപസപിക്കൾ ഗർവ്വമരോടുവ
രേവയിച്ചുതുയർക്കയാൽ * നിങ്ങളൊട്ടുഗർഭക്കുനശിപ്പിച്ചൊരുവേ
ളയിൽ തുടുകൊണ്ടിവനേന്തുറുപർഗർഭാധരിച്ചുഞാൻ * സാംഗവേദ
ങ്ങളൊളയല്ലാധരിച്ചാൻവേഗമോടിവൻ ഗർവ്വമനായ്തന്നബാലൻ
വംശനേരിലനിറുത്തുപാൻ * നിങ്ങൾതൻവധമിട്ട് അനവൻപിതുവധ
ത്തിനാൽ ദേവീപ്രസാദംകൊണ്ടുണ്ടായിവനെന്നുചെയ്യതായ് * അ
വനെറദിവ്യതേജസ്സാൽമചങ്ങിപ്പോയിക്കണ്ണുകൾ അതിനാൽനിങ്ങളു

ഉളൻപുത്രനോടപേക്ഷിക്കതാഴ്മയായ് * നമസ്കരിക്കവിൻനിങ്ങൾ
ക്കിവൻകണ്ണുകളെത്തരും.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അവരതന്നാവാക്കുകേട്ടുവനെവാഴ്ത്തീനാരവർ നമിച്ചുവിയയ
ത്തോട്ടുജനാമുനിവയ്ക്കനെ * സന്തോഷത്തോടവൻചൊന്നാസനനര
മവരോടടൻ: 'ഗൃഹത്തിൽപോയ് മമാഖ്യാനംപരിച്ചീടുകഭൂപര! *
വരാനുള്ള തൂവനീടുംദൈവസങ്കല്പമാണതു അതിൽഭുവിക്കയില്ലൊട്ടു
മറിവുള്ള വരാരുമേ * നിങ്ങൾക്കസുഖമായ് കാഴ്ചമുന്നേപ്പോലെഭവിച്ചി
ടും കോപമില്ലാതെസുഖമായ് പ്രാപിക്കുകഗൃഹങ്ങളെ' * അവൻത
ന്നീയാജ്ഞമുഖംപ്രാപിച്ച് ദക്ഷികരൂറുപർ ചോദിച്ചുകൊണ്ടുമനിയോ
ടിച്ചുവോൽപുകിനാർഗൃഹം * അദ്രിപ്പുപുത്രനോടെത്തിസപാശ്രമംവി
പ്രഭാമിനീ ശ്രദ്ധയാടാരാജതുല്യതേജസിധൈവഉത്തിനാൾ * ഇവ
ണ്ണാട്ടുനാശംഞാൻനീന്നോടാതീറ്റുപലാക! ചെയ്ക്കതഭൂപരത്യാശു
ലംപാതകമല്ലയോ?

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു:

ക്ഷത്രിയന്മാർചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നെന്തെന്താൻശ്രവിച്ചതേ ലോഭം
താൻകാരണമണ്ടു കൂട്ടിക്കുറുപ്പനുംഭുവനം * ഇതിൽകറച്ചുസന്ദേഹം
കേറുപ്പാനിച്ഛിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ മൈഥാമന്മാരെനവക്കുപേരെവണ്ണം
പ്രസിദ്ധമായ് * യാദവർ മറ്റാറിനീ നഭരതങ്കെന്തഭാരതർ മൈഥ
യൻഗുപതീവംശത്തിങ്കലുണ്ടായിരുന്നുവോ? * അതിൻമുഖംശ്രവിപ്പാൻ
ഞാനാശിക്കുന്നതുപാനിധം! എന്തു മുഖംമൈഥാമന്മാരെയെന്നെക്കുറിയ
രായതും?

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

മൈഥായോൽപത്തികേട്ടാലുംവിസ്തരിച്ചുനരോത്തമ! പുണ്യപ്ര
ഭാതനംപാപംനശിപ്പിക്കതുസൽക്കഥ * ഉണ്ടായ് ചണ്ടാരകാലത്തു
സൂര്യപുത്രൻസുശോഭനൻ "മവന"നെനവിഖ്യാതൻസുന്ദരൻകാന്ത
യേറിയോൻ * ഉച്ചൈത്രവസ്താംനല്ലശപരത നിൽക്കേറിയായവൻ
ഗമിച്ചാൻവിഷ്ണു ചാണീടുംവൈകുണ്ഠേസ്സരാത്മജൻ * ഗേവദുർഗ്ഗ
ത്തിനായശപമേറ്റി കൈവ അശപത്തേ വച്ചുകാണപ്പെട്ടവനാല
ക്ഷ്യിദവിയാൽ * കണ്ടാക്കീരാബ്ധി മുൻഭ്രാവാവാമിപ്പാശപരതയായ
വൾ അഴകാൽവിസ്തരിച്ചു ക്ഷയിച്ചു നീങ്ങിയോ * അശപരത
ത്തിൽവന്നീടുമവനെക്കണ്ടു പിണ്ണു ചാ ചോദിച്ചാൻലക്ഷ്മിയോടായിസ്സേ

മേത്തോടേജനാർട്ടൻ * 'രണ്ടാംതണ്ടാർശരണൊപ്പു 2 ശപഃ റിയി
താരിവൻ കാത്തു! മുഖകംമോമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നവൻ? * കണ്ടി
ട്ടുവെട്ടാമോ ഗതാലവരോടു ചിത്തമാകയാൽ പറഞ്ഞില്ലൊന്നുമധി
കംചോദിച്ചിട്ടുമാവാതി.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അശപത്തിൽസകതയായിച്ചുഞ്ചലയായ് മോഹമാന്ദൻ സ്നേ
ഹത്തോടുംനോക്കിനിൽക്കുംലക്ഷ്മിയെക്കണ്ടുവിഷ്ണുവും * ചോദിച്ചാൻ
കോപമേക്കുത്തോക്കീട്ടന്നസുലോചനേ? അശപത്തിങ്കൽഭൂമിച്ചൊ
ന്നുംചോദിച്ചുചൊൽവതില്ലനി * എങ്ങുരമിക്കയാൽനാമരമയെ
ന്നാസ്തരംതവ ചലയെന്നുംചഞ്ചലതപംമേതു വായുസംശയം * ഭവി
ക്കുന്നീചഞ്ചലയായ് പ്രാകൃതസ്രീയതെന്നപോൽ സ്ഥിരയായൊരനാ
ളുനീഭവിച്ചിടില്ലാംഗലൈ! * നീയെന്നർക്തവച്ചിട്ടീയശപത്തിങ്കൽ
ഭൂമിക്കയാൽ ഘോരമാന്മരലോകേപണ്ണശപമായുംഭവിച്ചിടും * ദൈ
വയോഗത്തിനാലവംശപിട്ടു ലക്ഷ്മിയേഹരി ഭയവുംഭുഖവുംപുണ്ടുവി
ദമുറ്റംകരഞ്ഞവര * താഴ്മയായ്തൻറപതിയേനമിച്ചാച്ചാര
മാസിനി ശങ്കിച്ചുകൊണ്ടാഹരിയോടോതിനാളീവിധത്തിലായ് *
'ദേവദേവജഗന്നാഥ! കരുണാകര! കേശവ! അത്പാപരാധേഗോ
വിന്ദ! ശാപമേകിയതെന്തുനീ * പ്രഭോ! നിൻകോപമീവണ്ണൊൻ
കണ്ടുട്ടില്ലാമിക്കലും ന.ൻസ്നേഹമെന്നിൽസഹജംനശിക്കാത്തതെ
ങ്ങുപോയ്? * ശത്രുവിങ്കൽപതിപ്പിക്കാംവളുംബന്ധുവിലാവതോ?
വരത്തിന്നച്ഛാതാണെവുണ്ണമീശാപയോഗ്യയായ്? * നീകാൺ
കെനിൻമുൻപിയവച്ചെൻപ്രാണനേക്കാൻവെടിഞ്ഞിടും നീയെ
ന്ത്യവിരാമസ്തീയിൽപെടുജീവിപ്പതെങ്ങനേ? * പ്രസാദിക്കണമീയു
ഗ്രശാപത്തിൽദേവനായക! സുഖമായ്നിൻസമീപംജാനെന്നാ
ളുംശാപമുക്തയായ്?.

വിഷ്ണുപറഞ്ഞു.

എന്നെപ്പോലെനല്ലു ചിങ്കൽനിനക്കുണ്ടായിടുംസുതൻ പ്രാപിച്ചി
ട്ടന്നനീയെന്നസുഖിക്കുംസുന്ദരീമനേ!

ശ്രീദാമോദാരവതം ആരാധനം
ഭൂപരംസ്ഥിതി പതിനേഴാമദ്ധ്യായം

പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

കോപിച്ചാവിഷ്ണുവീരണ്ണശപിച്ചിട്ടുണ്ണിസംഭവാ ഏമ്മട്ടപെൺ കുതിരയായ് രേവതനന്ദമയ്യരെന്തുപാൻ? * പെണ്ണശപത്ത് ന്ത്രേപ മോടുമേളിക്കിൽ തനിച്ചവൻ ഭർത്താവിൻ വിരോധം വൃണന്നാരികൊ പ്പവസിച്ചതു? * ഭർത്താവിനെ പെടിക്കൊതു കാലം നിജ്ജനമാവനേ വസിച്ചുപിന്നെയൊലക്ഷിയെന്തു ചെയ്തമൊമനേ!? എന്നാണവിഷ്ണു ചോടൊത്തു ചേർന്നുപിന്നെയായവൻ * പുത്രനുണ്ടായതെല്ലാപേ തിയേവിട്ടിരുന്നുമേ? വിസ്തരിച്ചീച്ചരിതം നീ പറഞ്ഞിടണമെന്നൊടാ യ് * കേൾപ്പാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നീയുത്തമോത്തമമാകഥ.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ജനമേജയനാലേവം ചോടിക്കപ്പെട്ടുമാമുനി സവിസ്തരം പറഞ്ഞാ നിച്ചരിതം വിപ്രവർത്തരേ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

രാജാവേ! കേൾക്കുവാല്ലാഞ്ഞാൻ പുരാണകഥയുത്തമം കണ്ണാണ ന്ദകരശ്രദ്ധം വിശദാക്ഷരസംയുതം * രോന്തൻ കണ്ടുമരിയാൽ ശപി ക്കപ്പെട്ടവകളിയെ ഭൂതന്മാനിന്നു മരിച്ചേനമിച്ചിട്ടു ഭയത്തൊടും * കോപ വുകണ്ടുവേഗത്തിൽ പിതാവിന്നരികെത്തിന്നാൻ സൂര്യനോടറിയിച്ചാ നന്താപവാത്തയുമായവൻ * ഭുജത്തോടൊന്നിച്ചിട്ടു വിഷ്ണുവേക്കുമൊല യാ സുന്ദരീനേലോകത്തെ പ്രാപിച്ചാളവനാജ്ഞയാൽ * പണ്ടുഗ്രമാ യ് സൂര്യപതിതവഞ്ചെയ്തൊരുദിക്കിൽ തന്നെ ചെന്നു പെൺകുതിര യ്ക്കുള്ള രൂപമെടുത്തവൻ * കാള ദീതമസാസംഗം സുപണ്ണാക്ഷത്തിനു ത്തരം നവ്വുകാമപ്രദം നല്ലശോഭയുള്ള മഹാവനം * അവിടെപ്പെൺകു തിരയായ് പാഞ്ഞുകാഗ്രമനസ്സോടും ഭജിച്ചാളിപ്പറേശ്ശുലപാണിച ന്ദകലായരൻ * പഞ്ചാനനൻ ദശഭുജൻ ഗൗരവീദേമാലംഭമാണവൻ കർപ്പരധവളൻ നീലകണ്ഠൻ മുക്കണ്ണനീശവരൻ * വ്യാലുലയം ധരിക്കു ന്നോൻ ഗജചർമ്മാത്തരീയകൻ തലയോട്ടിൻ മാലസർപ്പപ്പൂണന്തലം ധരിപ്പവൻ * അദ്വേവനേക്കുറിച്ചിട്ടാതീർമ്മത്തിൽ ചെയ്ത ന്തപം പാലാഴിതൻ തനയയായുള്ള മംഗലദേവതാ * ച്ചാനിച്ചുകൊണ്ടുവൈ

രാഗ്യത്തോടുമുളളമൃഗ്യസേവിവ്യവസ്ഥസ്രജരുകഴിച്ചാറനര
 പാലക! * തോഷിച്ചുടൻമഹാഭേദൻമുക്കുണ്ണൻഭേദിയോടുമായ് കാ
 ഉമേലേറിചീഗാനൻപ്രത്യക്ഷത്തിങ്കൽവന്നതേ * ഗണത്തോടവിടെ
 തീട്ടുശിവൻപെണ്ണശപരൂപമായ് തപഞ്ചെയ്യുംമഹാഭാഗവിഷ്ണുവ
 ത്തിയൊടോതിനാൻ: * 'കല്യാണി!ലോകമാതാവേ!തവിക്കുണേന്തു
 ചൊല്ലനി സർവ്വത്വമുദൻനിന്റെകാത്തൻലോകമെല്ലാംചമച്ചവൻ *
 ലോകേശൻഫരിയേവിട്ടിന്നെന്തെന്നേവാഴ്ത്തിടുണനീ? വാസുഭേദൻ
 ജഗന്നാഥൻഭക്തിമുക്തിദനാണവൻ * സ്രീകർക്കപതിതാൻദൈവ
 മെന്നാണാവേദവാക്യവും അന്യനിൽഭക്തിയാക്കുതാനരുതൊടുമൊ
 റിക്കലും * സ്രീകർക്കനിത്യമായ്മ്പതിശുശ്രൂഷതാൻദൃഢം യോ
 ഗ്യനാദൃഷ്ടനോസേവിക്കണംനന്മകൊതിപ്പവരും * വിഷ്ണുവോസർപ്പ
 സംസേവ്യൻസദാ,യോഗ്യനസംശയം അഭേദഭേദനേവിടെന്തെന്നേ
 ധ്യാനിച്ചിടുണനീ.

ലക്ഷ്മി പാഞ്ഞു:

ക്ഷണംപ്രസാദിക്കുശംഭോ!പതിയെന്തെന്നോടിവതേ ഓരാപ

നിയേ * എൻഭക്തന്മാർവിഷ്ണുനിന്ദചെയ്യുന്നോരുണ്ടനേകമായ് വി
ഷ്ണുഭക്തരനേകംപേരെണെന്നിന്ദിച്ചിടുന്നവർ * ഉണ്ടാകുംകാലഭേദ
ത്താൽകലികാലേവിശേഷമായ് അകൃതാത്മാക്കളറിയാത്തതെവുണ്ണമ
റിഞ്ഞുനീ? * ഹരിയുത്തൊന്നമൊന്നാണെന്നറിയുന്നോർപുരുഷമാം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഇഷ്ടനാംശംഭവാലേവംചോദിക്കപ്പെട്ടുപത്മജാ അവളാലറിയ
പ്പെട്ടുവൃത്താന്തംശിവനോടുടൻ * പ്രസന്നമുഖിയായിട്ടുപറവാനായ്
തുടങ്ങിനാൾ.

ലക്ഷ്മി പറഞ്ഞു:

പത്മാസനസ്ഥനായ്വിഷ്ണുചൊരിക്കൽബ്രാഹ്മണിയായിൽ തപഃ
ചെയ്തുകാണപ്പെട്ടെന്നാൽഗ്രന്ഥസ്ഥലത്തിലായ് * ബ്രാഹ്മണിത്ത
മോഭേദവാഴുന്നോനെന്നറിഞ്ഞുടൻ താഴ്മയായ്വിസ്മയിച്ചിട്ടുചോദി
ച്ചേൻപതിയോടുഞാൻ * 'ദേവദേവജഗന്നാഥ! ബ്രഹ്മാദിസുരർക്കൈ
ത്ര്യം പാലാഴിയേക്കടഞ്ഞപ്പോൾപുറപ്പെട്ടതിൽനിന്നുഞാൻ * എ
ല്ലാവരേയുംനോക്കീനൽപതിക്കുശിച്ചതൽക്കുണം നിന്നെദേവത്രേഘ
നെന്തതീച്ചയാക്കിവരിച്ചുത * ദേവേശനാനീബ്രാഹ്മണിപ്പതാരോയെന്ന
തിസംശയം നീയെൻപ്രിയൻകൈകളാരിയിസ്സന്ദേഹമമകററുക.

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു:

വല്ലഭേ!കേൾക്കെചൊല്ലീടാംക്ഷണംതോഷിപ്പവൻവിള പാർവ്വ
തീപതിയേയുള്ളിൽബ്രാഹ്മണവരാനനേ! * എനേബ്രാഹ്മണിമീ
ശാനൻചിഖപ്പോളതിശക്തിമാൻ ഭ്യാനിക്കുത്തൊന്നമദ്രേവനാഥൻത്രി
പുരവൈരിയേ * പ്രിയപ്രാണൻശിവനുത്തൊന്നിക്കമ്മട്ടശങ്കരൻ അ
ന്യോന്യംസക്തചിത്തന്മാർത്തങ്ങൾക്കില്ലത്തരംപ്രിയെ! * ശിവദേവ്വി
കളെൻഭക്തർനരകത്തിൽപതിച്ചിടും ശങ്കയില്ലവിശാലാക്ഷി!ഞാൻ
സത്യംചൊല്ലിടുന്നതേ * ദേവേശൻപ്രഭുവാംവിഷ്ണുവേവമെന്നോടു
ചൊല്ലിനാൻ വിജനത്തിങ്കൽത്താൻചോദിക്കയാലിന്ദുകലാധര! * ബ്രാ
ഹ്മണനേൻഹരിക്കിപ്പൻനീയെന്നോത്തരുകൊണ്ടുഞാൻ ചെയ്തനീവി
ഷ്ണുവിൻചെട്ടിയെനിക്കുണ്ടായിടുംപടി.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു:

ലക്ഷ്മിതൻവാക്കിവിണ്ണുകേട്ടുത്തരംചൊല്ലിനാൻശിവൻ പ്രിയ
വാക്കാലാശപസിപ്പിച്ചവളെവാശിയായവൻ * 'നിൻതപസ്സാൽതുഷ്ട

ശിവൻ പറഞ്ഞു

ചിത്രരൂപ! പറഞ്ഞാലോ ഹരിയോടെന്റെ വാക്കുനീ ഭൂഃഖിക്കുംലക്ഷ്മിതൻ ഭൂഃഖമില്ലാതാക്കണമെന്നതായ് * ഏതെന്നാതപ്പെട്ടവേഗത്തിൽ ചിത്രരൂപൻ ഗമിച്ചുതേ വിഷ്ണുപാഷാദർശ്യം നവൈകണ്ഠാപരമം പരം * നാനാവൃക്ഷതടാകങ്ങൾ കൊണ്ടുശോഭിപ്പുതേറാവും അന്നംകയിൽ കോഴിമയിൽ കിളിയും നിറയുന്നതു * കൊടിക്കാകരശോഭിപ്പുതസംഖ്യം മേടയുള്ളത് ഗുണഗീതങ്ങൾ പേരുന്നതു ചതുരവിൻ മരങ്ങളും * ഇലഞ്ഞി പമ്പകാശോകതിലകാവൃതങ്ങളും പക്ഷികൾ കൂകിപ്പും നല്ലശബ്ദങ്ങളുണ്ടെന്നതു * ആവൈകണ്ഠാകണ്ടു മുരളോടും പടിയിൽ നിന്നും ജയൻ വിജയനേയും പോയ് നമിച്ചിട്ടിതു വെല്ലു നാൻ.

ചിത്രരൂപൻ പറഞ്ഞു.

ഹരിയാം പരമാത്മാവോടാശ്രയനറിയിക്കുവിൻ ശിവഭൂതൻ ശിവൻ ചൊല്ലാൽ വന്നു നില്ക്കുന്നുവെന്നതായ് * അവന്റെ രാവാക്കുകേട്ടു ജയൻ പരമബുദ്ധിമാൻ ഹരിയെപ്പോയ് നമിച്ചിട്ടു തൊഴുതും കൊണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ: * 'ഭേദഭേവ! രമാകാന്ത! കരുണാകര! കേശവ! പടിയിൽ വന്നു നില്ക്കുന്ന ഭൂതൻ ശിവനയച്ചവൻ * പ്രവേശിപ്പിക്കയോ നല്ലതല്ല യോ ചൊല്ലുന്നീ പിരോ! ചിത്രരൂപധരൻ കായ്ക്കുമെന്തൊന്നറിഞ്ഞാ' * ഇതുകേട്ടോതി ജയനോടറിഞ്ഞ കാരണം ഹരി പ്രവേശിപ്പിക്കുമയം കാത്തിപ്പി വട്ടുതന്നെ * എന്തുകേട്ട ജയൻ പേഗം ചെയുന്നതു തുളതരൂപനാം ശിവഭൂതനെ വന്നിടുകെ നുകച്ചാൽ ചിളിച്ചുതേ * ജയൻ ജളിൽ വിട്ട ചിത്രരൂപൻ സൂത്രതിയായവൻ ഭക്ത്യാ നമിച്ചിട്ടു ചെന്നെത്തൊഴുതും കൊണ്ടു നിന്നടൻ * ചിത്രരൂപധരൻ ശംഭുസേവകൻ പിനയാനപിതൻ അവനെക്കണ്ടു ഗരുഡഭാജനം വിസ്മയിച്ചടൻ * ചിരിച്ചും കൊണ്ടു ചോദിച്ചു നവനോടു രമാപതി: 'സകലം ബംഭേദഭേദം സുഖമായ് മരുന്നിതോ? * നിന്നെയെന്തിവിടെയ്ക്കീശനായ് ചൂകായ് മോതുകവാനോക്കുതന്നെയഥവകോയ് മല്ലം ഭവിച്ചിതോ?'

ഭൂതൻ പറഞ്ഞു.

ലോകത്തിൽ നീയരിക്കാത്ത കായ്ക്കുമെന്തു ജഗല്പുതേ! ' ത്രികാലജ്ഞനതാം നിന്നെ ഞാൻ ചൊല്ലിയറിയിക്കുവാൻ * എന്നാലു മറിയില്ലാ നായെന്നെ ശ്ലീവനയയ്ക്കയാൽ നിന്നോടു ശ്ലീവവാക്യത്തെ ചരിപ്പിക്കാമൊ പരേ! * ഇതാതിനാൻ ശിവൻ നിന്റെ പത്നിതാർക്കയായവരേത

പംചായനകാളിന്ദീതമസാസംഗമത്തിലായ് * സച്ചാത്മസിദ്ധിയേ
കണോരപെണ്ണശ്ചതതിൻറരൂപമായ് സുരാസുരനന്മാരാൽസേവ്യ
യാദേവിയായവൾ * അവളെന്യേജഗത്തിങ്കൽസുഖിയാകില്ലൊരുത്ത
നും അവളേവിട്ടുനീയെന്നുസുഖിച്ചീടുന്നുകേശവ! * പാലിക്കുംഭര്യേ
യെദ്രവ്യമീനനുംബലമീനനും കുററവിട്ടെന്തുപേക്ഷിച്ചുനീയാമംഗല
ദേവിയെ? * ലോകത്തിങ്കലെവൻഭാര്യാദുഃഖംപ്രാപിച്ചീടുന്നുവോ? അ
വൻറജീവിതംകഷ്ടമാക്കേപിടക്കംരിപ്പക്കളും * ദുഃഖിക്കുംലക്ഷ്മിയേ
വിട്ടുനീവാഴുന്നതുകാണുകയാൽ സദാമസിക്ഷ,മതിനായ്കൊതിക്കുന്നി
ൻറവൈരികൾ * എല്ലാലക്ഷണവുംചേന്നോരസുശീലാസുന്ദരീരമാ
അവളേനീരമിപ്പിക്കുമടിയിൽവച്ചുകൊള്ളുക * അബ്ഭാര്യാസുന്ദരി
യോടൊത്തുനീസുഖിയാകുക ഓക്കുന്നെദുഃഖമീനൻഞാൻഭാര്യാവിരഹ
സങ്കടം * ക്ഷയാഗത്തിൽമൃതയാക്കെൻഭാര്യാസ്ത്രീയെന്നവൾ അന്നു
ണ്ടായ്ദണ്ഡഹംദുഃഖമെനിക്കകമലേക്കുണ്! * ഇസ്സംസാരത്തിലെന്നെ
പ്പോലുണ്ടാകരുതൊരുത്തനും എന്നോക്കുംപടിദുഃഖിച്ചുഞാനവൾവിര
ഹത്തിനാൽ * കോപാൽയാഗേദമിപ്പോളാമലതൻമകളാകവെ ബ
റ്റുകാലംഘോരതപംചെയ്തൊൻസപീകരിച്ചതേ * ആയിരംവത്സരം
നീയാരമയേവിട്ടുമാധവ! തനിയെപാർത്തിൽവച്ചുസുഖമുണ്ടായതെ
ന്തുതേ * ചെന്നാശ്ചസിപ്പിച്ചവളെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടിങ്ങുപോയക ആല
ക്ഷ്മിയേവിട്ടൊരുത്തനില്ലസംസാരമായതിൽ * അവളോടശ്ചപടിചാ
യ്ചെന്നുചേന്നീടണംഭവാനെ നൽപത്രനെജനിപ്പിച്ചിട്ടവളെക്കൊണ്ടു
പോരണം.

വൃന്ദേന്ദ്രപരബ്രഹ്മ

ചിത്രരൂപൻറയാവാക്യംകേട്ടിടംഭഗവാൻഗ്രഹ! അയ്യണ്ണമെ
ന്നോതിവിട്ടാൻദൂതനെശ്ശിവസന്നിധയ * ദൂതൻഗമിക്കവേവൈകുണ്ഠ
ത്തിൽനിന്നശ്ചരൂപിയായ് പെണ്ണശ്ചമായിത്താൻമകുതപംചെയ്യുന്ന
ദിക്കിൽ * ചെല്ലുവാനായ്പുറപ്പെട്ടാൻകാമമാലാണ്ടുകേശവൻ അ
വിടെച്ചെന്നുരയേക്കുണ്ടാൻപെണ്ണശ്ചമായവൻ * അവളുംഹരിയെ
ക്കണ്ടാളശ്ചത്തിൻവടിവായുടൻ അറിഞ്ഞഴലൊടുംനോക്കിനിന്നാളാ
ശ്ചാത്മജാത്മസതീ * കാളിന്ദീതമസാസംഗംവിശുദ്ധംലോകചിത്രതം
കാമാർത്തരാമവർണ്ണായ്ചേച്ചുരട്ടിക്കിൽവച്ചുതാൻ * ഗർഭധരിച്ചാൾ
പെണ്ണശ്ചരൂപയാംഹരിവല്ലഭ അവിടപ്പെറ്ററുണുവാണൊരുതോമള

ബാലനെ * ചിരിച്ചായവളോടോതിസമയോചിതമായ് ഹരി: 'ഭരതപ്രഭുപംവെടിഞ്ഞിന്നുപൂർവ്വമമമെടുക്കനീ * വൈകുണ്ഠത്തിൽഗമിക്കാം നാംനിജദേഹത്തെക്കൊത്തുതാൻ നീപെറെറാരിബാലനിക്കുതന്നെവാഴട്ടെസന്ദരി'.

ലക്ഷ്മീപറഞ്ഞു

എപ്പുണ്ണന്താൻപെറെറപുത്രൻതന്നെവിട്ടുങ്ങുവന്നിടും? പുത്രസ്സേമമുപേക്ഷിക്കാവുന്നതല്ലൊട്ടുമെവിളോ! * ജനശൂന്യംനീദതീരമനാഥൻ ശിശുവായവൻ സാമന്ത്യാചീനനിവനിഞ്ഞുവാൻഗതിമായവ! * സുതനെശ്ശതിയെന്തേവിട്ടുങ്ങുപോവതിനെന്മനം ദയവേറുന്നതെപ്പുണ്ണമുറച്ചീടുംദയാനയേ? * പൊൻവിമാനമതിൽദിവ്യദേഹമോടൊത്തുവാണടൻ ലക്ഷ്മീനാരായണൻവാനിൽസ്തുതിക്കപ്പെട്ടുവിണ്ണരാൽ * പോവാനിച്ഛിച്ചിടുംകാത്തനോടപ്പുമാതൃചൊല്ലിനാൾ: 'ഇപ്പുത്രനേയെടുത്താലുത്ഭവിക്കാൻശക്തയല്ലഞാൻ * എന്നുപ്രാണപ്രിയനിപ്പുത്രൻനിൻതുല്യൻകാന്തികൊണ്ടിവൻ ഇവനേക്കൊണ്ടുപോകാംനാംവൈകുണ്ഠത്തിന്നുകേശവ'!.

വിഷ്ണുപറഞ്ഞു

നീവിഷാദിച്ചിടേണ്ടൊട്ടുംവല്ലഭേ! വരവണ്ണിനി! സുഖമായിക്കിടവൻവാഴട്ടെൻരക്ഷയിവിട്ടുണ്ടുകേൾ * മഹാവിസ്തൃതമായത്പംകായുണ്ടുവരാതേ! ഇപ്പുത്രനേത്തള്ളുവാൻതാൻപറയാനീധരിക്കുക * യയാതിപുത്രൻഭൂവിങ്കൽകീർത്തിമാൻപേരു "തുവ്തു" "ഹരിചന്ദ്ര"വെന്നവന്താതൻപേരിട്ടുകേൾപ്പിയായ് * പുത്രനുവേണ്ടിയിശുദ്ധതീർത്ഥത്തിൽഘോരമാന്തപം ചെയ്തീടുന്നാഭൂപനിപ്പോളായിരംവർഷമായിതേ * അവനായിട്ടിവനെത്താൻനിമ്മിച്ചുകമലാലയേ! അവിടെച്ചെന്നാഗ്രപനേപ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടസാമ്പ്രതം * ആഗ്രഹിക്കുന്നൊരവനായ് നരകാമീപുത്രനേപ്രിയേ! എടുത്തുതൻഗൃഹത്തിന്നായിവനെക്കൊണ്ടുപോംഗുപൻ.

വ്യസൻപറഞ്ഞു

എന്നാശപസിപ്പിച്ചുവളരെക്കിട്ടിവനേഹരി മഹാലക്ഷ്മീയൊടുക്കുടിവിമാനത്തിൽഗമിച്ചുതേ.

ശ്രീഭേവീഭഗവതഃ ആറാംസ്കന്ധം

ലക്ഷ്മീശരപദോചനം പത്തൊമ്പതാമദ്ധ്യായം

ഇ ത പ ത മ ഭ്യ ധ യം .

—

മനഃമയൻപറഞ്ഞു

വലുതാംസംശയമിതിൽജനിച്ച്കണ്ടേയ്ക്കൂ തനിയെവിജനത്തിൽമുക്തനായാക്കേണ്ടതേ? * അഞ്ചാലനെത്തുഗതിയങ്ങുണ്ടായ് സത്യവതീസുത! വ്യാപ്രസിംഹാഭിജ്ഞാജ്ഞവനെതൊട്ടതില്ലയോ?

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

ലക്ഷ്മീകേശവരദിക്കവിട്ടെപ്പാർപോയിതപ്പൊഴേ മനോബസയാംഭാതുരയോടുംക്രീഡിച്ചെടുക്കൂ * വിദ്യാധരൻ “ചംപകനെ” നുള്ള പരാജയവൻഗുപ്ത! നന്ദിമാനമതിൽകേറീട്ടവിടേയ്ക്കായിവന്നതേ * സുഖമായിക്കളിക്കുന്നോൻദേവപുത്രനൊക്കത്തവൻ ശ്രേയ്ക്കൻബാലൻഭൂവിലേകനായ് കിടപ്പതു കണ്ടുടൻ * വിമാനംവിട്ടിറങ്ങിത്തീർത്തുവേച്ചുപകൽക്കുണം എടുത്തുമോദിച്ചുനന്ദിയിലേയെന്നപോലവേ * എടുത്തക്കാരനോക്കത്തശിശുവാംനല്ലബാലനേ മനോബസയാംഭാതുരക്കേകിനാൻ ചംപകൻഗുപ്ത! * വാങ്ങിത്തുടതരോമാഞ്ചങ്ങളോടുകൂടിയേയവൻ മാറത്തണച്ചാക്കുഞ്ഞിന്റെമുമ്പാ ചുംബിച്ചിതേറ്റവും * ചുംബിച്ചാലിംഗനംചെയ്തുമോദത്തോടനിയേയവൻ തൻപുത്രനെപ്പോലെതന്നെമടിയിൽവച്ചുഭാരത! * മടിയിൽവച്ചാവിമാനമേറ്റമോദത്തോടായവൻ ഉടനെപതിയോടായിച്ചോദിച്ചാർചിരിപൂണ്ടവൻ * ആർതൻപുത്രനിവൻകാന്ത! കാട്ടിൽതള്ളിയതെന്തുവാൻ? ഏനിക്കിഞ്ചാലനേത്തന്തുപാർവ്വതീവല്ലഭൻശിവൻ.

ചംപകൻപറഞ്ഞു

പ്രിയമെന്തിനുമോദിക്കാംസെവ്വതെൻശക്തനോടനാം ദേവനോക്കെത്തനോഗസ്ഥ്യംനൊക്കൂതീർത്തവെന്നതായ് * അവൻചൊല്ലാൽപുത്രനാക്കാംകാട്ടിൽകിട്ടിയബാലനെ കായ്ക്കുമൊട്ടുംചിന്തിച്ചാതെന്താൻ ചെയ്തില്ലതന്ദ്രിയം * എന്നോതിയാവിമാനത്തിൽ ചംപകൻബാലനോടായ് മോദത്താൽകുൻവിടുന്നിട്ടുവേഗംസ്വഗ്ഗത്തിലെത്തിനാൻ * ഇന്ദ്രനേചംപകൻപാദങ്ങളിൽപ്രീത്യാനമിച്ചുടൻ തൊഴുതുംകൊണ്ടു മോദിച്ചാൻകാട്ടീട്ടഞ്ചാലനെയവൻ * ‘കാളിന്ദീതമസാംഗശൃംഗതഃ, ത്വമന്തിൽവച്ചുമേ കിട്ടിയിക്കാരനോക്കത്തകട്ടിയെദ്ദേവനായക! * ആർതൻപുത്രനിവൻകാന്തൻകാട്ടിൽവിട്ടുതുമെന്തിനായ്? നീയാജ്ഞാ

പിടക്കിൽത്താനീബാലനേപുത്രനാക്കിടാം * അതിസുന്ദരനിബാലനേ
നേൻകാന്തയ്ക്കേറ്റവുപ്രിയൻ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളുംചൊല്ലുന്നഭക്തിഗ്രിമ
പുത്രനേ.

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

അശ്വമേധയരിച്ചോനാവിഷ്ണുവിൻസുതനാണിവൻ ലക്ഷ്മീപെ
റ്റോൻചൊഴിയുന്നീമഹാഭാഗൻപരന്തപൻ * കാൽത്തരിനായിട്ടിവ
നേയല്ലാദിപ്പിച്ചുമാധവൻ യയാതിസുതനാംഭൂപനേകവാൻശങ്കയില്ല
തിൽ * വിഷ്ണുപ്രേരിതനായിട്ടാഗ്രപൻപരമാർത്ഥികൻ പുത്രനുവേണ്ടി
യാനല്ലതീർത്തെന്നാഗമിച്ചിടും * നീയുമാസ്സമയത്തിങ്കൽബാലനോട
ങ്ങുപോകണം ഹരിപ്രേരിതനായ്ഭൂപൻസുതനായ്വന്നിടുമ്പൊഴാ
യ് * വേഗത്തിലിവനെകൊണ്ടുപോയട്ടിക്കിൽകിടത്തണം കാണാ
യിൽബാലനേഭൂപൻദുഃഖവാനായ്ഭവിച്ചിടും * നീയുപേക്ഷിക്കുകതി
നാൽപുത്രനാക്കട്ടെയാഗ്രപൻ ഭൂവിൽപ്രസിദ്ധനായിടുമേകവീരാധ്യ
യോടിവൻ.

ഈസൻപറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രന്റെവാക്യമീവണ്ണമേകുവേഗേനചമ്പകൻ ബാലനേയുമെ
ടുത്തുകൊണ്ടുസ്ഥലത്തെത്തിനാൻഗൃപ! * മുൻപിടെന്നൊരിടത്തിൽ
താൻകിടത്തിട്ടുവനേയവൻ തൻവിമാനത്തിൽകേറീട്ടാശ്രമത്തിന്നു
പോയിതേ * ഉടനേകമലാകാന്തൻലക്ഷ്മീയോടുംജഗൽഗുരു വിമാന
ത്തിങ്കലാഭൂപൻവാണിടുംദിക്കിലെത്തിനാൻ.

കണ്ടാൻസൻനല്ലവിമാനവുംവി 1 ടിറങ്ങിടുംവിഷ്ണുവിനെക്കുറി
ശൻ 11 ജനാർദ്ദനൻതന്നുടെഭർത്താൻ തോഷിച്ചുന്നനായിനമസ്സ
രിച്ചാൻ 11 നമിച്ചതൻഭക്തനെയാശ്വസിപ്പി 1 പൂരച്ചെഴുന്നേല്ക്കുക
യെന്നുവിഷ്ണു 1 മുദാഗ്രപൻഭക്തിയൊടുച്ചുമായി 1 പൂരസ്ഥിതൻവിഷ്ണു
വിനേസ്തുതിച്ചാൻ 1 ദേവായിദേവാഖിലലോകനാഥ! 1 ഭയാനിയേ!ലോ
കഗുരോ!രമേശ! 1 നിൻകാഴ്ച മീമന്ദനഭർപ്പുഭംഗം 1 നലഭ്യമായോഗിക
ജായവർക്കും 1 ആക്കാശയില്ലീവിഷയത്തിലൊന്നും 1 നിൻഭർത്താസാ
ദ്ധ്യമവർക്കുമാത്രം 1 ആശാപരൻതിന്നുടെഭർത്താ 1 നയോഗ്യനീ
ഞാൻഭഗവൻമുദാരേ! 1 പുകഴ്ത്തുവേദ്രൂപനിവണ്ണമപ്പോൾ 1 സുധാമ
യംവാക്യമുരച്ചുവിഷ്ണു 1 വരിക്കുപിന്നിപ്പുവരന്തരാമി 1 ഞപസ്സുമുഖംപ

രിതുഷ്ടനായ്ഞാൻ || ഉടൻപദത്തിങ്കൽനമിച്ചുഭൂപൻ | പുരസ്ഥിതൻ
 വിഷ്ണുവിനോടുരച്ചാൻ || സുതനുവേണ്ടീട്ടുതപസ്സുചെയ്തേൻ | സമാന
 നായ്പുത്രനെയേകണംമേ | സുരേശനപ്രാർത്ഥനകേടുകൽപി | ചൂർമാ
 ഘവാക്യംഗുപവയ്യുടനാടായ് | കളിന്ദകന്യാതമസാസുസംഗ | തീർത്ഥ
 ത്തിലായ്പോകയയാതിസുടനാ | എൻവിശ്വഭാരതൻരമലൊറപുത്രൻ |
 നിന്നിഷ്ടമൊത്തോനമിതപ്രഭാവൻ || നിനക്കുവേണ്ടീട്ടവിടെതൃജിച്ചേ
 നെടുത്തുപാലിക്കുകഭൂമിപാല ! | മനോജ്ഞമാംവിഷ്ണുചമസ്സഭൂപൻ
 ശ്രവിച്ചുസത്തുഷ്ടമനസ്സുനായാൻ || വരംകൊടുത്തിക്കണലുകുഷ്ടിയോടും
 ഗമിച്ചുവൈകുണ്ഠത്തിന്നുവിഷ്ണു | ഗമിക്കുവേഗശരമുടക്കുമെങ്ങും | വ
 രാത്തതേരിൽതനയൻവസിക്കും || സ്ഥലത്തുഗോവിന്ദനരയ്ക്കുമുഖം |
 ഗമിച്ചുപ്രേമത്തോടുഭൂമിപാലൻ || അവൻഗമിച്ചിട്ടുതനിച്ചുമണ്ണിൽ
 കളിച്ചുകാലിൻവിരൽതൻകരത്താൽ || മുഖത്തണച്ചിട്ടുമാനാജ്ഞനാ
 യി | കിടക്കുമഞ്ചാലനെയങ്ങുകണ്ടാൻ | താർമങ്കപെറ്റൊൻഭഗവാ
 ണ്നരയംശം താരമ്പൊത്തോൻഫരിയോടുതുല്യൻ || വിടുന്നിതല്ല
 തുനെയങ്ങുകണ്ടി | ടൂപ്രേമോദനേന്ദ്രപാനനാബ്ജം || ഗ്രമിച്ചുവേഗം
 കരപങ്കജത്താൽ | ഭവിച്ചുപ്രമാബ്ധിയിൽമഗ്നനായി || ശിരസ്സുചു
 ബിച്ചതിമോദമോടും | പുണർന്നുനീച്ചവനെക്കുതിരീശൻ || മനോജ്ഞ
 മായുള്ള മുഖത്തുനോക്കി | ടൂമുതേതൊണ്ടവിറച്ചുഭൂപൻ || ജനാർദ്ദ
 നൻനരകിയെനിക്കരക്കു | കണ്ണംകുമാര!നരകത്തിൽനിന്നും || നിന
 ക്കുവേണ്ടീട്ടുതിലോരമായ്ഞാൻ | തപസ്സുചെയ്തേനൊരുനൂറുവർഷം ||
 ഭരതിൽപ്രസാദിച്ചിവനേകിനിന്നേ | മുക്കുന്ദീലോകസുഖത്തിനായി ||
 നിന്നമ്മയുനിന്നെയെനിക്കുവേണ്ടി | തൃജിച്ചുപോയാൻഫരിയോടുകൂ
 ടി | കരേറിയങ്കേവിരിപുണ്ടനിന്നേ | സുഖിച്ചതാരാണവരതന്നെയ
 ന്നാ || നിന്നേവോബ്ധിയെക്കൊക്കുപ്പലായ്താ | നണ്ടാക്കിനാൻശ്രീര
 മണൻകുമാര ! || ഏനോതിയഞ്ചാലകനെയെടുത്തും | കൊണ്ടെത്തി
 നാൻതൻഭവനത്തിൽമന്നൻ || പുരിയ്ക്കുടുത്തെത്തിയഭൂപനെക്കേ | ടു
 വരൻരമന്ത്രിന്ദ്രപുരോഹിതന്മാർ || ജനങ്ങളുംകാഴ്ചകളോടമന്ന | ന
 ടുത്തുവന്നിട്ടെതിരേറുന്നിന്നാർ || ഗുപതനേരേസ്തുതിപാഠകന്മാർ | സു
 ഗായകർസുതരുമാശുവന്നാർ || പുരത്തിലെത്തിട്ടുസമാശ്വസിപ്പി | ചു
 രച്ചുമിക്കിച്ചമശേഷമേയും || അവൻപുരത്തിൽസുതനോടുകൂടി | ജന
 ങ്ങളാൽപൂജിതനായിവന്നാൻ || ഹഴിക്കുചുറ്റാചിതരുന്നലാജം | സു

മഞ്ജളംഭൂപതിയേറുവന്നാൻ || അമത്യാരോടുംസുതനെക്കരത്തിൽ | ധരിച്ചുനൽപത്തനമെത്തിമന്നാൻ || കൊടുത്തുരാജ്ഞിക്കടന്നേമനോജ്ഞൻ | മനോഭവാഭൻസുതനേക്കുതിശീശൻ | കമാരനേക്കച്ചിലെടുത്തുചോദി | പുനിന്ദിതാരാജ്ഞിഗൃപാലഭനാടായ് || ലഭിച്ചതെളിക്കതിൽനിന്നരജൻ | ഭവാനുകാമോപമനിക്കുമാരൻ || ക്ഷണകേമിച്ചിടണമിസ്സുതൻ മേ | മനംകുറന്നാൻമമജീവനാഥ! || ഉടൻപറഞ്ഞുഗൃപനെൻപ്രിയേ! കേ | ജ്ഞിക്കുവന്നിസ്സുതനേകുന്ദൻ || പൂമാതുപെറോൻപുരുഷോത്തമാംശം | കരുണനേററംകമലായതാക്കി! || എടുത്തുമാദിച്ചുചെന്നവരന | ലോഭനാപംഭൂപതിയുനടത്തി || കൊടുത്തുവിത്തങ്ങളുമർമികൾക്കായ് | മുഴക്കിഗാനത്തൊടുവാദ്യമെല്ലാം || ചെയ്തുസ്വത്തേഗൃപ“നേകവീര” | നെന്നാത്മജനായൊരുപേരുമിട്ടാൻ || സുഖിച്ചുമാദിച്ചമരേന്ദ്രനേപ്പോൽ | വസിച്ചനന്ദിച്ചുയയാതിപുത്രൻ || ഹരിക്കുതുലൻസുതനലഭിച്ചു | പിതൃക്കൾതൻനൽകടവുകൊടുത്താൻ || അവിചതുണഗണാധ്യൻപുത്രനേചിപ്രകാരം | സകലവിബുധനാഥൻ നരകിവാങ്ങിടുഭൂപൻ || പലകളികളുമാടിബഭ്രാതുയോടുംസുഖിച്ചു | ഭവനമതിൽവസിച്ചാൻശക്തുലുപ്രതാപൻ.

ശ്രീഭവഭാഗവതം ആറാംസ്കന്ധം

ഏകവീരചരിതം

ഇരുപതാമദ്ധ്യായം

ഇരുപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം

വൃന്ദൻപറഞ്ഞു

ജാതകർമ്മാദിസംസ്കാരഞ്ചെന്താനടനെയോഗുപൻ ലാഭിച്ചിട്ടുവളന്നാനഞ്ചാലകൻദിവസംപ്രതി * സംസാരസുഖമല്ലത്രൻമുഖംപ്രാപിച്ചമന്നവൻ ആമഹാനാൽകടംമൂന്നുതീൻവെന്തുന്നമുതേ * ആറാമാസത്തിൽവിധിപോൽചെയ്താൻചോറുണമാഗൃപൻ മൂന്നാംകൊല്ലമതിൽചെറളമതുഭംഗ്യാനടത്തിനാൻ * വിപ്രന്മാരെപ്പോലെയ്ക്കിനാൻഗോധനങ്ങളു യാചകന്മാർക്കുമധികംധനമാഗൃപനേകിനാൻ * പതിനൊന്നാംവയസ്സികുലപനിച്ചിട്ടുപുത്രനേ ധനുർമുഖംപറിപ്പിക്കാ

നാക്കിനാനനരേശ്വരൻ * വേദംപഠിച്ചരാജാവായ് തീരുവാൻ യോഗ്യനായാൽ അവനുരാജാഭിഷേകം ചെയ്യാൻ ചിന്തിച്ചു ഭൂപതി * പുത്രനക്ഷത്രവുണ്ടായറാഴിയും ചേർന്നു നൽകിനേ അതിനു വേണ്ടവട്ടങ്ങളുക്തിച്ചാദരവോടവൻ * ക്ഷണിച്ചാൻ വേദശാസ്ത്രങ്ങളറഞ്ഞീടുന്നവിപ്രരേ രാജാഭിഷേകം ചെയ്തിച്ചാൻ പുത്രനായിട്ടു മന്നവൻ * വരുത്തിനാൻ തീർത്ഥമായ മാഴിയിൽ നിന്നു മങ്ങനേ അഭിഷേകം ചെയ്ത നല്ലഭിനത്തിൽ വിധിപോലവേ * ധനുവിപ്രക്കുങ്കി, രാജ്യമത്രമാക്കീട്ടു പുത്രനിൽ സ്വസ്തകാമനതാം ഭൂപൻ വേഗത്തിൽ കാടുപൂകിനാൻ * രാജാചാക്കീട്ടേകവീരൻ തന്നെ മാനിച്ച മാതൃരേ ഭാര്യയൊടും കാടുപൂകീജ്ഞേന്ദ്രിയനതംഗുപൻ * വാനപ്രസ്ഥശ്രാമത്തോടും മൈനാകശിഖരത്തിലായ് ഇലയും ഫലവും തിന്നാഭദവീജ്ഞാത്തിൽ വാണവൻ * ഏവം വാണിട്ടു പ്രാരബ്ധം തീർന്നു പാറഭാര്യയോടുകൂടി മരിച്ചവൻ ഭവലോകം പ്രാപിച്ചാൻ സുകൃതത്തിനാൽ * സ്വസ്തം പ്രാപിച്ചതൻ താതന്നെ നുകേട്ടു ഹൈമയൻ ശേഷക്രിയകളെ ചെയ്താൻ വേദത്തിൽ ചൊല്ലിടുന്ന പോൽ * അപരക്രിയയെല്ലാം ചെയ്തവന്നാഗ്രപനന്ദനൻ ബുദ്ധിമാന പിതാവിന്റെ രാജ്യം രക്ഷിച്ച നീതിയായ് * ധർമ്മിഷ്ഠനാമേകവീരൻ ശ്രേഷ്ഠരാജ്യത്തെയാണ്ടുൻ ഭജിച്ചാൻ പലഭോഗങ്ങളുമാത്മനാർക്കമാന്യനായ് * പ്രതാപത്തോടൊരുമിനും മന്ത്രിപുത്രരുമൊത്തവൻ അശ്വപതിൽ കയറിപ്പോയാൻ ഗംഗതടൻ റതടത്തിലായ് * പുത്തുംകായ് ചുംബണിനങ്ങളും ഓഗിയായിട്ടു തിങ്ങിയും കയൽനാഭം ചേർന്നു മവൻ കണ്ടാൻ നല്ലമരങ്ങളെ * വേദശബ്ദമുഴക്കീട്ടും ഹോമധൂമങ്ങളും പൊങ്ങിയും കണ്ടാൻ മാൻകട്ടികൾ ചേർന്നു മൃഗാഗ്രമവരങ്ങളും * നെല്ലെല്ലാം പാകമായ് സ്രീകർകാക്കുന്നല്ലനിലങ്ങളും താമരപ്പൊയ്കകൾ നല്ലവളിക്കുടിലുമേററവും * മുരൾ, ചമ്പകവും, പ്ലാവു, മിലഞ്ഞി, തിലകങ്ങളും കടമ്പും പൂത്തു ശോഭിക്കുമന്ദാരദ്രുമവൃന്ദവും * പയിൻ, ഞാവൽ മരം, മാവും, പനപച്ചിലവു ക്ഷവും കണ്ടു പോയിടവേ, ഗംഗാജലത്തിലിതരന്തരൊടും * വിട്ടുൻ മണമേറുന്ന പങ്കിടും കണ്ടു മന്നവൻ അതിന്റെ രതകേപാർശ്വത്തിൽ സുവണ്ണനിരമാണ്ടവരും * കംബുഗ്രീവാ, പത്മനേത്രാ, മേഘകേശീ, കൃശാദരീ യെരവുനാരംഭമോടൊത്ത ബിംബോഷ്ഠി, യതിസുന്ദരീ * സുനാസാ, കന്യാകാരതം തനിയേ സഖിയെന്നിയേ ഭൂഃഖത്താൽ കണ്ണുനീശാണ്ടു ഞാറപ്പുകുങ്കിണക്കിനേ * ഉച്ചത്തിൽ കരയും നല്ല ബാലയേക്കണ്ടു

ഭൂമിപൻ അക്കോമളാംഗിഴയാടായിച്ചോടി ചാൻഢ്ഢെഖകാരണം * 'നീ
 യാതാകുന്നാക്കമകരപൂണ്ണ ചന്ദ്രനിഭാനനേ! ഗന്ധവിഷയാസുസ്ത്രീഷാ
 കരയുന്നെന്തുസുന്ദരി!? * തനിച്ഛനിന്നെയാരെന്തിനുപേക്ഷിച്ചതുബാ
 ലികേ! നിൻകാന്തനേതാതനോതാനെങ്ങുപോയിനു ചൊല്ലുക * എ
 ന്നുടുവേണിനക്കിന്നനീയതും ചൊല്ലുകെന്നാടായ്? എമ്മട്ടംനിൻഢ്ഢെ
 നാശംവരുത്താൻതൊൻവരാനനേ! * പീഡിപ്പിക്കില്ലെൻറരാജ്യത്തി
 ക്കലാഭമൊല്ലവും പോരഭീതിയുമെണ്ണമില്ലരാക്ഷസഭീതിയും *
 ഞാൻഭരിച്ചീടവേരാജ്യംഘോരമുൾക്കുണങ്ങും ശ്രേഷ്ഠമില്ലഭയം
 വ്യാപ്രസിംഹാദികളിൽനിന്നുമേ * കരയുന്നെന്തിനായ് ഗംഗാതീര
 ണ്ണിൽനീയനാഥയായ് ചൊൽകസുന്ദരി! നിൻഢ്ഢെമഹാമഹാചൈത
 ന്നൊടോതുക? * ദൈവത്തിൽനിന്നോനരരിൽനിന്നോവൻഢ്ഢെമുഴി
 യിൽ പ്രാണികൾക്കുഭവിച്ചാൽഞാൻതീർക്കമൻവ്രതമാണിത് * നി
 നഭിപ്രായവുംസാധ്യമാക്കാംഞാനേണലോചനേ! എന്നാറുപഗിരം
 കേട്ടു വാല്മീകിയുടെമുമ്പായവർ: * 'രാജാവേകേരൾക്കുചൊല്ലിക്കമൻ
 ഢ്ഢെഖതിൻറകാരണം ആപത്തില്ലാതെനിന്നായിക്കരയുംപ്രാണിഭവ
 തേ!? * ഞാനെന്തിനുകരഞ്ഞീടുന്നതുംചൊല്ലാമേഹാമതേ! നിൻരാ
 ജ്യംവിട്ടുവേഗത്തിങ്കലുണ്ടതിധാമികൻ * "മദ്യൻ"പേരുറുപത്രേഷ്വ
 സന്താനരചിതൻറുപൻ അവൻഭാത്യാ "ഭക്തരേഖ"യെന്നുചൊൽ
 കൊണ്ടസുന്ദരി * സമന്താസതിയായുള്ളോരസർവ്വലക്ഷണമൊത്ത
 വർ പതിയോടോമുതീവണ്ണപുത്രനില്ലാത്തു സർവ്വദാ * ഭൂമിയിൽപു
 ത്രനില്ലാതെഢ്ഢെഖിക്കുവന്യുതന്നുടെ ജീവിതംനിഷ്ഠലംകാന്തനിന്ദ്രമാ
 ണെൻറജീവിതം * ഇതുവണ്ണഭാത്യാൽഭൂപൻചൊല്ലപ്പെട്ടൊരുന
 ന്നഖം ശ്രേഷ്ഠരാവിപ്രരെക്കൊണ്ടുകഴിപ്പിച്ചാൻവിധിപ്പടി * പുത്രാ
 ത്ഥമായ് വേണ്ടതുപോലേകിനാൻവളരേധനം മോമിക്കുവെന്നെന്നേ
 കംജലിക്കുതീയിൽനിന്നതാൻ * പ്രത്യക്ഷമായ് ലക്ഷണങ്ങളെ
 തൊരുത്തമകന്യകാ തൊണ്ടിപ്പഴംപോലധരസുദതിസുന്ദരീമണി *
 കനകാംഗീ കന്ദുകേശികളുംപോൽകൈകളുള്ളവർ രക്താക്ഷീ, രക്ത
 നിറമായുള്ള പാദങ്ങളെത്തേവർ * ഉണ്ടായഗ്നിയിൽനിന്നിട്ടാഹോമി
 പ്പോൻസപീകരിച്ചുൻ കൈക്കൊണ്ടിട്ടാസ്സുന്ദരിയേറുപനാടോത
 നാനവൻ * സർവ്വലക്ഷണമൊത്തൊളിപ്പുതിയെനീഗ്രാഹിക്കുക മോമക

[illegible]

ശ്രീഭദ്രീഭാരതം ആരംഭം

ഏക വിശ്വ ചരിതം

ഇരുപത്തെണ്ണമെല്ലായ്ക്കും.

ഇരുപത്തിരണ്ടാമദ്ധ്യായം.

യശോവതിപറഞ്ഞു

കാലത്തെഴീററത്തനപംഗിസഖിയോടുംതിരിച്ചുതേ ചാമരംവീശിച്ചു, നേകംരക്ഷകർശാസ്ത്രപണികൾ * സന്നദ്ധരവരോടൊത്താചരവണ്ണിനിയായവരും കളിക്കാനീനല്ലതായപൊയ്ക്കായിത്തന്നസന്ദർശി * ഞാനുമായവളോടൊത്തിട്ടംഗാതീരത്തിലെത്തിനേൻ അപ്സരസ്ത്രീകളൊന്നിച്ചീട്ടു കളാൽകളിയാടിനാൾ * ഏകാവലിയുമെടുത്തൊന്നും ക്രീഡിച്ചുനില്ക്കവേ “കാലകേതു”വിതെന്നായിപ്രസിദ്ധനൊരുഭാഗവൻ * ഉലക്കവാൾതോമരവുംഗദയുംവില്ലുമാണ്ടും ബഹുരാക്ഷസരോടൊത്തുപേഗമഃജോടിയെത്തിനാൻ * രണ്ടാമതണ്ടാർമകൾക്കൊപ്പംതണ്ടാർകൊണ്ടുകളിച്ചിട്ടും കൊണ്ടൽവേണിയതാമേകാവലിയെക്കണ്ടുഭാഗവൻ * അവളോടൊതിയുകനേഞാൻ, വരുന്നൊരുഭാഗവൻ പത്മാക്ഷി! നാംരക്ഷകർതൻമദ്ധ്യത്തിങ്കൽഗമിച്ചിടാം * എന്നോതിട്ടവളും ഞാനുംഭയപ്പെട്ടതിവേഗമായ് ആയുധംപൂണ്ടുസൈന്യത്തിൽനടുവിൽ പോയിമന്നവ! * കണ്ടാക്ഷിയവളുക്കൊണ്ടുകാമത്താൽകാലകേതുവും വലുതാംഗദയുംകൊണ്ടുജോടിയെത്തിടിനാൻക്ഷണം * ഭീത്യാവിറച്ചുകരയുന്നേകാവലിമനോജയായ പിടിച്ചാൻരക്ഷകന്മാരോടൊത്താക്കീട്ടുഭാഗവൻ * ഇവളേവിട്ടെന്നനീയുംഗ്രാമിക്കെന്നോതിങ്ങാഭവൻ ഗ്രാമിച്ചില്ലെന്നയവളുക്കൊണ്ടുപോയ്കാമമാലിനാൽ * നില്ലുനില്ലെന്നുചൊല്ലീട്ടശ്ശക്തനോടേറ്റുരക്ഷകർ തടുത്തുതുടരായുള്ളപോർചെയ്താരവനോടുടൻ * ശസ്ത്രപാണികൾതൽദൃത്യർകൂരായുള്ളരക്ഷരും അവന്നുവേണ്ടിപ്പോർചെയ്തരക്ഷകന്മാരുമായ് ഗുപ! * കാലഃകതുവുമപ്പോരിൽസഹായിച്ചതുമുലമായ് രക്ഷിപ്പോരേനിഗ്രാമിച്ചാരാക്ഷസന്മാരുമൊത്തുടൻ * അവളേയുംകൊണ്ടുപോയാൻതൻപുറത്തിന്നുശക്തന്മാൻ കൊണ്ടുപോമളവെന്തോഴികരയുന്നതുകണ്ടുഞാൻ * പുറകേപോയായവളുക്കൊണ്ടുപോകുന്നദിക്കുമായ് വിളിക്കുമ്പോൾപിന്നിലെന്നേക്കാണത്തക്കവിധംവിഭോ * ഞാൻകൂടിപ്പോകയാലല്ലംശാന്തമായവരുന്നാഴിൽ അവരുന്നതരികിൽചെന്നെന്നുമ്പോൾകൊണ്ടൊരൊന്നുഞാൻ * എന്നേയടുത്തുകണ്ടുപ്രാർഥിപ്പിക്കുമവളോറവും ദീപിപ്പിച്ചു റെതൊണ്ടവിറച്ചുതിയായക്കേന്തേരു * പ്രീതിയോടൊക്കെകേതു

വോതിനാനെന്നാടീമൊഴി ആശ്വസിപ്പിക്കലോലാക്ഷി! നിൻതോഴി
ഭയമാണ്ടുതേ * ജ്ഞാതാസ്വപദ്യോക്താമോഹാതോരേന്ദ്രികിൽവന്നകാ
രണം നിന്ദാസന്ദതിയാലിത്താൻകരയുന്നെന്തുഭീതയായ് * ബാലേ!
ഭൂമി ചൂടാക്കുന്നീനിൻതോഴിയൊടുചൊൽകനീ എന്നോതിട്ടെന്ന
നൽതേരിൽസമീകരിക്കിൽവച്ചുടൻ * അവന്റെനൽപ്പരിക്കായടുപ്പുൻ
വേഗംഗമിച്ചുതേ വലുതാംസൈന്യമോടേററപ്രസന്നമുഖനായ് ഗു
പ്ത! * ഏകാവലിയെയെന്നോടുമാക്കിനാനൊരുനൽഗൃഹേ രക്ഷയ്ക്കാ
യിനിയോഗിച്ചാൻബഹുരാക്ഷസരേയുമേ * രണ്ടാംദിവസമെന്നോടു
ഗ്രന്ഥമായ് ചൊല്ലിനാനവൻ വിരഹംകൊണ്ടുടുചിക്കുന്നിൻതോഴി
യോടുരയ്ക്കനീ * എൻഭായ്യാതിട്ടിഷ്ടമ്പോൽസുഖിച്ചീടുകസുന്ദരീ!
നിൻരാജ്യമിത്താൻനിന്റെദാസൻചന്ദ്രനിഭാനനെ! * ആകൃതവാ
ക്യാകേട്ടപ്പോൾഞാനീവണ്ണമുരച്ചുതേ പറകില്ലീയപ്രിയംഞാൻ നീതാ
നിവളൊടോതുക * എന്തുമുളവുറ്റുഷ്ടഭൈര്യൻകാമവശംവദൻ താഴ്
മയായ് ചൊല്ലി നാൻകോമളാംഗിയെൻസഖിയോടുടൻ * വശീകരിച്ചു
നീയെന്നെക്കാന്തേ! കമലലോചനേ! നീഹരിച്ചതിനാലെന്റെവിത്തം
നിന്റെവശത്തിലായ് * അതിനാലിന്നുനിൻദാസനാക്കിയെന്നേയസം
ശയം ഭജിക്കുകെന്നെഞാൻമാമശരമേററതിടുവിതായ് * താരുണ്യ
വുമ്പോയിട്ടുനൂറ്റുലളിതചഞ്ചലംപ്രിയെ! സാഹസ്യമാക്കണംകാത്തനാ
ക്കീട്ടെന്നുപുണർന്നി.

ഏകവലിപരത്തു

പണ്ടെന്നുമൊഴയൻഭൂപന്നേകാൻതാതനറയ്ക്കയാൽ അവ
നെന്നാൻമനംകൊണ്ടുവരിച്ചേൻദാനവോത്തമ! * നിത്യധർമ്മംവെടി
ത്തെമ്മട്ടുനേഞ്ചാൻവരിച്ചിടം കന്യാധർമ്മവുമെന്ത്യനീയറിപ്പോൻ
ശാസ്ത്രനിശ്ചയം * പിതാവാക്കേകിയവനെപതിയാക്കീടണംസുതാ
കന്യകക്കില്ലസപാതന്ത്രമെന്നമന്യന്നധീനതാൻ * എന്നോതിച്ചുമട
ങ്ങാതെമോഹത്താൽപാപിയാമവൻ വിട്ടില്ലായവളെപാർപ്പത്തിങ്കൽ
നിന്നീടുമെന്നെയും * പാതാളപാരമതിലാണപ്പരംബഹുസങ്കടം രക്ഷി
തം രക്ഷസന്മാരാൽദുഷ്ടമനസ്കിടങ്ങിനാൽ * അതിൽവാഴുന്നെന്റെ
പ്രാണപ്രിയയാതോഴിമന്നവ! ആവേർപാടുനിമിത്തംഞാൻഭൂമിച്ചു
കരയുന്നതേ.

ഏകവീരൻ പറഞ്ഞു

അദ്വിഷ്യാൻറപുരത്തിൽനിന്നെമ്മട്ടിവിടെവന്നുനീ? എനിക്കതോ
 ത്തിട്ടാശ്ചര്യംതോന്നുന്നോതുകസുന്ദരീ! * ഹൈന്ദവനേകവാൻക
 ലിച്ചവളേയെപ്പറന്നെന്നീ എന്നോടൊച്ചവാക്കിങ്കലിന്നുസംശയമുണ്ടു
 മേ* ഹൈന്ദവൻഭൂപനെന്നോതുന്നവൻഞാനെന്തല്ലെടൊ നിൻതോ
 ശിയാംസുന്ദരിയേയെന്നീക്കേകാനറച്ചുവോ? * ഇതാണെൻസംശയം
 ബാലേ!നീയതില്ലാതെയാക്കണം അവളെക്കൊണ്ടുപോന്നീടാമദ്വിഷ്ണുനെ
 വധിച്ചുഞാൻ * നിനക്കസ്ഥാനമറിയാമെങ്കിൽകാട്ടിത്തരൂമമ ഇദ്ദേഹ
 മാണ്ടുതൻതാതനേധരിപ്പിച്ചതെന്തവരും * അറിഞ്ഞില്ലേഹരിച്ചെന്നാ
 യിഷ്ടയല്ലേഗൃഹണിയാ? * മോചിപ്പിക്കാൻശ്രമിക്കാതെത്താതൻവാ
 നതുമെന്തിനാൽ * തൻപുത്രിതടവിൽപെട്ടന്നാറിത്തറസ്ഥിരചിത്ത
 നായ് സാമന്തം മില്ലയൊഭൂപനോതണംകോണേക്കുണ്ഠം? * നിൻ
 ഭക്താശിയാംസുന്ദരിതൻനൽകുന്നങ്ങരപാഞ്ഞുനീ ഹരിച്ചുൻഹൃദയം
 ഞാനപ്പ വമ്പൻറവശത്തിലായ് * ഇദ്ദേഹത്തേപ്പോക്കിഞാനക്കേ
 നതേക്കാബമതെപ്പഴാ എന്നെൻറഹൃദയംനന്നായ്കൊതിക്കുന്നവ
 രാനനേ! * അദ്വിഷ്യാൻറപുരത്തിങ്കൽഗമിപ്പാൻവഴികെവാൽകനീ നീയുമട്ടു
 ഘടംവിട്ടെപ്പുണ്ണവന്നതുമോതുക?

യശോവതി പറഞ്ഞു

ബാല്യത്തിലേ, സിദ്ധനാകുമൊരുവിപ്രനിൽനിന്നുമേ ലഭിച്ചുദേ
 വിതൻമന്ത്രംബീജധ്വനങ്ങളോടമായ് * അദ്വിഷ്ണിൽവച്ചതിനെന്തെൻ
 മനതാരിൽസ്തരിച്ചുഞാൻ ആരാധിച്ചുൻചണ്ഡശക്തിയെഴുംചണ്ഡ
 കയേസദാ * ഭക്ത്യാഭജിക്കുകിൽബന്ധമോക്ഷത്തേചെയ്തിടുന്നവരും
 സർവ്വംസാധ്യമാക്കുന്നോരുംഭക്തവത്സലനായവരും * തൻശക്തിയാൽ
 ജഗത്തെല്ലാംസൃഷ്ടിച്ചിട്ടുഭരിപ്പവരും ഒട്ടക്കുംസംഹരിക്കുന്നോരുംനിരക്കാ
 രാനിരാശ്രയാ * എന്നുചിന്തിച്ചുശിവയാജഗംഗാശ്ചര്യംബയേ ധ്യാ
 നിച്ചുൻശാന്തയായ്ഭക്തവസ്ത്രയായ്ഭക്തനേത്രയായ് * ദേവീരൂപ
 ണ്തെയോർത്തുള്ളിൽജപിച്ചുൻമന്ത്രമേററവും ഒരുമാസമുപാസിച്ചുൻ
 ഞാനേകാഗ്രമനസ്സോടും * എൻഭക്തിയാൽതൃപ്തയായിസ്വപ്നത്തിൽ
 വന്നുചണ്ഡിക നിദ്രയായെന്നുചോദിച്ചൊളെന്നോടമൃതവാക്കവരും *
 എഴീയ്ക്കുവേഗംനൽഗംഗാതീരത്തിങ്കൽഗമിക്കുനീ വന്നീടുമാസ്ഥലത്തി
 നാഹൈന്ദവൻറുപപുംഗവൻ * ഏകവീരൻമഹാവീരൻസർവ്വശത്രു
 വിമർദ്ദനൻ ഭക്താത്രേയനവന്നായെൻശ്രീവിദ്യാമന്ത്രമുത്തമം * കൊ

നേ വരികില്ലെന്നവർക്കെത്രനോടുറപ്പായുമുതായ് * ആവാക്കു
 ലിന്നുതാൻദാസനാക്കപ്പെട്ടുചരാനനേ! നിന്നാലവർക്കെന്തുചെയ്തിട
 ണംനിങ്ങൾ ഭവേൽകത്താൻ * അറികില്ലല്ലനായരാക്കുസർവ്വർ
 യിന്നുതാൻ ഗതിപില്ലസ്ഥലത്തെത്താനെന്നിടേണാക്കിമാർമണേ! *
 ഏനേയവിടെയാക്കാൻനീശക്തതാൻവഴിചൊല്ലുക നിൻതോഴിവാഴ്
 മദ്രിക്കിലാക്കുകെന്നാക്കുന്നേനനീ * വിവശാനിൻപ്രിയാദുഃഖിക്കുന്നോ
 ഉരാജപുതിയേ കൊന്നാശ്വരൻരാക്കുസനേയിപ്പോൾത്താൻവിട്ടവി
 ച്ചിടാം * ദുഃഖംപോക്കീട്ടു യ്ക്കാത്താൻവേഗംനിൻറപുരത്തിനായ്
 കന്യയേകാവലിയെത്താനേകാമവർപിതാവിനായ് * പുത്രീവിവാഹം
 ചെയ്തിട്ടുവീരൻഭൂപനനന്തരം എൻറയെന്നിൻറയുങ്കാമമീചിധ
 തിപ്രിയംവരേ! * ഇപ്പോൾസമ്പൂർണ്ണമായിട്ടുഭവിക്കുന്നീനിമിത്തമാ
 യ് വേഗമപ്പരികാണിക്കുകണ്ടുകൊൾകെൻപരാക്രമം * കൊന്നീടാം
 താൻദുഷ്ടനാമപ്പാദാരാധമാരിയെ പ്രിയമമ്മട്ടനീചെയ്തശക്തയാ
 കുന്നുസന്ദരി! * അപ്പുരത്തിൻദുർഗ്ഗമമാംമാർഗ്ഗംകാട്ടിക്കുന്നീ.

വൃന്ദാൻപരഞ്ജ

പ്രിയമാമാവാക്കുകേട്ടുമാദപുണ്ടായശോവതീ ആലക്ഷീസുത
 നോടോരീഗമനോപായമേദരാൽ * സിദ്ധിയേറുംഭഗവരീമന്ത്രത്തേ
 നീഗ്രഹിക്കണം കാട്ടിത്തരാംരാക്കുസന്മാർപാലിക്കുക്കൈത്രപത്തനം *
 ഏനോടൊന്നിച്ചുപോയിടാനൊരുക്കിക്കൊൾകുന്നീചിരോ! വലുതാം
 സൈന്യമോടൊന്നിച്ചു,വിടെപ്പോർഭവിച്ചിടാ * ശക്തരാംരാക്കുസ
 റ്റുഴുംകാലകേതുമാവാബലൻ മന്ത്രഗ്രഹിച്ചായതിനാലെന്നോടൊ
 ത്തങ്ങുപോകനീ * അല്ലെൻറപുരത്തിന്നുവഴികാട്ടിത്തരാംതവ അ
 പ്ലാപിയേക്കുന്നവേഗാലെൻതോഴിയെവിടിക്കനീ * ആവാക്കുകേ
 ട്ടേകവീരൻവേഗംമന്ത്രഗ്രഹിച്ചതേ ഒത്താത്രേയൻമമാജ്ഞാനീവന്ന
 മൂലമെല്ലായ * യോഗേശ്വരീമാമന്ത്രംതിലോക!തിലകാഭിധ സ
 വ്ജ്ഞതാസവ്ഭൂതാനുശ്ചാരിതയുമാണ്ടതിൽ * പാതാളത്തേപാമ്പു
 കുറുപോൽഘോരരാക്കുസർവ്വനിടും അല്ലെൻറവേഗംപ്രാപി
 ച്ചാനവളോടുമായ് * യശോചതിയൊടുംഘോരപ്പടയോടുംനരേശ്വ
 രൻ ആഗമിപ്പുകണ്ടേററഭയന്നാർക്കെത്രകീങ്കരൻ * ശക്തന്മാരല
 റിക്കൊണ്ടുക്കാലകേതുവെയാണ്ടതേ ഏകാവലിസമീപത്തിൽകാമമോ
 ഹിതനായുടൻ * സാമോപായപ്രവർത്തിക്കുമവനോടവർചൊല്ലി
 നാർ.

മൃതന്തർ പാഞ്ച

രാജൻ! യശോവതീനാരിയിവരതൻതോഴിയായവൾ സകലസ
ന്യനാരാജപുത്രനോടുകൂടിവരുന്നിതാ * അവൻജയന്തനോസുബ്രഹ്മ
ണ്യനോരാജസന്തമ! വന്നീടുന്തുരഭോമന്തനാശിപ്പടയോടുമായ് *
പോരിടുവന്നിരിക്കുന്നതീയൊരുങ്ങിയിരിക്കുക ഇദ്ദേവനോടുപോർ
ചെയ്തല്ലെങ്കിലിവളേവിട്ടു * മൂന്നുയോജനദൂരത്തിലായെന്നുവെ
ളൊക്കയും സന്നദ്ധനാകനീടകാട്ടിപ്പോയിക്കുകപെരുമ്പറ.

വൃന്ദസൻ പാഞ്ച

അവർത്തനാവാക്കുകേട്ടരാക്കുസൻബഹുഭോധിയായ് ശക്തരാ
മായുധംപൂണ്ടുഭൂതരെയൊല്ലിവിട്ടതേ * ശത്രുപാണികളായ്നേരേ
ചെല്ലുവിൻനിങ്ങളുടെഭൃതരേ! അയച്ചിട്ടവരെഭൂതൻസമീപത്ത
തിടുമിതായ് * വാഴുമേകാവലിയൊടായ്ചോദിച്ചാൻപ്രണയത്തൊ
ടും: 'ഇതുവരുന്നവനാരന്യൻതാനെന്നിപ്പറഞ്ഞോളേ! * നിനക്കവേ
ണ്ടിപ്പടയോടെത്തന്നുസത്യമോതുക? വിരമാതുരനായ്താതൻനയി
പ്പാനാഗമിക്കുകിൽ * അറിഞ്ഞീടണമദ്ദേവന്തോടുത്താൻപോരുചെ
ല്ലിടാ ഗൃഹത്തിൽകൊണ്ടുവന്നശപരതവസ്ത്രങ്ങളേകിത്താൻ * പുജി
ച്ചെൻ ഗൃഹമാണ്ടോനെന്നുതർക്കമുസംശയം അന്യൻപ്രാപിച്ചുവെ
ന്നാകിൽകൂറുവാൽനിഗ്രഹിച്ചിടും * വലുതാകാലമവനെവരുത്തിമര
ണത്തിനായ് അതിവാൽചൊൽകനീമന്ദനീചരണവനായുവാൻ? *
ശക്തൻവീരൻകാലരൂപനീയെന്നെയറിയാതെത്താൻ.

ഷുകാവലി പാഞ്ച

വേഗത്തിലീവരുണാനരനെനിക്കറിവില്ലഭോ! ഞാനിത്തടവി
ൽവാഴുന്നനറിഞ്ഞിട്ടില്ലൊരുത്തനും * ഇതല്ലനല്ലഭാതാവല്ലനൂനാ
ണാരശക്തിമാൻ എന്തിനിങ്ങുവരുന്നെന്നുദൃഢമായറിവില്ലമേ.

ഭൈരവൻ പാഞ്ച

മൃതൻചൊല്ലുന്നതിൻതോഴിയായുള്ളൊരുയശോവതി ശ്രമിച്ചാവി
നേക്കൊണ്ടുവന്നീടുമ്പതിതെന്നതായ് * അത്തോഴിയെടുപ്പോയ്കാ
ന്തേ! കായ്സമേതമുജ്ജ്വലം * എനിക്കന്യൻവൈരിയില്ലെന്നെന്നോ
ളംബമുള്ളവൻ.

വൃന്ദസൻ പാഞ്ച

ഇതുയന്തരത്തിലങ്ങൊരിയന്ത്രാംചിലകിങ്കരർ ഗൃഹവാഴ്ചകാ
ലകേതുവോടോതിയവർഭീതരായ് * സ്വസ്ഥനായെന്തിരിക്കുന്നതെ

ന്നവനിങ്ങടുത്തുതേ വൻസൈന്യംമുഴുവനീയുനെഗരാവിട്ടുചെല്ലുക * എ.നവർവാക്കുകുട്ടികാലകേതുമഹാബലൻ പേഗത്തിൽതേരിചേറിട്ടുതൻപുരംവിട്ടുപോയിതേ * പ്രതാപവാനേകവീരൻതാനമശ്വത്തിലക്ഷണം കന്യാവിരമമുഖത്തോടവിടേയ്ക്കാഗിച്ചുതേ * അവക്കുയുദ്ധമുണ്ടായിവത്രേന്ദ്രനാക്കുതുല്യമായ് ശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങളുനേകാവിട്ടെങ്ങുംശോഭിച്ചിടുവടി * കാതരമാക്കിദീയേകുയുദ്ധമപ്പോൾനടക്കവേ അടിച്ചുഗദകൊണ്ടിട്ടെട്ടെന്തൃണക്കമലാസുതൻ * മരിച്ചവൻഭൂവിൽവീണാൻപന്ത്രമേററുദിയെന്നപോൽ ഭരപീഡിതരായോടിപ്പോയാൻഭൂതരശേഷവും * യശോവതിയുടൻപോതിട്ടേകാവായ്യാടോതിനാൾ അതിമോദത്തൊടാശ്വത്ഥത്തോന്നുമധുരവാക്കിനേ * 'വത്രതോഴീരാജപുത്രനിടെട്ടുനവധിച്ചുതേ ഏകവീരൻധീരനായോൻയുദ്ധത്തെയിട്ടുപോരമായ് * പുരാന്തത്തിങ്കലാമനാൻനിൽക്കുന്നിപ്പോൾ ശ്രമാതൂരൻ നിൻറെരൂപഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചാണുഗ്രഹത്തൊടും * കാമതുല്യൻറുപനവൻകാക്കനീപങ്കുജ്ജ്വലനേ! ഗംഗാതടത്തിൽവെച്ചുതീനിൻകാതു് മവനോടുത്താൻ * അതിനാൽപുണ്ണനരാഗിയായ് ചേർപാടഴലാണ്ടവൻ ആശിക്കുന്നഴുകേറുന്നതിനെക്കാണമതിനാഗ്രുപൻ' * യശോവതീവാക്കുകേട്ടിവരംപോകാൻനിന്നുതേ കമാരിയാകയാൽ പേടിച്ചേററുലജ്ജയൊടൊത്തവരും * അവശാകന്യത്താണെമ്മട്ടീക്കിച്ചീടുമവൻമുഖം പിടിക്കുമെന്നേക്കാമാത്തവനെനശയാൽസതീ: * യശോവതിയൊടുക്കുടിനരയാനത്തിലെത്തിനാൾ പുരാന്തത്തിൽമചിനയായ് മലിനാംബരധാരിയായ് * അവരവനാതു കണ്ടിട്ടു ചെല്ലിനാൻ റൂപനന്ദനൻ ഭർഗ്ഗനന്തരണംബാലെ! കൊരിക്കുന്നെൻറെകണ്ണുകൾ * കാമമാലോഭവനെയുംലജ്ജപൂണ്ടുവളയുമേ കണ്ടിട്ടുനീതിമതിയായശോവതിയുമാതിനാൾ: * ഇവളേയിവരതൻതാതൻനിനക്കേകുന്നരോത്തമ! നിൻകീഴിലാണിവരുദയംചേർന്നീടാനിന്നൊടീയിവരും. * ക്ഷമിക്കല്ലാത്തുപുറംറയരികിൽകൊണ്ടുപോകനീ വിവാഹവിധിയേച്ചെയ്തിട്ടേകമാമനവൻദ്രധരം * ആവാക്കുസത്യമെന്നോർത്തിട്ടുവൻകൈസന്ദർശമേതനായ് തൽപിതാചിൻസമീപത്തിലെത്തിയാരങ്ങുപോർത്തും * പുത്രിതൻവരവമ്മട്ടുകേട്ടുമന്ത്രികളോടുമായ് വേഗംപ്രേമത്തൊടുക്കുടിയെതിരേറാൻനരധീവൻ * കണ്ടാൻമലിനനായേറുന്നൊളയ്കുണാത്തപുത്രിയേ യശോവതിയുടൻപൊന്നാറുവൃത്താത്തങ്ങൾസവിസ്തരം * ഗ്രാഹാപൂകിച്ചേകവീരനോടുമാരെവോടവൻവിവാഹംവിധിപോൽ

പുണ്യദിനത്തിൽ നടത്തിനാൻ * സ്രീധനങ്ങളുമേകീടുപൂജിച്ചാൻവി
ധിപാലവേ നശോവതിയെയും നൽകിപ്പുതിയേയങ്ങളുമുതേ * ഇതുവ
വാഹനടന്നപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചുരമാസുതൻ ഗൃഹത്തിൽ ചേർന്നു
യുയോടും ഭൂമിച്ചാൻ പലഭോഗവും * അവന്നവളിലുണ്ടായി കൃതവീർവാ
ഭീയൻസുതൻ കാഞ്ചീവീരനവൻപുത്രനീചംശം ഞാൻ പറഞ്ഞുതേ.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം അറാംസ്തം

കാലകേതുയുഗം ഇരുപത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിനാലാമദ്ധ്യായം.

രാജാവു പറഞ്ഞു

ഭഗവാനേ! ഭവാനാത്മഭിച്ഛമായകഥാരസം പാനം ചെയ്തിട്ടു സു
ധപോൽ തൃപ്തിയുണ്ടാവാതില്ലമേ * വിചിത്രമാമീയാഖ്യന്ത ഭവാനെ
ന്നോടൊച്ചുതേ വിസ്മയം നൽകിപ്പൊലൊന്നാൽ പത്തിയതിവിസ്തരം *
അതുതന്നെ തുതകുംകേൾപ്പാൻ ഭഗവാൻ കമലാപതി ദേവദേവൻ ജഗ
ന്നാഥൻ സ്രഷ്ടാർത്ഥിത്യന്തകാരകൻ * അച്ചുതൻ വിഷ്ണുവെ വൃണ്ണമശ്വ
ത്തിൻ രൂപമാണ്ടുതേ? സ്വപനത്രൻ പുരുഷശ്രേഷ്ഠനെ വൃണ്ണപരതന്ത്ര
നായ് * എന്നെ നിങ്ങളുടെ സന്ദേശമിന്നു നീയതകററണം സർവ്വജ്ഞൻ
നീയതുളതമാമീവുതന്താനുംകഥിക്കുക.

വ്യസൻ പറഞ്ഞു

രാജാവേ! കേൾക്കേ പാല്പീടാമിസ്സന്ദേശം നശിക്കുവാൻ പണ്ടുനാ
മുനിൽ നിന്നു ഞാൻ ശ്രവിച്ചതുപോലായ് * ബ്രഹ്മാവിൻ മാനസൻ പു
ത്രൻ താപസൻ നാരദാഭീയൻ സർവ്വജ്ഞൻ സർവ്വഗൻ ശാന്തൻ സർവ്വഭോ
കപ്രിയൻ കവി * സ്വരതാനങ്ങളോടും തൻ മഹതീവീണയിങ്കലായ് പ
ലമട്ടിൽ സാമവേദങ്ങളേ വായിച്ചുകൊണ്ടുമേ * ഗായത്രമമൃതം പാടി
ക്കൊണ്ടു മെന്നാശ്രമത്തിലായ് ഭൂവെല്ലാം സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടുണ്ടെന്നി
നൊരുനാളിലായ് * സർവ്വപതീനഭിയിലായ് വിശ്രുദ്ധം മുനീസേവിതം
ശമ്യാപ്തം സമമാനീതം സുഖജ്ഞാനപ്രദം തകം * അതിന്നായ് വ
ന്നവൻ ബ്രഹ്മപുത്രൻ കാന്തികളന്നവൻ കണ്ടുഴീർട്ടു ഞാൻ ചെന്തേന
പ്രാപ്തം പൂജകൾ * ഇരുനാനാസനത്തിൽ മഹാതേജസ്വിയാം
മുനി അവന്നരികിലായ് ഞാനുമിന്നു ഗൃഹസന്തമ! * ശാന്തൻ മഹാ

ജ്ഞാനിയവൻവിശ്രമിച്ചതുകണ്ടുഞാൻ ചോദിച്ചുനവനോടിപ്പോൾ
നീചോദിച്ചതുമനവ! * അസാരമാമീസംസാരപ്രാണികൾക്കെന്തു
വാൻസുഖം? വിചാരിച്ചിട്ടു കാണുന്നില്ലാക്കുമെങ്ങുമൊരിക്കലും * ഭീ
പിൽജ്ജനിച്ചുഞാനെന്നേയുപേക്ഷിച്ചുടനന്മയും നിരാശയനതായ്കു
ട്ടിൽവളർന്നുകൾശക്തിയാൽ * ഉഗ്രമായ്തപവുംചെയ്തേനദ്രിയിൽ
ഖലുവത്സരം പുത്രനുവേണ്ടിദ്രേവഞ്ച്!സേവിച്ചേൻശിവനേയുമേ *
പിന്നെശ്ശുകൻപുത്രനണ്ടായ്ജ്ഞാനവാന്മാരിലുത്തമൻ ആദ്യംഭേ
വീഭാഗവതംപരിപ്പിച്ചേൻമഹാമുനേ! * എന്നെവിടെസ്ഥലത്തോ
പോയ്വിരഹത്താൽകരഞ്ഞുഞാൻ ലോകമെല്ലാംനടന്നപ്പോൾനിൻ
വാക്കാലറിവായിതേ * പിന്നെഞാൻപുത്രഭുജത്താൽവെടിഞ്ഞാമേ
രൂപവൃതം അമ്മയെയുളളിലോത്തിട്ടുപ്രാപിച്ചേൻകരുജാംഗലം * പുത്ര
സ്തേഹംകൊണ്ടധികംചടച്ചുഭുജമാണ്ടുമേ സംസാരമിത്യയെന്നോ
ത്തുംമായാപാശനിബലനായ് * അറിഞ്ഞെന്നമ്മയേവേട്ടവെന്നശ്ശ
ന്തനുവാംഗുപൻ സരസ്വതീപീരമാണ്ടീയാശ്രമത്തിങ്കൽവാണുഞാൻ *
മരിച്ചുശന്തനുവുമെന്നമ്മഭുജിച്ചിരേററവും രണ്ടുപുത്രരോടുംസാലപീര
ക്കിക്കപ്പെട്ടുഭീഷ്മരാൽ * ബുദ്ധിമാനാഭീഷ്മർചിത്രാംഗഭനേന്ദ്രപനാക്കി
നാൻ കാലംകൊണ്ടസ്സന്ദരനൻഭ്രാതാവുമുതനായിതേ * പിന്നെസ്ത
ത്വവതീ,മാതാശോകസാഗരമഗ്നയായ് കരഞ്ഞുക്കിണയായേററത
കൻറപുത്രൻമരിക്കയാൽ * സതിയാമവർഭുജിച്ചുനരിഞ്ഞവിടെയെ
ത്തിഞാൻ മഹാനാഭീഷ്മരോടുംചേന്നാശപിപ്പിച്ചിരേററവും * വി
ചിത്രവീര്യൻരഞ്ജാമൻവീര്യവാൻ,ഭൂമിപാലനായ് അവനേയാക്കിനാൻ
ഭീഷ്മർസ്രീരാജ്യങ്ങളെവിട്ടവൻ * ബലത്താൽഗുഹരവെന്നക്കാശിരാ
ജകമാരികൾ രണ്ടുപേരഴകുജ്ജ്വലരേകൊണ്ടു മയ്യുകിനാനവൻ * വി
വാഹവുമന്ദ്രിനത്തിൽനിശ്ചയിച്ചുനെറസോദരൻ വിചിത്രവീര്യനാ
യപ്പോൾഞാൻസന്തോഷിച്ചിരേററവും * ആവീരനാമെൻഭ്രാതാവും
യെഴുവുന്നത്തിൽമരിച്ചുപോയ് രാജയക്ഷാവിനാൽ,പുത്രനെന്യേഭുജി
ച്ചിതമ്മയും * പതിയേളുതനായ്ക്കുണ്ടക്കാശിരാജകമാരികൾ പാതിവ്ര
ത്യംകലന്നീടുംസഹോദികളായവർ * ഭുജിച്ചുകരയുംസത്യവതിയും
ദിതുചൊല്ലിനാൻ 'അംബേ!നിൻപുത്രനായിട്ടുപതിയോടൊത്തുണ്ടെ
ളും * അഗ്നയിങ്കൽപ്രപഞ്ചിച്ചുപരിചൊന്നിച്ചുപോയ്മദാ ക്രീഡി
ക്കാണുനനോദ്യാനമതിങ്കൽപതയ്ക്കുകയായ് * സ്തേഹംകൊണ്ടുംഭീഷ്മർ

തന്നെ വാക്കാലുവമെന്നയാൽ തടുക്കപ്പെട്ടാവലതാമുദ്യമത്തിങ്കൽനിന്നുടൻ * എന്നമ്മയുടേീഷ്ടതമായാലോചിച്ചുപരസ്പരം സംസ്കാരാഭികൾ ചെയ്തെന്നു ചിന്തിച്ചാർഹസ്തിനത്തിലായ് * അമ്മയെന്നേനിനച്ചുപ്പോളുഭിപ്രായമറിഞ്ഞുഞാൻ വേഗത്തിലാഹസ്തിനമഃപരിയിൽ ചെയ്തചേൻതേ * മാതാവിനേനമിച്ചിട്ടുപരദഃഖനിമിത്തമായ് തപിക്കുന്നവളോടായിത്തൊഴുതുകൊണ്ടുചൊല്ലിനേൻ: * 'അഞ്ചേ!നീയെന്തിനാപണനെച്ചിന്തിച്ചതുതപസ്വിനി! കല്പിക്കാസൻഞാനെന്തുവൻകാർയ്ക്കെന്തെന്തെന്നം? * നീതാനെൻപരമാംതീർത്ഥസാക്ഷാലുപദൈവവും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലവന്നേൻനിൻപ്രിയമാംകാർയ്ക്കമോതുക'.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു:

ഇതോതിട്ടമ്മതൻമുൻപിൽഞാൻനിൽക്കുമ്പോൾമഹാമുനേ! അരികിൽഭീഷ്മനോക്കിപ്പൊന്നോടവളിതോതിനാൾ: * 'രാജയകുമാരിനാൽനിന്റെരസോദരൻമുതനായ്സുത! വംശനാശഭയംമൂലംമുഖിക്കുന്നതുകൊണ്ടുഞാൻ * അതിൻനിവൃത്തിക്കായിന്നഭീഷ്മൻതൻസമ്മതത്തൊട്ടും മതിമാനായിടുന്നിനേച്ചിന്തിച്ചിങ്ങുവരുത്തിനേൻ * സ്ഥാപിക്കണംശന്തനവിൻനശിച്ചുപോരിക്കലത്തെനീ വംശനാശമൊടുവത്തിങ്കൽപാലിക്കുകെന്നയും * വിചിത്രവീര്യനാകുന്നിന്നജൻസാധുവാമവൻ ഭായുമാരഴകുള്ളൊരക്കാശിരാജകുമാരികൾ * അവരിൽചേർന്നീപുത്രോല്പാദനമെചെയ്തുബുദ്ധിമൻ! ദോഷമില്ലിതിലൊട്ടുംനീരക്ഷിക്കുബ്ബഭാരതംകുലം'.

വ്യസനം പറഞ്ഞു

എന്നമ്മതൻവാക്കുകേട്ടുഞാൻ ചിന്താതരനായുടൻ താഴ്മയായ
ധികംലജ്ജിച്ചുവളോടുപറഞ്ഞുതേ: * 'അംബേ! മഹാപാപമാണീപര
ഭാഷാപ്രവേശനം നന്നായ്കമ്മരിഞ്ഞുഞാൻ ചെയ്തതെമ്മട്ടതാദ
രാൽ * പുത്രിയെന്നോളമറ്റുണ്ണമനുജൻതൻറഭാഷ്യേ വൃദിചാരം
ചെയ്തതതുവിധവേദംപഠിച്ചുഞാൻ? * അന്യായമായ് വംശരക്ഷചെ
യ്ക്കീടരുതൊരിക്കലും പാപംചെയ്യുന്നവൻതൻറപിതൃക്കൾക്കുകേറി
ടാ * ജനങ്ങൾക്കുപദേശിപ്പാൻപുരാണങ്ങൾമമച്ചവൻ എമ്മട്ടവൻ
നിന്ദകമ്മരിഞ്ഞുചെയ്യുമതുതേ?' * പുത്രഭംഗംകൊണ്ടധികംകര
ഞ്ഞരികിൽവന്നുടൻ വംശരക്ഷയെയാശ്ചെയ്യുന്നമ്മപിനയുമോത
ന്നാൾ: * 'സുത! ചാരാശത്രി! ഭോഷമില്ലെൻറമൊഴികൊണ്ടുതേ ഗുരു

കുടുംബാഭ്യന്തരം താൻഭോഷമാണെങ്കിലും നരൻ * ശിഷ്ടാചാരപ്രമാ
ണത്താൽ ചിന്ത ക്ഷാതതൃപ്തയുണ്ണം നിനക്കുഭോഷമില്ലെൻറവാക്കു
കേൾക്കുകനന്ദന! * പുത്രനേജിനിപ്പിച്ചിട്ടതിസന്താപയുക്തയായ്
ശോകക്കടലിൽ മുങ്ങുന്നിന്നമ്മയ്ക്കു സുഖമേകുക * അവർതന്നീവാക്കു
കേട്ടു ബീജീഷ്ഠരെന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ സുകുലധർമ്മങ്ങളറിയുന്നവരിൽവ
ച്ചൊരുത്തമൻ: * 'പാപമില്ലാത്തനീയൊടുവിചാരിക്കേണ്ടതില്ലിതിൽ
മാതാവിൻ വചനം കേട്ടു സുഖമോലകളിക്കുക.'

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അഞ്ചാലക്ഷയുമീവണ്ണം ഭീഷ്മവാക്കുനോക്കിപ്പിച്ചു ഞാൻ ആനിന്ദ്ര
മായകാശ്വത്തിൽ ശങ്കയററവനായിതേ * ഗുരുകാലതത്ത്വം വികാശിച്ച് ചേ
ന്നുരാവികൽത്താൻമുദാ നിത്യതാപസനാമെന്നോടനുസ്മരിച്ചൊരുപുണ്യ
വർ * ശപിച്ചെന്നവളേയാട്ടു സംഗത്തിൽ തന്നെത്താൻമുന്നേ! നിൻപു
ത്രനന്ധനാംനിന്റെറക്കുണ്ഡകം നീയടയ്ക്കുവാൻ * രണ്ടാംദിവസമെ
ന്നോടു ചൊല്ലിച്ചൊരുമുഗ്രധമായ് 'സുതനന്ദാകമോപത്രം! കാശിരാജകു
മാരിയിൽ?' * ലജ്ജിച്ചുവെറുത്തൊഴിച്ചുയോടുപറഞ്ഞുഞാൻ: 'ഉണ്ടാ
കുമന്ധനാംപുത്രനെൻശാപംമൂലമായ് ദ്രവ്യം' * കൂരവാക്കോതിനാളെ
ന്നേനിന്ദിച്ചവർമഹാമുന്നേ! നിൻപുത്രനന്ധനാമെന്നനീയെപ്പണ്ണുശ
പിച്ചതേ!.

ശ്രീഭഗവീശ്വരവരം ആറാംസ്കന്ധം

വ്യാസചരിതം ഇരുപത്തിനാലാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

വാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏവമെൻവാക്കുകേട്ടിട്ടു യെന്നാവസുവിൻസുത പുത്രനുവേണ്ടി
ഭുഷണോടെന്നോടീവണ്ണമോതിനാൾ: * 'വധുപംബാലികായന്ത്രാകാ
ശിരാജസുതാസുത! വിചിത്രവീര്യൻറഭായാവിധവാഭുഷമാണവർ *
സർവ്വലക്ഷണസമ്പന്നരൂപയെഴുന്നശാലിനീ ജനിപ്പിച്ചാലുമവളിൽ
ചേർന്നീനല്ലപുത്രനേ * യോഗ്യനല്ലന്ധനാംഭൂപതിനാൽ ശ്രേഷ്ഠപുത്ര
നേ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകെൻവാക്കാലിവിളിൽ മാനമുള്ള നീ' * ഇതോതപ്പെട്ടു

ഋതയാൽഞാനവിദത്തനൈവാണതേ ജഗുവാചാഭ്യർത്ഥ്യ ക്ഷാ
 കാലമോളവും * കിടക്കുമറിയിൽഗ്രന്ഥമായെന്നരികിലെത്തിനാൻ ലജ്ജ
 പൂണ്ടഴുകുറിടുവളുമയരയ്ക്കു യാൽ * വിരസൻജടിലൻശാന്തനെന്ന
 ക്ഷണവരതൻമുഖം വിചർത്തുവിളവീഭേമംവെറുത്തുനവുതുലോം *
 രാത്രിയിൽവിറയൽപൂണ്ടെന്നരികിൽവന്നനിന്നിടം ആരാജപുത്രിയേ
 ക്ഷണിട്ടുകേൾക്കാപമാൻഞാൻ * ഈയെന്നേക്കണ്ടനീഗർവ്വംനിമിത്തം
 പാണ്ഡവണ്ണയാൽ അതിനാൽനിൻസുതൻപാണ്ഡവായിത്തീരുംവരേ
 നനേ! * എന്നോതിട്ടവളോടൊന്നിച്ചുനാരാത്രിവസിച്ചുഞാൻ അവ
 ളെപ്പൂണ്ടമ്മയോടുംചൊല്ലിട്ടാശ്രമമാണ്ടുടൻ * അന്ധനുംപാണ്ഡവുര
 ണ്ടുപുത്രരെപ്രസവിച്ചവർ “ധൃതരാഷ്ട്രൻ” “പാണ്ഡു”വെന്നുരണ്ടു
 പേരുംപ്രസിദ്ധരായ് * അമ്മയുണ്ണുവചരക്കണ്ടുടുംവിച്ചുപിന്നെയും
 ഒരുവൻകഴിഞ്ഞെന്നേവിളിച്ചിങ്ങനെചൊല്ലിനാൻ: * ‘ഈപുത്ര
 നാർരാജ്യഭാരയോഗ്യരല്ലാതെതീൻപോയ’ പ്രിയനായിജനിപ്പിക്ക
 വേറെനല്ലൊരുപുത്രനേ’ * അതുംഞാൻസമ്മതിച്ചുനെന്നമ്മയുമോ
 ദമാണ്ടുടൻ പുത്രനുവേണ്ടിപ്രാർത്ഥിച്ചാൻകാലത്തുംബികയോടവരും: *
 ‘പ്രാസനേപ്തണ്ടുത്തമനാംപുത്രനേപ്രസവിക്കനീ വംശകർത്താവുമായ്
 ഓജ്യാഭരിപ്പാറുംസമർത്ഥനായ് * ലജ്ജകൊണ്ടുവളന്നേരമോതിയില്ലൊ
 ന്നമുത്തരം കിടക്കുമറിയിൽപോയ്ഞാനമ്മചൊല്ലിട്ടുരാത്രിയിൽ * വി
 ചിത്രവീര്യൻതൻദാസിയെതവനഞ്ചെന്ന്സുന്ദരി അയക്കപ്പെട്ടുംബിക
 യാൽ,കുറിശ്ശുമണിഞ്ഞവരും * ദിവ്യാഭരണവസ്ത്രങ്ങൾപൂണ്ടുപൂമാല
 പൂടിയും ശൃംഗാരസമോടൊത്തുവന്നാളിന്ദുസമാനനാ * എന്നോടടു
 ത്തുവാണാളക്ഷിയിൽപ്രേമമോടവരും സത്തുഷ്ടനായുടൻഞാനായവരും
 തൻഭാവചേഷ്ടയാൽ * ക്രിഡിച്ചുനാരാത്രിയിങ്കൽപ്രേമത്തോടവളോ
 ടുമായ് അവരുംകുലവരുംനൽകുംസന്തോഷിച്ചിട്ടുഞാൻമുന്നേ * ‘നിന
 കെല്ലാലക്ഷണവുംചെന്തൊന്നൊരൊരുനന്ദൻ സുന്ദാൻസർവ്വമജ്ഞൻ
 സത്യചാൻശാന്തനായവൻ * വിദൂരൻജാതനായപ്പോൾ,മുൻപേർപു
 ത്രായിമേ പരശ്ശ്രീകളിലുണ്ടായെൻചായാമോഹംവളർത്തിനാൻ * ശു
 കൻതൻദുഃഖമേകന്നവിരഹത്തേമറന്നുഞാൻ വീരരാമൻമുൻപുത്ര
 നാരെകണ്ടിട്ടുധീരനായ് * അജിതേന്ദ്രിയരാൽതളപ്പെടാത്താമായശ
 കതാൻ ജ്ഞാനിക്കുംമോഹമേകുന്നാൻരൂപാലംബങ്ങളുറവരും *

മാതാവിടെസ്നേഹമിപ്പോൾ പത്രന്മാരിലുമായിത്ത വനത്തിൽ ശാന്തമായി നിൽക്കുന്നില്ലെൻചിത്തമൊരുമന! * ഹസ്തിനംപുരിയിൽ ചെല്ലാ ചിലപ്പോളിളകീട്ടത്ര പിന്നെയെന്നാത്രമത്തിൽ പോമുറച്ചെടുമിരുന്നിടം * ചിലപ്പോൾ ജ്ഞാനമോഷ്ടം ഞാനപ്പോൾ ചിന്തിക്കുമിങ്ങനേ: ഇപ്പത്രരാഞ്ഞുമോഷ്ടം ത്രാഘത്തിന്നർഹരല്ലിഹർ * വൃദിമാരത്തിലുണ്ടായ സുതന്മാർ സഖമേകുമോ? ബലമേറുമായമോഹിപ്പിക്കുന്നെൻറമനസ്സിനേ * വൃഥാമോഹാസക്തപതിൽ പതിക്കുന്നറിവുള്ള ഞാൻ, ഏവം ഹസ്തിയിൽ ചിന്തിച്ച ചിലനേരത്തു ശാന്തനാം * ഭീഷ്മസമ്മതനായ് പിന്നെരാജ്യം പ്രാപിച്ചുപാണുവും പത്രനെന്നോത്തു ഞാനപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചുമുനീശ്വര! * “കന്തയും” “മാദ്രിയും” ഭാര്യമാരവനാഴികളുളവർ ശ്രാസേനസുതാകന്തീമാദ്രിമദ്രുപൻസുതാ * വിപ്രശാപകൊണ്ടുപാണുഭാര്യമാരെടുക്കവേ ടുഖിച്ചരാജ്യവെട്ടിവനത്തിനായ് ഗമിച്ചുതേ * കാട്ടിൽ വാഴുന്ന സുതനെന്നനുകേട്ടു ലാഭുണ്ടാൻ ഗമിച്ചേൻ ഭാര്യമാരെ നീച്ചവൻ വാഴുന്നടിക്കിലായ് * അവനെയൊശ്വസിപ്പിച്ചിട്ടെത്തിനേൻ ഹസ്തിനാപുരം ധൃതരാഷ്ട്രരെയും കണ്ടെന്നാത്രമത്തിന്നുപോന്നു ഞാൻ * ജനിപ്പിച്ചാൻ ക്ഷേത്രജന്മാരായ ബുസുതരേവനേ കാലൻകാറ്റിനാസപഭവെദ്യന്മാരിവരിൽനിന്നുമേ * യുധിഷ്ഠിരൻ ഭീമസേനനജ്ജനൻ മൂന്നുപാണുവർ കന്തീപുത്രർ പ്രസിദ്ധന്മാർ യഥാനിലസുരേശ്വര * മാദ്രിതൻ പുത്രരാകുന്നതകലൻസഹദേവനും ഒരിക്കൽ ഗ്രന്ഥമായിട്ടുമാദ്രിയെപ്പൂണ്ടുപാണുവും * ശാപംമൂലമരിച്ചാനാമുനിമാർ സംസ്കരിച്ചുതേ പതിയേടും പ്രവേശിച്ചാളുജപിക്കുന്നൊരഗ്നിയിൽ * മാദ്രി പുത്രരെ ടുക്കുടിവസിപ്പിച്ചാൾ കന്തിയായവൾ പതിയെ ന്യെപുത്രരെ ടു ടു ടു ക്കെകന്തിയേയുടൻ * മുനിമാർ കൊണ്ടുചെന്നാക്കീ ഹസ്തിനാപുരിതന്നിലായ് ഏർപ്പിച്ചു ഭീഷ്മരേ ശ്രേഷ്ഠനാകും വിദരേയുമേ * സുഖഭുജങ്ങൾ പീഡിപ്പിച്ചെന്നേയിയന്തർമുഖവും ഭീഷ്മർ വിദരജംപ്രീത്യാബുദ്ധിമാൻ ധൃതരാഷ്ട്രനും * പാണുവിൻ സുതരേരേക്കിക്കുന്തവെനുള്ള ചിന്തയാൽ ധൃതരാഷ്ട്രസുതർകൂറുമൊഴുത്തോയനാദികൾ * ദ്രോഹിക്കുന്നൊത്തുപാതെത്തന്നുകേൾക്കയാലത്തുതമുനേ! ദ്രോണാചാര്യൻ ചെന്നവിടെ ബുദ്ധമാനിച്ചു ഭീഷ്മനും * പത്രന്മാരെപ്പറിപ്പിക്കാൻ പാപ്പിച്ചു പൂരിയികലായ് ജനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ കണ്ണൻ തൃജിക്കപ്പെട്ടുകന്തിയാൽ * പാലിച്ച ധീരമൻസുതൻ നദിയിൽ നിന്നെടുത്തുടൻ ടുത്തോയന്നിഷ്ടനായിത്തീന്നാൻ കണ്ണൻ പരാക്രമീ * ഭീമടത്തോയന

നാഷ്ണലൈസേഷൻ പരസ്പരം ധൃതരാഷ്ട്രമപ്പത്രവിരോധത്തെനിന്ന
 യ്ക്കു നാൽ * പാപ്പിച്ചവൈരംതീരാനാശ്രയംപാണുപത്രരേ വാര
 ണാവതമെന്നുള്ള നഗരത്തിങ്കൽമാമുനേ! * ദുർയ്യോധനനരക്കില്ലാത്തീർ
 പ്പിച്ചാനുഭവംഗിനായ് ദ്രോഹിപ്പാൻതൻമിത്രമായപുരോചനനെവി
 ട്ടുടൻ * പാണ്ഡവന്മാരതിൽകുന്തിയോടുംചത്തെന്നുകേട്ടുടൻ പെരത്ര
 ഭാവത്തിനാലേററുംഃഖിച്ചേൻമുനിപുംഗവ! * ടുഭുവമുലംതളന്നുനപ
 ഷിച്ചിട്ടക്കുട്ടിലെപ്പൊഴും അതിഭുവത്തോടവരേക്കണ്ടുത്താനേകചക്ര
 യിൽ * ഉടൻസത്യജ്ഞായ് തീന്നെന്നവരേക്കാക്കുമുലമായ് അയച്ചേൻ
 വേഗമവരേപ്പാഞ്ചാലന്റെറപുരിയ്ക്കുത്താൻ * നമിച്ചവർഃഖമോടുംവി
 പ്രവേഷധരർകൃശർ മാൻതോലുടത്തവർവേഗപോയസ്സഭയിൽവാ
 ണതേ * ലാക്ഷവണ്ഡിച്ചവിജയൻഭുവദൻതന്റെറപുരിയേ വേട്ടാന
 വരുംഭായ്യയായാളഞ്ചാരം ക്ഷംകന്തിചൊൽകയാൽ * അവർവേട്ടതുക
 ണുപ്പോരത്താൻ സന്തോഷിച്ചിതേററവും ഫസ്തിനാപരിയിൽപോയാർ
 പിന്നപ്പാഞ്ചാലിനോടവർ * ഖാണ്ഡവപ്രസ്ഥവാസത്തേക്കല്ലിട്ടുധൃത
 രാഷ്ട്രം പാണ്ഡവർക്കുനീശ്രേഷ്ഠ! വസുദേവന്റെറപുത്രനും * കൃഷ്ണ
 നോടല്ലുനൻസന്തോഷിപ്പിച്ചാനഗ്നിദേവനെ ചെയ്താത്തരോജസു
 യമപ്പൊഴുംമോദമാണ്ടുത്താൻ * മയൻനിമ്മിച്ചസഭയുമവർതന്നഭിവൃ
 ഛിയും കണ്ടസൗപ്പെട്ടദുർയ്യോധനൻമൃതകളിച്ചതേ * കള്ളച്ചുതോടമ
 മ്മാവ,നരിതാമൃതയമ്മജൻ രാജ്യവംധനവുംകയ്ക്കലാക്കിഃഖിച്ചുരൾ
 പടി * പന്ത്രണ്ടാണ്ടെയ്ക്കുവരേപ്പാഞ്ചാലിയെടുകൂടവേ അയച്ചുകാ
 ട്ടിലെയ്ക്കുനഃഃഖിച്ചുതാൻതുലോമനേ! * സുഖവുഃഃഖവുംചേരുമീ
 സംസാരത്തിലീവിധം ഭൂമിച്ചമുക്കിത്താഴുന്നാനിത്യയമ്മമറിഞ്ഞത്താൻ*
 താനാരി ചരൈൻപുത്രമമ്മയാക്കേണുവാൻസുഖം സദാമോഹിച്ചു
 ന്ന്റെറവിത്തംഭൂമിപ്പിക്കുന്നമട്ടിലായ്? * ചെയ്തതെന്തെങ്ങുപോകേണ്ട
 വരുണില്ലസുഖംമമ ചലിക്കുന്നതിൻചിത്തമറയ്ക്കുന്നില്ലതല്ലമേ*
 നീസർവ്വജ്ഞൻമുനീശ്രേഷ്ഠനെൻസന്ദേഹമകറുക എനിക്കുഃഖംപോ
 യേററംസുഖമുണ്ടാവിധത്തിലായ്.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം ആറാംസ്കന്ധം

വ്യാസമോക്ഷപൊമനം ഇതപത്തഞ്ചമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം.

വൃശഭൻ പറഞ്ഞു

എന്നെൻറവാക്കുകേട്ടിട്ടത്തപചിത്തായനാരഭൻ ചിരിച്ചിട്ടാ
മോഹമേതു ചോദിച്ചോരെന്നോടോതിനാൻ.

നാരഭൻ പറഞ്ഞു

പാരാശര്യ!പുരാണജ്ഞ!ചോദിച്ചൊന്നെന്തുസംശയം ഇന്ദ്രസാര
ത്തിൽമോഹിക്കാതില്ലഭേമിയൊരുത്തനും * ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുശിവൻസാ
ക്ഷാൽസനകൻകപിലൻമുനി മായാവേഷ്ടിതരല്ലാഭംസംസാരത്തിൽ
മേല്പവർ * ജ്ഞാനിയെന്നോതിടുന്നെന്നേ,ഭൂമിപ്പോൻഞാനമങ്ങനേ
നന്നായെൻപൂർവ്വത്താനന്തംപൊല്ലാമൊൻകേട്ടുകൊറുകനീ * ഞാനു
ണ്ടാക്കിയമോഹത്താൽതോയ്ക്കായ്വാസചീസുത! പണ്ടനിക്കധികം
ഓഖമുണ്ടായതുമതേതരം * വിണ്ണിൽനിന്നൊരനാറുവന്നുഞാനപ്പൂർ
തനോടുമായ് നല്ലിവ്ഭാരതഖണ്ഡത്തക്കൊന്നൊന്നായിട്ടഭൂമിയിൽ *
ഞങ്ങളൊന്നിച്ചുനൽതീർത്തുളംഗുലാസ്ഥലങ്ങളും ആശ്രമങ്ങളും
നോക്കിക്കൊണ്ടുളുചിൽചരിച്ചുതേ * ആദ്യമേദേചലോകത്തിൽവെച്ചു
ഞങ്ങൾപരസ്പരം നിശ്ചയിച്ചീചിയംസത്യംചെയ്തിട്ടങ്ങുതിരിച്ചുതേ *
ആക്കെപ്പുണ്ണചിത്തവൃത്തിയുണ്ടാകുന്നതരയ്ക്കുനം നല്ലതോചീത്തയോ
പെററുംമറയ്ക്കുരുതൊരിക്കലും * ഭോജനേപുരതിക്കില്ലയനേപുരിവ
യൊക്കയും ആക്കുളുലുണ്ടായനോന്യമവരായതുപൊല്ലാമം * എന്നു
സത്യംചെയ്തുഞങ്ങൾവിണ്ണിൽനിന്നെത്തിഭൂമിയിൽ മുനിമാരായേകചി
ത്തരായ് ചരിച്ചിപ്പുഴപാലവേ * ഏതാനെണ്ണീലോകത്തിൽഗ്രീഷ്മകാ
ലാന്തമാകയാൽ ധൃപനാം“സഞ്ജയൻ”തൻററൽപരംപ്രാപ്തരാചി
തേ * സഞ്ജയൻബഹുമാനിച്ചുകേട്ടൊപ്പുജിച്ഛങ്ങളേ ആമഹാൻത
ൻഗൃഹത്തിങ്കൽപാതുർത്താസമിരുന്നതേ * മഴക്കാലംനാലുമാസംകൂടും
മൊമർഗ്ഗമെപ്പൊഴും അതിനാലൊരിടത്തുപോരപാക്കുണ്ണമൊയ്
ബുധൻ * അന്യസ്ഥലത്തെട്ടുമാസംപാക്കാംകായ്ചശാൽഭിജൻ വഷ
കാലത്തുഗ്രീക്കിൽപോകൊലാസുഖമോല്പവൻ * എന്നോർത്തപ്പോ
രസഞ്ജയൻതൻഗൃഹത്തിൽപാതുരുങ്ങളും മഹാനാമാധൃപൻമാനി
ച്ചാതിമൃഗംചെയ്തുകേൾവിയായ് * “ഭമയന്തി”കീർത്തിക്കേട്ടോളാധൃപൻത

കന്റനദിനീ സന്ദർശ്യതീശ്രശ്രുഷ്യാനവചളയാക്കിനാൻ * വിവേ
കജ്ഞാവിശാലാക്ഷിയാമാജസുതങ്ങളുള്ള മണ്ഡപേരെയുമുത്സാഹ
ത്തോടുംസേവിച്ചുസർവ്വം * ജലംകളിക്കാൻകാലത്തിൽമുഷ്ടമായ്നല്ല
ഭോജനം സുഖമായ്വാസമെന്തിഷ്ടമതെല്ലാംനരകമായവരും * ഞ
ങ്ങൾമണ്ഡലമിച്ഛിക്കുന്നതെല്ലാംസാദ്ധ്യമാക്കിടും വിരിക്കുമെത്തു;വീ
ശ്ശാനല്ലാസനംകൊണ്ടുവന്നിടും * സേവിക്കപ്പെട്ടീവിധമഗ്രമത്തിൽഞ
ങ്ങൾവാണുത വേദഗ്രന്ഥമനുഷ്ഠിച്ചുവേദഭാതിയുമങ്ങനേ * എടു
തെന്തൻവീണക്കാൻകയ്യിൽശ്രുതികൂട്ടിടുഭംഗിയായ് വാചിക്കുംസാമവേ
ദഗേതക്കണ്ണങ്ങൾക്കതിമോദമായ് * എന്മനോഹരമാംസാമഗാനം
കേട്ടസ്സമന്തരാം കമാരിക്കെന്നിലുണ്ടായ്സ്തേമവുപ്രീതിയുംതുലോം*
അനുരാഗമറാകക്കൈൽദിനത്തോറുവളന്നുത എനിക്കുമിച്ഛയുണ്ടാ
യാപ്രീതിയുള്ളവളിൽപരം * എനിക്കമചനംഭോജനാദികൾക്കവളന്ത
രും ചെയ്യാളെന്നിൽപ്രീതിമുലംസേവയ്ക്കുംമേകളിക്കുവാൻ * കാഞ്ഞ
വെള്ളംപവ്തനശീതമായുള്ളവെള്ളവും എനിക്കുതരുമവുണ്ണ
മോരവനംവിളമ്പിടും * എനിക്കതിപ്രീതിയോടെവുണ്ണമെത്തവിരി
ക്കുമോ വിരിക്കുകില്ലപുകാരപവ്തനവരുംഭംഗിയായ * സ്തേമത്തോ
ടെന്നനേ:ക്കിടമവനേനോക്കുകില്ലവരും അവരതനീസ്തേമഭാവംക
ണ്ടിട്ടപ്പവ്തനമുനി * മനസ്സുകൊണ്ടുചിന്തിച്ചാൻവിസ്മയിച്ചെന്തിതെ
ന്നതായ് ചോദിച്ചാൻഗ്രന്ഥമെന്നോടുകൂടാചൊല്ലുകനാരം! * നി
ന്നിൽകാട്ടുന്നതിസ്തേമംതോഷിച്ചീവനന്ദിനി ഭക്ഷ്യഭോജ്യങ്ങളെ
ല്ലാംതേനരുകനനുസ്തേമപുവുമായ് * സ്തേമമില്ലതുപോലെനിൽഭേദ
മുണ്ടുണ്ടുസംശയം നിന്നേബ്ഭത്താവാക്കുവാനായോക്കുന്നീക്കവുകാട്ട
ലും! * ലക്ഷണകൊണ്ടുതോന്നുവബ്ഭാവംനിങ്കലുമുള്ളതായ് മുഖ
ഭാവങ്ങളാലുനിൻപ്രേമംഞാനറിയുന്നതേ * നേരതാൻചൊല്ലണം
വ്യാജവാക്കനീചൊല്ലൊലാമുനേ! സത്യംചെയ്താവിണ്ണിൽനിന്നുപുറ
പ്പെട്ടതുമോക്കുക.

നന്ദൻ പറഞ്ഞു

ബലാലിക്കായ്തുമെന്നോടുചോദിച്ചാൻപവ്തനമുനി ലജ്ജിച്ചു
പോയ്ഞാനടനേപിന്നീടവനൊടോതിനേൻ: * എന്നേബ്ഭത്താവാ
ക്കുവാനായ്ശ്രമിക്കുന്നി വരപവ്ത! എനിക്കുമിച്ഛിൽപ്രേമംവർത്തിക്ക
രുവിശേഷമായ് * സത്യമാമാവാക്കുകേട്ടുകോപിച്ചുമുനിപവ്തൻ

പിന്നെയും പിന്നെയും കഷ്ടം കഷ്ടമെന്നെന്നോടോതിനാൻ: * 'സത്യം വെ
 യ്തിട്ടാദ്യമേനീയെന്നേവഞ്ചിക്കുമുലമായ് വാനരത്തിൻ മുഖമിത്രദ്രോ
 ഹിയാം തേഭവിച്ചിടും' * കോപത്തോടാമഹാഭയം നേയിപ്രകാരം ശപി
 ക്കയാൽ തീന്നേൻ ഞാനടനേലോരനാകാചാനരവക്ത്രനായ് * ക്ഷമി
 ച്ചിപ്പല്ലൻ ഭാഗിനേനായുള്ള വനിൽത്താൻ മവിണ്ണിൽ തേഗതിയുണ്ടാ
 കിപ്പല്ലനുകോപാൽ ശപിച്ചുതാൻ * അല്ലാപരാധത്തിലെന്നേ നീ ശപി
 ച്ചതു മുലമായ് ഉണ്ടാണിനക്കുമന്ദാത്മൻ! മൃത്യുലോകമതിൽ സ്ഥിതി *
 പവ്തൻ കണ്ണിതത്തോടു മ്പ്പരവിട്ടുപോയുടൻ വാനരത്തിൻ മുഖത്തോ
 ടുകൂടി ചൂന്നു ചനായിത്താൻ * കൂരവാനരമായ് കണ്ടിട്ടെന്നേയാരാജ
 നന്ദിനി വീണകേൾപ്പാൻ ശ്രദ്ധയുജ്ജോളേററവു ഓടേവമാന്ദരത.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

എന്തുണ്ടായ് പിന്നെയല്ലാപം നിവർത്തിച്ചിട്ടു നീമനേ! മനുഷ്യമുഖ
 നായ് തീർന്നതെവണ്ണം ചൊല്ലുകയുണ്ടായ്? * എങ്ങു പോയ് പവ്തൻ
 പിന്നെ നിങ്ങളോന്നിച്ചതെന്നുവാൻ എളിക്കിൽ വച്ചാണെവണ്ണമെ
 ല്ലാം ചൊൽകു സവിസ്തരം?.

നാരദൻ പറഞ്ഞു

എന്തു ചൊൽവുമെന്താകുമഹാമായാവിചേഷിതം കോപിച്ചു
 വൻഗമിച്ചു പാളധികം ഓടേവമാണ്ടുതാൻ * അപ്പോഴെന്നേയധികമാ
 യ് ശുശ്രൂഷിച്ചാരുപാത്മജാ ഗമിക്കുവേ പവ്തൻ താന്നാഗ്ഗൃഹ
 ത്തിങ്കൽ വാണതേ * ദീനനായ് ഓടേവമോടൊത്താ വാനരത്തിൻ മുഖ
 തോടും ചിത്താത്ത നായ് വിശേഷിച്ചു ന്നുണ്ടാമെന്നോത്തുകൊണ്ടുമേ *
 സഞ്ജയൻ യെവണ്ണവന്നപുത്രിയെക്കണ്ടനന്തരം ആയവരം തൻ വിവാ
 ഹത്തിനായി മന്ത്രിച്ചൊടോതിനാൻ: * 'വിവാഹകാലമൻപുത്രിക്കി
 പ്പോൾ വന്നുവിക്കയാൽ യോഗ്യനായ് നൽകുമതനാ' ഭൂപതോർ
 ഗ്ഗുണാശ്വനായ് * സുകലോത്ഭവനാം ശ്ലാഘാജപത്രനെയോതുക പുത്രി
 വിവാഹം വിധിപാലിപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതുണ്ടുതാൻ * ഭാതിനാൻ മ
 ന്ത്രിരാജാവേ! യോഗ്യരാരാജനന്ദൻ ഭൂപലുണ്ടിന്നതിൻ പുത്രിക്കൊ
 ത്തോർ സർഗ്ഗനാനപിതർ * ആരിലിഷ്ടം നിനക്കെന്നാൽ വിളിച്ചാഗ്ഗൃഹ
 നേകുക ആനന്തരശപഥധികം ധനവും ചേർത്തുകന്യയേ.

നാരദൻ പറഞ്ഞു

അപ്പൻ ചെണ്ണൻ പോവതിത്തവനോടു സമർത്ഥനാം ഭാര്യ
 നീവളത്തമ്മയേക്കൊണ്ടൊതിച്ചു ഗ്രഹമായ്.

വളർത്തപറഞ്ഞു

ഒമയന്തിനിൻകമാരിയരച്ചെന്നോടമനവ! എന്ന് വാക്കുറ്റുനോ
 ഓയിച്ചൊൽകനീയെൻസുഖത്തിനായ് * വരിക്കപ്പെടുമതിമാൻവീണ
 യേന്തുന്നനാരദൻ നാദമോഹിതയാമെന്നാൽപ്രിയനില്ലന്യനിന്നുമേ *
 എന്നിഷ്ടവോലാമുനിക്കെൻവിചാഹംനീനടത്തുക പതിയായവനേവ
 ടിട്ടന്യനേണാൻവരിച്ചിടാ * അക്ഷാരം,സുഖസന്ധ്യണ്ണം,തിമിംഗിലവി
 വഴ്ജിതം രസാത്മകം,നക്രമീനമാനാഭാബ്ധിയിൽമുങ്ങിത്താൻ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ആരംഭം

നാരദമോഹനം

ഇതപത്താംമദ്ധ്യായം.

ഇതപത്താംമദ്ധ്യായം

നാരദൻപറഞ്ഞു.

അപ്പതിതൻഗിരഭൂപനവരംചൊല്ലിനവീച്ചുടൻ ചാരത്തുവാ
 ഴാതൻഭാഷാകേകേയി,യൊടുചൊല്ലിനാൻ:

അമ്മവുപറഞ്ഞു.

കേട്ടില്ലവല്ലഭേ!നീയിനിചരംചൊല്ലിയവാക്കിനേ? കപിവക്
 ത്രൻനാരദനാമുനിയേസപികരിച്ചതായ് * ഇതെന്തുചിന്തയിബ്ബ
 ഷിയാറവേഷ്യയുമെന്തുവാൻ? ഇക്കന്യയേതേതുവിധംനരകംകപി
 മുഖത്താൻ? * കരൂപനിബ്ഭിഷ്കുവെങ്ങെൻമകളെങ്ങതിസുന്ദരി?
 വിപരീതത്തിലിഷ്ടാചെയ്യാവോന്നല്ലൊരിക്കലും * മുനിയിൽസകത
 യാമുഖപത്രിയേഗ്രന്ഥമായിനി തടുക്കണംബലാൽശാസ്ത്രയുക്തികൾ
 കൊണ്ടുമാനിനി! * പതിവാക്കിതുകേട്ടമ്മയവളോടരചെയ്തൻ നിൻ
 രൂപമെങ്ങങ്ങധനൻവാനാനനനാമുനി * സമർത്ഥാകംനീയെന്തബ്
 ഭിഷ്കുവിങ്കൽഭ്രമിക്കുവാൻ? ഭസ്മരൂക്ഷാംഗനബ്ഭിഷ്കുനീലതാകോമളാ
 കൃതി * വാനാനനനോടൊത്തുവാന്തയുഭോഗിയോതവ പ്രീതിയെ
 ന്നാനിന്ദ്രനായപുമാനിൽതേവരാനേ!? * നിൻഭർത്താവാരാജപുത്രൻ
 വൃഥാശാസ്ത്രമുട്ടക്കൊല്ലാ ഭാവിച്ചിടുന്നനിനക്കുനവരംചൊന്നതുകേൾ
 ക്കയാൽ * മുദമരത്തിൽചേർന്നല്ലമാലതീലതകാണുകിൽ മതിമാനം

മേതവനുഭവിക്കില്ലതിസങ്കടം? * ദാസീപുത്രനുഭക്തിപ്പാൻനൽതാം
ബലീഭുജങ്ങളേ ലോകത്തിലേതവൻനരകംമുർഖനാണെന്നിരിക്കിലും? *
വിവാഹത്തിൽനാരദൻതൻകൈപിടിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നിരിക്കാൻകൈ
വന്നുളള ദേവിക്കാതെയിരുന്നിടം? * കവക്ത്രനോടുസംസാരംചിരിക്ക
ല്ലാക്കുകയാൽ കാലംകഴിപ്പതെപ്പണ്ണീമരിക്കുംവരയ്ക്കുമേ.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

എന്നമ്മതൻവാക്കുകേട്ടിട്ടിടവത്തോടായവൻ അമ്മയോടോ
തിനാളെന്നിലുറച്ചുവെത്തോടും: * 'മുർഖൻ, സാമന്ത്രില്ലാത്തതാൻ
രസങ്ങളറിയാത്തവൻ അവന്റെറുപധനവുംരാജ്യവുംകൊണ്ടുകിംഫ
ലം? * കാട്ടിലേണങ്ങുനാദത്തിൽഭരിച്ചിട്ടതിസൗഖ്യമായ് പ്രാണ
നേഗായകനെന്നീ, ലോകേമുർഖൻനിന്ദിതൻ * ഗാനവിദ്യയെ
വണ്ണമറിയുന്നിന്നാരാൻ അപ്പണ്ണശിവനേവിട്ടുമാനനികിള
രാൾ * മുർഖനാത്തുള്ള വാസത്തേക്കാളുടൻമരണംവരാ നിശ്ചിതൻ
ത്യാജനാണെന്നുംസുരൂപൻധനിയെങ്കിലും * വൃഥാഗവിച്ചിടുംമുർഖന
പൻകൽക്കൈതിനിന്ദിതൻ തുണയ്ക്കുന്നാഭിഷ്ഠിവികൽശ്രേഷ്ഠ, വാ
ക്കാൽസുഖംവരും * മുർഖനാജ്ഞാനഭേദത്തെസ്വപ്രാമണ്യത്തെ
നേ രസമെട്ടുംധരിപ്പോൻമുർഖനാഭിഷ്ഠിവികൽശ്രേഷ്ഠ, വാ
സ്വതീയതപ്രാപിപ്പിക്കുന്നപോലവേ കൈലാസത്തിൽകൊണ്ടുപോ
കംസ്വപ്രാമണ്യവിശാരദൻ * സ്വപ്രാമണ്യർക്കുനോൻഭവൻതാൻ
നരനെങ്കിലും സപ്തസ്വപ്രാമണ്യർക്കുനോൻഭവരാട്ടാകിലുംപതു * മുർ
ഖനാതാനമാഗ്നിയെക്കേട്ടുമോദിച്ചിടാത്തവൻ പശുവാകുണപാത്മാ
ലാമാനല്ലപശുവായതു * വിഷമേറുന്നസപ്പങ്ങളുംചെവിയില്ലെന്നിരി
ക്കിലും നല്ലനാദത്തിൽമോദിക്കുംമോദിക്കാത്തവൻനിന്ദിതൻ * ബാ
ലപുരുഷനല്ലഗാനംകേട്ടിട്ടുതുഷാരം നിന്ദിതാകുണഗാനത്തിൻതുണ
യെറിയാത്തവൻ * എന്നല്ലനറിയുന്നില്ലെന്നാരാൻതന്നങ്ങളേ
അവന്നൊപ്പംസാമഗനായല്ലനുള്ളവനത്രയേ * അതിനാലവനേപ്പ
ണ്ടുവരിച്ചെൻചേൻവാഴ്കയാൽ പിന്നീടുതന്നവാൻശാപംമൂലംവന്ന
മവക്ത്രനായ് * കിന്നരന്മാരശ്വമുഖൻഗാനവിദ്യാവിശാരദൻ ആക്ക
താൻപ്രിയരല്ലമേ! നന്മുഖംകൊണ്ടുകിംഫലം * അപ്പനോടോര
ണന്നിയാമുനിയേതാൻവരിച്ചതായ് മുർഖനാഭിഷ്ഠിവികൽശ്രേഷ്ഠ

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

പുത്രീഗിരംകേട്ടാജ്ഞിരാജാവോടറിയിച്ചുതേ നാരദങ്കലവരം ക്ഷേത്രമാഗ്രഹത്തേധരിക്കയാൽ * ഭമയന്തീവിവാഹംനഷ്ടിനത്തിൽ ചെയ്തെന്നവ! സർവ്വജ്ഞനാമാമുനിയേമനക്കൊണ്ടുചരിച്ചുവരും.

നാരദൻ പറഞ്ഞു

ഉത്സാഹിപ്പിക്കയാലേവരാജ്ഞിതസ്സഞ്ജയൻഗുപ്തൻ വിവാഹ വിധിയേയെല്ലാംവിധിപോലെനടത്തിനാൻ * ഭാര്യയേസപീകരിച്ചു വംശാനന്തൻമുഖത്തൊട്ടും ഓംവിച്ചുംകൊണ്ടെപ്പൊഴുംതാനവിടത്തു നെപാത്തുതേ * ശുശ്രൂഷക്കു നന്നരികിലാഭാർത്ഥ്യയെപ്പോരഭവിച്ചു വോ അപ്പോരത്താനേററവുംഓംഘ്രംപൂണ്ടുനുകപിച്ചുവത്തിനാൽ * അ വളന്നേക്കുണ്ടനല്ലപ്രസന്നമുഖിയായിതേ വാനന്തൻമുഖംകൊണ്ടു ഓംവിച്ചില്ലൊരുലേശവും * ഏവംകാലാകഴിക്കുമ്പോൾവേഗമപ്പുറത്തു മുനി ബഹുതീർത്ഥങ്ങളാടീട്ടുകാണൊന്നായ് വന്നുപേന്നതേ * പ്രേമത്തോ ടൊത്തുമാനിച്ചുപൂജിച്ചുൻതാൻവിധിപ്പടി ദിവ്യാസനത്തിൽവാണെ നെക്കണ്ടുററംഓംഘ്രമാണുവൻ * സഭായൻ, വാനരമുഖൻ, ദീനൻ, ചി ത്താതുരൻ, തുലോം കൃശൻമാതുലനാമെന്നോടിതോതീടയയാൻവൻ * 'മുനേ!നാരദ!നിന്നേതാൻകോപംകൊണ്ടുശപിച്ചുപോയ' അശ്ശാപ ത്തിന്നിന്നമോക്ഷംതരാംനീകേട്ടുകൊള്ളുക * എൻപുണ്യത്തായ്സമു ഖനായ്ഭവിച്ചീടുകനാരദ! ഇതാജപുത്രിയേക്കണ്ടിന്നെന്തുള്ളിൽകൃപ വന്നതേ?.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

പവ്തൻവാക്കുകേട്ടുണ്ടായെനിക്കുകുറിവാകയാൽ അവനുംശാ പമോക്ഷംതാനുടനേതെന്നനരുകിനേൻ * വിണ്ണിൽഗതിഭവിച്ചീ ടുംഭാഗിനേയ!നിനക്കുമേ ശാപമോക്ഷംഭംഗിയായിത്തന്നേൻതാനിന്നു ചാർത്ത!.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ആവാക്കിനാൽസമുഖനായ്താനവൻനോക്കിനില്ലവേ സന്തോ ഷിച്ചാർഗുപസുതാവേഗമമ്മയൊടോതിനാൾ: * 'അമ്മേസമുഖനാ യ്തിന്റെറജാമാതാവാംമഹാമുനി പവ്തൻമുനിതൻവാക്കാലിന്നവൻ ശാപമുക്തനായ്' * അതുകേട്ടാജ്ഞിയെന്തരാജാവോടതുചൊല്ലി ന്നരും രാജാവുംമുനിയേക്കാണൊൻപ്രീതിപൂണ്ടുതമിച്ചുടൻ * എനിക്കും

ഭാഗീനേയനും മഹാത്മാവാകമാനാചൻ സ്രീധനനും കിനാനേററും സന്തോഷത്തോടുകൂടവെ * ഏൻപുരാതനവൃത്താന്തമല്ലാം നിന്നോടു ചൊല്ലിനേൻ മായാബലത്തിൻ മഹാത്മ്യം കൊണ്ടെന്നു ഭവിച്ചു പോൽ * മായാഗുണം ചമച്ചോരീ ചിത്രഗ്രാസം സാരമായതിൽ സുഖിയില്ലാരുമുണ്ടായിട്ടില്ലുണ്ടാകയുമില്ലതാൻ * കാമ, ക്രോധം, മത്സരവും, മദം, മമത, മോഹവും അഹങ്കാരവുമാൻ ചെല്ലമെല്ലാം വൻബലമുള്ളവ * മുഗ്ദ്ധങ്ങളും സതപരജസ്സുകളുമുണ്ടെ പ്രാണികൾക്കു സദാ ദേഹമുണ്ടാവാൻ കാരണം മനേ! * വിഷ്ണുവോടൊത്തൊരുദിനം കളിയാടി വന്നതിൽ ഞാൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയം നാരിയായിട്ടു തീർന്നു പോയ് * മായാബലത്താൽ മോഹിച്ചു രാജപുത്രയായി ഞാൻ ബഹുപുത്രരെയും പെററാ ന്നുപഗേഹത്തിൽ വാണരേ.

വൃതസൻ പറഞ്ഞു:

സാധോ! നിൻ വാക്കുകേട്ടു വലുതായുണ്ടു സംശയം പരമജ്ഞാനിയാനീയെ വൃണ്ണസ്രീയായ് ഭവിച്ചുതേ? * പുമാനായ് തീർന്നു പിന്നെയെ വൃണ്ണം? ചൊല്ലുകൊക്കയും ഏതു ഭൂപൻ ഗ്രഹത്തിൽ വാണെമ്മടുങ്ങായി പുത്രരും? * മോഹിപ്പിക്കുന്ന താരാണി നിച്ചരാചരമൊക്കയും അമ്മായതന്നു തൂട്ടുതമാം ചാിതം നീകമിക്കുക * സർപ്പ സംശയവും പോക്കും സർപ്പഗന്മാരും സംഗ്രഹം നീ ചൊല്ലുകഥ, കേട്ടിട്ടു തൃപ്തി വന്നില്ലാമെന്നേ!

ശ്രീഭേദിഭാഗതം ആരാംസ്സം

നരേഭവിരഹം ഇതപരേഴാമദ്ധ്യായം.

ഇതു പഠെത്താ മദ്ധ്യായം.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

കേൾക്കു ഞാൻ ചൊല്ലുമീ നല്ല കഥയേ മുനിസത്തമ! അറിവാകില്ല യോഗീന്ദ്രന്മാർക്കു മായതൻ ബലം * ബ്രഹ്മാദിസ്തംബപത്മനും ചരാചരമശേഷവും അനാദിയാം മഹാമായാ മോഹിപ്പിക്കുന്നു മാമനേ! * സത്യലോകം വിട്ടൊരിക്കൽ വൈകുണ്ഠത്തിന്നു പോയി ഞാൻ ആശ്ചര്യകർമ്മം ചെയ്തിട്ടും ഹരിതൻ ദർശനത്തിനായ് * സ്വരതാനങ്ങളും ശോഭിക്കും മഹതീ

വീണമീട്ടിയും വായിച്ചുംസാമവുഗായത്രിയുംസപ്തസ്വരത്തൊഴും *
 മേഘശ്യാമൻ, ദേവദേവൻ, ഗദാചക്രജടരപുണ്ഡ്രവൻ ചതുർഭുജൻ,
 കൌസ്തുഭത്താൽവിളങ്ങുമൊരൊടൊത്തവൻ * പീതാംബരൻ, ഹൃഷീ
 കേശൻ, മകാംഗദശോഭിതൻ സദാലക്ഷ്മിയൊടുംക്രീഡിക്കുന്നെ,
 ന്നാൽപ്പുഷ്പനായവൻ * പൂമാതെന്നേക്കണ്ടുഗൃഹംപൂകിയദ്രിഷ്ടവിട്ടുടൻ
 സർപ്പലക്ഷണസന്ധനാ, സർപ്പഭൂഷണഭൂഷിതാ * കാന്താ, സീമന്തിനീര
 തം, രൂപയൗര്യനഗവിതാ തപ്തസ്വപണ്ണപ്രഭാ, വാസുദേവൻതൻറക
 ടുംബിനീ * മുഖമുടിഗംഗാമണിനരപൂകവേയാവരാംഗനാ ചോദി
 ച്ചുഞാൻദേവദേവനായിടുംവിഷ്ണുവോടുതൻ: * 'ഭഗവൻ! ദേവദേവേ
 ശ! പത്മനാഭ! ജഗൽഗുരോ! അരികിൽനിന്നുപോയെന്തൻവരവുക
 ളുപത്മജാ? * വിടനല്ലല്ലയുത്തൻഞാൻതാപസൻഞാൻജനാദ്യൻ!
 ജിതേന്ദ്രിയൻ, ജിതക്രോധൻ, ജിതമാധവൻ, ജഗൽഗുരോ.

നരദൻ പറഞ്ഞു.

കുറേക്കുറച്ചൊന്നൊരൻവാക്യംകേട്ടിട്ടാമധുസൂദനൻ വീണാസ്വര
 ത്തോടെന്നോടു ചിരിച്ചുകൊണ്ടുചൊല്ലിനാൻ;

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു:

നരദിമാർപതിതൻമുൻപിലല്ലാതന്യൻറസന്നിധൗ" ഒരിക്കലും
 നില്ക്കരുതെന്നാണു മന്ത്രിമാരേ! * വായുവേവെന്നയോഗിക്കുംമാതൃ
 ജ്ഞയതാൻമുനേ! സാംഖ്യന്മാർക്കുംനിരാഹാരൻജിതേന്ദ്രിയന്ദ്രഷിക്കുമേ *
 വശനോഷ്ഠം, ജിതമാധവൻഞാനെന്നീപൊന്നവാക്കുപോൽ പറഞ്ഞു
 കൂടാസുദ്രധംഗീതജ്ഞ! മുനിസത്തമ! * ബ്രഹ്മാവുംശിവനുംഞാൻസ
 നകാദിമുനിന്ദ്രജം വെന്നോരല്ലാമായയേനീയുംമറുപിന്നെയെന്തു
 ചാൻ? * ദേവന്മാരുംനരന്മാരുംരത്നക്കുളമങ്ങനേ ശരീരിയാകിലെമ്മ
 ട്ടായയേവെന്നുനിന്നിടും? * മായാജയത്തിനെപ്പുണ്ണംശക്തൻമുഗ്ദ്ധ
 മണ്ടവൻ വേദജ്ഞൻ, യോഗി, സർപ്പജ്ഞൻ, വിജിതേന്ദ്രിയനെങ്കിലും *
 മായാരൂപംകാലമതുരൂപമീനംസ്വരൂപകൃത് തദധീനത്തിൽവിഭാ
 നാ, മുർഖൻ, മദ്യമനം, മുനേ! * കാലംധർമ്മജ്ഞനാക്കീടുംചിലപ്പോളു
 ള്ളുലച്ചിടും സ്വഭാവംകർമ്മമിവയാൽദർശേജ്ഞയംകാലചേഷ്ടിതം.

നരദൻ പറഞ്ഞു.

നിറുത്തിയേവമോതീട്ടാഹരി, വിസ്തൃതമാൻഞാൻ ആനിത്യനാം
 വാസുദേവനോടുചോദിച്ചിതേവിധം: * 'രൂപമെന്നേതുമടുത്തോരും

മഹാമാ യരമാപതേ! ബലമെന്നാധാരമെന്നൊന്നെങ്ങിരിപ്പതു മോതുക? * മായാഭഗ്നമാശിക്കുന്നെന്നൊക്കട്ടുകനീചിഭോ! മായയേയറിവാനുഞാനിച്ഛിച്ചീടുന്നുപൊൽകനീ?'

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു.

ത്രിഗുണാ, നിഖിലാധാരാ, സ്വർജ്ജ്ഞാ, സ്വർസമ്മതാ അനേകരൂപാ, സമ്പൂർണ്ണാ, ജയിപ്പാൻ കഴിയാത്തവർ * കാണാനിച്ഛുന്നിനെക്കങ്കിൽ ഗരുഡങ്കൽ കരേറുക ഞാനും വരാം പോയിടാനാമിച്ഛോരമരൊരാളിടിക്കിനായ് * അജിതേന്ദ്രിയർ ചെല്ലാത്ത മായയേക്കാട്ടിടാത്തവ ബ്രഹ്മപത്രൻ നീയവളേക്കണ്ട ഓർച്ച പോകൊലാ * എന്നോതീട്ടാ രമാകാന്തൻ ചിന്തിച്ചാൻ പക്ഷിരാജനേ അസ്ഥലത്തെത്തിനാനോത്തനേരമപ്പക്ഷിനാൽകൻ * ഗരുഡൻ വന്നാനേരത്തിലവന്മേലറിനാൻ ഹരി എനേയും പിൻപുറത്തേറിക്കൊണ്ടാ നാദരവോടവൻ * ഗരുഡൻ വായുവേഗത്തിൽ വൈകുണ്ഠാവിട്ടു പോയുടൻ ഹർ ചൊല്ലുകയാലെത്താൻ നിശ്ചയിച്ചുവനത്തിനായ് * കൊടുങ്കാടുകളും, നല്ല സരിത്തുകളും, മങ്ങനെ പുരഗ്രഹം, മൂലഗ്രാമം, കടികൾ, ഗോസമൂഹവും * ഋഷ്യാശ്രമങ്ങളും, നല്ല ഗേഹിയേറുകളുങ്ങളും കമലങ്ങൾ വിളങ്ങുന്നവൻപൊയ്ക്ക, ചെറുപൊയ്ക്കയും * പന്നി കൂട്ടമൃഗകൂട്ടങ്ങളേയും കണ്ടുത്തുവാൻ പോയ്കാനുകമ്പ് ജസമീപത്തിലെത്തി ഗരുഡാചാരായ് * അവിടെ പ്പലവണ്ണത്തിൽ വിടുന്ന കമലങ്ങളും താമരക്കോഴിയും, രാജഹംസവും, ചക്രവാകവും * ഭംഗരാവങ്ങളും, വേഗൻ നൽ ജലം കൊണ്ടു പൂർണ്ണായ് ദിവ്യമായി വിളങ്ങുന്ന നൽ സരസ്സാനുകണ്ടുതേ * പാലാഴിയോടു പോരാടുത്തു ലതോയം നിറഞ്ഞതാം ആനൽ തടാകം കണ്ടെന്നോടോതിനാൻ ഭയവാൻ ഹരി.

തൃതീയോവാൻ പറഞ്ഞു.

അച്ഛതോയം നിറഞ്ഞങ്ങും താമരപ്പൂക്കൾ ചെറുത്ത വണ്ടാരം കോഴികൾ കൂകുവാലുതാം പൊയ്ക്ക കാക്കന്മാർ * സ്നാനഞ്ചയ്ക്കിട്ടിതിൽകന്യാകമ്പ് ജനൽ പുരാമങ്ങളിടാം എന്നോതിയെന്നേറ്റു ഭയഭേന്നിറക്കി ടിറങ്ങിനാൻ * ചിരിച്ചും കൊണ്ടു നെറകയും പിടിച്ചും കൊണ്ടു മായവൻ പൊയ്ക്കയേവാഴ്ത്തിയെട്ടെന്നെക്കൊണ്ടു പോയത്തടത്തിലായ് * അവിടെത്തണലിൽ വാണ വിശ്രമിച്ചിട്ടു മായവൻ നൽ ജലം നീ മിതിൽ സ്നാനം ചെയ്തായെന്നെന്നോടോതിനാൻ * പിന്നീടു ഞാൻ ശുദ്ധമാമീഞ്ഞു

കത്തിൽകളിച്ചിടാം സാധുക്കൾതൻമനംപോലിജ്ജ്വലംപരമനിമ്ബം *
 വിശേഷിച്ചുംതാമരപ്പൂംപൊടിതൻമണമുള്ളത് ഇതോതപ്പെട്ടുമരി
 യാലങ്ങൻമാൻതുകൽവീണയും * വച്ചിട്ടുപോയെൻസ്നാനത്തിനായ
 ട്വാദരവോടുഞാൻ കയ്യുംകാലുംശുദ്ധമാക്കിജ്ജ്വലകെട്ടിപ്പവിത്രവും * പൂ
 ണ്ണാചമിച്ചജ്ജ്വലത്തിൽശുദ്ധനായിക്കളിച്ചുഞാൻ അതിൽകളിക്കവേ
 ഞാനാവിഷ്ണുവുനോക്കിനിൽക്കവേ * പുഷ്പരത്നപവിടുന്നല്ലനാരിയായ
 ട്ടതീൻപോയ് ഫരിയെൻവീണയുംതോലുമെടുത്തുംകൊണ്ടുതൽക്കു
 ണം * ഗജധങ്കൽകമേറീട്ടവൈകുണ്ഠത്തിന്നുപോയിതേ നൽഭൂഷണ
 ണ്ണാപൂണ്ടുള്ള നാരിയായോരെന്നിക്കടൻ * മറന്നുപോയ് പൂർവ്വഭംഗമ
 നതാരികലങ്ങനേ എൻവീണയുംമറന്നെൻഞാൻഫരിയേയുമറന്നുപോ
 യ് * മോഹിനീരൂപമോടനത്തടാകംവിട്ടുപോയിത്താൻ കണ്ടെൻപ
 ത്തമ്ബരഭരണിങ്ങുന്നനൽജലംചേർന്നുപൊയ്ക്കയേ * ഉടനേഞ്ഞാനിതെന്നാ
 ഞെന്നോത്തുവിസ്മയമാണ്ടുതേ നാരിരൂപത്തൊടിവണ്ണംചിന്തിച്ചീടുന്ന
 ണ്ണാനടൻ * കണ്ടെന്നദിക്കിൽ വന്നോര“അലലാപജ്ഞാനേന്ദ്രനേ
 ണ്ണനതേരശപജാലങ്ങരപൂർവ്വേനല്ലതേരിലായ് * യുവാവാഭരണംപൂ
 ണ്ണൊൻതങ്ങാരവനൊടൊത്തവൻ എന്നേയാമനനുംകണ്ടാൻദിവ്യ
 ഭൂഷണയുക്തയായ് * പൂർണ്ണ പന്ത്രാനനത്തോടു, മയികംവിസ്മയിച്ചവൻ
 പോദിച്ചാനാജനീബാലേ! ആര പൂനൊരമർത്ത്യനോ? * ഗന്ധർവ്വാരഗ
 മർത്ത്യന്മാരികലാരാനുമോവരെ? തനിമെന്തേവസിക്കുന്നതുപദയെ
 വനമൊത്തനീ * കന്യയോപതിയുള്ളോളോസത്യംചൊൽകസുലോച
 നേ! എന്തിനാണിത്തടാകത്തേനോക്കിനിൽക്കുന്നതുംശ്രദ്ധേ! * കാമനും
 മോഹമേകുന്നിൻകാർമ്മമെന്താണരയ്ക്കനീ? ഭൂമിക്കനീഭോഗമെല്ലാമെ
 ന്നോടൊത്തുവരാനനെ! * സാധിക്കുന്നിഷ്ടമെന്നേപതിയാക്കിട്ടുവാ
 ളികേ!.

ശ്രീമദ്വീരഗാഥ: ആരംഭം

മോയാഭൾനാ

ഇന്റപ്രൈന്റിംഗ്

ഇ അ പ ഐ ഓ ഏ ഔ ങ്ങ ഞ്ഞ

സാരഭംഗം പറഞ്ഞു

ഇതൊരു പുത്തൊന്നൊന്നാവാമെന്നു നമുക്കു നല്ലവണ്ണം വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ട്! * "താജാവേ! ദൃഢമായിട്ടെന്നു ചെന്നു

റികില്ലത്താൻ ചിതാക്കളെങ്ങെന്നമാരിപ്പൊയ്ക്കയിൽപേർത്തുവെന്നതും *
 എന്തുചെയ്യുന്നെങ്ങുപോകുന്നൊണ്ണമംഗലംവരും ഞാൻനിരയാര
 തായെന്തുചെയ്യതെന്നോത്തിടത്തുതെ * ദൈവംശ്രേഷ്ഠമെനിക്കുള്ള
 പെരുരുഷംനില്പുഴയാജനം നീയമ്മിച്ചുൻനരശ്രേഷ്ഠ!നിന്നിപ്പോമ്പോക്കല
 ചെയ്യുക * എനിക്കരക്കിതാവാരമില്ലനിൻകീഴിലായിഞാൻ അപ്പു
 നില്ലമ്മയില്ലില്ലഗ്രഹമുഖസ്സുവുമമമ * എന്നാലീവണ്ണമോതപ്പെട്ടനം
 ഗാത്രനായവൻ അഴകേറുന്നൊരെന്നക്കണ്ടവംഭൃത്യരൊടോതിൻ
 ന്: * 'നാലാളെടുക്കുന്നതപല്ലക്കിവരക്കേറിഗമിക്കുവാൻ വരുത്തിട
 കവേഗത്തിൽപട്ടുകൊണ്ടുമാറച്ചമേ * ചതുരശ്രം,സ്വർണ്ണമയം,വിശാ
 ലം,സുമനോഹരം നൽവിരിപ്പുവിരിച്ചിട്ടുമുത്തമാലകൾക്കുങ്കിയും, * അ
 വൻറയാവാക്കുകേട്ടുവേഗത്തിൽചെന്നുഭൃത്യരും എനിക്കായ്ചിവു
 മാംമുട്ടപല്ലക്കുകൊണ്ടുവന്നതേ * അതിൽകരേറിയുടനേണാനവൻറ
 ഹിതത്തിനായ് എന്നേഗ്രഹത്തിലബ്ദ്രുപൻമോദത്തോടൊത്തുകൊ
 ണ്ടുപോയ് * നൽനാളിൽശുഭലഗ്നത്തിലഗ്നിസാക്ഷികമായവൻ വി
 വാഹംചെയ്യുവിധിപോലഗ്രഹത്തിങ്കൽവച്ചുതാൻ * അവന്നുഞാൻ
 പ്രാണനേക്കാളിഷ്ടയാംഭായ്യമായിതേ "സൗഭാഗ്യസുന്ദരീ"യെന്നാ
 ണെന്നെനിക്കുള്ളനാമവും * കാമശാസ്ത്രത്തിലോതുന്വോലോരോഭോഗ
 രസത്തൊടും എന്നോടുകൂടിക്രീഡിച്ചുസുഖിച്ചാനാമമീപതി * രാജ്യ
 കാര്യങ്ങളുംവിട്ടുസദാകാമവിലോലനായ് ക്രീഡിക്കയാലറിഞ്ഞില്ലക്കു
 ലംപോയതുമന്നവൻ * പുകാവനം,ഗ്രഹം,നല്ലകുളം,മല,യതിങ്കലും
 നല്ലമേടയിലും,ഭംഗിയേറുംപൊയ്കൾരുന്നിലും * കാര്യങ്ങളെല്ലാംവി
 ട്ടെന്നൊടൊത്തവൻമദ്യമത്തനായ് പലമട്ടിൽകുളിച്ചെൻറവശത്താ
 യിഭവിച്ചതേ * അവനോടൊത്തുഞാനുംനൽക്രീഡകൊണ്ടുവശത്തി
 ലായ് മറന്നുപോയ്പൂർവ്വദേഹംപുരുഷൻമുനിയെന്നതും * ഇവനെൻ
 പതിഞാൻഭായ്യമാരിൽവച്ചിഷ്ടയാംസതീ പട്ടരാജ്ഞീവിലാസജ്ഞാ
 സഫലംമമജനവും * എന്നുചിന്തിച്ചാഗ്രപങ്കലിഷ്ടയായിട്ടുസന്തതം
 സുഖേച്ഛയാടുംക്രീഡിച്ചാഗ്രപാധീനത്തിൽവാഞ്ഞതേ * ബ്രഹ്മവി
 ജ്ഞാനവുംനിത ബ്രഹ്മജ്ഞാനവുമങ്ങുപോയ് ധർമ്മശാസ്ത്രജ്ഞാനവും
 മേ,വാണത്താനാമനസ്സൊടും * ക്രീഡയിൽസകതയായങ്ങുഞാനീവ
 ണ്ണകളിക്കുവേ വർണ്ണപത്രങ്ങളുനിമിഷംപോലെനിക്കുകഴിഞ്ഞുപോ
 യ് * ഗർഭമുണ്ടായെന്നിക്കല്ലോരസന്തോഷത്തോടുന്നവൻ ഗർഭംസംസ്കാ

രക്തങ്ങൾചെയ്തിച്ചാൻവിധിപോലവേ * തോഷിപ്പിച്ചിപ്പുഴയെ
 നെന്തേയോടിച്ചാൻമഹാധാതൃപൻ അതിപ്രീതിയോടൊന്നുഞാ
 നോതിയില്ലനമഃജയത് * പത്തുമാസംതികഞ്ഞപ്പോൾജനിച്ചുതന
 യൻമമ ഗൃഹനക്ഷത്രലഗ്നങ്ങൾബലമാനല്ലനാളിലായ് * കൊട്ടാര
 ത്തിൽപുത്രജനോത്സവമുണ്ടായിഭംഗിയായ് പുത്രനുണ്ടാകയാൽദ്രുപ
 നതിതുഷ്ടനുമായിതേ * പന്ത്രണ്ടാംനാൾപുത്രമുഖംകണ്ടുതോഷിച്ചു
 നവൻ ഞാനാരാജാവിനത്യാത്മപ്രിയമുള്ളൊരുഭയ്യായ് * രണ്ടുവ
 ഷ്ടംകഴിഞ്ഞിട്ടുപിന്നെയുംഗർഭമാണ്ടുഞാൻ ഉണ്ടായ് രണ്ടാമതുപുത്രൻ
 സ്വപ്നക്ഷണയുക്തനായ് * “സുധനപാ”വെന്നവന്നനുപേരിട്ടാനന
 മോത്തമൻ “വീരവർമ്മാ”വെന്നുമുത്തപുത്രനാവിപ്രർചൊൽകയാൽ *
 ഗൃഹസമ്മതരായേവമുണ്ടായ്പന്ത്രണ്ടുനന്ദൻ മോഹിച്ചിട്ടവരെപ്രീ
 ത്യാലാളിച്ചുനവളത്തിനേൻ * പിന്നീടുമുണ്ടായ്നൽപുത്രരെടുപേരാ
 ണുതോറുമായ് അന്നെന്നിക്കുസൃഖനാൾകുശാർഹസ്വപ്നപൂർണ്ണമായി
 തേ * കാലത്തിൽചെയ്തുകല്യാണമവർചിതമായ്ഗൃഹൻ പുത്രരും
 യ്യാരുമാവൻപരിവാരംഭവിച്ചുതേ * പിന്നെപ്പെഴുതരുമുണ്ടായിക്രീഡ
 ക്കാനായ്തുടങ്ങിനാൻ നാനാരസമൊഴുംമോഹംവർദ്ധിപ്പിച്ചവരായ്തു
 ലോം * ചിലപ്പോൾസുഖമെശ്വര്യംചിലപ്പോൾഓടുംവേഗവും ഭേ
 ഹസന്താപമേകീടുംരോഗപുത്രക്കുവന്നിടും * പുത്രനാക്കുന്നാരിമാക്കും
 ചിലപ്പോളതികേമമായ് വിരോധംതമ്മിലുണ്ടാകുംഓടിക്കുമാകൊണ്ടു
 ഞാൻ * * സുഖഓടുംവാതകം,ഘോരം,മിഥ്യചാരകരം,പരം ക്ഷുദ്രം,
 സംകൽപജനിത,മതിൽക്കാൻമഗ്നയായ്മനേ! * മറന്നുപൂർവി
 ജ്ഞാനംശാസ്ത്രജ്ഞാനവുമെടുപോയ് നാരിയായ്ഗൃഹകാര്യങ്ങളിൽ
 തൽപരയായ്സദാ * ഏറ്റംമോഹംവളർത്തുന്നൊരഹംകാരവുമാണ്ടു
 ഞാൻ ഇവരെൻശക്തരാപുത്രർകലത്തിൽചേർന്നാർത്ഥമാർ സന്ന
 ഖരായ്കളിക്കുന്നീസുതരെൻഗൃഹത്തിലായ് * ലോകത്തിലെസ്ത്രീക
 ളിൽവെച്ചുററവുമധ്യമാണുഞാൻ നാരദൻഞാൻമായകൊണ്ടുവഞ്ചി
 ക്കപ്പെട്ടുവിഷ്ണുവാൽ * എന്നുചിന്തിച്ചതില്ലെൻറയുള്ളിൽഞാനൊ
 രനേരവും രാജപത്നീ,സദാചാര,ബഹുപുത്ര,പതിവ്രതാ * ലോക
 ത്തിൽവെച്ചുത്തമനാനെന്നുമോഹിക്കയാൽമനേ! * പിന്നീടൊരു
 പൻഭരതേശസ്ഥൻബഹുശക്തിമാൻ! ഏൻകാന്തനാമന്നവൻതൻശ
 രുവായിഭവിച്ചുതേ * ആനന്തേർഹൈന്ദവന്യവുമെന്തുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു

രണത്തിനായ് കന്യാകബ്ജപുരത്തിങ്കൽവന്നു ചുറ്റുംവളഞ്ഞു
തേ * സൈന്യത്തോടൊത്തൊരമ്പി ഭൂപനേവംചെയ്തു കാക്കു
യാൽ എൻപുത്രരുംപെരുതരുമാനഗരംവിട്ടുപോയുടൻ * അവർക്കുത
മ്മിലുണ്ടായിവലുതായുള്ള സംഗരം കാലത്താലെൻപുത്രരെല്ലാംവധിക്കു
പ്പെട്ടശതവാൽ * പോരിൽതോറ്റൊൻവല്ലഭനുംഗ്രാമത്തിൽവന്നുമേ
ന്നുടൻ ഘോരമാംപോരിലെൻപുത്രർമരിച്ചെന്നായ് ശ്രവിച്ചുഞാൻ *
എൻപുത്രരെപ്പെരുതരോടൊക്കുന്നവൻപോയ് സസൈന്യനായ് ഞാ
നുമുതിൽകരഞ്ഞുകൊണ്ടെത്തിയപ്പോക്കുളത്തിലായ് * കണ്ടുൻചതു
കിടക്കുന്നപുത്രരെപ്പെരുതരേയുമേ കരഞ്ഞുഞാനധികമായ് ദുഃഖസാഗ
രമഗന്ധായ് * മാപുത്രരെ! പോയതെങ്ങി ദുഃഖത്താൽ ഹതയായിഞാൻ
ദുഃഖാരമാംശക്തിയേറുംദൈവമെന്നുമുതിച്ചുതേ * ഇന്ദ്രയന്തരത്തിലി
ക്കുഞ്ഞീഭഗവാൻമധുസൂദനൻ വേദവിത്തായ് സുന്ദരനായ് നല്ലവസ്ത്രം
ധരിച്ചുടൻ * വൃദ്ധബ്രാഹ്മണവേഷത്തോടെൻസമീപത്തിൽവന്നതേ
പോക്കുളത്തിൽ ദുഃഖമോടുകരയുന്നെന്നൊടോതിനാൻ.

ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞു:

നീദുഃഖിക്കുന്നതെന്തിനീപതിപുത്രഗ്രാമത്തകം ഭ്രമംമോഹംമു
ലമുണ്ടായ് പ്രകാശിക്കുന്നുസുന്ദരി! * ആരനീയാക്കുപുത്രന്മാരാരിവർ?
തത്പമോക്കുക ദുഃഖംവെടിഞ്ഞെഴീറ്റിട്ടുസ്വപ്നമായാകസുലോചനേ! *
തിലദാനംസ്നാനവുംനീപുത്രക്കാതിട്ടുചെയ്യുക മരിച്ചവർക്കുക്കൊണ്ടിതു
മശ്വദകാമിനി! * സ്നാനംഗ്രാമത്തിലഭതത്തിർത്തിൽപോയ് കളിക്കുക
ബന്ധുവിൻമുതിയിൽ ധർമ്മശാസ്ത്രനിശ്ചയമാണത്.

നാരദൻ പറഞ്ഞു

ഏവമാവുമുണന്നാവിപ്രൻപറഞ്ഞിട്ടറിയിക്കയാൽ ഏഴീറ്റുങ്ങാ
ൻഗുപതൊടുബന്ധുക്കളൊടുമാതുടൻ * നടന്നുമുൻചിചാവിപ്ര
വേഷത്തിൽഭഗവാൻഹരി പിൻപേങ്ങാനുമെഴുന്നമോടാനൽതീർത്ഥ
ത്തിന്നുപോയിതേ * പുന്തീർത്ഥമാ? സരസ്സിങ്കൽകൂ പയോഭടനെന്മയെ
വൻ വിപ്രവേഷധരൻകൊണ്ടുപോയിട്ടീ പണ്ണുമാതിനാൻ: * 'കളിക്കു
കീശ്രദ്ധതടാകത്തിങ്കൽനീവരാനേ! പുത്രക്കീപ്പോരുകകാലംവുമൊ
ദുഃഖിച്ചിടാത്തുനീ * ജന്മംതോറുനിനക്കുണ്ടായ് മരിച്ചുകോടിനന്ദൻ
പിതാക്കളുംപതികളുംസുഖമാദരസമുഹവും * അഴലേകംവൃതമാമി

യെന്നെ നീ വിട്ടു ചിണ്ണിൻ പോയതൊട്ടും യുക്തമല്ലവരാനേ! * പുത്ര
 ആർക്കു യുക്തമല്ലവരാനേ? * പുത്രൻ പോയതൊട്ടും യുക്തമല്ലവരാനേ! *
 മെനിക്കു മൃതിയില്ലതാൻ * ഭാഗ്യം വിരഹം സന്താപമറിഞ്ഞീടുത്താലേവൻ
 അദ്ദേഹം ഭൂമിയിലില്ലെന്നു പോവതെങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കും? * ചിപരീതം വെക്ക
 ദൈവം ക്രൂരനിബ്ബിതമിതന്നിലായ് മൃതി, ഭിന്നം തുല്യമിതമെഴും ദൈവതി
 മാക്കിയാ * നാരികൾക്കു പകാരം താൻ ചെയ്തു മനികളഗ്നിയിൽ പതി
 യോടു പ്രവേശിപ്പാൻ ശാസ്ത്രത്തിങ്കലുരക്കയാൽ * ഇതുവണ്ണം ചിലവി
 കുന്നതു പനകൾ വാൻമരം യുക്തികൂടുന്ന ചാക്രത്താൽ സമാധാനപ്പെ
 ടുന്നിനാൻ.

ശ്രീഭഗവൽ പഠത്തു.

വിഷാദിക്കുന്ന നീ നിൻ ഭാഗ്യമെഴുതിയൊഴുതേ കേട്ടിട്ടില്ലേ
 ശാസ്ത്രം, മാത്രയിച്ചില്ലേ ബുദ്ധരേഭവാൻ * ആരനീയാരവരാനെൻ
 വേർച്ച വർദ്ധമെങ്ങനേ? പ്രവാചകൻ പരമേശ്വരൻ നരകക്കടക്കുന്ന
 ക്കുപോൽ * ഗുഹത്തിൽ പോകരുതോ? വെറുതേക്കരുതേണ്ടനീ നരർ
 തൻമേച്ചു വർദ്ധമെങ്ങനേ? ദൈവധീനത്തിലെപ്പഴം * ഇവളോടു ജനൻ
 വേർച്ചയിന്നതീർന്നതായി പ! സന്ദർശനമായിട്ടു മലയെ നീവിരിഞ്ഞു
 തേ * തൽപിതാക്കളെയും കണ്ടില്ല സുരസ്സിലെല്ലോ * നിനക്കു കിട്ടിയ
 നോണമെല്ലാമെഴുതിയതേ * ദേവിച്ചിടായ്ക്കു രാജാവേ! കാലത്തേയാർക
 ടന്നിടം? ഗുഹത്തിൽ പോയ് കാലതുല്യം ഭോഗമെല്ലാം ഭുജിക്കനീ * വന്ന
 തെല്ലൊന്നു മാത്രമേ പോയതെഴുതിയതേ പണ്ടത്തേപ്പോലെയെന്ന
 നിൻ കാഴ്ച നീനടത്തുക * നീകരഞ്ഞീടില്ല നിന്നു വരികില്ലാവരാനോ
 വൃഥാ ദേവിച്ചിടുന്നിപ്പോൾ വിധിയേ സപീകരിക്കനീ * കാലത്താൽ വേ
 ച്ചുണ്ടാകുമതു പോൽ തന്നെ പോയിടും ദേവിച്ചിടായ്ക്കു ഫലമില്ലാത്ത
 സംസാരരീതിയിൽ * എങ്ങും സുഖം മാത്രമില്ല ദുഃഖമാത്രമെങ്ങനേ സു
 ഖദുഃഖങ്ങൾ ഘടികാരാന്തരം വെക്കരുതാൻ * മനസ്സുറപ്പിച്ചു രാജ്യം
 ക്കിക്കു സുഖമായി നീ അല്ലെങ്കിലതു പുത്രകലാക്കിനീ കാടുപുക * ക്ഷ
 ണനശിക്കുമിമർത്ത്യമേഹം പ്രാണിക്കു മുൻപും ലഭിച്ചു വെട്ടുന്നിതുകമാ
 രമമെന്നൊക്കെ നേടണം * ക്ഷണം വിഷയം രണ്ടു പശുക്കൾക്കു തിരു
 ളെങ്ങോ! ജ്ഞാനമർത്ത്യമെന്താതാനുജ്ഞിക്കു തിരുക്കേൾ * ഭാഗ്യം
 ദേവം വിട്ടിതിനാൽ ഗുഹത്തിൽ ഗമിക്കനീ ഇതു ദേവീമായ വരമോ
 ഹിപ്പിക്കുന്ന ചിഷ്ടം.

നരേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു

ഇതോതപ്പെട്ടുമാരിയാൽനമിച്ചവനെമന്നവൻ സ്നാനംചെയ്തിട്ടു വിധിപോൽതൻഗൃഹത്തിന്നുപോയിതേ * രാജ്യംപെരുന്നനരംകീട്ടു സംഗമെല്ലാംവെടിഞ്ഞുടൻ വനത്തിൽപോയിനൽതപജ്ഞാനവും പൂണ്ടുപ്രപതി * രാജാവുപോകവേയെന്നേനോക്കിപ്പുഞ്ചിരിതുകിടും ഭഗവാനാജഗന്നാഥൻവിഷ്ണുവോടുംപറഞ്ഞുഞാൻ: * 'വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട ഞാൻനിന്നാൽമായാബലമറിഞ്ഞുതേ കാക്കുന്നില്ലാറുനാരിയായി ചെറുതുകാഴ്ചയുണ്ടാകയും * ചൊൽകനീഞാൻസരസ്സിൽപോന് സ്നാനഞ്ചെയ്തുതുളുമായ് വേർപെട്ടുപോയതെന്താണെൻപൂർവ്വജ്ഞാനംജനാർദ്ദന! * മോഹിച്ചുപോയിഞാൻനാരിഭേദമാണ്ടുജഗൽഗുരോ! ഇപനെപ്പതിയാക്കിട്ടിന്ദ്രാണിയിന്ദ്രനെയെന്നുപാൽ * പണ്ടേയുള്ളതു താൻചിത്തമതുതാനെന്തെന്നോരഭേദവും അപ്പുണ്ണംലിംഗവുംജ്ഞാനംമാത്രമെമ്മട്ടുപോയിതേ? * ജ്ഞാനനാശത്തിനേപ്പറ്റിയധികംവിസ്തരംപ്രഭോ! അതിൻകാരണമെന്തെന്നുസൂക്ഷ്മമായ്ചൊൽകകേശവ! * നാരിയായ്തീർത്താനോരാഭോഗമെല്ലാംഭൂജിച്ചതേ വിധിയയ്യെഭൂജിച്ചു ഞാൻമദ്യംസേവിച്ചിതങ്ങനേ * നാരദൻമുനിയാണീഞാനെന്നറിഞ്ഞല്ലതല്ലമേ ഇന്നോക്കുന്നതുചിശമമായന്നറിഞ്ഞില്ലിതേവിധം.

വിഷ്ണുപറഞ്ഞു

മായാവിലാസമാണെന്നുകാക്കുന്നീയിതിനേമുനേ! ജന്തുക്കൾക്കൊരുഭേദമെന്തിലുണ്ടനേകമവസ്ഥകൾ * ജാഗ്രൽ, സ്വപ്നം, നൽസുഷുപ്തി, തൂരിയാവസ്ഥയുതഥാ പിന്നെദ്രോമാന്തരത്തിങ്കൽസംശയിപ്പതിനെന്തുപാൻ? * ഉറങ്ങുന്നാനില്ലറിവുജ്ഞാനംകേൾക്കില്ലചൊല്ലിടാ ഉണന്നാലുടനേയെല്ലാമറിഞ്ഞീടുന്നിതായവൻ * ചലിക്കുന്നിദ്രയാൽചിത്തംകണ്ടിടുംപലസ്വപ്നവും ഉണ്ടാമോരോമനോഭാവഭേദങ്ങളുതിമിങ്ങനേ * ആനകത്താൻവരുന്നെന്നോടാവാൻശക്തിയില്ലമേ സ്ഥലമില്ലെന്നുചെയ്തുഞാനെങ്ങുപോകേണ്ടുവേഗമായ് * കാണാമരിച്ചുതെച്ചുനേഗൃഹത്തിങ്കൽവന്നതായ് അവനോടൊത്തുചിട്ടുഭൂജിച്ചെന്നും നിനച്ചിടും * ഉണന്നാലറിയുംസ്വപ്നംകണ്ടുഃഖസുഖങ്ങളേ ഏല്പും മോത്തുസ്വപിസ്താരമന്ത്രന്മാരോടുമാതിടും * സ്വപ്നത്തിലറിയാവ്യാജമാണിതെന്നാരുമെറ്റും അതുപോൽതാൻഒറ്റമമാമായാവൈഭവവുംമുനേ! * ഔതിദ്യുച്ഛമാമായാഗുണങ്ങൾക്കുള്ളൊരന്തവും ഞാനുംപത്മ

നം, ശവ്നതാനമൊട്ടു മറിഞ്ഞിടാ * മന്ദനാമന്യനിവാൻ പിന്നെ
യെങ്ങനെ യോഗ്യനാം? മായാഗുണപരിജ്ഞാനമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു
മേ * മുഗ്ദ്ധനും കൊണ്ടു നിമിച്ഛതാണീലോകമശേഷവും തുണക്കളെ
ന്യേസംസാരം വത്തിച്ചിടിലുതല്ലമേ * സതപ്രധാനൻ ഞാൻ
മറുതുണക്കൾക്കു മുളയ്ക്കു വൻ മുഗ്ദ്ധനും വിട്ടിരിക്കില്ല ഞാൻ ലോകേ
ശ്വരനെങ്കിലും * നിൻ പിതാവിധിയെ വൃണ്ണരജോമുഖ്യൻ പ്രസിദ്ധ
മായ് തമസ്സുതപങ്ങളും ചേന്നോനവയറവനല്ലവൻ * അമ്മട്ടിശൻ ത
മോമുഖ്യൻ രജസ്സുതപങ്ങളും ചേന്നവൻ തുണക്കൾ മൂന്നും ചരാതെ ഞാൻ
കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതേ * ഇസ്സംസാരത്തിലതിനാൽ മോഹിക്കായ്ക്കുമനി
ശ്വര! അപാരം ഓർപ്പടും മായേനിമിതം സാരവർജിതം * ഇന്നുനീ മായ
യേക്കണ്ടു ഭൂമി ചൂടോഗമൊക്കയും മായാചരിത്രമാശ്ചര്യം പിന്നെ ചോദി
പ്പതെന്തു നീ?

ശ്രീഭവീശ്വരവരം ആറാംസ്കന്ധം

മായാപ്രഭാവകഥനം മുപ്പതാമദ്ധ്യായം.

മുപ്പതൊന്നാമദ്ധ്യായം...

വൃശഭൻ പറഞ്ഞു

സൃഷ്ടമായിട്ടു ചൊല്ലിടാം രാജാവേ! കേട്ടുകൊൾകു നീ മായാമാധാ
ത്മമതു ഞാൻ നാരദഭക്തനുകേട്ടപോൽ * സർവ്വജ്ഞനാം നാരദനോടൊ
യിച്ചോടിച്ചു പിന്നെ ഞാൻ അവനാനാരിയായ് തീർന്ന കഥയെല്ലാം ശ്രവി
ക്കവേ * ചൊൽകു നാരദ! പിന്നീടഞ്ജഗവാനെന്തു ചൂതേ? എങ്ങു പാ
യഞ്ജഗന്നാഥൻ ചോന്നോടൊത്തു മാധവൻ.

നാരദൻ പറഞ്ഞു

എന്നോതിഞ്ജഗവാന്നാനന്തരാകത്തിൽ വെച്ചു വെവക
ഞ്യാതിൽ ഗമിച്ചാനായ് ഗരുഡൻ മീതിലേറിനാൻ * എന്നോടോതീര
മാകാത്ത നിഷ്ഠപോൽ പോകു നാരദ! എൻ ലോകത്തിൽ ചരപൂകൂനാക
മല്ലെങ്കിലില്ല പോൽ * പ്രാപിച്ചു ഞാൻ സത്യലോകം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു
വന്നോടു ധർമ്മഗരുഡൻ മീതിലേറിട്ടു ഭഗവാൻ മധുസൂദനൻ * വൈകുണ്ഠ
ത്തിന്നു പോയിഷ്ടമ്പോൽ ചെല്ലെന്നോതിയെന്നോടായ് * ഹരിയെങ്ങു
ഗമിച്ചപ്പോൾ സത്യലോകത്തിലെത്തി ഞാൻ * ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു തു
മാംസുഖദ്വേഷങ്ങളൊക്കയും അല്ല നേപോയ നമിച്ചിട്ടു മുൻപിലായി വ
സിച്ചു ഞാൻ ചിന്തകൊണ്ടു തളന്നെന്നെക്കണ്ടു ചോദിച്ചു ധർമ്മപിതാ.

ബ്രഹ്മവ പഠത്തു

എങ്ങുപോയെന്നു ചിന്താതുരനായ് തീർന്നുനന്ദന! നിൻമനം
സ്വസ്ഥമെന്നിന്നതോന്നില്ലമനീശ്വര! * ആരാൽവഞ്ചിതനായെ
നതുമുതമോകണ്ടുനീകറെ വിഷണ്ണനായ് ബോധമറുനീന്നെക്കാണുന്ന
തെന്തെന്തേ?

നരേന്ദ്രൻ പഠത്തു

ആസനത്തിലിരുത്തിപ്പട്ടന്നപ്പൻചോദിച്ചിതിങ്ങനേ മായാബ
ലവരിതുംഞാനെന്താതെന്നൊടുചൊല്ലിനേൻ: * 'പ്രഭവായുജ്ജ്വല
യാൽവഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുഞാൻഗുരോ! അനേകംവത്സരങ്ങൾ ഞാൻനാരി
യായിട്ടുനീർപോയ് * വൻഭുവനമുണ്ടിപ്പോഴെന്നെപ്പത്രന്മാർചതു
പോകയാൽ അറിയിച്ചാൻപിന്നവിഷ്ണുമുദവാൻപ്രവാക്കിനാൽ * പ
മാൻനാരദനായേനസ്സരസ്സിങ്കൽ കുളിച്ചുടൻ ഞാനന്നേവഭൂമിയിടാൻ
ജ്ജ്വലകാരണമെന്തുവാൻ? * മോഹിച്ചു ഞാൻപൂർവ്വഭേദജ്ഞാനമെല്ലാം
മറന്നുപോയ് ദർശനമെന്നെയീമായാബലമെന്നോർത്തിടുന്ന ഞാൻ *
ജ്ഞാനമില്ലാതെയൊക്കീടുംമോഹിപ്പിക്കുംദ്രവ്യവിയേ! അറിഞ്ഞനുഭവി
ച്ചുഞാൻസുഖഭുവനങ്ങളൊക്കെയും * നീയെപ്പറ്റുന്നജയിച്ചെന്നോടത്തു
ചൊല്ലുകപതമി?

നരേന്ദ്രൻ പഠത്തു.

ഇതോതപ്പെട്ടബ്രഹ്മാവുംസന്തോഷത്തോടനന്തരം ചിരിച്ചും
കൊണ്ടെന്നൊടുയിച്ചൊല്ലിനാൻവാസവീസുത!.

ബ്രഹ്മവ പഠത്തു.

മഹാമാതാമുനീന്ദ്രക്കുംവിണ്ണാക്കുംമായദർശനം ജ്ഞാനികൾ
ക്കുംനിരാഹാരയോഗികൾക്കുമതേവിധം * ബലമേറുമായതേജാന
റിവാൻശക്തനല്ലതാൻ വിഷ്ണുവംശശതനല്ലവണ്ണത്താൻഗൗരീമണാ
ളനും * ദർശനയോഗമൊമായാസ്സഹി.സ്ഥി.ത്വത്തുകാരിണീ ഉപാദാന
നിമിത്തങ്ങൾകാരണങ്ങളൊക്കൊത്തവരും * മതിമൻ!നീഭുവിയായ്ക്കു
ലമേറുന്നതായയിൽ വിസ്മയിക്കുകയുംവേണ്ടാഭൂമിച്ചീടുന്നതങ്ങളും.

നരേന്ദ്രൻ പഠത്തു

ഇതപ്പൻചൊല്ലുവെചൊല്ലിക്കൊണ്ടുശ്വേതപ്പെടാതെഞാൻ രാ
കോതീർത്ഥങ്ങളൊക്കെക്കൊണ്ടുവന്നെൻപിജോത്തമ! * അതിനാൽ
കയരവംപോക്കുംമോഹമെല്ലാംറെടിഞ്ഞുനീ സുഖദായിവിടെക്കാ
ലാകഴിശ്ശമനിസ്തമ! * നല്ലതോചീത്തയോചെയ്തുകൾ മെല്ലംഭുജി
ക്കുന്നേ എന്താൻശ്വേതമാണ്ടുള്ളിൽസഞ്ചരിക്കുകസൗഖ്യമായ്.

വ്യസനപരഞ്ച

ഇതോതിട്ടുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടുപോയ്നാരെന്തുപ! അവനെ നോട്ടമേച്ചുരാവാക്യാചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുതാൻ * വാണുസരസ്വതി തീരേകല്പംസാരസ്വതത്തിലായ് രചിച്ചേനിബ്ഭാഗവതംകാലംപോക്കുവതിന്നുതാൻ * പുരാണമുത്തമംഭൂപ! സർവ്വശയനാശനം ആഖ്യാനംപലതുംവേദപ്രമാണങ്ങളുമൊത്തതായ് * ഇതികൽസംശയംതെല്ലംവേണ്ടാഭൂപതിസന്തമ! ജാലക്കാരൻകയ്യിൽവച്ചുമരപ്പാവയെയിട്ടുപോൽ * ചൊൽപ്പടിക്കാട്ടുമാടിപ്പാതെറുണ്ണമതുപോലവേ മായാടിക്കയാണല്ലാച്ചാലരജഗത്തതും * ബ്രഹ്മാദിതൃണപത്നന്ദംഭവാനുരമനഷ്ടരം പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളോടൊത്തോരിഷ്ടയോലൈനടപ്പുവർ * ഗുണനാനാർക്കമെന്നുംകാരണംനരപാലക! കാര്യംകാരണമെന്നോണംഭവിക്കുംശക്തില്ലതിൽ * മായാഗുണങ്ങളോരോരോസ്വഭാവങ്ങൾകളഭപമ! ശാന്തൻ, ഖേദരൻ, മൃഗനിവർചവര്യേറെമതിലാകയാൽ * ഗുണയുക്തൻപുമാൻനിത്യമെപ്പുണ്ണഗുണമീനനാം വസ്ത്രംഘ്രവെന്നിയെലോകത്തിങ്കലുണ്ടാവതെങ്ങനേ? * തിഗുണംവിട്ടതിന്നൊപ്പംഭേമിയില്ലതുമിശ്രയം ദേവർതിരുകകൾമർത്യാരയോരുന്നരപാലക! * ഗുണങ്ങൾവിട്ടില്ല, കടമണ്ണില്ലതെഭവിക്കുമോ? ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരർമൂവരുംഗുണമൊത്തവർ * ചിലപ്പോൾപ്രീതിയെപ്പ്രീതിമാംപിന്നെയങ്ങനേ ഗുണമൊത്തുവിഷാദിക്കുംചിലപ്പോളുദ്ധർവിധം ബ്രഹ്മാസത്വത്തിൽവാഴ്ചയോൾശാന്തനായ്ബ്രഹ്മാനിഷ്ഠനാം പ്രീതിനംസർവ്വഭൂതങ്ങൾതന്നിലുജ്ജ്വലനയുക്തനായ് * സത്വംവിട്ടുരജസ്സാളംനേരത്തുകമലാസനൻ ഖേദരനായിട്ടശേഷംപ്രീതിമീനനുമായിട്ടും * വിധിയെപ്പോളധികമാംതമോഗുണമോടൊത്തിട്ടും അന്നേരംഭൂമിയാം മൃഗനായുംതിരുമസംശയം * മായവൻസത്വഗുണവാണെന്നുമാക്കാലമായവൻ ശാന്തനായ് പ്രീതിനായേറുംജ്ഞാനംപുണ്ടുവസിച്ചിട്ടും * അവൻരജോഗുണംചെന്ന്പ്രീതിനായുംഭവിച്ചിട്ടും തമസ്സചെന്നുവെല്ലാക്കുംഖേദരനായിട്ടുമാങ്ങനേ * പ്രീതിമാൻശാന്തിമാൻസത്വഗുണംചെന്നാൽമഹേശ്വരൻ പ്രീതിമീനൻഖേദരവൻരജോഗുണമൊക്കെക്കകിൽ * ഭൂമിപ്പോൻമൃഗനവനതമസ്സോടൊത്തുചേരുകിൽ ഗുണാധീനത്തിലായിട്ടിരുബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരം * സൂര്യംചന്ദ്രംസോമചന്ദ്രംചന്ദ്രമുദയഭൂപരം മനക്കളാപതിനാലുചേരമോരോയുഗങ്ങളിൽ * ഉണ്ടാമന്ത്രമെപ്പുണ്ണസംസാരഗുണമീനരാം സുഖസുഹൃദ്ചന്ദ്രം

ലോകമായകുടീനമാം * അതുകൊണ്ടിരിക്കൊട്ടുനിസംശയിക്കേണ്ട
മനവ! ദേവീമായകുടീഴ് വർത്തിക്കുന്നതിന്റെവശത്തിലായ് * പാ
തപമതാംസംവിദ്യുപത്തിൻകീഴിൽമായയും ജീവജാലത്തിൽവാഴുന്ന
തൽപ്രേരണയിനാൽസദാ * മായാവിശിഷ്ടയായുള്ളാരണ്യവിത്താമ
മേഗപരീ മായേശ്വരീഭഗവതീസച്ചിദാനന്ദരൂപിണീ * അവളേയോ
ത്രസേവിച്ചുജപിച്ചുപ്രണമിക്കുക അതുകൊണ്ടുകനിഞ്ഞതകുംമോക്ഷ
മൗഘപയേരിയോരും * നരകിസപാനഭവംതന്റെനായയേപ്പോക്കിടും
ഭ്രംശം ജഗത്തെല്ലാമായ,യതിന്നുംബതാനൊരുനായിക * ഭുവനേശ്വ
രിചെന്നോതപ്പെടുന്നദ്രേവിയാകയാൽ മനസ്സവളിലാസകതമായിട്ടിൽ
സ്വതതഃഗൃപ! * ഇല്ലെണ്ടെന്നായുള്ളമായയേക്കൊണ്ടേതുവരുന്നതും?
അതിനാൽമായയേപ്പോക്കാനില്ലമരൊരുടെവെവും * സമർത്ഥമായ്
ബ്രഹ്മരൂപിയാകുംശ്രീദേവീഭയന്നിയേ ഇരുട്ടിന്നില്ലസാമത്വമിരുൾക്കു
ട്ടമകറുവാൻ * സൂര്യചന്ദ്രാഗ്നിനൽമിനൽപ്രഭകൾക്കുമതെന്നിയേ
സ്വായംപ്രകാശ,സംവിത്തായുള്ളമായേശിയംബയേ * ആരാധിക്കുക
നീഭക്ത്യാമായാമോഹമകറുവാൻ ഏവംനന്നായ് പറഞ്ഞുഞാൻവു
ത്രാസുരവധാഭികം * നീചോടിച്ചതു,വറെയെന്താഗ്രഹിക്കുന്നുകേൾക്കു
വാൻ പരാഞ്ഞതിന്റെപുറ്റാലംഞാൻനിനക്കുപറഞ്ഞതേ * വണ്ണി
ച്ചിട്ടുണ്ടിതിൽദേവീമാധാത്വംവിസ്തരിച്ചതാൻ ശ്രീമാതാവിൻരഹ
സ്വംനീയിതാക്കുംചൊല്ലാലാഗൃപ! * ഭക്തൻ,ശാന്തൻ,ദേവിതന്റെ
കൈകളിൽഭക്തിയുള്ളവൻ ഗുരുഭക്തൻ,ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ,ശിഷ്യനുമിതു
കചാല്ലിതം.

അഖിലകഥകളിൽവച്ചുതന്നെപ്പുരാണം
നിഖിലമറക്കുളാതുംസാരമെല്ലാമടങ്ങും
പരിവിനോടിതുപാരംചെയ്തിലുംകേൾക്കിലുംതാൻ
വരുമവനതിവിത്തംജ്ഞാനവുമാനവേദ്ര!

ശ്രീദേവീഭഗവതം ആറാംസ്കന്ധം
ഭഗവതിപ്രാണാഭികം മുപ്പത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം.

ആ റ ട് ട് സ്കന്ധം സമാപ്തം -
ശ്രീകൃഷ്ണാർച്ചനായ നമഃ

ശ്രീ ഭക്തേ .

മരിച്ച ശ്രീഗണപതയ നമഃ

അവിഷ്ണു

ശ്രീചക്രതരംഗിതയെ നമഃ

ശ്രീദേവീഭാഗവതം

ഭാഷ,

ഏഴാം സ്കന്ധം.

ഒന്നാം മദ്ധ്യായം.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ഇദ്രിവൃകഥകേട്ടിട്ടുചോദിച്ചാൻമുനിവയ്യരേ! വ്യാസനേടേമുദാഭ്ര
പന്ധമ്മിഷ്ടൻജനമേമയൻ.

ജനമേമയൻ പറഞ്ഞു

സൂര്യവംശം ചന്ദ്രവംശത്തിലുമുണ്ടായമന്നവർ തൻവംശവിസ്താരം
കേൾപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്നു ഞാൻമുതൽ * മണ്ടവംശത്തിലുംജാതരായമ
ന്നവർതൻകഥ പാപംപോക്കുന്നതതിനേസർവ്വജ്ഞൻനീകഥിക്കണം *
അവരെല്ലാംപരാശക്തിഭക്തരെന്നായ ശ്രവിച്ചുഞാൻ ദേവീഭക്ത
കൻറചരിതംകേട്ടാലാക്കുതുറപ്പിയാം? * ജനമേജയനാവേവംചോദി
ക്കപ്പെട്ടുമാമുനി വ്യാസൻപ്രസന്നമുഖനായവനോടിതുചൊല്ലിനാൻ *

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

കേട്ടുകൊള്ളുകരാജാവേ! വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞിടാം സൂര്യസോമാ
നപയോൽഭൂതമെട്ടന്യർഭവിച്ചതും * വിഷ്ണുവിൻതാദിപത്മത്തിൽനി
ന്നുണ്ടായ് നാൻമുഖൻവിധി തപസ്സചെയ്തസേവിച്ചിട്ടവനജഗദംബ
യേ * അവർതൻവരവുവാങ്ങിജഗൽസൃഷ്ടിക്കൊരുങ്ങിനാൻ മനുഷ്യ
ശൈശ്വര്യംചെയ്താൻശക്തിയെന്തേപിതാമഹൻ * മനസ്സുകൊണ്ടുചിന്തി
ച്ചുനോക്കിനാൻപലമാതിരി സൃഷ്ടിച്ചാനാമമാൻനല്ലപുണ്യമാതിരി
പിന്നെയും * മനസ്സിൽനിന്നിമ്മിച്ചാനേഴുപുത്രരെയെവൻ ഭീഷ്മ,
യംഗിസ്ത്യ, ത്രി, പലസ്ത്യ, പൃഥ്വ, പൃഥ്വഹൻ, ക്രതു * ഖസിഷ്ട, തേവംപർകേ
ട്ടോഴേഴുമാനസന്ദനൻ ഇളൻഭാഷത്തിൽനിന്നുണ്ടായ് മടിയിൽനി
ന്നുനാരെൻ * അംഗുഷ്ഠത്തിൽദക്ഷനുണ്ടായ് മനസ്സിൽസനകാദികൾ
വാമാംഗുഷ്ഠത്തിൽനിന്നുണ്ടായ് സുന്ദരീദക്ഷവല്ലഭ * “വീഭിണി” എന്നു

കോപമെന്നൊക്കോത്തുടൻ * ശവിച്ചാനാനാമെന്നേപ്പത്രമുടേഖനീമിത്ത
മായ്.

ഭക്തൻ പറഞ്ഞു

നശിക്കുന്നീയുമെൻപത്ര നാശമേനേകെ പയ്യകാരണം ഇപ്പാപത്താ
ൽഗർഭാസംനീനക്കണ്ടോമിടംശര! * ഏൻപത്രനായ് ഭവിച്ചാലപ്പ
ത്രമേനീയയക്കയാൽ ഇതശാപത്താൽപീടിഞ്ഞിമിജ്ജനിച്ചാൻനാ
മൻമനി * ഭവംപോവാൻയമർമിത്താദേക്കനബ്ഭാത്രുനികലായ്
പുത്രിമാരേജനിപ്പിച്ചാനാറുപത്തൊന്നുകേട്ടുതാൻ * അതിൽപത്രി
മൂന്നുപേരേമഹാൻകശ്വപനേകിനാൻ യമനായ് പത്രതു, പത്ര നാ
യിപ്പത്തേഴുപേരെയും * ഭൂച്ചിന്നായ് രണ്ടരിയ്ക്കുന്നടിക്കായ് നാലു
പേരെയും കൃശാശ്വനായ് രണ്ടു, രണ്ടുപേരെയായെന്തിരപ്പിനും * അവർ
തൻപത്രപെയ്യുന്നാർശക്തരന്യോന്യമെവരികൾ സുന്ദരസുന്ദര
ജായുള്ളായ് നരപാലക! * രാഗപ്രേമദുഃഖമുദാഹരണങ്ങൾപരസ്സർ
വീരോധികൾ മാതാമോഹിതരെല്ലാവരും ഇവരായ് ഭവിച്ചുതേ.

ഭൂതാദിഭാഗവതം ഏകശ്ലോകം

സേവാമസ്യ ശിവഃ കൃഷ്ണാഭരണം
ഭക്തമഭിപ്രായം.

ഭക്തമഭിപ്രായം.

ഭക്തമഭിപ്രായം

സൂത്രവശത്തിലുണ്ടായമഹാശാമിപ്പരമുടേ നുപർത്തൻവശ
വിസ്താരമെന്നോടോതുകാമനേ!

വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു

സൂത്രപത്ത്തിൽവിസ്താരപരമാകേൾക്കമനവ! നാരദൻമു
നിയിൽനിന്നുപണ്ടുകേട്ടതുപോലെയാൻ * സരസ്വതീനദീതീരത്തി
ലപ്പണ്യാത്രമത്തിലായ് സേപച്ചന്ദ്രാസഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടെത്തിനാൻനാ
മൻമനി * നമസ്കരിച്ചിട്ടുനേയവൻമുൻപിലിരുന്നതാൻ പിന്നീടും
സനവനരുകിപ്പിച്ചിപ്പേർബുദ്ധമാനനായ് * വിധിപോഷപ്പുഷ്പ
യ്ക്കിട്ടാറത്തേതിവിധത്താൽതാൻ ഇല്ലനായ് താൻപൂച്ചനാകുളവാ
നിങ്ങാഗമിക്കയാൽ * സർവ്വജ്ഞൻനീതു പന്മാർതൻ വരിതത്തെക്കുടി
ക്കണ്ട ഏഴാമന്നപത്തൊന്നികലാരല്ലാസൂത്രവശജർ * അവർതൻ
തല്ലെല്ലെത്തി, യാശ്ചയ്വരിതങ്ങളും വിസ്താരമായ് കേൾക്കുവാൻതാ
നാഗ്രാഹിക്കുന്നമാമനേ! * മുരുകിയു, വിസ്തരിച്ചു ചൊല്ലുന്നീമനിക്ക

യക! തപജ്ഞാനാംനാരദനോടിതൃണാൻകേരക്കവേയവൻ * ചിരിച്ചും കൊണ്ടുചൊല്ലുന്ന സ്തുത്യംശംമുദാഗ്രഹം.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

രാജാക്കൾതൻശ്രേഷ്ഠാംശംകേരക്കസത്യവതീസുത! ധർമ്മജ്ഞാനാഭിസംയുക്തശുദ്ധംകണ്ണസുഖപ്രഭം * വിഷ്ണുവിൻനാഭീപത്മത്തിൽനിന്നുസ്രഷ്ടാപതാംവിധി സർവ്വജ്ഞൻശക്തിമാൻസർവ്വകർത്താതാനേഭവിച്ചവൻ * പണ്ടുണ്ടായെന്നുചൊല്ലുന്നതുപുരാണത്തിൽപ്രസിദ്ധമായ പതിനായിരമാണോളംപരാശക്തിയെയായവൻ * ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടുസൃഷ്ടിക്കുന്നതന്നായ് തപിക്കയാൽ നിർമ്മിച്ചാൻവക്ഷണംചേരുന്നല്ലമാനസപുത്രരേ * മരീചിയവരിൽവെച്ചുസൃഷ്ടിച്ചെണ്ണാൻപ്രസിദ്ധമായ അവനാകശ്വപൻപുത്രൻപ്രസിദ്ധൻസർവ്വസമ്മതൻ * തൽപതിമാർപതിമൂന്നുപേരളക്കുഞ്ജൻറപുത്രികൾ അവരോടൊളവായ് ഭവോസുരർപന്നഗയക്ഷരം * പശുക്കളുംപക്ഷികളുംകാശ്യപസ്തുഷ്ടിയാണതു പ്രസിദ്ധൻസുരരിൽസൂര്യൻവിവസ്വാതെന്നവനുപേർ * വൈവസ്വതൻമനുവൻനന്ദനൻകീർത്തികേട്ടവൻ ഇക്ഷ്വാകുവാണവൻപുത്രൻസ്തുത്യംശംവിചലനൻ * ഇക്ഷ്വാകുക്കന്മാരുമറിഞ്ഞോയിപത്തുപേർസുതർ ശ്രദ്ധയാവർത്തൻനാമങ്ങളുക്കേരക്കകനീറുപ! * ഇക്ഷ്വാകു, പിന്നെന്നാഭാഗൻ, ധൃഷ്ടൻ, ശത്രുതിയെന്നവൻ നരിഷ്യതൻ, പ്രാശ്ന, നൃഗൻ, ദിഷ്ടനേട്ടാനായവൻ * കരൂഷ, നംപുഷ്യൻ, താൻമനുവിൻപുത്രൻപത്തുപേർ ഈപത്തുപേരിലിക്ഷ്വാകുവാകുന്നതുജ്യേഷ്ഠനായവൻ * അവനത്തുപേർപുത്രർവിക്ഷിതത്തിൽമുതലൻ ശുരാംമനുപുത്രൻമാർമറുക്കുളാൻപത്തുപേരുകട * വംശവിസ്താരവുംഭൂപകേട്ടുകൊരുകുന്ദക്കുമായ് പ്രതാപവാനംബരീഷൻനാഭാഗൻതൻറനന്ദനൻ * സത്യസന്ധൻധർമ്മനിഷ്ഠൻ പ്രജാപാലനതല്ലാൻ യുദ്ധ, കർമ്മശുദ്ധകളോടൊത്തിട്ടാക്കുതായതും * ബ്രാഹ്മണപവുമുണ്ടായിധൃഷ്ടകൽനിന്നുധാഷ്ടകം ശത്രുതിക്കുസുതൻകീർത്തികേട്ടാനാമൻതന്നെന്നവൻ * പുത്രിസുകന്യയവൃണ്ണമഹാസുന്ദരിയായവൾ അന്ധനാംധ്യാവനനായിട്ടവളേയേകിനാൻറുപൻ * അവൾശിഖനുനുമുഖമന്യതപംപോക്കിനാരുടൻ ആമുനിക്കശപിനീഭേവന്മാരെന്നായ് കേട്ടുതുണ്ടുതാൻ.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

നീചൊന്നോരിച്ചരിത്രത്തിൽവെച്ചതായുണ്ടുസംശയം എന്താണന്ധനനുകീടാൻറുപനക്കോമളാംഗിയേ? * വിരൂപയോനിസ്തീണാംശദശ്ശീലംചെന്ന്പുത്രിയോ? പുത്രിയുണ്ടാകവേഭൂപനറിഞ്ഞുകൊ

ഞൊരന്ധനാം * മനിക്കായിക്കൊടുത്തിടാൻമുഖമെന്തുമനീശപര! അ
നുഗ്രഹ്യൻസമാണാനകാരണംപൊല്ലകെന്നൊടായ .

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ജനമേജയവാക്കേവംകേട്ടിട്ടാവ്യാസമാമനി സന്തോഷിച്ചുവിരി
ച്ചുകൊണ്ടവനോടുപറഞ്ഞുതേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വൈവസ്വതസുതൻശ്രീമാൻശത്രുതിക്കനരോത്തമ! നാലായി
രംസുന്ദരിമാർജായുമാരായ് ഭവിച്ചുതേ * ഏല്ലാലക്ഷണവുംചേന്നോർ
രാജപുതികളായവർ സുസമ്മതകളെല്ലാരുമിഷ്ടകരസ്സേനമുള്ളവർ *
അവർക്കെല്ലാംസുന്ദരിയാംസുകന്യയൊരുപുത്രിതാൻ അക്ഷമരീപിതാ
വിനുമമ്മദാക്ഷമതിപ്രിയ * മാനസബോൽസരസ്സുണ്ടാനഗരത്തിൻ
സമീപമായ് പടികൾകൊണ്ടാശാഭിച്ചുംനിറഞ്ഞശുദ്ധമാംജലം *
നീക്കാക്കുന്നവനത്തുവണ്ടാരുകോഴിയായതും പത്മങ്ങളുഞ്ചുവിധ
വുപക്ഷികൾപണ്ടിനങ്ങളും * മധ്യത്തിലുപുററുമായിപ്പലഭുവിള
ക്കിയും നാലുപാർശ്വത്തിലുംനല്ലവൃക്ഷക്കൂട്ടങ്ങൾതിങ്ങിയും * തമാലം,
മരുതം,പുന്ന,യശോകം,സരളദൃമം ആലം,കടമ്പു,മേരൂരോരോവാഴ്
ക്കൂട്ടവുമീതലും * പ്ലാവു,മോരോതരാനല്ലനാരകങ്ങളുമങ്ങനേ തെ
ങ്ങും,കവുങ്ങും,മന്താരം,പിച്ചിപ്പുക്കൈതയായതും * ജംഗിയേറുംകുറു
മൊഴിച്ചുടിക്കൂട്ടവുമായിലും പൂളി,മാവു,ഞാവ,ലാചി,കടകപ്പാലവൃ
ന്ദവും * പ്ലാശു,വേപ്പും,കരിങ്ങാലി,കൂവളം,നെല്ലിവൃക്ഷവും മറ്റവൃ
ക്ഷങ്ങളുമുഴ്ന്നുമയിലുകയിൽവെട്ടും * കൂകീട്ടുംശോഭരേടുന്നസ്സു
രസ്സിതടമേറവും ഭാഗ്ഗവൻചുവനൻശാന്തൻമനിയായിജനസ്ഥ
ലം * അറിഞ്ഞിട്ടിടിച്ചൊത്തുതക്കഞ്ചെല്ലാൻജിരേന്ദ്രിയൻ പ്രാണ
ങ്ങളേവെന്ദ്രധാസനത്തിൽവെണമെഴനിതായ് * ജന്ദ്രിയങ്ങളടക്കി
ക്കൊണ്ടൊരാഹാരവുമെന്നിയേ ജലപാനംകൂടിവിട്ടുദ്രേധിയേയോത്തു
പാത്തുതേ * ഒരുപുററായ്തീൻപള്ളിക്കൂട്ടംപുററിപ്പിണഞ്ഞവൻ ഉ
റുമ്പുകൾകൂട്ടവച്ചുകരക്കാലംകഴിഞ്ഞതിൽ * അവുണ്ണുംചുവനൻമു
ററുമൺപുററനോണമായിതേ നാരീഗണത്തൊടുകൂടിയൊരുനാ
ളാഗ്രപോത്തമൻ * ആനൽസരസ്സിൽക്രീഡിക്കാനായിവന്നാൻധരാ
പതേ! ശത്രുതിയാശുദ്ധജലംനിറയുംനല്ലപൊയ്ക്കരിൽ * ഭായുമാരോടു
മൊന്നിച്ചുകളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുതേ സുകന്യാസുന്ദരീതോഴിമാരുമായ്
വനമാണ്ടുടൻ * പൂക്കളെല്ലാംപരിച്ചുകൊണ്ടുജമിജ്ജനടന്നതേ
ശബ്ദിക്കുംപാദശരവുംഭ്രഷണങ്ങളുമാങ്ങവൾ * നർന്നാമനിവാഴുന്നപു
ററിണരിക്കിലെത്തിനാൾ അസ്ഥലത്തുകളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേരമാ

യവരും * പുററിൽപാദമതിൽകണ്ടുകാണിമിന്നാമിനങ്ങളുപോൽ ഇ
 തെന്തെന്നോത്തുറച്ചാളപ്പുറുചെട്ടിച്ചുനോക്കുവാൻ * കൂർത്തതാമു
 ള്ളകൊണ്ടിട്ടുവേഗമത്തരണീമണി സഞ്ചരിച്ചുരത്നക്കൊപ്പംവന്നൊര
 കൊണ്ടൽവേണിയാരും * പുറുഭേദിക്കുവാനുത്സാഹിപ്പതായ്ക്കണ്ട
 തൽക്ഷണം അബ്ബാലയാസുന്ദരിതേനോക്കീട്ടുവളൊടോതിനാൻ * ക
 ല്യാണി! ഐതിതെന്നായബ്ബാഗ്ഗവൻതാപസോത്തമൻ വരാനേ!
 വിശാലാക്ഷി! പോകണാനൊരുതാപസൻ ഭേദിക്കാഞ്ഞിപ്പുററിനേനീമു
 ള്ളകൊണ്ടുകൂശോദരി! * മുനിയീവണ്ണമോതീട്ടുചവരുകേൾക്കുതക്കാര
 ണം ഇതെന്തെന്നായുമച്ചിട്ടാമുനിക്കുളൊരുക്കുണ്ഡകരും * കത്തിപ്പൊ
 ടിച്ചതിൻശേഷംഗമിച്ചാർവിധിമുലമായ് ഞാനെന്തുകഷ്ടംചെയ്തേ
 നെന്നോത്തുകൊണ്ടുകുളിച്ചുമേ * കോപിച്ചാനാവിധംകുണ്ഡപൊട്ടീട്ടാ
 കോപമുള്ളവൻ അതിവേദനകൊണ്ടിട്ടുദുഃഖിച്ചുററതമുന്ദനേ *
 സൈന്യങ്ങൾക്കുടനേതനേമലമുത്രങ്ങൾനിന്നുപോയ് വിശേഷിച്ചാ
 മനവനംമന്ത്രിമാർക്കുതേവിധം * ക്ഷേപങ്ങൾഗജാശ്വങ്ങളെല്ലാപാണി
 ക്ഷേമേന്ദ്രപ! മലമുത്രങ്ങൾവിനാശശൂന്യനീക്കിടുവമായ് * മലമുത്രം
 നിന്നവെന്തായവനോടോതിസൈന്യവും അതിനുമുലമെന്തെന്നാവി
 നിച്ചാൻനരപാലകൻ * ചിന്താർത്തനായ് ഗ്രഹംപൂകിട്ടുകൃത്യംചെയ്ത
 താരുവാൻ എന്തോചൊരിച്ചസൈന്യങ്ങളോടുമന്ത്രിരാടുന്ദ്രപൻ * സ
 മസ്തിന്റെറപടിഞ്ഞാരവനത്തിങ്കൽതപോധനൻ ച്യവനൻവഹനി
 സദ്രശൻതപശ്ചെയ്തന്നുഷോഭമായ് * അവങ്കുലിതിലാരോപോയ്
 ചെയ്തിട്ടുണ്ടൊരുപഥം എല്ലാവർക്കുമതിനുവമിട്ടുഃഖംവാച്ചനിശ്ചയം *
 ഏഷ്വർവൃദ്ധൻതപോവൃദ്ധൻമമാത്മാഭാഗ്ഗവൻമുനി അപകാരമവ
 നാരോചെയ്തന്നായോർത്തിടുന്നൊൻ * അറിഞ്ഞൊരരിവെന്ത്യേ
 യോ, അതിന്റെറഫലമണിത് നിന്ദിച്ചാനാത്താപസനെടുക്കുനാമവ
 നോദ്രധം * ഇതുചൊരിക്കവേചൊന്നാർദുഃഖിച്ചിടുന്നസേനകൾ മ
 നോദ്ധാക്കുകളാൽദ്രോഹമറിയാത്തൊരുമനവ!

ശ്രീഭദ്രാഭഗവതം ഏകോക്തം

സു ബ്രഹ്മാ

മഹാമഹാ

മു നാ മ ബ്രാ യം .

വൃന്ദാവതരം

ചൊരിച്ചാൻഗുപതീവണ്ണമുദുഃഖിച്ചവമോക്കെയും ഇണക്കി

യംപിന്നുക്കിട്ടുംബന്ധക്കളൊട്ടമങ്ങന * സൈന്യവൃതാതനംഭുവി
 പ്ലതുകുണ്ഡകൃത്യം പുറുചൊട്ടിച്ചതോതിട്ടാഗ്രപനോടിതുമഹ
 ല്ലിനാരം * അല്പ്ലികാട്ടിൽകളിക്കുമ്പോൾവളികൾമുഴുത്തുപൊട്ടും
 ചോരക്കുളംമണ്ണുപേന്റുതാൻകണ്ടുനന്മല്ലൊപ്പുറിനെ * അതിങ്ക
 ചൊരുതെങ്ങുസ്പകുണ്ടിന്നാമിനക്കുപോൽ മിന്നാമിനക്കെന്നോതിട്ട
 സുവികൊണ്ടൊന്നുകത്തിനേൻ * വെള്ളംപിരണ്ടുകുണ്ടൻതാനൊന്ന
 സുവിമന്നവ! ഹാഹായെന്നൊച്ചയുണ്ടേപ്പുറിൽനിന്നുപതുക്കവേ *
 ഇതെന്നെന്നായ്സംശയിച്ചിട്ടുനേവിസ്മയിച്ചുതാൻ അപ്പുറിലെ
 ന്തിനേക്കുത്തിയെന്നറിഞ്ഞുമില്ലതാൻ * സുകന്യാവചനംകേട്ടാഗ്ര
 പൻശയ്യാതിയായവൻ മുനിശ്രോമമറിഞ്ഞുപ്പുറിന്നരികിലെത്തി
 നാൻ * കണ്ടാനതികൽഭുവികുച്യവനൻമുനിവയ്ക്കേ മുനിതന്നുടൽ
 മുടിപ്പുറുചൊട്ടിച്ചുമന്നവൻ * അവനേളുമിയിൽവീണുനമിച്ചാൻ
 വഴിപോലവൻ സ്മരിച്ചാൻതൊഴുതുകൊണ്ടുതൊഴുതാടാമുനീന്ദനേ*
 ഇതാകൃത്യംചെയ്തപാപെന്മകളിടുകുളിക്കവേ അറിവന്യേബാല
 യായോളുതിനേനീക്കുമാക്കണം * താൻകേട്ടിട്ടുണ്ടുമുനിമാർശനതര
 ന്നമരീമത! അതിനാലീബാലികതൻകുററനീയുപൊറുക്കുക.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഗുപവാക്കിതുകേട്ടിച്ചവനൻമുനിയൊല്ലിനാൻ കണ്ടിട്ടുംഭുവി
 യായേരമവിനമത്തോടുഭൂപനേ.

ചവനൻ പറഞ്ഞു.

ഒരിക്കലുംതാൻകോപിക്കയില്ലതെല്ലാമരോത്തമ! നിൻപുത്രി
 പീഡിപ്പിച്ചിട്ടുംശപിച്ചില്ലിന്നിന്നൊന്നൊൻ * കുററവെച്ചൊത്തൊ
 രെന്തേതുകുത്തിപ്പൊട്ടിച്ചുനിൻമകൾ ആപാപംകൊണ്ടുനീയിന്ന
 ഭുവിച്ചിട്ടുനമന്നവ! * ദേവീഭക്താപരാധത്തെച്ചെല്ലിട്ടേതൊരുപുരു
 ഷൻ ശിവൻതാൻരക്ഷചെയ്യാലുംസുഖിയായിഭവിച്ചിട്ടും * കണ്ണില്ലാ
 തായിവൃദ്ധൻതാനെന്തുമെയ്യുന്നഭൂപനേ! അന്ധനായവനേയാരുതു
 ശ്രുഷിക്കുന്നരോത്തമ!

രാജാവു പറഞ്ഞു.

ബഹുസേവകർനിൻസേവചെയ്യുമെല്ലാമയ്യൊഴാമനേ! ക്ഷമിച്ചാ
 ലുംമഹാത്മാവേ! താപസർകോപമററവർ.

ചവനൻ പറഞ്ഞു.

സമാധമില്ലാതെപ്പുണ്ണാതപരഞ്ചയ്ക്കിടമിന്നൊൻ നിൻസേവ
 കരമനിക്കെന്നൊരിട്ടുതെച്ചെല്ലിട്ടുംഗുപ! * ക്ഷമിപ്പിക്കുന്നനീയെ
 ന്നെയെങ്കിലെൻവാക്കുകേൾക്കുക എൻശുശ്രൂഷക്കേണെന്നിൻകന്യ

യാംകമലാക്ഷിയേ * നിന്നീപുത്രിനിമിത്തംഞാൻസന്തോഷിക്കാംമഹാഭരത! തപസ്സുചെയ്യാഞ്ഞൊന്നെന്റെറശുശ്രൂഷയവരംചെയ്തിടും * ഇതുചെയ്തിടീൽനമ്മൾക്കരണ്ടുപേർക്കുംസുഖംവരും ഞാൻസന്തോഷിക്കുണ്ടാകുംചൈവനയുജ്ജ്വലംസുഖഭ്രമം * കന്യാഭാനംചെയ്തമനംകൊണ്ടുചിന്തിച്ചുനീറുപ! വ്രതനിഷ്ഠൻതാപസനാൻഭൂഷാമില്ലിതിഖൊട്ടുമേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

മുനിവാക്യംകേട്ടമിന്നാതുരനായ്തീർന്നവൻ തരാതരികതില്ലെന്നമൊന്നാംചൊല്ലിവരാരത! * വിരൂപ,നന്ദ,നീവൃദ്ധനെവൃണ്ണകോമളാംഗിയാം എൻപുത്രിയേത്വന്നേകിസ്സുവിതാപ് വാണിടുന്നാൻ * പാപിയാമുദ്ധനെനാലുംഗുണഭോഷമറിഞ്ഞവൻ പുത്രിതൻസേവ്യമില്ലാതെയാക്കംതന്റെറസുഖത്തിനായ് * അന്ധൻവൃദ്ധൻചൂവനനേവരിച്ചിട്ടുകൃശോദമീ മാമമാലാണ്ടകാലത്തെക്കഴിച്ചിടുന്നതെങ്ങനേ? * സദ്രശൻപതിയെന്നാലുംയെഴുന്നത്തിങ്കൽമന്മഥൻദളംചന്ദ്രസുന്ദരിക്കു,സ്തുചെയ്യുമീയന്ധനോത്തവരം * ഗൗരതമൻമുനിയേയാണുരൂപയെഴുന്നയുകതയാം അഹവ്യയീന്ദ്രതാപണ്ടുവഞ്ചിക്കുപുട്ടസുന്ദരി * അവൾതൻധർമ്മഭോഷത്താൽശപിച്ചാൻപതിഗൗരതമൻ വരേട്ടേഃഖമതിനാൽകൊടുക്കില്ലേൻറപുത്രിയേ * എന്റച്ചുഗ്രഹംപുകിപ്പിതത്തോടുമന്നവൻ മന്ത്രിമാരെവരുത്തിട്ടുചിന്തിച്ചാനുഭവോഭവൻ * മന്ത്രിമാരേ!പറഞ്ഞാലുമെന്തുചെയ്യേണ്ടതിന്നാൻ? മുനിക്കിവളെയേകേണമല്ലെങ്കിലഴലാളണം * നല്ലതെന്താണിതിൽ,ചേൻചിന്തിച്ചിടുകനിങ്ങളും.

ശ്രീഭദൻ പറഞ്ഞു.

വലുതാമിസ്സുകടത്തിൽത്തങ്ങളെന്തുപറഞ്ഞിടും എവുണ്ണമിസ്സുദരിയേട്ടർഗ്ഗനേകിടുന്നതും.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

പിതാവുമാമന്ത്രിമാരുംഃഖിക്കുന്നതുകാക്കയാൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിംഗിതത്തേയറിഞ്ഞക്കന്യുചൊല്ലിനാൾ: * 'ചിന്തകൊണ്ടെന്നീതാത!തളന്നിടുന്നതേററവും എനിക്കുവേണ്ടിഃഖിച്ചുവദനംവാടിയിവധം * ഞാൻദ്രോഹംചെയ്തുമുനിയെപ്പോയ്ക്കുണ്ടാശപാസമേകിഞാൻതോഷിപ്പിക്കാമവനായിട്ടെന്നെയേകീടുമന്നവ' * സുകന്യതൻവാക്കീവണ്ണംകേട്ടിട്ടാജസന്തമൻ മന്ത്രിമാർകേൾക്കുവെചൊന്നാനവളോടുപ്രസന്നനായ്: * 'കോപമുള്ളോൻ,വൃദ്ധ,നന്ദ,നവന്നബലയായനീ ഇന്ദ്രാജചെയ്തതുവിധംവസിച്ചിടുംവരാനേ!* രതിക്കുതുവൃഥാ

യീട്ടമീരൂപംചേർന്നിന്നെന്താൻ എൻസുഖത്തിന്നന്ധനായവുലന്നേ
 കവതെങ്ങനേ? * അല്ലാൻമകളെയേകേണമെന്നുവാചരായ് ശക്തനായി
 ടം ധനധാന്യസമൃദ്ധനായധനനരുതെന്നുമേ * നിൻതുപമെങ്കുക
 ല്യാണി!യെങ്ങീവൃദ്ധൻവന്നേചരൻ അയോഗ്യനാമവന്നായെപ്പുണ്ണമേ
 കുന്നിന്നെന്താൻ? * ഉജ്ജ്വലിതസദാചാരസമവനമടിയേക്കേണേ!
 അവനേനിന്റെപതിയായ് ഞാൻകല്പിക്കുന്നതെങ്ങനേ? * എനിക്കീ
 സ്തൈര്യമാത്തിരമരണമെന്നയുത്തമം എനിക്കിന്നിന്നന്ധന
 കൊടക്കാനില്ലസമ്മതം * വരാനുള്ളതുവന്നീടുംയെത്രത്തവിടുകില്ല
 ഞാൻ ഉറപ്പായ് ധാതൃനീബാലേ!കൊടക്കില്ലന്ധനായ് ദ്രവം * പോ
 യീടില്ലമിന്നാലുമെൻരാജ്യംഭവമായതും ഞാനന്ധനാമവന്നേകകി
 ല്ലന്നിന്നേമനോഹര! * അല്ലാൻറവാക്കുകേട്ടോതീസുകൃത്യവന്നോട
 ണ് പ്രസന്നമുഖിയായേററംസ്തേഹത്തോടീവചസ്സീനേ.

സുകന്യപാഞ്ച.

മുനിക്കെന്നേയിന്നനരകകെനിക്കില്ലാരുചിനയും ഞാൻനിമി
 ത്തംഭവിക്കട്ടേജനങ്ങൾക്കൊക്കെയുംസുഖം * മഹാശുദ്ധൻവൃദ്ധനാമല്ല
 തിരുഞാൻഭജിച്ചിടാം തുഷ്ടയാച്ഛനമില്ലാത്തവനതിലതിഭക്തി
 യായ് * നന്നായ്തിപ്രതാധർമ്മമനുഷ്ടിച്ചീടുന്നതാൻ ഭോഗേച്ഛയി
 ല്ലെന്നിക്കല്പാ!സ്വസ്ഥമാണെൻറവിത്തവും.

വൃ. സർപാഞ്ച.

അവരതന്നാവാക്കുകേട്ടമന്ത്രിമാർപിന്തുവീച്ചതേ രാജാവുമതി
 മോദത്തോടെത്തിനാൻമുനിസന്നിധയ * ചെന്നാമുനിയെവരിച്ച
 ചൊന്നാൻമനവനാമവൻ: 'സ്വാമിൻ!ഗ്രാമിക്കവിധിപാൽസേവ
 കായെൻറപുത്രിയേ' * എന്നോതീട്ട 'ഭേദനരകി വിവാഹവിധിയോ
 ടവൻ ആക്കുന്നതെന്തപീകരിച്ചതുകൂടായ് ഭാഗ്യവൻമുനി * രാജാവേ
 കാൻനിനച്ചോരസ്ത്രീധനംവാങ്ങിയില്ലവൻ കൈക്കൊണ്ടാൻകന്യായ
 മാതൃതെൻറശുശ്രൂഷചെയ്യുവാൻ * മുനിസന്തുഷ്ടനായപ്പോൾ,സുഖം
 പ്രാപിച്ചസേനകൾ ഉടൻതാൻപരമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കീനരപാലനം *
 കന്യാഭാഗഞ്ചെയ്തുദ്രുപൻഗ്രാമത്തിനായ് ഗമിക്കുവാൻ നിനയ്ക്കുമ്പോള
 വന്നോടസ്സുകന്യ വിതുചൊല്ലിനാൾ.

സുകന്യപാഞ്ച.

'അല്ല!നീസ്വീകരിച്ചാലുമെൻവസ്രാഭങ്ങളേ വല്ലഭനല്ല
 ഭോലുംനീധരിക്കാനായിനരകക * മുനിപത്നീവഷമോട്നല്ലവണ്ണം
 തപസ്സിന്താൻ ശുശ്രൂഷിക്കാം,നിന്റെകീർത്തിനിലനിൽക്കുന്നമട്ടി
 ലായ് * പാതാളത്തുഭൂമിയിലുംസ്വപ്തത്തിങ്കലുമുണ്ടനേ പരാലാകസ്യ

ഖത്തിനായ് ധർമ്മംകാക്കുന്നതാൽ സഭാ * അന്യനാംവെല്ലുന്നതായെൻ നന്മൊലപുതിയതേകിത്താൻ എന്നുവെല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാംചിന്ത ചെയ്യാതെന്നീവിടോ! * ഭൂമിയിൽവസിക്കുന്നവണ്ണമധർമ്മപതിയരുന്തീ ഞാനമവണ്ണമായിരംവിചാരിക്കേണ്ടതില്ലതിൽ * അതിപതനിയു മെവണ്ണഭൂമിയിൽകീഴ്ത്തിക്കേട്ടതേ അവണ്ണത്തിൻപുതിയാകേണാനം കീഴ്ത്തിവളർത്തിടും * സുകന്യതൻവാക്കുകേട്ടാഗ്രപൻപരമധർമ്മികൻ തുകലേകീട്ടാവരാഗിയാളെക്കണ്ടുകരഞ്ഞതേ * വിട്ടുപോയൊന്നു സു ഷരം മുമ്പിടീവെക്കുകയാൽ മുഖംപാടിട്ടുപോലെന്നിന്നൊന്നുമില്ലത്താൻ * തോലുംവെട്ടുംവെട്ടുംപുതിയതേക്കണ്ടുരാജ്ഞികൾ കരഞ്ഞാ രഴിയാണ്ടുററവിറയ്ക്കുന്നവരെന്നപോൽ * പുതിയോട്ടുപറഞ്ഞുകൊണ്ടാഗ്രപൻമന്ത്രിമാരുമായ് ടേബിളപ്പിച്ചൊരവളേവിട്ടുപോയ് നഗരത്തിനായ്.

ക്രിമിനോളജി ഏകദേശം

സുകന്യകാവിവാഹം

എന്നാലും.

—

നാലാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻപാഞ്ഞു

രാജാവുപോകുമ്പോൾമുമ്പായിട്ടു സുകന്യകാ ഭക്തിയായ് ഭർത്താവുശ്രേഷ്ഠചെയ്താളുഗികൾസേവയും * സപാദകൂടുംപലവിധംമലമുലങ്ങളുമെവൾ കൊണ്ടുവന്നുമറിക്കുകൾശ്രദ്ധയായിസേവയിൽ * പതിയേക്കാഞ്ഞവെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ചിട്ടു, മാൻതുകൽ പുതപ്പിച്ചുപസിപ്പിക്കുന്നല്ലതാമാസൻത്തിലായ് * യവ, മെളളം, ഭട്ടയുമുൻവെച്ചിട്ടു ജലപാത്രവും അവനോടോതിടുംനിത്യകർമ്മമെല്ലാമുനിശ്ചയം! * നിത്യകർമ്മംകഴിഞ്ഞിട്ടുകൈകൾകഴുകുകൊണ്ടുപോയ് ഇരുത്തിടുംവിളിപ്പിക്കുവാസനത്തിങ്കലേക്കിളം * ഫലമുലങ്ങളെപ്പിന്നെക്കൊണ്ടുവന്നു വാതമു ഭൂമിപ്പിന്നെശ്രദ്ധമായവരിച്ചൊറതുമെകിടും * തുച്ഛിയായി ഭൂമിപ്പിച്ചുവെളിപ്പിച്ചതിങ്കേതിയായ് പാക്കുംവെററിലയുംപിന്നെക്കൊടുക്കുംവെല്ലുന്നതിനായ് * ഏകദേശമേകീട്ടുണ്ടിരുത്തുന്നല്ലൊരാ സ്മരണ തടാജ്ഞാതാടുംപിന്നെത്തൻമേകാകുംനടത്തിടും * താനും മേലുംഭൂമിപ്പിച്ചുപിന്നെയുംവെല്ലുന്നതിനായ് സ്മരണത്തോടൊതു മേലുംകൂട്ടിക്കുന്നതുമായ്! * ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽഞാനിപ്പോൾക

ചോടാനിൻറെകാലുകൾ പതി ചിത്രശാലോടേവംശുശ്രുചിച്ചവരും
നിത്യവും * മോമകുഴിഞ്ഞാൽ സന്ധ്യയ്ക്കും സപാദകൂടുംമുദിക്കളാം ഫ
ലങ്ങൾ കൈണ്ടവന്നാമുനിക്കായിക്കൊടുത്തിടും * തദാജ്ഞയോടവരും
ശൃംഗഭൂമിഷാംപ്രമയുക്തമായ് * മൃദുവായവിരിപ്പിട്ടുകിടത്തുമവനേയ
വരും * സുഖമായിക്കിടക്കുമ്പോൾതലോടുമവരുകാലുകൾ ചോദിക്കുമു
നിരോടാനിക്കലസ്രീധർനീണ്ണരും * കാലരണ്ടുതലോടീടുരാത്രിയിൽ
ഭക്തിയോടവൻ ഉറങ്ങുമ്പോൾ കാൽക്കലായിക്കിടന്നല്ലമുറങ്ങിടും * ഉണ്ണ
കാലത്തു വിശദിച്ചെടുത്തപ്പരിയേമ്പരം വീശിദ്രോമന്തരങ്ങളിൽ
സെപ്പുറത്തുകാറ്റിനാൽ * മണ്ണുകാലത്തു വിറകാൽ നീകൂട്ടിട്ടു, സമീപ
മായ് ഇരുത്തിസ്സുഖമുണ്ടാക്കുന്നായിച്ചൊരിക്കമെപ്പൊഴും നേരത്തെ
ണീറുമുഖവും പാത്രവുംമണ്ണുമായവരും ശൗചത്തിന്നാൽ കൈണ്ടവർ
പ്പരിചയ്പോയുണർത്തിടും * ദൂരക്കൊണ്ടാക്കിനിന്നിടും ദൂരപ്പോയ് ധീ
രമായവരും ശൗചംകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെപ്പോയ്ക്കിട പട്ടാശ്രമത്തിലായ്
കൊണ്ടവനിടുന്നമോമാസനത്തിലിരുത്തിടും * വിധിപാൽജലവുമ
ണ്ണുകൊണ്ട കാൽകഴുകിച്ചിട്ടും ആ പമിപ്പിച്ചുവണങ്ങാണപല്ലതേ
ച്ചിടവാങ്ങൻ * കമ്പുംമറയ്ക്കുകൊണ്ടവനവയ്ക്കുമാരാജനനി നൂൽ
മാനന്ദജലംകൊണ്ട പന്നപന കുളിക്കുവാൻ * കാച്ചിച്ചിട്ടുചോദി
ക്കുംപ്രണമത്തോടുകൂടേ എന്തുചൊല്ലു നൃചിത്രേന്ദ്ര! പല്ലതെച്ചുകഴി
ഞ്ഞുവോ? * കാഞ്ഞവെള്ളതെ ചാരായിമന്ത്രപൂർവ്വ കളിക്കനി പൂർവ്വ സ
ന്ധ്യചിതാവന്തുമാമത്തിനുള്ള കാലമായ് മോമംചെയ്തിട്ടു വിധി
പോൽചെയ്തനീഭവതാമ്യനും * തപസവിതാംവല്ലഭേനലഭിച്ചുക്കന്യ
രീധിധം പ്രിത്യാനിത്യാനിഷ്ഠയോടശുശ്രൂഷിച്ചാളനിനിത * ശുശ്രൂ
ഷചെയ്തുമണ്ണുംപാത്രമുക്കുഗികൾക്കുമേ ആശായിച്ചാർ വ്യവന
നേമോദംത്താടാവരാനന്ദ * ഒരിക്കൽസൂര്യപുത്രന്മാരശ്വിനീഭവർ
ണ്ടുപർ കളിച്ചുകൊണ്ടവന്നാരായാത്രമത്തിൻസമീപമായ് * സ്നാ
നംചെയ്യാത്രമത്തിന്നായ്കോടമ്പാളാവരാംഗിയാം സുകന്യയെക്കണ്ട
സൂര്യസുതരാംഭരപരമേ * ദേവസ്ത്രീയോത്തരവളെക്കണ്ടു ചാരത്തു
തൽക്കുണം ചെന്നുമോഹിതമായിട്ടു പറഞ്ഞാര പരാദരാൽ * കേരണി
പ്ലുകനിന്നോട് ചോദിക്കാൻണ്ടുസുന്ദരി! ദേവന്മാർക്കു കരനീസത്വം
ചൊല്ലണംമല്ലലോലനേ! * നിന്ന പ്ലുനാർവല്ലഭനാരെത്തിനിക്കാട്ടിൽവ
ന്നതും തനിയെ മിത്തടാകത്തിൽസ്നാനത്തിന്നുവരാതരേ? * മണ്ടാം
തണ്ടാർമകൾനീചെന്നിന്നുതോന്നുനകാന്തിയാൽ തീമാക്കണനി
വാനിപ്പുതുണ്ടുചൊല്ലുകശോഭനേ! * പഞ്ചലാക്ഷി! ചെവരപ്പേന്യേനിൻ
ചാലപരങ്ങളെ ഭൂവിൽചവുട്ടിനീപാവയഴലകുന്നങ്ങളിൽ *

നടന്നിട്ടുനടന്നിന്നാസ്തിമാനാഥായതാനീ മറവെന്ത്രേയനത്തിനൽ
സഞ്ചരിപ്പതുളൈന്താനീ? ഭാസീഗണങ്ങളോടൊത്തുനടക്കാത്തതുകൊണ്ടി
നാൽ രാജസ്രീയോചൊല്ലുകനീ.സത്യമുപാസനാരിയോ? * ധന്യരായ്
നിൻജനകനുംമാതാവുനീ.നിമിത്തമായ് * നിൻപതിക്കുള്ളൊരണ്ഡാ
ഗ്നംചൊൽവാൻഞങ്ങളുൾക്കുതൻതാൻ * നിൻപാദങ്ങൾവെട്ടുഭൂമിശുദ്ധ
യായ്ക്കീനകാരണം ദേവഭോക്തൃനേക്കുള്ളുംശ്രേഷ്ഠതാൻചാരുഭോ
ധനേ! * മഹാഭാഗ്യംചെയ്തുന്നിക്കൊണ്ടൊലീമുഗങ്ങളും കാട്ടി,ലാഘ
പ്രാണികളുംഭൂമിയുംശുദ്ധയായിതേ * നിന്നെയെരസ്സതിച്ചെത്തു സാ
ദ്ധ്വാനീസത്യമോതുക? നിന്നപ്തനാരെക്കുകാത്തൻമുടാകാണമതിനാ
ഗ്രഥം.

പ്രസംഗപാഞ്ച

അവർവാക്കിതുകേട്ടിട്ടുമാസുന്ദരിയാമവരും അതിലുള്ളതൊട്ട
ദേവപത്രന്മാരോടൊല്ലിനാൾ: * 'ശയ്യാതിപുത്രിണാൻസംലപിച്ചുനി
പതിധരിക്കുക യദൃച്ഛയാതാനമപ്യവനന്നെന്നതേകിനാൻ * ദേ
വന്മാരേ!വൃദ്ധ,നന്ധന,താപസൻ,മമവല്ലഭൻ അദ്ദേഹത്തിന്നശുശ്രൂ
ഷചെയ്യുന്നതൊൻസദാമുദാ * ഇതരാത്രമത്തിലാണാ,യനിക്കുള്ളിപ്പേ
ശുവന്നതും? ശുദ്ധമാമാത്രമത്തിൽവന്നാതിഗ്യാസപീകരിക്കുവിൻ! *
ആവാക്കുകേട്ടവർചൊന്നാമവളോടുകൂടെനായിവ: 'തപസ്വിക്കായിനി
ന്നേനിന്നപ്തനേക്കുന്നതുകിനാൻ * ശോഭിക്കുന്നതല്ലമിന്നൽകൊ
ടിപോലീവനത്തിരനീ ദേവസ്രീകളിലുംനിന്നെപ്പോൽകണ്ടിട്ടില്ലൊരു
ത്തിയേ * ദിവ്യവസ്ത്രാധിതാശോഭിക്കുന്നില്ലിത്തുകൽകൊണ്ടുനീ ലാവ
ണ്യപൂണ്ണയാകുന്നീഭൂഷണോചിതമല്ലയോ?'

വയസ്സുനീയന്ധതപസ്വിയേവനേ ! മണാളനാക്കീട്ടുനിനക്കുസ
ങ്കടം || തുലോംവരുത്തീടിനദൈവമോഷ്ടിതം ! നിനയ്ക്കിലേററംകുറി
തവരാനനേ! || അവൻവൃഥാവേട്ടചെറുപ്പമാണുനീ ! സമർത്ഥകേളി
ക്കുതുംഗിയില്ലതേ || അനംഗനെയെന്നോരുബാണമെന്തേ പതി
ക്കുയ്ക്കില്ലതിയന്ധവൃദ്ധനിൽ || ചെറുപ്പമായുള്ളൊരുനന്നെന്നമന്ദനം!
വിരഞ്ചനീപ്പൊട്ടനഭാതുയാക്കിനാൻ || നിനക്കിവൻചേർന്നതല്ലൊ
രന്ത്രേന ! വരിക്കുനീവല്ലഭനായ് വരാനനേ! || നിരർത്ഥമായ് നിന്നുടെ
ജന്മമന്ധനാം ! തപസ്വിയേനീവരനായ് വരിക്കയാൽ || വനത്തിൽ
വാഴ്വാനുകൽവസ്ത്രവുമിനി ! കക്കാരികൾയോഗ്യതയില്ലസുന്ദരം! ||
ഊഷ്മാവുംതുള്ളിൽനീയൊരുത്തനേ ! വരിച്ചുകൊൾകുന്നതുകൊ
ണ്ടുബാധികേ! || വൃഥാഭിമുഖ്യനെന്നെന്നിനാണീ ! സ്സമയമുനാവ്യ
ർത്ഥമാക്കിടുന്നു ! ഭരിപ്പുകേന്തിനിമ?ഭാഗ്യമിനൻ ! ദരിപ്പതിന്നും

കഴിയാത്തൊരന്ധൻ || സുഖത്തിനാകാത്തിവനേവെടിഞ്ഞുനീ | വരികെടോത്തങ്ങളിലിന്നൊരാളേ || കളിക്കനീചൈത്രഭംഗത്തിൽനന്നായ് | സുനന്ദനോദ്യാനമതികലുംതാൻ || വയസ്സുനാമന്ധനൊടൊത്തുമാനം | വെടിഞ്ഞുകലംകളയുന്നതേന്തേ? || റൂപാത്മജാനീബഹുസുന്ദരാംഗീ | സുഖങ്ങളെല്ലാമരിവുള്ള ബാലാ | തനിച്ചനീകാട്ടിലിരുന്നുകാലം | കഴിപ്പതെമ്മെട്ടൊരുസൗഖ്യമെന്തേ? || എന്നാകയാൽഭവതിത്തങ്ങളിലിന്നൊരാളേ | നന്നായ് വരികകനിനകസുഖത്തിനായി || വേഗംവെടിഞ്ഞുമുനിവൃദ്ധനെവിണ്ണിലുള്ള | ബോധങ്ങളെക്കൈളിക്കുകഭൂപപുത്രി || ഇരവൃദ്ധനോടൊത്തുവനത്തിൽവാണാ | ലെന്തേസുഖത്തേനളിനായതാക്കി! || നവംവായസ്സുക്കൈയസ്സേവയാ | ട്ടുചിക്കുവാനാഗ്രഹമോവരാംഗി! || സുമുഖീ!നീയതികോമളയാകയാൽ | ഫലജലാഹരണംവിതമല്ലതേ?.

ശ്രീഭവീഭഗവതഃ ഏഴാംസ്കന്ധം

അശ്വിനീസ്വതാഗമനം

നാലമോദ്ധ്യായം.

അ ബാ മ ഭ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അവർതന്നാവാക്കുകേട്ടുവിരച്ചിട്ടാഗ്രപാത്മജ കൈയ്യുപേണ്ടവരോടായിപ്പറഞ്ഞുമിതഭാഷിനീ: * 'സപ്തജ്ഞന്മാർസുരശ്രേഷ്ഠർനിങ്ങളാസ്യസുനന്ദൻ ധർമ്മീയസതിയാമെന്നോടൊച്ചീടരുതിക്കുന്നേ * യോഗിയായമുനിക്കെന്നേനരുകിയെന്ന പൂനാഗ്രപൻ എവുണ്ണകലദാധർമ്മംസ്വീകരിക്കുന്നതിന്നുഞാൻ? * കശ്യാപൻറസുതൻസപ്തലോകദൃശ്യൻദിവാകരൻ കർമ്മസാക്ഷിപിതാ,നീങ്ങളീവണ്ണമരലെയോലാ * കലസ്ത്രീപതിയേവിട്ടിട്ടനുനേസ്വീകരിക്കുമോ? അസാരസംസാരത്തിങ്കൽനിങ്ങളുൾക്കൾമണ്ണെല്ലതോ? * ഇഷ്ടവോൽപോകവിൻനിങ്ങളെല്ലെന്നാൾശാപമേകിടും ശത്രുതിതൻമകൾപാതിവ്രത്യമുള്ളവളാണുഞാൻ'.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നവരുംവാക്കുകേട്ടൊരംവിസ്തരിച്ചശ്വിനീസ്വതർ ഭയപ്പെട്ടിട്ടുമുനിയേയവളോടോതിനാരുടൻ: * 'സത്യജ്ഞായ് നിൻറധർമ്മം പ്രകാണ്ടുത്തങ്ങളുഗ്രപാത്മജ! വരതരാവരിച്ചാലുംനിൻശ്രേയസ്സിനുസുന്ദരി! * സ്വപൈവ്വ്യശ്രേഷ്ഠരാകുന്നുത്തങ്ങളെന്നുധരിക്കനീ നിൻ

കാത്തനെയുവാവാക്കിക്കണ്ണുരണ്ടുംകെളിച്ചിടാം * തുല്യരൂപശരീരമാ
രായിട്ടുണ്ടാകുമ്പോൾ ഒരുമിച്ചുവെളിപ്പെടുന്നവരുമായിത്തീരും' *
നിന്നു മിച്ചാവാക്കുകേട്ടിവരതൻപതിയോടുകൂടെ ചെന്നതിനാലു
തുളുതമാവർചൊല്ലിയവാക്കിനേ.

സുകന്യാ പറഞ്ഞു.

സ്വാമിൻ! സ്വപ്നപ്പെട്ടുവെളിപ്പെട്ടവനാർസൂര്യനന്തർ സൂര്യപ
ന്മാരീവനത്തിൽവന്നാർത്താൻകണ്ടതൽക്കാണ് * അദ്ദേഹമെന്നാലെ
കനക്കണ്ടവർകാമാന്ദരാകയാൽ നിൻഭർത്താവായിത്തീർന്നു കണ്ണുരണ്ടു
കെളിച്ചുടൻ * യുവാവാക്കിട്ടിപ്പോഴേക്കുനാക്കിടാമെന്നുചൊല്ലിനാർ
ത്താങ്ങോടൊത്തരൂപത്തിലാകുന്നിന്നെടകാത്തനേ * ആത്താങ്ങുമു
ഖരിൽനീയുമാരാമേപ്പതിമാക്കണം ഇതുവശമേകേകുന്നേനി
യെന്നായവർചൊല്ലിനാർ * അതുകേട്ടിട്ടുവന്നെന്നാലുളുതത്തി
ന്നൊടൊതുവാൻ എത്രയെളുത്തതീക്കായ് സങ്കടത്തിങ്കലാമുതേ! *
അവർകൈതവയുടേവമായയുണാനിത്താൻ നിന്നാലിപ്പായമ
തെന്നാലുത്താൻചെയ്തിടാവിടോ!

ചുരുക്കം പറഞ്ഞു.

എന്താക്കിനാൽചെന്നുവേഗംസ്വപ്നപ്പെട്ടുവെളിപ്പെട്ടുനി അപ
രേഖിവിടകൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുസൂര്യനേ! * അപർപ്രതിജ്ഞയെച്ച
യ്ക്കുപിമാരിക്കേണ്ടനീയതിൽ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഇതുവണ്ണമാജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുവന്നവരൊരാളിനാൾ: 'അ
ശ്വപനീസുതരുവേഗംചെയ്തു പിന്നെയുപ്രതിജ്ഞാപാൽ' * സുകന്യാ
വാക്കുകേട്ടാശ്രമത്തിൽപോയശ്വപനീസുതർ അപോളോതിനിൽ
ത്താവിറങ്ങിപ്പിറന്നിലായ് * ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടവൻവേഗംയുവാവാകാൻ
സർവ്വത്തിൽ അശ്വപനീസുതരുവേഗംപിന്നെപ്രവേശിച്ചാരികളായ് * ക
രേണിനാർമുതലേയെന്നുപ്രവേശിതനിന്നുടൻ യുവാക്കളായ്ഭിദ്യദ
ഹത്തോടുകൂടിപ്പുല്ലായ് * തുല്യാവയവരായ്ഭിദ്യദരണങ്ങളുണ്ടി
ത്തരുമ മഹാത്മാരാമവർചെന്നാർ: 'താങ്ങൊക്കെയുപ്രതിജ്ഞാപാ
ൽ * 'ആരിലാണധികംപ്രീതിയെന്നാളുകൾതാങ്ങിൽ അവനേനി
വരിച്ചാലുംവരവണ്ണിതിമാർമനേ!'

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

തുല്യരൂപവസ്ത്രോടുംതുല്യമാഷംസ്വരത്തോടും തുല്യവേഷത്തോ
ടുംവേഗമുണ്ടായ് മനുഷ്യരെയും * നെഞ്ചൽകൊണ്ടായ്തന്റെ
പതിയേയറിയാതതാൻ ഏവത്തോടുംസംശയിച്ചിട്ടിവണ്ണമിതച

[illegible]

സൂക്ഷ്മ പാഠങ്ങൾ

ഞാൻഭവിക്കുന്നതെന്നിതാൻശരണംഭഗവതേഭക്! രക്ഷിക്ക
കെൻസത്യധർമ്മംഞാൻനമിക്കുന്നതിൻപദം * പാശ്വാതഭവ!നമ
സ്താരണമിക്കുന്നൻശിവപ്രിയേ! വിഷ്ണുപ്രിയേലക്ഷ്മി! ചവദാതാപേ
വാനി!തേനമഃ * വരാവരജഗത്തല്ലാംനീ താൻവൃഷ്ടിച്ചത്ഥിപരി!
നന്നായ് പാലിപ്പതും നീതാനൊട്ടുധിശ്ശസംഹരിപ്പതും * ബ്രഹ്മവിഷ്ണു
ശരേയംനീതാൻജനിപ്പിച്ചനിശ്വരം അജ്ഞക്കുബുദ്ധിയേകനോൾ
ജ്ഞാനികൾക്കുജ്ഞാനമോക്കുവാം * പൂണ്ണയാദിപുരാണേഷു,മുഖപ്രകൃതി,നീ
ശിവേ! ഭക്തിയുംമകുതിയുംനീ താൻജ്ഞാനികൾക്കേകിട്ടുന്നവരും * അ
ജ്ഞക്കുലഭമുണ്ണജ്ഞതും കൾക്കുസുഖങ്ങളും സിദ്ധിയുംയോഗികൾക്കുസു
ക്കുംബേ!കീർത്തിജയങ്ങളും * നിന്നെഞാൻശരണംപ്രാപിക്കുന്നേൻവി
സ്തവമോടിതാ ശോകത്തിൽമജ്ജിനേൻനീയെൻപതിയേക്കാട്ടാൻമ
മ * ഇവർതൻവതിയിൽചരാമിച്ഛാമെന്നാൻസപീകരിച്ചിടം എൻ
ധർമ്മമോത്തസ്സദ്യജ്ഞേ!നീകാട്ടീടകകാന്തന.

സ്പോർട്സ് പഠിക്കുക.

[illegible]

മുപകാരകറച്ചുത്താൻ * ബന്ധുചാമുപകരിക്കുപകരമെത്തിടാത്ത
 വൻ കടപ്പെട്ടവനായ് നിന്ദനായിപ്പിരിച്ചിടയിൽ വിണ്ണരേ! * അതിനാലു
 ല്ലമായ് നിന്നു അരക്കുളിപ്പിച്ചുകിടാം വൃതതാമരകടംതീർത്തുകൊ
 ള്ളവാനായ് സുരേശരേ! * ഭേദാസുരക്കുകിട്ടാത്തതായ് ഭേദശിപ്പുതെ
 ത്താവാൻ പറഞ്ഞാലതു നരകാഞ്ചനമിപ്പുണ്യം കൊണ്ടു തുഷ്ടനായ് *
 ചുവന്നതൻ വാക്കുകേട്ടിട്ടാലോ മിച്ചുപരസ്പരം സുകന്യയാടംവാഴ്
 നോരവനോടോതിനാരവൻ * 'മനേ! സൂര്യപ്രസാദത്താൽ സാല്യമായി
 ള്ളമൊക്കയും സുരരൊത്തസ്സോമപാനമെന്താനായുണ്ടൊരാഗ്രഹം *
 ബ്രഹ്മാവുമേരുവിൽ വെയ്ക്കുവനയാഗത്തിങ്കൽ വാസവൻ വൈദ്യനാ
 രെന്നെ ചൊല്ലീട്ടു സ്സോമപാനം വിധിക്കിനാൻ * 'അതുകൊണ്ടു നിനക്കി
 ഷ്ടോരശക്തിയുണ്ടെന്നിരിക്കുകിൽ ഞങ്ങളെക്കൊല്ലമതായുളളാരിക്കാ
 യ്തും സാല്യമാക്കണം * ഞങ്ങളു സ്സോമപാനം ഹരാക്കുകോൽ നിന്ദാപ
 ഷ്ടയേ അസാല്യമാകുമീയാശനീന്ദിതാഹമലിക്കണം' * ആനല്ലവാ
 ക്കുകേട്ടോതിയവരാടായ് മനീശപരൻ 'വൃദ്ധനാത്താൻ സുന്ദരനായ്
 യുവാവായും ഭവിച്ചുതേ * ഭർത്തൃയായും ലഭിച്ചു നന്ദശ്രേണുരാനി
 ഷ്ടമുഖമായ് സോമപായികളാക്കത്താൻ മുദാനിഷ്ഠയൊക്കയാൽ *
 ഇന്ദ്രൻനോക്കിയിരിക്കത്താൻ താനീച്ചൊൽവതു സത്യമാം മഹാൻ
 ശത്രുതിഭൂപന്തൻ വലുതാമഖമാനതിൽ * എന്തുകേട്ടവർമോദിച്ചു
 വിണ്ണിനായിറ്റമിച്ചുതേ ഭാർയ്ക്കുമാടും ചുവന്നതും പ്രാപിച്ചുതൻറയാ
 യു 20.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം ഏഴാം സ്കന്ധം
 ചുവന്നതയേഴുന്നല്ലി
 അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ആറാമദ്ധ്യായം

ഭനമയൻ പറഞ്ഞു.

അവരേമുനിയെപ്പറ്റി സോമപായികളാക്കിനാൻ എന്തുണ്ണും സ
 ത്രമായ് തീന്നാമഹാത്മാവിൻറ വാക്യവും * ഇന്ദ്രശക്തിനിന്ദിച്ചാലീ
 നരൻറ ബലമെന്തുവാൻ? നിഷിദ്ധരായ വൈദ്യരേയെ മമട്ടതിന്നഹരാ
 ക്കിനാൻ? * അതതു തന്നീയമ്മിഷ്ട! വിസ്മരിച്ചുരെയെന്നും ചുവന്നതൻ
 കഥകേട്ടിടാനിന്നത്യാഗ്രഹമുണ്ടുമേ.

വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു.

ഭൂവിൽ ശത്രുതിതന്നഗ്രന്ഥത്തിൽ ചുവന്നതൻ മനീ ചെന്തൊരാ
 ശ്വർത്ഥമാകാതും കേട്ടുകൊള്ളുകമന്നവ! * സുകന്യയാഭാർയ്ക്കുമാടും ചു

വന്തൻസരസന്നിഭൻ * പ്രസന്നനായികീഡിച്ചാനിന്ദ്രനിന്ദാണിയോടു
 പോൽ * ശയ്യാതിതന്നിപ്പൂർവ്വയൊരുനാളതിദ്വിധായ് കരഞ്ഞൊ
 കൊണ്ടുപതിയോടോതിനാറുവിറപ്പുണ്ടവര * പുത്രിയേയന്ധനായു
 ജമുനിക്കായ്കാട്ടിലേകിനീ അവളുണ്ടോമരിച്ചായെന്നൊന്നിടമെ
 ന്നനോക്കണം * മുനിതന്നാത്രമന്തികൾപോയിട്ടാറെവോട്ടനീ അ
 ണ്ഡനോടൊത്തൊരുചെയ്യുന്നവളെന്നൊന്നനോക്കുക * അവളെമോ
 തെന്തെൻറയുള്ളമിടക്കുന്നതരോത്തമ! ആനയിക്ക,തപക്കീനായവ
 ളെയെൻസമീപമായ് * കൃശയായ് വൽക്കലംപൂണ്ടുചകളെക്കൊണ്ടു
 ദ്രവം അന്ധൻപതിയൊടെൻപുത്രിദ്വിധിച്ചിടുന്നുസുന്ദരി.

ശയ്യാതി പറഞ്ഞു.

പോകാമിന്ദ്രവിശാലാക്ഷി! കാണൊനെൻപ്രിയപുത്രിയോ സുക
 ന്യയേവ്രതംതെറ്റിപോകാത്തമുനിയോടുമായ്.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഓഖിക്കുളോർച്ചയാദേവമുരച്ചിട്ടാത്രാപാത്തമൻ തേരിലേറിക്ഷ
 ണപ്രാപിച്ചീടിനാൻ ച്യവനാത്രമം * അതിൽചെന്നഴുകുന്നയുവാ
 വാമുനിയേയുടൻ * ദേവപുത്രനെയെന്നോണുകണ്ടാൻശയ്യാതിമന്ത്രി
 വൻ അമാകാരനവനേകണ്ടുവിസ്മയമെന്ന്വൻ * ഏൻപുത്രിയെന്തി
 ള്ളാജ്ഞമെന്തെയുംപോകനിന്ദുമായ്? ദിദ്രൻവൃദ്ധനാംശാന്തനന്ധ
 നാമുനിയേയവര * നിഗ്രഹിച്ചുനൃണക്കുമാമാലിനാൽസപീകലിച്ചുത്ത്
 മന്മഥൻദണ്ഡമൻതടുന്നെയെപ്പുറത്തിൽവീശയായ് * മനുവര
 ത്തലുണ്ടാക്കീകളങ്കംചലുനായിവര നിന്ദ്രയാപുത്രയുള്ളൊൻതൻജ
 നംഭ്രവികൽനിന്ദതം * മഹാപാപത്തിനാൽപുത്രയുണ്ടാകുന്നഴലേക
 വാൻ സപാത്ഥത്തിനായിത്താൻചെയ്യയുക്തമല്ലതൊരിടത്താഴ്ത്ത *
 മനഃപൂർവ്വംനരകിയല്ലേപുത്രിയേയന്ധവൃദ്ധനായ് യോഗ്യനായ്ക
 ലേയല്ലൻമനഃപൂർവ്വംകൊടുക്കണം * ഞാൻചെയ്തതെന്നൊപ്പമായച
 മിപ്പോൾഭവിച്ചതെ ഓഷ്കൃതംചെയ്തൊരുമിപ്പുത്രിയെ ഞാൻചരിക്ക
 കിൽ * സ്രീമത്തിപാപമുണ്ടാമേവിശേഷിച്ചിവരപുത്രിയോ ബ്രഹ്മ
 മാമനുവരശാന്തിനുള്ളൊക്കീത്താൻകളങ്കവും * ലോകാപവാദംകറിന
 റ്റേയ്ക്കുജ്ഞേയസ്വന്ധനം ചെയ്തതെന്തെന്നേതരംസുപാൻ ചിന്താബ്ധി
 മഗ്നനായ് * സുകന്യയുടനേകണ്ടുചൊൽവിന്തയോടുകൂടുന്നവേഗ
 ത്തിലപ്പിതാവിൻറയരികിൽചെന്നുസുന്ദരി * 'ആഭ്രപനോടുമാദി
 ച്ചാളുള്ളിൽസ്നേഹംനിറഞ്ഞവര ചിന്തകൊണ്ടുചൊല്ലാടിധിവാരിക
 ന്നതെന്തുനീ? * താമസ്യമഴകാമേയുമുനിയേക്കൊക്കെകാരണം വേഗം

വന്നെൻകാന്തനനീനമിക്കേനയോത്തമ! വിഷാദിക്കേണ്ടനീയൊട്ടും മനഃവശശിഖാമണേ!

വ്യസൻ പറഞ്ഞു.

പുത്രിതന്നീവാക്കുകേട്ടുകോപിച്ചുനരപാലകൻ മുൻപിൽനിൽക്കെന്നാരവളോടായിട്ടീവാക്കുചൊല്ലിനാൻ.

രാജാവു പറഞ്ഞു.

മകളേ! താപസൻ വൃദ്ധൻ ച്യവനൻ മുനിയെക്കുറുപ്പായ്? ആരീ യുവാവഹങ്കാരീശങ്കയുണ്ടിതിലേററവും * വധിയോമുനിയോ പാപിയാം ഹോമാരാധയായി കലനാശിനി! കൈക്കൊണ്ടോപുത്രതായൊരു കാന്തനേ? * മിന്നയുണ്ടതുലോകാണാഞ്ഞവനെയിവിടത്തിലായ് കലാപ്പുത്തിയാക്കെന്തു ഹൃദയം മൃതമെന്തീസുതേ? * നീയെല്ലാം ദിഗ്ദാമാരദഃഖക്കുലിൽ മുങ്ങിത്താൻ ഇട്ടിച്ഛനാം പുഷ്പനേമുനിയേവിട്ടുകാക്കയാൽ * പിതൃപാത്രം കേട്ടുവളം മിരിച്ചവനോടോതിനാൻ പതിതന്റെ സമീപത്തിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടു സാദരം * 'നിൻ ജാമാതാവീ വൻതാത! ച്യവനൻ മുനിതാൻ ദ്രുതം അശ്വിനീദേവരാജവംശമാസുന്ദരനായിവൻ * അവരീയാശ്രമത്തിങ്കലൊരുനാൾ പണെറ്റുപോയതോന്നീട്ടീവിധത്തിലാക്കിയീമുനിയേതുപ! * ഇത്രപുകേണ്ടനീയോ ക്ഷോഭാൽ പാപം ചെയ്തിട്ടു നവരം അല്ലനിൻ പുത്രിയായുള്ളതാണെന്നറികമനവ! * ഇതോർവ്വൻ ച്യവനനേതമിച്ഛിക്കതാതനീ! ലോകിക്കാരണം ചൊല്ലുമെല്ലാം വിസ്താരമായിവൻ * എന്നുപുത്രീഗിരംകേട്ടുവേഗം ശത്രുതിമനവൻ മുനിയേറ്റുപായ് നമിച്ചിട്ടു ലോകിച്ചുൻവിനയത്തോടും.

രാജാവു പറഞ്ഞു.

നേത്രമുണ്ടായിവൃദ്ധതപോയ് നിനക്കുമുനീശപര! അതിന്നുഹേതുവെന്തെന്നായ് ചൊല്ലുന്നോംഗിയായ് ഭവാനു? * അഴകേറുന്നോരീ രൂപംകണ്ടെന്നിക്കണ്ടുസംശയം വിസ്തരിച്ചുചൊല്ലാലുംകേട്ടുതാൻസുഖമാണിടാം.

ച്യവനൻ പറഞ്ഞു.

സ്വച്ഛൈശ്വര്യശ്ചിനീദേവൻവന്നിരുന്നിവിടത്തിലായ് ഉപകാരമുൾക്കൊള്ളുകയാൽ ഇപ്രസാദമ! * അവർക്കിത്ഥപകരം വരവുതാൻകൊടുത്തുതേ സോമപായികളാക്കിടാതുപയാഗത്തിലെന്നതായ് * ഇതുവണ്ണമഴകുംകണ്ണാലഭിച്ചു മമനവ! സംശയം വിട്ടുനിൻ പ്രിയസനത്തിലിരിക്കുക * സഭായുൻമുനിയീവണ്ണുപനോടുകൂടെ

യ്ക്കുമാൽ ഓരോനരു കഥയും ചൊല്ലി സുഖമായി വസിച്ചുവൻ * പിന്നീടാതു പനോടായി ചുവന്നൻ മന്ദമാതിനാൻ 'യാഗം ചെയ്തിച്ചിടാനിന്നെ വട്ടംകൂട്ടുക ഭൂപരേ! * സോമപായികളാക്കുമെന്നു വരോടു പറഞ്ഞു ഞാൻ വല്ലതാനിന്റെ യാഗത്തിലതു സാധിക്കണമെന്നു പറ! * തുടവാഞ്ചത്താൽ, കോപിക്കുമിന്ദുനന്താൻ തടുത്തിടും ചെയ്യിക്കുന്നിൻ സോമയാഗമതികൽ സോമപാനവും' * മൂന്നിതൻ വചനം കേട്ടു മദാശ്ശാതി മന്നവൻ അതിന്നു തിസന്തോഷത്തോടുകൊണ്ടു ഓടിനാൻ പറ! * മാതിച്ചിട്ടാ ചുവന്നനേ മദാശ്ശാതിയോടാതു പറ മൂന്നിവാങ്ങിയതു ചൊല്ലി നഗരത്തിന്നു പോയിതേ * യാഗത്തിനായ് നൽകിനത്തിൽ സർപ്പകാമ സമൃദ്ധിമാൻ ഉണ്ടാക്കിച്ചാൻ ഞമമാം യാഗശാഖയെന്നു പറ * ശ്രേഷ്ഠ ഓരവസിപ്പാടി മൂന്നിമാരെ വരുത്തിനാൻ ഭാഗ്യവൻ ചുവന്നൻ യാഗം ചെയ്യിച്ചാനെന്നു നേരേ * ആവൻ യാഗത്തിലിന്ദുൻ തൊട്ടുള്ള ദേവകളൊക്കയും വന്നാർ, സപ്ത ചൈവ്യരും വന്നു സോമപാനത്തിനായതിൽ ഇന്ദുൻ സപ്ത ചൈവ്യരേക്കു പോയിച്ചാൻ സംശയിക്കയാൽ ദേവന്മാരോടെന്നിനാണീ യാഗത്തിലിറുവെന്നതും? * സോമാഹരല്ലീ വൈദ്യന്മാർക്കു അറിഞ്ഞു തിരുവരെയെവൻ? ചൊല്ലിയില്ലൊന്നു മാവാ നോരായാഗത്തിലുടൻ മൂന്നി * എടുത്താനശപിനീ ദേവന്മാർക്കായ് സോമനേരോരു! തടുത്തിന്ദുൻ സോമപാത്രമിവർക്കു കരുതെന്നുടൻ * മൂന്നി ചൊന്നാനിന്ദുനോടു 'ഈ മമ്മട്ടീ സൂര്യനന്ദൻ അനഹരായിനാ സത്യർ സത്യം ചെയ്തുകൾ ചിലതേ? * അല്ലവേ ശ്യാസുതർ സൂര്യൻ ധർമ്മപതിക്കു നന്ദൻ എന്തു ദോഷത്തിനാൽ സോമാനഹരീ വൈദ്യസന്തമർ? * തീർച്ചയാക്കുണ്ടാലീ യാഗത്തിൽ ദേവകളൊക്കയും പാനഞ്ചെയ്തിക്കുമിവരെ സ്സോമ സോമപരാക്കി ഞാൻ * എന്നാൽ പ്രേരിതനായിട്ടീ യാഗം ശത്യാതി മന്നവൻ ഇതിനായിട്ടു ചെയ്യാന സത്യമെൻ വചനം വിഭാ! കണ്ണായയെഴുന്നവന്നു ഹരിയെ നിക്കീ വൈദ്യരായവർ ഞാനും പ്രസ്തുതകാരെ ഞെ ചുയന്നും ശക്തി! നിശ്ചയം.'

ഇന്ദുൻ പറഞ്ഞു.

വൈദ്യന്മാരാക്കി തിരുവരേ സ്സോമന്മാർ, നിന്ദുരാണിവർ സോമാനഹരിയെക്കായി സ്സോമമേകീടാലോ വോൻ.

ചുവന്നൻ പറഞ്ഞു.

അമ്മലാജാരവ്യത്രല്ല! പൂമാകോപിച്ചിടായ്ക്കാനീ എന്തുകൊണ്ടിന്നു സോമാഹരല്ലീ യാഗ്രതയുജ്ജിവർ?

ഇരുമട്ടു വാദിച്ചതിലാരുമൊന്നും പറഞ്ഞതില്ലാമൂന്നിയോടു ഭൂപ! !!

തപോബലത്താൽ ചുവന്നൻമുനീന്ദ്രൻ ! കൊടുത്തവർക്കുൻപൊടുസോ
മപാത്രം

ശ്രീഭവീഭാഗവതം ഏകാംസ്തസ്യം
നാസത്യസേമദേനം
ആരാമശ്യായം.

ഏഴാമശ്യായം.

വ്യംസൻപറഞ്ഞു.

പാത്രംകൊടുക്കുവേശകൃണേരുകോപിച്ചുചൊല്ലിനാൻ ചുവ
ന്നൻമുനിയോടായിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടുപശക്കുതിച്ചു * 'ജാതിമാത്രബ്രാഹ്മ
ണൻസീമീയമന്ത്യാഭവചയ്യാലാ ദ്രോഹിയാനിന്നെത്താൻകൊല്ലുവി
ശപരൂപനെചെന്നുപോൽ.

ചുവന്നൻപറഞ്ഞു.

തെരുവുനാതനുഭവന്മാർക്കൊപ്പമായെന്നയാക്കിയോർ മഹാ
ന്മാരാമിവരെന്നീയാക്ഷേപിക്കായ്ക്കുവാസവ! * നിന്നേവിട്ടുള്ളവിണ്ണോ
ക്കീസോമഗ്രഹണമെങ്ങനേ? വീരർവിണ്ണോരിവരെയുംനിയമുണ്ണുനി
നയ്ക്കുക.

ഇന്ദ്രൻപറഞ്ഞു.

സോമാഹരല്ലവെച്ചന്മാർയാഗത്തിലതുനിശ്ചയം മന്ദനാനീ
കൊടുത്താൽനിൻതലഖണ്ഡിക്കുമിന്നുതാൻ.

വ്യംസൻപറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രനോതിയൊരാവാക്യമാദിക്കാതെഭാഗ്ഗവൻ ഏടുപ്പിച്ചാൻ
പാത്രമേറമിന്ദ്രനേനിന്ദചെയ്തുപോൽ * പാനഞ്ചെണ്ണാൻസോമപാ
ത്രമധർക്കുയിലെടുക്കുവേ കണ്ടിട്ടിന്ദ്രൻചൊല്ലിനാനീവാക്കിനേജനമേ
ജയ! * 'തൻകാൽമായ്സോമപാനംചെയ്യിക്കിലിവരേഭവാൻ വജ്രാ
നിനിലനയ്ക്കുതാൻവിശപരൂപനിലെന്നുപോൽ' * ഇന്ദ്രനാലേവമോ
തപ്പെട്ടതിഗദ്യുത്തൊടാമുനി കോപിച്ചവിധിപോൽസോമപാനംചെ
യ്യിച്ചുദ്രഗ്രഭ * ഇന്ദ്രൻവജ്രായുധംകോപിച്ചയച്ചാൻമുനിയിങ്കലായ്
സൂര്യകോടിപ്രഭം, സമുവിണ്ണരുന്നോക്കിനില്ലവേ * തേജസ്സേറുന്നോ
രിന്ദ്രൻറവജ്രത്തിൻവരവാമുനി കണ്ടിട്ടുതൻതപമുഖംസ്തംഭിപ്പിച്ച
തിനേക്കുണ്ഠ * കൃത്യായക്കൊണ്ടിന്ദ്രനാശംചെയ്യാനായുമൊരുങ്ങിനാൻ
യോമംചെയ്യാൻതീയിൽമന്ത്രംകൊണ്ടു, വെത്തുമവിസ്സിനേ * കൃത്യ
യുണ്ടായതിലവൻതൻതപസ്സിൻബലത്തിനാൽ പ്രബലൻപുരുഷൻ

ശ്രീരത്നമാകായൻമഹാസുരൻ * ഭയമേകമഹാഭയംഭയം “മദ”നെ
 ന്നാനവനപേർ പദ്യതംപോൽഭയമുജ്ജ്വലനതീഷ്ണമേന്ദ്രഭയംന
 കൻ * ആറുയോജനനീളത്തിൽനാലുഭയം ഭയമുജ്ജ്വലൻ പന്തുയോ
 ജനയിൽമറുഭയംഭയമുജ്ജ്വലൻ * മലപോൽപ്രമോദേനനീ
 ണ്ണതാകൈകളാണവൻ നല്ലുനക്കമത്വനാലു മോനാചൊടൊത്ത
 വൻ * ഗരിശാഗന്ധോൽകരനാഭമേകംകുറുത്തു വ്യാപ്രണി
 ന്നൊത്തനഖവുമിതിനകനാകേശവും * മലപോലുല്ലാപമുജ്ജ്വലൻ
 ഭയമുജ്ജ്വലൻ ഭയമേകംകാട്ടുരീപോലുള്ള നേത്രമുജ്ജ്വലൻ *
 ബാവൻറതാടിയെല്ലൊന്നു വിചാസനാട്ടു പിണ്ണലും വൻശരീരത്തെ
 ടീവണ്ണമുണ്ടായിമനെന്നവൻ * ശക്തനാമവനേക്കണ്ടുമാമനാമ
 ല്ലാമേനതേ ഇന്ദ്രനാമസന്ദ്രസ്തനാമൊരുജീലപോലൊന്നാ *
 ഞ ഭൂപാനിലാകമ്പോരമൻവായിൽഗ്രഹിക്കാൻ കണ്ണുനി
 ച്ചീമുപുകുവിഴ്ത്താൻപോലെനിന്നതേ * കോപത്തോടൊന്നി
 ന്നൻ നേരേക്കിക്കുവാൻ വാനോരല്ലാണിന്നകുട്ടമനമൊല്ല
 കേന്തേയതേ * മുനിയിൽഭൂമേല്ലാൻഭാവിച്ചുപ്ലാപുനേൻ
 കൈകൾസ്തംഭിച്ചുചച്ചീടാൻശക്തനല്ലാതെതീർത്തപായ് * പശു
 സ്തന പൻകണ്ടാകാലനൊത്തൊരുഭയമേ സമയോവിതമുജ്ജ്വ
 യഗ്രഭവേയുള്ളിലത്തേ * ബുദ്ധിമാൻപ്രാമുദനവന്നാൻ ചിന്തി
 കകാരണം അക്കാലമിന്ദ്രനത്വനാമ ഇവെന്തെന്നാക്കൊരാൾ * ചെ
 യ്തേണ്ടതോതിന്ദ്രനോടൊന്നാൻഭയമുജ്ജ്വലൻ യാഗകണ്ഡ
 ത്തല്ലുണ്ടായമനാമീമഹാസുരൻ * ഭയമേകംകാട്ടു മഹാമന്ത്രകൊണ്ടു
 ട്സോല്യനറവും ചുവന്നതൻവൻതാ സ്തൻബലമാണീശാബ
 ലൻ * അനിവാര്യവൻവാനോക്കീമെനിക്കുണ്ടിനക്കുഭേ പാപിക്ക
 ശരണംശ്രേഷ്ഠനാകമീമുനിയേപോൻ * തടുത്തിടവൻതന്നതാൻ
 നിമിച്ചാരുതൃയേ ദേവീഭയൻറകോപത്തേത്തടുക്കാൻവൻ
 ശക്തനാ?

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഇരുവാരിതുചൊല്ലപ്പെട്ടിന്ദ്രൻമുനിയെയാണ്ടേൻ നമിച്ചിട്ടവ
 നോടോതീതഃസ്തുനായിഭയത്തൊടു * ക്ഷമിക്കുമുനിശാർദ്ദലംശമിപ്പിക്ക
 കൃത്യയേ പ്രസന്നനാകനവഞ്ജന! കേരക്കാണിനഭെവാക്കുമാൻ *
 ഇന്നതൊട്ടി ചർസോമത്തിന്നാലായിമുനീശപര! സത്യമീവാക്കുനീയെ
 നിൽപ്രസാദിക്കുകോശ്വ! * നിന്നീന്ദ്രമംസഫലമായ് തീരട്ടുമുനി
 പുഗവ! വ്യത്യാസമേയല്ലിടത്തൊൻനിയെന്നാമറിയുന്നൊൻ *

സ്വപദ്യൈശ്വര്യമനുനീമുഖംസോമചാനത്തിനഹരായ് തീരശ്ശാതി
 ഭൂപന്തർലിക്കുകീർത്തിയുളളോം * നിൻവീര്യവെളിവാക്കുന്ന
 ളിക്കാമുനി.സത്താ! നിൻപരീക്ഷയ്ക്കുതാൻചെയ്താനന്തിയു
 രിക്കുക * പ്രസാദിച്ചിദ്രിപ്പോരുമദനസ്സോമരിക്കുനീ മേലാമഗല
 മീവാറോക്കല്ലാന്നീയളിപ്പുക * എന്നോതപ്പെട്ടിറുനാലപ്പാമാ
 ത്തജ്ഞനാമനി വിരോധമുഖമുണ്ടായൊരക്കോപത്തെക്കുറന്നാർ
 ഉത്സാഹിതാകുമദനേയാശപസിപ്പിച്ചനയരും അവനേച്ചുത്ത്,നായാ
 ട്,പാനം,സ്രീമലമാക്കിനാന * ഭാഗിച്ചുവ്വേമുളളിറുനാശാസ
 നെയ്യുമേകിനാൻ എല്ലാവാനൊക്കെടുംചെന്നായാഗവ്യപൃത്തിയാ
 കിനാൻ * അതിങ്കൽശുദ്ധമാംസോമംമഹാത്മാവിനാടുനാട്ടായ് അ
 ശ്വപിനീസുതരോപാനംചെയ്തിച്ചാൻചുവന്നുമുനി * സൂര്യനന്തർസ്വ
 പദ്യൈശ്വര്യമനുനീശ്വരൻ തപോബലത്താലീ പണ്ണോസോമചാനാ
 ഹരക്കിനാൻ * ചുവന്നാശ്വമവനല്ലസ്സരസ്സോവഴിചോലവേ ഭൂവി
 കലധികകീർത്തികേട്ടതായ് തീർന്നുവ! * ആയാഗംകൊണ്ടുശ്ശാ
 തിറുപന്തർലിക്കുകീർത്തിയുളളോം * യാഗംകഴിഞ്ഞമാത്സന്യാരോട്നഗരമാ
 ണ്ഡവൻ * രാജ്യംരക്ഷിച്ചയച്ചിപ്പൻമനുപുത്രൻപ്രതാപവൻ അവ
 നുപത്രം“നാനന്ത”നവനാ“ഭേതൻ”സുതൻ * കശസ്ഥലീപരിയ
 വൻനിമിച്ഛാഴിക്കുമല്ലായ് അതിൽവാണഭരിച്ചാനന്താഭിഭേശമ
 രിനമൻ * അവനുണ്ടായ് നരപുത്രൻശ്രേയ്ക്കർജ്യയ്ക്കൻ“കുരുമി”
 യാം സുന്ദരീലക്ഷണംവേണോറുപുത്രീ“ഭേവതി”യെന്നവൾ * വി
 വാഹകാലമപ്പുത്രിക്കാകവേഭേവതൻറുപൻ ചിന്തിച്ചാൻനൽകലത്തി
 കലുണ്ടായറുപപുത്രൻ * ഭേവതംപുത്രത്തിങ്കൽപോയിട്ടുലരണീ
 പതി ആനന്തമാംരാജ്യമെല്ലാംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവാണതേ * എൻ
 പുത്രിയേതാക്കുവേണന്നറകാനെന്നോത്തുമനവൻ സർവ്വജ്ഞൻവി
 ധിയേക്കണ്ടുവാദിക്കാമെന്നറയ്ക്കയാൽ * അപ്പുത്രിയാംഭേവതിയോ
 ടൊത്തുലോകപിതാമഹൻ ബ്രഹ്മാവിനാട്ടുവാദിക്കാൻസത്യലോക
 അരിലത്തിനാൻ * അതിങ്കൽമറകൾ,വിണ്ണാർ,ജന്മങ്ങൾ,പദ്യ
 തങ്ങളും സമദ്രങ്ങൾ,നദികളുംവാഴുന്നദിവ്യരൂപമായ് * ലോകികൾ,
 സിദ്ധർ,ഗന്ധർവ്വർ,ചാരണർ,വന്നഗങ്ങളും എല്ലാപണ്ടുള്ളവർവാ
 ത്തിനിൽക്കുന്നതൊഴുകയ്ക്കാം.

ശ്രീഭദ്രപീഠഗവതം ഏഴരസ്തസം
 സ്വപദ്യൈശ്വര്യമനുനീ
 ഏഴരല്ലായം.

എട്ടാം പ്രോട്ടം .

നന്ദമേയൻ പറഞ്ഞു.

എന്തെന്നു് തന്നെ ചില ശങ്കയുണ്ടു് നീശ്വര! സത്യലോകത്തി
 ചെറുപ്പനാലോ മഹാപുത്രിയൊടു പറ്റു പൻ? * ബ്രാഹ്മണർ കഥയെ
 പ്രദേശം പണ്ടു് നന്നേകുട്ടിയുണ്ടു് കര ബ്രാഹ്മണനാലിവിടെ ബ്രാഹ്മ
 ലോകത്തിൽ പാകുടുന്നതായ് * തന്നേവേതിയോടെ മെട്ടെത്തി
 നാൻ പ്രിയതിന്നു പൻ? ഒപ്പുപമാം സത്യലോകത്തിൽ ചെന്നാണു സം
 ശയം * മരിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗമാണീട്ടെന്നാണാശാസ്യം മരിച്ച
 ദേഹത്തെ ചെറുപ്പനാലോകം ഗമിച്ചതു? * എന്തുകൊണ്ടിതു
 താൻ നീയിന്നിപ്പോഴെന്തൊക്കണം നുപൻ ബ്രാഹ്മാവിനേക്കാലൊന്നവി
 ടെപ്പോയതെങ്ങനേ?

വൃന്ദൻ പറഞ്ഞു.

മേൽവിൻ ശിവരതികളാണു ലോകങ്ങളൊക്കെയും ഇന്ദ്രലോകം
 വരുന്ന ലോകമെന്നു പറയുന്നതായ് * കൈലാസമെന്നതു സത്യലോ
 കവെന്നു ചൊല്ലുക! അതിൽ തന്നെ വിഷ്ണു പദമെന്നു ചൊല്ലുക
 യും * മരിച്ചു മരണത്താൽ നന്നാകുന്നതിന്നു ചിലപ്പോൾ ഇന്ദ്രലോ
 കത്തുപോയ് വന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു * അതിൽ പാർത്തതെല്ല
 ണ്ണമതു പോൽ തന്നെ മന്നവ! കകൽ സ്ഥൻ തൊട്ടു മറ്റുള്ള പ്രദേശം
 യെ നിലയോ * സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ശക്തരായെടുത്തു മുന്നമിട്ടു തിന്നാത്ത
 പോൽ സ്വർഗ്ഗജയിച്ചതിൽ വെറുപാർത്തില്ലേ? യാപതേ * സത്യ
 ലോകത്തു പോയ് പണ്ടു കാൽമാനാമൊരാളിപ്പൻ അവിടെ കണ്ടാറു
 പാലനമൊന്നു നഗരം * തട്ടെല്ലാ പാകാററിയിട്ടു വരവെല്ലാ
 ഴിഞ്ഞു പോയ് നഗരമെല്ലാ നദിയോക്കിന്നു നല്ലമാറു പൻ * കാ
 മാർത്തനായ് ചിരിച്ചു നല്ല വിപുലാർ മൃഗാക്ഷിയും അവരേക്കുണ്ടു
 ബ്രഹ്മാവിനെ പിച്ചാൻ ഭൂമിയാണു പൻ * വൈകുണ്ഠത്തിൽ ചെട്ടുപീ
 ഡമുണ്ടു വൈകുണ്ഠാക്ഷിയും മരിയെ വാഴ്ത്തുന്നതിന്നു ചെട്ടാർ പലവട്ട
 വും * ഒരിക്കലും നീയതികൾ സംശയിക്കേണ്ട മന്നവ! എല്ലാ ലോക
 ത്തിലും പോകാൻ നന്നാക്കുന്നതിന്നു പൻ * നിശ്ചയം പൂണ്ണവാന്മാർക്കു താ
 പസന്മാർക്കു മേൽ പൂണ്ണാധിപതിയെന്നു നന്നാക്കുന്നതിന്നു നന്നാ
 ണം * യാഗത്തെ യുട്ടു തന്നെല്ലാ വന്നാക്കു പോയ് കാറു പൻ!

നന്ദമേയൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവിനോടു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു സത്യലോക

ത്തിലെത്തിട്ടുവെക്കുന്നതാണെന്നുമാരുന്നേ! * ബ്രഹ്മാവേശാതിയവർക്കു
 ഹൃദയാഭംഗമുണ്ടാകുമെന്നു? വിശ്വാസമാർഗ്ഗത്തെല്ലാമിങ്ങനെയാണെന്നുവെ
 യ്ക്കുന്നു.

വൃന്ദേൻ പറഞ്ഞു.

കേട്ടുകൊള്ളുകരാജാവേ! രേവതൻ നരപാലകൻ ചുട്ടിതൻവര
 നേക്കേൾപ്പാൻബ്രഹ്മജാഗ്രതമിരിക്കവേ * പാടുന്നസ്തോത്രമിതുകേട്ടു
 പൂനാകാതെയാഗ്രഹൻ ക്ഷണനേരംപുതിയോടുകൂടിചൊരിച്ചുനിന്നു
 പോയ് * പാട്ടുതീർന്നുവിൽചെന്നുനമിച്ചിട്ടാവിരിഞ്ചെന്ന സുതരേ
 ക്ഷാപ്തിയവനോടറിമിച്ചാൻമനോഹരം.

രേഖാപു പറഞ്ഞു.

ഇക്കന്യായൻറകളാണൊക്കെയും പരന്നവിഭോ! ആർക്കെങ്ക
 ളമെന്നായിചൊരിപ്പാനിങ്ങു ചെന്നതാൻ * യോഗ്യരാജാജനംതരേ
 വളരെക്കണ്ടതാൻവിധേ! ബോധിച്ചില്ലാരെയുംചെയ്ത, ചലിക്കുന്നെൻ
 മനസ്സിൽ * അതുകൊണ്ടിങ്ങു ചെന്നെൻതാൻചൊരിപ്പാനായിനി
 ന്നൊടായ് അതാജ്ഞാപിക്കുവെച്ചു! യോഗ്യൻരാജസുതൻവരൻ *
 കലീനൻബലവാനെല്ലാലക്ഷണങ്ങളുമൊത്ത പൻ ഭാനശീലൻധർമ്മ
 നിഷ്ഠനാരിവരക്കൊത്തവല്ലഭൻ?

വൃന്ദേൻ പറഞ്ഞു.

രാജാവാരേവതൻതന്നാവാക്കുകേട്ടിട്ടുപത്തുജൻ അവനോടോ
 തിനാൻകണ്ടകാലത്തിന്നുള്ളൊരന്തരം.

ബ്രഹ്മവു പറഞ്ഞു.

വരയായ്നീയുള്ളിലോത്തരാജപുത്രരശേഷവും ബന്ധു ചക്ര
 ത്തൊടുകൂടിക്കാലംകൊണ്ടുനശിച്ചുപോയ് * ഇപ്പോൾനടക്കുന്നിര
 പത്തേഴാംദാപരമായുഗം ആവംശമെല്ലാംപോയ് ദൈത്യരാക്രമി
 ചുപ്പാക്കത്തയും * സോമവംശത്തിലുണ്ടായാൻയഥാതികലസംഭവൻ
 പ്രസിദ്ധ“നഗ്രസേന”ഖ്യാൻമധുരധിപനായവൻ * ഹൃദനിപ്പോൾ
 ഭരണനാരാജ്യമെല്ലാംനരോത്തമ! ഉഗ്രസേനസുതൻകംസൻസുര
 ദോഷിമഹാബലൻ * ദൈത്യാംശ, ൭ പൂർണ്ണക്കാരാഗ്രഹത്തിലവനാക്കി
 നാൻ താനേരാജ്യംചാണുത്തൻമററുഭൂപർത്വനയ്ക്കുനായ് * ദുഷ്ടരാം
 ഹൃദയംസൈന്യങ്ങളുംവലിക്കുകാരനും ഭൂമി, ഭാരാതകളെന്തായി
 ചുറ്റുംവെക്കുവിരിഞ്ചെന്നേ * അംശാവതാരംചൊല്ലപ്പെട്ടതിനാൽസു
 രവർക്കുരാജ് വാസുദേവൻസംഭവിച്ചുകൃഷ്ണൻകമലലോചനൻ * ദേവ
 കീദേവിയിലവൻനിത്യൻനാരായണൻമതി * ധർമ്മപുത്രൻനരനഖൻ
 ലോകമായിത്തുടച്ചവൻ * ഗംഗാതീരത്തിലിപ്പുണ്യാകാശബരികാശ്ര

മേ ജാതൻയദകലേവാസുഭേവനെന്നപ്രസിദ്ധനായ് * ആകൃഷ്ടൻ പാപിയായുള്ള കംസനാമുഷ്ടപുത്രനേ നിഗ്രഹിച്ചിട്ടാജ്യത്തേയുഗ്ര സേനനനുകിനാൻ * കംസൻറശപശൂൻപാപിജരാസന്ധൻ മമാബലൻ കോപത്തോട്മധുരയിൽചെന്നപോർചെയ്തുമേട്ര മായ് * മമാബലൻജരാസന്ധൻതോല്പിക്കപ്പെട്ടകൃഷ്ണനാൽ സൈന്യത്തോട്യവനനേപ്പിക്കുന്നവിട്ടാൻരണത്തിനായ് * സസേനൻയവനൻശൂൻവരണത്തെക്കേൾക്കയാൽ കൃഷ്ണൻമധുരയേവിട്ടഭാരകാപുരിയെത്തിനാൻ * ജീണ്ണയാമതിനേക്കൂടെചെന്നശ്ശിപ്പികളാലവൻ പണിയിച്ചാൻകോട്ടയോട്മങ്ങാടികൾവിളങ്ങിയും * ജീണ്ണാലാരമതിൽചെയ്തുകൃഷ്ണൻതൻചരവത്തിയശം ഉഗ്രസേനനെരാജാവായ് വാഴിച്ചാനാപ്രതാപവാൻ * യദക്കളേയുപാപ്പിച്ചാൻകൃഷ്ണൻപാരകയിങ്കലായ് ബന്ധുക്കളോടൊത്തീങ്കൽവാഴുന്നിനായദൃത്തമൻ * കൃഷ്ണാഗ്രജൻകീർത്തികേട്ടോൻബലഭദ്രൻയായുധൻ ശേഷാംശംവീണവനീനിൻസുതയ്ക്കുത്തമൻവരൻ * നിൻറസുന്ദരിയായുള്ളീരേവയിപുത്രിയേഭവാൻ വിവാഹവിധിയോട്നബലഭദ്രനനുകണം * നരകണം നരകീട്ടനിബദരികാശ്രമത്തിനായ് ഗമിക്കുക * തപചെസ്താൻസുരാമംശുലംകാമദമാക്കുമേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിവാണ്ണരേവതൻപത്തയോനിയാൽ കന്യയോടൊത്തുവേഗത്തിൽചെന്നാൻപാരകയിങ്കലായ് * കൊടുത്താൻ ബലഭദ്രനായ് ലക്ഷണംചേർന്നുപുത്രിയേ പിന്നെസ്തംഗാതടത്തിൽ പോയുഗ്രമായിത്തപിച്ചവൻ * കാലാന്തരത്തിൽതൻഭേരംവിട്ടസ്വപ്ലോകമാണ്ടതേ.

അഭാവു പറഞ്ഞു.

ഭഗവാനേ!ഭവാൻചൊന്നകഥയത്രയതുതം പുത്രിക്കായ് സതലോകത്തിൽക്ഷണംതാൻനിന്നമന്നവൻ * ആനേരംകൊണ്ടുറക്കൊടുത്തുഗമങ്ങളകഴിഞ്ഞുവോ വൃദ്ധതപകന്യയാണ്ടില്ലെന്നുപാലനമേററമു? * പുണ്ണായസ്സുമവക്നിത്രകാലമുണ്ടായതെങ്ങനെ?.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ജരയുഭയവുംമൃത്യുവിശപ്പാദാഹമായതും ക്ഷീണവുംബ്രഹ്മലോകത്തിലുണ്ടാകില്ലൊരുനേരവും * ശത്രുതിമുതനായപ്പോൾപുത്രരേവെന്നരാക്ഷസർ കശസ്ഥലിയെവിട്ടങ്ങമിങ്ങുംചുറ്റിനടന്നവർ * മനുവിൻതുമ്മലിൽനിന്നിട്ടുണ്ടായീവീര്യവാൻസുതൻ “ഇക്ഷ്വാക”വെന്നവിഷ്ണുതൻസൂര്യചംശവിവർണ്ണൻ * നാരദൻതുമ്മലിൽനിന്നുപാപി

ചുത്തമദിക്കയേ തപഃപയസ്സാൻവംശവൃദ്ധിക്കായിട്ടാഞ്ചികയേസ്സദാ*
 അയോദ്ധ്യയിൽവാണാനാഗ്രപനിക്കുപാകവായവൻ പ്രസിദ്ധരാജ
 വനങ്ങളായ് പുത്രന്മാർആരൂപേർവ്വപ! * “വികക്ഷി” യാംവീര്യവാനാ
 ണവരിൽവച്ചുമുത്തവൻ. വൃപൻശക്തിതൊട്ടുള്ളശക്തൻപതുപുത്ര
 രേ * പൂർവ്വോത്തരപ്രദേശംപാലിക്കാനാജ്ഞനരുകിനാൻ പടി
 ണ്താമരതിരുണ്ണതൈക്കുടിക്കിലുമാമഹാൻ * നാല്പത്തെട്ടുസുതന്മാ
 രേരക്ഷിപ്പാനാക്കിവച്ചതേ അബ്ദ്രൂപനരികിൽവാണുഃസവക്കായ്
 മററുരണ്ടുപേർ.

ശ്രീഭദ്രാഭഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം

രേവതീചരിതം

ഏട്ടാമദ്ധ്യായം

ഭവതാമല്പ്രായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ഒരിക്കലപ്പുകാശ്രാലത്തിൽവികക്ഷിയൊടോതിനാൻ ഇക്ഷ്വാ
 കുരുധനല്ലാത്തോൻ: ‘മാംസംകൊണ്ടുപത്രക്കുണം * ശ്രാലത്തിന്നാസ്തു
 നത്തിൽപോയ് ശുദ്ധമായിട്ടുസാരം’ കുൽപിച്ചതാവമെന്നോതിപ്പു
 കികാടായുധത്തൊഴും * ചെന്നുകൊന്നാനമ്പുകളാൽ മുതൽമാൻപന്നി
 യേയുഴമ വിശപ്പുകൊണ്ടുനവൻക്ഷീനീച്ചേററത്തളന്മാരായ് * ശ്രാ
 ലംമറന്നഭക്ഷിച്ചാൻശശുത്തരോട്ടി വെച്ചുതാൻ ശേഷമുള്ളത്തമം
 മാംസംപിതാവിന്നാക്കേട്ടുത്തവൻ * ശ്രാലത്തിനൊക്കേയ്ക്കൊണ്ടുവന്നമാം
 സത്തേക്കുണ്ടാമുനി അനന്താമന്നറിഞ്ഞിട്ടുപസിയുൻകോപമാൻതേ
 ഭുജിച്ചുശേഷംശ്രാലത്തിന്നെടുക്കുന്നതനീതിതാൻ വൃപനോടറിയിച്ചാ
 നാമാംസമോഷഃമനീശപരൻ * പുത്രൻപെയ്തുശരിത്താനാഗുരുവോ
 രീട്ടമന്നവൻ അതിൽകോപിച്ചരാജ്യത്തിൽനിന്നയച്ചാൻവികക്ഷി
 യേ * “ശശാഭ”നെനക്കമാരനുണ്ടായ് നാമപ്രസിദ്ധമായ് പിതൃ
 കോപംഗണിക്കാതസ്തശാഭൻപുകിനാൻവനം * ഫലമുലങ്ങളാൽകാ
 ലംകഴിച്ചാൻയമ്നീഷ്വനായ് ആമമാത്മാവുരാജ്യത്തിൽവന്നാന
 ുൽമരിക്കാവ * ശശാഭൻഭൂമിരക്ഷിച്ചുനടയാലോപതിയായ് സ്വ
 യം സരയുക്കരയിൽചെല്ലാൻബഹുരാഗങ്ങളുപൂർണ്ണമായ് * ശശാഭ
 ന്ന “കകൽസ്ഥാ”ഖ്യൻപുത്രനാഭായികീർത്തിമാൻ അവന്റെനാമഭേ
 ടാതാ “നിരൂപാഹൻ”പുറംജയൻ.”

ഒന്നാമജയൻ പറഞ്ഞു.

ആരാജപുത്രനെ വൃഷ്ണനോടഭേദഭവീച്ചതേ? എന്തുകൊണ്ട് അതിനാലുണ്ടായോതണംകൊണ്ടെന്നു!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ശശാദൻമുതനായപ്പോൾ കകൽസ്ഥൻഭൂമിവാലനായ് പൂർവ്വന്മാരാജരാജ്യത്തെ പാലിച്ചാൻ നീതിയായ് ബലാൽ * ഇതുകാലത്തു സുരന്മാരാൽ തോൽപിക്കപ്പെട്ടു ദേവകും ഹരിയോച്ചെന്നു ശരണംപ്രാപിച്ചാൻ ഭൂപടത്തമ്മ! * നിത്യനാമാരമാകാനുനമരമാക്കോടോതിനാൻ.

വിഷ്ണു പറഞ്ഞു

കകൽസ്ഥനോടപേക്ഷിക്കാൻ രക്ഷിതാവായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കെട്ടുരേപ്പോരിൽ വധിക്കുസുരവർച്ചുരേ! * വില്ലുകൊണ്ടു സഹായിക്കാൻ വരയേമ്മിയു നാമവൻ ചരാശകതിപ്രസാദത്താലവൻ സാമന്ദ്യമുണ്ടുതം * വിഷ്ണുവിൻവാക്കിനാലിന്ദ്രന്റെതട്ടുദേവകളൊക്കെയും അയോധ്യയിൽ ശശാദൻ തൻ പുത്രൻ ചാരത്തു ചെന്നതേ * വന്നൊരസ്സരരെക്കണ്ടു വൻപൂജിച്ചു ഭംഗിയായ് താൽപതുത്തൊട്ടു ചോലിച്ചാൻ വരുവാൻ ജളകാരണം.

ഭോവു പറഞ്ഞു

ഇന്നെൻ ജനാസഹചര്യമായ് ന്യായ് ഞാൻ വിശുദ്ധനായ് എൻ ഗൃഹത്തിൽ വന്നു നല്ലിടം നൽകുന്നമൂലമായ് * സത്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു കർമ്മസാധ്യമല്ലാത്തവൻ ചെയ്തും കഷ്ടമുസോജ്യമാക്കാം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുമരമേ! ഭൂധരം.

ഭേവന്ദർ പറഞ്ഞു

സഹായം ചെയ്ത നീയിന്ദ്രസഖാവാത് തീൻ ഭൂപതേ! ഭേവന്മാർക്കു ഭജനം ചെയ്തെപ്പോരിൽ വെല്ലുക * നിനക്കു ഭവീകൃതയാലൊങ്ങി വല്ലൊന്നു സാധ്യമായ് ഹരിപ്രേരിതായ് ഞങ്ങൾ നിൻ സമീപത്തിൽ വന്നതേ.

ഭാമവു പറഞ്ഞു

വിഷ്ണോർക്കു ഞാൻ രക്ഷിതാവായ് ഭവീച്ചീടാനിഹിയരേ! എനിക്ക് കിന്ദ്രൻ വാഹനമായ് തീരുമെങ്കിൽ സുരായിവൻ * പോർ ചെയ്യാം ഭേവകൾക്കായിട്ടു സുരന്മാരെ ഓടിപ്പോയിക്കൊണ്ട് ഇന്ദ്രനിൽ കയറിപ്പോകാം ഞാനിപ്പോൾ വതുസത്യം * ഭേവന്മാരിന്ദ്രനോടൊതിയ്ക്കുകയും നീതടത്തണം ഗൃഹത്തിലാഹനമായ് തീരണം ചെയ്തെന്നിടയ് * ലജ്ജിച്ചാൻ ഇന്ദ്രനടന്നെ വിഷ്ണു ചും ചൊൽകയാലവൻ മഹാ വൃഷഭമായ് തീന്നാൻ ശിവവാഹനമെന്നപോൾ * പോരിന്തപോകവാനായിട്ടു തിരു

ഈപനേരിനാൻ ഇരിക്കയാൽകകുതുകൽപേരവൻ “കകുൽസ്ഥ” നായ് * ഇന്ദ്രൻവാഹനമായ്തീർന്നി “ട്ടിന്ദ്രചാഹൻ”മായവൻ “പുരജായ്”ഖൃദൈത്യർതൻപുരത്തെവിജയിക്കയാൽ * ദൈത്യരെവന ദേവന്മാർക്കുശ്ശക്തൻവിത്തമേകിനാൻ ഇന്ദ്രസഖ്യമവനോവേവന,യാത്രപറഞ്ഞുപോയ് * കകുൽസ്ഥനതിവിഖ്യാതനവൻവംശജരാംഗുപർ കാകുൽസ്ഥനെന്ദ്രവികൽകീർത്തികേട്ടുപരാതിതേ * ഉണ്ടായ് കകുൽസ്ഥനപുത്രൻബലചാഹൻയമപതിയിൽ “കാകുൽസ്ഥ”നായവൻപുത്രൻവീര്യവാൻ “പുരു”ചെന്നവൻ * അവൻവിണ്ണുപംശമാക നൂദേവീഭക്തശിരോമണി പുരുചിന്തനന്ദനൻ “വിശ്വപരംധി”യെന്ന നരധിപൻ * അവനനന്ദനൻശ്രീമാൻ “ചന്ദ്രൻ”വംശകരൻഗുപൻ “യുവനാശ്വ”നവൻപുത്രൻകാന്തിമാൻബഹുശക്തിമാൻ * യുവനാശ്വന “ശാവന്തൻ”സുതൻപരമയാമ്നികൻ ശാവന്തിപുരിയുണ്ടാക്കിയിന്ദ്രനെറപ്പിച്ചുപോലവൻ * “ബൃഹദേശൻ”മഹാത്മാവാം ശാവന്തൻതൻനന്ദനൻ അവനപുത്രൻ “കവലയാശ്വ”നാംനരപാലകൻ * നിഗ്രാമിച്ചാൻധ്യാധ്യാപനക്കൈത്യനേയവനാകയാൽ “ധ്യാധ്യാമാ”ഖൃയോദേഹംകീർത്തിപ്പെട്ടാനധരിയിൽ * “ദ്രുശാശ്വ”നാണവൻപുത്രൻ അവൻപാലിച്ചുഭൂമിയേ ദ്രുശാശ്വനെറസുതൻശ്രീമാൻ “യമ്യേശ്വൻ”ധനീപതി * “നികരഭ”നാണവൻപതനായഭൂപാലകൻഗുപ! “ബഹുനാശ്വ”നവൻപുത്രനവൻപുത്രൻ “കൃശാശ്വനം” * “പ്രസേനജിത്തു”ബലവാൻകൃശാശ്വഗുപനന്ദനൻ അവൻപുത്രൻമഹാഭാഗൻ “യേശ്വനാശ്വൻ”പുഷ്പനവൻ * യേശ്വനാശ്വസുതൻശ്രീമാൻ “മാന്ധാതാ”വാംമഹീപതി നൂററട്ടുദേവീക്ഷേത്രജടമഹാതീർത്ഥദരണിയിലായ് * ഉണ്ടാക്കിച്ചാനവൻദേവീപ്രസാദത്തിന്നമനാപ! മാതൃഗർഭജനിച്ചൊനല്ലവൻതാതസമുത്ഭവൻ * പിതാവിന്നദരംഭേദിച്ചുണ്ടായനരപാലകൻ.

രാജാവു പറഞ്ഞു

കണ്ടിട്ടമില്ലകേട്ടിട്ടമില്ലിയോതിയരീതിയിൽ അവനജന്മമിവണ്ണസംഭവിക്കുന്നതെങ്ങനേ? * ചൊൽകവിസ്താരമായ് മാന്ധാതാവിൻജനനകാരണം ഗുപോദമത്തിലെമ്മട്ടജനിച്ചാൻസമുഖൻസുതൻ?

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

യമ്നീയ്യാനാംയേശ്വനാശ്വഗുപന്നില്ലൊരുപുത്രനും നൂറുപേർ ഭായ്യുമാരായിട്ടവനാണെന്നിരിക്കിലും * സന്താനത്തെനിനച്ചെന്നും ചിന്തകൊണ്ടുതളൻവൻ ദുഃഖശതാകാശത്തൊരുമിനാവനത്തിനാപ്

ഗമിച്ചതേ * പുണ്യാത്രമമതിൽ വച്ചാമുനിക്കർക്കുണ്ടിരിക്കവേ വി
 ഷാഭിച്ചതിദ്ദേവന്മാരുടേപ്പിഞ്ചുപാസങ്ങൾവിട്ടവൻ * നൃപന്റെഭം
 കണ്ടിട്ടാകൃപയുള്ള മുനീശ്വരൻ വോദിച്ചാരവനോടൊത്തുദ്ദേവിച്ചിടുന്നു
 നീനൃപ! * നിൻഭംഗമെന്തു മൂലം നീ പറഞ്ഞിടുക സത്യമായ് നിമുത്തു
 ഞങ്ങളെ അക്കാമദ്ദേവന്മാർക്കുനിശ്ചയം.

തേവനാശൻ പറഞ്ഞു

രാജ്യം ധനം വാഹനവുമുണ്ടെന്നിരിക്കുമിത്രമേ! നല്ല സുന്ദരിമാർ ഭാ
 ഷ്ടമാരുമാണൊരു നൃപൻ * എനിക്കു ബലവാൻ വൈരിയില്ല മുഖ
 ലകികളും സാമന്തരും മന്ത്രിമാരുമെൻറെ ചാൽപടിയില്ലവൻ * സ
 ന്താനുഭവമെന്നല്ലാതില്ല മറെറാരുദ്ദേവനും അപത്രനല്ല ഗതിയും
 സ്വസ്തുവുമുനീവീരരേ! * അതുകൊണ്ടിപ്പത്രം വേണ്ടി ഉദ്ദേവിച്ചിട
 ന്നൊൻ വേദശാസ്ത്രജ്ഞരാനിങ്ങുതാപസന്മാർ ശ്രമിച്ചവർ * സ
 ന്താനാത്മമായാഗമെന്നിരിക്കുന്നവെഴുതരേണമേ കൃപതോന്നിട്ടെ
 ണ്റെകാളും സാധിച്ചിരിക്കുമിത്രമേ!

നൃപൻ പറഞ്ഞു

നൃപൻ തന്റെ അർക്കഭാരം കൃപയോടാമുനീശ്വരൻ ശ്രദ്ധയോ
 ടൊത്തു വെച്ചു ചാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കും * ജലം നിറച്ച കലശം വച്ചാ
 യാഗത്തിലാലിപ്പൻ നൃപന്മാരുമായ് വേദമന്ത്രമെല്ലാം ജപിച്ചതേ *
 രാവിന്റെ അലരിൽ വന്നാമന്നൻ ഭാരം നിമിത്തമായ് ഉറങ്ങുഭിജരേ
 കണ്ടെല്ല ജലം താനേകിട്ടുതേ * ഭാഗ്യക്കൊൻസംസ്കരിച്ചു ജപിച്ച ക
 ലശോദകം അറിവില്ലാതെ പ്രവാഹൻ ഭാരമുലകിട്ടുപോയ് * ക
 ഴിഞ്ഞ കലശം കണ്ടു സംശയിച്ചാമുനീശ്വരൻ ജലം കിട്ടുതാരെന്നു
 വോദിച്ചാൻ നൃപനോടുതാൻ * അറിഞ്ഞവൻ കിട്ടെന്നായോർത്താ
 വൻ ദൈവശക്തിയേ യാഗം ചെയ്യാൻ കീഴ്ത്താൻ കോയ് ഗമിച്ച
 വൻ * ഉടൻ ഗർഭധരിച്ചാന്നാമന്നവൻ മന്ത്രശക്തിയാൽ ജനിച്ചാൻ
 പൂണ്ണമായപ്പോൾ ഭേദിച്ചു ക്ഷണമേ * പുത്രനെക്കൊണ്ടു വന്ന
 ഏകളെന്തു വാജമന്ത്രിമാർ അതിൽ ചരിച്ചില്ല വനാവാനോർക്കു നക
 വ്യാൽ * ഇല്ലാലൻ “കംധാസ്യാതി” യെന്ന മാത്യൻ ചിളിക്കുതിന്നാൻ
 “മാംധാതാ” ചെന്നിത്രനോതിച്ചു ഞാനിവിരലേകിന്നാൻ * അവൻ
 കരുത്തനാമാംധാതാ ചെന്ന നൃപനായിതേ അവന്റെയുത്ഭവം നി
 ന്നോടോതി വിസ്താരമായിത്താൻ.

വിഭവീശ്വരവരം ഏഴാം സൂക്തം

ക ക ക സ്ഥ മ ഭൂ ത പ തി
 കൻ പൻ മേലിറയം.

പത്താമസ്കന്ധം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

സത്യവാനാത്മപാലൻമാംധാതാചക്രവർത്തിയാത് എല്ലാഭാ
 ജ്ഞാമവൻജയിച്ചുഗൃഹതീശപരൻ * തൃശിച്ചുദൃഷ്ടക്കുളുപാഹു
 തോരംഗമിക്കയാൽ പേർട്ടാനുഗൃഹണിതൻ "തൃസദസ്വ"വിയെന്ന
 താത് * ശശബിന്ദുസുതാ "ബിന്ദുമതി"യേഭേട്ടമനവൻ അവരം
 പതിവ്രതാസർവ്വലക്ഷണങ്ങളുമൊത്തവരം * ജനിപ്പിച്ചാനവളിലായ്
 രണ്ടുപുത്രരൊന്നുപൻ "പുരുകസ്തൻ"കീർത്തികേട്ട "മുചുകൻ"നമാ
 ണവർ * "അനരണ്യൻ"മഹാധർമ്മനിഷ്ഠനല്ലഭകൃത്സജൻ ബൃഹദശ്വ
 നമാഷണനർഹിതഭേതനമാണവൻ * "പുരുഗൃഹ"നാണവൻപുത്രൻ
 തപഃജ്ഞൻബഹുധാർമികൻ "ത്രിധന്വാ"വാണവൻപുത്രനവ "നര
 ണന"ാംസുതൻ * അരുണന്നസുതൻശ്രീഭാഗായ "സത്യവ്രതൻ"ഗൃ
 പൻ തോന്നുംപോൽസഞ്ചരിക്കുന്നകാമധുരനവൻവടൻ * അപ്പാ
 പിയാരോജപുത്രൻമരിച്ചാൻകാമമാലിനാൽ വിധാഹത്തിലതിൻ
 വിരല്ലംമെയ്താവിപ്രപതിയേ * അരുണൻഗൃപനോടയാവിപ്ര
 നാരോരുമിച്ചുപോയ് നശിച്ചുതങ്ങളെന്നായിട്ടതദ്രേഖത്തോടോതി
 നാർ * കോപിക്കുപൈശാചംവിപ്രരോടുമോദിച്ചുനവൻ എൻപു
 ത്രനെന്തുഭാഷണമെല്ലയ്ക്കുനിങ്ങളരക്കുവിപ്രരേ! * അതുകേട്ടമനവ
 നോടോതിനാർബ്രാഹ്മണോത്തമൻ അശീർവാദങ്ങളേമുമ്പിൽചെയ്തിട്ട
 തിവിനീതരായ്.

ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞു

ദ്രിഷ്ടകന്യാവിവാഹത്തിൽവെച്ചുനിന്നുടനന്ദനൻ ബാലമായ്
 കൊണ്ടുപോയാനക്കന്യയേയിന്നമനവ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

വിപ്രർതൻസത്യവചനംകേട്ടുധർമ്മിഷ്ഠനാഗൃഹൻ സുതനോടോ
 തി: 'ഭൃഷ്ണൻനീനിന്നാമംവൃത്തമായിതേ * ദർവൃത്തൻനീയെൻഗൃഹ
 ണ്ണിയിനിന്നുദ്രേഗമിക്കുക .നീപാപിനെന്റെരാജ്യത്തിൽപാത്തിടരു
 തുനിശ്ചയം' * താതൻകോപിക്കുവേകേട്ടാനെങ്ങുപോകേണ്ടതെന്നവ
 ന് അരുണൻചൊല്ലിനാൻ: 'പോകമണ്ഡാലന്മാരെൊക്കെത്തുനിഷ്ഠി
 കൃത്യംവിപ്രപതിഹരണംമെയ്തൊരുഭാഗൻ മണ്ഡാളരോടുസംസ
 ങ്ഗം ചെയ്തുവാഴ്കസെമ്മുദായ് * കലപാംസനനാണിനെക്കൊണ്ടു
 പുത്രംഗിഹലുക്കാൻ ഇഷ്ടയോരുപോകനീഭൃഷ്ണൻകീർത്തിനാശംവരു
 ണിയോൻ' * കോപിച്ചീടുമൊത്താവാംപിതാവിൻവാക്കുകേട്ടവൻ

അപ്പരംവിട്ടുപോയിട്ടുവണ്യാളിമാർക്കുണ്ടുത * അവരോടൊത്തര
 ബ്രത്തിൽപാർത്താൻസത്യവ്രതൻറുപൻ * മയ്യുജ്ജാൻപട്ടമിടാൻ
 ത്രിമാൻപില്ലമ്പുരാണ്ടവൻ * കോപത്തോടൊമറാൻതാതനവനേയ
 ണ്ണയക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുപ്രാപനെമാവസിപ്പു ന്നുവായവൻ *
 വസിഷ്ഠർശാസ്ത്രമറിവോൻവിടായിക്കാണ്യമുപമായ് അവനിൽകോ
 പമുജ്ജാന്നായ്ക്കിന്നാൻസത്യവ്രതൻറുപൻ! * ഏതാകാരണമുണ്ടായിട്ടി
 വൻതാതൻനരായിപൻ * പുത്രനായിത്തപഞ്ചെണ്ണാൻപുരമ്പിട്ടെത്തി
 നാൻവനാ: * പന്ത്രണ്ടുവർഷമാമരജ്യത്തിങ്കലാവാസവൻ മഴ
 പെയ്യിച്ചതില്ലൊട്ടുചയ്മത്തിൻനിമിത്തമായ് * ഭയ്യിച്ചവിട്ടുനവി
 ശ്വാമിത്രനദിക്കിൽമനവ! കൗശികിക്കരമിൽസത്യസിച്ചാവയ്ക്കാൻ
 മഹാതപം * കഡംബഭരണഞ്ചെണ്ണാൻശക്തിമിച്ഛസ്താർക്കും അഴ
 കേരമവൻഭായ്ക്കുവിച്ചേറ്റൊത്തളൻകൻ * നന്നസ്തിശന്നതിപാരായാ
 മിക്കുപുത്രരെസ്സതി കണ്ടിട്ടത്യാതദുഃഖത്തിനൊരുഭാജനമായിതെ *
 വിശന്നുചാടുംസുതരെക്കണ്ടുവിന്തിച്ചിതായവൾ ഗുപനില്ലിങ്ങൊമി
 പ്പതാരൊടേതിനാലൊമ്പുറത്താൻ * ഭേദാവരികിലില്ലപുത്രക്കു
 കനായൊരാൾ കരയുന്നസുതൻകുഷ്ഠകളയാംജീവനീടത്താൻ * ഭരി
 ട്രമാമരണവിട്ടെൻകാതൻപോയിതപസ്സിനായ് അറിയുന്നില്ലസ്സമ
 ത്തൻദുഃഖിക്കുന്നീഭേദിയ * എവുണ്ണപതിയെന്തൊൻഭരിച്ചിട്ട
 ന്നുബാലരേ വിശന്നൊത്തളൻപുപുത്രനായുംമരിച്ചുപാല * ഒരു
 പുത്രനെവിറെറ്റുവന്നുവാങ്ങിട്ടനന്തരം മരപുത്രരെക്കുറിക്കാമിതാ
 ണെൻഭവൈകൽപിതം * അല്ലെങ്കിൽമാകമല്ലാരുമതയുക്തവുമാ
 സ്സതം വില്ലൊത്താൻസുതനെക്കാലഗതിയാണെന്തുചെയ്തിടാം * കട്ട
 പ്പായുജ്ജീവനംവിന്തിച്ചിട്ടപ്പതിവുതാ താൻചെററമല്ലാൻപു
 തൻതൻകഴിഞ്ഞിരിക്കായവൾ * ഭേദയറതുംകെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു
 തൽക്കണ്ണം മറ്റൊപ്പുതരക്കുപ്പാൻഗുഹ്യവിട്ടതിരിച്ചുത * സത്യ
 വ്രതൻകണ്ടീവണ്ണപോകതൊപസനാരിയേ ചോദിച്ചാനവളോടെ
 ന്നുചെയ്യുന്നതീ?വമാനനേ! * കരയുബാലനേക്കെട്ടിവലിക്കേവളാ
 രുനീ? എന്തിനാണെന്നുസത്യതേരചൊല്ലുകുന്നാടുസുന്ദരി!

ദുഷിപതിപറഞ്ഞു

വിശ്വാമിത്രകുളുത്താൻവനെന്നെതരസൻസുതൻ ഇദിക്കിൽ
 വിൽക്കാൻപോയിട്ടനിവനേന്താൻറുപന്തമ! * അന്നമില്ലതപ
 ണ്ണെന്താനെവിടോപോയിവല്ലഭൻ വിശന്നുവിൽക്കുന്നിവനേമറു
 ജോരെപെരുന്തുവാൻ.

രജാവംഹരണു

രക്ഷിക്കുവത്രനേകാന്തൻകാട്ടിൽനിന്നുവരുംവരെ പതിവുതെ!
നിൻകഡു ബമെല്ലാമീഞ്ഞ്ഭരിച്ചിടാം * നിന്നാശ്രമസമീപത്തിൽ
നിൽക്കുംവൃക്ഷത്തിലെമ്പരമെ ഭക്ഷ്യംകെട്ടിത്തുക്കിചിട്ടുചോരാംഞാൻ
സത്യമാണിതു * ഗുഹനാലിതുചൊല്ലപ്പെട്ടുടനകെതശികഭായും പ
ത്രൻറകെട്ടഴിച്ചാശ്രമത്തിന്നായിനടന്നതേ * ഗളബന്ധാലാമമാനു
പേരു "ഗാലവനെ" ന്നമായ് ആശ്രമത്തിൽച്ചെന്നുവളംമോദിച്ചാരും
സുതരോടുമായ് * കൃപയോടുംഭക്തിയോടുംകൂടിസ്തവ്യവ്രതൻഗുഹൻ
വിശ്വാമിത്രമുനീന്ദ്രൻറകളത്രത്തേഭീച്ചതേ * മഹിഷംപന്നിമത
ലായ്ഞാനുമാംസമെടുത്തവൻ വിശ്വാമിത്രവനത്തിൽപോയ്തരത്തിൽ
കെട്ടിവച്ചിടും * ഞ്ചിപത്തിയെടുത്തിട്ടുപത്രമാക്കുനറകുമേ നൽ
ഭക്ഷണംകിട്ടുകയാൽസുഖിച്ചാരവരേറവും * തപസ്സിനായരുണനാം
ഭൂപാലൻപോയവേളയിൽ അതോല്ലോതന്പുരൂപവസിപ്പൻറക്ഷ
ചെയ്തതേ * പുറത്തിൻവെളിച്ചിൽകാട്ടിയമ്മിപ്പൻ ഗുഹനന്ദനൻ ശപ
പചവ്രതമോടൊത്തുപാർത്തരാജാജ്ഞമുഖമായ് * സത്യവ്രതൻമേതുവി
ല്ലാതൊരുകാരുംനിമിത്തമായ് സർവ്വവസിപ്പനിൽകോപമധികംപൂണ്ടു
വാണതേ * അല്ലാൻകാട്ടിൽവിടും, മേഘനിഷ്ഠനായുള്ള പത്രനേ തടു
ക്കാൻമേരുവുണ്ടായുംചെയ്തില്ലതിനെയാമുനി * പാണിഗ്രാമണ്ഡനാ
നമസ്സപ്തപദികന്തിലാം വിപ്രപത്നീമരണമില്ലതിനാലെന്നറിഞ്ഞു
മേ * ഒരുനാളിൽവനത്തിങ്കൽഗുഹമില്ലായ്യാൽ ഗുഹൻ വസിപ്പൻറ
കറക്കുന്നപശുവേക്കുണ്ടുകാട്ടിലായ് * കോപമോഹക്ഷയകളാലതിനേ
ക്കൊന്നുവൈരിപോൽ വൃക്ഷത്തിൽകെട്ടിയാമാംസംതാനുംശേഷം
ജിച്ചതേ * ആമാംസത്തേസുതന്മാക്കായേകിനാളുഷിപതിയും ഗോ
വിൻറയെന്നോത്തിടാതെനിനച്ചുഗുഹമാംസമായ് * പശുമാത്തിയറി
ഞ്ഞിട്ടുകോപിച്ചുമുനിച്ചൊല്ലിനാൻ! 'ഓഷ്! ഗോഹത്തിയാലെത്തുപാ
പംചെയ്തപിശാചുപോൽ മൂന്നാണികൾകൂരമായിട്ടുണ്ടാകമതുക്കൊ
ണ്ടതേ * ഗോവധം, ഭാരമരണം, പിതുകോപ, മിവററയാൽ ശ്രീശങ്ക
വെന്നലോകത്തിൽപേരുമുണ്ടാംപ്രസിദ്ധമായ് * പിശാചരൂപിയാ
മാരുംകാണത്തക്കവിധത്തിൽനീ.'

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

വസിപ്പനാൽശപിക്കപ്പെട്ടേവംസത്യവ്രതൻഗുഹൻ ആയാശ്ര
മത്തിൽതാൻവാണുതപഞ്ചെയ്തതിലോരമായ് * ഒരുതാപസനിൽ
നിന്നുംമുഖപ്രകൃതിയായിടും പരയാംശിവതൻമന്ത്രംവാങ്ങിട്ടല്ലാന
മോടുമേ.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം സത്യവ്രതകഥ പത്തുമദ്ധ്യായം.

പ തി ന ഞ നാ മ ഭൂ യ മ

ജനമഭയൻപറഞ്ഞു

വസിഷ്ഠനാൽശപിക്കപ്പെട്ടത്രിശങ്കുപാത്മജൻ എമ്മട്ടതിൽ
നിന്നമകതനായിചൊല്ലുകമാമുനേ!

വൃദ്ധൻപറഞ്ഞു

ശപിക്കപ്പെട്ടപ്രകാരംപിശാചവടിവാണവൻ ശ്രീദേവിയിൽ
ഭക്തിയോടായാത്രമത്തിങ്കൽവാണതേ * അവൻനവാക്ഷരംമന്ത്രജ
പിച്ചിട്ടൊരുനളതിൽ മോമത്തിന്നുണ്ണിപ്പരപ്പോയ്നമിച്ചിട്ടതിഭ
ക്തിയായ്: * 'നമിക്കേമൻവാക്കഭൂമിദേവരേ! നിങ്ങൾകേരകുവിൻ
എനിക്കുമാജകന്മാരായ്ക്കിണന്നിങ്ങളൊക്കയും * വിധിവാൽചെയ്യ
ണമോമാജപത്തിൽപത്തിലൊന്നതാൻ മറയോരുദയാലുക്കരനി
ങ്ങളെൻകായ്സംഭ്രമാമ് * സത്യവ്രതൻഭൂപപുത്രനാണഞാൻവി
പ്രവയ്കു! മൃഗൻസുഖത്തിനുപേണിട്ടിക്കാതുംനിങ്ങൾനടത്തണം' * അ
തു കേട്ടബ്രഹ്മണരൂപപുത്രനോടോതിനാർ: 'ശപിക്കപ്പെട്ടതുക
വാൽപിശാചവടിവാണേനീ * വേദാധികാരിയല്ലിന്നതാഗാഹനതുമ
ല്ലെടോ സർവ്വലോകത്തിലുംനിന്ദിത പിശാചത്വമതാണ്ടുനീ.'

വൃദ്ധൻപറഞ്ഞു

അവർതന്നാവാക്കുകേട്ടുഭവപുണ്യപാത്മജൻ എൻറധീ
ജീവിതംകഷ്ടംകൊട്ടിയവരണെന്തുമായ് മൂത്താൻ * അച്ഛനെന്നേ
വെടിഞ്ഞുവൻശാപംഗുരുവുമേകിനാൻ രാജ്യദൃഷ്ടംപിശാചത്വമതും
വന്നെന്തുമായ് * ഗുപാത്മജൻവിറകിനാൽതീകൂട്ടിട്ടതികേമമായ്
അതിൽചാടുവന്നതിന്നുത്തുനിനച്ചാൻചണ്ഡികാബധേ * മന്ദി
തീയുജപിപ്പിച്ചിട്ടോർത്തിജഗദേബധേ സ്നാനവുമെഴുമാടാനാ
യ്ക്കൊഴുതുകൊണ്ടുനിന്നതേ * ഗുപൻമരിപ്പാനോക്കുന്നതറിഞ്ഞിട്ടവി
ലേശപരീ അവൻറമൻപിലാസ്ത്രാനിൽപ്രത്യക്ഷത്തിങ്കൽവന്നതേ *
ദർശനംനമകിയിട്ടുംബയവനോടോതിനാളടൻ സിംഹവാഹനയായു
മോളിടിവെട്ടുന്നൊരൊച്ചയിൽ.

ദേവി പറഞ്ഞു

സാധോ! നിൻശ്രമമെന്നഗ്നിയിങ്കൽവീണമരിക്കൊലാ സ്ഥിനൊ
യ് വാഴ്ന്നിനച്ഛൻവൃദ്ധനായ് മരുവുന്നതേ * രാജ്ഞിനാക്കുകിയവൻ
നപിക്കാൻകാടുപുകിടും മറന്നാൾ, നീവിഷാഭത്തെക്കുളഞ്ഞിട്ടകമ
ന്നവ! * പിതാവിൻമന്ത്രിമാർനിന്നെക്കൊണ്ടുപോകാൻവരുന്നുതേ
എൻപ്രസാദത്തിനാൽനിന്നെഗുപനാക്ഷിട്ടയിൻപിതാ * വികേരനാ
യ് ശ്രമലോകംഗമിക്കമതുനിശ്ചയം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഇതേതത്ത്വവനോഽബ്രഹ്മവിടത്താൻമറഞ്ഞുടൻ തീയിൽവീ
 രതമരക്കായെടങ്ങിരാജപുത്രനും * അജോല്യയിൽചൊഴുകുമെ
 ഹാതമാധായനാരേൻ വൃചനോഭോതിനാനാലൈതാദ്യുത്താന്തരാ
 ക്ഷയം * ഭൂപൻഭേട്ടിപ്പുകാരപുത്രൻമരണോദ്യമം ബഹുധാവി
 നയോടൊത്തുദ്ദിഖിച്ചായധികംഗ്രാഹം * മന്ത്രിമാരോഭോതിനാനേ
 മ്മിഷ്ണൻപുത്രഭൂവിതായ്: 'സത്യവ്രതൻബുദ്ധിമകൈൻപുത്രനേക്കാ
 ടിലാക്കിത്താൻ * അറിയുന്നഭോമാരുമാൻതന്നഗ്രാമഘൃതേ എ
 ന്നാജ്ഞയാൽപോയസുതൻരാജ്യാർഹനറിവേറിയോൻ * ഭരിദ്രനായ്
 ക്ഷമയൊട്ടുംവാഴ്ന്നാബാഹുതത്തിലായ് വസിപ്പുനാൽശപിക്കപ്പെ
 ട്ടാണ്ടുപെശാ വഴവഴയും * അനന്തനാതിഭൂബത്താൽതീയിൽമാ
 ടിമരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുവാമോഭോതിനാനാലൈതാദ്യുത്താന്തരാ
 തപോയ് നിജമെൻശക്തനായിട്ടാജ്ഞപുത്രനെ വാഴ്ക്കുവാശാശ്വ
 സിപ്പിച്ചവീണ്ടുകൊണ്ടുടയാരുപിൻ * യോഗ്യനാമെന്നേരസ
 നാംസുതനേവൃചനാക്കിത്തന്ന ശാന്തനായിവനത്തിൽപോയ് തപ
 ബ്ധയുഗ്മസംശയം * എന്തേതിസ്സവിചാരമേയച്ചാനാനരായി
 പൻ പുത്രനേക്കൊണ്ടുവാമവാനായതിപ്പീതിയാടമേ * ആമന്ത്രി
 മാർചൊഴുകുമെശാശ്വസിപ്പിച്ചമാനമായ് അജോല്യയിൽകൊണ്ടു
 വനാർമഹാനാരാജപുത്രനെ * ഭണ്ഡുലൻ,ജടിപ്പൻ,പ്രരൻ,ദ്ദിഖി
 പ്പോൻ,മലനാംബൻ സത്യവ്രതൻപുത്രനേക്കണ്ടോംവിനിച്ചു
 നവൻ * ഏറ്റവുകുറിയുംമൊയ്ക്കു നിവനേക്കാട്ടുനിവിടത്താൻ രാജ്യാ
 ംൻബുദ്ധിമാൻധർമ്മതപജ്ഞാറിയമാണിവൻ * മന്ത്രിജ്ജിലോത്ത
 സ്സുതനേപുണർന്നിട്ടമഹീപതി ആശ്വസിപ്പിച്ചരികിലായാസനത്തിലി
 യത്തിനാൻ * ഇരുന്നപ്പുത്രനോടായിപ്പറഞ്ഞുസ്സഹമോടുകൻ പ്രേമ
 ത്താൽതൊണ്ടയിടറിക്കൊണ്ടാനീതിവിശാരദൻ.

രഥോവ പറഞ്ഞു

ധർമ്മബുദ്ധിസഭാരേണവിപ്രരേപൂജകമായുണ്ണ ഗ്രഹിക്കണം
 ന്നായധനംപ്രജയേക്കാത്തുകൊള്ളണം * അരുതെന്നുഭരമാർമസ
 ത്യാചൊൽക്കുന്നതും കേരുകണശേഷർത്തൻവാക്യപൂജിക്കണമു
 ഷീന്ദ്രരേ * വധിക്കണമെവരികളേ ബലമുള്ളിന്ദ്രിയങ്ങളേ ജനിക്ക
 ണം,സഭാകായുസിദ്ധിക്കായിട്ടുമാനവർ * മന്ത്രിമാരോഭോതിനാനേ
 ഗ്രാഹമായിട്ടുമായുണ്ണ ഉഭവജ്ജിഹ്വകൈനേനംതീക്കെരിനിസ്സാർഭണ
 കിലും * നമിക്കിവ്യാപാസകൻമന്ത്രിയേനതപസിക്കണമാ മന്ത്രി
 മിത്രങ്ങളിൽ ചാരമാരേയെന്നമയക്കണ്ണം * ധർമ്മഗ്രാഹസഭാരേണ

ഭാനഞ്ചയുന്നതെന്നു മറ്റൊന്നും ചെന്നു ചെല്ലു സഹവാസം ആജി
 ക്കണം * മൊയ്തനം പലമാഗളഭരമുനിമാരേവണക്കണം നാരി, മൃ
 താടി, വിട, നീച, ചരേവിശ്വസിക്കാലാ * നായാട്ടിലധികം സകുനീ
 യുണ്ടാകരുതെന്നു ചൊല്ലും * മൃതു, മദ്യം, പാട്ടു, നാരി, മാരിലുവെരിയ്ക്കാ
 നീ * ഇവയേ വിട്ടുപോകട്ടെ യുവകുമാരന്മാരേ! എന്നു ബ്രാഹ്മണ
 ഉത്തരത്തിലുറക്കുവിട്ടുഴിക്കണം * സ്നാനം തൊട്ടുള്ള കയ്യുടയ്ക്കുവിധി
 പോലെ നടത്തണം വിധിപോലേക്കുതിയായ് ചെവിപ്പുഷ്പം വെച്ചു
 ഭാരം * ജന്മസാഹചര്യമിതുതാൻ പരാശയതിപദാർപ്പണം കൈതൽ
 പുഷ്പവയ്ക്കും പാപമരീന്മം കടിക്കുകിൽ * അവനെ നന്മാരുൾപൂ
 ക്കില്ലതുനിശ്ചയം ജീവേശ്വരജഗത്തുക്കളെല്ലാം ശ്രീഭവീതൻ ദ്രവം *
 എന്നഭാവനയോടൊത്തു ഭയമെന്തെന്തെന്നു സിദ്ധിക്കണം നിത്യകർമ്മവയ്ക്കു
 വിപ്രസഭസ്സിൽ ഗമിക്കണം * ചേരവേദാന്തമറിയുവേണ്ടു നാരേവി
 ഭിച്യുനീ പുജിച്ചിട്ടു പഴയ്ക്കായിക്കൊടുക്കണം മന്മഥനിശ്ചയം * സഭാ
 പാത്രത്തിൽ നൽകേണം പത്രദ്രവ്യം നൽകേണ്ടു, അവിപാനം ബ്രഹ്മ
 ണനേരൂജിക്കരുതെന്നു ചൊല്ലും * മൃഗം നാശമാക്കല്ലാതെ മറ്റൊന്നായി
 കൊടുക്കാലാ യമമലം ലോകമാലോകം സപിതം കരുതേൻ സുത! *
 വിപ്രാപമാനമിനിമേൽ വെച്ചൊരാളായിത്തീരുകയും മാനിക്കുന്നെ
 ല്ല * ബ്രഹ്മണപ്രദമനുഗ്രഹമേ വേണം * കാരണക്കേട്രിയന്മാർക്കു വിപ്ര
 നാർതാനസംശയം ശിഖ, ജല, ഭൂമി, നാദി, ലുണാൽ ലോഹാ, ഗ്നി, മ
 ന്നവർ * സർവ്വപാപിയർ തജസ്സു ചെയ്താൽ മയിച്ചിട്ടും മരണീ
 ക്കണമി ജനാമെന്തുകൊണ്ടു പന്തളം * വിനമോനമിവ
 യാൽ ഭൂമിയിൽ പൂക്കുകിൽ സഭാ യമശാസ്ത്രം പഠിച്ചെന്തെന്നു ചോദി
 ക്കുന്നതാണ് * ന്യായമായധനം കൊണ്ടു ഭൂമിയെ നൽകണം.

ശ്രീഭവീശ്വരവരം ശുഭം സ്തംഭം

ത്രിശങ്കുമാ

പതിനൊന്നാം ചുറ്റം

പത്തുണ്ടാമത്തു

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ത്രിശങ്കുമാർ പലവരമാർക്കു മുമ്പായിട്ടു പലമത്താൽ തൊ
 ണ്ടായിട്ടു മരിച്ചു മരിച്ചെന്നതായ് * വരുന്നീ പദശാസ്ത്രങ്ങളോളം
 മന്ത്രമെവിപ്രരേ അഭിഷേകത്തിനായെല്ലാർക്കു വാക്യം കൂടിനാൻ നൂപൻ *

വരണിനാൻ സർവ്വതീർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും ജലങ്ങളും ജനങ്ങളേയും സാമന്തരൂപരേയും ക്ഷണിച്ചുതേ * നൽകിനത്തിങ്കൽ വിധിപോലവന്നാസനമേകിനാൻ അഭിഷേകം ചെയ്ത പത്രനാതിശങ്ക വിനേനാപൻ * വാനപ്രസ്ഥാശ്രമം ഭാര്യയോടും കൂടി ഗ്രാമിച്ചവൻ കാട്ടിൽ ചെന്നതപം ചെയ്താൻ ഗംഗക്കരയിലഗ്രാമം * പ്രാപിച്ചാൻ സ്വർഗ്ഗമൊടുവിൽ, പൂജിക്കപ്പെട്ട വിണ്ണാൽ ഇന്ദ്രനരികിൽ വാണിട്ടു ശേഭിച്ചാൻ രവിപോൽസഭാം.

രാജാവു പറഞ്ഞു

മൻവിൽ കഥിച്ചിടമയിൽ ഭവാനന്തോദയത്തിനാൽ ശപിക്കപ്പെട്ടുകാപത്താൽ തുരുവായവസിഷ്ഠനാൽ * സത്യവ്രതൻ ചിശംഖതപം പ്രാപിച്ചാന്നെന്നൊരുമന! എവുണ്ണമപ്പിശാഖതപമില്ലാതെ നസംശയം * ശാപത്തോടൊത്തവൻ സിംഹാസനത്തിന്നു മനല്ലതാൻ മുനിയാലോമരറുകൾ കൊണ്ടോശാപം നശിച്ചതും? * ഇരശാപം തീരുവാൻ മൂലമെന്നോടോതുകൊരുമന! പിശാഖവടിയിൽ താതൻ ഗ്രമം പൂകിച്ചതെങ്ങനേ?

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ശപിക്കപ്പെട്ടേൻ തന്നെ പിശാഖവടിവു ന്നവൻ വിരൂപനായ് കൂരനായി ബ്രഹ്മങ്കരനായിതേ * സത്യവ്രതൻ ഭക്തിയോടും ഭവിതൻ സേവകയ്യായാൽ അവർ പ്രസന്നനായ് ഭേദം ഭിഷ്ഠഭാഷെ നരകിനാരം * പിശാഖതപമത്രാപോൽ തൽപാപനാശനായിതേ നിഷ്ഠാപനായ് കാന്തിമാനായ് ഭേവിതൻ കൃപാമൂലമായ്, * ശ്രീഭവിതൻ പ്രസാദത്താൽ തുഷ്ണനായാൻ വസിഷ്ഠനും പിതാവും പ്രിയമുള്ളൊനായ ബതൻ റനഗ്രാമം * പിതാമഹനായ പ്ലോളവൻ രാജ്യം ഭരിച്ചുതേ പലയാഗങ്ങളും ചെയ്താൻ ഭേവിപ്രീതിക്കുമെന്നവൻ * അവനപത്രനഞ്ചായി മരിശ്വരൻ സുശാഭനൻ ശാസ്ത്രോക്തലക്ഷണം ചേർന്നാ നതിസന്ദനായാൻ * അവനെയു പരാജായായ് കല്പിച്ചിട്ടു ത്രിശങ്കയും ഉടലോടും സ്വർഗ്ഗലോകമാളവാനംഗരിച്ചുതേ * വസിഷ്ഠന്നാശ്രമത്തിൽ പോയ് വിധിപോൽ പ്രണമിച്ചവൻ തൊഴുതും കൊണ്ടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു പ്രീതിയോടുടൻ.

രാജാവു പറഞ്ഞു

ബ്രഹ്മപത്ര! മഹാഭാഗ! സർവ്വമന്ത്രവിശാരദ! എൻറെ നീയറിയില്ലാത്തതെളിവോടും രൂപിക്കണം * എനിക്കിനി പ്ലയുണ്ടെററം സ്വർഗ്ഗലോകസുഖത്തിനായ് ഇദ്ദേഹത്തോടോത്തരുന്നെദിവ്യഭാഗഭജിക്കുവൻ * നന്ദനത്തിൽ കളിപ്പാനമല്ല ശ്രീകളോടുമായ് ചേരുന്ന

നദിയിൽചെന്നുവാടിയോ * കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നിട്ടേതാൻഭേദനാശം
 വരുത്തിയാ ജപലിക്കാതിരിലോഭേദംമോമിക്കുവിധിപോലവേ *
 ഭൂമിമുഖീ പൻകളയുവെടിഞ്ഞോഭേദമെന്നെത്തൊൻ ആത്മമത്തി
 ഭവിച്ചിട്ടുജന്മമേതാവുമസംശയം * വണ്ഡാളതാ,ശാപമതുംമത്തി
 ഭോഷംനിമിത്തമായ് പിടന്നയുഭൂപരോമതിട്ടമിന്ത ചാനമുഖി
 ക്കുണ്ടേ * ക്കിടന്നുവെക്കുന്നതെന്താമതിയെഴിഞ്ഞാൻ മറ്റു
 രീതികളുംകാട്ടിയെൻകർമ്മങ്ങളുണ്ടെന്നം * കർമ്മമല്ലാളേജിക്ക
 യോളിശ്ശരീരംശിക്ഷപോം പ്രാബ്ധകർമ്മതീരാതെന്നശിക്ഷില്ലെന്നി
 ശ്ചയം * അതിനാൽതൊൻഭൂമിക്കേണമെന്തുകർമ്മംശ്രദ്ധാശ്രമം പ
 ണ്യാത്രാമസമീപത്തിൽ വീർണ്ണനങ്ങളുമെന്തൊൻ * അംബാഭജ
 നവുമെന്തുംസംഗ്രഹസംഗ്രഹമെന്ന മെന്തുകാട്ടിയവസിച്ചിട്ടുകർമ്മനാ
 ശംവരുത്തിടാം * ശിക്ഷയെൻഭാഗ്യംയാഗാൽസംഗ്രഹംഗഭവിച്ചി
 ടം ഏവംമിന്നിച്ചുപസാനഗരത്തോളംകിടന്നവൻ * ഗഗനതീര
 തിൽചെന്നുവെക്കുന്നോപസിച്ചതേ ക്കൂട്ടം നരശാപവൃത്താത്തം
 ഹരശ്വന്തനറിഞ്ഞുടൻ * ഭൂമിമുഖമിഹന മെന്തവിടേക്കായമു
 തേ മന്ത്രിമാരവിടമെന്തവന്നക്കത്താഴചാല്ലിനാർ * ഭൂമിമുഖ
 ഞ്ഞുവണ്ഡാളരൂപിപ്പേറ്റുന്നമിച്ചുടൻ: 'നിൻപത്രനംഹർശ്വന്തൻ'
 ചൊല്ലിയിട്ടവന്നാണുമായ * മനമന്ത്രികളീത്തങ്ങളെന്തോധിക്ക
 നീവ്രപ! കേൾക്കനീയുപരാജാവാണിനപുത്രൻചൊന്നവാക്കിനേ *
 'മാനിച്ചെന്നുപുനനിങ്ങളെകൂട്ടിക്കാണങ്ങളുപോരണം' വന്നാലുതി
 നാൽഭൂമിമുഖമെന്താജ്ഞിയിരിക്കുന്നീ * മന്ത്രിമാരുപേക്ഷകളുപോരേ
 സ്സേവമെന്തും തോഷിച്ചിക്കാശ്രമവിനേളമെന്നാൽ ഭൂമിമുഖ * പ്ര
 സന്നനായാമഹാത്മ ഭൂമിനാശംവരുത്തിടും' ചൊന്നതാസീധിയനി
 രൻതന നാൽപലവട്ടും * അതിനാൽനിൻമന്ത്രിമതിനായ് വന്നാ
 ലുമാമീപതേ!

പ്രാസൻ പാഞ്ഞു

വണ്ഡാളരൂപൻകേട്ട് മന്ത്രിമാരുടെവാക്കിനേ നിശ്ചയിച്ചീ
 ല്ലാവിധത്തിൽസപഗ്രഹത്തിനുപോകുവാൻ * അവരോടോതിനാൻ:
 'നിങ്ങളെന്നഗരത്തിനുപോകവിൻ എന്റെവരക്കൽമഹാനാരോസു
 തനോടുംചെല്ലവിൻ * ഞാൻവരുത്തില്ലനീരാജുംപാലിച്ചിട്ടകത്രാശ
 യായ് ഭോജ്യവമെന്നമോമിപ്പോരോയാഗങ്ങളുമെന്തും * നിന്തു
 മണ്ഡാളവേഷത്തിൽമഹാനാരാജ്യ യോദ്ധ്യയിൽ വരില്ലഞാൻവേ
 ഗമോടുംനിങ്ങളെല്ലാംഗമിക്കവിൻ * എൻശക്തനാഹരശ്വന്തപുത്ര
 നേയെൻനറയങ്ങളെ നാൽ സിന്ധോസനത്തിൽവെച്ചിട്ടരാജകർമ്മംകട

[illegible]

പ്രിയദർശിണാശ്രമം പൂർവ്വം

சி.சு.உ.ஸ்ப.ஜி.வ.உ.எ.உ.

புதுநகரம் 21/10/2020

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

అంశము ౧౦

ഈ പാക്കിസ്താനിലെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ
 കഴിയുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. * ഗവൺമെന്റിന്റെ
 സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാര പരിപാടി പരിശോധിക്കുകയും
 അതിന്റെ ഫലം വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി
 സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാര പരിപാടി പരിശോധിക്കുകയും
 അതിന്റെ ഫലം വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി
 സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാര പരിപാടി പരിശോധിക്കുകയും
 അതിന്റെ ഫലം വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി

[illegible]

പുറത്തുപോയിട്ടുണ്ടെന്നുതോന്നുമ്പോൾ കാലകഴിയാ
നക്കാതിരുന്നിട്ടുപിഴക്കുന്നതാണ് * ഏകാകികളെന്നാൽ, വാ
ശാമിതൻജിതനായിൽ സുതദാഹരളകാമൊൻതപസ്സുവിട്ടവ
നാതേ * നന്ന:സ്താഴേനാവേ:ശാന്ത:മോക്ഷേന ചന്ദ്രം ചോദിച്ചാൻ
പുരുഷയസ്ത്രേനിന കേളാതുലയോടിക്കുഴന്നു * 'കാലകഴിച്ചതെന്തി
ങ്ങാമന്തിൽനിന്നുപോയതേ?' ഇങ്ങാലതെന്നമില്ലാതാരുമില്ലാ
മൊൻകനി? * തപസ്സുചെയ്തയാൽവന്നില്ലെന്നൊൻകൾക്കു നന്മ
കാതെ! നിന്മമില്ലാതെയെന്തൊന്നാശ്ശോഭന!? * ഇതവനക്കു
മരകേട്ടൊന്നും വാങ്ങേണ്ടതല്ലാണതേ നൃസിംഹത്താണെന്നു ചിന്തി
തെന്നോത്താണെന്നുതേ * ഞാനുംവിശപ്പുകഴെക്കൊല്ലുന്നതല്ല
തിൽവെച്ചാൽ മേലൊരു ഉഗ്രം മത്തിൽക്കല്ലെന്നുപോലെ ചെന്
തേ * ഉറങ്ങുമ്പോൾവെക്കുന്ന കണ്ടിഴക്കേഴിയിട്ടുപിന്നാൽ നടുക്കള
യറിഞ്ഞട്ടുകുപ്പാനതിലെത്തിനേൻ * ചെരിച്ചു മരങ്ങളിൽനിന്നു
തുകണ്ടുപിടിച്ചതാൻ കേണിപ്പാനായ്ക്കൊന്നൊളിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന
തേ * ചോദിച്ചുനീയാമെന്തിന്നെൻഗ്രാമത്തിൽവന്നതെന്തിനാൽ
കാ
തുലോലീലകൻപാത്രമെടുക്കുന്നതുചെയ്തിനാൽ? * എന്തൊരുപുരു

യവനാൽ വിശന്നേററതളൻഞാൻ ചൊന്നേൻതൊണ്ടവിറച്ചുകൊ
ണ്ടവനോടായിവല്ലഭേ! * 'ബ്രാഹ്മണൻഞാൻമഹാഭാഗ! മനയേറെ
വിശപ്പിനാൽ കള്ളനേപ്പോലെപാത്രത്തിൽക്കേച്ചുതേരിയെന്നതേ *
നിനക്കതിഥിഞാൻശ്രേയ! കള്ളനേപ്പോലെവന്നവൻ ആജ്ഞാപി
ക്കവിശക്കുന്നീനല്ലമാംസഭുജിച്ചിടാം.'

വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു

ഉറപ്പാമെൻവാക്കുകേട്ടിവനെനോട്ടമൊപ്പിനാൻ: 'ഭക്ഷിക്കരു
തുവിപ്രേന്ദ്ര! ചണ്ഡാലഗൃഹമാണിതു * നരജന്മംകല്പമോണതിൽവെച്ചി
ഭിജുതപവും ഭിജുതപത്തിൽ ബ്രാഹ്മണതപംകല്പം, സത്യം പൂജയോ? *
ദുഷ്ടക്കണ്ഠചെയ്യരുതീടാകനീതിക്കറിശ്ചയും കർമ്മംമോശ്ലേഴ്ചട്ടനുജ
തമനവാക്കിനാൽ * ശപഥവൻഞാൻ കർമ്മയോഗ്യനല്ലസംശയമില്ല
തിൽ അരുതീഭക്ഷണമുബ്ധുകൊണ്ടുയ്ക്കുന്നതല്ലഞാൻ * ജാതിഭ
ഴ്ചനിനക്കുണ്ടാകൊലാബ്രാഹ്മണസത്തമ!

വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു

സത്യമോതൃന്ദയമ്ബജന്മബുദ്ധിമാൻനീയുമന്യജ! എന്നാലുമാച
ഭാമ്ബത്തിൻതപഃശാസനമെന്തിടാം * ദേഹരക്ഷണമെമ്മട്ടമെന്തി
കൊണ്ടാലനന്തരം പാപാന്തത്തിൽചിത്തുദ്ധിക്കായ് പ്രാശ്ചിത്തംക
ഴിച്ചിടാം * "അനാപത്തിൽനിന്നുതിരാൻപാപതാ, ലില്ലതാപമി"
വിശപ്പിനാൽമരിച്ചെന്നാൽനരകംതാനസംശയം * അതിനാൽശുഭ
മിച്ഛിപ്പോൻതീർക്കണംതൻവിശപ്പിനെ മോഷണംമെയ്യുമതിനാൽ
ദേഹരക്ഷിച്ചിടുന്നതാൻ * മഴയില്ലാതെമോഷ്ടിച്ചാൽപാപമ
നോതുമോബുധൻ അപ്പാപംമഴപെയ്യിക്കാത്തവനേസഭവിച്ചിടും.

വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു

ജന്മവണ്ണത്താൻമച്ചപ്പോൾകൊതിച്ചീടുന്നവൻമഴ വാനിൽനി
ന്നാനന്തൻതുവികൈപോലുണ്ടായിധാരയായ് * ഞാൻമിനഭോടും
വർഷിക്കുമേഘത്തേക്കുണ്ടുതുഷ്ടനായ് ഉടനേതാഗൃഹംവിട്ടുസന്തോഷ
ത്തോടുപോയിതേ * പ്രാണിനാശനമത്യന്ത്രംകൂരമക്കാലമെങ്ങനേ
നീകഴിച്ചവനത്തിങ്കൽപറഞ്ഞാലുപതിവ്രതേ?

വ്യസൻ പറഞ്ഞു

എന്നവൻവാക്കുകേട്ടോതീപതിയോടാപ്രിയംവദ: 'കേരക്കുഞോ
നീക്കോടുംകുലംകഴിച്ചുവിധമിന്നുനീ * നീപോകവേമതിശ്രേയ! വൻ
ക്ഷാമംവന്നുചെന്ന്തേ * അന്നംകിട്ടാത്തുപത്രന്മാരെല്ലാംഭുജിച്ചി
തേററവും * തളരുപത്രരേക്കുണീവനമെല്ലാംവരിക്കുഞാൻ ഏററം
ഭുജിച്ചുവെത്തിട്ടുകറച്ചുവരിഖണ്ഡമായ് * കുറേമാസങ്ങളീവണ്ണവരി!

നെല്ലാർക്കഴിച്ചുതാൻ അതുകിട്ടാതെയായ് പിടന്ന ചിന്തിച്ചുന
 ജീവിലല്ലേ! * വനത്തിൽ വരിനെല്ലിപ്പീക്ഷാമത്തിൽ ഭിക്ഷയെന്നതും
 ഫലങ്ങളില്ലാത്തതിന് ഭൂമിയിലുലാസിച്ചായതും * വിശ്വഭൂമിയിലു
 കംകരഞ്ഞിടുന്ന ബാലകർ എന്തു ചെയ്യുന്ന ഭൂപാകനെന്നോരുന്നി
 വരോടുതാൻ * ഇതുവണ്ണം ചന്തതവയ്ക്കിട്ടെന്തുകൊണ്ടൊന്നു ചു
 തേയനവാണൊരുവനെക്കുറുപ്പതു നകനെവിറ്റിടാം * അതിന്നുവ
 ലവാഷ്ടീഭൂതം കൊണ്ടുവിശപ്പിനാൽ തളരുബാലരോപാലിച്ചിടാം
 മറുവിലുപായവും * എന്നോർത്തു നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നാൽ വിൽപതി
 നീസ്സതൻ അതിറ്റു ചത്തോടു നകരഞ്ഞാനിവാണറവും * കരയു
 ന്നിവനെക്കൊണ്ടു പോയ് ഞാൻ ഉജ്ജയനിയേ ടുവത്തോടെന്നവ
 ഴിയിൽക്കൊന്നു തൃപ്തൻ ഗുപൻ * ചോദിച്ചാ: 'നെന്തിനാണേറേക്ക
 രയുന്നതു ബാലകൻ' ഉടനേണാനവതൊടായ് പറഞ്ഞെന്നിതു വല്ലഭ: *
 'വിൽക്കാനായ് ഞാൻ കൊണ്ടു പോകുന്നിവനേയിന്നമന്നവ!' എൻവാ
 ക്കുകേട്ടാതു പന്ത്രണ്ടു മുഖമുള്ള ധിത്തേടൻ * 'ഗുഹത്തിന്നിവനേക്കൊ
 ണ്ടുപോക'യെന്നെന്നോടോതിതാൻ 'നിൻപുത്രനാക്കുകേങ്കിപ്പാൻ വേ
 ണ്ടമാം സഭിനം പ്രതി * മതിവന്നീടുവോളം ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നതൊരു
 ശ്രാഭ: 'കൃപയോടെന്നു മണ്ഡൂപൻ കൊന്നുപന്നിമുഗാദിയേ ഇരുവുക്കു
 ബിൽ കൊണ്ടു വന്നുകുട്ടിത്തു കീട്ടുപോയിട്ടും * പാപാഴിയിൽനിന്നു
 വൻതാൻ പാലിച്ചാനി ചരേപ്രിയ! വസിയ്ക്കുനാൽ ശപിക്കപ്പെട്ടാമെന്ന
 ഞ്ഞാൻ നിമിത്തമാം * അവനമാംസമൊരനാറുകാട്ടിയികിട്ടേയ്ക്ക
 കാരണം വസിയ്ക്കു പശുചവക്കൊന്നാൻ കോപിച്ചാനതിനാൽ മുമ്പി *
 ത്രിശങ്കുവന്നു മണ്ഡൂപനു പേരിട്ടിട്ടാവയത്തിനാൽ * കോപത്തോ
 ടായവന്നേകീ ചണ്ഡാളതപസ്സുമാർമാൻ അതിനാൽ ഞാൻ ടുവിതയാ
 യവൻ ടുവിടയായ് മുമ്പേ! * ചണ്ഡാളതപം ഞാൻ നിമിത്തം പ്രാപി
 ച്ചാൻ ഗുപനന്ദൻ ഏതുപായമെടുത്തും നീബലമായതപസ്സിനാൽ *
 അ ചന്ദൻ ചണ്ഡാളതപത്തെ മററിക്കിടക്കു ഓദരം.

വൃന്തൻ പറഞ്ഞു

ഓയ്യാവാക്കീവിധം കേട്ടക്കേൾക്കിൻ മുമ്പിസത്തമൻ ഭീനരോഷ
 ഭോഭോതിസമാധാനപ്പെടുംപടി.

വിചാരിതൻ പറഞ്ഞു

ശാപത്തിൽനിന്നുമേദ്ധിപ്പിച്ചിടാമാറ്റ പനേപ്രിയേ! ഉപകാ
 രത്തെ വയ്ക്കുകാട്ടിൽ വച്ചുരക്കിക്കൊത്തും * വിദ്യബലം പേടുകതിര
 ലുക്കാൻ ടുവമാറിടാം എന്നാശ്വസിപ്പിച്ചുവെല്ലെല്ല രക്തേജ്ഞനാ
 മുമ്പി * മിഥിപ്പാൻ ഗുപനേയ്ക്കു ടുവന്നാശ്വസിപ്പിച്ചു ഏന്നോർത്തു

പോയാതിശങ്കഭൂപൻ വണ്ഡാളരൂപനായ് * ഭീനനായിവസിച്ഛീടും
ശപഥവഗ്രാമമായതിൽ മുനിതൻവരവുകണ്ടുവിസ്തരിച്ചാനരായി
പൻ * വേഗംപാദങ്ങളിൽവീണസാഷ്ടാംഗംപ്രണമിച്ചുത നമിക്കും
ഭൂപനോക്കയ്ക്കാൽപിടിച്ചുകെന്താമുനി * എഴിപ്പിച്ചിട്ടുപണക്കാട്
സാവധാനത്തോടോതിനാൻ: 'എൻമുഖംനീശപ'ക്കപ്പെട്ടതിനാലാ
വസിയ്ക്കനാൽ * നിന്നിഷ്ടംസാദ്ധ്യമാക്കാനൊന്നെന്തു ചെയ്യണമോതുക'
രോഷം പറഞ്ഞു

ഒരുതാഗുകഴിപ്പിക്കാനപേക്ഷിച്ചുനിന്തോറിധം സുഖമേകുന്ന
വിണ്ണിൽഞാനിദ്രമുത്താടൂ വല്ലാൻ * ഇപ്പോൾതോഴുമാം
താഗംനീചെയ്യിക്കുകമാമുനി! എന്നാവസിപ്പുടനാടായിമുൻപപേ
ക്ഷിച്ചുഞാൻമഖം * എന്നോടോതിയടൻകോപിച്ചുപൻ: 'ഒർബുദ്ധി
താഗ്രഹ! നമോദയത്തോടുംസ്വർഗ്ഗവാസമുണ്ടാകയില്ലതേ' * സ്വർഗ്ഗാ
ശൗൽപിനയുടനോനാമോത്താവൊടോതിനേൻ: 'അന്യനേന്തരു
വാക്കീട്ടുചെയ്യുമാൻതാഗമുന്തമം' * ഉടൻമുനിശപിച്ചെന്നു'മുഖം!
വണ്ഡാളനുകനീ' ശാപമുണ്ടാകവാൻമുഖമല്ലാമീവണ്ണമോതിനേൻ *
എൻഃവത്തേനശിപ്പിക്കാൻസമത്വംനീമുനിശപര!; എന്നോതിയ
തിരുവത്തോടവ് ഭൂപൻവിരമിച്ചതേ * അവനെറശാപംനീക്കാനാ
യ് ചിന്തിച്ചാനാമുനിനൃന്ദം.

ശ്രീദേശികാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം
വിശ്വം മിത്രസമംഗമം
പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

പതിനാലാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

തപഃകൃട്ടംഗാധിപത്രൻ, കൃത്യമേതുമാനസ്സിനാൽ താഗവട്ടക്കു
ളംകൂട്ടിമുനിമാരേക്കുണിച്ചുടൻ * ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടാമുനിയാലറിഞ്ഞാ
താഗമായവർ വസിയ്ക്കനാൽതട്ടക്കപ്പെട്ടാഗമിച്ചില്ലാത്തതരം * അ
തറിഞ്ഞഗ്രാധിപത്രൻചിമനസ്സോടുഃഖിതായ് ത്രിശങ്കവാഗ്ദൂപൻ
വാഴമാഗ്രമത്തിങ്കലത്തിനാൻ * കോപത്തോടവനോടോതീ: 'വസി
പ്പൻപോയ് തട്ടക്കയാൽ താഗത്തിനായിമുനിമാരോടവന്നില്ലമന്ന
വ! * എൻതപസ്സിധികങ്ങളാലുനന്നെന്നസ്വർഗ്ഗത്തിലാക്കിത്താൻ നി
ന്നാഗ്രാമംസാദ്ധ്യമാക്കാനാജവംശശിലാമണേ!' * എന്നോതീട്ടുജലം
കയ്യിലെടുത്താമുനിസത്തമൻ അവന്നുനമിക്കിനാൻചുണ്ണാഗായത്രീ

പരമേശ്വരഃ * ഗുപ്താസ്തസ്മൈ മഹാഭാരതേ പരമേശ്വരഃ * മഹാഭാരതേ
ഭഗവതേ പരമേശ്വരേ * ബഹുമാനം വാണീകരഃ * സമ്പാദിതം വാണീകരഃ * ഇന്ദ്രാലോകത്തുപോയവരുടെ
തേജശ്ചൈവ *.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നോതവേദനിത്രേയൻ ത്രിശങ്കരചാരകൻ ഉല്പതിച്ചാൻ
പക്ഷിമേപ്പാൽ പശ്ചിമശക്തിയാലുടൻ * വാനിലായുല്പതിച്ചിട്ടാ
ഗുപ്തസ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തവേ കാണപ്പെട്ടു വിഷ്ണുപരാക്രമൻ ചണ്ഡാ
ളരൂപവൻ * ഇന്ദ്രനാഭോതിനാരിഷ്ടവേഗവന്നവനാരിവൻ? ഭേ
വനമേപ്പാലെ, വണ്ഡാളരൂപിയാംകൂടനായവൻ * ആനന്ദാധിപന
തിന്ദ്രൻ ചെന്തനോക്കിട്ടതൽക്കണ്ഠം ത്രിശങ്കവെന്നറിഞ്ഞാക്കേവിച്ചു
വേഗമേപ്പാത: * 'നിന്ദ്രൻ നീശപചലൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വന്നതുമെ
ക്കേന? വേഗംഭൂവിൽ ഗമിച്ചു-ലാനിൽ വാസംയുക്തമല്ലിമ' * എ
ന്നോതപ്പെട്ടാനന്ദൻ സ്വർഗ്ഗംവിട്ടുകീട്ടുടൻ പശ്ചാത്തമീലഭവൻ
പോൽകീഴ്പ്പോട്ടേക്കുപതിച്ചുത * ഭുവനാൽ നായ് വിണ്ണിൽനിന്നും
വേഗംവീഴുന്നതാൻമനേ! എന്നേപ്പാവിടുന്നീയെന്നവിളിച്ചാനേററ
മാന്ദവൻ * കീഴ്പ്പതിക്കുന്നഭൂപരൻവിളിച്ചുകിട്ടിഗാധിജൻ വീഴുന്ന
ഭൂപനേന്റേക്കിനിലുംവിടലും നരചാല്പിനാൻ * അവാക്കിനാലവൻ
വാനിലവിടത്തെന്നിന്നതേ സ്വർഗ്ഗംവിട്ടുപതിച്ചിട്ടാമുനിതൻറത
പോബലാൽ * ആവമിച്ചിട്ടാമേമാന്ദവൻ ചെന്തനാൻമനേ പശ്ചാ
ത്തായനമോസ്വർഗ്ഗലോകം സൃഷ്ടിച്ചതിന്നതാൻ * അറിഞ്ഞിട്ടേനേയി
ന്ദ്രൻ വിശ്വാമിത്രൻറയുദ്യമം വേഗത്തിലാമുനിന്ദ്രൻറസമീപത്തി
ങ്കലത്തിനാൻ * മനേ! നീയെന്നുവയ്യുന്നതുകാപിക്കുന്നതുകാര
ണം? മതിമാക്കീടുകീസൃഷ്ടിയാൻ നിനക്കെന്നുവയ്യുന്നം.

വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു

നിൻറലോകത്തിലാക്കേണമതിൽനിന്നുപതിക്കയാൽ ഭുവി
ക്കീഴ്പ്പതിയപ്രിയോടൊത്തു നീയിടോ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

അവൻറനാരിശ്വരനെന്തറിഞ്ഞിട്ടിന്ദ്രനഗ്രാമം തപോബല
വുമോൽക്കററശങ്കയാൽ സമ്മതിച്ചുടൻ * ഭിദ്യഭവംഗുപനകി
വിമാനത്തിൽക്കരറിനാൻ പോലിച്ചുകൊണ്ടു മുനിയോടിന്ദ്രൻവി
ണ്ണിൽഗമിച്ചുത * ത്രിശങ്കവോടൊത്തശക്തൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽഗമിക്ക
വേ വിശ്വാമിത്രൻ സ്വാമൃതത്തിൽ സുഖമായ് ചെന്നുവരുത്തുത *
വിശ്വാമിത്രസമാധത്താലല്ലൻ വിണ്ണിൽഗമിച്ചതായ് ഫരിശ്വരൻ

കേട്ടുസന്തോഷിച്ചുപാലിച്ചുഭൂമിയേ * രൂപമെന്തവനമാതൃയുക്ത
യായിവിളങ്ങിടും ഭാര്യയോടൊത്തു ക്രീഡിച്ചാനുജാധിപനാമ
വൻ * കാലതായിടിലുംഗർഭംധരിച്ചീടാത്തുമാലവര ചിന്തയോടുംഹ
രിശ്വരൻഓഖിയായ് തീർന്നിതേരറവും * വസിയ്ക്കുംരൂമമാണിട്ടാമുനി
യേപ്രണമിച്ചുപുത്രനില്ലാത്തസന്താപമറിയി ചാൻവസിയ്ക്കേനഃ *
'ദൈവജ്ഞാനനീമുനിശ്രദ്ധ! മന്ത്ര വിദ്യാവിശാരദൻ ഉപായമൊയ്
യമ്മജ്ഞ! സന്തതിക്കായെന്നിക്കുനീ * ഹൃദയവിപ്ലവഗതിയെന്നറിയുന്ന
ഭവാനുമനേ എന്തുപക്ഷിപ്പതെൻഓഖകണ്ടംശക്തിയെഴുന്നനീ? *
ശിശുലാളനയാൽയന്ത്രങ്ങളീക്കുരുവിവർഗ്ഗവും ഓഖിക്കുന്നീഭാഗ്യമഹ
ത്താൻരാവുപകലുമനേ::

വൃന്ദൻ പറഞ്ഞു

ഏ പന്ത്രപതിതൻഓഖ വാക്കുകേട്ടാവസിപ്പുനും മനസ്സുകൊണ്ടു
നന്നായിച്ചിന്തിച്ചുവനൊക്കോതിനാൻ.

വസിയ്ക്കൻ പറഞ്ഞു

സത്യമൊല്ലുന്നനീയോത്താൽ, സംസാരത്തിങ്കൽമനവ! പുത്ര
നില്ലാത്തഓഖപോലിപ്പുരാറൊരുഓഖവും * യാദസാംപതിയായി
ഓപാശിയേയതു കൊണ്ടുനീ ആരാധിക്കുകനായിട്ടവൻനിനിയ്ക്കുമേ
കിടും * സന്താനംതലവൻപാശിയേക്കാളില്ലൊരുഭവനം അവനേ
നീഭജിച്ചെന്നാൽനിൻകയ്ക്കുംസംഖ്യമേന്മയും * ദൈവമൊത്തുരപ്പാ
രണിനേയുമൊനിക്കുന്നനൻ ഉത്സാഹമില്ലാതെവണ്ണകണ്ഠ വിധിഭ
വിച്ചിടും ഉത്സാഹിച്ചീടനന്തപജ്ഞാമോഹശരീരിതിയായ് രൂ
മിച്ചാൽസാദ്ധ്യമാംകാര്യമല്ലെന്നാചിപ്ലമനവ! * തേജസ്സേറുവസി
പ്പുൻറവാക്കീപണ്ണശ്രവിച്ചാൻ അമിച്ചിട്ടുതപമേണ്ണന്റമുക്കു
ഗമിച്ചുത * ഗംഗാതീരത്തിൽനൽസ്ഥാനത്തവൻ പത്മാസനസ്ഥ
നായ് ജ്യാനിച്ചിട്ടാവരണനേച്ചെയ്യാനഗ്രയഗ്രപൻ * ഏവതേ
പസ്സുമൊയ്യുന്മാരേ രൂപയോടൊത്തു പാശിയോ പ്രസന്നമുഖനായ് ഭൂ
പൻതൻപുത്രക്ഷത്തിൽവന്നതേ * ഹരിശ്വരനൊടായിട്ടീവാക്യവ
രണനോതിനാൻ 'വരംവരിക്കയമ്മജ്ഞ! തപസ്സാൽതുഷ്ടനായിത്താൻ'

രാജമു പറഞ്ഞു

സന്താനമില്ലനിശ്ചകീടണംനീനല്ലപുത്രനേ മുക്കുവേദിച്ചുവാനാ
യിട്ടീശ്വരംപെയ്യിട്ടുണ്ടാത്താൻ * ഓഖിച്ചീടുംരൂപതിരുനരപ്പാംവാക്കു
കേട്ടുനൻ മുൻപിൻനിൽക്കുന്നവനൊടായ് ചിരിച്ചുപ്രാശിക്കാലി
നങ്ങൾ

വരണൻ പറഞ്ഞു

നിന്നിഷ്ടയാൽത്തന്നെ പരപുത്രൻതവദിക്കുകിൽ കാൽസാധിച്ചെനിക്കത്തുപിടയെടുത്തുവന്നതാ? * അപ്പുത്രനേറ്റുകയെന്തേപതുവാക്കിട്ടെനിക്കുനി യാഗമെടുക്കിപ്പോയെന്നാകിൽനിനക്കവരമേകിടാം.

രാജാവു പറഞ്ഞു

രീരഭട്ടയെൻറവസ്ത്രപാശാഗാത്രം തുറന്നുവെച്ചു! പുത്രനേപ്പുത്രവാക്കി, ദ്രിവാക്കുവാൽവരുമ്പതുമാത്രം * അസമ്യധികഭേഷം വസ്ത്രപാശ്രയിച്ചാണെ! അല്ലേകുന്തികെടുത്തുനൽപുത്രനേക്കരണമേവാൻ.

വരണൻ പറഞ്ഞു

രാജാവേ! പുത്രനണ്ടുകുഗ്രഹത്തിന്നായ് ഗമിക്കുക ഏൻമുൻപിൽചൊന്നൊരാവാക്കു സത്യമായ് തിരികണമ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

പശുവിയാലിതു ചൊല്ലിച്ചൊരുപത്തുനമുക്കുനിന്നാൻ വരമേലി ചുവുത്താത്തകെല്ലാഭംയുചൊക്കോതിനാൻ * അവനുകേഴുന്റേറുനാരിമാരുണ്ടായ്മാൻ ചട്ടരാജാക്കീശിബിസുതായമുപതീപതിവ്രതാ * കരേക്കൊക്കെ നടുനേരംഗഭംഗഭംഗമുണ്ടു വ്യക്തനാണെന്നുകേട്ടിട്ടുസന്തോഷിച്ചാൻനരയിലാൻ * രാജാസംസ്കാരമഞ്ചൂപൻവിധിപോലെന്നെത്തിനാൻ പത്തുമാസംതികഞ്ഞു പ്ലാഹപെററാറുദേവസുതോപമൻ സുതനേഗ്രഹനക്ഷത്രബലംചെയ്താനരുളിനേ * പുത്രൻജനിക്കുമ്പോൾപ്രപൻകളിച്ചുരനോക്കെപ്പോ ജാതകമുണ്ടെല്ലെന്ന് ചെല്ലാൻഭാനമുണ്ടു * പുത്രജനിക്കൊണ്ടുവന്നുണ്ടായിബഹു മോദവും പരമോദാനന്ദം രീനാൻ യാഗാഗ്നിയുണ്ടാക്കിയവൻ * വിശേഷഭനവും ചെല്ലാൻ പാട്ടുകെട്ടിവയ്ക്കുമായ്.

ശ്രീഭവീശ്വരവരം ഏഴാം സ്കന്ധം

ഹരിശ്ചന്ദ്രകഥ

പതിനൊമ്പതാമ്യായം.

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം:

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

പുത്രോത്സവനടക്കുമ്പോഴുപൻറഗ്രഹത്തിലായ് വന്നുവരുന്നതെല്ലവിപ്രവേഷയരിച്ചുടൻ * സ്വസ്തികരനോതി: 'വരണൻ ഞാൻ, നീകരക്കുണമൊല്ലിനാൻ പുത്രനണ്ടായ് നിനക്കെൻറയാ

ഗമയെത്തിവനായഭവാൻ * നീപണ്ടോതിയൊരാധാഷ്ടസൗകൃമാക്കുക
 ഭൂപന്തേ! എൻവരത്തായഭവാനുള്ളവസ്തുതപോയതില്ലേയോ? *
 എന്നവൻപാക്കുകേട്ടിട്ടുവിന്തിച്ചാനാനരായാപൻ മമാസുന്ദരനാമെ
 നെറസുതനേക്കൊൽവരത്തങ്ങനേ * വീരനാവരണൻവിപ്രവേഷ
 തോടാഗമിച്ചുതേ ശുഭമിച്ഛിച്ചവൻഭവനിന്ദാമയുരതെന്നുമേ *
 ജന്തുക്കൾക്കുസഭപുത്രസ്തഥഃകൃസ്തജ്യമേററവും മെല്ലതെന്നേതുവീധ
 മിസ്തതനാലെൻസുഖവേഷം * ധൈര്യപുണ്യമിച്ഛിച്ചുപൂജാമയ്യപ
 നേഗുപൻ യുക്തമായ്താഴ്ത്താൻ മാധുര്യമായിപാക്കുകൊല്ലിനാൻ.

രാജവേ പറഞ്ഞു

ഭേദവേശ! നിന്നാജ്ഞയേ ഞാൻകേട്ടീടാകരുണാനിധേ! ബഹുദ
 ക്ഷിണമുന്മാദഗമമുചെയ്താൻവിപ്രി * കർമ്മാനന്ദൻപിതാപത്തു
 ദിനപുത്രൻജനിക്കുകിൽ മാസമൊന്നായശുഭമിച്ഛിച്ചവൻതാനുക
 മ്കാരണൻ * സദ്യജ്ഞൻനീപ്രദമതസ്സാനിത്യയത്നമറഞ്ഞവൻ കൃ
 പമെയ്യജ്ഞാധീശ! ക്ഷമിക്കുപരേതരപം!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

വൃപനാലേവമോതപ്പെട്ടത്തരമൊല്ലിയപ്പതി: 'ശുഭവേഷം
 ഗമിക്കുന്നേൻനിൻകൃത്യാനീടത്തുക * ഒരുമാസംകഴിഞ്ഞതുഞ്ചെ
 യുനന്മാഗമനത്താൻ പുത്രജാതകർമ്മംതാക്കട്ടല്ലാമെയ്തിട്ടുമാന
 വ!' * ഭൂപന്തോപീധിധംസാമവാക്കുകൊല്ലിനീമിച്ചവൻ സന്തോഷി
 ച്ചാൻനാൻശുഭൻവരണൻപോയവേഷയിൽ * കടംപോലുകിടായ്
 കോടിപ്പൊന്നണിഞ്ഞപശുക്കളേ മറയോക്കേക്കിനാൻമെയ്താൻതി
 ലപദ്യതാനവും * വൃപൻപുത്രമുഖംനോക്കിട്ടുകുസുഖമന്ദന്ത
 അവനവിധിപോൽപേരുമിട്ടാൻ "രോഹിത" എന്നതായ് * ഒരുമാ
 സംകഴിഞ്ഞിട്ടാവരണൻവിപ്രവേഷമായ് പിന്നെയുംമെയ്തനീയാഗ
 മെന്നോതിക്കൊണ്ടുവരതേ * പാശിനേക്കാഞ്ചൊരുഭൂപൻദീപ്
 സാഗരമഗ്നനായ് നമിച്ചാതിഥ്യമെയ്തതാഴ്ത്തുകൊണ്ടുകൊല്ലി
 നാൻ: * 'നീയാഗമിച്ചതെൻദാഗ്ദ്ധമൻഗ്രന്ഥശുഭമായ്വിഭോ! നി
 ന്നിഷ്ഠരാഗമമെയ്താൻവിധിപോലെജ്ഞാധീപ! * പല്ലിപ്പൊ
 ശുപശ്ശഘ്രമെന്നുരോവേദവാദികൾ പല്ലുണ്ടായിട്ടതിന്മുഖമെയ്താൻ
 ഞാനാമഹാമഖം?'

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

എന്നോതപ്പെട്ടവൃപനാൽസമ്മതിച്ചുണ്ടുപന്താൻ ഹരിശ്ച
 ളൻമോദമോടുംവസിച്ചാൻതൻഗ്രാമത്തിലായ് * പിന്നെപ്പല്ലകിച്ചി
 ച്ചപ്പേരഭിജവേഷത്തൊടുപ്പതി യാഗമെയ്തന്നുകൊല്ലിക്കൊ

ഞങ്ങളിന്നാൽ പപന്തനേ * ഭീഷ്മവേഷത്തിൽ വന്നോരപ്പാരിയേ
 കണ്ടുമനവൻ നമിച്ചാസനമകീട്ടു സഭമേവേ ജവെയ്തൻ * സ്തുതി
 ചിട്ടു പറഞ്ഞാനീ ചമനമെടുത്തായ്: 'ഏററഭക്തിണയോടും
 ഞാൻ മാഗ്നമെത്തുറായിപ്പിടി * മെരുളമെത്തിപ്പിടിപ്പിപ്പാറ്റ
 ഗർഭകശനിവർദ്ധന * യാഗപ്പതു വിനാകാതെന്നായ് കേട്ടുവൃദ്ധരോ
 തിങ്ങാൻ * നിത്യയൗമനഭേദത്താൽ നീ മത്രേണോളം ക്ഷമിക്കുക മെരു
 ളകഴിഞ്ഞു നന്നൊന്നരമേയകഴിച്ചിടാം' * അവനെറച്ചീവാക്ക
 കേട്ടുപിന്നയുടൊല്ലിച്ചപ്പതി: 'പലവട്ടം വെല്ലിയവനീ ചതിക്ക
 നുമാത്രേ! * നിനക്കുവേണ്ട സൗകര്യം മാഗ്നതെന്നിന്നിരിക്കിലും
 പുത്രസ്തമയോടുകൂടി വീടങ്ങിങ്ങു സാധുനം * മെരുളകഴിഞ്ഞു
 നീയാഗമെല്ലിടാതെയിരിക്കുകിൽ അന്നു ഞാൻ കൊപമോടൊത്തു
 കൊടുശാപത്തെ കിട്ടാ * ഇന്നു പോകുന്ന ഞാൻ നിന്റെ വാക്കുക
 ട്ടുമഹീപതേ! അസത്യമാക്കൊലാനിൽ വാക്കിക്കു പാകകലസഭേവ!' *
 ഇതോതിനാത്ര പറ്റുമെവിട്ടു പോയ് ചംഗിതൽക്കുണം രാജാവുമാഗ്ര
 ഹത്തികൽവ വിച്ചാനതിരുന്നായ് * മരോത്സവം മെരുളകാല
 ത്തികലങ്ങു നടക്കവേ പിന്നെയുവേഗമെന്ദ്രപുത്രത്തിൽ പാശി
 യെത്തിയാൻ * സുതനേമടിമിൻ വെച്ചുരാജൻ ഭൂപസമീപമായ് ക്രി
 യകാലത്തിരിക്കുമ്പോൾ വരുന്നെൻ വന്നുവെന്ദ്രത * സുഷുമാത്മപ
 നോഭോതിക്കൊണ്ടുമാഗ്നനേടത്തുവാൻ ഭീഷ്മപ്രധാനൻ ശ്രീമാൻ പ്ര
 ത്യാക്ഷപ്പെട്ടാഗ്നിപോൽ * അവനെക്കണ്ടു ഭൂപാലനതിവ്വഹപനാ
 യുടൻ മുൻപിൽ ചീങ്ങുമെച്ചിട്ടു ഭയപ്പെട്ടു വണക്കമായ് * വിധിപോൽ
 പൂജയുമെത്തിട്ടു വനോഭവമോതിനാൻ: 'നരഭയം വിധിക്കൊത്തു
 മെത്തിടാത്തൊരു മഹാമതേ * പരയാനങ്ങളിൽ സ്വപ്നശ്രദ്ധയായ്
 കേൾക്കണവിടോ! യുക്തമെന്നോക്കിലതുവീ നിന്റെ മുൻപിൽ പര
 ണ്തടാം * ബ്രഹ്മനർക്കു ക്രിമർ മെരുൾ സന്ധ്യരാചീദിദിയാതികൾ
 തത്തജാതകളല്ലെങ്കിൽ ശുഭർതാൻ വേദവാക്കിത് * ഇപ്പത്രത്തി
 നാലിന്നു ശുഭനൊത്തൊരു വാചകൻ ഉപനിച്ഛാൽ കർമ്മയോഗ്യനെ
 ന്നാണാവേദനിശ്ചയം * പതിനൊന്നു വയസ്സാ മാൽക്കു ക്രിമർ പതി
 ക്കണം എട്ടു വയസ്സിൽ വിപ്രർക്കു പത്രത്തിൽ വൈശ്വതം വിഭോ *
 നിൻമാസനാഭീരാനിൽ ഭരതോന്നു കൊങ്കിലോ ഉപനിച്ഛിട്ടു
 മെത്തു ഞാൻ പത്രവാലുത്തമോലം * നീലാകപാലൻ ധർമ്മജന!
 സർവ്വശാസ്ത്രവിശാരദൻ ഇതവാക്കു സത്യമെന്നോക്കിൽ ഭവനത്തിന്നു
 പോകണം.'

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

എന്നവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടു കൃപയുള്ള ജലാധിപൻ അതുംബ്രസന്ന മുഖനായ് സമനിച്ചിട്ടുപോയ് വേഗം * വരുന്നൻപോകുമേ ഭൂപന്തരി സന്താപയുക്തനായ് പുത്രസൗഖ്യത്തെമീ * ണ്ണാപ്രാപിച്ചിട്ടുസുഖിച്ചതേ * രാജകുടുംബമേലായുധവനപ്പാദനടന്നിനാൻ വരസ്സുപത്തുംപുത്രനുകാലകൊണ്ടുതികഞ്ഞുതേ * ഉപനീതിക്കുവേണ്ടും ണം കൂട്ടിനാൻപട്ടാഭാഷയും ശ്രേയസ്സുഹൃത്തുരോടും തൻമന്ത്രിമാരോടുകൂടിയും * പതിനൊന്നാംവയസ്സിങ്കലുപനീതിയുമാഹ്വരൻ വിധിപോലെ നടുവീട്ടുവിതാകൊണ്ടുതൻപോയ് * പുത്രപന്തരനുംമെയ്യാഭൂപന്തരിവിടെവേ വിപ്രവേഷത്തോടുകൂടിവരുന്നൻവന്തവേഗമായ് * അവനേക്കണ്ടുകേൾവൻനമിച്ചുതൻപ്രകൃതിയോടും പ്രീതനായ് മുന്തിരിനിട്ടസ്ത്രോത്തമനൊടോതിനാൻ * 'ഭക്താപാദീതനെൻ പുത്രൻപശുപാശ്വജലാധിപ! വന്ധ്യാപവാദേശാകന്തിൻപുസാദത്താലനിക്കുപോയ് * ബാഹുദക്ഷിണമാരംഭമേയ്ക്കാനിച്ഛിച്ചിട്ടുനന്താൻ സമയത്തിൽ, കേൾക്കുവിഭോ! സത്യമിന്നോതട്ടുനന്തേ * സമാവർത്തനവുംവെയ്ക്കുന്നമധ്യമനടത്തിടാം കൃപയെഴുന്നിലതുനാൾ വരയ്ക്കുംനീക്കുമാക്കണം'.

വരുന്നൻ പറഞ്ഞു

പുത്രസ്സോമത്തിനാലെനേച്ചുതിച്ചിട്ടുനന്തീവേ! പിന്നെയുംപിന്നെയുംയുക്തിയുക്തമാനല്ലവാക്കിനാൽ * നിൻവാക്കു, മൊന്നുമൊതാതെയിനുംപോകുന്നമനവ! സമാവർത്തനകാലത്തിലാഗമിച്ചിട്ടമിടുത്താൻ * എന്നോതിപ്പോയ്ഭൂപന്തരിപോലിച്ചുകൊണ്ടുപാശിയും മോദത്തോടൊത്തുഭൂപന്തരിവേണ്ടുകുടുംബനടത്തിനാൻ * പാശിവന്നുകുടുംബാഗകാലമറിഞ്ഞുതൻ വിചാരമുറയായ് തീർന്നാൻ മിടുക്കുള്ള കുമാരൻ * പോലിച്ചിട്ടുക്കുടുംബഭൂപതിതൻമുഖകാരണം അറിഞ്ഞാൻതൻവയംബാലൻതിനച്ചാൻഗമനത്തിനായ് * മന്ത്രിപുത്രരെക്കാലോചിച്ചുറച്ചുബലമായവൻ നഗരവിട്ടുറങ്ങീടുവനത്തിൽചൊന്തവേനന്തേ * പുത്രൻപോമീടോ ഭൂമിപാലൻമുഖിച്ചിതേറവും അനേപചിപ്പാനായവനേയച്ചാൻതൻനരദന്തരേ * കാലമീടുപോകുമ്പോളെത്തിനാൻപാശിയാഗ്രഹം മുഖിക്കുവേഗം കോതിക്കൊണ്ടുതാഗുകഴിക്കുവാൻ * നഗരമുതലിഭൂപന്തരിമുഖിലോമമനന്തൻ പോയ് മേഘപ്പട്ട, നിന്തില്ലം സ്താതതിനന്താൻവിഭോ! * ആശ്രമങ്ങളിലോരോരോഗിവിട്ടുക്കുടുംബനടന്നിലും അനേപചിച്ചാക്കരൻനരദന്തരകണ്ടുതില്ലജലാധിപ! * പൊയ്ക്കുടഞ്ഞുസുതൻതൊ

നിന്നെന്നതു പഴയുണ്ടു ചാല്പക ഇതിലെൻദോഷമില്ലാടുംഭാഗ്യദോഷമസംശയം .

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏവംഭൂപരിരാകേട്ടു പരന്നു ബഹുരുഷ്ണനാമ് പിന്നയുചി ന്നയുചഞ്ചിതകാൽകോപാൽശപിച്ചുതേ * 'രാജാവേ!ഞാൻറാഞ്ചിതനായ്ക്കീടുന്നററേൻറവാക്കിനാൽ ജലാദോമമാധ്വായിനിന്നൊബാധിക്കുകയാൽ'.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

കപിതൻപാശിയാവേവശപിക്കപ്പെട്ടമനമൻ ദൈവമേകം വ്യാധിമൂലമതിപീഡിതനായുടൻ * ഗുപനേപ്പാശിമിവസ്തുശപിച്ചിട്ടാണ്ടുതൻഗ്രമം മഹാധ്വായിഭവിച്ചിട്ടാരാജാവുബഹുദൈവായായ്.

തൃദിവീദഗവതഃ ഏഴംസ്കന്ധം

വരണവഞ്ചനം

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

പതിനാറാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

വരണൻപോകവേഭൂപൻഭോഗപീഡിതനായ്ക്കീടാമ് ദൈവത്തിന്മേൽദൈവമാണ്ടുമാറാദൈവിതനായ്ഗുപ! * ഭോഗപീഡിതനായ്ക്കാതനെനുകേട്ടുടേകാമിതൻ സ്തേയമംമൂലംവനംവിട്ടുനമിപ്പാനായ്നിനച്ചുതേ * കൈവഞ്ചകഴിഞ്ഞു ക്ലാൻതെന്നക്കാണ്മതിനാദരാൽ പോകാനിച്ഛിച്ചതുമറിഞ്ഞവിടേയ്ക്കെത്തിവാസവൻ * വിപ്രവേഷധരിച്ചിട്ടുപഗമസ്സരനായകൻ പോകാൻനിനയ്ക്കുമവനേത്തട്ടുത്താൻയുകതിവാക്കിനായ്.

ഇന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു

അപൂർവ്വമാംരാജനീതിയറിയാനീതുപാത്മജ! മൂലമൻറീയതിനാൽപോകാനാഗ്രഹിയ്ക്കുന്നവ്യർത്ഥമായ് * വേദമുതലാഹ്വാനമനുരോക്ഷാണ്ടുനിൻതാതനാംഗുപൻ ഭവാനേപ്പതുവാക്കീട്ടുമാറാമൊഴിയിക്കുഗ്നിയിൽ * ആത്മാവല്ലാപ്യാണികരുകുംപിച്ചമാകുന്നനിശ്ചയം അതിനുപോഷിപ്പിച്ചുക്കുറുപുത്രദാരയനാദികര * ആത്മാക്കുയ്ക്കിപ്പുപുത്രനായനിന്നേവയിച്ചവൻ ഹോമംചെയ്യിച്ചിട്ടുരാഗമുത്തനായിബുദ്ധിച്ചിടും * പിതാവിൻറഗൃഹത്തിങ്കലതിനാൽപോകൊരാദവാൻ അച്ഛൻമരിച്ചുശേഷംനിരാജ്യത്തിനായ് ഗമിക്കണം * തട്ടക്ക

പെട്ടിപുകാമേന്ദ്രനാൽക്കിതിവാത്മജൻ പിന്നയുവനമദ്യത്തിലൊ
 രുപയ്ക്കുവസിച്ഛതേ * അതിദുഃഖിതനാണു മൂലനന്ദകുട്ടിദുഃഖാമിതൻ
 പോകവാനാശ്ഠിവാരിച്ചാൻമരണനിശ്ചയിച്ചതാൻ * ഇന്ദ്രൻബ്രാ
 ഹ്മണരൂപത്തോടൊന്നിടേച്ചെന്നുപിന്നയും യുക്തിവാക്കുകൾക്കൊണ്ടു
 റാതെടുത്താനക്ഷമരേണേ * ഭഃവാൽതനാഹരിശ്വരൻവസിഷ്ഠനരു
 വോടുടൻ ചോദിച്ചാൻരോഗശാന്തിക്കുള്ള പാത്രമല്ലഭംഗിമായ് *
 വസിഷ്ഠനവനോടോതി: 'യാഗംചെയ്തുപോത്തമ! വിഖവാക്കിസ്സത
 നേജ്ഞാപമോക്ഷംഭവിച്ചിടം * പുത്രന്മാർപത്തുവിധമെന്നോതിനാർ
 വേദപാഥഗർ ഭവ്യാന്മാൽപുത്രനേവാജിതവനാൽചെയ്തനീമഖം *
 പ്രസാദിച്ചിട്ടുവരണൻ നിനക്കുസുഖമേകിടം ലോഭത്താൽപുത്രനേ
 നരകമിളിപ്പിക്കിലൊരഭ്രസുരൻ' * മഹാൻവസിഷ്ഠനീവണ്ണംസന്തോഷി
 പ്പിക്കുമുഖമായ് അതനേപരിപുതിനായിട്ടു ചാൻമന്ത്രിചന്ദവൻ *
 അദ്ദേശത്തിങ്കലുണ്ടെക "നജീഗത്താഭിധൻചിദൻ മഹാഭിഭ്രനീവിപ്ര
 നുണ്ടനന്ദനർമൂന്നുപേർ * ഇസ്സാധുദ്വജനോടായിമന്ത്രിചോദിച്ചുപു
 ത്രനേ: 'നൂറുഗോവേത്തരായാഗന്തിനായുത്രനെയേകക * "ശൂനഃപു
 സ്തൻ" "ശൂനശേപൻശൂനൊലാംഗ്രഹ" എന്നതിൽ ഒരാളേനരകിമാ
 ലുനീനൂറുഗോക്കുള്ളയേകിടാം * അതുകേട്ടിജീഗത്ത്നർക്കുത്തുകാ
 ണ്ണതിപീഡിതൻ നിനച്ചാൻചില്ലുവാനായിട്ടുവരിൽവെച്ചൊരുത്തനെ
 കർമ്മാഹ്വനേണമിന്നിച്ചുജേയ്യനനരകിയില്ലവൻ ഇവനെൻറയി
 തെന്നോതിട്ടേകിലമ്മകപിച്ഛനേ * ശൂനശ്ലേപൻമദ്യമനേനൂറുഗോക്ക
 ഊക്കനരകിനാൻ കൊണ്ടുപോയ് നരമേധത്തിൽപശുവാക്കീനരായി
 പൻ * ഭയപ്പെട്ടുവിറച്ചുററഭഃഖംകൊണ്ടുകരഞ്ഞുമേ യുപത്തിൽ
 കെട്ടിയവനേക്കുണ്ടിട്ടുഷികൾക്കേണ്ടൻ * ഏറപ്പിച്ചാനവനേയാഗ
 വധത്തിനായിമന്നപൻ വധിപ്പുവൻവാളെടുത്തില്ലബ്രാഹ്മണവധിക്ക
 വാൻ * ഭീനൻഭാവരവണ്ണകരയുടേചിദനന്ദനൻ വധിക്കമില്ലിവ
 നെങ്ങാൻലോഭക്കൊണ്ടെന്നുചൊല്ലിനാൻ അടക്കിനാനിതോതീട്ടാകൂ
 കെൽമത്തിൽനിന്നവൻ * സദ്യരോടെത്തുചെയ്യണതെന്നുചോദിച്ചു
 ന്നവൻ ഉണ്ടായുടൻകളകളുംഭഃഖിച്ചുചറവേജനം * സഭയിങ്കൽശൂന
 ശേപൻകരയുന്നേരമേറാവു ഏഴീറുന്നേജീഗത്ത്നബഭ്രുപനോടു
 ചൊല്ലിനാൻ: * 'നിൻകാൽക്കുഞ്ചൻസംഖ്യരാജാസ്ഥിരനാസ്താഭൃഷ
 തേ! ഇരട്ടിക്കുളിരുന്നീട്ടിൽ പശുവെങ്ങാൻവധിച്ചിടാം * ധനാമിയാ
 കക്കൊന്നിന്തിരാഗകാൽക്കുണ്ടിടാം ഭഃഖിയാകധനാത്മനുണ്ടാമസു
 യയതെപ്പഴം.

വ്യസേൻപറഞ്ഞു

അവന്റെറതാവക്കുകേട്ടുസന്തോഷത്താഴ്മനവൻ അവനോടോതി: 'മിന്നകം നല്ലതായ് നൂറുഗോക്കളേ' * അതുകേട്ടപ്പിതാപത്രവധത്തിനായൊരുങ്ങിനാൻ ലോഭംബായിച്ച പൻപത്രവധത്തിന്നു മുറച്ചുത * അതിന്നൊരുമുറവനെക്കണ്ടുസ്ത്രീജനങ്ങളും ദുഃഖത്തോടും കഷ്ടതയൊക്കെചൊല്ലിപ്പിളിച്ചുതേ * മഹാപാപിയവനകൂടൻപിശാചിദിഗ്രൂപനായ് കലാധമനിവൻപത്രനിഗ്രഹോത്സാഹിയാകയാൽ * പറയുന്നൊത്തനിൻപാപകർമ്മമൃത്യുനനിന്ദിതം പത്രനേക്കൊന്നവാങ്ങിയിടയനമെന്തുസുഖംവരും? * ആത്മാ, വംഗത്തിൽനിന്നുണ്ടായുതനായെന്നതാൻശ്രുതി അതിനാൽപാപബുദ്ധേ! നീയെന്തൊക്കെ നന്മ മത്തിയേ * ഏവമുണ്ടാകപേകോലാഹലമക്കുശി കൻമുനി രാജാവിനരികിൽചെന്നൊചൊല്ലിനാൻകരുണാനിധി.

വിശ്വമിത്രൻപറഞ്ഞു

ശുനഃശപതനവിദ്വാലുംകരയുന്നതിമാലിനാൽ നിൻമാഗംപുണ്യമാംരോഗനാശവുംവന്നിട്ടുഹേ! * ഭയയ്ക്കൊപ്പുപെന്തരില്ലമിംസപോലില്ലപാപവും രാഗികൾക്കരുചിക്കാർക്കു, പ്രേരിപ്പിക്കുന്നമിംസയെ * ആത്മാദമം തരക്കിപ്പാൻപരദേഹവിനാശനം ഒരിക്കലും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ടില്ലപ്പവൻഹേ! * സർവ്വഭൂതയൊ, കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടിട്ടുതൃപ്തിയും ജിരേന്ദ്രിയതപര്യംകൊണ്ടുതേരപ്പിച്ചിട്ടുംജഗൽപതി * തന്നേപ്പോലെനിന്നെയ്ക്കു നംസർവ്വഭൂതങ്ങളെയുംമ ജീവിപ്പതെന്നമെല്ലാ ക്ഷംപ്രിയമാണെന്നിശ്വരം * നീചീബ്ര ഫണനേക്കൊന്നിട്ടില്ലിക്കുന്ന സുഖിക്കുവാൻ തൻസുഖാസ്വദമാംദേഹരക്ഷയെന്നോക്കുകില്ലവൻ? * മുജ്ജന്മത്തിൽചെയ്തൊപരമിക്കുമാരെന്നൊടില്ലതേ കററാഞ്ചയ്യാതൊരിവനേവയിപ്പാനാശയെന്നിനാൻ? * സ്വകാമനാക്കണ്ഠമെന്തേകൊല്ലുന്നതെന്നായവൻ ജന്മാന്തരത്തിൽജന്മത്തെമെടുത്തുനിഹനിച്ചിട്ടും* ഇവന്റെറയല്ലൻഒർബുദ്ധിനിനക്കിവനേയേകിനാൻ പാപഞ്ചായ്യാൻമഹാദുഷ്ടൻധനലോഭംനിമിത്തമായ് * ബഹുപത്രേല്ലതാൻവേണംഗംഗയിൽപോമൊരാളിൽ അശപമയംചെയ്യമൊരാൾവിട്ടുനീചുഷംപരൻ * സഭേശത്തിൽപാപകർമ്മമാരുവൻചെയ്തവെങ്കിലോ രാജാപപ്പാപഷണ്ണശംഭുജിക്കുശങ്കമില്ലതിൽ * പാപംചെയ്തൊരുമുണ്ടുവാർവിടമായിച്ചിടന്നുപൻ തൻപത്രനേവിറവിട്ടുവോർവശോധിക്കാതെതന്നുനീ * സൂര്യവംശംതപൻനിയത്രശങ്കതനയൻശുഭൻ ശ്രേഷ്ഠനാനീയയോഗ്യൻറതൊഴിൽചെയ്യുന്നതെന്തുവാൻ * ഇവന്റെറമാപനംകൊണ്ടു മൻവാക്സപീകാരമുഖവും

തൃസ്തഥത്താലഴിയാണ്ടുതാൻ ക്ഷമിക്കണംമഹാനാന്നീറ്റർബുദ്ധിക്കെ
 ന്നുതറമായ്? * അറിയാമോഷമത്യാശപുത്രാശയതുകൊണ്ടുതാൻ
 നിന്നേവഞ്ചിച്ചുചേരും! ചിഭോ! നരകഭീതിയാൽ * സ്വപ്നാശാശി
 യുപേതനില്ലാത്തൊന്നില്ലനിശ്ചയം എന്നവാക്യംകൊണ്ടുതെല്ലൊട്ടുനി
 രിച്ചുനിന്നെന്താൻ * മുഗ്ദ്ധൻറട്ടുനഷ്ടം ചിഭോ! വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുതല്ല
 താൻ വ്യാധിപീഡിതനാമെന്നോളം ഉച്ചാതനൻറപുത്രനും * എൻ
 പുത്രനെങ്ങുപോയെന്നായിരുന്നില്ലതാൻപ്രഭോ! എന്നേവഞ്ചിച്ച
 കാട്ടിൽപോയവൻമരണഭീതിയാൽ * ഭവ്യാകൊടുത്തുവാങ്ങിത്താനൊ
 യവിപ്രകമാരുന്ന അപ്പുത്രനേക്കൊണ്ടുയാഗംചെയ്താനിൻപ്രിയത്തി
 നാൽ * പ്രസന്നനായനിന്നോക്കുണ്ടൻജ്ജലാദരസഭേവം ദുഃഖമെ
 ല്ലാന്നശിച്ചുപോയതുതജ്ജലനായക!

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

മോഗാതുരൻഹർഷാഗ്രന്തൻറചിഹ്നക്കേട്ടുടൻ കൃപയേറും
 വരണനാരാജാവിനൊടുമൊല്ലിനാൻ.

വരണൻപറഞ്ഞു

ഇനശ്ശേപനെവിട്ടാലുസ്തൃതിക്കെന്നെന്നയാൽതനായ് നിൻയാ
 ഗംപുണ്ണമാംനിൻറരോഗവുംപോയിടേറുപ! * എന്നോതിവരണൻ
 വേഗത്രേപനേരോഗമെന്നിയ സ്വപ്നനാക്ഷീടിനാനുസ്സദസ്വർക
 ണ്ണിരിക്കവേ * മഹാനാപാശിയാൽവിപ്രൻബന്ധനംവിട്ടുകുത്തനായ്
 ജയശബ്ദമുണ്ടായിയാഗശാലയിലക്ഷണം * മോദിച്ചുമന്വൻവേഗം
 മഹാവ്യാധിശമിക്കയാൽ യുദ്ധമുതൽഇനശ്ശേപൻതാൻസന്തുഷ്ട
 നായ്തുപ! * ഇതയാഗത്തേപ്പുണ്ണമാക്ഷീവിനയത്തേടുകൃപതി സഭ്യ
 രോടുടനൊച്ചാലൻതൊഴുതുകൊണ്ടിടതാതിനാൻ: * 'ധർമ്മത്തെസഭ്യ
 രേനിഷ്ഠരോവാസ്തവംപറയുന്നവൻ വേദശാസ്ത്രങ്ങളൊപ്പിച്ചിധർമ്മനി
 സ്തയമോശുവിൻ * ഞാനാക്കുപുത്രനാരാഞ്ഞൻപ്രധാനപ്പെട്ടതാതനേ? *
 സുവൃത്തൻനിങ്ങളോതീടിലുണ്ണുന്താൻനടന്നിടാം' * എന്നവാക്കോ
 തവേസഭ്യരന്യോന്യമുരചെയ്തുതേ.

സഭ്യൻപറഞ്ഞു

അജീഗത്ത്ത്ത്വൻറപുത്രൻതാനെമ്മട്ടുതൻറയാമിവൻ അംഗങ്ങളി
 ലിനിന്നുണ്ടായാ, നവൻനന്നുളുത്തിനാൻ * അന്യനാമൊരുവൻത
 നൻറപുത്രനാവില്ലനിശ്ചയം അതുകേട്ടാസ്സഭ്യരോടുവാമദേവൻപറ
 ഞ്ഞുടൻ: * 'അത്താതൻധനലോഭത്താൽവിററില്ലേ? തൻറപുത്രനേ
 ധനമേകിയരാജാവിൻപുത്രൻതാനീടിവൻറുധം * അഥവാപാശി
 തൻപുത്രൻപാലിച്ചാൻപ്രാണവേദവൻ അന്നം, വിദ്യാ, വിത്ത, കൈ

ന്നീയോരോന്നുനടകിടുന്നവർ * ഭൗത്രാതാ, ജന്മഭാതാ, പിതാക്ഷി
വകരേവയം' ചിലരല്ലാൻറയെന്നോരീചിലർഭൂപകൻറയെന്നുൻ *
വയണൻറസുതൻതാനെന്നാർതക്കംതീർത്തില്ലതിൽ ഇവണ്ണസം
ശയിക്കുമ്പോൾവസിപ്പുൻമുനിക്കാലി.നാൻ: * വാദിക്കുമ്പോഴോടാ
യിസ്സുവുജ്ഞൻസുവുജിതൻ: 'മഹാത്മാരേ! കേട്ടുകാൾവിൻവേദസ
മ്മതനിണ്യം* സ്റ്റേമമെന്യേവിലയ്ക്കേകിയെന്നല്ലനിവേനയുടൻ അ
വൻറസംബന്ധംപോയിധനത്തേസപീകരിക്കുവാൻ * ഹരിശ്ചന്ദ്ര
ൻറസുതനായിലവാങ്ങുകമുഖമാൻ യുപത്തിൽകെട്ടവേപുത്രനല്ല
നായുംവേദിച്ചിവൻ * ഇവൻസ്തുതിക്കുവാൻപാശിതപ്പുനായിടുവിച്ച
തേ അതുകൊണ്ടല്ലിക്കുമാൻപ്രചേതസ്സിൻറപുത്രനും * മന്ത്രാഭ
ളാൽസ്തുതിച്ചീടിൽപ്രസാദിച്ചേതുവേനും ധനം, ഗോ, പ്രാണ, ഭൂ, മോ
ക്ഷമതുമേകിടുമില്ലപോൽ * സങ്കടത്തിൽപാശിതൻറദിവ്യമന്ത്രം
കൊടുത്തുടൻ മുതിയിൽനിന്നുരക്കിച്ചചിശാമിത്രന്നിവൻസുതൻ.

വ്യംസൻപാഞ്ച

വസിപ്പുവചനംകേട്ടശരിയെന്നാർസദസ്വരും സ്റ്റേമന്തിങ്ങിവ
ഭൂപുത്ര! ഗൃഹത്തിന്നെന്നുരച്ചുടൻ * കൌശികൻതൻവചനയാൽപി
ടിച്ചുനക്കുമാരനേ ഉടനേയാത്രാശ്ലേപൻഗമിച്ചുനവനോടുമായ് *
മോദത്തോടാവയണനുംപ്രാപിച്ചാൻതൻറമന്ദിരം സഭ്യരുംയാജക
ന്മാരുംസ്വഗൃഹങ്ങൾക്കുപോയുടൻ * അതിസന്തുഷ്ടനായിന്നാൻറ പ
നംരോഗമുക്തനായ് പ്രസന്നഹൃദയത്തോടുംചെയ്യാനജനരക്കിയേ
വയണൻതൻറവൃത്താന്തംകേട്ടിട്ടാരോഹിതാഖ്യനും ഘോരമാംഗുര
വിട്ടിട്ടാഗൃഹത്തിൽവന്നമോദമായ് * പുത്രൻവന്നതുദൃതന്മാർപോയ്
ധമിപ്പിച്ചുഭൂപനേ മോദത്തോടുകൂടാസലേശനവനേയെതിരേറുടൻ *
അല്ലാൻറവരവുകണ്ടുസഭ്യരൂപീതിയുക്തനായ് സന്താപാശ്രുക്കളോ
ടൊത്തുസാക്ഷാംഗംപ്രണമിച്ചവൻ * എഴിപ്പിച്ചവനേഭൂപൻപുണ
ന്നിട്ടതിമുത്തൊടും അപ്രാണിച്ചാൻശിരസ്സികൽചോദിച്ചാൻകശല
തെയും * മോദത്തോടവനേത്തൻറമടിമിൽചച്ചുഭൂപതി മൂലാവി
ലഭിഷേകക്കണ്ണുണ്ണനേരുജ്വലാൽ * പ്രിയനാംപുത്രനോടൊത്തുരാ
ജ്യംരക്ഷിച്ചുവന്നവൻ വിസ്തരിച്ചുചെയ്യാനാൻറമേധവരിത്രവും *
രാജ്യംമഹായാഗംചെയ്യാനാൻറപസുത്തമൻ ദേഹാതാവാക്കീട്ടുപൂജി
ച്ചാൻവസിപ്പുമുനിയയയുമേ * പൂജിക്കപ്പെട്ടധികമായാഗാന്തത്തിങ്കലാ
മുനി വസിപ്പുൻമുന്യാംസ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽപെന്നിതാദരാൽ * അവ
നോടൊത്തുപോയിശാമിത്രനാമുവിയുറുപ! മഹാത്മാരവരെന്ന

ചാസപഗ്നത്തിങ്കലിരിക്കവേ * ചോടിച്ചു പൂജനായുള്ള വസിഷ്ഠനോടു
കൈശികൻ സുധർമ്മയിൽവെച്ചു ചന്ദനക്കണ്ടുവിസ്മയചിത്തനായ്.

വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു

ഇതുമഹാപൂജയെട്ടിക്കൽകവിച്ചുടക്കെയ്ക്കുമാമുനേ! ആരുചെയ്ത
ഹാത്മാവേ! ചൊല്ലുകനോടുസത്യമായ്.

വസിഷ്ഠൻ പറഞ്ഞു

മജാനനനെനിക്കുണ്ടാമരിശ്വരൻപ്രതാപവാൻ രാജസുധമ
വൻചെയ്താൻഭൂരിദക്ഷിണയോടുമായ് * ഇതുവണ്ണമില്ലന്യഭൂപൻസ
ത്യവാദിധൃതവ്രതൻ ധർമ്മശീലൻ, മഹാഭാതാ, പ്രജാപാലനതല്പരൻ *
ആഗ്രഹൻചെയ്താഗത്തിലെന്നേപ്പൂജിച്ചുകൈശിക! പിനയംചോ
ദ്യമെന്തിനായ്? സത്യംതാൻചൊല്ലിടുന്നതാൻ * ഹരിശ്വരോപമൻ
രാജാവില്ലെന്നുകയുമില്ലതാൻ സത്യവാദീ, മഹാഭാതാ, ശ്രാൻപരമധാ
ർമ്മികൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

എന്നവൻവാക്കുകേട്ടേറക്കോപിഷ്ഠൻകൈശികൻമുനി ശ്രോ
ധത്താൽകൺചുവപ്പിച്ചാവസിഷ്ഠനോടുചൊല്ലിനാൻ.

വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു

ഏവംവാക്യം, നവൻവ്യാജമാതുവോൻകപടപ്രിയൻ വരംവാ
ങ്ങീടുവാൻചിന്നവഞ്ചിച്ചാൻപാശിഭവനേ * ഞാനിജ്ജന്മത്തിലാ
ജ്ഞിച്ചതപണ്ണിൻപുണ്യമൊക്കയും നിൻതപഃഫലവുംവയ്ക്കുവണമായി
മഹാമദേ! * സത്യം, ഭാനാ, ജ്ഞാന, മെനീറ്റുണമില്ലാത്തൊരുത്തനായ്
നീപുകയ്ക്കുന്നൊരവനേവേഗംതൊന്നാക്കിടാത്തീലോ * നശിക്കട്ടെൻറ
യീജ്ഞത്തിങ്കലേപ്പുണ്യമൊക്കയും അല്ലെങ്കിൽനിൻപുണ്യമെല്ലാ, മെ
ന്നുവാദിച്ചിടുന്നതാൻ * വാദിച്ചുപത്തയംവെച്ചിട്ടുടനേയാമുനീശ്വരൻ
അതികോപത്തോടുക്രൂരിയാഗ്രമങ്ങൾക്കുപോയ്തുപ.

ശ്രീഭവീരാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം

ശ്രീനരേപദോചനം

പതിനേഴാമദ്ധ്യായം

—o—

പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

രിക്കുലാഹരിശ്വരൻവേട്ടയ്ക്കായ്ക്കാട്ടുപുകിനാൻ അഴകേറ
ന്നൊരേണാക്കിക്കയ്ക്കുന്നതു കാക്കുമായ് * ചോടിച്ചാനാനാരിമോട്ടു

യവൻകരുണയുള്ളവൻ: 'പത്മപത്രേക്ഷണേ! ബാലേ! കരഞ്ഞീടുന്നതെന്തു നീ! * നിന്നേദ്രോമിച്ചതാരെന്തു നിൻദുഃഖം ചൊല്ലു സുന്ദരി? ഈ വൻകാടാണു നീയാരാമപ്പൻനിൻപതിച്ചാരുചൻ? * അക്ഷസൻപോലുമെൻനാട്ടിൽബാധിക്കില്ല നൃസാരിയേ അപനേക്കൊല്ലമുടനേ, നിന്നോബാധിച്ചതാരെടോ? * ചൊൽകദുഃഖം വരാമോമേ! കരയാത്തുകുശോഭി! പാപഞ്ചെണ്ണാകനൻനാട്ടിൽവാഴുന്നില്ലേണലോചനേ! * എന്നവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടുവൃത്തിൽനിന്നുകണ്ണനീർ തുടച്ചിട്ടാമരിയ്ക്കുവാനുപദ്രവനാദിതോതിനാൾ.

നരസി പറഞ്ഞു

ബാധിക്കുന്നെന്നെയധികംകെരുകിൻമുനിമനാവ! എറിക്കുവേണ്ടിയൊണ്മതപംചെയ്തതുമാമുനി * നിൻരാജ്യത്തുകൊണ്ടിങ്ങൊൻദുഃഖിച്ചിടുന്നസുവ്രത! അവൻകാമിക്കുകൊണ്ടൊണ്മസങ്കടം നീധരിക്കുക.

അങ്ങാടി പറഞ്ഞു.

സപത്മയായ് വാഴുകിനിമേൽദുഃഖമുണ്ടാകയില്ലതേ നിനക്കുദുഃഖമുണ്ടാകുമവനേന്താൻതട്ടത്തിടാം * എന്നാശ്വസിപ്പിച്ചുവളേറ്റുപൻകെരുകിനേക്കുണം പ്രാപിച്ചനമനം ചെയ്തിട്ടുപനോടുപറഞ്ഞുതേ: * 'സപാമിൻതപസ്സാചേതേനററംചെയ്യന്തദേവപീഡനീ നിന്നാരഭമിതെന്തിനായ് ചൊല്ലുസത്യംമൊമതേ! * സാഹസ്യമാക്കാംതാൻനിൻറയംഗ്രാമംമുനിസത്തമ! ഏഴിക്കഴിക്കുവേഗംനിൻതപസ്സിനിനിറുത്തണം * എൻറരാജ്യത്തുസർവ്വജ്ഞ! ലോകപീഡവരംപടിമഹാഘോരതപസ്സാരുചെയ്തിടരുതാരിക്കലും' * ഏവംവിരോധിച്ചുവനേറ്റുപൻപ്രാപിച്ചതൻഗ്രാമം ഉള്ളിൽകോപംതാടുകൂടിയ്പോയികെരുകിനറേപ! * നീതിവട്ടുറ്റുപൻചെയ്തതപസ്സിൻപ്രതിഷേധവും വസിഷ്ഠസംവാദമതുചിന്തിച്ചിട്ടാമൊമുനി * അവനുപകരംചെയ്താൻ, കോപംബാധിക്കുമുലയായ് വിചാരിച്ചിട്ടുപലതും ഘോരനാമൊരുക്കെന്തേനേ * പന്നിയാക്കീട്ടുച്ചാനാറ്റുപൻവാഴുന്നമിക്കിനായ് ഉഗ്രനാഭമുഴക്കീട്ടുപന്നിത്തടിയനായവൻ * ഗുപാരാമത്തിലപ്പാലകുടീരംകിടയത്തൊന്നാൻ മാലതീമല്ലികാമല്ലനൽകടമ്പിൻറകൂട്ടവും * നൽകുവുണ്ടാക്കുകെതകളുകരവീരസമുദായം രാമച്ചങ്ങമോരോനൽപുറച്ചിടുകൂട്ടമൊക്കെയും * ഭംഗാനുഭവമുത്തീട്ടുശോഭിക്കുന്നതരക്കളും അസ്സുകരത്തേറകൊണ്ടുകഴിച്ചുചുവടോടുമായ് * പിന്നയുപിന്നയെന്നായിളക്കിപ്പിഴത്തേറ്ററവും ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യാനാപ്തകാവനമശേഷവും * ആയുധത്തോടുമോടിചെന്നുരാമര.

കാത്തിടുന്നവർ മഹാമയനോതിനാർമാലാകാരരാതുരായ് തു
 ലോം * ശരമയ്ക്കിട്ടുകാലതുല്യനായാരുസുകരം ഉപദ്രവിച്ചാനവ
 രെയൊക്കെയും മേമെന്നിയേ * അവരെല്ലാം മേപ്പട്ടുപനേയാത്ര
 യിച്ചുടൻ വിറപ്പുണ്ടാതിയവനോടായിരക്കിക്കരയുന്നതായ് * ഭയാ
 ത്തരാ ചിചന്നമേളാരവരേക്കണ്ടുടൻ റൂപൻ ചോദിച്ചാൻ: 'മേമെന്നാ
 രിൽനിന്നുനിങ്ങളുരയ്ക്കുവിൻ * ദേവസുരരെയും ഭീതിയില്ലരക്ഷകരേ!
 മമ ഏനോടോ മാല്യകാരിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടു മെന്നതായ് * കൊല്ലാ
 തൊന്നൊരുബാണത്താലിപ്പൊളുത്തു ചെയ്തയേ ലോകത്തിലെൻകവെ
 ഹിയായിട്ടൊ പടൈത്യരിവിടന്നാരാൾ * ഉണ്ടാകിലപ്പാപിയേണാൻ
 കൊല്ലാക്രന്ദയച്ചുടൻ ബലമെന്തെന്നു പറന്റു പമെങ്ങുവാഴുന്നിതര
 യവൻ?

മാലാകാരന്മാർ പറഞ്ഞു.

ദേവനല്ലല്ലെന്നു ജന്മയക്ഷനല്ലല്ലകിന്നമൻ ആരാമത്തിങ്കൽ വർ
 ണീടുന്നൊരുപന്നിതടിച്ചവൻ * പുഷ്പവൃക്ഷങ്ങളേയല്ലാം നശിപ്പിക്ക
 ന്നതേററയാൽ പുകാവെല്ലാം ക്രൂരനവൻകിളച്ചുങ്ങു മറിച്ചതേ. * ആ
 ണ്ടരുകണ്ടിട്ടസൂര്യമയ്യവടികൊണ്ടുമടിച്ചുടൻ മേമമന്ത്രേപധിപ്പാനു
 യോടിച്ചു ഞങ്ങളേറ്റുപ!

വൃന്ദേൻപറഞ്ഞു

അവർ തന്നീവാക്കുകേട്ടുകോപത്തോടൊത്തു മന്നവൻ വേഗമശ്വ
 ത്തിലേറിട്ടാവനത്തിനായ് തിരിച്ചതേ * അസംഖ്യമാനന്തരശപ്കാ
 ലാളെന്നിവചേർന്നും മഹാസൈന്യത്തോടുകൂടിട്ടാരാമത്തിങ്കലെത്തി
 നാൻ * അതിങ്കൽ ഘോരമായ് ചീററുപന്നി വീരനെയുറ്റുപൻ ന
 ശിപ്പിച്ചവനത്തേയും കണ്ടുകേപിപ്പുനായ് റൂപ! * വില്ലിൽ ബാണം
 തൊടുത്തിട്ടു വലിച്ചുപ്പാപിയായിട്ടും സുകരത്തേവധിപ്പാനായ് തുടങ്ങി
 യുടനേയവൻ * കോപത്തോടമ്പയക്കുന്ന ഭൂപനേക്കണ്ടുസുകരം അല
 റിക്കൊണ്ടവൻ നേരേയോടിനാനതിചവഗമായ് * വിരൂപനാം പന്നി
 നേരിട്ടെത്തിടുന്നതുകാഞ്ചനാൽ അതിനേക്കൊല്ലു ചാനായ്ക്കരത്തേവി
 ടുമന്നവൻ * ബലാലേക്ലാത്തയഞ്ചൊന്നമടനേപന്നിയാമവൻ ഓടി
 നാൻ റൂപനേലംഘിച്ചതിവേഗത്തോടൊത്തുതാൻ * ഓടുന്നപന്നി
 യേക്കണ്ടു റൂപൻ കോപസമേതനായ് വലിച്ചു ബലമായ് വിട്ടാൻ മൂർച്ഛ
 യുള്ള ശരങ്ങളേ * ക്ഷണാന്തരപരകാണാമപ്പന്നികാണാതെയൊടുങ്ങ
 പലമട്ടുവരും പിന്നെയേവമോടിക്കളഞ്ഞതേ * അതികോപേന ഭൂപാ
 ലൻ വായുവേഗാശ്വമേറിയേൻ അമ്പും വില്ലിൽ തൊടുത്തും കൊണ്ടു
 ത്തിൻ പിന്നിൽ ഗമിച്ചതേ * സൈന്യങ്ങളും കാട്ടത്തോറുമങ്ങുമിങ്ങാനുള

നാമൻ ഗുപതേകാകിയായ് തീർന്നാപ്പന്നിയേപ്പിൻ തുടൻ പോയ് * മ
 ഖ്യാഹസമയത്തെത്തി ജനമരൊരാളുകാട്ടിലായ് വിശപ്പും ഹൃദയം കൊ
 ണ്ടതളൻ ഗുപതേകാകിയായ് * കണ്ടതില്ലപ്പന്നിയേയും വിചാരമുരണായു
 മൻ വഴിതെറ്റിക്കൊടുക്കൊട്ടിൽ ഭീനനേപ്പോൽ വസിച്ചവൻ * ചെ
 ന്നതെന്തെങ്ങു പോകേണ്ടതുണയില്ലീവനത്തിൽമേ എൻമാറ്റമറിവി
 രല്ലങ്ങു പോകുന്നെന്നോത്തു മനവൻ * ഏവം ചിന്തിക്കവേ ഭൂപനാനി
 മ്ജനവനത്തിലായ് വിചാരമുരണായ് കണ്ടാണൊരു നിമ്ബലയാണഭീ
 മോദത്തോടുകൂണ്ടു ഗുപതീനവെമ്മുക്കൊടുത്തവൻ ഇറങ്ങിട്ടതിൽ
 നിന്നാനൽ ജലം താനും കുടിച്ചതേ * ജലപാനം കൊണ്ടു സുഖിച്ചു ബ്ര
 പനവിടത്തിലായ് ടിക്കുമാകൊണ്ടു മോഹിച്ചു പരിക്കു വഴിതേടിനാൻ *
 ഉടനടക്കത്തിനാൻ വൃദ്ധവിപ്രനായ് കെഴശികൻ മുമ്പി ആവൃദ്ധനേക്ക
 ണ്ടു ഭൂപൻ നമിച്ചാറതിക്കേതായ് * നമിക്കുന്നവനോടായിപ്പറഞ്ഞു
 ഗാധിജൻമുനി: 'രാജാവേ! ശുഭമുണ്ടാകുമിവിടേയ്ക്കു നൂപനനീ? * ഇ
 വനത്തിങ്കലേകാകിയാകത്തേകായ് മന്ത്രവാൻ? എല്ലാം പരിഭ്രമിക്കാ
 തെ ചൊല്ലണം നീ ഗുപതേകാകിയായ്'

രാജാവു പറഞ്ഞു

ശക്തനാമൊരുവൻ പന്നിവന്നെൻ പൂങ്കാലശേഷവും നശിപ്പി
 ച്ചുകോമളങ്ങളായാ രാപ്പമരങ്ങളും * അദ്ദിഷ്ടനേത്തട്ടു പാനായ് സൈ
 ന്യത്തോടൊത്തു വില്ലമായ് ഞാനെൻ നഗരവും വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു മുനിശ
 ര! * എൻ കണ്ഠം വിട്ടു പോയപ്പാപിമാനായി വേഗമായ് പുറകേ
 ഞാനെന്തെത്തിയതെന്തെന്നു പോയതേതു ടിക്കിലോ * വിശന്നുഭാവിച്ചി
 ക്കാട്ടിൽ വന്നു ഞാൻ സൈന്യമെന്നിയേ അറിവില്ലെൻ വഴിയും സൈ
 ന്യം പാഴുനശേശവും * നഗരത്തിന്നു പോകുന്നെൻ വഴി നീ ചൊല്ലണം
 വിഭോ! ഇക്കൊടുക്കാട്ടിൽ നീയെൻ റൊഗ്യത്താൽ വന്നു ചേർത്തേ *
 അയോദ്ധ്യാധിപനാണീ ഞാൻ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പ്രസിദ്ധിമാൻ രാജസുയമ
 ത്താ ചെല്ലോന്നെ മിഷ്ടം കൊടുപ്പവൻ * യാഗമൈന്ദ്രാൻ ധനത്തിന്നാ
 യ് നിനക്കിച്ചുയിരിക്കുകിൽ അയോദ്ധ്യക്കു വരുവേണ്ട വിത്തം നറുകാ
 ടി ദിജോത്തമ!

ശ്രീദേവീജാഗവതം ഏഴാം സ്കന്ധം

വിശ്വാമിത്രയൈരം

പതിനേഴാമദ്ധ്യായം

പത്തൊൻപതാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏകപ്രതിഭാസം വാക്യം കേട്ടുകേൾക്കുന്നതുമുനി ഹരിശ്ചന്ദ്രനൊടൊന്നു ചിരിച്ചുത്തരമോതിനാൻ: * 'ഇതീതം പാവനം ഭൂപ! പൂണ്യം പാപവിനാശനം സ്നാനം ചെയ്തപിതൃക്കൾക്കുതല്പണം ചെയ്യണം' വേദം * ഇതുകാലം ശ്രമോക്തനീതീതം സ്നാനം കഴിച്ചു നീ ശുദ്ധതീർത്ഥത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതും ചെയ്താൽ * പൂണ്യതീർത്ഥത്തിൽ വന്നിട്ടു ഗമിക്കേണ്ട സ്നാനമെന്നിയെ ആത്മഹത്തിസമം പാപമെന്നാണു മനുവിൻമൊഴി * ഇതീതം തീർത്ഥത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു പോൽ വഴികാട്ടിത്തരാം പിന്നെ നഗരത്തിന്നു പോകുനീ * നിനക്കു വഴികാട്ടിയാൻ ഞാനും കൂടി വരാം' * നിന്നോടൊന്നിച്ചു നിൽക്കാനും കൊണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നതായ് * ചരിക്കാനായവൻ ചൊല്ലുവചനം കേട്ടു മനസ്സാൽ വസ്ത്രം വെച്ചു വിധിപോൽ സ്നാനം തീർത്താൽ അതേ * കേട്ടിട്ടു ശപത്തു വൃക്ഷത്തിൽ മോഹിച്ചു മുനിവാക്കിനാൽ വരേണ്ടതു വരാനായാ മുനിതൻ പരമാത്മാവൻ * സ്നാനം ചെയ്തപിതൃക്കൾക്കുതല്പണം ചെയ്ത ഭൂപതി മുനിയോടൊന്നിതാൻ സ്വാമിൻ ഭാഗം ചെയ്യണമെന്നിതാ * എന്തിച്ചിരിക്കുന്നതീയെന്നാലതേങ്ങേണമെന്നാൻ തരാം ഗോഭ്രമിപോൽ ഗജാശ്വരന്മാരോടൊന്നിതോ! * തരാം വയ്യാത്തതില്ലാത്ത മെനിക്കെൻ പ്രതമാണിതു അനുഷ്ഠിച്ചിതു ഞാൻ രാജസുരത്തിൽ മുനിസന്നിധൗ * വന്നു ചേർന്നു വേണിനിന്നിപ്പൂണ്യതീർത്ഥത്തിൽ മാച്ചനേ! എന്തു നിന്നിഷ്ടമെന്നായി ചൊല്ലണമെന്നു തന്നിടാം.

വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞു.

നിൻമാമാകീർത്തിക്കാൻ പണ്ടുകേട്ടിട്ടുണ്ടു രാചതേ! ഭൂവിൽ ഭാതാ വില്ലിതു പോലെ അരച്ചു വസിയ്ക്കുന്നു * സൂര്യം ശതതിലുണ്ടായ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ * പാപനശനം ത്രിശങ്കതനയൻ ഭൂവിൽ പരമോദാരനാണവൻ * അവനുള്ളതായ് ഭാതാ വില്ലുണ്ടാകുമില്ലതാൻ അർത്ഥിക്കുന്നതിനാലുണ്ടു വിവാഹം പത്രനീയിടെ * അതിന്നു വേണ്ടി വിത്തം നീതന്നാലും രാജസുരതമേ!

രാജാവു പറഞ്ഞു.

വിവാഹം ചെയ്തു പിഴവു നീയോടൊന്നിച്ചു ഞാൻ തരാം വല്ലഭരേഖനമിച്ഛിക്കിലതു ഞാൻ തന്നിടാം ദ്രവ്യം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

നൃപനോദേവമോരീട്ടാവഞ്ചനാതല്പരൻമുനി ഗന്ധർവ്വമായയേ
നിർമ്മിച്ചവനേക്കാട്ടിനാനന്ദൻ * കോമളൻബാലനേപ്പതുവയസ്സാം
കന്യയേന്മമേ വിവാഹമീതിവർക്കിന്നു ചെയ്യിക്കു നൃപസന്തമ! * രാജ
സുന്ദരീകംപുണ്യഗ്രഹസ്ഥനീവിവാഹമാം വിപ്രബാലവിവാഹക്കൊ
ണ്ടുണ്ടായിട്ടുഭവാനു * ആവാക്കുകേട്ടവൻമായകൊണ്ടുമോഹിച്ചു
മന്നവൻ പ്രതിജ്ഞചെയ്തവളുണ്ണമോരീലാണു മുടൻമുനി * വഴികൊ
ട്ടിക്കൊടുത്താനു നൃപൻപോയ് പരിവൃകിനാൻ ചതിച്ചിട്ടവനേവേ
ഗേമുനിയുപൂകിയാശ്രമം * വിവാഹംവിധിപോൽ ചെയ്തിട്ടു ബ്ര
ഹ്മണരികിൽമുനി ചെന്നു മോമപ്പരയിൽ വെച്ചു മ്മിച്ചാൻ ഭാനമി പ്ല
പോൽ.

രോഷം പറഞ്ഞു

നിനക്കഭീഷ്ടമെന്നെ നാലതു ഞാൻ തന്നിടാഃഭിജ്! അസംഖ്യമെ
ജിലും, കീർത്തിയില്ലിക്കുന്നിന്നു ഞാൻ ഉചി * ധനമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പര
ലോകസുഖത്തിനായ് സല്ലക്തിതീസന്മാദിക്കായ്ക്കിജീവിതം നിഷ്പ്ര
യോജനം.

വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു

ഗജാശ്വരഥരന്താശ്വനിൻറെ രാജ്യമശേഷവും ഇതുമോമപ്പര
യിൽ വെച്ചിന്നെ നിിക്കായിട്ടു നരകക.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

മുനിചക്രകേട്ടമായകൊണ്ടുമോഹിച്ചു മന്നവൻ വിചാരിക്കാ
തതപെട്ടെന്നു തന്നെ നെന്ത പറഞ്ഞുതേ * സപീകരിച്ചു മന്നവനോ
ടോതിനാൻ ക്രൂരനാമുനി ഭാനഭക്ഷിണതനാലും രാജൻ! ഭക്ഷിണയെന്നി
യേ * ഭാനഭഞ്ജനാലൊട്ടുമില്ല ഫലമെന്നോതിനാൻ മന്ദ അതുകൊ
ണ്ടു ഫലത്തിനായ് വേണ്ട ഭക്ഷിണ ചെയ്തീ * എന്നോതപ്പെട്ടുടൻ ഭൂ
പൻ വിസ്തരിച്ചു വമോതിനാൻ: 'എത്രത്തോളം ധനം ഞാനിന്നഭേ
യ്ക്കായിട്ടു നരകം * പറഞ്ഞാലും ഭവാനു സപാമിൻ! വിധിപോലുള്ള
ഭക്ഷിണ ഭാനപുത്രികതേകീടാസപസ്ഥനായ് വാഴ്ത്താമുനേ!' * അ
തുകേട്ടാബ്രഹ്മണോടു പറഞ്ഞു മുനികകശികൻ: 'കനകരണ്ടരപ്പൊ
രമീനു ഭക്ഷിണനരകം * തരാമെന്നായ് സമ്മതിച്ചിട്ടു തുളസെ
ട്ടു ഭൂപതി കാടല്ലാ: നൃപനേനോക്കീട്ടുടൻ സൈന്യങ്ങളു വന്നതേ * ഭൂ
പനേ ദുഷ്ടിയായ കണ്ടുമോദമോടൊത്തു വാഴ്ന്നിനാൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു:

അവർ തൻവാക്കുകേട്ടൊന്നുമുറച്ചീടാതെ മന്നവൻ താൻ ചെയ്ത
കാര്യമോത്തൻ പുരതനികൾ ഗമിച്ചതേ * സർവ്വസ്വഭാനഭഞ്ജനാമെ

നെന്തുചാൻസമ്മതിച്ചതും മുനിയെന്നേക്കാട്ടിൽവെട്ടുചതിച്ചാൻകു
ള്ളെന്നപോൽ * സാംഗമാംരാജ്യമെല്ലാംഞാനേകവാൻസമ്മതി
ച്ചുപോയ് സുവണ്ണാരണ്ടാബ്ഭാരം,ദക്ഷിണയുഗ്മതേവിധം * മോ
ഹത്താൽമുനിതൻവ്യാജമറിഞ്ഞില്ലെന്നുചെയ്തുവെന്ന് തപസ്വി
യാംവിപ്രനെനേക്കുണംകൊണ്ടുചതിച്ചുമോ * ദൈവസങ്കല്പമറി
വിലല്ലെന്നല്ലാംവരുമോവിഭോ! എന്നോത്തഴുവാടുക്കൂടിട്ടബ്ഭൂപൻ
പുകിനാൻഗ്രഹം * മീന്തിക്കുപതിയേക്കണ്ടാരാജ്ഞിപോലിച്ചുകാര
ണം: ദുഃഖമുണ്ടെന്നതോന്നുവിന്തയെന്നോതണംവിഭോ! * വൻ
വിട്ടെത്തിനാൻപുത്രൻകഴിഞ്ഞുരാജസുയവും ദുഃഖിക്കുന്നതുനീകാ
ന്ത!പറഞ്ഞീടുകകാരണം * ബലവാനോളംബുലനോശത്രവില്ലെടു
മേതവ വരുന്ന്തുഷ്ണായേററംഭൂവിൽനീകൃതകൃത്യനായ് * ക്ഷയി
ക്കുംവിന്തയാൽദേഹംവിന്തപോൽനാശമില്ലതാൻ ഉപേക്ഷിച്ചാലു
മിതിനേധീരൻനീവാക്യസ്വസ്ഥനായ് * ഭായുതൻവാക്കുകേട്ടിട്ടാമന്ന
വൻപ്രീതിയോടുകൂടി ശുഭാശുഭമേതാമദുഃഖകാരണംസ്വപ്നമോതികാ
ൻ * വിന്തകൊണ്ടുതളിനിട്ടുദക്ഷിച്ചില്ലാത്തരോത്തമൻ നൻമെത്തയി
ൽകിടന്നിട്ടു മുറങ്ങിലൊരുവേഗവും * നേരത്തഴീററഭൂപാലൻവിന്ത
കൊണ്ടേററമസ്ഥനായ് നിത്യകർമ്മങ്ങൾചെയ്യുമ്പോളെത്തിനാൻമു
നികേശശിക്ഷൻ * ഭാഗ്യമൻപോയറിയിച്ചിട്ടുവന്നിട്ടുപലവട്ടവും ന
മിക്കുന്നപനോഭോതീമുനിസപ്തസ്വപ്നാരകൻ.

വിശ്വചിത്രൻ പറഞ്ഞു.

രാജ്യംവെടിഞ്ഞതിക്കേകൂലാക്കുലൊന്നതുപോൽജവാൻ സ്വ
ണ്ണവുമനുകിയിട്ടില്ലാത്തസത്യവാനായ് ഭവിക്കുക.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

സ്വാമിൻ!ഭവാനുജാനിന്നെൻരാജ്യംനരകിയതില്ലതോ ഗമി
ക്കാമിദിക്കുവിട്ടുചിന്തവേണ്ടമഹാമുനേ! * സപ്തസ്വപ്നംഭവാനുവാ
ങ്ങീവിധിപോൽബ്രാഹ്മണോത്തമ! സ്വണ്ണദക്ഷണചെമ്പ്രാൻഞാനി
ന്നശക്തൻമഹാമുനേ! * രാജ്യമിന്തരാമല്ലകാലമൊണ്ടുധനമമ ഉ
ണ്ടാകുമ്പോൾദക്ഷിണയുഗ്മതന്തീക്കാമുനീശ്വര! * ഇതോതിമധവീ
ഭായുയോടുംപുത്രനോടുംഗൃഹൻ പറഞ്ഞുവേദിയിൽവെച്ചുൻരാജ്യമി
ദിപിജനേകിത്താൻ * രത്നംപൊന്നാനതരേശാധിവയോടമശേഷവും
നമ്മളീമുഖരന്യേമരൊല്ലാമിവന്നരകിന്നേൻ * അയോദ്ധ്യയേയു
പേക്ഷിച്ചുപോകുന്നുകാട്ടിലേക്കുഞാൻ ഐശ്വര്യപുണ്ണമീരാജ്യംസ്വീ
കരിക്കട്ടെമുനി * അവരോടിതുചൊല്ലിത്തൻഗൃഹവുംവിട്ടുമന്നവൻ
ധർമ്മിഷ്ഠൻപറപ്പെട്ടാൻമാനിച്ചിട്ടാദിദേന്ദ്രനേ * ഗൃഹൻപോകുന്ന

തേക്കണ്ടുദുഃഖത്താൽവാടിയാനനം ഭായുയുപുത്രനുംകൂടിപുറകേതാൻ
തിരിച്ചതേ * അയോദ്ധ്യാപുരിയിൽവാഴ്ത്തനമൊക്കെയുമെണ്ണം 'അ
വയോവിധംകണ്ടുഹാമാകാരമുഴക്കിനാർ * ഏതുകഷ്ടമെല്ലാതെ
ഇതുചരദുഃഖംഭരിച്ചതേ വൻപനാമ്പിടിതാൻനിന്നവഞ്ചിച്ചു മന്ന
വോത്തമ! * ഭായുയോടുംമൊരാളാവാംപുത്രനോടുംകൂടിതീശനേ കണ്ടു
നാനാജാതികളുദഃഖിച്ചാർജുനമേജയ! * ദുഷ്ടനാമാബ്രാഹ്മണനേനി
ന്ദിച്ചാർപുരോഹിതരും ധൃതനാണിവന്റെനാനാതീട്ടാർത്തരായ് വി
പ്രഭാതാട്ടവർ * നഗരവിട്ടുപോകുന്നഭൂപനോടൊത്തുപോയ് മുന്നി
അവനോടിനിഷ്ഠരമായുള്ള വാക്കുപറഞ്ഞുതേ: * 'സ്വപ്നംകേണിത്ത
ന്നിട്ടുപോകനിദ്രമിചാലക! അല്ലെങ്കിൽചൊല്ലുതരികില്ലെന്നുപേ
ക്ഷിച്ചിടാമതേ * നിനക്കത്യാശയുണ്ടെങ്കിൽവാങ്ങിക്കൊള്ളുകരാജ്യവും
ഭത്തമെന്നോത്തിടുന്നെങ്കിൽതരണംസമ്മതിച്ചുപാൽ' * ഏവമോ
തുനമുനിയേനമിച്ചിട്ടതിഹീനായ് തൊഴുതുകൊണ്ടുചൊന്നാഹരിശ്ച
ഈമഹീപതി.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം

രാജ്യവിജയം സം

പരത്താൻപതാമഹ്യായം.

—

ഇ ത പ ത മ ഹ്യ ധ യ മ

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

സ്വപ്നമേങ്ങക്കുറുകാതെഭോജനംചെയ്തുനില്പതാൻ ഇതൻ
പ്രതിജ്ഞയാകുന്നുവിഷാദിക്കേണ്ടമാമനേ! * സൂര്യചംശസമുൽഭൂതൻ
ക്ഷത്രിയൻതാൻമഹീപതി! രാജസുരംകഴിച്ചോനേതിഷ്ഠ ചൂനരുകിട്ട
ന്നവൻ * സ്വാമിൻ! യുദ്ധമാനരുകീട്ടില്ലെന്നുവണ്ണമാതിടം എൻ
കടംതാൻനിശ്ചയമായിത്തീരുംവിപ്രസത്തമ! * നിന്നിട്ടുപോൽസു
വണ്ണത്താൻതരാനീചാളസ്വസ്ഥനായ് ഏനിക്കുനമുണ്ടാകുംവരെ
യല്ലംക്ഷമിക്കണം.

വിശ്വചിത്രൻപറഞ്ഞു

ഏങ്ങുനിന്നുനിക്കണ്ടായനംമേലിൽനരാധിപ! ഭൂവുഭണ്ഡാര
വുംപോയിഭൂപ്രസാധനസൈന്യവും * നിന്നാഗ്രാഹംവുമാതന്നെയെ
ന്തുചെയ്തേണ്ടതാൻറുപ! നിൽനൻനിന്നെലോഭത്താൽത്താൻപീഡി
പ്പിപ്പതെന്നിയായ് * അതിനാൽതരികില്ലെന്നുനിമിഷപ്പാളുചെയ്യു
ക ഇനിയെൻവലുതാമാശവിട്ടുഞാനങ്ങുപോയിടാം * ഇഷ്ടന്മാൽ

പോകനീഭായുരോടുംപുത്രനോടുംഹൃപ! സ്വപ്നമില്ലാതിനക്കിന്നതമി
കില്ലെന്നുചൊല്ലുക.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

പോകമ്പോരഭൂപനാവിപ്രവാക്യമിങ്ങനെകേൾക്കയാൽ ഉത്ത
രംചൊല്ലിനാൻ: 'യെയ്യുറപ്പുതാലുമതുഞാൻതരാം * നല്ലഭേദമെനി
ക്കുണ്ടെൻഭായുരോടുംപുത്രനോടുമേ! അതുവിറുതരാംനിൻറകുടമിദ്രി
ക്കിൽവാങ്ങുവാൻ * ആളുണ്ടോനോക്കുക,ല്ലെങ്കിൽകാശിയിൽചെന്നു
ഞാൻപ്രഭോ! ഭായുപുത്രരോടുംകൂടിദ്രാസനായിട്ടുതീർന്നിടാം * കനകം
രണ്ടരബീഭാരംതങ്ങേമുന്തപേരെയും വിലയ്ക്കുവിറുവാങ്ങിട്ടുവോൻ
സന്തുഷ്ടനാകുക' * ഏവംചൊല്ലീട്ടുപോയാനാബ് ഭായുപുത്രരോടാഹ
വൻ ശ്രീവിശ്വനാഥനുമായോടൊത്തുചഴുന്നകാശിയിൽ * ഏഴൊര
മേകമാനല്ലപട്ടണംകണ്ടുമന്നവൻ കൃതാർത്ഥനായ്ഞാനീനല്ലപരിക
ണ്ടെന്നുചൊല്ലിനാൻ * ഗംഗാസ്നാനമെന്തുപിന്നെദ്രവതപ്പനമായ
തും ഭോവുനമതുംചെയ്തുടിക്കല്ലാംനോക്കിനാനവൻ * വാരാണസീ
പുരിയിലായ് പ്രവേശിച്ചിട്ടുമന്നവൻ ഇതുമന്ത്രിൻറക്ഷമെന്തുംപുരിയ
ല്ലമഹേശ്വരൻ * പാലിപ്പതെന്നോത്തുദുഃഖമുലഞ്ഞെൻഭായുരോട
തിൽ വേലയ്ക്കുകാരെത്തന്നെവാങ്ങുമീശൻതാനെന്നറച്ചുടൻ * കണ്ടാൻ
ദക്ഷിണധോടിക്കുറുമുനിയേയവിടത്തിലായ് അവൻവന്നതുകണ്ടിട്ടാ
ഹരിശ്ചന്ദ്രൻവണക്കമായ് * തൊഴുതുകൊണ്ടിപുകാരമവനാടുമെ
യ്ക്കതേ: 'ഇയഭായുരോടുംപുത്രനുമെൻപ്രാണങ്ങൾവിപ്രസത്തമ! * ഇവരേ
സ്വീകരിച്ചാലുകാര്യമുണ്ടെങ്കിലിന്നുവേദകാര്യംതങ്ങേകൊണ്ടു
ണ്ടെന്നാലതുമോതുക.'

വിശ്വമിത്രൻപറഞ്ഞു

ഒരുമാസംതികഞ്ഞില്ലോളെൻറദക്ഷിണനരകക ഇതിനേപ്പ
ററിനീമുൻപുചൊന്നതോക്കുവെങ്കിലോ.

രാജാവുപറഞ്ഞു

ഇന്നോളംപൂർണ്ണമായിട്ടില്ലാരുമാസംമഹാമുനേ! പാതിനാളുണ്ട
തുംകൂടിനോക്കണംപിന്നെവേണ്ടതാൻ.

വിശ്വമിത്രൻപറഞ്ഞു

ആകട്ടെയാവിധംപിന്നെവരാഞാൻരാജസത്തമ! അന്നതന്നി
ല്ലയെന്നാകിൽശപിക്കുന്നിന്നെഞാൻദ്രവം * ഏവമോതീട്ടുചായ്തി
പ്രസക്തമിതിച്ചുമന്നവൻ മുനിക്കെപ്പൂർണ്ണമേകംഞാൻസമ്മതിച്ചൊ
രദക്ഷിണ * ബന്ധുക്കളുംദ്രവ്യമുള്ളോരിങ്ങില്ലതമവുമമ പ്രതിഗ്ര
ഹംരാജവൃത്തിയല്ല,യാവിപ്പതെങ്ങനേ? * ത്രികർമ്മംതാൻക്കുതിയകു

ധർമ്മശാസ്ത്രം വിധിച്ചതാണ് മുനിതൻധനമേകാതിപ്രാണനേത്താൻത്രജിക്കുകിൽ * ബ്രഹ്മസ്വഹാരി, കൃമിയായധർമ്മപാപിയാം അല്ലെങ്കിൽ പ്രേതമാം, ശ്രേഷ്ഠമനോവിപ്ലവതാൻദ്രവം.

സുതൻ പറഞ്ഞു

ചിന്താർത്ഥനായ മുഖംതാഴ്ന്നിരുന്നിരുന്നോടുകൂടി ചൊല്ലിനാർത്തൊണ്ടതിദിക്കൊണ്ടുതൻറകടംബിനീ: * 'ത്രജിക്കവിനനീഭൂപ! സ്വധർമ്മരക്ഷചെയ്യുക സത്യചീനൻതൻവജ്ജിക്കേണ്ടവൻ പ്രേതമെന്നപോൽ * സ്വധർമ്മത്തരക്ഷചെയ്യുന്നതിനേക്കാറവിശേഷമായ' ഭയധർമ്മമീമത്സ്യനില്ലെന്നപറയുന്നുതേ * അഗ്നിഹോത്രം, വേദപാരം, ദാനം, കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും ഫലമില്ലാതെതായിടമസത്യം ചൊല്ലിപ്പാക്കുമേ * ധീമാന്മാക്കത്തമസത്യമെന്നോതിധർമ്മശാസ്ത്രവും മോക്ഷത്തിന്നു, ശുദ്ധോൽമദർക്കസത്യംനരകത്തിനും * ആശ്വമേധ വാരാജസ്യവും ചെയ്തവനവൻ യാതാതിയായസത്യത്താൽസ്വസ്തംവടുപതിച്ചുപോയി.

രാജവേദപറഞ്ഞു

ഇപ്പത്രനണ്ടിവൻബാലൻവംശവൃദ്ധികൾൻപ്രിയേ! ഭാവിച്ചതെന്തുചൊൽവാൻനീയതുചൊല്ലുകസുന്ദരി!

ഭാതുപറഞ്ഞു

സത്യംവിടയെന്തുപലംഭാതുമാൽപത്രമെന്നനിയേ? അതിനാകലന്നെവിററിട്ടലനത്താൽചെയ്യേക്കിട.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുപോയാനാവാകുംകേട്ടഭൂപതി ബോധംവന്നിട്ടധികമാംദുഃഖത്തോടുകരഞ്ഞതേ * നീയെന്നോടിയുചൊല്ലുന്നതതിസങ്കടമൻപ്രിയേ! നിൻപുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചൽവാക്കീപ്പാപിയാംതാൻമറക്കുമോ? * കഷ്ടമെവണ്ണമീവാക്കനീയരയ്ക്കുന്നുസുന്ദരി! ചൊല്ലാൻവയ്യാത്തൊരീവാക്കനീ ചൊല്ലീടുന്നതെങ്ങനെ? * എന്നോതിബ്ഭാതുയേവിലൊൻയെയ്യുമില്ലാതെമന്നവൻ മുൻപ്ലീച്ചേററത്തളന്നിട്ടാഭ്രതലത്തിൽപതിച്ചുപോയ * ആവിധംഭൂമിയിൽവീണുകിടക്കുംപ്രാണനാഥനേ കണ്ടേററദുഃഖമോദേവമോതീകുണ്ഡലംനവരം: * 'കഷ്ടമാർത്തനകൃത്യത്താലിതുവന്നുപോത്തമ!! നൻമെത്തിയിൽകിടക്കുന്നീമരപോൽഭൂവിൽവീണതേവിപ്രക്കായേകിനാൻകോടിഭവ്യം പണ്ടിനരോത്തമൻ എൻകാന്തനാച്ചക്രവർത്തിഭൂവിൽമുൻപ്ലീച്ചവീണപോയ * ധാകഷ്ടമേവമേ! നിന്നോടേതുചെയ്തീക്കിതീശ്വരൻ ഇന്ദ്രോപേന്ദ്രക്കൊക്കുമിവനീക്കഷ്ടതവരുത്തുവാൻ' * എന്നോതീട്ടസ്സു

നദിയുംതെറ്റുദുഃഖംസഹിക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെഭൂവിങ്കൻമുൻപു ചുറ്റുപതിച്ചുപായ് * വിശപ്പുകൊണ്ടുഭൂവിച്ചിട്ടവരോടോതിബാധ കൻ: 'അന്നംനരകമേതാത്മാതാവേ! ഭോജനംതത്ര * എനിക്കേറെവിശക്കേതു ചരളകന്നൻറനാവയ്ക്കും.'

തൃഭൂവിഭാഗവതഃ ഏഴാംസ്കന്ധഃ

ഹരിശ്ചന്ദ്രോപാഖ്യാനം

ഇതപതാമദ്വായം

—o—o—o—

ഇതപതിതാനാമദ്വായം

കൈശികൻവൻതപസ്സുള്ളൊന്നെത്തിയിയന്തത്തിലായ് കാല ന്നുവൃന്തകോപിച്ചതൻറദക്ഷിണവാങ്ങുവാൻ * അവനേക്കണ്ടുഭൂ പാലൻവീണമുൻപുചുറ്റുചിയിൻ വെള്ളംതളിച്ചിപ്രകാരമവനോടോ തികൈശികൻ: * 'രാജാവേ! നീയെഴീറ്റിട്ടെൻധനംവേഗത്തിൽനര കക കടമുള്ളൊക്കെ സന്താപംചെയ്യിക്കുംമിവസംപ്രതി' * ഏറ്റവുമശീത മായുള്ളവെള്ളംകോരിത്തളിക്കുവാൻ ബോധമാന്മാരിശ്വരൻവി ശ്വാമിതൻനോക്കിതാൻ * മോഹിച്ചാൻപിന്നയുഭൂപൻകോപി ച്ചാനടനേമനി റുപനേയാശ്വസിപ്പിച്ചിട്ടീവണ്ണംചൊല്ലിനാവൻ.

വിശ്വാമിത്രൻപറഞ്ഞു

സത്യമുണ്ടെങ്കിൽനീയെൻറയദ്രക്ഷിണയെനരകക സത്യത്തിൽ ഭൂമിനില്ക്കുന്നതപിക്കുന്നതിലക്കനം * സത്യത്തിൽതാൻസ്വപ്നലോ കംസത്യംതാൻശ്രേഷ്ഠയത്നവും അശ്വമേധസഹസ്രത്താക്കടക്കംസ ത്വാനരോത്തമ! * സഹസ്രമശ്വമേധത്തേക്കാൾശ്രേഷ്ഠമൊരുസത്യ മാം അഥവാസാല്യമെന്താണീത്താൻചൊല്ലിട്ടന്നവാക്കിനാൽ * സൂ യ്തിന്നസ്തമിക്കുമുവെൻറവിത്തംതരാതിലോ അസ്തമിച്ചാലുടൻനി നേശപിക്കുംതാനസംശയം * ഏവമോതീട്ടുപോയിപ്രന്തേയക്കൊ ണ്ണാത്തനായ് റുപൻ സ്വപത്തെന്ത്യേസത്യരക്ഷയ്ക്കായ് ഭൂവിച്ചാൻകൂര രപീഡനാൽ * വേദജ്ഞനൊരുവിപ്രന്ദൻബഹുവിപ്രരെക്കൊത്തു ടൻ തൻഗൃഹത്തിൽനിന്നിറങ്ങിട്ടുപ്പാളവിടെവന്നതേ * തപസ്വ താമവൻതൻറവചവാദജ്ഞികണ്ടുടൻ അത്ഥംവായ്മയുംചേരുംവാ ക്കാറുപനൊടോതിനാൾ: * വിപ്രൻതാൻമുന്താതിക്കുംചിതാവെ ന്നോതിട്ടന്നതേ പുത്രന്മാർപിതൃഭൃഗുഗ്രാഹിക്കാമല്ലസംശയം * അ ത്തുകൊണ്ടിവനോടത്ഥമത്ഥിക്കാമെന്നുചൻമതം.

രാജാവു പറഞ്ഞു

വാമദിക്കയില്ലത്താൻ ഭൂപനാകകൊണ്ടു പ്രതിഗ്രഹം അചനം
ബ്രാഹ്മണക്കാരാകേണു ത്രിയക്കരുതൻ പ്രിയേ! * വിപ്രൻ ജാതിശ്രേഷ്ഠ
നാണു പൂജിക്കേണ്ട പനെപ്പൊഴും അതിനാലവനോടൊട്ടായാ ചിമിട
രുതീ വ്രതം * ഭാനംകൊടുക്ക, യാഗങ്ങൾ ചെയ്തു, വേദം പഠിക്കയും ആ
പുരക്കു, പ്രജാരക്കു, വ്രതമാക്കിവതാൻ വിധി * തത്രയെന്നാകൂ പണ
വാക്കിവനോടോതു കല്പത്താൻ തരാമെന്നുള്ള വാക്കാണെന്നുള്ളിമുള്ള
തുവല്ലഭേ! * എമ്മട്ടം ധനമാജിച്ചു ഞാനീ വിപ്രനു നരകിടാം.

ഭാഷ്യ പറഞ്ഞു.

കാലം സമവിഷമകരം ! പരിഭവസമ്മാനമാനദംകാലം || കാ
ലം ചെയ്യുന്ന നരനേ ! ഭാതാവായ് യാചിതാവായും ||

വിഭാഗായ് ക്രമനായേററ ബലവാനായ വിപ്രനാൽ വ്രത
പോയ് ഭൂസുഖവുകാലത്തിൻ ചേഷ്ടനോക്കുക.

രാജാവു പറഞ്ഞു.

മുച്ഛയുള്ളൊരു വാളാലെൻ നാവുരണായ് മുറിക്കിലും തത്രതത്ര
എന്ന വാക്യമാനം വിട്ടോതുകില്ലത്താൻ * ക്ഷത്രിയൻ ഞാൻ മഹാഭാ
ഗേ! യാചിക്കില്ലാ നമിന്നു ഞാൻ കൊടുക്കുമെൻറെ കയ്യുക്കാൽ നേടീ
ട്ടു ധനമെന്നുമേ.

ഭാഷ്യ പറഞ്ഞു.

യാചിപ്പാനായ് മനശ്ശക്തി നിനക്കില്ലെങ്കിൽ മനവ! എന്നേ വി
രൂപണം വാണീശ്വരവിൻ ധനമേകുക * നിനക്കെന്നേ നീതിയായിട്ടേ
കിയിന്ദ്രാദിദേവകൾ രക്ഷിക്കിലും ഭവൻ ശിക്ഷിക്കിലും ഞാനൊരു ഭാജ
നം * ഇവയണ്ണു വാക്കുകേട്ടിട്ടാഹരശ്വരൻ മംഗീപതി ഹാകുഴുംകയ്യ
മെന്നോതിക്കരുത്താനതിഭീചിയായ് * പിന്നെയും ചൊല്ലിനാറുപ
തീ ചെയ്യുക നല്ല വാക്കുപോൽ വിപ്രശാപംഗിയിൽ പെട്ടു നീ ച
നാമല്ലയെങ്കിൽ നീ.

രാജാത്ഥമല്ലല്ല സുഖത്തിനായും ! മദ്യാത്ഥമല്ലല്ല തൃപ്തിനായും !
ഇച്ഛാത്ഥമാണെന്നു വിചയ്ക്കുന്നരുകി - സ്സത്യവ്രതത്തേ സഫലീകരിക്ക!!

ശ്രീഭദ്രാഭായനാമം ഏഴാം സ്കന്ധം

വ്രതശാങ്കം

ഇതവതെന്നും അദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിരണ്ടാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

പിന്നെയും പിന്നെയും ഭൂപ്രരിപ്പിക്കുകയാലവൻ ഭദ്രേനിനേന്
നിഷ്കൃപനാസ്തില്ലാഞ്ഞൊന്നെ ചൊല്ലിനന്ദൻ * ഇതുചെയ്തില്ലാകു
ന്നതാരുണാനനുചെയ്തിടാം ഇതപൂർവ്വാക്കോതു ചാൻനിൻനാവുചൊ
ങ്ങുന്നവെങ്കിലോ * എന്നോതിട്ടു് ചിന്താത് ഭൂപന്തരത്തിൽ ഗമിച്ചു
ടൻ തൻപതിയേരജമാന്യന്മാർക്കുചൊല്ലിക്കൊന്നൻ * ഉടനേരേ
ണ്ടയിടരിക്കൊണ്ടീവണ്ണമുരച്ചവൻ: 'മേമേനാഗരികന്മാരേ! നിങ്ങളു
ളെൻവാക്കുകൾക്കുവിൻ * ഞാൻ ചൊല്ലുന്നവിചയ്ക്കു നെറഭാതുയേ
ദ്രാസിയാക്കുവാൻ ആവശ്യമുള്ളൊരുണ്ടെങ്കിലുരച്ചിടട്ടെതരക്കുണം' *
ഭാതുയേവില്ലു ചാൻവന്നതീയാണെന്നവർകേട്ടുതേ.

രാജാവു പറഞ്ഞു.

ആരെന്നു ചൊല്ലുമെന്തിനായ് കൂരൻത്താനൊരുമാനുഷൻ കുറി
നൻരാക്ഷസൻതന്നെ ചെയ്യുന്നതുപാപമാകയാൽ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

അശ്വത്ഥാകുട്ടൻതന്നെ വൃദ്ധബ്രാഹ്മണവേഷമായ് വിശ്വപാമി
രൻ ഹരിശ്ചന്ദ്രഭൂപനോടു പറഞ്ഞുതേ * ഭാസിയാതിങ്ങുതന്നെയും
ഞാൻവാക്കുമാധനവുതരാം എനിക്കുണ്ടധികവിത്തംബാപ്തമാണെ
നെറഭാതുയേ * വേലചെയ്യാൻ ശക്തിപോരാതന്നീടുകതിൻ്റെഭവ
ൻ ഭാസിയാതിട്ടുവാങ്ങാൻ ധനമിന്നതന്നുതരുകണം * ആവിപ്ര
നിതരച്ചുപ്റ്റാറുഹരിശ്ചന്ദ്രനെറമാനസം ദുഃഖംകൊണ്ടുതകർന്നാണു
മവനോടോതിയില്ലടൻ * വേലയ്ക്കു മീവതോരൂപശീലങ്ങളുൾക്കുസമാ
നമായ് ഇവൾക്കുവിലതന്നീടാമിവളേയിങ്ങനുകക * ധർമ്മശാസ്ത്ര
ങ്ങളിൽ സ്പ്രീക്ഷുപമാൻ വിലചൊല്ലിടും ലക്ഷണമുപുതരണ്ടും സാമ
ന്ത്യനെല്ലശീലവും * വേരുന്നാരിക്കുചാൻകോടിപത്തുകോടിപുമാ
നമാം എന്നവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടുഹരിശ്ചന്ദ്രൻ മഹീപതി * വലുതായു
ള്ള ദുഃഖത്താലോതീലവനൊടൊന്നുമേ ആവിപ്രനുടനേഭൂപന്മുൻ
പിൽ ചീരവിരിച്ചതിൽ പണ്ഡവചാരാജ്ഞിതനെറവേണിച്ചുറിവു
ലിച്ചുതേ.

രാജാവി പറഞ്ഞു.

എൻപുത്രനെയൊന്നുനോക്കുവരയ്ക്കുവിടണംവീരോ! ഇവ
നെറകാഴ്ചയിനിമേൽസാധ്യമാകില്ലെഴുപ്പായ് * ഇവഭാസിയായമാ
താവമെന്നേക്കുണ്ടിന്നനന്ദൻ! തൊടായ്ക്കീരാജപുത്രൻതൊടുവാൻ

യോഗ്യതല്ലതാൻ * ഭാസിയാമംബയേക്കണ്ടിട്ടുനേയക്കുമാരൻ
അംബേ!യെന്നവിളിച്ചശ്രുതേനായ് കൂടെയോടിനാൻ * കാകപ
ക്ഷധരൻകാലുവേച്ചുവസ്രംവലിച്ചുമേ അബ്ബാലനേദിജൻകോപി
ച്ചുനേയൊന്നടിച്ചതേ * എന്നിട്ടമംബേയെന്നോതിയവളേവിട്ടതില്ല
വൻ.

രാജാരി പറഞ്ഞു.

ഇബ്ബാലനേക്കൂടിവാങ്ങാൻപ്രസാദിക്കുകനീവിലോ! ഞാൻവി
ല്ലപ്പെട്ടമിവന്റേവിടെൻകാൽക്കുടംസാധിയാ * നിഭാഗ്യയാമെന്നി
ലേവംഭയചെയ്തിടണംഭവാൻ.

ബ്രഹ്മണൻ പറഞ്ഞു.

ഇരവിത്തവുവാങ്ങുകനീതത്രബാലനെയുംമമ സ്രീപുമാനാക്ക
ശാസ്യത്തിലോതുന്നവിലനീതിയായ് * നൂറാ,യിരം,കോടി,ലക്ഷം,
തരത്തിന്നൊപ്പമാംവില ലക്ഷണമുപ്പതുരണ്ടാമിടക്കുന്നല്ലശീലവും*
ഉള്ളോരക്കകോടിയെന്നോതീപത്തുകോടിപുമാനമേ.

സുഗൻ പറഞ്ഞു.

ബാലനവിലയുമുണ്ടിൽവച്ചിട്ടുക്കേരങ്ങനേ പിടിച്ചവനെ
യാമാതാവോടുചേർത്തങ്ങുകെട്ടിനാൻ * ഗുഹത്തിനായ് പുറപ്പെട്ടാന
വളോടൊത്തവൻമുദാ പ്രദക്ഷിണംവച്ചാരാജ്ഞിമുട്ടുകത്തിനമിച്ചു
ൻ * കണ്ണീരുംകയ്യുമായ് ഭൂവിച്ചീവണ്ണമുരയെയ്തേ: 'ഭാനവംമോമ
വുവിപ്രപുഷ്പയുചെയ്തിരിക്കിൽ ഞാൻ * ആപുണ്യത്താൽഹരിശ്വര
ൻമേലുമെൻപതിയാകണം' പാദത്തിൽവീണൊരാപ്രാണനാഥയേ
ക്കണ്ടുമനവൻ * ഹാഹാഭയെന്നോതിയംഗങ്ങൾതളന്നുവിലപിച്ചതേ
ഇരസ്സുശ്രീലഗ്നമുള്ളവരവേർപെട്ടതെങ്ങനേ * നിഴൽമരത്തേ
വേർപെട്ടുപോകുന്നില്ലാരുനേരവും എന്നോതീട്ടഭായ്കുചിങ്കൽബഭാ
നായിട്ടുനിന്നിടും * തൻപുത്രനോടുചോദിച്ചാൻപോവതെങ്ങെന്ന
വിട്ടുനീ എതുദിക്കിനുപോകുന്നെൻഭൂഷംപോക്കവതാരുവാൻ? * രാ
ജ്യഭൂമിമരകോട്ടിൽവാഴുംഭൂമിമുണ്ടുമേ പുത്രഭൂമിമുറവന്നുവെ
ന്നോതീവിപ്രനോടവൻ * ലോകത്തിൽപതിയിൽനിന്നുസുഖംനേട
ന്നഭായ്മാർ നീയെന്നാൽത്യക്തയായിട്ടുഭൂവിച്ചീട്ടുനമംഗലേ! * ഇ
ക്ഷപാകകലസംഭ്രാന്തൻഞാനരാജ്യസുഖോചിതൻ ഇരയെന്നേപ്പതി
യാക്കീട്ടഭാസിയായ് തീന്നുനീശ്ശഭേ! * വലുതായുള്ളൊരീശ്ശോകക്കു
ലിൽമുണ്ടിടുന്നമാം പണ്ടത്തേക്കഥകുറുചൊല്ലിക്കരകേറുന്നതാരു
വൻ.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

ആഗ്രഹൻനോക്കിനില്ക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രകൊണ്ടതിലോരമായ് അ
ടിച്ചിട്ടവരേവിപ്രൻകൊണ്ടുപോകാൻ തുടങ്ങിനാൻ * ഭായ്യയേയുംപു
ത്രനേയുംകൊണ്ടുപോവതു കണ്ടവൻ പിനയുംപിനയുംഭീഷ്മശാസം
വിട്ടുകാഞ്ഞുത * ജനങ്ങൾസൂര്യ ചന്ദ്രന്മാർകാറ്റുംപടലാപരാംഗിയേ
കണ്ടിട്ടില്ലാരാജപത്നിദാസിയായ് തീർപ്പോയമോ * സൂര്യംശ
ത്തിലുണ്ടായോനിബാധനതികോമളൻ വില്ലപ്പെട്ടിവനേന്ദ്രനാമ
നിദ്രബദ്ധിയായതാൻ * ഹാപിയേ! ഹാശിശോ! കഷ്ടേന്ദ്രനാമെ
ൻററ്റനായം കഷ്ടാദൈവബലത്താൽ ഞാൻമരിച്ചീടാതിരിപ്പതും.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏവംകേഴുവ്രഹ്മൻമുൻപിൽതുംഗവൃക്ഷഗൃഹങ്ങളിൽ മറ്റുത്താ
സവരേക്കൊണ്ടുപോകമാബ്രാഹ്മണൻക്ഷണം * ഉടൻതാനാ നിഷ്ഠ
നാംതപംകൂടുംമുനീശ്വരൻ കൗശികൻശിഷ്യരോടൊന്നിച്ചെത്തിനാ
ൻകൂരദശനൻ

വിശ്വാമിത്രൻപറഞ്ഞു

നീമുൻപുചൊരാജസുരഭക്ഷിണനാകുക സത്യത്തേമുൻനി
രത്തിട്ടുവസി ചീട്ടകിൽനിനാല!

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

രാജേഷ്! ഞാൻനമിച്ചീടാനഭക്ഷിണവാങ്ങുക ഞാൻ പണ്ടു
ചൊന്നതായുള്ള രാജസുരത്തിനുള്ളതും.

വിശ്വാമിത്രൻപറഞ്ഞു

ഇദൃക്ഷിണതരംഗദ്രവ്യമെങ്ങു നിന്നുലഭിച്ചതേ ഏതുമ്മജ്ജിച്ചുനീ
യെന്നുചൊല്ലീടുകനരോതമ!

രാജാവു പറഞ്ഞു

നിനക്കിന്നതാൻ ചൊല്ലിക്കാഴ്ചയെന്തുമഹാമുനേ! അതുകേട്ടി
ടുകിൽഭുവംവലിക്കുംവിപ്രസത്തമ!

ഋഷി പറഞ്ഞു

അശുഭവിത്തംവാങ്ങേതാൻശുഭമായ് തന്നെനടകണം ദ്രവ്യ
മുണ്ടായതെന്തുണ്ണപറഞ്ഞീടുകവാസ്തവം?

രാജാവു പറഞ്ഞു

ഒരുകോടിപ്പൊന്നിനായെൻഭായ്യയേവിററുതാൻമുനേ! അതു
ണ്ണപത്തുകാടികൊൻപുത്രൻരോഹിതനേയുമേ * പത്തുമൊന്നുംസു
ഖണ്ണത്തിൻശോഭിവാങ്ങുകനീവിഭോ!

സുതൻപറഞ്ഞു

ഭായ്യയേവീരൊരദ്രവ്യംസപ്തമായ്ക്കുണ്ടുകൗശികൻ പറഞ്ഞു
ഭുവമോടൊത്തഭൂപനോടതികോപിയായ്.

ദൃഷ്ടിപരഞ്ജ

ഇതല്ലാതെ സുന്ദരത്തിന്നുള്ള ഭക്തി എന്നവ! വേദോജ്ജ്വലമായ
താനീതികൾ തരണം ക്ഷണം * മൃഗമനീയൻ യോഗ്യതയ്ക്കു പോൽ
മീധനമെന്നതായ് നിനയ്ക്കി ശുദ്ധവിപ്രൻ ഞാൻ ഘോരമായിട്ടു ചെ
ല്ലതാം * തപസ്സിൻ വലുതായുള്ള ഫലം കാട്ടിത്തരാം ക്ഷണം എൻമാ
ഹാർത്ഥ്യത്തിൻ നെയ്ത പലപാഠത്തിൻ നെയ്തും.

രാജാപരഞ്ജ

അതും തരാമത് പരേതരേ ക്ഷമിക്കുക മാമതേ! ഇപ്പോൾ താൻ
വിററതെൻ ബാലപുത്രനോടൊത്തു ഭ്രാന്തായും.

വിശ്വാമിത്രൻ പരഞ്ജ

ഇതിനത്തിൻ നാൽഭാഗമിന്നുണ്ടിനിയുമേറ്റുവ! അത്രയും ഞാൻ
നക്ഷമിച്ചീടാം പിന്നീടവധി ചൊല്ലാലാം.

ശ്രീഭക്തീഭാഗവതം ഏകാദശ്യം

ഭാഗ്യാവിക്രമം

ഇതവതിരേണമല്ലോയം.

ഇതവതിരേണമല്ലോയം.

വൃന്ദാവതരഞ്ജ

കൃപയെന്തുകുറിയായ് വൃന്ദനോടോതിയീവിധം ആവിത്തര
ല്ലാക്കൊണ്ടു പോയികുപിതനായ് മൂനി * വിശ്വാമിത്രൻ ഗമിച്ചു
പ്പോൾ ദുഃഖത്തോടൊത്തു മനസ്സ് ഭീഷ്മശ്വാസം വിട്ടു ചാൻ മുഖാതാ
ഴിയുറക്കവേ: * 'പാപിയെന്നേവിലയ്ക്കായി വാങ്ങി വശ്യമാക്കുവ
ൻ? പറയട്ടെയവൻ വേഗതയാമേ യജ്ഞിനിപ്പകൽ ധർമ്മം ചണ്ഡാല
രൂപത്തോടവിടേയ്ക്കു നെന്തിനാൻ * ശൂരൻ വിരൂപൻ ഭഗ്ഗന്യമുള്ള
വൻ മീശനീണ്ടവൻ ഘോരൻ ലാഭബാദൻ സ്തിശ്ലാഭൻ കരുത്തപുരുഷൻ
ധർമ്മം * ജീണ്ണഭയം ധർമ്മവീരൻ ശവമാലയെ ഏറിത്തവൻ.

ചണ്ഡാലൻ പരഞ്ജ

ഞാൻ വാങ്ങാമയികാവശ്യമുണ്ടെന്നിരിക്കൊരുത്വനാൽ വിലയെ
ന്തെന്നു വേഗത്തിൽ ചൊല്ലുകിന്നതന്നിടാം.

വൃന്ദാവതരഞ്ജ

ദശ്ശീലൻ കുറിയൻ കൂടെപ്പിച്ച് പണ്ണമോതുവോൻ അവനേക്കണ്ടു
ചോദിച്ചാൻ അനീയെന്നമന്നവൻ.

ചണ്ഡാലൻ പരഞ്ജ

“പ്രവീര” നെന്നു പേർ കൂട്ട ചണ്ഡാലൻ ഞാൻ ഹൃദയാത്മ! എൻ
ചൊൽപ്പിക്കുവാക്കേ നും ശവക്രമികൾ വാങ്ങുവാൻ * ഇതവണ്ണേ

പനോതപ്പെട്ടവനോടിയുളവാല്ലിനാൻ: 'ഭൂപനോബ്രാഹ്മണൻതാ
നോവാഷ്ഠാനാണെൻറസമതം ഉത്തമന്തന്തമധമമേഖ്യമമേഖ്യ
മന്തമം അധമനധമധമമെവനോതു നമനീഷികരം.'

ചണ്ഡചേൻപറഞ്ഞു

രാജവത്സ! വോൻചവാനവണ്ണതാൻധമമലക്ഷണം അതോതനീ
ടാതെനീയെൻറമുൻചിലിപ്പാറപറഞ്ഞുപോയ് * വിചാരിച്ചുപ
റഞ്ഞ നാലാഗ്രഹംസാധ്യമായിട്ടും വിചാരിക്കാതെചൊതുവായ്ക്കെന്ന
നീയിതുരച്ചുതേ * നിനക്കുസത്യമുണ്ടെങ്കിൽഗ്രഹിച്ചേൻനിന്നെഞാൻ
ദ്രുഗം.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

അസത്യത്താൽനരൻകൂനരകത്തിൽപതിച്ചിട്ടും ചണ്ഡാലരൂപ
മതിൽശ്വാചൂഢസത്യംനല്ലതല്ലമേ.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

അവനിക്കുനൈവപുല്ലുവോളത്തിനാൻകൗശികൻമുനി കോ
പത്താൽകൺചുവപ്പിച്ചാഹചിത്രനുകൊടോതിനാൻ: * ഇച്ചണ്ഡാ
ലനീക്കുന്നുനിന്നിപ്പോഴുവായ്ധനംതരാം യാഗഭക്ഷിണയെല്ലാംനീതരു
ന്നില്ലെന്നുകൊണ്ടുമേ?

രജാവുപറഞ്ഞു

ഭഗവൻ! സൂര്യചംശത്തിൽജനിച്ചോൻഞാൻധരിക്കുക വിത്താശ
യാലിച്ചണ്ഡാലഭാസനാകുന്നതെങ്ങനേ?

വിപ്രചിത്രൻപറഞ്ഞു

നീന്നെവിറവനിൽനിന്നെൻപണംചങ്ങിത്തരയില്ലെലോ ശപി
ക്കുന്നെന്നൊന്നൊട്ടംശങ്കമില്ലനരാധിപ! * 'ഇഹകൽനീനോവിപ്ര
കൽനീനോനീധനമേകക ചണ്ഡാലനല്ലാതിനിലമററായനമേക
വാൻ * ധനമെന്യേപോകയില്ലഗൃപതേ! ഞാനസംശയം ഇപ്പോൾ
താനെൻധനംഭൂപനീതരുനിലയെങ്കിലോ * നിന്നേസ്സസ്യയടുക്ക
വോൾശാപത്താൽചാവുവാക്കിട്ടും.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

ജീവിച്ചിരിക്കിലും ചത്തതിന്നൊപ്പമുടനാഗ്രപൻ പ്രസീദയന്നാ
ത്തനായാമുനിതൻകാല്പമൽവീണതേ.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

ആത്തൻ, ഭീനൻ, ഭാസനീ, ഞാൻവിശേഷാൽനിൻറഭക്തനും
പ്രസാദിക്കുകവിപ്രഞ്ച്! കഷ്ടം ചണ്ഡാലസങ്കരം * ധനശേഷത്തിനീ
നിൻറവശത്തായ്ക്കേലചെയ്തിടാം നിൻചിത്തമനുചത്തിക്കുംഭൂതനായ്ക്കീ
ൻമാമുഴന!

വിശ്വമിത്രൻ പറഞ്ഞു

അവ്യക്തനാഭൻപ്രശ്നമേ! ഭവാനെന്ദ്രപ്രസാദകക ഏനാൽ
ഞാൻ ചരയുവല്ലോ കേൾക്കണം സർവ്വഭാഗവ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഇതവസ്താവാരാഭരച്ചപ്പോൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടുന്നവൻ വീണ്ടും
ജനിച്ചതാനെന്നു ചിന്തിച്ചു ചെന്നാടോതിനാൻ: * 'ഭവാനാ' നിന്നാ
ജ്ഞകേൾക്കാമെന്നു ഞാൻ ശങ്കയില്ലതിൽ കല്പിച്ചാലും നിനക്കായ്
ഭവാനെന്തൊരു ചതുരനാണെന്നു ചോദിക്കേ!

വിശ്വമിത്രൻ പറഞ്ഞു.

വയ്യ ചണ്ഡാല! നീയെന്തെന്ദ്രപ്രസാദകക കിട്ടും ഞാൻ നിന്ന
ക്കുവിലയ്ക്കിപ്പോരതരംഭാസനവാങ്ങുക * എനിക്കു ഭാസനാൽകാര്യ
മില്ലവിത്താശയുണ്ടുമേ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഇതോതപ്പെടുമിതിയാൽ ചണ്ഡാലൻ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതായ് അരി
കിൽ ചെന്നു വേഗത്തിൽ വിശ്വമിത്രനെ അഭിനന്ദിക്കാൻ.

ചണ്ഡാലൻ പറഞ്ഞു

പത്തുതോജനവിന്യാസം രത്നാഭം വിളയുമായിലും പ്രയാഗമണ്ഡല
ത്തിങ്കൽ നിന്നു കേൾക്കുക: ഭവാനെന്തോ! * ഇവനെ വിററിൽ മുലയ്ക്കിപ്പറ
ന്നു ചേർത്തു വേദം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു:

രത്നാഭമുത്തകളും സപ്തർഷിസംഖ്യയെന്നിയെ ചണ്ഡാലൻ
നരകിനാൻ വിപ്രനെ തല്ലാൻ പീകരിച്ചു. * നിവൃത്തിയുമില്ലാത്തതോടുകൂടി
നിന്നാൻ ഭവാനെന്തോ! എന്താ പാപമീടിപ്പിടുന്നതെന്നു ചിന്തി
ച്ചു കൈയ്ക്കായ് * ഇവൻ ചെല്ലിപ്പിടുന്നതല്ലാത്തതായ് കൈയ്ക്കിടുന്നതോ
ന്നുമേ അകാശത്തിങ്കലുടനേവാക്കുണ്ടായശരീരം * അഗ്നിനാൽ താൻ
മഹാഭാഗ! നീ ഭക്ഷിക്കുകൊടുക്കയാൽ വാനിൽ നിന്നുടനേഭൂപമെഴുതി
യിൽ പെയ്ത പൂമഴ * നന്നെന്നെന്നോതിയോ ജ്ഞേയമിദ്രാദിവേകൾ
അതിമോദത്തോടാഭൂപൻ മുമ്പോടി തുടച്ചാലിനാൻ.

രജവേപരഞ്ഞു

നീതാനെൻ ബന്ധുമാതാവ് ചിതാവു നീ മഹാമതേ! ഗുണത്തിൽ
നിന്നു നീയെന്നേമോ ചിപ്പിക്കുകയാൽ ക്ഷണം * ശ്രേയസ്സെന്തിക്കു നിൻ
വാക്യമെന്തൊരു ചതുരനാണെന്നു ചോദിക്കേ! . വൃപനീവാക്കു ചപ്പോൾ വിശ്വ
മിത്രൻ പറഞ്ഞുതേ.

സുതൻ പറഞ്ഞു

കുറേക്കാലം ശവക്രമി വാങ്ങുവാൻ പിന്നെയൊന്നുപൻ ഹരിശ്ച
 ള്ളൻ ശ്ലാഘനത്തിലവൻ ചൊല്ലി വാണതേ * ചണ്ഡാലഭൂതനായിട്ടു ശ
 വത്തിൻ ക്രമി വാങ്ങുവാൻ വീരബാഹുവുരച്ചിട്ടാശ്ശശാനതികലെയ്തി
 നാൻ * കശിയുക്കുതെക്കുഭാഗത്തിൽ ചുടുകുടയേങ്കരം ശവക്രമങ്ങള
 ളാൽ വ്യാപ്തം ട്റ്റ്സ്സപ്തകചേന്നുത് * ഘോരശബ്ദങ്ങളാൽ പൂണ്ണജം
 ബുകൾക്കു നിറഞ്ഞു കഴുകൻ പട്ടി ചെന്നായ്മക്കു മിങ്ങാനടപ്പതു * ബ
 ഹുദ്ഗ്സ്സന്ധഃമാടസ്ഥിക്രമം വ്യാപിച്ചിരിപ്പതു ചിതയിൽ പാതിവെന്തീ
 ട്ടുശം പല്ലുകിരിക്കയാൽ * ചിരിക്കയോക്കെത്തോന്നുമേവമാണാശ
 വസ്ഥിതി മരിച്ചോർ തൻ വസ്സനാഭഃമുഴങ്ങുന്നതു കിടക്കിലും * ഹാപു
 ത്തിമിതു! ഹാബസ്സോ! പ്രിയ! വത്സ! സഹോദര! വിടുന്നെന്തെൻ ഭാഗി
 നേയ! മാതാമഹ! പിതാമഹ! * അച്ഛ! മാതാ! ഹാപെതതു! ബസ്സുനി
 യെങ്ങു പോയ്, വത്ര മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നേവം ക്രൂരശബ്ദങ്ങളേവരും *
 മാംസാദികൾക്കു മിക്കുന്മാർക്കു മന്നരവമോടുകൻ തീതൻ ചടചടാ
 ശബ്ദമരിച്ചുണ്ടായ് ഭയങ്കരം * കൽപാന്തഃഗ്നിയാകാതീട് ശ്ലാഘന
 മതിഭീഷണം അതിൽ ചെന്നൊന്നുപൻ ട്ടുവേത്തൊടും ചിന്തിച്ചിരിങ്ങ
 നേ * ധാത്രേ! മന്ത്രിമാരെ! നിങ്ങളെക്കൊണ്ടെൻ റാജ്യവും ഹാപതു!
 മൽപ്രിയേ! നിങ്ങൾ വിപ്രകോപത്തെക്കൊത്തുതാൻ ഇശമന്ദഭാഗ്യനേ
 വിട്ടിട്ടെങ്ങു പോയാണിടുന്നവോ * ധർമ്മമന്ത്രേനരക്കുണ്ടായിടകില്ലെ
 ന്നുമേശ്ശ്ശഭം യതിച്ചമതിനാൽ ധർമ്മമാചരിച്ചീടണം പമാൻ * ഏവ
 ചിന്തിച്ചു, ചണ്ഡാലൻ ദ്രവ്യമായിപ്പറഞ്ഞപോൽ ശവങ്ങളേനോക്കുവാ
 നായ്തോയാൻ മലിനവേഷമായ് ഭൂതനേപ്പോലങ്ങുമിങ്ങുമോടിനാനാത
 രോത്തമൻ * ഇതാ ശവമിതിൻ ക്രമി മുഴു ചൻമുന്യവാങ്ങിടാം ഇതെന്തിക്കി
 തുരാജാവിനീതു ചണ്ഡാലവീരനും എന്നോത്തിട്ടാഹരിശ്ച ള്ളൻ കഷ്ടാ
 വസ്ഥയിൽ വാണതേ * ജീണ്ണമാമേകവസ്ത്രത്തോടത്തരീയവുമെന്നി
 യേ ശവസ്തം മുഖംകൈകാലദന്തലിമാണ്ടവൻ * മേദോമജ്ജാ
 വസാജാലം കയ്യിൽ പറിട്ടു ദുഃഖിയായ് വായ്ക്കരിച്ചാറു ക്ഷിച്ചുവിശ
 ്ലം തീർത്തുകേവലം * ശവമാലകൾക്കെക്കൊണ്ടു ശിരസ്സിങ്കലണിഞ്ഞു
 മേ ഹാഹാ ഏനോതിയിട്ടല്ലം പകലും നിദ്രയെന്നിയേ * നൂറു പഞ്ചം
 പോലിവണ്ണം കഴി ചൂകൊരുവത്സരം,

ശ്രീഭവീഭാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം

ശ്ലോകനവതം

ഇരുപത്തിനാലാമദ്ധ്യായം

സുതൻ പറഞ്ഞു

ഒരിക്കലാരോമിതാവ്യൻ ബാലകൻ ബാലരോടുമായ് വാ
രാന സിക്കരിക്കിലായ് കളിക്കാനായ് ഗമിച്ചുത * കളിച്ചിട്ടുടനേ
യുഗ്രമുഖതാനല്ലഭകൾ ചുവടോട്ടുമറുപ്പാനായ് തുടങ്ങിതൻറ
ശക്തിപോൽ * ആയുർപ്രീതിക്കേന്ദ്രമൊല്ലിപ്പണിപ്പെട്ടിടക്കെ
കളാൽ വിറകുംലക്ഷണമേന്മ സമിത്തുവെട്ടിനാനവൻ * പ്ലാ
ശിൻ ചമതയും മോമത്തിന്നു നന്നായെടുത്തുതേ നടന്നാനതിഭീഷാ
ലച്ചുടടുകൊണ്ടു ബാലകൻ * ജലാശയംകണ്ടു; ദാഹംനിമിത്തമുട
നേയവൻ ഇറക്കിനാൻ ചുവടിയേതിന്നരികിലായുടൻ * വെള്ളാക
ടിച്ചുല്ലുന്നരംവിശ്രമിച്ചിട്ടുനന്തരം പുറിൽനിന്നാച്ചു മടിയേതെടുക്കാ
നായ് തുടങ്ങിനാൻ * വിശ്വാമിത്രാജ്ഞയാലപ്പോൾ കൃഷ്ണസപ്തഭ്യേ
ങ്കരം മഹാവിഷം മഹാഘോരം പുറിൽനിന്നിട്ടുവന്നതേ * കടിച്ചി
തബ്ബാലകനേയുടനേവീണുപോയവൻ രോമിതൻ മൃതനായപ്പോൾ
ബാലർ ചുക്കാലിജാലനം * ഭേദത്തോടൊത്തുവേഗത്തിലവൻ മാതാ
വൊടോതിനാൻ: 'ഹേവിപ്രഭാസി! നിൻപുത്രൻ ഞങ്ങളോട് കളിക്കു
വാൻ * വെളിയിൽവന്ന ഞ്ഞുചുവന്നുതൊട്ടുമരിച്ചുപായ്' അവ
ളുപ്പോളിടിക്കൊത്തോരവർ തൻവാക്കുകൾക്കുയാൽ * മുർച്ഛിച്ചുഭൂ
മിയിൽവീണാൾ വെട്ടിയിട്ടൊരാൾ പാഴുപാൽ കോപത്തോടവളിൽവി
പ്രന്ജലകോരിതളിച്ചുടൻ * മഹത്തരം കൊണ്ടുശീററപ്പോളവളോ
ടോതിയിങ്ങനേ.

സുതൻ പറഞ്ഞു

നിന്ദ്രമത്രികരംസന്ധ്യക്കുറിവുള്ള വളായനി കരയുന്നതുനിന്നു
ള്ളിൽലജ്ജയില്ലാത്തതെന്തൊട? * ഭിജനേവംപറഞ്ഞിട്ടു മുരളി
ല്ലൊന്നുമായവൾ പുത്രഭവത്തിനാൽഭീനയായിട്ടേററംകരഞ്ഞുതേ *
കണ്ണീരോടും മലിനയായഴിഞ്ഞുകുമാരോടും കോപത്തോടുകൂടി
പ്രൻരാജപതിയൊടോതിനാൻ: * 'കഷ്ടമെൻവിലയുവാങ്ങിവേല
ചെയ്യാത്തതെന്തുവീ വേലയ്ക്കുശക്തിയില്ലെങ്കിലെന്തിനായ് വാങ്ങി
യെന്ധനം?' * ശൂന്യമാക്കേചമാവിപ്രൻ പലവട്ടംകഥിക്കയാൽ കര
ഞ്ഞുകൊണ്ടതിൻമേതുവോതിനാൾ ഗൽഗഭഞ്ഞൊടും: * 'സപാമിൻ!
ബാലകനെൻപുത്രൻ പാമ്പുതൊട്ടുമരിച്ചുപായ്' അങ്ങുചെന്നവനേ
ക്കാണാനാജ്ഞനൾകീടുന്നവോൻ * ഭല്ലമേമലിവനേക്കാണമതും
മമസുവ്രത! ഇതോതീട്ടു പരവിന്നീടുംകൃപയോടുകരഞ്ഞുതേ * കോ
പിച്ചുപിന്നയുംവിപ്രനാരാജസ്രീയൊടോതിനാൻ.

ബ്രഹ്മണൻ പറഞ്ഞു

ദൃഷ്ട്വേദശ്ചരിതേ! പാപം വിമാരിഷാത്തതെന്തുനീ? സപാമി
തൻ ശബളം വാങ്ങിവേലമെന്തുതിരികെകിൽ * മഹാമൈത്രവമെന്നു
ജനനരകം പുകയായവൻ കല്പകാലമതിൽവാണുചിന്നക്കോഴിയുമാ
യിട്ടും * അഥവതോനമീയമമമുരച്ചിട്ടെന്തു മേഘം? ഭൂപൻ പാപര
തൻ മുൻചൻ കൂരൻ നീ ചൻ ശറൻ ദ്രവം * അവൻ വാക്യാനിഷ്ഠമായ്
മരുഭൂമിയിൽ വിത്തുപോൽ വന്നു ലുപ്തരേഖാകത്തെന്തുമുണ്ടെങ്കിലി
ങ്ങുനീ * എന്തോതപ്പെട്ടവരും ചൊന്നാർ വിരപ്പുണ്ടവനോടടുത്ത്: 'എ
ന്നിടം നീകൃപ ചെയ്യാലും പ്രസാദിക്കുക തുഷ്ണായ്' * ബാലനേക്കാണു
വാൻ മാത്രം നേരമെന്നെന്തായാക്കുക' എന്നോതീട്ടു വളവിപ്രപാദങ്ങ
ളിൽ നമിച്ചുടൻ * കരഞ്ഞു കരുണപുത്രഭവത്താൽ ഭീനയായവരും
അപ്പോൾ കോപിച്ചോതി വിപ്രൻ കോപത്താൽ കണ്മുഖനായവൻ.

വിപ്രൻ പറഞ്ഞു

നിൻ പുത്രനാലെന്തെന്നിരിക്കുകയും നീ വേലമെന്തുക ചാട്ടുകൊ
ണ്ടടികിട്ടുന്നൊരൻ കോപമറിവില്ലയോ? * ഇതോതപ്പെട്ടയെന്തു
ണഗ്രഹകാര്യങ്ങൾ ചെയ്തവരും കാൽതലോടുകതൊട്ടോരോജോചി
യാൽ പാതിരവുമായ് * ബാലൻ റയരികിൽ പോകുന്നപ്പോൾ
ചൊല്ലിനാൻ ഭിജൻ 'ഭവനാദികൾ ചെയ്തിട്ടു വശമിന്നാഗമിക്കണം *
നേരത്തെൻ ഗ്രഹകാര്യങ്ങൾക്കുമാന്തിക്കരുതൊട്ടും ഉടനേതനിയേമാ
വിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പോയവരും * ചത്തതൻ പുത്രനേക്കണ്ടിട്ടു
ത്തമഴലാണ്ടുതേ കൂട്ടം പിരിഞ്ഞമാനിന്നും ക്ലാവില്ലാപ്പയ്യൊഴിപ്പായ് *
കാശിക്കവേളിയിൽ ഭൂവിൽ കാഴ്ചയ്ക്കേണ്ടതുവരിലായ് ചത്തുവീണുകി
ടക്കൊത്തൻ പുത്രനേക്കാക്കുകാരണം * കൂരമായതിൽ ഭവത്തോടു ചുത്തിൽ
വിലപിച്ചതേ എൻ നേരേവരികെന്തിപ്പോൾ കോപിച്ചിട്ടു നാലൊൻ
കനീ * എൻ നേരേവരുമെല്ലായെന്നെമ്മെയെന്നോതിനീ സഭാ കാൽ
തട്ടി ചെന്നവൻ മീതിലവരും മുറിച്ചു വീണുപോയ് * മുർച്ഛിച്ചവ
നേക്കെട്ടി പിടച്ചുകൊണ്ടു കൊണ്ടുടൻ തന്മുഖത്തിൽ മുഖം വെച്ചുകര
ഞ്ഞാലാത്തനാമായ് * കൈകൊണ്ടു ചൂർന്നു തന്നെത്താൻ ശിരസ്സി
ലുദരത്തിലും ഹാബാല! ഹാശിശോ! വത്സ! ഹാകുമാരക! സുന്ദര! * ഹാ
രാജാവേ? യെങ്ങുപോയ് നീനോക്കുകീറിൻ റപുത്രനേ , മൃതനായിക്കി
ടക്കുന്നതുപാണെന്നേക്കാൾ പ്രിയൻ ഭൂപി * ജീവനുള്ളൊരു നന്നോക്കി
പിന്നെയും സംശയിച്ചവരും നിജജീവമാം മുഖം കൊണ്ടു മുർച്ഛിച്ചു പതി
ച്ചുടൻ * മുഖം കൈകൊണ്ടു തെറ്റിപ്പിന്നെയിങ്ങനെ ചൊല്ലിനാൻ:
ശയനംകുറിന്നും ബാല! ക്ഷണനീയെഴുന്നീൽക്കുക * നരികൾ കൂടി

നോരുപാതിരാവായിനേരവും ഭൂതപ്രേതപിശാചാദിമുക്തശബ്ദിച്ചി
ടുന്നതേ * നിന്നിപ്പൂർവ്വസന്ധ്യക്കേനീമന്ത്രംവാഗ്ദ്ധതെന്തിമ?

സുതൻ പറഞ്ഞു

ഇതോതീട്ടവരപിന്നീടുംസദയംവിലപിച്ചുതേ ഹാശിശോ!ബാ
ല!മാവത്സ!രോഹിതാഖ്യ!കമാരക! * പുത്ര!നീയെന്നിനാലോതീടുന്ന
തില്ലെന്നാടുത്തരം? നിന്നമ്മങ്ങൾനേക്കുകനേയറിയുന്നില്ലയോ
സുത! * ദേശവാരാജ്യവുംപായുംദാസിയായ്വിററുമെൻപതി കേ
വലംനിൻമുഖാനോക്കിക്കൊണ്ടുജീവിച്ചിടുന്നങ്ങൾ * വ്യർത്ഥമായ്നീ
ജനിച്ചപ്പോൾഭവജന്മാരുടെവയ്ക്കും ഭീഷ്മാസ്സായ്ഭൂപതിയായ് പ
രമേശ്വരസമേതനായ് * ദേവദിജതുഷ്പ്രീതനായ് ശത്രുഞ്ചലയു
ക്തനായ് പിതാക്കൾക്കിഷ്ടനായ് സത്യവാക്കായ് ത്രിശങ്കനായ് *
ഉദാരനായ് തീരുമെന്നതെല്ലാമിപ്പോളുസത്യമായ് ചക്രംമത്സ്യംകുട
യതുംശ്രീവത്സംസ്വസ്തികൾപാജം * കലശാചാമരംനിൻറകയിലീ
രേഖയാക്കയും ലക്ഷണംവേർത്താമററുകൈരേഖകളുശേഷവും *
എല്ലാമിപ്പോൾനിഷ്ഠമായ്ഭവിച്ചുമമനസ്സ! ഹാഭൂപത!നിൻറ
രാജ്യമെങ്ങെങ്ങാമന്ത്രിവീര്യം * കടയുസിംഹാസനവാവർദ്ധ്യേനവ
മെങ്ങുപാൻ അയോദ്ധ്യയെങ്ങെങ്ങുമേല്പുജതേരശ്വമാനയും * എ
ന്നോടുവിവേചിതെൻപുത്ര!നീയെങ്ങുപോയിതൊ ഹാകാന്ത!നീവ
ന്നകഞ്ചിപ്രിയനാൻനിൻറപുത്രനേ * ബാല്യത്തിങ്കലിവൻനിൻറക
ങ്കമേതേച്ചമാറിടം തൻറഭേദമൊപ്പാടികളാലുഴക്കിക്കയന്നില്ലയോ? *
ബാല്യത്തിലീനിൻറമകൻമടിയിൽവാണുനിന്നുടെ നെററിയിൽചേ
ർത്തകസ്തുരീതിലകമാച്ചുതില്ലയോ? * മുഖമിച്ഛപണ്ടുഞാൻസ്നേ
ഹാൽമണ്ണുചെന്നാരിവൻമുഖം ഇതുച്ചയുംപുഴുവുപറിക്കാണുന്നാമു
ഖമിന്നുങ്ങൾ * കിടക്കുന്നസ്സുതൻചത്തുതടിച്ചാൽ,കുക്കുമാറുച!
മുജ്ജന്നത്തിങ്കൽഞാനെന്തുപാതകമെഴുതുമെവമേ! * അപ്പാതകഹ
ലത്തിന്നൊരററകാണുന്നതില്ലുങ്ങൾ ഹാപുത്ര!ഹാശിശോ!വത്സ!
ഹാകമാരക!സുന്ദര! * അധരവിലാപമീവണ്ണകേട്ടാനഗരപാലകർ
ഉണർവേഗമശ്വത്വേന്താടുമട്ടിക്കിലെത്തിനാൻ.

മനങ്ങൾ പറഞ്ഞു

നീയാർ ബാലനാക്കുളുമാൻനിൻറവല്ലഭനേക്കുപോയ് തനി
ച്ചഭേമറെററുകരയുന്നിങ്ങാവിൽനീ? * വേദിക്കുപ്പെട്ടമീവണ്ണമോ
തിയില്ലൊന്നമായവര ചോദിച്ചുപിന്നെയുംസ്തംഭിച്ചുപോയുടനെയേ
ററവും * കണ്ണനീരാണ്ടുദുഃഖംതയായിട്ടുവിലപിച്ചുതേ ഭയപ്പെട്ടിട്ടു

[illegible]

ചണ്ഡാലൻ പറഞ്ഞു.

ചൊല്ലാക്കീനല്ലവാരംവാങ്ങിന്നൽകൊടിയൊടൊത്തിടം ഇത്
 യേകയേനിനാമിച്ചാൽബഹുക്കരക്കസ്സുവരണം * ഭൂവിവിദ്യുഷ്ടഭക്ഷി
 ച്ചാളോട്ടനേകംശിശുക്കളേ ഇവരതൻമിംസനാലുണ്ടാമതിപുണ്യ
 സംശയം * കൊന്നാലുമതിനാൽവേഗംസ്വപ്നരുകട്ടെമാറഷർ.

രാജാവു പറഞ്ഞു

ജന്മമുതൽ സ്രീധരം ഞാൻ ചെയ്ത ചില നന്മകൾ പ്രകടമാക്കി നാലിങ്ങ ചെയ്ത ചില നന്മകൾ പ്രകടമാക്കി!

ചണ്ഡാലൻ പറഞ്ഞു

സാമ്രാജ്യത്തിനേക്കാളും പ്രകടമാക്കുന്നതായ് ശര! വാങ്ങിക്കൊണ്ടു നന്മകൾ നീ മരിക്കുന്നതു വേലയിൽ? * ശമ്പളം വാങ്ങിയുകൊണ്ടു വേല ചെയ്തവനായ്ക്കേൾവെക്കു കൽപം കഴിഞ്ഞാലും നന്മകൾ നന്മകൾ.

രാജാവു പറഞ്ഞു

വേദകർമ്മം ചെയ്തതായ് നീ തന്നെ നീതിയുള്ളതായ് നിൻ ശമ്പളം വേലക്കാൽ കവലം കൊന്നിടാഞ്ഞൊരു സംഗ്രഹം * അത്ഭുതവെ ഞാൻ കൊന്നിട്ടു നിനക്കായ് ഭൂമി നൽകിടാം ഉരഗങ്ങൾ വേർതിരിച്ചു നാമുചേർന്നിരിക്കിലും * ദേവന്ദ്രനെയും ഞാനിന്നെ നൽകുമ്പോൾ വിജയിച്ചിടാം ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ നീ വാങ്ങുകേട്ട ചണ്ഡാലനാമവൻ * വിറയ്ക്കുന്ന പനോടായ്ക്കോ പത്തോടൊത്തു ചൊല്ലിനാൻ.

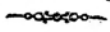
ചണ്ഡാലൻ പറഞ്ഞു

ഇതവകുമാരഭാസന ചൊല്ലുവാൻ ചേർന്നിട്ടില്ലാട! ചണ്ഡാലഭാസനായ്ക്കു നീ ഇതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടിട്ടു നന്മ * എന്തെന്നിന്നെ നന്മകൾ വാങ്ങുകേൾക്കുകൊണ്ടിട്ടു നീ നില്പെത്തിനുള്ളിലുപോവാവേ തിരവിക്കിൽ * ചണ്ഡാലൻ നന്മകൾ ഭാസനായ്ക്കു മെന്തിനായ് ഇതവകുമാരഭാസനീടീതി വരുത്തലുകൊണ്ടു * എന്തോതിട്ടു നേരപന്നായ വൻ വരഗമേകിനാൻ.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം ഏകാംശം

ഹരിശ്ചന്ദ്രാഭ്യേ നമഃ

ഇതവതാമഹേശ്വരായ

ഇതവതാമഹേശ്വരായ

സൂതൻ പറഞ്ഞു

മുഖനാശിട്ടു ഭൂപാലൻ രാജ്യത്തോടു പറഞ്ഞു നന്മ പാലിയ മെന്മുൻപിലിങ്ങു വാങ്ങുക! നീ മരിക്കുക * വധിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള ഒന്നാകിൽ നിൻ തലവെട്ടിടാം എന്നോതിയാളുമോങ്ങിക്കൊണ്ടു ഞാൻ കൊല്ലുവാൻ പൻ * ഭായ്യെന്ന പനം ഭേദം വന്നിടയില്ല രാജ്യത്തും തൻ നായകിയോടേതൊന്നു ചിട്ടു വളോതിനാൻ.

ശ്രീ പറഞ്ഞു.

ചണ്ഡാല! കേൾക്കുക പ്ലാനീനിനെയ്ക്കെന്നെങ്കി, ചെൻമൊഴി ഇപ്പു
രിക്കുവെളിക്കിടങ്ങൻപുത്രൻ ചത്തുകിടക്കുമായ് * അവനേക്കൊണ്ടു
വന്നിങ്ങുമെപ്പിച്ചിട്ടുവോളവും ക്ഷമിക്കണം പിന്നെയെന്നേനിഗ്രാഹി
ക്കുകവാളിനാൽ * ആകട്ടെയെന്നോതിയവൻബാലൻ ചാരത്തെയച്ചു
ടൻ ദുഃഖാർത്തയായ് ഘോരമായിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടുപോയിതേ * സപ്തം
കടിച്ചുപുത്രൻതന്നരികിൽഭൂപവല്ലഭാ മാപുത്ര! മാവത്സ! കണ്ടെത്ത
യെന്നാതിക്കൊണ്ടെന്നകയാ * കൃശാവിവണ്ണാമഖിനാപൊടിരോണി
യിലാണുവര ശൂശാനത്തിൽപുത്രനേക്കൊണ്ടിട്ടാഭ്രമിയിൽവീണുപോ
യ് * ഇപ്പോഴൊക്കളിക്കുമ്പോൾ സപ്തംതൊട്ടമരിക്കുമായ് കാണുന്നി
ന്നീപുത്രനെയിബ്ഭൂതലത്തിൽമന്നവ! * ആനാരിതൻവിലാപ
ത്തെക്കേട്ടിട്ടാനരപാലകൻ ശവത്തിന്നരികിൽവെന്നാമുടുവസ്രമെടു
ത്തുടൻ * ചിരംവേൾപെട്ടുദുഃഖത്താൽപിന്നീടുണ്ടായനാരിപോൽ അ
വണ്ണകാര്യംസ്രീയെഭയ്യയെന്നറിയാതെതാൻ * സുകേശൻഗുപ
നേയന്നജടയോടൊത്തുകുഞ്ജമായ് അറിഞ്ഞില്ലവളംശുഷ്കവൃക്ഷ
ത്തിൻതൊലിയെന്നുപോൽ * സപ്തംകടിച്ചുഭൂവിങ്കൽകിടക്കുന്നകമാ
രനേ രാജചക്ഷണമോടൊത്തുകണ്ടുവിന്തിച്ചിതാഗുപൻ * ചന്ദ്രന
പ്പോലീവദനംവൻമുക്കോടൊത്തതവ്രണം * കണ്ണാടിപോൽവിളങ്ങു
ന്നീത്തടിച്ചുളളകചിരത്തടം * കേശങ്ങൾനീചമായററം ചുരുങ്ങൊ
പ്പത്തിൽനീണ്ടു പതമുവാൽകണ്ണകൾ ചുണ്ടാക്കത്താണ്ടിതൻപഴി
മെന്നുപോൽ * വിശാലമാറുന്നതാംസൻദീപ്താക്ഷൻദീപ്തബാഹു
കൻ വിശാലപാദൻഗംഭീരസൂക്ഷ്മാംഗുലിതരായിപൻ * മൂന്നാള
പാദൻഗംഭീരനാഭിയന്നതകന്ധാൻ കഷ്ടമേതോനരേന്ദ്രൻറകല
ത്തിൽജാതനാണിവൻ * ദുഷ്ടനാമന്തകൻകാലപാശത്താൽകൊണ്ടു
പോയിതേ.

സുതൻപറഞ്ഞു

മാതാവിൻമടിയിൽവച്ചാബ്ബാലനേനോക്കിയിങ്ങനേ ഉടൻതൻ
പുത്രനെനോത്തുകഷ്ടമെന്നുക്കരഞ്ഞവൻ * കഥിക്കയുംചെയ്തെൻപു
ത്രനീയവസ്ഥചിലായിതോ? അവനേഘോരനാംകാലൻതന്നധീനത്തി
ലാക്കിയോ * ഹരിശ്ചന്ദ്രൻവിചാരത്തോടങ്ങുവണ്ണമിരുന്തപോയ് രാ
ജ്ഞിയപ്പോൾമഹാദുഃഖാവേശത്താലിതുചൊല്ലിനാൾ.

രാജ്ഞി പറഞ്ഞു.

ആരുവെയ്ക്കായപാപത്താലീമഹാഘോരമായിട്ടും ദുഃഖംകഷ്ടം
നിറക്കുണ്ടായെന്നറിഞ്ഞില്ലഞാൻസുത! * ഞാനാഥ! ഭൂപനീയേററം

കുടിക്കുന്നെന്നവിട്ടുപോയ് ഏതേതേത്തുവാഴ്ത്തസമാധാനവുമെ
 ന്നുത * രാജനാശംസുഹൃത്ത്യാഗഭായാതനയവിക്രമം രാജാ
 യാംഹരിശ്വരനെന്നാപത്തേകിനീധിയേ? * എന്നാവരവാക്കുകേട്ട
 പ്പോരസ്ഥാനഭ്രഷ്ടൻനരായിപൻ അവരഭായ്തരിച്ചാൻതൻസുത
 നെന്നമറിഞ്ഞതേ, * കഷ്ടമെൻഭായ്തരിച്ചിട്ടിങ്ങാലനെന്നതെന്നൻ
 അറിഞ്ഞിട്ടുലാൽവീണപ്രാപിച്ചാൻമുർച്ഛിച്ചുവരവും * ആമട്ടിൽ
 വാഴ്ചവനേയറിഞ്ഞിട്ടവടുകേടി ആർത്തമായിട്ടുമുർച്ഛിച്ചുവെഴുത
 ന്നേപതിച്ചതേ * രാജാവുംരാജ്ഞിയുംബോധംവെന്നാനിച്ഛെഴുന്നേ
 റുകൻ കരഞ്ഞാർതപ്തരായേററംശോകഭാരാനിമിത്തമായ്.

രാജവേ പറഞ്ഞു.

മാവത്സ! നിൻമോഹനമാംകടിലാളകമാമുഖം ഭീനമായ് ക
 ണ്ണെൻവട്ടയംനശിച്ചീടാത്തതെന്തുവാൻ? * അച്ഛ! അച്ഛ! എന്നഭം
 ഗ്യാവിളിച്ചുതനിയവരും നിന്നേപുണക്കുന്നതുകണ്ടതുകേണമയെ
 ന്നോതുമെന്നുതാൻ * ആർതൻജാനക്കളിൽചേർന്നിംഗമാംപൂഴി
 മുലയായ് മേലെന്നത്സംഗമുവസ്ത്രമതുമലിനമായിട്ട് * ഇന്നോളവും
 പത്രസഖംതുപ്ലിയില്ലെന്നാ! വസ്ത്രംവെച്ചാൽനിന്നെവിരൊരാൾ
 നാൽപിതുമാൻഭോധൻ * നഷ്ടമായെൻവൻധനവുംരാജ്യവുംബന്ധു
 സ്ത്രവും ക്രൂരനാമുഷ്ടകൈവത്താൽകാണപ്പെട്ടുചമെൻസുതൻ * സ
 പ്തംകടിച്ചൊരൈൻപത്രമുഖപത്മമെന്തെന്തിനാതാൻ: കാഞ്ഞാൽമോ
 രമാംശോകവിഷാവാപിച്ചിതെന്നിലും * ഏന്നോതിത്തൊണ്ടവിറ
 യലോടെത്തക്കമാരനേ പുണർന്നിശ്ശേഷനായിമുർച്ഛിച്ചോട പതി
 ച്ചതേ * അവൻവീണതുകണ്ടിട്ടാരാജ്ഞിമിതിച്ചിരിക്കുന്ന വിദപ
 ജനമനശ്വരൻഹരിശ്വരൻനരോത്തമൻ * തന്നെയിപ്പയച്ചാ
 ഡ്രൻ സപരംകൊണ്ടറയുന്നതാൻ അച്ഛായ്ചൊങ്ങുമഹാത്മാ
 വാൻമുല്ലമൊട്ടൊത്തപല്ലകൾ * എങ്കിൽപൂപോലുന്നതമാമുഖം
 കാണുന്നഭംഗിയായ് അബ്ഭൂപനീശ്വരനത്തിലിന്നുവന്നതുമെങ്ങ
 നേ? * വീണൊരാപ്പതിയേക്കണ്ടുപുത്രഭവംചെടിഞ്ഞവര തുഷ്ട
 യായ് വിസ്മയിച്ചാളബ്ഭൂപുത്രാന്തിദീനയായ് * ഗൃപനേന്റേക്കി
 യുടനേളവിമുർച്ഛിച്ചുവീണുപോയ് കരേക്കഴിഞ്ഞുമോഹംതീർത്ത
 ചാരംഗൽഗടത്തൊട്ടും * ധിക്കരിക്കുന്നനിന്നേത്താൻനിന്ദനാശ്ര
 മൈവമേ ശ്യാപാകനാക്കിനീയിന്ദ്രതുവനാമീറുപാലനേ * രാജനാ
 ശംസുഹൃത്ത്യാഗഭായാതനയവിക്രമം അവയുവിട്ടിവന്നേക്കിയി
 ല്ലേനീശ്വരപലതപവും * സിംഹാസനംകാണമില്ലവെൺകററക്ക
 ടയായതും ആലചട്ടംലാമരവെണ്ണനിഭാഗ്യമാണിതു * ഇവൻപോ

യീടവേപണ്ടുതൃന്മാരായിമനവർ പൊടിപററാതെഭൂവികല്പത്തരീ
യംവിരിച്ചിടം * ആയിവൻതലയോടോട്ടക്കലംമുണ്ടുനിറഞ്ഞതായ്
ശവമാലാസൂത്രയുക്കുകേശത്താൽഭീകൊടുപ്പതായ് * അങ്ങുമിങ്ങും
ശുഷ്കമാംസംകൊണ്ടുശോഭിച്ചിടുന്നതായ് കരിചാരംപാതിവെന്തൊ
രെല്ലമജ്ജയുമുള്ളതായ് * നരിയുറകഴുവുറപ്പുപക്ഷിയുംകൂകിടുന്നതാ
യ് പുകയാംവൻപടക്കൊണ്ടിട്ടെങ്ങുമേനീലവണ്ണമായ് * ശവംതി
ന്നീടുമോരോരോപിശാചുക്കുറുനിറഞ്ഞതായ് ഉജ്ജീക്കഷ്ടശ്ശൂശാന
ത്തിൽചർച്ചിച്ചിടുന്നടുഃഖിയായ് * എന്നോതീട്ടാബ്ഭൂപകണ്ഠത്തിങ്കൽ
കെട്ടിപ്പിടിച്ചവരും ഓഃഖത്തോടുകൂടാത്തനാദയായിക്കരഞ്ഞുതേ *
സ്വപ്നമെന്നോസത്യമെന്നോനീയോർക്കുന്നിതുമനവ! അതുകൊണ്ടു
മഹാഭാഗ!ഭൂമിക്കെന്നെൻറമാനസം * ഇതെല്ലാംസത്യമാണെങ്കിൽ
ധർമ്മത്തിൻഫലമില്ലാതാൻ സത്യരക്ഷയിലവുണ്ണുഭവവിപ്രാച്യനത്തി
ലും * ധർമ്മമില്ലെ, ഞ്ഞുവാൻ സത്യംനേരംകളവുമില്ലാതാൻ നീരാജ്യഭൃ
ഷ്ടനായ് തീൻമഹായമിപ്പനാകയാൽ.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

എന്നവർവാക്കുകേട്ടേങ്ങലോടുംതൊണ്ടവിറച്ചവൻ അവളോ
ടോതിനാൻചണ്ഡാലതപവന്നൊരുകാരണം * എങ്ങലോടുകുറെനേ
രംകുറെത്തഴിവൊടായവർഉണ്ടായോണൊധരിപ്പിച്ചാരുതൻപുത്രമരണ
ത്തിനേ * രാജാവൊക്കുകേട്ടിട്ടഭൂമിയിങ്കൽപതിച്ചുപോയ് എടുത്ത
പുത്രനെന്നൊവാൽനക്കിനാൻപലവട്ടവും * അബ്ഭൂപനോടുടൻരാ
ജ്ഞിയുരച്ചാരുഗൽഗാഭത്തോടും എൻശിരസ്സുമുറിച്ചാനിൻസപാമിത
ന്നാജ്ഞകേരുകുടും * സ്വാമിഭ്രാഹ്മണമെല്ലാലാനിയരതൊടുമസ
ത്യവും അസത്യവുംപരഭ്രാഹ്മണോഷ്ടവുനിന്നിലില്ലാതാൻ * ഇതുകേ
ട്ടുവചൻഭൂമിതന്നിൽമൂർച്ഛിച്ചുവീണതേ ക്ഷണംബോധംവന്നുഓഃഖ
ത്തോടൊത്തുവിലപിച്ചവൻ.

രാജാവു പറഞ്ഞു.

അതിക്രമനീയുരച്ചുകാളുമെവുണ്ണമെൻപ്രിയേ! ചെയ്യിടുംഞാൻ
കഥിക്കാനംശക്കുതിയില്ലതെന്നിക്കുകേരും.

ഭായുപറഞ്ഞു

ഞാൻപൂജിച്ചുഗൗരവിയേയുംഭവബ്രാഹ്മണരേയുംമേ അന്യജന്മ,
ത്തിലുംനീതന്നെൻഭർത്താവായ് വരുംപ്രഭോ! * ഹരിശ്ചന്ദ്രനമാവാ
ക്യംകേട്ടഭൂമിയിൽവീണാടൻ മൃതപുത്രനെൻറവദനംചുംബിച്ചാൻസങ്കട
മുത്തൊടും.

രണ്ടാം പാദം

ഇദ്ദേഹം വളരെ കാലം ഭജിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ എന്നാൽ അവൻ
 വശത്തല്ല നോക്കുക കർത്താവിനോട് * ചണ്ഡാലൻ ജ്ഞാനെന്തെന്തൊ
 ന്നതിൽ ചെന്നു ചാടുകിൽ ചണ്ഡാലഭാസനായിത്തീർന്നു ജന്മത്തിലും
 പ്രിയേ! * ചോരമാനരകത്തിൽ വീണു ഭജിക്കുമ്പോൾ മഹത്തരം
 കൗരവത്തിൽ പതിച്ചു ഭജിച്ചാൽ * ഭജിക്കുകിൽ മൂടുന്നവ
 ന്നതുമുതിയുത്തമം എനിക്കിപ്പോലെന്നോരു വംശവൃദ്ധി കരൻ സുതൻ *
 അപരം വലുതാമെൻ്റെ നിർദ്വേഷം തീർച്ചപ്പെടുത്തേ * ഭൃഷൻ പരധീ
 നനെ മുമ്പെൻ്റെ പ്രാണൻ കളയുന്നതാണ് * എന്നാലും ഭജിക്കുന്നതാണ്
 ഭക്തിയെ പഠിക്കുകയും പുത്രഭവസമുദ്ഭവമാകെ വരുന്നതിനുള്ള *
 കൈയോടുകൂട്ടിയ മിഥിയാഭിപ്രായത്തിലും ആത്മാർത്ഥതയോടെ
 രത്നമാകട്ടെ കാളിദാസനാഥനായി * ചാടുന്നെൻ്റെ അകരം ക്ഷ
 മിക്കേണ്ടതുതാൻ പ്രിയേ! എൻ്റെ വീചക്ഷേകൃഷ്ടസഹിക്കാത്തവളാ
 യിനീ * ഇതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും താൻ പറഞ്ഞിടാത്ത സുന്ദരി! താൻ
 സമ്മതിച്ചു നിവിപ്രഗേഹത്തിൽ ഗമിക്കുക * പൂജിക്കുവെച്ചു ഭജ
 നം ഹോമവും ചെയ്തവെങ്കിൽ താൻ പരലോകത്തിലെൻ്റെ പൂർവ്വ
 ഭാഗത്തു ചെന്നിട്ടും * ഇതൊക്കെയൊക്കെയും പഠിക്കുന്നതുമെ
 ണ്ടേനേ? ഗ്രന്ഥമായ് താൻ സഹിക്കാതെന്നിന്നോടോതിയതൊക്കെയും *
 സഹിക്കണം ചത്തേനേ! താൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടു നീ രാജ്ഞിയാ
 നെന്ന ഗർവാൻ്റെ വിപ്രനേരിയെ ചൊല്ലാം * തുമ്പെട്ടു നൃത്തം നൃത്തം
 കൂസലായി ശപസന്നിഭൻ.

രണ്ടാം പാദം

താനും കാളിദാസനായി പതിക്കും രാജസമ്മതം! ഭജിക്കുന്നവൻ
 സഹ്യമേവ ഭവാനുനിക്കുന്നൊക്കത്താൻ * നിന്നോടൊന്നിമനം ശ്രേയ
 സ്സമ്പ്രദായമില്ലമേ സ്വർഗ്ഗമാനരകം താനോ നിന്നോടൊന്നു ഭജിച്ചി
 ട്ടോ * അതുകേട്ടോതിനാൻ ഭൂപൻ സാധുവി! അപ്പോഴും മനതാൻ.

പ്രിയേ! ഭഗവതേ ഏഴാം സ്കന്ധം

ഹരി നാമസംസ്തംഭനം

ഇതി പത്മാഭയാം

ശാന്തം

ഇതി പത്മഭയാം

സുതൻ പറഞ്ഞു

ചിതനിമിത്തത്തിൽ തൻ്റെ പുത്രനേ വെച്ചു മനസ്സാക്കി

ആകാശംകൊണ്ടുടൻ ചിന്തചെയ്തതേ * പരമേശ്വരനായ് ലോകേശ്വരനായ ശതാക്ഷിയേ പഞ്ചകോശാന്തരഗതാ, പൂർണ്ണബ്രഹ്മസ്വരൂപിണീ * രക്തവസ്ത്രധരിച്ചുള്ളോരുകരുണാരസസാഗരാ നാനാ യധാരാദേവീജഗൽപാലനതൻപരാ * അവളേച്ചിന്തചെയ്തതോളിന്ദ്രൻതൊട്ടുള്ള ദേവകൾ ധർമ്മാംഭേവനേമുൻപിലാക്കിവേഗത്തിൽ വന്നതേ * അ വർഗ്ഗം നേരതിനാർ, കേൾക്കുമൊത്താവേ! ഇഹോത്തമ! സർക്കാൽ പിതാമഹൻ ധർമ്മഭഗവാൻ തന്നെയോണ്ടാണെൻ * സ: പ്രാർ, വിശ്വർ, മരുതുകൾ, ലോകപാലകർ, ചാരണൻ നാഗജരം, സിദ്ധർ, ഗന്ധർവ്വ, രശ്മിനീദേവർ, രാജാ * ഇവരും മറ്റു പലരും വിശ്വാമിത്രനമുക്കു നേ വിശ്വതൃപ്തനോടൊന്നിച്ച് ചെയ്താനേക്കുന്നു ധർമ്മായ * നിൻറ യിഷ്ടത്തിനിച്ഛിക്കുന്ന വിശ്വാമിത്രനേററവും.

ധർമ്മപരാജയം

സാമസംചെയ്തൊരാൾ മന്ദാൻ നിന്നെ പ്രാപ്തനായ് ഇപ! ജിഹ്വേന്ദ്രിയൻ സത്യവാൻ നീ നിന്റ ഗുണം കൊണ്ടു തൃപ്തനായ്.

ജന്മപരാജയം

ദേവേന്ദ്രൻ ഞാൻ ഹരിശ്ചന്ദ്ര! നിൻ സമീപത്തിൽ വന്നതേ നിത്യ ലോകങ്ങളേവെന്നു, ഭൂപുത്രരോടൊത്തു നീ * അവരോടും സ്വർഗ്ഗ ലോകം പ്രവേശിക്കുക മനവ! അന്യന്മാർക്കു സുഖോപാധി നിൻ കർമ്മ ഞാൽ ജയിച്ചു നീ.

സുതൻ പരാജയം

അപമൃത്യുനശിപ്പാനായ മൃതംവാതിൽ നിന്നുടൻ വെട്ടിച്ചാൻ ചിന്തയിൽ ചേർന്നാലനിൽ ദേവനായകൻ * പുഷ്പാഞ്ജലി ചേർത്തു ഹരിതൻറ നിനാദവും എഴുന്നോന്നാമഹാത്മാവാം ഭൂപൻറ മൃതനാം സുതൻ * പ്രസന്നനായ് സുന്ദരനായ് സ്വസ്ഥനായ് പ്രീതചിത്തനായ് ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ഭൂപനപ്പോൾ ഭൂപുത്രനോടൊത്തു നീ * പുഷ്പം, രാജശ്രീ യോടൊന്നിച്ച് മാലയാംബരത്തോടും സ്വസ്ഥനായതിമുത്തോടൊത്തു സമ്പൂർണ്ണ ചിത്തനായ് * ഭവിച്ചാ, നവനോടപ്പോൾ ചെല്ലിനാ നിന്റ നിങ്ങളേ സത്തുക്കളാളും സ്വപ്നം പ്രാപിച്ചിട്ടു കമനവ? * നിൻ കർമ്മത്തിൻ റഹ്മലമായ് ഭൂപുത്രരോടൊത്തു നീ.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പരാജയം

സ്വാമിയാം ശാപപലൻ തൻറ യാജ്ഞ വിട്ടു വർനായക! അവന്നു പകരം ചെയ്യാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വരില്ല ഞാൻ.

ധർമ്മപരാജയം

നിൻറ യിഷ്ടം വേണ്ടതെന്തിനെടുൻറ മായയായ് ഞാൻ താൻ പറയുന്നെന്തിന്റ നുകരാട്ടിനേൻ തരുമുത്ഥവ.

ഇന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

ഭൂവിലെല്ലാവരുംപ്രാപ്തിച്ചിട്ടു മുത്തമൊപ്പം പുണ്യമേറിയതാക്കിത്തരാനാഗതിയിൽ ഗമിക്കുന്നീ.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

ദേവരാജൻ! നമിച്ചിടമെന്തെന്തീ ചാക്കുകേൾക്കുന്നീ പ്രജകൾ കോസലത്തിങ്കലെ നേയോത്തതിദുഃഖമായ് * വാഴുന്നവരെവിട്ടീങ്ങാ നെവുണ്ണുസ്വപ്തമാണ്ടിടം? ബ്രഹ്മമത്തി, സുരാപാനം, സ്രവീവധം, ഗോവൃതൻവധം * ഇവയേടടുമേകത്തു ഗാത്തിൽപാപമോതിടം ഭജിക്കുംകേതനായൊന്നു തൃജിക്കിൽ സുഖമെന്നുവാൻ? * അവരെന്തെവരില്ലിന്ദ്ര! പോകുന്നീവിണ്ണിലാകയാൽ ഏനോക്കൊത്തവരും സ്വപ്തംപ്രാപിച്ചിടൽസുരേശപര! * ഞാനുംവരായ പരോക്കൊന്നിച്ചുനരകത്തിലോ.

ഇന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

അവർക്കുപുണ്യപാപങ്ങളധികംഭേദമുള്ളവ ഒന്നിച്ചെത്തുമടുസംപ്ലോകപുകാനാശിച്ചിടുന്നനീ.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

ജനപ്രഭാവമുലഞ്ഞൊൻരാജ്യമാളുന്നിശ്ചയം മഹായോഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടെന്നാരോകർമ്മങ്ങളുംപ്രഭോ! * പ്രജാസാമന്ത്രിമാണീ ഞാൻചെയ്തിടുന്നതശേഷവും സ്വപ്താശയാൽകരംനരകമവരേഞ്ഞാൻ വെടിഞ്ഞിടാ * യാഗഭാനജപഃകൊണ്ടുതനിനാൽപുണ്യമൽപവും ഏനിക്കുണ്ടെങ്കിൽത്തങ്ങൾക്കുസമയായിന്നിട്ടേതു * ഏൻകർമ്മമലമായ് സ്വപ്തഭോഗംനീണാളിരിക്കുകിൽ അവരോക്കൊത്തതൊരുനാരം മതിനിൻപ്രീതിമുഖമായ്.

സുതൻപറഞ്ഞു

ഏവംഭവിക്കുമെന്നോതീയിന്ദ്രൻത്രീഭവനേശപരൻ പ്രസന്നൻധർമ്മനംവിശ്വാമിത്രൻഗായീജനന്ദനം * ചെന്നജാതികൾനലുംപാർപ്പുള്ളയോജ്യയിലെത്തിനാൻ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻകേൾക്കുമാറാസ്സറഞ്ഞാൻ വിബുധാധിപൻ: * 'ജനങ്ങളുടല്ലഭമാംസ്വപ്തത്തിൽവരുവിൻകുടുംഗം ധർമ്മഭവപ്രസാദത്താൽനിങ്ങൾക്കിന്നതുവല്ലഭമായ്'; ധർമ്മിയനായഭൂപാലൻഹരിശ്ചന്ദ്രനുമോതിനാൻ പെരരരോകായ് സ്വപ്തലോകം പ്രാപിച്ചിടവിനെന്നതായ്.

സുതൻപറഞ്ഞു

ഇന്ദ്രൻഭൂപനുംചൊല്ലുംവാക്കുകേട്ടവർതുഷാരായ് സംസാരത്തിൽവിരക്തന്മാർസുതരിൽഭാരമൊക്കയും * വച്ചുമോദത്തൊടുംകൂടിസ്വപ്തത്തിനായ് ഗമിച്ചതേ ദിവ്യഭേദമെന്തൊടല്ലൊരുമതിസന്തോ

യോ, വസിച്ഛാൻവായുഭക്ഷനായ് * ഉഗ്രമായിത്തപം ചെയ്യാനായിരം
വർഷമിങ്ങനെ സന്തപ്തനായതെ പണ്ഡിതന്മാരായും മാനുഷർ * ഹംസത്തി
ലേറിയുടനേ സന്തോഷത്തോട് നായുഖൻ പ്രാസനമുചനായ് നാനവന്ത
വരമേകുവാൻ * സമാധിയിൽ കണ്ണടച്ചവണ് നവനൊക്കെയ്യി സ്തംഭമാ
രോതി: 'നിന്നിഷ്ട പരംവാങ്ങേതുവേദം * തപസ്സാൽ തുഷ്ടനായിന്നീ പര
ഭേശത്തിൽ വന്നു ഞാൻ' ബ്രഹ്മാവൻവാക്കു കട്ട് കൃത്യാനന്ദിയുടനശീറു
ടൻ * പുജിച്ചേ, കകവേദം: ജ്ഞാനം വാരിച്ചു നേവരം മനുലോകത്തി
ലുവിച്ചർ വിണ്ണൊന്നുമറിയുന്നതും * മന്ത്രജ്ഞല്ലാമെൻ സന്നിധാന
ത്തിൽ വരണം വിധേ! ദേവന്മാരെ ജയിച്ചീടാൻ ബലവും മനനാകണം *
എന്നവൻ വാക്കു കട്ടുവുണ്ണത നെന്നോതി നാവിധി വ:തുല്യഭരേപ
രൻ സത്യലോകത്തിനായ് ഗമിച്ചുത * അപ്പോൾ മരുത ബ്രാഹ്മണ
ക്കു: വരമല്ലാമെന്നു പോയ് സ്നാനം ഹോമം നിത്യകമ്മം ശ്രാദ്ധം നാഗ
ജപാദിയും * കറഞ്ഞു, ഭൂവില്ലുണ്ടാകീ മാഹാകാശമുദേറവും ഇതെ
ത്തിതെന്നെന്ന ന്യോന്യം ചോദിച്ചു വിവരാക്കയും * വേദം നശിക്ക
യാൽ നമരം മേലാൽ ചെയ്യേ ന്നതെന്തു പറ? ഭൂവിലേ പാമഹാനന്ദം
ചോരമായി ഭവിക്കവേ * നജ്ജൻ സജ്ജന്മാരായ് ഹവിർഗാദിയെന്നി
യേ അഭൈത്യൻ ചെന്നു ചോദിച്ചാ നമാവതിയേയുടൻ * ആവരൂദ
ഹനോദേറുപോർ ചെണ്ണാൻ ശക്തിയെന്നിയേ അമരന്മാരുമോട് പ്പോ
യോരോദിക്കുകൾ തന്നിലായ് * പരാഞ്ചരം പരാശക്തിതനേ: ബ്രാ
നിച്ചുകൊണ്ടവർ ഗിർദ്ദ്യങ്ങളിൽ പാർത്തു മേതവിൻ ഗുഹയിങ്കലും *
ഹോമത്തെ യു: യു: യാജ്ഞായനവ്വേഷിയതു: നവ! മഴയില്ലാതെ ഭൂവ
ല്ലാമുണങ്ങി ജലമീനായായ് * ഉന്നങ്ങിപ്പോൾ ദക്ഷ: വാപീകൃപത
ടാകവും ഇയനം വൃഷ്ടിയുണ്ടായിതു പരേ! ആദ പത്സരം * ജനങ്ങളു
തരായേററമമട്ടെ മമ ചെയ്തും ഗുഹ: ന്താദനന്മാർ തൻ ശവശ്ര
ട്ടം നിറഞ്ഞുതേ * ഏവം കാഷ്ടഭവിച്ചു പ്പാർശാന്തരായരണീസുരർ
ദേവീ: സവസ്തുമിമ പാൻതൻ പാശ്ചത്തിലെത്തിനാർ ബ്രാഹ്മജ
കളാലെന്നും ദേവിയേയവർ വാഴ്ത്തിനാർ * ആഹാരം വിട്ടാശ്രയിച്ചാർ
വളുത്തനേ ഭക്തിനായ് കൃപ ചെയ്താമേ ശാനി! മൃഗാദിജനങ്ങ
ളിൽ * അപരാധികളെന്നാലും, ശ്ലാഘ്യമല്ലിതു തശിവേ! കോപം കള
കദേവേശി! സർവ്വാനുഭവികൃപിണി! * നീ: പ്പരിപ്പിച്ചതെ വൃണ്ണം ചെ
യ്തുന്നവൃണ്ണമീജനം കണ്ടില്ലേ പലനാൾ? ഞങ്ങളു കില്ല നൃഗതിയെന്ന
നീ * ഇല്ലിക്കുമ്പോൽ ചെ: യ്തതിന്നും നീ സാമന്ത്രിമഴിനവരും ഇതുമഹാ
സങ്കടത്തിങ്കൽ നിന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടേ അല്ലേ * ജലമില്ലാതെയിങ്ങങ്ങരൂ

വിച്ഛിന്തനത്തെങ്ങനേ? ജഗദംബേ! പ്രസാദിക്കപ്രസാദിക്കമഹേശ്വരി! *
അനന്തകോടിബ്രഹ്മാണുനാഥേ! നിന്നേനമിച്ചിടാം കൂടന്മരൂപതാം
ചിറ്റുപിക്കാത്തതെന്മിച്ചിടാം * വേദാന്തവേദാന്തലോകനാഥേ! നി
ന്നേനമിച്ചിടാം ഇതല്ലിതല്ലെന്തവേദമല്ലാം പൊല്പുന്നതാരെയോ *
സർവ്വകാരണയദ്വൈതനേഞ്ചു ക്യാനമിച്ചിടാം ഏവം പ്രാർത്ഥിതയാ
യിട്ടാർദ്ധാകേശിജഗദംബിക * പാർവ്വതീബഹുനന്ദങ്ങളുള്ളൊരാളു
തികാട്ടിനാൾ നീലാഞ്ജനംപോൽ, നന്ദനന്ദനീലത്തണലരിതരൂപ്പ
ടി * ഒന്നുപോൽപൊങ്ങിവൃത്തത്തിൽ തടിച്ചുകുറിയ്ക്കുന്ന ശരം, പ
ത്മം, ജരാദാഹംക്ഷുത്തുമാറുന്ന പൂക്കളും * തളിരും ഫലമുലങ്ങളും ശാകാ
ദികളുമെങ്ങനേ അനന്തരസമോടൊത്തും, വില്ലും, കൈകളിലാഭമേ *
സർവ്വസൗന്ദര്യസാരത്തോടതിലാവണ്യശാഭിതം കോടിസൂര്യപ്രഭ
യെക്കാക്കും, കരുണാരസസാഗരം * ഇതത്രപംകാട്ടിയിട്ടെല്ലാതയനങ്ങ
ളിൽനിന്നുമേ വഞ്ചിച്ചാർഭൂമിയിൽ ദേവീജലധാരകളേററുവാ * നവരാ
ത്നമഹാവാഷ്ഠിയുണ്ടായ നന്ദനങ്ങളാൽ എല്ലാവരെയും ഓർത്തോടി
ക്കിട്ടുശ്രീകളാലവൾ * തോഷിച്ചിട്ടാർജ്ജുനാധികൃതയുലോകങ്ങളേ
യുമേ നദീനദിപ്രവാഹങ്ങളെപ്പോലെത്താൽ ഭവിച്ചതേ * മുൻപൊളിച്ചവ
സിദ്ധോരാവിണ്ണോർവെളിയിൽ വന്നുടൻ സുരരും വിപ്രരും ചേർന്നു ചാ
ഴ്ന്നിനാമഹേശ്വരേ * നമോവേദാന്തസംവേദ്യേ! നമോബ്രഹ്മസപത്ര
പിന്നി! മാതകൊന്നുജഗൽസൃഷ്ടി ചെയ്തതുംബേ! നമോനമഃ * ഭക്ത
വിഷ്ണുമരമേ! ദേവി! ഭക്തക്കാർ ദേഹധാരിണി! നിത്യതുഷ്ടേ! നിരൂപ
മേ! ഭൂപതേശ്വരി! ഭക്തനമഃ * ഞങ്ങളും കുമ്പുരണിനാട്ടേറക്കണ്ണകൾ നീ
ധരിക്കയാൽ “ശതാക്ഷി”യെന്ന നിൻ നാമം ഭവിച്ചിട്ടെട്ടു സന്ദർശി! * സൂ
തിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാബേ! ക്ഷയാചീറവിതരാകയാൽ കൃപ ചെയ്യുക
വേദങ്ങളേയും നീ കൊണ്ടുപോരിക.

വ്യംസൻ പറഞ്ഞു

എന്നവർവാക്കുകേട്ടും ബഭേക്ഷിപ്പാനായി നരകിനാൾ കയ്യിലു
ള്ളൊരുശാകങ്ങളും സ്വാദേറും ഫലമുലവും * അന്നങ്ങളും പലവിധം പ
ശുഭോജ്യങ്ങളായതും അനന്തരസമോടൊത്തുപുതുതായുതഭവിച്ചവ *
ഉണ്ടായന്നുമുതൽ “ശാകംഭി”യെന്നുള്ള നാമവും അപ്പോളുണ്ടായ ക
ളകളും, ഭൂതൻ പൊല്ലിലേറിക്കയാൽ * സദൈസമ്പന്നായ പോരിനെത്തീ
സായുധൻ ഓറ്റമാസുരൻ വേഗത്തിൽ ശരമെയ്യുകക്കുതുമിണിയായിര
മൊത്തവൻ * ആദ്യം തട്ടത്താൻ ദേവഗുഹനിൽ കമാദേവസേനയേ
എല്ലാവിപ്രഗണത്തെയുമെടുത്താൻ തട്ടത്തവൻ * വിണ്ണോർസംഘ
ത്തിലുണ്ടായിതപ്പോൾ കിലികിലാരവം സുരരും പിജരും പാർവ്വതീ

യെന്നവിളിച്ചുതേ * അവർക്കുചുറ്റുംരക്ഷയ്ക്കായ് പകുത്തേജോമയം
 ക്ഷണം നിർമ്മിച്ചതിൻവെളിയിലായ് നിന്നാളാജഗദംബിക * ദേവി
 ക്കുണ്ടൈത്യന്തമ്മിലപ്പോളുണ്ടായിസംഗരം ശരവഞ്ചകൊണ്ടുസൂത്ര
 ബിംബാമൃദീട്ടുതുളതം * പരസ്സരംശരതട്ടിട്ടുണ്ടാതീജപാലയോടുമേ
 കരോരമാന്താണൊലിയാലെല്ലാദിക്കുമുഴക്കിയും * ദേവീഭ്രമത്തിൽ
 നിന്നുണ്ടായുടനേലോരശക്തികൾ കാളികാ,താമിണീ,ബാലാ,തൃപു
 രാ,ഭൈരവി,രമാ * ബഗളാ,പിന്നെമാതംഗീ,നാഷ്ടാജ്ഞപ്രസേ
 നവീ കാമാക്ഷീ,തുലജാ,ദേവീ,ജ്ജിനീ,മോമിനീ,തഥാ * മൂന്നിമ
 സ്സാ,ഗുഹ്യകാളീകൈപത്തായിരമുള്ളവരും മുപ്പയതിരണ്ടു,രൂപതന്ത്ര
 ലംശക്തികൾവേറയും * പിന്നെയുംദേവിമാരുണ്ടായായുധ്യുണ്ടസം
 ഖ്യമായ് മൃദംഗശംഖവീണാദിനാദപൂരിതമായ് രണം * ശക്തികൾ
 കൊന്നുതേന്ദ്രദക്ഷൈത്യാക്ഷയമിണിയേയുടൻ സേനാനായകനായ്
 മുൻപിൽവന്നുനിന്നിടുറ്റു മൻ * അശ്ശക്തികളൊക്കാനിമുപ്പോർ
 ചെയ്യാനാഗ്രമാരിപ മഹത്തായുദ്ധമുണ്ടായങ്ങുണ്ടായ് കോരപ്പെരു
 നൃഴ * അക്ഷയമിണികളെല്ലാംതാൻനശിച്ചുപത്തുനാളിനാൽ പ
 തിനൊന്നാംദിനംലോരമുടനേ പന്തലോരവേ * ചുവന്നമന്ദനമാല
 വസ്ത്രപൂപ്പുണ്ടുറ്റു മൻ മഹോത്സവം ചെയ്തയുദ്ധത്തിനായിത്തേരിലേ
 റിനാൻ * മഹാഭോജത്തൊക്കെക്കിടയല്ലാജയിച്ചവൻ ദേവി
 തൻതേരിനഗ്രേതൻതേരുകൊണ്ടുനിറുത്തിനാൻ * ദേവികുണ്ടൈത്യ
 ന്തമ്മിലുണ്ടായ് വൻപോരുതൽക്ഷണം രണ്ടുമാംവരയുമുദീതി
 യുണ്ടായിടുംപടി * അയ്യച്ചുപതിനഞ്ചുഗുരശരങ്ങളുടനംബിക നാലു
 കൈകളെനാലമ്പാൽത്തോളിയയൊരമ്പിനാൽ * രണ്ടമ്പാൽക്കണ്ണ
 തോരണ്ടൊപൊരമ്പാൽ ലോപജമായതും അഞ്ചമ്പാൽക്കൈയ്യൊത്തും
 താൻദേദിച്ചു ജഗദംബിക * ചോരകുഷീട്ടംബികതൻമുൻപിൽവീൺ
 മരിച്ചവൻ അവൻശേജസ്സുനന്ദിട്ടാദേവിയിൽചെന്നചേർന്നതേ * ആ
 വീരൻമതനായപ്പോരൊത്തമായിജഗത്രയം ബ്രഹ്മാദിവിണ്ണോരെ
 ല്ലാഭംവാഴ്ചിനാരുടനംബിയേ * ഹരിശങ്കരമുൻപിലാക്കിക്കൊണ്ടു
 സഗൽഗദം.

ദേവന്മാർ പാഞ്ഞു

ജഗൽഭ്രമാ,ന്യമാഭാവകാരണ! പരമേശ്വരി! ശാകുന്തീ! നമ
 സ്സാരംശതനേത്ര! ശിവേ! നമഃ * സദ്യോപനിഷദ്യുദ്ധഃ! ഏറ്റുമാ
 സുരനാശിനി! നമോമായേശ്വരിശിവേ! പഞ്ചകാശാന്തരസ്ഥിതേ! *
 ധ്യാനിക്കുന്നാരമുനിമാർനിർവ്വികല്പമനസ്സിനാൽ ഭജിക്കാംപ്രണവാ
 യ്മത്തിൻരൂപയബ്ജവനേശിയേ * അനന്തകോടിബ്രഹ്മാബധംസ്തു

ഷ്ടിക്കുംഭിദ്യുതപയാം ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപാദിമാതാവേമനഃപൂർവ്വംനമിച്ചിടാം * ശിതാക്ഷിപരമേശാനിതൃപയുജ്ജംബയെന്നിതേ ഇതഃപരമേ ക്ഷണികരത്നധീടംസർവ്വേശനേതവൻ?

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപാദിസുരരാൽവാൽ പൂജ്യേവമംബിക പൂജിതപ്ലവതാദ്രവ്യങ്ങളാൽ,സന്തുഷ്ടനായുടൻ * വേദങ്ങളേക്കൊണ്ടുവന്നമുഖവിപ്രർക്കുന്ദകിനാരം വിശേഷിച്ചുചെയ്താളപ്പികഭാഷിണിയിശ്വരി * 'എന്റെയീത്തനവൽകൃഷ്ടാപാലിക്കുകവിശേഷമായ്' ഇതന്യേവനീയനത്ഥംകണ്ടില്ലേ?നിങ്ങളിന്നുതാൻ * പൂജ്യന്താൻനിങ്ങളാലെന്നംസദാസംസേവ്യനായവൻ മംഗലത്തിനിതിന്മീതെയിടല്ലാ നംന്താനരയ്ക്കുപാൻ * എന്നീയുത്തമമാമാത്ത്യാപരിച്ചിടുകസമുദാജ്ഞാനിനാൽതുഷ്ടനായാപത്തെല്ലാത്താൻസഹോർച്ചിടാം * ഭഗ്ഗ്വാസുരസംഹാരാൽ“ഭഗ്ഗ്”യെന്നാണിനിക്കുപേർ ശതാക്ഷിയെന്നുമിവയേഗ്രഹിപ്പോൻമുക്തനായിടും * ഏകരയെന്നിന്നയ്ക്കുനതത്പരമായ് സാരമോതിടാം എല്ലാദേവാസുരന്മാരാലുത്താൻസംസേവ്യനായ പ്ലൊഴം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഇതോരീട്ടമറഞ്ഞാളദ്ദേവിവാനവൻകാഞ്ചവേ തോഷമീമടുനൻകീട്ടസ്സച്ചിദാനന്ദരൂപിണീ * ശ്രേഷ്ഠാമഹാരഥസ്ത്രൈസിതെല്ലാംനിന്നൊക്കോതിനേൻ ഗ്രന്ഥമായ് വയ്ക്കണന്നനായ് സമുക്താണമേകിടും * ഇതഃശബ്ദായംഭേകതിയോടുമാരുകേരക്കുന്നനിത്യവും സർവ്വേഷുസിദ്ധിയൊടവൻദേവീലോകേസുഖിച്ചിടും.

ശ്രീലോകഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം

ശതാക്ഷീ മഹിമ

ഇതപത്തെളാമദ്വായം.

ഇതപത്തെളാൻ പരാമദ്വായം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

സൂര്യവംശഗ്രന്ഥാർതൻശ്രേഷ്ഠചരിതമിങ്ങനേ സോമവംശജർതൻവൃത്തന്തൊന്നെത്രത്തോളമോതിടും * പരാശക്തിപ്രസാദത്താൽവൻപുള്ളൊരായ് ഭവിച്ചവർ എന്നതെന്നെയറിഞ്ഞാലുംദ്രവമൊഴിട്ടമനവ! * ഐശ്വര്യംശ്രീയുജ്ജിതവുംപെട്ടജ്ഞാക്കളൊക്കയും പരാശക്ത്യംശമായുണ്ടായവയെന്നധരിക്കനീ * ഇവരുംമറ്റുഗ്രന്ഥ

ശക്ത്യ പാസകരായവർ സംസാരവൃക്ഷവേരിന്നുകോടാലികളുമായ് ധൃ
 പ്! * അതുകൊണ്ടുപണിപ്പെട്ടുടേവ്യയാണാമഥേശ്വരീ ഉമിയേ
 യരിയിച്ചുപ്പോൻപോൽവിട്ടു മററുസേവകർ * പരാശക്തിപദാഃ
 ഭോജമാധരന്തമെടുത്തുതൊന്നു വേദമോപാൽക്കടൽകടഞ്ഞു,തിനാൽ
 താൻകൃപാമനാധ * പഞ്ചബ്രഹ്മാസനാശ്രവണായ് മററില്ലൊരു
 ദേവത സർവ്വോൽകൃഷ്ടതയാൽപഞ്ചബ്രഹ്മമഞ്ജയെന്തൊരാളെവരും *
 അഞ്ചിൽനിന്നധികംപണ്യപാത്രകത്വമേദോഷിനാൽ ജഗത്തല്ലാമ
 തിൽകോൽതതതുഗാഢഭൂപന്ദേശപരീ * അവളേയറിയാതാരുമുകൾ
 വില്ലനിശ്ചയം വാനശശ്യാതുകലിനേവിരിച്ചീടുന്നമാനവർ * ദേവീ
 ശ്രവണധരിക്കാകതുകതരായിബ്ബിച്ചിട്ടും അതിനാൽതാനൊരയ്ക്കുനാ
 ശ്വേദപദേശപരശശാഖയിൽ.

“ധ്യാനത്തിലായവർ,തൻഗുണത്തിൽ
 മറഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കിയെക്കുറുക്കളാർ”.

അതുകൊണ്ടുപണിപ്പെട്ടുജന്മസഫലമാകുവാൻ പ്രേമംവേ
 രുക്കേതിയോടോ,മൃത്യുയോടോ,ഭയത്തോടോ * സംഗമെല്ലാവിട്ടു
 ഡിരോയിച്ചു മൂലിശ്വരൻമനസ്സിനേ ശ്രീദേവീനിഷ്ണായ് വാഴ്ന്നൊ
 ണാമേദോനമഭേദം * നടപ്പിവിപ്പറക്കത്തിങ്കലുപ്യാജേനയെങ്കിലും
 സഭാകീർത്തിക്കിലപളെണ്യനവേദിച്ചുകുത്തനാം * നന്നായ് പണിപ്പെ
 ടുതനാൽഭജിച്ചീടുകദേവിയേ വിരാഡ് രൂപാ,സൂര്യരൂപയന്താമി
 സ്വരൂപിണീ * പടിപ്പടിയ്തായ് ചിത്തംശുദ്ധമാക്കുട്ടുമുനിലായ്
 സൂർയാനന്ദചക്യാർമരൂപാബ്രഹ്മസ്വരൂപിണീ * ആരാധ്യയപ്പരാ
 ശ്ക്തിപ്രപഞ്ചോല്ലാസവർജ്ജിതാ മനഃഖയിക്കിലവളിലതംബാധാ
 നംഗ്രഹഃ * ദേവീഭക്തർസൂര്യസാമവാശജർധർമ്മതല്പരർ മനസി
 കരഗ്രഹവർദ്ധരിതംബഹുപാപനം * മോക്ഷാ,പുണ്യം,ധർമ്മബു
 ഛി,കീർത്തിയുനേകമക്കഥ അതുഞാനോതിനീവേറെയെന്തിക്കു
 ന്നുകേൾക്കുവാൻ.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മാവിനുംവിഷ്ണുവിനുമതുപോലെമഥേശ്വരനും വാണീലക്ഷ്മീ
 ഗൌരികളേനുകീപണ്ടുപ്പരാഞ്ചിക * പ്രസിരംഗൈശ്വരിക്കുനമ
 കളാമിമവാണമേ പാലാഴിതൻമകൾമമാലക്ഷ്മിയെന്താപറഞ്ഞി
 ടും * മൂലദേവിയിലുണ്ടാ,യെമ്മട്ടന്യൻ ചർകന്യകൾ? ഇതസംഭാഷ്യമാ
 കുന്നമുനേ!സംശയമുണ്ടിതിൽ * സംശയമുട്ടി,നീജ്ഞാനവാളാലതു
 മുറിക്കണം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു:

രാജാവേ! കേരക്കുചൊല്ലിടാരമസ്യാപരമാത്മതഃ ശ്രീഭവീഭാ
 ക്തനാനിനോദില്ലൊന്നുതാനവാച്യമായ് * ത്രിമുത്തികൾക്കെന്നു
 ഭേവിത്രയത്തേനരുകിയപ്പോ അന്നതൊട്ടവർമൂന്നാളും ബ്രഹ്മാദികൾ
 നടത്തിനാർ * ഹാലാഹലാഭിയർക്കെത്രൊരാളുകാലത്തു മനവ! മ
 ഹാപരാക്രമികളായ് ലോകമുന്നജയിച്ചതേ * ബ്രഹ്മാവിൻവരദാ
 നന്താൽ മരിച്ചിട്ടു സന്തസ്തരായ് തട്ടത്താർചെന്നുകൊലാസഭെ
 കണ്ഠങ്ങളായവർ * ഹരനും ഹരിയും ലോരമായിട്ടു വതാതിരം വ
 ത്സാമുദ്യവൻപോരുചെയ്താരെട്ടെത്രോട്ടമായ് * ഹാഹാകാരത്തു
 ലോമുണ്ടായ് ഭേവദാനവസേനയിൽ പണിപ്പെട്ടവയിച്ചാരെട്ടെത്രോ
 ഹരിശങ്കരർ * സ്വസ്ഥാനങ്ങളിലെത്തിട്ടു നദിച്ചാരഭിമാനവും ഭൈ
 ത്യരേക്കെല്ലുവാൻമൂലമായ ശക്തികൾമുൻചിലായ് * അവർതന്നഭി
 മാനംകണ്ടി ചർവ്വ്വാജാൽ വിരിച്ചതേ ഗൈരിയംകൊള്ളിയുറപ്പാജാൽചി
 രിക്കുന്നതുകൊണ്ടായ് * ആഭിമായയിൽമോഹിച്ചുകാചിച്ചാഹരി
 ശങ്കരർ പറഞ്ഞോരവമാനത്താലവരോട്ടടുത്തരും * അപ്പോളായവ
 രേവിട്ടുദ്രവിമാർരണ്ടുപരുമായ് മറഞ്ഞാരുടനേഹാഹാകാരവുംസം
 ഭവിച്ചതേ * അവരേയവമാനിക്കുകൊണ്ടിട്ടാഹരിശങ്കരർ തൃക്കര
 യിട്ടുതേജസ്സശക്തിബോധമുമാറുപോയ് * ഇതെന്തുസംഭവിച്ചു
 ന്നാവിധിചിന്തയുടങ്ങിനാൻ ഇദ്ദേവശ്രേഷ്ഠാരവുണ്ണസ്വകാശ്വത്തും
 കശകശായ് * മേതുവില്ലാതെയെന്നാണിസ്സകുടവെന്നുചേരു
 വൻ? കുറമില്ലാജഗത്തിന്നാപ്രളയംസംഭവിക്കയോ * അറിയു
 ന്നില്ലിതിൻമൂലപകരംചെയ്തതെങ്ങന? ഇച്ചിന്തയാൽതളന്നോറം
 കണ്ണുചോതുതന്നാക്കിനാൻ * ഇതുവന്നാപ്പരാശക്തികോപത്താലെ
 ന്നാറിത്തുടൻ സാവധാനനതായ് തീന്നാൻ പത്മജൻഗുപസത്താ! *
 അവർചെയ്യേണ്ടകാര്യങ്ങളുടൻതാന്താൻ നടത്തിനാൻ സ്വശക്തിത
 ന്പ്രഭാവത്താൽ കരോക്കാലംതപോനിധി * വിഷ്ണുപീശക്തസുഖത്തിന്നാ
 യ് മനതൊട്ടവരേക്ഷണം സനകാദികളാൽതെൻറപുത്രോട്ടുവരുത്തി
 നാൻ * നമിച്ചൊരവരോടീവാക്കോതിനാനത്തപോധനൻ ഞാൻ
 കാശ്വാസകതനാണിപ്പോരതപംചെയ്തിനക്ഷമൻ * ജഗൽക്കാശ്വാ
 നടത്തുന്തപരാശക്തിക്കടുത്തിനായ് ശിവനും വിഷ്ണുവും വീണാർഭേവി
 കോപിക്കുകാരണം * അതിഭക്തിയൊടാശ്ചര്യതപംചെയ്തുമൂല
 മായ് അപ്പരാശക്തിയേതിങ്ങുപ്രസാദിപ്പിക്കണംക്ഷണം * ശക്തി
 യോടവരവുണ്ണമുൻപിലേപ്പോലെയാകുമോ അപ്പുണ്ണഞ്ചെയ്തനി

അർക്കവർഷിക്കുകീർത്തിയേററവും * എവൻകലത്തിലുണ്ടാകമശ്ശകന്തി
കളവൻകലം ജഗത്തൊല്ലാംശുദ്ധമാക്കുകൃത്യവുമായിടും.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

ബ്രഹ്മാവിൻവാക്കുകേട്ടിട്ടുക്കുൻതൊട്ടവരൊക്കയും ദേവീസേവ
യ്ക്കുരണ്യുണപ്രാപിച്ചാർശുദ്ധമാനസർ.

ശ്രീമദ്വീരാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം

തെന്തു പതാരകരണം

ഇരുപത്തേഴാമപതാമോദം

മു പ്ത താ മ ബ്ധാ യം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

അവർചിന്നവനത്തിങ്കൽഫലമ പാൻറ തടത്തിലായ് മാതാ
ബീജജപത്തോടുംതപഃചെയ്താർസമാഹിതർ * ലക്ഷ്മണാർജുനവാണ
പരാശക്തിഭ്യാനത്തൊടാസവർ അപ്പോൾദേവിപ്രസാദിച്ചുപ്രത്യ
ക്ഷപ്പെട്ടമനവ! * പാശാങ്കുശവരാഭീതിനാലുകൈമുറകുണ്ണമായ് ക
രുണാരസസന്ധുണ്ണാസിച്ചിദാനന്ദരൂപിണീ * ശുദ്ധാശാമുനിമാർലോ
കാംബികയേക്കണ്ടുവാഴ്ന്നാർ: 'വിശ്വരൂപയുദ്ധമാവൈശ്വാനരമുത്തി
ക്കുമായ്നമഃ * നമസ്തേജസരൂപയ്ക്കീ, ലംഗദേവജ്ജളോക്കയും എ
തിൽബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നാസുത്രാത്മവപുഷ്യനമഃ * നമഃപ്രാജ്ഞസ്വ
രൂപയ്ക്കായ് നമോവ്യാകൃതമുത്തയെ നമഃപ്രത്യക്ഷരൂപയ്ക്കായ്നമസ്തേ
ബ്രഹ്മമുത്തയെ * നമസ്സസ്സർവ്വരൂപക്കായ് സർവ്വലക്ഷ്യാത്മമുത്തയേ' ഭ
ക്തിയാൽതൊണ്ടയിടറിസ്തുതിച്ചീടട്ടേദേവീ * നമിച്ചാർപാപമന്ദ
ത്തിൽക്കുടലികളുഷീരതംഉടൻപ്രസാദിച്ചുദൈവചാല്പിനാദപിക
ഭാഷിണീ: * 'മഹാത്മാരേ! വരുകേൾക്കുകെന്തൊൻവരോമതാ' അ
വരതൻവാക്കുകേട്ടിട്ടവിഷ്ണുപീശക്കുടശാനിയും * ശക്തിലാഭമേതും
സ്വപീകരിച്ചാർമന്നവസത്തമ! ഭക്തനപ്പോളെൻകലത്തിൽദേവി! നീ
ജാതയകണം * കൃതാത്മനാകുമെന്നാൽഞാനുംബീകേയനുമൊ
ല്ലിനാൻ ജപം, ബ്രഹ്മം, പൂജയതും, ബ്രഹ്മാനന്ദരവിവിധങ്ങളും * എനി
ക്കുനിൻമുഖംകൊണ്ടുതാൻചൊല്ലീടണമെന്നുമേ.

ദേവിപറഞ്ഞു

അവർക്കീസ്ഥിതിയെൻശക്തികളേനിന്ദിച്ചവന്നതേ എനിക്കൊ
രിക്കലുംചെയ്യാതപരായമിതേവിധം* ഇപ്പോളവെക്കുൻകൃപയാൽശരീ
രംസ്വസ്ഥമായ്തും ഉണ്ടാമശ്ശകതികൾപാലാഴിയിലുനിൻഗൃഹത്തിലും

എന്നാജ്ഞകൊണ്ടുവിണ്ണുപീശമാരേപ്രാപിക്കുമായവർ മായാബീജം
 ഞ്ഞമനിക്കെന്നമുഖ്യംപ്രിയംതുലോം * ബ്രാണിക്കകൻവിരാഡ് ഭൂപ
 മല്ലെന്നാഖീസപരൂപമോ സച്ചിദാനന്ദമാരൂപമോ,മൽസ്ഥാനംജഗ
 ത്തുതാൻ * എന്നെബ്രാണിക്കന്നിങ്ങരസദാ,വൃജിക്കസർവ്വദാ.

വ്യംസൻപറഞ്ഞു

എന്നോതീട്ടമറഞ്ഞാളാരെന്താപീപനിവദസിനീ ഭക്ഷാഭികരമു
 നികളംബ്രവമാവിന്നരികെത്തിനാൻ * വിനയത്തോടുവൃന്താനന്ദമല്ലാം
 വിധിയൊടോതിനാൻ ഹരീശരംസ്വപ്നമായിസപകാശ്ചക്ഷമമായ് തു
 പ! * ഗർവ്വംപോയ് പരാശക്തിപ്രസാദത്താലവർക്കിടൻ കാലാന്തരേ
 പരാശക്തിതേജസ്സുവരിച്ചുതേ * അക്കാലത്തിങ്കലുണ്ടായിത്രെ
 ലോക്യത്തിലുമുതലം സന്തോഷത്താൽപുഷ്പപഞ്ചമയ്യഭേദകളൊ
 ക്കയും * പെരുമ്പറകൾവിണ്ണിങ്കൽക്കെട്ടുൽക്കൊട്ടുമുഴക്കിനാൻ ശു
 ഭാത്താക്കളതാംസദൃശരംഭവിത്തംപ്രസന്നമായ് * ഒഴുകിപ്പഴകുറ
 ഭംഗ്രാസ്യുൽസ്പഷ്ടനായിതേ ആ മംഗലജനിച്ചപ്പോളുണ്ടായ് സർവ്വ
 ഗ്രമംഗലം * പേരിട്ടുസരിച്ചെന്നാമബ്രാമരൂപഭവിക്കയാൽ ശിവനു
 താനേകി,മുന്നംശിവൻതൻശക്തിയാകയാൽ * ഭക്ഷൻതൻദൈവ
 യോഗത്താൽഭവിച്ചുതീയിലായവരും.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു

അനന്തകരമീവാക്യംകേൾപ്പിച്ചു നീമുനീശ്വര! ഇതമഹമെസ്സ
 വെച്ചുണ്ണുഗ്നിയിങ്കൽഭവിച്ചുപോയ്? * തന്നാമമോക്തിമന്ത്രിയ്ക്കീ
 സ്സംസാരംഗീഭയംകെട്ടും ഭക്ഷൻതന്നേതുകർമ്മത്തിൻഫലത്താലതുഭ
 ഷമായ്.

വ്യംസൻപറഞ്ഞു

കേൾക്കരാജൻ!പുരാവൃത്തംസതീഭവനകാരണം ഉദ്യാസസ്സോര
 നാൾജാംബുനദത്തിൽവാഴ്ചമംബരേ * ചെന്നദശിച്ചുടൻമായാബീജം
 മന്ത്രജപിച്ചവൻ പ്രസാദിച്ചുടനേഭേവിവണിനങ്ങരനിറഞ്ഞിടം *
 പുനേനൊലിക്കത്തൻകണ്ഠമാലയേയവനേകിനാൾ പ്രസാദിച്ചേകമ
 ക്തിനേഗ്രമിച്ചാൻശിരസാമുനി * ആകാശമാഗ്ഗമായിന്നവേഗംചെ
 ന്നതപോധനൻ സതിതന്നുപ്ലനാംഭക്ഷൻവസിക്കുടിക്കിലെത്തി
 നാൻ * സതിയേക്കാണമതിന്നാ,യദ്വേദീപദംവണങ്ങിനാൻ ഭക്ഷൻ
 മുനിയൊടിളിപ്പുമാലയാക്കുള്ള തെങ്ങനേ * കിട്ടീ!ഭൂമിയിൽമന്ത്രിയ്ക്ക
 കിട്ടാത്തൊന്നെന്നുകേട്ടുടൻ ഭക്ഷൻതന്നാവാക്കേട്ടുമുനികണ്ഠീമൊടേ
 തിനാൻ * അതുല്യമാഭേവിതൻപ്രസാദത്തേസ്സുഗൽഗഭം ആമാല
 യേമുനിയൊടായ് പ്രാർഥിച്ചുസതിതൻപിതാ * മൂന്നുലോകത്തുമിപ്പോഴും

നുംഭേവീഭക്തനായേമായ്' എന്നോർത്തവന്നായപ്പിച്ചാനാമാലമുനി
 സത്തമൻ * ഭക്തനാമാലയേവാഞ്ചിപച്ചാൻതന്നുമെന്ദിനേ ഭാര്യാഭ
 ത്താക്കളൊന്നിച്ചുശരിക്കെന്നൊരുക്കിലായ് * മാലാഗന്ധത്തിൽമോ
 ലിച്ചുരാവിൽസംഗമസക്തനായ് * ആപാപത്താലവൻശങ്കരങ്കലാഭേ
 വിചാരിട്ടും * സതിനുകലുമുണ്ണുവേച്ചാൻഭോഷണുഭവിയായ് * ആ
 ഭോഷത്താലവനിൽനിന്നുണ്ടായൊരുലസ്സതി * ദമിപ്പിച്ചുസതീയ
 മ്മ്മോർത്തുതോഗാനിയികലായ് * ഹിമവാനിൽനിന്നപിന്നീടാമഹസ്സു
 തടവിച്ചുതേ.

ജനമേജയൻപറഞ്ഞു

തൻപ്രാണപ്രിയയാംഭേവിയുടൻവിട്ടുവെണ്ണിപ്പൻ വേർപാടി
 നാൽദഃഖിതാചിന്തെന്തൊരുമയ്ക്കുമൊരുമനേ!

പ്രാസൻപറഞ്ഞു

പിന്നീടുണ്ടായകുറുപ്പൊന്നാൻചൊല്ലുവാൻശക്തനല്ലതാൻ ശിവ
 കോപത്തിനാലുണ്ടായ് തെളെലാകൃപുചെയ്തപ! * ഉണ്ടായ് ഗണ
 ന്നോടുംവീരഭദ്രനാബ്ബുദ്രകാളിയും ആരംഭിച്ചാൻവീരഭദ്രൻതെളെലോ
 കൃത്തേമുടിക്കുവാൻ * ബ്രഹ്മാദിവാന്ദോർശരണംപ്രാപിച്ചശിവനേയ
 ടൻ സർവ്വസ്വനാശംവന്നപ്പോൾകരുണാനിധിയീശ്വരൻ * അവർക്കു
 യമേകീട്ടൊരാട്ടിൻനരതലമേന്തുടൻ ജീവിപ്പിച്ചാൻഭജനേ,താൻ
 ബിന്നനായാനന്ദനും * യാഗശാലയതിൽചെന്നുകരഞ്ഞാൻബഹുദഃ
 ഖിയായ്കണ്ടാൻതീയിൽദമിക്കുംചിതകലയാംസതീയശ്ശിവൻ*താ
 ലിൽകുന്ദറിനാൻകഷ്ടംസതി! ഏഴന്നതിനാൻബഹു നാനാഭേദങ്ങളി
 ലിൽചുറ്റിച്ചലഞ്ഞാൻഭ്രാന്തപിത്തനായ് * അപ്പോൾബ്രഹ്മാദിഭേവ
 നാരോരംഭിത്തുടങ്ങിനാൻ ഹരിയപ്പോൾവില്ലെടുത്തുമാറിപ്പാൻനൽ
 ശരങ്ങളാൽ * സതിക്കുള്ളംഗമെല്ലാം,പോയീനോരോടിക്കിലായവ
 നാനാമുത്തിയൊട്ടിക്കിടെല്ലാംവാണാൻമഹേശനും * സുരരോടോതി
 നാനീശനീസ്ഥാനങ്ങളിലുംബയേ അതിഭക്ത്യാഭജിപ്പോക്കില്ലൊന്നും
 പ്പുമായ്ദ്രവം * തന്നംഗങ്ങളിലായ്വാഴുന്നീസ്ഥാനങ്ങളിലുംബിക
 ള്ളതസ്ഥാനങ്ങളിൽമർത്ത്യന്മാർപുരശ്ചാണമെയ്യുകിൽ * വേഗമന്ത്രാ
 സിദ്ധിയാകുമായാബീജംവിശേഷമായ് എന്നോർത്താടിക്കിലെല്ലാം
 വിരഹാതുരനായ് ശിവൻ * ജപഘ്രാനങ്ങളോടൊത്തുവാണകാലംകഴി
 ച്ചുതേ.

ജനമേജയൻപറഞ്ഞു

സ്ഥാനങ്ങളുവയേതെല്ലാംസിദ്ധപീഠങ്ങളായവ എത്രയുണ്ടെന്നു
 ഓമങ്ങളവ,യെന്നോടൊല്ലുക * ആസ്ഥാനങ്ങളിലേഭേവീനാമജാ
 ങ്കീദോജ്ഞം കൃതാത്മനാഞ്ജാനതിനാൽകൃപാബ്ബ!മുനിപുംഗവ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

രാജാവേ! കേൾക്കേണ്ട ചെറിയൊരു കഥയെഴുതിയിരിക്കുന്നു. അത്
യേശുക്രൈസ്തുവിന്റെ പാപവിമോചനം * ഭൂതകാലം സിദ്ധിക്കു
മെന്നു പറയുന്നതാണ്. ചന്ദ്രൻ ഉദയം ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം സൂര്യനായി
ഉദയം ചെയ്തു. * കാശിയിൽ വിശാഖാക്ഷി ഗൗരീമുഖിനി. ചാസിനി
നൈമിശാരണ്യമാംശേ ത്രേലിംഗശാരിണിയെന്നവൾ * പ്രയാഗ
യിൽ ശ്രീലളിതാ, കാമകീർത്തിമാദനേ തെൻമാനസത്തിൽ കുമ്പുര,
സർവ്വകാമവുമേകിടും * വിശ്വകാമഭാഗവതീ പടക്കേമാനസത്തിലും
ഗോമതി ഗോമതത്തിങ്കൽ, മന്ദാരകാമചാരിണീ * മേഘാലയ
ചൈത്രമേജയന്തിമസ്തിനാപുരം കാന്യകബന്ധുവതിൽ ഗൗരീമല
യാദ്രിയിൽ രണ്ടും * ഏകാഗ്രപീഠത്തിലദ്വൈകീർത്തിതീവ്രപ! വി
ശ്വേശ്വരീ വിശ്വേശ്വരീ, പൂജ്യരേഖയുള്ളതും * കേരളപീഠത്തി
ലദ്വൈകീർത്തിതീവ്രപ! മന്ദാരകാമചാരിണീ, ഗോകുണ്ഡഭദ്രക
ണ്ഠിക * സ്ഥാനേശ്വരീ ശ്രീഭദ്രാഭാഗവതീ, വിശ്വകാമഭാഗവതീ ശ്രീഭദ്രാ
ഭാഗവതീ, ഭദ്രാഭദ്രാഭാഗവതീയും * ജയാവരാഹഗിരിയിൽ, കമ
ലാകമലാലയേ തദ്ദേഹത്തിൽ ഭദ്രാഭാഗവതീ, കാളികാളാഭരണത്തിലും * സാ
മ്രാജാമഹാഭാഗവതീ, ശിവലിംഗഭാഗവതീ മഹാലിംഗഭാഗവതീയും, മാ
കാലഭദ്രകണ്ഠേശ്വരീ * കമാരിമായാപുരിയിൽ, സന്താനലളിതാഞ്ചി
ക * ഗംഗയിൽ മംഗലാഭാഗവതീ, വിമലാപുഷ്പാശ്വതേ മലയാക്ഷി സ
മസ്രാക്ഷേ, ഹിരണ്യക്ഷേമമോല്ലാസ * വിപാശയിലമോലാക്ഷി,
പാശ്വലാപുഷ്പാശ്വതേ നാരായണീ സുപാശ്വതീയിൽ, ശ്രീകൃഷ്ണഭദ്ര
സുന്ദരീ * വിപുലവിപുലാഭാഗവതീ, കല്യാണിമലയാദ്രിയിൽ ഏകവീര
സമഗ്രിരേഖ, ഹരിശ്ചന്ദ്രസുപാശ്വതീ * രത്നരാമതീർത്തിൽ, യമ
നായാമൃഗാവതി കോടവീകോടതീർത്തിൽ, സുഗന്ധാമാലവേവനേ
ത്രിസന്ധ്യഗാഭാവരിയിൽ, ഗംഗാഭാഗവതീയിൽ * ശിവകണ്ഠേശ്വരീ
ഭാഗവതീ, നന്ദിനീദേവീകാതളേ തദ്ദേഹത്തിൽ, രാധാപുഷ്പാ
വനത്തിലും * ഭദ്രകീർത്തിമധുരയിൽ, പാശ്വലാപുഷ്പാശ്വതീ ചിത്രകൂ
ടത്തിൽ സീത, വിസ്മയനിൽ വിസ്മയചാസിനീ * കരവീരമോലകുളി,
യുമാഭാഗവതീനായകേ ആരോഗ്യവൈദ്യനാഥത്തിൽ, മഹാകാളമ
ഹേശ്വരീ * ഉഷ്ണതീർത്തിലഭയാ, നിതംബാവിന്ധ്യപർവ്വതേ മാന്ധ
വ്യമാന്ധവീഭാഗവതീ, സ്വാഹാമാഹേശ്വരീപുരം * പൂജ്യവേദവ്യപ
ണ്ഡാപുരം, പണ്ഡികാമരകംകേ സോമേശ്വരവരാഹോ, പ്രഭാസേ
പൂജ്യരാവതി * ഭദ്രമാതാസരസ്വതീയും, പാശ്വലാപുഷ്പാശ്വതീയിൽ കൈ

മാലയമന്ദാകാഗ, പയോണ്ണി ഗാപിംഗലേശ്വരീ * സിംഹികാകൃതി
ശരപത്തി, ലതിശങ്കരികാത്തികേ ഉല്പലാവാത്തകേലോലാ, സുഭദ്ര
ശോണസംഗമേ * മാതാസിദ്ധവന്ദനകുഞ്ജ, വനംഗാഭാതാശ്രമേ ജാല
സ്വരേവിശ്വമുഖീ, താരാകിഞ്ചിത്സപദ്യുതേ * ദേവഭാരവനേപുഷ്പി, മേ
ധാകാശ്ശീരമണ്ഡലേ ഹിമവാതിരഭേവിഭീമ, തൃഷ്ണിവിശ്വേശ്വരത്തിലും
കപാലമോലനേശ്വരീ, മോഹകാതാവരോഹണ ശംഖോലാരേയരാ
ഭേവിധൃതിപിണ്ഡാകരത്തിലും, * ശിവധാരിണിനഃ പ്ലാഹേ, ധന്വന്തര
തന്ത്രികുല വേണന്തിർഭേവികുതാ, ബലാമുഖ്യശീതപഃ! * ശൈലധി
ശ്യാതരതകാത, കശപ്പിപിടകുശാഭക മന്മഥാഹമകൃത്തിൽ, കമ്യ
ദേവതൃവാഭിനീ അശ്വതഥ പന്ദനീയാബോതിധിവൈശ്രവണാലയേ
ഗാതൃവൈവദനേ, പാദ്യതീശിവസന്നിധൗ ദേവഭോക്താഭിവിന്ദാ
ണീ, ബ്രഹ്മാസ്ത്രത്തിൽസൗരപതി * സൂര്യബിംബപ്രഭഭേദീ, മാതൃക
ജ്ഞിതൈവൈഷ്ണവീ അരുന്ധതീസതികളിൽനാരിദാരിൽതിലോത്തമ *
മിത്തേ ബ്രഹ്മകലാഭേഹികരക്കല്ലാശക്തിയാതവർ ആറിയെട്ടാ
ണപീഠങ്ങളിലൂപശിഖാമണേ! * അവയ്ക്കുനാഥമാർചയാണേ നത്ര
യുഭേവിമാരെയും സരീഭേവ്യഗ്രഭൂതങ്ങളുപീഠങ്ങളുരവയ്ക്കുന്താൻ *
പ്രസംഗത്താൽമറുഭൂവിചുളമുഖ്യസ്ഥലങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠീരൂപൈര
നാഥമാർകേരക്കണ്ഠേൽ ഉന്നയൻ * പാപങ്ങളെല്ലാംപോയ്തേ
ദീപിപ്പെയ്തീടുമദ്വയം ആരിപ്പീഠങ്ങളിൽചെന്നവിധിപോലുള്ള
യാതായാത് * പിതാദികൾക്കുതപ്പിച്ചുചെയ്തശാലാദികൾക്കുവം ശ്രീ
ഭേവിതൽമഹാപൂജയ്ക്കുചെയ്തവിധിപ്പടി * പിന്നയുപിന്നെയുഭേ
വിയോടപേക്ഷിക്കമായവൻ താനത്രേ താത്ഥനാസ്തിഭമനോക്തകന്ദ
പോത്തമ! * ഭക്ഷ്യഭോജ്യങ്ങളെവിപ്രർ, സുവാസിനികൾ, കന്യകൾ വ
ടുകാദ്യാരിവർക്കെകിഞ്ജിപ്പിച്ചീടുന്നൊമ്പ! * ഇക്ഷേത്രങ്ങളിൽവാഴ്
നോർ വണ്ഡാലാദികളെങ്കിലും ദേവീസ്വരൂപരാണെല്ലാപൂജിച്ചീട
ണമാകയാൽ * പ്രതിഗ്രഹാഭിയിദ്രിശിലെല്ലാംവർജിക്കുന്നൊമ്പ! പുര
ശ്ചാരണമന്ത്രജ്ഞൻ ചെയ്യുന്നശക്തിപോലവേ * മാതാബിജംകൊണ്ട
താതുപീഠത്തിൽവാഴ്ത്താഞ്ചേയ പൂജിക്കിലാവന്തങ്ങളാമന്ത്രസിദ്ധിയ
സംശയം * വിനശാശ്വതചെയ്തുകൂടാഭേവിഭക്തനതാനന്തൻ ഭേവീ
യിൽപ്പീതനായവന്താതാ ചെയ്യുന്നതാത്മാവൻ * ആയവൻശ്രേഷ്ഠമാ
യുള്ള ബ്രഹ്മലോകത്തിലായിരം കൽപകാലംവാഴ്ത്തവൻപിതൃക്കൾശ്രീ
പുരന്തിലും * ഒടുവിൽജ്ഞാനിനായ്ക്കീനർമകനായുഭേവിച്ചീടും ഇത
ആറിയെട്ടുനാളങ്ങളുപിച്ചോർപലർസിലായ് * ഇവയെല്ലാമെഴു
തിയെസ്സമന്തുണ്ടൊരുപസ്തകം ഗ്രന്ഥമാരിഭയചൈവദുമാസ്ഥലത്തിൽ

ദേവിച്ഛിദാ * സൗഭാഗ്യമെന്നുവർത്തിക്കുംചെറുണ്ണമാസിചിലാഴി
 പേരേ ഇതാനമരരജപീപ്പോനില്ലാത്തുളളമോയ് റുപ! * ദേവി
 തൻദേവതാനന്ദനമൃതകൃത്യനാമവൻ നമിക്കുമവനേവാന്തോർഭേ
 വീരൂപനവൻദ്രവം * ഏതുംദേവകുറവുജിഷ്ടപിന്നെയനീനരോ
 ത്തമർ ശ്രാദ്ധകാലത്തിലീന്താറിയെട്ടുനാമജപിക്കുകിൽ * പത്രക്കരം
 തുപ്തരായിട്ടുപരമാംഗതിയാണ്ടുടം മുകൾക്കേതുശരളരണെല്ലാംസാ
 ക്ഷാൽജ്ഞാനമനുഷ്ടം * സിദ്ധപീഠങ്ങൾരാജാവേബുദ്ധിമാൻപോയ്
 ഭജിക്കണം ത്രീദേവിതൻരഥസ്യാതിരഥസ്യാളളശേഷവും * നീചമദ
 ലിച്ഛതുരേച്ചേൻമേലെന്നിച്ഛിക്കുന്നുകേൾക്കുവാൻ?

ത്രിദേവീഭാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം
 അഷ്ടാത്ഥശതചീറവണ്ണം
 മുപ്പതാമദ്ധ്യായം.

മുപ്പതാത്ഥശതചീറവണ്ണം

ജനമേജയൻപറഞ്ഞു

ഹിമവാനിൽനിന്നുദേവീമഹസ്സുണ്ടായിതെന്നുനീ മുൻപുറമുണ്ടു
 നിക്ഷിപ്താർവിസ്തരിച്ചുചെയ്യണം * വിരക്തനാമവൻദേവീകഥാ
 സുധകുടിക്കുകിൽ? സുധാപാനേമുതുവുണ്ടാമില്ലതിക്ഷമകേൾക്കുകിൽ.
 വ്യാസൻപറഞ്ഞു

കൃതാർത്ഥൻ,ഭാഗ്യവാൻ,ധന്യൻവമ്പരാൽശിക്ഷിതൻഭാവാൻ നി
 വ്യാജമാംഭക്തിപരശക്തിയിൽതേജിക്കയാൽ * കേൾക്കുപ്രപു
 രാവൃത്തംസതീദേഹമിഷ്ടവേ ഭ്രാന്തനായ് ചുറ്റിയൊരിടത്തിരു
 ന്നാൻസ്ഥിരനായ്ശിവൻ * പ്രപഞ്ചത്തിൻ വ്ന്തവിട്ടുസമാധിയെടു
 കൂടവേ ധ്യാനിച്ചുംബികയേയാത്മവാനായ്താലംകഴിച്ചതേ * ഐശ്വ
 യുമില്ലാരായ്ക്കീർന്നുതെളോക്യത്തിങ്കലൊക്കയും മലയാഴികളോടെ
 ല്ലാജഗുരന്തുംശക്തിഹീനമായ് * അശേഷക്കുടിത്തരാരിലാനന്ദംകറ
 വായ് റുപ! ചിന്താതുരരഭാസീനന്മാരായാരുമെങ്ങുമേ * ടുഃഖാഗ്നി
 മഗ്നമാക്കുന്നുരോഗഗുസ്തരമാതിതേ ഗ്രഹങ്ങൾദേവതകളുപപരീത
 ത്തിലായുടൻ * ദേവിയെന്യേഭൂതദൈവങ്ങളാൽമന്നവർവിന്നരായ്
 ഇക്കാലത്ത്കലുണ്ടായീതാരകാഖ്യൻമഹാസുരൻ * ത്രൈലോക്യനാഥ
 നായ്ക്കീർന്നുബ്രഹ്മാവിൻറവരത്തിനാൽ ശിവാപുത്രനെഴിച്ചാരുങ്കൊ
 ല്ലകീല്ലെന്താൻവരം * വിധിയേവമവൻമൃഗ്ഗകല്പിച്ചീടുകയാലവൻ
 ശിവനുപുത്രനില്ലാഞ്ഞുമാദത്തോടലറീടിനാൻ * അസുരോപഭവം

[illegible]

ബുദ്ധോഽസ്തോലിത്തവരം * നൽത്തങ്കത്തോടശോഭിച്ചിച്ഛിദ്വ
 ക്തബ്ജമുച്ഛവരം അഷ്ടമിച്ചന്ദ്രനപ്പോലെനെററി,നീണ്ടുള്ള ചിപ്പി
 കരം * രക്താംബുജാക്ഷികരം,നല്ലനാ സികര,മധുരധാരം മല്ലമൊട്ടോ
 രരസങ്ങൾ,ശോഭിപ്പമുത്തമാകരം * ചന്ദ്രക്കലയെഴുന്നെത്തിരീട്വമ
 ണിത്തവരം കേശത്തിൽ മല്ലികാപിച്ചിമാലയാലംബസിപ്പവരം * ക
 സ്തൂതീതിലകന്തേത്രയംകൊണ്ടുവിളങ്ങുവോരം പാശാങ്കുശവരഭീതി
 നാലുകൈകളിലാണവരം * രക്തവസ്ത്രധരിച്ചുള്ളോരമാതളസൂചി
 നൊത്തവരം സർവ്വശ്രാഗാരവേഷാഡഗ്രാവാന്തോരലോംനമിപ്പവരം *
 സർവ്വംശംപൂരികാനർച്ചമാതാസർവ്വവിമോഹിനീ പ്രസാദസുമുഖീദേവിമ
 ദസ്മിതമുഖാംബുജ * സാധ്വജകരുണാമുത്തിയവളേക്കണ്ടമുൻപിലായ്
 ആകൃപാമുത്തിയേക്കണ്ടനമിച്ഛാർസുരരൊക്കയും * ശക്തരായില്ലൊ
 ന്നമോതാൻബാഷ്പസംരലുകണ്ഠരായ് പണിപ്പെട്ടാണ്ടെയ്യത്തേഭ
 കത്യാതലകവിച്ചുൻ * പ്രേമാശ്രുപൂണ്ണനേത്രന്മാർസ്തുതിച്ഛാർജഗ
 രംബയേ.

ഭവന്മാർപാഞ്ഞു

നമോഭദ്രദേവി!മഹാഭദ്രദേവി!ശിവേ!തേസതതംനമഃ പ്രകൃതിക്കായ്
 നമസ്കാരംഭദ്രകായ് നമനംസദാ.

സർവ്വജ്ഞയാമീശപരി!ഗണിപണ്ണി! | സുശോഭന!കർമ്മഫല
 പ്രദാത്രി! | വോണ്ണിതന്നക്കരയാക്കുവോളേ | ഭഗ്വാംബുകേ!ത്തങ്ങൾന
 മിച്ചിടന || പ്രാണങ്ങൾശോഭിപ്പൊരുവാക്ലപത്രപ്തേ | ഉണ്ടാക്കി,
 യേതുനതുമുധർത്തേളേ || മോന്നശക്ത പ്രഭ,കാമധേനുവാ | വാ
 ദേവി!ത്തങ്ങൾക്കതകട്ടെപ്പുഷ്പിയായ് || വധീസ്തുതാ,വൈഷ്ണവി,ലോക
 നാശിനീ | ശിവീന്ദ്രജാ,വാണി,സുരാംബിക,സംഗീ || നമിച്ചിടാമേവമ
 നേകരൂപമായ് | വിളങ്ങിപ്പോവനരാംചരാംബയേ || മഹാലക്ഷ്മി
 യേയോക്കന്ത | ഭഗ്യാനിക്കാംസർവ്വശക്തിയേ | തോന്നിക്കുവരംബ
 ലിയേ |

നമോവിരട്സ്വപരൂപക്കായ് നമഃസുതാത്മരൂപിണി! നമോവ്യാ
 കൃതരൂപക്കായ് നമഃശ്രീബ്രഹ്മരൂപിണി! * യദജ്ഞാനംഭജ്ജസുപ്തം
 പോൽശേ ഭിക്കുവിയ്ക്കു പരയജ്ഞാനത്തോലതില്ലാതാമഭ്യപിക്കായ്
 നമിച്ചിടാം * നമസ്തവപദാംക്ഷ്യാതേമ!ചിദഭേദസേരൂപിണി! അഖ
 ണ്യാനന്ദവിശ്വരൂപ!വേദനേൻപർവ്വഭൂമിക! * പഞ്ചകോശാതിരിക്കേ
 ശി!തപസ്വരൂപസാക്ഷിണി! ഭവ!തപംപലക്ഷ്യാതേമ!പ്രത്യഗാത്മ
 സ്വരൂപിണി! * ശ്രീകാമമുരതി!പ്രണവസ്വരൂപേ!തേനമോനമഃ നാ
 നാമന്ത്രാത്മികേ!ഭേവികരുണ!തേനമോനമഃ * വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരാലേ

ഖർണ്ണിപീപഃധിവാസിനീ പരഃസ്തോത്വീദധുരതാംവാക്കോക്കോകിഖ
ഭോഷിണീ.

ശ്രീഭദ്രാവിപരഞ്ജയ

കാത്ത് മമനീഷ്യ വജ്രാഭം നന്നോതുകനിഖിമ്പരേ! വരദാതാൻസ
ഭാഭക്ത മാർക്കണ്ഡേയപുത്രീ * ഭക്തരാന്തിങ്ങിൽ മിന്നിയെന്തുതാ
നിങ്ങിടമെന്തെങ്കിലും കരമറന്നുടുത്തു സാരാബ്ബി ചിട്ടയെൻ രക്തയെ *
സത്യപ്രതിജ്ഞയില്ലായെക്കേനിഖിമ്പരേ! സ്നേഹത്തോടൊത്തൊരി
വാക്കോട്ടു നന്നു കൂടിയിത്തരായ് * ഭദ്രാമന്യേനിജ്ജാതാരുമൊർമുഖ
കാരണം.

ഭദ്രാമന്യേനിജ്ജാതാരുമൊർമുഖ

വീര്യമിഹാതെരിപല്ലാസംതൊഴുക്കുത്തീർക്കുവെക്കുമെ സർവ്വ
ജ്ഞതാത്സർവ്വസാക്ഷിത്വപരായമമേശ്വരീ! * തന്മകംസമനാൽത
ന്നെസദാപീഡിതാമിതേ ശിവപുത്ര നിതീനേകീതവന്തവയമ
വിധി * ശിവനുക്കുതു മിട്ടിപ്പൊളുരിയുന്നതുമിശിവ! സർവ്വജ്ഞതാം
നിന്നെരമർച്ചിമുഖർമുഖതാമരതാൻ * സാരമോതീപിന്നെ
തെല്ലാപീഠിനിന്നിടകംബരക! ദ്രുമമരഭക്തനിൻപാദപത്മ
ത്തിൽ പാദമെപ്പൊഴു * മുഖാപേക്ഷമിത്താനുപമല്ലാമേശ്വരീ
നായ് ശരവേ! ഏതാവർവാക്കുകേട്ടു ചന്ദ്രനു ചരമേശ്വരീ! * ഏൻ
ശക്തിമിമവനിന്നിന്നെന്തൊക്കെയൊക്കെയെന്നതായ് ശിവനാളെ
മേകേണകാത്ത്സാധിക്കുമേവയെ * ഏൻപാദമേതിനിങ്ങും കേളവി
ക്കുമധികമൊരു മിമവാനെന്നെയിടകേതിനാടുമിജ്ജിക്കയാൽ *
അവൻഗ്രഹത്തിങ്കന്നുപിതാമാനോറവുമമ

വ്യാസൻപരഞ്ജയ

അത്യന്തഗുഹ്യമാനാക്യാകുർക്കമുഖംമിമാദ്രിയം ഭദ്രാമന്യേ
ഭോമിതാർത്ഥ ഷ്ടതലകണ്ഠാക്ഷനായുടൻ * അർക്കസഗ്രഹമാർക്കം
നീമവനം വന്നാക്കുടം അല്ലെങ്കിലിജ്ജാതാതൊന്നെങ്ങൊക്കെ
ച്ചിൽസ്വപ്രഭാപി * അനന്തജന്മംകൊണ്ടും നിൻപാത്രപാസാജ്ഞ
മേ ശരപാദപുണ്യങ്ങൾകൊണ്ടുംജ്ഞാനങ്ങൾകൊണ്ടുമേ * മി
മവാതാതാൻകൊണ്ടു നിജ്ജാതാർത്ഥം അവൻധന്യൻഭാഗ്യവാ
നെന്നു പറഞ്ഞുകേൾക്കുകേളിയിൽ * ഏവരതന്നെമേത്തിങ്കലാണീബ്ര
ഹ്മാസുവാദികൾ തുപനവരതാൻ മകളായാമന്യൻതത്വമൻഭൂപി *
ഏവർപരമേശ്വരിൽതാനാണ്ടായപ്പിതൃക്കൾക്കുവാഴ്ചാൻനിമിത്തമു
ത്തരവർത്തനം വന്നാരിനല്ലമേ * സ്നേഹംനിറഞ്ഞതപരമോമേ
ടിപ്പദാമിനീ അമൃതസർവ്വവദാന്തസിലംനിൻരൂപമോതുക *

ഭക്തിഭാവമെന്നതായോഗ്യമെന്നവർദ്ധനവേദസമ്മതം ചൊല്ലുന്നപക്ഷം
മേഗാനിന്നിതാൻ ഞാനായ് ഭവിക്കുവാൻ.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

എന്നവൻ വാക്കുകേട്ടിട്ടു പ്രസന്നമുഖപത്മമായ് വേദത്തിന്റെ
രഹസ്യത്തെ പറയാനായ് തുടങ്ങിനാൾ.

ശ്രീഭദ്രവീരഗദ്യം ഏഴാം സ്കന്ധം

പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ

മുഖ്യത്തെ അനുസരിച്ചതും.

മുഖ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം.

ശ്രീഭദ്രവീരഗദ്യം.

ഞാൻ ചൊല്ലുന്നതൊക്കെല്ലാം ഭദ്രവീരഗദ്യം ആയിരിക്കുവാൻ പ്രാ
പിക്കാമെന്നു തുറന്നു കാണിക്കുന്നതായിട്ട് * ഞാൻ താനി
ങ്ങനാളുമെന്തെന്നു മിളന്നു ഗാധിപ! അതാത്മരൂപം, ചിത്, സംവിത്,
പരബ്രഹ്മമെന്നൊക്കെ * അപ്രത്യക്ഷമിദ്യമെന്നൊക്കെ പരമമായും
അതിന്നുണ്ടായ് സ്വയംമായതെന്നു തുറന്നു കാണിക്കിവിശ്വത * സത്തല്ലത
തസത്തല്ലതേതാൽ സദസത്തതും ഇതലക്കുണ്ടാക്കിയ പരമമായതാ
വാചനം വന്നുപോയ് * ഇതന്നിന്നു ചുറ്റും പരബ്രഹ്മമെന്നു കിരണങ്ങൾ
പോൽ ചുറ്റും വന്നിരിക്കാത്തതെന്നൊക്കെ തുറന്നു കാണിച്ചുവരും * അവളി
ൽ, പ്രളയജീവാത്മക്കൾ, കമ്മങ്ങൾ, കാലവും സുഷുപ്താവസ്ഥയും
സ്വാൽഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മോയ് * എന്തായാശകതിലേക്കിരിക്കാൻ ജഗൽ
കാരണഭൂതമായ് മായക്കുടാശമായാത്മാമാത്മാവേമറയ്ക്കാൻ *
ചൈതന്യവേഗമായെന്നു മിത്തരൂപം പറഞ്ഞിടും പ്രപഞ്ചപരിണാ
മാലുപാദാനുമതായിടും * തപം, തമസ്സ്, ജാ, ജ്ഞാനം, ജഡം, പ്രകൃതി,
ശക്തിയും പ്രധാനമെന്നു മോയ് * മായയേപലതായ് പലർ * വിമർശനാ
യെന്നു മോയ് * ശൈവശാസ്ത്ര വിശാരദർ അവിദ്യതാൻ മായയെന്നു പേ
രേതപാതം ചിന്തകർ * വാദികളിലീടുണ്ണ ചൊല്ലിടും പലനാമവും ഭ
ഗ്വതപത്താൽ ജഡമതാം ജ്ഞാനനാശാലസത്തുമാം * ഭഗ്വതപരിപൂർണ്ണ
തത്വത്തിന്നുണ്ടെന്നാലതാം ജഡം സ്വയംപ്രകാശം ചൈതന്യം, മല്ലത
ന്യപ്രകാശിതം * അതവസ്ഥയിന്നാൽ തന്നാലും പ്രകാശിതമല്ലതുകൊണ്ടാ
കർമ്മമെന്നൊക്കെ, ഭീഷ്മോലതിനാലായ് * സ്വയംപ്രകാശമെന്നു നേ
പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടും നിത്യതപത്തിനാൽ തന്നാലായ് തുറന്നു കാണി

യാമമി * ജാഗ്രത്സ്വപ്തസുഷുപ്താദൈവദൃശ്യവ്യത്യാസമെങ്കിലും
 ബേധവ്യത്യാസാനുഭവംലേശമില്ലാത്തതല്ലേമ * ഉണ്ടെന്നോതീടിത
 തിന്നേസാക്ഷിയായ് കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടും ജ്ഞാനരൂപത്തെനേരേണിച്ചിട്ടും
 പിന്നെയുമോർക്കുക * അതിനാൽതന്നെനിത്യതപഃചൊല്ലുന്നതാശ്രയ
 ദികൾ പരവ്വേദാസ്പദതപസ്താലതിന്നാനന്ദരൂപവുംഭവിച്ചില്ലെന്നല്ല
 സുഖാമേൽഭവിച്ചിട്ടുളളതെന്നതായ് അന്യമെല്ലാംപ്രാജമാകകൊണ്ടസം
 ഗതപദ്യദൃശം * അതുകൊണ്ടപരിച്ഛിന്നതപവുണ്ടിയിരിക്കുതാൻ
 ആജ്ഞാനമല്ലതന്മയമ്മായ്മ്മിക്കണ്ടാംജഡതപവും * ജഡാധീനതപ
 വുംജ്ഞാനത്തിന്നല്ലുണ്ടാവതുന്നഹി ചിലർമതപവുമില്ലല്ലോചിത്ത
 ചിത്തിനാഭേദിയാ * ആത്മാജ്ഞാനസ്വരൂപൻതാൻസുഖരൂപനമെ
 പ്പൊഴും നിത്യൻപുണ്ണൻചേർച്ചിട്ടോൻഭൈതജാലവിവർജ്ജിതൻ *
 അവനക്കാമകർമ്മാദിചേരുന്നതന്നെമൊത്തായ് പൂർവാപനയാൽക
 മ്മകാലങ്ങൾപാകമാകവേ * തതപങ്ങളെപ്പിരിപ്പാനായ്സൃഷ്ടികാമ
 നതായിട്ടും അബുദ്ധിപൂർവ്വമീസൃഷ്ടി,യഃഘ്രിന്നിന്നോദരമുത്താന * എൻ
 ലോകാതീതമായുള്ള രൂപവുംഞാൻപറഞ്ഞതേ അപ്രാകൃതമതവ്യ
 ക്തംസർവ്വകാരണകാരണം * മധോഗബദ്ധമെന്നുംചൊല്ലിടുന്നതാശ്രയ
 മൊക്കെയും തതപങ്ങൾക്കാദ്യമുണ്ടായസച്ചിദാനന്ദവിഗ്രഹം * സർവ്വക
 മ്മത്തിനുംസാക്ഷിയില്ലാജ്ഞാനക്രിയാശ്രയം ഹ്രീകാരമന്ത്രവാചാ
 താൻതതപങ്ങൾക്കാദിയാതും * അതിലാകാശമുണ്ടായിശബ്ദതന്മാ
 രൂരൂപകം സൂക്ഷ്മതകംവായുവതുംരൂപാത്മാവാതൊരഗ്നിയും * രസാ
 ത്മകംജലചിന്നഗന്ധാത്മികതന്മാത്ര ശരൈവ്വേകതുന്നമാകാശം
 വായുസ്സർവ്വവാപിതൻ * ശബ്ദാസ്സർവ്വരൂപമതുംചൊല്ലുമനിതുന്ന
 ള്ളായ് ശബ്ദാസ്സർവ്വരൂപമതുംരസവുണമപ്പിൻ * ശബ്ദാസ്സർവ്വ
 സംരൂപംഗന്ധവുംഭൂതങ്ങളും അഭൂതങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായ സൂര്യം,
 ചിംഗമതിന്നപേർ * സർവ്വതമകമതാത്മാവിൻസൂക്ഷ്മദമംഹിമാഖ
 യ! മുൻപോതിനേർന്നൊന്നവ്യക്തമതുകാരണഭേദമൊ * ലിംഗോത്ഭ
 വമതിത്,ബീജരൂപമായ്വാല്യതുംജഗൽ സ്ഥൂലഭൂതങ്ങൾപിന്നീടല്ല
 ബീകരണമാഗ്ഗമായ് * അഞ്ചെണ്ണമംതീന്നിടുന്നാവിധംഞാനര
 ചെയ്തിടും മുൻചൊന്നൊരപ്പഞ്ചഭൂതങ്ങളേളുണ്ടായ് പുകത്തതിൽ *
 എല്ലാത്തിലുമൊരോരോഗ്നാവാക്കിയവനാലുമേ അതാവൃതിവ്യവ
 ധിൽവേദതാലബ്ധിലുമുണ്ടാം * തൽകാൽതാൻവിരാട്ഭേദമീ
 യെൻസ്ഥൂലശരീരവും വെവ്വേറെയാപ്പഞ്ചഭൂതസ്വരൂപംശരങ്ങളിൽനി
 ന്നതാൻ *ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളുമുണ്ടായ്,ചേർന്നതക്കരണംഗിമേ! അ
 തൊന്നാണെങ്കിലുംവൃത്തിഭേദത്താൽനമുമാതിരി. അതിന്നനുജല്ല

വികല്പകൃത്യം | ഭവിച്ചിടുമ്പോൾ മനഃകമനനാമം || ചേർത്തുവെച്ചു
 നാമമാശങ്കയെന്തേ | സുനിശ്ചയത്തോടൊന്നിന്നേകം || ചിന്താമ
 നോതുമതിനേ ഭൂതസന്ധാനവേളയിൽ അഹങ്കാരവൃത്തിയാകിൽ
 ചേരമകാരമെന്നോം * ഭൂതങ്ങൾക്കുതന്നെ ജ്ഞാനമുണ്ടെന്നു നിന്ന
 ഭിന്നമായ് കഴ്മന്ത്രിയങ്ങളുണ്ടായി ചെന്നാപ്രാണങ്ങളെത്തുറേ * വൃ
 ത്തിൽപ്പ്രാണൻ ഗുരവേന സമനേനാഭിയികളും ഉദാനകണ്ഠഭേ
 ശത്തിൽ, പ്യാനൻഭേമത്തിലൊക്കയും * ഇതാനേന്ദ്രിയങ്ങളൊക്കെയും
 ബുദ്ധകർമ്മന്ത്രിയങ്ങളും അഞ്ചാപ്രാണങ്ങളും ബുദ്ധിമാനസ്സിപ്പു
 തിചേഴ്ചാ
 യ് * വ്യക്തസൂക്ഷ്മഭേദമതിനേലിംഗമെന്നോപദർശനം * ആയെൻ
 പ്രകൃതിയേതെന്തവിധമായ് ചൊല്ലിടുന്നതേ * ശുദ്ധസത്യാത്മികാമാ
 യ, യവിദ്യ, ഗുണമിന്ദ്രിയാ സ്വാശ്രമത്തേക്കു മറയ്ക്കാതെ ക്ഷീണമു
 യയാം * അതിൽ സരൂപനാമമാപ്രതിബിംബിക്കുമായവൻ തന്നേ
 യീശ്വരനെന്നോതുമെന്നാത്മബലം പരമൻ * സർവ്വകർത്താവു സർവ്വ
 ജ്ഞൻ സർവ്വ നഗ്രഹകാരകൻ അവിദ്യവിമുക്തമാവുവ്വർണ്ണവിമു
 മല്ലമാ * ജീവനെന്നാണതിൻ നാമം സർവ്വഭൂതമംഗിരേ! വി
 ദ്യാവിദ്യകൾ കൊണ്ടുണ്ടീങ്ങിത്തുറന്നു ഭേദവും * ഭേദമത്രാഭിമാന
 തൊടുമൊത് മമുത്തൊരുവും കാരണത്തിന്നു പ്രാജ്ഞൻ താൻ സൂക്ഷ്മ
 ത്തിന്നുണ്ടുണ്ടെന്തെന്തൻ * സ്ഥൂലഭിമാനിയം വിശ്വപൻ മൂന്നായി ചൊല്ലി
 ടുന്നതേ ഇന്ദ്രിയ, സൂത്ര, ചരം, വായു, മായ, ലോകം, ലോകമീശനമിങ്ങനേ * വ്യക്തി
 സ്വരൂപൻ താൻ ജീവൻ സമഷ്ട്യതമകനീശ്വരൻ സർവ്വേശ്വരനായവൻ
 ജീവാനഗ്രാമം തന്നിനച്ചതാൻ * നാനാഭോഗാസ്സന്നോനാവിധം വി
 ശ്വപരമമുദിതം അറക്കാനിടകല്പിതനെൻ ശക്തിപ്രേരിതനെപ്പൊ
 ള്കും.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം.

ഭവീതിയെന്തെന്നു തപനിരൂപണം.

മുപ്പത്തിയൊമ്പതാംശ്ലോകം.

മുപ്പത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

ശ്രീഭാഗവതം പാഞ്ചമം

ചരമഭാഗവതം പ്രാമേയമാശങ്കതികല്പിതം പരമാത്മ
 ജ്ഞിയാമാമെന്നിന്നിന്നു നൃപതാൻ * വ്യവഹാരവസ്ഥയിങ്കൽ
 നാനാവിദ്യകൾ ചൊല്ലിടും അതില്ലവസ്തുവത്തിങ്കൽ കേവലരൂപ
 മെന്നതാൻ * മയോകർമ്മാദിയുതയാക്കുൻ സൃഷ്ടിച്ചീജഗത്തിനേ പ്ര

വേശിക്കുന്നതിന്നുള്ളിൽപ്പാണനേമുൻപിവാക്കിഞാൻ * പ്രാണനെ
 നെന്ദ്രാപകത്തിന്നുണ്ടോ? 2. രണമാകയാൽ മാനദേവങ്ങളെ ഉണ്ണു
 ണ്ടാകുന്നതുപോലകവ * ഉപധിയാതഭിനന്ദിതാൻഘടാകാശത്തി
 നൊപ്പമയ് നന്ദാനന്ദങ്ങളെയനന്ദശോഭിപ്പിക്കുന്നഭാസ്സൻ. 3. ദേ
 ഷിയല്ലുപോൽദോഷമല്ലനിക്കമതിക്കളം ആശോപിക്കുന്നെബ്ബ
 ധ്വാദികന്തുതപംചിലരെന്നിലായ് * 4. ത്തവാത്മാവെന്നുമാത്രനറി
 വററക്കണ്ഡദികൾ അജ്ഞാനദേവമംഗാദേവകൊണ്ടുതേരിധഃ *
 ജീവശാപവിഭാഗത്തേകൽപിച്ചീടുത്തായാൽ ഘടാകാശമഹാ
 കാശദേവകൽപിച്ചിടുന്നപോൽ * കൽപിതജീവപരമാത്മാക്കളിൽ
 ഭേദമങ്ങനെ ജീവജന്തുവുമോശാകൽപിതസപതമല്ലതാൻ *
 അതുപോൽതാരിശാപനാക്കുകെയുംബഹുതപവും ദേഹഹൃന്യാദി
 സംഘത്തിൻവാസനാഭേദിനായം * അവദ്യതാജീവദേവമേതുവ
 ള്ലനൃകമാനമേ തുണത്തിൻവാസനാഭേദിനായുള്ള മായതാൻ *
 പരമഭേത്തിനുമേതുവനൃമല്ലാത്തൊട്ടുശ എന്നിലാണീജഗത്തെ
 ള്ലാംകോൽതിരിപ്പതുപവർ! * ഞാനീശാപൻഞാൻസൂത്രാത്മാനോ
 കുന്നാവിരാട്ടം ഞാനബ്രാഹ്മാവിണ്ണുവംഭൂൻവാണീലക്ഷ്മീഭവാനി
 യും * ഞാൻസൂര്യൻഞാൻതാരകകൾ ഞാൻതാനച്ചന്ദ്രനായതും പശു
 പക്ഷിപശുപന്മാൻമണ്ഡലൻ, കള്ളൻദ്രവം * വ്യാധൻഞാൻ
 പൂരവൃത്തൻഞാൻസപ്തതൻഞാൻമാരാജനം സ്പീപുനപുംസകാക
 രമതുഞാൻതാനസംശയം * അത്പമാംഗസ്തപത്തെക്കൊണ്ടനന്തു
 കേട്ടിടുന്നതും ഉള്ളിൽവെളിയിലുത്താനതെല്ലാംവ്യാപിച്ചിരിപ്പവര
 മരാവരത്ത്വെന്നേവിട്ടില്ലല്ല മാരുസ്സും ഉണ്ടെങ്കിലതുശ്ശന്ത്വാ
 ന്വന്വന്വചതുനതുല്യായ് * സപ്തമാവാദിഭേദങ്ങൾതോന്നുമ്പോ
 ലൊരുജ്ജ്വലിൽ എന്നിത്തോന്നുന്നതാണീശാപരാജിയാപങ്ങളൊക്ക
 യും * ഓധിഷ്ഠാനമില്ലാതെശോഭിക്കുന്നില്ലകല്പിതം അപ്പണ്ണമെൻസ
 ബധാൽതാൻവിളങ്ങുന്നിതുസൗപോൽ.

ഹിമദൻ പറഞ്ഞു.

ഈസമഷ്ടപാതകമേഹംനീലല്ലിച്ചതുപോലവേ കാണാനിച്ഛി
 ച്ചിടുന്നെന്നിൽകൃപയുണ്ടെങ്കിലംബികേ!

വ്യസൻ പറഞ്ഞു

എന്നവൻവാക്കുകേട്ടിട്ടാഹരിക്കെട്ടുള്ളവാനവർ തൃഷ്ണയെക്കേറേ
 ടിച്ചാർകൊണ്ടോടീട്ടാവമാസ്സീനേ * അറിഞ്ഞിട്ടവർതന്നിഷ്ടംകാമധേ
 നസമാശിവ തൻരൂപംകാട്ടിനാൾഭക്തകാമപുരിന്നിഷംബിക * പ
 രമാമാവിരാട് രൂപംകണ്ടാർഭവകളൊക്കയും സ്വപ്നോകാമസ്തകസ്സു

യ്യു ചന്ദ്രന്മാർ രണ്ടു കണ്ണുകൾ * ദിക്ത്രോതുമമർവാക്കാപ്രാണനാകന്ന
വായുവും വിശപ്പുവെക്കുന്നോളം ഭ്രവജ്ജലനമാനതും നദസ്സ
ലംനാഭീദേശം ജ്യോതിശ്ചക്രമുന്മലം മഹർല്ലോകകണ്ഠദേശജന
ലോകമുഖമതം * സത്യലോകാധിപിതമാന്തപോലോകം ലലാടവും
ഇന്ദ്രൻതൊട്ടുപർബ്ബാഹുക്കൾ ശബ്ദം ശോഭനീയം തഥാ * നാസത്യർ
നാസകൾ ഗന്ധഃ പ്രാണമെന്നോതിടും ബുധർ ഔഗ്ധവക്രമമോരാത്ര
ങ്ങൾ താൻ പക്ഷു ഞ്ജായവ * ബ്രഹ്മസ്ഥാനം ഭൂവികാസമല്ലകൾ താലു
വായതും രസം നംഭവൻ ചൊല്ലു ന കാലൻ ദംഷ്ട്ര ങ്ങളെന്നുമേ * സ്നേ
ഹലേശങ്ങൾ ദന്തങ്ങൾ മായയാകുന്ന പുഞ്ചിരി സഗ്ഗംകടാക്ഷം താൻ ല
ജ്ജയാകുന്ന ശലോപായായത് * ലോഭം കീഴ്ച്ചുണ്ടായ്മതാൻ പൃഷ്ഠമ
നോതിടുന്നതേ പ്രജാപതിയതാമേധം രംഭോകം സ്വാഷ്ടിച്ചിടുന്നവൻ *
സമുദ്രങ്ങൾ കഷ്ടിയാണമലകൾ തന്നെ ധൂമികൾ നദികൾ നാദികൾ
വൃക്ഷ ഞ്ജാണഗന്ധമങ്ങൾ * കേശമാരയെച്ചു ന ജരാവസ്ഥകൾ
താൻ വയോഗതി മോഹങ്ങൾ തന്നെ കേശങ്ങൾ സന്ധ്യകൾ രണ്ടു മംബ
രം * രാജൻ! ശ്രീജഗദംബരക്കുളപ്രാണാകന്നമാനസം ഹരിബുദ്ധിയവര
ക്കന്തഃകരണം യദനായവൻ * നാനാജാത്യശ്ചാജ്ജവരശോഭനീദേ
ശസ്ഥിതങ്ങൾ താൻ അന്തരം തൊട്ടലോകങ്ങൾ കട്ടയോഭാഗഗന്ധർവ്വം *
ഇവയണ്ണ മാമമാത്രപംകണ്ടാരമരപംഗവർ ജപാലാകലം ജഗന്തെല്ലാം
നാവുകൊണ്ടിടുന്ന കീയും * ദംഷ്ട്രാകടകടാശബ്ദം ചൊഴിച്ചു നേത്രവ
ഹ്നിയും പൂണ്ടു നാനായുധ ബ്രഹ്മക്കുരുമോദനായുമേ * ആയിരം ത
ലനേത്രങ്ങൾ യിരംകാലമാചരം കോടിസൂര്യപ്രഭം മിന്നൽ കോടിപോൽ
ശോഭയുള്ളത് * ഭയങ്കരം മഹാപോരം വൃണത്രങ്ങൾ ക്ഷഭിതിദം ക
ണ്ടിട്ടമരരെല്ലാം ഹാഹാകാരം മുഴക്കി നാർ * മനസ്സിളകിയത്യാനന്ദമൂർ
ച്ഛിച്ചാരവരൊക്കയും ഇവളും ബികയാണെന്നോരോമയം കൂടി മാ
ഞ്ഞുപോയ് * ദേവിതൻ നാലുഭാഗത്തുനിൽക്കും വേദങ്ങൾ തൽക്കു
ണം ഏറ്ററം മുർച്ഛിച്ചാരവരേയതിൽ നിന്നുമുണർത്തി നാർ * ധൈ
ര്യമന്റൻ ചരണേരം ശ്രേഷ്ഠ നിലഭിക്കയാൽ പ്രേമാശ്രുപൂർണ്ണനയനമാ
രായ് തൊണ്ടയടച്ചുമേ * ബാഹ്വഗൽഗദയാം വാക്കാൽ സ്മൃതിപ്രാണാ
യ് തുടങ്ങി നാർ.

മേവന്മാർ പറഞ്ഞു

നിൻ കേണുണ്ടായ ഞങ്ങൾക്കുള്ള പരാധം ക്ഷമിക്കനീ കോപം ക
ളയുകീത്യാപംകണ്ടു ഞങ്ങൾ ഭയന്നു പോയ് * മൃഗരാവാനവർ ഞങ്ങൾ
നിന്നോ വാഴ്ന്നു തെങ്ങനേ? ഓറിയാ ഞങ്ങളു ഞങ്ങൾ നിന്നോ യെമ്മട്ട
റിഞ്ഞിടും * പിന്നീടുണ്ടായ വരക്കമ്മട്ടറിവാംനിൻ പരാക്രമം? നമ

സ്തേഭവനേശാനി! നമസ്തേപുനാവാത്മികേ! * സർവ്വവേദാന്തസംബി
 ഭേ!നമോഹ്രീകാരമുപിണി! എതിൽനിന്നാണുതടവിച്ചതഗ്നിയംസു
 ത്രുപന്ത്രം * ഓഷധിക്കൂട്ടമതുമസ്സുപ്താത്മാവേനമിച്ചിടം എതീനു
 ണായ്ഭേവകളുംസാല്യംപക്ഷിധക്തും * പശുക്കളുംമർത്യരുമാസ്സു
 പ്താത്മാവേനമിച്ചിടം പ്രാണാപാനപ്രീഹിയവതപഃശ്രുലകരസ
 ത്വവും * ബ്രഹ്മവത്സംവിധിയുമിങ്ങതിൽനിന്നതിനായ്നമഃ സമി
 ത്തം,പ്രാണ,നച്ഛിസ്സ,ഹോമം,ലോകമിതൊക്കയും * ഏഴേഴേതിൽനി
 നുമുണ്ടായസ്സുപ്താത്മാവിനായ്നമഃ സമുദ്രങ്ങൾമലകളുംനദീനദസമു
 ധവും * എതിൽനിന്നോഷധിരസങ്ങളുമായതിനായ്നമഃ രജ്ഞം,
 ഭീക്ഷാ,യുപ,മോരോവിധഭക്ഷിണയൊക്കയും * സാമംയജുസ്സുക്കു
 മെതീനസ്സുപ്താത്മാവിനായ്നമഃ മുൻപിലുംപിൻപിലുംരണ്ടുപാർശ്വ
 ങ്ങളിലുമായ്നമഃ * കീഴിലുമേലിലുംനാലുദിക്കിലുംതേനമോനമഃ അ
 ലൌകികമതാനിനീരൂപത്തേനീമറയ്ക്കുന്നു * അതിസുന്ദരമാനിൻ
 മുൻരൂപത്തേത്തന്നെകാട്ടുക.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു

ഏവംഭയന്നസുരരേക്കുണ്ടെക്കുണ്ടയുള്ളവർ ഘോരരൂപമെ
 ചിട്ടുകാട്ടിനാറുസുന്ദരകൃതി * പാശാങ്കുശവരാഭീതിധരംസുപ്താംഗ
 കോമളം കരുണാപൂർണ്ണനയനമന്ദസ്ഥിതമുഖാംബുജം * കണ്ടസ്സുന്ദര
 രൂപത്തേഭയമില്ലാതെഭേവകൾ അതിമോദത്തെപ്പാട്ടുകൂടിനമിച്ചാർശാ
 നവിത്തരായ്.

ശ്രീഭദ്രവിഭഗവതഃ ഏഴാംസ്കന്ധം

വിശ്വരൂപഭർതം

മുപ്പത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

മുപ്പത്തിനാലാമദ്ധ്യായം

ശ്രീഭദ്രവി പറഞ്ഞു

നിഭാഗ്യരംഗിങ്ങുള്ളെങ്ങങ്ങീയെൻരൂപമഹാതുളസം എങ്കിലും
 ഭക്തയാത്സല്യാലിതൻ'ങ്ങരക്കകാട്ടിനേൻ * യാഗംഭാനം,തപഃവേദ
 പാരായോഗമിതൊക്കയും കൊണ്ടുകാണാൻശക്തമല്ലീരൂപമെൻകൃ
 പയെന്നിയേ * പ്രകൃതംകേരക്കശൈലേന്ദ്ര!പരമാത്മാവുജീവനായ്
 ഉപാധിമുഖകന്തുതപാദികളുംവന്നുചേർന്നു * ഓരോക്രിയകൾചെ
 യുന്നധർമ്മാധർമ്മിഭാനമായ് നാനാഭോനികളെപ്രാപിച്ചാളുന്മസ്യ
 ഖഭഃഖവും * അതിൽവാസനയാൽനാനാകർമ്മതൽപരനായ്സദാ നാ

ഭൂമിയുസൃഷ്ട്യഭേമമെന്നാർഹമതു കരം * അപഞ്ചീകൃതഭൂതാത്മാ
 സൃഷ്ട്യഭേമം, ചൈതീയമാം ആത്മാപാധിചിതാകന്തസുഖദുഃഖാഭി
 ബോധകം * അപച്യമായാദിയറെറാജ്ഞാനതോന്ത്രീയമാം ആ
 ത്മാപാധി, വിദ്യഭേദീതിതുകാമണഭേമമായ് * ഭേവലാത്മാവുശ
 രാഷ്ട്രപാധകംഖമിക്കുവേചഞ്ചുകാശജ്ജീഭേമത്രയഭേമജ്ജി
 ലുണ്ടുകരം * പഞ്ചകാശജ്ജേ പിട്ടാൽബ്രഹ്മപച്ഛഭഭിച്ചിടും എൻ
 രൂപംനേതിനേതീതിവാക്യജ്ജരകൊണ്ടുവാല്പിടും * ജനിക്കില്ലമരി
 ക്കില്ലനാകില്ലനായുമില്ലമൻ * പുരാണൻശാശ്വതൻനിത്യനജ്ജേ
 ഹാനസ്യസ്ഥിം * ഹാതാവെന്നാത്തിടുകൊൽവോൻഹതൻച
 ത്തെന്താശാത്തിടും * രണ്ടുമൂലൻകൊന്നമില്ലമത്തുനിലുപരൻദൃഢം.

അന്നോരണതപാമഹാതമമേതപാ മാത്മാ, പിന്നിടത്തുതവ
 സ്ഥനാത്മാ || വികൽപമറാമമെമാവുമോഭാൽ | നിഷിക്ഷ ജ്ഞാപ
 യുവാശോകനാകാം. ||

ശരീരേതേരതിൽസപാമിയത്താവെന്തധരിക്കനി ബുദ്ധിതേരാളി
 യാകന്തകടിത്താരമെസ്സതൻ * ഇന്ദ്രിയജ്ജരകതിരകരമാഗ്ങ്ങ്ജര
 വിഷയജ്ജരം ക്രമനാണാരഥത്തിൻനാമനന്നാർമനീഷികരും *
 സപ്തമർമതൻ ചിദാനല്ലാത്തേതജ്ജിതന്ത്രീയൻ ഇവക്കാത്മാപദം
 കിട്ടില്ലസ്സംസാരമതഗതി * സപ്തമർമവെയുവേൻചിദാൻജിതേ
 ന്ദ്രിയമെപ്പദം പ്രാപിക്കുമേതിൽനിന്നിട്ടുപിന്നെ ജ്ഞാനമില്ലയോ? *
 വിജ്ഞാനസാരമിതെവർമന്ദഃപ്രഗുഗവൻനരൻ അവൻവഴികട
 നെൻരപരമാപദമാണ്ടിടും * ശ്രവിച്ചുനന്നംചെയ്തമറിഞ്ഞാ
 ത്മാവയാത്മാനാദിദ്വയാസനായാത്മാരൂപയാമെന്നേയോക്കനും *
 നിഷ്ഠയുളുളുപുളിതുമുനക്കുരത്തേച്ചിത്തചെയ്യനും മായാബീജമ
 തിൻമന്ത്രയാപ്യാശ്വാനന്തിനാണത്ത് * ഹകാരതാൻസ്ഥൂലഭേമര
 കാരംസൃഷ്ട്യഭേമം ഇതുകാരംകാരണംനാലാമതാഹ്രീകാരമാണ
 ഞാൻ * സമഷ്ടിഭേമമീവണ്ണമറിഞ്ഞാത്രപക്ഷരജ്ജേ സമഷ്ടിവൃഷ്ടി
 യൊന്നാക്കിബുദ്ധിമാൻ വന്തചെയ്യനും * സമാധിവന്നിടുംമുവീവ
 ണ്ണോഭാവിച്ചുനാരേ ഭ്യാനിക്കണംജഗന്മാതാവകമെന്നേയനന്തരം *
 നാസാവരജ്ജരംപ്രാണനപാനനയുക്തമാണുപോൽ ആക്കിട്ടുവിഷയ
 രാദികളേവിട്ടുവിശുദ്ധനായ് * നിപ്വാജകേത്യാഗ്രഹയിൽനിസ്സബ്ദ
 ലവാസിയായ് വിശ്വാത്മാവാഹകാരത്തേരകാരത്തിലടക്കണം *
 തൈജസാത്മാരകാരത്തേതുകാരത്തിലുമാക്കണം പ്രാജ്ഞാത്മാവീ
 കാരമതാഹ്രീകാരത്തിലടക്കണം * അദ്വൈതഗുഹിയാഗ്രത്തിൽവാ
 ചുവാചകമീനമാം അഖണ്ഡസച്ചിദാനന്ദമകമായ് ചിന്തചെയ്യ

ണം * ഭ്യാനിച്ഛിതെന്നയീവണ്ണനരൻപ്രത്യക്ഷമാക്കുകിൽ രണ്ടുമാ
ന്നുകയാൽമദ്ഭൂപനായ് താൻതീരുമായവൻ * യോഗത്താൽപര
മാത്മാവാകുമനേക്കാണകിലപ്പൊഴേ സകാശ്ചാകമജ്ഞാനമെല്ലാംത
ന്നെന്നശിച്ചുപോം.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം
ദേവീഗീതമായാചിമദ്ധ്യം
മുപ്പത്തിനാലാമദ്ധ്യം.

മുപ്പത്തി അഞ്ചാമദ്ധ്യായം .

മിഥവാൻ പറഞ്ഞു.

ജ്ഞാനദംസാംഗശയാഗംനീചൊല്ലണംഭൂപനേശപരി! തതപം
കാഞ്ചാനേതുചെയ്താൽയോഗ്യനാണാനന്തേവിധം.

ശ്രീദേവി പറഞ്ഞു.

യോഗംരസാതലംഭൂമിസ്ഥിതിക്കുള്ളിലുമല്ല, യോഗജ്ഞൻ, ജീ
വാപരർതനൈക്യംതാനെന്നൊക്കൊല്ലിനാർ * യോഗത്തിന്നാമശത്രു
ക്കൾവില്ലാചെയ്തിട്ടായവ കാമംക്രാധംഖോഭമോഹംമരംമത്സര
മെന്നതും * അഷ്ടാംഗങ്ങൾകൊണ്ടവയെവന്നയോഗികളാം, ബുധർ
യമം, നിയമവും, പ്രാണായാമ, മാസനമായതും * പ്രത്യാഹാരം, ധാര
ണയും, ഖ്യാനം, പിന്നെസ്സമാധിയും അഷ്ടാംഗമിവയോഗിക്കുയോഗം
സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ * അഹിംസ, സത്യ, മസ്തേയം, ബ്രഹ്മചര്യം
യാജ്ഞവും ക്ഷമ, ദയയും, മിതാഹാരംശരയ, മീപ്പത്തുതാൻയമം *
തപം, സന്തോഷ, മാസ്തിക്യം, ദാന, മദ്രേവപൂജനം വേദാന്തശ്രവണം,
ലജ്ജ, മതി, ഹോമം, ജപങ്ങളും * ഇപ്പത്തുംനിയമങ്ങൾ ഞാനരച്ചേൻ
ഗിരിനായക! പത്മാസനം, സ്വസ്തികവും, ഭദ്രം, വജ്രാസനംതഥാ * വീ
രാസനവും; മീവണ്ണംചൊല്ലുന്നയാസനങ്ങളേ തുടകൾരണ്ടിലുംഭംഗ്യാ
വച്ചുപാദതലങ്ങളേ * അംഗുഷ്ഠങ്ങൾവൃശ്കൃമമായ്കൈകൾകൊണ്ടു
പിടിക്കണം യോഗികൾക്കിഷ്ടമായുള്ള പത്മാസനമതാസ്തം * തുട
യ്ക്കുംമുട്ടിനുംമദ്ധ്യേവച്ചുപാദതലങ്ങളേ ഇജ്ജേദഹഞ്ജാടംവാഴുന്നതു
താൻസ്വസ്തികാസനം * തുൽപങ്ങൾവൃഷണത്തിൻകീഴ് സീവിനിക്കു
രികാക്കണം പാദപാർശ്വീകൾകൈകൊണ്ടുദൃഢമായിപ്പിടിക്കണം *
യോഗികൾബഹുമാനിക്കുംഭദ്രാസനമിതാസ്തം കാലുകൾതുടമേൽവ
ച്ചുകൈകൾമുട്ടിൽതിരിച്ചുമേ * വച്ചിരിക്കുന്നതാകന്നവജ്രാസനമന
ത്തമം ഔപാദംതാഴെവച്ചിട്ടനൂതൃടയിൽവച്ചുമേ * ഇജ്ജകായനതാ

യ് വാഴുന്നതുവീരസനംഗിരേ! ഉൾവലിച്ചിഡന്മാൽബാഹ്യവായു
ഷോഡശമാത്രയാൽ * പൂരണം ചെയ്യണം യോഗിയരവത്നാലുമാത്ര
യാൽ പാത്രം ശന്മാത്രയാർന്നു സുഷുപ്തമദ്ധ്യവായുവേ * പിംഗലാനാ
ഡിയിൽ കൂടി വിടണം യോഗവിത്തമൻ പ്രാണായാമമിതെന്നോതും
യോഗശാസ്ത്ര വിശാരദൻ * ബാഹ്യവായുവിനാലേവ ചെയ്യണം പല
വട്ടവും പന്ത്രണ്ടാപതിനാറോതാൻ കൂടായ് മാത്ര കൂട്ടണം * ജപ
ശ്യാനങ്ങളോടൊത്താ പ്രാണായാമം സഗർഭമാം വിഗർഭവചേരാത്ത
തെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞിടും * ക്രമാദ്യോസംകൊണ്ടു ദേഹം വിധർമ്മയമ
ത്തിന്നു വിറയ്ക്കും മദ്ധ്യമത്തിന്നു ഞമഭ്രവിട്ടു പൊങ്ങിടും * ഭൂമിവിട്ടുകി
ളന്നീടുവോളം ശീലിക്കണം ക്രമാൽ വിഷയങ്ങളിൽ ചെല്ലുമിന്ദ്രിയങ്ങള
ളെ യൊന്നു പോൽ * ബലാൽ പിടിച്ചു കെൽതാൻ പ്രാണാമാരമത്തെ
ന്നതു് അർഹ്യംകൊൽ മുട്ടുതുടമുഖലിംഗസുനാഭികൾ * ഹൃദയം ഞ്ഞാ
ഡികൾ രണ്ടു ചേന്നീടുള്ളൊരു നാസിക നെററുമുഖാലോദശാന്നം വര
യ്ക്കുവിധി പോലവേ * പ്രാണവായുവതിൻ ധാരണം താൻ ധാരണയായ
തു് ചൈതന്യത്തിൽ വരുന്നിടം സമാഹിതമനസ്സിനാൽ * ഇഷ്ടദേ
വതൻ പ്രാണപ്രാണമെന്നു പറഞ്ഞിടും സദാജീവപരമാർക്കു് ഒരു
കൃദാവനയോഗികൾ * സമാധിയെന്നോതു മോതിരൻ ഞാനപ്പോൾ
ലക്ഷണം ശ്രേഷ്ഠമാം പന്ത്രണ്ടാഗം താൻ നിനക്കിനിയു മോതിടാം * പ
ഞ്ചഭൂതാത്മകം ചന്ദ്രസൂര്യവഹ്നിസമസ്ഥിതം ജീവബ്രഹ്മൈക്യസമിതം
വിശ്വപന്താനിശ്ശരീരവും * നാഡികൾ മൂന്നരക്കോടിയിട്ടു രീരത്തിലുണ്ടു
കേൾ പയതാണവതിൽ മുഖ്യങ്ങളുൾമൂന്നാണവതിൽ ചച്ചമേ * മുഖ്യങ്ങള
ളവനട്ടെല്ലിന് സൂര്യചന്ദ്രാഗ്നിരൂപികൾ ഇടത്തിധാനാഡിശുഭ്രചന്ദ്ര
രൂപിണിയാണതു് * ശക്തിസ്വരൂപമാനാഡിസാക്ഷാദമൃതവിഗ്രഹ
വലത്തു പിംഗലാനംഡീപുരൂപം സൂര്യരൂപിണീ * സർവ്വതേജോമയീ
നാഡീസുഷുമ്നാവഹ്നിരൂപിണീ തൻ മദ്ധ്യേ ചിത്രാഖ്യനാഡിയിൽ
ജ്ഞാനക്രിയാത്മികാ * മദ്ധ്യേ സ്വരൂപാലിംഗം കോടി സൂര്യസമപ്ര
ഭം സബിന്ദുനാഭം ഹ്രീകാരമാ യാബീജം റുദ്രാക്ഷം * അതിന്നുമേൽ
കുണ്ഡലിനീരകതാലീപശിഖാസമാ ദേവ്യേത്മീകയിതെന്നോതുമെ
ന്നിൽ നിന്നതഭിന്നയാം * അതിൻ നവവളിയിൽ തപസ്സു പണ്ഡ്യോ
ലിതരുന്നാലൊടും വാദിസാന്തരക്ഷരമേവ പത്മത്തേച്ചിത്ത ചെയ്യ
ണം * അതിൻ മേലനഖപ്രഖ്യാമീരാഭേഭളമാറൊടും ബാദിലാന്തരക്ഷ
രമേവ പാണ്ഡുപാധിഷ്ഠാനമന്തതമം * മുഖമായ് തീൻഷൾകോണം മൂ
ലാധാരമതിന്നു ചേർ പരാധിഷ്ഠാനമതിന്നു പരാധിഷ്ഠാനമതിന്നു

പേർ * അതിന്നുമേൽനാളിയിങ്കൽമണിപൂരംമഹാപ്രഭം മേഘപ്രഭം
 വിദ്യഭാഭംപത്മംതേജോമയംതൂലോം * മണികൂടപോൽപ്രകാശിക്ക
 ന്നതിനാൽമണിപൂരകം ഡാദിഹാത്താക്ഷരംവേദമുള്ള ജടാപന്തുവേ
 ന്നൂ * വൈകണ്ഠൻവാണിടംപത്മംവിഷ്ണുദർശനകാരണം അനായ
 തംപത്മത്തിൻമുകളിൽസൂര്യസന്നിഭം * കാദിരാന്താക്ഷരംവേൻപ
 ന്നുണ്ടുള്ളമുള്ള ത് തന്മദ്യത്തിൽബാണലിംഗസൂര്യായുതസമപ്രഭം *
 ശബ്ദബ്രഹ്മമയംശബ്ദംതാഡിപ്പാതത്തിൽവായ്ക്കയാൽ അനായതംപ
 ത്തമെന്നുമതിമാർപറയുന്നതേ * തുളൻവാഴുന്നതാണാനന്ദത്തിന്ന
 തൊരിമിപ്പെടും വിശുദ്ധിയാണതിൻമീതേനപരജ്ഞാപതിനാറെ
 ടും * പരാനന്ദമുള്ളധൃവുവണ്ണപത്മംമഹാപ്രഭം വിശുദ്ധനാക്ഷമാ
 ത്തമാവേക്കാട്ടിജ്ജീവനയാകയാൽ * വിശുദ്ധിയാണതിൻനാമമാ
 കാശാഖ്യംമഹാതുളതം ആജ്ഞാപക്രമതിന്നുംമേഘത്താവഴുന്നതാ
 ണത് * ആജ്ഞയെല്ലാമതിൽ ചെയ്യുമീശനാജ്ഞാഖ്യയാകയാൽ മ
 ഷ്ഷാക്ഷരംരണ്ടുള്ളപത്മമേറുംമനോഹരം * കൈലാസംഖ്യമതിന്നും
 മേലതിൻമുകളിൽരോധിനി ഹൃവമായാചക്രമുള്ളമച്ചുതവസുവ്രത! *
 ബിന്ദുസ്ഥാനമതിന്നുംമേലായിരംമുള്ളമുള്ള ത് ഊവണ്ണശ്രേഷ്ഠമാംയോ
 ഗമാഗ്ഗ്ഞാനരചെയ്യതേ * വായുവോടാമനസ്സാദ്യമുലാധാരത്തിലാ
 ക്ഷണം പീഡിപ്പിച്ചാക്കണ്ഡലിനീശക്തിയേതങ്ങുണർത്തണം * ലിംഗ
 ഭേദക്രമാൽബിന്ദുപക്രത്തിങ്കലുമാക്കണം ശിവനോക്കെകൂട്ടായിട്ടു
 ക്തിയേച്ചിന്നുചെയ്യണം * അതിലുണ്ടായിടാലാക്ഷാരസതുല്യാമൃത
 ത്തിനേ പാനഞ്ചെയ്തിക്കകാസ്തിപീയേകമായാഖ്യശക്തിയേ * ഷര
 ചക്രഭേവതകളേതപ്പിച്ചായമൃതത്തിനാൽ ആമാഗ്ഗ്മായ്തന്നെമുലാ
 ധാരത്തിൽചേർക്കണംസ്വധൻ * ഊവണ്ണഭിവസനോറുംമദ്യസിക്ക
 കിൽനിശ്ചയം ഭൃഷ്മന്ത്രങ്ങളുംസിദ്ധിച്ചിടമില്ലന്യഥാഗിരേ! * സം
 സാരഭുവനരീടുംജാഗരണഭുവനം ജഗന്മാതാവതാരഭേവിയാമെൻ
 ത്തണമശേഷവും * അസ്തായകനിലുണ്ടാകമതിനില്ലൊരുസംശയം ഈ
 വണ്ണശ്രേഷ്ഠമാംവായുധാരണാജ്ഞാനമച്ചതേ * ചിത്തധാരണചൊ
 ല്ലിഭാമിനിയുംകേടുംശ്രേഷ്ഠമായ് ദിക്കാലാദ്യനവഹ്ലിന്നഭേവിയിൽ
 ചിത്തമാക്കണം * ജീവബ്രഹ്മൈകമൃതായ് വേഗംതന്മയതപഃഭവിച്ചി
 ടും അതുലംചിത്തമെന്നാകിൽവേഗംസിദ്ധിഭവിച്ചിടം * അപ്പോ
 ക്കെന്നഴകേറുംകൈകാൽതൊട്ടോരോരുത്താഗവും പ്രത്യേകംചിത്തചെ
 യ്തല്ലസിക്കണംയോഗിയായവൻ * മന്ത്രത്തോടുംഗമോരോന്നായോർത്തു
 ചിത്തമറയ്ക്കണം യുദ്ധമുഴുവനുംചിന്നെല്ലാനിരിക്കവിശുദ്ധനായ് *
 ലയിക്കുമെന്നമനമാസ്സംവിത്തായുള്ള ഭേവിയിൽ അന്നോളമിഹശ്രേ

ത്തിൻപുരയ്ക്കുണ്ടെ ചെന്നുനം * സന്താനാഭ്യോസയോഗത്താൽജേതയ
 ജ്ഞാനപ്രഭിച്ഛിം യോഗമന്ത്രേന്ദ്രമൊക്കുമന്ത്രാലിപ്തയോഗ
 വും * രണ്ടും മന്ത്രാലിപ്തനാൽ ബ്രഹ്മസംസിദ്ധിവിനിയം ഖടംഭീ
 പംകൊണ്ടിട്ടുദരിയിൽകണ്ടിടുന്നപോൽ * മാതൃഭീട്ടമാന്താവേക
 ന്ത്രകൊണ്ടിട്ടുകണ്ടിടാം സാംഗയോഗമുഴുവനംപറഞ്ഞീവണ്ണമിന്ദ
 ഞാൻ * ഇത്രപദേശമില്ലങ്കിൽഫലിക്കാകോടിശാസ്ത്രവും.

ഓരോ പദവതം ഏഴാംസ്കന്ധം.

മന്ത്രാലിപി സംഗ്രഹം.

മുപ്പത്തഞ്ചുമദ്ധ്യം.

മുപ്പത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം.

പ്രിയോപാസനം.

ഇഴയോഗംസാർവ്വമായെന്നാലാസനേവാണഭക്തിയാത് ബ്രഹ്മ
 രൂപിണിയാമെന്നെല്ലാനാമെല്ലിടണംഗിരേ * പ്രകാശമന്ത്രികന്മാ
 ള്ളൽ മരം, തോതിപദംമഹൽ അതിൽനിമേഷക്രിയപോൽനരപ
 ക്ഷാദി, കൽപിതം.

ബ്രഹ്മാധരിക്ക, സദസസ്തുകളിൽവരേണ്യം | ബ്രഹ്മിക്കുഗോചരജ
 താവിധമായ് വരിയും | തേജസപ്രഭ, മണവീണ, വാണതിങ്കൽ
 ലോകങ്ങൾ ലോകികളുമങ്ങനെകൽപിതംതാൻ ||

അതർക്കരബ്രഹ്മമതപ്രാണൻവാക്കമനസ്സതും അതുതാൻസത്യ
 മമൃതം ഹൃത് ബാണത്താൽ മുറിക്കുക * പ്രാനമുച്ഛയാടൊക്കുമുച്ഛ
 തജ്ഞാനവില്ലിനാൽ വിഷയങ്ങളിൽനിന്നിന്ദ്രിയങ്ങളെയുൾവലിപ്പ
 താം * ചതുരത്തോടാബ്രഹ്മലാഷേകാഗ്രഹത്തായ് മുറിക്കണം പ്രണ
 വംവില്ലമ്പിന്തെബ്രഹ്മംലാക്കേണമൊല്ലിനാൻ * ഏകാഗ്രചിന്ത
 നായ് ലാക്കുവണ്ണിച്ചാൽതന്മയത്വമാം.

ഔവം, പ്രാണൻ, ഭൂമനസ്സും, വിയത്തും | വാഴുന്നതൊന്നിങ്കലാ
 ത്താവതോക് || മരോരോന്നായ് ചൊൽവതെല്ലാമന്ത്രികീ | സം
 സാരബ്ധിക്കൊന്നതേസേതുവാളു ||

തേരിനുവണ്ടികൾപേർമുറം | നാഡികളൊട്ടേറെയുണ്ടുവൃഞ്ച
 ത്തിൽ || ആത്മാവരയിൽവസിച്ചിട്ടന്തഃകരണംമുതൽക്കുപാധി
 ക്കായ് ||

പ്രണവത്തേയത്മാവായ് | ധ്യാനിക്കുകമുക്തിയുംവരയും
 വും || ദിവ്യമതാകുഹുടയാ | കാശത്തിൽതാനിരുന്നിടുന്നാത്മാ ||

മനോമയൻപ്രാണശരീരനേതാ | വസിപ്പവൻബുധിജയനെന്ന
മദ്ധ്യേ || അതങ്ങറിഞ്ഞിട്ടതിധീരർകാണ | നാനന്ദമായുള്ളമൃതസ്വ
രൂപം |

ഹൃദയഗ്രന്ഥിപൊട്ടിടുംശങ്കയെല്ലാമകനിടും | കർമ്മമെല്ലാം
യിച്ചിട്ടമാത്മാപ്രത്യക്ഷമാകുകിൽ || ആനന്ദമയകോശത്തിൽനിഷ്പ
ളംനിർഗ്ഗണംപരം | ശുഭോജ്ഞോതിസ്സിനുംജ്ഞോതിസ്സാത്മാവന്നാർമ
വത്തുകൾ ||

ആത്മാവിന, ക്ഷേ, നദ, ഭ, വിദ്യഭാദികൾ | പ്രകാശമേകാ, പുനര
ഗ്നിയെത്തുവാൻ? || അതിൻപ്രകാശാലിവയൊക്കെയൊന്നുപോൽ |
പ്രകാശമോടൊത്തുവിളങ്ങിടുന്നുതേ ||

മുൽപിദ്ധംപിവിദ്ധംബ്രഹ്മമിടത്തുംതാൻവലത്തുമേ കീഴിലുംമേ
പിദ്ധംബ്രഹ്മംബ്രഹ്മമീലോകമൊക്കയും * എവനുണ്ടീചന്ദ്രവേദതുത
ത്വനവൻദ്രവം അവൻബ്രഹ്മംസുപ്രസന്നൻകാമഃഘോരവരവൻ *
മടങ്ങുന്നോത്താൽഭീതിയുണ്ടാമല്ലെന്നാൽഭയമില്ലതാൻ അവൻവേർ
പാടേനിക്കില്ലെൻവേർപാടായവനംഗിരേ! * ഞാൻതാൻജ്ഞാനി
യവൻഞാനംദ്രവമായ് നീധരിക്കുക എൻജ്ഞാനിയെങ്ങു ചാഴുന്നാഭി
ക്കൽകണ്ടീടുമെന്നെയും * തീർത്ഥകൈലാസവൈകുണ്ഠങ്ങളിലൊന്നി
ലുമല്ലതാൻ വസിച്ചിട്ടന്നതെൻജ്ഞാനിതൻഹൃത്പത്മത്തിനുള്ളി
ലായ് * എൻജ്ഞാനിതന്നേകപൂജയെൻപൂജാകോടിതൻഫലം ചി
ത്തംചിത്തിൽചയിപ്പോൻതൻമാതാവുതൃതൃത്വയാം * കലവുശുദ്ധ
മാംപുണ്യവതിയാമവനാൽക്കിതി നീലോതിച്ചുള്ളതാംബ്രഹ്മജ്ഞാ
നമെല്ലാംനിനക്കുതാൻ * ഓതി, യില്ലിതിനേക്കാളൊന്നരക്കാൻഗിരി
സത്തമ സപ്തീലനായ് ഭക്തനാകുംജ്യേഷ്ഠപുത്രനിതോതിടാം * ശി
ഷ്യോത്തമനമവ്യസ്തം, മററാർക്കുമിതുരയ്യോലാ ദേവങ്കുലാർക്കറഭക്തി
ത്തുപോൽഗുരുവിങ്കലാ * ആമഹാനപ്രകാശിക്കമിച്ഛാനോരത്വ
മൊക്കയും ഇഴവിളയുപദേശിക്കുന്നവൻതാൻപരമേശ്വരൻ * അവ
ന്നപകരംചെയ്യാശ്ചിഷ്യനക്കടമാണ്ടവൻ ബ്രഹ്മജ്ഞാനോപദേഷ്ടാവ
പിതാക്കളിലുമുത്തമൻ * പിതാക്കളേകുംജന്മംപോ, മിജ്ജന്മംനഷ്ടമാ
യിടാ ഗുരുദ്രോഹംചെയ്യരുതെന്നോതുറവേദവംഗ! * ബ്രഹ്മഭാരതാ
ഗുരുശ്രേഷ്ഠനെനാനാശാസ്ത്രപാത്രവും ശിവകോപേതയത്രാതാഗുരു
കോപേവുമാശിവൻ * നന്നായ് ശ്രമിച്ചുമതിനാൽഗുരുപീതിവരു
ത്തണം ഭേദംവാക്കമനസ്സാലുംഗുരുതൽപരനായ് സദാ * കൃതാർപ്പനാ
കുമല്ലെങ്കിൽപ്രായശ്ചിത്തവുമില്ലതിൽ അധ്യുന്നന്നിദ്രാനാതീശ

ക്ഷേപ്രതിജ്ഞയാൽ * അവൻസ്വയംവെട്ടുവാനുണ്ടാകുമ്പോൾ, ഇന്ദ്രൻവെട്ടി ശിണ്ണനും അവരാമുനിതന്നശ്വശിരഃക്ഷേപംനിമിത്തമായ് * ജീവിപ്പിച്ചാരുവൻതൻമുൻശിരസ്സുംചേർത്തനന്തരം ഏവംകഷ്ടംസമ്മിച്ചിട്ടും വാങ്ങുന്നബ്രഹ്മവിദ്യയേ * ലഭിച്ചീടിലവൻധന്യൻകൃതകൃത്യന്മെന്നവൻ.

ശ്രീഭേദിഭാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം
ഭേദിഗീതബ്രഹ്മസാരപ്രവർത്തനം
മുപ്തതരോമേഘായം.

മുപ്തതരോമേഘായം

ഹിമവാൻപറഞ്ഞു

നിൻഭക്തിലക്ഷണമെങ്കിലുംകുറവുണ്ണഭക്തിഹീനനാ മദ്ധ്യമൻ തരണംഭക്തനായിട്ടുംജഗദംബികേ!

ശ്രീഭേദിപറഞ്ഞു

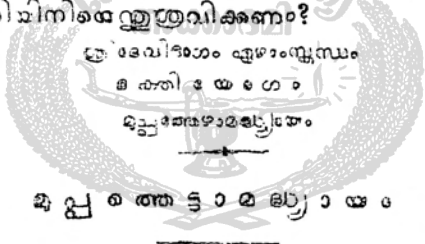
മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുമാർഗ്ഗങ്ങൾമൂന്നാകുന്നുപ്രസിദ്ധമായ് കർമ്മായോഗം, ജ്ഞാനയോഗം, ഭക്തിയോഗവുമിങ്ങനെ * ഇതുമുന്നിലുംഭക്തിയോഗാനുഷ്ഠാനംതന്നെയുത്തമം സുലഭമാനസംഭേദാചിത്തപീഡകളറ്റത്തു * മർത്യകുന്തുണഭേദത്താൽഭക്തിമുന്തവിധംവരം മത്സരംകോപവുംചേർന്നിട്ടാകാതെത്താടൊത്തുടൻ * പരപീഡക്കുചെയ്തിടിതാമസീഭക്തിയാണത് പരപീഡകളോക്കാതെതൻറശ്രേയസ്സിനായ്സദാ * സകാമനായ്സുഖത്തിനായശസ്സിനുംകൊരിക്കലായാൽ അവയെല്ലാംലഭിപ്പാനായുപാസിക്കുന്നുഭക്തിയാത് * തന്നിൽനിന്നത്രയെന്നെന്നേയാമുലൻചിന്തചെയ്തയാൽ രാജസീഭക്തിയെന്നോരു മവനുജ്ജ്വലഭക്തിയേ * ഇതശ്വരാപ്തമായ്തമംപാപമല്ലാൻശിക്ഷവാൻ വേദോക്തിയാൽചെയ്യണമെന്നിതിനേയെന്നറച്ചൻ * ഭേദബുദ്ധിയൊടെന്നാലുംഭേദപ്രീതിക്കുചെയ്യുകിൽ ആഭക്തിയേ സാതപികിയാംഭക്തിയെന്നുപറഞ്ഞിട്ടും * പരഭക്തിയിതാണന്ത്യരണ്ടുമാഭേദബുദ്ധിയാൽ പരഭക്തികളായ്തീരുകിലുപദ്യതസത്തമ! * പരഭക്തിയതിപ്പോൾഞാൻപറയാംനീധരിക്കുക ഏന്തണുംകേൾക്കയും നിത്യമെൻറനാമജപിക്കയും * സൽഗുണാകരയാമെന്നേതെലധാരയ്ക്കുതുല്യമായ് ചിത്തംമുറിഞ്ഞിടാബ്രാഹ്മണമെന്നെയുംഗിരേ! ഫലാപേക്ഷകളൊന്നുംതാനതിന്നരുതൊരിക്കലും സാമീപ്യസാർഷ്ഠി

സായുജ്യസാധോക്യങ്ങളുമോക്കോലാ * എൻസേവാധികമായൊന്നും
ചിന്തിച്ചിടരുതെങ്ങും * സേവ്യസേവകഭാവത്തിലിട്ടിരിക്കുകയുമാക്കു
വും * എന്നു സപാദേമമായ് ഭാവിച്ചെന്താൻ ഭേദമെന്നിയേ അതി
ഭക്തിയൊടേന്നത്താൻ ശ്രദ്ധയായ് ചിന്തവെയ്യണം * എന്തു പ
മായ് ജീവികളെയെല്ലാം താനോർത്തുകൊള്ളണം സപാത്മ ചെപ്പോലെ
യത്യാത്മാവിങ്കലും പ്രീതിവായ്ക്കണം * ഭവതും തുല്യമെന്നോർത്തു ഭേദം
ഭാവിച്ചിടത്തവൻ സദാ സർവ്വതവാണിടം സർവ്വത പിന്നിടായമാം *
പൂജിച്ചുറററനമിച്ചിടമാധണ്ഡലമഗേശ്വര! ദ്രോഹിച്ചിടിലൊരെയും
താനേകഭവതസ്തമാകയാൽ * എൻ ക്ഷേത്രമെന്ന ഭക്തരേയും ദർശിപ്പാ
നതികെതുകും എൻ ശാസ്ത്രമെൻ മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളും ശ്രദ്ധയെങ്ങനേ *
എന്നിൻ പ്രേമാകലം പിണ്ണം രോമാഞ്ചമുടലിഴ്സദാ നേതും പ്രേമാശ്ര
സസ്തംഗം ഗൽഗദ സപാമേററവും * ജഗദ്യോനിയതായ് സർവ്വമതുവി
ന്നും നിദാനമാം എന്നേയനന്യഭാവേന ഭാവിച്ചുള്ളൊരു പൂജയും * ശ്രേ
ഷ്ഠങ്ങളാമെൻ വ്രതങ്ങൾ നിത്യമെന്നതിതികളെല്ലാ വിന്ന ശാസ്ത്രവിട്ടു
സദാ ഭക്തിയോടാചരിക്കയും * എന്നു സപങ്കാഞ്ചാനെൻറയു
ത്സവങ്ങൾ കഴിക്കയും * സ്വഭാവമായ്ക്കൊന്നെ ഹൃദയമുഖമുഖമിവി
ക്കയും * എൻ നാമമുള്ള മാതാവിന്നു നമൊരു യുഗമുഗമേന്ന ഭേദം
ഞാനെന്നഭാവം വിട്ടു മഹാവിഹീനനായ് വരുന്നതല്ലാം പൊരണ്ണും ഭേ
ദസംരക്ഷണാഭിയിൽ * വിചാരമില്ലെന്നിക്കെന്നിനച്ചും കൊണ്ടിരി
ക്കയും പരഭക്തിയതീവണ്ണമെല്ലാമുള്ളൊരു ഭക്തിതാൻ * അതിൽ ഭാ
വികളെല്ലാം സഭേപി ഗിൽനിന്നു മന്നതായ് പരഭക്തിയേവെന്നവമു
ണ്ടായിടുന്ന സൂക്ഷ്മമായ് * ചിട്ടുപത്തിലവന്നപ്പോളുണ്ടാകും വിലയംഗി
രേ! ജ്ഞാനമെന്നാൽ ഭേദമെന്തെന്നാപ്പരമകാവ്യമേ * ഭവരാഗ്യസി
മയുതരീരങ്ങളും ജ്ഞാനത്തിൽ വന്നിടും എൻ ജ്ഞാനം ഭക്തി വന്നിടും പൊ
രണ്ണത്തിൻ ബലത്തിനാൽ * ആർക്കവന്നില്ലാതെ രത്നദീപം പ്രാപിക്ക
മായവൻ ഇല്ലയില്ലെങ്കിലുമതിൽ പോയ് ഭോഗങ്ങൾ ഉജിച്ചിടും * ഒടു
വിൽ ഭംഗിയായെൻറ ചിട്ടുപജ്ഞാനവും വരും അതിനാൽ മുക്തനാം
ജ്ഞാനം കൊണ്ടേന്യേമുക്തി വന്നിടാ * ഇവിടെ തന്നെയാക്കെൻറ
സംവിട്ടുപമതായിടും ആത്മാവിൻ ജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നവനും മരണം വരാ
ബ്രഹ്മമായ്ക്കുന്നതുമുണ്ടാകും ബ്രഹ്മം താൻ ബ്രഹ്മ ചിന്ത കേൾക്കുന്നോരേണ
മെല്ലെണ്ണമജ്ഞാനത്താൽ മറഞ്ഞു പോം * അജ്ഞാനം പോയ് ജ്ഞാനമു
ണ്ടായിട്ടും കിട്ടിയതാലും വിദിതാവിദിതങ്ങൾ വിട്ടു നമുക്കെന്നെൻറയാ
തനും കണ്ണാടിയിൽ പോലാത്താവിൽ ചിത്രലോക ജലയഥാവയിലും
നിഴലും പോലെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതേവിധം * അഭവത ജ്ഞാനാരവം
ജ്ഞാപീഠിയിൽ വെച്ചിടും ജ്ഞാനമില്ലാതെ ഭവരാഗ്യത്തോടു കൂടി മടി

പ്രവൻ * കൽപകാലം പരമേന്ദ്രവർഷാകത്തിൽ താൻ ചരിക്കണം അ
 വൻപിന്നെ ജനിക്കുന്ന കളിമാനാർത്ഥൻ ഗൃഹത്തിലായി * സാധകം
 ചെയ്തിടം പാടിന ജ്ഞാനിയായുഭവിച്ചിടം പലജന്മങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാം
 ജ്ഞാന, മില്ലേകജനനം * അതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രിപ്പും ജ്ഞാനത്തിനായ്
 ശ്രമിക്കണം അല്ലെന്നാകി കവിനാശം രാൻ, ഭല്ലിനേരജനവും * അ
 ത്തില്ലാത്തല്ലഭവിപ്പു ജനവും വേദസിദ്ധിയും ശാഭിഷ്ഠകസമ്പത്തി
 യോഗസിദ്ധിയുമാണേ * ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു സാമർത്ഥ്യം കർമ്മസംസ്കൃതഭേ
 ഫവും അതിലാസൽഗുരുപ്രാപ്തി, ഇവയെല്ലാം സുഖർല്ലഭം * അനേക
 ജന്മപുണ്യങ്ങൾക്കു കണ്ടുമോക്ഷേച്ഛുവും വരൂ ഏവമെല്ലാസ്സാധനവും
 ഭവിച്ചിടിലുചമതവൻ * മോക്ഷത്തിനായ് ശ്രമിക്കുന്നില്ലവൻ ജന്മംനി
 രത്നംകം അതിനാൽ ശക്തിപോൽ ഭൂപ! ജ്ഞാനത്തിനായ് ശ്രമിക്കണം
 അശ്വമേധഫലംകിട്ടു മോചിപ്പിയില്ലാശം.

ഏതമത്രപയസി വസിക്കും | ചോദ്യങ്ങളൊന്നൊന്നമാരിലുഗ്രവും |
 സതതം മനം ചെയ്യാ | ഏതെന്തൊക്കിയിട്ടേറാം |

ജ്ഞാനാൽ കൃതാർത്ഥനാമെന്നാണവേദാന്തപ്പെരുമ്പറ എല്ലാം
 ചുരുക്കമാശോതിയിനിയിതെന്തു വിവരിക്കണം?

മിമവൻപറഞ്ഞു

ഭൂവിൽ മുഖ്യങ്ങളായ് ശുഭങ്ങളായ് ദേവീപ്രിയങ്ങളായ് സ്ഥാന
 ങ്ങളെത്ര താകുന്നതാണെന്നു ചയംബികേ! * വ്രതങ്ങളേതെല്ലാംമോ
 ദനംകുറുപ്പുസ്വപങ്ങളും കൃതാർത്ഥനാകവെന്നെന്നോടിനതെല്ലാംക
 ഡിക്കണം.

പ്രദേശീയം പറഞ്ഞു

കാണുന്നതെല്ലാമെൻസ്ഥാനം കാലമെല്ലാം വ്രതങ്ങളും ഉത്സവ
 ങ്ങൾ സദാജ്ഞാനസ്തുത്രപിണിതാകയാൽ * എന്നാലും ഭക്തവാത്സ
 ല്യാലല്ലമല്ലം പറഞ്ഞിടാം ശുഭയോടൊത്തുകേട്ടാമുനെൻ വക്ത്രം പവ്വ
 തോത്തമ! * കോലാപുരം മഹാസ്ഥാനം, ലക്ഷ്മിവാഴുന്നതിൽ സദാ സ
 മാദ്രിയതിലായ്തും പുരം, രേണകവാഴ്ത്തും * മൂന്നാമത്തേതു തുലജപു
 താൻ, സച്ഛത്രംഗവും ഹിംഗുലാസ്ഥാനവും, ജപാലാമുഖീസ്ഥാനവുമെ

നെ * ശാകംഭരീസ്ഥാനവും, നൽഭാമരീസ്ഥാനമായതും ശ്രീകൃഷ്ണൻ
 കാസ്ഥാനം, ഭക്താസ്ഥാനമതേവിധം * വിന്ധ്യോദ്വിതീയപർവ്വതം
 തൻസ്ഥാനം സർവ്വോത്തമോത്തമം അന്നപൂർണ്ണാമഹാസ്ഥാനം, കാഞ്ചീ
 പരമേശ്വരം * ഭീമാഭവീമഹാസ്ഥാനം, വിമലാസ്ഥാനമായതും ക
 ണ്ണാഭവപ്രഭാസ്ഥാനം, കൌശികാസ്ഥാനമായതും * നീലാംബരീമഹാ
 സ്ഥാനം, നീലപർവ്വതമദ്ധ്യമായ് ജാംബുനദേശ്വരീസ്ഥാനം, ശ്രേഷ്ഠശ്രീ
 നഗരംഗുരം * ഗുഹ്യകാളീമഹാസ്ഥാനം നേപ്പാളത്തിങ്കലാണത് വി
 ഭംബരത്തിൽ മീനാക്ഷീഭേദിതൻസ്ഥാനമുത്തമം * വേദാരണ്യമഹാ
 സ്ഥാനം സുന്ദരീഭേദിവാഴ്ത്ത * ഏകാംബരം മഹാസ്ഥാനം പരശക്തി
 വസിപ്പത്ത് മഹാലസാമഹാസ്ഥാനം യോഗേശ്വരീവസിപ്പതാം * ചീ
 നഭേദേശ്വരീവസരൂപതീസ്ഥാനം പ്രസിദ്ധമാം വൈദ്യനാഥേശ്വര
 തൻസ്ഥാനം സർവ്വോത്തമം * ശ്രീലോകേശ്വരീയെൻസ്ഥാനം മ
 ണിപ്രീപഥമനോഹരം ത്രിപുരാഭൈരവീസ്ഥാനം കാമാഖ്യായാനിമണ്ഡ
 ലം * ഭൂമിയിങ്കൽക്കേതുരന്തോ മഹാമായാധിവാസിതം ഇതിനേക്കാളു
 ത്തമമാം സ്ഥാനമില്ലയർത്ഥിയിൽ * രജസപഥമാംഭേദിയതിങ്കൽപ്രതി
 മാസവും അതിൽവാഴുന്നഭേദന്മാരെല്ലാം പർവ്വതരൂപമായ് * മുഖ്യഭേ
 വതമാരുവാണീടുന്ന പർവ്വതങ്ങളിൽ ആഭൂതിയൊക്കെയും ഭേദീരൂപമെ
 ന്നാർമഹത്തരകൾ * ഇക്കാമാഖ്യായാനിമണ്ഡലത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമി
 ല്ലതാൻ ഗായത്രിതൻ മഹാസ്ഥാനം ശ്രീമൽപുഷ്പരാജസ്ഥാനം * അമരേ
 ശേധണ്ഡികയപ്രഭാസേപുഷ്പരേക്ഷിണീ നൈമിശാരണ്യമാംസ്ഥാനേ
 ലിംഗധാരിണിയംബിക * പുരുഷോത്തമപുഷ്പരാജേക്ഷണാശ്വരേശ്വര
 തിജ്ജിവാ ധണ്യമുണ്ഡീമഹാസ്ഥാനേണ്ഡിനീപരമേശ്വരീ * ഭാരത
 തീയതിൽഭൂതി, നാകലേനകലേശ്വരീ ഹരിശ്ചന്ദ്രവന്ദികയാശ്രിതി
 രെശ്വരാംകരീഗിരേ * ജപ്യേശ്വരേതുസ്തുലാംബാസുക്ഷ്ണാചാഗ്രാതകേ
 ശ്വരേ മഹാകാളേശ്വരീയാശ്വരണീമദ്ധ്യമത്തിലും * കേദാരമാം
 ഭാഷാക്ഷേത്രമാഗ്ഗാതിനിയംബിക ഭൈരവത്തിൽഭൈരവീയാശ്വര
 യിൽമംഗലാംബിക * സ്ഥാനാഞ്ചിതാകരക്ഷേത്രേസപായഭൂവികനാ
 ക്കല ഉഗ്രാഭവീകനഖലേവിശേഷാവിശേഷലേശ്വരേ * അട്ടമാ
 സേമഹാനന്ദാമഹേന്ദ്രത്തിൽമഹാനകാ ഭീമഭീമേശ്വരീഭേദീവന്ദ്യാ
 പഥമതിങ്കലായ് * ഭവാനീശങ്കരീ, യദ്രാണിയാകുന്നൽകോടിയിൽ
 അവിമുക്തവിശാലാക്ഷീമഹാഭാഗാമഹാലയേ * ഗോകണ്ഠശ്രീഭക്
 കണ്ഠീഭദ്രാംബാഭദ്രകണ്ഠകേ ഉൽപലാക്ഷീസുവർണ്ണാക്ഷേസ്ഥാനാപീശാ
 സ്ഥാനാലികലാ * പ്രധണ്യാപ്തഗലണ്ഡത്തിൽകമലാകമലാലയേ ക
 ണ്ടേധവലതിസന്ധ്യാംബാമാങ്കോഭേദകേശ്വരീ * ശാസ്താകീമണ്ഡ

ലേഗത്തിൽകാളികാളംജാത്തിലുംലോപനിധംശങ്കകണ്ണത്തിൽസ്ഥലം
 ബാസ്കുലകേശപരേ * ജ്ഞാനികരതൻറൊതുപതേമൊളേഖാഭി
 വരേശപതീ ദേവീപ്രിയങ്ങളായുള്ളൊരീസ്ഥാനങ്ങളുരച്ചുഞാൻ * അ
 താതിന്നുള്ള മാഹാത്മ്യമാദ്യന്തന്നെയറിഞ്ഞുടൻ അതിൽചൊല്ലുന്നവി
 ധിപോൽപൂജിച്ചിടണമെവയേ * അഥവാകാശിയിൽതന്നെയുണ്ടീ
 ക്ഷേത്രങ്ങളൊക്കെയും അതിൽദേവീഭക്തിയോടുംവസിച്ചിടുകനിത്യ
 വും * കണ്ടറിഞ്ഞവയെദ്രേവീമന്ത്രപാരായണത്തെടും ദേവീപദദ്വ്യാ
 നമോടും,മുക്തനായ് തീർന്നിടുംദ്രുമം * പ്രാതഃകാലത്തിവിദ്ദേവീനാമ
 മെല്ലാംപഠിക്കുകിൽ പാപങ്ങളെല്ലാമുടനേറ്റുമാഷ് തീർന്നിടുന്നഗ! *
 ശ്രാദ്ധകാലേദിജാഗ്രത്തിലീനാമങ്ങളുപഠിക്കുകിൽ പിതൃക്കളെല്ലാം
 മുക്തനാരായിസൽഗതിസ്സയന്നിടും * നാരിമാർതരംനോറീടേണ്ട
 താമവ്രതങ്ങളേ നിന്നോടിപ്പോരപറഞ്ഞിടാംകേട്ടുകൊള്ളുകസുവ്ര
 ത! * കേൾക്കുന്നതതതീയംഖ്യംരസകല്യാണിനീവ്രതം ഏർഭാഗന്ദ
 കരംപേരശ്വതീയകതനോൽക്കണം * ശുഭവാസവ്രതംകൃഷ്ണവതുദ്ദേശി
 വ്രതംശുഭം കജപാരവ്രതംപിണ്ണപ്രദോഷവ്രതമായതും * പ്രദോഷ
 ത്തിൽമഹാദേവൻപീഠത്തിൽവച്ചുദേവിയേ മുൻപിൽദേവകളോടെ
 ത്തുറഞ്ഞൊവയുന്മസന്ധ്യയിൽ * അന്നുപോസിച്ചുസന്ധ്യക്കുദേവി
 യേപൂജചെയ്യണം വിശേഷമായിപ്പക്ഷങ്ങളുതോറുംദേവീപ്രിയത്തി
 നായ് * എന്നിങ്ങനെപ്രിയംസോമപാരവ്രതമതുഗിരേ! അന്നുപൂ
 ജിച്ചുംബികയേരാവിൽക്കേിച്ചുകൊള്ളണം * നവരാത്രിവ്രതംരണ്ടു
 മേനിക്കുററുപ്രിയംദ്രുമം ഏവമന്യങ്ങളായുള്ള നിത്യനൈമിത്തികളെ
 ളാം * വ്രതങ്ങളുംനോറീടുന്നോനെൻപ്രീതിക്കായ് വിമത്സരം എൻ
 ഭക്തനെൻപ്രിയനമായെൻസായുജ്യമണഞ്ഞിടും * ഡോളോത്സവം
 തെട്ടുള്ളോരോത്സവങ്ങളുനടത്തണം ശരണോത്സവമവുണ്ണത്തന്ന
 ജാഗരണോത്സവം * രഥോത്സവമതുചെയ്തുമനോത്സവവുംമമ പ
 വിത്രോത്സവമൻപ്രീതിക്കായിട്ടാശ്രാവണത്തിലും * എൻഭക്തനാ
 യോൻചെയ്യണമേവംമറുത്സവങ്ങളും സുവാസിനികളോടെടൻറ
 ഭക്തഭക്തകളുകൂടിയും * കമാരികൾക്കുവടുകന്മാർക്കുമൽബുദ്ധിയേ
 ടുതാൻ! ധനലുക്കുണിയേപുഷ്പാദികളാൽപൂജചെയ്യുക * ഇവയണ്ണ
 വത്സരത്തോറുമായുചെയ്യണമേകതിയാൻ കൃതകൃത്യന പൻധന്യനെൻ
 പ്രീതിക്കൊരുപാത്രമാം * എൻപ്രീതികരമായുള്ളതെല്ലാംനിന്നോടു
 രച്ചുഞാൻ ശിഷ്യനോതാംഭക്തിഹീനനരസ്തുരുതാരികളും.

ശ്രീഭക്തിഭാവതം ഏഴാംസ്കന്ധം

സംഭാഷണവൃത്തകഥനം

മുപ്പത്തൊട്ടാമദ്ധ്യായം.

മുപ്പത്തൊമ്പതാമദ്ധ്യായം

ഹിരേവൺപറഞ്ഞു

ഭേവഭേവി! മഹാമായേ! കരുണാരസസാഗരേ! നിൻപൂജാവിധി
തന്നോടുചൊന്നാലുവിധിപോലവേ.

ശ്രീഭവിപറഞ്ഞു

അത്യന്തശ്രദ്ധയോടൊത്തുകേൾക്കെപ്പതുപംഗവ! ഭേവീപൂജാവി
ധിയെങ്ങാൻപ്രിയന്മാരെപറഞ്ഞിടാം * ബാഹ്യയാഭ്യന്തരാഭ്യവി
ധമാണെൻറവുജയും വൈദികീതാത്രികീയെന്നുരണ്ടാണാബാഹ്യ
പൂജയും * വൈദികപൂജയുംമുത്തിഭേദത്താൽപിവിധംഗിരേ! വൈദ
ികീവൈദികർചെയ്യുംവേദദീക്ഷയോടൊത്തവർ * താത്രികീപൂജചെ
യ്ക്കിടുന്നത്രദീക്ഷയോടൊത്തവർ പൂജാരഥസ്വമീവണ്ണാരിയാതെമറി
ച്ചവർ * പൂജിച്ചിടുന്നവൻനൂനംനരകത്തിൽപതിച്ചിടും ആദ്യം
ചെന്നാരുവൈദികപൂജയെങ്ങാൻപറഞ്ഞിടാം * എൻറസാക്ഷാൽ
പരംരൂപമതിനാൽകണ്ടിടാംഗിരേ! മഹത്ത, സംഖ്യാതലകൈകാല
ക്ഷികളുമുള്ളത് * പരാൽപരംസർവ്വശക്തിയുക്താപ്രേരകമായത് പൂ
ജിക്കയതിനേയെന്നുംബ്രാഹ്മണിക്കനമിക്കുക * ഇതുതാൻവൈദികീപൂ
ജാസ്വരൂപംങ്ങാൻപറഞ്ഞുതേ ഏകാഗ്രചിത്തനാത് ശാന്ത്യാധാരം
ഹങ്കാരമീറനായ് * തദ്വാജിനായ് പരനായതിനേയാശ്രയിക്കുക മ
നസ്സാലതിനേക്കണ്ടുപ്രാണങ്ങൾചെയ്യുക * ഭക്ത്യാമൽഭാവഭാവ
ത്തോടനന്യപ്രേമയുക്തനായ് യാഗദാനംതപംകൊണ്ടമെൻപ്രീതി
ക്കായ് ശ്രമിക്കുക * എന്നനുഗ്രഹമീവണ്ണമുണ്ടായാൽമുക്തനായിടും സ
കതിയേദംമൽപരമാർഭക്തരെന്നറിവാകകിൽ * അവരേക്കരകേറും
ങ്ങാൻസംസാരാബ്ധിയിൽനിന്നുടൻ സകമുബ്രാഹ്മണനാൽഭക്തി
ജ്ഞാനംനിമിത്തവും * പ്രാപ്യയാകുന്നുങ്ങാ, നല്ലവെറുംകർമ്മങ്ങൾകൊ
ണ്ടുതാൻ കർമ്മത്താൽഭക്തിയുണ്ടാകുംഭക്തിയാൽജ്ഞാനവുംവരും * ശ്ര
തിസ്മൃതികൾചൊല്ലുന്നതേതതാകുന്നുകർമ്മവും കർമ്മഭാസമിതെന്നോ
തുമന്യശാസ്ത്രങ്ങൾചൊല്ലുകിൽ * സർവ്വജ്ഞയാശർവ്വശക്തിയേക്കേനു
ണ്ടായിവേദവും പ്രമാണത്താനുതജ്ഞാനമെന്നിരിക്കില്ലാകാരണം * മ
നപാദിസ്മൃതിയെല്ലാമാവേദാർത്ഥങ്ങളുരയ്ക്കുവാൻ വേദങ്ങളേപ്രാലയ
യ്ക്കുംപ്രാമാണ്യംതാനതിങ്കലായ് * ചിലപ്പോൾ ചിലടത്തല്ലാത്തത്രാ
ർത്ഥംപോലെയാകുമോ ധർമ്മവുംചൊല്ലുമതിനേസപീകരിക്കില്ലവൈദി
കർ * മററുള്ളശാസ്ത്രകർത്താക്കൾക്കുജ്ഞാനംവേദമാകയാൽ പ്രമാണ

പചരഭരണകോണ്ടുപൂജിക്കശക്തിപോൽ എന്നില്ലാത്തരവുജ്ഞാ
 ധികാരമന്തേവരേ * ഇബ്രാഹ്മ്യപൂജവേണമതുചിന്നവെടിഞ്ഞി
 ടാം സംവിത്തിൽവയമംനെന്നായോക്കുന്നതപൂജയേ * ഉപാധി
 തരതൊടാസംവിത്തതാൻപരതപവും അതിനാൽശുദ്ധഹൃത്തേ
 നസ്സംവിദ്യപത്തിലാക്കണം * സംവിദ്യപംവിദ്യഗതത്തെല്ലാംമായയ
 സത്യമാം മോക്ഷത്തിന്നതിനാൽസർവ്വസാക്ഷിയാമാർത്ഥരൂപയേ *
 നിർവ്വികല്പമനസ്സോടൊവിചിടുകകേതിയായ് * വിസ്താരമാചിട്ടനി
 മേൽബാഹ്യപൂജപറഞ്ഞിടാം സർവധാനമനസ്സോടുകേകേപദ്യത
 സതതമ!

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഏഴാംസ്കന്ധം
 ദേവിപൂജനം
 ഉപദേശേപതാമബ്രൂഹ്മണം

നാലുതാമശ്യായം

ശ്രീദേവി പറഞ്ഞു

നേരത്തെഴീറുന്നൽപതമംശിരസ്സിൽവിന്തചെയ്തതിൽ കർപ്പാ
 രാഭൻസുപ്രസന്നൻഭ്രൂഷണഘൃണിഞ്ഞവൻ * സ്വരൂപൻശക്തിസർ
 യുക്തൻഗുരുവേച്ചിന്തചെയ്യണം നമിച്ചിട്ടാഭണ്ഡലിനീശക്തിയേയും
 സ്തുരിക്കണം.

ശോഭിപ്പവംബ്രവമബിലപ്രയാണേ ! പ്രതിപ്രയാണേസുധതോ
 ടുപേന്നോരം || സുഷുപ്തനയിൽതന്നെചരിച്ചിടുന്നോരം ! വൻശക്തി
 യാനന്ദമതാഗ്രയംമേ. ||

ഏവമോത്തശ്ശിഖാമദ്ധ്യേസച്ചിദാനന്ദരൂപയാം എന്ന്ബ്രഹ്മാ
 ച,ശൗചംവിക്രിയയെല്ലാംകഴിച്ചുടൻ * എൻപ്രീതിക്കായഗ്നിമോ
 രമതുംചെയ്തദിജോരുമൻ സ്വാസനത്തിൽവാൺപൂജാസംകല്പാ
 ചെയ്യണംഗിരേ! * ഭൂതശുദ്ധികഴിച്ചാദ്യംമാതൃകാനാസമായതും ഹൃ
 ങ്ഗുലോമാമാതൃകാനാസംഭിന്നോദംന്യസിക്കണം * മുഖധാരാമർകാരം
 താൻരകാരംഹൃദയത്തിലും ഭൂമുബ്രത്തികലീകാരംഹ്രീംകാരംമസ്തകത്തി
 ലും * അന്യന്യാസങ്ങളുമതിൻമന്ത്രാങ്കാണ്ടുകഴിക്കണം കല്പിക്കണം
 സ്വദേഹത്തിൽപീഠംധർമ്മാഭിയാലുടൻ * പ്രാണായാമാൽവിടുന്നോ
 രൻസ്ഥാനമാംഹൃദയാംബുജ പഞ്ചപ്രേതാസനത്തിങ്കൽപരയാമെ
 ന്നെയോക്കണം * ബ്രഹ്മാവുംവിഷ്ണുവുംരുദ്രഗീശപൻശ്രീസദാശിവൻ
 ജുവരഞ്ചമുമാപ്രേതന്മാരെൻകാല്പിഴിയിൽവാഴുവോർ * പഞ്ചഭൂതാത്മ

കർവഞ്ചാവസ്ഥാത്തകരുമാണിൻ അവ്യക്തവിദ്യപിണിഞ്ഞവരേ
യുകുന്നവര * അതിനാൽപീഠമായ് രീനാർശകതിതന്ത്രങ്ങളിൽ
സദാ ഏവമനസ്സിൽഉദ്യാനിച്ചുപൂജിച്ചിട്ടുപിടിച്ചു * ജപാദേവി
യിലപ്പിച്ചിട്ടുപ്രസ്ഥാപനമെന്തെന്നും പാത്രസാദനവും, പൂജാദൃശ്യശോ
ധനയുക്തമാ * ജപത്താൽമുഖമന്ത്രാസ്യം നന്ദരുകൊണ്ടുദേശികൻ
ദിഗ്ബന്ധനമെന്തെന്നുശേഷംഗുരുവന്ദനമെന്തെന്നും * ഗുരുവിന്നാജ്ഞ
വാഞ്ചിദാബാഹ്യപീഠത്തിലായുടൻ ഉള്ളിപ്പോലെയൊരൻദിപ്രമാ
മനോഹരമുതലിയേ * ആദാഹിപ്പിടന്നെപ്പോലെയൊരൻമന്ത്രമോ
തിയും നല്ലാസനാപ്യാപാദ്യവമനങ്ങളുമതേവിധം * സ്നേഹവസ്ത്ര
പയംപിന്നെഭൂഷണങ്ങളുടേയും ഗന്ധപുഷ്പങ്ങളും ദേവിക്കേകിയി
ട്ടതിഭക്തിയായ് * തന്ത്രാവരണപൂജയായാദിപ്പിടന്നെബുധൻ ദി
നത്തോരമശകതകൾ ശുക്രവാരംവിധിച്ചു * മുഖദേവീപുകേളാണം
ഗദേവികളെന്നും ത്രൈലോക്യമപ്രദോജാലവ്യാപ്തമെന്നുനിയ്ക്കുന്നു *
പിന്നെപ്പൂജിക്കണം സാഗരയാകമാമുഖദേവിയേ സുഗന്ധമേരുംഗന്ധം
നൽകുവാനെന്തെന്നുവേദമന്ത്രമെന്തെന്നും * തപ്പിന്നെല്ലതാബുദ്ധിക്ഷിണാദി
കൾകൊണ്ടുമെ തപസ്കൃതാനാമസാഹസ്രംകൊണ്ടുമെന്തൊക്കെയോ
ക * കവചംകൊണ്ടുമാത്രമേദൈവസുക്കതമോതിയും ദേവ്യമുല്പരി
രോമന്ത്രാഹ്ലാസ്സലോപനിഷൽപ്രേം * മഹാവിദ്യാമഹാമന്ത്രങ്ങളുമേ
റെജപിക്കണം പ്രോക്താദഹ്ലാസ്സത്തോടുകേതിമാൽഗതഗദേത്താ
ടം * രോമാഞ്ചത്തോടുകേതിമാൽഗതഗദേത്താ
ടം * ഗീതാദിപ്രോഷണങ്ങൾകൊണ്ടുപ്രീതിവരുത്തണം * പുരാണപഠനംവേ
ദജപമീവകയാലുമേ ഞാനെന്തെന്നുപ്രീതിയാകത്തോഷിപ്പിക്കണമെന്ന
തേ * സദാസർവ്വസ്വവുംദോഷമതുമപ്പിക്കുകകലായ് ഹോമംചെയ്താ
വിപ്രരേയുംസുവാസിനികളേയുമേ * ദേവീബുദ്ധിജിപ്പിക്കുവകാദി
കളേയുമേ നമിച്ചുഹൃദയത്തിങ്കൽവിസർജിക്കുകമുദ്രയാൽ * എൻപൂ
ജയെല്ലാംഹൃദയലക്ഷകൊണ്ടുചെയ്യുകസുവ്രത! ഹൃദയലക്ഷമന്ത്ര
ങ്ങൾക്കെല്ലാമുത്തമമായതു * ഹൃദയലക്ഷപ്പുനത്തിൽത്താൻപ്രതിബിം
ബിച്ചവരുംസദാ ആമന്ത്രത്താൽചെയ്തിലെല്ലാമന്ത്രവുംകൊണ്ടുചെയ്തു
പോൽ * ഗുരുവിൻപൂജയെ ചെയ്തിട്ടോത്തുകൊൾകകൃതാർത്ഥമായ് ആ
രേവംശ്രീമഹാദേവീപൂജചെയ്യുന്നവനുക്കേ * എങ്ങുദർശ്യമോയൊ
ന്നമൊന്നൊളംദേവിച്ചിടാ ദോഷാത്തത്തിൽമന്നിദപിപാപാപിക്കുദ്രോ
മായവൻ * ദേവീരൂപനവൻനിത്യാഭവന്മാരെന്നുമിപ്പിടം ശ്രീദേവീ
പൂജയിവണ്ണനിനക്കായിട്ടാമുത്താൻ * അറിഞ്ഞിട്ടിവെല്ലാംനീയധി
കാരാനരൂപമായ് എൻപൂജയെ ചെയ്തവനാൽദേവിച്ചിടംകൃതാർത്ഥ

നായ് * എൻഗീതാശാസ്ത്രമിതിനേശിപ്പുന്നല്ലാതരയ്ക്കൊലാ ഭർണ്ഡ
 ലിക്ഷേധ്യന്തരനീഭക്തിഹീനനാമാതൊലാ * ഇതിൻപ്രകാശനംമാ
 തുസ്സനാലിശ്ശനമെന്നപോൽ അതുകൊണ്ടിത പശ്യാനീഗ്രന്ഥമാസ്തച്ച
 കൊള്ളണം * ഭക്തനാംശിഷ്യനുംജ്യേഷ്ഠപുത്രനുംതാൻസുപേഷനം
 സുശീലനമഹാദേവീഭക്തനാലൊല്ലിടാമിത് * ശ്രാദ്ധകാലത്തിതാ
 മിപ്രർകേരക്കുമാറായ്വിടുകിൽ പിതൃക്കൾതൃപ്തരായ് പ്രാപിച്ചീടുമ
 പ്ലരമംപദം.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

എന്നോതീട്ടാപ്പരാദേവിയവിടെത്താൻമറഞ്ഞുതേ തുഷ്ഠരായാർ
 വാനവരുംദേവിതൻദൾനത്തിനാൽ * ഹിമചൽപുത്രിയാമുണ്ടാസ്തി
 കണമൈമവതീഗ്രഹ! ഗൌരീയെന്നുള്ള പേരോടുംനരകപ്പെട്ടശിവ
 നവര * അഭ്രവിയിൽസ്തന്ദനങ്ങളൊന്നതാമകകുടകൃണ പാലാ
 ശിമനത്തിങ്കലുണ്ടായ് രത്നങ്ങളാലിയിൽ*ലക്ഷ്മീപ്രാപ്തിക്കുടൻഭക്ത്യാ
 സ്തുതിച്ചാർദേവിയെസ്സരർ അവർന്നഗ്രഹത്തിനായുണ്ടാചീലക്ഷ്മീദേ
 വിയും * വിഷ്ണുവിനോകിനാർവാഹോരതിനാൽസുഖമാന്വരൻ ദേവീ
 മാഹാത്മ്യമീവണ്ണനിനക്കായോതിയുത്തമം * ഗൌരീലക്ഷ്മീസമുൽപ
 ത്തിവിഷയംസർവ്വകാമദം രഥസ്വമായ് ചൊന്നതിനാലിതന്യന്മാക്കുര
 യ്ക്കൊലാ * ഗീതാരഥസ്വമാണററംഗോപ്യമാസ്തച്ചകൊള്ളണം പാ
 പഹീനൻഭഗവാൻകേളതല്ലാംചൊല്ലിച്ചുരക്കിത്താൻ * പവിത്ര
 പാചനാഭിച്ഛാകേരപാകെന്തില്ലയിന്നിമേൽ.

ശ്രീദേവീ ഭാഗവതം ഷഷ്ഠഃസ്കന്ധഃ

ദേവി ഗി ത

നാപ്പുനമഭ്യയേം.

ഷഷ്ഠഃസ്കന്ധം സമംപൂ

ശ്രീചക്രിതാത്മികമയെ നമഃ

ഇതം.

എട്ടാം സൂന്യം.

ഒന്നാമത്തെ പാഠ്യം.

ജനമേജയൻ പറഞ്ഞു.

സൂര്യൻ പരമേശ്വരൻ ഭൂതന്മാർ തൻ സമുപരിതം ചരിതം നീ യരച്ചിട്ടു കേട്ടു നമു താസ്സതം * ഇപ്പോൾ കേൾപ്പാനിച്ഛയുണ്ടല്ലോ യാജഗദംബിക മനപന്തരം തോരമുതു പത്തിൽ പൂജിക്കുന്നതായ് * ഏതേതു കമ്മം കൊണ്ടു തെല്ലാമാനാസ്ഥാനവുമുണ്ടോ! ശരീരത്തോടു പൂജിച്ചാൽ ഫലമേകീടുമിഗപരീ * ഏതു മന്ത്രം കൊണ്ടു പൂജിക്കണമേ തേയുടേക്കിലായ് ദേവീവിരാട് സ്വരൂപത്തിൽ സ്വഭാവമതു മെങ്ങനേ? * മൃഗമെന്തെടു പയ്യാലാസു ക്ഷുരപത്തിലാമെന്നോ? മന്ത്രമെന്തെ നിശ്ചയചാനതെല്ലാം ചെയ്താമെന്നോ!

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

നാഭാവേ! കേൾക്കുവാല്ലീടാം ദേവ്യരാധനമുത്തമം നരന്മാർക്കുതൂലയെന്നാൽ കേൾക്കുവാമംഗലം വരും * നാരായണനെ നാഭീയോദ്യോധോലിച്ചു പണ്ടു നാരദൻ ആയോഗീശനവെന്നായി തുഞ്ചാനരവെ യ്തിടാം * രിക്കൽ നാരേൻ ശ്രീമാൻ സഞ്ചരിച്ചീടിൻ യ്തിൽ നാരായണാഗ്രമത്തിൽ ചെന്നിരുന്നാൻ ബേദമെന്നിയേ * ആയോഗീശന മിച്ഛിട്ടാനാരദൻ മുനിസത്തമൻ നീയോലിയൊരു ദോഷമെന്താണു ചൂജനമേജയ!

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ദേവദേവ! മഹാദേവ! പുരാണപുരുഷോത്തമ! ജഗദാധാരി! സർവ്വജ്ഞ! മഹാസൽഗുണവാരിയേ! * ജഗത്തന്നാദ്യമാം തത്വമെന്തോടീടുകനിൻ മതം ഏതിൽ നിന്നു തട്ടി ചേർത്തിടുന്നിന്റേടനിതരശേഷവും? * അവസാനമെന്താ സർവ്വഫലോദയവുമേതിൽ വാൻ ഏതറിഞ്ഞീടി ലീമോഹമേതു വാമോയുപോയിടും? * പൂജാജപം ശ്ലോനമെല്ലാമണ്ണ ചെല്ലാത്ത മനസ്സിലായ് വെളിച്ചമുണ്ടാമിരുളിശലിവാകരതിച്ചു പോൽ * അജ്ഞാനത്തേക്കു ഞ്ഞമന്ത്യർ കടന്നീടാപടിക്കരോൻ യുഗമോദ്യജ്ഞരക്കുശേഷം നീയുരച്ചീടണമുത്തമം.

വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

ഏവനാരണാൽ കേൾക്കുവാല്ലീടാം ചീനനാമുനി നാരായണൻ മഹായോഗികൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ.

നാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ദേവേന്ദ്രീ! യത്നം കേട്ടാലു ജഗത്തിൻ തത്വമുത്തമം അതറിഞ്ഞാൽ

ഭവംമന്ത്യാണമേകില്ലജഗൽഭമം * ജഗത്തിൻതപമദ്വേചിയാണെന്നോതുന്നതാൽഭവം ള്ചിമാർഭേവർഗസ്വർഗരജബുധന്മാരേന! * ജഗത്തഭ്രവിസൃഷ്ടിക്കുന്നവരതാൻരക്ഷചെയ്തതും സംഹരിച്ചതും,മെന്നോതപ്പെടുന്നതും,മറ്റുണങ്ങളാൽ * സിദ്ധർഷിചന്ദ്രമദ്വേചീ.സ്വരൂപംതാൻപറഞ്ഞിടാം സ്തരിച്ചാൽപാപമെല്ലാംപോകാമമോക്ഷക്കരവനിടം * പ്രതാപവാൻബ്രഹ്മപുത്രനാദ്യൻസ്വായംഭുവനംമനുശതരൂപാപതിശ്രീമാൻസർവ്വമനപന്തരാധിപൻ * അവൻപിതാവാം വിധിയേക്കേന്ത്യാശുശ്രൂഷചെയ്യവേ ശുഭൻബ്രഹ്മാവതൻപുത്രൻമനുഭവാടിതദാലിനാൻ: * “പുത്ര!നീചെയ്യണംകേന്ത്യാഭ്യോരായനമുത്തമം നിനക്കുബാപസദതാൽപ്രജാസൃഷ്ടിപ്രസിദ്ധമാം” * വിധിയാലിതുചൊല്ലപ്പെട്ടാസ്വായംഭുവനാംമനു ജഗന്മാതാവീശ്വരിയേതോഷിപ്പിച്ചാൻതപസ്സിനാൽ * ആദ്യാമയാസർവ്വശക്തിസർവ്വകാരണകാരണഃ ആഭേവിയേ സ്തുതിച്ചാനാമനുഭവകാശ്രമിത്തനായ”.

മനു പറഞ്ഞു.

നമോനമസ്തേഭേവേൾ!സർവ്വകാരണകാരണേ! ശംഖചക്രഗദാപത്മമന്ത്രേ!വിഷ്ണുഹൃദിസ്ഥിതേ! * ജഗദംബേ!വേദമുന്തേ!മായാസ്ഥാനസ്വരൂപിണി! വേദത്രയപ്രമാണാജ്ഞേ!സർവ്വഭേവന്തേ!ശിവേ! * മഹേശ്വർ!മഹാഭാഗ!മഹാമായേ!മഹാഭയേ! മഹാഭേവാർംഗവാസേ!മഹാഭേവപ്രിയങ്കരി! * മഹോത്സവേ!മഹാനന്ദേ!ജ്യേഷ്ഠേ!വിസ്വാദ്രിവാസിനി! മഹാമാരീഭയഹരേ!നമോഭേവാഭിപൂജിതേ! * സർവ്വമംഗലമാംഗലേ!ശിവേ!സർവ്വാത്മസാധികേ! ശരണ്യേ!ശ്രു:ഖഭക്!ഗൗരവേ!നാരായണി!നമോസ്തുതേ * ഏതിൽനിന്നീവിശ്വമേതിനാൽചുറ്റും,കോൽനില്പതും ഏകംചെയ്തതുമായൊരുതരമിതാതേജസാംനിധി * ബ്രഹ്മാവാർത്തൻകരുണയാശ്ശൃഷ്ടിച്ചിടുന്നിതൊക്കെയും പാലിപ്പതുംവിഷ്ണു,ചെല്ലാംസംഹരിച്ചതുമീശ്വരൻ * മധുരകെടഭരിൽനിന്നുചെപ്പട്ട്ചത്തമജൻ ആരേസ്തുതിച്ചാവലുതാഭയത്തിൽനിന്നുമുക്തനായ്? * ശ്രീ,കാന്തി,യോമ്നയും,കീർത്തി,രമാ,ശ്രീഗൗരവിയുംസതി ഭാഷായണി,വേദഗർഭാ,ബുദ്ധിഭാ,ഭോമീനയും * ആനിന്നെവാഴ്ത്താംപൂജിക്കാംജപിക്കാംതാൻനമിച്ചിടാം പ്രാണിക്കാംഭാവനചെയ്യാംനോക്കാംകേൾക്കാംപ്രസീദമേ * വേദത്തിൻനിധിയായ്ബ്രഹ്മാലക്ഷ്മിക്കുപതിയായ് ഹരി ത്രൈലോക്യാധിപനായിരൂർവരണൻജലനാഥനായ് * നിധീശനായ് ചൈത്രവണൻകാലനംപിതൃനാഥനായ് മേക്ഷാനാഥൻനിരൂതിയായ് ചന്ദ്രൻതൈത്രലോക്യാവന്ദനായ് * നിൻകൃപാബലമാണെല്ലാംലോകേശി!ശുഭരൂപിണി! അനേകരതാൻനമിച്ചിടാംജഗദംബേ!നമോനമഃ.

ന്നംഗുഷ്ഠത്തിന്നുതുല്യമായ് ഒരുപന്നിക്കുട്ടിയുണ്ടായായവൻനോക്കിനി
 ഛായേ * ആകാശഭേശമതിലായ് നിന്നുവേഗേനനാഭേ! അത്യാശ്ചര്യ
 മൊരാറയ്ക്കുതുല്യമായ് തീർന്നപ്പൊഴേ * മരീചാഭിഭിജരാടംസന
 കാലികളോടമായ് ബ്രഹ്മാവാപ്തനിരൂപത്തേക്കുണ്ടുസംശയമാന്ത
 തേ * അഭിവ്യസതപാതാനിപ്പോരപന്നിപ്രാജേനവന്തവോ? അത്യാ
 തുല്യമിതെൻമുക്കിൻനിന്നിവണ്ണംഭവിച്ചതും * അംഗുഷ്ഠമാത്രനായ്
 ക്കുണ്ടുതൽക്കുണ്ഠമലപോലെയായ് യജ്ഞനാഭഗവരനെനേഞ്ചേരി
 ഛിപ്പതിനോയിത് * ഇവണ്ണാസംശയിക്കുമോളാപരബ്രാഹ്മസന്നി
 യെഴ മലയ്ക്കൊത്തപ്പന്നിരൂപൻമരിയൊന്നാലരീടിനാൻ * ആമനീ
 ഞ്ചരംഭംബ്രഹ്മാവിനുമോലവരുമ്പടി പ്രതിജാപനിവരംവണ്ണമിക്ക
 ല്ലാതന്നലച്ചുതാൻ * ജനസ്ഥപസ്സത്യലോകവാസികൾസ്മരനായകർ
 ഭേദംപോക്കിടമാധുർഗ്ഗാരവത്തേന്ദ്രാചിച്ചാൻ * സ്തുതിച്ചാരുക്കുജ്ജ
 സ്താമധവ്വന്നങ്ങളതായിടം വേദസ്തോത്രങ്ങൾകൊണ്ടാദ്യനാമമുഷഷ
 നേമദാ * അപർതൻസ്തുതികേട്ടാദ്യൻഭഗവാൻമരിയീശപരൻ കൃപാ
 കടാക്ഷംവെണ്ണിപ്പുവേശിച്ചു ജലത്തിലായ് * പ്രവേശിച്ചുളവിൽകൂര
 സ്തസ്മരോമപ്രപീഡനാൽ ഭക്തവത്സലനീയെന്നേരക്കിക്കെന്നബ്ബി
 യോതിനാൻ*ഏവംസമുദ്രചലനംകേട്ടിട്ടാബ് ഭഗവാൻമരി ജലജന്തു
 കളേഭേദിച്ചാഴിക്കുളത്തിൽകടന്നതേ * അങ്ങമിങ്ങുംനടന്നനേപ്പുഷി
 ച്ചാൻഭൂമിയെയാവിള കണ്ടെത്തിമന്ദമാലൊണിച്ചു പ്രൊണിച്ചതിനേ
 മരി * സർവ്വസതപാത്രയത്തോടുംജലത്തിന്നുള്ളിൽമേവിടും ഭൂമിയേ
 ദേവദേവശൻപൊക്കിനാൻതേററകൊണ്ടുടൻ * തേററയിങ്കലതും
 കൊണ്ടായജ്ഞശൻയജ്ഞപുഷ്പൻ ശോഭിച്ചാൻഭിഗ്ഗജംതുന്ദിക
 യ്യിൽപത്മിനിയോടുപോൽ * തേററയാൽഭൂമിപോക്കുന്നദേവദേ
 വേശനേയുടൻ മനപാലികളോടുംകുണ്ടുവാഴ്ചിനാൻവിധിയീചിധം.

ബ്രഹ്മാവു പാഞ്ഞു

ജയിക്കുപുണ്ഡരീകാക്ഷഭക്തർതന്നാത്തിനാശന! അത്പീകൃത
 സ്വപ്നലോകിസർവ്വകാമഫലപ്രദ! * ഇബ് ഭൂമിയാനതൻതുന്ദിക
 കയ്യിൽപത്രാസ്തയായിടം പത്മിനിക്കൊപ്പമായ് നിന്നിൻശോഭിക്ക
 നസുശോഭര * ഇതനിൻശരീരംഭൂമിചേന്നിട്ടിന്നൊരുപങ്കും ക
 യിലേന്തുകരീന്ദ്രൻറദേഹംപോൽശോഭയാൻതേ * നമോനമസ്തേ
 ദേവേശ!സൃഷ്ടിസംഹാരകാരക! ദൈത്യനാശത്തിനായ് നാനാഭൂപമാ
 ളുംമഹാപ്രഭോ! * മുൻപിൽനമിച്ചിടാനിൻറപിൻപിലുണൊന്ന
 മിച്ചിടാം വാനോക്കാധാരഭൂതൻനീബ്രഹ്മാമ!നമോസ്തേ * പ്രജാ
 സൃഷ്ടിക്കനീയെന്നേനിയോഗിച്ചുസശക്തനായ് നിന്നജ്ഞാവശനാ

ഭവ! തജസ്സേനനന്ദന! ഭൂഭാഗത്തിൽവാണനീയുംപ്രജാസൃഷ്ടിനട
 ത്തും * ശ്രേയസ്സുള്ളായജ്ഞസാധനങ്ങളാൽനീയജിഷ്ഠക യജ്ഞശ
 ന്നാശംപ്രദനേദ്രേശകാലാനുരൂപമായ് * വണ്ണാനുമമനായർമാശാ
 സൃഷ്ടനാചാപരിഷ്കേ ക്രമമായതനുഷ്ഠിച്ചാൽപ്രജാവൃദ്ധിഭവിച്ചിടും *
 വിദ്യാ, വിനയവും, നല്ലാചാരവും, കാന്ത, കീർത്തിയും തുണവുംചേർന്നാ
 ത്തതുല്യവൃദ്ധിയുള്ളവരക്കിനീ * ചൊല്ലൊങ്ങമായവക്കേകിയിടുകന്യ
 കമാരെയും മനസ്സടക്കീട്ടപ്പരംപുരുഷനിൽസഭാ * പരിചയ്ക്കാ
 ഭക്തികളോടൊത്തൊന്നായവന്യന്മാരെയും യോഗികൾക്കിഷ്ടയാകുംസൽ
 ഗതിയെന്നീഗമിച്ചിടും * ഇവണ്ണമാശ്വസിപ്പിച്ചാവിധി, തൻപത്രനേ
 യടൻ പ്രജാസൃഷ്ടിക്കാജ്ഞനരുകിസ്സത്യലോകംഗമിച്ചതേ * ചിതാ
 വികൻറനിയോഗത്താൽഗൃഹൻസപായംഭവൻമനു നല്ലവണ്ണംപ്രജാ
 സൃഷ്ടിച്ചെടുവാനായ് തുടങ്ങിനാൻ * “പ്രിയപ്രതാപനാനപാദർ”മ
 ഹാഹാർമനനന്ദൻ പുത്രിമാർമൂന്നവർക്കുള്ളനാമവുംനീശ്രവിക്കുക *
 ഒന്നാമത്തെവ“ഭാക്രതി”പിന്നെ“ഭേവഹ്വതി”യും പിന്നെ“പ്രസു
 തി”ലോകത്തിൽപ്രസിദ്ധാശുഭമായവരും * “ജവി”ക്കാകൃതിയേദ്രേ
 വഹ്വതിയേ“കർമ്മന്മ”മേ പ്രസുതിയേ“ഭക്ഷനേ”കിയവർസന്താനമീ
 പ്രജ * ആകൃതിയിൽനിന്ന“യജ്ഞൻ”ഭഗവാനാഭിപുരുഷൻ ജനി
 ച്ചാൻ“കപിഖൻ”ഭേവഹ്വതിയിങ്കലുരുങ്ങനേ * സംഖ്യാചാതുർൻസർവ്വ
 ലോകപ്രസിദ്ധൻകപിഖൻപ്രഭു അസംഖ്യാകന്യമാരുണ്ടായ് പ്രജകൾ
 ഭക്ഷഭാഗ്യയിൽ * അവർതൻസന്താനമാണീഭേവതിയുടേനരാഭികൾ
 ലോകവിഖ്യാതരായ് തീർന്നാർസർവ്വശൃംഗീപ്രവർത്തകർ * ഭക്ഷസ്സകളിൽ
 നിന്നാനാമനുവേദജ്ഞനാംവിള രക്ഷിച്ചാൻതാമാഖ്യഭേവഗണഭജനം
 ടൊത്തുനാഭെ! * കപിഖൻഭഗവാൻയോഗീസപാശ്രമത്തിങ്കൽവാണു
 ടൻ ഭേവഹ്വതിക്കനൽജ്ഞാനംസർവ്വവിദ്യാവിനാശനം * വിശേഷമാ
 യ് ഖ്യാനയോഗമഖ്യാതജ്ഞാനനിയ്യയും അജ്ഞാനമെല്ലാംചോരീ
 ട്കോപിലംശാസ്ത്രമൊക്കയും * ഉപദേശിച്ചതിൻശേഷംപിഖഹാശ്ര
 മമാണ്ടുതേ ഇന്ദ്രംവാഴ്ത്തഭഗവാൻസംഖ്യാചാതുർൻമഹാശയൻ *
 സിദ്ധിയാംസംഖ്യമായോഗംതന്നാമസ്തരണത്തിലും വവിക്ഷണാവരം
 നരകംകപിഖാചാതുര്യംഗിയേ * മനുക്യാവംശമതിൻനൻവിസ്താ
 രമിതോതിനേൻ കേരളപ്പുറമുപരിപ്പോക്കംപാപമെല്ലാംനശിച്ചു
 പോം * ജനീമേൽമനവിൻപുത്രവംശംശുഭമജ്ഞാതിടാം പ്രാപിക്കാ
 മതുകേട്ടീടിൽപരമാംപദമേവനം * വ്യവഹാരപ്രസിദ്ധിക്കുംസർവ്വത്ര
 സുഖത്തിനും അഗ്രിഭാപിപസമുദ്രാഭിപ്രവന്മയവർവെയ്ക്കതേ.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം ഏട്ടാംസ്തസം
 രത്നവംശസമൃദ്ധനും മൂന്നുഭാഗ്യായം.

നാലാമദ്ധ്യായം

നാലാമദ്ധ്യായം പാഠം

മനോരമസായഃഭവന്മുതലുതൻപ്രിയവ്രതൻ പിതൃസേവാ
 പരൻനിത്യംസ്തുതയർപ്പായണൻ * വിശ്വകർമ്മനകാശീട്രപ്രജാ
 പതിസുതാവരം തുല്യശീവനോഃ“ബാഹ്യാനി”വേദവളേയവൻ *
 ജനിപ്പിച്ചാനായവളിൽതോഗ്യാരംപത്തുപുത്രനേ അവർക്കിട്ടതൊന്നു
 “ജ്ഞാപതി”യൊക്കെയുയർത്തേ * “അഗ്നീശ്വരൻചിന്നിശ്വരജി
 ശ്വരൻ,മുനാമൻതത്തബാഹുവും നാലാമനാമമാവീരൻ,കഷ്ടമരേ
 തസ്സ,പഞ്ചമൻഃ ഘൃതപുഷ്പൻ,സവനൻ,മേധാതിഥി,യതസ്തമൻ വീ
 തിഹോത്രൻ,കവിയുമെല്ലാക്കുമുണ്ടനിതൻറപേർ * ഇപ്പുത്രനാർപ
 ത്തുപേരിൽമുൻപുതർവിശ്വതരായ് കവിയുംസവനൻതാനാമമാ
 വീരനമീയിവർ * ആത്മചിത്രാലങ്കാരാരൂപരേതസ്സകൾമുനേ! മ
 ങ്ഗാവാണാർപരമഹംസാഗ്രമണിൻ,നിരീഹരായ് * അന്യയാകംഭാശ്ച
 തികുലുണ്ടായ് നന്ദനർമുൻപേർ ഉത്തമൻ,താമസൻ,രൈവതനെ
 ന്നംകീർത്തിക്കേട്ടവർ * മനോരമയായി പതിമാരോജസ്സേറുന്നാമീസുതർ
 പ്രിയവ്രതൻരാജവർത്തനഭിച്ഛാൻഭൂമികയാക്കയും * നന്നായ്തരറി
 പ്പത്തുകോടിവത്സരംക്ഷീണമെന്നിയേ ഭൂമിതന്നാഭ്യുഗതതിലാഭിത്യൻ
 സഞ്ചരിക്കവേ * ഉണ്ടായിടുന്നസ്വകാരംഭരേറഭാഗത്തിലേന്നമേ ഇത
 വ്യത്യാസംഏതുതുകൊണ്ടിട്ടോത്താനധികമാഗ്രഹൻ * ഇരുടെയുണ്ണു
 ണ്ടാകുംതാനീഭൂമിഭരിക്കവേ ഇല്ലാതാക്കീടമതിനേത്താനെന്തോഗബ
 ലാതിനാൽ * എന്നതിനായ്ശ്രമിച്ചാനസായഃഭവസുതൻഗ്രഹൻ
 ഏഴുവട്ടംസൂര്യനേപ്പോൽപ്രകാശിക്കുന്നതേരതിൽ * ഭൂവേപ്രദക്ഷി
 ണ്നംചെയ്താമവകൃഷ്ടർഭൂമിയിൽ കഴിഞ്ഞിട്ടേഴാഴികളായ്തീർത്തോ
 കഹിതത്തിനായ് * അതിൻമദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങൾസപ്തദീപകളായി
 തേ അന്തർവർത്തിതടങ്ങൾതാനേഴാഴികളുമായതിൻ * മദ്ധ്യപ്രദ
 േശങ്ങൾതന്നെസപ്തദീപകളുംമുനേ! ജംബു,പുഷ്പം,ശാൽമലിയും,ക
 ശം,കൗരവ്യമുണ്ടനേ * ശാകദീപം,പുഷ്പരവംദീപകൾക്കുള്ള
 പേരുകൾ വിസ്താരമതിമട്ടി ച്ചാണിവകൾക്കുണ്ടരോത്തരം * പാശ്ചിമ
 വെളിയായ്ചുറ്റമാണീദീപകളൊക്കയും ലവണേ,ക്ഷു,സുന്ദര,
 റ്റു,ദധി,ക്ഷീരമയങ്ങളും * ശുഭോദകവു,മായേഴാഴികളെപ്പറയുന്ന
 തേ അന്നീയേഴാഴിയുംഭൂവിൽകീർത്തിക്കേട്ടവതായ്തമനേ! * ക്ഷാരാബ്ധി
 മുഴുമാത്രേജംബുദീപമതികലായ് പ്രിയവ്രതൻനാഥനായിട്ടാ

അ രാ മ ഭൂ തം ,

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു :

അരുണോദയോനമച്ചനഭീയാമന്ദരാദ്രിയിൽ നിന്നിളാവുതവർഷത്തിൻകിഴിക്കായാഴ്ചകുന്നതേ * അത്തോതപാനംകൊണ്ടിട്ടായക്ഷുഗന്ധപനികൾ ദേവീദാസികൾതൻഭവേഷളിൽതട്ടിയവായുവും * സൗമരജ്യത്തോടുവീശ്ണുനൃപത്തുയോജനചുറ്റിലും തോവൽപഴങ്ങളും പൊക്കത്തിൽനിന്നാനകളെന്നപോൽ * കരുവന്ത്രേവീണപൊട്ടിച്ചിതറീട്ടാരസത്തിനാൽ ഉണ്ടാകുന്നജംബുവെന്നനദിയാമേരുമന്ദരാൽ * പതിച്ചിളാവുതത്തിൻറതെക്കായിട്ടൊഴുകുന്നതേ ജംബുഫലാസപാദിതുഷ്ഠാജംബാദിനിമഹേശിയേ * അസ്ഥലത്തുള്ള വാനോരും രക്ഷണാഗാഹിമുഖ്യരും ഭക്ത്യാപൂജിച്ചിട്ടന്നേററുപയുജ്യവളാണവരും * പാപംചേരുന്നഭക്തർക്കുംരോഗമാറുന്നപാവനീ കീർത്തിക്കീൽവില്ലുംപോക്കുന്നോരുംവാനോർമാനിച്ചിട്ടന്നവരും * കോകിലാക്ഷീകാമകലാകരണാകാമപൂജിത ശ്രദ്ധപാദേവപൂജാധന്യകാന്തികലന്നവരും * സ്തുതിക്കുന്നെന്നുമീനാമങ്ങളേക്കൊണ്ടവളേനരർ ജംഗ്വനദിക്കരയിലേമണ്ണാജംബുസന്തോടും * കാററുമാവയിലുംതട്ടീട്ടൊരുപാകത്തിലാകയാൽ വിദ്യാധരാമരസ്പീകരക്കോരോനൽഭ്രഷണങ്ങളായ് * തീരുന്നസ്സരജ്ഞാക്കുംജംബുനദസുവണ്ണവും ആത്തങ്കത്താൽ കാമുകന്മാർസ്പീകരക്കായിട്ടുസന്തതം മകടംകുങ്കണത്തൊട്ടതെല്ലാം നിർമ്മിച്ചിട്ടന്നതേ * ഞാനോതിയസുപാർശാദ്രിയികലേവൻകടമ്പതിൽ കോടരങ്ങളിൽനിന്നഞ്ചുവഴിയായിട്ടതിൻരസം * സുപാർശഗിരിയിൽവീണഭ്രമിയികലൊലിച്ചുതൻ അഞ്ചായിളാവുതത്തിൻറപടിഞ്ഞാറൊഴുകുന്നതേ * ആരസത്തേജിക്കുന്നവാനോർതൻമുഖഗന്ധധാൻ കാററുംചുറ്റുംചരിക്കുന്നരൂറുയോജനയോളവും * ഭക്തന്മാർക്കിഷ്ടമേകീടുംയരേശപരിമഹേശപരി ദേവപൂജാമഹോത്സാഹാകാലശ്രോമഹാനന * വാഴുന്നകർമ്മഫലദാകാന്താരഗ്രഹണേശപരി കരാളദേഹാകാളാംഗീകാമകോടിപ്രവർത്തിനീ * ഇതനാമങ്ങൾകൊണ്ടുപൂജാദേവിസർവ്വേശേശപരി! കമിഞ്ഞിൽശതബലംപേരാൽനില്ക്കുന്നതിന്നുടെ ശാഖകൾതൊടുവീഴുന്നതടങ്ങുകമദാദ്രിയിൽ * പാൽ,തയിർ,തേൻ,മൈന,ഇളാനും,മെഴുത,വസ്ത്രാ,സനങ്ങളും ഭ്രഷണങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നിച്ഛിക്കുന്നവയൊക്കെയും * ഇളാവുതത്തിൻവടക്കഭാഗത്തായൊഴുകുന്നവ അതിൻതടത്തിൽമീനാക്ഷീദേവീദേവാസുരസ്തത * നീലാംബരാരെരളുഖീനീലാളകസമനപിത വിണ്ണിൽവസിപ്പവർക്കെല്ലാം ഫലംവര്യമേകേവാം * അതിമാന്യാമഹാപൂജാമത്തമാതംഗഗാമി

നീ മടനോന്മാദിനീ,മാനപ്രിയമാനപ്രിയാന്തരാ * മാരുവേഗധരാ,
 മാരുപുജിതമാരമാദിനീ മയൂരവരശോഭാധ്വഗാഗ്രഹനേക്ഷേപനരരീ
 ശപരി * ആമീനാക്ഷിദേവിയേതീനാമങ്ങൾകൊണ്ടുവാഴ്ചകിൽ സ്മരി
 ക്കിലുംകാമമോക്ഷങ്ങളേതന്റകീടുമായവര * ആനദങ്ങളിലേത്തോ
 യംപാനംചെയ്യുന്നവർക്കു ഓരോ ഭവിക്കില്ലാത്തകാലത്തുംജരാന്തരക്കളാ
 ട്ടമേ * സേപംഛെദ്യസ്വയംബുധിഭൂതമൃതിയുടങ്ങനെ ശീതമുണ്ണുംകാ
 റുകൊണ്ടുവെച്ചവർണ്ണാ,മുഖംഗവും * ആപത്തെന്താനുംചേന്നിടാ
 തെസുഖിക്കാമരണംവരെ ഉണ്ടാമിടവിടാത്തതു സുഖമത്രയുളളതെന്താ
 ട്ടം * ഇനിയുണ്ടാത്തരച്ചീടാമഹാമേരുവതിന്റുടെ സ്ഥിതിയുംപാദാ
 ദ്രികൾതൻസ്ഥിതിയുംമുനിസന്തമ! * കണ്ണികാരൂപമാംമേരുവിൽമു
 ഴ്നിരുവതദ്രികൾ കേസരങ്ങൾക്കൊപ്പമായാമേരുവിൻമുഖഭാഗമാ
 യ് * നിമ്നപുറമുവതൻനാമങ്ങൾകേട്ടുകൊള്ളുക കരംഗംകര
 ഗംപിന്നകത്തുംഭംഗംവികാകതം * ത്രികൂടം,ശിശിരം,പിന്നപ്പ
 തംഗം,ഭവകമുനേ! നിഷധം,നൽശിതീ,വാസം,കപിഖം,ശംഖമെ
 ന്നതും * ചൈവധ്യു,മാരുധി,യതുഹംസം,പ്രാജ്ഞമെന്നതും നാഗംകര
 ളുംജിരം,പിന്നനാരോരഭൂപത്തിവ.

പ്രിയദർശനവർമ്മ എട്ടാം സ്കന്ധം
 കടവംഭരണവർണ്ണനം
 അനന്തപ്രഭാകരം.

ഏഴാം മദ്ധ്യം തുടരും.

പ്രിയദർശനൻ പറഞ്ഞു.

മേരുവിൻറകിഴക്കായ് രണ്ടുദ്രിന്ദീകാൻപതായിരം യോജനാ
 വരഭാഗംനീണ്ടു,ച്ചങ്ങിൻപിസഹസ്രകം * ജറംഭേവകൂടം,രണ്ടുദ്രിപ്
 ശ്ചിമഭാഗമായ് പവമാനംപാരിയാത്രപൊക്കംവിസ്താരമായതും *
 മുൻപുറച്ചുതുപോൽതന്നെയാണെന്നോർക്കുനാമമ! മേരുവിൻതെക്ക
 ഭാഗത്തായ് കൈലാസംകരവീരവും * അദ്രിശ്രേണ്യങ്ങൾമുൻപോൽ
 താൻകിഴക്കോട്ടേയ്ക്കുനീണ്ടുവ വടക്കുഭാഗത്തീ ചണ്ഡംത്രിശ്രംഗമകരാദ്രി
 കൾ * ഇരയെട്ടദ്രികളാൽചുറ്റപ്പെട്ടിട്ടാമിത്രമെന്നപോൽ സുമേരു
 വാംസുവണ്ണാദ്രിയേറ്ററംശോഭിച്ചിട്ടുണ്ടതേ * അതിൻമുകളിലായ് മ
 ധ്വഭാഗത്താവിധിതൻപുരി വിളങ്ങീടുന്തപതിനായിരംയോജനവിസ്ത
 രം * സമാനചതുരശ്രത്തിൽതെത്താലുള്ളതെന്നതായ് വണ്ണിച്ചീടു
 ന്നിതതിനേതത്വമൊന്നിത്തോന്നുവർ * അതേത്തുറന്നതാണെട്ടുടി

കിഞ്ചിതം വാസം താത് അശ്വതികിപവേദകർമ്മപുരികമഭിനിസന്ത
മഃ * അഥ പരന്തപാർക്കനവസ്തമഞ്ചസന്തരദിവേഷായം മൻപതാ
സാപ്തകിളകുടനോവത്യാകാരവതി * ഭാരതോവതി, സംതമി, കൃഷ്ണാം
ഗത, യമജനേ ശ്രദ്ധാചതി, ഗന്ധവതി, തത്ത്വപാൽതാൻമരോഭയം
യശോവതിപ്രമാൽ, ത്വരമത്ത്വം, ഗ്യാദ്യർനിവസിപ്പതാം മേദവിൽ
താൻമൃതലോകമെന്നക്കിനത്തരം * ഇതേകാൽക്കള വിഷിൻനഖം
കൊന്തേളവാജനം അഭയാബാഗംഗം റ്റക്കിൻമലയ്ക്കിൻ കൂടി
വന്തൻ * ഭൃകിസ്വർഗ്ഗമുലാവിധിറക്കിഗംഗതരംനദി നവ്വലോക
ത്തിനംപാപംപോക്കൽക്കിടന്നതേതു * ലോകസ്തസിയതാവി
ഷ്ണുപരിചീതിതതാൻമനേ! താറ്റകാലംമുൻപോരാതിശയഗമുൻപ
താനിതു * ദ്രോവിൻമുക്തിവാതിട്ടവാഴ്ന്നുസ്വപന്നമീശപതി ഭര
കവിശ്രമംവിഷ്ണുപദമംസ്ഥാനമതതിൽ * ഗെവൽപദപ
തമരോളത്തംനോന്നെങ്കിലെപ്പൊഴും വാഴ്ന്നതാനപാരേൻ
ക്കനതൻശ്രദ്ധനം 'ധുവൻ' * സ്ഥിരമാകംപദവിതോരിതംവഴ
നിതാമഹൻ ഗംഗാമഹാത്മ്യമറിയാസ്വപ്നികളുമാതതിൽ *
പ്രദക്ഷിണംമെത്തിടുന്നവർവ്വലോകതിരുത്തിനാത് മോക്ഷതപ
സിക്രമംഭരകംഗംഗമതന്നെത്തുകൊണ്ടുതൻ * സ്താതംമെ
യുന്നതിൽമെന്നത്തേടേടേയമിപ്പവർ പിന്നെവിഷ്ണുപദംവിട്ടവി
രാനംബറ്റുകോടികൾ * നിറഞ്ഞമേവതാനത്തിലിറങ്ങിദ്രോ
ഗംഗയും ചന്ദ്രമണ്ഡലവുമുൾക്കീടത്തുനൂതൃപമനിരം * ബ്രഹ്മലോ
കത്തിൽവെച്ചതാവുകെഴുതിതാതളം നാമുതിരിച്ചതായ്നാമുനാമ
ത്തോടൊഴുകിട്ടൻ * നദീനദാധിപതിയാമണ്ണിതിൽചേന്നിട്ടതതേ
സീത, മാധുര്യകന്താ, നൽചക്ഷുർദ്ദയമുച്ചുകൾ * ഗംഗാസീതബ്ര
ഹ്മലോകംവിട്ടിളക്കേസരങ്ങളായ് ചൊന്നൊപ്പമുതന്നാരുതൻശിഖ
രങ്ങളിൽനിന്നാൻ * ഗന്ധമാമനമുലാവിൽവിനിട്ടാപ്പാപമാരി
ക്കി ജഗാഥവഞ്ചിതകൂടികിഴക്കോട്ടൊഴുകിട്ടൻ * ക്ഷാരണ്ണിതിൽ
പതിക്കുന്നസ്വപന്നദീവേപുരിതം മലോപനിൽനിന്നചക്ഷുസ്സേന
ത്താരതാംനദീ * അതിവേഗത്തോടുകൂടിക്കൊല്ലമാമത്തിൽവന്തൻ
പതിത്താരാദിതിലേക്കോടൊഴുകിച്ചുത, വാനവർ * വന്ദിക്കമതുവീ
ഴുന്നപ്പയിതാണ്ണിതിൽനരങ് പിന്നീടേകന്താജ്യാമുനാരംകൈവശി
യംനദി * സമുദ്രലോകത്തിൻമരുത്താഗത്തിൽകൂടിവന്തൻ വന
ത്തുംഗിരികളുംകുന്നുംമേടുകൂടാം * ഗിരിപിൻമെന്നതിൽനിന്നും
പുറപ്പെട്ടതിവഗമായ് ദാരതാപ്യമതായുരൂ വയ്ത്തിൽകൂടിയത
നേ * തെക്കോസ്സമുദത്തിൽപോയ ചേന്നീടുന്നതിപാവന അതിൽ

സ്നാനത്തിനായ് പോകുമനുഷ്ഠിപ്പദംപ്രതി * രാജസുതാശ്ചമേധാ
 ഭംഗലഭ്യേതേജസ്വതാൻ പിന്നെന്നാലാകൈവഴിയാഭദ്രാഖ്യാഗംഗയാം
 നദീ * ശ്യാഗവൽചർച്ചതത്തിരുതിന്നത്തരകരുക്കളേ കടന്നുവെന്നു
 പേരുവടക്കേസ്സാഗതതിലായ് * നദീനദേരവേരേയുമുണ്ടുവർഷ
 ത്തിലൊക്കെയും മേരുതെടുത്തുകൂട്ടിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുനകമാത് *
 ഇവയിൽഭാരതവർഷാമാത്രംതാൻകർമ്മഭൂമിയായ് മറെറുവർഷഭൂ
 മിതാൻസ്വപ്തഭോഗംകൊടുപ്പവ * സ്വപ്തപുണ്യോദ്ധ്വജമല്ലാം
 ഭൂമിക്കുണ്ടുനിടങ്ങളാം പതിനായിരമായുസ്സുരജ്ജ്വലർസുഭാപമർ *
 പതിനായിരമാനയ്യുതുലായായ് ബലമുള്ളവർ ഭായുമാരോടുസുരതക്രീ
 ഡപെയ്യസുഖിച്ചവർ * വയക്കുസ്സാന്നാമുൻപുഗർഭധരിക്കേസ്ത്രീകളാ
 യതിൽ ത്രേതായുഗംപോലെയാണകാലമെല്ലായ്ഞാഴുമുനേ!

ശ്രീഭദ്രദേവീഭഗവതം ഏട്ടാംസ്കന്ധം

മഹാമരുവസ്തനം

ഏഴാമദ്ധ്യായം

എട്ടാം മദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

മുൻപൊന്നവാനോരോർഷങ്ങളിൽശ്രീഭദ്രദേവിയേസ്സഭാസേവിയ്ക്കു
 ന്നാസ്ത്രതികളാൽജപശ്ലോകങ്ങളോടുകൂടായ് * സർവ്വതുക്കസുമശ്രോണി
 ശോഭിക്കുവനരാജികൾ ഫലപല്ലവസംഖ്യാത്താടങ്ങളല്ലാത്തിലുമൊ
 ണപോൽ * വർഷാദ്രികളതിൻമേലക്കാനങ്ങളിലൊക്കെയും സാന്നപ്ര
 ദേശമതിലുംനിമ്നമെപ്പൊയ്ക്കുതാറുമായ് * കമലോല്ലാസപുഷ്പങ്ങൾവി
 ടുൻചിലസുനതിൽ കളിക്കുന്നരയനങ്ങളോരോരോപക്ഷിപറ്റുവും ര
 ജപക്രീഡതവററിൽ ചെല്ലേണാക്കീമണിമാരൊടും നൽഗുഹങ്ങളിലും
 മോദാൽകളിച്ചീടുനഭംഗിയായ് * നാരിമാരോടുകൂടാർഷങ്ങളിൽവാ
 ഴുനവാനവർ നവവർഷങ്ങളിലുമാഞ്ചേഗവാനാദിപുരുഷൻ * നാരാ
 ധണാഖ്യൻപോകാനഗ്രാഹത്തിനായ് മമേശിയ സേവിച്ചുകൊണ്ടു
 വാഴുന്നപുഷ്പനായഖിലർക്കുമേ * മൂർത്തിഭോജസാന്നിദ്ധ്യംകാട്ടുന്നതലോക
 പുഷ്പമായ് ഇളംവൃത്തത്തിൽ ബ്രഹ്മാവിൻഭൂമശ്ലോൽസംഭവിച്ചവൻ *
 ഭദ്രനാഭഭഗവാൻമാത്രംഭാഷുന്നതാരിമാരൊടും അവിടെപ്പാർവ്വതീഭേ
 റിതൻശാപാകൊണ്ടുപുഴുപ്പർ * പ്രഭാശിക്കില്ലപോയീടിളന്റേ
 റികളാമർ ഭവാനിനാഥനാണാലീഗണകോടികളാലവൻ * ചുററ
 പ്പെടുഭജിച്ചുകൊണ്ടുസ്തംഭിപ്പുന്ന മൂർത്തിയേ തൻമേതുവാൽ താമസി

തായിട്ടെന്നൊരുതരീയം * മുന്തിയെയുംദ്രുമാസേവിക്കുന്നലോകമി
തത്തിനായ് ഏകാഗ്രമാംമനസ്സോടുമിഹിവർണ്ണസന്തതം.

ശ്രീഭഗവാൻ പറഞ്ഞു

“മഹാപുരുഷനായ് സർവ്വഗുണപ്രകാശനായ് അനന്തനായ്
അവ്യക്തനായിരിക്കുന്ന ശ്രീഭഗവാനായിരിക്കാണ്ടു നമസ്കാരം.”

ഭക്തേഷപലാഭാവിതഭൂതഭാവനൻ । ഭഗത്തിനെല്ലാമൊരുമുഖ്യ
കാരണൻ ॥ ശരണ്യപാദൻഭവനാശനൻ,ഭവം । രചിക്കമാവന്യനെ
ഞാൻഭജിച്ചിടാം । അചന്നമായാഗുണവൃത്തിലേശവും । ജഗത്തിനെ
നോക്കിമുതലിച്ചിടാം । നമിക്കാമാലികൾപോയുമാവിധം പ്രയാ
സമദ്വേപനയാൻഭജിച്ചിടാം ॥ അജ്ഞാനമുള്ളൊക്കെയുമെല്ലാമന്തനാം
ഭയങ്കരൻപോൽവിലസുന്നിതായവൻ ॥ തദ ഫ്രിതൊടുള്ള മഖിച്ചുല
ജ്ജനം । ലശക്കുകൾ,പൂജയിൽനാഗകന്യകൾ ॥ മന്ത്രങ്ങളോതുന്ന
വനേയനന്തനായ് । സൃഷ്ടാഭിക്തനായവയോടുമീനനായ് ॥ സഹ
സ്രഗീഷ്ഠങ്ങളിലെങ്ങുവാൻ സ്ഥിരം । ധരിപ്പതില്ല,കൂടുകൊത്തതാം
ധരം ॥ അവൻകലസ്സതഗുണപ്രധാനനാം । മഹാ,നവകേനജനംഭ
വിച്ചതേ ॥ അവൻകർത്താ,നെൻഗുണശക്തികൊണ്ടുഞാൻ । രചി
ച്ചിട്ടനിന്ദിയ,ഭൂത,ദേവരേ ॥ ഇരണ്ടുള്ളബൃന്ധനമാൻപക്കികൾ ।
കണക്കവൻകീഴിൽവസിച്ചിട്ടുതേ ॥ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുതദനുഗ്രഹത്തി
ലാ । മുൻചൊന്നവസ്തുക്കളെങ്ങരുംമുഖം ॥ ഭൂമിച്ചുസൃഷ്ടാ,തവക
ർമ്മമേതുവം । മായായേലോകറിഞ്ഞിട്ടുതേ ॥ ധരിപ്പതില്ലാരുമ
തിൻനിവാരണം । നമിച്ചിടാമപ്രളയോദയാത്മന.

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

ഇതുവണ്ണഭഗവാൻഭദ്രനസ്സുകഷ്ണമുന്തിയേ ഇളാവൃതത്തിൽ
സേവിച്ചിട്ടുനദ്രേചീഗണത്തെടും * ഭദ്രഭവസ്സനന്ദപേരായർമ്മപു
ത്രനമങ്ങനേ തൻകലത്തിൽജനിച്ചുള്ളതൻറസേവകരോടുമായ് *
ഭദ്രാശ്വപർമ്മതിലാവാസുദേവനെറവന്യതാം ഹതഗ്രീവാഖ്യയാഭേദ
പ്പെട്ടൊരാശ്രയമുന്തിയേ * ഏകാഗ്രമാംമനസ്സികലാക്കിപ്പൂജിച്ചുച
ഞ്ചലം സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്തതംതത്സംഗീപമായ്.

ഭദ്രവസ്സുകൾ പറഞ്ഞു

ധർമ്മനായ് ആത്മവിശോധനനായിരിക്കുന്ന ശ്രീഭഗവാനായി
രിക്കാണ്ടു നമസ്കാരം.”

ഹാമൃത്യുവേക്കണ്ടുമറിഞ്ഞിടാജനം । മഹാവിവിത്രംഭഗവദി
വേഷിതം । പാപത്തിനായ്താൻവിഷയേസുഖിച്ചിട്ട । നല്ലൻസു
തൻചത്തുടൽമുട്ടുവന്നമേ ॥ ചൊല്ലുന്നവിശ്വാകവികൾനശിപ്പതാ

യ് ! കാണുന്നു സത്തു ക്ഷുതസ്സ മാധിയിൽ ! എന്നാകിലും മോചിതർ
 നിൻറെ മായയാൽ ! നിൻചേഷ്ട ചിത്രം നമനം വോനിതാ ! ഇതലോ
 കസ്വഷ്ടാദികൾ നിൻറെ വേലനീ ! കന്താവുമ, ല്ലിപ്തനിനക്കുവേണ്ട
 വും ! കാശ്ശിനീനും കാരണമാത്മചസ്തു പാം ! നിനക്കുവേണ്ടുന്നത, ത
 ല്ലൊരതുതം ! വേദങ്ങൾ കല്പേന്ദുജൻമരിച്ചുത ! രസാതലാഭം
 മുഖത്തൊടൊത്തനീ ! എടുത്തതത്മീച്ചവിധിക്കുനുകിയ ! സ്വസത്യ
 സങ്കല്പനങ്ങൾ നമിച്ചിടാം !

വാഴ്ത്തുന്നവരായ ഗ്രീവമുന്തിയാം ലോകനാഥനേ തത്ഗുണങ്ങളെയും
 ഭ്രമ്യഭ്രമസ്സകളുതാമവർ * ഇച്ചരിത്രം വെല്ലുകയും കേൾക്കയും
 ചെയ്തിടുന്നവൻ പാപച്ചട്ടവെടിഞ്ഞിട്ടാദ്യേവീ ലോകത്തിലെത്തിടും.

ശ്രീഭവീശ്വരവതം എട്ടാം സ്കന്ധം

ഇളംപുതസമാചാരം

എട്ടാമദ്ധ്യായം.

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

ഹരിവർഷത്തിൽ പാപനാശനൻ ഭഗവാൻ മരി യോഗത്തോടുവ
 സി, ക്കുന്നു ഭക്തന്മാർക്കു മിതത്തിനായ് * അവൻറെ കോമളം രൂപം
 മ്ളാദൻ ഭക്തസത്തമൻ ഭക്ത്യാനോക്കി സ്തുതിക്കുന്നതത്ഗുണങ്ങളറി
 ണതവൻ.

പുഷ്പം ഭക്തൻ പറഞ്ഞു

“നരസിംഹസ്വരൂപനായ് തേജസ്സുകൾക്കും തേജസ്സായിരിക്ക
 ന്ന ശ്രീഭഗവാനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം. അതി പുകടമായിരിക്ക
 ന്ന സംസാരത്തിന് വജ്രദംഷ്ട്രകളായിരിക്കുന്ന കർമ്മവാസനകളേ
 ഭവിപ്പിച്ചാലും, ഭവിപ്പിച്ചാലും. അജ്ഞാനത്തെ നശിപ്പിച്ചാലും. എ
 ന്റെ ഞ്ഞുമാവിൽ അഭയം ഭവിക്കട്ടേ.”

ശ്രീഭഗവാനിന്നു വലന്നശാന്തിയും ; വരട്ടേയോക്കട്ടെ വരുംപ
 രാംബായ ! മനസ്സടക്കെട്ടെ മകന്ദനിൽ സദാ ! വരട്ടെത്തങ്ങൾക്കു കളങ്ക
 ഭക്തിയും ! ഭവിക്കാലാഭാരം ഗ്രഹാദിസങ്കതി, സം ! ഭവിക്കണമൊയവ
 കുഭക്തസംഗമം ! വിരക്തിയാൽ ഭക്തനടൻ വിമുക്തനാം ! ഗൃഹസുഖി
 പോന്നതു പോലെയായിട ! ഭക്തൻറെ സംഗാത് ഭഗവൽ കഥാമൃതം
 ശ്രവിപ്പവർക്കു മലമാത്മരൂപിതാൻ ! കളഞ്ഞിടും, തീർത്ഥമതിൽ ക
 ളിച്ചിട്ട ! നവകുതബ്ദാഹ്ലമലത്തെ യെന്നപോൽ ! നിജാമയാകും ഹ
 റിഭക്തിയാ യ്ക്കിലാ ! യവകുൽവാഴും സാർവത്ഗുണത്തോടും ! അ

ബിംഭകതിയരോൻവിഷയങ്ങളിൽഭൂമി । മൂട്ടുന്നവനില്ലൊരുവൻ
 ഗുണങ്ങളും ॥ ശരീരികരക്ഷാഫലിയാപരൻപുരാ । നാത്മാപുരസ്സ
 ത്തിനശേഷമപ്പുപോൽ ॥ അഭൂവനേവിട്ടുഗ്രമാഭിസുകതനാ । വയ
 സ്സകൊണ്ടുള്ളവലിപ്പമൊന്നുതാൻ ॥ കാമാഭിമേന്മജനിമുതുന്മേതു
 വാം । ഗ്രഹവേടിഞ്ഞിട്ടതുകൊണ്ടുനിക്കളും ॥ ഒരിക്കലുംഭീതിവരു
 ത്തിടാത്തതാം । ഗുസംഫപാദങ്ങളരഭിമുക്കൊള്ളവിൻ.

**ആലുമാളാഭരതീവണ്ണഭജിക്കുന്ന ജിതനിത്യവാ വഴ്ചന, പാ
പമാതംഗസിംഹമാമാന്ത്രി സംഘനേ * കേതുമാലമതാംവഷ്ടഭഗ
വാൻകാമരൂപിയായ് വഴ്ചനവഷ്ഠനാമനുഭക്തപ്പാഴ്വെടുക്കീയനാ
യ് * ഇശസ്സോത്രജാഖംഭകാഭണ്ടാനംഭവചിച്ചിടുന്നതാർകര ആ വ
ഷ്ഠനിന്നായികൊൾവതാമാനദാതിക.**

உம் பரணது.

“ഹൃദികേശനായ് എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠപുരുഷന്മാരും ലക്ഷിതമാ യിരിക്കുന്ന ആത്മാവോടുകൂടിയവനായ് ക്രിയകൾക്കും ജ്ഞാനങ്ങൾക്കും സങ്കല്പാധ്യവസായാദികൾക്കും അവയുടെ വിഷയങ്ങൾക്കും അധിപതിയായ് ഏകാദേശന്ത്രിയപഞ്ചവിഷയലക്ഷണനായ് പൂർണ്ണ മയനായ് അന്നമയനായ് അമൃതമയനായ് സച്ചമയനായ് സർവ്വസ്ഥായ് ഓജസ്സായ് ബലമായ് കാന്തനായ് കാമനായിരിക്കുന്ന ശ്രീ ഭഗവാനാചിക്ഷാണ്ട ഏകൻ നമസ്കാരം രണ്ടു പുറത്തും ഭവിക്കട്ടെ”.

[illegible]

സ്കരിക്കുന്നവരായോകബന്ധുവാംകാമഭവേന പ്രജാപതിമ

തൽകാമസിദ്ധിക്കായ് വഞ്ചനായകർ * എന്തൊരു കലപത്തിൽ ഭവാനുസർവ്വങ്ങളും ഭഗവാൻ തൻ മത്സ്യമുത്തിതന്നെ ചാഴ്ത്തുന്നിതാമന.

മനോഹരം

“മുഖ്യതമനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം. സുതപത്രധാനനായ് സുത്രാത്മാവായ് ഓജസ്സായ് ബലമായ് ലഭിക്കുന്ന മഹാമത്സ്യത്തിനായി കൊണ്ടു നമസ്കാരം.”

അദ്വൈതനായ് കീഴ് പതികൾക്കു മുളകിലും പെളിക്കുമാവേദവെൻ ചരപ്പനീ || ദ്വിജാദിയാൽ കീഴിലടക്കി വിശ്വവും | നരൻ മറ്റൊരാളെ യെന്നപോലവെ || നരൻ മൃഗം സ്ഥാപരജഗതങ്ങളിൽ | ക്കാണുന്നതൊന്നും പരിക്ഷേപിയ്ക്കുവാൻ || നീയെന്നിയേയില്ലൊരു ലോകപാലനും ; ലേന്ദാപിരിയെന്നു വളരെയുതിക്കിലും | മഹായുഗാന്താസ്തിവിശ്വാസമാഷ്ട്രീ | ലതാദിയും വേണിട്ടു മിശ്രിതീയേ || ബലത്തിനാൽ കൊണ്ടു നശിക്കുമെവ | യ്തൊരാളെ ഗൽപാണഗണാത്മനനമഃ ||

മത്സ്യാവതാരമാനുള്ള ഭഗവാൻ ശങ്കരപാക്ഷവാൻ അവതരവാഴ്ത്തിടുണ ചമനചരം പാത്രിയോത്തമൻ * മൃഗാനന്ദോഗത്തിനാൽ പാപമശേഷാവേർ പെടുത്തുവാൻ ശുശ്രൂഷിച്ചു വസിക്കുന്നു ഭക്ത്യാഭാഗവതാത്മമൻ.

ശ്രീഭാഗവതം എട്ടാം സ്കന്ധം

ഹരിവർഷാഭിമണ്ഡനം

അതാമദ്യായം

—o—o—o—

പ താ മ ദ്വ യ ങ്ങ

ശ്രീനാരായണൻ പാഞ്ച.

മരണമതാമദം വെണ്ട ഭഗവാൻ ക്രമം കൃപകൻ യോഗത്തോടും വസിക്കുന്ന സവിച്ഛിത നിതൃമാ.

അതാമദ്യായം

“ക്രമം സപരൂപനായി നമസ്കരം സുതപത്രധാനവിശേഷണനായിരിക്കുന്ന നോപലക്ഷിതസ്ഥാനനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം. വഞ്ചനായ് കൊണ്ടു നമസ്കാരം. സർവ്വഗതനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം. സർവാധാരനായിരിക്കുന്ന അക്ഷേയ്യ നമസ്കാരം.”

നിൻ മായനിമിത്തച്ചാരുഭൂമിതൊട്ടൊരീ | നിൻ രൂപമോക്ഷനിതനേകരൂപമായ് || അതെണ്ണ നറുള്ള തുമിഥ്യനായാ | ലവാപ്യന്ദു

നിന്നെന്നമിച്ചിടുന്നിതാ ! ജരായുജംസേപജരണ്യജാൽഭിരം । ചരാ
ചരഃപ്രപിതുമേവസ്തവം ॥ മനീന്ദ്രവാന്മനസരിതൃതൊട്ടതും । വി
ഭോഭവാനേകനേഴുന്നപേരുകൾ ॥ വിശേഷനാമജഗദനേകരൂപവും ര
ചിച്ചിടുന്നതുകവികൾഭവുകലായ് ॥ തത്പജ്ഞാർതജ്ഞിനീവയൊക്ക
യെന്നമി । ചിട്ടന്നുണാനപ്പരമാത്മരൂപിയേ.

വർഷപാലരൊടശ്രമമൂപിയായുള്ള വിഷ്ണുവേ സ്തുതിച്ചുപൂജിച്ചൊ
യ്ക്കീടുന്നതുമാവതിഭക്തിയായ് * ഉത്തരേകരുവർണ്ണഃശഭഗവാൻയ
ജ്ഞപുരുഷഃ വരാഹമുത്തിയേസേവിച്ചിടുന്നതുഭൂമിയെപ്പൊഴും * മന
സ്സമിത്തവിധിപോലതിഭക്തികലൻ ചര ഭൈത്യാനതകനതാമദ്രേഹ
തേനവാശ്ചിതനാരഭഃ!

ഭൂമി പറഞ്ഞു

“മന്ത്രതപവിംഗനായ് യജ്ഞനായ് കൃതുവായ് മഹാഭാപരാ
വയവനായ് മഹാവരാഹനായിരിക്കുന്ന ശ്രീ ഭഗവാനായിക്കൊണ്ടു നമ
സ്കാരം. കർമ്മശുദ്ധനായ് ത്രിയുഗനായിരിക്കുന്ന അഷ്ടേന്ധ്ര നമ
സ്കാരം.”

തേട്ടന്നുനിന്നേബ്ബുധർത്തുഭൂഹൃത്തിനാൽ । ദേഹാഭിയിൽതീ
യെമരത്തിലെന്നപോൽ ॥ അദ്യൈനായ് കർമ്മഫലേന, കാണുവാ । ന
ടൻപ്രകാശിപ്പവനായ് മമിച്ചിടാം ॥ ഇദ്രേഹകാലാദികളായമായ
തൻ । ഗുണങ്ങൾവേണിക്കുന്നെട്ടുഷ്ടനെങ്കിലും ॥ ജ്ഞാനംപെടുന്തോ
ഗിയിൽനിശ്ചയാത്മനാ । കളഞ്ഞിടുംമായനമസ്സവന്നിതാ ॥ നീസാ
ക്ഷിസ്സപ്പുഗാദികൾനിന്റെറയിച്ചുത । ലിന്ദുവേലോമേന ചവിച്ചിടുന്ന
പോൽ ॥ നിൻസന്നിധാനാലവമായതൻഗുണം । നമിച്ചിടാമഗ്ന
കർമ്മസാക്ഷിയേ ॥ വരാഹരൂപേണമസാതലാൽഭവാ । നയമ്തിമാം
ഭേദറയിനാൽഗജോപമൻ ॥ മഹാസുരൻതന്നെവധിച്ചു, കണ്ഠരം
കളിച്ചിടുമ്പോൽതവഞാൻനമിച്ചിടാം ॥ കിമ്പുരുഷംവർണ്ണത്തിൽ । ഭ
ഗവാൻസർവ്വേശനായദാശരഥി ॥ സീതാരാമൻദേവൻ । ശ്രീചന്ദനമാ
നാമമാനൈവാശ്ചിതം.

ഹനുമാൻ പറഞ്ഞു.

“ഉത്തമശ്ലോകനായ ശ്രീ ഭഗവാനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം. ‘ഏ
ണ്’ ആയുർവക്ഷണശീലവ്രതനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം. സംയതചി
ത്തനായിരിക്കുന്ന ഉപാസിത ലോകനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം. സാധു
വാദമതിനു പരമസീമാവായിരിക്കുന്ന അഷ്ടേന്ധ്രായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാ
രം. പ്രാണവ്യഭവനായ് മഹാപുരുഷനായിരിക്കുന്ന മഹാഭാഗനാ
യിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം,” “ഏണ്”

സാക്ഷാദിഹുദ്ധാനഭഃസപരൂപം । സ്വതേജനാലപസ്തഗ്ന
 വ്യവസ്ഥാ ॥ തതപംപ്രശാന്തഃസുധിയോപലഭേനം । വിനാമദ്രുപന്തി
 രഥംപ്രപദ്യേ ॥ മത്ത്വാവതാരതവമത്ത്വശിക്ഷണം । രക്ഷോവധം
 മാത്രവുമല്ലതിൽഫലം ॥ അല്ലാത്തുലാത്മാപരനീശപരങ്കലാ । സ്തീതാ
 നിമിത്തവ്യഥചന്നതെങ്ങേന? ॥ ധീരക്ഷാരാത്മാവുസുഹൃത്തമൻഭ
 വാ । നീമൂന്നുലോകത്തിലുമല്ല സകന്തനം ॥ നായകമസ്സോദരനേവ
 ടിഞ്ഞതും । തപിച്ചതുചൈതന്യമിമൂലമായ് ഭവാൻ ॥ രൂപകേവംവാ
 ക്കിനഭംഗിജാതിയും । വിനാ, വനംചെന്ന്വാങ്ങവാനങ്ങല്ലേ ॥ നിൻ
 ഭക്തിമാത്രംകലരുന്നമൂലമായ് । സവാക്കളാക്കീട്ടു പയേറിടുംവിഭോ! ॥
 സുരാസുരർവാനരരത്നമനുഷ്യരും । സർവ്വാത്മാനാമല്ലകൃതജ്ഞനത്തമൻ ॥
 നയിച്ചു ചൻവിണ്ണിലയോല്പ്രയിൽപെടും । ജനത്തെയാരാഘവനേഭജി
 ക്കണം.

നരോത്തമൻ പറഞ്ഞു.

ഏവംകിംപുരുഷേഷവാങ് സത്യസന്ധൻദ്രവ്യവ്രതൻ പത്മാക്ഷൻ
 രാമനേന്ത്രിമാനന്ദനമാൻവാതരോത്തമൻ * ഭക്ത്യാസ്തുതിച്ചുപാടിട്ടു
 പുജിക്കുന്നുസദാമുന! ഈരാമവരദമിതഭക്ത്യാകേരടിക്കുന്നപുരു
 ഷൻ * സർപ്പപവങ്ങളുപോയ ത്രിരാമലോകംഗമിച്ചിടും.

ശ്രീഭവഭാഗവതം ഏട്ടാംസ്കന്ധം

മിരഞ്ചയഭവേഷുപുനനം പത്മാമദ്ധ്യായം

പ തി ന നാ മ ധ്യായം .

ത്രിനരോത്തമൻ പറഞ്ഞു

ഞാനീഭാരതവഞ്ത്തിൽവസിക്കുന്നാദിപുരുഷൻ ഏനേനീ
 താൻ സദാകാലംസ്തുതിച്ചീടുന്നനാദേ!

നാരദൻപറഞ്ഞു

“ഉപശമശീലനായ് നിരഹങ്കാരിയായിരിക്കുന്ന ശ്രീഭഗവാനാ
 യിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം. ദശഭുജധനമായ് ഋഷിശ്രേഷ്ഠനായ് നര
 നാരായണനായ് പരമഹംസപരമഗുരുവായിരിക്കുന്ന ആത്മാരാമാ
 ധിപതിക്കായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരം നമസ്കാരം.” “എന്നു”

സഗ്ഗാദിഭവയ്ക്കിലുദിച്ചുബന്ധമാ ! കുടുംബമൊന്നുംനമിദേവി
 യെങ്കിലും ॥ ദുഷ്ടാവതാനുദൃഷ്ടിഗുണൈർദ്ദൃഷിച്ചിട്ടാ । തന്നെസ്തുതമോ
 സകത്വിവിക്തസാക്ഷിണേ ॥ ഉരച്ചുയോഗേശ! സമർത്ഥമാകമീ ! യോ
 ഗമഹാനാംഭഗവാൻപ്രജാപതി ॥ ഭക്ത്യാനുകൂലേപര! നിൻകലായ്ക്കു

നം | ജഡാഭിമാനംകലരാതെവയ്ക്കുവാൻ || സുതാത്മദാരങ്ങളെയോ
 ത്തുമിട്ടോ | പ്രാത്തിലുഭോഗസുഖംകൊതിച്ചാമ || മരിപ്പതേ: ത്ത
 ഭൂലയു: ബുധനമാ | അവൻറയതം: ശ്രമമാണുകേവലം | നിൻമായ
 കൊണ്ടുജഡമാനതായതോ / നെന്ററിതെന്തുള്ളഭിമാനശത്രു
 പേ | വെനീടുവാനേകകനിൻകലായ് ഭവാൻ | സ്വഭാവമായുള്ളൊ
 രയോഗമുത്തം |

സ്തുതിച്ചിട്ടുനിപുകാരംനാഭൻസർപ്പവിത്തമൻ അനാമയനതാ
 നീടുംശ്രീനാരായണമുന്തിയേ * ഉണ്ടിബ് ഭാരതവർഷത്തിൽനദികൾ
 പർവ്വതങ്ങളും അവയേതാൻപറഞ്ഞിടാംശ്രദ്ധയായ്ക്കേട്ടുകൊൾകനി *
 മലയാ, മംഗലപ്രസ്ഥം, മൈനാകം, വിതുകൂടവും ഋഷഭം, കടകം, കൊ
 ല്ലംസഹ്യൻ, ദേവാദ്രിയങ്ങളെ * ശ്രീശൈലം, നൽഗുശ്വമുകും, വെങ്കിടാ
 ദി, മഹേന്ദ്രവും വാരിയാരം, വിന്ധ്യനന്താൻ, ഭക്തിമാനുള്ളപർവ്വതം *
 പാരിയാത്രം, ദ്രോണവും, നൽവിതുകൂടാദ്രിയായതും ഗോവർധനം, ദൈ
 വതകം, കകഭം, നീലപർവ്വതം * ഇന്ദ്രകീലംശൈലമുഖം, കാമശൈലവു
 മങ്ങളെ ഇവയുമൊരുമുണ്ടൊരപ്പന്യമേകീട്ടുദികൾ * അസംഖ്യമു
 ബ്ബിതയിൽനിന്നുണ്ടാംനദികളുംഭൂതേ! പാറാചഗാഢനസ്സാനദർനേൽ
 കീർത്തനങ്ങളാൽ * ദേഹികൾക്കാമുന്തവിധംചാപവുംപോക്കിടുന്നവ
 താമ്രപണ്ണി, ലഗ്നവശം, കൃതമാലാ, വടോടുക * വൈമായസീ, നൽകാ
 വേരീ, വേണാ, പിന്നെപ്പയസപിനി തുംഗഭദ്രാ, കൃഷ്ണവേണാ, ശക്തരാവ
 ണ്കാനദി * ഗോഭാവരീ, ഭീമരമീ, വിദ്വിന്ധ്യാ, നൽപയോഷ്ണിക താ
 പീ, രോവാസുരസയ്യം, നന്മദാ, നൽസരസ്വതീ * ചമുന്ദതീ, സിന്ധു
 നദീ, അന്ധശോണാദങ്ങളും ഋഷികല്യാ, ത്രിസാമാവും, വേദന്യതി, മ
 ഹാനദി * കൌശികീ, യമുനാ, പിന്നെമന്ദാകിനി, ദുഷ്പേതി ഗോമതീ,
 സരയു രോധവതീ, സപ്തവതീനദി * ശതദ്രുവും, സുഷോമാവും, ചന്ദ്രഭാ
 ഗാ, മരുദ്വയാ വിതസ്താ, നല്ലസികനീ, കേരവിശ്വപ, യെന്തപറഞ്ഞി
 ടും * സതപാദികുന്തകൾകൊണ്ടീവർഷത്തിൽജാതരായവർ സ്വഗ്ഗ്വേ
 ലോകനരകഭോഗമല്ലാംഭൂജിച്ചിട്ടാ * പലമട്ടായഭോഗങ്ങൾഭവിക്ക
 നിവിടാക്കുമെ വണ്ണശ്രമാനയ്ക്കാനത്താൽഭവിച്ചിടുന്നമോക്ഷവും *
 പ്രധാനമായിവർഷത്തിൽകർമ്മശിദ്ധിയതൊന്നുതരും ഏനോതുന്നാ
 വാനവരുംവേദജ്ഞർമുനിമാരുമേ.

അഹോഇവർചെയ്തൊരുപുണ്യമെന്തുവാ? | നിവർഷസാക്ഷാൽ
 ഭഗവാൻപ്രസന്നനായ് || കൊതിച്ചുവെക്കരുമരുന്തമന്ത്വരായ് |
 ജനിച്ചിപർഭാരതവർഷമായതിൽ | യജ്ഞാദികൾകൊണ്ടുവളിച്ചതു ഹൃ
 ദാം | സ്വപ്ലോകമാളുന്നതിലെന്തുവാൻഫലം? || ഇതിങ്കലില്ലാഹരി

പാദസേവയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തൻ നൽ സുഖമാണുമാത്രമാം | ഇതിൽ
 ചിരവാണുജനിപ്പതിയെന്നും | ക്ഷണംവസിക്കുന്നതുഭാരതത്തിലാ
 യ് | അരേന്ദ്രഭാരതത്താൽ കരുതുകയും ചെയ്തതവർവിഷ്ണുപദ
 ത്തെയാണ്ടിടം || ഇല്ലിങ്ങുചെങ്കണ്ണുകുമാസുധാലയം | കഥാരതർ,
 ഭാഗവതപ്രധാനം || ശ്രീവിഷ്ണുഭാഗങ്ങളുമുത്സവങ്ങളും | പോകാമ
 തി, എന്നതിനു സത്യലോകവും | മനുഷ്യരാൽ ഭാരതചക്രവർണ്ണവർ |
 ജ്ഞാനകൃഷ്ണാഭ്യുത്സാഹസംയുതർ || മോക്ഷത്തിനായിട്ടുശ്രമിച്ചിടാ
 യ്തിലോ | പ്രപിച്ചിടം പക്ഷികൾ പോലെ ബന്ധനം || ഹവിസ്സഭ
 കത്യാവിധിപോൽ സമന്തരം | സ്വദേവതയ്ക്കാക്കതിചെയ്യവേയവർ ||
 അനേകനാമങ്ങൾ വളർക്കുമേകനാം | മഹാനഗ്രാഹിക്കുന്നതു, പൂണ്ണനാ
 കയാൽ || അത്ഥിപ്പവർക്കുമശേഷമേകമി | പൂർത്തിയായിത്തുളവി
 ധത്തിൽമേലവും || നിഷ്കാമഭക്തർക്കു പരാശയേക്കള | ഞ്ഞതകന്തൻ
 പാദസമോദഹം ഹരി || നമുക്കിതിൽ സർവ്വസുഖാവശിഷ്ടമാ | തിരി
 ക്കിൽ മുൻ ചെല്ലൊരുപുണ്യസഞ്ചാരം | ജനിക്കണമേകതിചെയ്തൊത്തു
 ഭാരതേ | ഭജിപ്പവർക്കു മതിൽ സുഖം ഹരി.

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

സ്വർഗ്ഗത്തിലേവേദേവന്മാർ സിദ്ധരും മുനിവര്യരും ഭാരതത്തിൻ ന
 ശ്രഭാമം മഹാത്മ്യം പറയുന്നതേ * ജംബുദ്വീപിന്നുണ്ടുവേദേയരുടെപ്പു
 ഭവീകൾമുനേ! യാഗാശ്വപാദനപക്ഷണമെഴുതിട്ടുണ്ടാക്കിയവസാഗ
 രർ * സ്വർണ്ണപ്രസംഗം, ചന്ദ്രശുക്ര, മാവർത്ത, രമാണകം മന്ദേമാന്ദണ
 വും പിന്നെ പ്ലാഞ്ചജന്യവുമുണ്ടേ * സിംഹളം, ലങ്കായിവണ്ണമുപദീപെ
 ട്ടുമാതിടം ജംബുദ്വീപിന്നുളവു ഞാൻ വിസ്താരത്തോടു ചൊല്ലിനേൻ *
 പ്ലക്ഷദ്വീപത്തൊട്ടും ചാല്ലാദ്വീപമാറിനെയുതവ.

ശ്രീഭഗവതഃ ഏട്ടംസ്കന്ധം

ഭാരതവർഷവണ്ണനം

പതിനേന്നാമധ്യായം.

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

മുൻ ജംബുദ്വീപതിന്നുള്ള വിസ്താരമുറവെയ്ക്കുവാൻ ലക്ഷ്മണോ
 ജനയുള്ളപ്പകൾ ചാൽ മുഴുന്നതാണത് * ജംബുദ്വീപപ്പകൾ ചീതിവ
 താൽമേൽക്കവന്നുപാൽ രണ്ടുലക്ഷമതം പ്ലക്ഷദ്വീപാൽക്കാരാ ബ്ധി
 മുഴുന്നതാം * പരിചാ, ബാഹ്യോപവനംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു

പോൽ തൻനാമഹതുവായ് നില്ക്കുന്നതിനെ പൊന്മയമായി * ഞാ
വൽപോല, തൽനകീഴിൽ സപ്തജിഹ്വയുദ്ധനിടം മുതിർന്ന
ഗിഹ്വയ, പ്രിയവ്രതസുതൻവിള * അഭിപത്തിൻനാഥനില്പ് മജി
ഹ്വപദീപ്തനേയവൻ ഏഴുപുഷ്പങ്ങളായ് ഭാഗിയുദ്ധപ്പുത്രങ്ങൾമകി
നാൻ * മഹാമഹിത്തുകൾമാനിക്കുംയോഗമുഴയയാണവൻ അമാ
ദ്യമായ് പ്രവൃത്തിയാൻ പരമാംഭഗവൽപദം * ശിവം, തവസവും, ഭദ്രം,
ശാന്തം, കേരളം, തങ്ങളും അഭയം, സപ്തപുഷ്പങ്ങളിവയെന്നോത്തു
പകാർകന്തി * അവിടെ ചൊല്ലുമഴേഴുന്നടികൾ പറ്റുതങ്ങളും അരു
ണാ, വൃഷ്ടം, മഹാപ്രഭാതം, ത്രി, സുപ്രഭാതയും * ഗുരുഭാരം, കേര
ളസത്യാഭാരം, നവം, മഹാമഹിത്തം, മണികൂടം, വജ്രകൂടം, മന്ദ്രസേനവുമങ്ങ
നെ * ജ്യോതിഷ്ഠാനന്ദം, സുവർണ്ണാഭി, ചിരബ്രഹ്മിണമെന്നതും മേഘമാ
ലവു, മഴന്നുതൂപ്പുപുഷ്പാഭിപ്തകളികൾ * നദീജലംകാണാതെട്ടിട്ട
കൊട്ടത്തുമുഖമായ് ജേന്യമോളനങ്ങളുപോലവരാണതിൽവഴു
വോർ * ഹംസർ, പതംഗര, പിന്നെ ഉരുളായനരുമങ്ങനെ സത്യാം
ഗരുനാലുജാതിരപ്പുഷ്പാഭിപാസികൾ * ആചിരംവർഷമായുണ്ണ
ണ്ടല്ലാതുംഭവസന്നിഭർ സ്വർഗ്ഗപാരാഖ്യാനായ് വില്ലുതുപനായ് പല
മെട്ടും * ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളേബോധിപ്പിക്കുംവെത്തിടനാക്കയും ആ
ത്മാവാംസുതുംനവേദീത്യാസേവിച്ചിട്ടന്നവർ * പൂഷ്പാഭിപുരുഷ
ജാലാഭിപിപുഷ്പാലുമാന! ആയുസ്സിനിരമോജസ്സംബാധുബാധി
ശക്തിയും * പരാക്രമംസിദ്ധിയതുംസമാകാശസമുദാ പൂഷ്പാഭിപി
ന്നപ്പാമായ് ശക്തംബുധിപുറുമാന * പൂഷ്പാഭിപത്തിനേച്ചറി
ക്കിടന്നീടുന്നതന്തരം ശാല മലാഭിപതുനാലുലക്കുംയോജനവിസ്തരം
അക്കണക്കാംസുരാസിന്ധുധിനാലാഭിപുഷ്പനതു അത്തിയേപ്പോല
തിൽനിന്നീടുന്നൊക്കണാലുലവാംമരം * മഹാനാംഗരുഡൻപക്കിരാ
ജൻവാഴുന്നതാണതു പ്രിയവ്രതാത്മജൻയജ്ഞബാഹുവാഭിപനായ
കൻ * അതു മഴായ് പകുത്തഴുപ്പുതക്കാതിക്കൊട്ടത്തുത ആവർഷ
ങ്ങളുണ്ടെന്നാമമെല്ലാംചൊല്ലാംശ്രവിക്കനീ * സുരാധനം, സേനാ
നസ്ത്രം, രണ്ടാം, ദേവവർഷം പാരിഭദ്രം, കേരളകാപ്തായനം, വി
ജ്ഞാതമെന്നതും * അതുപുഷ്പങ്ങളികൾ പറ്റുതങ്ങളും മഴതാൻ സ
രസംശതശ്രാഗംകൾകണ്ടുവാമഭേദവും * കുമാരപുഷ്പവർഷംനൽ
സഹസ്രശ്രുതിയിങ്ങനെ ഏഴുകൾനടികൾതൻപേരുമല്ലാമ്പറ
ങ്ങിടാം * സിനീവാലീ, നാനമതി, കളു, നല്ലസംസ്ഥതീ രജനീ, നന്ദ
യും, മകാ, യെന്തെകീർത്തിയെന്നവ * ആവർഷപുഷ്പമാരുനാലുജാ
തിയൊക്കെത്തവർ ശ്രുതധർ, വീര്യധർ, വസുധർ, രിഷ്ടധർ * ഒ

ഗവാൻ വേദമന്ത്രനാം സാമന്തേസ്സു ച മദ്ധ്യവർ പിതൃദേവകന്നനോ
 ക്ഷണിശുക്രസ്വഗോഷഃശ്ലോത് * പ്രസാദിക്കേട്ടയെല്ലാക്കുംരാജാവാംസോ
 മനായവൻ സുരാസ്തിക്കുപുറത്തെടുവക്കും മോജനയോടുമേ * കശഭീ
 പുവിളങ്ങുന്നഘോഷതാദധിമുഴുന്നതായ് നൽകശസ്സംബമൊന്നുണ്ടായ
 തിൽതന്നാമഹേന്ദ്രവായ് * തൻബാലതൃണരോമിസ്സാൽശോഭിപ്പി
 ക്കുന്നഭിക്കകൾ ഹിരണ്യശേതസ്സധിപൻപിതൃതന്നന്ദനൻ * തൻ
 പുത്രശ്ലേഷേകാരിട്ടാഭീപഴിക്കിനരകിനാൻ വസു,നൽവസുഭാ
 നം,കേരളശാലയവിനായതും * നാഭിഗുഹ്യം,സ്തനപ്രതാപവിവിക്തം
 മേദേവകം ഈവഷാങ്ങളിലുണ്ടഴുസീമാദ്രിമുളമുണ്ടേ * ഏഴുണ്ടുകേൾ
 നഭികളുംപേരുകൾനീധരിക്കുകുമാത്രം,പിന്നെമൂലംശ്രംഗം,കപിലം,
 ചിത്രകൂടവും * ദേവാനികോ,ലോകരാമാക്കേരളവിനാമലയേശിവാ
 സകല്പാ,മിത്രവിന്ദാ,മധുകല്പാ,ഘൃതമൃതാ * ശ്രുതവിന്ദാ,ദേവഗർഭാ,
 മന്ദരാലികയാതതും കശഭീപിങ്കലല്ലാക്കുമിവൻജലമേതിനും *
 കശലർ,കോവിദർ,പിന്നെയലിയുക്കരുമങ്ങനേ കൂകർ,ജാതികൾ
 നാലീതിവരാണെന്നുരച്ചിടും * സൽകർമ്മംകൊണ്ടുഗുരൂപനാകുംദേ
 വനെയായവർ ഭജിച്ചീടുന്നുസർവ്വജ്ഞൻനിജജന്മാരെക്കൊത്തവൻ *
 ജാതവേദസ്സുനീസാക്ഷാൽബ്രഹ്മത്തിൻഹൃദ്യവാഹനാം അംഗമാം
 നിൻയജ്ഞമതാബ്രാഹ്മണിൻയജ്ഞമാണുതൻ * യജിക്കേന്നവമഭീ
 പിമുളളാരൊക്കയുമഗിയേ.

ശ്രീദേവീഭാരതം ഏട്ടംസ്കന്ധം
 ജപുപേപവർണ്ണം
 പത്രം മദ്ധ്യായം

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

നാരദൻ പറഞ്ഞു

ശേഷംഭീപിൻലക്ഷണവുംചൊൽകസർപ്പജ്ഞനാഭോൻ ഏ
 രുനിഞ്ഞാൽപരാനന്ദമെനിക്കുണ്ടാമതേവിധം.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

കശഭീപിൻചുറ്റുമായിപ്പൂതാസ്തിമുഴുവുന്നതേ ക്രൗഞ്ചാഭീ
 പാംപിന്നെയതിനളവീരേടുലക്ഷമാം * ക്ഷീരാസ്തിമുഴുന്നതതിലാ
 ക്രൗഞ്ചാദ്രിവിവസുനതേ അതിനൂപംക്രൗഞ്ചമന്നഭീപിന്നുണ്ടാ
 യിനാമവം * തുഹൻറവലിനാൽഭിനകക്കിയായ് പണ്ടതെങ്കിലും
 ക്ഷീരാസ്തിയാൽനനച്ചെന്നരക്കിക്കുന്നുജലാധിപൻ * ഏഴുപുഷ്പൻകു

ഹാഭാഗൻ സർവ്വലോകമസ്തു തൻ പ്രിയവ്രതസു തൻ ശ്രീമാനഭീപിന്ന
 ധിപൻമനേ! * ഏഴാമഭീപഭാഗിച്ചുപുത്രമാക്കിനരകിനാൻ
 അമ്പർതൻപേരേഴുവർഷങ്ങളിൽപാലകരാക്കിനാൻ * ആയവൻപ
 രമാംവിഷ്ണുപദത്തേയാശ്രയിച്ചതേ ആമം,മധുരഹം,പിന്നമേഘപു
 ണ്ണം,സുധാമകം * ഭ്രാജിഷ്ടാ,ലോമിതാസ്സ,കേരവനസ്സതിയുമിങ്ങ
 നേ നദിയേഴേഴ്ദികളുംഭൂവികൽകീർത്തികേട്ടുപ * ഉപബാഹ്ണവും,
 ശുക്ലാ,ഭോജനം,വൽമാനവും നന്ദനം,സർവ്വതോഭദ്രം,നന്ദം,കേശഭജ
 ഭീമിപ * അമൃതശാലാ തീർത്ഥപതി, അഭയാ, പിന്നെയായുവും വൃത്തി
 രൂപവതീ,ശുക്ലാ,പവിത്രവതിയങ്ങനേ * ഇവതൻനൽജപംപാനം
 ചെയ്യുന്നതാലുജാതിയും പുഷ്പർ,ജാഷർ,പിന്നെദ്രവിണർ,ഭേവകർ
 തമാ* നാലുജാതികളിവണ്ണാവസിക്കുന്നായതിങ്കലായ് ആപോമയൻ
 ഭേവനാമപ്പതിയേയജനങ്ങളും * പൂണ്ണാംജലിയിനാൽഭക്താഭജി
 ക്കണപലേചിയം അപ്പേ! നീഭഗവദീയ്യംതൈരഭാക്യാശ്രദ്ധമാക്ക
 യോൻ * നീപാപഹാരിനിൻസ്പർശാൽഭേമത്തേ ശുദ്ധമാക്കുക ഏവം
 ചൊല്ലിസ്തുതിക്കുന്നതു പലമട്ടാസ്തുതങ്ങളാൽ * ക്ഷീരാബ്ധിക്കപ്പുറംചുറ്റും
 ശാകഭീപമുനീശ്വര! യോജനാനാലളുപക്കുംവണ്ണാരത്തോടുവേ
 ന്നതു * ആക്കണക്കിൽഭയിമയക്കടലാൽമുഴ്ന്നതാണതും അതിൽ
 നില്ക്കുന്നതമമാമമാശാകംമമാമരം * അതിൻമുഖമതിന്നുണ്ടായ്
 ശാകഭീപെന്നനാമവും പ്രിയവ്രതാത്തമജൻമേധാരി!മിയാംനാഥനാ
 യതേ * സുതർനാമങ്ങളായേഴുപഞ്ചമാക്കിട്ടവററിൽ തനേഴുപുത്ര
 മേന്മാപിച്ചിട്ടവൻയോഗിയായിതേ * പുരോജവം,പിന്നമനോജ
 വവും,പവമാനവും ധൂമ്രാനീകം,ഖിത്രരേഖം,വിശ്വധൃഷ്ട,ബഹുരൂപ
 വം * മന്ത്രാഭാദ്രികളേഴേഴുനദിയുംചൊല്ലിടുന്നതേ ഇതശാന,മുരശ്രം
 ഗം,ബലഭദ്രാ,ശതകേശരം* സഹസ്രസ്രോതകം,ഭേവപാലം,പിന്ന
 മഹാസനം ഇവയേഴ്ദികൾചൊല്ലാംനദീനാമങ്ങളത്രയും * അനാഥാ,
 പിന്നെയായുദ്വാ,ഉഭയസ് പൃഷ്ഠിയായതും സഹസ്രശ്രുതിയുംപഞ്ചനദി
 നല്ലപരാജിതാ * കേരക്കൂനിയ്യുതീസ്സപ്തനദികൾഭംഗിയുള്ളവ സ
 ത്രവ്രതർ,കൃതുവ്രതർ,ദാനവ്രതതമങ്ങളേ * അനുവ്രതമീനാലുജാതി
 യാഭീപവാസികൾ പ്രാണായാമത്തോടുംപ്രാണപായുവാംഭഗവാൻ
 പരൻ * ഹരിയേസ്സോപചെയ്യുന്നോർപാപമെല്ലാമകന്നവർ ഭൂത
 ജാതങ്ങളിൽവാണത്താമിയായ് പ്രാണവൃത്തിയാൽ * ഭൂതങ്ങളേഭ
 ിക്കുന്നോൻരക്ഷിക്കട്ടെഗല്പതി ശാകഭീപതിരട്ടിച്ചവിസ്താരത്തോ
 ടുകൂടവേ * പുഷ്പരഭീപുണ്ടുഭയിക്കുലിന്നപ്പുറമനേ! അക്കണക്കാ
 ശുദ്ധജലക്കടലാൽമുഴ്ന്നതാണതു * തീർപാൽശോഭിച്ചതിൽസുപ

ഞ്ഞമയമാപതിനായിരം ഭട്ടങ്ങളോടുംരാജിച്ചുനിൽക്കുന്നുണ്ടൊരുപത്തു
 രാ * ഇതിനേലോകമുതലായിധാരാഭവാനുടെ പീഠമായിട്ടുകല്പി
 ച്ചുലോകസ്വാധീകരമാമനേ! * ഇദപീഠിലൊന്നതാനന്ദിമാനസോത്തര
 മെന്നതു മദ്ധ്യനിന്നതിരിക്കുന്നകിഴമേൽരണ്ടുവർഷമായ് * പരപ്പും
 പൊക്കവുംതിന്നയുതംയോജനാമനേ! ഇന്ദ്രാദികൾക്കുപുരികൾനാലു
 ലിക്ഷിമുണ്ടതിൽ * ആദിത്യൻസഞ്ചരിക്കുന്നതതിൻമേൽഭാഗമാണു
 കേൾ മേരുപ്രക്ഷിപ്തംവെയ്ക്കു ചുറ്റുന്നവിടെയാരവി * അനന്തര
 ഞ്ഞാടാസംവത്സരചക്രംകറങ്ങവേ പ്രിയവ്രതസുതൻവീതിഹോതു
 നാംഭീപനായകൻ * രമണൻ, ധാതകിയുമാവർഷനാമങ്ങൾവേണി
 ടും രണ്ടുപത്രമെയുരണ്ടുവർഷജ്വലമാക്കിനാൻ * പിന്നെപ്പറ്റുജ്വര
 പോലെയവനൊമരിഭക്തനായ് ആവർഷുരുഷർബ്രഹ്മാവാധീടുംപ
 രമേശനേ * കർമ്മയോഗക്കൊണ്ടുതന്നെഭജിച്ചീടുന്നുസർവ്വഭാ കർമ്മത്തിൻ
 ഫലരൂപംതാൻശാന്തമേകുന്നമദപയം * ബ്രഹ്മാമന്നായ് ഭജിക്കുന്നാ
 ഭഗവാനായ് നമിച്ചീടാം.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം എട്ടാംസ്കന്ധം
 കേതുരയചിപാലിവണ്ണനം
 പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

പ തി ന്നാ ലാ മ ധ്യായം.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ശ്രീഭോദധിക്കപ്പറമായ് ലോകാലോകാഖ്യപദ്യതം ലോകാലോ
 കങ്ങൾക്കുമദ്ധ്യേനിൽക്കുന്നമുനിസന്തമ! * മാനസോത്തരമാമന്ദിമുത
 ലാമേരുവോളവും മദ്ധ്യസ്ഥലംസ്വപ്നഭൂമിമാകുന്നശുദ്ധമാണതു * ക
 ണ്ണാടിക്കുള്ള പോലുള്ള തില്ലാത്തതൊരുജന്തുവും ഉണ്ടാകില്ലാസ്ഥലത്തി
 കൽനൽപടാർത്തങ്ങളൊന്നുമേ * അതിനാൽപ്രാണിവർഗ്ഗങ്ങളൊന്നുമി
 ല്ലവിടത്തിലായ് പ്രാണിയുള്ളത, തില്ലാത്തതിദ്രുശങ്ങൾക്കുമദ്ധ്യമാ
 യ് * നിന്നീടുന്നതിനാൽ ലോകാലോകമെന്നായതിനുപേർ അമ്മട്ട്
 ശപരനാൽതത്രെലോകാന്തത്തിലതുനിമിത്തം * സൂര്യാദിഗ്രഹപത്തുതള
 ഉളവർഷമുരശ്ശികൾ ലോകമെല്ലാംപ്രകാശിപ്പിച്ചീടുന്നവയൊരിക്ക
 ലും * അതിനങ്ങപ്പറമ്പൊപിച്ചീടാത്തുള്ളവിധത്തിലായ് പൊക്കം
 വിസ്താരമുണ്ടാമഹാഭൂമിക്കനാരദ! * ഭൂഗോളത്തിൻറവിസ്താരംകോ
 ടിയൻപതിതെന്നതായ് പരാതനന്താരായുള്ളവിഭാവാൻ പറയുന്ന
 തേ * അതിൻനാലൊന്നവിസ്താരംലോകാലോകമതാംഗിരി അതി

നെന്ദുകളിൽനാലുദിക്കിലുപരമമല്ലിതാൽ * സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാം
ദിഗ്ഗജന്ദരംതനുപരകേൾക്കുനീ ജുഷ്കൻ,പുഷ്പാധരൻ,വാമനൻ,
നല്ലപരാജിതൻ * മൊല്ലുന്നിവർ സർവ്വലോകസ്ഥിതിചോരക്കളെന്ന
തായ് അവക്കുംലോകപാലക്കുംവീട്ടുവു,പ്രജാസരപവും * ഐശ്വര്യം
യുദ്ധംവൃദ്ധിയാതീട്ടുവാനായ് ഭഗവാൻമരവി വിഷപാശ്ശനാദികളൊടൊ
ത്തല്ലസിദ്ധികളോടുമായ് * സ്വായുധജന്ദരംമന്നംകൈകൾമാടുകൂടീ
ട്ടുഹറിവു സർവ്വലോകഹിതത്തിനായ് രാഴുന്നൂപരമേശ്വരൻ * ആ
കൽപമീവേഷമോടാവില്ലുപാപസനാതനൻ സ്വമായാമയമാവി
ശപരക്കിപ്പാൻവാണിടുന്നതേ * മല്യുധിസ്സാരമിതിനാലലോകപരി
മാണമായ് പറഞ്ഞുതാന,മീലാകാലോകമെന്നോതുമദ്രിതൻ * വെ
ളിയിൽകൃഷ്ണജ്ജനനാർമാത്രംപോയെന്നുരച്ചിടും സുശ്ലാഘ്യഗോളമ
ല്യുഷ്കേളിപ്പത്തഞ്ചുകാടിയാം * ഭൂസ്വപ്തമല്യമാമണ്ഡമല്യത്തിൽ
നിൽപവൻരവി മാൽത്തണ്ഡനാമഃകൃതമാമീഡണ്ഡത്തിൽഭവിക്കയാൽ *
ഹിരണ്യഗർഭാഖ്യാതാഹിരണ്യഗണ്ഡസമുത്ഭവാൽ ദിക്,സ്വപ്തം,ഭൂ,
ദ്വോ,വിതെല്ലാംവേർതിരിക്കുന്നിതാരവി * സ്വഗ്താപവഗ്ഗ്വേശ്വര
ലംകൃതലായതും ദേവതിയ്ക്കു നരന്മാക്കുംപരാമരജഗത്തിനും * സർവ്വ
പ്രാണിക്കുമേന്മയ്ക്കുനാത്മാനേത്രമരിയനിൽപവൻ ഭൂഗോളസ്ഥിതിയ്ക്കീ
വണ്ണമരവെയുളപ്പടുന്നതേ * ഇതുപോൽതാൻസ്വഗ്തമനുവണ്ണിക്കുന്ന
റിവുജ്ജവർ ബീജാത്മമാംളെരണിലൊന്നാൽമുററതുപോലവേ *
അന്തരീക്ഷം,ദ്വോവുഭൂമിരണ്ടു തൊട്ടൊരുമല്യമാം അതിൻമല്യത്തിലാ
കുന്നുഭഗവാൻതപനൻരവി * ആതപത്താൽമുറുവകപ്രകാശിപ്പി
ച്ചിടുന്നവൻ ഉത്തരായണമാകുമ്പോൾഗതിമാന്ദ്യംവരുമുനേ! * കേറി
പ്പോകേണ്ടതാസ്ഥാനംപകുലൊട്ടേറുകയാൽ ഭക്ഷിണായനമാക
മ്പോൾഗതിവേഗത്തിലാസ്തരം * ഇറങ്ങേണ്ടസ്ഥാനമതാപകുലൊട്ടുക
റഞ്ഞുപാം വിഷുവത്തിൽവരുന്നേരംസാമ്യമായ് തീർന്നിടംഗതി * സ
മമാംസ്ഥാനമതതാപകുലംസമമായ് വരും മേടംതുലാംരണ്ടുമാസംസ
ഞ്ചരിച്ചീടവേരവി * പകലുരാത്രിയുമുല്യമായിത്തീരുമനീശ്വര! ഇ
ടവംതൊട്ടഞ്ചരാശികളിൽസൂര്യൻചരിക്കവേ * പകലെല്ലാമേറുമൊ
ട്ടുകറയുരാത്രിയൊക്കയും വൃശ്ചികാദികളിൽസൂര്യൻസഞ്ചരിക്കുന്നവേ
ളയിൽ * രാത്രിയെല്ലാമേറുമൽപംപകലുകറവ:സ്തരം.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം ഏകംസ്തരം
ലോകാലോകവൃന്ദസ്ഥ
പതിനാലാമദ്ധ്യായം

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം

സുനാരായണൻ പാഞ്ഞു

ഇന്നിപ്പോൾ പരഞ്ഞീടാഞ്ഞു ന്നതന്തരിയത്തമം ശീശ്മ
ദാദിഗതികൾ കൊണ്ടു ന്നവിധത്തിലാർ * ഗ്രഹങ്ങൾക്കൊക്കെയും
സ്ഥാനമുണ്ടാകുമിസന്തമ! ജാതഗവം മദ്ധ്യമാകുന്നതാവതമ
തുത്തരം * വൈശ്വാനരം ഭക്ഷിണവും സുഷുമാർ നിശ്ചയിച്ചുവ അ
ശിനിതാട്ടതാമസനക്ഷത്രം നാഗചിമിയാം * ദോഹിപ്പാദികളും
മുനം പറയും ഗജചിമിയാം പൂർവ്വതും തെക്കും തെക്കും വെതവീഥി
മനീശപ! * ഇതുമുനവീഥിയും വെല്ലിടുന്ന തുത്തമൊഴ്ചായ് മക
മാദികളും മുനമെല്ലാ വീഥിയാർത്തി * ഹസ്തം ചിത്തിയേം സപാതിയ
തുംഗോവീഥിയാർത്തം വിശാഖാദികൾ മുനക്കും വീഥിയാർതവീമി
നേ! * ഇതുമുനവീഥിയും വെല്ലിടുന്ന മദ്ധ്യമാഴ്ചായ് മുഖം പൂരാട
മുതാടേക്കുമുന്ന ജചിമിയാം * തിരുവാണമുതൽ മുനമുഗവീഥി
യുമാർത്തം പൂർവ്വതാതിതൊട്ടുള്ള മുനം വൈശ്വാനരവീമിനേ! * ഇതുമു
നവീഥിയും വെല്ലിടുന്ന ഭക്ഷിണമാഴ്ചായ് അച്ചുതണ്ടായതിൽ വേ
ന്ന പായുവാരങ്ങളുപാശം * ഉൾവെല്ലിതിനാൽ കേറീടേണ്ടതാർ
ത്തരായണം അതിനുള്ളിൽ പെട്ടെന്ന് മന്ത്രിൻ ഗതിയാകയാൽ *
മാന്ദ്യവും പകലേറീടും തിരമെട്ടുകറഞ്ഞു മേവീച്ചീടുന്ന, തരായണ്
ത്തിൻ നെട്ടുമാണി * ഭക്ഷിണായനമാപ്പാശമയക്കുമിറക്കമാം വെ
ളിയിൽ പോയിട്ടു നല്ലൊളിതിനാൽ ഗതിവേഗമാം * പകൽ കറഞ്ഞി
ടും തിരയേറുമെന്നും മൂപ്പിടം വിജയത്തിൽ സൂര്യൻ അങ്ങാടം മമാം സ്ഥി
തിയാകയാൽ * മദ്ധ്യത്തിലാമിനൻ, രവ്യം പകലും സമമേന്തും പാ
ശങ്ങളേയുള്ളിലേക്കായ് വലിക്കുമോരു ധ്രുവമുനേ! * അതിൽ പെ
ട്ടിട്ടിനൻ മണ്ഡലങ്ങളോടും വെളിഞ്ഞിടും അവയേത്താനയ മുള്ളുവിടും
കാലത്തിലാധ്രം * അതുപോൽ വെളിയിൽ പോമാസൂര്യനുമണ്ഡല
ങ്ങളും മേൽ പിൻറകിഴക്കുപുരിയാം വേദധാനിക * തെക്കുസംയമ
നീയെന്നു കാലനുള്ള മമാപുരീ നിശ്ചിതപടിഞ്ഞാറുരുന്ന
മുതാപ്പുരി * വടക്കുപിട്ടു സാമൻറവിതാവരിയതാവുരി ബ്രഹ്മ
ജ്ഞാനേന്ദ്രിയിൽ സൂര്യൻ ഭിക്കുന്ന നവല്ലിനാർ * മദ്ധ്യം നന്നം സൂര്യൻ
നിയിൽ നിശ്ചിതപടിയിലാലോം സൂര്യൻ വിഭാവരിയിലാലോകവോ
ളാണരാതിയും * ഭൂതങ്ങൾ തൻ പ്രവൃത്തിക്കു മിറ്റമനങ്ങൾ താൻ
സൂര്യൻ ഗതിയോതീത്താൻ മേൽ പിൻറാലുദിക്കിലും * മേൽ പിൻ
വസിപ്പോക്കു സമാമദ്ധ്യം നന്നാമുനേ! സൂര്യനാമേന്ദ്രിയിൽ നിന്നു വലം
പുറമുനനിത്യവും * ഉദയത്തിൻ മദ്ധ്യം പരഞ്ഞു മിക്കുന്നിത്തെന്നുമേ

ദിഗ് വിദിക്കുകളെല്ലാത്തിങ്കലുമിത്യാനായവൻ * ആരെങ്ങുമുണ്ടെന്നേക്കാ
ണന്നതപരിഭയമുണ്ടു! മറഞ്ഞിടുന്നതെളിക്കിലതാനസ്സമിപ്പതും *
ഉദയാസ്തമനംരണ്ടുംരവിക്കില്ലുണ്ടവൻ സദാ അവനേക്കാക്കുകാണതെ
യാകചീരണ്ടുമാണവ * സ്വർഗ്ഗക്കന്തുപുരമുണ്ടെന്നൊട്ടാകികളിൽനിന്നി
ന്നൻ കോണിൽനിന്നാൽതൊട്ടുംമുണ്ടെന്നോരണ്ടുപുരങ്ങളും * ഒപീ
പവൻ ഞരം കേശേണവടക്കാമേരുവിൻസ്ഥിതി ആരെങ്ങുമുണ്ടെന്നേ
ക്കാണുംകിഴക്കെന്നതുചൊല്ലിടും * അതിന്നിടത്തുഭാഗത്താമേരുവിൻ
സ്ഥിതിൻശ്ചയം പത്തുമഞ്ചുനാഴികകൊണ്ടെണ്ണിവിട്ടിളകീട്ടിന്നൻ
രണ്ടുകോടിയതു മൂപ്പുണ്ടുഴലക്കുവു, മായിരം ആറുപത്തുമായിട്ടും
യോജനം, യാത്രയാപരി * അതിങ്കൽചെല്ല, മവിടംവിട്ടമീകുമ്മോദ
വൻ വാരണി, സൗമ്യ, മിത്രമൻറപരിചികളുമെത്തിട്ടും * കാലച
ക്രാന്തകൻകാലംബോധിപ്പിപ്പാൻകരങ്ങുവോൻ ഭ്രോവിൽചരിക്കും
ചന്ദ്രൻതെട്ടുള്ള മററഗ്രന്ഥങ്ങളും * നക്കുതങ്ങളുമീ ചണ്ണമുടിച്ചിട്ടസ്സ
മിച്ചിട്ടും മുഹൂർത്തംകൊണ്ടിപുകാരംഗമത്തൊടൊത്തുഭാസ്സരൻ * ല
ക്കുംനാലുമുപ്പതു മേണ്ണുറുംയോജനചുറ്റുമേ പുരിനാലുംനാലുകിടംപ്ര
വഹാച്ചുൻസമീരണൻ * നിമിത്തംകാലചക്രത്തിൽകരങ്ങുന്നാത്രയീ
മയൻ അത്തേരിക്കന്നരചക്രംപന്ത്രണ്ടരമുണ്ടുനാലിയും * നേമിയാ
റതിനേച്ചൊല്ലംവത്സരാത്മകമെന്നതായ് അച്ചുതണ്ടാമേരുവിങ്കൽ
മാനസോത്തരമെന്നതിൽ * മറേറയററം, ഫലത്തിൻറചക്രംചുറ്റു
ന്നതിങ്കലായ് എണ്ണയാട്ടുന്നചക്കിൻറചക്രത്തിന്നുസമാനമായ് *
മാനസോത്തരമെന്നുള്ള റേദ്രിയിൽ ചുറ്റിടുന്നിന്നൻ ആയക്കുത്തിൽ
ചുവടൊട്ടും “രണ്ടാമക്കും” പ്രവത്തിലായ് * നാലിലൊന്നളവിൽകൈ
ലയന്ത്രത്തിന്നച്ചുതണ്ടുപോൽ മുകൾഭാഗവുമാം, സൂത്രൻതൻഫലതി
ങ്കലുള്ളതാം * നീഡവുമുപ്പത്തിയാറുലക്കുംയോജനവിസ്തരം അതിൻ
താലൊന്നനീളത്തിലാകുന്നാത്തേരുതൻനൊകം * അതിൽകെട്ടീടവം
നായിട്ടുണ്ടുനല്ലേഴുവാചികൾ അവയേയരുണൻസൂത്രൻതൻറതെരാ
ളിയായവൻ * ചേർത്തേരുവഹിക്കുന്നതോകുടുംകുസുചന്തിനാ
യ് സൂത്രൻറതെലിഖരണൻമുൻഭാഗംനോക്കിവാണിട്ടും * സദാതേ
രാളിയായിട്ടുഗ്രന്ഥാഗ്രജനായവൻ അംഗുഷ്ഠപദ്മമാത്രമാർബാലഖി
പുത്രഷീശ്വരൻ * ആറുപത്തായിരംപേരായിട്ടുചൊല്ലപ്പെടുന്നവൻ സ്തു
തിക്കുന്നസുകതവാക്യങ്ങളേക്കൊണ്ടാദിനേശനേ * അതുപോൽമ
ര്യഷികളാഗന്ധശ്ചോരഗരാക്ഷസർ സുരൻ, ഗ്രാമണികൾപിന്നെനാസ്സ
രസ്സുകളായവർ, * ഇതുമേഴുകൂട്ടമരണായ് മാസംതോറുംജിച്ഛിട്ടും

കോടിയാൻപതുമൻപന്നിടൊന്നാലക്ഷവുമാതിടും * ഭൂമണ്ഡലം
ണ്ടുച്ചുതാകുന്നാഴികകൊണ്ടുതാൻ ചുറ്റുന്നഭവഭേദേവശൻചിശച
പ്രാപിനിരന്തരം.

ഈ ഭവഭേദവതഃ ഏതാഭ്യസം
സുയ്യഗമനം
പതിനഞ്ചമദ്ധ്യായം.

പതിനാറാമദ്ധ്യായം.

ഈനാരായണർ പറഞ്ഞു

ചന്ദ്രാദികൾദമിച്ചിടുംസ്ഥാനംകേട്ടിടുകിനിയും അവയേക്കൊ
ണ്ടറിഞ്ഞീടാനന്മേൽതൻശ്രദ്ധാശ്രമം * കലാലചക്രചുറ്റുമ്പോളതി
ങ്കൽമേന്നിരുന്നിടും കീടാദികൾക്കുന്യായഗതി,വായുക്കുനചോലെ
താൻ * രാശിപ്പുറമെന്തൊക്കെത്തീടുംകാലചക്രത്തിലൂടെവേ മേരുധ്രുവ
ങ്ങളേച്ചുറ്റിയെപ്പൊഴുംസഞ്ചരിച്ചിടും * ആദിത്യാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കുകൊ
ണ്ടനുഭവമേതായ്ഗതി രാശിനക്ഷത്രമിവയിൽഭേദപ്പെട്ടഗമിക്കയാൽ *
സ്വപ,ചക്രഗതികൾരണ്ടുംഭേദമില്ലസദാദൃശം അസ്സാക്ഷാൽഭഗവാനാ
ദിവ്യരക്ഷൻലോകഭാവനൻ * നാരായണൻജഗൽശ്രേയസ്സിനായിസ്സ
ഞ്ചരിപ്പവൻ വേദംകൊണ്ടുക്കവികളാൽജിജ്ഞാസ്യൻവേദശ്രവകൻ *
ആത്മാവേക്കമ്ശ്രദ്ധിക്കായ് പന്ത്രണ്ടായ്ചിഭജിച്ചവൻ വസന്തമു
തലായുക്കളാരാഗ്യതാളിലുംസ്വപനം * ശീതോഷ്ണാദികളേയെല്ലാംചെ
യുന്നതകമ്ഭോഗമായ് ആയീപ്പുരയ്ക്കനേലാകർസദാഭേദങ്ങളാലെ
യും * വർണ്ണാശ്രമാചാരമാട്ടമോരോകമ്ങ്ങൾകൊണ്ടുമേ യോഗാഭ്യാ
സങ്ങളെക്കൊണ്ടുധികശ്രദ്ധയോടൊത്ത് * സേവിച്ചീടുന്നിഷ്ടമെല്ലാം
സാധിച്ചീടുന്നിതായവർ ലോകാന്തരവാചസ്പത്യോഭൂവിവതൻമദ്ധ്യവ
ർത്തിയായ് * ഭുജിക്കുന്നുകാലചക്രേവത്സരാവയവങ്ങളാം മാസങ്ങളേ
രാശികളാൽ,പക്ഷരണ്ടൊരുമാസമാം * പിതൃക്കൾക്കഭിനംചാന്ദ്രംസ
പാദക്ഷപായത്തിനാൽ രണ്ടുമാസം,വത്സരത്തിനാറിലൊന്നുഭുജിക്ക
വേ * ഋതുവെന്നുരചെയ്തപണ്ടുജ്ജ്വരതനാരി! ഋതുക്കൾമൂന്നുമാ
ദിത്യൻപ്രാമത്തിങ്കൽ പരിക്കവേ * പഠഞ്ഞീടുന്നതന്നെന്നതിനേയ
ല്ലരാതൻ അന്തരീക്ഷത്തിലാദിത്യൻനഭോമണ്ഡലമൊക്കയും * ചു
റ്റിടുന്നൊരുകാലത്തേച്ചൊല്ലുവത്സരമെന്നതായ് സംവത്സരമിഡാ
വത്സരംപിന്നെപ്പരിവത്സരം * അനുവത്സരദിവത്സരമെന്നായഞ്ചു
ഭാരവിൻ മന്ദാദിഗതികൾകൊണ്ടുചൊല്ലുന്നുകാലവിത്തമർ * സൂര്യ

കൻറഗതിയിലുണ്ണുകേൾക്കവന്ദ്രാദ്യർതൻഗതി ആദിത്യമണ്ഡലംവി
 ട്ടവക്ഷയോജനമേൽശശി * സൂര്യൻറവർണ്ണഗതിയെരണ്ടുപക്ഷങ്ങളും
 യിടും ഒരുമാസംകൊണ്ടുതന്നെസാധിച്ചീടുന്നിനൻറയാ * മാസത്തിൽ
 ഗതിയേരണ്ടുകാല്യക്ഷയ്ക്കൊണ്ടുമങ്ങനേ ശാശിവക്രമത്തിലുണ്ണുശീ
 ല്യം ചുറ്റും വരും * വർഷിച്ചീടുകലകളാൽസൂരൻതൻപ്രീതിയ
 കിയും ക്ഷയിച്ചീടുകലകളാൽപിതൃക്കൾക്കേകിയുമുദാഃ * അവർക്കു
 വുംപകലുംപക്ഷങ്ങൾകൊണ്ടുചെയ്യുമേ പ്രാണികൾക്കൊക്കെയുംപ്രാ
 ണൻസർപ്പജീവനകാരണൻ * മുഹൂർത്തമുപ്പതാലോരോശിയെല്ലാംഭൂ
 ജിപ്പവൻ ആയിവൻചോഡശകലൻപുരുഷൻനിത്യനായവൻ * മ
 നോമയൻ അന്നമയൻസുധാനിധിസുധാകരൻ പിതൃഭവനമന്മാരും
 ചരാചരമശേഷവും * ജീവിപ്പാൻകാരണൻ, സർവ്വമനേനേർത്തുമാക
 യാൽ നക്ഷത്രചക്രംകേൾമൂന്നുപക്ഷയോജനമേലിലായ് * ഇശശ്വരൻ
 കാലചക്രത്തിനോടുമായ് ചേർന്നിരിപ്പതാം നക്ഷത്രമിരുവെന്തട്ടുണ്ട
 ഭിജിഞ്ഞോടുകൂടവേ * പിന്നെശൂകൻരണ്ടുപക്ഷയോജനയ്ക്കുജാപഭാ
 ഗമായ് സൂര്യനുമൻപിലുംപിൻപുംകൂടിയുംസഞ്ചരിപ്പവൻ * ശീശ്ര
 മന്ദസമാനങ്ങളാകംഗതികൾമൂലമായ് ലോകങ്ങൾക്കനുക്രമൻതാൻ
 മിക്കവാറും, മിവൻശൂഭൻ * മഴപെയ്തുച്ചീടുന്നോന്നീദാഗ്ദ്ധൻസർവ്വാമ
 നേ! ശൂകനുമേൽരണ്ടുപക്ഷമേൽഭാഗത്താബ്ധയസ്ഥിതി * ശീശ്രാ
 ദിഗതികൾകൊണ്ടുശൂകനാഭോത്തവൻബുധൻ സൂര്യനിൽനിന്നുവ്യ
 ത്യാസപ്പെടുംകാലത്തിലായവൻ * സൂചിപ്പിക്കുകൊടുക്കാറുമനാഘ
 ഷ്ടപ്രാദിയായതും അതിനുമേൽരണ്ടുപക്ഷയോജനക്കപ്പറങ്കുജൻ * മു
 മ്മൂന്നുപക്ഷങ്ങൾകൊണ്ടിട്ടി ചനോരോരുശിയെ കടക്കുവക്രനായ്
 തീരാതിരുന്നീടിൽമഹാമുനേ! * ഭോഷംചെയ്താൻമിക്കവാറുമീയി
 വൻപാപസുപകൻ അതിനുമേൽരണ്ടുപക്ഷയോജനക്കപ്പറങ്കുജൻ *
 കാരോശിയുമോരോരോവത്സരത്താൽകടപ്പവൻ വക്രനാകാഞ്ഛിലോ
 ബ്രഹ്മവാദികൾക്കനുക്രമനാം * പിന്നെശൂകനെശ്വരൻരണ്ടുപക്ഷം
 യോജനമേലിലായ് ഘോരൻസൂര്യസുതൻമൂന്നുചത്തുമാസങ്ങൾകൊ
 ണ്ഡവൻ * ഒരുശാശികടക്കുന്നോൻമഹാഗ്രാമമവൻമുനേ! സർപ്പശൂ
 ഭൻമന്ദനെനോതുംകാലവിത്തമർ * അതിനുമേൽചത്തുമാസംപ
 ക്ഷയോജനമേലിലായ് സപ്തഷ്ടികൾസഞ്ചരിക്കുമണ്ഡലമുനിസുത്ത
 മ! * ലോകങ്ങൾക്കുശൂഭത്തിന്നാമുനിമാരേഴുപേരുമേ പരംവിഷ്ണുപദ
 സ്ഥാനംവലംവയ്ക്കുന്നനാമഭി!

ശ്രീഭദവിഭാഗവതം ഏട്ടംസ്തസം

സേമംഭിഗതി

പതിനാറാമദ്ധ്യായം.

പ തി നേ ഴ ാ മ ള്യാ യ മ

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

ഈശ്വരസ്ഥാനാൽപതിമുന്തലക്കുടയോജനമീതിലായ് പരമാകും
വിഷ്ണുപദസ്ഥാനമെന്നോതിടുന്നതേ * മഹാഭാഗവതൻശ്രീമാൻഭവാ
കവന്ദിതനാംപ്രുചൻ വഹ്നിയിന്ദ്രൻകശ്യപനാധർമ്മനീചിവരോടവൻ
സമകാലൻവസിക്കുന്നുത്താനപാദേൻറനന്ദൻ സദാനോക്ഷീട്ടമാനി
ച്ചായവർതൻതെക്കഭോഗമായ് * ആകൽപജീവീഭഗവൽപരംസേ
വിച്ചിടുന്നവൻ ചിരമവ്യക്തവേഗത്തിൽഭഗവാൻതാൻകറക്കിടും *
ഗ്രഹനക്ഷത്രാദികളുംജ്യോതിസ്സിന്നൊക്കെയുപ്രുചൻ അവാഷ്ടഭേക്കറി
പോലെചെയ്യപ്പെട്ടവനീശനാൽ * ഭാസിപ്പിപ്പോൻതൻറഭാസ്സാൽ
ഭാസിപ്പോൻഭേവപൂജിതൻ തിരുക്കറിയതിൽധാന്യംതിടിക്കുംചൈ
യ്ക്കുരപോലവേ * ത്രികാലവുംമണ്ഡലങ്ങൾപ്രുചനേച്ചറിടുന്നതേ ഗ്ര
ഹനക്ഷത്രാദിയെല്ലാമീവണ്ണത്താൻയഥാക്രമം * കാലചക്രത്തിനക
ത്തുപറത്തുകല്പിതങ്ങളായ് പ്രുചനേതാനാശ്രയ്ച്ചുകറങ്ങിക്കൊറുമു
ലമായ് * കൽപത്തോളംചരിക്കുന്നവാനിൽപക്കിറക്കുന്നപോൽ സ
മായംവായുവക്കൊറിൻവശത്താണിവയൊക്കയും * ഇതേജ്യോതി
സ്സിൽകൂട്ടമല്ലാംഭൂവിൽവീഴ്ത്തിമിപ്പതും അനഗ്രഹിക്കയാലാണസ്സാ
ക്ഷാൽബ്രഹ്മസ്വരൂപിണി * ജ്യോതിശ്ചക്രംചിലർചൊല്ലാശിംശ്രമാ
രസ്വരൂപമായ് നില്ക്കുന്നതേവദ്യോഗധാരണാത്മകമെന്നതായ് *
വളഞ്ഞുതലകീഴായിനിന്നീടുന്നാരതിനുടെ പൂർണ്ണഗ്രത്തിൻകല്പിത
നാപ്രുചനത്താനപാദജൻ അതിൻവാലിൽ ശുഭനായപ്രജാപതിയുമ
ഗ്നിയും * ഇന്ദ്രനാധർമ്മനുംവാണീടുന്നവെന്നോതിടുന്നതേ ധാതാ,വി
ധാതാ,പൂർണ്ണനേ,മല്ലേസപ്തർഷികൾമുനേ! * വലത്തുഭാഗമായിട്ടുവള
ഞ്ഞുള്ളൊരതിനുടെ ക്ഷേപാർപ്പത്തിലായുത്തരായനർക്കുങ്ങളൊക്ക
യും * വാമപാർപ്പത്തിലാംകേണിയനർക്കുങ്ങളായവ കണ്ഡലീഭൂത
നാശിംശ്രമാരൻതന്നിരുഭാഗവും * നക്ഷത്രങ്ങൾപതിനാലുവീതമാ
കുന്നനാദേ! അജവീഥീപുഷ്പഭാഗേസ്വഗ്ഗംഗയുദേത്തിലും * ഇടംവലം
ശ്രോണികളിൽപൂയപുണർതമായതും തിരുവാതിരയ്ക്കായിലുംരണ്ടും
പാദങ്ങൾരണ്ടിലും * ഇടംവലംമുക്കുകുളിച്ചുതാടമഭിജിത്തുമാം പൂരദം
ശ്രവണംരണ്ടുംഇടംവലവുമായിടും * നേത്രങ്ങളിൽപറഞ്ഞീടുന്നറിപേ
റുംമേന്മത്തുകൾ അവിട്ടുമുഖവുംക്ഷേവാമകണ്ഠങ്ങളിൽമുനേ! * മകംമു
തല്ലെടുത്തുടേക്കിനായനഭാക്കുകൾ മുഖത്തിൻവാമപാർപ്പത്തിൽ
കൂമമായ്ചേർന്നിരുന്നിടും * മരകൈരംതൊട്ടുത്തരായണർക്കുങ്ങൾപി

നെന്തെങ്കിലും മുഖത്തിന്റെ പാശ്ചാത്യരീതിയിലോ മറ്റോ വെറും *
 ചതച്ച കേട്ടു കേൾക്കുന്ന പാശ്ചാത്യരീതിയിലോ! അതല്ല നമ്മുടെ രാഷ്ട്ര
 ത്തിലധാരമായ ആത്മീയതയെ * മുഖത്തിൽ കേൾക്കുന്നതിനായിട്ടു പാശ്ചാത്യരീതിയിൽ
 ശക്തിയെ വെറും പുറകു കയ്യിൽ സുരക്ഷിതമായി വെക്കുകയും
 ഏതെങ്കിലും നാളെ വന്നു വരുന്ന മനുഷ്യരിൽനിന്നും നമ്മുടെ നാടിൽ
 നാശമുണ്ടാകാതെ നിലനിൽക്കുവാൻ * പ്രാണാധാരത്തിൽ, ക
 ണ്ടോരോ, കേതുക്കൾക്കു മുമ്പെ സർവ്വം നൽകിയിട്ടു, ഭാരമേറിയ പാശ്ചാത്യ
 രീതിയിൽ * വൈകുന്നേരം തന്റെ സർവ്വഭാവമെന്തെന്നു ചോദിച്ച് ശുദ്ധ
 നായ്ക്കെഴുതിയതായ സന്ധ്യയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു * അതുകൊണ്ടിപ്പോൾ
 ജീവിതവേളയിൽ ആത്മീയതയെ ജ്ഞാനസുരക്ഷിതമായി നോക്കി വെക്കുക
 സ്വഭാവമായി * സുരക്ഷിതമായി മറ്റൊരാളെ നോക്കിയിട്ടില്ലാ.

ഗ്രന്ഥർക്കു താമസമായിരിക്കെ പതം । ത്രികാലമീമന്ത്രമുപാ
 സം ॥ നമിപ്പു പടന്നാപ്പു പതം ത്രികാലം । നശിക്ക, മക്കാലമുമാ മ
 പാപം ॥

ഇതുകേൾക്കുന്നവരോടൊന്നിച്ച് കീഴ്ക്കാലമധ്യലം നഷ്ടമുണ്ടാകാതെ
 ചരിക്കുന്നതായതിനേക്കുറവായിട്ടുമാണ് * സൂര്യവളമായിത്തീർന്നു
 ദ്രോഹിക്കുന്നവനായവൻ വിഷ്ണു പിൻതുടർച്ചയെക്കിട്ടിയമരതപംഗ്രഹ
 തപവും * യോജനായുതമാകുന്ന സൂര്യൻ തന്നെ മധ്യലം പതിയായി
 മരംസോമമധ്യലത്തിൽ വിസ്തരം * മറയ്ക്കുന്ന പതിയായി പാശ്ചാത്യരോ
 ജനരാജ്യം വിരോധത്താൽ വാവുക്കളിൽ മറച്ചിട്ടുനിൽക്കുന്നവൻ * ദൂര
 ത്തിൽനിന്നു സൂര്യവളമായിത്തീർന്നു! അതുകേട്ടാൽ അറിഞ്ഞുപോ
 ളിക്കപ്പെട്ട വിഷ്ണു പാശ്ചാത്യരീതിയിൽ * തന്റെ സർവ്വഭാവമെന്തെന്നു ചോദിച്ച്
 ഞം അതിൽനിന്നും തന്റെ സർവ്വഭാവമെന്തെന്നു ചോദിക്കുകയും * ഞങ്ങളുടെ
 ദൈവമനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്താൽ പിൻമാറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതിനായിട്ടു * ഗ്രന്ഥ
 ഞ്ജനായ * ഇതിനേക്കാൾ കലിക്കുന്നതായാകുമല്ലോ തിന്നാ
 ദ! രാജാവിന്റെ കീഴിലായ് ചൊല്ലുകയും ചെയ്താൽ പാവനങ്ങളായ് * സി
 ണ്ടുപാദാനവിദ്യായെന്തെന്നുള്ളതു വായന * യോജനായുതമാരാജാവി

കൽനിന്നിട്ടുകീഴിലായ് * പിശാചുപ്രതഭ്രതജ്വലയക്ഷരക്ഷോഭഗണ
ജ്വലം വസിച്ചീടുംസ്ഥാനമതിൻകീഴിലാകുന്നുനാരദ! * അന്തരീക്ഷമ
തിന്നാമതീവ്രമായിട്ടുവായുവും മേഘവസഞ്ചയിച്ചീടുന്നദ്രിക്ഷിലവി
ടംവരെ * ഭൂലോകമായതിൽനിന്നുദൂരമാജനതാഴിയായ് പരത്തു
കൾകഴുകുകൾമംസജ്വരസാരസാദികൾ * ഭൂചികാരജ്വലമേൽപ്പോ
ട്ടുപറക്കുന്നിടമേളവും വഴിപോൽമുമ്പിലോതീഞ്ഞാൻഭൂണ്ഡലമതിൻ
സ്ഥിതി * ഭൂരിയ്ക്കുകീഴിലുണ്ടുഴിച്ചിറക്കങ്ങളൊരോന്നിനും പൊക്കംവി
സ്താരവുമോജനായുതംകേൾക്കുന്നാരദ * സമുത്തുസുഖമേകീടുന്നവയാ
ണവയൊക്കയും ഒന്നാമേതതരമേമാവിതലംപിന്നെയുള്ളതു * തുതി
യംസുതലംപിന്നെച്ചതുതർത്താൻതലാതലം മഹാതലംപഞ്ചമമാംഷ
യുമാണരസാതലം * സപ്തമംകേൾക്കുപാതാളംവിവരങ്ങളുതേഴി പസപ
ഗ്ഗ് * അക്കാളധികമീബിലസ്സുപറ്റങ്ങളെഴിലും * കാമഭേദൈശ്വര്യവുമി
വേന്നീടുന്നഗ്രഹങ്ങളിൽ ഉദ്യാനങ്ങളിലുംനന്നായ് ക്രീഡിച്ചുകൊണ്ടു
സൗഖ്യമായ് * വഴുനനുശക്തിമേറീട്തൈത്ത്യസംസ്കൃതസംഖവും സ
ഭാഭാപ്രാപ്തബന്ധുപറ്റത്തോടനുരക്തമായ് * ഭൂത്യാദികളൊഴുംകൂടിഗൃ
ഹനായകരായവർ ഇതശനഃലുംകാമവില്ലാവരാത്തോർമായുള്ളവർ
വസിക്കുന്നസഭാമുഖർ സമുത്തുസുഖമാത്തവർ മായയേറുന്നമയനാ
ലവചിൽനിമിത്തങ്ങളാം * ശോഭയേറുന്നതേജ്വരകൊണ്ടുള്ള പൂരികൾ
ബഹു വിവിത്രമാംദന്ദിരജ്വലമേടകൾഗോപുരങ്ങളും * പ്രാസാദ
ജ്വലസഭകളുംവാണോക്കുംഭൂപ്തജ്വലതാൻ നാഗാസുരസ്രീപുഷ്പർ
പ്രാക്കളംനൽത്തുകങ്ങളും * വേണുകൃതിഭൂഭാഗംവിവരേശഗ്രഹങ്ങള
ളാൽ ശോഭിച്ചുങ്ങുവിളങ്ങുന്നല്ലാരാമങ്ങളോടമായ് * മനഃപ്രസാദ
മുണ്ടാക്കുംഫലപുഷ്പജ്വലതീങ്ങിടം സ്രീകൾകളിക്കുംസ്ഥാനജ്വലകൊ
ണ്ടുംശോഭിച്ചിടുന്നതേ * പലപക്ഷികളുംവാഴുംജലരാശികളുണ്ടേ ന
ല്ലതാജലവുമത്സ്യങ്ങളുംവേദകയങ്ങളും * ജലജന്തുക്കളുംനല്ലനീര
ജത്തിൻസമുഹവും കുമ്പോല്ലലകൽമാരനീലരകേഴാൽപാഷാളവും *
നിറയുന്നവയിൽ ക്രീഡയ്ക്കായിത്തഗ്രഹങ്ങളും ഇന്ദ്രിയനന്ദമുണ്ടാക്കു
ട്ടുംഗാഢവജ്വലതോടതും * സുരലോകമതിൻശ്രീമയജ്ജയിച്ചീടുന്ന
നാരദ! ദിനരാത്രികളാൽഭീതിയില്ലദ്രിക്ഷികളെങ്ങുമേ * അഹിപ്രവരർ
തൽമേഘവികിരലകാന്തിയേറീടും തേജാസ്സുകളെങ്ങുമന്ധകാരം
വരെയ്ക്കായ് * അവയിൽപാതിടുന്നോക്കിടൊഴുതയുധിരസായനം
മുലസ്സാനാനചാനങ്ങളാലില്ലാധികൾവ്യാധിയും * ജാനകകൾവൈ
വസ്ത്രംസേവദേവ്യമായതും അന്തഃപാഥംവയോഭേദമതുബാധി
ച്ചിടാളവും * മംഗലന്മാരവകില്ലാമൃത്യുവിൽനിന്നുഭീതിയും സുഭർ

നംവിഷ്ണുതേജസ്സിവയിൽനിന്നുമെന്നിയേ * അതിൽചെന്നാൽഭദ്ര
സ്ത്രനാരിമാർതൻഗർഭങ്ങളുണ്ടാകട്ടെ! മിക്കവാറുംതേജസ്സുവിളിച്ചിട്ടു
തെവന്നുപോം.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഏട്ടംസ്തം
ഗ്രാണലക്ഷണം
പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം.

പ തെ ഞാ ന് പ താ മ ധ്യ ഞാ യം .

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

അതഖാഖ്യമതാമ്രവിവരത്തിങ്കൽനാരദ! മയപുത്രൻബലൻ
വാഴുന്നതിഗർവ്വീഷ്ടനാമവൻ * തെങ്ങുറ്റാറുമഹാമായകളെസ്സൃഷ്ടിച്ചു,
വറയിൽ ചിലതെല്ലാംധരിച്ചീടുന്നിന്നുമായാവികൾചിലർ * ജ്യം
ഭമാണനവൻതൻറമവത്തിലുളവായിതേ ലോകമോഹിനികൾമൂന്നും
നാരിചഗ്ഗുണ്ടുപുഷ്പചി * സൈപരിണീകാമിനികളെന്നേററവുകീ
ർത്തികേട്ടവർ അവരെല്ലാംബിലംചാപിച്ചീടുംഭരതനേമുദാ * ഹാട
കാഖ്യംസംകൊണ്ടുബലവാനാക്കിയേററവും വിഭാസാലോകാനന്ദഗ
സ്തിതാഗ്ലേഷങ്ങളാലെയും * സല്ലാപാദികൾകൊണ്ടിടുംരമിപ്പിക്കും
നിരന്തരം സോയനാസപാദനാലാപമാന്മാരോർക്കിങ്ങനേ * സി
ദ്ധൻഞാനീശപരൻഞാൻതാൻപതിനായിരമാനന്തൻ ബലമുള്ളവനെ
നോക്കുകയുംചെയ്യുംമരിച്ചുപോൽ * അതലത്തിൻവിധംനിന്നോടീ
വുണ്ണമുരചെയ്താൻ രണ്ടാംവിവരമായിടംവിതലത്തേയരിക്കുനീ * ഭൂ
വിൻകീഴ് വിതലത്തിങ്കൽഭഗവാൻഭവനായവൻ ഹാടകേശാഖ്യയോ
ടൊത്തുവാണിടുന്നസപാഷ്ടദൻ * ബ്രഹ്മാവുചെയ്യുമീലോകസ്സൃഷ്ടിതൻ
മംഗലത്തിനായ് ഭവാനീദേവിനോടൊത്തുകൂടിധിച്ചാദേവപൂജിതൻ *
അവർവീര്യത്തിൽനിന്നുണ്ടായ് ഹാടകീനടിയുത്തമാ കാറ്റോടൊത്ത
ഗ്നിതേജസ്സാൽവരരിച്ചീടുന്നോരാനടി * തീരുന്നതേജനാർക്കമുതേ
കുന്നസുവണ്ണമായ് ഭദ്രത്വസ്രീകൾധരിക്കുന്നതുസദാനൽഭ്രഷണങ്ങളാ
യ് * അതിന്നുകീഴ് ചൊല്ലുന്നസുതലാഖ്യംമഹാബിലം വിരോച
നസുതൻവാഴുന്നതിങ്കൽപുണ്യവാൻബലി * ദേവേന്ദ്രൻതൻപ്രിയം
ചെണ്ണാനവനേഭഗവാൻഹരി ത്രിവിക്രമൻസുതലമാംവിവരത്തിങ്കലാ
ക്കിനാൻ * അദ്വൈതരാട്ടിൻതൈലോക്യശ്രീയശേഷംകളഞ്ഞുതാൻ.
ഇന്ദ്രാദികൾക്കുകിട്ടീടാശ്രീവർത്തിക്കുന്നവകലായ് * കേതിയോടൊത്തു
ഹരിയേയാരാധിക്കുന്നവൻ സദാ ഇന്നുംഘാഴുന്നസുതലാധിപനായ് ഭൂ

നിയന്ത്രിയേ * പാത്രമാംവിഷ്ണുവിൽഭൂമിഭാനംചെയ്തഫലത്തിനാൽ
 എന്നോതുന്നമഹാത്മാക്കൾയുക്തമല്ലിതനാമേ! * പുരുഷാർത്ഥപ്രദൻ
 സാക്ഷാൽഭഗവാനായ് മഹാബലി ഇദ്രാണിപാതയ്ക്കഫലമീബിലൈശ്വ
 യ്തമതല്പകേര * അദ്വൈതഭവനാമഞ്ജളാപാതാപാതാന്നരസ്തീവു കർമ്മ
 ബന്ധംനശിച്ചീടുമുടനേതെന്നിന്ദ്രിയം * പാതാർത്ഥബന്ധനീക്കീ
 ടാൻസാഖ്യയോഗാദിയായതും അനുഷ്ഠിക്കുന്നയാൾ ഭഗവൽപര
 മായ് സദാ * സർവ്വശൃംഗത്തിനുമുലംഫരിസ്തൂതി പിന്നാശനം മായാമ
 യംബിഭൈശ്വര്യഭോഗമബ്ഭോഗവാൻപരൻ * തന്നനഗ്രഹമായ് നര
 കീടുള്ളതല്ലിതനിശ്ചയം സർവ്വോപായജ്ഞനാംവിഷ്ണുവുപായാൻതരമെ
 ന്നിയേ * മാധ്വന്താവ്യാജേനയെത്രലോകുംഫരിച്ചീദേഹശേഷമായ്
 ബന്ധിച്ചീട്ടാവതണമാംപാശത്താൽ;ഗിരിഗന്ധരോ * ആക്കിനാനെ
 ക്കിലുദ്ദിംഖംവിദ്വേപംചൊല്ലിനാൻബലി: കഷ്ടമിന്ദ്രൻമഹാമുശൻസ
 ഹായിയവനഗ്നര * ലോകസമ്പത്തിനെതുഷ്ടപ്രായാചിച്ഛാനവനേന്ദ്ര
 വും എത്രയോതുഷ്ടമാകുന്നത്രയെത്രലോകൈക്യശ്ചാർത്ഥമാക്കുകിൽ * മോ
 ക്ഷത്തേവിട്ടതിൽസകുന്തായാനാമുശനാത്മവൻ എൻപിതാമണ്ഡനാം
 ശ്രീമാൻപ്രഹ്ലാദൻഭഗവൽപ്രിയൻ * വിഷ്ണുഭാഗ്യംവരിച്ചാൻസ്തർവ്വ
 ലോകോപകാരകൻ പിത്രപ്രമൈശ്വര്യമനുഭവനംഫരിയേകിയും *
 ഭഗവൽപ്രിയനിച്ഛിച്ചില്ലചന്താതൻമരിക്കവേ മഹാൻഭാവനാംലോ
 കോപാധിമാൻഫരിതന്നുടെ * അന്തംപാകംവരാതുള്ളൊരനെതുല
 റികിലിപ്താൻ പൂജ്യൻമൈത്ര്യശനായുള്ള മഹാബലിയുമിങ്ങനേ * സു
 തലത്തിൽവസിക്കുന്നഫരിതാൻഭാരപാലനായ് ഒരിക്കൽഭഗീജയ
 ത്തിങ്കൽരാവണൻലോകരാവണൻ * സുതലത്തിൽവന്നുകൊമ്പവസ്വ
 ലൻഫരിതൽക്കുണഃ പാദാംഗുഷ്ഠാകോണ്ടയുതയോജനപ്പാടേറി
 ണ്ണതേ * ഏവംമാർമാർത്ത്യമോടൊത്തുസുഖമായിമഹാബലി ഭേദഭേ
 വപ്രസാദത്താൽവാഴ്ത്തസുതലത്തിലായ്.

ശ്രീഭവീഷ്വരവർം എട്ടാംസ്കന്ധഃ
 ക്കതമർഭിവർണ്ണനം
 പത്തരൻപകമദ്ധ്യായം.

ഇ ത പ ന് ട മ ഭൂ യ യ ം

ശ്രീനരോത്തമൻ പർവ്വതേ

അതിന്നകീഴിലുള്ളൊരുവിവരംതാൻതലാർത്ഥം മയനാംഭാനവ
 ശ്രേഷ്ഠൻത്രിപുരാധിപനാംമഹാൻ * ശിവനാൽപാലിതൻഭഗവദ്വ

തിതയനായവൻ തൽപ്പീത്യാമണ്ണമായുള്ള രാജ്യശ്രീയേടടു ചെന്ന്
 * മാതൃകയെക്കൊണ്ടു വായുൻനാനാമായാവിശാരദൻ വാഴുന്ന
 രജരാജകുടുംബ സിദ്ധിക്കായ് പൂജനായതിൽ * അതിനകീഴിൽവിഖ്യാ
 തമായുള്ളൊരുമഹാതലം കഴുപ്പററുള്ള സപ്തങ്ങളനേകംപണമുള്ള
 വ * വാഴുന്നതിലുയർന്നൊൻപ്രധാനികളെയൊക്കയും കഥകൻ, ത
 ക്ഷകൻ, ചീനൊസ്സുഷേണൻ, കാളിയൻ, മുന്നേ! * മഹാപണങ്ങളേ
 ടൊത്തോർശക്തന്മാർകോപമേറിയോർ ഇവരെല്ലാംഗന്ധർവനഭയ
 പ്പെട്ടവസിപ്പവർ * ബന്ധുപത്രകളത്രങ്ങളോടു ചെന്ന് ക്ഷയംബികൾ
 പ്രമത്തരായ് കളിക്കുന്നസമന്തർകളികൾക്കിവാർ * രസാതലംവിവര
 മാനതിൻകീഴിലതിൽമുന്നേ! ദൈത്യന്മാരാപ്പണികളെന്നോതുകൊ
 വവീരേം * കാലകേയരുമുണ്ണാഹിരണ്യപുരവാസികൾ നിവാത
 കവചന്മാരുമല്ലാത്തസുരവൈരികൾ * ജനനാൽതാൻസാമസികൾ
 മഹേശജന്മകളായവർ വിഷ്ണു പിൻതേജസാവിക്രമങ്ങളെല്ലാംഗശിഷ്യ
 വർ * സപ്തങ്ങളേപ്പോൽ വാഴുന്നാവിവരത്തിലൊക്കെപ്പോഴും അവരി
 ളൻചൊല്ലിവിട്ടസരമൊട്ടുതിയാൽസദാ * ചൊല്ലപ്പെടുംവാക്കുകളാൽ
 സഭയംവാണിടുന്നതേ പാതാളമാണതിൻകീഴിൽനാഗങ്ങളതിൽനാ
 യകർ * വാസുകിപ്രമുഖർ, ശംഖൻ, കലികൻ, ശേപതനായവൻ ധന
 ജയൻ, മഹാശംഖൻ, പ്രതരപ്പുനമങ്ങളേ * ശംഖമൂഡൻകുംബളാ
 ശപതരൻ, കേരളവേദത്തന്നു മഹാപണികൾകോപിപ്പർവാണിടുന്ന
 വിഷോജപലർ * ഫണമണ്ണുള്ള വർചിപ്പർചിലർക്കുണ്ടു പത്തികൾ പ
 ത്തുപത്തിചിലക്കല്ലാംമുറുപത്തിചിലക്കുകേൾ * നോവിട്ടങ്ങുപോ
 ണമുണ്ടൊട്ടുപേക്കായിരമുനേ! പാതാളസ്ത്രാസകാരംപണത്തിൻ
 തെകാന്തിയാൽ * കോപത്തോടുസദാകാലമില്ലാതാക്കുന്നിരായവർ
 ഇതിൽനിന്നുമുപ്പതിനായിരയേജനതാഴെയായ് * വർത്തിച്ചിടുന്ന
 തന്മാഖ്യാസച്ചുവേവപുഷിതാ ഭഗവാൻതൻതാമസിയാകലനൽ
 ഭക്തരൊക്കയും * ഞാനെന്നുള്ള ഭിമാനത്താൽദ്രാപ്പുട്ടുശ്ശങ്ങളുതന്ന
 ടെ സമൃദ്ധംകഷ്ണമുലചൊല്ലുംസംകഷ്ണാഖ്യയും * ആയിരം
 പണമുള്ളാനാമനന്തൻപ്രഭുതന്നുടെ ഫണമൊന്നിൽധരിച്ചിടുന്നി
 ബ്ദമണ്ഡലമൊക്കയും * കാണപ്പെടുന്നതുകടകിന്നൊപ്പമീബ്ദമി
 യായതിൽ ചരാചരസംഹരിപ്പാനോത്തിടുന്നളവമഹാൻ * തൻ
 ഭൃമണ്ണത്തിൽനിന്നിട്ടാരുദ്രൻസാക്ഷിങ്ങാഭിധൻ ഏകാദശരതായുള്ള
 അദ്രൻതൻമുന്തിയോട്ടമായ് * മുനമുന്നുള്ള താംശ്രദ്ധംധരിച്ചിടുന്നി
 വോചനൻ ഉണ്ടാകുന്നമഹാസതപൻമഹാഭ്രതക്ഷയംകരൻ * അന
 ന്താംബ്രികളിൽതെക്കണാടികളൊക്കൊപ്പമായ്, ചുവന്നനൽകാന്നി

തിങ്ങി ചിളങ്ങിപ്പോയവയിൽ * ഭക്തരാം സർപ്പനാഥന്മാർ ചിങ്ങിപ്പോയ
 രൊടും സഭാ മൂലാധിനാത്മനമിട്ടു നോക്കുന്നതു സ്വപ്നമല്ലേ * ശോ
 ഭിക്കുന്നതായമാം കണ്ഡലപ്പട്ടം നിന്നും മനോഹരങ്ങളാം ഗന്ധസ്ഥ
 ലങ്ങളെയുമാക്കേ * മഹാസുന്ദരിമാരായ നാഗരാജകുമാരികൾ ധവ
 ഉങ്ങളു തായററുന്നീണ്ടു ഭംഗികളെന്നും * ഭൂമിഗണ്ഡങ്ങളുലേഖനം കാ
 ചുവയിലൊക്കയും കങ്കണം നെല്ലകസ്തുരിയുമണിഞ്ഞുമാ * അ
 വൻമുഖമെന്നമൻറ പീഡകൊണ്ടു തളന്നുടൻ ലളിതമേൽപ്പള്ളിയി
 കൊണ്ടുവെളിച്ചമോടുകൂടി നന്മനേ * അനാഗതമേൽപ്പള്ളിയിലുപയോ
 ന്നും മുമ്പാകെ കളികളാലോക്കുന്നവനമംഗലം * അയന്നുതന്നെ
 മഹാഗന്ധമാസ തപൻമഹാശയൻ അനന്തനവാനാദിദേവൻ
 കാണിക്കുന്നവൻ * ലോകങ്ങളുടേതെന്നിനാമ്കോപമല്ലാമകു
 മോൻ മഹാസതഗുണത്തോടൊത്തു സുരവൃജിതൻ * സുരസു
 രോരഗന്മാരംസിദ്ധഗന്ധർവ്വവും വദ്യായർവ്വനികളുലോനിപ്പിട
 ന്നനിത്യവും * സഭാമേന്മത്തോടുതൂലം വിഹാലനേത്രനായ് വി
 ബുധൻ, തൻപാഷാടീമിവരെല്ലാം കിന്നാൽ * മോലിപ്പിപ്പാൻവി
 ഭുവൻ ചൈതന്യമിതയായിട്ടും മരിച്ചവണിനുമുളംഗീകരക്കൊത്തു
 വിളങ്ങിട്ടും * നാടാർത്തപത്മൻ തുളസീമുളമാലധരിച്ചവൻ നീലവസ്ത്ര
 ധരൻദേവൻധരിപ്പാനൊരു കണ്ഡലം * ധമം പ്രാപ്തത്തിൽ ഭക്ത
 ടിച്ച ഭൂമിമാത്തവൻ മഹാദ്രുൻ വാരണദ്രൻപോൽ സ്വസ്തികക്ഷ്യയ
 യായവൻ * ഭരിക്കുന്നതു ഏലീലൻ ഭക്തസന്ദോഹവണ്ണിതൻ.

ശ്രീഭാഗവതം എട്ടാം സ്കന്ധം
 കലംതലസ്ഥിതി
 ഇപേതാമ്യായം

ഇപേതാമ്യായം

നരേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു

സനാതനൻ ബ്രഹ്മചരനനന്തൻ തൻറ ചൈവം ബ്രഹ്മാ
 വിൻസഭയിൽ പാടിക്കൊണ്ടു സവിമുദിനതേ.

സൃഷ്ടാദികൃതകിയമായതൻഗുണങ്ങൾ | സതപംതൊട്ടവ, യി
 വനീക്ഷണാൽഭവിച്ചു || ഇല്ലാത്തവുമിവനേകനാന്നേകം | രൂപ
 ണ്ടെയെവനറിയുന്നനന്തതപം || കൈക്കൊണ്ടാൻ കൃപയൊടുമുഖം
 സതപദേഹം | ഭക്തക്കായിവ സദസേത് സ്വപ്രവാനോടൊൻ | മേൽപി
 ലാനിജനമാനസങ്ങൾ, തൻകീഴാക്കാനാണ്ട, ഭക്തപരം പാദിയിൽ മന

പൻ || തന്നാമസ്തന്നേത താൽതന്ദ്രാപതിച്ചാൻ | താനോപമസ്തിഭ
 ന്നമന്നാമിച്ഛമന്തം | പാപമേപാനരന്തദേമുക്തിഭവദേ | യാശം
 ത്നാപിവനവെടിഞ്ഞുഭവവെച്ചും || മൂലാവിഷകടകതുപോല
 വൻധരിക്ക | ന്സ്സൂരവചനദിയാഴിമാടിനോടും || വണ്ണിപ്പാനവ
 നതിവിക്രമത്തൊടൊക്കും | ശേഷൻതൻമഹിമ, തനകനാവൊക്കോ
 ത്തും || ഏവാപ്രഭാവൻഭഗവാനനന്തൻ | ഭംഗതപീയൻസുഗുണാനഭാ
 വൻ || സേക്കീഴ്ത്താണുസപതന്ത്രനിബ്ദ്ര | വഹിച്ചിടുന്നതനരക്കു
 ചെല്ലാൻ.

കർമ്മനിർമ്മിതരാകാമകാമികൾക്കവിടംവരെ ഗമിച്ചിടാമല്ല
 മായ്ഗതിയില്ലാക്കുമ്മന! * ശാസ്ത്രന്യോലൈസഭാകാമങ്ങളേകാമി
 ചിരന്നിടും ധർമ്മമുറയ്ക്കമത്ത്വഗപക്ഷ്ഗണത്തിനും * കർമ്മത്തിൻ
 ഫലമാമീടുംഗതിമീറിവിടുംവരേ ഭവിച്ചിടുന്നറിഞ്ഞാലുംനീപാടി
 ച്ചതുരമുത്താൻ.

നരേന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

ലോകത്തിനുള്ളീവൈവിത്ര്യശീശൻനിർമ്മിച്ചതെങ്ങനേ? സൂക്ഷ്മം
 ചൊല്ലുകകർമ്മങ്ങൾസമമായിട്ടിരിക്കുവ.

നരേന്ദ്രൻപറഞ്ഞു.

കത്താവിൻശ്രദ്ധപോൽകർമ്മഗതികൾപലമട്ടിലും തുറന്ന
 തപാവാന്യുജ്ജ്വലങ്ങളുമതേവിധം * സാത്വികശ്രദ്ധയാൽകർമ്മക്ക
 ണ്ടാകുംസുഖമെപ്പോഴും രാജസശ്രദ്ധ ധർമ്മഭ്രംശകർമ്മിക്കണ്ടാകുമങ്ങ
 നേ* താമസശ്രദ്ധനാലുണ്ടാഭ്രംശമുപതപമാനതും ശ്രദ്ധതൻതാരത
 മ്യത്താൽ ഫലംപ്രത്യാസമാണ്തും * അനാദ്യവിദ്യന്മാരുടെയ്ക്കകർമ്മ
 ത്തിൻപരിണാമമായ് അനേകംഗതിഭേദങ്ങളുണ്ടായിടുന്നതാരേ! *
 തത്ഭേദങ്ങളെല്ലാംതോൻവിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിടാം ത്രിലോകത്തി
 ന്നന്തരാളേതെക്കുടിക്കുകയായ് മന! * ഭൂമിക്കകീഴിലായിട്ടുള്ളതല
 ത്തിനുമേലിയായ് അഗ്നിഷപാത്തർപിത്രക്കുരുതൻഗണങ്ങൾവാണി
 ടനതേ * അവർതൻവംശജകുലാമാശിസ്സുകളശേഷവും പ്വാത്മി
 ച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരമായസമാധിയാൽ * ഭഗവാൻപിതൃരാജാ
 വംപ്രാണിവാക്യംസപത്നീശ്വരാൽ മരിച്ചതൻപുരണിക്കൽനയിക്കപ്പെട്ട
 വേളയിൽ * ഭണ്ഡിക്കുന്ന നണത്തോടു ഭഗവാൻതൻറയാജ്ഞയാൽ
 കർമ്മഭാഷങ്ങളേയെല്ലാംപിപാരിച്ചിട്ടുഭംഗിയായ് * ധർമ്മതപത്തെ
 രാതൻറഭൃത്യന്മാരെയശേഷവും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നസതതംനീരിപ്പാ
 ത്ശിക്ഷിച്ചൊരുവാൻ * ഭരതീകലിതപത്തൊന്നനരകംചിലർചൊല്ല
 മേ ഇതുപത്തൊട്ടെല്ലാ ചിലർപറയാഞ്ഞൊന്നതൊക്കയും * താമിസ്രമ

[illegible]

ശ്രീമദ്വിജ്ഞാനേശ്വരൻ

ന ക കി സ്വ ഗു ധര

ഇരുപത്തെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലും

ഇരുപത്തിരണ്ടാമദ്ധ്യായം

നാമകളെപ്പറ്റിയൊരു

ഏതല്ലാംകമ്മുണ്ടെന്നാൽനരകത്തിൽപതിച്ചിട്ടും അതൊക്കെ
 യുദ്ധംനടപ്പിലാക്കുന്നൊരുമുണ്ടാകും.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

പരമപ്രാപത്യഭാരമുള്ള ബുദ്ധാമാഭേതവൻ മരിച്ചിട്ടുണ്ടിതിട്ടു ഏൻതന്നെക്കാലമെൻറകിങ്കൾ * ഭയങ്കരന്മാർപാശത്താൽകെട്ടിവേദനയേറിട്ടും താമിസ്രനരകത്തിങ്കൽപതിപ്പിച്ചിട്ടു നന്തരം * അടിച്ചിടിച്ചുണ്ടധിപ്പിച്ചതിടേഖംവളത്തിടും തമകങ്കരർചെയ്യുന്നപീഡകൊണ്ടുതളുന്ന്വർ * മുർച്ഛിച്ചുപിവശന്മാരായ്നിന്നിടുന്നമനീശപാ! ചതിച്ചുപതിയേയവൻഉളിച്ചിടുന്നഭായ്യയേ * അവനേതന്ധതാമിസ്രത്തിങ്കൽതള്ളുന്നകിങ്കൾ അതിൽപതിപ്പുവന്നുണ്ടാമീടുന്നത്രയവനെ * നശിച്ചിടുംകണ്ണുകളുംബുദ്ധിയുംനല്ലമാമുടൻ പതിക്കുംവേരൊറൊത്തവുക്കുത്തിനസമാനമായ് * അതിനാൽതന്ധതാമിസ്രമെന്നോതുന്നതിനേബുധർ ഇടതമെൻറത്താക്കുന്ന ബുദ്ധാപരഭ്രാഹ്മണഭാരമേതവൻ * എന്തൊക്കായ്തന്ധനായ്മെൻറകടുംബംത്തപുലത്തിടും അവൻമരിക്കുവേദുഷുജന്തുക്കൾനിറയുന്നതാം * ഹൈരവാവൃകുപന്നിടുംനരകത്തിൽപതിച്ചിടും അവൻഭൂവിൽപണ്ടുയിർന്നിടുന്നമൃഗങ്ങളെക്കൊല്ലുകയും * തരക്കളായിന്ന് പരേതപീഡിപ്പിക്കുന്നതിങ്കലായ് അതിനാൽഹൈരവംനാമ

മതിനോതുംപരാതനർ * സുപ്തേതഃശാഖതിക്രമജന്തുവാകനതാരത
രഹി പരമാശൈവപ്രാപ്തം,പുരുഷനായവൻ അതഃപതിച്ചിട്ടു
വ്യാഭരണമെല്ലാം തരക്കൂടും * ദേവത്തിലുണ്ടായ്ഭേദക്കിഷമവന
മാംസങ്ങളേറ്റവും ശൂന്യം പിടിച്ചുതൂലൻപശുപക്ഷിഗണങ്ങളേ *
ഹംസിച്ഛാനവനെക്കുടീപാകത്തിൽകാലകിങ്കരർ തിളയ്ക്കുന്നെണ്ണ
യിൽനന്നായോരാരാപശുരോമവും * കണക്കുക്കീട്ടത്രാ ധ്വംബരന്ദി
ടുന്നാരേ! പാത്ര വിപ്രദ്രോഹ്യേ,കീഴ്ന്നിമേലേ ക്കനംസദാ * തപി
പ്പിക്കുകാലസ്യത്രനരകത്തിങ്കലിട്ടിടംപൈവാഹമുള്ളിൽവെളിയിലിച്ഛ
ടംസഹിയാഞ്ഞവൻ * എഴീററിയന്നോടിനിന്നകിടന്നുമരുവുന്നതേ
അനാപത്തിൽവേദധർമ്മവിട്ടപാഷണ്ഡനായിട്ടും * ചാപിഷയസി
പത്രാരണ്യത്തിലന്തകകിങ്കരർ തള്ളിയ ടിട്ടവമ്മട്ടിയടുത്തുപലമട്ടി
ലും * ഭണ്ഡിപ്പിക്കുമതിൽതന്നെയുടനേയവനേയവൻ അജമിബ്ബന്ദ
ത്തിട്ടുടുംവിപ്ലിച്ഛിട്ടമേറ്റവും * അസിപത്രാതിൻധാരകൊണ്ടുവെട്ടിമു
റിച്ചിടും സർവ്വാംഗവേദിണിട്ടുപതിക്കുമുർല്ലയോടവൻ * എഴിക്കാ
പിന്നയുവീഴുമതിവേദനമൂലമായ് താൻചെയ്യാരാവേദിനാപാപ
മെല്ലാളെങ്കിച്ചിടും * നീതിബന്ധേശിക്ഷയുനൽദിജർത്തൻദേഹദ
ണ്ഡവും ചെയ്യിട്ടുപ്രപന്നംമറുക്കുകസൂക്ഷ്മമാഖ്യമാം * നരകത്തി
ൽപരിച്ഛിടംമകിങ്കരർമൂലമായ് ബലമായിച്ചതച്ചിടേമോമല്ലാം
കരിമ്പുചാൽ * മുർല്ലിച്ചുപോമാത്തനാടത്തോടേ ഹിക്ഷമേറ്റവും
ബഹുവീഡകളാലുണ്ടാമതിവേദനയായതും * ദൈവസ്രഷ്ടിപ്രാ
റിവില്ലാത്തതത്രാഹരപോലവേ അറിവുജ്ഞാൻപരശ്ശ്രോത്രംചെയ്തിടി
ലതുകൊണ്ടവൻ * അന്ധകൃപാഖ്യോദാദാത്തനരകത്തിൽപതിച്ചി
ടും അതിൽ ശൂന്യമായിട്ടുപശുപക്ഷിമൃഗാദിയും * അട്ടയുകൊതുകും
പേനംമുട്ടക്കുട്ടവുമങ്ങനെ ഇരച്ചുയുവൻപാമ്പുളംപീഡിപ്പിക്കുന്നി
രുട്ടിലായ് * അവൻകറങ്ങുമതിലക്കദേഹജീവനെനപോൽ തനി
ക്കുള്ള നാവുംസ്വത്തുംകാകൻപോൽ,ശാസ്ത്രരീതിയായ് * ചഞ്ചനജ്ഞ
ത്തിനാൽവാനോക്കുകീടാരെങ്കിലിച്ചിടും പാപിയേകാലമുതന്മാർബ
ഹുദണ്ഡങ്ങൾചെയ്യുൻ * കൃമീഭോജനമെന്നുള്ള നരകത്തിങ്കലാക്കിടും
ലക്ഷംരോജനവിസ്താരകൃമികണ്ഡംഭയങ്കരം * കൃമിയായിട്ടുമുടനേഭ
ക്ഷിക്കുംകൃമിവർഗ്ഗവും ദേവാതിഥികളേസൽക്കരിക്കാത്തൊന്നതിൽവീ
ണിടും * വിപ്രാദികൾക്കുള്ള ധനംമോഷ്ടിക്കുകയുമാങ്ങനെ ആപത്തിങ്ക
ലുമല്ലാതെബലമായിഹരിക്കയും * ചാഴ്ത്താസംഭംശമാകുന്നരക്ഷയ
കകിങ്കരർ കടിൽമുട്ടുപഴുപ്പിച്ചതൊലിയെല്ലാംപറിച്ചിടും * വൃഭി

ചാരംചെയ്തിട്ടുനന്നരേണമിമാരെയും * യമകീങ്കരർഭണ്ഡിച്ചുലോഹം
 കൊണ്ടുള്ള പാപയേ * ധൃഷ്ടിച്ചതിനേയാലിംഗനംചെയ്തിച്ചിട്ടുതു
 ലോം * നാരികുപുഷ്പാപാവമാനപ്പാവനാരിയും മഹാവിക്രമപരോ
 തെന്നെന്തെന്തെന്നാപാപിയേ * ഭരതജിഹ്വനിറഞ്ഞുറമിരുമ്പാ
 രജാരുഗ്രാമം ഇലവിൻകൊമ്പുകൾതന്നെരമേല്പുവച്ചുവലിച്ചിട്ടും *
 രാജാഭാരാജപുരുഷന്മാരോടൊക്കെയെന്നപോൽ ധർമ്മാതുര
 വെടിഞ്ഞീടുന്നവരിങ്ങുമരിക്കവേ * അഭ്യർത്ഥനയെത്തരണീനരകത്തി
 കലിട്ടിട്ടും ദുസ്സഹസ്സുസംവൃണ്ണമായിട്ടുനടിയെന്നതു * യാഭോഗണ
 ണരഭിഷിക്തമാനപിയിലൊക്കെയും കൊല്ലാക്കൊല്ലുന്നധികമായ് വ
 ലിച്ചിട്ടുണ്ടുചിങ്ങമ * മുൻവെടയ്ക്കാരമഹാപാപമുലമായ് മുനിപുറ
 വ! മലമുത്രംമലരകതംകേശംസ്ഥിനഖസംഘവും * കേഴുപ്പുംതന്നെ
 വലയുമുള്ളതിൽകയ്യെപ്പുറ്റത്തിട്ടും വൃഷലീപത്രികൾവിപ്രർവിഭജർ
 പാപമുറവർ * ആചാരനിയമംവെട്ടിപ്പോയോലനടപ്പുവർ അഭ്യ
 ഷ്ഠരേച്ചലംരക്താമലമുത്രങ്ങളായതും * കഥവാനിറയുപൂയോദത്തി
 ലിട്ടന്തകാശിരർ അയ്യംപല്ലാഭജിപ്പിക്കുന്നഭൂമുജികളേയവർ *
 ഗർഭഭംഗപാവിവിഷ്ണുസ്തംഭനാമന്മാരാതിവിപ്രരും വേട്ടയാടീട്ടവിഹി
 രംമൃഗങ്ങളെവധിക്കുകിൽ * അവർമരിക്കുമേ ക്രൂര്യകളാൽകാലകി
 ങ്കരർ അഭ്യർത്ഥനയെക്കുമാക്കിപ്രയോഗിച്ചുവെച്ചിട്ടും * ഡാംഭികർഡം
 ഭന്നാജനംഗേഹിനീച്ചിടീലപത്രങ്ങളേ ദൈവശസനരകത്തിങ്കല
 വരേകാലകീങ്കരർ * പതിപ്പിച്ചിട്ടുനൽവാട്ടുകൊണ്ടിട്ടിട്ടുമേററവും
 സ്വപ്നാതിബാഹുല്യേക്കൊണ്ടുകാമത്താൽമുഖനാഭിപിഷൻ * രേത
 സ്സപാനഞ്ചെയ്തിക്കിലവനേക്കാലകീങ്കരർ രേതഃകണ്ഡത്തിലിട്ടിട്ടുള്ള
 പിന്നമത്തേററവും * വൈരിക്കായ്കൈവിഷംനരകീടകത്തോറ്റുപർ
 ഭൃത്യരും തീവച്ചുകൊൽകഗ്രാമങ്ങൾനശിപ്പിക്കുകയോമുനേ! * ചെ
 യ്തിട്ടുകിൽമരിക്കുമ്പോളവരേകാലകീങ്കരർ പതിപ്പിച്ചിട്ടമാശപാനാഭ
 നമനരകത്തിലായ് * ഏഴുനൂറ്റൊത്തിരവത്രങ്ങളിൽപട്ടികളായ
 വഞ്ചലമായിക്കുടിയിട്ടുമത്തേററുകൊന്നുമുനേ! * ഇനിയുടനാൻപറ
 ണ്ണമീടാമവീചിമുരലുള്ളതും.

ശ്രീഭഗവതേ ഏകാംസ്കന്ധം

പാലകുണ്ഡം

ഇതപത്തിരണ്ടമദ്ധ്യം.

ഇരുപത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനരേണന്ദപറഞ്ഞു

കൂതവിക്രമകാല്യുഷ്ടസാക്ഷിയായ് കണ്ടുനിന്നവർ ഓർബുദ്ധി കരകണ്ടതില്ലെന്നസത്യമുറയ്ക്കുകിൽ * മരിക്കുമ്പോൾവെണവീഴ് മചീവിനരകത്തിലായ് ഏറ്റയോജനപൊക്കത്തിൽഗിരിമുഖാവിൽ നിന്നവർ * തലകീഴായതിൽവീഴുമൊരാലംബമുമെന്നിയേ വീചിയോടൊത്തജലമാണിതെന്നായ്തോന്നുമാസ്ഥലം * ചീവിയരൊരതിൽ വീണൊരമണപോൽതകരുതന്ന മരിക്കയില്ലചിന്നീടുമീവണ്ണമെന്നവീഴണം * പേജനംപതിയുംമേലുപാനവും, ഗൃപവൈശ്വര്യം വൃതസ്ഥരായ്സോമപാനമതുപയ്ക്കാൽപ്രമാദമായ് * അവനേറിയത്തിങ്കലിട്ടിട്ടുമകികൾ കാരിരുമ്പുലയിൽവച്ചിട്ടുക്കിജലമെന്നപോൽ * ആക്കീട്ടുരുടിപ്പിടുകുകവിധിനന്ദന! ഏതുമന്ത്രിയമൻ തന്റെസൽഭാവനനിമിത്തമായ് * വിദ്വാജനംതപംവണ്ണാശ്രമാവാമിവററായാൽ അധികാരേന്ദ്രേന്ദ്രനേതാടുംബഹുമാനിച്ചതില്ലയോ * അവനേതമദൃതന്മാർക്കുരകട്ടമെന്നതിൽ തലകീഴായ് നിറുത്തിട്ടുപീഡിപ്പിച്ചിടുമേറവും * നരനേതാനാരിയേയോപശൂവരക്കീട്ടുകാമിയായ് ഏതവർനരമേധത്തെയ്യ്യിടുന്നവരേമുനേ! * കലപ്പെട്ടപശുക്കൾതാൻചെന്നിട്ടകാലമന്ദിരേ രക്ഷോഗണങ്ങളായ്തീർന്നവരായ്തെളിമറിച്ചുടൻ * രക്തപാനമതുചെയ്തപാടിയാടീടുമേറവും മാംസംഭുജിച്ചിടുംകൂരന്മാരായപുരുഷാധര * സദൃക്കളായ്കാടുകളിൽഗ്രാമങ്ങളിലുമങ്ങനെ ജീവിക്കേജന്തുപഗ്ഗ്ഞേച്ചതിയാലെപിടിച്ചുടൻ * ശുദ്ധസുതാദിയിൽകോതുകളിച്ചഴൽവളത്തുകിൽ അവരേച്ചേർന്നിടുംശുദ്ധപ്രോതത്തിങ്കൽമരിക്കവേ * ശുദ്ധത്തിൽകോത്തിടുംപൈശാഹങ്ങൾകൊണ്ടുവലച്ചിടും കൊക്കുകഴുകനംകൊക്കുകൊണ്ടുകൊത്തിപ്പറിച്ചിടും * ചീഡയാൽതൻപാപമെല്ലാമപ്പോളോത്തിടുമേമുനേ! സപ്തജലംപോൽകൂരായിജന്തുപഗ്ഗ്ഞെയെപ്പോഴും * പീഡിപ്പിക്കുന്നവരുമേദൃതകാലമായിടും നരകത്തിൽപതിച്ചിടുംസപ്തജലതിലൊക്കയും * അഞ്ചുമഴിഫണംപെന്ന്മണിശൂരങ്ങളാമവമുഷികങ്ങളെയെന്നോണംവീഴുങ്ങുമവരേമുനേ! * പൊട്ടക്കുന്നറിൽതുമയിലിരുട്ടുമുറിതന്നിലും ജന്തുക്കളേയിട്ടയ്ക്കുന്നവാരാമകിങ്കൾ * അവയിൽതാനെച്ചിട്ടുചിഷ്ടംചേർന്നുള്ളാരഗിയാൽ പുകച്ചുബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമരിച്ചിട്ടങ്ങുചല്ലവേ * ഗൃഹസ്ഥരാംചിജർകാലത്തെത്തിടുംവഴിപോക്കരെ ഓടിപ്പിടുംപോലെപാപദൃഷ്ട്യാനോക്കുകിലബ്ഭിടർ *

പശ്ചാത്തപനകേതളള മലർക്കുളളാരുകണ്ണുകൾ കഴുകുകൊക നന്മററു
 വരുംപോലുള്ള കൊക്കിനായ് * കൊത്തിപ്പറിച്ചുഭണ്ഡിച്ചീടും, ശൂരസ്വ
 ഭാവുകൾ അമ്മങ്കാരംഭൂഗുഹ്യർചിവയാലൊന്നുനോക്കുവാൻ * പോലും
 ഭൂപ്രവൃദ്ധം ചിന്തിച്ചതുചെയ്തതുകേവലം വരവും ചിലവുതന്നെ സ
 ഭാചിന്തിച്ചുടുവിതായ് * മനസ്സുമേവവുംവാടികരിഞ്ഞും ചിന്തമൂലമാ
 യ് ഭൂതപോലെപണംകൊക്കുന്നവനങ്ങുമരികിൽ * ഏഷ്ടമുത്താലി
 ടുസുപീമുഖത്തിൽകാലകിരൻ അവനേത്തന്നുവായ നാർപോലെസു
 ചികൾകൊണ്ടവർ * അംഗങ്ങളെല്ലാം നൂൽപോതുനെയ്യുകഷ്ടപ്പെടു
 ത്തിടും പാപംചെയ്താനന്മാർക്കിവിധത്തിൽതന്നെയുണ്ടുകേൾ * തീവ്ര
 വേദനയേകീടുന്നരക്ഷയ്ക്കുസംഖ്യമായ് ചിലപാപികളേമൂലാനേന
 വംപാപികളുന്യതം * പതിച്ചീടുന്നതേലോരനരകങ്ങളിലങ്ങനെ പ
 ബ്ധവാന്മാർപുണ്യലോകങ്ങളിലുംചെല്ലുമീവിധം * സ്വർഗ്ഗലോകംഗമി
 ച്ചീടാൻമേതുവാങ്ങേവിതന്മുടെ പൂജാദിമൂലം ഞാൻബഹുധാ
 നിന്നൊടോതിനേൻ * അവയെച്ചെയ്യവെന്നാകിൽനരകംവരികില്ല
 താൻ സംസാരബ്ധികടത്തിടുവുജിക്കിലവർമന്ത്വരേ.

ശ്രീഭവീശഗവതഃ ഏട്ടാംസ്കന്ധം
 നരകവർണ്ണന
 ഇരുപത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിനാലാമദ്ധ്യായം

നരകൻ പറഞ്ഞു

ദേവപ്രാധാന്യതൻയമലക്ഷണംചെല്ലുകയെന്ന പരമാംപദ
 മെപ്പണ്ണംസേവിച്ചാലവളേകീടും * സേവാവിധിയുമെന്തൊരെന്നൊധി
 ച്ചതുമോതുക എന്തിനാൽഘോരനരകംപോക്കിക്കിടക്കുമായവർ?
 ശ്രീനരായണൻപറഞ്ഞു

ശ്രദ്ധയാർക്കേട്ടുകൊണ്ടാലുംഭവേഷ്! ഞാൻപറഞ്ഞിടാം ധർമ്മാ
 രധനയാൽദേവിപ്രസാദിക്കുന്നരീതിയേ * സ്വധർമ്മമെന്നതെന്നും
 ഞാൻപറഞ്ഞിടാംധരിക്കനി അനാദിയാമിസ്സംസാരേദേവിയെപ്പൂജ
 ചെയ്യുകിൽ * ഘോരദുഃഖങ്ങളിൽനിന്നുരക്കിച്ചീടുമവർമുന്നേ! അവ
 ളേലോകർപൂജിക്കുംവിധിയേക്കേട്ടുകൊൾകനി * പ്രഥമാതിഥിയിൽ
 നെയ്യാൽദേവിയെപൂജചെയ്യണം ഏകണ്ഠവിപ്രനായ്നൈതാൻരോ
 ഗശാന്തിവരുദ്രവും * ദ്വിതീയയിൽശക്തായാത്പൂജിക്കുഗദഭഞ്ച
 യേ ശക്താദാനവുംചെയ്തദീപ്തായുസ്സായ്വരുന്നരൻ * തൃതീയയിൽ

[illegible]

കുപ്പഴംപഴംഞാവൽചഴംമാമ്പഴമെളളതും * നാരങ്ങാമാതളങ്ങായും
നല്ലെഴുത്തപ്പഴങ്ങളും നെല്ലിക്കാപായസനല്ലാരവൽകടലയായതും *
നാളികേരംസുജംബീരകാച്ചിലുനല്ലുചന്ദനം ക്രമാതീതച്ചാനകത
ല്ലാന്നുനൈവേദ്യങ്ങളാസ്തം * വിഷ്ണുഭാദികളാംതോഗങ്ങളിൽസ
ത്തുകൾവാനാവ കരങ്ങളുൾക്കൊണ്ടവേദ്യംവേദ്യരേപറയാമിനി *
കംസാരം,മണ്ഡകം,ഫേണി,മോദകം,പഞ്ചകം ലഡ്ഡികം,ഏത
പൂരം,കേരം,തിലം,ദധിപുതം,മധു*ദേവികകൗണ്ടുൾക്കൊണ്ടവേദ്യ
ങ്ങളുതീരിവ ദേവീപ്രീതിക്കുവേദയംവിധാനംപറയാമതും * ശ്രദ്ധ
യായിട്ടുനീകേട്ടുകൊൾകനാരമാമരേ! ചൈത്രേ ശുക്രതീയയ്ക്കു
നരൻമധുകശാഖിത * വൃജിച്ചുപഞ്ചഗവ്യഭിന്നിചരിക്കുകഭരണി
യാത് തൃതീയയ്ക്കുഖിന്നാമാസംപന്ത്രണ്ടിലു ക്രമാൽ*വിധിപോൽ
ശുക്ലപക്ഷത്തിൽനൈവേദ്യംഞാൻപറഞ്ഞിടാം വൈശാഖമാസേ
നൈവേദ്യ ഗുളാനംമുനിസതമ! * ജ്യേഷ്ഠമാസമതിൽദേവീപ്രീതിക്കു
മധുപണ്ണം ആവൃഷ്ണത്തിനാലൈവേദ്യമാഷാഢപുതുക്കുണ്ണതാൻ *
ശ്രാവണദധിനൈവേദ്യംഭാദ്രത്തിൽനല്ലശർക്കര ആശ്വിനത്തിൽ
പായസംതാൻ പാലക്കുറുത്തുകയികുലം * മാഗ്ഗത്തിൽഫേണിയെന്നോ
തുംപഞ്ചത്തിൽദധികൂട്ടിക മാഘമാസത്തിൽനൈവേദ്യംപശു
വിൻചന്ദനയ്യർച്ചിടം* ഫാൽഗുനത്തിൽപറഞ്ഞിടംനാരികേളംനിവേദ്യ
മാത് ക്രമാലിട്ടുപന്ത്രണ്ടുനൈവേദ്യംകേൾക്കണം * മംഗലാ,
വൈഷ്ണവീ,മായാ,കാളരാത്രി,ഭരതൃതാ മഹാമായാ,സുമാതംഗീ,കാ
ളീ,കമലാസിനീ*ശിവാ,സമന്വചരണാ,സർവംഗളരൂപിണീ മധു
കത്തിങ്കലീനാമങ്ങളാൽപുജിക്കുവേദിയ * സ്തുതിക്കണംപിന്നെമധു
ഭുജത്തിൽവാഴ്ചമംബരേ ഇഷ്ടസാഗ്യാത്തിനായിട്ടുംവ്രതപൂർത്തിക്കുമായ്
മുന! * നമഃപുഷ്പരതേയായ് ജഗലാതിനമോസ്തുത മഹേ
ശ്വരി!മഹാഭാഗി!മാമാംഗലരൂപിണി! * പരമേ!പാപസംഹർത്രി!
പരമാഗ്നപ്രദായിൻ! പരമശി!ജഗദ്ദർശി!പരബ്രഹ്മസ്വരൂപി
ണി! * മദോക്രി!മദോന്മത്തേ!മാനഗദ്യേ!മഹോന്നതേ! മനസ്സിനി!
മുനീശ്വരേ!സ്മൃതമണ്ഡപചാസിനി! * ജയലോകേശ്വര!പ്രാജ്ഞ!
പ്രജയാംബുദസന്നിഭ! മഹാമോഹനശിപ്പനായ്ദേവദാനവപുജി
തേ! * യമപോകന്നേശിപ്പിക്കുമ്പുജ്യേ!നമാഗ്രജ! യമനേയംനിഗ്ര
ഹിക്കുംസർവ്വപുജ്യനമോനമഃ * സമസ്തഭാഭ!സർവ്വേശി! സർവ്വസംഗ
വിഷ്ണുജിതേ! സംഗനാശിനി!ഫേകാമ്യരൂപേ!കാരുണ്യവിഗ്രഹേ! *
കംകാളശോഭേ!കാമാക്ഷി!നീനാക്ഷി!മർമ്മഭേദിനി! മധുശ്ശുക്രപശീ
ലേനൽപ്രണവകൊണ്ടുപുജിതേ! * മഹാമന്ത്രാഗ്രഹദ്യേ!നിമിശ്വാ

സപ്രിയകുരി! മനുഷ്യമാനസഗതേ! മന്മാരിപ്രിയകുരി! * അരയൽ
 വേപ്പുചരാൽമാവെലന്തകണവീരവും പ്ലവെരക്കുഞ്ചാമരവുമീ
 പ്ലാച്യുഷ്ണുസപത്രചിന്തി! * ശുദ്ധപ്ലിയിൽവാണീടും മനീയേദയാ
 ധികേ! ഭാഷിണ്യകരുണാരൂപ! ജഗസർവ്വജ്ഞാപ്ലഭേ! * പൂജിച്ചശേ
 ഷമീസ്തോതംകൊണ്ടുനന്നായ് സ്തുതിക്കണം ആവൃതത്തിൻപുണ്യമെ
 ല്ലാഖഭിഷ്ടമുടനേദ്രഥം * ഇദ്ദിവീപ്രിയമാംസ്തോതമെന്നമാരുജപി
 ക്കുമോ അവന്നായിവ്യാധികളംശരൂപീഡയുരറുപോം * അത്മാ
 ത്മിക്കുമ്മുണ്ടാകംധനാത്മിക്കധനംവരം കാമിക്കകാമംസാധിക്കും
 മോക്ഷാത്മിക്കാതുരോക്ഷവും * ബ്രാഹ്മണൻവദ പിത്താകുഞ്ചിക്കും
 ക്ഷത്രിയൻമുനേ ധനയാന്ത്യാശ്വനാംവൈശ്യാൻശൂദ്രൻസുഖിയുമായി
 ടും * ശ്രാദ്ധകാലത്തിലിസ്തോതംശുദ്ധനായിജപിക്കുകിൽ കല്പത്താ
 ളുംപിതൃക്കൾക്കുനശിക്കാത്തുപ്ലിചനിടും * അംബാരായനമേവംഞാ
 നരമ്യസുരപുജിതം ഭക്ത്യാചെയ്യ നവൻദേവീലോകത്തിങ്കൽഗമി
 ചിടും * ശ്രീദേവീപൂജാൽസർവ്വകാമവുംസാധ്യമാമുന അന്ത്യകാ
 ലേവരൂപാപഹാനിയുംശുദ്ധബുദ്ധിയും * സർവ്വപൂജനായ് മാനധ
 നങ്ങൾകൊണ്ടുമാന്ത്രിയത് തീരുംപൂജിപ്പവൻദേവീപ്രസാദംകൊണ്ടു
 നാരഭ! * സ്വപ്നത്തിലുംഭവിച്ചിരിപ്പവന്നരകാൽഭയം മഹാമാതാ
 പ്രസാദത്താൽപുത്രപുത്രാദിപുണ്ണനായ് * ഭവിക്കുംഭേവിതൻഭ
 ക്തൻചിമാരിക്കേണ്ടതില്ലതിൽ ഏവന്നിന്നോടരച്ചേൻഞാൻനര
 കോലാരവക്ഷണം * സർവ്വഭംഗമേകീടുംമഹാദേവീപ്രപൂജനം മധു
 കപൂജയുംമാസങ്ങളിൽചെയ്യേണ്ടപൂജയും * മധുകാഹപയമാംപൂജ
 യെല്ലാംചെയ്യുന്നതാവധൻ അപന്നരോഗബാധാഭിഭയമുണ്ടാകയി
 ല്ലതാൻ * ഇനിയുംഞാൻപറഞ്ഞതീടാപ്രകൃതിക്കുള്ള പഞ്ചകം നാമ
 ശുഭപാലുത്തികളാൽജഗദാനന്ദഭംപരം * മാഹാത്മ്യാഖ്യാനങ്ങൾവേ
 രുന്നതു, കൌതുകമേകിടാ മോക്ഷവുംസംഭവിച്ചിടുംകേട്ടുകാളുക
 നാരഭ!

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഏതാംസ്തസം

എത്രധനാരഭഭം

ഇതപത്തിനുംമാമദ്ധ്യയം.

ഏതാംസ്തസം സമപ്തം.

ശ്രീമദ്ഭിതാംബികയൈനമഃ.

—o—o—o—

കമ്പതാംന സാം

ക നാ മ ല്യാ തം.

ശ്രീ നാരായണൻ പറഞ്ഞു

ശരണേ ശന്നമ്മ യാമദിയാ, രാധാ, കഷ്ടി, സരസ്വതീ സാവിത്രി, സ്രീ
ഷ്ടിയിൽ പഞ്ചവിധം പ്രകൃതി നാരേ!

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

എന്തിനാണായ് പ്രകൃതിയാരാകുന്നു ജ്ഞാനവിത്തമ! എന്തുവ
ർണ്ണമെന്നോ മിതീന്തെന്തിനൊക്കെ ചാലുക? * അവർ തൻ ചരിതം വൃന്ദാ
വിധിയും തത്ഫലങ്ങളും എന്തെന്നെങ്ങവതാരങ്ങളുളള ചൊല്ലുക
നീവിലോ!

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

എവൻ സമർത്ഥനായിട്ടും ചൊല്ലാൻ പ്രകൃതി വർണ്ണനം കറച്ചാ
താമെങ്കിലും ഞാൻ ധർമ്മനിൽ നിന്നുകേട്ടുപാൽ * പ്രകൃഷ്ടവാചകം
താൻ "പ്ര" "കൃതി" യസൃഷ്ടി ചാലകം സൃഷ്ടിക്കുമെന്തെന്നതും പ്രകൃതി
ക്കുമുനീശ്വര! * മുഖ്യസ്വതന്ത്രനാണെന്നും "പ്ര" ശബ്ദം പറയുന്നതേ
"കൃ" യെന്നോതും രജസ്സു "തി" യെന്നോതും തമസ്സിനും * തിഗുണാ
ത്മികയായുള്ള ശക്തിയോടുകൂടുന്നിടം പ്രധാന സൃഷ്ടികർത്രിയെന്നൊ
ല്ല പ്രകൃതിയെന്നുവേർ "പ്ര" യ്ക്കും തമസ്സിനും തമസ്സിനും "കൃതി" യസൃഷ്ടി
വാചകം സൃഷ്ടിക്കുമെന്തെന്നതും പ്രകൃതിക്കുടൻ * സൃഷ്ടിക്കു
ത്താപ്രകൃതിയോടൊത്തു രണ്ടുവിധത്തിലായ് വലത്തുപാതിവൃന്ദാ
ഇടത്തുപ്രകൃതി: പരാ * അനാദിതായ് ബ്രഹ്മരൂപമായ് ഹിതയാണ
വരും ആത്മാവേച്ഛാഖേതജ്ജ്ഞാനീതിയിൽ ഭഗവതശക്തിയോടുകൂടി * സ്രീ
പുരാണാദി നല്ലാത്തതിനാൽ തന്നെയോ ഗീതയും മറ്റും ബ്രഹ്മരൂപം
ബ്രഹ്മൻ! നിത്യങ്ങളായെന്നുമേ * സേവ്യരൂപമായും ശ്രീകൃഷ്ണനില്ല
പോൽ സൃഷ്ടിക്കുമെന്തെന്നും വേഗത്തിലുണ്ടായിന്നാളാ ചാലകപ്രകൃതിയീ
ശ്വര! * സേവ്യരൂപവഞ്ചിധിമാർ ചേർച്ചയ്ക്കും സൃഷ്ടിക്കുമായ് ഭക്ത
ക്കുഗ്രാമത്തിനും ഭക്തവത്സലയാകയാൽ * ഗണേശന്നമ്മയാമദിയാ
ശിവരൂപാശിവപ്രിയ നാരായണീവിഷ്ണുയാമദിയാ ബ്രഹ്മസ്വരൂപാ
ണീ * മനുഷ്യരൂപവർണ്ണനാദിമാരിവരാൽ പൂജ്യന്മാരായവരും സർവ്വായിഷ്ടാ
ത്രിയാദേവീസർവ്വരൂപാസനാതനീ * ധർമ്മസത്യയുതാസ്തത്വായ ശോഭന
ലഭാതിനീ ദിവ്യങ്ങളുളള പരമേശ്വരനോടൊത്തു ബ്രഹ്മാനന്ദം കൊടുപ്പവരും *
ശരണാഗതഭീനാർത്ഥപരിത്രാണപരാജ്ഞ തോഷാരുപാപരാകൃഷ്ണ

ബുദ്ധ്യധിഷ്ഠാതുഭേദത * സർവ്വശക്തിസദാസാക്ഷാൽബ്രഹ്മാതിൻശക്തിയാതവരം സിലേശപരീസിദ്ധിരൂപാസിദ്ധിദാസിദ്ധിവിശ്വപരി * ബുദ്ധി,നിദ്രാ,ക്ഷുച്ഛിപാസാ,മുക്താ,തദ്രാ,പഞ്ചാസൂതി,ജാതി,ക്ഷൗഭ്രാ,ഭ്രാന്തി,ശാന്തി,കാന്തി,ചേതനയാതതം * തുഷ്ടി,പുഷ്ടിയതും,ലക്ഷ്മി,ദൈവ്യം,മായയുജ്ജ്വലനകൃഷ്ണനാംപരമാത്മാവിൻസർവ്വശക്തിയുമാണവരം * വേദാഗമങ്ങളിൽഒറ്റുഗുണങ്ങൾവിശ്വരിച്ചിടം അനന്തമതൊരല്ലാത്താൻപറഞ്ഞു,കേൾക്കുകന്യയേ * സുതപസ്വരൂപലോലക്ഷ്മീപരമാത്മാവുതന്നുടെ സർവ്വസമ്പദ്പസമ്പദധിഷ്ഠാതൃയുമാതവരം * കാന്താശാന്താ,ദാന്തയേററാ,സുശീലാസർവ്വമംഗല ലോഭമോഹംകാമകോപാഹങ്കാരങ്ങളുമാറവരം * മഹാപതിവ്രതാഭക്തവത്സലാ,പതിയാതിടം ഭഗവാൻതൻപ്രാണതുല്യാസ്നേഹപാത്രംപ്രിയവദ * സർവ്വയാത്യാത്മികാഭേദീജീവനോപായരൂപിണീ ദൈവകണ്ഠത്തിൽവസിക്കുന്നതുപതിസേവയൊടാരമ * സപ്തർഷിതൽസപ്തലക്ഷ്മീരൂപക്കാരാജലക്ഷ്മിയും ഗ്രാമലക്ഷ്മിഗ്രാമജ്ഞാനാദഗ്രാമസ്ഥനാക്കത്തേവിധം * ദ്രവ്യങ്ങൾഘോഷാണികൾക്കുമെല്ലാംസൈന്യമുൾക്കൊള്ളിയും കീർത്തിലക്ഷ്മീസൂത്രികൾക്കാലക്ഷ്മീരൂപകവരം * വണിക്കുകൾക്കുവാണിച്ചുശ്രീ,ജ്യേഷ്ഠാപാപികൾക്കുവരം കരുണാശാഖിനീവേദംഘോഷിക്കുംസർവ്വസമ്മതം * സർവ്വപുഷ്പാസർവ്വപുഷ്പയന്ത്രയേക്കേൾക്കുമാലിടാം ആത്മാവിൻവാഗ് ബുദ്ധിവിദ്യാജ്ഞാനാധിഷ്ഠാതൃശാപര * സർവ്വവിദ്യാരൂപിണിയാംസരസപതിമഹാമുനേ! മേധാനന്ദ് ബുദ്ധികവിതാപ്രതിഭാസ്ഫുതിദായിനീ * നാനാസിദ്ധാന്തഭേദാത്മങ്ങളെല്ലാംചെയ്തിടുന്നവരും സർവ്വസന്ദേഹമുപോഷംവ്യാഖ്യാബോധസ്വരൂപിണീ * വിചാരകാരിണീഗ്രന്ഥകാരിണീശക്തരൂപിണീ സ്വാഗതിതാനസന്ധാനതാളകരണരൂപിണീ*വിഷ്ണുജ്ഞാനവാഗ് രൂപാസർവ്വജീവോപജീവിനീ വ്യാഖ്യാവാദകരീശാന്താവീണപ്രസ്തകയാരിണീ * ശുദ്ധസുതപസ്വരൂപാകേൾസുശീലാശ്രീമരിപ്രിയ മല്ലപ്ലമഞ്ഞിന്ദുപത്മമിവതൻ കാന്തിയാൻവരം * ആത്മാവാംകൃഷ്ണനേരണമാലയാൽപൂജചെയ്തവരം തപോരൂപാതപിച്ഛോക്തപണ്ഡിൻഫലമേക്ഷവരം * സിദ്ധിവിദ്യാരൂപിണിയാംസർവ്വസിദ്ധിപ്രദായിനി ജനങ്ങളുളവളില്ലാത്താൽ മുകന്മാർശവസന്നിഭർ * വേദാഗമങ്ങൾഘോഷിക്കുംമൂന്നാംപ്രകൃതിഭേദിയെ മുരുകിച്ചൊല്ലിനേൻ,ബേധിച്ചാലുനീതിനിതന്യയേ * സന്ധ്യാവന്ദനമന്ത്രങ്ങൾതന്ത്രങ്ങൾനാലുജാതികൾ സാംഗവേദങ്ങൾ മൂന്നുസ്തകൾക്കുജനനിയായവരം * വിപ്രജാതിസ്വരൂപാനൽജപരൂപാതപസ്വിനീ ബ്രഹ്മണ്യതേജോരൂപാകേൾസർവ്വസംസ്കാരരൂപി

ഞി* ശുദ്ധസ്വരൂപാസാവിത്രിഗായത്രിവിധിതൻപ്രിയ കാക്കന്നാത്മ
 വിശുദ്ധിക്കായ് തൽസ്ഥിതീർത്ഥമാക്കയും* ശുദ്ധജ്ഞാദികസംകാരാശു
 ഭവസ്വരൂപിണീ പരമാനന്ദരൂപാസാവിത്രിഗായത്രിഗായത്രി
 ങ്ക* നിർവാണപദമകീടംപരബ്രഹ്മസ്വരൂപിണീ ബ്രഹ്മതേജോമയീ
 ബ്രഹ്മതേജോധിഷ്ഠാതുദേവത* ജഗതെല്ലാംശുദ്ധമാന്വിതവരതൻപാ
 പ്യേളിയാൽ നാരായണപ്രകൃതിയേളോന്നേനഞ്ചാമത്തേതു* മൃ-ാം-ഘ
 പ്രാണനാധിഷ്ഠാതുപഞ്ചധാണസ്വരൂപിണീ പ്രാണാധികാപരനവ
 രംമഹാസുന്ദരായവര* ഹൃദയത്തോടു ചന്ദ്രോദയംസർവ്വസൗഖ്യ
 ഗുണാനിഗുണകാന്തികളാൽതൃപ്തവാമാംഗംശുദ്ധസ്വരൂപിണീ* പരാവ
 രാസാരഭൂതാപരമാദ്യോസനാതനീ ധന്യാമാന്ത്യാസർവ്വപുഷ്പാപരമാനന്ദ
 ഓമിനീ* ശ്രീകൃഷ്ണപരമാത്മാവിൻരാസക്രീഡക്കയിശ്വരീ രാസമണ്ഡ
 ലസംഭൂതാസമണ്ഡലമണ്ഡിരം* രാസേശ്വരീസുരനീകാരാസാവാ
 സനിവാസിനീ ഗോപശ്രീകൾക്കുജനനീശോഭാകത്തിൽവസിച്ചവ
 രം* ആഹ്ലാദരൂപിണീദേവീമഹാസന്തോഷരൂപിണീ ഗുണാതീതാനി
 രാകാരാനന്ദോമബ്രഹ്മരൂപിണീ* നിരീമാനിരഹങ്കാരാഭേതാനന്ദഗ്രഹ
 കാരണീ പേദോക്തമാകുല്യാനന്താൽല്യാനിക്കുപുട്ടവരമുന! *
 സുരേശ്വരനിമാരാലുകണ്ണാൽകാണാപ്പൊത്തവരം തീയുദിഷ്ടിപ്പിക്കാ
 ത്താട ഭൂഷണങ്ങളുമാണവരം* കോടിചന്ദ്രപുഷ്പാസർവ്വസൗഖ്യ
 യുവിഗ്രഹ! ശ്രീകൃഷ്ണഭക്തിയുസർവ്വസമ്പത്തുകളുമേകുവാൻ* വാരാഹ
 കല്പേ“വൃഷഭാന”വിന്ദസുതയാവരം അവരതൻപാദാപത്മത്തിൻ
 സ്ഥിതാൽഭൂമിശുദ്ധായ്* ബ്രഹ്മാദ്യർക്കമദ്യോവുന്ദാവനേസർവ്വദൃഷ്ട
 യായ് സ്രീരത്നസാരഭൂതാശ്രീകൃഷ്ണപക്ഷസ്ഥിത്വാഴ്വോരം* വാനിൽ
 കാർമോലമണ്ഡലത്തിൽമിന്നൽകൊടിയതെന്നപോൽ ആറുപത്തായി
 രംവർഷംതെച്ചിട്ടാൻപണ്ഡിതമന്ദൻ* തൽപാദദർശനത്തിനായാത്മ
 ശുദ്ധിക്കുവേണ്ടിയും കിനാവിലുംകണ്ടതില്ലപ്രത്യക്ഷകഥയെതുവാൻ! *
 ആത്മപസ്ഥിൻബലംകൊണ്ടുകണ്ഠാൻവുന്ദാവനത്തിലായ് ഞഞ്ചാമ
 ത്തേപ്രകൃതിമാംരായയേയുംപറഞ്ഞുഞാൻ* അംശങ്ങളായ് കലകളാ
 യ്കലാംശാംശങ്ങളായുമേ ജഗത്തിശ്ശ്രീകളായ് തീർന്നെല്ലാംപ്രകൃ
 തിതാൻദ്രവം* പുണ്ണാവതാരമവരിൽവെച്ചിട്ടിയഞ്ചുദവിമാർ പ്രകൃ
 ത്യാശങ്ങളാമേവിമാരേക്കാന്തരമെന്തിടാം* തദംശത്തോൻജഗത്ശുദ്ധി
 വത്തുതംഗംഗയാവരം പ്രകൃത്യഭിന്നനാംവിഷ്ണുവിൻകൽനിന്നെഴുക
 നവരം* പാപമാംവിറകിന്നേറെജപിക്കുംതീയോടൊത്തവരം സ്ഥിര
 നസ്തന്നപാനങ്ങൾകൊണ്ടുമോക്ഷംകൊടുപ്പവരം* ഗോലോകഗമന
 ത്തിന്നുകേവേണിപ്പടിയാവരം തീർത്ഥങ്ങളാണഭികളിൽവെച്ചുററം

ശുദ്ധമായവർ * ശുദ്ധവിൻജടയാമേരുവിന്നുനൽക്കാരമായവർ ഭക്തി
 ത്വത്തിൽതപ്തചൈശ്വര്യോക്തേരറവുജിയാക്കുവോർ * ചന്ദ്ര, പത്മ,
 ക്ഷീര, നിഭാശുദ്ധസത്വസ്വരൂപിണീ നിർമ്മലാനിരഹകാരാസതീനാ
 രായണപ്രിയ * പ്രകൃത്യാശോഭയാവിഷ്ണുപ്രിയായുതുമനേ! വി
 ഷ്ണുഭൃഷണരൂപാശ്രീവിഷ്ണുപാദസ്ഥിതാസതീ * തപസ്സുകല്പപൂജാഭിഹ
 ലമെല്ലാംകൊടുപ്പവർ പുഷ്പങ്ങളിൽസാരഭൂതാശുദ്ധാപുണ്യപ്രദായി
 നീ * ദർശനസ്സർവ്വംകൊണ്ടുക്കുണ്ഡലോത്തമനരുകുവോർ ക
 ലിയിൽപാപവിരക്തിപോൽഭസ്മീകരിപ്പവർ * തല്ലാദസ്സർവ്വം
 ലംഭേഗമിദ്രമിശുദ്ധായ് തീർത്ഥങ്ങളുമവർസ്സർവ്വംകൊണ്ടിച്ഛിക്കുന്ന
 ശുദ്ധിയേ * അവളെന്യേനിഷ്ഠചന്താൻലോകത്തിൽസർവ്വകർമ്മവും കാ
 മലാകാമിനീദേവീമുക്കുക്കുറക്കുമോക്കുട * ഭാരതത്തിൽകല്പവൃക്ഷസ്വ
 രൂപാവൃക്ഷരൂപിണീ പരദേവതതാനന്ദായ് ഭാരതീയർക്കുമുന്തിനായ് *
 പ്രകൃത്യാശങ്കശ്യാപജാ“മനസാ”ദേവിയുമനേ! ശങ്കരൻതന്നിഷ്ടശി
 ഷ്ടാമഹാജ്ഞാനവിശാരദ * നാഗേശനാംവാസുകിതൻഭഗിനീനാഗ
 പൂജിതാ നാഗേശ്വരീനാഗമാതാസുന്ദരീനാഗവാഹിനി * നാഗേശ്വര
 ണസംയുക്താനാഗാഭാണഭൃഷ്ത നാഗേശ്വരദിതാസിദ്ധായോഗിനീ
 നാഗശായിനീ * വിഷ്ണുരൂപാവിഷ്ണുഭക്താവിഷ്ണുപൂജാപരായണ തപ
 സ്സിൻഫലംമേകുന്നാർതപസ്സായോർതപസ്വനീ * മൂന്നുലക്ഷംഭി
 വ്യവഷംഫലിയേസ്സേവചെയ്തവർ ഭാരതത്തിൽതപ്തചൈശ്വര്യവരിൽ
 വച്ചുപൂജയായ് * ബ്രാഹ്മണ്യത്താൽജപിക്കുന്നോർസർവ്വമന്ത്രാധി
 ദേവത ബ്രാഹ്മസപരൂപാപരമാബ്രാഹ്മണ്യോനാതിതല്പര * കൃഷ്ണാംശമാം
 ജരല്ലാരുമുനിതൻവല്ലഭാസതി മഹാതപസ്വിയാമാസ്തീകൻതൻജന
 നിയായവർ * പ്രകൃത്യാശോഭയാദേവസേനയാംദേവിയുമനേ! മാ
 തൃകാശ്രേഷ്ഠരാണേരറഷ്ഠിയെന്നപകഴ്ന്നവർ * പുഴപേരത്ര
 രെയേകന്നോർജഗലാത്രിയതാംസതീ ഷഷ്ഠാംശമാപ്രകൃതിതൻഷ
 ഷ്ഠിയെന്നോതമാകയാൽ * മുഖ്യാശിശുക്കൾതൻസ്ഥാനേ, യോഗിനീ
 വൃദ്ധായവർ പ്രസവംതൊടുപന്ത്രണ്ടുമാസവുംപൂജചെയ്യണം * അ
 ല്ലെങ്കിലിരുപത്തൊന്നാംദിനമാറാദിനത്തിലോ സൂരികാമന്ദിരത്തി
 കൽപൂജിക്കുകതൂങ്ങുന്നായ് * മുനിവന്ദ്യവിവർനിത്യകാമാമാതൃക
 യായവർ ജലംസ്ഥലംഗ്രാമസ്ഥാനംവാണിചന്താൻശിശുക്കളേ * ദ
 യാദ്രൂപിണിയാംദേവീസദാർക്കിച്ചിടുന്നവർ പ്രകൃത്യാശോഭനൈയാ
 ണഭേവിമംഗലചണ്ഡിയും * മുഖത്തിൽനിന്നുതവിച്ചോർസർവ്വംഗ
 ലദായിനീ സൃഷ്ടിയിൽമംഗലാകാരാ, സംഹാരേകോപരൂപിണീ * ശ്രേ
 ഷ്ഠർമംഗലചണ്ഡ്യാഖ്യയതിനാൽചൊല്ലിടുന്നതേ പൂജിക്കുന്നതുഭഗത്തി

കൽക്കുവാരത്തിലൊക്കയും * പുത്രപൗത്രയന്നെശ്വരശാമംഗ
 ലഭയിനി തോഷിച്ചാലിപ്പുക്കളെല്ലാം സർവ്വീകരക്കുമേകുവോൾ *
 കോപിക്കിൽ സംഹരിപ്പാനംശകതയാണീജഗത്തിനേ പ്രകൃത്യാശംത
 ന്നപന്മനേത്രയാംകാളിയുമുനേ! * ഒറ്റാലവാടജാശൂഭനിശൂഭര
 ണമായതിൽ ഒറ്റാലാംശംതന്നത്തേജസ്സാലുംഒറ്റയൊടൊത്തവൾ *
 കോടിസൂര്യപ്രഭാകാന്തിവിളക്കുതന്മാസാംഭവൾ ശക്തികൾക്കൊക്ക
 യുമുഖ്യാശക്താസൈന്യയാപരാ * സർവ്വസിദ്ധിപ്രദാദേവിപരമാ
 യോഗരൂപിണീ കൃഷ്ണഭക്താകാന്തിവിക്രമങ്ങളാൽകൃഷ്ണാനന്തവൾ *
 കൃഷ്ണഭാവനയാലെന്നുംകൃഷ്ണവർണ്ണാസനാതനീ നിശ്വാസത്താൽപ്രപ
 ബംസംഹരിപ്പാൻശക്തിയുള്ളവൾ * ലോകരീത്യാദൈവ്യാരാടുകളി
 യാത്പോരിടുന്നവൾ പൂജിക്കിൽ ധർമ്മകാമമോക്ഷങ്ങൾനൽകി
 ടുന്നവൾ * മനക്കുരുമുനിമാർചാദന്മാർനരന്മാർപ്രീതിടുന്നവൾ സർവ്വ
 സന്യാസങ്ങളുംചേർന്നവസ്യസൗയര്യമുനേ! * പ്രകൃതിക്കുള്ളതാമംശംത
 ന്നെയെന്നോതിടുന്നതേ മനാകരാമനഗർഭാസർവ്വമനാകരോത്രയാ *
 പ്രജാപ്രജേശാലെന്നുംവന്ദിതാപൂജിതാ,ധരാ സർവ്വപജീവ്യതായു
 രേജാൾസർവ്വസമ്പത്തുമേകുവോൾ * അവളെന്യേനിരാധാരജഗത്തു
 സചരാചരം പ്രകൃതിക്കുള്ളകലകൾവൊല്ലാംകേൾക്കുമുനീശ്വര! *
 ഏവർക്കുവർഭായുമാരെന്നതുവണ്ണിച്ചിടാതവ സപാഹാദേവീവനി
 പത്നീപൂജിതാലോകമൊക്കയും * അവളെന്യേശക്തരാകാവാക്കാൻ
 വാരോർഹവിസ്തീർണ്ണേ യജ്ഞപത്നീഭക്ഷിണയാംഭീഷ്ണാസർവ്വപൂജി
 ത * ലോകത്തിലവളില്ലാത്തതാൽനിഷ്ഠചംസർവ്വകർമ്മവും സ്വധാപി
 തൃക്കൾതൻപത്നീമനക്കുരുമുനീകൾനരർ * ഇവരാൽപൂജിതാപ്രത്ഥ
 മവളെന്യേപിതൃകൃത സ്വസ്തിദേവീവായുപത്നീപൂജിതാലോകരാൽ
 സഭാ * ഭാനമാഭാനവുമ്പ്രത്ഥമവളേവിടുന്നാരേ! ഗണേശപത്നിയാം
 പുഷ്പിജഗത്തിൽപൂജ്യതായവൾ * സ്ത്രീകളുംപുരുഷന്മാരുംക്കീണരാമ
 വളെന്നിയേ അനന്തപത്നിയായുഷ്ണിപൂജിതാവന്ദിതാസഭാ * അവ
 ളെന്യേതൃഷ്ണാകില്ലെങ്ങുമാരുംമുനീശ്വര! ഇശാനപത്നീസംപത്നീ
 സുരമാനഷപൂജിത * ഭാരിദ്രവമളില്ലെങ്കിലുണ്ടാംലോകത്തിലൊക്ക
 യും ഗുതിഃകപിലപത്നീകേൾപൂജ്യയാണാക്കുമെങ്ങുമേ * അവളില്ലെ
 കിലീലോകരെല്ലാംകയ്യുവിമീനരാം മുക്തർക്കുപൂജ്യതാലോകപ്രിയ
 യാംസത്യശക്തികേൾ * അവളില്ലെങ്കിലീലോകരെല്ലാംബന്ധുവിമീ
 നരാം ജഗൽപ്രിയാസതീപൂജാമോഹപത്നീഭയാമുനേ! * ആരുമെ
 ങ്ങനെ ദൂരന്മാരായിട്ടമവളെന്നിയേ പുണ്യപത്നീപുണ്യമേകംപ്രതി
 ഷ്ഠാസർവ്വപൂജിത * ജീവശ്ശിവതന്നെയായമവളില്ലെന്നിമിക്കിൽ സ്വൽ

കമ്മപത്നീസംസിലാകീർത്തി,യന്ത്രപ്രപുജിത * അവളെന്ത്യകീർത്തി
യററുതൃതപ്രാമതോജനം ക്രിയ,യന്തമതിൻപത്നീപുജിതാസംസ
മ്മത * വിധിമീനജനത്തെല്ലാമവളെല്ലെങ്കിൽനാമ! അയമ്മത്തിൻ
പത്നീമിത്യാസംസൃതപ്രപുജിത * ജഗത്തിലവളെല്ലെങ്കിൽധൃത
രില്ലെന്നവന്നുപോം അവളില്ലാകൃത്യംഗേ,ത്രതാമാംസുഷ്ണരൂപി
ണീ * അർദ്ധരൂപിണിയാകാനുദാപരത്തിങ്കലാവേരും മഹാപ്രഗ
ത്ഭുതമാമെങ്ങൊവ്യാപിക്കുകലിതർയുഗേ * ഭ്രാതാവാനുകൂല്യത്തോടും
ഗൃഹത്തോടുംചരിച്ചിടും സുശീലത്തിന്നനന്തശാന്തമജകരരണ്ടുപ
ത്തികൾ * അവരെന്ത്യജഗത്തെല്ലാമുന്തരംപാലെയായിടും ബുദ്ധി
മേധാധൈര്യമന്നീമൂന്നുപേർജ്ഞാനപത്നികൾ * അവരെന്ത്യജ
ഗത്തെല്ലാമുന്തരംമത്തസമംസദാ യമ്മപത്നീമുത്തി,കാന്തിരൂപയാ
യോരമനോഹര * പരമാത്മാവുമുപളെവിട്ടീടിൽനിഷ്ഠാജനൻ
ലക്ഷ്മീമുത്തിമതിശോഭാഭൂപയാണവളെങ്ങുമ * ശ്രീരൂപാമുത്തിരൂപാ
കേരമാന്യാധന്യാസുപുജിത കാലാഗ്നിരൂർത്തൻപത്നീസിദ്ധധാഗി
നിനിദ്രയും * ലോകരെല്ലാംരാത്രിതോറുവഴുളക്കൊത്തുവാണിടും സ
ന്ധ്യാരാത്രിദിനകാലത്തിന്നിവർമൂന്നുമാർ * ഇവരെന്ത്യശക്ത
നാകാവിധിയുംകാലനിഷ്ഠയും മാന്യകൾപൂജകൾപൈദാമഃഷ്ടാ
ലോപേത്തികൾ * അവരാൽവ്യാപ്തമാർലോകംവിധാരാതുരമായ്
സദാ പ്രഭാദാഹികചീരണ്ടു * മർത്ത്യജ്ഞിതൻപത്നികൾ * സൃഷ്ടി
നാശങ്ങളിവരേവിട്ടാകാജഗദീശനും ജരയുമ്പൂർവ്വകാലകൃത്യകൾജപ
രപത്നികൾ * ഇവരില്ലെങ്കിലോകംനഷ്ടമാരില്ലസംശയം നിദ്രതൻ
കന്യാരാരത്ര,പ്രീതിയുംസുഖചത്തികൾ * സൃഷ്ടികാലമുതൽവ്യാപ്ത
മവരാജസർവ്വലോകവും ശ്രദ്ധയുക്തയുംവൈരാഗ്യത്തിൻപത്നികൾ
പൂജകൾ * ജഗത്തിലവർതാൻജീവനുകർത്തർമേതുഭൂതകൾ ദേ
വമാതാവലിയുംഗോമാതാകാമധേനുവും * ഞ്ഞേമാതാദിതി,ഭനു,
വിനതാ,കഭ്യവുമനേ! പ്രകൃതിക്കുള്ളകലകൾതാൻ,സൃഷ്ടിക്കുപയുക്ത
കൾ * മറ്റുകലകളുണ്ടൊരൊച്ചാല്ലാമിഖതവരറയിൽ ചന്ദ്രപത്നീ
രോഹിണിയുംസംജ്ഞയാംസൂര്യപത്നിയും * ഇന്ദ്രാണിയാമിദ്രപത്നീ
ശതരൂപാമനപ്രിയ ധ്യാനത്തിൻഭായുയാതാമ,വസിഷ്ഠൻതന്നുരന്ധ
തീ * അമ്മൊച്ചാഗതമൻഭായുനസ്സുരാനിപത്നിയും ദേവഹൂതീ
കുർച്ഛൻതൻ,കക്ഷൻതന്നാപ്രസൂതിയും * പിതൃകുരമാനസീകന്യാ
ഗതരീയേപ്പറ്ററേനയും ലോപാമദ്രാകന്തിദേവീകണ്വേരൻതൻകർ
പത്നിയും * വരണാനീസുപ്രസിലാവിസ്ത്യാവചിയുജ്ജ്വലന യശോ
ഭാദേദ! കീകുന്തായിടുംമമനതിയും * ഗന്ധാരിഭ്രതപദീശശബ്ദ

യായോരസത്യവതീപ്രിയ വൃഷഭാനപ്രിയാരാധാമാതാവായപതിവ്ര
ത * മന്ദോദരീനൽകൗതസല്യാസുഭാകൗതവീമുനേ! ഭവതീസത്യ
ഭാമാനൽകാളിനീകരംകുലക്ഷുണ * മിത്രവിന്ദാജാംബവതീസതീനാ
ഗേജിതീതുഭാ സാക്ഷാലാലക്ഷ്മിമെന്നോതുംസീതാഭഗിണിയായവ
രംകാളീ, യോജനഗന്ധാ, ശ്രീപ്രാസമാതാ, സതീമണി ബാണപുത്രിയു
ഷാ, ചിത്രവേല പാമചരതൻസഖി* പ്രഭാവതീദാനമതിമായാപതിയു
മഷ്ടനേ രേണകാട്ടുതുചിൻമാതാരാമമാതാവുരോമിണി * ഏകനന്ദാ
ദിഗ്ഗന്താകംഗ്രീകൃഷ്ണഭഗിനീസതീ പ്രകൃതിക്കുളകുലകരസതികരപ
ലർഭാരതേ * ഏവമക്ഷകരതനേഗ്രാമദേവികളൊക്കയും ലോക
ത്തിലസ്രീകളെല്ലാംതൽകലാംശംശ്രുതകൾ * സ്രീകളേയപമാനി
ച്ചാൽപ്രകൃതിക്കുപമാനമാം വസ്രാവകാരഗന്ധാഭരംകൊണ്ടുനൽപ
തിപുത്രനും * ഉജ്ജ്വലാബ്രാഹ്മണസ്രീയേപുഷിക്കിവരംപുഷ്കതാൻ
വസ്രാവകാരഗന്ധാഭരംകൊണ്ടിട്ടെട്ടവരണ്ണയും * വിപ്രകന്യകയേ
പ്പുഷിക്കുലാപ്രകൃതിപുഷ്കതാൻ ഉണ്ടായ് പ്രകൃതിമിത്സ്രീകളേതുമായ
മമദ്യകൾ * സതപാശകരസതികളാമൃതമസ്രീകളാമവർ രജോ
ശകരമദ്യമകരവിഷമാസകതിയുള്ളവർ * തർകാതുംകാണുവോർ
നിത്യാസുഖസംഭോഗവശ്യകൾ തമോശകൾദൃഷ്ടചതിലുജ്ജ്വലയ
മകൾമുന! * കുലാസ്തികൾദർശനവികൾധൃതകൾകലയേഷ്ടകൾ ഭൂ
വിൽകുലകൾസ്വസ്തതികൾപ്പൊന്നാർമാർ * ഇസ്രീകളുംപ്രകൃതി
തൻതമോശത്തിൽഭവിച്ചവർ പ്രകൃതിക്കുള്ള രൂപംഞാനീവണ്ണമര
വെയ്ക്കതേ * ഇവരെല്ലാംഭാരതമാഭൂചിതപുഷ്കരതാൻതൃപ്തം സുര
ഗൻപണ്ടുപുഷിച്ചാൻദിഗ്ഗന്താഭേവിയേമുനേ! * രാമൻപിന്നീടുപുഷി
ച്ചാൻരാവണനെറചയത്തിനായ് മൂന്നുലോകത്തിലുംപിന്നെപുഷിക്ക
പ്പെട്ടശങ്കരീ * ബാവരതാൻദക്ഷസുതയായ് തീർന്നാർദൈത്യവധത്തി
നായ് ഭേമന്ത്രജിച്ചാർയാഗത്തിൽപതിയേനിന്ദചെയ്തയാൽ* ഹിമ
വൽപുത്രിയായ് തീർന്നശിവനേപ്പതിയാക്കിനരം ശ്രീകൃഷ്ണൻതാൻഗ
ണപതി, സ്തന്ദൻവിഷ്ണുകലോതഭവൻ * പിന്നെദേവിക്കുവർണ്ണപു
ത്രന്മാരായ് ഭവിച്ചുതേ ലക്ഷ്മീയപ്പണ്ടുപുഷിച്ചാൻമംഗലാഖ്യൻയരാ
പതി * സുരന്ദമന്ത്രരൂപിണെപ്പുഷിച്ചു മൂന്നുലോകവും സാവിത്രിയ
ശപതിയാൽപുഷിക്കപ്പെട്ടിതാമുദായ് * പിന്നെപ്പുഷിതയായ് മൂന്നു
ലോകത്തുംദേവമന്ത്രിയായ് ബ്രഹ്മാവാര്യപുഷ്കലെയ്ക്കു സരസ്വതിയെ
ന്നാരഭ! * ത്രൈലോക്യത്തിങ്കലുംപിന്നെപ്പുഷിച്ചാൻസുരമാനന്ദൻ കൃ
ഷ്ണനാപരമാത്മാവാൽകൃത്തികാപെരണ്ണമാസിചിത് * ഞലുംപുഷിത

നായ് രാധാഗോലോകേശസമന്ധഃല ബാലികാബാലകന്മാരംഗോ
 പികാഗോപവർഗ്ഗവും * ഗോസമൃദ്ധംസുരഭിയുംപിന്നെന്നാരാമണാ.
 ജ്ഞാതാൽ ബ്രഹ്മാവുതൊട്ടസുരഭിമാരുമുടൻമുദാ * പുഷ്പധൂപാ
 ദികൾകൊണ്ടുപൂജിച്ചാർബ്ബഹുകൃതിയായ് ഞ്ഞാസുരജ്ഞനാൽഭൂ.
 വിദ്യപൂജിക്കപ്പെട്ടരായയും * ശിവോപദേശവിധിയോടിബ്ഭാരതമ.
 തികലായ് പരമാത്മാവുതന്നാജ്ഞകൊണ്ടുടൻമുന്തലോകവും * ധൂപ
 ദീപാദികൾകൊണ്ടുകേന്ദ്രാപൂജിച്ചുഷീശപർവ്വതഭവകലകളെയെല്ലാം
 പൂജിച്ചിട്ടുനഭാരതം * ഗ്രാമദേവതമാരെയുംപൂജിക്കുന്നമനീശപര! ഏ
 വംപ്രകൃതിതൻനല്ലവരിത്രമുരചെയ്താൻ * വേദലക്ഷണമായതതു
 കേരളപ്പാനാശവാനിനി.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം രൻപതംസ്തസം

പ്രകൃതിലക്ഷണം

ഒന്നാംദ്ധ്യായം

കണ്ടാമദ്വൈതം

നാഭരൻ പറഞ്ഞു.

പുരുഷമായ് കേടുത്താ നിദ്രേ വീചരിതമൊക്കയും നല്ലവണ്ണംശരി
 ച്ചിടാൻവിസ്തരിച്ചുരചെയ്താനും * സൃഷ്ടിക്കാലാസൃഷ്ടികാലത്തുണ്ടായ്ത
 ന്നതുമെങ്ങനേ? ഞ്ഞായ് തീർത്തുമെവണ്ണംചൊൽകനീവേദവിര
 മൻ * തിഗ്നാത്മികയാദേവീകലയോടിജ്ജഗത്തതിൽ ഭവിച്ചവർ
 രൻകഥകൾകേൾപ്പാനിനി പ്ലയണ്ടുമേ * ജന്മങ്ങളുമവർക്കുപൂജാ
 ഭൂതാനുകൂല്യങ്ങളും സ്തോത്രംകവചമൈശ്വര്യംശൈത്യംചൊല്ലണര
 ജിഭോ.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

നിത്യജ്ഞാതാൻജീവ,കാല,ദിക്,നേസ്സുകളൊക്കയും ഭൂതാദിശര
 ഭങ്ങളും,നിത്യഗോലോകമായതും * ഗോലോകത്തിന്നേകഭാഗം
 വൈകുണ്ഠമതിനുകീഴ് സനാതനീബ്രഹ്മലീലാനിത്യാപ്രകൃതിയുത്
 തഥാ * തീതിൽജപഃഖാ,ശോഭാദ്രവതജ്ജരക്കി,നനപ്രഭ വേദാക
 ത്തിവപോലാത്മാവിൽപ്രകൃതിയുന്തദാ * സ്വപ്നമെന്യെസ്വപ്ന
 കാമൻകണ്ഡലംചെയ്തിടത്തപോൽ കലാലൻമണ്ണുകൂടാതെകടേനി
 ശ്ചിച്ഛിദത്തപോൽ * ഞ്ഞാമുദവളില്ലാതീസൃഷ്ടിചെയ്തില്ലനിശ്ച
 യം സർവ്വശക്തിമയിദേവീശക്തിമാനവളാൽപരൻ * “ശ”ഏ

നൈശ്ചയവചനം “കുതി” പരാക്രമവാചകം അവതരൂപവ
 യേയേകുനാശകതിയെന്നവർ * ജ്ഞാനംസമൃദ്ധിസമ്പത്തി
 യശസ്സംഖലവുഭംഗം അതുചേർന്നാശ്വതീഭഗരൂപയുമാണ
 വർ * അവർചേർന്നീടുമാത്താവേദഗവാനെന്തൊക്കെയും ഭേ
 വിതന്നിഷ്ടമവനംസരൂപൻരൂപമറവൻ * തേജഃരൂപൻനിരാകാ
 രന്യോഗികൾക്കുള്ളിൽവാഴുവോൻ പരബ്രഹ്മപരാനന്ദമെന്നോ
 തുന്നവനേമനേ! * അദ്വൈത സർവ്വദൃഷ്ടാവുസർവ്വജ്ഞൻ സർവ്വകാ
 രൻ അസ്സർവ്വരൂപനേയവമോർത്തിടുന്നില്ലവെണ്ണവൻ * തേജസ്വി
 ക്കെന്നിയേതേജസ്സാക്കെന്നോതുന്നിതായവർ തേജോമണ്ഡലമധ്യസ്ഥ
 ന്ബ്രഹ്മതേജസ്വിതാംപരൻ * സ്വേച്ഛാമയൻസർവ്വരൂപൻസർവ്വകാ
 രണകാരണൻ അതിസുന്ദരമാത്രപ്രധമരൂപോൻസുമനോഹരൻ * ബാ
 ലൻശാന്തൻസർവ്വകാന്തനാമീടുന്നപരാൽപരൻ പുതുതാകൊണ്ടലോ
 ങ്കൊത്തനിറത്തിലുടലുണ്ണവൻ * ശരൻമദ്യോഹപരമമൗഘശാഭാ
 മോചനലോചനൻ മുത്തിൻകുന്തികളേവെല്ലുപല്ലകൾകൊണ്ടുമോ
 യനൻ * മയിൽപീലിയണിഞ്ഞുജ്ഞാൻമാലതീമാലപൂണവൻ സു
 നാസൻസസ്തിതൻകാന്തൻഭക്താനന്ദഗ്രാമകാരണൻ : കാളിനഗ്നി
 ക്കൊത്തപീതാംബരംകൊണ്ടുവിളങ്ങുവോൻ പിളുക്കൻമുരളീമസ്തൻ
 മണാഭംഭംഭുചിതൻ * സർവ്വധാരൻസർവ്വനാഥൻസർവ്വശക്തിയുതൻ
 വിളി സർവ്വേശ്വരപ്രഭൻസർവ്വസ്വതന്ത്രൻസർവ്വമംഗലൻ * പരിപൂ
 ണ്ണതമൻസിദ്ധൻസിലേശൻസിദ്ധികാരകൻ നിത്യനരംഭവനേയേ
 വംശ്യാനിമിഷീടുന്നവെണ്ണവൻ * ജന്മമൃത്യുജരാവ്യാധിദുഃഖഭീതിമരൻ
 പരൻ ബ്രഹ്മാവിൻറവയസ്സാലമവനൊരുനിമേഷമാം * അവനാ
 ത്മാപരബ്രഹ്മംകൃഷ്ണനെന്തപറഞ്ഞിടും “കൃഷ്ണ”നാതൽഭക്തിവാക്യം
 “ന”തദ്രാസ്യമുരപ്പതു * കൃഷ്ണനത്ഭക്തിദ്രാസ്യങ്ങളേകുന്നവനെന്ന
 താൻ “കൃഷ്ണ”പ്രപഞ്ചവചനം“ന”കാരംബീജവാചകം * അവൻകൃ
 ണ്ണൻ,സർവ്വസൃഷ്ടാവാഭിവിൽസൃഷ്ടികാമനായ് തദംശമായകാലത്താ
 ലേററപ്രേരിതനാകയാൽ * സ്വേച്ഛാമയൻസ്വേച്ഛമുലംഭവരൂപ
 ത്തിലായിതേ ഇടത്തുഭാഗംസ്രീരൂപംവലത്തുപുഷ്പാകൃതി * അക്കാമേ
 ശ്വപരനക്കാമേശ്വരിയെയൊന്നനോക്കിനാൻ മഹാസൗന്ദര്യപതിയാ
 ണായവർസാരസാനന * ചന്ദ്രബിംബങ്ങളരതോരറാട്നിതംബയു
 ഗമൊത്തവർ കളളീസ്തംഭകളുള്ളൊരുമുക്കളെയാണവർ * കൂവളക്കാ
 യ്ക്കർപ്പോൽരണ്ടുകുലംകൊണ്ടുകുനിഞ്ഞവർ പൂവണിഞ്ഞൊരുസുവാ
 ലിയാർകൃമദ്യോമനോഹര * ഏററവംസുന്ദരീശാന്താപൂർണ്ണിമി

കൊണ്ടുനോക്കുവോൾ നന്ദിരാളംധരിച്ചുള്ളൊരന്താലങ്കാരഭൂഷി
ത * മുദാസമാനേന ചകോരങ്ങളാൽകോടിചന്ദ്രന വെല്ലുന്നകൃഷ്ണവ
ഭനേന്ദ്രാവനോക്കിബഹുജിപ്പവൾ * നെറ്റിയിൽനല്ലുസുന്ദരപ്പൊട്ട
തിൻകീഴിലായ് മനേ! ചന്ദനപ്പൊട്ടുകസ്തുരിപ്പൊട്ടുംഭംഗ്രാധരിച്ചു
വൾ * വേണിയിൽമാലതീമാലാജാലംനന്നായണിഞ്ഞവൾ നേനാമു
ത്തിമാലപൂണോൾകാന്തനിൽകാമമേറിയോൾ * കോടിചന്ദ്രപ്രഭ
കയ്യുത്തശോഭകൊണ്ടല്ലസിപ്പവൾ മരാളഗജഗവ്യല്ലാമടക്കനേട
ചേൻവൾ * അവളേക്കണ്ടവളൊട്ടുംരാസേശൻരാസമണ്ഡലേ രാ
സോല്ലാസസുരസിക്തരാസക്രീഡകഴിച്ചതേ * നാനാപ്രകാരശ്രാഗ
രത്തോടാശ്രംഗാരിയാമവൻ സുഖസംഭോഗവുമെല്ലാബ്രഹ്മവി
രൻറടിനവരേ * തളന്നിട്ടവളോടുള്ളമെട്ടുകൊണ്ടജഗൽപിതാ
വീർവാധാനമരൂപെയ്താൻശ്രഭകാലത്തിലായ് മനേ! * സുരതാനേത
ളുനോരഭ്രവീഭദ്രമത്തിൽനിന്നുടൻ ഒഴുകിനൽശ്രമജലംഫരിതേജ
സ്സിനാൽതുലോം * മഹാശ്ലേഷശ്ലേശമുഖമുണ്ടായ് നിശ്വാസമായതും
അത്തോരമല്ലാജഡമാംവിശ്വഗോളംവരിച്ചതേ * നിശ്വാസവായു
വുസർപ്പാധാരനായ് തീർത്തൽക്കുണം ജഗത്തിൽപ്രാണികൾക്കെല്ലാ
മവൻനിശ്വാസവായുവായ് * മുത്തിമാനായ് തീർന്നു, വാമാംഗത്തിൽ
തല്ലുതിജാതയായ് പ്രാണികൾക്കെല്ലാമരപ്പഞ്ചപ്രാണങ്ങളു വർത്തൻ
സുതൻ * പ്രാണോപനന്ദസമാനൻകേളിദാനൻവ്യാനനിക്കനേ ഭവി
ച്ചാരജന്മാരായ് നാഗാദികളുമെല്ലാപർ * അഖ്യാമമതോയാധിപ
നായുണ്ടായ് വരണനാമഹാൻ വാമാംഗത്തിലവൻപതി“വരണാ
നി”ഭവിച്ചതേ * ഗർഭംധരിച്ചാളടനേകൃഷ്ണവിപ്ലവകത്യാമവൾ ബ്രഹ്മ
തേജസ്സിനോടേററുരൂപനമവരേ * കൃഷ്ണപ്രാണനീ, ഭദ്രവീ
കൃഷ്ണപ്രാണാധികപ്രിയ കൃഷ്ണനിൽചേൻവൾനിത്യാകൃഷ്ണവക്ഷസ്സിൽ
വാഴുവോൾ * ഹാരാമനപന്തരാത്തത്തിൽസുന്ദരീതോമാമവൾ പെ
ററാൾസപ്താഭമാമണ്ഡംവിശ്വാധാരഭോജനം * ആയണ്ഡമതിന
ക്കണ്ടുവെച്ചെട്ടങ്ങുതൽക്കുണം ബ്രഹ്മാണ്ഡഗോളതോയത്തിൽകോപ
ത്തോടുമേറിത്തേതേ * ശ്രീകൃഷ്ണനതുകണ്ടേററുകൃഷ്ണമെന്നുപറഞ്ഞു
ടൻ ശപിച്ചുനവഭേദവേവൻതൽകാലയുക്തമായ് * നിഷ്ഠഭേ!
‘നികോപരമാടീപത്രനേസംശ്യാദികയാൽ ഇന്നതൊട്ടനപത്യതപനി
നക്കണ്ടായിടുംഭവം * നിൻറതംശങ്ങളാലേവസ്മൃകളുംതെന്തവന
കത്താടും അനപത്യകളായ് തന്നെതീരുന്നെന്നേടുതുലുമായ്’ * ഇത
യന്തമത്തിലദ്വൈനംവിനഗ്രത്തിൽനിന്നുതാൻ വെളുത്തനിറമായു

ജ്ഞാനായനസന്ദർശനകൃത്യം * വൈഷ്ണവസൂര്യചിത്രജ്ഞാനവീണാപുഷ്പ
 കധാരിണീ രത്നാഭരണശോഭാവ്യോസസ്തോത്രാധിഭാവന * കാലാ
 ന്തരത്തിലവളുംരണ്ടായ് തിന്മമുപിപാല! ഇടത്തുഭാഗമാർദ്ധകുളീവല
 രാശാലമായവൾ * ഇതന്തരത്തിലാകൃഷ്ടൻതാനരണ്ടായ് ഭവിച്ചു
 തേ വലത്തുഭാഗംഭിട്ടജൻ പതുർഭജനിക്കത്തുമായ് * കൃഷ്ണൻമൊ
 ന്നാൻവാണിരോമംഗീ മിവൻപണിയാകുക ഭായമന്തരഭാഗ്യമാക
 ഭട്ടമംഗലംതേവിച്ചിട്ടും * നാരായണനേവമേകീലകുളീയേയുമവൻ
 മുദാ വാണീലകുളികളോടൊത്തുചെവകണ്ഠത്തിനുപോയ് ഹരി * രാ
 ധാംശമാരണ്ടു പരമന പത്രികളാർച്ചന നാരായണകർമ്മനിന്നൊമ്പ
 നാലുകയ്യുച്ഛ പാഷാദർ * വയസ്സു പന്തേജസ്സുഗുണങ്ങളുമതേവിയം
 ലകുളീമിരനി നവരംകൊപ്പമുണ്ടായി വഹ്ലദാസികൾ * ഗോലോക
 നാഥനാംകൃഷ്ണൻതൻരോമങ്ങളിൽനിന്നുടൻ ഉണ്ടായസംഖ്യംഗോപ
 നാർ, രൂപംകെന്തി പയസ്സുതും * ഗുണംബലം വിശുദ്ധംശ്രീകൃഷ്ണനൊടു
 തുല്യമാർ പൂണതുല്യപ്രിയരവർപാഷാദന്മാരുമാമിതേ * ഉഷ്ണായ്
 രാധാംഗരോമങ്ങളുതിരുന്നിനിട്ടുഗോ പിമാർ രാധാതുല്യകളെല്ലാം
 രാധാദാസികളായവർ * മെഴുപ്പനാമേന്പർത്തോരണങ്ങളണി
 ണ്തവർ അനപത്യകളാണെല്ലാവരുംശാപംനിമിത്തമായ് * ഇക്കുട
 ത്തിങ്കലുണ്ടായിട്ടു മഹാകൃഷ്ണഭക്ത വർണ്ണപാപരമാത്മാവിൻമാതാ
 ശക്തിസ്വരൂപിണീ * ഭേദിനാരായണീനാഥാസ്തംഭശക്തിസ്വരൂപി
 ണീ കൃഷ്ണാംപരമാത്മാവിൻബുദ്ധ്യധിഷ്ഠാതുഭാവത * ബീഭ്രു പാ
 ഭേദികൾക്കുമുലപ്രകൃതിചീശ്വരി പരിപൂർണ്ണതാമജസ്വരൂപാതിതു
 ണ്ണാത്മികാ * ചമരവാ നിരൻനിറംചേർന്നാർക്കോസൂര്യസമപ്രഭ
 പഞ്ചിരികൊഞ്ചൽമുഖിയാളാമിരംകൈകളുച്ഛ വൾ * മുക്കണ്ണാർപ
 ലശസ്ത്രാസ്രങ്ങളേതെല്ലാംധരിച്ചവൾ അഗ്നിശാലാംബാധാരണോര
 ണഭൂഷിത * അപളംശാംശകലയാൽഭവിച്ചുസ്രീകളോക്കയും ബ്രഹ്മാ
 വുതലെല്ലാംരോമിക്കുന്നവൾമായതാൽ * ഗൃഹസ്ഥരാംകാമികൾ
 ക്കുസര്യേശ്വരപുരുഷഭാവാൾ ആത്മഭക്തിപ്രദാഭേദീ, വൈഷ്ണവർ
 വൾവൈഷ്ണവി * മോക്ഷമുക്തുകുടുംഭകാ, സുവികൾക്കുസുഖങ്ങ
 ളും സ്വർഗ്ഗലകുളീവരൾവിണ്ണിഗൃഹലകുളീഗൃഹങ്ങളിൽ * തപഃതപ
 സപികൾക്കെല്ലാംശ്രീരൂപാനരപാലരിൽ അഗ്നിമിദഭാമിക്കുരൂപാ
 പ്രഭുപാദിനേശനിൽ * പത്മങ്ങളിൽ മന്ദനിലാശോഭായതുമാ
 യവൾ അവൾതാൻപരമാത്മാവാകൃഷ്ണനിൽ സ്വർഗ്ഗശക്തിയും * അ
 വളാൽശക്തിമാനാത്മാശക്തിമത്തവളാൽജഗൽ നരിക്കുമവളില്ലാ

സ്തിൽജഗത്തെല്ലാമസംശയം * നിത്യയാമവരസംസാരവൃക്ഷത്താഴ്ത്തേ
 ജനാരദി സമിതിരൂപാബ്ജരൂപാഫലരൂപയുമാണവര * പൈദാ
 ഹഷ്ടദശാ, നിദ്രാക്ഷായമടിയെടുപ്പാ ശാന്തി, ഖജ്ജാ, തുഷ്ടി, പ
 ണ്ണി, ഭ്രാന്തി, കാന്തയുമാണവര * അവരസദ്യുഗ്ഗമേന ചാശ്വീട്ടചന്ദൻ
 പിലിരുന്തേ രത്നസിംഹാസനമവരക്കേകിനാൻ രാധികേശപരൻ *
 ഇക്കാലത്തെല്ലാ സാവിത്രിയോടുകൂടിച്ചതുർമ്മുഖൻ ഉണ്ടായിപത്മനാ
 ഭൻതൻനാഭിപത്മത്തിൽനിന്നുകേൾ * കമണ്ഡലുധാരൻ ശ്രീമാൻത
 പസപിജ്ഞാനവിത്തമൻ സ്തുതിച്ചാൻ കൃഷ്ണനേനാലുമുഖത്താൽകാന്തി
 മാനവൻ * ഉടൻവെളിച്ചെട്ടഭൂവീശതപരസമപ്രഭ അഗ്നിശൂലം
 ബരധരാന്താദരണഭൂഷിത * കൃഷ്ണാംപരമാത്മാവസ്തുതിചെയ്തിട്ടു
 മുൻപിലായ് ഇരുന്നാരതൻ നാമനോടുംരത്നസിംഹാസനേമുദാ *
 ഉടനേകൃഷ്ണനുംഭരൂപമായിബ്ഭവിച്ചതേ ഇടഭാഗംമമാഭേവൻവ
 ലത്തേശ്വരപികാപതി * ശുദ്ധസഫടികസംകാശൻ നൂറുകാട്രവി
 പ്രഭം ശുശ്രൂഷപഃ ശയനരൂപചിത്താലാടവാതിതോൻ * ചെ
 വ്വൊൻനിറകുവൻ ജ്ഞാൻ ജ്ഞാതാധാരൻ പരൻ ഭണ്ഡോദ്യുച്ഛിതസ
 വ്യാംഗൻ സസ്തുതൻ ചന്ദ്രശേഖരൻ * ഭിഗംബരൻ നീലകണ്ഠൻ സപ്താ
 ഭരണഭൂഷിതൻ വലംകയ്യിൽസംസ്കരിച്ചരത്നമാലധരിച്ചൻ * ബ്ര
 ഹ്മജാതിമന്ത്രാഞ്ജലവരകൊണ്ടുജപിപ്പുവൻ സത്യസവരൂപനാമു
 ണ്ണൻ പരമാത്മാമഹേശ്വരൻ * കാമണൻ കാമണഃശരക്കുസസ്തമംഗ
 ഹമംഗലൻ ജന്മമൃത്യുജരാവൃദ്ധിശോകഭീതിമരൻ പരൻ * സ്തുതിച്ചിട്ടാ
 കാചകാലൻതന്നേമുതലഞ്ചയാവുന്നായ് മുൻപിൽമരൻരത്നസിംഹാ
 സനത്തിങ്കലിരുന്തേ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഭവതാം സ്തവം

പഞ്ചപ്രകൃതിസംഭവം

രഞ്ജമദ്ധ്യായം.

മു നാ മ ധ്യ യ ത മ് !

ശ്രീനാരായണൻ പാഞ്ച.

ബ്രഹ്മാവിൻറവയസ്സോളംകിടന്നിട്ടുണ്ഡമഞ്ജുല കാലംസന്ധ്യ
 ണ്ണമാനപ്പോൾരണ്ടായിട്ടുപിടന്നത * ഉണ്ടാതിൽബാലനേകൻശത
 കോടീനാരിപ്രഭൻ ചിതാക്കുളാർതുകത നാമഞ്ജുലത്തിൽഗതിയെന്നി
 യേ * സ്തുതൃപാനവുമില്ലാതെവിശന്നററുകരഞ്ഞുടൻ ബ്രഹ്മാഞ്ജ

അർക്കിശ,നനംമൻപോൽമേല്പാട്ടുനാക്കിനാൻ * സ്ഥൂലത്തിലും
സ്ഥൂലതമൻ,വിരാട്ടന്നാണവനുപേർ അണവിൽവെച്ചുണ്ടാതുലോം
സ്ഥൂലംസ്ഥൂലത്തിൽവെച്ചവൻ * കൃഷ്ണൻറശക്തിയിൽഷോഡശാം
ശമാകുന്നിതാശിതു വിശപാധാശൻമഹാവിഷ്ണുരാധാപുത്രതി.സഭേവൻ
* ഇവൻറയാരോമകൃപംതോറുവിശപങ്ങളൊക്കെയും അവതൻസം
ഖ്യയേമാല്ലാനശക്തൻകൃഷ്ണനുമേന! * എണ്ണീട് ലുപ്തപാകികളേവ;
ണിവിശപങ്ങളെണ്ണുവാൻ അതുപോലറിവാൻമേലാബ്രഹ്മവിഷ്ണുചീശ
സംഖ്യയും * വിശപത്തിലെല്ലാമുണ്ടല്ലോബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവാദികൾ
പാതാളംതൊട്ട് ബ്രഹ്മാണാംസത്യലോകംവരയ്ക്കുപേൻ * അതിന്നു
വെളിയിൽമീഴ്ത്തവകണ്ഠമുനിസൗമ! ഗോലോകമതിനുംമീഴ്തവി
സ്താരംകോടിയൻപതു * നിത്യസത്യസ്വരൂപശ്രീകൃഷ്ണനെപ്പോലെ
താനതു ഭീപുരാഴിയുമേഴുഴവീതമുണ്ടിദ്ധരിത്രിയിൽ * നാലുത്തരൻ
പതുപദപിപുംബഹുശൈലംവനങ്ങളും മേലിലുണ്ടുഴലോകങ്ങൾബ്ര
ഹ്മലോകംവരയ്ക്കുമായ് * ഏഴുകീഴിലുമുണ്ണുംബ്രഹ്മാണമിതുതാനുമു
നേ! ധരയ്ക്കുമേലിൽഭൂലോകഭൂവർലോകമനന്തരം * അതിന്നുമേൽ
സ്വർഗ്ഗലോകംജനലോകമതന്തരമേൽ തപാലോകമതിൽപിന്നെസ്സ
ത്യലോകമിതുമേൽ * ബ്രഹ്മലോകമതിൻമീഴ്തവലോകത്തിന്നി
ററാണതു * അകംപുറംമുഴുമാത്താൽകൃത്രിമംതാനതൊക്കയും ഇ
വതൻനാശകാലത്തിൽനശിച്ചീടുന്നശേഷവും * ജപക്കുമളകൾപോ
ലെനിത്യംവിശപമതൊക്കയും ഗോലോകവൈകുണ്ഠലോകരണ്ടുനി
ത്യമകൃത്രിമം * രോമകൃപന്തോറുചാതുബ്രഹ്മാണാംസഭയെത്തുണ്ണുവാൻ
ശ്രീകൃഷ്ണനുംസാഖ്യമാക്ലിപ്തൻതൻകഥയെന്നു പറയ? * ബ്രഹ്മാണാം
തോറുമുണ്ടാശോബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവാദികൾ മൂന്നുകോടിസ്സന്മാരുമു
ണ്ടോരോന്നിലുമങ്ങനെ * ഭിക്താലന്മാരുണ്ടല്ലോനക്ഷത്രങ്ങൾഗ്ര
ഹങ്ങളും ചരാചരങ്ങളെങ്ങും,കീഴ്നാഗങ്ങൾ,ജാതിനാലിഹ * ആവി
രാട്ട,ണ്ഡമദ്യത്തിൽമേലിൽനോക്കീട്ടുമാട്ടുനാൾ ശൂന്യമല്ലാതെമ
റെറാന്നുംകാണാത്തതുമിമിത്തമായ് * ചിന്തചെയ്താൻവിശന്നേററം
കരഞ്ഞുംകൊണ്ടുനാമേ! ഖ്യാനിച്ചാൻവാസനാജ്ഞാനമുലശ്രീകൃഷ്ണ
നേയവൻ * കണ്ടാനങ്ങളുടനേബ്രഹ്മജാതിസ്സാംനിത്യനേമുഴേ രണ്ടു
കയ്യോടനൽകൊണ്ടത്വണ്ണനായ്പീതപസ്രനായ് * മുരളീധന്യ
നായ് ഭക്തപ്രിയനായ് സുപ്രസന്നനായ് ചിരിച്ചാൻതുഷ്ണനായ് ബാ
ലൻകണ്ടജനകനീശനേ * വരംകൊടുത്താനവനായ് വരദൻകാവ
യുക്തമായ് നീയെന്നേപ്പോൽജ്ഞാനവാനായ് പൈലാഹങ്ങളെത്തന്നി
യെ * ബ്രഹ്മാണങ്ങൾക്കൊക്കെവാസസ്ഥാനമാംപ്രളയംപരമ മഹ

ല്ലാർക്കുവരെയും ഭയകാമവിധീനനായ് * രോഗജരാമൃത്യംശാക
പീഡാദിഭയമെന്നിയെ എന്തെല്ലാമവിധിയിൽ മഹാമന്ത്രം പ്രവർത്ത
നം * വേദാഗ്രപ്രവരൻത്രേയും മൂന്നു വട്ടം പറഞ്ഞുതേ പ്രണവാദി
തത്ത്വത്തെ കൃഷ്ണചെന്നക്ഷരപേരും * വഹ്നിജായന്തമായുള്ള തത്ത്വവി
ശ്ലേഷരൂപരും മന്ത്രം നരകീടുകല്ലിജ്ഞാനമാം വെട്ടുനവിളി * അതും
നിന്നോടൊവാല്പാഞ്ഞാൻ കേട്ടുകൊള്ളുകനാരേ! ബ്രഹ്മാണ്യങ്ങളിൽ
നൈവേദ്യമൊയുന്നപ്പതിൽ ഹൈസ്തവർ * വൈഷ്ണവനായതിൽ ഷോ
ഡശംശേഷശേഷമിഹ നാതൻ നിത്യതുപ്തനിർഗ്ഗുണാത്മാശ്രീകൃഷ്ണൻ
പുണ്യനായാൽ * നൈവേദ്യതാലവനല്ലാപോലുമില്ല പ്രയോജനം
അവനന്തതയുടെ നവമ്യമുല്പിച്ഛിതമാനവർ * ഭൂമിശമയയെക്കുറിച്ചി
നാഥൻ താനറിയാട്ടമായ് * ആമന്ത്രവും കൈക്കൊണ്ടിട്ടാഞ്ചു ലാഗിക്കേതി
നാൻവിളി * വേദത്തെ ഇവരവേണമേ പാടി കേൾക്കുതരമതും കൃഷ്ണൻ
തൻവാക്കുകേട്ടിയാവാനോടായ് റിയാട് ചെയ്താൻ * ബാലകൻ വെ
ല്ലിനാനപ്പോൾ സമയോചിതമായ് മനേ!

ബാലകൻ പറഞ്ഞു

നിൻ പാദഭക്തിയെപ്പോഴും ഭവിക്കുന്ന മേറ്റവും ക്ഷണമോ
ചിരമാജീവിപ്പുളം വരമതാണമേ * നിൻഭക്തിയുജ്ജ്വലൻ ലോക
ത്തിന്ദീപൻ മുകൽ സഭാവിഭോ. ഭക്തിയില്ലാത്തതാമുൻ വൻശവം
ജീവിക്കില്ലാത്തതും * ജപംയാഗം തപസ്സുവിധിയെക്കൊണ്ടു വാൻ ഫലം
വ്രതപവാസപുണ്യനൽരീതിസ്സാനന്ദം കൊണ്ടുമാ * ശ്രീകൃ
ഷ്ണഭക്തിയില്ലാത്ത മുൻവൻതൻജീവിതവൃഥാ താനേതാത്മാവിനാൽ
ജീവിക്കുന്നേക്കുന്നില്ലതേയവൻ * ഭക്തിമതിലാത്മാവെന്നോളമന്യേ
ളം ശക്തിമാനവൻ * ആത്മാവുപോകിപ്പോയിട്ടും പാതന്ത്രം
വേണശക്തികൾ * ആത്മാവുവിഭോ! നിൻ സർവ്വത്മാവാം പരാ
ല്ലാൻ ബ്രഹ്മജ്യോതിസ്സുസർപ്പാലുൻ നിത്യൻ സേവകനായൻ പൂജ * അ
ബാലകൻ ചിത്തപരമാത്മാവിട്ടു വിരുന്നിനാൻ പറഞ്ഞു കൃഷ്ണനതിനീമാ
ധ്യം ശേഷമുത്തരം.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു.

എന്നെപ്പോൽ വിസ്മയിപ്പായ് ബഹു കാലം വസിക്കുക നിനശി
ക്കില്ല ബ്രഹ്മാക്കളനേകം പരനശിക്കില്ലാ * വാഴ്ചിനവിരാട്ടായ് നീ ബ്ര
ഹ്മാണ്യം ഞ്ഞാരുമേലായ് നിൻ നാഭിപത്മത്തിൽ നിന്നുണ്ടാണുച്ഛിക്കു
വാൻ ധിയി * ബ്രഹ്മാവിൻ സനാറ്റിയിൽ നിന്നു ഭദ്രനാർപതിനൊന്നു
പേർ ശിവാംശമായിട്ടുണ്ടാകും ജഗത്തല്ലാഹരിക്കുവാൻ * കാലാഗ്നി
ഭദ്രനവരിൽ മുഖ്യൻ സംഹാരകാരകൻ അല്ലാം ശമാം വിഷ്ണുവെല്ലാം പര
മിഷ്ടം പിഷ്ടം യഥാശ്രുവായ് * എൻവരത്താൽ ഭക്തനായി ബുദ്ധിമുട്ടേ

വിഷ്ണുവെപ്പൊഴും ഭൃംഗത്താലെന്നമെൻ. നല്ലതു പങ്കാണമവൻദ്രവം *
 എന്തവക്കുസ്തിരവാണിട്ടെന്നമാതാവിന്നൊടുക്കേനേ വത്സ! നീയല്ല.
 ഞാൻപോകുന്നതോരീട്ടമറഞ്ഞവൻ * ഗോപോകത്തിൽപെന്തബ്രു;
 മമശങ്കരമാക്കൊക്കോതിനാൻ സൃഷ്ടിച്ചാനായ് വിധിയൊടുമേരിപ്പാൻ
 അഭിനാടും.

ശ്രീഭഗവൻ പറഞ്ഞു.

മഹാവിരാടേന്ദ്രാമകൃപങ്ങളിലംശവിരാട്ടകൾ പോകസൃഷ്ടിക്കു
 വർണാഭിപത്നാതോരുകവിക്ഷവാൻ * ബ്രഹ്മവിൻനെററിയോരുംസം
 ഭവിക്കാൻപോകനീശിവ! അംശമായ് രീനും, വളരക്കാലംപെയ് കരു
 പസ്സുതും * എന്തെല്ലാജനനാഥൻവിരമിച്ചാൻമുനീശ്വര! നമി
 ഉദ്യമനേബ്രഹ്മശങ്കരമാർഗമിച്ചുതേ * മഹാവിരാട്ടല്ലവിരംബ്രഹ്മാ
 യിട്ടുദിനമായ് ബ്രഹ്മാണുഷങ്ങളിലെല്ലാതാനംശത്തോടുകൂടിച്ചുതേ *
 ശ്യാമൻയുവാചീതപസ്രൻജലത്തിങ്കൽശയിപ്പവൻ പൂഞ്ചിരിക്കൊഞ്ച
 ൽവടനർവിശ്വപുരപിജനാർദ്ദനൻ * അവൻതൻനാഭിപത്മത്തിൽ
 ഭവിച്ചാൻവിധ പത്മജൻ ലക്ഷ്മയുഗങ്ങളല്ലതെ നാളത്തിൽസഞ്ചരിച്ചു
 മേ * അവനപ്പത്മനാളാന്തംകണ്ടുകിട്ടായ്കമുഖമായ് ആപത്മഃത്ത
 ഷരിച്ചോരംവിത്തുവെയ്ക്കുനീൻപിതാ * സ്വസ്ഥാനത്തിൽവന്നുപി
 തന്നെല്ലാവിച്ചാൻകൃഷ്ണൻചന്ദന! ബ്രഹ്മാണുഷഗോളത്തോളത്തിൽകിട
 നീട്ടെന്നൊല്ലേനാ * വിരാട്ടാവിഭുഭുവക്കുണ്ടാൻഭിപ്രവക്ഷ്യസുകൊണ്ടു
 ടൻ എവൻതൻരോമകൃപത്തിൽബ്രഹ്മാണുഷമുഷേവും * ഗോ
 ലോകത്തിൽഗോപഗോപീയുതനാകൃഷ്ണനയുമേ * അവനേവാഴ്ചര
 വുംചാക്കിസൃഷ്ടിതുകുടങ്ങിനാൻ ബ്രഹ്മാവിൻമാനസസുതർസനകാദ്യർഭു
 വിച്ചുടൻ * ശിവൻതനംശമായുണ്ടായ് ഭദ്രമാർപതിനൊന്നുപേർ
 വിരാട്ടീന്ദ്രവാമപാശ്വത്തിൽനിന്നുണ്ടായ് പാലകൻമഹി * മന്തുർഭുജൻ
 വിഷ്ണുവവനംശപതദ്രപിപിഭവസിച്ഛുതേ * വിരാട്ടിൻനാഭിപത്മത്തി
 ൽവശപഃസൃഷ്ടിച്ചുനാൻമുഖൻ പാതാളംഭൂ, സ്വർഗ്ഗ, മീഴുവുലക്ഷ്മ
 രാമരം * രോമകൃപന്തോരമുണ്ടുപ്രത്യേകവിശ്വമിഷിനേ വിശ്വപം
 തോരുകുവിരാട്ടുണ്ടുബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശരം * കൃഷ്ണസംകീർത്തനംതാനമീ
 വണ്ണമെല്ലാന്നന്തവ സുഖഭംഭോക്ഷഭംഭുഭുജമന്തുരകൾക്കണമി
 ഞിയും..

ശ്രീഭാദീശഭഗവതം ഒൻപതാംസ്കന്ധം.

ഭഗവതംസൃഷ്ടി

കുന്താമല്ലോയം.

നാലാമദ്ധ്യായം .

നാലാമദ്ധ്യായം പരത്തു.

നിൻപ്രസാദംകൊണ്ടുകേട്ടോനല്ലാംഞാനമൃതോപമം വേദേ വേദപ്രകൃതികൾപൂജിപ്പോകുകമിടണമ * ആരാധനയ്ക്കുചെയ്ത മമൃതഭൂമിയിൽപ്രവാഹമായ് ഏതേതുമത്രസ്തോത്രങ്ങൾകൊണ്ടാദരോർജ്ജിപ്പതും * അവർതൻജ്യാനചരിതസ്തോത്രശക്തികളെങ്ങനേ ഏതുഭദ്രവികളാക്കുകീവരങ്ങൾചൊല്ലുകൊക്കയും?.

ശ്രീനാരായണൻ പരത്തു.

ഗണേശനമ്മയാംദുർഗ്ഗാ,രാധാ,ലക്ഷ്മി,സരസ്വതി സാവിത്രി,യീ പ്രകൃതികൾസ്പഷ്ടികാലത്തിലഞ്ചുപേർ * പ്രസിദ്ധമാണിവർപൂജാവിധിനല്ലാപ്രഭാവവും സർവ്വമംഗലമേകീടുംചരിത്രമമൃതോപമം * ശുഭങ്ങൾതാൻപ്രകൃത്യാശങ്ങളായോർചരിതങ്ങളും ശ്രദ്ധയായ് കേട്ടുകൊണ്ടാലുമെല്ലാംനിന്നോടുകൊല്ലിടാം * കാളീവസുന്ധരാ,ഗംഗാ,ഷഷ്ഠീ മംഗലപണ്ഡിക തുളസി,മനസാ,നിദ്രാ,സ്വധാസ്വാഹാ,സുഭക്ഷിണ ഇവർതൻചരിതംപുണ്യസംക്ഷിപ്തമധുരംതുലോം ജീവകർമ്മവിപാകംഞാനയ്യ ചാല്ലാമെന്നോഹരം * ദുർഗ്ഗാരാധനചരിത്രങ്ങളേറ്ററംവിസ്താരമുള്ളവ സംക്ഷേപങ്ങൾകേൾക്കുകാദ്യമവപിന്നെപ്പറഞ്ഞിടാം * ആദ്യംസരസ്വതീപൂജകൃഷ്ണനാലതുമിമ്മിത അവർതൻകൃപയാൽമുൻപൻതാനംപണ്ഡിതനാമിടും * രാധതൻമുമ്പത്തിൽനിന്നുണ്ടായസമയത്തവൾ കൃഷ്ണനെപ്പരിയാക്കീടാനിച്ഛിച്ചാൾമാരാലൊടും * സർവ്വജ്ഞസ്സർവ്വമന്ത്രാവിൻറയിച്ഛിയറിഞ്ഞുടൻ പരത്തുഹിതമാംസത്യംപരിണാമസുഖപ്രദം.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ പരത്തു.

വരികുകെന്നംശമാമീനാലുകയുള്ള വിഷ്ണുവേ എന്തുപുൻസുന്ദരൻസർവ്വഗുണമുള്ള യുവാവിവൻ * സ്രീകൃഷ്ണൻകാമമറിവോനത്രെല്ലാംസാധ്യമാക്കുവോൻ കോടിമന്ത്രമസൗന്ദര്യലാലംകൃതനീശ്വരൻ * നീയെന്നേപ്പരിയാക്കിക്കൊണ്ടിച്ഛിച്ചാലിങ്ങുവാഴ്ചവാൻ ശുഭംഭവിക്കില്ലീരാധനീനേക്കാൾബലമുള്ളവൾ * രാധയേക്കാളശക്തൻഞാൻനിന്നെക്കുറിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അനീശ്വരൻനിന്നെന്താനംകുറിച്ചിടുന്നതെങ്ങനേ? * സർവ്വശാസ്ത്രവാക്യംഞാൻജ്ഞിക്കില്ലീന്നുരാധയേ രൂപംഗുണകാന്തിയാലുമെന്നോടൊത്തവളാണവൾ * എൻപ്രാണാധാരയവൾതാൻപ്രാണനേ മാർചെടിഞ്ഞിടും? പുത്രൻപോലുംപ്രാണനേക്കാൾപ്രിയനല്ലാക്കുമെങ്ങുമേ * നിന്നക്കുശ്ശുഭമുണ്ടാ

കാവെകണ്ഠത്തിനുപോകന്നീ വിഷ്ണുവപ്പതിയാക്കീട്ടുവിരമോദിച്ചു
വാഴുക * കാമംക്രോധംലോഭമോഹമാനന്ദംസകളറവരൂ രൂപംഗു
ണംകാന്തിയാലുംനിടന്നാടുസമയാരമ * പ്രീതിയോടവളോടൊത്തുപാ
ത്തുകാലംകഴിച്ചിടാം നിങ്ങളോളംപേരേയുതുല്യമായോത്തിടുംഹരി*
ബ്രഹ്മാണയംതാറുമാനിന്നേപൂജിക്കുംഗൗരവത്തോടും വിദ്യാരംഭമാ
ഘട്ടുകൃപഞ്ചമിക്കുകഴിച്ചിടും * മനക്കുന്ദനർവാദനാരംഭമോക്ഷേപം
ശുക്കരമുനീന്ദ്രനും വസുക്കരയോഗികരുംനാഗഗന്ധർവ്വോഗർസില
രും * കല്പത്തോറുപയത്തോളംപൂജിക്കുംമേവരത്തിനാൽ പതിനാറു
പചാരങ്ങളുകൊണ്ടേററഭക്തിയുകതായ് * കണപശാഃഖാകതവി
ധിപോൽജ്യാനംസ്നാനമിവാറയാൽ പൂണ്ണകുന്ദത്തിലാപുസ്തകത്തി
ലോജിതമിടതായ് * കവചംഭൂർജപത്രത്തിൽഗന്ധംകൊണ്ടെഴുതി
ട്ടതേ സപണ്ണശ്രുതിയരിച്ചീടുംവലങ്കുതിൽകഴുത്തിലോ*വിദ്യാനാർപൂ
ജപെയ്യുമ്പോൾജപിക്കുകവചംതവ ഏനോതികൃഷ്ണനാസവ്വപൂജ്യ
യേപൂജപെയ്യതേ * അപ്പൂജയച്ചെയ്യുപിന്നെബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവാദി
കൾ അനന്തൻധർമ്മൻപിന്നെസനകാദിമുനീന്ദ്രനും * ദേവന്മാരും
നികളുന്റുപന്മാരുംമനുഷ്യരും സരസപതീസവ്വലോകപൂജ്യന്മായ്തീ
ന്നുനാരേ!

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

പൂജാവിധാനം, കവചം, ബ്രഹ്മാനം, പിന്നെ നിരന്തരം പൂജയ്ക്കുവേ
ണ്ടെന്നുവെളംഗസ്വപ്നാദിയാക്കയും * വേദവിത്താംഭവാൻചൊ
ല്ലുകൾപ്പാൻകേരതു മലമമമ വത്തിക്കുന്നസദാഹൃത്തിൽകണ്ണാമൃത
മിതല്ലയോ?

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ജഗന്മാതാവാനിതൻറപൂജാവിധിയൊടൊത്തിടും കണപശാ
ഖാപലതിയേച്ചൊല്ലിടാംകേൾക്കുന്നാരേ! * മാഘശുക്ലപ്പഞ്ചമിയിൽ
വിദ്യാരംഭിനത്തിലായ് സകല്പരത്നനാളിൽചെയ്തിട്ടതുലമനസ്സോ
ടും * കളിച്ചനിത്യകർമ്മങ്ങൾചെയ്യുകുംമേരിക്കലായ് വേദോക്തവിധി
യായിട്ടോതാത്രീകവിധിപോലെയോ * ഗണേശനേമുൻമ്പൂജിച്ചു
ച്ചിച്ചീടുകവാനിയേ വിധിപോൽപൂണ്ണകുന്ദത്തിലാവഹിച്ചിട്ടുദേവി
യേ * പതിനാറുപചാരങ്ങളുകൊണ്ടുപൂജിക്കുകേതിന്തായ് വേദഗമ
ങ്ങളിൽപൂജാനൈവേദ്യംപറയുന്നപോൽ * ചിലതെല്ലാമറിഞ്ഞാ
ണുപറയാംകേട്ടുകൊള്ളുക പതുചെയ്തതമ്പിർപാൽനൻമലർകാരെ
ള്ളലഡ്ഡുക * വെള്ളക്കരിമ്പിങ്കുരസംഗുളംതേൻപഞ്ചസാരയും
മംഗലദ്രവ്യമെല്ലാംതാൻതൻവെണ്മയഴുക്കുതരും * വെളുത്തമോദ

കംവെണ്ണയറീടുംപൊടിയാതവൽ നെയ്യിത്തപ്പുംചന്ദ്രവഭോ
ക്തംപോലുള്ള ധവിസ്സതും * യവംകോതമ്പിവയ്ക്കു മായുംനെയ്യാ
ട്ചേർന്നതായ് നല്ലരാവുകളെല്ലാതാൻവാഴ്ത്താപ്പൊടിയാതയും *
നെയ്തപ്പായസനിമ്ബലാലോന്നമതു മങ്ങനെ നാളികേരംകരിക്കും
നൽകസേത്രമുലമാർദ്ദകം * പഴകൂവളപകപന്നല്ലവന്തപ്പഴമായതും
കാലഭേദശാരുദ ചന്തല്ലവെളിത്തപഴിമൊക്കയും * വെളിത്തനൽപ്പുഷ്പ
മെല്ലാംസുഗന്ധംശുക്ല വന്ദനം വെളിത്തവസ്ത്രവുണല്ലാരഴകേറുന്നശം
ഖവും * വെളിത്തമാലകൾമാരങ്ങളുനൽഭൂഷണങ്ങളാം പേടത്തിൽ
ചൊല്ലിടുംബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠാകണ്ഠമനോഹരം * മോഹംപോക്കുന്നതാചീ
ടുമതുനീകേട്ടുകൊള്ളുക “സരസ്വതീശുക്ലവണ്ണാസസ്തിതാസുരനോമ
ര * കോടിചന്ദ്രപ്രഭാനല്ലപുണ്ണശ്രീയുക്തവിഗ്രഹ അഗ്നിശുദ്ധാംബര
ധാവാീണാപുസ്തകധാരിണീ * സാരമന്തചാഃശാഷഭൂഷണാത്തമഭൂ
ഷിത ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുശിവൻതൊട്ടുഭവന്മാരാൽസുപൂജിത * മനമർ
ത്വമുനിഭ്യോമാദക്ത്വാവദിച്ചിടുന്നതാൻ” ബ്രാഹ്മിച്ചേവമുവമന്ത്രം
കൊണ്ടുനരകീട്ടശേഷവും*കവചത്താൽസ്തുതിച്ചിട്ടുസംഷ്ഠാംഗംപ്രണ
മിക്കണം വഷ്ണോറുംഭക്തരെല്ലാംപഞ്ചമീക്ഷീവിധത്തിലായ്*വിദ്യാ
രംഭമുടങ്ങതാദിവീപ്രീതിക്കുചെയ്യണം സർവ്വത്തിനുമുലമാണീവൈകി
കാഷ്ഠാക്ഷരംപരം * ആർക്കുക്രിയവെക്കല്ലാത്തിനുമുലമിതാകതാൽ
സരസ്വതീചതുർത്വന്തരംവന്നജാതാതമാമിതി * ലക്ഷ്മീമാതാബീജ
യുക്തമീമന്ത്രാകല്പപാദപം കൃപയേറാവിഷ്ണു പണ്ടുവാനീകിക്കിതു
നരകിനാൻ * ഭാരതത്തിൽപുണ്യമരുംഗംഗാതീരത്തിൽവച്ചുതാൻ
പുഷ്പരേസ്യുപദ്യത്തിൽശുക്രനൂട്ടുചൊല്ലിനാൻ * ചന്ദ്രപദ്യത്തിൽ
വ്യാഴത്തിനായ് മാമീവനുമുനേ! ഭാഗ്വതനേകിനാൻബ്രഹ്മാമുടങ്ങ
രിക്കൂശ്രമേ * ആസ്തികനജരല്ലാരുവോരീക്ഷീരംബ്ബിസന്നിയെഴ വിഭ
ണ്ഡകൻമേരുവിൽവച്ചുശുശ്രൂംഗനമങ്ങനെ * ശിവൻഗൗരതമനായീ
ടുകുണാദെന്നാതിനാൻമുദാ യാമതെല്ലാഗുണമുണ്ണുകാത്യായനനു
മാരവി * പാണിനിക്കുഭരദാജമുനിക്കുംസുതചത്തിലായ് ശാകടായന
നംനരകീശേഷനബ്ബവിസന്നിയെഴ * നാലുവർണ്ണജപിച്ചെന്നാൽന
രോക്കിതുസിദ്ധമാം മന്ത്രസിദ്ധിഭവിച്ചീടിലവൻവാക്പതിതുലുന്നാ

ശ്രീഭവീഭാഗവതം ഒൻപതാംസ്കന്ധം

സ ര സ്വ കീ പു മ

നചാമചുപായം

അഞ്ചാം മദ്ധ്യായം

ശ്രീരാമേണൻപാഞ്ഞു

സരസ്വതീമഹാസ്തോത്രം കേട്ടുകൊള്ളുകകാമദോ യാജ്ഞാപി
 ക്ലൃപ്തമുനിശ്രദ്ധൻസ്തുതിച്ചാനതിനാൽപരാ * അവനാതുരുശാപ
 ഞ്ഞാൽവിദ്യയെല്ലാംനശിക്കാൻ ഗമിച്ചാൻപുണ്യഭംഗ്യസ്ഥാനംപോ
 കാക്കുമാമനി * ഭുവനാൽനായ് തപഞ്ചസ്തോതകണ്ടാനാദിത്യാനയ
 ടൻ സ്തുതിച്ചാൻസ്മൃതനേരനകരണയുക്തൊരുഭുവനായ് * സാം
 ഗവേഷണമുണ്ടുണ്ടാപാപ്പിച്ചിട്ടുഭാസ്തരൻ ഹോന്നാൻവാദേവിയേ
 വാഴ്ത്തുകല്ലാമൊഴിവായ്തവ * മനഃനാഹിതംവാച്ചിട്ടമാഞ്ഞാനാദി
 വാകരൻ സ്താനഞ്ചയ്യിട്ടാമനിയുസ്തുതിച്ചാൻഭക്തയോടുകൂടെ.

യാജ്ഞാപി ക്ലൃപ്തപറഞ്ഞു

കൃപയെഴുതുന്നാമേ! ജന്മസ്ഥിപ്പാക്കൊരെന്നിൽനി ഗുരുശാ
 പാഭോമവിദ്യയുരപോഴുചാന്നുഞാൻ * പരപ്പിക്കാൻശക്തിയോ
 മ്ബവിദ്യയെത്തന്നെമമ കവിതയ്ക്കുള്ള സാമഗ്ര്യതൂണിൽനിശിഷ്ടനാക്കി
 നി*പുതിഭാ, സഭയിൽമേന്നാദോമിപ്പാനുള്ള ബലിയും നശിച്ചെല്ലാ
 മോഴ്ചയില്ലാതായൊക്കെണമോമനി * അങ്കുരവാദ്യവിൽപോലും
 ദൈവമുണ്ടാക്കിട്ടുനാചാൽ വ്യാമത്രാപരനിമജ്ജ്യാതിസ്സായസ
 നന്തനീ * വിദ്യയെല്ലാംദേവതനീയാവാണിക്കാമ്നമിച്ചിടാം അ
 ക്ഷരാക്കുറിക്കൊരാധാരംവിസ്മയംബിന്ദുമാത്രം * അവസ്തോധാരമാം
 നിത്യാദവികായ്ഞാൻനമിച്ചിടാം വ്യാഖ്യാസപത്രപഞ്ചമേദുവീദ്യാ
 ഖ്യാധിഷ്ഠാതുരൂപയും * കണക്കുകൂട്ടാൻവിചാരിക്കുവചുവിട്ടശക്ത
 നാം കാലസംഖ്യാരൂപിണിയാമുദ്രവികായ് നമിച്ചിടാം * ഭൂമസിദ്ധാ
 ന്തപുന്താനാരദ്രവികായ്നമിച്ചിടാംഘൃതാണാമമയബുദ്ധിശക്തി
 യുജ്ജ്വലനശക്തിയു*പുതിഭാ, നങ്കല്ലുതോന്നുദ്രവികായ്നമിച്ചിടാം
 സന്ധ്യാനേരംചാടിച്ചു ഞ്ഞാനുബ്രഹ്മവിദാനാവൻ * തീർച്ചപാൽ
 വാൻശക്തിയെന്തെങ്കിലുംകേന്ദ്രാലിഭുനന്തേ പരമാത്മാവതാകുണ്ഡ
 വിഭേദയ്ക്കുനെത്തിനാൻ * സ്തുതിക്കുകവിഷയംനീയാവാണിയേതെന്ന
 ചൊല്ലിനാൻ കൃഷ്ണാജ്ഞാമോവചെസ്തുതിച്ചാൻബ്രാഹ്മദേവനും * തൽ
 പ്രസാദത്തിനാൽചൊന്നാൻസിദ്ധാന്തമുടനെയവൻ * ഭൂമിയുംബ്രഹ്മ
 സിദ്ധാന്തമന്തനെയെടുക്കുകക്കേവ അവനുമുകനേപ്പാലെവാണെ
 തീർച്ചയ്ക്കുശക്തനായ് * മന്ത്രജ്ഞനാമവൻകന്യാപാജ്ഞയാൽരാശി
 വാണിയേ ഭൂമേഹാക്കുന്നിമ്ബമാംസിദ്ധാന്തമുടമയ്ക്കുത * വ്യാസൻ

പുരാണസുത്രത്തോടുകൂടിയൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ മതനത്തോടവനും
 വാണിഭവിത്തത്തന്നെയോക്കുമായ് * മോഹമാകത്തമസ്സിനലീപമം
 ജ്ഞാനമാന്തൻ പുരാണസുത്രസിദ്ധാന്തം ചെയ്താൻ ഭേവീചരത്തിനാ
 യ് * ആസുത്രജ്ഞരേകരേകകയാൽ വ്യാസൻ കൃഷ്ണാശരമായവൻ അദ്ദേ
 വിയേന്ദ്രവർഷം പ്രാപിച്ചാൻ പൂജ്യരതിലായ് * സല്ലപീന്ദ്രനായ്
 തീർന്നാൻ നിൻ വരം കൊണ്ടുവന്ന ശിവേ! വിഭാഗിച്ചാൻ വേദമല്ലാപു
 രാണജ്ഞരരിച്ചതേ * തത്വജ്ഞാനം ശിവനോടായ് ചോദിച്ചാൻ പ
 ണ്ടുവാസവൻ വാണിയെ ചിന്ത ചെയ്തോതിയവനായ് ജ്ഞാനമീശ
 നും * ചോദിച്ചാൻ ശബ്ദശാസ്ത്രത്തേ ശ്രവണവോടിന്ദ്രനേകദാ ആയിരം ദി
 വ്യവർഷജ്ഞാനം നെസ്സേവിച്ചു പൂജ്യര * വ്യാഴാനിൻ വരവു വാഷീട്ടാ
 യിരം ദിവ്യ പത്മം അത്മത്തോടുകൂടിയ ശാസ്ത്രമെന്നാ ചിപ്പറഞ്ഞു
 തേ * പഠിച്ചതേ ശിഷ്യന്മാർ പഠിപ്പിച്ചതു ചീശ്വരർ? പ്രചത്തിക്ക
 ന്നതിന്നേയോർത്ത പരമേശ്വരേശ്വരശാപമി! * നിന്നെപ്പറ്റിച്ചു വാഴ്ത്തു സു
 തർമ്മർത്ത്യർ മനുജന്മാർ ദൈത്യേന്ദ്രന്മാർ മനികളും ബ്രഹ്മ ചിഷ്ണു ചാമശ
 രം * ചതുർമ്മുഖ സമസ്രാസ്യ പഞ്ചചക്രം ശക്തരാം ആനീടനവാഴ്ത്ത
 വാൻ ഞാനാശക്തനേകമവൻ നാൻ * ഏന്നതീട്ടായ് ജ്ഞവല്ല്യൻ
 ഭക്തികൊണ്ടുകിന്ദത്തവൻ നിരമാർശൻ മരിച്ചിട്ടു കരഞ്ഞാനധികമു
 നേ! * ഭേവിപ്രത്യക്ഷയായിട്ടായവനോടുകവിന്ദനായ് തീരുന്നീയെ
 ന്നമരിച്ചു വെകുഞ്ഞിൽ ഗമിച്ചതേ * ഇതായ് ജ്ഞവല്ല്യകൃതമാവാ
 ണീയേസ്സത്രം പഠിപ്പവൻ കവിന്ദനായ് വാഗ്മിയായിത്തീരും ഗീഷ്ണുതി
 യെന്നപോൽ * ഓർബുദ്ധിയാമമാമൃതം വന്നൊരു വർഷം പഠിക്കുകിൽ ബു
 ഓമനാ മവിഭാഗാങ്കവിശ്രേഷ്ഠനാമഭവ്യം.

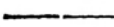
ശ്രീഭേവീഭാഗവതം ഭക്തപരമേശ്വരം

സംസ്കൃതം

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ആറാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

സംസ്കൃതവെകുഞ്ഞിൽ വാണനാരായണത്തിങ്കേ ഗംഗാ
 ശാപം കൊണ്ടു ചളനഭിയായ് തീർന്നഭാരതേ * പുണ്യഭാപുണ്യരൂപ
 നൽപുണ്യരീമംസപരൂപിണീ പുണ്യവാന്മാർ സേവ ചെയ്തു പസിക്ക
 ന്നാശം ഉത്തിലായ് * തചിച്ഛേൽ തപോരൂപാതപസ്സിൻ ഫലമേക

വേരും പാപമാംവിറകിനെല്ലാംകുത്തിക്കാളുന്നരീമവരും * സരസ്വ
തീജവത്തിങ്കൽ ജ്ഞാനത്തോടുമരിപ്പവർ വൈകുണ്ഠവിഷ്ണുസഭയിൽ
ചിരകാലംവസിച്ചിടം * പാപംവെടയ്ക്കാതിൽചെന്നുകളിയാതിരു
ളിക്കിലും പാപങ്ങളെല്ലാംചോയ് വിഷ്ണുലോകത്തിൽവാന്മുളംചിരം *
മാതൃമാംസ്യംപെരുണ്ണിമയക്കുതയാംനവചീതിമി വ്യസീചാതംഗ്രഹം
ണമിത്യാദിപുണ്യദിനങ്ങളിൽ * ശ്രദ്ധയില്ലാതെ പിത്തത്തിനാറിസ്സാ
നംകഴിക്കിലും വിഷ്ണുസംരൂപ്യമാന്മുടക്കെടുത്തതിൽവസിച്ചിടം * വാ
ണീമന്ത്രാമാസമെന്നതീരത്തിങ്കൽജപിക്കുകിൽ മുർഖൻപോലുംക
വിശ്വേനാനാകുംസംശയമില്ലതിൽ * സരസ്വതീജലനിത്യസ്നാനം
ചെയ്തിൽവിധിപ്പടി പിന്നീടവൻഗർഭാത്രംപ്രവേശിക്കില്ലനിശ്ച
യം * ഏവംപറഞ്ഞെന്നല്ലാത്താൻ ചാണിതർഗ്ഗനകീർത്തനം സുഖഭം
കാമഭംസാരമിനിക്കേരുംകേണതെന്തുചാൻ?

സുതൻപറഞ്ഞു

നാരായണൻറവചനംകേട്ടുനാരദമാമുനി ചോദിച്ചുപിന്നെയും
തൻറസന്ദേഹമിതുശതനക!

ത്രിനാരായണൻപറഞ്ഞു

ഗംഗയാൽകലഹംമുഖംശപിക്കപ്പെട്ടുഭൂമിയിൽ ഏവുണ്ണമംശ
മായ് പുണ്യനദിയായസ്തസരസ്വതീ? * സാരങ്ങളാംകഥകളേകേരംപ്രാ
നേറുന്നകെഴുതുകും കഥാമുതേന്തുപിയില്ലതേന്തുസ്തിൽതുപിയാക്കുതാൻ
സരസ്വതൃപിണീഗംഗാപുണ്യശ്രദ്ധയുടേകുവോൾ പൂജ്യമാംവാണി
യേതെന്തുലഭ്യമായിശ്ശുപിച്ചവർ * രസമണാമഹതികൾക്കുള്ള തർക്കം
ശ്രവിക്കുവാൻ പുരാണത്തിൽമല്ലഭാണതെനിക്കരചെയ്യണം.

ത്രിനാരായണൻപറഞ്ഞു

കേൾക്കുനാരദ!ചൊല്ലീടാമിച്ഛിതംപുരാതനം പാപമെല്ലാംന
ശിച്ചീടുമിതുകേൾക്കുന്നമാത്രയിൽ * ചക്ഷുരീസരസ്വതീഗംഗാക്കരീ
മുനഭായുമാർ സ്നേഹത്താൽതുലുകൾവാണു സതതംവിഷ്ണുസനിയെത
രരിക്കൽഗംഗയാവിഷ്ണുവിൻമുഖംനോക്കിമേററവും കാമത്തോടുകൂടാ
ക്കിച്ചുചിരിച്ചാർമുനിസത്തമ * ഉടനേഗംഗയേനോക്കിച്ചിരിച്ചു വിഷ്ണു
വുമുദാ ക്ഷമിച്ചു കണ്ടതാലക്ഷ്മീസമിച്ചില്ലസരസ്വതീ * സരസ്വതൃപി
ണിയാലക്ഷ്മീസഹയാനപ്പെടുത്തിയും ശാന്തയാകാതെയത്യന്തഃക്രോധ
മായ്തീർന്നുചാണിയും * ചുവന്നുമുഖവുകണ്ണുംതുടിച്ചു മുണ്ടുമേററവും
വിറച്ചു കാമവേഗത്താലുരച്ചുപതിയോടടുൻ.

സരസ്വതീപറഞ്ഞു

ധർമ്മിജ്ഞാനംനല്ലതേവിനപതികളിൽസദാ സമബുദ്ധിഭവി

ചിട്ടംഖലനാതുരരിച്ചുതാൻ * ഗംഗയിൽസ്നേഹമധികഭവാനുഭവത
 റിഞ്ഞുതാൻ അതുപാൽതാൻലക്ഷ്മിയിലാലെയല്ലമില്ലെങ്കൽനിശ്ചയം
 ഗംഗാലക്ഷ്മികളുതേണിൽസ്നേഹമുള്ളവർതാൻതുലോ സമിച്ചതതു
 കൊണ്ടാചിയിപരിതത്തിലും * ഭാഗ്യമില്ലാത്തതൊൻചിയിച്ചിരു
 ന്നിട്ടെന്തു പാൻഫലം? ഭേതാവിനിഷ്ടമില്ലാത്തോർജീവികണമുനിഷ്ഠ
 ലം * സത്വസ്വരൂപനായ് നിന്നെച്ചൊല്ലിപ്പന്നാനീചികര നിൻസ്വ
 ഭാവംയരിക്കാത്തോർവദംകേൾക്കാത്തപാമർ * ചങ്ങിയശ്രദ്ധയാ
 യ്ക്കുണ്ടുചിയാകുതേൾക്കുകൊണ്ടുത ആലോചിച്ചിട്ടുത പാൻഗമിച്ചു
 സഭവിട്ടുത * മേഘമന്യേഷകാപമോഘഗംഗയോടുപറഞ്ഞുത സം
 സ്വതിയുമീയാകുതെണ്ണ ഭേദക്കുകാരായ് * കാമമേറുന്നനില്ല
 ജേജ്കാട്ടുന്നാഭത്തു മറവുവീ? അറിയിക്കുന്നവോർത്തുസ്നേഹമത്യന്ത
 മുളതായ് * വിഷ്ണുവിനമർപ്പിൽ പച്ചിനനിർമാനംതാൻകളഞ്ഞി
 ടം നിൻകാത്തതൊന്നു വെയ്ക്കിട്ടു മടന്നാടിതി, നവൻപ്രിയ * ഘൃണാ
 തിഗ്ഗംഗതൻകേൾപട്ടിപ്പാനായ് തുടങ്ങുനാൾ ഉടനേനടുവിൽതൊ
 ന്നതടുത്താലുവച്ചേര * ശപിച്ചാലുരമേവാണീമാഞ്ചലവതീ സതീ
 നദിനായുവൃഷ്ടമായുഭവിക്കുന്നീയസംശയം * വിപരീതാകാഞ്ചലം
 തെല്ലരയ്ക്കാൻശക്തിയെന്നിയെ വൃക്കേന്ദ്രിയവയ്ക്കാപ്പുംപിള്ളനം
 സഭതിങ്കൽനീ * ശാപകേടുംശപിക്കാതെകാപിക്കാതുമാരമ വാ
 ണിയെയുംപിടിച്ചുകൊണ്ടുലോകങ്ങളുനിന്നുത * കോപമുഖംശപി
 ച്ചോരാവാണിയെക്കണ്ടുഗംഗയും മഹാസുന്ദരിയാചീലുകുഴുമാടിതു
 ലൊല്ലിനാൾ.

ശ്രീഗംഗപരഞ്ജ

ഇതുകൂറയേവിടുകയെന്തിനുള്ളനോട്ടുവെയ്ക്കിട്ടു? നശിച്ചോൾ
 ബഹുദുഷ്ടീചമമാവാഴൊടയാണിവൾ * വാഗാധാരാസതതപുങ്കല
 മലിനയായവൾ ബലത്തോടുകൂടിയോടാളിവൾക്കുള്ളമിടക്കുപോൽ
 വാടംചെയ്യട്ടെതന്നോടുകൂടില്ലാമുഖിയായവൾ സ്വബലമൽബല
 വുമിനില്ക്കിക്കുന്നറിവാണിവൾ തങ്ങളിൽബലമാക്കാണെന്നറിയട്ടെ
 ശേഷം * ശപിച്ചാളിതുവാളിട്ടുഗംഗവാണിയെയിങ്ങനെ നിന്ന
 ജ്ഞപിച്ചുരവളാനടിമാരിബ്ഭവച്ചിട്ടു * പാപികൾവാണിട്ടുഭൂ
 വിൽഗമിച്ചിട്ടെഭാരതി ഗ്രഹിക്കട്ടേപാപികൾതൻപാപംഭേദകവി
 യിൽദ്രവം * ഇതുകേട്ടാവാണിഗംഗാഭവിയേയുംശപിച്ചതേ നീത
 കന്നഭൂവിൽപോംപാപംസ്വീകരിച്ചിട്ടുമെന്നതായ് * ഇതയന്തരത്തി
 ലഭിക്കിലെത്തിനാൻഭഗവാൻഹരി നാലുബാഹുക്കളോടൊത്തനാലു
 പാഷംഭോട്ടായ് * കയ്യിൽഗ്രമിച്ചുപക്ഷസ്സിലാക്കിനാൻ പാണിയേ

യവൻ അവർതൻശ്ശാ മുശാ പ ചാത്തരുംകേരക്കുമുഖമായ് * ദുഃഖി
ച്ചിട്ടനവചരാടാ മ് സമയോചിതമായുടൻ പുരാതനജ്ഞാനമല്ലാമ
സ്സർവ്വജ്ഞാൻപറഞ്ഞുതേ.

തൃതീയോദ്ധ്യായം

ധർമ്മധർമ്മഗുണത്തിന്നു പശുമാ മ്പോക നീരേ? അന്തോനിജയ
തം ഞ്ഞു മി.ർനി നാജാമ് പുത്രിയരേക * നിദാഗ്നത്താൽ വൃക്ഷമായുമ
വിടത്താൻഭാരിക്കെ എന്നാംശമസുരൻ “ശംഖമുധൻ” തൻഭാഗ്യയാ
യിനീ * ഭൂമിക്കിൽ പിടന്നതൻപതിയായിത്തന്നെവിട്ടിടം “തു
ളുനീ” എന്നുപദാഭാഭാരതത്തിൽവിശുദ്ധമായ് * കലയാൽനദിയാ
യുനീഭൂമിക്കുശോഭനാനേ! വാണീശാപത്തിനാൽഭൂവിൽ “പത്താ
വൻ” ചിത നന്തായ് * ഗംഗാനീയുപാപികൾതൻപാപമല്ലാഹ
രികവാൻ അശരണാഭാരതത്തിൽശുദ്ധനാണിയാ നിട്ടു * ഭഗീരഥ
നതപഞ്ചയുനിനേഭൂമിക്കുഭാവേ “ഭാഗീരഥീ” നാമമോടുഭൂമിക്കു
ശുദ്ധമായനീ * എന്നാംശമാംസമുദ്രത്തിൻഭാഗ്യമായിട്ടുറങ്ങനെ മല്ല
ലാംശംശന്തൻ മിൻപത്നിയായുഭവിച്ചിട്ടും * ഭാരതത്തിൽപോകവാ
ണി! നീ മംഗംഗശ പിക്ഷയാൽ സഹനീകലയത്തിൻറഫലംനന്നാ
യ് ഭൂമിക്കു * പുണ്യാംശത്തോടുബ്രഹ്മാവിൻഭാഗ്യമായുഭവിക്കുനീ ശി
വനുംഭാഗ്യംഗംഗ, വാഴ്ചേവകുണ്ഡി യിങ്ങുതൻ * ശാന്താഭക്താസത്വ
രൂപാസുശീലകോപചരന്മാരും മഹാപതിവ്രതാനല്ലയമ്മത്തേതാചരി
പ്പവരും ഇ പജംശങ്ങൾതാൻധർമ്മിഷ്ട കളംപതിമായതേ സുശീലകൾ
ശാന്തകളുംനല്ലനാരികളാക്കയും * മമ്മുനഭാഗ്യമാർദ്ദൃത്വൻബന്ധ
ക്കൾ, ഭിന്നബലികൾ പേർത്തിന്നവിഷലംതാൻശുഭമുണ്ടാക്കുകില്ല
വർ * ആർതൻഭഗവേസ്രീപുരാൻപോൽനാരികവശനുംപുമാൻ
അവർജ്ജനാനിഷ്ഠ പതാനുണ്ടാമശുഭവുസദാ ഏവൻഭാഗ്യാമോനിദോ
ഷംനാവിൻഭോഷവുമുള്ളവരും * അവൻകാട്ടിനപോകേനഗ്രേഹ
മത്തിൽനന്നകാട്ടുതൻ കാട്ടിൽഫലങ്ങൾകിട്ടീടുജലവുംസ്ഥലവുമു
ടാ * അവനവഗ്രഹത്തിങ്കലതുപോൽകിട്ടിടാദൃശം ഭ്രാന്തംതീചിൽ
വാഴ്ചേക്കുജന്തുസന്നിധിയുംസുഖം * പുമാമാക്കതിലുംകഷ്ടമുണ്ടാരിക
ൾസന്നിധി ഭോഗദുഃഖവിഷജപാലതുംസഹ്യംവരാനേ! ദുഷ്ടനാരി
മുഖജപാലമുതിനേക്കാളുസഹ്യമാം സ്രീജിതമാർക്കമംഗംവരെയുംശുദ്ധി
യില്ലതാൻ * സല്ലയ്മംചെയ്തിടതിനഫലമുണ്ടായിടാദൃശം ഇഹവും
പരവുംവിട്ടുനരകപൂകമാവേൻ * സല്ലയ്മത്തില്ലവനജീവിക്കുലംച
ത്തതിനൊക്കുമേ ശുഭത്തിനാകില്ലൊന്നിച്ചുവാഴ്ചിൽബഹുസഹനി
കൾ * സുഖമല്ലേകപനീതപഞ്ചഹ പതിതപമൊട്ടുമേ * ഗംഗേ

ചോകശിവസ്ഥാനേവാണീ!നീബ്രഹ്മസന്നിയെ എൻഗേഹത്തിൽ
 വസിക്കട്ടെസുശീലാലക്ഷ്മീയാമിവരം * സതീസുശീലാസുഭഗാഭായ്യാമർഷ
 ണവന്നതാൻ ഭൂവിദ്വാവിണ്ണീലുംസൗഖ്യംധർമ്മമോക്ഷങ്ങളാക്കയും *
 സതിയാംഭുജമേജാൻതാൻമുക്തനംസുഖിയുംസദാ അസരീപതിഭഃ
 വിപ്ലോനശുദ്ധൻമൃതസന്നിഭൻ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഭവതാം സ്തവം

ശാഖപുത്താനം

ആരമേദ്ധ്യായം.

ഏ ശാമ ഭൂതായം .

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ഇതോരീടുജഗന്നാഥൻവിമലിച്ചാൻമുനീശപര! ആലിംഗനംചെയ്ത
 യ്യേന്ദ്രാമ്പ്യം,കരണതാർദേവിമാർതുലോം * ഹരിയേനോക്കിയെ
 ല്ലാഭംമുറയ്ക്കിക്കണ്ടെചൊല്ലിനാൻ വിറച്ചുകണ്ണനീരോടുംഭയഭംഖങ്ങളോടുമേ.

സരസ്വതി പറഞ്ഞു.

ശാപമോക്ഷംതത്രാഥ!കഷ്ടമാജന്മമീയശ്ച നൽകാത്തനാൽ
 തൃക്തകളാംസ്രീകരജീവിപ്പതെന്നിനായ്? * യോഗത്താൽഭൂവിലെ
 ന്ദേവംത്വജിക്കേണനസംശയം അതിശ്രേഷ്ഠൻനിശ്ചയമായ് പാലി
 പ്ലാൻയോഗ്യാനാണനീ.

ശംശപറഞ്ഞു.

എന്തുക്കറത്തിനാൽനിന്നാൽതൃക്തയായ് ഞാൻജഗല്ലതേ!? ദേ
 ഹംത്വജിക്കേനിദ്വോഷാവധംകൈക്കൊരുകനീവിഭോ! * നിദ്വോഷി
 യാനാരിയേയാർഭൂമിയിൽസംത്വജിച്ചിടം സർവ്വേനാകിലുംഖോരന
 ക്കേവ്യകമായവൻ.

ലക്ഷ്മി പറഞ്ഞു.

സരസ്വതൃപൻതീനാഥ!കോപമെങ്ങനെവന്നതേ? പ്രസാദീ
 ചിട്ടകിവരിൽശ്രേഷ്ഠനാത്മമാംക്ഷമ * വാണീശാപേനഞാൻഭൂവി
 ക്കലയോടുംഭവിച്ചിടാം അങ്ങനൊരാൾവാഴ്ത്താൻപാദമെന്നല
 മിച്ചിടും? * പാപങ്ങളെന്നിലാക്ഷീടംസ്നാനംകൊണ്ടിട്ടുപാപികൾ
 അതെല്ലാംപോയെന്നുപ്രാപിച്ചിടംഞാൻനിൻപദത്തിനേ കലയാ
 ഞാൻതുളസിധായ്ധർമ്മപജനപുത്രിയായ് * തീർന്നിട്ടെന്നാണനിൻ
 പാദംപ്രാപിക്കുന്നതുമായവ!? വൃക്ഷമായ് തീർന്നിടംഭൂവിൽനിന്നധി

ഏതായാലും * നീയെന്നുകരകേരറിട്ടുള്ളവെല്ലുതാനിയേ! * വാ
 ണീശാപത്തിനാൽഗംഗഭാരത്തിൽഭവിക്കുകിൽ * ശാപവുംപാപ
 വൃത്തിൻനിന്നെപ്പാവിപ്പതെന്നുവാൻ? ഗംഗാശാപംകൊണ്ടുഭൂവിൽ
 ഭവിക്കുവാണിങ്ങേവിയും * ശാപംതീടുന്നവാനൻനിൻറപാദത്തെ
 യാത്രമിപ്പതും? ധാണിയസ്സുതൃലോകത്തുശിവദാകത്തുഗംഗയും *
 പോകൻകല്പിച്ചതിപ്പോൾനീമില്ലാതാകീടണംവിഭോ! ഇതോതിവി
 ണ്ണവിൻപാദാപിടിച്ചുപറന്നമിച്ചുടൻ * തൻകേശങ്ങളുതുമുറുപ്പി
 ലേററുകരഞ്ഞുത മാറിതധരിച്ചാമയേയവളോഭോതിനാൻഹരി *
 മന്ദമാസത്തൊട്ടുകൂടിക്കുതാനുഗ്രഹകാരകൻ.

ശ്രീഭഗവൻ പറഞ്ഞു.

[illegible]

ശ്നാനംകൊണ്ടുശുദ്ധനാം * പുരോഹിതൻഭോട്ടുനീട്ടുവാകുന്നത
 വൻ അഭിഷിക്തനെമേൽഭക്തഭരണത്താൽവിശുദ്ധനാം * അദ്ധ്വാന
 മ്മ,മകൻ,പുത്രി,യനുജൻ,ശുഭവിൻകുലം ഭായ്യാചിതാക്കൾ,ഭഗവദീ
 ണ്ണകാണാത്തബാധവർ * ഇവരേരക്ഷയെയാഞ്ഞമഹാപാപികളും
 ശുഭേ! എൻഭക്തർതൻഭഗ്നാൽമൽശുദ്ധനാചിബ്ദിച്ചിടും * അര
 യാൽവെട്ടുവാണെൻഭക്താരനിന്നുപെണ്ണവൻ ശുഭന്നഭോജിദി
 ജനശുദ്ധൻമൽഭക്തർഗ്നാൽ * ദേവസ്ഥാപിപ്രധനവുമെരിപ്പോ
 നപ്പു,ലോഹവും ആരക്കും,തൻപുത്രിയെയുംചിറാടുന്നവരോടൊ *
 മഹാപാപികളുംശുഭർതൻശവാചുടുവോരുമേ എൻഭക്താരക്കണ്ടു
 വെന്നാൽശുദ്ധന്മാരായ്ഭവിച്ചിടും.

ശ്രീമഹാലക്ഷ്മിപറഞ്ഞു

നിൻഭക്തർതൻലക്ഷണമെന്തെല്ലാമെന്തിനേകതപസ്വ! ഹരിതൻ
 ഭക്തിയില്ലാത്തതെന്തൊരിക്കലുമവർ * ആത്മപ്രശംസകർ,ധൂതൻ,
 ശൺമാർസാധുനിന്ദകർ * ഏവർതൻഭഗ്നാൽകൊണ്ടിട്ടുനായമർശു
 ലരാം ഏവർസ്നാനാദികൾകൊണ്ടുതീർത്ത്ഭക്തശുദ്ധമാക്കുവാൻ * പാ
 ദോദകധൂളികൊണ്ടുവർഭൂശുദ്ധയാക്കിടും ഏവരേക്കാണ്മതിന്നാ
 ശിക്ഷണേവർഭാരതത്തിലായ് * വലുതാംഭാഗ്യമാണാക്കുംവിഷ്ണുഭക്ത
 സമാഗതം ദേവൻഗുണകല്പമല്ലജലവുമതീർത്മമല്ലതാൻ * ചിരാലവർ
 ശുദ്ധിയാക്കുമടനവിഷ്ണുഭക്തരും.

സുതൻപറഞ്ഞു.

മഹാലക്ഷ്മീവാക്കുകേട്ടുചിരിച്ചുകൊണ്ടുനായവൻ രഥസ്വയായു
 ഭൂതതപമരയെയാൻതുടങ്ങിനാൻ.

ശ്രീഭഗവൻപറഞ്ഞു

ഭക്തർതൻലക്ഷണഗ്രന്ഥംവേദാദികളിലൊക്കെയും പാപഹ്ലാ
 സ്സഖഭക്തിമുക്തിദേവസ്തവലംനം * സാരരഥസ്തവലരോടുശ്ലോ
 വഹിയാത്തതു നീശുദ്ധനെൻപ്രാണതുല്യപാപ്ലാണിന്നോടുകേൾക്ക
 ക * തുടവിൽനിന്നോതോരുവൻവിഷ്ണുശ്രാലഭിച്ചവൻ അവനെ
 ശ്രേഷ്ഠനാശുദ്ധനെനോതുംവേദമൊക്കയും * പൂർവ്വികന്മാർതുറുവേ
 രായവൻജന്മനിമിത്തമായ് മുക്തരാംസ്വഗ്ഗ്നരക്കുളിലേതിലിരിക്കി
 ലും * ഏകദശരിൽനിന്നുമേതുജന്മപുണ്യജനിക്കിലും ശുദ്ധനായ് മു
 ക്തനായ്വിഷ്ണുലോകംപ്രാപിക്കുമായവൻ * മൽഭക്തനെൻഗുണം
 വേണാൻമുക്തനാമില്ലസംശയം മൽകഥാതനായെന്നുമെൻഗുണാ
 ധീനവൃത്തിയായ് * മൽഗുണശ്രവണക്കൊണ്ടുരോമംബാനന്ദയുക്ത
 നായ് കണ്ണീരോടുംതാണവിറച്ചുശുതന്നേമറന്നുപോയ് * സാലോ

കൃഷ്ണാദികളും മുക്തിപോലും വാഞ്ചിക്കയല്ലതാൻ വാഞ്ചനായന്തേവ
യിൽമാത്രം ബ്രഹ്മതപമരതപവും * മനതപം ഏല്പേദേവേന്ദ്രതപം സ്വപ്ന
സുഖങ്ങളും മതകതനായോൻ സ്വപ്നത്തിൽ പാലും വാഞ്ചിക്കയി
ല്ലകേൾ * ചരിക്കും ഭാരതത്തിങ്കലവർജ്ജമം സുദർപ്പാ മൽഗുണമേകട്ട
നൽപാട്ടും പാടിട്ടാനന്ദമുകതാമ' ഭൂതാധിപാക്ഷീതവർണ്ണാൻ വാഴ്ത്തി
തങ്ങളിൽവരും * ഇടത്തു ചെവിയെപ്പിന്നെൻ പത്മം യുക്തഃ പത്മം ചൈവ
യ്ക്കുകൊൾകനി ആമയം പാലവയം ചൈവ യ്ക്കാർവസിച്ഛു വിഷ്ണുവാസനേ

ശ്രീഭവഭാരതം ഭക്തപരസ്തസ്യ

ശരപദോക്തഃ

ഏകാമിത്വം

എട്ടാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

വാണിഭാരതവണ്ഡത്തിൽ പുന്യക്ഷത്രത്തിലംശമായ് * ഗംഗാ
ശാപംകൊണ്ടുപോയ്, വൈകുണ്ഠവാണപുണ്ണായ * ഭാരതോപാ
യം "ഭാരതി" യായ് ബ്രഹ്മാ പിൻപിന്ദു ബ്രഹ്മിയായ് വാണാധാരാ 'വാ
ണി' യവരൂഷീനാമജർവസിയായ് * സാസ്തവചീസ്രോതസ്സു
കളിലഹമിവാഴ്ത്താൻ "സരസ്വതീ" തൻ ശക്തിനാമം 'സരസ്വതീ'
യിതെന്നുകേൾ * സരസ്വതീ നദീതലത്തിന്നു പിന്നിതായവർ പാപ
ങ്ങളേലമിപ്പിക്കാൻ കാളം പാലെയുള്ളവർ * പിന്നെ ബ്രഹ്മരഥ
ൻ ഭൂവിൽ ഗംഗയെക്കൊണ്ടുവന്നതേ വാണീശാപമുലമംശമായ് ഗമി
ച്ചവളുമേനേ! * ഉടനന്തന്നെയവളേധരിച്ചാൻ ശിരസാശിഖൻ ഭൂവി
ൻ പ്രാപ്തനായാൽ വേഗം സമിപ്പാൻ ശക്തനാകയാൽ * അംശമായ് ര
മയം പത്മം വതിയാണിതായുടൻ വാണീശാപാൽ ഭൂവിലെത്തി,
വൈകുണ്ഠവാണപുണ്ണായ * വേദേയാരംശമായ് ഭൂവിൽ ജനി
ച്ചു പിന്നെയാരമ ധർമ്മപജനമെകളായ് തുളസീനാമമോട്ടാമ * വാ
ണീശാപം വിഷ്ണുശാപമിവയവളംശായ് വൃഷഭപിന്നിതായിട്ടും
രീർന്നു ഭൂതാധിപാക്ഷരൻ * വർമ്മയായിരം വാണകവിയിൽ ഭാരത
ത്തിലായ് നദീരൂപം വിട്ടു ചെന്നു വേദശ്രീഹരിതൻ ചര * വൃന്ദാവനം
കാശിയുടവിട്ടുള്ള രീതികളെല്ലാക്കയും അവരോടൊത്തു വൈകുണ്ഠപ്രാ
പിക്കുമായവാഴ്ത്തായാൽ * സാമഗ്രാമം ശക്തിശിവൻ വിഷ്ണുവുടവിട്ടോ
താ കവി പത്മനാഭൻ വർമ്മായാൽ പുക: നിജപദം * പരാനന്ദശാ

ഖ്യാസാധുക്കൾ, ശ്രാദ്ധം തല്പന്നമായതും വേദോക്തകർമ്മമല്ലാത്തവ
വരാകൊത്തുചെയിടും * ഭവപുജാഭവനാമകീർത്തനം ഗുണകീർത്ത
നം വേദവേദാംഗശാസ്ത്രങ്ങളൊക്കെയും പോകുമങ്ങനേ * സത്തുക്കളും
ഗ്രാമഭവനാരുനൽസത്യയമ്വും വൃതന്തപസ്സമവൃണ്ണമവരോടും
മിച്ചിടും * വാമാചാരാനുഷ്ഠിക്കുമല്ലാത്തകപടകത്തൊടും പുഷ്പാതുള
സിഖയന്ത്രേതാൻഭവിച്ചിടുന്നതരം * കൃശ്ശർശാർധാഭികരം മഹാഹ
ങ്കാരയുക്തരും മോഹം മിംസകന്മാരുടാകും പിന്നെയശേഷരും *
സ്രീപ്രമാൻജാതിംശാ, ക്ഷതമിൻ വയ്യാം വിവാഹവും വസ്ത്രക്കരപി
തുപത്രന്മാർപോലും നരകാപരസ്സരം * പുമാന്മാർസ്രീക്ഷധീനന്മാർ
സ്രീകളോവൃദിചാരികൾ ഭയപ്പെടുത്തും ഭർത്താവിത്തോടുകൂടും വാ
ക്കിനാൽ * ഗൃഹേശപിന്നാരിട്ടു നെക്കൊടുമയമൻപതി ദാസദാസി
കൾപോൽസ്രീക്ഷപതിതന്നു പൂനമന്മാർ * ഗ്രാമങ്ങൾതോറുംകൊച്ചു
സ്ഥർവധുവസ്യങ്ങളായും സതീത്വ്യാഭാസംസാരംപോലുമില്ലാ
തെതായിടും * പണ്ടുകണ്ടറിവില്ലാത്തൊക്കെക്കുറുപ്പുരയ്ക്കുബാധവർ
നാരിതനാജ്ഞവിദ്വാന്മാരുടെത്താമരശക്തരും * വിപ്രാദിനാലുജാ
തിക്കുംജാത്യാചാരനശിച്ചുപോം സന്യാസന്മാരും യജ്ഞസൂത്രമുഖ
പുരാത്രേയം * മേല്പോലാമനയ്ക്കിക്കുംനാലുജാതിയുമൊന്നുപോൽ
തൻശാസ്ത്രങ്ങളുപേക്ഷിക്കുമേല്പോശാസ്ത്രപഠിച്ചിടും * വിപ്രാദികൾ
കവിരില ശ്രദ്ധർന്നദാസരായിടും മുണ്ടലക്കുംപാലകരാംകൊളയിൻ
മേൽകുരുന്നിടും * സത്യമീനരുമാമാരുഭൂമിസന്യാസിമാനരും തരു
ക്കുകാച്ചിടാതുകന്നൊരിമാർവസ്യമാരുമാം * ചൈക്കൾക്കുപാൽ
കാഞ്ഞീടുംപാലിൽപെണ്ണയുമങ്ങനേ അനിഷ്ടരാംഭവതിമാർഗ്രാ
സ്ഥർസത്യമീനരും * വൃപകോജസ്സുപാംലോകർകരമേകിവലഞ്ഞു
പോം ചങ്ങനടികളുംകൂടിയജലമീനങ്ങളായും * ധർമ്മവുംപുണ്യവും
നാലുജാതിക്കുംകറയുംതൂടലാം ലക്ഷംപേരിൽപുണ്യവാനായ്കാണുകി
ല്ലേകുന്നയുമേ * നിന്ദുരുന്നൊവിരൂപന്മാർ, നരൻനരികൾഖാലരും ദ
വാന്തരുംഭവിച്ചിടുംദൃശ്യബുദ്ധമെങ്ങുമേ * ചിലടത്തുഭയനേരുകുമൊ
ഴിഞ്ഞനഗരങ്ങളാം ചിലടത്തുനന്മാരോടൊത്തോരോകുടിപേർന്ന *
ഗ്രാമങ്ങളുംനഗരവുംകൊടുക്കുറിപ്പുനിടും കാട്ടിൽപാല്പവരുംരാജഭോ
ഗന്മാർകേണത്തായ്ക്കും * നദീതടാകരിയയിൽഭവിക്കുംസന്യാസഞ്ചയം
കുചീനന്മാർചീനരായാലുവിടുകലിതൻയുഗേ * അസത്യമോതുംധു
രന്മാരായേതീനിടമായവർ ഉണ്ടാകയില്ലസന്യാസരുംനൻനിലങ്ങളി
ലുംദ്രവം * നാസ്തികന്മാർഭക്തിമീനർമിംസകർകൃപയ്ക്കറവർ മീ

നന്മാർയനികൾപെരുമർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട് * സ്രീപുരാമൻമാർ
ഗയകുതരേററുപൊക്കുറത്തു ചർച്ചയുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്ത
കൃത്യമെന്നുചെയ്ത * പതിനാറു ജാതികളാലുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു
സ്രീകളെട്ടിൽതിരഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * പ്രസാദിക്കുവാനു
ത്തരുന്നതിനാൽവരുമോ പതി, പുരസ്കാരങ്ങളാണെന്നുവെച്ചുസ്രീകൾ
വന്ധ്യകൾ * പുതിയതൊന്നായിത്തീർന്നുവിട്ടിട്ടുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു
ഭാഗ്യംസന്ധ്യയായതുകൊണ്ടുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * പുതിയതൊന്നായി
മനവുമെങ്ങനെ മരിക്കുമെന്നുചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ഭാ
നമെങ്കിലുംകിത്തിക്കായതിനെ പറ്റിത്തന്നെവെന്ന് ഭാനമെങ്കിലും
പൊലിത്തരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട് * ദേവിവിപ്രനാഥൻകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന
രേഖയെന്തെന്നോ കൊടുക്കുന്നവനുമായൊന്നായിത്തീർന്നുവെക്കുകയും
ചെയ്തു ചെയ്തു * പുതിയതൊന്നായിത്തീർന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു
പുതിയതൊന്നായിത്തീർന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ഭഗവാനുപദേശം
സപത്നീമാതാമാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ഭാഗ്യംസന്ധ്യയായതുകൊണ്ടുണ്ടാകുകയും
യുഗം * ഗുഹയോടുകൂടിക്കൂടെമറ്റൊരുഗുഹയോടുകൂടിയുണ്ടാകുകയും
നിത്യമായിച്ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * നിത്യമായിച്ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും
കിട്ടുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ഗ്രാമവാസികൾകൂടിയുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു
പോലെതന്നെ * അസത്യംചെയ്യുന്നവർകൂടിയുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു
പരസ്പരംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ബ്രഹ്മജ്ഞാനം
വൈശ്വനാഥൻപാലികളാലുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * അതുകൊണ്ടാണു
വിത്തുകൾവെക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * കാളമേലേറിപ്പോകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു
ഭാഗ്യംസന്ധ്യയായതുകൊണ്ടുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * പത്മം
വാസിയായിത്തീർന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ദേവനാഥൻ
സുതും * അനന്തരം, തീർത്ഥാടകൻ, പരിശുദ്ധൻ, വാ
പാകംചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * അനന്തരംകിട്ടുകയും
യമംയോനികൾക്കുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുകയും
തിൽമേലുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ഏകദേശംകിട്ടുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു
മുഴുവനാണെന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * അതുകൊണ്ടാണു
നവീനപുത്രനായ്ക്കൊണ്ടാണുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു *
ഭിക്ഷുവെങ്കിലുംനല്ലൊരുപാത്രമാണെന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു *
കുടുംബനാഥൻകൂടിയുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ഭാഗ്യം
പോലാണെന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ഭാഗ്യം
വെങ്കിലുംകൂടിയുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു * ഭാഗ്യം
ജ്ഞാനമല്ലാമെന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു

രഃ * ആതേജ്ഞാദ്ഭൂമിയെല്ലാമൊന്നുപോലേകരിഞ്ഞുപോം ഏഷ്വനാകു
ലിപോകഃസ്വാമിനഃ * കൃതയുഗമുനേ! * പൂണ്ണമായ് സതപമയമാന്തപ
സ്സമുദ്യവാമുടൻ തപസവികൾ ധമ്മനിഷ്ഠർ വദജ്ഞർ വിപ്രയംഭുവി * ഗൃ
ഹംനോദസ്മികൾ ധമ്മിഷ്ഠകളാംസതിമാരുമാം വിപ്രർ തൻഭക്തരാഭ്ര
പർ തപസവികളുമ്മക്കൈ * പ്രതാപവാന്മാർ ധമ്മിഷ്ഠർ പുണ്യകർമ്മക്ക
ൾ ചൈസ്തവർ ധമ്മിഷ്ഠ ഹൈസ്തവ്യർ വാണീജം ചൈസ്തവ്വിജഭക്തരാച് *
പുണ്യശീലർ ഹൃദ്രർ ധമ്മനിഷ്ഠരാച് വിപ്രഭാസരാം വിപ്രക്ഷത്രിയഭവ
ശ്വന്മാർ ഭവീഭക്തരുമാംസഭാ * ബ്രാഹ്മണീകം ഭവീഭയയെ നാം ഭവീമന്ത്രം
ജപിച്ചിടും ശ്രുതിസ്മൃതിപുരാണജ്ഞാപുരാണാദ്യുഗ്രാമികൾ * അധ
ർമ്മം ഭവശമിപ്ലവധർമ്മതന്ത്രിനാഭനാചുകാൽ കേതായുഗേമുനാകാലാം
ഭാപരഞ്ജിതർ രണ്ടുകാൽ * ഒന്നുകൾ യിലുപിന്നെ ഭർമ്മമില്ലാതേയാ
സ്തരും വാരജ്ഞേഴ്ശ്ശതിമികൾ പതിനാറന്നു ചൊല്ലിടും * മാസം പന്ത്ര
ണ്ടുപ്രകാരമൊന്നെന്നാമുതുക്കളും രണ്ടുപക്ഷം രണ്ടുനേനാലുമാമക്ക
ളാഭിനം * രാത്രിയുണ്ടാലുചാമന്താൻദിനമുപുതുമാസമാം വർഷമു
വിധം ചൊല്ലാകാലസംഖ്യവിധിപ്പതിൽ * ഇവയ്ക്കു പ്പത്രെന്ന നാലു
യുഗവും വന്നുപോയിടും മനുഷ്വരന്തന്നു കവഞ്ചാവാൻ അർക്കിനരാത്രി
കൾ * മന്ത്രാദവതിമന്ത്രയുഗം ചൊല്ലുന്ന വളയിൽ ഭവന്മാർക്കുക
യുഗമാമെന്നോതു നമരീഷികൾ * ഏഴുപത്തൊന്നു നന്ദി വ്യയുഗമ
നപന്തരമുനേ ഇന്ദ്രായുസ്സോരുമനപന്തരത്തേടു സമമാസ്തരും * ഇരുപ
ത്തെട്ടിന്ദ്രനായാൽ വിധിക്കത്തൊരുരാപ്പകൽ ആററട്ടു വർഷമാകുമ്പോൾ
ബ്രഹ്മാവജ്ഞാപതിച്ചുപോം “പ്രാകൃതപുളയം” ഭൂമിമപ്പോൾ കാണ
പ്പെടാതെയാം * വിശപമുജ്ജ്വലജ്വലിനർ, ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വര
ജ്ഞാനമരും മറികളും വിഭാഗമായി വെച്ചിടും * അതിൽ പ്രകൃതി
യുപേയമതു പ്രാകൃതികൾ യം ബ്രഹ്മവുമുനിപതിച്ചിടും പ്രാകൃതപുള
യമുനേ! * നിമേഷമാത്രമാകാലം ശ്രീഭവീഭക്തനൊക്കെ ചൊല്ലിന്ദാർ ഈ
വണ്ണം താൻ നശിച്ചിടും ബ്രഹ്മാണുക്കളുശേഷവും * നിമേഷാന്തം കാ
ലത്താലുണ്ടാകു സ്പൃഷ്ടിപിന്നെയും ഏതായ് കയമീവണ്ണം പിന്നെ സ്പൃ
ഷ്ടിയുമെത്രയായ് കല്പമെത്ര കഴിഞ്ഞെന്നു മറവില്ലാക്കുമെങ്ങുമ * ബ്ര
ഹ്മാദികളുമുണ്ണസ്പൃഷ്ടികൾ പ്രകൃതങ്ങളും കഴിഞ്ഞതെത്രയാണെന്നാ
യറിഞ്ഞീടുന്നതേതവൻ! * ഒരത്തൻ താനീശ്വരനീ ബ്രഹ്മാണുക്കൾ
ക്കുശേഷവും സർവാത്മാവാം പരബ്രഹ്മം സച്ചിദാനന്ദരൂപകൻ * മഹാ
വിരാട്ടവനം ശംബ്രഹ്മാദികളുമ്മക്കേ അല്ലായ വിരാട്ടം കേൾ, മൂലപ്ര
കൃതിയാണവൻ * ശോപാലസുന്ദരീസുജ്ഞനവളിൽ നിന്നു കൃഷ്ണൻ

ഉണ്ണായ് രണ്ടാമ് ദിഭുജനം വതുർഭുജനമായിതേ * വതുർഭുജൻവൈ
 കണ്ണത്തിൽഗോലോകേദിഭുജൻസ്വയം ബ്രഹ്മാദിതൃണപത്നമ
 ല്ലാംപ്രാകൃതികമുനേ! * നശിക്കമാപ്രകൃതിവിഷ്ണിന്നുണ്ടായവയെ
 ക്കയും പ്രകൃതിക്കുപരംസ്വത്വംനിത്യാനുഗ്രഹമായതു * നിഷ്പാധിനി
 രാകാശഭക്താനുഗ്രഹകാരകം * സ്വപ്നാമയംപരബ്രഹ്മമസ്സദ്യ
 ക്കുമേതുവായ്. അദ്വൈതമാന്യന്താനംകാണ്ടുസൃഷ്ടിച്ചവൻവിധി *
 ശിവൻമൃത്യുജയൻസമുത്തപജ്ഞൻസാമരിപ്പവൻമമക്കൈശ്വര്യം
 നായസമുജ്ഞൻസമുദർശൻ * സമുച്ചാപീ സമുദരൻസമുസ്ഥൻ
 പ്രദാനകൻ തപസ്സുവെയ്ക്കുന്നതാൽഭവിച്ചാൻ സമുദാനന്ദനായ്
 ശ്രീഭവീസവനാൽശ്രീമാനായ് സർവ്വേശ്വരനായ് ഹരി മുഖപ്രകൃതി
 യാമാനാസമുദേശ്വരനായിമുനേ! * അവരതന്നേഭഗവതീ സമുദാനന്ദ
 രൂപിണീ ദേവീജ്ഞാനതപഭക്തിസേവയെന്നിവകാണ്ടുതാൻ *
 സംവിശ്വദേവമാതാവായ് ദേവായിഷ്ണാതുഭവിമാമ് വേദജ്ഞനായ്
 പൂജയാചാരം, ജ്ഞാനംസേവയിവരായാൽ * പരമംവ്യാണിയുവി
 ദാനാക്ഷസംപൂജയാതിതേ മുഖപ്രകൃതിമസ്സേവയെയ്താൽതന്നെ
 കഷ്ടം * ഗ്രാമയിദേവിയാമസ്സമ്പൽപ്രദമായ് സമുദാനന്ദനായ്
 പുതാധിനിയാൻസമുദാനന്ദനായ് ഭവിച്ചുകൾ * ഭക്ത്യുപന്യാ
 യ്ക്കീർന്നുദേവിതേസ്സേവയെയ്താൽ കൃഷ്ണപാദാഗസംഭൂതകൃഷ്ണപാ
 ദനായിദേവത * കൃഷ്ണപാദനായികാശാധാദേവിയുൾക്കരിസേവയാൽ
 മാനംഗേശ്വരവരുംസൗന്ദര്യവാരസൗന്ദര്യവാരഗ്രാമനായ് * ഭക്ത്യുപന്യാ
 കൃഷ്ണപക്ഷസ്ഥപസ്ഥാനവുമാനതേ അവരപണ്ടുതപൈവയ്ക്കാൾശതശ്ര
 ഗാദ്രിയിങ്കലായ് * ദിവ്യമാമായിരംവർണ്ണഭക്തന്മാരുചിക്ഷാപൻ ദേ
 വീപ്രസാദാൽ, വന്ദൻരക്തപോലുള്ളരായായ * കൃഷ്ണൻമാരോടണ
 ചിട്ടകരഞ്ഞുകൂപായ് ഭക്തന്മാനായവരുംകാക്കുകാക്കത്തവ
 രങ്ങളും * എൻമാറിക്കടലൻഭക്തപാമിട്ടെന്തുംവസിക്കുനീ സൗ
 ഭാഗ്യംഗൗരവംമാനാസ്സേവമീതിവയോട്ടമാമ് * നീജ്യേഷാത്രേഷ്വ
 യെന്നിഷ്ടാസമുസ്മീകളിൽവച്ചുമേ വരിഷ്ണാഗൗരവംമേനേറുള്ള
 നാൽപൂജയുമാംതരേ! * എന്തെന്നിന്നുസംബന്ധൻതാൻവശ്യനാപ്രാ
 ണവല്ലഭേ! ഇതോതിട്ടവരേവേദസപതികളുമെന്നിയേ * തൻപ്രാ
 ണപ്രിയമായിട്ടുവരിച്ചാനാജഗൽപഭൂ മറുദേവികളുംപൂജയാമാ
 ശ്ലക്കീസേവയാൽ * തപസ്സാക്കേതുവിധമാണതാനുവിധമാഹ്വരം
 ഞതിരംഭിപ്പവർക്കുതപഞ്ചയുഹിമാദ്രിയിൽ * ഭക്ത്യുപന്യാനമാ
 ന്നല്ലാവർക്കുംസംപൂജയാതിതേ തപഞ്ചയുഹിമാദ്രിയിൽ

ജൽസരസ്വതീ * ഒരുലക്ഷംദിവ്യവർഷംസർപ്പവന്ദ്യയുമായ്മുനേ! നൂറു
ദിവ്യയുഗംകുഷ്ഠപുഷ്പരത്തിൽമഹേശിരേ * സേവിക്കയാൽസർപ്പസ
മ്പൽപ്രദനായ്തീർന്നാരഭ! സാവിത്രിമലയത്തിങ്കൽസേവിച്ചാൽജ
ഗദംബയേ * ആറുപത്തായിരംദിവ്യവർഷങ്ങളുവർവുജയായ് നൂറു
നാപന്തരംപണ്ടുതപംചെയ്താൻമഹേശ്വരൻ * ജപിച്ചുദേവിതൻമ
ന്ത്രംനൂറുനാപന്തരംവിധി നൂറുനാപന്തരംസേവിച്ചിട്ടുപാലകനായ് ഹ
രി * പത്തുനാപന്തരംകൃഷ്ണൻഘോരമായിത്തപിക്കയാൽ ദിവ്യഗോ
ലോകമാന്നിന്നമോദിക്കുന്നതിലായവൻ * പത്തുനാപന്തരംയമൻ
തപംചെയ്തിട്ടഭക്തിയായ് സർപ്പാധാരൻസർപ്പപൂജൻസർപ്പപ്രാണനമാ
യിതേ * ദേവിയെസ്സേവചെയ്തേവർവുജയായ് സർപ്പദേവതം മനക്കൾ
മുനികൾഭൂപർവ്വപ്രഭാവവന്ദ്യരായ്മുനേ! * ഏവമാഗമമോടൊത്ത
പുരാണംഞാൻപറഞ്ഞതേ ഗുരുവിൽനിന്നുകേട്ടോണമിനികേൾക്കേ
ണ്ടതെന്തുവാൻ?

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഒൻപതാംസ്കന്ധം.

കവിയുഗസ്ഥിതി

എട്ടാമദ്ധ്യായം.

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം.

ശ്രീനരേന്ദ്രപറഞ്ഞു

ദേവിനിമേഷമാത്രത്താൽബ്രഹ്മാവഷ്ടപതിച്ചുപോം പ്രാകൃത
പ്രളയബ്രഹ്മപാതമെന്നമതേവിധഃ*ജലത്തിൽഭൂമിമുക്കിപ്പോംപരനി
ൽചേരുമേവരും ഭൂവുകാണപ്പെടുകയില്ലെന്നനായുമുച്ചനീ * ജല
ത്തിൽമുക്കിയബ് ഭൂമിയിരുന്നീടുന്നതെങ്ങുവാൻപിന്നെസംസൃഷ്ടിയില്ല
ണായിവന്നീടുന്നതുമെങ്ങനേ? * മാനുഷായ്ധന്യായ്സർപ്പാശ്രയ
യായുള്ളഭൂമിതൻ മംഗലംനൾകിടുംജന്മകഥയുനീകഥിക്കും.

നരേന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

ജഗത്തിൻസൃഷ്ടിയെമീയിവതോരമശേഷരും ശ്രീദേവിയിൽനി
ന്നുണ്ടാകുന്നതവേദമുരച്ചിടും * സർപ്പമംഗലമേകീടുംഭൂവിൻജന്മശ്ര
വിക്കനീ വിപ്ലവനാശകരംപാപനാശനംപുണ്യവർണ്ണം മധുരകെട
മേടസ്സാൽഭൂമിയുണ്ടായിവന്നതായ് * ചിലരെല്ലാംപറഞ്ഞിടുന്നതു
തെറ്റാണുകേൾക്കുക ഹരേ!നിൻപോരുതേജസ്സിയിവയാൽതെങ്ങൾ
തൃപ്തരായ് * ജലമില്ലാഭൂവിൽവച്ചുവയവുസമ്മതിച്ചവർ അപർജി
വിച്ചിരിക്കുമ്പോൾകണ്ടിട്ടേയില്ലഭൂമിയേ * മരിച്ചതിൽപിന്നെയുണ്ടാ

യ്ക്കുമേസ്സായതുഭൂമിയിൽ ചേർന്നുചിതുന്നതായിനാമുണ്ടായിനാമു
 ഒ! * ജലത്തിൽനിന്നാമേസ്സസംബന്ധിച്ചതുമുഖമായ് ഭൂവിൻജന്മം
 സൂക്ഷ്മമായിനിന്നോടുപായംതൂങ്ങും * വേദോക്താപുഷ്പരോപഭയമ്
 നിൽനിന്നുകേട്ടുപോൽ ജലസ്ഥമായുള്ള മഹാചിരാട്ടിന്റെറമനസ്സതും *
 കാലത്താൽപാപമായ് തീർന്നുസദ്യംഗത്തിലുമാണുപോൽ ആമ
 നസ്സുപുവേശിച്ചുതോമകൃപത്തിലൊക്കയും * ബഹുകാലംകഴിഞ്ഞിട്ടു
 ഭൂമിയായുടേച്ചിതേ ഇരിക്കുന്നതോമകൃപത്തോടുഭൂവതസദ്യം * ഉ
 ണ്ടോജലത്തോടുപോൽമറയുപലവട്ടവും സൃഷ്ടികാലത്തിലുണ്ടായി
 ജ്ജലത്തിൽമീതിൽനിന്നിടും * പ്രളയത്തിൽജലത്തിന്റെയുള്ളിലേക്കു
 മറഞ്ഞുപോം കാടുംമലയുമായ് ഭൂവബ്രഹ്മാണുതോടുണ്ടുതാൻ *
 ഏഴംശികളൊടുംസപ്തദീപചേന്ദ്യമക്കനേ സപണ്ണാദിയാമേരു
 വൊടുഗ്രഹചന്ദ്രാക്കളോടുമേ * ബ്രഹ്മാദിസുരരോടൊത്തുമവർത്തനാ
 ണ്ണതോടുമായ് പുണ്യഭാരതഖണ്ഡനൽപുണ്യതീർത്ഥങ്ങളൊത്തുമേ *
 സപണ്ണഭൂമിയൊടുംമേലിലേഴുലോകങ്ങളോടുമായ് പാതാളംതൊട്ടേഴു
 ലോകംകീഴിൽമേൽസത്യലോകവും * ധ്രുവലോകവുദളിക്കിളിത്താൻ
 വിശ്വമാക്കയും ബ്രഹ്മാണുചമല്ലാമീവണ്ണഭൂമിയിൽനിമ്മിതങ്ങൾ
 താൻ * നശിക്കുന്നവതാണെല്ലാഘൃതമങ്ങളുമാണവ പ്രാകൃതപ്രളയ
 ത്തിങ്കൽബ്രഹ്മാവസ്ഥപതിക്കവേ * മഹാചിരാട്ടിനേസൃഷ്ടിച്ചിടീനാൻ
 കൃഷ്ണനാപരൻ സ്ഥിതിയുലയവുനിത്യാകാഷ്ഠാകാലേശരോടുമായ് *
 വാരാഹകല്പേനിത്യാധിഷ്ഠാതുദേവതയാധരാ * പൂജിക്കപ്പെട്ടഗന്ധ
 വ്ധമനുവിപ്രസുരേശാൻ വരാഹമുത്തിൽപതിയഖരാവേദസമ്മ
 താ * തൽപുത്രൻമംഗലൻമംഗലന്റെപുത്രൻഘടേശനും.

നരോൻപറഞ്ഞു.

വാരാഹത്തിങ്കൽവാരാഹീഭൂമിസദ്യാത്രയാസതീ മുഖപ്രകൃതി
 സംഭൂതാവഞ്ചീകരണമാഗ്ഗമായ് * ഏതുരൂപത്തിലവളുപൂജിച്ചിതമ
 രാദികൾ അവരതൻപൂജയവുണ്ണാകീഴിലുംമേലിലുപ്രഭോ! * മഹാ
 മംഗലമാജ്ഞമതും ചൊല്ലുസവിസ്തരം.

നാരായണൻപറഞ്ഞു

വരാഹത്തിൽവിധിപുരാവരാഹത്തേസ്തുതിച്ചതേ പൊക്കിഭൂ
 വേഹിണ്യാക്ഷൻതന്നെക്കൊന്നരസാതലാൽ * സ്ഥാപിച്ചുപത്മപ
 ത്രംവൻകയത്തിൽപോലെയാധവൻ അങ്ങതാൻഭംഗിയായ്വിശ്വമെ
 ല്ലാൻനിമ്മിച്ചനുമ്പൻ * ആഭൂമിയേക്കാമമാൻകണ്ടുക്കാമകനാഥ
 രി വരാഹരൂപൻഭഗവാൻകോടിസൂര്യസമപ്രഭൻ * രതിക്കയോഗ്യ
 മാനല്ലഭൂപത്തേപ്പുണ്യഗ്രന്ഥമായ് ഒരഭിവൃദ്ധതാവഞ്ച്ക്രീഡചെയ്താ

നന്ദനീശം * ഭൂവാസുന്ദരിമൂർച്ഛിച്ചാഹസുഖഭാഗനിമിത്തമാമ്
നമന്തേയുസമന്തൻതന്സംഭോഗധികസുഖം * സംഭോഗത്താല
നിഞ്ഞിപ്പരതിയുംപകലുംഹരി വർഷാന്തത്തിൽകാമുകിയേവിട്ടാനക്കാ
മിയാമവൻ * കളിയായ് മുൻവരാഹത്തിന്ദ്രപത്തേയുധരിച്ചുടൻ
ജ്ഞാനമുണ്ണുതിയാഭൂദിവേദമപ്പുജവെയ്തേ * ഗന്ധസിന്ദൂരനെ
വേദേയുപദീപങ്ങൾപൂക്കും വസ്ത്രങ്ങൾബലികൾകൊണ്ടുപൂജിച്ച
വർജ്ജാടോതിനാൻ.

ശ്രീഭഗവാൻപറഞ്ഞു

മനഭവമുനീന്ദ്രക്കുസിദ്ധന്മാക്കുസുരക്കുടമ നീപൂജയായ്ഭവിച്ചാ
ലുംനവ ധാരതതാശ്ശരഭ * തീണ്ടായിരിക്കട്ടെവസവിട്ടുനിന്നേസുരാടി
കൾ ഗ്രഹവാപീതടാകാരഭത്തിലുംകൃഷിയിങ്കലും * ഗ്രഹപ്രവേശത്തി
ലുമെൻവരത്താൽ പൂജവെയ്തിടും പൂജവയ്യാത്തമുഖന്മാർപതിക്കും
നരകത്തിലാഴ്.

ഭൂദിപറഞ്ഞു

സവരാഹരമാംവിശപംകളിയായ്നീക്കൻറയാജ്ഞയാൽ വരാഹ
രൂപമായിട്ടുവഹിക്കാഞ്ഞാൻജനർദ്ദന! * സാമഗ്രാമമുത്തുഭവിബിംബ
വുശിവലിംഗവും മാണിക്യംവൈരവേശംഖംഭീപവുനല്ലയന്ത്രവും *
പുസ്തകംകുടവെജ്ഞസുതംതുളസീഭളമായതാ ജപമാലാപുഷ്പമാലാകർ
പ്പരനന്ദസുഃസ്നവും * ഗോരോചനംചന്ദനവുസാമഗ്രാമസുരീന്ദ്ര
വും വഹിക്കാൻഞാൻശക്തയാകില്ലഴലുന്മാരത്രവിടുന്നീ.

ശ്രീഭഗവാൻപറഞ്ഞു

മുഖരമേവരിവദനനിനിവയ്ക്കുന്നസുന്ദരി! കാലസുതംപൂക
മവർദിവ്യദോരൂറുവത്സരം ഏവംചൊല്ലിട്ടഭഗവാൻവിരമിച്ചുമാമാ
മുനേ! ജഗദ്ഭത്താൽമംഗലനന്ദഗ്രാമിച്ചവരവിളക്കിനാൾ * ഹരിത
ന്നജ്ഞയാൽപൂജയെക്കാർഭൂദിയെപോലും കണപശാഖയിലോതു
വോൽസ്തോത്രംകൊണ്ടുസ്തുതിച്ചതേ * ഭാനഞ്ജയ്ക്കാർമുഖമന്ത്രംകൊ
ണ്ടുനൈവദ്യമാലിയായ് സ്തുത്യയായ്പൂജയായ്തീർന്നാഭൂമിമുഖ
കിങ്കലും.

നാരദൻപറഞ്ഞു

ഭൂവിൻജ്യാനഃസ്തേതമതുമുഖമന്ത്രവുമെങ്ങനേ! പുരാണങ്ങള
തിന്ദ്രശംകേകുപ്പാൻകൈതുകമുണ്ടുമേ.

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

വരാഹമാദിയിൽപൂജയെക്കാണാഭൂദിവേദിയേ പിന്നീടായവളേ
ജേജ്യാപൂജയെക്കാൻചതുർമുഖൻ * മനക്കളംമാനവരുംമനിമാരും

നന്തരം ഖ്യാനവുംസ്തോത്രവുമുഖമന്ത്രവുംകേൾക്കനാരേ! * മായാശ്രീ
 കാമബീജങ്ങൾപ്രണവാദി, വതുന്മിഥാച് വസുധാ, പണ്ഡപൂജിച്ചാ
 നീമന്ത്രംകൊണ്ടുമാധവൻ * വെൺതാമരനിറംചേന്നൊരശരമുദ്ര
 നിഭാനന ചന്ദനാവിതസദ്യാംഗീന്തദ്രുഷണദ്രുഷിത * രത്നാധാര
 ത്തഗഭാരത്താകരസമനപിത സന്ധിതാവന്ദ, നിരാളംധരിച്ചോളവള
 രെന്ദാഴാം, * ഇതുഖ്യാനംകൊണ്ടുപൂജിക്കാമെല്ലാർഭൂമിഭേവിന്ദേ ക
 ണപശാവധതിൽച്ചൊല്ലാസ്തോത്രംകേൾക്കുകനാരേ!

ഹിനാരഞ്ചേണൻപറഞ്ഞു

ജയ! ജയജലാധാരേ! ജയശീലേ! ജയപ്രഭേ! യജ്ഞസുകരജായേ!
 നീജയംനരകുജയാവാമ! * മംഗലേ! മംഗലാധാരേ! മംഗലേ! മംഗല
 പ്രഭേ! മംഗലാത്ഥംമംഗലഭേശേ! മംഗലംനരകുജഭാഗി * നീസദ്യാ
 ധാരസദ്യജ്ഞേ! സദ്യശക്തിസമനപിതേ! സദ്യകാമപ്രഭേ! ഭേവി! ഭൂവിസ
 റ്റേഷ്ടമകക * പുണ്യസ്വപരൂപേ! പുണ്യത്തിൻബീജതുഃപ! സനാതനി!
 പുണ്യാത്രമേ! പുണ്യവാന്മാക്കാലയേ! പുണ്യഭഭവി! സദ്യസസ്യാലയേ!
 സദ്യസസ്യാശ്വേ! സദ്യസസ്വഭേ! സദ്യസസ്വഹരേ! കാലസദ്യസസ്യാ
 ത്തകേഭവി * ഭൂമേ! ഭൂപത! സദ്യസ്വഭൂമിപാലപരായണേ! ഭൂപക്ഷ
 സുഖഭേ! ഭൂവനരകുജംമഭൂമിഭേ! * ഇതുമഹാപുണ്യമാംസ്തോത്രംപ്രാ
 തഃകാലേപഠിപ്പവൻ കോട്ജനംഭൂമിപനായ്ബലവാനായ്ഭവിച്ചി
 ടും * ഇസ്തോത്രപഠനംഭൂമിദാനത്തിൻഫലമകിടും ഭൂമിദാനവാഞ്ചി
 യതിൻപാപവുംപോമസംശയം * ഭൂഭജസ്വലയാനാളിൽക്ഷിച്ചീടു
 നപാപവും അന്യൻക്ഷിച്ചുകുപ്തേപുതരഃക്കുന്നപാപവും പരഭൂ
 മിഹരിച്ചീടുംപാപവുംപോയിടുംദശാ * ഭൂവിഷഭീപംവത്സവീര്യംതൃജി
 ക്കുംപാപമായതും ഇസ്തോത്രപഠനംകൊണ്ടുനശിക്കുമനി.സത്തമ! *
 ഭൂവിഷ്ണുരഗ്രഗഭയംചെയ്തതിൽപുണ്യവുദൃശം ഭൂഭേവിതൻമഹാ
 സ്തോത്രംസദ്യകല്യാണദായകം.

ശ്രീഭേവിഭാഗവതഃ ഒൻപതാംസ്കന്ധം

ഭൂശക്ത്യനുവം

ഒൻപതമദ്ധ്യായം

പതാമദ്ധ്യായം

പതാമദ്ധ്യായം

നാദരൻപറഞ്ഞു

ഭൂദാനംപുണ്യമതിനേവാഞ്ചിടുന്നതുപാതകം പരഭൂഹരണംപാ

പംപരകൃപംകഴിക്കയും * വീര്യംതൃജിക്കതിന്നാൻഭൂകഴിപ്പതുമങ്ങ
നെ ഭിപാദിസ്ഥാപനംപാപംമറഭൂവികരണിനെയും, * പാപങ്ങളു
മവയ്ക്കുള്ള പ്രതീകാരങ്ങളായതും കേരപ്പാനിപ്പിടുന്നതൊൻപൊൽ
കനിവേദിയിൽ!

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

ശുദ്ധനാംവിപ്രൻ മ്പന്ത്രണമുഗ്രഭൂമിഭാരതേ ദാനഞ്ചയ്യില
ലവൻകൈലാസത്തിൽപോ മ്സുഖിച്ചിടും * ഭിജ്നായ്സർപ്പസ
ന്യജ്ജരമേന്ദ്രമികൊടുക്കുകിൽ ഭൂരണഭവാളവഞ്ചങ്ങളുവിഷ്ണുലോ
കത്തുവാണിടാം * ധന്യാഗ്രാമംഭൂമിയേയുബ്രഹ്മ നന്നുകൊടുപ്പൻ
സർപ്പപാപങ്ങളുരീന്ദേവീലോകത്തിൽവാണിടും * കാലത്തിന്ദ്ര
മിദാനത്തേഭംഗിയായ് ചെയ്തിടുന്നവൻ വൈകുണ്ഠത്തിൽപുതുമിതുക
ളുരുത്തൊടുവാഴുമേ, * താനോമറന്യനോദാനഞ്ചയ്യിലുമിഹരിക്കുകിൽ
ആ വന്ദാർക്കമവൻകാലസുതത്തിൽനിവസിപ്പിച്ചിടും * ദരിദ്രരായിബ്ര
ഹ്മീനരാമവൻപുതുമ്പരതരം * സന്താനമറന്യവരംപതിക്കുംരേര
രവത്തിലാഹ് ചെയ്ക്കുമേയന്നദിക്കൽപോയ്കൃഷിവെയുന്നപുരു
ഷൻ * കഭിപാകത്തിൽവാണിടുംവ്യഭാ. ആവസ്ഥരം കളംതൊഴ
ത്തിവകളോഭ്രാഹ്മിച്ചുകൃഷിപുസ്തകൻ * പതിന്നാലിന്ദ്രതൻകാലമ
സിപരേവസിപ്പിച്ചിടും അഞ്ചുകൈമണ്ണടക്കാതെതാൻകളത്തിൽകളി
പ്പൻ * നരകത്തിൽപതിച്ചിടുംസ്നാനവുംചമഹിനമാം കാമിയായ്
ഭൂമിയിൽ ചീയ്തൃജിച്ചിടുന്നമാന്യൻ * ഭൂരണഭവാളവഞ്ചരേര
രവത്തിൽവസിപ്പിച്ചിടും ഭൂമിതീർത്താൻ ലിക്കമ്പോകൃഷിവെയുന്നപുരു
ഷൻ * ചതുർത്ഥമുപന്തരഭൂമിഭംഗത്തിൽവഴിനം അന്യന്റെപെര
യ്യിലിന്നരുന്നശിച്ചതുവനാജ്ഞയ വിട്ടനനായ്പുതുകുന്നമുഗ്ദ്ധനായ്
ജപുരുഷൻ * തപ്തകണ്ഡത്തിൽവീഴ്ത്തൽഫലമല്ലാംപരന്നമാം
പതിന്നാലിന്ദ്രതൻകാലമെടുത്തിൽവസിപ്പിച്ചിടും * അന്യനുള്ളത
ടാകത്തിൽപങ്കാപോക്കിക്കളപ്പൻ അപ്പാദിക്കൊപ്പമാവഞ്ചബ്ര
ഹ്മലോകത്തിൽവാണിടാം * പിണ്ഡംപഭൂമിനാഥനുകൊടുത്തിടാ
തെമുഗ്ദ്ധനാം നരൻബ്രഹ്മകഴിമുന്നാൽനരകപുകമാന്യൻ * ഭൂ
വിത്ഭിപവയ്യിലേഴുജന്മാവേനന്ധനാം ശംഖഭൂവിൽവയ്യില
ഞ്ചാകഷ്ണാജ്ഞാത്തരത്തിലായ് * മുത്താമാനികൃവുചൈവരസ്വസ്തവു
മറുരതവും ഇതഞ്ചഭൂവിൽവെണ്ണാനുജ്ജന്മത്തിലന്ധനാം * ശം
ഭൂദേവീബിംബനാളഗ്രാമങ്ങളുഭൂവിൽവസ്തുപൻ ആമന്തന്തോളം
കുരിങ്കിളുവാഴണം * ശംഖംയന്ത്രാസമന്തീർത്ഥമുജ്ജ്വലമായതും
ഭൂവിൽവയ്യിലവൻ ചീഴ്ന്നരകത്തിലസരേരം ഗോദോലനപുഷ്പമാ

ലാകർപ്പംപോലെയും ഭൂവിൽവയ്ക്കുംമുഖനുംപോയ് വീണ്ടിടുന്നരാക
 ളും * അഗ്രാക്കുംപന്തനുംഭട്ടപ്പുല്ലു ഭൂമിയിൽവെച്ചുവൻ ഒരുമനപന്തര
 നേറ്റാളുംനരകത്തിൽവെച്ചിടും * യജ്ഞസൂത്രംപുസ്തകവുംഭൂമിയിൽവെ
 ച്ചിടുന്നവൻജനാനന്തരത്തിൽഭവിക്കുമായ് ജനിക്കിച്ചതുനിശ്ചയം * കെട്ടി
 ട്ടതായജ്ഞസൂത്രംപുസ്തകവുംജനാരികനാലിനും ബ്രഹ്മമത്യാചാര്യപദമുപാ
 മതിനേഭൂവിൽവയ്ക്കുകിൽ * യാഗംവെക്കേതവൻഭൂവേനനയ്ക്കുന്നില്ല
 പാലനാൽ ഏഴുജനംതെക്കുന്നായിത്തെക്കുപുറംമായവൻ * ഗ്രാമണ
 ത്തിൽഭൂമികവത്തിലുംഭൂവഷ്ടിപ്പവൻ ജനാനന്തരോപാധിയാമിട്ടംഗ
 ഘീനനമാംഭൂമി * എല്ലാവർക്കുംഭവനമാണതിനാൽ ഭൂമിയെന്നുപേർ
 കാശ്യാപീകശ്യാപൻമുഖമലാസ്ഥിരയാകയാൽ * വിശ്വഭാരാധാരണ
 യാലനന്താനന്തയാകയാൽ വിസ്താരംപ്രഥമകന്യാത്വംകൊണ്ടുംപ്ര
 ഥിവിയായ് മനേ!

ശ്രീമദ്വേദവേദം കർവതംസ്തസം

ഭൂമിപരംവേദം

പത്താമ്യം

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം

നാരദൻപറഞ്ഞു.

കേട്ടപ്രഥിവീപാഖ്യാനമേററവുംസുനോഹരം ഗംഗോപാഖ്യാന
 തമിനിയുംചെല്ലുന്നീടേ ചെിത്തമേ! * വാണീരാ പതിനാൽഭൂവിൽപ
 യോംവെക്കുതുപിന്നീ സുരേശ്വരീഗംഗയാംചാരംസ്വപ്നമേവഗമിച്ചു
 തേ * എമ്മട്ടേതുഗത്തിങ്കലാലേഖിച്ചിട്ടയച്ചതാർ? ഇല്ലിക്കെന്നതുകേൾ
 പ്പാനായ് പാപംപോഷ്ടിച്ചുപ്രശ്നം.

ശ്രീനാരദൻപറഞ്ഞു.

രാജരാജേശ്വരൻശ്രീമാൻ സഗരൻസൂര്യവംശജൻ “കേശിനി”
 “സുരീ” രണ്ടുപേരവന്നുളളോളുമാർ * അവരിൽകേശിനിക്കുണ്ടായ്
 സുമനോഹരനാസനൻ അസമംജ്ഞിതനേനററവിഖ്യാതൻകാല
 മ്നൻ * സേവിച്ചാലേവിവനേപ്പത്രനായിസ്സുമതിയുമനേ! അവരും
 അംഗഭൂജായീശംഭു മിൻവരമാതിനാൽ * പ്രസവിച്ചാലോസപി
 ണ്ഡാനുവയ്ക്കുകഴിഞ്ഞവരും അതുകണ്ടിട്ടുഗിതവനേജ്ഞാനിയുററകര
 മന്തേ * അവരുംതന്നരികിൽവിപ്രവേഷമായ് വന്നുശങ്കൻ ആ
 പത്തായിരത്തായ് ചണ്ഡിച്ചാൻമാംസപിണ്ഡവും അതിശക്തിയെഴു

പുത്രനായിത്തീർന്നുവെക്കുകയും * ഗ്രീഷ്മമദ്ധ്യാഹ്നസൂര്യൻതൻകാന്തി
പോലുടലോടമായ് കപിലൻതൻഗാഢതാൽസ്നേമായുംഭവിച്ചു
വർ * അതുകേട്ടതിറ്റുവിച്ചാരാജാവുംകുടുംകുചിനാൻ അസമജസ്സല
ക്ഷബ്ധംഗംഗാനയനഃഫലുവാൻ * തപഃഞ്ചയ്തിട്ടുകാലത്താൽഭരിച്ചു
മുനിസത്തമ! തല്പുത്രനാമേന്തമാനംഗംഗയേക്കണ്ടുപോരുവാൻ * ല
ക്ഷംവഷംതപിച്ചിട്ടുകാലത്താൽമുതനായിത ഭഗീരഥനവൻപുത്രൻമ
ഹാഭാഗവതൻസുധീ * ധൈര്യബൻവിഷ്ണുവിൻഭക്തൻഗുണവാനജ
രാമൻ ലക്ഷംവഷംതപഃവയ്ക്കാൻഗംഗതന്നെവ തന്തുവാൻ * ക
ണ്ടാൻഗ്രീഷ്മസ്ഥരാകോടിസൂര്യരാടൊത്തകൃഷ്ണനേ ദിളിജൻമുരളി
ഹസ്തൻഗോപന്മാർമൃഗ്ഗണബാലകൻ * ഗോപാലസുന്ദരീരൂപൻഭ
ക്താനഗ്രഹമരുപവാൻ സ്വേച്ഛാമയൻപരബ്രഹ്മംപരിപൂർണ്ണതമൻ
പ്രഭു * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശർമുനിമാരാലുംവാക്യപ്രസന്നവൻ നിസ്സംഗൻ
നഗ്നനസാക്ഷിരൂപനായപരാചരൻ * പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചൽവദനൻ
ഭക്താനഗ്രഹകാരണൻ അഗ്നിശ്രദ്ധാഭവരപുഷ്പാഞ്ജനമന്ത്രദ്രാണഭ്ര
ഷ്ടിതൻ * അവനേക്കണ്ടുപ്രാപൻനമിച്ച്മുരൈസ്തുതിച്ചതേ വാഞ്ജീവം
ശംകരേന്ദ്രിയാൻകളിയായിപ്പോമാവരം * സൂരിച്ചാൻദിവ്യമാംസ്തോത്രം
കൊണ്ടുരോമാഞ്ചയുകതനായ്.

ശ്രീഭാഗവതപാഞ്ചതമഃ

വാണീശാപത്തിനാൽഗംഗേ!ഭാരതത്തിൽഗമിക്കുനീ സഗരൻ
തൻപുത്രനെയെന്നാജ്ഞയാൽശുദ്ധമാക്കുക * നിൻകാരേന്ദ്രിയാവ
രൻമന്ദിരത്തിങ്കൽപണിടും എന്തെന്നൊപ്പമൊന്നുകേരിട്ടീവ്യായു
ജ്ജ്വലതത്തിൽ*എന്റെപാഷാദാർത്ഥ്യമെന്നുംമറ്റുവെമെന്നിനേ ബ
ഹുജന്മങ്ങളിൽച്ചെയ്തുകൾമെല്ലാംക്ഷമിച്ചതാൻ * ഭാരതത്തിൽനരൻ
കോടിജന്മങ്ങൾവെയ്ക്കാവവും ഗംഗക്കാരേറ്റുകീൽപോകുമെന്ന
വേദംപറഞ്ഞിടും * തൊടുകീൽകുഞ്ചിലുപുണ്യാപത്തിരട്ടിവെച്ചിടും
ഉലക്കുപോൽമുങ്ങിയാലുംസാമാന്യദിവസേനരൻ * നൂറുകോടിജന്മ
പാപംഗംഗിഷ്ടംവേദവാക്കിത് ബ്രഹ്മമന്തിമുതലുജ്ജനാനാപാപ
ങ്ങളൊക്കയും * മനഃപൂർവ്വംതാനുനകംജന്മത്തിൽവെയ്ക്കാവവും ഉ
ലക്കുപോൽമുങ്ങുകിലുംനന്നാക്കിനശിച്ചുപോം * വേദവുംപുണ്യദിവ
സസ്നാനത്തിൻരഹസ്യങ്ങളേ മുഴുവൻചൊല്ലുവാൻശക്തിയെന്നേചൊ
ല്ലുന്നിതല്ലായ് * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശാദികളുംചൊല്ലുന്നില്ലതപുസ്സു
മായ് സാമാന്യദിവസസ്നാനസങ്കല്പമലമോതിടാം * സങ്കല്പത്തോട
തിൽസ്നാനംപത്തിരട്ടിഫലംശ്രദ്ധ! സംക്രാന്തിസ്നാനമോമുപ്പതിരട്ടി

ദൈവാണമൊസ്തിഭും പാപങ്ങളെല്ലാംപോയ് വിഷ്ണുലോകംപ്രാപിക്ക
 മായവൻ * ആയിരംപാപികൾസ്നാനംചെയ്താണാംപാപവുംതവ ഭേ
 വീഭക്തനൊരുത്തൻതൻസ്നാനംകൊണ്ടുനശിച്ചുപോം * ആയിരംപാ
 പമേറീടുംശവങ്ങൾതൊട്ടുപാപവും ഭേവീമന്ത്രോപാസകൻതൻസ്നാ
 നംകൊണ്ടുനശിച്ചുപോം * നീനൽസംസ്ഥിതമുള്ളൊന്നദികളോട
 മായ് ഭാരതത്തിൽവാഴ്ത്താപമോക്ഷമുണ്ടാമനന്തരം * എങ്ങുഭേവീ
 ഗുണംവാഴ്ത്തുന്നസമലംതീർത്ഥമാസ്തരം ഗംഗാജലമുപകൊണ്ടുപാപിയും
 ശുദ്ധനായിടം * ബഹുവർഷമവൻവാഴ്ത്തമണിദീപികൾനിശ്ചയം
 ജ്ഞാനസന്താനമെന്താമമോതിഗ്ഗംഗയിങ്കൽമരിച്ചിടം * ഭക്തന്മാരാ
 വിഷ്ണുവിൻറെപദത്തെയൊഴുതിച്ചിടം ഹരിപാർഷ്വതായിട്ടുംഭവിക്കുംചി
 രമായവർ * കണ്ടിടമവരൊട്ടേറെപ്രാകൃതപ്രളയങ്ങളും പുണ്യമൂലംനി
 ന്നിവിടുംശവത്തിൻജീവനായതും * വൈകുണ്ഠത്തിൽചെന്നുവഴുനീ
 വാഴ്ക്കാലമൊക്കെയും ശരീരങ്ങളെടുത്തിട്ടുതൻകർമ്മങ്ങൾഭജിക്കുവേ *
 പാർഷ്വതമതിന്നേകമെൻസാരപുരുമങ്ങളേ അജ്ഞാനിയെന്നിൻ
 സ്തംഭത്താൽപ്രാണനേസംശ്യാജിക്കുകിൽ * അവനുമെൻറെസാലോക്യ
 സാരപുരുഷൻവരംദ്രവം നിൻനാമത്തേസ്മരിച്ചുനൃദിക്കിൽപ്രാണൻ
 തൃജിപ്പവൻ * സാലോക്യമാണിടംഭൂതംബ്രഹ്മാവിൻകാലമോളവും
 ഭക്ത്യാഗംഗയെയൊണ്ണുകിൽവെച്ചുമരിക്കിലും * രന്നത്തേരിൽപാ
 ഷ്ഠിമാരോടുകൂടിക്കരേററിത്താൻ സാരപുണ്യനകമവനായസംഖ്യപ്ര
 ലയംവരെ * ഗോലോകത്തിങ്കലെന്നേപ്പോൽവാഴ്ത്തായവരുംദ്രവം രീ
 ത്ഥത്തിങ്കലതീർത്ഥത്തിൽമുരിക്കുംഭേദമറവർ * മന്ത്രോപാസകൻനെ
 വേദ്യംഭജിച്ചിടുന്നമന്ത്രിയും ത്രൈലോക്യവുമുപയോഗിതമാക്കാൻ
 സമർത്ഥം * നല്ലതേവിമനേത്തിൽഗോലോകത്തിലുമെത്തിടും എൻ
 ഭക്തർതൻറെബന്ധങ്ങളാകുംപശ്ചാദിവർഗ്ഗവും * രത്നാനന്തരിലെ
 ത്തിടംഗോലോകമതിദല്ലും ജ്ഞാനികൾനിന്നെയെട്ടിക്കീൽവെച്ചും
 ജ്ഞാനത്തോടോഷ്കിത്വം * എൻഭക്തിയാൽശുദ്ധരായമകുരാര്യംഭ
 വിച്ചിടം ഗംഗയോളിതചൊല്ലിട്ടാഹ്വനോടോതിനാൻഹരി * ഇത്സം
 ഗയേഭക്തിയോടുംവാഴ്ത്തിപ്പുജിക്കണംഭവാൻ ഭഗീരഥൻഭക്തിയോടും
 വാഴ്ത്തിപ്പുജിച്ചതൽക്ഷണം * കൗരവമോക്ഷമതാംപ്രാണസ്രോത
 ഷ്ഠകൊണ്ടനേകരാ ശ്രീകൃഷ്ണപരാത്മാവാമീശനേയുംനമിച്ചതേ *
 അബ്ഭഗീരഥന്മാർഭൂപൻഗംഗയോടുംമറഞ്ഞുടൻ.

തലമുഖംപറഞ്ഞു

എതുപുഷ്പാകൃതപ്രാണസ്രോതങ്ങൾകൊണ്ടുനവൻ യേവി
 പ്ലാൻഗംഗയെയെന്തെല്ലാ നീവരവിതമി!

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

കുളിച്ചനിത്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തവെണ്പട്ടുത്തുടൻ ഭക്ത്യാജിതേന്ദ്രി
യനതായാദുദേവശരായീടും * ഗണേശൻസൂത്രംവഹനം മഹിമം
രത്നംശിവം ഇവരേപൂജചെയ്തെന്നാൽ പൂജിപ്പാനധികാരിയാം * ഗ
ണേശനെ പിൻപറ്റാറാറാണാഗ്രത്തിന്നസൂത്രംനേ ശുദ്ധത്തിന്നഗ്നിതേ
ന്ദ്രിക്കായ് പൂജിക്കുമരിയേയുമേ * ജ്ഞാനത്തിന്നാത്മശിവനെയുമു
ക്തിക്കായ് ദേവിയേയുമേ പൂജിച്ചീടണമല്ലെന്നാൽ വിപരീതഫലം വ
രും * ഔം. നിത്യീടണമീ ഔം നാമകൊണ്ടു ഞാനതുരച്ചീടാം.

ശ്രീദേവീഭഗവതം കവതാം സൂക്തം

ഗംഗാസ്നാനം മിമഹാത്മ്യം

പതിനേന്നമേഘോധം

പന്ത്രണ്ടാമെഘോധം

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

ഔം നമഃ ശൈലാലോകതം സർവ്വപാപപ്രണാശനം വെൺതാ
മേറ്റുപട്ടേയം ഗംഗാപാപവിനാശിനീ * കൃഷ്ണദേവത്തിലുണ്ടായാറു
കൃഷ്ണയുഗാപരസതീ നീരാളവസ്ത്രം പൂണ്ടുജ്ജ്വലം രത്നാഭാണമാണ
വരും * ശരത്തിലേന്ദ്രപുണ്ണവരപ്രഭയോടൊത്തവരും പുഞ്ചിരി
ക്കൊഞ്ചൽമുഖിയാർ നിത്യയെരുന്നമുള്ളവരും * നാരായണപ്രിയശാ
ന്താനൽസൗരഭാഗ്യം കലർന്നവരും മാലതീമാലയോടൊത്തകബരീഭാര
മാർന്നവരും * മന്ദനപ്പൊട്ടൊട്ടം നല്ലസിന്ധുപ്പൊട്ടണിഞ്ഞവരും കവി
ളിൽ പലമട്ടുള്ള പത്തിക്കീററുധരിച്ചവരും * തൊണ്ടിപ്പഴത്തേവെല്ലം
നൽച്ചുണ്ടു കൊണ്ടു വിളക്കുവോരും നന്മുത്തിൻ പ്രഭയേവെല്ലം പല്ലകൊ
ണ്ടല്ലസിപ്പവരും * സുഖാവതരനയനം സുകടാക്ഷം മനോഹരം ക്രമമു
ക്തായ്ക്കൊത്തരണ്ടുകട്ടിക്കു ചമൊടൊത്തവരും * ബ്രഹ്മനിതംബസംയു
ക്താരംഭാസ്ത്രം ഭോരുവായവരും രത്നപാദകലവഞ്ചിതച്ചാറുകുങ്കുമമോ
ത്തതായ് * ഇന്ദ്രൻമുട്ടുന്ന പൂമാലത്തേക്കൊലിച്ചു ചുവന്നതായ് സുക
സിദ്ധമുനീന്ദ്രന്മാർ തപ്പിക്കുന്ന ചുറ്റുകതായ് * തപസ്വിമാർക്കമേഖി
മാലാവഞ്ചിതങ്ങൾ നിറഞ്ഞതായ് കാമവേദോക്ഷവുപ്രാർത്ഥിച്ചീടും വ
ണ്ണംകൊട്ടുതായ് * സ്ഥലപത്മപ്രഭയെഴും പദപത്മം ധരിച്ചവരും വ
രാഹരണാവരോഭകതാനന്ദമാകാരിണീ * ഏകനോരവിഷ്ണുപദമ
ജ്ജാഗരേ ഞാൻ ഭജിച്ചീടാം ഔം നിശ്ചാസ്ത തിതാനല്ല ഗംഗയേതീവി

ധമുനേ! * പതിനാറുപചാരങ്ങൾകൊണ്ടുപൂജകഴിക്കണം ആസനം പദ്മപാദംകേ. * സ്നാനംനല്ലനലേചനം * ധൃവദീപങ്ങൾനൈവേദ്യംതാമ്രമംഗീതമാംജലം വസ്ത്രമാഭരണംമാലാഗന്ധമാചമനീയകം * നല്ലതാമരത്ത, നീവണ്ണനരകണംപതിനാറുമേ ഭക്ത്യാനരകിസ്തുതിച്ചിട്ടുവരിച്ചുപുണ്യമിടണം * ഏവംപൂജിച്ചവന്മാരൊക്കെയുമതിൻഫലം.

നാരദൻ പറഞ്ഞു

പാപപോഷപ്പുണ്യമേകംഗംഗാസ്തോത്രംജനാർദ്ദന! ദേവനാഥ! രമാകാന്ത! കേരപ്പാനാശിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

രാജാപേ! കേരക്കൊല്ലീകാംപാപഹ്ലംപുണ്യവർണം ശിവൻറപാട്ടിൽ മോഹിച്ചുകൃഷ്ണഭക്തനുള്ളവായവരും * രാധാംഗജലസംയുക്തചക്രംഗയേനമിച്ചിടാം സ്പഷ്ടപ്രാദിയിലവരുംജനംഗോലോകേരാസമണ്ഡലേ * ശിവൻതൻസന്നിധാനതിലഗ്നംഗക്കായ് നമിച്ചിടാം ഉണായിഗോപഗോപന്മാർചേർന്നാധാമയോത്സവേ * കൃത്തികാപെരണ്ണിമയിലഗ്നംഗയേഞാൻനമിച്ചിടും കേടിയോജനവിസ്താരംലക്ഷയോജനനീളമായ് * ഗോലോകത്തേച്ചുറ്റിവാഴംഗംഗക്കായ് ഞാൻനമിച്ചിടാം ഷഷ്ഠിലക്ഷംവീതിനാലിരട്ടിയോജനനീളവും * വൈകുണ്ഠത്തേച്ചുഴന്നിരിക്കുംഗംഗയേഞാൻനമിച്ചിടാം വീതിലക്ഷമുപ്പതോടുംനീളമഞ്ചമടങ്ങുമായ് * സത്യലോകത്തിനേച്ചുഴന്നഗംഗക്കായ് ഞാൻനമിച്ചിടാം വീതിലക്ഷമുപ്പതുതാൻനാലുപകുതിൽനീളവും * ശിവലോകംചുറ്റിവാഴംഗംഗയേഞാൻനമിച്ചിടാം ലക്ഷയോജനവിസ്താരംനീളമേക്കേഴിരട്ടിയായ് * ധ്രുവലോകത്തിനേച്ചുഴന്നഗംഗക്കായ് ഞാൻനമിച്ചിടാം ലക്ഷയോജനവിസ്താരമഞ്ചപകുടുകൈഘ്രവും * ചന്ദ്രലോകംചുറ്റിവാഴംഗംഗയേഞാൻനമിച്ചിടാം അറുപത്തായിരം വീതിനീളംമത്തമടങ്ങുമായ് * സൂര്യലോകത്തിനേച്ചുഴന്നഗംഗയേ ഞാൻനമിച്ചിടാം ലക്ഷയോജനവിസ്താരംനീളമഞ്ചമടങ്ങുമായ് * തപോലോകത്തിനേച്ചുഴന്നഗംഗയേഞാൻനമിച്ചിടാം ആയിരംവീതിയാംനീളംപത്തിരട്ടിയുമായതിൽ * ജനലോകത്തിനേച്ചുഴന്നഗംഗക്കായ് ഞാൻനമിച്ചിടാം ലക്ഷയോജനവിസ്താരംനീളമഞ്ചമടങ്ങുമായ് മഹർലോകത്തിനേച്ചുഴന്നഗംഗയേഞാൻനമിച്ചിടാം വീതിയായിരമായ് നീളംആറുരട്ടിയുമായ്മുനേ! * കൈലാസത്തേച്ചുഴന്നിരിക്കുംഗംഗയേഞാൻനമിച്ചിടാംആറുയോജനവിസ്താരംപത്തുപകുതിൽനീളവും

ഇന്ദ്രലോകം മുഴുന്ന് മനാകിനിമേഞ്ഞാൻ നമിച്ചിടാം പത്തുതോജന
 വിസ്താരം പത്തുപകായനീളവും * പാതാളത്തിങ്കൽ വാണീടും ഗാ
 ഗയേഞ്ചാൻ നമിച്ചിടാം ക്രോശമാതും വീതിയായും വിലത്തുകുറഞ്ഞു
 മേ * ഭ്രംഗമാമകനയയ്ക്കായ്ഞാൻ പ്രണമിച്ചിടാം ക്ഷീരവണ്ണാ
 കൃത്യശേത്രത്തിൽ ചുറ്റു ചണ്ഡയും * ദാപരത്തിൽ വന്ദനാഭേ ഗ്യാഗ
 യ്ക്കായ് നമിച്ചിടാം ജലപ്രഭാഭൂവിൽ മാതൃകവിതൻ യുഗമായതിൽ *
 സ്വസ്തിലേനും ക്ഷീരഭേഗ്യാഗയ്ക്കായ് നമിച്ചിടാം ഗംഗാജലലാം
 തൊട്ടാൽ പാപിയും ജ്ഞാനിയായിട്ടാ * ബ്രഹ്മമത്യാദിയായ് കോടിജ
 നപാപം ഒഴിച്ചു പോം ഗംഗാപദ്യങ്ങളിലുപത്തൊന്നീ ചണ്ഡപറഞ്ഞു
 ഞാൻ * പാപാല്ലാപരമം സ്തോത്രരൂപം ചണ്ഡവിവർത്തം ഗംഗയേപ്പു
 ജലവായ്ക്കനും ഭക്തിയോടു പഠിച്ചവൻ * അശ്വമേധചമം നിത്യാപ്ത
 പിഷ്ടശങ്കരപിപ്തിൽ അപുത്രനഞ്ചാം സപ്തരൂപാമിനൻ സഭാർത്ഥ
 നാം * രോഗിക്കരോഗമെല്ലാം പോം ബലൻ മുക്തനമാം ദ്രോണം കീർത്തി
 മീനൻ കീർത്തിയാനാമുർവൻ പണ്ഡിതനായ്ക്കും * പ്രാതഃകാലത്തിലീ
 നല്ല ഗംഗാസ്തോത്രം ജപിച്ചവൻ ദൃഢപുഷ്പീനനായ് ഗംഗാസ്നാന
 ത്തിൽ ഫലമാണിടാം.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ഭഗീരഥൻ മീനസ്തോത്രത്തായ്ക്കു തിരിച്ചിട്ടു ഗംഗയേ അവളേയും കൊ
 ണ്ടു സാഗരമാർക്കുകിലെത്തിനാൻ * ഗംഗക്കാരോറവരുടൻ ചൊവ
 കണ്ണത്തിൽ ഗമിച്ചതേ ഭഗീരഥൻ തിരിച്ചിട്ടു ഭഗീരഥിതെന്നു പേർ
 ഗംഗോപാഖ്യാനമെല്ലാം ഞാൻ ചൊല്ലിനേനേ വമുത്തമം പുന്യദോ
 ഷ്ചാസോദം, കേരളക്കേരളത്തിനിടെത്തു പാൻ.

നാരദൻ പറഞ്ഞു

ജഗത്തെല്ലാം ശുദ്ധമാക്കും ഗംഗയുണ്ടായതെങ്ങനേ ഏതുദിക്കിൽ
 ലെവണ്ണമതെല്ലാമുരവെയ്ക്കും? * ആലോകത്തുള്ളവർ വെയ്ക്കുക
 ള്ളെടുമെന്നു വാൻ? ഇതെല്ലാം ബഹുവിസ്താരമായിട്ടെന്നോടു ചൊല്ലണം.

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

കൃത്തികാപെണ്ണമിയിലായ് രാധതന്നുത്സവത്തിലായ് കൃഷ്ണനാ
 രായയേ പൂജിച്ചിരുന്നാൻ രാസമണ്ഡലം * കൃഷ്ണൻ പൂജിച്ചൊരവളേപ്പു
 ജലയ്ക്കു തിരുപ്പാദായ് ബ്രഹ്മാദികൾ ശേതനാകാമിമിമാന്ദവനിച്ചതേ
 ഈയന്തരത്തിൽ സംഗീതനിപുണാവാണിയായവൾ പാടിത്താള
 തൊടും വീണവായിച്ചാൾ സുഖമാർ ഇലോം * മോദിച്ചു നവരക്കേ
 കീർത്തമാലികനായവൻ ബ്രഹ്മാണുലല്ലഭരണോത്തമമേകീഗീതീശ
 നും * സർവ്വത്തോത്തമമതാംകൈരസ്സു ഭക്തകൃഷ്ണനേകിനാൻ വിലയില്ലാ

ഞാനെന്തുതുമാലയേനരുകിമായയും * നാരായണനമവുണ്ണുകൊടുത്തു
രത്നമാലിക അമൃലുതാംവേൻ ജ്ഞാപനംനരുകിനാരമ * ബ്രഹ്മ
മായാദഗവതീമുഖപ്രകൃതിചീശപരീ ഭഗ്ഗാനാരാജനീനരുകിദിനാരന
ല്ലാതമകേതിയേ * സപ്തകീർത്തിയുമയമുഖിതയുമയമൻകൊടുത്തുടൻ
അഗ്നിശുഭംവസുരഗ്നി, കാൽചിലമ്പുകൾവായുവും * ഇതമന്തര
ത്തിയ ബ്രഹ്മാവുതുസാഹിപ്പിഴ്ന്നു മാൽശിവൻ രാസോല്ലാസംവേൻകൃ
ഷ്ണപാട്ടുപാടാൻതുകുടുന്നിനൻ * മുർക്കിചാഴുവകൾവിതപ്പാവകൾ
ചോൽവസിപ്പുത ബോധംവന്നുപണിപ്പെട്ടുനോക്കിനാർരാസമണ്ഡ
ലം * സമലമല്ലാജലമയംകൃഷ്ണനില്ലില്ലരായും കരഞ്ഞാരുച്ചായ്
ഗോപർഗാപികൾസുരർവിപ്രരും * കൃഷ്ണൻരായയൊടുക്കുടിദ്രവി
ച്ചിനല്ലതീർമ്മമാമ് രീൻവെന്നാനാമുഖനുംജ്ഞാനുംമുഖംധരിക്കുമാൽ
ബ്രഹ്മാവുതുതലല്ലാരു കൃഷ്ണനസ്തുതിചെയ്തേ പ്രത്യക്ഷമാകനീഞ്ഞ
ങ്ങരക്കുതൊഴുപ്പുമാംവരം * അപ്രോളുടിക്കുലുണ്ടായ് വാക്കശരീരം
ണിമാമ് മനേ! വൃത്തമായുളളാരാന്നല്ലവാക്കുകേട്ടാരശേഷരും * സ
വ്യാതമാണാൻശക്തിമിവർഭക്താനന്ദവിഗ്രഹ മിഥ്യാഭേദങ്ങളര
ങ്ങളരക്കായവയാലെന്തു പാൻഫലം? * മനക്കൾമാനവന്മാരുംവിഷ്ണു
ഭക്തർമനീന്ദ്രരും എൻമന്ത്രപുതരാഭയനേക്കുണമാൻപ്രാപിക്കുമെൻ
പദം * എൻഭേമാവൃതതായ് നിങ്ങളുകാണുന്നില്ലിക്കീൽവിണ്ണര!
ഞാൻചൊല്ലീടുന്നവീവാക്യംകേൾക്കട്ടേവന്ദശഖരൻ * വിഷയ! ഭ
വാനംശിപനോടായിക്കല്പിക്കണംസ്വപനം വേദാംഗമായ്തോയ്യമായ
തന്ത്രശാസ്ത്രംവെക്കുവാൻ * അഭീഷ്ടഫലഭാവുവ്വമന്ത്രങ്ങളൊടുഭംഗി
യായ് പൂജാവിധികളുംനാനാസ്തോത്രങ്ങളുമടങ്ങിയും * എൻമന്ത്രകവ
ചസ്തോത്രങ്ങളോടുമതിഗ്രഹമായ് നിമിക്കട്ടേലോകരെല്ലാമെന്നിൽ
വിമുഖരാംപടി * ഞറായിരംപേരിലേകനെൻമന്ത്രത്തേജപിപ്പ
വൻ എൻമന്ത്രപുതരായുളളാരെൻപദാപ്തരായ്ദം * അപല്ല
തിലാഭംഗോലോകവാസത്തിന്നർഹല്ലതാൻ ജനങ്ങളുമുഗ്ദ്ധനായ്
ഭൂവിൽസ്വപ്തമതിങ്കലും * സൂക്ഷിക്കീലീതന്ത്രശാസ്ത്രംകൊണ്ടുലോ
കരശേഷവും ഗോലോകംവേൻബ്രഹ്മാണ്ഡംമുഴുവൻതു നൃമാദിദാ
എൻതന്ത്രശാസ്ത്രനിമിച്ഛാൻസുരർതൻസഭയിൽശിവൻ * ദ്രുമ
പ്രതിജ്ഞചെയ്തന്നാൽകാണാമെന്നുടൈമുരളിയേ സനാതനൻ
വാനിലേവംപറഞ്ഞിട്ടനിറുത്തിനാൻ * അതുകേട്ടിവിധിയും
ശിവനോടോതിനാൻമുദാ ബ്രഹ്മവിൻവചനംകേട്ടാജ്ഞാനേശൻ
ജ്ഞാനികൾവരൻ * പ്രതിജ്ഞയെച്ചെയ്തുഗംഗാജലകുളിയിൽധരിച്ചു

ടൻ വേദത്തിൻസാരമായ് നല്ലരാധാചന്ദ്രനേരമെന്തായ് * നൽക
 ത്രാണമെങ്കിലും ഞാൻ പാലിപ്പാനായ് പ്രതിജ്ഞയ ഗംഗാജലംക
 ത്തിലേന്തിയസത്യമൊല്ലിടുന്നവൻ * ബ്രഹ്മാവിന്റെവയസ്സോളംകാ
 ലസൂത്രത്തിൽവാണിടം എന്നേതേവശ വന്ദഗോലാകത്തിൽഭവസ
 ഒസ്സിലായ് * ശ്രീകൃഷ്ണൻരായയുടെതുപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടനാൾ! അ
 ദ്രേചനേക്കണ്ടുമോലാരു സ്തുതിച്ചാരവരൊക്കയും * ചെല്ലാരുത്സവവും
 പിന്നെപ്പരമാനന്ദപൂർണ്ണമായ് മുക്തിദീപത്തെനിർമ്മിച്ചാൻകാലങ്കാ
 ണ്ദമമേശനും * ഗോപ്താദ്രോമയുജ്ജ്വലിതവചസായുതൻ കൃഷ്ണൻ
 പ്രവിച്ചതാൻഗോലാകത്തിലുണ്ടായിഗംഗയും * രാധാകൃഷ്ണാഗസംഭ്ര
 തംഭുക്തിമുക്തിഫലപ്രദാ ഓരോസ്ഥാനത്തിലൊഴുകുമൊപ്പിച്ചാൻകൃഷ്ണ
 നാമ്പരൻ * കൃഷ്ണരൂപവരരേന്ദ്രാസ്തവ്വബ്രഹ്മാണ്ഡപൂജിതാ.

ശ്രീഭേവിജഗവതം ഭക്തതാസ്തസം

ഗംഗേശ്വരസ്തി

പരമേശ്വരായം

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

നാരദൻപറഞ്ഞു

കലിയയ്ക്കായിരംവർഷമായപ്പോൾ ഗംഗയായവൾ പോയതെട്ടി!
 കിലയുനീചൊല്ലണംസ്മരനായക!

നാരദൻപറഞ്ഞു

വാണീശാപാൽഗംഗഭൂവിൽഗമിച്ചിട്ടീശപരാജയയാൽ വൈകു
 ണ്ഠത്തിൽതന്നെപോയാൾശാപംതീർന്നിട്ടുപിന്നെയും * രാണിയുംഭൂമി
 യേവിട്ടുഹരിതൻപദമാർഗ്ഗതേ പത്മാവതിയുമുണ്ണാശാപാന്തഗംഗ
 യുമുനേ! * ഗംഗാവാണീകൊമുണ്ണപത്മാഹരിപതികൾ തുളസീദേ
 വിയുംചേന്നാലുചേർവേദപോക്കിനാൽ.

നാരദൻപറഞ്ഞു

വിഷ്ണുപാദത്തിലുണ്ടായഗംഗയേച്ചൊൽവതെന്തുവാൻ? ശിഖ
 പ്രിയ,വിരിഞ്ചൻതൻജലപാത്രസ്ഥനെന്നുമേ * വിഷ്ണുവിൻഭാഗ്യയാ
 ത്തിന്നതെവണ്ണഗംഗയായവൾ ആശ്ചര്യമാണതെന്നോടൊല്ലണം
 നീമുനീശപേ!

ശ്രീനാരദൻപറഞ്ഞു.

പണ്ടുണ്ടായ് ഗംഗഗോലാകത്തിങ്കൽനൽകുവരൂപമായ് രാധാ
 കൃഷ്ണാഗങ്ങളിൽനിന്നുശ്മായ് തൽസ്വരൂപമായ് * അതുപ്രരൂപിണീ!

ഭൂവിൽജലധിഷ്ഠാതുഭവേത ന പതേതവ്യാസംപന്നാസർപ്പാഭരണഭൂഷി
ത * ശരപ്പുഷ്പാബ്ജവടനാപുഞ്ചിരികൊണ്ടസന്ദരി തപ്ത സപണ്ണ സ
മാനാഭശരച്ചന്ദ്രനിഭാനനാ * മന്ദന്തകാന്തി മാന്ദ്യമേകദശശുദ്ധസതപ
സ്വരൂപിണീ ബൃഹന്നിതംബസംയുക്താനല്ലവസ്ത്രംധരിച്ച പര * തി
ക്കിപൊക്കിട്ടു പട്ടത്തിൽ കട്ടിയാമണ്ടകൊങ്കയും വക്രങ്ങളോടൊക്കെ
ക്കുറുപൊഴിയുണ്ടേതുമുഹൂർത്തം * മാലനീമാലചാമന്ദമുരണ്ടുകവ
ലാർവും വന്ദനപ്പൊട്ടൊട്ടുംകൂടി മേൽ നിരൂഢവിരൂപം * കസ്തൂരികൊ
ണ്ടു പത്തിക്കിററാണ്ടതാരങ്ങളഗന്ധവും മുരിക്കിൻപൂവൊടൊക്കിടാ
നല്ലാരോഷ്ഠാധാരങ്ങളും * മാതളക്കുരുപദവല്ലംനല്ല പല്ലിൻറപം
ക്കിയും ദിവ്യവസ്ത്രങ്ങളും ഭംഗ്യംധരിച്ചവിചസന്നപഥം * കാമത്തോടും
ലജ്ജയോടുംകൂടി നരികിലായവരും വസ്ത്രംകൊണ്ടുമുഖമുടിക്കുണ്ഡ
കൊണ്ടുകൂടിനേ * നിമേഷമന്വേസതംനോക്കിക്കൊണ്ട പിശുഷ്ട
യായ് പ്രസന്നാഭി മാന്വേരനവസംഗമചാലയായ് * തദ്രൂപംകൊ
ണ്ടുമാഹിച്ചരോമാഞ്ചത്തോടൊവാണത്തേതു കണ്ടുടനേഗാവദ്യൂകൾ
മുപ്പതുകോടിയും * ചേന്നൊരാരായ നാമേപീടകാടിവന്ദസമപ്രഭാ
കോപിച്ചുകരുമുഖായ് രതേനതയുമാമുടൻ * വന്ദകുപ്പ നിറം
ചേന്നൊരമലപാരണഗാമിനീ അമൃതത്താശോഭിക്കുന്നപ്രഭുന
ഭൂഷിതാ അഗ്നിമിത്രശുദ്ധമാക്കിപ്പറഞ്ഞു ഓരോവേത്തും * ദിവ്യരാ
യുള്ള നീളവസ്ത്രയശംധരിച്ച പര കൃഷ്ണത്താമ്രസംയുക്താകോമളം
സുരേഷ്ഠിനം * സമചന്തപ്രഭംപാദകമലം പന്ത്ര പപ്പലം ദിവ്യമാ
യവിമാനത്തിൽനിന്നറങ്ങിപ്പിശ്ചിശ്ചരൻ * ചെൺചാമരംവീശിപ്പന്നകാ
രേറററുകൊണ്ടു മങ്ങനെ കസ്തൂരിതിലകുത്തോടുന്നൽ വന്ദനമണിഞ്ഞു
മേ * സീമന്തത്തിൻകീഴിലായി ഞാലിക്കുന്നല്ലനേററിയിൽ പീപ്പുദീപ
പ്രഭേയ്ക്കാപ്പം സിന്ധുപൊട്ടുമാത്തിയും * കല്പകുപ്പാലത്തോടും ചന്ദ്രോ
ഗ്നാമുരണ്ടതാം നല്ലൊക്കെ വഭാഭത്തേത്താൻ വലിച്ചൊട്ടിക്കിയും *
കോപത്താൽ നല്ല ചഞ്ചുണ്ടുവിറപ്പിച്ചുട്ടുടങ്ങുന്ന സഖീജനങ്ങളാൽ
ചുറ്റപ്പെട്ടുമാവിളയിൻപ്രിയായ് * ചെന്ന കൃഷ്ണാനികേരണപീഠത്തിങ്ക
ലിരുന്നതേ ശ്രീകൃഷ്ണൻരായഭേക്കുണ്ടിട്ടുത്ഥാനവെയ്ക്കുസാരം * സംഭ്ര
മിച്ചു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ചൊന്നല്ലവാക്കുകൾ ഗോപന്മാരുംഭയപ്പെട്ടുന
മിച്ചാർവിനയത്തോടും * ഞ്ഞിക്കയ്യൊഴിയുകേന്ദ്രാശി വന്ദസ്തുതിചെയ്
യ്ക്കതേ ഏഴിറട്ടുനേനംഗാഭവിമുഖാശ്ചിന്താമുഖം * നീല
സ്ഥാനത്തുനിന്നേററകണ്ഠോഷ്ടക്കുറുവരണ്ടുടൻ ഭീതിമോടവണക്ക
ത്തിൽചോദിച്ചാർക്കശലത്തെയും * ശ്രീകൃഷ്ണപാദപത്മത്താശ്രയി

ചൂഢമനസ്സിനാൽ കൃഷ്ണൻതന്നെങ്കിൽവാഴുന്നഗംഗയ്ക്കുഭരമേകിനാൻ
 സൗവ്വശ്വരവരമുപമവളുസ്മിരചിത്തയായ് സിംഹാസനത്തിൽമേൽ
 ഭാഗേരായയേക്കണ്ടിതായവര * തേജസ്സിനാൽജപലിച്ഛേറ്ററംസ്തിഷ്ഠ
 യായ്കോമളാംഗിയായ് ഏറെബ്രഹ്മാക്കുളയാഭിസൃഷ്ടിയിൽവിരചി
 ചുവര * സദാപാദശാസ്ത്രീയായുവതീജനസേവിതാ * ഗുണസപരൂപ
 മിവരാചതുല്യാഭുവനങ്ങളിൽ കാന്താശാന്താനിത്യമായോളാഭ്യന്തര
 ഹിതാസതി * ശുഭാസുഭദ്രസുഭഗാകൃഷ്ണസൗമ്യഭാഗ്യരൂപിണീ സർവ്വാംഗ
 സുന്ദരികളിൽവച്ചിട്ടയികസുന്ദരീ * കൃഷ്ണാർംഗം, കൃഷ്ണതുല്യാപ്രായം
 കാതിയിവറയാൽ രമയാലുരമാകാത്തനാലുപുഷ്പിതമായവര * പ്ര
 ഭവാത്സഭയോശാഭിപ്പിപ്പോളീശൻറനൽപ്രഭാ സചിമാനേകമാ
 ണ്താംബുധത്തേവാജ്ഞാലിയുന്നവര * അജാസർവ്വജനീപ്പിപ്പോരധ
 ന്യാമാന്യാസുധാനിനീ കൃഷ്ണപ്രാണപ്രിയലക്ഷ്മീകൃഷ്ണപ്രാണാധിദേവ
 താ * ഗംഗയാരായയേക്കണ്ടുതുപ്തരകാതെലേശവും നിമേഷമീന
 നേത്രജ്വലകൊണ്ടുനോക്കീടിനാർ തുലോം * ഇരയന്തരത്തിലാരാധാപു
 ണ്ഡിരിക്കൊണ്ടുഭംഗിയായ് കൃഷ്ണനാഭാഭിനാദശാന്താനയായ് ന
 ല്ലവാക്കിന.

രാധപറഞ്ഞു

ആരീമംഗലഭർത്താവേ! വരിച്ചുകൊണ്ടുനിൻമുഖം കടക്കുന്നിട്ട
 നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കത്തുസകാമയായ് * നിൻററൂപത്തിൽമോഹി
 ച്ചുരോമാഞ്ചുത്താടുകൂടിയോ വസ്ത്രാകൊണ്ടുമുഖമുടിചഞ്ജിച്ചാമരുവു
 ന്നതേ * ഭവാനുമവളേനോക്കിച്ചരിക്കുന്നസകാമനായ് ഞാൻഗോ
 ലോകത്തുവാഴുവോളിദ്ദർവ്വത്തിവേിച്ചുതേ നീതാനവിതിമീചണ്ണചെ
 യുന്തുപലവട്ടവും * ഞാൻസഫിക്കുന്നപ്രേമത്താലാനാരികളെയോ
 ള്ളുഭേ വിടനാനീതിവളൊടുംഗോദലാകംവിട്ടുപാകുക * അല്ലായ
 നാകിടലാകൃഷ്ണ! മംഗലംതേഭവിച്ചിടാ ചന്ദനക്കാവൽവിരാഗോപി
 യോടൊത്തുനിന്നെന്താൻ * കണ്ടു, സമിച്ചുഞാനെന്നൻതോഴിമാർ
 ചൊന്നവാക്കിനാൽ മറഞ്ഞുനീമരണെൻറശബ്ദകേളോരുമാത്ര
 തിൽ * ദേഹംചെടിത്താവിരജാനദീപ്രപിണിയായിതേ കോടിപ്പോ
 ജനവിസ്താരംനാലുപകതിൽനീളവും * ഇന്നുമാനദിനിൻകീർത്തിരൂപ
 മായുണ്ടുപല്ലഭ! ഞാൻഗ്രാമപുകവേനീമാത്തിരത്തിൽചെന്നുപിന്ന
 യും * വിഭജി! വിരജേയന്നവിളിച്ചേറ്ററംകരഞ്ഞുതേ ജപത്തിൽനിന്നി
 ട്ടനേവന്നാളാവരയോഗിനീ * സാലംകാരാമൃത്തിമതീഭർന്നംനറകി
 നാരുതവ ബലമായവളേപ്പുണ്ടിട്ടല്ലാദിപ്പിച്ചുനീയൻ * അമ്പളിപ്പുരു

തായ് സപ്തസമുദ്രങ്ങളനന്തരം ചന്ദ്രകാശിലുംശോഭാഗോപിയോട
നകങ്ങളൊൻ * അന്നംനീയെന്നൊച്ചുകേട്ടേനരന്തെന്നമറഞ്ഞുത
ശോഭാഭംതൃജിച്ചിട്ടുപാചിച്ചാരുചന്ദ്രമണ്ഡലം * അവരന്തരഭ
മവംസ്തിശ്വതജസ്സായ് തീർത്തൽക്കുണം അഴലാടതുപങ്കിട്ടുപലതി
നായ് കൊടുത്തുനീതേത്തിനുംശ്രേഷ്ഠമായമണിക്കുകനകത്തിനും അ
ല്പനാമീമുഖങ്ങൾക്കുമല്പംഭൂപന്മങ്ങളന * അല്പമല്പംതളിരുകൾക്കല്പം
പുഷ്പവയത്തിനും സസ്യങ്ങൾക്കല്പമല്പനൽപാകംവന്നപഴുത്തിനായ്
ശുദ്ധിയേറുന്തപർഭവർഗ്ഗമങ്ങൾക്കുകരേക്കരേ അല്പംമുതനപത്ര
ങ്ങൾക്കല്പംപാലിനമങ്ങളന * പ്രഭയാംഗോപിയോടൊത്തുകുണ്ടൻ
വൃന്ദാവനത്തിലും അന്നംമറഞ്ഞുനീയെൻറയൊച്ചുകേട്ടൊരുമാത്ര
യിൽ * ഭേദംതൃജിച്ചാപ്രഭയംപാപിച്ചുസൂര്യമണ്ഡലം അവരന്തർ
ഭേദവംതീവ്രതജസ്സായ് തീർത്തൽക്കുണം * കരഞ്ഞുകൊണ്ടതുംഭാ
ഗിച്ചെങ്കീസ്സേമനപണ്ടുനീ കണ്ണുകൾക്കൊട്ടയച്ചുനേഭയപ്പെട്ടിട്ടുപ
ജയായ് * അഗ്നിക്കല്പംകരയക്കുന്മാരാശോക്തമേവിയം * അല്പ
പുഷ്പസംഹങ്ങൾക്കല്പമദ്വേവകൾക്കുമേ * അല്പവിഷ്ണുജനങ്ങൾക്കോ
യല്പസപ്തവൃജത്തിനും തപസപികൾക്കുംവിപ്രക്കുംമുനിമാക്കുംകരേക്ക
രേ * സൗഭാഗ്യമേറുംസ്ത്രീകൾക്കുംകീർത്തിമാന്മാക്കുമങ്ങളന എല്ലാവ
ർക്കുമതേകീട്ടുവാൻപണ്ടുകരഞ്ഞുത * ശാന്തിയാംഗോപിയോടൊ
ത്തുകങ്ങളൊൻരാസമണ്ഡല പൂമത്തയിൽവസന്തത്തിൽഗന്ധമാല
കൾചാരെയും * രത്നദീപങ്ങൾശോഭിക്കുന്നതേഗന്ധമതികലായ് ര
ത്നാഭരണയോടൊത്തുധരിച്ചുരത്നഭൂഷണം * അന്നവരന്തന്മതാംബു
ലംവാജ്ഞാലിഞ്ഞുഭവാൻവിഭോ? ഉടനെയെന്നൊച്ചുകേട്ടമറഞ്ഞുനീ
ക്കുണേനതാൻ * ഭീത്യാഭേമമുപക്ഷിച്ചലയിച്ചു ശാന്തിനികലായ്
തീർത്തുതന്മശ്രേഷ്ഠമായശ്ശാന്തിതർഭേമമപ്പൊഴേ * കരഞ്ഞുകൊ
ണ്ടുഭാഗിച്ചുനന്മനീറുകയില്ലോ? ബ്രഹ്മാസ്വത്തിൽകാട്ടിലല്പം
ബ്രഹ്മാവിനമെന്നിക്കുമേ * ശുദ്ധസതപസപരൂപയ്ക്കുമല്പംലക്ഷ്മിക്ക
മായ് വിഭോ! നിൻമന്ത്രോപാസകന്മാക്കുംശാക്തന്മാക്കുംകരേക്കരേ *
തപസപികൾക്കുംയത്നംയത്നിയ്ക്കന്മാക്കുമങ്ങളന ക്ഷമയാംഗോപി
യോടൊത്തുഭവാനെക്കണ്ടുപണ്ടൊൻ * സുവേഷനായ് മാലചാത്തി
നൽചന്ദനമണിഞ്ഞുമേ തേഭൂഷണയായിട്ടാച്ചന്ദനംചാത്തിയോളോ
ടും * സുഖമുർച്ഛിതനായ് പുവംഗന്ധവുമ്പെൻമത്തയിൽ തത്യാക്ഷീ
ണിച്ചുറങ്ങുവാറനനായ് കൈപ്പിടിച്ചുമേ * ഞാനോർമ്മിച്ചുകാ
യ്ക്കുങ്ങളല്ലാംനീയോത്തുന്നോക്കുക നിൻമനോഹരമായുള്ളമുരളീപീത

വസ്യം * വനമാലാകൈസ്തവുരുന്നകണ്ഡലമായതും ഹരിച്ചുസഖി
കൾചൊല്ലിട്ടുപിന്നീടതന്നെ * പാപംകൊണ്ടുലഭിച്ചുപാപം
പുണ്യമായ് വേർതിരിഞ്ഞാക്കുമായുലഭിച്ചതാൽഭൂമിപ്പു
കനാൾ * തീർന്നതന്നത്രേയുമാംതാനവരതൻഭേദവുക്കണക്ക
രഞ്ഞുകൊണ്ടുഭാഗിച്ചാതതുംപ്രമത്താടുകിന്ദി * വിഷ്ണുവിനകരേ
ചൈവ്വപന്മാർമതുപോലവേ * ധാർമികർക്കുധർമ്മനായുംബലഹീനർക്കു
മല്ലായ് * തപസ്വികൾക്കുവാനോർക്കുപിണ്ഡിതന്മാർക്കുമങ്ങനേ ഇ
തെല്ലാംചൊല്ലിനേർന്നിന്നോടിനിക്കുഭേദമെന്തെന്നുപാൻ * അറി
യുന്നില്ലത്തന്നത്രേയുമാകുന്നിന്നതൊക്കെയും പന്മാർക്കിയാരായ
യേവംപറഞ്ഞിട്ടുതിലുള്ളതായ് * നിൽക്കുന്നഗംഗയോടായിപ്പറവാനായ്
തുടങ്ങിനാൾ ആരമസ്വമറിഞ്ഞിട്ടാലോകത്തൊന്നൊന്നായവരും * സ
ഭവിട്ടുമാഞ്ഞിട്ടുപ്രവേശിച്ചാൽജലത്തിലായ് യോഗത്താൽഗംഗയേസ
ർവ്വസ്മായ്കണ്ടിട്ടായയും * ജലമെല്ലാംകുടിപ്പാനായ്തുടങ്ങിയില
ഭാഗിനീ യോഗത്തോത്തമാംഗംഗയറിഞ്ഞിട്ടാരമസ്വവും * ശ്രീ
കൃഷ്ണനേതാത്രമിച്ചുപാദാബ്ജത്തിൽഗമിച്ചതേ ഗോലോകംപിന്നെ
വൈകുണ്ഠസത്യലോകംഭേദവും * അന്വേഷിച്ചിട്ടുമാരായഗംഗയേ
ക്കണ്ടതില്ലതാൻ ജലമില്ലാതെതാൻമുക്കുമെങ്കൽകുരിഞ്ഞുപോയ് *
മരിച്ചുജലമുള്ളശേഷമുണ്ടുവിധം ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവാനന്തരമേ
ത്രേദുർഗ്ഗാകൾ * മനുക്കൾമാനവന്മാരുംദേവർസിദ്ധർമുനീന്ദ്രന്മാരും
ഷ്ടകണ്ഠാസ്തമുക്കളായ് ഗോലോകത്തിലെത്തിനാൻ * അവരായ്
നതായ് കൃഷ്ണൻലോകനാഥൻപരാപരൻ വരൻവരേണ്യൻവരൻവ
രിയൻവരകാരണൻ * ഗോപഗോപിസമുത്ഥത്തിന്നെല്ലാംപ്രവരനാ
ലൂട്ടി നിശ്ചിതനാകാകാർത്തിശ്ലേപൻവിഗതാശ്രയൻ നിവൃത്തികാർ
നിതസാമൻഗുണമീനൻനിരഭയൻ * ഭൂപാലായനൻസാകാ
രൻഭക്താനുഗ്രഹകാരകൻ സത്യസത്വ പൻസത്യേശൻസാക്ഷിരൂപൻ
സനാതനൻ പരൻപരേശൻപരമൻപരമാത്മാമഹേശ്വരൻ * സൂരി
ച്ചാരവനേഭക്ത്യാനമിച്ചിട്ടുപണ്ടുപോയ് രോമാഞ്ചഭേദമായ് സംശ്ര
നേത്രമായ് ഗൽഗടങ്ങൊട്ടു * വാഴ്ന്നുചെല്ലുന്നവനാഥൻഭഗവാനാപ്
രാൽപരൻ ജ്യോതിർമൻപരബ്രഹ്മംസർവ്വകാരണകാരണൻ * അമൃ
പുരത്തലവിതവിതസി ധാരസനസ്ഥിതൻ വെൺവാരമേമുദാഗോപ
ന്മാരാൽവീര്യപ്പെട്ടനവൻ * ഗോപസ്ത്രീകൾചെയ്തിട്ടുന്നൃത്തംകണ്ടു
രസിപ്പവൻ പ്രാണാധികപ്രിയതരാരോധാവക്കണ്ണിൽവാഴ്ചോൻ *
അവളേകുന്നതാലുലാലാലുലാലിഞ്ഞുസുഗന്ധവാൻ പരിപൂർണ്ണൻഭൃ
ഷ്ണനായസുശേഖൻരാസമണ്ഡല * മുനികൾമാനവർസിദ്ധർതപസ്വി

കുളഭരണവും പൂർണ്ണമാനസമാഭിമുഖീകൃതമാർഗ്ഗം * പരസ്പരംപാശിച്ഛിദ്യമാവിനൊടുമൊപ്പിനാർ തന്മൂലമുള്ളിച്ഛമാലോകനാഗമനോടയുണർത്തുവാൻ * അതുകേട്ടിച്ഛവമാവുവെത്തുമരിയേയുമേ ഇടത്തുശിഖനേയുപേന്തട്ടത്താൻകൃഷ്ണസന്നിധൗ * പരമാനന്ദമോഹാത്തപരമാനന്ദരൂപമായ് സർവ്വവൃക്തജയമായ് കണ്ടാനാരസമണ്ഡലേ * സമാനവേഷരണെല്ലാംതുല്യപീഠത്തിൽവാഴ്ചോർ ചിളിമുർമുഖമീഹസ്തർവനമായമിച്ചവർ * മയൂരപിംഗവാവതംസർകൈരസുതേജാൽവിപുലാഭവോർ ഏറ്റവുംകമലീന്ദന്മാർസുന്ദരശാന്തവിഗ്രഹർ * ഗുണഭൂഷണരൂപജാതേജസ്സനാലുകാശിയും സർവ്വസർവ്വമാഹൈശ്വര്യജലപുഷ്പമാനവർ * കണ്ടിട്ടാർസേവകൻസേവ്യനാരേണാരാനശക്തനായ് ക്ഷണത്രേപക്ഷണത്തേജസ്വരൂപംകാണുകമഷ്ടനേ * ക്ഷണസാകാരമായ് കാണുന്നിഹകാരമതായ് ക്ഷണംകാലയോടെന്നിയേകാണമെന്നായ് കൃഷ്ണനക്ഷണം * പ്രത്യേകപീഠമതിവായ് കാണാരായയുമായുടൻ കൃഷ്ണനരായനായ് കാണാരായയേകൃഷ്ണനായുമേ * സ്രീയോപദേഷനോയെന്നൊന്നറക്കാഞ്ഞിട്ടുപത്മജൻ ഹൃത്മാവംകൃഷ്ണനേല്പാനംവെല്ലാനരക്കണ്ണുകൊണ്ടുടൻ * സ്തുതിച്ചാനപരായജാതമിച്ഛാനായനേകയാ കൃഷ്ണനന്നാജ്ഞയാൽപിന്നെത്തുറന്നാൻതൻറകണ്ണുകൾ * കണ്ടാൻരാധാമാറിടത്തിൽവാണിട്ടാകൃഷ്ണനകനേ മുഴ്ന്നവൻപാഷ്ടമമാൽഗോപീമണ്ഡലമദ്ധ്യഗൻ * പരപുമാനാമവനേനമിച്ഛേനസ്തുതിച്ചതേ അഭിപ്രായമറിഞ്ഞിട്ടാഘവരോടോതിയാവിളി * സർവ്വാത്മാഹമിസർവ്വശൻസർവ്വജ്ഞൻസർവ്വഭാവനൻ.

ശ്രീഭദ്രാഭാഗവതം

ക്ഷേമമല്ലേവത്രബ്രഹ്മൻവന്നാലുകമലാപതേ! വരൂശങ്കരനിജാർക്കകൾഗവവരുമെപ്പൊഴും * ഗംഗയേക്കൊണ്ടുപോവാനായ് മഹാമാർനിജാർ പന്തതേ അഗ്നാഗന്ധയൻറപാദത്തേയാശ്രയിച്ചാർഭയത്തിനാൽ * അവളേരാധരക്ഷിക്കുമെങ്കിലെങ്കേന്തന്നിടം നിജാർക്കായ് ഗംഗയേ, നിജാർഭയമറവളാക്കവിൻ * ശ്രീകൃഷ്ണൻതൻവാക്കുകേട്ടുചിരിച്ചുകൊണ്ടുപത്മജൻ സ്തുതിച്ചാൻകൃഷ്ണനംപൂജിക്കുന്നൊരവന്ദ്യരാധയേ * വേദജാതനാലിനുംഭാതാചായുജ്ജ്വലതാരാനന്ദമുഖജാതനാലുകൊണ്ടിട്ടുവാക്യീനാൻഭക്തിപൂർവ്വമായ്.

ചതുരനേനൻ പറഞ്ഞു.

കൃഷ്ണൻവേരുന്നിനില്പുണ്ടായ് ഗംഗയാമാസമണ്ഡലേ ശിവഗീതത്തിൽമോഹിച്ചനിജാർതൻദ്രവരൂപമായ് * നിന്നംശംനിൻകന്യക

നമീപണ്ണപറഞ്ഞു തൊൻദിജോത്തമ! സുഖഭംഗോക്ഷഭംസാമിനി
കേരളക്കരയിൽ തന്നെ പാൻ.

ശ്രീഭദ്രവിദ്യഗോപാലം കുറുപ്പൻപിള്ളയ്ക്കു നമഃ.

ഗംഗാധരവൃന്ദം

പതിമൂന്നാം മദ്ധ്യായം

പതിനാലാമദ്ധ്യായം.

നരമുഖംപറഞ്ഞു

ലക്ഷ്മീ സരസ്വതീ ഗംഗാതുളസീ ശുദ്ധിയേകുവോൾ നാലുപേരിലൊന്നാകയാണുപതികളെന്നുമേ * വൈകുണ്ഠത്തിനുപോയ ഗംഗയെ നന്നീയുരചെയ്ത എടുണ്ണവിഷ്ണുവിൻകാശ്ചയാചാക്കുന്നോതിയില്ലതീ

ഇനിനാരംഭംചെയ്യുന്നു

വൈകുണ്ഠത്തിൽ ചെന്നശംശാപുരാകുപോയ് വിശിഷ്ടനും അവ
ജ്ഞാതംകേശവനേന നിചിട്ടിതൃലാലിനാൻ.

ബ്രഹ്മാവു പറഞ്ഞു

രാധാകൃഷ്ണാഗേസംഭ്രമരീതിവർജ്ജിതപിണീ നവതൈര്യനസ
വന്നാസുശീലാബദ്ധസുന്ദരി * കോലാമകാരങ്ങളുറോൾ ശുഭസ
തപസ്വരൂപിണീ വരിക്കില്ലവനേവിട്ടിക്ലഷ്ണാഗേഭയന്യനേ*ഗോലോ
കത്തിൽവച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന് നാടിക പാനമെണ്ണാൻനിന്നച്ചാളി
ഗ്ഗംഗയേഭയമോടിവർ * പ്രവേശിച്ചാൽമഹാത്മാവാകുണ്ണൻ തൻപാ
ദപങ്കുജേ ജഗത്തല്ലാമണക്കീട്ടകണ്ടത്തക്കൾഗമിച്ചുതൻ * ഗോലോക
ത്തിങ്കലാകുണ്ണനാടീവൃത്താന്തമോതുവാൻ സർവ്വാനന്തരമാന്തരക്ക
ളളളിപ്രായമറിഞ്ഞതാൻ * ഗംഗയേവെളിയിൽവിട്ടാൻപാദാന്തര്യോ
ഗ്രമാഗ്ഗമായ് രാധാമന്ത്രമവരക്കേകീവ്വാപിച്ചുജഗത്തിലും * രാ
ധേശനനമിച്ചിട്ടഗ്ഗംഗയോടിക്കുപന്താൻ ഗന്ധർവ്വമാംവിവാഹ
മെന്തിലുള്ളേസപീകരിക്കുനീ * സുരേശരിൽനിരസിക്കൻചെന്നാളീരസീ
കത്തിയും സ്ത്രീകളിൽവച്ചിവരേന്തിപുമാന്മാരിലിങ്ങനേ * സമ
ത്മയ്ക്കു സമത്മൻതൻചെട്ടിനേററുനല്ലപദം താനേവരക്കുകൃത്യേ
സപീകരിക്കുതിരികകിൽ * അവനേയ്ക്കുതാൻലക്ഷ്മിവിട്ടുമാറുമസംശ
യാ വിദപൻപോലുംപ്രകൃതിയേയപമാനിക്കയില്ലതാൻ * പുമാന്മാരേ

വളിജാതർപുത്രത്വംശബ്ദനാരിമാർ പ്രകൃതിക്കുപരൻനമൻനി
 ഗ്നാൻഭഗവാൻഭവാൻ * അഭാഗംഭിഭുജൻകൃഷ്ണചാമുണ്ഡനീല
 തുരഭുജൻ കൃഷ്ണചാമുണ്ഡനീലനിന്നുണ്ടായി പണ്ടുരാധിക * ഭക്തിനാ
 ശാസ്വതയോഗാചാരാശംഖകുന്ദായവര വരികുന്നതിനാൽനിന്ന
 നിൻഭക്തനുണ്ടായൊരി വിവര * പ്രകൃതിക്കുപുരുഷനുംപോലേകാം
 ഗംപരക്കുമേ ബ്രഹ്മാവിതോതിയവളേ വവന്നേകിട്ടുമിച്ചുത * പൂവും
 ചന്ദനവുംകൊണ്ടുശോഭിക്കുകെപിടിച്ചുതൻ ഗാന്ധർവ്വമാംവിചാര
 ത്താൽഗ്രഹിച്ചാൻ പളേഹരി * രമിച്ചാൻഗംഗയോടൊത്തു മുദാനാ
 രായന്നൻവിള ഭൂവിൽപോയ് പിന്നെയുംഗംഗയെക്കണ്ണു ന്നീക്കിയെന്ന
 തേ * ഉണ്ടായ് വിഷ്ണുപടീനാമംവിഷ്ണുപാദാബ്ജസംഭാഷ്യാൽ മുർച്ഛയ
 യവരപ്രാപിച്ചാർപുതുതാരതിവിചാൽ * രസികാസുഖസഭോ
 ഗംചെയ്താരസികനോടുമായ് അതുകണ്ടിടുടുവിച്ചാർവാണിലക്ഷ്മിത
 ടത്തുമേ * അസുഖയെന്നുംവാണിക്കുണ്ടില്ലഗംഗക്കുവാണിയിൽ ഹരി
 തന്നിഷ്ടയാംഗംഗശപിച്ചാർവാണിയെന്നേ * ഹരിക്കണ്ഠശയ്യേ
 ന്മുനപേരങ്ങളുളളാർ തുളസീഭവിയുംലേനുംനാലുപരമായന
 ന്തരം.

ശ്രീഭക്തിഭഗവതഃ ഒമ്പതാം സ്കന്ധം

ഗംഗാവിചാരേ

പതിനാലാമദ്ധ്യായേ

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം -

നാരദൻപറഞ്ഞു

ഏതുദിക്കിൽഭവിച്ചാരുപുറുജനത്തിലൊക്കേ നാരായണൻ
 പ്രിയയായ്തീർത്തുതുളസിയാസേതി? * ആർതൻകുചത്തിലുണ്ടായി
 താക്കുകന്യകയായവര * ഏപ്രകാരംതപംചെയ്തു വിഷ്ണുവപുതിയാക്കി
 നാൾ? * നിരീഹനാംനിവികാരൻസർവ്വവിശ്വസ്വപകൻ നാരായ
 ണൻപരബ്രഹ്മാപരമേശ്വരനീശ്വരൻ * സർവ്വാരാധ്യൻസർവ്വനാഥൻ
 സർവ്വജ്ഞൻസർവ്വകാരണൻ സർവ്വധാരൻസർവ്വരൂപൻസർവ്വപാലകന
 യവൻ * ആവിഷ്ണുവിൻപത്തിയാതോർവൃക്കുമായ്തീർക്കതങ്ങനേ ?
 തവസ്സജ്ജവളേക്കൈത്യൻപീഡിപ്പിച്ചതുതൊക്കേനേ? * ലോചമാമെൻമ
 നക്കണ്ണനേപ്രേരിപ്പിക്കുന്നകേരക്കുവാൻ സന്ദേഹംതീർക്കുന്നസർവ്വഭ
 യുരീതിരിട്ടുഭവാൻ.

നാരായണ പരബ്രഹ്മ

മനോവാദേഷു സാവണ്ണിപു നൃപാനുഭവേഷു പന്ത്രവിംശതസ്വീ
 ക്ഷിപ്രമിമാൻവിഷ്ണുവിനാശത്തിൽഭവിച്ചവൻ * തത്പത്രൻബ്രഹ്മസാ
 വണ്ണിധാമിച്ഛന്തേഭവേഷു പൻ * ജിതേന്ദ്രിയനവൻപത്രനധർമ്മസാ
 വണ്ണിഭവേഷു പൻ * തത്പത്രൻതദ്രസാവണ്ണിഭക്തിമാൻവികിഷേന്ദ്രി
 യൻ തത്സ്തേഭവേഷു പൻവിഷ്ണുവൃതപഥമണൻ * തത്പത്ര
 ന്നസാവണ്ണിവിഷ്ണുവിൻഭക്തനായവൻ വൃക്ഷലാജനവൻപത്രൻശി
 വഭക്തശിരോമണി * തദാശ്രമത്തിൽവാണാൻമൂന്നുഭവേയശിരശി
 വൻ പുത്രനക്ഷാപ്തീസ്തേഭവൻകൽപദ്രവ്യധനാ * വാണീ
 ലക്ഷ്മിവിഷ്ണുഃ പരമോത്തിഷ്ഠാപനേട്ടേ * ഉപക്ഷിച്ചാനന്ദ
 ദേവൻമാർതൻപൂജകളൊക്കെയും മത്തനായ്ക്കുന്നിമാസത്തിൽവെടി
 ണ്ണമാൻലക്ഷ്മിപൂജയെ മാത്രപഞ്ചമിയിൽസമ്പൂർണോക്തമുഖ്യമായി
 ടം * സരസ്വതീപുഷ്പയുഗ്മൈയ്ക്കുപ്ലാവിതായവൻ നിന്ദിച്ചാൻ താഗ
 വേഷുപൂജയശിവഭക്തനായ * ശപിച്ചാനതിനാൽസൂര്യൻകോപി
 ച്ചാഭൂരിപാലനേനിശ്രീകനായ് ഭവിച്ചിട്ടുനേരംനിധീതനായ *
 ശിവൻകോപാശ്ചതുർമാർഗ്ഗസ്യുന്മാർ കിഷോടിനാൻ സൂര്യൻകശ്യപ
 നോടുംപോയ് ബ്രഹ്മാഭയശാശ്വതീവർണ്ണ * ശ്രീശ്രവണോടശിവനാശ്ര
 മമലോകത്തുമെത്തിനാൻ വിധിസൂര്യനെമുൻപാട്ടുചിത്രാഭവേഷുമാ
 ന്നന്ത * ബ്രഹ്മകശ്യപസൂര്യന്മാർഭയത്താൽവാചവരാനവർ സപുരു
 നാംവിഷ്ണുപദനോശ്രമിച്ചാർഭയത്തോടും * നമസ്കരിച്ചിട്ടാഭേദ
 സ്തുതിച്ചാരവർമുഖം വിഷ്ണുവാദുശിഷ്ടിച്ചാർഭയത്തിൽമഹത്തുലാ
 കയും * കൃപയോടഭയനേരംകീനാരായണന പർക്കൻ ധൈര്യംകൈ
 ക്ഷാരംകണ്ഠാനിഷ്ടാഭാഭാവാഭീതിചലത്തിനായ് * ഭയപ്പെട്ടെന്നു
 യാപത്തിലൊവരെക്കുന്തിനക്കിലും ഭഗവതാജ്ഞയിലവരേക്കിക്കും
 ഞാൻസഖകനായ് * ലോകംകുറുപ്പവൻലോകകർത്താവുംഞാൻ നി
 ലിന്ദരേ! ബ്രഹ്മാവായിട്ടുസൃഷ്ടിപ്പോൻഹരിപ്പോൻ ശിവരൂപനായ് *
 ശിവൻഞാൻനീയുമീഞാൻതാൻസൂര്യൻഞാൻതിരുനാത്തകൻ നാ
 നാശ്രപമട്ടന്തിട്ടുപയ്യുനേന്ദ്രിയരക്ഷകൻ * പോകിൻനിജഭേ
 ദ്രമുഷാമെക്കുന്നിന്ദ്രവരഭയം ഇന്നതൊട്ടശിവഭക്തനുമെല്ലെൻവര
 ണിനായ് * സർവ്വേശനാണഭഗവാൻശങ്കൻമന്ദ്രശൈലൻ ഭക്താ
 യീനൻഭക്തഭക്തൻഭക്ത പത്മലനാഥവൻ * ഹൃദിക്കാദിശ്രീശിവൻ
 പ്രാണനേക്കാളുതിപ്പിയർ ഇവരേവിട്ടുയേഷുവിമിശ്രിതനാഭ പരബ്ര
 ഹ്മിത് * ശിവൻശങ്കൻലീലയാചിസൃഷ്ടിക്കാൻകോടിസൂര്യര ബ്രഹ്മ

ലുപ്തപ്രഭുവിന്നുണ്ടാകാൻ ബ്രഹ്മകാടിയും * ഗ്രന്ഥമാൽ ശിഖനെ
 നേത്താൻ ലുപ്തനിച്ഛിതനസ്തുലം ജപിതം നന്മതു മഞ്ജുവരകാ
 ണ്ടംസഭകതിയായ് * ഈ പണ്ഡിതശിഖനെത്തന്നെ പ്രാപിച്ചിട്ടു നിത്യെ
 പ്പെഴും എന്നെ പ്രാപിച്ചിട്ടു നോക്കേക്കേത്താൻ മഹാധിരാ * ശിഖ
 സ്വപത്രപൻ ഭഗവാൻ മോക്ഷാധിപ്താനന്ദമായവൻ ശിഖനെ നാരവരേ
 നശിവം വായു നമുവമായ് * ഈ യാതന്തിലുദ്ദിക്തിൽ ശങ്കാൻ പന്ത
 വേണമേ സത്സുലകാട്ടു മിൻ മീതിലേറിമോൻ പങ്കജജനനൻ * ഭു
 കത്യാവിനിതനാ മകാളയിങ്കൽ നിന്നിട്ടിറങ്ങിനാൻ അവനാരുനത
 നായ് ശാന്തൻ ചക്ഷു കിരീടൻ പാലാലാൻ * രത്നസിംഹം സനാതീനൻ
 രത്നാഭം നഭ്രഷിതൻ കിരീടം കണ്ഡം വക്ത്രം പരമാധ്യക്ഷൻ *
 സുരൻകൊന്നു നേർപ്പുണ്ണൻ നാലുകെകളാടൊത്താൻ ചെറു ചെ
 മം പാഷണ്ഡൻ വീശിക്കാരേറ്റിരിപ്പവൻ * സർവ്വംഗം കളഭം വേ
 ന്നോൻ പീതവസ്ത്രാധരിപ്പവൻ ലക്ഷ്മീയകനതംബുവം വാങ്ങി പര
 ണ്ണെലിയുന്നവൻ * വിദ്യാധികാരൻ ഗുണകണ്ഠപുഞ്ചരിതുകുടാൻ
 ഈശ്വരൻ പരമാത്മാവു ഭക്താനന്ദ ഗ്രന്ഥഗ്രാമൻ * നമിച്ചാൻ പരേ
 ശഭക്തൻ പഞ്ചമഭവനം സുയ്യനുശിഖനെ ബഭേക്ഷ്യായേത്തോട്ടു ന
 മിച്ചുത * അയഭക്താകശ്വപനഃസ്തുതിച്ചിട്ടു നമിച്ചുത ശിഖൻ വി
 ണ്ണപിതേവാശ്ലീതീന്തേ നല്ലൊരാൾ * സുഖാസനത്തിൽ സുഖമായ്
 വാണിട്ടാവില്ല പാഷൻ വീത്രം വെണ് ചാമരം ഓരതൻ കാറ്റേറ്റൊമ്മം
 ഭനോട്ടൻ സുധപോൽ മധുരം വേരേല്ല വാക്കോതിനാൻ ഹരി.

വിഷ്ണുപദം

എന്തിനായിങ്ങാഗമിച്ചു ചാല്ലുകിടക്കുപമേതുവും?

മഹാഭവനം പരത്തു

എൻ പ്രാപ്തിയെ നൽകേതൻ വൃഷഭപജനരേശ്വരൻ ശപി
 ച്ചാൻ സുയ്യന്മവനേയതാണൻ കാലകാരണം * ഭക്തേസ്സമം കൊ
 ണ്ടൊന്നും കൊല്ലുവാൻ ചെന്നു സുയ്യന്തേ ബ്രഹ്മാവിനേയാത്ര നിച്ഛാൻ
 സുയ്യൻ ബ്രഹ്മാവുനെന്നയും * വാക്കുകൊണ്ടു മന്ത്രിച്ചാൻ നിനേവാശ്ലീ
 സ്സരിക്കലം ആപത്തു ശങ്കിയുപോയിട്ടു ജരാമരമാവൻ * പ്രതാപമാ
 യാത്രയിപ്പോർത്തൻ ഹവം വെവാൻ വെട്ടത്തുത്താൻ? ഹരിയസ്തംഭം ചെ
 സ്സോക്കം തോട്ടുവാവരും * മൃഗനായുജ്ജ്വാലൻ ഭക്തൻ സുയ്യശാപം
 നിമിത്തമായ് നിശ്ചിതനായ് തിന്നു മലിഖിതനുണ്ടാമവനോതുക.

വിഷ്ണുപദം

ഇരുപത്തൊന്നു ഗന്ധമായ് കാലമിപ്പോൾ ഓടി കേൾക്കുന്നാഴിക
 കൈകളുത്തിങ്കൽ, പോകുന്നതിന്നി * വൃഷഭപജൻ ഭൂമി പാതു

മാംകാലത്താൽ മരിച്ചുപോയ് * “രഥലോഭജൻ” തൻസുതനും മരിച്ച ശ്രീ വിഹീനനായ് * രല്ലുതന്മാർ മഹാത്മാക്കൾ “ധർമ്മലോഭജകുശലോഭജർ” നിശ്രീകരായ് സൂര്യശാപാൽ, തീർന്നുവെണ്ണവമുഖ്യരായ് * ലക്ഷ്മീയേ യവർസേവിച്ച ശ്രീയുക്ത്രവുനശിക്കയാൽ അവർക്കുള്ള ബാഹ്യരാമിൻ ജനിക്കും ലക്ഷ്മീയംശമായ് * അക്കാലത്തവർ സമ്പന്നപ്രഭുരായുഭവിച്ചിടം നിൻഭക്തൻമൃതനായ് ശംഭോ! പോകപോകുകനിങ്ങളും * ഇതോതീട്ടാലക്ഷ്മീയോടും പൂകിയന്തപുരം മരി പോയാൻ വാസസ്ഥലങ്ങൾക്കായ് സുരരും പ്രീതിയോടുടൻ * ശിവനും പോയ് തപസ്സിനായ് പരിപൂർണ്ണതമൻഷണം.

ശ്രീഭേവീഭാഗവതം ഭക്തപതാംസ്തവം

ത ഉ സു പ ര ഖ്യ ണ മ

പനിഞ്ചമദ്ധ്യായം

പ തി ന റ റ മ ഖ്യ ണ മ

ശ്രീനരായണൻപറഞ്ഞു

ലക്ഷ്മീയേയുഗ്മായുള്ള തപസ്സാൽ സേവചെയ്തവർ ഇഷ്ടമായുള്ള വരവുവെച്ചുവേദവാണിനാരേ! * ലക്ഷ്മീവരത്താൽ താൻ പ്രപഞ്ചമായ് തീർന്നതായവർ പുണ്യവാന്മാർ പുത്രവാന്മാർ “ധർമ്മലോഭജകുശലോഭജർ” * കുശലോഭജൻ തൻറെ മായാഭേവി “മാലാവതി” സതീ ബഹു കാലം കൊണ്ടുവളം ലക്ഷ്മീതന്നെ ശമായിടും * മകളെപ്പറ്റി തവളും രീനാദനൽ ജ്ഞാനയുക്തയായ് വേദസ്വപനത്തോടീറ്റിപ്പിടിച്ചിററാൻ കമാരിക * ജനിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ വേദമോതിനാൻ ബാലയാമവരും അതിനാൽ വേദവതിയെന്നവളെ ചൊല്ലിടും ബുധൻ * ജനിച്ചപ്പോൾ താൻ കളിച്ചവനത്തില്ലായ് തപസ്സിനായ് ഏല്പാവരുതെടുത്തിട്ടു നാരായണ പരായണ * ഒരുമനപന്തരം പൂജരത്തിലായ തപസ്വിനീ. അതുഗ്രമാത്രപരവെയ്ക്കാൻ കളിയായിട്ടു നാം! * ക്ലേശിച്ചില്ലാട്ടമെന്നിടും പൃഷ്ഠയായ് നാനഭവിച്ചിവരും അശരീരിണിയാഭേദവാക്കുകേട്ടാളുടൻ മൃദാ * ജനാന്തരത്തിൽ നിൻഭേദവായീടും സ്വയമേവമരി ബ്രഹ്മാളുക്കും ഭാരാധ്യൻ നിനക്കുപതിയായ് വരും * ഏതുകേട്ടവരതോഷിച്ചു പിന്നെയും ചെയ്ത പൻതപം അതിനിജ്ജനാഗന്ധമാദനാദ്രിയിതികലായ് അതിൽത്തന്നെ തപം ചെയ്യാൻ വിശ്വാസത്തോടനേകനാൻ * ക്രൂരനാരാവണൻ തന്നെക്കണ്ടാളെങ്ങൊരുനാളവരും പാദ്യവും ശീതജലവും

നല്ലതായഫലങ്ങളും * ഭക്തിയോടുകൂടി വന്നായോർത്തിട്ടതിലിയെന്ന
 രാമൻ അവയെല്ലാം ഭൂമിയിൽനിന്നു സമീപത്തിൽ വാണവൻ * വോദി
 ച്ചാനിതു, കല്യാണി! യാതനീയിങ്ങു പാഴുവാൻ? വരാമോമാപങ്കു
 ക്ഷീസുമുഖീസുദതീസഖീ * പീനസ്സനീസുന്ദരാംഗിയവളേക്കണ്ടുരാവ
 ണൻ കൃപണൻമുൻപ്റ്റുപ്രാപിച്ചിതിനാൻമാമാലിനാൽ * പിടി
 ച്ചാൻകൈകളാൽസംഗമെന്തെന്നായുതടങ്ങിനാൻ. അതുകണ്ടവനേ
 സ്തംഭിപ്പിച്ചാൻകോപത്തോടസ്സതി * കയ്യുംകാലുംതളന്നൊന്നുമു
 സ്താൻശക്തിയെന്നിയേ മനസ്സുകൊണ്ടുപുത്താക്ഷീദേവിയേയാൻവാ
 ശ്തീനാൻ * അതിലവർരോഷിച്ചിട്ടുപനാപ്പുണ്യമകിനാൻ ശപി
 ച്ചാൻഞാൻനിമിത്തംനിവാരണത്തോടനുശിച്ചുപോം * എന്നേനീകാമി
 യായ്തൊട്ടുമുലകണ്ടാലു, മെൻബലം എന്നോരീട്ടവരയോഗത്താൽ
 തൃപ്തിപ്പെട്ടവർശരീരവും * ആദേഹംഗംഗയിൽത്തളിയിട്ടുപോയ്രാവ
 ണൻഗൃഹേ എന്നുതളിയിവരുംവയ്ക്കുന്നതുകഷ്ടമിതെന്നവൻ * ചി
 ന്തവയ്ക്കിട്ടധികമാം കരഞ്ഞുപലവട്ടവും ജനിച്ചാൻജനകൻതന്റെ
 മകളായ് പിന്നെയസ്സതി * സീതാഖ്യായാവരമുലംതാൻമരിച്ചാൻ
 ഭഗവാനൻ മഹാതപസ്വിനിയവരുംപൂർവ്വജന്മതപസ്സിനാൽ * ലഭി
 ച്ചാൻരാമനേഭത്താവായ, വൻപുണ്ണനാമരി പ്രാപിച്ചാളാദരാലു
 നീശനേവൻതപസ്സിനാൽ * രചിച്ചാളസ്സന്ദർശനമൊന്നൊടുംചി
 ത്തം പൂർവ്വജന്മസ്തരിപ്പോളത്തപഃക്ലേശമൊന്നുപോയ് * സുഖമുലമു
 തെല്ലാംപോയ്ഫലത്താൽദൈവംസുഖം സുകുമാരൻരാമനോടും
 യെത്തുറന്നുവേണാരായവരും * ഭൂമിയിലാലമുദായസുഖഭോഗങ്ങളു
 ളൊക്കയും ഗുണവാൻസിക്തൻശാന്തൻകാന്തൻരാമനത്തമൻ *
 സ്രീമനോജ്ഞൻഭൂമിയിട്ടാകാമളൻതന്നെയില്ലപോൽ പിതാവിൻ
 സത്യരക്ഷക്കായ് സത്യസന്ധൻപ്രേമപരൻ * വനത്തിന്നുഗമിച്ചാൻവ
 കാലത്തിന്റെവലത്തിനാൽ * വാണാൻസമുദ്രതീരത്തിൽസീതാലക്ഷ്മ
 നയുക്തനായ് * ദ്വിജവേഷധരിച്ചുള്ളൊരഗ്നിയേയങ്ങുകണ്ടവൻ രാ
 മനേദംവിനായ്ക്കണ്ടുവന്നുവെളിച്ചമൊന്നുതേ * സത്യമായ് പ്രിയമാ
 യോവാപറഞ്ഞു സത്യവാനവൻ.

ചിത്തപരത്തു

ഓഷ്ഠാലംവന്നിരിക്കുന്നതോടൊന്നുവാൻരാമ! കേൾക്കുന്നീ സീതയേക്കേ
 ണംചെന്താൻതളകാലംസമീപമായ് * ദൈവത്തേയർത്ഥത്തിട്ടമിട്ട
 ദൈവോധികൻബലി സീതയെയെന്നിലാക്കിട്ടല്ലായയേവച്ചുകൊടുക്കു
 നീ * പരീക്ഷാസമയത്തിൽ ഞാൻനിനക്കീസ്സീതയേത്തരാം ദ്വിജനാളു

ഗ്രിയാനീത്താൻദേവന്മാർചൊല്ലിവിട്ടവൻ * അതുകേട്ടാലക്ഷ്യനനേ
നിയിക്കാതെരാമനും ഓംവമേരുംമനസ്സോടാചാക്കിനസപിക്രിച്ചു
തേ * അഗ്നിയിൽസീതയെന്ന്പൊള്ളതുപോലെഅസീതയേ മായതാ
ലഗ്നിനിമ്മിച്ചാരാമനായ്നരകിനാരേ! * രഥസ്വമിതരക്കാരെയ്ക്കുനാ
തസ്സീതയൊടഗ്നിപോയ് സെതമിരിയമറിഞ്ഞിരിച്ചിതന്തൻകഥ
യെന്നു പറൻ * ചൊന്നാനിനേയംശ്രീരാമൻകണ്ടാനീചന്ദരത്തിലായ്
പ്രേരിപ്പിച്ചാരുപിടിപ്പാനായതിനസ്സീതയേററവും * സീതാക്ഷക
സെതമിരിതന്നെയൊപ്പിട്ടാലവൻ താനകാട്ടിൽചെന്നതിനേവ
വിച്ചാൻനല്ലെരമ്പിനാൽ * ലക്ഷ്മണ!യെന്നശബ്ദത്തെച്ചെയ്യാമായാ
മൃഗംഷണം മുൻപിലായ് ഹരിയേനോക്കിച്ചൂന്നിച്ചുംകൊണ്ടുവയ്ക്കു
ൻ * മൃഗഭേദമുപേക്ഷിച്ചുഹരിച്ചിട്ടിപ്പോലുമവൻ അന്യരവിമാനത്തി
ലേറിവൈകുണ്ഠത്തെതിനാൻ * വെളിയിൽദാസന്റെവെ കണ്ഠദാരപാ
ലകളുത്രനായ് അവർത്തനാജ്ഞാൽ പിന്നെയുജ്ജിലേറുകകണ്ടതേ *
ലക്ഷ്മണ!യെന്നൊരഭ്യർത്ഥംകേട്ടിട്ടുജാനകി രാമസന്നിധിയിൽചൊ
ല്ലിവിട്ടാരുലക്ഷ്മണനേക്കുണം * ലക്ഷ്മണൻദാമനേരത്തിൽശൂന
യുജ്ജരാവണൻ സീതയെയുംകൊണ്ടുലങ്കക്കായ് തന്നപോയിലീലയാ *
സെതമിരിയേവനത്തിങ്കൽകണ്ടുദുഃഖിച്ചാലവൻ വേഗംചെന്നാ
നാശ്രമത്തിൽകണ്ടിപ്പിസ്സീതയേയടൻ * മുൻപ്തീച്ചാനേററവുംപിന്നെ
ക്കുഞ്ഞാനധികമനേ! അനേപഷിച്ചുംകൊണ്ടുവളന്നടന്നാനങ്ങമി
ങ്ങായ്, ഗോദാവരീതീരമേ: നനിഞ്ഞാനവരംവാത്തയേ * വാനര
ന്മാർസഹായിച്ചീട്ടുംശിയിൽചിറകെട്ടിനാൻ ലങ്കയിൽപോയ് രഘുശ്ര
ഷ്ടൻനിഗ്രഹിച്ചാൻശരത്തിനാൽ * കാലംകൊണ്ടാരാവണനേബന്ധ
ക്കളൊടു കൂടവേ പരീക്ഷിച്ചാനഗ്നിയിങ്കൽസീതയചഗ്നിഭേവനം *
രാജഗ്നികളൊടായ് പ്ലായാസീതമോദിച്ചതാഴ്മയായ് ഏതുമെ
യ്യേഭേതാനെന്നോടതാജ്ഞാപിക്കുണ്ടല്ലം.

ശ്രീരാമനും അഗ്നിയും പറഞ്ഞു

പുണ്യമേകുപുഷ്പരത്തിൽതപസ്സിനായ്ഗമിക്കുനീ അതിൽതപ
സ്സുചെയ്തിട്ടുതീരനി സ്വർഗ്ഗലക്ഷ്യമായ് * തപംമെയ്ക്കാരുപുഷ്പരത്തി
ലവർത്തൻവാക്കുകുട്ടവര മൂന്നുലക്ഷ്ഠിവിവർത്തംവെച്ചാരുസ്വർഗ്ഗ
ലക്ഷ്യമായ് * തപസ്സാൽപിന്നെയുണ്ടായിരാഗകുണ്ഡത്തിൽനിന്നവര
ദ്വപദാത്മജയായ് ചഞ്ചലംബവന്മാർക്കുഭായമായ് * കശലാപജസുര
വേദവതിയായ്കൃതരാജയുഗേ ശ്രേതായുഗേരാമനീസീതാജനകന
ഭിനീ * പ്ലായാസീതാപാപത്തിൽമെന്തെപ്പിറ്റുപറ്റത്തുമാ ഊഹായ
ണിയിതെന്നോളംയുഗംമുനിൽഭവിക്കയാൽ.

വരക്കനംതുപ്ലിവനില്ലായെങ്കിലും * ഗർഭധരിച്ചാർസതി മാംമായചീ
 ന്നുവത്സരം ശ്രീവർദ്ധിച്ചുദിനംതോറുംശ്രീമഗ്ഗഭത്തിൽവഴുതാൽ *
 ശുഭപനംശുഭദിനംശുഭമംഗംശുഭക്ഷണം ശുഭഗ്രഹംശുഭസപാമിശു
 ഭംഗമനുമാന്തിടും കൃതകാഷ്ഠപരണ്ണിമയിലാശുഭാഭിനന്തം
 ലാൽ * ലക്ഷ്മണശമാംപത്മിനീപ്രസവിച്ചാർമനോഹരം ശരച്ചന്ദ്ര
 മുഖീനല്ലശരപങ്കജഭാവനാ * ബിംബാഷ്ടീപുഷ്പിരിയൊടാഗ്രഹ
 ണേനോഷിട്ടനവരം ചുവന്നുകൈകാൽ തപസ്സരപൊക്കിരതാണരം
 മനോജ്ഞമായ * ആനോരുകീഴ്ചികർമുതാംവൃത്തമാനിയെമ്പു
 സുഖാഷ്ണാംഗീശീതകാലേഗ്രീഷ്മത്തിൽസുഖശീതളാ * ശ്യാമാമനോ
 ഹരനനായ്നീണ്ടനൽക ചമാണ്ടവരം ചമ്പകപ്പനിറംവേണോര
 മഹാസുന്ദരിമാംവരം * ജനങ്ങളുവളേ കണ്ടുതുവന്നുസമർത്ഥായ് അ
 തിനാൽതുളസി നാമവരംകോരീമനീഷികൾ * ജനിച്ചപ്പോൾത
 ന്നവരംയോഗാപ്രകൃതിയെന്നപോൽ തട്ടത്തിട്ടുതപഃചെന്താൻ
 പോരപ്പുദികാശ്രമം * ഒരുലക്കുംഭിദ്യവർഷംലോരമായിത്തപിച്ചു
 തേ ഭർതാവായ് രീംബവിണ്ണവനതാൻനിശ്ചയിച്ചവരം * ഗ്രീഷ്മ
 പഞ്ചാഗ്നീമധ്യത്തിൽശീതകാലജലത്തിലും നന്ദനയാവർഷകാലത്തി
 ലാനനത്തിലിരുന്തേ * രണ്ടുപത്താമിരവർഷംജലപക്ഷപാശനത്തൊ
 ടും ഇലമാത്രാഭിച്ചിട്ടുവർഷാമുപ്പതിനായിരം വായുക്ഷണമായിട്ടുവ
 ഷ്ണാപ്തനായിരം ഞ്ഞൊരത്തയുപേക്ഷിച്ച്വത്സരംപതിനായിരം
 ഒരുകാലുനിയുംപിന്നെത്തപിക്കുമവളേവിധി കണ്ടിട്ടാശമകാനായ
 സ്ഥലത്തുഗമിച്ചുത * നമിച്ചാളരഹംസവാഹൻവിധിയേക്കണ്ടുസുന്ദ
 രീ അവളോടുകൂടെവയ്ക്കാനാലോകസ്യ പൂവുനാമ്പൻ.

ഇമാമുപാസ്മു

വരംവരികതുളസി! നിന്നിഷ്ടമതുപോലവേ ഹരിഭാസ്യംവിണ്ണഭ
 ക്തിമജതപാമരപഥമോ.

: തുളസിപാഞ്ച

എന്നിഷ്ടംഞാൻ പറഞ്ഞിടാംകേൾക്കനീ പത്മസംഭവ! സച്ച
 ജ്ഞനാനിൻറമൻപിടലനിടിലൊരുലജയും * തുളസീഗാപി
 യാഹ്നിത്താൻഗോഭാഭാഭപന്ദവാസവരം കൃഷ്ണപിമാകൃഷ്ണസഖീകൃ
 ഷ്ണാംശംകൃഷ്ണകിരീ * ഞാൻകൃഷ്ണരതിയിൽതൃപ്തിപിടുമുർച്ഛിച്ചിരിക്ക
 വേ കണ്ടാളെന്നേവനരാനേശ്വരീയാശാസമണ്ഡല * കൃഷ്ണഭരതേ
 ന്നവയ്ക്കാർകോപിച്ചെന്നിഴിച്ചുതേ ജനിക്കനീമത്തുഭരാനി
 യിടലെന്നാണശാപവും * പറഞ്ഞുകൃഷ്ണനനംശമായിട്ടുള്ള ച
 തുഭജൻ നിൻഭർതാവാരതപഃകൊണ്ടുവിൽബ്രാഹ്മരത്തിനാൽ *

ഏകമേ നാടുമുട്ടിമറഞ്ഞാൻകൃഷ്ണ നംവിള രാധ മിൽഭീതി മാഷഭേ.
 ഫംവിട്ടിളവിൽമുനിച്ചുഞാൻ • ശാന്തൻകാന്തൻസുന്ദരാംഗാൻനാരാ
 യണൻമീമനുഭവ പത്മിയാവാൻപേക്കിക്കനാവരംപേക്കാനംവിളഭാ!

ബ്രഹ്മ ദേവൻ പറഞ്ഞു

സുഭാമാവെന്നഗോപൻശ്രീകൃഷ്ണദാമസമുദയൻ കൃഷ്ണാശ്രമ
തിരേജസപിരയാശാപൻമിത്തമാപ് * ഭാരതത്തിങ്കലസുഭാശ്രമത്തി-
ൽവന്നജനിച്ചുത “ശംഖമുധാഖ്യ”നവനേപ്പോലെയില്ലജഗതരേ *
ഗോലോകത്തിൽപണ്ടുനന്നേക്കണ്ടകാമിച്ചിതായവൻ രാധാപ്രഭാവം
കൊണ്ടാലിംഗനംസായിച്ചതില്ലകേരം * സുഭാമാമുജ്ജ്വലോപ്പോൻഭ-
വിച്ചാനിങ്ങുസുന്ദരി നീയുമുജ്ജ്വലമാക്കുന്നൊളിതെല്ലാമറിയുന്നതേ *
അവൻതൻപതിനായിപ്പോരുകപിന്നീടരനേ! പിന്നെനാരായ-
ണൻരുന്നേക്കാത്തനായ് നീപരിച്ചിടുംനാരായണന്റെശാപത്താലശ്ര-
മത്താടിശ്ചരാജയ്ക്കായ് വിശ്വപത്തേശുദ്ധമാക്കുന്നവൃക്ഷമായുള്പിക്ക-
യും * പുഷ്പപ്രധാനമായ് വിഷ്ണുപാണ്ഡ്യകയുമായ്തരം നീയെന്നോപു-
ജയെല്ലാതാൻഫലമില്ലതെവനപോം * വൃന്ദാവനത്തിൽമർമാവൃ-
ന്ദാവനിയുമാഖ്യയം നിൻഭട്ടംകൊണ്ടുപൂജിക്കുകൃഷ്ണനഗോപഭര-
പിമാൻ * വൃക്ഷായിഭേവിനായിട്ടുംവേണംകൃഷ്ണനൊടൊപ്പം * ഗ്രന്ഥ-
മായ് വിമലിച്ചിടുംമിഷ്ടനോലെൻവരത്തിനായ് * ഇതുപണ്ണവാക്ക-
കേട്ടിട്ടുപഞ്ചിരിക്കൊണ്ടുയ്യായ് ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമിച്ഛിതകരളാ-
നരയെപ്പറം.

ഇളന്തി പറഞ്ഞു

ലിളക്കം സുന്ദരം കൃഷ്ണനോടേനിന്നുള്ള വാഞ്ചനാപാൽ ചതുർത്ഥ
ജന്മസത്യത്തിൽ വെണ്മയെ ലിപിപിതാമഹ! * ദൈവത്താൽ വന്നൊര
കൃഷ്ണവിശ്വരൂപമെല്ലാമേ ചതുർത്ഥപ്രാപ്തനായും കൃഷ്ണതത്വവാക്കുമുഖ
മായ് * ദർശനകൃഷ്ണനേനിന്റെ പ്രസാദം കൊണ്ടുമേലിലും ദ്രവ്യമാമി.
ഖലിക്കേണമോധാഭീതിയകറ്റണം.

ஞாயகமேவந் பரணா

ഷോഡശാക്ഷരമാംഭാധാമന്ത്രംനരകാംഗ്രാമിക്കന് അപരക്ഷ
നീപ്രാണനോട്ടുലുതാമെൻവരണിനാൽ * നിജരക്ഷക്കൊരുശ്ശം
ഗാരമറഞ്ഞിടിലുരായിക കൃഷ്ണനീരായമോട്ടുലുതായുവരുംശുഭേ!
ഇതോതിട്ടാദേവിക്കൻദഷോഡശാക്ഷരമായിട്ടും മന്ത്രംസ്തോത്രംകവ
ചവുപതമസംഭവനേകിനാൽ * പൂശ്വരണയുസുപ്തപൂജാവിധിയുമ

മാധ്വകണ്ഠാളഭനേയവരം ഇതവണ്ണമെഴുന്നതിങ്കൽപാർത്താളി
 ക്കിൽനാരദ! * ശംഖമുധൻമഹാമോഹീജൈഗീഷവുകൽനിന്നുമേ
 ക്കൂണ്ണൻമന്ത്രാവാരാജീട്ടുപ്ലവ്വരേസിദ്ധിമാക്കിനാൻ * ധരിച്ചാൻനൻ
 മംഗലമാകവചംതൻകഴുത്തിലും വാങ്ങിനാൻചിധിയോടാതിട്ടിപ്പമു
 യവരങ്ങളും * ബ്രഹ്മജ്ഞമാൽബദികാശ്രമത്തിങ്കലും മതിനാൻ തു
 ള്ളസീദവിതുകണ്ടാറുവ നീട്ടുന്നതവൻമുമ്പേ! * നവമെഴുന്നസമ്പന്ന
 ന്കാമദേവസമപ്രഭൻ വെൺചമ്പകൻപാലംപന്നാൻതേന്ദ്രാഷണഭ്ര
 ഷിതൻ * നല്ലതണ്ടാരിതരക്കണ്ണൻശാശ്വത്രസമാനനൻ സമുത്തമമോ
 നല്ലചിമാനത്തിൽവസിച്ചവൻ * തേജസ്വചയഗ്രന്ഥാൽചിട്ടിടാഗ
 ണധമാൻവൻ വിൺമരപ്പുമാലപ്പുണ്ടോൻപ്രസന്നമുഖപങ്കജൻ *
 ചന്ദനഃകുങ്കുമകസ്തൂരിയുമണിഞ്ഞവൻ അവനേമനപിലായ്ക്കണ്ടുക
 ടാക്കിച്ചുചിരിച്ചവൻ * മുണ്ടുകൊണ്ടുമുഖമുദിനോക്കിനാൻപലവട്ട
 വും മുഖവുതാഴ്ന്നിനാളാളുകാൺകയാലുള്ളമഞ്ജമാൽ * ശരഭിന്ദുവി
 നേവല്ലാമുഖംകൊണ്ടുവസിച്ചവൻ അമൃച്ഛതാങ്കൊണ്ടുള്ള പാദാഭര
 ണസംയുതാ * സമുത്തരംപന്നശബ്ദിക്കുകാൽചിലമ്പുൽവിളങ്ങു
 വോൻ മാലതീമാലയോരോരതകബലീഭാരമെന്ന്വരും * സമുത്തരംപന്ന
 താരംമന്ത്യാലയലങ്ങളുധരിച്ചവൻ കണ്ഡവല്പഭമാൽമിന്നംഗണയ
 ക്കുകൊണ്ടുശോഭിതാ * നന്മുത്തുമാലചിലമ്പുംചലപന്ദപന്തോ
 കടത്തവൻ തേജസ്വകയുങ്കണ്ഠഭൃഷണഭൃഷിതാ * തേജസ്വീ
 യംവിചസ്രംവിംശാൽവിചസ്രനവൻ കണ്ടിട്ടനൽസുന്ദരിമാനേനിയും
 മണിമാലയേ * സമീപത്തിലിരുന്നിട്ടുപറഞ്ഞുഭംഗിയായവൻ.

ശംഖമുധൻപറഞ്ഞു

ആരുനീയാരുമെകൾസ്മിമാന്യാധന്യമാനവരം കല്പാണമെ
 ല്ലാമേകനകപ്രാണീതനമാനീ? * മെഴുന്നവെടിഞ്ഞുരച്ചാലുകാരേന്ത!
 നിൻദാസനാണൊന്നു ഇതുകേട്ടാക്കാമേമറുവാമയോവനലൊല്ലി
 നാൻ * ചിരിച്ചുമുഖവുതാഴ്ന്നിറക്കൊണ്ടുക്കാമിയൊടായുടൻ.

തൂങ്ങിപ്പറഞ്ഞു

യമ്ബലപജനസുതന്മാനീപനത്തിൽതപസ്സിനായ് വണിക്ക
 ന്നനീമാരാണിപ്പുരോലൈഗമിക്കുക * കവസ്മിമാനാമിയോടായ്ക
 ലീനൻവന്നശ്രദ്ധാർത്ഥം ഒന്നുംചോദിക്കയില്ലെന്നായ്വേദത്തിൽകേട്ട
 തുണ്ടുതാൻ * നൽക്കലത്തിൽജനിക്കാഞ്ഞൊരധർമ്മിഷ്ഠനതാവിദി
 ന് വേദംതമറിയാതുള്ളോൻചോദിക്കുന്നാരിതന്നോടായ് * നശി
 ച്ചിപ്പോളവുമുന്മേലാമതൊപുരുഷനാശിനീ വിഷകടത്തിനൊക്ക
 നോളുതാസ്വനാമതേ * മനാകുന്തിമുന്മേലാടത്താസഭാമധുര

ജാതിനി * തൻകാൽത്തിൽസദാകാലമതിതാല്പര്യമുള്ളവരും സപാ
മിഷധീനാകാൽത്തിലതില്ലെന്നാകിലല്ലവരും * ഉള്ളിൽചപടമാൻ,
മേളാരൂപസന്നാവെളിയിൽസദാ അർദ്ധതൻമരിതാവേദപുരാണ
അർപ്പിച്ചിടം * അവരെയൊരുവിചാറമുസന്തംവിശ്വസിച്ച് ഓ
ളസമായിട്ടവർക്കില്ലമിതുംശത്രുവുമെന്നേ * സുവേഷനാംവൃഷ്ടനേക്ക
ണാമിച്ഛിക്കുമായവർ പരിവ്രതായമർമരെയുണ്ടെന്നായിനടിച്ചിടം
ആവരിക്കുംസദാകാമകാമാധാരകളായിടം ലജ്ജിക്കുംവെളിയിൽ
സമാത്ഥനാകുമെന്നുള്ളനേകോപിക്കുമെന്മറ്റാദോവേകലമായി
ടമേററവും മോദിക്കുമെന്തൊരുവിടക്കുംകുറവാകുകിൽ * മൃഗാ
ന്നപാനമന്തിനായ്കാക്കിക്കുമാനസത്തിലായ് സന്ദർശനപിൻന
ല്ലയുവാവാംകാണതേസദാ * പുത്രനേക്കാളതിസ്സേമംഭാവിക്കുംരസി
കുകലായ് പ്ലാണാധികപ്രിയതൻസംഭോഗകശലൻപതീ * ആയ
വൻവൃദ്ധനായെന്നാശ്ശത്രുവപ്പോൽനിന്നച്ചിടം കോവിലായവ
നോടെന്നുംശബ്ദമുണ്ടാക്കുമായവർ * വാക്കാൽക്കേടിക്കുമവനേയെ
യേസപ്തമെന്നപോൽ സർവ്വഭാഷാശ്രവകൾക്കുസാമസത്തോടുചേർന്ന
വർ * ബ്രഹ്മാദികൾക്കുസ്സാഖ്യമാർമോഹിപ്പിച്ചിടനവർ തപോ
മാർഗ്ഗത്തോടുന്നോർമോക്ഷവാതലപ്പവർ * വിഷ്ണുവിൻകേതിമില്ലാ
ത്തോർമായയ്ക്കായാമമായവർ സംസാരത്തടവിന്നെന്തംവിചിന്ത
പമായവർ * ഇന്ദ്രജാലത്തിന്നൊക്കുന്നോർനിന്ദ്യകൾസപ്തരൂപകൾ
വെളിക്കുംഗികാട്ടുന്നോർനിന്ദ്യതാനിധരീപ്പവർ * മലമുത്രമുലക്കുട്ട
ങ്ങൾക്കിരിപ്പുമായവർ ഒറ്റസ്വഭാവംചേർന്നിട്ടുദ്യമകരുമിനാപ്പാ
ടും * മാതൃരൂപത്തിൽനിമ്നിച്ചുമാതികൾക്കിവരേവിധി മോക്ഷ
മർത്ത്യകൾക്കവിഷമസപാധീനകാമികൾക്കുമായ് * ഏനോതീട്ടവ
നോടായത്തുസീവിമിമുത്തേ ശംഖമുഡൻവിരിച്ചുകൊണ്ടുത്തരം
ചൊല്ലിയിവിധം.

ശംഖമുഡൻപറഞ്ഞു

മഴവൻവ്യാജമല്ലല്ലേവി!നീയുപേയ്ക്കുതു കരസ്സുതൃകരേ
ലുജ്ജം,ഞാൻചൊല്ലാംകേട്ടുകൊൾകനീ * സത്യരൂപത്തിന്നേസ്തുതമാ
യുമസ്തുതമായുമേ നാരിരൂപമതാമർമമുട്ടിത്തീർപ്പൻ *
ലക്ഷ്മീസരസ്വതീറ്റോസാവിത്രിരാധകതാവർ നിമിഷപ്പെട്ടാലുമാ
യിസ്തുതിമുലസരൂപകൾ * ഇവർതന്നുംശമാനാരിരൂപവുംസത്യമോ
ക്കുകിൽ അതാംസ്തുതകീർത്തിരൂപംസർവ്വമംഗലകാരകം * ശതരൂപാ,
ദേവഹുതി,ഭക്ഷിണ,സ്വധ,സ്വാർഥം പ്ലായാവതി,രോമിണിയും,

ശവിയും, വരണാനിയും * ഭിതിയെന്നോളഭിതിയും കബേരൻ തന്റെറഭാ
യ്യും പോവാമുദാതുളസിയുംകോടഭിതനസുരയും * അരുന്ധതീമേന
താരാമന്ദോദരിയമല്ലയും ദൈവമനീവേദവതീമനസാനല്ലഗംഗയും *
സ്മൃതിമേധാതുഷ്ടിപുഷ്ടികാളികാനത്വസുന്ധരാ ധർമ്മപത്നീമൃത്തിയാ
ചോരേഷഷ്ടീമംഗലവണ്ഡയും * സ്വസ്തിയുഷ്ട്രലയുകോണിശാന്തി
യുഷ്കാന്തയുഷ്ട്രഭേ! നിദ്രാതന്ത്രാക്ഷുല്പാസാസന്ധ്യാരാത്രിഭിന്നങ്ങളും
സംപന്നീധൃതിയുഷ്ട്രീതിക്രിയാശോഭാപ്രഭാശിവാ കലാശമായ്,
യുഗന്തോദയങ്ങളാംസ്മൃതപമൊക്കയും * ഉത്തമം, പുഷ്പലീലപ
മായിവിശ്വപത്തിൽവാണിടം സ്വപ്നേശ്വരാദികമാംരൂപമപ്രശസ്ത
വുമാണ്ണം * നൃതപ്രധാനമായ് മാമാത്മ്യത്താൽ സതപംകലൻ
തായ് ഉജ്ജ്വലാഭിപ്രമല്ലാമുത്തമംസ്മൃത്യമരറും * അതുവാ
സ്തവമാംരൂപമെന്തുംചൊല്ലുമനീഷികൾ മജോരൂപതരോരൂപം
കലകൾപലമട്ടിലാം * രജാംശകൾമല്ലമകൾഭോഗത്തിൽകൊ
തിയേറിയോർ തൻകാല്പത്തിൽതല്പരകൾസദാസംഭോഗവശ്യ
കൾ * ധർമ്മാത്മശ്രദ്ധയില്ലാത്താർമാഹിപ്പിക്കുന്നകുളികൾ മ
ജോഹ്വനത്താലില്ലാത്തസർവ്വധർമ്മങ്ങളൊത്തവർ * ഇവരേ
ത്താൻമല്ലമകളെന്നോതുന്നമനീഷികൾ ഭന്നിവാൽതരുമാരൂപം
ചൊല്ലുന്നധർമ്മായ്ബുധൻ * വിദ്വാൻകലീനൻചോടിക്കുതില്ലന്യ
സ്മൃതിയൊടൊന്നുമേ തനിച്ചുവിജ്ഞാപാഴംപരനാരിയൊടൊട്ടുലം * വി
ധാതനാജ്ഞയാലിന്നതിനുസർവ്വപത്തിൽവന്നത്താൻ നിന്നേറ്റാധ്യായ്
മായീടുംവിവാഹത്താൽവരിക്കുവാൻ * ഞാൻശംഖമൂലൻസുരഭൈ
ല്ലാമോടിച്ചിടുന്നവൻ ഹരിതന്റെറസഖാപണ്ഡസുദാമാവിനുക്കൈത്യ
നായ് * ഏട്ടുഗാപരിൽഞാനേകൻകൃഷ്ണപാഷാണനായവൻ റാധാശാ
പത്തിനാൽഞാനമിന്നഭാനവനായിതേ * കൃഷ്ണമന്ത്രപ്രഭാവത്താൽമ
ജ്ജ്വലമറിയുന്നവൻ നീയുംമജ്ജ്വലമാക്കുന്നോളതുളസീകൃഷ്ണപല്ലഭ *
രാധാശാപംകൊണ്ടുനീയുഭോരതത്തിൽജനിച്ചതേ നിന്നേക്കാമിച്ചമാ
രാധാഭീതിമൂലമസാധ്യമായ് * അവനവമുറച്ചിട്ടാരിമിച്ചാൻമഹാമു
ന്നേ! ചിരിപൂണ്ടുത്തരംചൊന്നാരുമൊതുളസിയായവരും.

തുളസിപാഞ്ച

ഈ പണ്ണമുള്ള പുരുഷൻലോകത്തിൽത്രേയ്യനെപ്പൊഴും ഇതുവ
ധംപതിയെന്നാരിയിച്ഛിച്ചിടുന്നസന്തതം * നിന്നാൽവാദേനിമിത്തം
ഞാൻമടക്കപ്പെട്ടുസത്യമായ് അശ്രുധൻനിന്ദിതൻസ്മൃതാൽജിതനാ
യുള്ളപുരുഷൻ * നിവിഷ്ടസ്മൃതിതൻതന്നേവേണ്ഡധിപ്രിയങ്ങളും

ഉള്ളുകൊണ്ടമ്മയല്ലന്മാർപോലുംസോദരരും * പത്തഹസ്താൽ
 ഒപിജൻശുദ്ധൻജനനംനേരത്തിലും പന്ത്രണ്ടുനാൾകൊണ്ടുപൻ
 ചൈത്രമുപബദ്ധസ്തിനാൽ * ശുഭൻമാസംകൊണ്ടുമിത്രജാതിജൻ
 മാതൃജാതിപോൽ സ്രീജിതൻവിതരിൽമേന്മദമിക്കുമോഹവിശുദ്ധ
 നാം * തപഃപിണ്ഡതർപ്പണമുപ്ലവഗൃഹമിരിക്കില്ലവിതരും അപ
 ഹൻറവുവുജവസുധീകരിക്കില്ലഭവകര * ജ്ഞാനജപരതപം
 മോമവുജയെന്നിവകൊണ്ടു മ വിദ്യകൊണ്ടുകീർത്തികൊണ്ടു സ്രീജി
 തന്നെത്താൻപരം * വിദ്യാപ്രഭാവമറിവാൻപരീക്ഷിച്ചിന്നനനെ
 ന്മാൻ പൂമാൻതന്നെ പരീക്ഷിച്ചുപതിയാക്കുന്നവരിമാർ * ഗുണമീ
 നൻവൃദ്ധനായനരിവില്ലാതെയുള്ളവൻ നിന്ദിതൻമൂർഖനായുള്ളോ
 ള്ങിട്രൻരോഗിയായവൻ * അതികോപിച്ചുനായുള്ളോനതിമൂർദ്ധ
 നായവൻ * അംഗമീനൻഞൊണ്ടിനന്ധൻചെവികൾക്കായുള്ള
 ഉള്ളവൻ ക്ലീബൻജഡൻപാപിമൂകനവക്കായ്തൻറകന്യായ * കൊ
 ടുക്കനവനശ്ശൃംഗമമ്മതിപാപംവരുദ്രം ഗുണവാൻസംധ്യനൽശാ
 നൻവിദ്വാൻതന്നെന്നായവൻ * ഇതവിചർക്കുകിൽപത്തുരാഗാ
 ചെയ്തഫലംവരും പാലിച്ചതൻകന്യകയേവിയയ്ക്കായിക്കൊടുക്കുകി
 ൾ * അത്യാഗൃഹിയവൻകുഭീപാകത്തിങ്കൽപതിച്ചിടും കന്യതൻമല
 മുതലും ഭൂമിജനതിലായവൻ * പതിന്നാലിന്ദ്രതൻകാലംകടിക്കും
 കൂടാലായും കൊടുക്കായും കൊടുത്തുജനിച്ച്മവൻദ്രം * ഏ
 നംവെമിച്ചമാസത്തേവിയയ്ക്കായിക്കൊടുക്കായാൽ ഏന്നൊരിട്ടാത്തു
 സിയുംവിരമിച്ചാൾതപോനിധി!

ബ്രഹ്മവൃദ്ധാജ്ഞ

ശംഖവുഡ്!വോനെന്നുതക്കിക്കണ്വളോടുമായ് * ഗാന്ധർവ്വി
 ധിയായിപ്പൊളിപ്പഴുപ്പുകരിക്കുക * സ്രീതമാണിവരനീയറപ്പു
 ഷന്മാരില്ലത്തൻ ഗുണമാണുസമന്മനുസമത്വംസംഗമംപരം * താ
 നേവരുംല്ലഭമാംസുഖമാരുവെടിഞ്ഞിടും? അസ്സുഖത്തേച്ചുജിക്കുന്നോ
 ന്പശുവാണില്ലസംശയം * സതിയാനീയമിഭ്രമത്തേപ്പരീക്ഷിച്ചു
 തെന്നിന്നാൻ ദേവാസുന്മാരെല്ലാംമർദ്ദിക്കണവനാണിവൻ * പ
 ക്ഷിവിഷ്ണുവിലെണ്ണായകൂണ്ണിലെക്കുന്ന സാവിത്രിയെകൽശിവ
 നിൽവോനീദേവിയെക്കുന്ന * ധരാദേവീവരന്തതിലഭവേനല്ല
 ക്കിണ മേയനീനളനതന്നിലനസുായമതിയിൽ * രോഹിണീചന്ദ്രനി
 ൾകാമദേവിൽരതിയെക്കുന്ന അരുന്ധതീവസിയുങ്കൽദിതിയക്കുശ്യ

പങ്കിലും * അമര്യഗതമകർകർദ്ദമകർദ്ദമഹിതീയും താരതമ്യ
 ഹസ്തതിയിലുംമനുവിൽഗതപ്രപഞ്ചം * യജ്ഞത്തിലുദക്തിണയസോ
 ഫവൈശ്വാനമകലും ഇന്ദ്രാണിയിന്ദ്രനിഷ്പക്തിഗണേശ്വരനിലെക്കു
 നേ * ദേവസനാസ്തനിലായമനിൽമുത്തിദേവിയും സുപ്രിയസുഭ
 ഗാനീയശ്വമുഖനിലെക്കുനേ * ഇന്ദ്രനദനാടൊത്തരക്കാലസു
 നരിമാധനീ * ഇഷ്ടന്വാന്ത്രീശ്വരമയ്യാലമോദോന്മാനങ്ങളിൽസ
 ദാ * ഗോലോകത്തിൽകൃഷ്ണനയുവിന്നെപ്രാപിച്ചിടംശ്രീഭക്തൈഃ! ചൈവ
 ബൃത്തിൽവിഷ്ണുവയശ്വമുഖൻമരിക്കവേ.

ശ്രീദേവീഭഗവതം ഭവതാം സ്തവം

തൂതസീവിധം

പതിനൊമ്പതാമ്യം

പ ര ത്ത ണ് പ താ മ ല്യാ യം .

നാരദൻപറഞ്ഞു

വിവിത്രമാണിയാഖ്യാനംഭവാനിപ്പോൾപറഞ്ഞത് ഇതുകേട്ടി
 ഭക്തിക്കൊട്ടാതുപ്തിയുണ്ടായതില്ലതാൻ * പിന്നീടൊരുകഥനീയുരക്ക
 കഥനാമതെ!

നാരായണൻപറഞ്ഞു

ഏവമാശീർവ്വിച്ചിട്ടുപസ്ഥാനത്തിന്നുപോയ് പിധി ഗന്ധർവ്വ
 മാവിവാമത്താൽപരിചാനവളുരവൻ * വനിൽദേവീനാദമു
 ണ്ഡാമ്ഭവിച്ചുപുഷ്പവൃഷ്ടിയും രമിച്ചാനന്ദശ്വമുഖൻഗ്രഹത്തിലവളോ
 ടമയ് * പുതുതാസംഗമമുഖമൂർച്ഛിച്ചാർതൂതസീതുലോം മുഖിനി
 ഇഞ്ചമംഭോഗസുഖംബ്ബിരതിചായവര * അഭവതാലകലകർചൊ
 ല്ലിടംസുഖമൊക്കയും അംഗപ്രയോഗസംശ്ലേഷപൂർവ്വംസ്രീമാനങ്ങള
 ളായ് * രസികന്മാക്കിഷ്ടമാനിക്കാശാസ്ത്രംകഥിപ്പതും ഏലാശ്രാഗാ
 രവുചെയ്യാൻരസികേശ്വരനാമവൻ * ചന്ദനപ്പാരക്കുചിതനീതീ
 രത്തിലോറവും ജനചഞ്ചിതമായിടമതിരമൃന്മലത്തിലായ് * പൂഷ്പാ
 ല്യാനമതിൽപുഷ്പഗന്ധങ്ങളുംചേർന്നതെങ്ങിനെയ് പുഷ്പഗന്ധാരണഭൂഷ
 ണങ്ങളുംചാർത്തിരമ്യതാം * തൂതസീദേവിയോടൊത്താതോദരണഭൂ
 ഷിതൻ രതിചിങ്കൽവിരതിയാരസജ്ഞക്കില്ലലേശവും * ശ്രീധ്വംകാണ്ടു
 ഹരിച്ചുളാപരിതൽമനസംസതി ഹരിച്ചാനരസികതൻമനവുംര
 സികോത്തമൻ * പതിതൻതിലകമോച്ചാളന്ദളമുന്ദനത്തെയും

൨നായവരതൻനല്ലസിന്ദൂരപ്പൊട്ടമാച്ചതേ * ഭാസ്കരനാട്ടിലവൻ
നഖപ്പൊറവയത്തിനാൻ പതിനൻപാമപാൾ പന്തിലൊ പൊടവ
ളുംമുദാ * അവരതനായരംസ്വപ്നമുറിച്ചാൻപല്ലാകാണവൻ അവര
ചുംബിച്ചവൻ മുഖഭംമുറിച്ചുനാലിരിമാർ * ആലിംഗനം മുഖേന
റുംമട്ടു നങ്ങളുമങ്ങനേ പരസ്സാംചെയ്തുന്നാൻ ക്രീഡിച്ചുരവരേറ
വും * അവസ്സരതാത്തതിലൊരുമിപ്പഴുനീറ്റുടൻ ഇഷ്ട:സ്വാഭാസ്യ
വേഷങ്ങൾരണ്ടുപേരുകൾച്ചേർന്നു * ചന്ദനംകുമാർപ്പാടുംധരിച്ചിപ്പാൾ
പതിക്കവര അഴകേറുന്നംഗമെല്ലാംകാക്കൂട്ടമേയിലാം * ലിപ്യവ
സ്ത്രങ്ങളുംനല്ലതാണുവമതുതേകിനാൾ ജാദാഗങ്ങളുടേപ്പാക്കുകല്ല
വൃഷ്ടസുരങ്ങളും * ലിപ്യന്തങ്ങൾമേന്മാക്കു നല്ലതരംമോതിരങ്ങളും
ലോകത്തിലെങ്ങുംകിട്ടാത്തൊരഴകു നന്നതാവും * ഞാനങ്ങോട്ടാസി
യെന്നോതീട്ടേകിനാൾപലവട്ടവും ഗുണവാനാർചവനേനമിച്ചാളതി
ഭക്തിയാൽ * കൂടക്കൂടപ്പുഷിരിഭോജതിസുന്ദരമായിട്ടും അർച്ചന
മുഖപത്മത്തക്കണ്ണിമയ്ക്കൊത്തേനാക്കിനാൾ * പിടിച്ചുബദ്ധമായ് മാ
റിപ്പേർത്താനാപ്രിയയായവൻ മുന്മാൽമുടിപ്പിരിക്കുന്നമുഖത്തക്ക
ങ്ങുകാത്തരം * ഗണ്ഡാധരങ്ങളിൽ മുഖംബിളിടിനാൻപലവട്ടവും പാ
ശിയിൽനിന്നാഹരിച്ചുപസ്യമുഗ്രമവർക്കുടൻ * കൈരളോക്രമല്ലഭേര
ത്താലയംനരംകിനാമ്പൻ സ്വാഹയിൽനിന്നാഹരിച്ചുരണ്ടു പാദശര
ങ്ങളും * സ്തായതൻതോരപളകളുംരാമിഷികണ്ഡങ്ങളും രതിതൻ
കൈകളിൽചേർത്തതൊങ്ങൾമോതിരങ്ങളും * വിശ്വകർമ്മാവിനാൽ
അന്നല്ലൊരാശ്ചര്യശംഖവും നൽപത്മരാഗമംമാന്ത്രേണുദായുള്ളശ
യ്യയും * ഭ്രഷണങ്ങളുമേകീട്ടാശ്ശുഖമുഡൻമിരിച്ചുടൻ അവരതൻ
കമലോത്തരിൽചേർത്താൻമംഗല്യഭൃഷണം * കവിരത്നങ്ങളിൽന
ല്ലപത്തിക്കീറ്റമതേയിലാം കപ്പുരേഖകളൊട്ടുംചുറ്റാൻചന്ദന
ത്തൊട്ടും * വരകങ്കുമബിന്ദുക്കുളാടുംകൂടീട്ടുഭംഗിയാൽ ജപലൽഭീപം
പോലെചേർത്താൻസിന്ദൂരതിലകത്തെയും * സ്ഥലപത്മങ്ങളെല്ലൊ
രല്ലാഭയുഗളത്തിലായ് നഖങ്ങളിൽചേർത്തുചെമ്പത്തിച്ചുറ്റംചാ
ത്തിനാനന്ദൻ * സ്നേഹാൽതൻമാറിവരതൻപാദോചേർത്തിട്ടുനന്ത
രം ഹേദേവി! നിൻഭാസനീതാനെന്നോതിപ്പവവട്ടവും * സാമങ്കാര
ക്കൈകളാൽതൻവക്ഷസ്സിന ചണച്ചുതേ തപോവനംവിട്ടാഭൂപനന്ദ
സ്ഥാനത്തിലെത്തിനാൻ * മലയംഭവനിലയംകൈരളങ്ങൾനൽകുപാ
വനം മദ്യസ്ഥാനങ്ങൾ ജനമില്ലാത്തപൂങ്കാവനങ്ങളും * അഴകേറുന്നഭീ
തീരമഗ്നിതൻകന്ദാങ്ങളും തന്മത്തകാറ്ററിക്കുന്നപുഷ്പഭദ്രാനഭിതരം

നാദിതോരംനഭോരമുജ്ജിവിപ്രതടങ്ങളും വന. നന്തിയവഞ്ചിന
ക്കുറുമുളംകുളീന്മലങ്ങളും * വിസ്തൃതസംസ്കരസനന്തനംഗന്ധമാ
ഭംഭോദ്യോദ്യാനമോദോദയം വിത്രവന്ദനകാനനം * പൂക്കണ്ഠകുരവ
വകുക്കുറുപിച്ചിരച്ചുകിരമുല്ലകുരവ നല്ലക്കുറുക്കുരവങ്ങളിവതി
ങ്ങോപനങ്ങളും * കല്ലുവൃക്ഷങ്ങളുനിറയുപാരിജാതപന്നങ്ങളും നിഴ
നാകാഞ്ചനസ്ഥാനയന്ത്രാകാഞ്ചനപദ്മതാ * കാഞ്ചീവനംകിംജലകം
കഞ്ചുകകോഞ്ചനാകരം പുഷ്പവന്ദനനല്ലക്കുരുകയിൽമുളുന്നിടങ്ങളും *
പൂങ്കാദനനാക്കാമുകനാക്കാമിനിമണിമോദമായ് ക്രീഡാസ്ഥാനങ്ങ
ളാക്കീട്ടുമിച്ചാൻമാരോദനായ് * തുളസിക്കുടാനവനംതുച്ഛീപ
ന്നിപ്പലേശവും കാമം പലിച്ചുതയ്ക്കുമ്പിസ്സാലഗ്നിയനന്ദപാൽ *
അപരോദംസപാത്രമന്തിലുള്ളമോഹനമായിട്ട് കേളീസ്ഥാനത്തിലു
പെന്തുമിച്ചാൻപലവട്ടവും * പ്രതാപവൻശംഖവുഡൻരക്ഷിച്ചുരാ
ജ്യമീധിയാ ഭയമനപന്തംതോളംരാജരാജശ്ചപൻമഹാൻ * ദേവ
നാക്കുസുരന്മാക്കുടാനവന്മാക്കുമാപ്പാഴും ഗന്ധവൃക്ഷാകിനരക്കുമാ
ക്കുസക്കുമാപ്രദൻ * വാനാരുമധികാരംപോയ് ഭിക്ഷുക്കുരപോൽ
പരിച്ചുത അവരല്ലാഭംവേദാപ്രാപിച്ചാൻബ്രാഹ്മണിരം * വൃ
ത്താന്താമല്ലാമധികരണതാകാഞ്ചനപല്ലിനാർ അവരോടൊത്തു
വിധിയുചൈകലാസത്തിൽഗമിച്ചുൻ * മന്ദ്രശംഖോനാടാതിട്രിവി
ച്ചാനദക്ഷിണാ ബ്രഹ്മാരിവൻവാനപരംഗല്ലാപരമപദം * ലോ
കദപരംഫരിപദംജമാമൃതമരംപരം ചൈകണ്ഠാലാകമതിയായ്വേ
ഗത്തിൽമലനകൂടിനാർ * കണ്ടാരതപീഠത്തിൽവസിക്കുപോര
പാലരേപീത . സ്രുങ്ങളാൽശോഭിക്കുന്നവർവനമാലയും * സ്വസ്ത
സ്വോൽദേഹവന്മുദ്രാഭുജങ്ങളുമാണ് പർ ശംഖവക്ത്രദാപത്മങ്ങ
ളുംനാലുകുരങ്ങളിൽ * പങ്കജാക്ഷർസുന്ദരമാർപുഞ്ചിരിപ്പുകലൻ പർ
വനത്തിൻമേതുവവമോദറിയിച്ചുൻ പിതാമഹൻ * അനുജനനര
കിനാരുള്ളിൽകടന്നാനവരാജന്തരാൽ ദപരങ്ങളുപതിനാറേവാക
ടന്നാൻസുരോദമായ് * ദേവഷികകുരകേരസ്തങ്ങളെണിഞ്ഞുള്ളപ
തുർളുജർ വിഷ്ണുവ്യർപാഷ്ടമരിവരാൽമുഴ്ന്നിടുന്നതായ് * പൂജ
താമരതിബിംബപോൽഭംഗ്യാനൽപതുരത്തിലായ് നന്മുത്തുരതി
വരാലധികംവിചസ്യനതായ് * ഹരിതൻസ്വപ്നരാണങ്ങളാൽഭം
ഗ്യാലവിച്ചതായ് മുത്തുമാണികൃമീദാലാജാലകൊണ്ടുനിറഞ്ഞതായ് *
വൃത്തരതമയക്കണ്ണാടികളെങ്ങുപതിച്ചതായ് വിത്രമേഖകുരവിത്ര
ങ്ങളിവരാതിവിത്രമായ് * രത്നപത്മപത്മരാഗംകൊണ്ടുനന്ദം

ഗിരേമന്തായ് സ്വന്തകത്താൽനിമിച്ഛന്ദുരൂഃസാപാനമുജ്ജതായ് *
ചന്ദനത്തളിർനൽപ്പട്ടുവർഷിതേവതുളഃപതതായ് നല്ലിന്ദ്രനീലസ്തം
ഭൂതദെവ്യാദാമണ്ഡലസിദ്ധതായ് * രത്നശുദ്ധൈവോട്ടേനകന്താഴിക
കുടഭജാത്തതായ് വിൺമരപ്പാലകുരതൻജാലത്താൽശോഭയന്
തായ് * കസ്തൂരീകുടമകിരഗന്ധഃപുനചന്ദനം ഇപതൻറസു
ഗന്ധത്തോടെങ്ങുനൽക്കാററിപ്പതായ് * വിദ്യാധരീന്ദ്രജാലം
കൊണ്ടുരാജിച്ചിട്ടനതായ് സമസ്രാമോജനമിലക്കുകന്മാർനിറ
ഞ്ഞതായ് * ഉജ്ജ്വലാപിണ്ഡസഭയേപ്രാപിച്ചാൻപതമസംഭവൻ
താരജ്ജ്വലമൃഗ്നാമന്ദ്രനതുച്ചുതൻമദ്യോപാസിതാം * ഹരിയേക്കണ്ടു
സുരജംവിധിയുംഹന്ദ്രവൃദ്ധം തേസിംഹാസനത്തികൽവസിപ്പിട്ട
ന്നമായവൻ * കിരീടംസ്ഥാപനച്ചുപനമാലയുമുജ്ജവൻ ചന്ദനോ
ക്ഷിതസദ്യാംഗൻലീലാപത്മായരിച്ചവൻ * നൃത്തവാഗീതവുകണ്ടും
കേട്ടുംപുഞ്ചിരിതൂകുടവാൻ ശാന്തൻചാനീപരൻചക്രതലോടുംപാദ
പങ്കജൻ * മേയകുന്നനൽതാഗ്വൃദ്ധത്തോളോലിച്ചുന്നവൻ ഗംഗ
വെൺവാമരഭക്ത്യാചീശിക്കാററിപ്പവൻ * ഭക്തിയോഭേവ
ജംവാഴ്തിസ്തുതിക്കേസ്തുതികൾപ്പവൻ പരിവൃണ്ണതൻശ്രേയുനവ
നെക്കണ്ടുവിണ്ണും * വിധിയുംമരണനാശംനമനംകവയുവാഴ്തി
നാൻ ആനന്ദപുംഗവഗർഭവുമേന്ന്നന്ദശ്രമുരുതരായ് * അതിഭ
ക്തിനോടുംഭക്തർഭീതിചാടൊത്തുതാഴ്മമരായ് തെഴുതുംകൊണ്ടു
നെമീലോകസ്യപ്രിയനന്ദവൻ * അറിമിച്ചാൻവണ്ണുവാടിവൃത്താ
ന്തജ്ജ്വലശേഷവും സച്ചിന്ദ്രാമിസച്ചന്തൻഹരിനോവാഭകേട്ടുടൻ *
ചിരിച്ചുംകൊണ്ടീഹസ്വബ്രഹ്മവിഭവനാടുചാല്പനാൻ.

ശ്രീഭഗവാൻ പറഞ്ഞു.

ശംഖമുധൻറവൃത്താന്തമെല്ലാംഞാനറിയുന്നതേ മരുക്കത്തനാം
ഗോപനാണാമഹാതേജസ്വിയാമവൻ * അപരതൻറപുരാവൃത്ത
മെല്ലാംനീകൾക്കുപത്മജ! ഗോലോകത്തിൻറവരിതംപാപഹ്ലാവ
ബ്രവൽനം * സുദാമോവചനംരത്നോപൻചങ്ങൽപാഷ്ഠനാമ്പ
ൻ രാധതൻറകൊടുശാപാലിപ്പേരോടനവരന്തിതേ * ഞാനിങ്ങു
നിന്നൊരുദിനംപായിതാരാസംഗധൗഖം നിരജാഗോപിയോടെന്ന
ൻപ്രാണനോടൊത്തരായും * വിരജായുക്തമനനെന്നസഖിനിൽ
നിന്നുകേൾക്കുമൽ കോപത്തോടുകൂടവനാൾകണ്ടാളെന്നതേ
വിധം * മറഞ്ഞുഞാൻവിരജശാപിച്ചുനടിച്ചാക്കിനാൾ നിജം
ഖയത്തിന്നുളനേഗ്നമുററുവെച്ചൊരാടും * സുദാമോവൊടുമൊരുത്തു.

ഇ ത പ ത ാ മ ഭു ാ യ ാ .

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

ശിവനോടഭൈത്യനാശംചെയ്യാൻചൊല്ലിപ്പതമജൻ സ്വാല
യത്തിന്നുപോയ് വേഗംസുരരുംവിണ്ണിലെത്തിനാൻ * ചന്ദ്രഭാഗാനഭീ
തീരേനല്ലപേരാൽ ചുവട്ടിലായ് മഹാദേവനിന്നാനാഭേവകാശംനട
ത്തുവാൻ * ഗന്ധർവ്വനാഥനാമിതുമഥനേതൻറട്ടുനായ് * ചൊ
ല്ലിവിട്ടാൻ ശംഖമുഖസമീപത്തേക്കുതൽക്കുണം ശിവാജ്ഞയാലവ
ൻവേഗംതൽപ്പുറേനിക്കലഞ്ഞിനാൻ * അതിന്ദ്രനഗരോൽകൃഷ്ണൻ
ബേനേഗരാധികം അഞ്ചുയോജനവിസ്താരംപത്തുയോജനനീളവും *
സ്ഫുലിംകരണമിവചാൽനിമിതധോഹനാഞ്ചിതം അതിറ്റുറ്റമൊമേ
ഴുകിടത്തോടൊത്തുചേർന്നു * കാളരീയോടൊത്തുകോടിരത്തങ്ങൾ
കൊണ്ടുനിമിതം മണിവേദികൾചേർന്നിടംബഹുവീഥികളുള്ളതു * ചു
ററുചുവന്നുത്തരുകൊണ്ടുനിമിച്ചുഭംഗിയായ് ദിവ്യവസ്ത്രക്കൾവേ
രുന്നചൈത്ര്യസേനയങ്ങളാലുമേ * ദിഗ്യാത്രമങ്ങളേക്കൊണ്ടുമധികം
ശോഭയാന്നു അതിൽചെന്ന് ട്ടമല്ലെത്തിൽക്കണ്ടാനഭൈത്യമന്ദിരം *
പൂണ്ണേന്ദുമണ്ഡലംപോലെവൃത്തമായ് ഭംഗിയായ് തുലാം ഒറ്റമംഗത്ര
വീരമാക്കുസ്പർശസുഗമംസുഖം * കാളരീജപാലപോൽനാലുകിടങ്ങു
കളൊടൊത്തു് അത്യുച്ചമണിത്രംഗങ്ങൾകൊണ്ടുശോഭിച്ചിടുന്നതു് *
പാഠപാലരാടീരാദവാതൽകൊണ്ടുലയിപ്പതു് മണിമന്ദിരജാലങ്ങ
ൾത്തേക്കുംഭസ്മമുഹവും * മതപ്പടികളുംചേർന്നിടധികംഭംഗിയാന്നു
അതിൽറനൽഗോപുരത്തേക്കുണ്ടാനപ്പുഷ്പദന്തനം * പാഠപാലൻതു
ലാമസ്തൻതാമ്രവർണ്ണൻഭയങ്കരൻ പിംഗലാക്ഷനതിൽനിൽപോന്നവ
നോടനുവാദവും * തർച്ചരിതംചൊല്ലിവാഞ്ചീട്ടകത്തേക്കുകടന്നതേ
നടന്നാനുള്ളിലേക്കായിത്തട്ടെതില്ലൊരുഭൂതനും * പോരരുത്യാൻവരം
ദൂതനെനറിഞ്ഞതുമുഖമായ് ഉള്ളിലുള്ളപാഠമാൻപാഠപാലനെ
ടോതിനാൻ * യുദ്ധത്തിൻകഥയെല്ലാംനീവേഗത്തിലറിയിയ്ക്കുക അ
റിയിച്ചുവന്നോടുള്ളിൽവിട്ടാൻദൂതനായവൻ * മനോമരൻശംഖ
മുനന്തന്നെപ്പോയ് കണ്ടുദൂതനും രാജമണ്ഡലമദ്ധ്യസ്ഥൻസ്വപ്നസിം
ഹാസനസ്ഥിതൻ * ശ്രേഷ്ഠതനമയംദിവ്യഭണ്ഡംകയ്യിൽധരിച്ചവൻ
കൃതിമങ്ങളതാരേണപ്പുക്കളാൽശോഭിച്ചാൻ * പിടിയ്ക്കുന്നിതവൻ
ദൂതൻപൊൻമയക്കുടംഭംഗിയായ് പരക്കുന്മാർനല്ലവെണ്മാമരംവീ
ശുന്നിതങ്ങനെ * സുചേഷൻസുരവരൻതേരൂഷണഭൂഷിതൻ ച

നന്മാലയുണല്ലവസ്രങ്ങളുമണിഞ്ഞവൻ * സുവേഷരാംമുന്തുകോടി
കളത്രരാൽമുഴുനിരിപ്പവൻ പേസായുധായ് ചുറ്റുംകോടി
കളാലുമ * ഇരമട്ടിലവനക്കണിട്ടതൂതപ്പെടുത്തനം ചൊല്ലിനാൻ
ശങ്കരൻചൊല്ലിവിട്ടവൃത്താന്തമിങ്ങനെ.

പുഷ്പന്തൻ പാഞ്ഞു

രാജേന്ദ്ര! ശിവഭൃത്യൻതാൻപുഷ്പന്താദിധൻപ്രഭോ! ശിവൻക
ല്ലിച്ചതല്ലാത്താൻചൊല്ലാംനീകേട്ടുകൊള്ളുക * അധികാരരാജ്യവും
നീഭേവന്മാർക്കുകൊടുക്കണം ആനവർചനശരണപ്രാപിച്ചാൻപത്ര
പാണിയെ * അതിനാൽശിവനാമം ശ്രവണരുകിവിട്ടാൻമാപതി ച
ന്ദ്രഭാഗാനഭീതീരപരാലിൻമുട്ടിലുണ്ടവൻ * വന്ന പക്കേക്കണംരാജ്യ
മല്ലായ്യിൽപോരുവെയ് നീ ശിവനോടേതൂത ചേരേണ്ടതെന്നിയെ
ന്നോടോതുക * ഭൂതൻറചാക്രംകേട്ടിട്ടശംഖമൂഡൻചിരിച്ചപ്പൻ പാ
പ്പെടാരാവിചെത്താൻപോകനീയെന്നുചൊല്ലിനാൻ * വടമുഖത്തിൽ
ചെന്നവേഗംശങ്കരനോടവൻ അറിയിച്ചാൻശംഖമൂഡൻപറഞ്ഞ
മൊഴിയൊക്കയും * ഇയ്യത്തരമതിൽസ്നേഹപ്രാപിച്ചാനാശിവാന്തി
കും വീരേന്ദ്രൻനന്മരൊകാളൻപിന്നെസ്സഭഭ്രമൻ * വിശാലാക്ഷൻ
ബാണനെന്നോൻപിംഗലാക്ഷൻവിക്രമനൻ വിരൂപനാവികൃതിയും
ബാഷ്പമുഖമണിഭ്രമനം * കപിചാഖ്യൻഭീമദംഷ്ട്രൻവികടൻതാമ്ര
ലോചനൻ കാലകണ്ഠൻബലീഭ്രമൻകാലജിഹ്വൻകുടിമരൻ * ബ
ലോത്തൻരണശ്ലാഘിമുജയൻദുർഗ്ഗമൻമുനൈ! എട്ടുഭൈരവരാംവീ
ർജഭ്രമാർപരിനാണപേർ * വസുക്കളെട്ടുപരിഭ്രമൻപന്ത്രണ്ടാഭി
ത്വരായവർ മൂതാമനൻവിശ്വപക്വാചശപിനീസുതൻചന്ദ്രനും * ക
ബേരനന്തകൻപിന്നെജന്തൻനളകൃബരൻ വരണൻചായുഭഗവാൻ
ബുധൻമംഗലനങ്ങനെ * ധർമ്മൻശനിയുമീശാനൻ പീരനാംകാമദേവ
നും ഉഗ്രദംഷ്ട്രൻഉഗ്രവണ്ഡാകോടാനല്ലകൈടി * എട്ടുകൈകളെ
ഴുംഭേവീഭ്രകാളീഭയങ്കരി ശ്രേഷ്ഠനങ്ങളാലുള്ള വിമാനണിവിരിപ്പവ
രും * രക്തവസ്രംധരിക്കുന്നോരരക്തമാല്യനുലേപനാ പാടിചിരിച്ച
ധികമായ് നന്തനഞ്ചെയ്തിടുന്നവരും * ഭക്തർക്കഭവദംശത്വക്കൾക്കഭീ
തിയുമേകുവോരും വളഞ്ഞചോലനാവുള്ളൊളൊരുയോജനയോളവും *
ശംഖംചക്രംഗദാപത്മംവാൾവിൽപരിശയമ്പുകൾ ചപ്പുംവത്തുളാ
കാരംഗഭീരയോജനായതം * വാണിൽമുട്ടുശുഭമേററംനീളമുള്ളൊരു
ശക്തിയും മുൽഗരമുഖംപജ്ജാഖേടംഫലകമുജപലം * വൈഷ്ണവാ
സ്ത്രംപാരുണാസ്ത്രമാഗേയംനാഗചാശവും നാരായണാസ്ത്രംഗാന്ധപ്പും

ജ്ഞാതാൻ ക്രമമായ്സൂത്രനംഗന്തചിപ്പതാരുടെയാജ്ഞാതാൻ *
ജ്ഞാൻവർഷിപ്പതുകാലൻജ്ഞാൻവിജ്ഞാൻവർഷിപ്പതും * അഗ്നിതൂ
ന്നതുംവരൂരുക്രമമായ്ചാരിടാനതും മൃത്യുവിൻമൃത്യുകാലൻകാലൻ
യമനോരതൻ * സൃഷ്ടാവിനേയുസൃഷ്ടിപ്പോൻക്ഷിപ്താൻ *
ക്ഷിതാവേയും സംഹർതാഃ പരഹരിപ്പോൻവന്നയാത്രാമിക്കനീ *
ആരാക്ഷണസ്വപസ്സുവസ്വപസ്വീഭജിക്കുക ഞാനാരുനീയാരുകാ
രേ! ഭവതാൻകർമ്മത്തിനാശവിധി * മേലാൽനമ്മെദേവർവെട്ടത്താ
കർമ്മത്താൽതന്നെയായവൻ ആപത്തിലജ്ഞാൻഭുവില്ല ഭുവിക്ഷിപ്ത
റിവുള്ളവൻ * സുഖഭുവിഷ്ടരൂപാദുന്നകാലമകൃത്തിനൊപ്പതായ് ഭു
വിമായ്വില്ല പനിയുംപതിയായിലഭിച്ചിടം * അതിനായ്നിബദരി
കാത്രാമപേന്ദതപിയില്ലതാൻ എനിക്കുനീതപസ്സാലുംവരുകൊണ്ടുല
ഭിച്ചവൻ * തപഞ്ചയ്ക്കുഹരിയ്ക്കാൻനീഹരിയേയുവളിച്ചിടം ഗേര
ലോകത്തിൽകൃഷ്ണവിഖ്യാതവരുംവന്ദിതനീ * ഞാനരികളത്ര
ദേഹംവിട്ടുലോകത്തിൽപന്നിടാം അവിടെക്കാണുമെന്നനീ, യി
പ്പോൾകാണുന്നതിനെ ഞാൻ * രാധാശാപംകൊണ്ടുവന്നശ്രേഷ്ഠമാ
ഭാരതത്തിലായ് ശാപംതീർത്തമിക്കുന്നെൻഭുവിമെന്നാണതിൽപ്രി
യേ! * നീയുവെടിഞ്ഞിദേഹമുത്തടിച്ചുദേഹമെടുത്തുടൻ പ്രാപിയ്ക്കും
ഹരിയേവേഗംഭുവിച്ചിടേണ്ടമൽപ്രിയേ! * എന്നോതീട്ടാരാത്രിയിങ്ക
ലവളോടൊത്തുചേർത്തുവായ് പൂവുവെട്ടുന്നവേഗംനന്മെത്തമു
റഞ്ഞിനാൻ * തന്ദീപംവിളങ്ങുന്നമണിമന്ദിരമാണ് പൻ പലഭോഗക്ക
ളുവളോടൊത്തുന്നനാമ്ഭജിച്ചുടൻ * ലീലകരപലതുംവെല്ലാശാരി
യേയുൾകിട്ടുതേ * ആഹാരമെന്തെടുത്തുവെല്ലിമഗ്നരായിക്കുരഞ്ഞിടുംര
മണീത്തമപളേതൻറമാറോടണച്ചവൻ * കൃഷ്ണൻപണ്ടോരോകുല
ത്തിലുപദേശിച്ചിവിവരാം സർവ്വശാകമരംതപാബ്രഹ്മജ്ഞാനമഹം
പരം * അതിനേമാസ്സന്ദർശിച്ചുവെളിച്ചമുണ്ടായവൻ ജ്ഞാനോപ
ദേശമതിനാൽപ്രസന്നമുഖിയായവൻ * എല്ലാംനശമെന്നോളതു
ക്രിഡിച്ചുളയികുമ്പോൾ ക്രീഡനലളവതിമാർസുഖസാഗരഗണനായ് *
സർവ്വംഗവേഷകത്തോടുംകൂർത്തിച്ചാർവിജനത്തിലായ് അഗ്രപ്രശ്നം
ഗസംയുക്തർ സുപ്രീതരസരോരസുകർ * അലിനാരിപരഹരപോ
ലേകരഗരാരഭേദേപരമേ പ്രാണാധികൻപ്രാണനാഥനെന്നാണാൻ
തുളസീസതി * പ്രാണാധികാപ്രാണനാഥനെന്നായശ്ശുഖമുധനം ജ
യന്നാർസുഖമായ്നിദ്രവെല്ലാരൊന്നിച്ചുതേഗിയായ് * സുദേഷരദേക
രുന്നാർഭോഗത്താൽവെട്ടുതറപർക്കണാഞ്ചലധാരാജയെല്ലാമന്ത്യാ
ന്ത്യാപരമദിടം * ദിവ്യസൽക്കരമാരോന്നനേരമേററംവിരിയ്ക്കുമ

രസഭാപണതാടൊത്തിട്ടുപിന്നെ ക്രീഡിയ്ക്കുമായവർ * രസഭഞ്ജനമവ
കുല്ലാരതിമിത്രമുപ്ലവ്യാട്ടമേ രഞ്ജപേരുംജയിച്ചീടുമതിൽതോല്ക്കി
ല്ലൊരുത്തരും.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം കർവതംസ്കന്ധം.

ശാഖചൂഡായുദ്ധോദ്യോഗം

ഇരുപതാമദ്ധ്യായം

ഇരുപതാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

ശ്രീകൃഷ്ണനേയുള്ളിലോത്താളെത്യന്തൃഷ്ണപരായണൻ നേരത്തു
നൽഭേഗികൂടുംമെത്തയിൽനിന്നെഴീറുകൾ * വിഴുപ്പമാററിസ്സാനഞ്ചെ
യ്യിട്ടനല്ലജലത്തിനാൽ വെൺചട്ടുതുജലമാംതിലകംതൊട്ടഭംഗി
യായ് * നിത്യകർമ്മധർമ്മഭവപുജയുംചെയ്യുന്നതാം തമ്പിർനെ
തേൻവാജമെന്നീശുവെസ്തക്കുറുനോക്കിനാൻ * നവരതങ്ങളുംപൊ
ന്നുനല്ലവസ്ത്രസമൃദ്ധവും ബ്രാഹ്മണക്കുറുപ്പതിവുപോൽകൊടുത്താന
തിഭക്തിയായ് * സമുല്പരതാംമാണിക്യമുത്തുംവൈരവ്യമുജാന യാ
ത്രയ്ക്കുരംഗലത്തിനായ് ഗുരുവാംഭിജനേകിനാൻ * നല്ലശ്വങ്ങൾവാ
രണങ്ങൾരതങ്ങൾകനകങ്ങളും ദരിദ്രാംഭിജനാക്കുകൊടുത്താൻമം
ഗലത്തിനായ് * ഭണ്ഡാരമായിരമഞ്ജലക്കുന്നെൻനഗരങ്ങളും നൂറു
കോടിഗ്രാമമത്സ്യവിപ്രന്മാർക്കുകിനാൻമദാ * രാജ്യത്തിൽപുത്രനേളെ
ത്വരാജാവാക്കിയവൻകലായ് എല്ലിച്ചാൻരാജ്യവുംസർവ്വസമ്പത്തുംഭാ
ഗ്യ്യേയയുമേ * പ്രജകൾട്ടുച്ചർത്തനങ്ങൾഭണ്ഡാരങ്ങളുമുജാന പോരി
നായ്വില്ലകടയ്ക്കാണ്ടുനിന്നാൻസന്നദ്ധനായ്ഗുപൻ * ഭൃതരേവിട്ടു
റുപോൽചേർത്താൻസൈന്യത്തെയാക്കയും മൂന്നുലക്ഷക്കുതിരകൾല
ക്ഷംശ്രേഷ്ഠഗജങ്ങളും * വില്ലാളികൾമൂന്നുകോടിനൽതേരുപതിനായി
രും ചട്ടയിട്ടോർമൂന്നുകോടിയത്രയുശ്നുചപാണികൾ * ഭാനവേന്ദ്രൻ
സേനകളോടയാക്കയുംചേർത്തുകൂട്ടിനാൻ യുദ്ധശാസ്ത്രത്തിൽനിപുണൻ
മഹികൾക്കൊക്കയുംവരൻ * മഹാരഥനായ്ക്കല്ലാംസേനാനായകനാ
യവൻ ത്രിലക്ഷാക്ഷേത്രമണിക്കീശനാക്കീട്ടായവനേഗുപൻ * മുപ്പത
ക്ഷേത്രമണികളാൽചെയ്താൻഭണ്ഡാരങ്ങളും പുറപ്പെട്ടാൻമനസ്സിൽ
ശ്രീകൃഷ്ണനേയോത്തുകൊണ്ടവൻ * സദതമയമായുള്ള വിമാനത്തിങ്കലേ
റിനാൻ ഗുരുക്കളേമുൻനടത്തിശ്ശങ്കരാന്തികമെത്തിനാൻ * പുഷ്പഭദ്രം

തടത്തിങ്കൽപോലിന്നുസമീപമായ് സിദ്ധർക്കുംസിദ്ധീദേവകീടുംസിദ്ധാ
 ശ്രമമനുത്തമം * പുന്യാക്ഷരംഭാരത്തിൽകപിലൻതപസ്സലം മ
 ലയത്തിൻപശ്ചിമമായ് പശ്ചിമാണ്ണിക്കപ്പുവുമായ് * ശ്രീകേശഭാഷാ
 രമായ് ഗന്ധമാദനത്തിന്നതെക്കുമായ് അഞ്ചുതാജനവിസ്താരംനീളമ
 ത്തരുദയോജനം * ശുദ്ധസ്തദികസകാശഭാരത്തിൽസ്പഷ്ടന്യദാ വററ
 ജലംകോണ്ടുപുണ്ണപുഷ്പദ്രോണദീശുഭാ * ലവണാണ്ണിക്കീഴ്ചോട്ടാസ
 ഭാഷസതദാഗ്യാമുഖമുഖം ഹിമാദ്രിയിൽനിന്നുണ്ടാമോരംഗമാവതിയൊ
 ളൊത്തവരം * ഗോമതിയ്ക്കുവലത്തുടൈവശ്ചിമാണ്ണിയിൽവീഴുപോര
 ശംഖമുധനതിൽകലനശ്ശിച്ചാൻ ലഗ്നമുധനേ * പേരാൽചുവട്ടിൽ
 വാഴുന്നോൻസൂര്യകോടിസമപ്രഭൻ രോഗാസനസ്ഥൻനന്ദദ്രവരി
 ചോൻമന്ദമാസവാൻ * ശുദ്ധസ്തദികസകാശൻജപിപ്പോൻബ്രഹ്മ
 തേജസാ ത്രിശുചപട്ടിശയരൻപുലിത്തോലാടയാണ്ടവൻ * കേതമൃത്യു
 ഹരൻശാന്തൻകരതരീകാന്തൻമനോഹരൻ തപസ്സിൻചമവുസമു
 സമ്പത്തുംനരുകിടുന്നവൻ * ആശുതാജൻപ്രസന്നാസ്ത്രൻകേതാന
 ഗ്രഹകാരകൻ വിശ്വപാഥൻവിശ്വബീജംവിശ്വജൻവിശ്വപ്രപവാൻ
 വിശ്വഭരൻവിശ്വചരൻവിശ്വസംഹാരകാരകൻ കാരണൻകാരണ
 ണ്ണരകുംഭനാകണ്ഠാ പതാരണൻ * ജ്ഞാനപ്രഭൻജ്ഞാനബീജൻ
 ജ്ഞാനാനന്ദൻസനാതനൻ വിമാനംവിട്ടിറങ്ങിപ്പോയ്ക്കുവേണക്കണ്ടാന
 വൻ * എല്ലാവരോടുംവേദന്ററാകേതിയോടനമിച്ചുത ഇടത്തുകാ
 ലിയേമുൻപിൽനിൽക്കുന്നതുമനയുമേ * അനഗ്രഹിച്ചാർശിവനാശ
 ഹനംഭദ്രകാളിയും എഴീററാമാചരവുകണ്ടുതന്നടിശ്ചാഭികരം * ശി
 വനംഗ്രഹനംതമ്മിൽസംസാരിച്ചിട്ടനന്ദം ശിവസന്നിധിയിൽതാന
 ശ്ലാഖമുധനിജന്മതേ * പ്രസന്നനായ് മഹാഭവനവനോടിതുകൊല്ലി
 നാൻ.

മഹാഭവൻപറഞ്ഞു

ചോകംസൃഷ്ടിച്ചവൻബ്രഹ്മായമ്മജ്ഞൻധർമ്മപാലകൻ മരീചി
 യാണവൻപുത്രൻകൈവസ്സവൻബഹുധാർമ്മികൻ * തൽപുത്രനാക
 ശ്യാപനംധർമ്മജൻപ്രജാപതി പത്തുമുന്ദപുത്രികളേമവനായ്ഭ
 ക്ഷണേകിനാൻ*ഭരണിയാണായവരിൽ“ഭര”ഭാഗ്യപതിസതീ ഭരവി
 ന്നശ്ശകതയേരുംസുതർനാൽപതുഭാഗ പർ* അഭൈത്യന്മാരിലൊരുവൻ
 “വിപ്രവിത്തി”മഹാബലൻ തൽപുത്രൻധർമ്മികൻ“ഭരേൻ”വിഷ്ണു
 കരൻജിതേന്ദ്രിയൻ * ശുക്രാനന്ദവചകീട്കൃഷ്ണൻതൻമന്ത്രമുത്തമം ല
 ക്ഷംവഷംപുഷ്പരത്തിൽവച്ചുകേന്ദ്രാജപിക്കയാൽ * ശ്രീകൃഷ്ണകേതനാ
 നിന്നേപുത്രനായിലഭിച്ചതേ കൃഷ്ണപാർവ്വതനോരോപൻപണ്ടുനീബഹു
 ധാർമ്മികൻ*രാധാശാപത്തിനാലിപ്പോൾഭൂമിയിൽഭാനഭവശനായ് പ്ര

പഞ്ചമല്ലംനിസ്സാരമെന്നാൽതീട്ടാതെവെണ്ണവൻ * സഭോക്തസ്വാർ
 ഷ്ടിസംയുജ്യാസാമീപ്യങ്ങളമങ്ങളേ ഹരിഃസ്വയംശിച്ഛവരവുമാ
 ങ്ങുകില്ലവൻ * വെണ്ണവന്നാബ്രഹ്മപദംനിസ്സാരമരത്നപവും മനതപം
 പിന്നെയിത്രപരമമോക്കില്ലസാരമായ് * ഭക്തൻനിമിശ്ശയാഭവേ
 രാജ്യത്താഴെത്തുരുതഥലം? കൊടുക്കരുജ്യംഭവേ നാക്കെൻപ്രീതിയ്ക്കായ്
 ക്ഷിതിശപം! * സ്വരാജ്യപാശ്തീഭവേനാമംസ്വാനത്തിൽവാണിടം
 ഭോരംഭൂതദ്രാഹമെല്ലാവരുംകശ്യപവംശജൻ! * ബ്രഹ്മാരണിമുതൽ
 കള്ളമോപാപങ്ങളാണമേ ജ്ഞാതിദ്രാഹമേതൻഷോഡശാംശ
 മായുഭവിച്ചിടാ * ഹാഞ്ഞുപറയുമെൻസ്വയത്തെന്നുനീചിന്തയെയ്യ
 കിൽ എന്തേസമാവസ്ഥയാക്കിതാൻഭവിച്ചിടമെന്നുപോൽ * പ്രാകൃ
 തപ്രളയത്തിങ്കൽബ്രഹ്മാവിനുംഖയംഖയം ഉണ്ടാമവൻകരകൾചംക
 ഴിഞ്ഞിട്ടീശപരേല്ലായ് * തപകൊണ്ടുളവാംജ്ഞാനവൃദ്ധിയുന്മു
 ഷോപവും ക്രമത്താൽസൃഷ്ടിയെയ്ക്കിടംജ്ഞാനത്താലപ്പിതാമഹൻ * സ
 തുഭൂതകൃതയഗെയമനംപരിപൂണ്ണനാം ശ്രേതായുഗകാൽഭാഗം
 ഘോഭോപരോപാതിയാമവൻ * നാലൊന്നാംകലിതന്നാട്ടുരണ്ടിട്ട
 ക്രമത്തിനാൽ കലാമാത്രനാമംചന്ദനമാവാസ്ത്രയിലെന്നപോൽ, ഗ്രീഷ്മ
 ത്തിലെയ്യുകാന്തിപോലല്ലശശിത്തൂവിൽ പകൽ, കാലത്തുമുച്ചയ്ക്കും
 ഖയിട്ടുംതുമ്പമല്ലത്ത് * കാലത്തിലുദിച്ചിട്ടുചാലനായിലുണിന്നൻ പ്ര
 ചണ്ഡനായക്കാലത്തിങ്കലസ്തമിയ്ക്കുമനന്തരം * പകൽമറഞ്ഞുപോകാ
 ലാമുഖംമോഖാമറയ്ക്കുവാൻ രാഹുവാൽഗ്രസ്തനായ്ദുഃഖിച്ചിടംപിന്നെ
 പ്രവന്നനും * വെളുത്തവാവിൽസംപൂണ്ണനായിത്തീരുന്നിശാപതി
 അതുപോലല്ലനമവൻദിനത്തോറുക്കുയിച്ചുപോം * കറുത്തവായു
 ത്തൊട്ടല്ലനാളുംവളരങ്ങളേ സമ്പന്നൻശുക്ലപക്ഷത്തിൽകൃഷ്ണപ
 ക്ഷേക്ഷയിപ്പവൻ * രാഹുസ്തൽത്തിൽമാറുകുന്നാൻദ്രിനേശാഭിരാ
 തവൻ കാലത്താൽ, ശുക്ലനാംകാലഭേദനിശ്ചികനാംശശി * ഇന്ദ്രനും
 ബലിയാടും, ശ്രീയദറിപ്പോൾസുതലവാരസിയായ് സർവ്വക്രായതാഭൂമി
 കാലത്താൽസസംപൂണ്ണനും * വെളുത്തിൽമുക്കിക്കാലത്താൽമറ
 ഞ്ഞുപോകുമേക വിശപങ്ങളുകാലത്തിലില്ലാതാംകാലത്താലുളവാ
 ിടം * മഹാപരമേജംകാലംകൊണ്ടുണ്ടായിനശിച്ചുപോം സമതപപര
 മാത്മാവംനത്യബ്രഹ്മതന്നിനാൻ * ഞാൻമൃത്യുജ്ഞനെന്നുലുപ്തം
 പ്രാപ്തനുള്ളിൽ കാണാനില്ലാതെയാകാണാംപിന്നെ, യേവമനേക
 മായ് * അവൻപ്രകൃതിരൂപൻതാനവൻതാൻപുരുഷൻവിള അവനാ
 ത്മാവവൻജീവൻനാനാപ്രപയരൻപരൻ * സഭാവെയ്യുന്നേതുന്നരൻ

തന്നാമതുണകീർത്തനം പോമവനജരാമൃതരോഗഭീതികളൊക്കയും * സൃഷ്ടിപ്പാൻവിധിയേയാക്കിയവൻക്ഷയ്ക്കു ചിഷ്ടവ ഹരിപ്പാനെന്ന യുത്തേജാഭാരകർത്തനത്തുപോർ * കാലാഗ്നിരൂദ്രസംഹാരകാർമ്മേപിസ്തമുഖമായ് ഞാൻചെയ്തസദാകാലത്തന്നാമതുണകീർത്തനം * മൃഗ്വജധൻഞാനതിനാലീജ്ഞാനംകൊണ്ടുനിർമ്മൻ മൃത്യുഭീതിട്ടു പോമൃഗ്വതാർക്ഷ്യനേക്കണ്ടപാണ്യുപാൽ * ഇതാശീതാസ്സ്യനാഥൻസർവ്വസത്താപനാപരൻ ശംഭുവാസഭിൽവച്ചുവിരമിച്ചാൻമുനീശ്വര! * രാജാവാവാക്കുകേട്ടിപ്പശംസിപ്പാനനേകയാ പാഞ്ഞാൻ ശംഭുവാടേററവിനയത്തോടുഭംഗിയായ് .

ശാഖമുഡൻപറഞ്ഞു

വിഭോ! ഭവാൻചൊന്നവാക്യംമറിച്ചോർക്കുന്നതില്ലഞാൻ എന്നു ലംഘനസ്വരസ്ഥലമറിമിത്തുരംഭ്രവിയ്ക്കണം * ജ്ഞാതിദ്രോഹമഹാപാപമെന്നീചൊല്ലിയില്ലയോ? സർവ്വസ്വവുംകയ്ക്കുവാക്കിപ്പിളിയേ വിട്ടുനീക്കും * ഐശ്വര്യത്തേറ്റുചിലാക്കീസുതലത്തിങ്കൽനിന്നു ഞാൻ ബലിയേയാക്കുവാൻമേലാപാരപാലൻഗദാധരൻ * സഭാമുക്തൻഹിരണ്യാക്ഷൻഹിംസിയ്ക്കപ്പെട്ടതെങ്ങനെ? ശുഭാദിദൈത്യന്ദേവന്മാരാൽപാതിതാരങ്ങളേ? * പാലാഴിമഥനത്തിങ്കൽഭക്ഷിച്ചുസുധമേവകരം ദ്രോണത്തേക്കുശേഷമേപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോയ് ഹാമായവർ * പരമാത്മാപ്രകൃതിതൻകളിപ്പുട്ടുജഗത്തിയ്ക്ക് അവളാക്കുകമൈശ്വര്യമവനുണ്ടാമതെന്നേ * ദേവസുരർക്കളുതക്കുന്നിമിത്തമാത്രമെ പൊഴും ജയിയ്ക്കയുംതോല്ക്കുകയുംകാലംപോയെ ക്രമപ്പടി * ഞങ്ങളുണ്ടാവിയോധത്തിൽനീവെന്നതുനിഷ്ഠയും സർവ്വശനാനിനക്കോർത്താൽസമന്മാർദേവദാനവർ * ഞങ്ങളാക്കത്തുപോർചെല്ലുതററവുലജ്ജയാണതേ അതികീർത്തിജയത്തേക്കുക്കില്ലതോററാഴ്കാച്ചിലും ഇതുകേട്ടാചന്ദ്രമുഡൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടൊരുത്തരം * തൽക്കാലോചിതമായ് ശാഖമുഡനോടുപറഞ്ഞുകേ.

മഹാഭവൻപറഞ്ഞു

ബ്രഹ്മചരശരണാർക്കുളോടൊന്നിപ്പോരചെയ്യുകിൽ ലജ്ജയെന്നധികാരജൻ! തോൽക്കിലെന്നാണകീർത്തിയു? * മധുരകടഭരോടാലുംഭുജംചെയ്യാനുജാട്ടനൻ വീരൻഹിരണ്യകൾപുഷ്പാഭയായ്യാനന്തരം * ഹിരണ്യാക്ഷനോടുംയുദ്ധംചെയ്യാൻപിന്നെരമാപതി ഞാനുംയുദ്ധംചെയ്തുപണ്ടതിപുരന്മാരായ് നൃപ! ശുഭാദികളുമായ് മുന്നപരമാരൂപമാരണം * സർവ്വശപീജനമാതാദ്രഗ്ധ്യംചെയ്തില്ലയോ? * കൃഷ്ണനാപരമാത്മാവിൻപാഷ്ട്വവരൻഭവാൻപോ

രിൽമരിച്ചാരിന്റെശ്മശാനത്തിൽതൂല്യമല്ലെങ്കിൽ * നിന്നോടുകൂടി
 പൊർച്ചുഗീസുകൾക്കുണ്ടായതുപോലെ? സുരപാലകനായിത്തീർന്നവനോ
 പൊരിനമച്ചതാണ് * ഉറപ്പായ് പറയുന്നതിനുള്ള വാഗ്ദാനം നൽകു
 ണം യുദ്ധമെഴുന്നമല്ലെങ്കിൽവാഗ്ദാനംകൊണ്ടു കിംഫലം? * വിരമി
 ച്ചാനിപ്രകാരംപറഞ്ഞതുപോലെയാണ് എഴുതിയതായിത്തോന്നുക
 നേശംഖോദ്ധരൻ.

ത്രിദേവീഭാഗവതം ഒൻപതാംസ്കന്ധം

യുദ്ധം ൧൦൦

ഇരുപത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം

ഇരുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം

ത്രിനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ശഃവനേനമനഃചെയ്താനുവേദൻപ്രതാപവാൻ അമാത്യന്മാ
 രാമവേഗംവാമനത്തിങ്കലേറിനാൻ * പ്രേരിപ്പിച്ചാൻശിവൻത
 രുന്ദസൈന്യത്തേസ്സരോടുതൻസന്ധ്യനായ് ശംഖമുഡൻതാനും
 പോരിന്നൊരുങ്ങിനാൻ * ഇന്ദ്രനുവൃഷപപുരാഭാസേരവയുദ്ധത്തി
 നാൻ ദിവാകരൻവിപ്രചിത്തിയോടുതൻപോരാഴ്ചയ്ക്കുതേ * ചന്ദ്രൻ
 ദംഭിനോടേറ്റേറ്റററേലോരായ് ചെയ്ത സംഗമം കാലൻകാലസ്വര
 ണനാടംവാന്തിഗോകുണ്ഠനോടുമേ * വിശ്വകർമ്മായനോടുംകുബ്ജരൻ
 കാലകേതനും ഭാജാൻമൃത്യുവായ് സംഹാരൻയമനോടുനായ് * വി
 കർണൻവരണനുംവായുവഞ്ചവർതമ്മിലും ഹൃതപ്പുഷ്പൻബുധനോടും
 രക്താക്ഷൻശനിയോടുനായ് * ജയന്തന്ത സാരന്മാർവ്വജ്ജ്വലകരവ
 സ്പഷ്ടം സ്വരവെദ്യർപ്പിച്ചിമാനധൂമ്രനളകുഞ്ചർതമ്മിലും * ധരംധ
 നൻയത്നോടുമുഷാക്ഷനോടുമംഗലൻ ശോഭകനോടായ് ഭാനുകാ
 മൻപീരനോടുനായ് * മുണ്ണൻഗോധാമുഖൻ,ഖഡ്ഗൻ,പിണ്ഡൻ,
 ധൂമ്രൻ,ലാജാഭയൻ കാഞ്ചീമുഖൻ,നന്ദിനെന്നോൻപലാശൻ,വി
 ശ്വപന്നനവൻ * ഇവരോടുംപോരാചെയ്തൊരാടിത്യാദികളൊക്കെയും അ
 ഭൂതാരുഗ്രാഹത്തുടമനാൻഭൈത്യരോടേറ്റതേ * മഹാമാരിപോരാ
 ചെയ്താളുഗ്രവണ്ഡാദികൾക്കേതൻ നന്ദീശ്വരാദികൾഭൈത്യഗണങ്ങ
 ളോടുമങ്ങനേ * വൃദ്ധയംപോൽഭീതിയുണ്ടാമഹായുദ്ധനേടത്തിനാൻ
 വടമുഖവാണശിഖൻകാളീനാമസമേതനായ് * യുദ്ധമെഴുന്ന
 മെഴുന്നസംഖമല്ലാമേന്നിട്ടനാരതം കോടിഭൈത്യരോടൊപ്പം

തന്വിഹാസനത്തിലായ് * രതാഭിഷന്നവുപുണ്യ പസിച്ഛാൻശാഖമു
 ധനം ദൈത്യരാജേരൂതോറിട്ടശ്ശങ്കരന്തൻറായാധരം * വാ
 നോർഭേഹംമുറിഞ്ഞൊരാളിതിമോഹോടിനാർമുന! ഗുഹൻകോപി
 ച്ചായവക്കായമേനറുകിനാനടൻ * തന്തെജസ്സാൽഗണക്കരക്ക
 ഘിപ്പിച്ചാൻബലത്തെയും ഏകനായ് ദൈത്യസംഘത്താദേരൂ
 പോരുതുക്കിനാൻ * വധിച്ചൊന്നൊരുതരക്കുശുമിന്നിയേപ്പോരി
 ലഗ്നമൻ പതിപ്പിച്ചാളസുരേപത്മലാവനകാളിയും * ദൈത്യർ
 തൻരക്തവുപാനഞ്ചയ്ക്കാറുകോപത്തൊടൊമ്പര പത്തുലക്ഷാന്ത
 രുലക്ഷംകോടിയുംഗജവീരരേ * കൈകൊണ്ടെടുത്തുകൂടിയ പക്ഷപി
 ച്ചാറുതൻമുഖത്തിലായ് ആചിരതലയറുളളോരുകൾകൂത്താടിപോ
 രിലായ് * സ്തന്ദർശൻശരമേററററുമുറിഞ്ഞുട്ടുലോക്കയും ദീരാം
 ദൈത്യരല്ലാരുമോടിനാരതിഭീതരായ് * വൃഷപവാ, പിപ്രചിന്തി, ഭം
 ഭൻ, വിനൈവികകനൻ ഇവസ്തേനാനാദേരൂപാർചെയാർവിക്ര
 മത്തൊടും * പിൻതിരിഞ്ഞില്ലപോർചെയാളാമമാമാരെയുമുന!
 സുബ്രഹ്മണ്യൻറചലേറിട്ട പരോഽവലത്തുമ * ഭയപ്പെട്ടോടിയി
 ല്ലങ്ങാ ച്ഛാനിന്തൻപുഷ്പവർഷവും പ്രാകൃതപുളയത്തിങ്കൽമഹാമുദ്ര
 നൊടൊപ്പമായ് * ദൈത്യന്മാരേനശിപ്പിക്കുംസ്തന്ദർശൻപോരുകാ
 രെന്മാൽ വിമാനമേറിക്കൂമ്പുപഞ്ചിച്ചാൻശാഖമുധനം * പേമാരി
 പോലവൻചെയ്തശാഖചിന്തിച്ചായ് മഹാസങ്കാരമുണ്ടായിതീ
 യുന്നനായ് ജപിച്ചുതേ * ഭവന്മാരോടിനാൻനന്ദീശപരൻതൊട്ടൊ
 രുകൂട്ടരും സുബ്രഹ്മണ്യനായതന്തൻതൻനിന്നതായുദ്ധഭൂമിയിൽ * മ
 ലകൾകല്ലുകൾലോരസപ്പുഷ്പവൻമരങ്ങളും അസമ്യമായിവെടി
 ച്ചാൻഗുപൽഭീതിവരുമ്പട * അവൻറശരജാലങ്ങളുററിട്ടശ്ശിപന
 നൻ വൻമഞ്ഞേരൂമറഞ്ഞീടസൂര്യനോടുസമനനായ് * വീരൻ
 മുറിച്ഛാൻസ്തന്ദർശൻബലകൂട്ടനവില്ലനേ തേവിൻപീരങ്ങളുംതേരും
 തകർത്താറാമമാബലൻ * ദിച്ഛാസ്രന്താൽമചിഖിനേക്ഷീണിപ്പി
 ച്ചാൻതുലാമവൻ ഗുഹൻറമാറിൽസൂര്യനൊത്തൊരുവൻവേലുവാ
 ണിനാൻ * ക്ഷണംമുർച്ഛിച്ചുപോയ് ചെന്നെഞ്ചാധാവനിട്ടെഴീറു
 ടൻ ഏടുത്താൻവിഷ്ണുപാലകപ്പെട്ടൊരനല്ലവില്ലവൻ * രതജാലം
 വിളങ്ങുന്നവിമാനത്തിങ്കലേറിനാൻ ശസ്ത്രാസ്രങ്ങൾതൊടുത്തേററം
 ലോരമാർലോർതുക്കിനാൻ * പവനങ്ങൾകല്ലുകളുംസപ്പുഷ്പവും
 വൻമരങ്ങളും ദിച്ഛാസ്രംകൊണ്ടുഭടിച്ഛാൻകോപത്താശ്ശിവംത്ഥ
 ജൻ * ആഗേന്യാസ്രംശമിപ്പിച്ചാൻപണ്യസ്രന്തൻപ്രതാപവാൻ

ശംഖമുധൻനമോവില്ലാർക്കുദിച്ചിലായ് * സൈന്യത്തെയും
സുതനയംകിരീടത്തെയുമങ്ങനെ അയച്ചാൻസൂര്യനോടത്തവേദമെത്രെ
ത്രാൻനമറിയാം * മോഹിച്ചാൻതൽക്കുഴന്തെന്നേഞ്ചോധമാനാൻ
ധരാപതി വേഗംവേഗേവില്ലായിവാഹനത്തിങ്കലറിനാൻ * മഹാ
മായാവിവർഷിച്ചാൻമായയാൽശരജാലവും ശവഷംകൊണ്ടുസുബ്ര
ഹ്മണ്യനേമുടിനാൻമനേ! * ആസൂത്രപ്രഭയെഴുംപ്രഭയാഗിഷ്ഠതുല്യ
മാം വിഷ്ണുതജസ്സമൃദ്ധ്നജ്ജിവിവുമായുള്ളവേലിനേ * എടുത്തുകൊ
ടുത്തുനിൽവിട്ടാൻകോപേനദേവൻ പതിച്ചിതതുഗാത്രത്തിൽകാ
ളംതീജാലപോലവേ * ശക്തനാഹുതനംശക്തനേരമുർത്തിച്ചു
പോയുടെൻ എടുത്താകാളിയവനേനയിച്ചാർശിവസന്നിധയ *
ജ്ഞാനംകൊണ്ടിട്ടുപാലുവാമ്ജീവിപ്പിച്ചാൻമഹേശ്വരൻ മഹാബ
ലമതുനന്ദകി,യെഴീറാനടന്നുനന്ദൻ * സ്തന്ദൻറയുദ്ധംരക്ഷി
ക്കാൻകാളിയപ്പോരിലെത്തിനാൻ നന്ദീശ്വരാടിവീരോരവളോടൊ
ത്തുപോയിതേ * യക്ഷരക്ഷസഗന്ധർവ്വംകിന്നാര്യന്മാരും ഹോ
ഷിച്ചാർചിലർവാദ്യജാലമെഴുംകൊണ്ടുപോയ്ചിലർ * കാളിയ
പ്പോരിലെത്തിട്ടുസിംഹനാദമുഴക്കിനാൻ ആനാദകേടുർമ്മിച്ചാർ
ഭാനവന്മാരശേഷവും * മഹാക്രമാസംബഹുധാലൈതാളശുഭോദന
വൻ മധുപാനംചെയ്തുകൂത്താടിനാളാപോക്കുള്ളത്തിലായ് * അത്യഗ്ര
യാംകോടകിയുപാനംബയ്ക്കീടനാൻമധു യോഗിനീധാകിനീദേവ
സമുദനംകളമങ്ങനെ * കാളിയേക്കണ്ടുടമൈത്യശൻകുഷണംപോക്കുമെ
ത്തിനാൻ ഭാനവന്മാർഭമപ്പൊതമേനന്ദകിനാൻഗുപൻ * ക്ഷേപി
ച്ചാളഗ്നിമേക്കാളീപ്രളയാഗ്നമൊടൊപ്പമായ് വസ്ത്രസംകൊണ്ടുക
ളിയായ്തടുത്താൻശംഖമുധനം * വിട്ടാളത്തുതമാമഗ്രവരണാസ്ര
തെയൊന്നവൻ കളിയായ്താൻഭാനദേവൻഗന്ധർവ്വന്മാർതടുത്തു
തേ * മഹേശ്വരസ്ത്രഗന്ധയുക്തമുഖമായ്വിട്ടുകാളികാ ദൈവസ്തം
കൊണ്ടുപാലുവാതളേദിച്ചഭാനവൻ * നാരായണാസ്രമദ്വേവിയയ
ച്ചാൻമന്ത്രപുരുഷായ് നമിച്ചാനതിനേതേരിൽനിന്നിറങ്ങിടുന്ന
വൻ * പ്രഭാഗ്നിസമമായഹസ്ത്രംവനിഃപക്ഷപോയ് നമിച്ചാ
നതിനേട്ടുനാമപോലപിനയുമായവൻ * ബ്രഹ്മാസ്രത്തേമന്ത്രപു
വ്വർഷാടമവൻവിട്ടുടൻ ബ്രഹ്മാസ്രത്തേക്കൊണ്ടുതന്നെശമിപ്പിച്ചി
തുഭാനവൻ * ഉടനേഭേവിദ്വിപ്രാസ്രയച്ചാർമന്ത്രപുരുഷായ് തടു
ത്താനതുഭിവാസ്രജാലത്താൽതന്നെമന്നവൻ * ദൈവോജനയുദ്ധോ
ജവേൽവിട്ടുകാളിയുക്കൊട്ടു ഗുപൻവിപ്രാസ്രജാലത്താലതന്നായ്

രൂപിനാൻ * കോപിച്ചവർപാശുപതംമന്ത്രപൂർവ്വമെടുത്തുതേ അയ
ച്ചിടതിരിപ്പാനായുണ്ടായ് വാക്കശരീരിയായ് * മൃഗപിപ്ലിപ്പാശുപ
തംകൊണ്ടുതീവ്രപനോഷ്കിൽ ഹരിതൻമന്ത്രകവചംധരയ്ക്കുംകാല
മോളവും * പാതിവ്രതചന്ദനത്തിയ്ക്കു ക്ഷുഭകാലംവരയ്ക്കും ജംഭൂതൃ
ക്കളുണ്ടാകിലല്ല നൃപമാരുതൻവരം * എന്തുകേട്ടപ്പാശുപതംവിട്ടി
ല്ലബ്രഹ്മകാളിയും തുറലക്ഷംഭാഗവതംകുളിയാചിഴിങ്ങിനാൻ * നൃ
പനെയുംവിഴുങ്ങാനാത് പാശുപതംഭയങ്കരീ ഉഗ്രദിവ്യംസ്മരതിനാൽ
തടുത്താൻശംഖമുധനം * ഗ്രീഷ്മസ്മൃതാപമംഖഡ്ഗംഗമചാലംബ
യങ്ങനേ ദിവ്യസ്മൃതാപമംഖഡ്ഗമാക്കിടിനാനവൻ * വിഴുങ്ങാ
നായാവനേപിന്നെയുംചെന്നിതംബിക ശ്രീമാൻസിംഹശപരൻ
ദൈത്യൻവളന്നാനേറവുമുനേ! * മുഷ്ടികൊണ്ടവനോക്കാളീകോപ
ത്തോടുംഭയങ്കരീ ഇടിചാലമുയർത്തുമുധമുതനെയുംവധിച്ചാൻ * പ്ര
യാഗ്നിശിവയെക്കൊന്നിട്ടുപ്രായശ്ചിത്തയയയ്ക്കുവ ശംഖമുധനംക
യ്യാൽതടുത്താനതിനേക്കുണ്ടാ * മഹാകോപത്തോടവനേക്കത്തിനാൻ
മുഷ്ടികൊണ്ടവൻ വട്ടംകറക്കിമുൻമിച്ഛവീണാനായിടിയേറവൻ *
ബോധമുണ്ടായെഴീറിട്ടുക്കുണത്തിൽശംഖമുധനം ബാഹുധുലം
കാളീയോട്ചെയ്തിടാതെന്നമിച്ചുതേ * മുറിച്ചാൻദേവതനസ്രംഗ
ഹിച്ഛാൻതൻറതേജസാ ഹർദ്ദേതൻമാതൃഭക്തികൊണ്ടാച്ചല്ലൊ
സ്മൃതും * പിടിച്ചിട്ടവനോക്കാളീകറക്കിപ്പലവട്ടവും അതികോപ
ത്തോടുംകോടുംമേൽഭാഗത്തേക്കെറിഞ്ഞുതേ * മുക്കളിൽനിന്നുവേ
ഗത്തിൽഭൂവിൽവന്നുപതിച്ചവൻ ഭദ്രരംകാളീയേഭക്ത്യാനമിച്ചി
ട്ടെഴുന്നേറുടൻ * തളച്ചായതേയുധത്തിലതിലത്തോടയുടനാ
യ് തേനിമ്നിതമാനേല്ലവിമാനത്തിങ്കലറിനാൻ * ദൈത്യന്മാർതൻ
രക്തമല്ലാപാനമെണ്ണിട്ടുകാളിയും ക്ഷുന്ദാചാമാസേപുതിന്നശങ്കാ
നികമെത്തിനാൻ * രണവൃന്താന്തമാല്ലൊത്തോട്ടശേഷമറിയിച്ചുതേ
ദൈത്യനാശംകേൾക്കുമുപമിച്ഛാൻചന്ദ്രശേഖരൻ * ഞാൻകൈ
ത്വഭേദിച്ചുപ്പാറുവായിൽനിന്നുപതിച്ചവൻ ലക്ഷംഭാഗവതത്തി
പ്പോറശേഷമെല്ലാഭേദിച്ചുഞാൻ * അവനേക്കൊല്ലവൻപാശുപ
തത്താൽഞാൻതുടങ്ങുവ നിനക്കുചെയ്തവനെന്നുണ്ടാത് വാക്കശരീ
രിയായ് * ശംഖമുധനമഹാജ്ഞാൻമഹാബലപരാക്രമൻ എൻകി
ലസ്മൃതമച്ചില്ലമുറിച്ചാണെന്ററസായകം.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം കർപതംസ്മരണം

ശംഖമുധനമുഖം

ഇതുപത്തിങ്ങമെല്ലായും

ഇരുപത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

ശിവൻതപശ്ശാവിച്ചിട്ടുതപജ്ഞാനവിശാരദൻ താമസംതന്നെ
പുറപ്പെട്ടാൻരണത്തിനായ് ഗണൈതാടം * അതുകണ്ടുശ്ശംഖമുധൻ
വിമാനംവിട്ടിറങ്ങിനാൻ ഭണ്ഡംപോയഭൂമിയിലിറങ്ങിത്താമസം
കേതിയായ് * നമിച്ചിട്ടുവിമാനത്തിൽതാൻവേഗത്തെടുത്തുനിന്നാൻ
സൈന്യത്തെക്കണ്ടുപോയതല്ലവില്ലാകുതിച്ചെടുത്തവൻ യുദ്ധംചെയ്യാൻ
പണ്ടുനൂറ്റാണ്ടുശിവനോടുമായ് * ജയിച്ചുതോറ്റമില്ലപ്പോൾശിവ
നുംശംഖമുധനും * ഭഗവാനായുധംവെച്ചുഭാഗവേന്ദ്രനമങ്ങനെ രഥ
ത്തിൽവാങ്ങുകയെടുത്തുശബ്ദത്തിൽ പന്തളമുധനും * ഭാനുവാരാഭനേ
കുംഭേർമലിക്കപ്പെട്ടശുഭ്രവാൽ രാജകുട്ടത്തിൽമരിച്ചുരേജീവിപ്പി
ച്ചാൻശിവൻവിട്ടു * ഇതായത്തരത്തിൽ ഭൂമിയിലുണ്ടാകമാരുദ്രസുരൻ
ശംഖമുധനാദികൾവന്നവനോടുകൂടെചാലുന്നാൻ.

വൃദ്ധൻപറഞ്ഞു

വിപ്രനാഭമെന്നിങ്ങുപോകിക്കൊണ്ടുപോകട്ടെ! ഞാനിപ്പി
യുന്നതായ്, നീയോസമുപവൃത്തമേകുവാൻ * നിമിത്തവുമുണ്ടെ
ന്നാലുമാശയ്ക്കുന്നിന്നുതാൻവിട്ടോ! കാൽപ്പിന്നെപ്പറഞ്ഞുകാണുവാനും
ചെയ്യുന്നമാത്രമായ് * പ്രസന്നനായ് തരമനുസര്യംചെയ്യാനനു
പോത്തമൻ മായാശക്തവചംവേണമെന്നിങ്ങെന്നോതിനാമ്പൻ *
കൊടുത്തുനല്ലാച്ചായകവചംവേണമെന്നാൻമരി തുളസീദേവിയേപ്പോ
പിച്ചിടാനാൻശംഖമുധനായ് * ചെയ്യാനായവളിൽപിതൃധാനവും
മാമയോടവൻ ഉടനവിഷ്ണുവിൻസ്രാമംചാൽക്കൈത്യ നിൽശിവൻ *
ഗ്രീഷ്മമദ്യോഹസ്മയ്ക്കുപോൽപ്രളയംഗിരസ്സുതലായ് ഭക്തമാഭ
ന്നിവാതുമാവുമ്മരൈവരിലാതകം * സമുദ്രാസ്രാസ്രസാരേണമകു
ത്തോടുസമപ്രഭം വിഷ്ണുപീശക്കുനിധനമുഗ്ദ്ധാത്തതുഭയങ്കരം * ആ
യിരവിൽപാടുന്നീളംവിസ്താരമുറുനൻമഴം അനിഷ്ടശ്യാനിത്യരൂപം
സജീവബ്രഹ്മരൂപകം * ബ്രഹ്മാണുഭയനശിപ്പിച്ചാൻസമന്തതേ
ജൻറലീയതാൽ ശംഖമുധനിലശ്ശംഖമാങ്ങിനാൻശിവനുക്കൊടു *
സുപൻവില്ലുപേക്ഷിച്ചാശ്രിതർക്കുവരണാബദ്ധം ധ്യാനിച്ചുകേത്യാചാ
ണാനാരോഗാസനമതികലായ് * ശുഭകരക്കിയകൈത്യശരീരത്തിൽ
പതിച്ചുകൻ അവയെക്കളിയാർക്കുമാക്കിത്തീർത്തുമെത്താടം * ദിവ്യ
ഗോപാലബാലൻതൻപ്രപഞ്ചത്തിൻമനസ്സൻ ലഭിച്ചുൻമുരളീധര

സ്തൻഭിപ്രതേന മമജ്ഞാതം * നന്ദ ഭൂഷണങ്ങൾ വെട്ടുണ്ടാക്കുവാൻ ഗോപരാജൻ
 പരിവേഷിതൻ ശോഭാകരനുമായിട്ടു പരമീകൃതൻ കൈവന്നു വെണ്മണി *
 വൃന്ദാവനത്തിലാവാൻ സന്ധ്യയെത്തിൽ ഗമിച്ചവൻ രാധയെയും കൂട്ടുന്ന
 യൗനജിച്ചാനതിഭക്തിയായ് * സുഭാഭം ചക്ഷണവതാപ്രസന്നമുഖ പ
 തമായ് അതിസ്സേനതൊടുംകൂടിപ്പൂർവ്വസ്ഥാനത്തിലാക്കിനാർ * ഭാ
 ഗവദ്യുദ്ധമുക്തന്തന്നെ പ്രാപിച്ച സാദരം ശംഖമൂലാസ്ഥികൾ ശാ
 ഖജ. ത്യായിബ് ഭാവിച്ചുടൻ * നാനാപ്രകാരമായ് ഭവപൂജകൾക്കു പ
 കാരമായ് ശംഖത്തോടു തിരറ്റം പ്രദവ്വീതികൾ പരം * രീതിതോര
 സ്വരൂപം നൽകവിശേഷം കൈനീട്ടേ ശംഖത്തിൻ ശബ്ദം ദ്രിക്രിമി
 ക്കിൾ സ്ഥിരതാപരം * നല്ല രീതിസ്സാനന്ദമേ ശംഖത്തിൻ മന്ദം നായ
 തം ശംഖം പരീക്ഷിപ്പൂന്നെക്കണ്ടു ശംഖജ്ഞാൻ മറയ് * പാഴ്വരക്കുറ്റിയു
 മ്നീകിട ദൂരത്താൽ മരംഗലം സ്രീകുളത്തു ദൂരം ശംഖം നില്ക്കിപ്പോല
 മോടുക * അദിയ്ക്കു പിട്ടമ്പ്രദിക്കി പെത്തിട്ടാലു ക്കു ഭീതമായ് ശിവൻ
 ഭക്തനേക്കൊന്നു വീക്ഷാകത്തിലെത്തിനാൻ * വൃഷഭരൂപനായ്
 താൻ ഗണത്തോടു പ്രവൃട്ടനായ് പരമാനന്ദമോക്കത്തു സന്തോ
 നിലെത്തിനാൻ * ഗന്ധർവ്വപാടിനാൻ വാനിൽ മുഴങ്ങീ നല്ല ഭേദികൾ പൂ
 ങ്ക്ടു പർവ്വമുണ്ടായി ശിവമെഴുതി മിലോറവും * മനീശ്വരസുന്ദരമാം പ്ര
 ശംസിച്ഛാർ മഹേശ്വരനേ.

ശ്രീ ഭക്തിഭാഗവതം കവതാം സ്തവം
 ശംഖമൂലാസ്ഥികൾ
 ഇരുപത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

ഇരുപത്തിനാലാമദ്ധ്യായം

നാരേൻ പറഞ്ഞു

വീർവാധാനുളസിയിൽ ഭഗവാൻ ഹരിയെക്കണ്ടെ ചെയ്യാനെ
 ന്നുഭവാനെന്നോടുകൈയ്ക്കീടണമിഹോ!

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

നാരായണൻ ഭവകണ്ഠം സാധിപ്പാൻ തന്നെൻറ മായതാൽ ശംഖ
 മൂലൻറെ വലക്കൈക്കലാക്കീട്ടു നന്തരം * ശംഖമൂലൻറെ പത്ത്
 ത്വപിച്ചാൻ തുളസീഗുഹം പാതിവ്രത്യം നശിപ്പിച്ചു ഭക്തനേനി
 ഹിക്കുവാൻ * പെരുമ്പാറ കിഴിച്ചാൻ തുളസീപാരം നാനിയെ പെരു
 ങ്കിച്ചാൻ സ്തവരീന്ദ്രജയ ശബ്ദം തുറന്നു * അജ്ഞാതകൃതികായ്

തോഷിച്ചുളപ്പതിവ്രതം നോക്കിനാകിളിവാതുക്കൽ കൂടിയാരാജപീ
 മിയിൽ * വിപ്രമാർദ്ദധനനരകിയെ യുഗ്മിച്ചാരുമംഗളത്തെ യു ഭീഷ്മ
 കാരകുലവന്ദികൾക്കുമെറ്റുമകീടിനാരധനം * തേർ പിട്ടിറങ്ങിപ്പാ
 ലിച്ചാൻഭവിയോടുഗൃഹാന്തരം തനാഭരണസംയുക്തൻസുന്ദരൻത
 നെറവല്ലഭൻ * തൻമുമ്പിലവനേക്കുണ്ടിട്ടവരസതോഷമോടുതൻ തൽ
 പാദക്കുളനം ചെയ്തുപ്രണമിച്ചുകരഞ്ഞുതേ * തണുപ്പിത്തിലവനേവാ
 ഗ്നിച്ചാരുകമേമാൻവര കർപ്പുനാദികൾചേർന്നുള താംബൂലമതുമേകി
 നാര * സാഹചര്യമാരതിനാണെൻജന്മവുഷ്ടീയനായതും പോരിൽ
 പോയുകൊണ്ടെന്നന്താൻഗൃഹത്തിൽവന്നുകൊണ്ടൊരാൽ * സാരോമാഞ്ചം
 കടാക്കിച്ചുപഞ്ചരികൊണ്ടുകാമിയാച് ലോലിച്ചാരുഭംഗിജായിദ്രാ
 ണവൃത്താന്തമൊക്കയും.

തൂങ്ങിപറഞ്ഞു

ശിവനോടൊത്തുപോർവെയ്ക്കുന്നിനക്കുജന്മത്തെങ്ങനേ? സംഭവി
 ത്തുകൂലാരാശേ! തന്മനീയവല്ലഭകണനാടാച് * തൂങ്ങിവചനംകേട്ടുവി
 രിച്ചുകൾവാപതി ശംഖപ്പാദതൻരൂപത്തോടോതിചീനല്ലവാക്കിനേ.

ശ്രീഭഗവാൻപറഞ്ഞു.

നൂറുസംവത്സരത്തെങ്ങരയുലം ചെയ്തുവരാവനേ! ഭാഗവക്കൊക്ക
 യുംനാശംഭവിച്ചുവാമുലോവനേ! * രാജിപ്പെട്ടത്തിനാനപ്പോരത്തങ്ങ
 ഭൂപരമജൻസ്വരം ബ്രഹ്മവിനാജത്താൽവാനോക്കുകിനേനധി
 കാരവും * ഞാനെൻഗൃഹത്തിനായ് വന്തശിവലോകത്തുപോയ് ശി
 വൻ ഏനോരീട്ടജഗന്നാഥൻശയിച്ചാനവഭോടുമായ് * അസ്സന്ദശീ
 ത്തെവുമായ് രമിച്ചാനേററവുമുദന! വ്യക്താസധീതസ്സംഭോഗത്തിൽ
 കണ്ടോപ്പതിവ്രത * സംശയപ്പെട്ടുവാദിച്ചാളാരുനീയെന്നനാരേ!

തൂങ്ങിപറഞ്ഞു

കൊൻകനീയാരുമാരേശ! മാന്യതാപുരുകിയെന്നെനീ നശി
 പ്പിച്ചുസരീയമ്മശപിയ്ക്കുന്നിന്നെയിന്നുഞാൻ * തൂങ്ങിവാക്കുകേട്ടു
 ഹരിശാപഭയത്തിനാൽ അതിമോഹനമാതൻരൂപത്തെസപീക
 രിച്ചതേ * അവരതൻമുമ്പിലായ് കണ്ടാരുഭവഭവൻസനാതനൻ ന
 വനീരേതുല്യാഭൻശരത്പങ്കജലോചനൻ കോടിമന്ത്രമലാവസ്ത്രൻ
 തന്ദ്രാഷണഭൂഷിതൻ * പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചൽവദനൻപീതവസ്ത്രംധരിച്ചവ
 ന് അദ്വൈതനേക്കുണ്ടവളുമുൻ പ്പിച്ചാളധികമുദന! * മേധാവേണിട്ടുപി
 നീട്ടുപറഞ്ഞാളവനോഭവര.

കണ്വകാണ്ടുളമലയെന്തെല്ലാപൻ പാപിച്ചിടംപദോത്തരമ
 ശ്വേതം പഥംദ്രവം * തുളസീയകൺനായ് ചെയ്ത സങ്കല്പമുടക്ക
 കിൽ ആ വക്രാർക്കംവസിച്ച് ഓകാലസ്യുതത്തിലായവൻ * കള്ളസ്സത്യാ
 തുളസിയോടൊത്തു വെയ്ത പൂരം പതിനാലിട്ടുതൻകാലയോ
 ഭീപാകത്തിൽവാണിടം * തുളസീതോതശകലമുപ്തകോലഭിപ്പവൻ
 രത്നമാനത്തിൽവെവകണ്വാപാപിച്ചീടമസംശയം * അമാവാസ്യാ
 പെരുന്നിമയിൽപാദശീസംക്രമത്തിലും എണ്ണതച്ചിട്ടു ചുറ്റുംരാത്രി
 തിൽസന്ധ്യയിലും * ഭോഗംചെയ്താൻ പൂർക്കാരൻ ശുഭംമാറിട്ടു
 ഭേത പൻ ഇറക്കിൽതുളസീപത്രംശിശിഷ്യാമുറിച്ചുപോൽ * ഇറങ്ങ
 തുളസീപത്രംശുഭംമുണ്ടെന്നുവേദം ശ്രാദ്ധംവ്രതംപൂജഭാനമിവയ്ക്കാ
 ട്ടുടത്തും * പൂജിച്ചതുംവിഷ്ണുവിനേഭൂജാലക്ഷ്മിയിന്നതും ശുഭം
 താൻകഴുകിട്ടുകൾക്കുടക്കമെടുത്തിടാം * നീഗോലോകത്തിലുവാ
 ഴുവുഷ്ടാധിപ്താതുഭവീമായ് അതിൽകൃഷ്ണനാടുംകൂടിക്രീഡിക്കുന്നി
 ത്വരാനുഭവേ! ഭാരതത്തിൽവസിച്ച് ഓനമുറയ്ക്കാതുഭവീമായ് എ
 ന്നംശമാംസമുദ്രത്തിൽപതിച്ചായുംഭവിച്ചിടം * വൈകുണ്ഠത്തിൽ
 നീയെൻറസമീപത്തിൽപതിവുത! ലക്ഷ്മിക്കൊപ്പംപൂണ്ണമായും
 വസിച്ച് ഓമസംശയം * നീശപിച്ചതിനാലുപ്ലോമനല്ലാരിബ്ഭാ
 രതത്തിൽക്കാൻ ഗണ്ഡകീനദിതൻതീരേക്കൈലാസായിബ്ഭവിച്ചിടം *
 അതിങ്കൽകോടികീടങ്ങളുഗ്രംഷ്ഠായുധങ്ങളാൽ തല്ലിക്കൊന്ന
 തോറുമെൻചക്രമുഖാക്കിടം * ഏകപാരംനാലുചക്രവരനാലാപി
 ഭൂഷിതം പുതുചക്രംനിറംകെട്ടിനാരായണമതിനുപേർ * ഏകപാരം
 നാലുചക്രംപുതുതാംകൊണ്ടൽപോൽനിറം വനമാലയതില്ലാത്തതതു
 ലക്ഷ്മീജനാർദ്ദനം * ചാരപഞ്ചനാലുചക്രംഗോഷ്ടംകൊണ്ടുരാജിതം
 ചെപ്പനാഥമതിൻനാമമില്ലതിൽവനമാലിക * അതിഷ്ടദ്രോണചക്രം
 നവമേഘസമപ്രഭം വനമാലികയില്ലാത്തതതുചാമനനാമകം * അ
 തിഷ്ടദ്രോണചക്രംവനമാലാവിഭൂഷിതം അതിനുശ്രീധരനാമംഗ
 ഹസ്തനാൽകൂട്ടിപ്പദം * വൃത്താകാരസ്ഥുലമില്ലാത്തതതാൻവനമാ
 ലയും രണ്ടുചക്രംസ്തംഭത്തിൽഭാമോദമതിനുപേർ * ദ്വിചക്രമഖ്യ
 മംവൃത്തംബാണകുതസമനപിതം രത്നരാമമതിൻനാമമാവനാശിയു
 മുള്ളത് * ഏഴുചക്രമഖ്യമന്തകുടതൻരേഖയുള്ളത് രാജസമ്പൽ
 പ്രദംരാജഭാജശാപമതിനുപേർ * സ്വർഗ്ഗംപതിനാലുചക്രപുതു
 ഘടതിൻനിറം പൂരപ്പാതാർക്കളേകുന്നതതിൻനാമമനന്തമാം * ചക്ര
 കാശരണ്ടുചക്രംസശ്രീകർമ്മലപ്രഭം സഗോഷ്ടമഖ്യമംപേരതിനു
 മധുസൂദനം * ഗദായരസുപ്തചക്രമേകചക്രസുദർശനം ഹരഗ്രീവം

രണ്ടു ചക്രമശ്ച പത്രാഭാമയത്ത് * വിസ്താരവദനം രണ്ടു ചക്രം ബഹുഭയേ
 ക്കം നരസിംഹം പരമാർക്കം വരാഗ്നം നുകിടനത്ത് * വിസ തുതാ
 സ്വരണ്ടു ചക്രം വനമാലാവിഭൂഷിതം ലക്ഷ്മീ നൃസിംഹമെന്നോളം ഗ്രാമ
 സ്ഥർക്കുസുഖപ്രദം * ദോരത്തിൽ താൻ രണ്ടു ചക്രം സത്രീകൾ ഭിന്നവക്ത്ര
 വം വാസുദേവമതിൻ നാമം സർവ്വകാമഫലപ്രദം * പ്രദ്യുസ്തംസുക്ഷുപ്ത
 ക്രാന്തപുരുഷമലമതിൻ നിറം ബഹുസ്തംഭിതം സുഷിരേ ഗ്രാമസ്ഥർക്കം
 സുഖപ്രദം * രണ്ടു ചക്രങ്ങളേ നൃന്ദ്രാതൊടുപ്പിച്ചു ചിശാലമായ് സങ്ക
 ഷ്ണനമതിൻ ത്രപഗ്രമികൾക്കു സുഖപ്രദം * അനിരുദ്ധം പീതവസ്ത്രം
 വൃന്താകാരം സുശോഭനം ഗ്രാമസ്ഥർക്കു സുഖം നൽകുന്നതെന്നോളം
 സതുതകൾ * സാമഗ്രാമമരൈക്തിലഭിക്കിൽ ഭഗവാൻ ഹരി വാഴും ല
 ക്ഷ്മീയുദഭിക്കിൽ സർവ്വതീർത്ഥങ്ങളോടു മായ് * ബ്രാഹ്മണത്വാദിയാർ
 മോദോപാപങ്ങളൊക്കെയും നശിച്ചു പോന്നിശ്വരന്താൻ സാമഗ്രാമശി
 ലാർച്ചനാൽ * പൂതാകാരം രാജ്യമേകം ശ്രീയം കംവൃത്തമായത് ഭുഖ
 ന്തേ ശകടാകാരം ശുഭാഗ്രം മുതിരേകിടം * പിംഗലം ഹാനിയുണ്ടാക്കും
 വിക്രതാ സ്വഃഭരദ്രതാ ഭഗവക്ത്രം വ്യധികൾ ഭിന്നാ മുതികൾ ഭ്രമം *
 ശ്രദ്ധാപൂജാ വൃന്താദാനം പ്രതിഷ്ഠിതി വെക്കുകയും സാമഗ്രാമമതിൻ
 മുൻപിൽ വെണ്ണിടീ ഭഗവദ്യുദമറവും * സർവ്വതീർത്ഥസ്നാനമതുവേദം
 നാലുപറിക്കയും ഭിക്ഷിക്കയും യാഗമെല്ലാം തപാലെയ്യുമേററവും *
 വ്രതങ്ങളേയനുഷ്ഠിക്കെയെന്നീ കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും ചെയ്തപ്പു ന്യം ലഭിച്ചീ
 ടും സാമഗ്രാമാർച്ചനത്തിനാൽ * സാമഗ്രാമമതിൻ തീർത്ഥം കൊണ്ടു നി
 ത്യാർച്ചിച്ചവൻ ഭൂപുരക്കു നാദാനങ്ങൾക്കു പൂജ നൃപന്തയാന്നിടം *
 സാമഗ്രാമശിലാതീർത്ഥമന്തം സേവിച്ചിടുന്നതൻ ഭവന്മാർ തൻ പ്ര
 സാദനേ പ്രാപിച്ചീടമ സംശയം * അവൻ തൻ സ്പർശമിരിക്കും ഭൂമി
 തീർത്ഥങ്ങളൊക്കെയും ശുദ്ധൻ ജീവൻ മുക്തനവൻ പ്രാപിയ്ക്കും വിഷ്ണുവിൻ
 പദം * വെക്കുന്നതിൽ വിഷ്ണു വാടാദാസ്യ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൻ ഭട്ടനേ
 കപ്രാകൃതദാം പ്രളയങ്ങൾ വസിച്ചിടം * ബ്രാഹ്മണത്തിനു ണ്ടിടത്തോ
 രോപാപങ്ങളൊക്കെയും അവനേക്കാക്കി പോടിപ്പോന്താർക്കു നേക്ക
 ണ്ടുപാമ്പുപാൽ * അവൻ റകാൽ പൊടിയിനാൽ വേഗത്തിൽ ഭൂ
 മിശുദ്ധനാം അവൻ റജനനം കൊണ്ടു പിതൃക്കൾക്കും വരംഗതി * മ
 റിക്കുന്നളവിൽ സാമഗ്രാമതീർത്ഥം ലഭിയ്ക്കുകിൽ പാപങ്ങളെല്ലാം പോ
 യ് വിഷ്ണുഭോകം പ്രാപിയ്ക്കുമായവൻ * കർമ്മബന്ധങ്ങളെല്ലാം പോം
 മുകതിയേയും ലഭിച്ചിടം ലയിക്കും വിഷ്ണുവിൻ പാദത്തിങ്കലില്ലാരു സംശ
 യം * സാമഗ്രാമശിലാർച്ചിച്ചിടുകുള്ള സ്തുത്യമുപുവൻ കുംഭീപാകുന്തിഷ്വാ

ണീടുംബ്രഹ്മാവിൻകാലമോളവും * സാമഗ്രാമധരിച്ചിട്ടുസങ്കല്പംത്തമക
 ക്കേവേൻ അസിപത്രമതിൽചീഴുംകുടുംഭനാഗരവരോ * സാമഗ്രാ
 മന്തുളസിതുമതിൽവേർപാടവെണ്ണ പൻ ജനാന്തരത്തിൽപ്രാപി
 യ്ക്കുംഭയ്ക്കുതർവിരമത്തിനേ * ശംഖത്തിൽനിന്നുതുളസീദളത്തോർവർ
 പെടുത്തുവേൻ ഏഴ്ജനംഭായ്ക്കന്യേദോഗിയാചിബ ഭവിച്ചിടും *
 തുളസീശംഖവുസംഗ്രാമവുംചേർത്തുവെപ്പവൻ മരിതൻപ്രിയനാം
 ദിഗ്വ്യജ്ഞാനിയായുംഭവിച്ചിടും * ഭയ്ക്കുത്തോക്കുളയ് തീന്നിട്ടൊരുനാ
 ളിൽസുഖംകീലും അർദ്ധതമിൽചിമിഞ്ഞീടിത്തളവമുണ്ടാപരസ്സ
 രം * ഒരുമനപന്തരംശംഖമുഡൻതൻഭായ്ക്കന്യായിനീ ശംഖനോടുള്ള
 വേർപാടുടുഖനാൻകേവലത * ഭഗവാൻമരിച്ചിടുന്നപറഞ്ഞി
 ട്തിരുന്നിനാൻ അവളുദ്ദേഹവുംവിട്ടുദിവ്യദമമെടുത്തുടൻ * ലക്ഷ്മീ
 യ്ക്കുതുല്യയായ് വിണ്ണവക്കണ്ണികൾവസിപ്പൂത അവളോടൊത്തുവെ
 ക്കുണാപ്രാപിച്ചാൻകമലാപതി * ലക്ഷ്മീ സരസ്വതീഗംഗാതുളസീനാ
 ലുപരിപർ ഭഗവാനുംവിണ്ണവിൻറചതിമാരായിനാരേ! * ഉടനേ
 യവരുംദേഹത്തിൽനിന്നുണ്ടായ് ഗണ്ഡകീനദി അതിൻകരയ്ക്കുഹരിയും
 പുണ്യമേകുന്നകശേഖരായ് * അതിൽശിലകളേന്നാമട്ടിരക്കുപുഴ
 കളും ജലത്തിലവ പീണിട്ടുഹലഭജമോദഗ്രഥം * സ്ഥലസ്ഥങ്ങളുനി
 ണ്ണവങ്ങളുസൂര്യരശ്മികളേറക്കയാർ ഏല്ലാമേവപറഞ്ഞു ഞാനിനി
 കേരംകേണ്ടതെന്തു വാൻ?

ശ്രീദേവീഭാഗവതം ഒൻപതാംസ്കന്ധം

തുളസി വഞ്ചനം

ഇരുപത്തിനാലാമദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിയഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

നാരദൻപറഞ്ഞു

വിണ്ണപതീതുളസീയേയെപ്പോർപൂജിച്ചിടേണ്ടതും അവർതൻ
 പൂജയും സ്തോത്രമെന്നീയുറവെയുടനും * ആദ്യംപൂജിച്ചതാരാണവ
 ചേഷ്ടതിവെയ്ക്കും എന്തുകൊണ്ടാണവർപൂജയായതുംചൊല്ലുക
 ന്നൊടായ്.

സുരൻപറഞ്ഞു

നാരദൻതൻവാക്കുകേട്ടചിരിച്ചാമുനിപുറഗവൻ പാപംപേരക്ക
 ന്നതാംനല്ലകഥചൊൽവാൻതുടങ്ങിനാൻ.

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

പൂജിച്ചിട്ടുള്ള സിന്ധവരമിപ്പാൻ ഭാവാൻ ഹരി ലക്ഷ്മിയോടൊപ്പം
മവളേഭാവിച്ചാൻ ഗൗരവത്തിനാൽ * സമിച്ചിതവശതൻ സംഗം
ലക്ഷ്മിയും ഗൗരവമുതലേ! അസ്സുതോക്രമങ്ങളിൽ അസ്സുതാമിപ്പുസര
സ്വതി * പ്രമരിച്ചാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലു മറ്റൊരാൾ അ
വരമറഞ്ഞു ചെല്ലി ചിട്ടപമാനം നിമിത്തമായി * സർവ്വസിദ്ധശാപരീഭേ
വീജ്ഞാനസിദ്ധി പരമപിണീ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കിന്നു കാലമുഖം വിഷ്ണു
വിനയങ്ങളെ * കാണാഞ്ഞിട്ടവർ വിഷ്ണു, പാണിദോഷ പരഞ്ഞു കൽ
വരതന്നാലെയും വാങ്ങിത്തുളസി പരമത്തിനാൽ * അതിൽ ചെല്ല
കുളിച്ചിട്ടുള്ള സിന്ധവരമിപ്പാൻ ചെല്ലാൻ പുഷ്പാലയ്ക്കു സ്മൃതി
ച്ചാനതിക്കേതിയായ് * ലക്ഷ്മീമാതാകൾ വാണീഞ്ചിപ്പുച്ഛേദശാക്തരും
വൃന്ദാവനീപതൃതഗുണമഗ്നിഭാഗ്യാസമനപിതാ * കൽപവൃക്ഷത്തിനോ
ടൊക്കുമിത്രം കൊണ്ടു വേണ്ട പോൽ പൂജിച്ചിട്ടു നവനാഭം സംസ്ഥി
ധികളും ദ്രവം * ധൂപം ദീപം ചന്ദനവും സിന്ധുവും പൂക്കളും കൈവ
ദ്യമുപചാരങ്ങൾ സ്നാനങ്ങളും കൊണ്ടു മാറവൻ * സേവിച്ചാൻ, തുള
സി വൃക്ഷം പട്ടുപ്രത്യക്ഷമായവരും ആശ്രയിച്ചാൻ മോദമോദാഹരിപാ
ഭാംബുജങ്ങളെ * നീർവപ്പുജയമായ തിരുമനേക്കീ ചരവുഹരി ധരി
യ്ക്കാം നിന്നെത്താൻ മുഖം ചിന്തയും മാറി ലുഗ്നമേ! * ധരിയ്ക്കുന്നിനെ മു
ഖം വിൽക്കേവന്മാർ തൊട്ടശേഷം ഏകാന്തീഭവമോടൊത്തു വൈകു
ണ്ഠത്തിന്നു പോയ് വിള

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

സ്നാനമെന്തെന്നു ചാൻ പ്രാനമെന്നു പൂജാവിധാനവും തുളസിക്കു
ള്ളതെന്നോടൊപ്പിടുക നീവിടോ!

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

അവരമയെ വേവുവാവനത്തിൽ വെച്ചു മാധവൻ സ്തുതിച്ചാനാ
ത്തുളസിയേ വിരമാതൃനായ് തുലാം.

ശ്രീഭഗവാൻ പറഞ്ഞു

വൃന്ദങ്ങളായി വൃക്ഷങ്ങളെപ്പൊളെടുത്തു ചിത്തിലും എൻ പ്രിയവ
ന്ദയെന്നോതു, മവളേ ഞാൻ ഭജിച്ചിടാം * പണ്ടേതു ദേവിയുണ്ടായിതാ
ദ്യം വൃന്ദാവനത്തിലായ് വൃന്ദാവനാഖ്യയം നീട്ടവളേ ഞാൻ ഭജിച്ചി
ടാം * പൂജിച്ചിട്ടു നാരായണയെ പാദോകത്തിലും സദാ വിശ്വപൂജിത
യാം പൂജയവളേ ഞാൻ ഭജിച്ചിടാം ആരാധ്യശ്രദ്ധങ്ങളാകുന്നീ ചോകു
ക്കയെക്കുറപ്പാഴും ഭജിയ്ക്കുന്ന വിരഹിയായ് വിശ്വപാവിനി രംഭേ

തൃപ്തരാകിലുവാദേ നാമമേതൊന്നില്ലാതെപ്പക്ഷാൽ കാണാനിഹിച്ഛി
ദേ നന്ദശ്രേഷ്ഠ മാപേഷ്ഠ സാരയേ * ഭക്തന്മാർക്കേതുകിട്ടിയില്ലെന്നാമാന
മേററവും നന്ദിനീ നാമമോടൊത്തൊരവരമേപ്രീതയാകണംഃഘ്രവരം
കുതുബന്ധിപ്പേതുലോകത്തിങ്കലുമെന്നപോൽ തുളസീനാമമാന്ദജോ
രചഭേയാശ്രയിച്ചിടാം * ശ്രീകൃഷ്ണനതൻപ്രാണരൂപാസഭാപ്രിയതമാ
സതീ അകൃഷ്ണജീവനീ പാചിയ്ക്കട്ടെയെന്നുടേജീവനേ * ഇതുപണ്ണം
സ്തുതിചെയ്തിട്ടുവസിച്ചാനാരമാപതി കണ്ടാൻസാക്ഷാൽതുളസീയേ
പാദപത്മത്തിൽവീണമേ * കരഞ്ഞുചമാനത്താൽമാനിനീമാനമേ
റിമേരം അവഭേക്കുണ്ടുപൻവേഗംധരിച്ചാൻതന്റെമാറിദ്ധായ് * വാ
ണിതന്നാജ്ഞാമാപോമാൻവൈകുണ്ഠിനാമാമരി മരിച്ചാനവ
ളോടൊത്തിട്ടതിയായാമമാപള * സർവ്വജിതയാംനീയെന്നവരക്കു
വാരമേകിനാൻ ആരുപേക്ഷാശരസ്സികൾപന്ദാമാനയെന്നിക്കുമേ *
ആവരംകൊണ്ടുരവരംതുഷ്ടമായ ബുദ്ധിച്ചുത അവളെക്കൊണ്ടു
പോയ്വാണി പശ്ചിമൻ സമീപമായ് * ലക്ഷ്മിയുംഗംഗയുംമന്ദമാ
സഞ്ചയ്ക്കുവന്നുകായ് പ്രവേശിപ്പിച്ചിതമേഗ്രാമത്തിനുള്ളിലേ
യ്ക്കുടൻ * വൃന്ദാവന്ദി, വിശ്വപുജിത, വിശ്വപാവാണീ, പൂജ്യാ
പാണ്ഡിനീ;നൽതുളസീ, കൃഷ്ണജീവനീ * അന്തർത്താടജ്ജാരിയെടുനാമ
മാംസ്തോത്രമേതവൻ ചെല്ലിച്ചജിയ്ക്കുമവനങ്ങശ്വമേധമതിൻമധം *
കൃത്തികപെരണ്ണിമയിലത്തുളസീജനംഗലം അന്നപൂജിച്ചിതവഭേ
ഭഗവാൻപണ്ടുനാടേ! * അന്നാവിരപശുമാക്കമവരതൻപൂജഭ
ക്തിയായ് ചെയ്യുന്നവൻപാപമററാവില്ല ലോകംഗരിച്ചിടം * വൃശ്ചി
കേതുളസീ പത്രംവില്ലഭക്തനനരകഭവാനു ഗോഭാനമയുതംചെയ്തപ
ലംപ്രാപിച്ചിടംഘ്രം * പുത്രങ്ങളാമപുത്രന്മാർആഹ്ലാസംഭാഷ്യയും
ബന്ധുബീനനന്തബന്ധുബന്ധോസ്തോത്രംശ്രവിക്കിലും * രോഗിയ്ക്കു
രോഗമില്ലാതാമദാബദ്ധബന്ധനം ഭീതനബ്ധിയുവാപോകുപാ
പിയ്ക്കാപാപമററുപോം * ചൊല്ലിനേൻസ്തോത്രമീവണ്ണം, കേൾക്കുവു
ജാവിധികൂടം കണപശാഖോക്തമറിയുന്നഭേദത്തിൽനീയത് *
അവതൻപൂജമാവുകുമാരിലാവാമനംവിനാ ഖ്യാനിച്ചിട്ടുപലാര
ത്താൽപൂജിയ്ക്കൽപാപനാശനം * തുളസീപൂജ സാരാൻസതീശ്വാ
മനോഹര പാപമാംവിരകിനേരജപവിയ്ക്കംതീയൊടൊത്തവരം *
തുളസീസമമായില്ലപൂചെന്നായ്വേദവാക്കും ഏല്ലാത്തിലുംവെച്ചു
ലായെന്നായികേഴ്ചയുളളത് * ധരിക്കേണ്ടാളിപ്പൊമല്ലാമേകയാരവി
ശ്വപാവാണീ ഭക്തിമുക്തിദേജീവൻമുക്തയെന്നാൻഭജിച്ചിടാം *

ഏവംബ്രാനിച്ചപ്പുജിച്ചുപാശ്ചീട്ടുവന്നമിഴ്ന്നും തുളസുപാഖ്യാനമോ
തിയിനിഷേഭഭേദങ്ങളെന്തു പറൻ?

ശ്രീപദവിഭാഗവതം കന്യാകാംക്ഷസം

തുളസുപാഖ്യാനം

ഇരുപത്തഞ്ചാം ചട്ടായം

ഇരുപത്താം ചട്ടായം

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

ഏവംതുളസുപാഖ്യാനംകേട്ടുതാനമുതോപമം മൊൽകവിസ്താ
രമാംസംവിശ്വപാഖ്യാനമെന്നിടനി * ഹേമമാതാവുസംവിശ്രിയതേ
വിച്ചതുമങ്ങനേ ആദ്യംപുജിച്ചതാർപിടന്നപുജമെയ്തുതമേതവർ?

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

സംവിശ്രിയാദ്യംവിധിയാൽപുജിയ്ക്കപ്പെട്ടനാഭേ! പിന്നെദ്രവ
കൾപുജിച്ചുവിഭാഗമാരുമെന്നരം * പുജിച്ചാനശപതിയാംഭൂപനം
ഭാരതത്തിലായ് നല്ലജാതികളുംപിന്നെപുജിച്ചുവെളേമനേ!

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

ആരശപതിയാംഭൂപനവൻപുജിച്ചതെന്നായ് വിഭാഗം
അംസരമാരുപുജമെയ്തുതമേതനായ്.

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

ഭേദഭേദത്തിലുണ്ടായീഭൂപ“നശപതി”മഹാൻ ശത്രുക്കളേജ്ജ
യിക്കുന്നോൻമിത്രക്കൾക്കുസുഖവുദൻ * “മാലാവതി”യവൻപട്ടമഹി
ഷീയശ്മലാരിണീ വിഷ്ണുവിനുമൊലകുളിയെന്നപോൽകീഴ്ത്തുകേട്ട
വർ * വസിഷ്ഠൻപദേശിക്കുകൊണ്ടിട്ടാവസ്വതാമവൾ സംവിശ്വാ
രായനമെയ്താർഭക്തിമോടൊത്തനാഭേ! * വരംലഭിച്ചില്ലേറ്റിച്ചതു
മില്ലാബയേയവർ അതിദുഃഖത്തൊടുംകൂടിഗ്രമംപ്രാപിച്ചിതങ്ങനേ *
കുടുംബികൾവളേക്കണ്ടുസമാധാനംപറഞ്ഞുടൻ പുഷ്പരത്തിനുപേയ്
ഭൂപൻസംവിശ്രീസേവചെയ്യുവാൻ * തപംമെയ്താൻആറുവർഷംജിതേ
ന്ദ്രിയനതായവൻ സംവിശ്രിയേക്കണ്ടതില്ലവാക്കുണ്ടായശരീരിയായ് *
ഗായത്രിപത്തുലക്ഷംനീജപിച്ചീടുകയെന്നതായ് ആകാശത്തിങ്കലു
ണ്ടായോരാവാക്യംകേട്ടമനവൻ * ഇന്ദ്രനാത്തിലഭിക്കിലെത്തിനാന
ല്ലാശരൻ ഉടനേനമനംമെയ്തുതപനോടോതിയാമുനി.

മുനിപറഞ്ഞു

പകൽമെയ്തൊരുപാപംപോമൊരുഗായത്രികൊണ്ടുതാൻ പ

ത്താവത്തിനിന്നാൽരാവുപകലാചെയ്തുപാപവും*ആറാധത്തിനതൽ
 പോകാമസത്തിൽചെയ്തുപാതകം വത്സരംചെയ്തുപാപംപോംസര
 സ്രാവതൽചെയ്തുകിൽ * ലക്ഷത്താൽജന്മജപത്തുലക്ഷത്താലസ്രജന്മ
 ജം സച്ചജന്മകൃതാപാപംപാകംകോടിജപിക്കുകിൽ * പത്തുകോടി
 ജപംകൊണ്ടുവരുംവിപ്രൻമുക്തിയും വലത്തുകൈകുമുതീട്ടുമാത്ര
 പാമ്പിന്റെറപ്പത്തിപോൽ * ദിവിൻപ്രദിച്ചുവനാൽകയ്യന്മുക്കാതെ
 ജപിക്കണം അന്നാമികാമല്യദശാസകീഴ്ദക്ഷാവത്തലിതിചായ് *
 തജ്ജനീമുഖപദ്യന്തം,കൈകൊണ്ടുജപമിങ്ങനെ സ്തുകഭവൺതാമര
 തൻമണിയിവകമാലയേ * ശുദ്ധമാക്കിജപിക്കേണംതീർത്ഥ്ക്കേത്ര
 സ്ഥലങ്ങളിൽ അരയാലിലധിപതമത്തിങ്കലോപമുമാലയേ * ഗോ
 രോഹനാമതുമാത്രമുക്തിഗ്ലാനതിരാജ്ജപ ആറായത്രിവിധിപോ
 ലതിൽതെട്ടുജപിക്കണം * അല്ലെങ്കിൽപാശ്ചാത്യത്തിലിട്ടശുദ്ധിവരു
 ത്തണം ഗംഗാജലത്തിൽമുക്കിട്ടുശുദ്ധമാക്കിയിട്ടുശുദ്ധനാൽ * ആമാ
 ലയാൽപത്തുലക്ഷജപിച്ചിട്ടുകമനവ! കാണാംസാവിത്രിതേജനമു
 നിലേപ്പാപമറുടൻ * കാലത്തുമുയ്യു പയിട്ടുംചെയ്തിടുന്നലിനംപ്രതി
 സന്യാകമ്,മതുശൻതാനതുവയ്യാത്തവൻദ്രുപം* സന്യാമീനൻ
 ശുദ്ധയരോൻകർമ്മാനന്ദംഗുപാത്തമ! പകൽചെയ്യുന്നസകലമ്
 മവൺഫലമായ് പരാ * പൂർവ്വപത്ഥിമസന്യാസജ്ഞാനചെയ്യാത്തഭൂ
 സരൻ അനന്ദൻവിപ്രകർമ്മശരക്കല്ലാശുഭനതുവ്രമായ് * ജീവി
 ദ്വേഷാഭംസന്യാമുന്മനസ്സിങ്ങനപുഷ്പൻ തേജസ്സാലതപംകൊണ്ടും
 സഭാസ്യുന്മതുല്യനാ * അവന്റെറപാദധൂരകൊണ്ടു,ശുദ്ധമാമീവ
 സന്ധര സന്യാപുതൻദിവിൻജീവന്മുക്തൻതേജസവിധായവൻ *
 തത്സ്തൽത്താൽ ശുദ്ധമാമിത്തിരുതീർത്ഥങ്ങളൊക്കയും പോകുപാ
 പങ്ങൾസപ്തശരതാർക്കുനേക്കുക്കിലെന്നപോൽ * സന്യാമീ
 നൻബ്രാഹ്മണൻറവിത്രശരതപ്പണത്തെയും സാരാർപുജകളെയും
 തൃപ്തായ്സപീകരിച്ചിടാ * അദ്ദേവീഭക്തിമില്ലാത്തോൻതൻമന്ത്രാ
 ജപയാത്തവൻ ഉത്സവചെയ്തിടത്തോന്നുംപെരുപാമ്പിനൊടൊ
 ത്തവൻ * വിഷ്ണുശ്രേഷ്ഠിക്കാത്തോൻസന്യാസനനവജ്ജിതൻ ഏ
 കാശിമീനന്താൻപെരുപാമ്പിനൊടൊത്തവൻ * ഭക്തിക്കാ
 ത്തോൻവിഷ്ണുവിന്റെറക്കൈവേദ്യംവൃഷ്ടവാചകൻ ശുഭാനഭോജിദിജ
 നംപെരുമ്പാമ്പിനൊടൊത്തവൻ * ശുഭപ്രേതംഭമിപ്പിപ്പോൻവൃഷ
 ഷീപതിയാംദിവിൻ ശുഭപാദകനുംപാത്താൽപെരുമ്പാമ്പിനൊടൊ
 ത്തവൻ * ശുഭപ്രതിഗ്രാമശുഭാനഭജിപ്പിച്ചിടുന്നവൻ മഷിജീവി

ഖഡ്ഗശീവിയും പരമാവിനാനന്ത പരകൃത്യേയം വിഷ്ണുവിന്റെ നാമരൂപവിരൂപനായ ഗുരുസ്താനന്തവന്ധ്യനഭോക്താചാര്യജ്ഞവിപ്രനും * ഭഗവതീപീഠലിംഗവാഭിഷേകാലം കഴിഞ്ഞു പരവിദ്യയെ വിരൂപിതനോം പരമാവിനൊക്കെത്തവൻ * സുതോദരേണിദ്രാചരണോൻ മത്സ്യഭക്ഷിച്ചിടം പെരുന്തൻ ഭഗവതോജ്ഞാനം പരമാവിനൊക്കെത്തവൻ * എന്തെന്നിട്ടാമുനിശ്രേയസ്സാവിത്രിപൂജയൊക്കയും അവനായുപദേശിച്ചാൻ നൽകുന്നാദികളും മൂന്നേ! * ഇതെല്ലാം ഗുപതകീട്ടുപാപിച്ചാൻ തന്റെ മാത്രമാ സാവിത്രിയെ പൂജയെ വ്യവഹരിക്കുന്നവൻ.

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

സാവിത്രിതൻ പ്രാനമെന്തപ്പോഴാവിധിയും മരുത്തന എന്തുതന്നെ സ്തോത്രമെന്നുകേൾപ്പിച്ചാൻ പരാശരൻ * ഗുപതാവേദജനനീപൂജയേതുവിധിച്ചു ചെയ്തിട്ടെന്തു പരമാഭിവിധിപോൽ പൂജ ചെയ്യാൻ * മഹാത്മ്യമേറുമിവയേകേകേപ്പാനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ മഹസ്വമാകയാൽ പേരുകേൾക്കുന്നതേ * കൃഷ്ണതമോദശീജ്യേഷ്ടതുലകാപേയമുട്ടുരീ ഇപതിൽക്കേതീയോടാ പരിയ്ക്കുന്ന നാലാശീവനം * മനവേദ്യങ്ങൾ പതിനാലു പതിനാലു ചെലങ്ങളും അപ്പിച്ചു പരിപാലയ്ക്കീടേണ്ടാ പരിയ്ക്കണം * വസ്യം മജ്ജാപാപിനം നൽകേജനം വിധിപോലെയും നൽകിട്ടു മംഗലമുദാസാവിത്രിപൂജ ചെയ്യണം * ഗണേശൻ ഭാസ്കരൻ വനിതയ്ക്കു ചുറ്റും ശിവൻ ശിവ പൂജിച്ചിട്ടിവരെപ്പിന്നെ ഘടപൂജകഴിയണം * മാദ്യഭിനത്തിൽ ചൊല്ലുകേൾസാവിത്രിദേവിതന്റെ പ്രാനമസ്തോത്രം പൂജ സർവ്വകാമദേഹനമന്ത്രവും * രക്തവണ്ണം ബ്രഹ്മതജസ്സിനാദി പരമജപിപ്പവര ആതിരേ ശ്രീജ്ഞാപന സൂര്യർതൻ പ്രഭമാണ് പരം * പുണ്യമിരിക്കാഞ്ചൽ മുഖിനാൾ രത്നഭൂഷണഭൂഷിത തീർത്ഥവേകാത്താടയാണോർക്കേതൻ ഗുഹവിഗ്രഹം * സുഖമാകുതിദാശാന്താകാന്താലോകവിധിപോലും സർവ്വസമ്പൽ സപ്രപാന സമ്പത്തല്ലാം കൊടുപ്പവര * വേദാധിഷ്ഠനമായ ഭൂതാദിദേവശാസ്ത്രസപ്രപിന്നി ഭജിയ്ക്കുന്നേൻ വേദമാതാ ചാമപ്രണവരൂപയേ * ഏ പരപ്രാണിപ്പുക്കെ വേദ്യഞ്ചെയ്തിട്ടുപ്രണമിയ്ക്കണം പിന്നെ ചിത്തത്തിൽ പ്രാണിച്ചിട്ടാ പാമിയ്ക്കുക ഭക്തിമാർ * പതിനാലു പരമാർക്കൾ ചെയ്യണം മന്ത്രപൂർവ്വമായ് പൂജിച്ചു വിധിപോൽ സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം * ആസനം ചാമപ്രാണൻ നൽകുന്ന ഗന്ധാനുലേപനം ധൂപദീപം സുന്ദരനേ പദ്മാനാഗസുഖശീതമാജലം * വസ്യം ഭൂഷ

ണവുമാദ്യംഗന്ധദാമവീരകം മനോഹരമതാത്ഥപതിനാറി
വയാത്വയം * ഹന്ദനംകൊണ്ടുനിമിച്ഛംസുചണ്ഢയമായതും ആസ
നംപുഷ്പഭവേവീ!നിനക്കപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ * രീഃശമാദകംപുഷ്പദാമ
പാദ്യംപ്രീതികരംതുലാം പൂജയ്ക്കംഗമമാത്രാലംനിനക്കപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട
ാൻ * കരകുപ്പുവാടുംചേർന്നശംഖതോയംസുപുഷ്പം പവിത്രരൂപ
മാമാദ്യമപ്പിക്കുന്നനിനക്കുണ്ടാൻ * സുഗന്ധദാമഗന്ധതോയംസ്നാന
ത്തിന്നായ്നിനക്കിതാ ഭക്തിയോടുംസമർപ്പിക്കുന്നതിനേ സപീകരിയ്ക്ക
നീഗന്ധദ്രവ്യമുതലവംപുഷ്പംപ്രീതിഭംഭിദ്വർഗ്ഗന്ധദാമഗന്ധതോയംസ
മർപ്പിക്കുന്നംബികേണാൻനിനക്കിതാ * സർവ്വമംഗലമേകീടുംസർവ്വമംഗല
രൂപമാം പുഷ്പധൂപമിതാഭവീ! സപീകരിക്കമേഘശാലി! * സുഗന്ധ
യുക്തംസുവർണ്ണനിനക്കപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ ജഗത്തല്ലാംജപിച്ചിട്ടുണ്ടിരു
ട്ടല്ലാംകളഞ്ഞിടും * പ്രകാശിക്കുംപ്രദീപംണാൻനിനക്കപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടി
താ തുഷ്ടിയുംതുഷ്ടിയെന്നുകൊണ്ടുതുപോംപ്രതിവാച്ചിടും * പുഷ്പഭംജ
മിതേരീടുംതന്നെയോദംസപീകരിക്കനീ രാമയായുള്ളതാമ്രംചംകർപ്പുരാ
ഭിസുവാസിതം * പുഷ്പഭംജംതന്നിന്നപ്പിക്കുന്നനിനക്കിതാ സു
ശീതളംശീതമംഭാമനാശകരംപരം * ജഗത്തിൽജീവനനല്ലജലം
നീസപീകരിയ്ക്കുക ദോഷശോഭാകരനല്ലസഭാശോഭാവിചർണം * നല്ല
കൊണ്ടുള്ളതുപട്ടാഭസ്രജശാസപീകരിക്കനീസുവർണ്ണപുഷ്പംസുചണ്ഢ
നക്കുകൊണ്ടുനിമിത്തം * ശ്രീകരംഭാഗിയേറുന്നഭൂഷണംഗ്രഹിക്ക
ക പലവൃക്ഷത്തിലുണ്ടായിപ്പലമട്ടുവിളങ്ങിടും * ഫലസ്വരൂപംഫലം
ഫലത്തേസപീകരിക്കനീ സർവ്വമംഗലരൂപംനൽസർവ്വമംഗലമംഗലം *
നാനാപുഷ്പമനനായ്ശോഭിച്ചിട്ടുണ്ടതെല്ലാം * പുഷ്പഭംപ്രീതി
ഭംമാദ്യംസപീകരിച്ചിടുകുംബികേ! ഗന്ധാശ്വപുഷ്പദാമഗന്ധംഗ്ര
ഹിക്കുക, നന്ദിയിൽ * ശോഭയേറാവളത്തിടുമത്തമഭൂഷണങ്ങളിൽ
ഏറ്റവുംരാമയായുള്ള സിന്ദൂരംസപീകരിക്കനീ * പുഷ്പസുരകൃതംശാല
മേരീടുംകെട്ടുചേർത്ത് മന്ത്രശാലംയജ്ഞസുമതിതന്നീസപീകരിക്കുക *
ഇതെല്ലാംമൂലമന്ത്രകൊണ്ടുകിഞ്ചിത്താൻസ്തുതിക്കണം പിന്നെബ്ദ
കത്യാഭക്ഷിണയുഭിജനായിക്കൊടുക്കണം * ലക്ഷ്മീദായാകാമബീജം
സാവിത്രിനൽചതുർത്ഥിയായ് അഗ്നിതൻപതിയുമ്മലമന്ത്രമെടുക്കുരം
മതം * മാദ്യനിനോക്തമാംസ്നാനംസർവ്വകാമഫലപ്രദം വിപ്രജീവ
നരൂപംണാൻപരയാംകേട്ടുകൊൾകതും * ഗോലോകത്തിൽവിധിക്കേ
കീകൃഷ്ണസാവിത്രിയേപ്പുറം നൃപലോകത്തിലവനോടൊത്തുപോകായ്ക്ക
യാലവർ * കൃഷ്ണതന്നാജ്ഞയാൽ ബ്രഹ്മാവവളേസ്തുതിചെയ്തേ ഉദ
നേയവർതോഷിച്ചുവിധിയേപ്പുതിരക്കിനാൻ.

ബ്രഹ്മാവചനത്തു

സച്ചിദാനന്ദരൂപ! നീമൂലപ്രകൃതിമാനവരും ഹിരണ്യഗർഭരൂപ!
 നീപ്രസാദിക്കുകസുന്ദരീ! തേജസ്വരൂപ! പരമേ! പരമാനന്ദരൂപിണ!
 ഭിജ്യാർത്ഥജ്ഞാതീരൂപ! പ്രസാദിക്കുകസുന്ദരീ! * നിഷ്കൃന്ദിതപ്രി
 യേഭേവി! നിത്യാനന്ദസ്വരൂപിണി! സർവ്വമംഗരൂപ! നീപ്രസാദിക്കു
 കസുന്ദരീ! * സർവ്വസ്വരൂപ! ഭിജ്യാർത്ഥമന്ത്രസാരേ! പരഃപ്ലവര! സുഖ
 ഭേദമാക്കഭേദേവി, പ്രസാദിക്കുകസുന്ദരീ! * വിപ്രർത്ഥപരപവി
 കിന്നഗ്നിശ്ശാന്തമേഘശാപി! ബ്രഹ്മതജ്ജപേഭേവി! പ്രസാദിക്കുക
 സുന്ദരീ! * ഭേദംവാക്കമനസ്സാലുംചെയ്തപാപമശേഷവും നിന്നസ്മ
 രിക്കിലടന്നേനന്മാർക്കുനശിച്ചുപോം * ഏവംസ്തുതിച്ചാബ്രഹ്മാപുസഭ
 സ്തീകുചിരുന്തേ സാവിത്രിയാചിധിയൊടുംഗമിച്ചു ബ്രഹ്മമന്ദിരം * ധൃ
 നത്സ്തോത്രത്തിനാലശ്വപതിയുസ്തുതിചെയ്താൽ സാവിത്രിയക്ക
 ണ്ടവരംവരിച്ചാനിച്ഛുപാലവേ * സന്ധ്യാവന്ദനവുംചെയ്തിട്ടിനൽ
 സ്തോത്രംപഠിക്കുകിൽ വേദനാമുജ്ജ്വലിച്ചീടിലുണ്ടാപുണ്യംലഭിച്ചിടും.

ശ്രീഭദവീരഭഗവതഃ കൽപതഃസ്കന്ധഃ.

സാവിത്രിപൂജാവിധി

ഇതപത്താമദ്ധ്യായം

ഇ തു പ തേ ശാ മദ്ധ്യായം

ശ്രീനരായണൻപറഞ്ഞു

വിധിപോൽപൂജചെയ്തശ്വപതിമീസ്തുതിയോതിനാൻ ഭരിച്ചാ
 നായിരംസ്തുച്ചഭേദമെന്നഭേദിയേ തുഷ്ടനായ മനഃശാന്തനാകൂ
 ച്ചാരഗ്രപനോടവരും പത്തുദിക്കുംവിളക്കിക്കൊണ്ടുമാപ്പുകൊണ്ടൊ
 പോൽ.

സാവിത്രി പറഞ്ഞു.

രാജാവേ! നിൻമനസ്സുകുളുളിപ്പുമറിയുന്നതാൻ നിൻപത്നിത
 നീമരമതും, തരാമെല്ലാമസംശയം * സതിയാനിൻഭാര്യമിച്ഛിച്ചിട്ട
 നിന്നൊരുപതിയേ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നപുത്രനേനീയുണ്ടാരണ്ടുകൂമത്തി
 നാൽ * അദ്വേധിയിതുമൊല്ലീട്ടുസത്യലോകംഗമിച്ചുതേ നൃപനംപൂ
 കിനാൻഗേഹമാദ്യമുണ്ടാചികന്യക * രണ്ടാത്രണ്ടാർമകൾക്കൊപ്പം
 വിതേസ്തേചെയ്താൽ സാവിത്രിയെന്നപേർട്ടു നന്ദംകുശല
 നൃപൻ * കാലാകാണ്ടുവളന്നാളാരാജാവിൻമകളായവരും
 വുംഭേദംനൂട്ടു പക്ഷത്തിൽ ചന്ദ്രാനന്നപോൽ * ഭൃമതേ

തന്നപ്പതിമാം സപീകരിച്ചവൾ സത്യവാണെന്ന ചന്ദനാമംസത്യശീ
 ലൻതൂണാനപിതൻ * അലങ്കാരത്തോടവളേയവന്നായ് നരകിനാൻ
 പിതാ അവളോടുംഗ്രാഹ്യപിച്ഛീടിനാൻമോദമോദവൻ * കരേ
 ഞ്ചൊലകഴിഞ്ഞിട്ടാ സത്യവാൻസത്യചിത്രൻ ഗമിച്ചാൻഫലകാഷ്ഠ
 ഞ്ചൊലായ് മദാപിതൃമാജ്ഞയാൽ * അവളുപുറകേപോയിക്കൈവ
 യോഗംനിമിത്തമായ് കാലത്താൽസത്യവാൻവൃക്ഷമേറിപീഠമരിച്ചു
 പോയ് * അംഗുഷ്ഠമത്രനാക്കിട്ടായവനേക്കുടിയന്തകൻ ഗമിച്ചാൻ
 സതിയാംസാവിത്രിയുംപിമ്പേതിരിച്ചതേ * അവളെപ്പുറകേകണ്ടായ
 മൻസംയമനീപതി മാധുര്യത്തോടുകൂടുന്നാസ്സതിയാടതിനീതിമാൻ.

യശോജംഭു പറഞ്ഞു.

സാവിത്രി!യെങ്ങുപോകുന്നീനരഭോമഞ്ഞാടാത്തുനീ ഭേമന്ത്ര
 ജിജ്ഞുപതിയോടൊത്തുപോകണമെങ്കിലോ * പാഞ്ചഭൂതകഭേമ
 ത്തോടടക്കൻറലോകത്തിൽമാനുഷൻ വരുവാൻശക്തനായിട്ടില്ലീഭേ
 മംനശപരംസഭാ * ഭൂപിതൻറെപതിക്കിപ്പോളായുസ്സെല്ലാതിക
 തെയുപോയ് സ്വപകർമ്മേഭൂപ്താനെൻലോകത്തിങ്കൽവരുന്നവൻ *
 കർമ്മത്താൽജന്തുവുണ്ടാകുംകർമ്മത്താൽതാൻനശിച്ചുപോം സുഖഭുഖം
 ഭയംശോകമെല്ലാംകർമ്മനിമിത്തമായ് * കർമ്മതാമിന്ദ്രനാഭീവൻബ്ര
 ഹ്മപുത്രനാമിടും കർമ്മംകൊണ്ടിട്ടുഹരിതൻഭക്തനായ് മകതനായി
 ടും * ഉണ്ടാംസിദ്ധികൾകർമ്മത്താലമതപവുമങ്ങനേ സംലോക്യാദിക
 ഭുണ്ടാകുന്നതുംകർമ്മനിമിത്തമായ് * രാജേന്ദ്രതപമനുതപനല്ലമതപ
 വുമങ്ങനേ കർമ്മത്താൽതാൻഗണേശതപംശിവതപവുമതേധിയം * ക
 ൾമ്ത്താൽതാൻമുനീന്ദ്രതപനജ്ഞതപസ്വപിതപമായതും കർമ്മമുഖം
 ത്തിതപംവൈശ്വതപമതുമങ്ങനേ * മേമതപവുതാൻചെയ്യുന്നക
 ൾമ്കൊണ്ടാണസംശയം ചരാചരതപവുതൻറെകർമ്മത്താൽതാൻഭ
 വിച്ചിടും * കർമ്മംകൊണ്ടാറാക്കുസതപംകിന്നരതപവുമാവിധം ക
 ൾമ്കൊണ്ടാണാധിപത്യവൃക്ഷമായ് തീർന്നിടുന്നതും * പശുതപവന
 ജീവിതപരങ്ങളുംകർമ്മനിമിത്തമായ് കൂമിതപംക്ഷുദ്രജന്തുതപമതുമുണ്ടാ
 യിടുന്നതും * ദൈവതേയതപംദാനവതപംസുരതപവുമങ്ങനേ കാലൻ
 സാവിത്രിയോടേവമുരചെയ്തനിറുത്തിനാൻ.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം കൽപതംബുസം

സാവിത്രിഞ്ഞ്ചമംണം

ജഗദ്ഗുണമോഹിനിയം.

ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

യമൻ തൻ വഹനം കേട്ടപ്പോൾ വിരീനൻ പരിവൃത അതിഭക്ത്യാ സ്തുതിച്ചിട്ടാക്കാലനോടിയുചൊല്ലിനാൾ.

സംവിഗ്രിഹരഞ്ഞു

കർമ്മമെന്തെന്നിനാലുണ്ടാമതിൻ മൂലവുമെന്തു വാൻ ദേഹമെന്താ രുവാൻ ദേഹികർമ്മകർത്താവുമാരന്താൻ * ജ്ഞാനമെന്തെന്നു വാൻ ബുദ്ധിയെന്താണിപ്രാണനെന്നതും ഇന്ദ്രിയങ്ങളുമെന്തല്ലാമെന്തീശരുമെന്തവൻ * ഭോക്താവാരാർഭുജിപ്പിപ്പോൻ ഭോഗമെന്തെന്നൊരന്താവും ജീവനാരാരുപരനുമെല്ലാക്കുന്നോട്റെരാക്കയും

ധർമ്മൻ പറഞ്ഞു

പേരും വിധിപ്പതാഴ്മമതുതാൻ തുകേൾവും വേദനീഷേധി ചിട്ടനകമുന്താനുതേളേ! * സകലാലേശമില്ലാതെ ചെറുതീടേ ദേവസേവയും കർമ്മമല്ലാറുശിപ്പിച്ചു വിത്തശുദ്ധിവരുണിടും * അസകതനാബ്രഹ്മഭക്തൻ പിന്നെക്കർമ്മ ഭൂമിയിടാ ജന്മമുത്സാഹവ്യാധിശോകഭീതിവെടിഞ്ഞവൻ * മുക്തനെന്നാമന്ത്യാനന്താൻ ചൊല്ലിടുന്നതു വേദവും ഭക്തിയേയും രണ്ടുവിധം വേദം ഘോഷിച്ചിടുന്നതേ * നഗ്നനാത്മികയും പിന്നെ സ്തുതനാത്മികമായ നാമം * സഗുണാത്മികയാഭക്തിയഗ്രന്ഥിയുക്തനാക്കെല്ലാവർ * നഗ്നനാത്മികമേജ്ഞാനമേറും യോഗികളാമവർ കർമ്മത്തിൻ വീജവും കർമ്മഫലത്തേനുകിടുന്നതും * കർമ്മരൂപനാമാത്മാവാം പരൻ പ്രകൃതിതീശപരൻ കർമ്മത്തിൻ മൂലവുമവൻ ദേഹം നശമാമെപ്പോഴും * ഭൂമിയാവുമുമാകാശം ജലമഗ്നിശിവനഗ്നാൽ താൻ ദേഹാദികളെ ബ്രഹ്മം സദാസൃഷ്ടിച്ചിടുന്നതും * ജീവൻ കർത്താവു ഭോക്താവു ഭൂമിപ്പിപ്പനീശപരൻ സുഖദുഃഖങ്ങളൊതാൻ ഭോഗമന്താമുക്തിയുമാത്വരം * ആത്മാവുമാശയിവതൻ വിവേകം ജ്ഞാനമിങ്ങനേ ഘടം പടം തൊട്ടതല്ലാമൊന്നെന്നാത് നിശ്ചയിച്ചതും * ജ്ഞാനവിത്താണിശ്വരന്താൻ ബുദ്ധി വേദവുമങ്ങനേ വായു ഭേദങ്ങളൊപ്രാണങ്ങളും ദേഹികൾക്കു പതാൻ ബലം * ഇന്ദ്രിയശ്രേയുമാത്മാംശം സംശയാതമകമായത് കർമ്മപ്രകാശം താനവശ്വാപഞ്ചലം തുലോം * അവിധായു മദ്യം നന്ദബുദ്ധി തൻ ദേഹാമനം തപക്വക്ഷുദ്രോത്രവുമുക്കുന്നാക്കുമെന്ദ്രിയങ്ങളാം * ദേഹികൾക്കുള്ള വായവകർമ്മപ്രകാശമൊക്കെയും ശത്രുമിത്രങ്ങളാമ് ദുഃഖസുഖമേതുകൂളാമവ * സൂര്യൻ വാ

യുദ്ധബ്രഹ്മാദികളിന്ദ്രിയനാമകർ ഹ്വാനഭോജഭേദനിത്യധരി
 ജ്ഞാൻജീവനായാൻ * പരമവൃദ്ധകർബ്രഹ്മേന്ദ്രണമറപരാപരൻ
 കാരണകാരണങ്ങളടക്കംപരമാത്മാവവൻദൃഢം * നീവോടിച്ചത
 ശോഭിക്കേണ്ടൻ പറഞ്ഞു വലീതിയായ് ജ്ഞാനികൾതൻജ്ഞാനുപം
 സുഖമാർപോകയാലുകേ!

സംവിശ്ലിപറഞ്ഞു

പോവതെങ്ങൻകാണുന്നേ ട്ടജ്ഞാനിമാണിന്നവിട്ടുണ്ണൻ
 എന്തുവാടിയ്ക്കിലുംചൊല്ലിത്തരുവാൻശക്തനാണീ * ജീവനേത
 തുകൾത്താൽപോകുടേതേതുതാനിനിൽ എന്തുകൾത്തിനാൽസ്വ
 സ്തമെന്തിനാൽനരകവിഭോ! * കീർദ്ധയുണ്ണുതുകാണ്ടുണ്ടാമല്ലായ
 സ്തമെന്തിനാൽ ഏതുകൾത്തിനാൽമകൽപേരിന്ദ്രാൽതുകേരി
 യും * ചോരിയായ്ചോരിമാരുതിന്നിട്ടുന്നതുകെന്തിനാൽ എന്തു
 കൾത്തിനാൽദുഃഖമെന്തിനാൽസുഖമായതും * എന്തുകൊണ്ടുസ്വനാ
 മഗേഹീനനാവതുകെന്തേ കണ്ണില്ലാതോൻതൊണ്ടാമത്തനായതീ
 രുന്നതെന്തിനാൽ * ക്ഷിപ്തമല്ലെന്തോരോരോരുതുകൾത്തിനാൽ
 വരും എന്തിനാൽസിദ്ധിയുംനാശാകൃഷ്ടയുസംഭവിച്ചിടം * തപ
 സ്വിതപവുവുണ്ണബ്രഹ്മനതപവുമെന്തിനാൽ വൈകുണ്ഠസ്വസ്ത
 ഭോഗാദികൾക്കുകൾക്കുമേതേവൻ * സർവ്വമകൃഷ്ടനിത്യാഗാലോ
 കവുമെന്തിനാലിത്തമായ് ഏതല്ലാമട്ടനുകമെന്തെന്താണുപേ
 കൾ * ഞ്ഞുതന്നുകേവുകവെ സിദ്ധമതിയെന്താൻ ഏതതുപാപ
 കൾത്തേലേതല്ലാമുപാധികൾവരും? * ഞാനിപ്പോഴായിച്ചൊടിച്ചതെ
 ല്ലാന്നീയരെയെക്ക.

ശ്രീഭദ്രചിത്രാഗാതം കർവതാസ്തസം

അദ്ധ്യായകഥനം

ഇതു പത്തൊമ്പതാം

ഇതു പത്തൊമ്പതാം പാദം

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

സാവിത്രിവധനംകൂട്ടുവിസ്തരിച്ചുവിരിച്ചുപൻ ജീവികൾക്കു
 കർമ്മപാകംപറവാനായ്തുടങ്ങിനാൻ.

ധർമ്മൻ പറഞ്ഞു.

വസേനിനക്കുപത്തുണ്ടുവസ്ത്രിക്കാലമെങ്കിലും നിൻജ്ഞാനം
 വൃദ്ധനാജ്ഞാനിപ്പിളയോഗിക്കുവില്ലതാൻ * സാവിത്രിതൻപരമുപ

മലർകൊത്തശമയ്ക്കു പിൻതാതെൻതലയൊണ്ടു ജനിച്ചു പ
 ണ്ടുപീസുതേ! * ഹരികലകുളിയെറ്റുണ്ണശിവാനെഴിയെങ്ങനെ ഭി
 തികശ്വപനെവണ്ണമമല്ലാതെയമമമമ * ജഗന്നിന്ദ്രാണിയവു
 ണ്ണരോമണീചന്ദ്രനഭഭന കാമഭവനതന്യസപാമയാവീതി
 ഹോതുനം * ചിത്രക്കരക്കാസധാരേ ചിസഞ്ജനസുജനമെങ്ങനെ
 വരണാനീവരണനാലജ്ഞത്തിന്നങ്ങുടക്കിണ * വരാരത്തിനൊഴി
 വീടേവനഗുമാമമേ അപ്പുണ്ണാഭാഗ്യമേറീടംപതിയംസത്യവാ
 നനീ * നിനക്കിപലഭക്ഷിതാൻവേദനയെന്തിങ്ങുതോളുക അതുനീന
 ക്കെന്തിദാമമാഭാഗേപരവ്രത!

സവിളിപറഞ്ഞു

സത്യവാരേണനിക്കുണ്ടായിടനരേന്ദനന്ദൻ മഹാത്മാവേ!
 കെനിക്കിഷ്ടമായിടവരാമനിത്ത് * തുറുവുതർച്ചിതാവിനശപത്രാ
 നക്കിലാഭവും രാജ്യലാഭമുണ്ടായിടനമെന്നിഷ്ടമീപരം * ലക്ഷംവ
 ഷംകഴിഞ്ഞിട്ടുസത്യവാരോടുകൂടിത്താൻ പ്രാപിക്കുണമിഷ്ടപരം
 ദോനീയിവനരകക * കേരളാനാശിച്ച്നിറുത്തൊൻജീവകമ്മാടി
 പാകവും ലോകോത്തമമതുനീയിനതെല്ലാമരമായുനം.

ഗാർഭോദ്ധവ പറഞ്ഞു.

പതിവ്രത! നിനക്കല്ലാമറിയാവുന്നതായ് വരും ജീവകമ്മാടി
 പാകത്താൻപറയാംകേട്ടുകാകുന്നീ * ശുഭാശുഭമതാകർമ്മരണ്ടു
 മിപ്പുന്യമേറീടം ഭാരതത്തിന്നുളിച്ചിട്ടുനില്പാറെങ്ങുമിങ്ങനെ * സു
 രാസുരന്മാർഗന്ധർവ്വന്മാർരക്ഷസാദൃശം പശുപാദികളാഴിച്ചു
 ല്ലാവരകമ്മായികാരികൾ * നാനാഭോജിനിയായ്കമ്മളേക്കും
 ശ്രേഷ്ഠജീവികൾ സ്വപ്നത്തിൽ സുഖമേയുള്ളഭവതൻനരകങ്ങളിൽ *
 വശിഷ്ഠജീവികൾ ഭൂവിഷ്ണു നിച്ചുപലജാതിയായ് ശുഭാശുഭപൂർവ്വ
 കമ്മളേജിച്ച്നിന്നുസർവ്വഭാ * പോഷംസ്വഗ്വാഭിലോകത്തിൽ ശുഭകർമ്മം
 നിമിത്തമായ് നരകങ്ങളിൽവീണീടുംശുഭമില്ലാത്തതെങ്കിലോ * ഭ
 കത്വാകർമ്മശിച്ച്ഭേകതിരണ്ടുപിധത്തിലാം കാനനഗുഹമരേറ
 താമുലപ്രകൃതിയിങ്കലും * ഭക്ഷ്യമന്താൽരോഗിയാകുംസമൃദ്ധമന്താല
 രോഗിയാം ഭീഷ്മല്ലായസ്സുകൾഭീഷസുഖവുകമ്മമെന്നപോൽ *
 ഭക്ഷ്യമന്താലംഗമീനസാദികളുമാണ്ണരും സിദ്ധാഭികളുമവണ്ണസ
 ല്ലാമ്കൊണ്ടുവന്നിടം * സാമാന്യമായ് പറഞ്ഞുതാൻകേൾക്കുവാ
 ലേ! വിശേഷമായ് പുരാണത്തിൽസ്മൃതിയിലുംഭേദംഗോപ്യമേറവ *
 ഏററവുഭേദമെന്തുജനമീഭാരതേ ഭൂവി കമ്മായികാരിയാംവിപ്രനതി
 ഭവച്ചുതമൻതുഭേ! * അതിലുശ്രേഷ്ഠനാബ്രഹ്മനിഷ്ടനാബ്രഹ്മണ

ന്നുദ്ധോ സകാമനേനാനിഷ്ഠാമനേനാനേനാമിയാദിജർ * സകാ
 മനേനാഹംപ്രധാനംനിഷ്ഠാമനേനാനായവൻ കർമ്മഭാഗീ സകാമ
 ന്താൻനിഷ്ഠാമൻനിഷ്ഠാപ്രധാനം * അവൻഭവമവേദിഞ്ഞിട്ടാണിത്യമാ
 വദാനിട്ടു നിഷ്ഠാമിക്കു പാകിലുപനാഗമനാസതി! * ഗോലോക
 ത്തിങ്കലുബ്ഭവിക്കുന്നതീട്വിപ്രപനായ്സേവിക്കുംചരമാത്മാവാം
 ഭിഷജൻകൃഷ്ണനായവൻ * സകാമികൾവൈഷ്ണവന്മാർവൈകുണ്ഠാതി
 ത്തഗമിച്ചിടും പിന്നെയുംഭാരതത്തിങ്കൽജനിയ്ക്കാവിപ്രജാതിമാർ *
 ക്രമത്താലവരുംനിഷ്ഠാമികളായിബ്ഭവിച്ചിട്ടു അവർപിന്നീടുണ്ടാ
 കാശുഭാമകതിയതുഭൂധം * ജനതോരുംവിപ്രരായ് വൈഷ്ണവരായി
 സ്സകാമരാം വിഷ്ണുവിഭക്തിയില്ലാതെശുദ്ധബുദ്ധിവരില്ലതാൻ * തീ
 ത്ത്ഥാത്രിതരമാംയദാതപഭവയ്ക്കുന്നഭൂസുരർ ബ്രഹ്മലോകത്തെയാ
 ന്നേന്തുംപിന്നെയുംഭാരതത്തിലായ് * സ്വധർമ്മനിരതന്മാരാംതീർത്ഥ
 വാസികളുംവരും ഭാരതത്തിൽസത്യലോകത്തിൽചെന്നിട്ടുനന്തരം * ധ
 മ്മിഷ്ഠരാംസൂത്രഭക്തഭിജ്ഞഭാരതത്തിലായ്ജനിയ്ക്കുന്നസൂത്രലോകത്തെ
 യാത്രചിട്ടുപിന്നെയും * മൂലപ്രകൃതിഭക്തന്മാർനിഷ്ഠാമർധർമ്മവാരി
 കൾ പുനരവൃത്തിയില്ലാത്തമണിഭീപിതഗമിച്ചിടും * ധർമ്മിഷ്ഠർഭ
 ക്തരാമോർഗാണപർശൈവർശാക്തരും ശിവലോകത്തെയാന്
 ത്തുംപിന്നെയുംഭാരതത്തിലായ് * ധർമ്മിഷ്ഠരാംസുഭവഭക്തരാംവിപ്ര
 രുംസതഃ! അതാതുലോകംപൂർവ്വികപിന്നെയുംഭാരതേവരും * ഹരിഭക്ത
 ര്കാമമനോർധർമ്മതൽപരരാംഭിജർ ഹരിലോകംഗമിച്ചിടുംക്രമാൽ
 ഭക്തിബലത്തിനായ് * ധർമ്മമന്ത്രേഭവപരവിട്ടുസേവയെഴുംഭിജർ
 സകാമരായ്ദൃഷ്ടരായിനകരത്തിൽപതിച്ചിടും * സ്വധർമ്മനിരതന്മാ
 രായിട്താൻനാലുജാതിയും സർവ്വകർമ്മഫലഭോക്താകളായിത്തീരൂ
 വരാനന്ത! * നരകത്തിൽതന്നവീഴ്സ്വധർമ്മത്തെതൃജിപ്പവർ ഭാരത
 ത്തിൽകർമ്മഫലഭോജിയ്ക്കുകയുമില്ലവർ * സ്വധർമ്മതരായ്തന്നെവാഴ
 ണന്നാലുജാതയും സ്വധർമ്മനിരതൻവിപ്രൻസ്വധർമ്മതവിപ്രനാ
 യ് * തൻകന്യാമയക്കൊടുത്തിടീൽചന്ദ്രലോകംഗമിച്ചിടും പതിന്നാ
 ലിന്ദ്രതൻകാലമതിൽവാണീടുമായവൻ * ഇരട്ടിഫലമുണ്ടാകമലങ്കാര
 ത്തൊടേകിൽ സകാമരാലോകമാളംസാധുക്കൾകാമമറവർ * ഫല
 ത്തയാഗ്രഹിയ്ക്കാതേന്മാർപ്രാപിയ്ക്കുംവിഷ്ണുലോകവും വസുപോൻ
 പെരുമിഫലവുംനയ്യുപാലുതേവിധം * ഭിജ്ഞാനഞ്ജയുന്നോർ
 ചന്ദ്രലോകംഗമിച്ചിടും തന്മനസ്സരതോളമതിൽവാണീടുമായവർ *
 തല്ലവണ്ണമെഴുംഗോകുന്താശ്രാദികളുടേകുടാർ ഏററവുവളരെ

ക്ഷാലംവസിച്ഛിദ്രാവരാനന്തേ! * ശുദ്ധനാംഭിജനകീടിതസ്യുച്ഛിദ്രാക
 ത്തുമെത്തിട്ടാ അതിങ്കലുംവ സിച്ഛിദ്രംവത്സരംപതിനായിരം * വിസ്താര
 മുഖ്യാതിൽവാഴ്ന്നുവരാം ബഹു കാലവും അധികംവരവുഭൂവിപ്ര
 ക്ഷാലിക്കൊപ്പു പൻ * ശേഖരഭീഷംവിഷ്ണു ലോകമതുപ്രാപിച്ചിട്ടു
 ധരം ചന്ദ്രാക്ഷരജിതത്തോളമതിൽതന്നെവ സിച്ഛിദ്രം * പുണ്യവാന്ധി
 കംകാലംവാഴ്ചമാവിസ്തുത ധർമ്മ ഭക്തിയായിട്ടുവിപ്രകുറു മമേകന
 മാനുഷൻ * സുഖമേകമമത്തായ വിഷ്ണു ലോകത്തുവെന്തൻ ഗൃഹത്തി
 ന്നൊഴിഞ്ഞൊക്കെക്കാലമാരതിൽവാ നിട്ടാ * ക്രൂരന്മാലധികംകാ
 ലംവ സിദ്ധുനംസത്തർ ഏതതുഭവന്മാക്കായിക്കേതുമേകനമം
 നുഷൻ * അദ്വൈതലോകത്തോരണപ്രമാണബുദ്ധ സിച്ഛിദ്രം പത്തിരട്ടി
 ഫലകൗതുകം, ദേശാന്തരമടക്കിൽ * ഇദ്വിഫലമാദേശത്തിന്നെ
 ന്നാൻകമേയതേ പൻ പാപമെല്ലാംനശിപ്പാനായ്തടാകംനരകിട
 ന്നവൻ* ഏറ്റവുംവളരെക്ഷാലംജനലോകത്തിൽവാണിടം ക്ഷാകഴിപ്പ
 തേക്കാളുംപത്തിരട്ടിഫലം പരാ * അതുടാ നഞ്ചെയ്തിലുണ്ടാതടാകസ
 മമാഫലം നീളവുംവീതിയുംനാലായിരംവില്ലാടിമിക്കലും * വീതിയത്ര
 യുമില്ലെന്നു കിച്ചമാതതുപാപിതാൻ പാത്രത്തിൽകന്യ കാദാനംപത്തു
 വാപീസമഫലം* അലങ്കരിച്ചിട്ടാണെങ്കിലിരട്ടിഫലവുംവരും തടാകം
 പെയ്തപ്പന്യതാനതുന്നാനാക്കിടുന്നതും * ക്ഷാകഴിച്ചുഫലമാക്കളംവെ
 ട്ടിക്കലുംവരും അതായത്നട്ടായതിനേപ്പരിഷ്കുന്ന പുരുഷൻ * ത
 പോലോകത്തിൽവാണിടംവത്സരംപതിനായിരം ഐശ്വര്യത്തിന്ന
 നൽപുകാവനമുണ്ടാക്കിനരകകീട് * പ്രപലോകത്തിൽവാണിടംപ
 തിനായിരമാണു പൻ ഭാരതത്തിൽവിമാനം ന്നവിഷ്ണു പിന്നുകൊട്ടുപ
 ന്ൻ* ഒരുമനപന്തരത്തോളംവിഷ്ണു ലോകത്തു ചാണിടം നാലിരട്ടിഫലംമി
 ത്രുവേദേന്താനംവലുതെങ്കിലും അതിൽപലതിഫലംനല്ലപല്ലക്ഷകീടി
 ലുവരും* ഭക്തിയോടമർക്കായിരേഡ്ഡാളാ, ധീരമേകലോൻ ന്നമ
 നപന്തരകാലംവിഷ്ണു ലോകേവ സിച്ഛിദ്രം * രാജമാഗ്ഗംപാമ്പാല സന്ധ
 ലവുംവിരഹിപ്പവൻ പതിനായിരമാണോളമിത്രം ലോകസുഖിച്ഛിദ്രം *
 ദേവന്മാക്കുംബ്രഹ്മണക്കുംഭാഗഞ്ചെയ്തിൽ സമഫലം കൊടുത്തതുഭൂമി
 ചിട്രംകൊടുത്തിടാത്തതില്ല നാ.ന * സ്വർഗ്ഗാലികളിൽ ചാണിട്ടുപുണ്യവാൻ
 ഭാരതത്തിലാ മ് ക്രൂരന്മാൽശത്രുസ്സമാവ്ഛിദ്രം പത്തിരട്ടിജനിച്ഛിദ്രം*
 പുണ്യഞ്ചെയ്തിട്ടു സ്വർഗ്ഗാദിലോകംപ്രാപിച്ചുപിന്നെയും വിപ്രനായ്താൻ
 ജനിച്ഛിട്രംകുറുതിയായിയുമിടേനെ * നൃപനോദയേന്ദ്രനാകല്യംകാടി
 കാലംകഴിക്കിലുതപസ്സുകൊണ്ടുവിപ്രതപംപ്രാപിക്കില്ലെന്നതാ. 1. ശ്രു

ത്തിൽവിപ്രനായിട്ടുനമഞ്ചയ്യകിലാനന്ദേ ഇന്ദ്രൻവാഴ്ചകാലമോളമി
 രാജാസനവാസിയാം * ഭാരതത്തിൽബ്രാഹ്മണനായശ്വേതേനനരകി
 ടനാഥൻ മോദിയ്ക്കുപാശിതൻലോകേപതിനാലിന്ദ്രജയനാരം * ന
 ല്ലപല്ലകവിപ്രനായ് ഭാനമഞ്ചയ്യനമന്ത്രിനും മോദിയ്ക്കുപാശിതൻ
 ലോകേപതിനാലിന്ദ്രജയനാരം * ബ്രാഹ്മണനായ് നല്ലപൂങ്കാചനം
 ഭാനംകൊടുപ്പവൻ ഒരുമനപന്തരോധയുലോകത്തിങ്കൽസുഖിച്ചിടും *
 ബ്രാഹ്മണനായാലവട്ടാചെണ്ണർവാമരവുമകുവേൻ സുഖിയ്ക്കുവായു
 ലോകത്തിൽരാർവണ്ഡപതിനായിരം * ധന്യവുരേണപുരാനംചെ
 സ്സവൻചിരജീവിതാം ഭാതാവുവാങ്ങിടുന്നാനുഭവകണ്ഠപൂകിടും
 ദ്രാഗം * സന്തതഭഗവന്നാമഭാരതത്തിൽജപിപ്പവൻ ചിരജീവിയാ
 ചരകേന്നാമൃതപാടിയാളിച്ചിടും * ഏതുവിദവാൻപെരണ്ണിമാരാ
 ത്ത്രപന്തതിൽഭാരതത്തിലാമ് ചെത്തിപ്പോൻഡോളനഞ്ചീവയുക്തനാ
 യിലായിച്ചിടും * ഇന്ദ്രജിതസുഖിച്ചുനേപ്രാപിയ്ക്കുവല്ലഭാകവു
 ന്നാനുഭവനപന്തരമതിൽവസിച്ച്മനശ്ശരണം * ഉത്രന്നക്ഷത്രത്തിലായാ
 ലിരട്ടിക്കുരതിൻപലം കൽപാന്തജീവിയാമ് തീരമവനെന്നാൻപിതാ
 മഹൻ * ഭാരതത്തിൽബ്രാഹ്മണനായ് തിലഭടനംകൊടുപ്പവൻ ശി
 വഭോക്തുമോദിയ്ക്കുതിലത്തിന്നൊത്തവത്സരം * പിന്നെസ്സുതോടി
 യിൽജാതനായ് ചിരജീവിതാം ചെമ്പുപാത്രത്തിലായിടിലിരട്ടിയ്ക്കു
 മതിൻഫലം * സാലംകാരാസഭോഗ്യസചന്ദ്രസുന്ദരിയാചവരം അ
 പ്തവിഗ്രതമേവിചുടുന്നകുവേൻഭാരതത്തിലായ് * പതിനാലിന്ദ്രർ
 തൻകാലംചന്ദ്രഭാദകസുഖിച്ചിടും അതിൽസ്വപ്നശ്ശരണോടൊത്തു
 മിട്ടീടമചൻസഭ * പിന്നെഗ്രന്ഥച്ചുടാകത്തുവത്സരംപതിനായിരം
 രാത്രിയുപകലംമോളിച്ചീടമുശിയാടുമാമ് * ഉണ്ടാകുമായിരജന്മ
 മഴുകുന്നഭയ്യയും സതിയാമ്ഭാഗ്യവതിയാമ് പ്രിതംവഭയ്യമാമ്സ
 ഭാ * ഫലഭേന ബ്രാഹ്മണനായ് ചെത്തിടുന്നനരോത്തമൻ ഫലജരം
 ക്കൊപ്പംവണ്മന്ദ്രാലോകസുഖിച്ചിടും * സുയോനിയിൽജനിച്ചാ
 ലുംപിന്നെസ്സൽപുരനേയവൻ ജ്ഞയിരംഫലമോടൊത്തനല്ലവുക്കു
 ണ്ണരവിപ്രനായ് * കൊടുപ്പുന്നല്ലനെനാകിൽഫലംമാത്രംകൊടു
 പ്പവൻ സുഖിരംവാനിലായ് വരണജനിയ്ക്കുംഭാരതത്തിലായ് * നാ
 നാദ്രവ്യത്തൊടുന്നാനാസസ്യജ്ഞോടുമേതവൻ കൊടുക്കന്തോരത
 ത്തിൽദപിജനായ് വചനാഗ്രാമം * നൂറുമനപന്തരമവൻസുലോക
 ത്തുപാണിടും സുമാനിയിൽജനിച്ചോറാധനവാനുനന്തരം * സ
 സ്വഭേദരംവിസ്തുതയാഭൂമിനയേതുപുരുഷൻ പുന്യമരഭാരത

ത്തിൽ വിപ്രനേരനാതിയായ് * നൂറുമനപന്തരവൻ വൈകുണ്ഠ
ത്തിൽ സുഖിച്ചിടും സുന്ദരനിയിൽ ജനിച്ചിട്ടു പിന്നെരാജാവുമാംഭ്രം *
നൂറുജന്മത്രയ്ക്കിപ്പോലവനേപിന്നെതിലും പുത്രവാൻധന പാൻശ്രീ
മാൻതാനമാമാനശേഷൻ * ശ്രേഷ്ഠഗ്രാമംകൂട്ടമോടുംഭിജന്നാതിട്ടു
നരകിൽ ലക്ഷ്മനപന്തരംവിഷ്ണുലോകത്തിങ്കൽ സുഖിച്ചിടും * പി
ന്നെസ്സുന്ദരനിജന്തായ്ഗ്രാമലക്ഷാധിനാഥനാം നൂറുജന്മപേക്ഷി
ക്കില്ലവനേഭൂമിപിന്നെയും * ശ്രേഷ്ഠമായുരൂജ്ഞാടംഫലസുന്ദര
ഭോക്താവ് പൊയ്ക്കുറുക്കുംഫലംവല്ലിയിൽമോട്ടമതേവിധം * നഗരം
ഭാരേത്തിങ്കൽവിപ്രനായികൊടുപ്പവൻ ലക്ഷംപത്തിരൂർത്തൻകാലം
കൈലാസത്തിൽ സുഖിച്ചിടും * സുന്ദരനിയിൽ ഭാരതത്തിൽ പിന്നെരാ
ജാവുമാവൻ ശങ്കരില്ലാഭിച്ചിടുംനിയതനഗരങ്ങളും * പതിനായി
രമാംജന്മത്രയ്ക്കില്ലവനേതര പരമേശ്വര്യ പാനായിബ്ഭവിച്ചീ
ട്ടമവൻഭൂവി * തടാകംവാപിയുംപെന്റാനാനാച്ചുക്കുശരതിക്കിയും
കൃഷിയുംജനവുംനൂറുനഗരങ്ങളുടൊത്തമേ * ശ്രേഷ്ഠമായുരൂജ്ഞാത്ത
ബ്രാഹ്മണനുകൊടുപ്പവൻ വൈകുണ്ഠത്തിൽ സുഖിച്ചിടുംകോടിമന
പന്തരംവരേ * പിന്നെസ്സുന്ദരനിജന്തായ്ജംബുദ്വീപിൽഭവിച്ചിടും പ
രമേശ്വര്യ പാനായിട്ടുനൂറുനൂറ്റാണ്ടിയിൽ * ശ്രേഷ്ഠനാം,കോടി
ജന്മങ്ങൾ ത്വജിക്കില്ലവനേമഹി കല്പാന്തജീവിതായ് രാജരാജേശ്വര
നമാവൻ * സന്യസ്തമാംസപാധികാംബ്രാഹ്മണനുകൊടുപ്പവൻ
ഭൂജിതുംമോട്ടവിൽനാലുമടങ്ങാത്തഫലംഭ്രം * തപസ്വിതാംബ്രാഹ്മ
ണനായ് ജംബുദ്വീപുകൊടുപ്പവൻ ഭൂജിതുംമോട്ടവിൽനൂറുമടങ്ങാത്ത
ലവംഭ്രം * ജംബുദ്വീപുകൊടുപ്പാനുസർപ്പതീർത്ഥനിഷേവി
യും തപസ്സല്ലാംപരിപോന്നംഗമങ്ങൾനരകപാതമേ * ഭാനമ
ല്ലാകൊടുപ്പോന്ന സർപ്പസിലേശ്വരനായേ പുനരവൃത്തിയുണ്ടാകുംഭേ
വീകേതനതില്ലതാൻ * ഭരിച്ചീട്ടമവൻബ്രഹ്മപ്രളയംസംഖ്യായനി
യേ മണിദ്വീപിൽഭേവിതാൻപടത്തിൽവാഴുമായവൻ * ഭേവീമ
ന്ത്രജപിയ്ക്കുന്നോൻനരഭോംവെടിഞ്ഞുടൻ ധരിയ്ക്കുംഭിപ്രദാനുപം
ജന്മമുതുജാഫലം * ഭേവീസ ത്രുപ്രമോടുംശ്രീഭേവീതസ്സേവചെയ്തി
ട്ടാ കൽപപ്രളയവുംകാക്കുംമണിദ്വീപിങ്കൽവച്ചവൻ * നശിയ്ക്കുംസു
രസിലന്മാരുംബ്രാഹ്മണ്യമൊക്കെയും ജന്മമുതുജാഫലീനർഭവീഭ
ക്തൻശിക്ഷിതാ * വൃശ്ചികകുളസീദാനംഫരിയ്ക്കാഞ്ചെയ്തിട്ടനവൻ
വിഷ്ണുലോകത്തുവാണീടുംയുഗംമുറുവായ്ക്കേമേ * പിന്നെസ്സുന്ദരനി
യിൽജന്തനായിട്ടുഫരികേതനാം മഹാജിതേന്ദ്രിയനാമാഭാരേത്തിങ്ക

ലായവൻ * അരുണോദയകാലത്തിൽഗംഗയിൽപോയ്കളിപ്പവൻ
 സുഖിയ്ക്കുംവിഷ്ണുലോകത്തിലാരുപത്തായിരെയുഗം * പിന്നെസ്സുയോനി
 ജനതാംലഭിയ്ക്കുംവിഷ്ണുനന്ദനും പിന്നെയുംനരദേവരൂപായ് ഹരിലേഴ
 കത്തുമെന്നിടം * വൈകുണ്ഠവിദ്യവന്നില്ലപുനരാവൃത്തിഭൂമിയിൽ ഹ
 രിദാസ്സംചെയ്തു സാഭുപ്രവൃദ്ധപാപിയ്ക്കുമായവൻ * ഗംഗാസ്നാനന്തി
 ത്വമുജ്ജ്വൽശുഭൻസൂര്യനതുലനായ് പദേന്താറുലഭിച്ചീടുമശ്വമേ
 ധമതിൻഫലം * അവൻറകാൽചൊടിയിനാൽഭൂമിയുശുദ്ധമായി
 ടും ആ വന്ദാർക്കമധൻമോദിച്ചീടുംവൈകുണ്ഠാമതിൽ * സുയോനി
 യിൽജനിച്ചിട്ടുപിന്നെയുംവിഷ്ണുഭക്തനാം രൂപസ്ഥിയായിതേജസ്വിയാ
 യിമുക്തനാമവൻ * ജിതേന്ദ്രിയൻധർമ്മിഷ്ഠൻശുഭൻവിഭാസമാ
 യിടാ മീനകർമ്മശ്ലുത്തിൽസൂര്യൻനില്ക്കുന്നവേളയിൽ * സുവാസിതാ
 ജലംഭാരതത്തിലാരുടകാടുകുമോ പതിന്നാലിന്ദ്രതൻകാലംകൈലാ
 ശേവാഴ്ചായവൻ * സുയോനിയിൽസുന്ദരനായുണ്ടായ് പിന്നെസ്സുഖി
 ച്ചിടും ശിവഭക്തൻകാന്തിമാനുമഹാജ്ഞാനിയുമായിടും * വൈശാഖ
 ത്തിൽപിഷ്ടഭാനംഭവിജനായ്ചെയ്യിടുന്നവൻ പിഷ്ടരേണുപ്രമാണാ
 ബ്ധാകൈലാസത്തിൽസുഖിച്ചിടും * ആരനുഷ്ഠിയ്ക്കുമീഭൂവിൽകൃഷ്ണജന്മാ
 ഷുമീവ്രതം നൂറുജന്മംചെയ്തപാപമവനില്ലാതെമാന്ദ്രവും * പതി
 ന്നാലിന്ദ്രതൻകാലംചൊടുകുണ്ഠതുംസുഖിച്ചിടും * സുയോനി
 യിൽകൃഷ്ണഭക്തനായുംപിന്നെജനിച്ചിടും ശിവരാത്രിവ്രതംഭാരതത്തിലാ
 യാചരിപ്പവൻ * മോദിയ്ക്കുംശിവലോകത്തിലേഴുമന്തരത്തൊ
 ളും വില്പപത്രംസമപ്പിപ്പോൻശിവനായ്ശിവരാത്രിയിൽ * മോ
 ദിയ്ക്കുംശിവലോകത്തിൽവില്പപത്രത്തൊളയുഗം സുയോനിജനതാ
 യിട്ടുപിന്നെയുംശിവഭക്തനാം * വിദ്യാവാൻപുത്രവാൻശ്രീമാൻപ്രജാ
 വാൻഭൂമിവാൻമാം മേടത്തിൽശിവനേമാംലത്തിലോപൂജിച്ചിടുന്നവൻ
 ഏഴുനാറുപത്തുനാറുപത്തുമഞ്ജുനാളോരുമാസമോ പൂരമ്പോടുംസ
 ഭാഭക്തത്യാഗുത്തംചെയ്യുന്നമത്സ്യനും * സുഖിയ്ക്കുംശിവലോകത്തിനി
 ണ്ണരക്കൊപ്പമായുഗം ഭാരതത്തിലനുഷ്ഠിപ്പോൻശ്രീമാൻവമീഭിനം *
 വൈകുണ്ഠത്തിങ്കൽമോദിയ്ക്കുമേഴുമന്തരംവരേ സുയോനിയിൽപി
 ന്നൊരുമഭക്തനായിജനിച്ചിടും * ജിതേന്ദ്രിയശ്രേഷ്ഠനായിട്ടധികധന
 വാനമാം പ്രതൃതിക്കായ് മഹാപൂജശരൽകാലത്തുചെയ്തവൻ * കാട്ടു
 പൊത്താടിവയ്ക്കുജ്ജമാംസത്താൽബലിദാനവും നൈവദ്യമുപചാര
 ങ്ങൾധൂപഭീപങ്ങളോടുകൂടായ് * നൃഗതഗീതാഭിവാദ്യങ്ങളോടുകൂടായ്
 കൌതുകത്തോടും ശിവലോകത്തുവാണിടുംമേഴുമന്തരംവരേ * സു

ജാധിരാജനായോഭവിച്ചിടം പുത്രചാൻജ്ഞാനവാൻശ്രീമാൻവിഭവാൻ
 സുഖിയുമാമിടം * മൃഗ്യാന ഭോജനവിപ്രകൃഷ്ടഭാൻഭാരതത്തിലാമ്
 വിപ്രരോമപ്രമാണാബ്ബാവിഷ്ണുഭാകേസുഖിച്ചിടം * ചിന്നബാഭ്രാവിൽ
 ജനിച്ചിട്ടുസുഖിയാമ്ധനവാൻമാം ശ്രീമാൻവിഭവാൻവിക്രമിയുംവി
 ജീവിയുമാമിടം * ഭാരതത്തിൽവിഷ്ണുനാമജപിച്ചീടിതുകൊടുക്കിലാ
 സമഗ്രാനാമമാത്തബ്ബവിഷ്ണുഭാകേസുഖിച്ചിടം * ചിന്നയഭ്രാവി
 യിൽവന്നസുഖിയാമ്ധനവാൻമാം വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചുകി
 കോടിപ്പങ്കാമതിൻഫലം * വിഷ്ണുക്ഷേത്രവിഷ്ണുഭാരതമൊക്കോടിജപി
 പ്പവൻ സർവ്വപാപവിൻമുക്തനാമ്ജീവന്മുക്തനാഭവം * പുന
 ജ്ജന്മവുമില്ലാതെവെക്കുന്നതിൽസുഖിച്ചിടം വിഷ്ണുസംരൂപ്യംകിടും
 പതിച്ചീടിലൊരിടലും * മഹാഭക്തിയൊടുവിഷ്ണുസംരൂപ്യമനുമാനി
 ടും പാത്ഥിവശിവലിംഗത്തേനിത്യവുപുജമയ്യുകിൽ * ജീവഹൃ
 ന്ത,മവനശ്ശിവലോകത്തിൽവാണിടം മുത്തിൻരോണാലുമാണാവു
 തിൽതന്നെസുഖിച്ചിടം * ഇബ്ഭാരതവന്തചിന്നരാജാവായുജനി
 ക്കുമേ സാമഗ്രാഹാച്ചനരവയ്ക്കാതീർത്തിട്ടുളളജീപ്പവൻ * നൂറുബ്ര
 ഹ്മാവിൻറകാലംവെക്കുന്നതിൽസുഖിച്ചിടം ജനിച്ചുചിന്നയുവ
 ഷ്ണഭക്തസത്തമനായവൻ * വിഷ്ണുഭാകത്തിലെത്തിടുംചിന്നബാഭ്ര
 വിൽവതിച്ചിടാ വ്രതങ്ങളുനേരതപസ്സുനരസിക്ഷണപൂരണൻ * പ
 തിന്നാലിന്ദ്രൻകാലംവെക്കുന്നതിൽവസിച്ചിടം ചിന്നയഭ്രോതേ
 ത്തിങ്കൽജനിച്ചിട്ടുവിലനാം * പുനജ്ജന്മംചിന്ന ചില്ലമുക്തനായിട്ടു
 വിച്ചിടം ഭൂപദക്ഷിണമാമ്തിർത്ഥസ്തന മല്ലാകഴിപ്പവൻ * പുന
 ജ്ജന്മവുമില്ലാതെമുക്തനാമിബ്ഭവിച്ചിടം പുന്യാമരഭാരതത്തില
 ശപഥേയംകഴിപ്പവൻ * അശപരോമപ്രമാണാബ്ബിന്ദ്രാജംസന ചാരി
 യാം നാലിട്ടിഫലംരാജസുന്ദരമാകിൽവരുഭവം * ഏല്ലാതാഗങ്ങളിൽ
 വച്ചുംദേവീയാഗംമേന്തും ഹരിയുവിധിയുംചെയ്യാതവണ്ടുപരാന
 നേ! * ശിവനുത്രിപുരന്മാർതൻനാശത്തിനായ്കഴിച്ചതേ സർവ്വ
 ജനങ്ങളിൽവച്ചുംശക്തിയജ്ഞംപ്രധാനമാം * ആയജ്ഞത്തിന്നുസമ
 മായ്കെരൂപലാകൃത്തിലുമില്ലതാൻ ചെതുപെട്ടുടക്കനാലുമാഗംബ
 ഹാകുമായ് * ഭക്ഷനശിവനന്തമിൽകലാമിച്ചാതിരസതി! ശപി
 ച്ചാർന്നിയിലെവിപ്രർന്നിയാചിപ്രഭയുമേ * മുക്കിനാനതിന്ദ്രപദ
 ക്ഷയാഗംമേമശ്വരൻ ദേവീയാഗത്തെചീവണ്ണഭക്ഷനംപണ്ടുവയ്ക്ക
 ത * ധർമ്മംകശ്വപൻതാനുംശേഷൻകുട്ടമന്തനേ സപായഭൂപൻ
 മനുവവൻപുത്രനായപ്രിയവ്രതൻ * ശിവൻസനല്ലമാരൻനൽപ്രവൻ
 കപിലനംശുഭ! ദേവീയാഗംരാജസുന്ദരസമസ്രത്തിൻഫലഭവം *

ദേവീജ്ഞാതീലതിയാമില്ലവേദംഫലപ്രദം നൂറുപഞ്ചവാണജീവ
 നൃക്കനാമതുചെയ്തു പൻ * ജ്ഞാനംകൊണ്ടുകൊണ്ടുവിഷ്ണുവി
 ന്നസമാനനാം സുരരിവ്വിഷ്ണുവവുണ്ണുവിഷ്ണുഭക്തരിൽനാരദൻ *
 ജാതിനാലിരുബ്രാഹ്മണനശോസ്രുക്കളിൽവേദവും രീതിക്കളിൽവ
 ചുഗംഗശിവൻതുലരിലെക്കെന്ത * പുഷ്പങ്ങളിൽതുളസിയേകാദശീ
 നൻപ്രതങ്ങളിൽ നക്ഷത്രങ്ങളിൽപന്ത്രന്താർക്ക്യൻപക്ഷിഗണങ്ങ
 ളിൽ * നാരിമാരിരുപ്രകൃതിയുഭ്രമിയുമാണിരായയും വേഗംചലി
 യ്ക്കാമിന്ദ്രിയങ്ങളിൽമനമെങ്ങൊന്ന * പ്രജാപതികളിൽബ്രാഹ്മാപ്രജ
 യിങ്കൽപ്രജാപതി വൃന്ദാവനകോടുകളിൽരക്ഷിതവച്ചഭാരതം *
 ശ്രീയുജ്ജ്വലിൽവച്ചുമാവിളയുജ്ജ്വലിൽവാണിയും പതിപ്രതകളിൽ
 ട്രഗ്ഗാഭാഗ്യമുജ്ജ്വലിൽരായയും * ഏവുണ്ണമതുപോൽദേവീമാഗയാ
 ഗങ്ങളിൽദൃഡം നൂറുഗപദയംചെയ്തന്നാലിന്നാതിബീഭവിച്ചിടാം*
 അയിരുംചെയ്തുപ്രാപിച്ചാൻവിഷ്ണുവിൻപദമഃപ്രഥ സർവ്വതീർത്ഥസ്നാന
 മതുംചെയ്തയുഗാഗമൊക്കയും * പ്രതമെല്ലാമനുഷ്ഠിക്കതപസ്സല്ലാം
 ചരിക്കയും ഭൂവപ്രദക്ഷിണംചെയ്തുവടന്നാലുംപറിക്കയും * ഇവ
 യെല്ലാംഫലദേവീഭൂസവനംതന്നെമുക്തിദം പുരാണവേദേതിമാസ
 ങ്ങളായുള്ളവയൊക്കയും * ഓലാക്ഷിച്ചിടുന്നതിൻസാരംദേവീപാദാം
 ബുജാപ്തനം ശ്രീഭവീവണ്ണനംബാനംശ്രീഭവീഗുണകീർത്തനം * ഭേ
 വീശ്ശോഭനവന്ദനവുമാവീമന്ത്രജപിപ്പതും നിത്യഭവീതീർത്ഥംകൈ
 വേലുക്കൾക്കേച്ചിടുന്നതും * മുഖ്യമെന്നാണശേഷംകീഴ്ചമായുള്ളസ
 ജ്ഞനം പരാപരംപരബ്രാഹ്മമവളേനീഭജിക്കുക * പതിയേനീഗ്രമിച്ചാ
 ലുംവരേത്സു!വാക്യഗ്രാഹസുഖം നിനക്കിതോതീണ്ടാൻകമ്മവ്യാപാകംസ
 പ്തമംഗലം * തതപജ്ഞാനപ്രദംസർവാഭിപ്രായംസർവ്വസമ്മതം.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം കൽപതഃസ്തുതം.

ക ക്ക വി പ ട ക .

മുപ്പതാമലോകം.

മുപ്പതെ അ ന്നാ മ ലോ ക യ ഴ

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

സർവ്വാൽകൃഷ്ണാശക്തിയെന്നായമൻചൊല്ലിത്രവിചിത്രവരം രോ
 മാഞ്ചാത്രങ്ങളാക്കൊത്തുചൊല്ലിച്ചാളവനോടുകൻ

സംവിപ്രിപാത്തു

സർവ്വാൽകൃഷ്ണാശക്തിയെന്നസമ്മതിക്കുന്ന സർവ്വരും കേൾക്ക

നോക്കുംചൊല്ലുംവാക്കുംജന്മമുതുജരാപഥ * സിദ്ധന്മാക്കുംഭാഗവക്കും
 തപസ്സിൻപരമംപദം * മോഹവുംവേദവുംഭേദവുംവേദാൻചൊല്ലിട്ട
 നന്നും * ദേവതപമുക്തിയുംസർവ്വസിദ്ധതപമുതന്നേ ശ്രീഭേവിഭ
 ക്തനന്മാകുമ്പാലുണ്ടാകില്ലെന്നും * അവളോടേതുവധിമായ്
 ഭജിച്ചീടണമോതുക നമർത്ത്ശുകേമന്തിൻവിപാകംകേട്ടുഞാൻ
 വിഭോ! * കർമ്മശുഭവിപാകംനീയിന്നെന്നോടരചെയ്യണം സാവി
 ത്രിയിതുമൊല്ലീട്ടുഭേദമോടനമിച്ചുൻ * ധർമ്മജാവിനേവഭജ്ഞ
 തികൊണ്ടുപുകഴ്ന്നിനാറും.

സാവിത്രി പറഞ്ഞു

സൂര്യൻപണ്ടൊപ്പാജ്ഞത്തിൽതപംചെയ്തിട്ടുധർമ്മന പുത്രനാക്കീ
 ധർമ്മനേത്താൻനമസ്സലമ്മരാജനായ് * സർവ്വസാക്ഷിയുമാരക്കുസമ
 മീസർവ്വജ്ഞവും ശമനൻനാമമതിനാലവനേത്താൻനമിച്ചിടാം * ലോ
 കത്തിൽജന്തുവിനെല്ലാമന്തത്തെയെപ്പുണ്യതത്വൻ കാലവോലിപ്പുമാ
 യിട്ടാകൃതാന്തനായ്നമിച്ചിടാം * ശുദ്ധിക്കായിപ്പാപികളുണ്ടെഡി
 പ്ലാൻഡെടമന്തം സർവ്വശാസ്ത്രാവതാരേണ്ഡധനേത്താൻനമിച്ചി
 ടാം * സർവ്വജ്ഞക്കുളാടൊത്തിലോകമെല്ലാംഭരിപ്പവൻ ഒന്നിവാതു
 നമാംഞാനാക്കാലനേപ്പണമിച്ചിടാം * ബ്രഹ്മൻസ്തർതപസ്സുജ്ഞാൻ
 സംഗമീവിജിതേന്ദ്രിയൻ ജന്തുവിൻകമ്മഹദേവനമിക്കുന്നായമന്ത
 ഞാൻ * ശ്ലേശൻപാപികൾക്കെല്ലാംപുണ്യവാന്മാക്കുമുതലും സപാ
 ത്താരാമനപുണ്യമിതുമവനേത്താൻനമിച്ചിടാം * ബ്രഹ്മാശ്രമമായിട്ടു
 ഞോടയാൻജപിപ്പോൻബ്രഹ്മതേജസാ ബ്രഹ്മജ്യാനമമാവിചാനാ
 നാഥനായ്നമിച്ചിടാം * ഏവംവാഴ്ത്തിട്ടുസാവിത്രിനമിച്ചാറുധർമ്മ
 രാജനേ ദേവീമന്ത്രാകർമ്മപാകമതുംചൊല്ലിടാനാർപമ * യഹാജ്ഞ
 കമിതാരണമപ്രാതഃകാലേപഠിച്ചിടും അവനേവാപചാല്ലാപോനേ
 ശിക്കുംയമഭീതിയും * മഹാപാപിയമീസ്സോതുംഭക്ത്യാനിത്യംപഠിയ്ക്ക
 കിൽ ക്രമത്താലവനേശുദ്ധനാക്കിത്തീർത്തീടുന്നതുകൾ.

ശ്രീഭേവിഭഗവതം ഭവതാംസ്തസം

യ മ സ്ത തി

മുപ്പത്തൊന്നാമദ്ധ്യായം

മുപ്പത്തി രണ്ടാമദ്ധ്യായം

പ്രീതരഞ്ജനൻപറഞ്ഞു.

മാതാബീജംമാഹാമന്ത്രാകൊടു തിട്ടുവിധിച്ചുടി അവളോടൊതി
 നാൻധർമ്മൻകർമ്മശുഭവിഭോഗവും

ധർമ്മരാജാവു പറഞ്ഞു

ശുഭകർമ്മംകൊണ്ടുനരൻനരകംപുഷകിപ്ലതാൻ കർമ്മശുഭവിഭാ
ഗംഞാൻപറയാംകേട്ടുകൊൾകനി * ഓരോപുരാണഭേദത്താൽനാമ
ഭേദംനിമിത്തവും നാനാപ്രകാരമാംസപത്നം,കർമ്മത്താൽജീവനാന്നി
ടം * നരകത്തിൽപതിക്കില്ലശുഭകർമ്മത്തിനാൽനരൻ ഭുഷ്മത്താൽ
പലവിധംനരകങ്ങളിൽവീണിടാ * ഉഷണനരകകുണ്ഡങ്ങളുൾപലമട്ടാ
യ് വരാനേ! ഓരോശാസ്ത്രപ്രമാണത്താൽകർമ്മഭേദത്തിനൊത്തപോ
ൽ * അഗാധങ്ങളുൾവിസ്തൃതങ്ങളുൾലോരങ്ങളുൾനിമിത്തങ്ങളും ഭയങ്ക
രങ്ങളുൾഘോരത്തപ്താചികരക്കേകിടുന്നവ * എൺപത്താറുണ്ടുമുഖ്യ
പഥവേദായുപചതുണ്ടുകേൾ വേദപ്രസിദ്ധങ്ങളതിൻനാമങ്ങളുൾ
ചെയ്തിടാം * വഹ്നിക്ഷണ്ഡം,തപ്തക്ഷണ്ഡം,ക്ഷാരക്ഷണ്ഡംഭോതനകം വി
ൺമൂത്രക്ഷണ്ഡങ്ങളുൾഘോഷക്ഷണ്ഡംസുദൃസ്തമാ * ഗർഭഭൂഷി,വസാ,
ശുക്ലക്ഷണ്ഡങ്ങളുൾനാലതേവിധം അശുക്ഷണ്ഡംമഹാനിന്ദ്രാരകതക്ഷണ്ഡ
വുമങ്ങനേ * മലംകൊണ്ടുകുണ്ഡമലംകൊണ്ടുരണ്ടുപരാനേ! മലജാ
ക്ഷണ്ഡം,മാംസക്ഷണ്ഡം,നക്രക്ഷണ്ഡംസുദൃസ്തം, * രോമ,കേശം,സ്ഥി,
ക്ഷണ്ഡങ്ങളുൾകടക്കുൻവഹിതാത്തവ താമ്രക്ഷണ്ഡം,ലോഹക്ഷണ്ഡംപു
തപ്തംശ്ലേശംതുലോം * ചർമ്മക്ഷണ്ഡം,തപ്തസുരക്ഷണ്ഡവുംകീർത്തികേ
ട്ടുപതീർണ്ണകണ്ടുകക്ഷണ്ഡം,കേൾവിഷോഭവിഷകുണ്ഡവും * പ്ര
തപ്തതൈലക്ഷണ്ഡം,നല്ലായയംചേർന്നക്ഷണ്ഡവും കൃമികുണ്ഡം,പുരസ്
പ്തക്ഷണ്ഡങ്ങളുൾദൃസ്തങ്ങളായ് * മശകാദാംശകുണ്ഡങ്ങളീമംഗരജകു
ണ്ഡവും വജ്രദന്ഷ്ടകേൾതൻകുണ്ഡം,വൃശ്ചികങ്ങളുൾനിറഞ്ഞതും * ശ
രം,ശുചം,ഖഡ്ഗമണീക്ഷണ്ഡങ്ങളീഷണങ്ങളായ് ഗോളക്ഷണ്ഡം
നക്രകാക്ഷണ്ഡങ്ങളുൾഘടങ്ങളും * മന്ഥാനബീജക്ഷണ്ഡങ്ങളുൾദൃസ്ത
മംവജ്രക്ഷണ്ഡവും തപ്തപാഷാണക്ഷണ്ഡംനൽതീർണ്ണപാഷാണകു
ണ്ഡവും * ലാലാ,മസീ,മുണ്ണമിവയ്ക്കുള്ള കുണ്ഡങ്ങളങ്ങനേ ചക്രകു
ണ്ഡംചക്ര,കൃമികുണ്ഡങ്ങളുൾദൃസ്തങ്ങളും * ജപാലക്ഷണ്ഡം,ഭസ്മ,ഭഗ്വ
ക്ഷണ്ഡങ്ങളുൾമുത്തമേ! തപ്തസുവീമസീപത്രം,സുപ്യഗ്രംക്ഷുരധാരവും *
ഗോകാമുഖം,നക്രമുഖം,ഗജഭംശം,കേശമുഖം കർണ്ണപാകം,കാലസ്യ
ഗ്രം,മത്സ്യഭം,കൃമികന്തകം * പാംസുഭോജ്യം;പാശവേഷം,ശുച
പ്രോതം,പ്രകമ്പനം ഉൽകാമുഖം,അന്ധകൃപം,വേധനം,താഡനംശു
ഭേ! * ജാലരസ്യം,ദേഹമുണ്ണം,ഭവനം,ശോഷണം,കഷം ശുച്ഛം,ജപാ
ലാമുഖംപിന്നസ്യമാന്ധം,നാഗവേഷ്ണനം * ഇവക്ഷണ്ഡങ്ങളുൾസാവി
ത്രി!ഭുഷ്മഘപ്രഭങ്ങളാം നിത്യതംകിങ്കരന്മാരാൽസതതംരക്ഷിതങ്ങളു

ഉം * ഭണ്ഡമസ്തർപാശമസ്തർഭമേതൻഭയേതൻ ശക്തിമസ്തർഗ
 ദാമസ്തർദാമാന്മാർപാശധരിച്ചവർ * തമോയുക്തർഭോചീനരെ
 ഞ്ഞുവെച്ചാൽ വർ തേജസ്സുജ്ഞാർശങ്കയനോർതദ്രുപിഗേവി
 ലോചനർ * യോഗയുക്തർസിദ്ധിമാന്മാർനാനാപ്രപിക്താഭേദം ഞ
 സനമുതൃവിൽപാപികൾക്കകാണപ്പെടുന്നവർ * ശാക്തർക്കേതർ
 നിഷ്കാശസൗരക്കംഗാണപർക്കമ സിദ്ധന്മാർക്കോഗികൾക്കുധർമ്മ
 നിഷ്കർമ്മങ്ങളെ * ഭക്തർക്കുപുണ്യവാന്മാർക്കുവെല്ലുവാർക്കുനിനാചി
 ലായ് ഇഷ്ടദൈവത്തിനേകാണുന്നോർക്കുക്കാണപ്പെടാത്തവർ * ഏ
 വന്നിനക്കുപേർത്താൻകണ്ഡത്തിൻനാമമൊക്കയും ഞ്ഞാറേതേതി
 ല്വാഴ്ന്നവെന്തൊക്കൊല്ലാധരിയ്ക്കുക.

ഈദേവിഭാഗവതം ഒൻപതാംസ്കന്ധം
 ന ര ക ക ണ്യ ക മ നം
 മുപ്പത്തിയൊമ്പതാമം

മുപ്പത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

ധർമ്മരാജാപുരത്തെ

ദൈവഭക്തൻശുദ്ധനായോർഗീയംഗ്രതനിഷ്ഠനും തപസ്വി
 യുംബ്രഹ്മചാരി,നരകപുഷ്പകിളവർ * ബന്ധുക്കളേകൂറവാക്കാലവും
 കാരമെഴുന്നേൽ ദുഃഖിപ്പിക്കിത്തുലോം,വന്നിടണ്ഡത്തിൽവീഴായ
 വൻ * തൻരോമങ്ങൾക്കൊത്തവർമാമഗ്നിയിൽവസിച്ച്തൻ വെയി
 ല്ക്കാട്ടിൽമുനജനംപശുവാതിജ്ജനിച്ചിടും * പൈദാരങ്ങളൊടും
 വിപ്രൻവരുമ്പാദസ്വപ്നത്തിലായ് ഭൂമിപ്പിക്കാത്താമാമുന്മൽത
 പ്പകണ്ഡത്തിൽവീണിടും * ദുഃഖമുദരിൽതദ്രാമങ്ങൾക്കൊത്താ
 ഞ്ഞൊന്നവൻ ഏഴുജന്മതപ്തവെയിൽക്കാട്ടിൽപക്കിയുമായിടും * ര
 വ്വവാരമവസ്യസംക്രമംശ്രാദ്ധനാളിലും രജകന്ദാരകിടുംവസ്രധരി
 ച്ചിടുന്നപുഷ്പൻ * അതിൻഭൂവിനൊപ്പമാജ്ഞാക്ഷാരകണ്ഡത്തി
 ല്വാണിടും ഏഴുജന്മംരക്തനാമിടുംഭൂവിൽജനിച്ചിടും മുഖപ്രകൃതിയേ
 നിശിച്ചിടുന്നപുഷ്പധരൻ * നിശിപ്പോരുംവേദശാസ്ത്രപരാണങ്ങളെ
 ഞ്ഞൊക്കയും ബ്രഹ്മവിദ്യശിവന്മാരേനിശിപ്പോരുമതേവിധം * വാ
 ണീലക്ഷ്മീഗൗരീയേയേനിശിക്കുന്നജനങ്ങളും നികൃഷ്ടമായുള്ള യോന
 കണ്ഡത്തിൽവീണിടും * ഇതിൽപരംദുഃഖമൊയ് വേറൊരില്ലാരു
 കണ്ഡവും ബഹുക്ലമതിൽവാണുപാമ്പായ് പിന്നെജ്ജനിച്ചിടും *
 ദേവീനിന്ദാപരായത്തിൻപ്രായശ്ചിത്തമതില്ലതാൻ ഹരിക്കുന്നാൻദേ

വവിപ്രനാക്കുനരകീയവൃത്തിയേ * ആറുപന്തായിരംവർഷംവിടുകുണ്ഡ
 ണ്ണിത്പതിച്ചിടും വിട്ഭോജിയാതത്രകാലമതിൽതന്നെചരിക്കുമേ *
 അത്രകാലംവിട്കൂമിയായ്ഭൂവിലുംപിന്നെവാണിടും അന്ത്യൻതന്റെ
 തടാകത്തേവെട്ടിപ്പോന്നുഞ്ചത്തിനാൽ * ജലമുതുമൊഴിപ്പോന്നുമു
 തുകുണ്ഡത്തിൽവീണിടും തദ്രണ്ടുതുല്യംബുദ്ധതുകുടിച്ചതിൽവസിച്ചി
 ടും * കാളയാത്തീർന്നിടുംപിന്നെനൂറുവർഷമവൻഭൂവി തനിച്ചതുപ്ലവാ
 ഭക്തിപ്പോൻശ്ലേഷുകുണ്ഡത്തിൽവീണിടും * അതുകേണിച്ചതിൽവഴു
 നൂറുവർഷംവരയ്ക്കുവൻ ഭൂവിൽപിന്നെനവൻപ്രേതമണ്ണാഴ്ശതവത്സ
 രം * ഭൂജിക്കുശ്ലേഷുമുതൽക്കുശുഭനാകമനന്തരം തുരുവമ്മ,പിതാ,
 ഭായു,യനാഥൻ,പുത്രി,പുത്രരേ * പാലിക്കാത്തൊർചെന്തവീഴ്ശതക
 ണ്യമതിങ്കലായ് വിഷംപാനംചെയ്തതിൽതാൻവാണിടുംനൂറുവത്സ
 രം * അത്രകാലംഭൂതമായുതീരുംപിന്നീടുശുഭനാം കണ്ണിട്ടഥിതിയേ
 ശ്ലുഭിഷ്ടപ്രാനോക്കുന്നവന്നുടെ * പിതൃക്കളാപ്പാപിനരുകുംജലത്തേ
 സ്വീകരിച്ചിടാ ബ്രഹ്മമന്ത്യാദിയാതീടമോരോഹാരങ്ങളൊക്കയും *
 ചെയ്യുന്നോർഭുജികാകുണ്ഡംപ്രാപിച്ചിടുംപതിവ്രതേ! നൂറുവർഷം
 നേത്രമലംഭക്തിച്ചായതിൽവാണിടും * അതയുനാർഭൂതമായുതീ
 രുംപിന്നെവിശുദ്ധനാം ബ്രാഹ്മണനായനാനരകീട്ടതൂതാനന്വൃണക
 കിൽ * നൂറാണ്ടുവസഭക്തിച്ചാവസൗകണ്ഡത്തിൽവാണിടും അ
 വനോന്തായേഴുജനം ഭാരതത്തിൽജനിച്ചിടും * പിന്നെദ്രിദ്രനാ
 യൽപായസ്സായ്കൂരണമായിടും * പുമാനേന്ദ്രീപുമാൻസ്രീയേനോ
 ക്കിപ്രേമംനിമിത്തമായ് ശുക്ലാതിപ്പിക്കിലവർശുക്ലകുണ്ഡത്തിൽ
 വീണിടും * ശുക്ലഭൂജിച്ചുനൂറാണ്ടായതിൽതന്നെവസിച്ചിടും കൂമിയാ
 യുനൂറുവർഷംഭവിച്ചിടുവിശുദ്ധരാം * തുരുവേത്താഡനംചെയ്തരക്ത
 തൈവീഴ്ന്നിടുന്നവൻ നൂറുവർഷംരക്തകുണ്ഡവസിയ്ക്കുംരക്തഭോജിയാ
 യ് * ഏഴുജനംവ്യംബ്രമായുതീരുംപിന്നീടുഭാരത ശുഭനായികുര
 കൊണ്ടുമന്ത്രിനായുംഭവിച്ചിടും * ഭക്തൻഭക്ത്യാപാടിടുവോളാനന്ദാ
 ശ്രംഭുരവൻ ശ്രീകൃഷ്ണമണഗാനത്തിൽഫലിച്ചിടുന്നമന്ത്രിനും *
 അശ്രുകുണ്ഡനൂറുവർഷമതുംഭക്തിച്ചവാണിടും പിന്നെമുണ്ഡാലനാം
 മൂന്നുജനംപിന്നെവിശുദ്ധനാം * അസുക്കളിൽസദാശാസ്ത്രമുടങ്ങിട
 ന്നപുരുഷൻ ശരീരമകുണ്ഡത്തിൽകിടന്നുനൂറുവത്സരം * പിന്നെ
 കഴുതയാത്തീരുംമൂന്നുജനത്തിലായവൻ മൂന്നുജനംപൂച്ചയാത്തീരും
 പിന്നെവിശുദ്ധനാം * സ്വാഭിമനാത്ബധിരനേന്ദ്രിച്ചിടുഫലിച്ചു
 ജൻ നൂറുവർഷമതുന്നിന്നുണ്ണുവിരുകുണ്ഡംവാണിടും * പിന്നെഭൂമി

ദ്രുതേഷുജന്മാപാത്രമാചിട്ടാ അംഗമീന നമാഭേഷുജന്മാപിനീട്ടനു
ലനാ * തന്മണ്ണിഴെപ്പാർക്കാട്ടെക്കാൽതർജ്ജിവർകളുമാനന്ദൻ വ
ക്കുംപഷാജ്ജതിനാജ്ജ കണ്ഡത്തിൽവാഴ്ന്നും * പിന്നെമീ നായ്
മുരലുമാഭേഷുജന്മാപസിക്കനും മൂന്നുജന്മാപന്ദേഷുജന്മാകോഴിയുമാ
തിട്ടാഘ്ന നാഭികളുമാംപിന്നെ കണ്ണത്തിൽനിന്നുലനാം തൻപുത്രീ
ഭവദളത്തിട്ടുനലോഭാനിമിത്തമാം * വിദഗ്ദ്ധനരകമാമുരമർമാം
ന കണ്ഡത്തിൽവീതിട്ടാ കന്യാഭോപുമാനാസ്യാപാഴാമാസ ഉജി
ച്ചതിൽ * മാസപുതവയിൽ പച്ച പടികൊണ്ടെണ്ണാർകിതാൻ അഭിഷ
മാനേന മേവൻകൊതാപിശപ്പിനൽ * പിന്നെണ്ണി ഭൂവിൽപാപിയാ
യികന്യാവിട്ടു മിഥാമിട്ടാ ആരപന്മാരിരവർഷേഷുജന്മ അരവ്യ
പ്രമാണേഷുജന്മാകോഴിയുമാമൂന്നുജന്മ അരപന്മിഥാമം ഏഴുജന്മതാ
ളുജ്ജ്വലത്തു പുമാളേ * ഏഴുജന്മാകാക്കാരകം നൂലനാപിന്നെപ്പന
രൻകണ്ണരം പെരിച്ച പൻത്രാലാപ്രതീദി പസ അളി * നഖ ദിനായ
കണ്ഡ അളതിൽവീഴ്ചവരാനെ! അനൂലനായും തീന്നീടു കർമ്മങ്ങൾ
ക്കൊക്കെയായവൻ * നെട്ടെലി നതുല്യംസ്തംഭിതിന്നടിമേറ്ററും കേ
ശ വേദാപാരിവ മാംലിംഗപുജിച്ചിട്ടാനന്ദൻ * തദ്രുതേഷുജന്മാവർഷ
അരകേശകണ്ഡത്തിൽവാഴ്ന്നും ശിവകോപായവനനായിട്ടുംപി
ന്നെജ്ജനിക്കനും * തീർത്ഥാഞ്ജനനായ് പിന്നെന്താസ്യാകൊണ്ടുനൂല
നാം പിതൃക്കൾക്കാവിസ്സുപദേശിണ്ഡം വൈക്കാത്തപുഷ്പൻ * ഭാവാ
ഭാസികണ്ഡവീതിട്ടാതദ്രുതപുമാസരം പിന്നെസ്സുജാനിജനതാ
മേഷുജന്മാമുടനതാ * മഹാഭരതനായിട്ടാതീൻ പിന്നെവിനൂലനാം
തൻഭരതുംഗളിണിനെ സ്നേഹിപ്പാമുരമനായവൻ * തപ്തമാതദ്രുത
ണ്ഡത്തിൽവ സിക്കേന്ദ്രവത്സരം ഇതുസ്താതാവിധവയനരകിമനാഭ
ജിച്ചവൻ * പ്രതപ്തലാഹകണ്ഡത്തിൽവാണീടുംകുറുവത്സരം ജനി
ച്ചീടുംജകനാമേഷുജന്മ അരകാകനാം ദാരിദ്ര്യവൻപ്രണവുവതം
പിന്നെവിനൂലനാം * നൂലുജ്ജ്വലതകൈകൊണ്ടുഭവദ്രവ്യത്തെടുന്ന
വൻ ആരസംവത്സരം പശ്ചിമണ്ഡലത്തിൽവസിച്ചിട്ടും * നൂറൻകു
ണിക്കരൽവെന്നാ നൂറ്റാനുജ്ജ്വലകിത് വാഴ്ത്തപ്തസുരഭീണ്ഡ
ആരവത്സരമാഭിജൻ * ഏഴുജന്മനൂത്രപുരോഹിതനായിട്ടനന്തരം നൂ
റ്റുത്രാലാനഭോകതാപായ് തീൻപിന്നീടുനൂലനാം * സഭാതൻസപാമി
മേലൂരവാക്കുകൊണ്ടുദാഷികകിൽ തീർത്ഥാഞ്ജനകണ്ഡകണ്ഡത്തിലതുതി
ന്നുവസിച്ചവൻ * ഏറ്റവുംകാലദൃത്യന്മാർതാഡിക്കുന്നതുമേറുടൻ
ഏഴുജന്മാകതിരായ് തീൻപിന്നെവിനൂലനാം * ഭവവന്ദ്യവിഷാ
നരകിയന്ത്രനേനിഗ്രഹിച്ചവൻ വിഷംതിന്നായിരവർഷാവിഷകണ്ഡ

ത്തിൽ വാണിടും * വേദനായുന്തരുജനഭവിഷ്ണുനിധായുന്തേ ഏഴുജ
നഃകഷ്ടഭാഗിയായുതീർന്നിട്ടുശുദ്ധനാം * ഭൃത്യൻമുഖാന്തരംതപോതാ
പോനന്ദഭാരതത്തിലായ് ഹനുവാചകാളുമേയോവദിഷയാങ്ങിയടി
ക്കുകിൽ * തൈലകണ്ഡംഗിയിൽനിന്നു യുഗംവദാഭീതമായവൻപശുരോ
മത്തൊളംചർച്ചാപിന്നെക്കൊള്ളുമാതിട്ടും * കളിയായുതപ്തിച്ചുകുന്താ
കൊണ്ടുവധിപ്പവൻ കന്തകാണ്ഡത്തിൽവാണീടുംവത്സരംചരിനായിരം
പിന്നെസ്സുയോനിജനതാമുദരവ്യാധിഷയാടവൻ ഭൂപിക്കുമൊരുജന
ത്തിൽ പാടിനശുദ്ധനുമായിട്ടും * കൊതിച്ചുമാംസഭക്ഷിക്കഭക്ഷിക്കി
ല്ലതുപോലവേ വിഷ്ണുനെവേദ്യമാവിപ്പൻകുമാകണ്ഡത്തിൽവീണി
ടും * സ്വരോമങ്ങൾക്കൊത്തവർമ്മതുതിന്നതിൽവാഴണം മൂന്നുജനം
മേറ്റുപുനഃകവിനയംഭവിജനായ്കൊണ്ടും * ശുഭശ്രാദ്ധാനഭോക്താവുപ
ഭോമിതനഭാസേതി! ശുഭപ്രതഃഭവിപ്പിപ്പാൻപൂർവ്വകണ്ഡത്തിൽ
വാഴണം * രോമങ്ങൾക്കൊപ്പംവാർച്ചാകാലകൾരൂപീഡയിൽ അ
തുതിന്നതിൽവാണിട്ടുതാഡിക്കപ്പെട്ടുതൊഴു * ഏഴുജനംഭാരതത്തിൽ
ശുഭനഃകമനന്തരം ഭോഗീഭരിദൻബധിരൻമുകനായുഭവിച്ചിടും * നൽ
സപ്തശ്രാദ്ധരക്കണ്ടുവധിച്ചിടുന്നപൂർവ്വകണ്ഡം തൻരോമങ്ങൾക്കൊത്തവ
ർമ്മസപ്തകണ്ഡത്തിൽവാണിടും * സപ്തഭക്ഷിക്കുമവനേന്താഡിക്കുമ
കിങ്കരൻ സപ്തത്തിൻമദ്ധ്യത്തിൽപിന്നെസ്സുപ്പുമാമവൻ * അല്ലയു
സ്സായ്കഷ്ടഭാഗിയായുതീർന്നനന്തരം സപ്തഭക്ഷിച്ചുഭൂമിയിട്ടുനോമ
വനഭൃത്യപും * ദൈവംഭക്ഷിച്ചിടുകുറ്റജന്തുക്കളെവധിപ്പവൻ സഭം
രമശകാകണ്ഡജന്തുക്കൾക്കൊത്തവത്സരം * കടിക്കപ്പെട്ടതവയാൽ
കരഞ്ഞാചാരമെന്നിയേ ബന്ധിച്ചിട്ടെന്റെഭൃത്യന്മാർതാഡിക്കുന്നതു
മേററുടൻ * ക്ഷുദ്രജന്തുക്കളായ്കീഴ്മവനതപാദാണിടും അംഗമീ
നൻനരനായ്തീരുംപിന്നിട്ടശുദ്ധനാം * രേനീച്ചുതക്കൊന്നതി
ന്റെതരനെടുത്തുഭൂമിക്കകിൽ ഈച്ചുടയ്ക്കാപ്പുവർച്ചാവൻകുമാകണ്
ഡമാണിടും * കടിക്കുമവനെന്ദ്രത്യരടിച്ചിടുന്നനന്തരം മക്ഷികാജാതി
യിൽവന്നുജനിച്ചിട്ടുശുദ്ധനാം * അഭണ്യനവിപ്രനെയുംഭണ്ഡിച്ചി
ടുന്നമാനവൻ വജ്രദംഷ്ട്രകരതൻകണ്ഡത്തിൽചെന്നുപതിച്ചിടും *
അവർത്തൻരോമമോക്കൊക്കുംവാർച്ചാവാഴണമെന്നിൽ കടിക്കുമവനെൻ
ഭൃത്യരടിക്കുമരുപടി * ധാമായെന്നു കരഞ്ഞീടവനെപ്പാഴ്ത്തേഴു ശു
ഭേ! ഏഴുജനംപന്നിയാചിഷ്ണുനിച്ചിടുന്നനന്തരം * മൂന്നുജനംകൊന്നാ
യുരീഷംപിന്നിട്ടശുദ്ധനാം അത്ഥമോഭാൽപ്രജാഭണ്ഡത്തെപ്പിടുംമു
ഖനായവൻ വീഴുവൃശ്ചികകണ്ഡത്തിൽപ്രജാഭാരമസമംബുലം * ഏഴു
ജനംവൃശ്ചികമായ്തീരുഭൂവിജനന്തരം അംഗമീനൻമത്തുനായുതീ

തമ്പിനീട്ടുതുലനാം * അന്യർക്കുനവനംശ്രദ്ധയാദിയുമാംപിഷ്ക
 ദൈവത്തിൽഭക്തിചിഹ്നമേതാനംസന്യാസമംതൃപ്തവൻ * പുഷ്പ
 ശാലകുണ്ഡലംസ്വപദമാസമവതാനം ശാലകുടകൊണ്ടുമാറിത്തരി
 ങ്കപിന്നെവിതുലനാം മദിപ്പോരംസ്വദോഷത്താലിരുട്ടുമിതിക
 ലായ് * ജനദോഷമിട്ടുടന്നാൽഗോളകുണ്ഡത്തിൽവിഴിതം തപിച്ചു
 വെളിപ്പെടുത്താനുമാലാമതിരുട്ടുതീർത്താൽ * ശോഭാകീടങ്ങളേ
 കൊണ്ടുനിറഞ്ഞത് * പ്രജാരോമസമാവഷ്ടാവാനുകീടകളായിട്ടതിൽ
 പൂജിതൃനമാംപിന്നെകുമത്താൽതുലനായിട്ട * സർവ്വപൂജന
 ക്രമിപ്പതുക്കളെചെയ്തവൻ നമുക്കുനമനാബ്ബനമുക്കുസന്ധിയിൽ
 വാഴണം * പിന്നെനമുക്കുതക്കോടോരംചാനിയിൽജനിപ്പണം ഏ
 ല്ലനംപലഭണ്ഡങ്ങളുതലനാകുമനന്തരം * പരസ്പരമുമാമല്ലവ
 ക്കുസ്സുമാമാലൊട്ടും നോക്കുന്നതാകുകൻപുനൃപന്മത്രമാംഭോതന്തി
 ലായ് * കാകകുണ്ഡലിതനേത്രമവകൊത്തിവസിക്കണം സ്വപദമാ
 സമാംപഷ്ടമാജനമുദേശധാരം * സുരവിപ്രക്കുഴംസ്വപ്നംഭോ
 തത്തിൽമരിപ്പവൻ വീഴുമെന്നൊക്കുസന്ധിയിൽസ്വരോമസമാവതരം
 അടിച്ചുപറ്റുപാട്ടിക്കുമതുക്കൊണ്ടെൻറകിങ്കൽഭവംകേണിച്ചതിൽ
 വാഴുംതന്മതിലസനാം * ഏഴുജനംകുരളുമോട്ടപാപിയാതി
 ഭരിത്രാം സ്വപ്നകാരൻസ്വപ്നവണിയ്ക്കായുഭൂവിൽഭവിച്ചിട്ട * ചെ
 ന്നതൊട്ടുള്ളപോയെക്കുഭൂവിൽമോഷ്ടിച്ചിട്ടനവൻ സ്വപദമാസമാം
 വഷംബീജകുണ്ഡലിതനും * ബീജംകേണിയ്ക്കനംബീജങ്ങളാൽക
 ണ്ണമാഞ്ഞുപോതാറിയ്ക്കുമെൻറട്ടുമൊർതുലനംപിന്നെയനാം
 ന് * വേദവ്യാധരിയ്ക്കുന്നാൻഭാരതത്തിൽവരാനെന്താലോമാംവള
 കുണ്ഡലിതസ്വപദം ബുധകീടക്കണം * ആമാരമന്ത്രേരാദിച്ചുഭവി
 ച്ചുഭോമമാക്കയും ഏററുമന്ത്രിയർതൻഭണ്ഡംതുലനാംപിന്നെയ
 യവൻ * വേവിപ്രക്കുഴംവസുധോധനങ്ങളെപ്പൂവൻ തപ്തപാഷാണ
 കുണ്ഡലിതസ്വപദോംബുവസിയ്ക്കണം * ആമയകുമാരനുമന്ത്രിജ
 നംകുഷ്ഠംഗിമാം ഭരതമംകുഷ്ഠവിഹാരമുണ്ടാക്കെണ്ണക്കിരംപുനഃ *
 രക്തസംബന്ധമാംരോഗമുണ്ടാംപിന്നെനമനുഷ്ഠനാം അൽപായുസ്സാ
 മേഴുജനംപിന്നെതുലനമാമവൻ * ഓടാപിച്ചുടയുമാംവെവിപ്ര
 താമരിപ്പവൻ തീർത്തപാഷാണകുണ്ഡലിതസ്വപദോംബുവസി
 യ്ക്കണം * ഏഴുജനമവൻഭൂവിൽശപഥായുജനിച്ച് അണ്ഡവൃ
 ങ്കമതുംപാലോരഗവംപെതുലനാം * വേഗതൻമൃത്യുനായിട്ട
 വേഗാനന്തേഭൂമിപ്പവൻ സ്വപദോംബുവകൊപ്പമാണാലാലാക്കു
 ണ്ടതിൽവാഴണം * കൂർന്നുതൻഭണ്ഡമനാലായുംതിന്നുഭുജി

നേത്രീരംപിന്നീടുത്തുലനാം * സ്വഭവാനിജനതാഴ്ചിനെമെച്ചയ്ക്കിടും
ശുഭകേമുവു.

പ്രിയവേദംഗവതം ദർശനശ്ലേഷം

കണ്ഡപരേതീനയം

മുപ്പത്തിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

മുപ്പത്തിനാലാമദ്ധ്യായം

തമിഴ്നാട് ൧൦൭൭

ദേവവേദകുറിനനായ് ധനമോമിച്ചുഭാരതേ വാളുകൊണ്ടു;
നേവട്ടിക്കൊന്നീടുന്നൊരുപുരുഷൻ * പതിനാലുനൂർത്തൻകാലമസി
പത്രത്തിൽവാണിടും ശതമനപന്തരോഽഴവിപ്രരേനിഗ്രമിയ്ക്കുകിൽ
വാളുകൊണ്ടു മുറിപ്പെട്ടാണവൻവാണിടുന്നതും അഥാരമേന്ദ്രനെൻ
ദൂതഭൺഡമേറുകുറഞ്ഞു * മനമനമാന്ദ്രജനമന്ദ്രജനങ്ങൾപ
നിയാം ഏഴുജനംകാഴിയാകുമഴുജനംസ്വഗാപനാം * പൊലുമാമ
ത്രയുംജനംത്രജനംവുകമാതിടും ഏഴുജനംതവളയാമേരക്കമെൻദ്ര
ത്വപീഡയുഃ പിന്നീടവൻഭാരതത്തിൽപോത്തായ് തിന്നിടുത്തുലനാം
നഗരഗ്രാമമിവയിൽതീവച്ചിടുന്നപുരുഷൻ * ക്ഷയാമേമുന്തയഗമു
റിപ്പെട്ടുകിടക്കണം തീമുഖപ്രേതായ് പിന്നെക്കുറുഭൂമിയൊക്കെയും
മഖംഗിയാമഴുജനമത്രജനങ്ങൾപ്രാവുമാം ഏഴുജനംമഹാരോഗിയാ
യിടുന്നതായിടും * ഏഴുജനംഷ്വരാഗിയാകാപിന്നെവിത്തുലനാം
കേരക്കവേദംഗിയായ് ചൊല്ലിക്കേട്ടീടാതെടുപ്പവൻ * പരദോഷ
ശ്ലാഘിതായോൻഭവബ്രാഹ്മണനിനകൻ സുഖീമുഖമുന്തയഗംസുവി
തച്ചുകിടക്കണം * ഏഴുജനംവൃശ്ചികമംസേപ്തായുംഭേവിച്ചിടും ഏഴുജ
നംചരൂകീടേസുകീടങ്ങളായിടും * മനുഷ്യാനായ് പിന്നെമഹാരോഗിയാ
യിടുത്തുലനാം ഗ്രാമസ്ഥൻതൻഗ്രാമംഭേദിച്ചാടുകുറോക്കുമേയ്യ *
മോഷ്ടിച്ചിടുന്നവൻഗോകാമുഖത്തിൽചൊന്തവീണിടും യുഗംമുക്കനെൻ
കിങ്കരൻതൻഭണ്ഡമേററതിൽവാഴണം * ഏഴുജനംരോഗമേരംപത്തുജാ
തിയുമാമവൻ ആടായിടുംഭേവിച്ചിടുംമുന്തജനത്തിലങ്ങനെ * പിന്നെഭൂ
രിദനായ് നിത്യരോഗിയാനെന്നായിടും ഭാതുബന്ധുവുമില്ലാതെടുപ്പി
ച്ചിടങ്ങുത്തുലനാം * സാമാന്യവിത്തംമോഷ്ടിപ്പോൻവിഴുന്നേളുമുഖത്തി
ലായ് വഷ്ടമുക്കനെൻദ്രത്വപീഡയേററിട്ടതിൽവസിയ്ക്കണം * ഏഴുജ
നംരോഗമേരംകാളയായുംഭേവിയ്ക്കണം പിന്നീടരോഗിയാമതന്ത്രനാ

യിഷിന്നിട്ടുതുലനം * ഗോവശ്വമനവൃക്ഷങ്ങളിവമനിമനിച്ചി
 ടും പാപിമുന്മയഗംവിഴാഗജഭംഗമതിൽസതി! * താഡിയുളളതിലാ
 നാക്കാവെപ്പാത്തർത്ഥ്യമെപ്പാഴും മുമ്പുജന്മഗജാശ്വങ്ങളാമിങ്ങീ
 ന്നിട്ടാമവൻ * മൃഗമനായംഗോക്കളായുതിരുപിന്നിട്ടുതുലനം
 ജപപാനംമയ്ക്കുട്ടനപതുവേദപാത്ഥ്യപുസ്തകം * ഗോമുഖാകാശ
 നമകംകൂർത്തുജ്വലനപിതം ഓരമനപന്തമതിൽതപിച്ചുരുളിപ്പി
 ണ്ടു * പിന്നെദിദൃനാശംശോഭിതാതിരേണുഹീനനാമവൻ ഏഴുജന്മം
 തുടനാകാശതുലനാകുമാനന്ദം * ഗോമന്തിയുബ്രാഹ്മണമന്തിശ്ശ്രീ
 മന്തിയുമന്തിവിധം അഗദ്യധിൽഗമിച്ചീട്വാപവാമയ്ക്കുതത്വ
 ന്നം * ഭിക്ഷുനത്യാഭ്യുജ്ജ്വലനമയ്ക്കുപയ്ക്കുനാമവിധം പതിനാലി
 ന്നുർത്തനകാലംകീപാകത്തിൽവാഴ്ന്നു * എന്തുകൊണ്ടിട്ടിട്ടമടി
 മേറുവലഞ്ഞതിൽ മുളളിച്ചതീയിലാവേഗംപതിച്ചീടുന്നമങ്ങനെ *
 തപിയ്ക്കുമണ്ണരിൽവീണുമടന്നാദിയില്ലെന്നു തപ്തപോമന്തിലൂടെ
 നേതൃത. ഗ്രമതികളും * കഴുമാമാമിരജന്മമേറുജന്മങ്ങളുപന്നിമരം
 ഏഴുജന്മാകാക്കയാപാപാധിട്ടുംഭവിച്ചിട്ടും * ആറുപത്തായിരംവ
 ണ്നമവതിയകൃമിമാന്യന്തം പലജന്മംകാട്ടുമാകാദാദിദൃശ്യമുദൃ
 വരും.

സാവിത്രി പറഞ്ഞു

ശാസ്ത്രപോലുള്ള ഗോമന്തിയെപ്പറ്റി ബ്രാഹ്മണമന്തിയും ആരാ
 ണഗദ്യധിയുടേജ്ഞാ? സന്ധ്യാഹീനനമേതവൻ? * അഭിക്ഷിതർപു
 മാനാശാസനാശീർത്ഥ്യതിഗ്രമം? ഗ്രാമരാജിഭിജ്ഞവൻഭിജ്ഞഭേ
 വചനാരുവാൻ? * തുടപാലകനാശാസനാശിപതിമത്തനാർ? ഇ
 വർത്തനകളുടേസമുദായമല്ലുന്നവേദവിതരണം.

ധർമ്മാഭാവ പറഞ്ഞു

ശ്രീകൃഷ്ണനീളകൃഷ്ണപുജമതിലോഭവിചികളും ശിവകൽശിപ
 മിംഗത്തിൽസൂര്യനിൽദൃഗ്ഗമികളും * സൂര്യകാന്തേനനേരശക്തപ്ര
 മെല്ലാത്തിലാസതി! ഭേദബുദ്ധിയൊക്കൊത്തുജ്ഞാൻ ബ്രാഹ്മണമന്തിയു
 പാത്രമാം * മാതാവിവിഷ്ണുവൈവതിൽതൃവീകളുടേജ്ഞേ ഭേദബു
 ധിയൊക്കൊത്തുജ്ഞാൻ ബ്രാഹ്മണമന്തിയുപാത്രമാം * ഭക്തന്മാരിൽഭി
 ജ്ഞാരിൽമഹോദയോദയജ്ഞാതിലും ഭേദബുദ്ധിയൊക്കൊത്തുജ്ഞാൻ
 ബ്രാഹ്മണമന്തിയുപാത്രമാം * നന്ദസാമന്തഗ്രാമരീർത്ഥത്തിൽഭിജ്ഞാ
 ദോദകത്തിലും ഭേദബുദ്ധിയൊക്കൊത്തുജ്ഞാൻ ബ്രാഹ്മണമന്തിയുപാത്ര
 മാം * ശിഖനൈവേദ്യമതിലാവിഷ്ണുവൈവത്യകൃഷ്ണാഭേദബുദ്ധി

വരുത്തുന്നതിന്നുവേണ്ടിയായിരുന്നുപാത്രമാം * സർവ്വേശ്വരൻസർവ്വസേ
 വ്യൻസർവാഭ്യന്തരസർവ്വകാരണൻ സർവ്വത്തർക്കവിമോക്തസ്തൻമാനന്തര
 പരമപദമാം * തീർത്ഥാടനാലുചമകൻതാനാവിട്ടു നന്നൊടീശനേ
 ഭേദമായോർത്തിടുന്നാനുബ്രഹ്മാണിയായിരുന്നുപാത്രമാം * ഭേദീഭക്തരി
 ലുംഭേദീശാസ്ത്രഭേദീലുചമകൻ ഭേദാലബ്ധധർമ്മിയായിരുന്നുപാത്രമാം
 അതിയായിരുന്നുപാത്രമാം * പിതൃഭവാനുജ്ഞാപദവിധിപോൽപാത്രമാം
 വൻ നിഷ്കലോകമോഹമയ്ക്കുനാശബ്രഹ്മാണിയായിരുന്നുപാത്രമാം * ശുദ്ധ
 നാരിശുദ്ധനായോർത്താനന്തൻനിത്യനായവൻ കൈവണ്ണപക്ഷാക്ഷ
 യനാഥൻസുരസുവ്യർമ്മേശ്വരൻ * ആവിഷ്ണുവായ്ഞൻമന്ത്ര
 നേയെന്നിരിച്ചിട്ടനവൻ അപനേപൂജിതാത്താനുബ്രഹ്മാണിയായി
 രൂപമാം * ജഗദംബാസർവ്വകർമ്മപാപകൃതിയായവൻ സർവ്വാ
 വന്ദ്യനായുജ്ജ്വലാസർവ്വഭവസ്വരൂപിണീ * സർവ്വകാരണരൂപാശ്രിത
 വീബ്രഹ്മസ്വരൂപിണീ അമരേന്ദ്രാദിഭവാനുബ്രഹ്മാണിയായിരൂ
 പമാം * കൃഷ്ണജനാർദ്ദനമനോഹരപ്രസാദകിടം ശിവരാത്രിയതും
 ഞാനുദ്യമകാലശീതിമി * പഞ്ചപദ്മങ്ങളിലുദയാദരിക്കാത്തരാ
 നന്ദൻ മണ്ഡാലാധികാരാധിപൻബ്രഹ്മാണിയായിരുന്നുപാത്രമാം * ഭൂതീ
 ണേന്ദ്രാൽക്ഷിപ്പാനുജ്വലശയവാദിയാക്കയുടമയ്ക്കാനുജ്വലശയ
 ത്തിങ്കൽബ്രഹ്മാണിയായിരുന്നുപാത്രമാം * മന്ത്രാ,പിതാ,ഭയ്യപുത്രൻ,പ
 തി,തൻമുദ്രപേയഭേ നിത്യംരക്ഷിച്ചിടത്തോന്നുബ്രഹ്മാണിയായി
 രൂപമാം * വിവാഹംമെടുത്തിടത്തോന്നുപുത്രനിലാത്തമന്ത്രിനാഥ
 രീഭക്തിവദിത്തോന്നുബ്രഹ്മാണിയായിരുന്നുപാത്രമാം * നല്ലപാതറിവ
 ലിംഗത്തേനിത്യംപൂജിച്ചിടത്തവൻ അന്നൈവദ്യ ഭൂപ്രാണബ്ര
 ഹ്മാദൈവാനുജ്വലിടം * ഗോപാഹാരകണ്ഠപഗന്തടക്കാക്കത്താ
 മന്ത്രിനം ഗോവിപ്രമഭ്യേപദോനംഗോഹത്തിഷ്ഠി പാത്രമാം *
 ഗോവരണ്ഡിച്ചിടംമൃഗൻകാളയരുന്നവിപ്രനം ഗോഹത്തിയ്ക്കി
 നത്തോറുപാത്രമാമില്ലസംഗതം * ഗോക്കരകുടമിഷ്ടമേഷുനാൻവ
 ഷവാഹ്വാനഭക്ഷകൻ അവനന്നംകൊടുപ്പാനുദ്യമംഗോഹത്തിമെ
 ണ്ഡൻ * വൃഷപീപതിയായമനമെച്ചിച്ചനഭൂമിപ്പവൻ നരദഗാ
 ഹത്തിതൻപാവ ഭൂമിയ്ക്കുഹരകലിതൻ * തീയമവിട്ടുവാൻഗോ
 വേകാലാൽതാഡിച്ചിടനവൻ ക്ഷേത്രേതുലംവിട്ടുപാദേൻതാ
 നംഗോഹത്തിപാത്രമാം * ആർദ്രാശ്രിതായ്കിടപ്പോന്നുഭിപ്പോ
 നമതേവിശം സൂര്യഭംഭൂമിപ്പാനുഗോഹത്തിക്കണ്ഠ പാത്രമാം *
 ഗേജീവീ,വിധവതീതിചർത്തനനമുണ്ണുവാൻ ത്രിസന്ധ്യാഹ്നിനന്തര

നംഗോമത്തിക്കുടുപാത്രമാം * ദൈവത്തിലുപതിയിലുംഭേദബുദ്ധി
നിറപ്പുവര കൊടു ചാക്കോതിടുനോളംഗോമത്തിക്കുടുപാത്രമാം *
പശുഭയെന്നിടംകുറ്റംതൊക്കുമിചയികുചായ് കൃഷിചെയ്യുന്നനം
ഗോമത്തിയ്ക്കൊരുപാത്രമാം * അജ്ഞാനത്താൽപുതുലോഭംകൊണ്ടു
ഗോമത്തിയികുചായ് പ്രായശ്ചിത്തംചെയ്തിടാത്താൻതാനംഗോമ
ത്തിപാത്രമാം * രാജഭേദപാത്രപത്തിൽഗോമപരക്കുച്ചിടാത്താൻ
ഭുജമുണ്ടാക്കിടുംമുമ്പാൻതാനംഗോമത്തിപാത്രമാം * പൂജ,യഗ്നി,ജ
ലം,കരണപദ്യം,പുഷ്പം,മന്നം ചാടിക്കടക്കുന്നനംഗോമത്തി
യ്ക്കൊരുപാത്രമാം * അത്മികരക്കുല്ലയന്നായിട്ടല്ലാത്തേഴുംകുറുപ്പ
വൻ ദേവദേവചിത്തമേവചിത്തംഗോമത്തിപാത്രമാം * ദേവബിം
ബ,ബ്രഹ്മണൻ,തന്തുവീചിപരംസതി! കാണുമ്പോൾപ്രണമി
യ്ക്കാനോർത്താനംഗോമത്തിപാത്രമാം * കോപത്താൽപ്രണമിപ്പോ
നിലാശിസ്സേകാണ വിപ്രനാ അത്മിയ്യുചിദ്യേയകാത്താൻതാനം
ഗോമത്തിപാത്രമാം * ശാസ്ത്രപോലബ്രഹ്മണഗോമത്തിയതു
മോതിയാൻ ഗദ്യയാനാരിയേചൊല്ലാംകേട്ടുകൊള്ളുകസുന്ദരി! *
ഏകംഗദ്യതാൻതാൻതന്നെവേദാനംശാസനം അഗദ്യതാനന്യനാ
മിതെന്നോതാദേവിത്തുകൾ * സാമാന്യവിധിവിപണ്ണവിശേഷ
വിധികൾക്കുനീ അഗദ്യകളേചൊല്ലാമവരനീധരിയ്ക്കുക * ശു
ഭ്രാക്കുല്ലാവിപ്രപതിഭിജ്ഞാക്കുറ്റനാരിയും അഗദ്യനിന്ദയ
നലോകംവേദമോതിടാ * ശുഭ്രൻബ്രാഹ്മണിമിൽചേന്നാൽബ്ര
ഹ്മണത്തിശതവരം ബ്രഹ്മണസ്ത്രീമതുപോൽകുടീപാകേപതിച്ചി
ടും * ശുഭ്രാക്കുല്ലാവിപ്രപതിവിപ്രക്കാക്കുറ്റനാരിയും ശുഭ്രസ്ത്രീമിൽ
ഭിജ്ഞാമേന്വ്വുചലിപതിയാമിടും * ഭിജ്ഞനിന്ദനവൻപണ്ഡാച
നേക്കാളധമൻതുലോം അപർവിണ്ഡാമലംപോൽതാൻമുതുംതപ്പി
ച്ചിടുംജലം * സ്വീകരിയ്ക്കില്ലവൻനരകനതുദേവർചിതുള്ളും കോ
ടിജന്മതപംചെയ്തപൂജിച്ചമലമൊക്കയും * വൃഷലീസ്സേമമുണ്ടാ
യാലാഭിജ്ഞനരൂപോഽഗ്രം വൃഷലീപതി,വിട്ഭോജി,മദ്യപൻ,ഭ്ര
മിഭേദവരം * വൈഷ്ണവൻ,തപ്തമുദ്രാങ്കൻ,ശൈവൻ,ശുചാങ്കിതൻ,
ഭിജ്ഞൻ ഹരിവാസരാഭാകതാമുക്തേപാകത്തിൽവീണിടും * ഗുരു
പതി,രാജപതി,സ്വപതിജ്ഞനീ,സുതാ പുത്രഭാത്യാ,ശപത്നയാ
ൾ,നരിമാമുജ്ജ്വേസാദി * വിരാമമീ,സോദരൻറൊതു മാതൃപ
തിയും മാതാമഹീ,തത്സ്വസാവും,ഭഗിനീ,ഭാതുപതികൾ * ശി
ഷ്യാ,ശിഷ്യൻതൻറൊതു,ഭാഗിനേയൻറൊതുവും ഭാതാവുതൻപു
ത്രഭാത്യാ,യത്നഗദ്യകളാണിവർ * കാമത്താലിചരേപ്രാപിച്ചിടുന്നോരു

നരായണൻ മാതൃഗാമീ. ആബ്രാഹ്മണമണിമാനനന്താൻശ്രുതി * ലോകവദങ്ങളിൽനിന്നു കർമ്മാനന്ദനശ്രുതിമാൻ അപ്പാപിഷദ്ധാരമാം ക്ഷാഭീപാകത്തിൽ പതിച്ചിട്ടാ * സന്ധ്യഃ യവിധിവിട്ടിട്ടു ചണ്ഡോൻ പെട്ടാതിരിപ്പവൻ “സന്ധ്യാമീനൻ” താൻതു സന്ധ്യയനുഷ്ഠിക്കാത്ത വിപ്രനും * ശൈവശാക്ത ചൈവണ്ണ പദ്യംഗാണചംസൈവമന്ത്രവും അഹങ്കാരമഗ്രമിയ്ക്കാത്ത “ലഭിക്കൂത” നവ നവേർ * ഗംഗാപ്രവാ ഫംഭതാട്ടിട്ടു മൃണാലിനകീഴിചായ് നാമനായിവ സിയ്ക്കുന്ന ഗംഗാഗർഭത്തിൽ മാധവൻ * അതികർമ്മതനയെന്നാൽ പ്രാപിയ്ക്കും വിഷ്ണുവിൻ പദം ചാരാണസീ, ബദരിക, ഗംഗാസാഗരം സംഗമം * പുഷ്പരം, ത്ര്യംബകം, പിന്നെ പ്രഭാസം, കാമരസ്യം കേദാർവും, മമിദപാരം, മാതാപുരവും, മഞ്ജന * സംസപതീ. നദീ. തി. ശ. പു. നൃ. വ്യാ. വന. വനാ. ഗോദാവരീ, കൗശികിയും, ത്രിപേണി, മിമശൈലവും * ഇത്തിർമ്മങ്ങളിലാ ശിച്ഛദാനവർണ്ണന ചന്ദ്രപേർ “തീർത്ഥപ്രതിഗ്രാമി”യവൻ ക്ഷാഭീപാകത്തിൽ വീണിട്ടും * ശുഭദേവീശുഭപുഷ്പാമിതനും “ഗ്രാമയോജി” താൻ ദേവദൈവക്കാണ്ഡജിധിപ്പോൻ തൻപേർ “ദേവ”വന്നെന്നമാം * “സുപകാര” നിതെന്നോതും ശുഭപാലകവിപ്രന സന്ധ്യാപൂജനമില്ലാത്തോൻ തന്റെ നാമം “പ്രമത്തനാം” * വൃഷഭിപതിതൻ കായ്ക്കമെല്ലാത്തൊരുവയ്യതേ മഹാപാപികളും ചൂണോർ ക്ഷാഭീപാകത്തിൽ വീണിട്ടും * അന്യകുന്ധങ്ങളിൽ വീഴ്ന്നോരെച്ചൊല്ലാം ധരിയ്ക്കുന്നീ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതഃ ക്ഷേപതഃസ്തവം

കുന്ധാധിപതികളിന്നും

മുപ്പത്തിനാലുമുപ്തം

മുപ്പത്തിയഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ദൈവദായാദായപരണയ

ദേവദായാദായാഴിചെട്ടനാകർമ്മനാശം വരില്ലതാൻ സൽകർമ്മം സൽകർമ്മബീജഭണ്ഡം മനരകത്തിനാലും * പുഷ്പാലയുന്നഭൂജിജ്ഞാനോ നവഭൂപുഷ്പവിപ്രനും മരിയ്ക്കുന്നോരേ ഫലമായകാലസുത്രത്തിൽ വീണിട്ടാ * ഹൃദയർമ്മമയതാലവാനീടും സ്ഥിരമായവൻ അടുത്തു നമരോഗത്തിൽ പെടും പിന്നീടു ശുശ്രൂഷനാം * പതിവുതയ്ക്കും രാജകാ ന്തൻ കലടയ്ക്കും ഞരണ്ടുചേർ മൂന്നുചേർ ധർമ്മിണിയ്ക്കും താൻ നാലു ചേർ പുഷ്പാലിയ്ക്കും * അഞ്ചുചേരാദേവശൃംഗം കഴിട്ടു മുള്ളവരേപ്പംഗിമാം അറിഞ്ഞു മൽമഹാവേശ്യ വെള്ളതാട്ടുപോകെങ്കിലും * ക്ഷാഭം,

ധർമ്മീ,പുഷ്പീ,പുഗീ,പ്രാശ്യാനായുഃ ഗമിച്ചിടംഭിജൻമത്സ്യഭ
ത്തിൽവിഴമസംശയം * ശതംബുഷകാഗാമീധൃഷ്ടഗാമീവതർഗ്ഗനം
ആദിപങ്കാപുഷ്പധിജ്ഞാപ്രാശ്യാനായുഃമടങ്ങമാം * പുഗീയുപത്തുപ
ങ്കായുവസിപ്പിടുന്നതായതിൽ അതിലാപത്തുപങ്കായാമഹാപ്രശ്ന
വാഴ്ന്നം*മമകിങ്കരൻഭണ്ഡിച്ഛമാപദനേന്ദോടായ് ധർമ്മീഗാമി
താൻകാകൻകുലകാഗാമിനിത്തിരി * പുഷ്പീഗാമികവിലാപൊന്നാ
താപ്രശ്നതൻപതി പുഗീഗാമീപന്നിമാകുമഴുജനങ്ങൾഭാരതേ *
മഹാപ്രശ്യാഗാമിയാപ്രാണിപാമംമൊമായിട്ടാ സൂര്യനഗ്രമനത്തി
ങ്കലറിവെന്തേളിപ്പവൻ * അരുന്തദത്തപാപയുജനന്ദത്താടാ
ത്തവത്സരം മനുഷ്യനായ്തീർന്നിടത്തേരോഗയുക്തനാം * ഇതി
യായ് പൊട്ടനായ്തേക്കീനനായിട്ടുശുദ്ധനാം വാക്കുചൊല്ലിട്ടനു
യ്തൻകന്യമേന്മേകിടുന്നവൻ * ആവർത്തുതിന്നപ്പാസുകണ്ഡ
ത്തിൽവാഴ്ന്നം അത്രനാരപാസുവേഷ്ഠത്തിൽവാഴ്ന്നംദ്രവ്യമാരക
ൻ * ശംശയുതിലെൻദുതദണ്ഡത്താട്വസിയ്ക്കുന്ന പാർഥിവംശിപ
ലിംഗത്തേക്കുത്യാപുജിച്ചിടംഭിജൻ * ശുവികോപംകൊണ്ടുഭാരത
ലപ്രോതത്തിൽവിഴ്ന്നം ശതാബ്ദവാഴ്ന്നുജന്മരീതിശപാപദോ
വൻ*ഏഴുജന്മഭവനാംപിന്നെപിന്നിടശുദ്ധനാം കണ്ഠിതതപംഭി
ജനേകിക്കുവിളിയ്ക്കുന്നപുരുഷൻ * പ്രകമ്പനവസിപ്പിടംഭിജരോ
മസമാബ്ധകം കോപിച്ചതൻറപതിയേനോക്കീട്ടുകടവാക്കുകൾ * ഉ
രയ്ക്കുന്നവർവീണീടമല്ലൊമുഖമതിങ്കലായ്തീക്കൊള്ളികൊണ്ടെൻറ
ഭൃത്യർകത്തിടമവരതന്മുഖേ * അടിയ്ക്കുംതലയിൽ,വാഴ്ന്നോരോന്നോ
ടൊത്തവത്സരം പിന്നെമാനുഷിയാഴ്ന്നുജന്മവിധവരായിട്ടാ * ഭൂമി
ച്ഛരോഗവുരവെധവ്യവംപിന്നിടശുദ്ധനാം ബ്രാഹ്മണീശുഭനിഷ്ഠോ
ന്നാലന്ധകുപത്തിൽവിഴ്ന്നം * തപ്തശതേവാപകമിടത്തുതിന്നാതി
ലൊപ്പൊഴും സന്തപിച്ചുവസിപ്പിടംകാലകിങ്കരപീഡരിൽ * പതി
ന്നാലിന്ദ്രൻതൻകാലംശതേവാകനിമഗ്നനാം ആജന്മംകാക്കയാക
മത്രജനങ്ങൾപന്നിയാം * കൂടുന്നാരോജന്മംപിടക്കോഴിയുമത്രനാ
പെൺപ്രാവാദമഴുജന്മത്തിൽപെൺകുരങ്ങാകുമത്രയും * പിന്നെവ
ണ്ഡുലിയായ്തീർന്നുസർവ്വഭോഗ്യയുമാമവരം രജകന്ദ്രീപുഷ്പവിതായ്
കണ്ഠരോഗവുമാണ്ഛാ * കഷ്ടമാടത്തെയകാംസ്രീയംഗിട്ടങ്ങുശു
ദ്ധാം വസിയ്ക്കുംവധനേവേശ്യാപുഗീയദണ്ഡതംഗന * ജലരന്ദ്ര
വേശ്യാവാഴ്ന്നുഷകാഭേദമുണ്ണുകേ സൈവരിണീലേനത്തിങ്കൽധൃഷ്ടാ
ശോഷണമായതിൽ * വാഴ്ന്നവേദനയോടെൻറദുർത്തൻപീഡ

റുദ്രേ മലമുത്രശരഭേക്ഷിച്ചുമാരുതപന്തരംവരേ * ലക്ഷ്മണവർഷവി
 ങ്ക്തമിരംപിപിനപിനിട്ടശുദ്ധയാം ദ്വിജൻബ്രാഹ്മണിയേക്കുതിമ
 നാക്കുതിനാരിയേ * വൈശ്വൻവൈശ്വരേയേന്ദ്രദൻശുഭരേയേ
 ഗമിയ്ക്കുകിൽ കഷായകണ്ഡത്തിൽവീഴമാസ്മീകളൊടുമായവർ * പ
 ന്ത്രദോഷാതപ്തകഷായകുടിച്ചതിൽവാഴണം ശുദ്ധരാത്രിപിന്നെയാ
 വിപ്രർക്കുതിനാദികളായിട്ടും * സ്മീകൾക്കുശുദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു
 ഛായാവാല്ലിനാൻ ക്ഷത്രിയൻവൈശ്വരേനോപിപ്രസ്മീയേപ്രാപിയ്ക്ക
 കിൽസതി! * മാതൃഗാമകവൻതുപ്പനരക്കത്തിൽപതിച്ചിട്ടും സ്മീയോ
 ടൊത്തവരേ ശുപ്രാകാരകീടക്കുരുതിനിട്ടാ * തപ്തമുത്രകേടല്ലെൻറ
 ദൂതതന്ധനമേററവൻ പതിന്നാലിന്ദ്രതൻകാലംവാഴുംവേദനേയോട
 ത്തിൽ * ഏഴുജനപെന്നിയാരിവെള്ളാടായിട്ടുശുദ്ധനാം കയ്യിൽതുളസി
 യോടൊത്തുവെയ്ക്കു സത്യംവിട്ടനവൻ * കള്ളസ്സത്യംവെല്ലുവാനുംവീ
 ഴ്ജപാലാമുഖത്തിലായ ഗംഗാജലംകയ്യിൽവച്ചുവെയ്ക്കുസത്യംതൃപ്തി
 ലും * സാമഗ്രാമഭവബിംബംതൊട്ടുപഥമെങ്കിലും വലത്തുകയ്യി
 ല്ലിട്ടുവെയ്ക്കുസത്യംതൃപ്തിലും * ക്ഷേത്രത്തിൽവച്ചുവെയ്ക്കുവീഴും
 ജപാലാമുഖത്തിലായ ഗോവിന്ദപുരത്തിൽവെക്കുന്നാലുംവീഴുതരി
 ലായ * സത്യംതെറ്റിപ്പുറന്നതാൻവീഴ്ജപാലാമുഖത്തിലായ വി
 ശ്വപാസപാതകീമിത്രഭ്രാമിപിന്നെകൃതാപ്തം * കള്ളസ്സാക്ഷികൾ
 പ്പോന്നവീഴ്ജപാലാമുഖത്തിലായ പതിന്നാലിന്ദ്രതൻകാലമിവരാ
 യതിൽവാണിട്ടും * ദമിപ്പീടംതീക്കുനയിൽദൂതൻതൻചീഡയററിട്ടാ
 മണ്ഡാലനാഭഃഴജനംതുളസിസ്തർശുദ്ധനാം * അഞ്ചുജനംശ്ലോ
 നാരിശുദ്ധനാംഗംഗതൊട്ടവൻ സാമഗ്രാമസ്തർശേഴജനംവിടക്രമി
 തായിട്ടും * ബിംബംതൊട്ടോനേഴുജനംപുഴുവാത്വിപ്രമന്ദിരേ ശുദ്ധ
 നാംകയ്യിടച്ചോന്നാമഴുജനംതെറ്റുപാതം * പിന്നെവിപ്രാധമനാം
 ശുദ്ധനാകുമെന്നതും ഏഴുജനംദേവനാംക്ഷേത്രത്തിൽവ്യാജമാതി
 യോൻ * വിപ്രാഭ്യരേതൊട്ടവൻവെണ്ണാമിബ്ബേച്ചിട്ടും പിന്നെ
 മുകുന്തമാമുനജനംപൊട്ടുനമായ് * പിന്നെകോട്ടാകുചഞ്ചന്യക്കു
 മറിട്ടുശുദ്ധനാം മിത്രഭ്രാമീരില്ലെങ്കിൽകൃതാപ്തൻവംശമേററവൻ *
 വിശ്വപാസപാതകീവ്യാപ്രമതമാജനമഴിചായ് ഏഴുജനംതവളയാം
 കള്ളസ്സാക്ഷിപറഞ്ഞവൻ * ഇഷ്ടപുഷ്പഭേദപരമാരംഭത്തിച്ചു
 പോം നിത്യകർമ്മംവെയ്യിക്കാത്തമുഹൂർത്തനായുള്ളഭൂസൗൻ * വേദവാക്കി
 ലശുദ്ധയന്ത്രേനിത്യംനവനംസദാ വ്രതമില്ലാത്തവൻസദാകൃ
 തേനിത്യംചാനമേ * ധൃത്രാസത്തിൽപുറപ്പാൻ ധൃത്രഭക്തിച്ചുപാ

ഴണം ജലജന്തുവുമുണ്ടുജന്മത്തിങ്കലവൻകൂമാൽ * പിന്നെപ്പലതരം
മത്സ്യമായിത്തീർന്നുതുലനാം * നിന്ദിച്ചിടുന്നവൻഭവവിപ്രനാക്കു
ജൈരേലനം പതിപ്പിയ്ക്കുപൂർവ്വപരമാരോരോഴ്ശുവീതമായ് * പുക
യല്ലാമഴുധൂമ്രാസത്തിൽവിന്നീടാമവൻ വാഴുന്നാലുയുഗേധൂമ്രാ
ശിവാർധൂമ്രക്ഷണായ് * പിന്നെമുഷികനായ്തീരുമഴുജന്മങ്ങൾ
ഭാരതേ പിന്നീടോരോപക്ഷിയായുകൂടിയായുഭവിച്ചിടും * നാനാവൃ
ക്ഷജ്ജാലംപിന്നെപശുവായുഭവിയ്ക്കുന്നും ദൈവജന്മംവൈദ്യനും
ചോരമരക്കുറുപ്പുവേദനമേ * ഉപ്പാതാട്ടുള്ളതുംവിറുജീവിച്ചിടുന്ന
വിപ്രനും നാഗങ്ങൾമുഴുന്നിടുന്നോരോയുദ്ധത്തിൽപതിച്ചിടും *
നാഗപാശംചെട്ടുവാഴുംരേരമതുചാഞ്ചായതിൽ പിന്നീടോരോപക്ഷി
ജാതിയായിത്തീർന്നിടായവൻ * ഏഴുജന്മാജാത്യുനായുഭവദ്യുനാ
യുഭവിച്ചിടും ഗോപൻകമ്മാളനുംകന്നാനായുതീർന്നുതുലനാം *
പ്രസിദ്ധിയേറുകണ്ഡങ്ങൾവെല്ലിനേർത്താൻപതിവുതേ! ക്ഷുദ്രക
ണ്ഡങ്ങൾവേറേയുമുണ്ടുകീർത്തികറഞ്ഞവ * കർമ്മഭൂമിപ്പാൻപാചിപ്പൂർ
വിന്നീടുന്നവരിങ്കലും നാനായോനിജായ്തീർന്നിട്ടുനിന്നേരുകേണ്ട
രേണുവാൻ.

ശ്രീഭവീഭോഗവതം ധ്വനംസ്തംഭം

ശേഷകണ്ഡകഥനം

മുപ്പത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

മുപ്പത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം

നവോത്ഥിവാണു.

യമർജ!മഹാത്മ!വേ!വേവേഭോഗപാഠഗ! നാനാപരാണേ
തിമംസസാരംനീയുരചെയ്യുക * സർവ്വപ്രിയംസർവ്വസാരഭൂതംസകലസ
മ്ജതം കർമ്മവിപ്ലവനംശ്രേയോസുഖമേകുന്നതാക്കുമേ? * സർവ്വമംഗല
വുമെന്ത്യന്മാരെല്ലാംനരകിടുന്നതും ഏതിനാൽഭയഭയങ്ങൾനരന്മാ
ർക്കുനശിച്ചുപോം * വീഴാകണ്ഡങ്ങളിൽകാക്കുപാലുഴില്ലെന്തുവുമായ്
ജന്മമുപേക്ഷിപ്പോക്കമാക്കുമ്മരചെയ്തനീ * പാചിപ്പൂർവാഴുകണ്ഡ
ങ്ങളെമ്മടുത്തുവയെങ്ങനേ നിർമ്മിച്ചുപ്പെട്ടതാണെല്ലാമേവരാഖെനമോ
തുക? * തൻഭവോചാരാലായ് തീർന്നാൽനാൻലോകാന്തരത്തിലായ്
സുഖഭവഭൂമിയിൽതേരുമേമന്തിനാൽപ്രഭോ! * നശിക്കില്ലെല്ലേ
മേറക്കാലംഭവഭൂമിയിലും അദ്ദേഹമെന്തുവിധമാണതുമ്മിയെന്നൊ
ടോതുക?

നാരദമുനീഷൻ ചറുണ്ടതു്

സാവിത്രിവാക്കുകുട്ടിപ്പാട്ടിനുതൊഴുതുകൾ കമ്മ്യൂണിസം
ശിക്ഷിക്കുകയല്ലാത്തതുകൊണ്ടിവിടെ.

உயர்நீதிமன்றம் உத்தரவு

[illegible]

ബന്ധ ക്ഷേപപുരുഷൻതന്നെയുംഗുഹ്യമാത്രനായ് * കർമ്മഭാഗത്തി
നായ് സൃഷ്ടാഭാഗമുപനയൻസതി! ബുദ്ധോഃസ്തോമാകിപുരീയിലെൻ
പുരിയിങ്കലും ജപത്തിലുനങ്ങുമാകാപ്രഹരിച്ചിടിലുതേചോ * നശി
ച്ചിടാരിഷ്ട്വംശശസ്ത്രാസ്ത്രഃഖഭൂരിച്ഛാസതി! തപ്തദ്രവംതപ്തഃപാകം
തപ്തമാംശമകൊണ്ടുതേ * കണ്ഡപാതാതപ്തബാഹ്യാഗ്രോഷത്താലുതേ
തേവിധം ദുഃഖമുണ്ടാകുമല്ലാതെന്നരികിലുപനിവൃത! * പാണ്ഡുഭ
രവൃത്താന്തമാഗമന്വേദസങ്കാരനം കണ്ഡപക്ഷ്യാനമല്ലാംരീതി
ത്തീയാൻപറഞ്ഞിടാം.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം മഹാഭാരതംസ്കന്ധം.

കണ്ഡപരതന്ത്രശ്ലോകം

മുപ്ലത്താഗമല്ലായം

മുപ്ലത്താഗമല്ലായം

ധർമ്മശാസ്ത്രപരത്ത.

പുണ്യവന്ദസമാനങ്ങളുറുത്തശരകണ്ഡമാക്കയും കല്ലോടൊ
ക്കുംകുപല്ലുതകളുംകഴികളാണവ * ദൈവംപല്ലിമുതകല്ലംനശിക്കാ
തർതശേഷവും ദ്രോശംപാപികൾക്കല്ലാമാരേത്രപത്തിലുള്ളവ *
വഹ്നികണ്ഡാപരണത്തിടാവിസ്താരമുണ്ടാകുകയുംകൊണ്ടുപൊങ്ങി
കനൽജപാചവളർത്തു * ഉപുത്തലമരുംപാപികളേളക്കാണ്ടു നിറഞ്ഞ
തു് എൻദ്രതവേഷത്താലിച്ചുതരക്കിട്ടിടത്തേ * തപ്തകണ്ഡംതപ്തജ
ലംദൃഷ്ടുത്തുക്കൾചേർത്തു് അന്താഴികവിസ്താരമുണ്ടാകുമെന്ദ്രതർവ
യ്ക്കും * ദ്രവമാംശാലനമുലകാശമിപ്പാകുചെന്ന് തപ്തകണ്ഡോദക
മതാപുണ്യകാകനനിറഞ്ഞതു് * ഭോനകംപാപികളാൽപുണ്യം
നാഴികചിഹ്നത്തുംദ്രുതർതാലനദോറാതുംരക്കിച്ഛിക്കെന്നതിൽ *
നിരമാരർവ്വണ്ണങ്ങളിടിലല്ലാംവെപ്പുപർ വിടുകണ്ഡമലസമ്പ
ണ്ണനിന്ദ്രനാഴികവിസ്തൃതാ * സദാപാപികളാൽവ്യാപ്തമതിദുക്
സ്ഥമുള്ളതു് ദ്രുതർതർവീലധാരാത്താമലവൃത്തിനതികലായ് * ന
ല്ലാപീലരാൽപാലിക്കകമന്നോതിടുന്ന പർവ്വതകണ്ഡാതപ്തമൃതം
മൃതകുളിനിറഞ്ഞതു് * അപമാൽക്കു്തർപാപമേറിയോരതിൽ
വാഴുവാർ രണ്ടുനാഴികവിസ്താരമുണ്ടാകുമെന്ദ്രതർ * താഡിയുണന്നതു
മേറേറററവണ്ണങ്ങളവർവാനിടും ശ്ലേഷുകണ്ഡംശ്ലേഷുപുണ്യശാന്തം
നൽകീടസംയുതം * അതിൽപാപരത്നത്തിന്നശ്ലേഷുത്തിൽമുങ്ങിവാ
ന്നിടും ശ്രോശാലംഗരകണ്ഡംകരവിഷാഭാജികരപാപികൾ * വി
ഷകീടശേഷാൽക്കു്കുപ്പട്ടാമതിൽവാണിടും സപ്തകാർവരൂദ

വാണിടം ചക്രകണ്ഡംകുലാലൻറവക്രംപോൽചുറ്റുമെപ്പൊഴും *
 പതിനാറിലതോടുകൂടാപന്മാരേപ്പൊടിപ്പതു നിമ്നവക്രവക്രക
 ണ്യംവിസ്താരംനാലുനാഴിക * തപ്തതായമയംനല്ലതുമയോടൊത്ത
 താണതു ജലജന്തുക്കൾക്കിടമൊപാപവികളായതിൽ * തപിച്ച
 കരയുഘോരമിട്ടമുറിയാണതു ക്രമകണ്ഡംകോടിപോലാകുമു
 കതഭയങ്കരംജലത്തിലവക്കിടംപാപരാൽപൂണ്ണമാണതു മെന്നാ
 ശികയാജപാലകണ്ഡാതീജപാലയെങ്ങുമെ * അലരുംപാപരോടൊത്ത
 തതികേശമൊക്കെപ്പൊഴും ഭസ്മകണ്ഡംതപ്തഭസ്മംഘോരനാഭസമന്വി
 തം * ഭസ്മംതിന്നതവിച്ഛിടംപാപന്മാരോടൊന്നു തപ്തപാപാണ
 ലോമത്തിൻകൂട്ടമെങ്ങൊന്നിറഞ്ഞതു * ഭഗവതായ്തൊണ്ടുചരമംമൊ
 പാപികളുള്ളതു ഭഗവകണ്ഡംഘോരമല്ലോടിനസപരമാണതു *
 പീഡയുഘോരമുഖംഭഗവകണ്ഡമതിനുപേർ തപ്തകണ്ഡംഭഗവകണ്ഡ
 മൊലകൾപേർതു * നാനാവിധത്തിൽശബ്ദിക്കുംജലജന്തുക്കളുള്ള
 ത്തു ഇട്ടമുറിഗംഭീരവിസ്താരംനാലുനാഴിക * കടിക്കുംജലജന്തുക്ക
 ള്കൽക്കുർപാപരായതിൽ തപിച്ചതമ്മിൽകാണാത്തതൊരിച്ഛി
 ടന്നിതോറവും തപ്തസൂര്യകണ്ഡമതിൻകൂട്ടമേരവ്ഭയങ്കരം *
 അസിപത്രംതാലപത്രംവാളിപ്പോൽമുർച്ഛിച്ചുള്ളവ അരനാഴികവിസ്താ
 രംവീഴ്ചപത്രങ്ങളായതിൽ * വൃക്ഷാഗ്രങ്ങളിൽനിന്നിട്ടപ്പാപന്മാരേമുറി
 ച്ഛിടംകെടിക്കുമെന്നായുള്ളതല്ലെങ്കിൽവിളിച്ചിടം * അന്ധകാരമയം
 ഘോരംരക്തകീടസമന്വിതം അസിപത്രമതിനുള്ളനാമേരവ്ഭയങ്കരം
 രംകണ്ഡാരംകത്തികളാൽപൂണ്ണവില്ലാത്തുരുകേടഭയങ്കരംപാപിക
 ള്കൽക്കുർപാപകൊണ്ടുനിറഞ്ഞതു * സൂര്യമുഖംപാപരക്തസൂര്യമുഖശ
 രങ്ങളുവില്ലാത്തപതുവിസ്താരമതിശ്ശൈരകരംസതി! * ഗോകാമുഖംഗോ
 കജന്തുവാക്രതിയിലുള്ളതു ക്രപതുമൊഘോരംവില്ലാടിതപതുളള
 ത്തു * പാപികൾക്കധികംഓടമുണ്ടാക്കീടുന്നതാണതു തടികീടക്കി
 തന്മാരായ്വാഴ്ചാനുസൃതമവർ * കണ്ഡംനൂലുവാകാരംവില്ലാടപ
 തിനാറുകേൾ കൂപന്മാലതിഗംഭീരസഭാപാപൻനിറഞ്ഞതു * നൂ
 റുവില്ലാടിവിസ്താരംഗജംഗംസപാപമാ വില്ലാട്ടമുപ്പതുകന്തുഗാമ
 ഖാകാരകണ്ഡവും * പാപികൾക്കുസഭാഓടമുണ്ടാക്കീടുന്നതാണതു കം
 ഭീപാകംകാലചക്രംചുറ്റുന്നതുമേങ്കരം * നാലുനാഴികവിസ്താരംകോ
 കാമിത്തറ കൈകൊപ്പംനിന്നിടംകെടുന്നതൊഴിച്ചുള്ളതു * അ
 തിൽതാമ്രാഭിയുതപ്തതൈലകണ്ഡമുരുകപ്പട്ടം * മുർച്ഛിച്ചിടംപാപി
 കളുംകുറിക്കൂട്ടമുണ്ടുതാൻ ചരസ്തരംകണ്ടുകൊണ്ടിച്ഛിടനാരതം *

ഉലകമുൽഗരംകൊണ്ടുതാഡിക്കുമകിങ്കരർ പലവട്ടംമുർച്ഛിതാട്രം
 വീഴുകണ്ണാതുറിച്ചവർ * എൻഭൂതരാൽപാഴിതായ് രോദിക്കുപിന്ന
 യുഷ്കണ്ഠം എരുപാപികളുടേല്ലാക്കണ്ഡങ്ങളിലുമായതിൽ * നാലു
 പങ്കുണ്ടഴവെഴുകുംഭീപാകമതിങ്കുചായ് ഏറെക്കാലംകൊല്ലുകിലുഭോ
 ഗദേഹംനശിച്ചിടാ * എല്ലാക്കണ്ഡങ്ങളിൽവെച്ചുംകുംഭീപാകംപ്രധാന
 മാം കാചസുതംകാചസുതനിബലർപാപരാതതിൽ * കരകേറീട്ടുടൻ
 മുക്കുമതിൽതാനിട്ടുകിങ്കരർ ശപാസമുട്ടുകുറേനേരമോരിക്കുമുടനേര
 വർ * ഏറെവുടേചമുണ്ടാകാവൻകഷ്ടപ്പാടുമുഖമായ് തപ്തതോയത്തി
 നാൽപുണ്ണകാലസുതംവരാനേന! * മത്സ്യപാദംവൻകിണറുപോൽകു
 ശിയാണെന്നുചൊല്ലിടും വില്ലാടിരുപതുംനാലുപുണ്ണതപ്തജലത്തി
 നാൽ * തപ്താംഗരാംപാപികളാൽവ്യാപ്തമാണായതൊപ്പാഴ് ഞാൻ
 ഭണ്ഡിച്ചീടുമവരേവയോഭവുമാവ്യയം * നൂറുവില്ലാടിയിൽവീഴു
 പാപികൾക്കാജലത്തിനേ സ്പർശിച്ചീടുകിലുണ്ടാകുമടനേന്ധുധിമേ
 ഴയും * ഇപ്പോഴുംകൃമിയുതെന്നകൃമികന്തുക്കുമനതിൽ ഹാമാശ
 ബ്ബാമുഴങ്ങീടുമരുതുഭവുമാവ്യയം * പാംസുഭോജ്യമിതിതൻത
 പ്തപാംസുനിറഞ്ഞത് നൂറുവില്ലാടിതുന്നാപ്പാപികൾവാഴായ
 തിൽ * പാശവേഷ്ണമാംകണ്ഡാപംശംചുറ്റുവതിഷകിൽ ഒരു
 നാഴികവിസ്താരമെന്നോതുംപാശവേഷ്ണം ശുദ്ധപ്രോതപതിക്കു
 ന്നോരുകോൽശുദ്ധമതിങ്കുചായ് * വില്ലാടിരുപതാകുന്നപ്പാപരാൽ
 പുണ്ണമായതു പ്രകമ്പനംപതിക്കുമ്പോളിളക്കംപാപരേതുലോം *
 ഒരുനാഴികവിസ്താരമരുതുഭവുള്ളപ്രകമ്പനം ഉൽകാമുഖംപാപി
 കൾതൻമുഖേതീടുകാളിവച്ചിടും * വില്ലാടിരുപതാകുന്നതിടകു
 ജികൾനിറഞ്ഞതു അന്ധകൃപംനൂറുവില്ലാടാണതിനുള്ളവിസ്തൃ
 തി * ലക്ഷ്മൻമൃഗെഴുംതാഴ്ന്നാകൃമികൾചേർന്നു കൃപമ്പോൽ
 വൃണമായുള്ളതന്ധകാരനിറഞ്ഞതു പരസ്സരനശിപ്പിക്കുംപാപർ
 തൽക്ഷേപായതിൽ * കീടംതിന്നുതപ്തതോയഗേധരാനിജപിച്ചിടും
 കണ്ണുകാണില്ലിടുണ്ടാകയാലേററുഭയങ്കരം * വില്ലാടിരുപതാകുന്നതു
 വേധനുകണ്ഡമെന്നത് നാനാശസ്ത്രങ്ങളേറീട്ടുടേവിക്കുംപാപരായ
 തിൽ * ഭണ്ഡംകൊണ്ടിടുതാഡിക്കുമെൻമുതൽപാപരേതയിൽ വില്ലാ
 ടീരേട്ടവിസ്താരമഷ്ടസുഭണ്ഡതാഡനം * ജാലരസ്രോമീനിനെപ്പോ
 പാപിക്കുവലയുള്ളത് വില്ലാടിരുപതാകുന്നതുകണ്ഡത്തിനുള്ളവിസ്
 തൃതി * ഭേദമുണ്ണപതിക്കുമ്പോൾഭേദമല്ലാവെടിഞ്ഞുപോം
 കൊടിമർദ്യർകൾപൊക്കിനിറക്കുതാഴ്ന്നതിനുകേൾ * ഇടുമുള്ള

ഹോഹോവില്ലാടിപതാജ്ഞം മുർദ്ദിച്ഛിടംജഡന്മാരാരംഭംപാ
 പിക്ലാമതിൽ * ലേനകുണ്ഡമെന്ദ്രതൂർതാഡിക്കുന്നതുമുഖമാത്
 പാപികൾഭവിതന്മാരംവില്ലാടീരട്ടെവിസ്തൃതി * ത്രാജ്ഞോഷ്
 താലുക്കുകൾപാപർപതിക്കവേ തപിക്കുമണലിൽ,വില്ലാട്തെപ്പു
 തുവിസ്തൃതി * താരതാഴ്വരമാഹോരമിട്ടുതയമെപ്പാഴ്വര പാ
 പിക്ലാക്കുഴലേറീടംശോഭനംകുണ്ഡമാണിതു * നാനാപരകഷ്ട
 യത്താൽപുണ്ണവില്ലാട്തെന്ദ്രകേര ഭഗ്ഗന്മാരുടേക്കിഷ്ടപാപരായതു
 താൻകഷം * ത്രാജ്ഞംതൂപ്പുമുഖവില്ലാടീരവിസ്തൃതി തപ്ത
 ലോഹംതപ്തമുഖംതപാപികൾതിഷ്ഠിച്ചുള്ളത് * ഭഗ്ഗന്മാരുൾച്ചീടം
 പാപരാൽപുണ്ണമായതു വില്ലാടീരമാത്രംതാൻതൂർപ്പാകാമുഖ
 ത്തിനു * തപിച്ചമണലാൽപുണ്ണമൊപാപികളുള്ളത് ഉള്ളിൽ
 തീജാലയുണ്ടാറംജാലാമുഖമതിൻപേർ * വിൽപ്പാട്തെപ്പതാ
 ണക്കുണ്ഡത്തിനുള്ളവിസ്തൃതി തീജാലരാൽഭവിച്ചീടംപാപരാൽ
 വ്യാപ്തം * അതൃതാദഃഖദേകാകുണ്ഡംജാലാമുഖംസ്തി! അ
 തിതപതിക്കുവാനുമുർദ്ദിഷ്ടപാപിയായവൻ * ധൃത്രാസ്തകൻ
 ധൃത്രാസ്തരാജാപികൾവേണു തപ്തപുഷ്പകാമധൃതഗവോപു
 ലംവച്ചുള്ളത് * തുവില്ലാടിവില്ലാട്താൻതാൻതൂർപ്പാകാമുഖം പാ
 പിക്ലാപീടീടംതാൻതാൻതൂർപ്പാകാമുഖം * എങ്ങുംസർപ്പം
 തുവില്ലാടിതാൻതാൻതൂർപ്പാകാമുഖം * താൻതൂർപ്പാകാമുഖം
 ലക്ഷണത്തോടുവെല്ലുനൻ * തുവില്ലാടിതാൻതാൻതൂർപ്പാകാമുഖം
 കേണ്ടതോളം.

തൂർപ്പാകാമുഖംതാൻതൂർപ്പാകാമുഖം

കുണ്ഡലക്ഷണം

മുപ്പത്താമയ്യായം

മുപ്പത്താമയ്യായം

സാവിത്രിപരഞ്ഞു

മുക്തിബീജംതാൻതൂർപ്പാകാമുഖംതാൻതൂർപ്പാകാമുഖം സാമജികത്വം
 ഭൂതംശ്രീദേവീഭക്തിനരകക * മുക്തിസാമതിൻമേതുസർപ്പാതൃ
 വിനാശനകമുഖംതാൻതൂർപ്പാകാമുഖംതാൻതൂർപ്പാകാമുഖം * മുക്തി
 തെരുവിധംതാൻതൂർപ്പാകാമുഖംതാൻതൂർപ്പാകാമുഖം * ദേവീഭക്തിയതിൻ
 ഭേദംകർമ്മനാശവോളം * തത്പരതാനാവിട്ടുസർപ്പികയ്ക്കുതാൻതൂർ
 പികളുപിധി തത്പാമരിയവനെതാൻതൂർപ്പാകാമുഖംതാൻതൂർപ്പാകാമുഖം!

നഗ്നപഞ്ചാഗമത്തുഭാഗവതീയമ്സേവിയും ഉത്താനമേകനതിനുള്ള പതിനാറുശതവും * അദ്ധ്യക്ഷക്കാരെക്കൊണ്ടു പത്തു പങ്കു മെമ്പർമാരും അമ്മേ മക്കൾ പത്തു പങ്കു ഉത്താനം നൽകുന്നവസ്തുത.

ധർമ്മരാജാവു പറഞ്ഞു

മുൻപു നിന്നിരുന്ന പാലല്ലാത്തവയുണ്ടെന്നു കാണണം. ഇപ്പോഴും
 ജ്ഞാതൻവരത്തോടേ ചേർക്കുന്നതല്ലേ! * കേൾവാൻ ഉള്ളിപ്പിട
 ന്നതിനോടേ ചേർന്നു കീർത്തനം ചെയ്ത നവർക്കു കല്പ പക്ഷം കല്പതാ
 ണമാണു് * സമത്വനാകില്ലതിന്നേച്ചൊല്ല പാനാദിശേഷനാ അ
 ബ്ബ പക്വങ്ങളേക്കൊണ്ടാമൃത്യാജയനമങ്ങനെ * വേദനാലും പോകുമ
 ത്തും സൃഷ്ടിയെപ്പോലെയല്ലെന്നും നാലുവക്ത്രങ്ങളേക്കൊണ്ടും വിഷ്ണുവും ശ
 ക്തനായിട്ടാ * ഷൺമുഖൻ സ്തുതനും ശക്തനായിത്തീരില്ല പൊല്ല പാൻ
 യോഗീന്ദ്രനുവായിട്ടും ഗണനാമനങ്ങളെ എല്ലാശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വ
 ച്ചും വേദങ്ങളും സാരമുള്ളവ അറികില്ല പയ്യും ദേവീതുണാം ശംബുധരും
 സതി! * ത്രീദേവീ പണ്ണനത്തിങ്കൽ ജഡീഭൂതാസരസപതി സനാപ്തമാരൻ
 ധർമ്മൻ സനാദനൻ നൽ സനാതനൻ * സനകൻ കപിലൻ സൂര്യൻ ബ്ര
 ഹ്മാവിൻ പരമേശ്വരൻ വണ്ണിക്കില്ല പളേപ്പിന്നെയെന്നാണീ മുമ്പു
 ഛികൾ * സമത്വമല്ല സിദ്ധന്മാർ മാംഗീന്ദ്രമുനിമാരമേ അസ്മ
 രീതങ്ങളെത്തോളേ തന്നെപ്പകർത്താൻ * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവന്മാരും ജ്യോ
 തിക്കുന്നവരും തൻ പദം ക്ഷണസാമ്യവരും ഭക്തർ പുകൾ കിരീടർ
 ഭ * കുറച്ചൊത്തനറിയു ദേവിതൻ ശ്രേഷ്ഠമാംഗുണം അതിനേക്കാള
 റിത്തീടും ബ്രഹ്മാബ്രഹ്മവിശാരദൻ * അതിനേക്കാളറിത്തീടും ജ്ഞാ
 നിയായും ഗണേശപരൻ ഏല്ലാവരേക്കാളറിയും സർവ്വജ്ഞൻ ശംഭുവാം
 വിള * കൃഷ്ണനും പരമാത്മാവാഹരനായ് ജ്ഞാനമേകിനാൻ വിജ്ഞ
 അതിങ്കൽ വെച്ചിട്ടാ ഗാഢാലോകോസമൺധ്യേ * ദേവീതുണങ്ങളും
 ചെയ്യാനതിങ്കൽ ശിവനോടവൻ ശംഭുവാശ്ശിവലോകത്തിൽ ധർമ്മ
 നോടതു ചെയ്തിനാൻ * ധർമ്മപോടിക്കയൽ ചെയ്യാൻ സൂര്യനോ
 ടായതൊക്കയും തപസ്സാൽ ദേവിയേ പ്രാപിച്ചീടിനാണെൻ പിതാവി
 നൻ * ഞാനും പണ്ടെൻ രാമജ്ഞസ്വീകരിച്ചില്ല സുവ്രതേ! ദൈ
 ഹാഗൃത്താൽ തപസ്സിന്നു പോകാനായി നിനച്ചുകേൾ * ഉടനെ നല്ല
 നെനോടു പറഞ്ഞു ദേവിതൻ ഗുണം ആഗമം പോലത്തോടൊടു
 മനീധരിക്കുക * അറിയാദേവിയുമതിന്നന്യർ തൻ കഥയെന്തു പറൻ?
 ആകാശത്തേയെത്തുണ്ണു മറിയനില്ലതിൻ പടി * സർവാത്മാസർവ്വേശ
 വൻ സർവ്വകാരണകാരണൻ സർവ്വജ്ഞൻ സർവ്വമറിവേൻ സർവ്വേശൻ സ
 റ്വ്വപാലകൻ * നിത്യരൂപൻ നിത്യഭേമൻ നിത്യാനന്ദൻ നിരാകൃതി നി

രക്ഷശൻനിരാശകൻതന്നമീനൻനിരാമയൻ സർവ്വാധാരൻസർവ്വസാ
 ക്ഷിസംഗമഭാരാൻപരാൽപരൻ * മാതൃശരണാൽപ്രകൃതി, യാവികാ
 രതെന്നപ്രകൃതം പൂജാനമാപ്രകൃതിയുദഭവരേണാൻപരസ്വരം * ഭി
 ന്നനല്ലഗ്നിതൻശക്തിയോടെയുണ്ണമതേവിധം ആചീശക്തിമഹാമാ
 യാസച്ചിദാനന്ദപിണ്ഡീ * അത്രപാത്രപവരിയായ് ഭക്താനുഗ്രഹ
 കായ്തായ് ഗോപാലസുന്ദരീത്ര പമെടുത്താലവഭാദ്യമായ് * ഏറാ
 വുകമനീയംനന്ദസുന്ദരംസുമനോഹരം ഗോപബാലകവേഷാസൽപു
 ത്തുമേഖസമപ്രഭം * കോടികൻപ്രഭാ ചന്ദ്രഃഖീലാസ്ഥാനസുശോഭ
 നം ശരൻമല്ലോന പരമതാലശോഭാമാലനഃഖാലനം * ശരൻ
 കോടിപ്പന്ദിതനന്ദസമാവദനാഞ്ജനം അമൃതമണലവിതന്നാനാ
 ഭൂഷണഭൂഷിതം * അമൃതപീതവസനംസസ്തൃതഃഖാലശോഭനം ബ്ര
 ഹ്മണേജോജപയംസാക്ഷാൽപരബ്രഹ്മസ്വരൂപകം * സുഖദൃശ്യമഹാ
 ശാന്തരാധാകാന്താനന്തകം സമന്വയാസുഗാപസ്ത്രീ പീഷ്യമാണമ
 നാരതം * രാസമണ്ഡലമല്ലസ്ഥാനസിംഹാ സനസ്ഥിതംഭിക്ഷാ
 മുരളീമണ്ഡലനാലാവിഭൂഷിതം * കൈസ്തോഭാജനമരണാഭൂഷണ
 സ്ഥാപവിരജിതം കങ്കമാഗന്ധകസ്മൃദീവദനാച്ഛിതവിഗ്രഹം * മാല
 തീലവകാശോകമാലാജാലവിധാസിതം ശരൻശീതാഞ്ജനശോഭാശ്യാ
 മുഡാഭാരവിരജിതം * ഖ്യാനിച്ചിട്ടനുഭവതന്മാര പഭക്തികലൻ
 ടൻ സ്രഷ്ടിക്കണമന്തെല്ലാഭമെപ്പുച്ഛനവിധി * ശിരസ്സിലെഴുതീ
 ടുന്നതർക്കങ്ങൾക്കു സമാനമായ് തദാജ്ഞാകാണ്ടുതാൻകർമ്മമലമേ
 കുന്നതുമവിധി * എല്ലാവരെയുംപാലിക്കുന്നതാൽഭീതിയാൽമരി
 സംഹരിക്കുന്നതാൽദ്രവൻഭീതിനിമിത്തമായ് * ശിവൻമൃത്യുജയൻ
 പൂണ്ണമന്താനികരംകാക്കയാഗുര യൽജ്ഞാനാൽജ്ഞാനിയായ് ഭ
 ക്തിഭവപരാഗ്യാജമൊടൊത്തുടൻ * പരമാനന്ദപാനാമയോഗിമാ
 യിഞ്ചിപ്പിച്ചത യൽഭോൽകാററിക്കസുശീമ്രഗാമികളിൽവര
 ന് * സൂര്യൻതപിക്കുന്നതുമായവൻതന്നഭവന്താൻ ഇന്ദ്രൻപരിപൂ
 ത്തമൃത്യുജന്തുവിൽസഞ്ചരിപ്പതും * അഗ്നികത്തുന്നതുംതേയംശീതമാ
 യിട്ടിരിപ്പതും പാലിക്കുന്നതുകുടകഭേദികപാലർതൽഭവത്തിനായ് * ഭ
 മിക്കുന്നതാശിവകൃഗ്രഹങ്ങളുമതേവിധം തരുതംകാണ്ടുവൃക്ഷങ്ങൾ
 പൂത്തുകാൽക്കുന്ദസുന്ദര! * തദാജ്ഞാകാണ്ടുതാൻകാലൻകാലത്തികൽ
 മരിപ്പതും ചരാചരനശിച്ചിട്ടുന്നതുമായവനാജ്ഞയാൽ * കാലവി
 ട്ടമരിക്കില്ലചേരമുഃഖിഷമത്തിലാ ജ്വരാശിയെയാവാരുതായഭ്ര
 മ്മത്തെക്കണ്ടനെ * അനന്തനശ്ശർമ്മപന്ത്രൂപദ്രികളാദിയായ് സ

വ്ജ്ഞേയംവഹിച്ചീടുന്ന പന്തന്നാജത്തുലമായ് * ഭൂതങ്ങളവനാൽ
 തന്നെയുണ്ടായ് വാദനശിപ്പതും ഏഴുപടത്താനുൽഭവ്യയഗമി
 ഞാൻറകാലമോ * ഇരുപത്തെട്ടിരുകാലംബ്രമാചിൻപകൽരാത്രി
 യും ഏവമുപ്പതുനാൾമാസംരണ്ടുമാസങ്ങളാമുതു * ഏതുപാറമ്പുമാ
 രതരമ്പുംബ്രഹ്മപയസ്സുകേൾ ബ്രഹ്മപാതംമരിക്കേതാൽ പക്ഷുര
 ങ്ഗീചനംസതി! * പക്ഷുരന്മീചനമതാപ്രകൃതപുളയംശുഭ! പ്രകൃത
 പ്രളയത്തിങ്കൽസലാലരദേവകൾ * ബ്രഹ്മാവാടംലീനരാകു
 ണ്ണൻതൻനാഭിപങ്കുച വൈകുണ്ഠാസിയായിടം പതുർഭുജനതാമ
 രി * കൃഷ്ണനാപരമാത്മാവിൻവാമപാശ്ചത്തിൽലീനനാം ജ്ഞാനേ
 ശനാംശിപൻകൃഷ്ണജ്ഞാനത്തിൽവിലയിച്ചിടം * വിഷ്ണുമാനാദഗ്നി
 കൽവേരശക്തികളൊക്കെയും കൃഷ്ണബുദ്ധി ചിദഭൂട്ടബുദ്ധ്യധിഷ്ഠാതുഭ
 വത * നാരായണാംശമാംസ്സന്ദർശനമപകുസ്സിൽവയിച്ചിടം കൃഷ്ണാം
 ശമാംഗജുഖൻചരിക്കുകൃഷ്ണബാഹുവിൽ * മമാംശകൾമമയിലുംമ
 യാരായതന്നിലാ ഗോപസ്ത്രീകൾസുരസ്ത്രീകളിവഴാടംലയിച്ചിടം *
 കൃഷ്ണപ്രാണാധികാരേചീകൃഷ്ണപ്രാണനിൽവാണിടം സാറിത്രി ചാണി
 യിൽവേരവേദഗോസ്ത്രങ്ങളാടവൾ * പരമാത്മാവുകൃഷ്ണൻതൻജി
 ഹപതികൽവസിച്ചിടം ഗോലോകഗോപരൂപേയകൃഷ്ണഭോമങ്ങൾ
 തന്നിലായ് * സർവ്വപ്രാണങ്ങളുമുപാൻപ്രാണങ്ങളുതിലഗ്നിയും ജരാ
 ഗ്നിയിൽവേരജലതഞ്ജിമപതികളും * വൈഷ്ണവർവരണാബ്ജ
 ത്തിൽപരമാനന്ദയുക്തരായ് മഹാഭക്തിസുധാപാറാത്താടുകുടില
 യിച്ചിടം * മഹാചിരാട്ടിൽവെന്ന്മീടംവിരാഡംശങ്ങൾ, കൃഷ്ണനിൽ മ
 ഹാചിരാഡ്ഭോമകൃപങ്ങളിൽബ്രഹ്മാഞ്ജയൊക്കെയും * കൃഷ്ണൻതൻ
 പക്ഷുരന്മോഷാപ്രകൃതപുളയംസതി! പക്ഷുരന്മീചനത്തിങ്കൽസൃഷ്ടി
 യുംപിന്നെചറിട്ടാ * എത്രകാലംനിമേഷംതാനന്മീചനവുമെത്രനാൾ
 ബ്രഹ്മാചിൻറതാബ്ദത്താനതിൽസൃഷ്ടിലയങ്ങളും * ബ്രഹ്മസൃ
 ഷ്ടിലയങ്ങൾക്കുസംഖ്യയില്ലാരാനന്ദേ! ഭ്രാജസ്സിൻസംഖ്യപോലെയാറി
 യാവുന്നതല്ലെടൊ! * ആത്മാവായുള്ള കൃഷ്ണൻതൻനിമേഷംപുളയം
 ശുഭ! ഉന്മീചനേസൃഷ്ടിയുണ്ടാപിന്നീടവനാജ്ഞയാൽ * ലയി
 ക്കുംപുളയത്തിങ്കൽകൃഷ്ണൻപ്രകൃതിയിങ്കലായ് * നെതാനപ്പരാശ
 ക്തിനിശ്ചിന്നൻപരമൻപുറൻ ആദ്യംഭവിച്ചുസത്തെനായ്വേദവാദി
 കൾചൊല്ലിടം * മുഖപ്രകൃതിയവ്യക്തയവ്യാകൃതപദാഭിധ ചിദഭിന്ന
 യവരമാതുംപുളയത്തിങ്കൽവാണിടം * തൽഗുണംകീർത്തനംചെല്ലാൻ
 ലോകത്തിൽശക്തനതവൻ? മുക്തിയേനാലുവിധമായ് ചൊല്ലിടംനാ
 മുവേദവും * മുക്തിക്കേകുതിയാകുന്നതുപ്രധാനമധികംശുഭ! സാലോ

കൃമിമനുഷ്യനുകീടംസംഭവപ്രവേശനമെന്നുകേൾ * സാധിച്ചതുമേ
കീടംസായുജ്യമതുമടക്കെ നഷ്ടിക്കില്ലിവരും ഭക്തർഭഗവൽസേവയെ
ന്നിയേ * ശിവതപമമരതപന്താ നബ്രഹ്മതപമതുമായിം ജന്മമൃത്യുജരാ
വ്യാധിഭയശോകാഭിമുഖേന * നിവ്വാണമാമുക്തന്തതാദ്രിപുത്രപം
ധരിക്കത്താൻ സേവാരാവിതതാൻമുക്തിഭക്തിസേവാവിചലിനി * ഭ
ക്തിമുക്തികരതൻഭേദമിതോതാകമ്മഹാശനം നിഷേകമെന്നാർ
ബുധരചെയ്തുകമ്മളപ്പിപ്പത * തഴവണ്ഡനശൂഭനരകഭഗവൽ
സേവതാനന്ത ലോകവേദങ്ങളിൽചൊല്ലുതപഞ്ചാതമിതാംസതി! *
നിവ്വിണ്ണശൂഭഭോധാനിഷ്ഠാപോൽനിഗമിക്കേ ഏതനാതീതപ
രഭഞ്ജാവേജ്ഞി വിപ്പിച്ചാക്കുതാനന്തം * അപന്നാശിസ്താനന്തകിറ്റമി
പ്പാനാത്മകുടുംബിനാൻ പാപിടുംതമനേക്കുണ്ടാസ്സാവത്രിപുണമിച്ച
ടൻ * കാലിൽകെട്ടിക്കരഞ്ഞാളസ്സാധുവിൻവിരഹത്തിനാൽ സാവിത്രി
രോദനംകേട്ടുക്കണ്ണാനിധിയാമവൻ * ഇതുപണ്ണമവളോടോതിത്താ
നംകൂടിക്കരഞ്ഞുത.

ലക്ഷ്മീപാഞ്ച

ലക്ഷ്മീപാഞ്ചാതത്തിൽസുഖമസ്സാണമിന്നെനി സാക്ഷാൽ
ശ്രീഭേവിവാഴുന്നലോകത്തിങ്കൽഗമിച്ചിടം * ആലരിക്കഗ്രമത്തിൽ
പോയ് സാവിത്രിവ്രതവുശ്രഭ! ഇതര്യപത്സരംനാരിമാക്കുകാണേ
മാണത് * സാവിത്രിനന്ദവ്രതംനോഹ്ലശ്രേയശുക്തവതുദ്ദിഭി ഭാദ്രശു
ക്ലാഷ്ടമിതിലാലകുഴിത നവ്രതമെന്നുപാൽ * ഇതരേട്ടപാഞ്ചാണെന്നാ
രതുനാരികളായവർ ഭക്തിയോടാചരിച്ചെന്നാൽപുട്ടുവിൻപദമാന്റി
ടം * മാസാന്താദശുക്ലാഷ്ടിനികലാശുഭമേകീടം ഭേവിനേനൻമഗ
ലമാംവാരംതേരുമതേധിധ * സിദ്ധിദൈവമനസയേചിങ്ങത്തിൽസം
കൂടത്തലും കൃതികപെട്ടുണ്ണിമതിലാരായയേയും പരാമനേ! * ശുക്ലാ
ഷ്ടമിയുപോസിച്ചമാസാന്താദംവരതന്തം ഓഖംപോരേവിണ്ണമാപാ
ദഗ്ഗ്യാദേവിതെത്തമാ * പത്മപുത്രമുജ്ജ്വലാമുലപുതനിയേയുമേ പ
തിവ്രതകളിൽബിംബങ്ങളിൽയന്ത്രങ്ങളുതനിലും * സന്താനത്തിന്നു
വേഞ്ചിട്ടുംഭക്തയാഗ്വജാലയുക്തിൽ ഇഹലോകേസുഖിച്ചുനേവിള
വിൻപദമാന്റിടം * ഭേവിവിഭൂതിയേവോഭക്തൻപൂജിക്കണംസദാ
സർവ്വപാസദാസേവ്യസച്ചിദാനന്ദരൂപിണി * ഇതിനേക്കാളൊന്നമി
ല്ലകൃതികൃത്യതരേകുചാൻ ഏനോതീട്ടായമ്മാജൻഗമിച്ചാൻതടൻറ
മന്ദിരം * സാവിത്രിയുപതിയൊടൊക്കെത്തിനാൻതൻഗ്രാമത്തിലാ
യ് സാവിത്രിയുംപത്മവാന്ദവേണാണംതാൻതിരിച്ചുപോയ് * അന്യ

രോടുമുറച്ചാരിവൃത്താന്തങ്ങളെയായവർ സവിത്രിതൻപിതാവിനപ്പു
ത്രങ്ങളായ് കൂമപ്പടി * രാജ്യഃകണ്ഠശ്ചതരംഗിതീപുത്രവരക്കുമെ
ലക്ഷംവഷംഭാരത്തിൽസുവിചിത്രാപ്പതിവൃത * ഗമിച്ചാരപതിയോ
ക്കൊത്തഭ്രമീലോകത്തിൽനാരദ! ആദിത്യനായിഭവീനന്ത്രാധിഷ്ഠാന
ഭവതഃ * വേദങ്ങളേസ്സവിച്ഛേദംസാധിതീനാമഭാകയാൽ ഏവം
നിനക്കരച്ചുൻതാൻസാധിത്രാഖ്യാനമുത്തമം * ജീവകർമ്മവിപാക
ത്തോടിനിക്കേരക്കേണ്ടതെന്തുവാൻ?

ശ്രീദേവീഭാഗവതം തപതാംസ്തസം

സാവിത്രിപാശ്യാനം

മുപ്പുറത്താമയ്യായം

മുപ്പുറത്താൻപതാമയ്യായം

—o—o—o—

നരേണൻ പറഞ്ഞു

മുഖപ്രകൃതിതൻകീർത്തഗാമത്രികളെ കീർത്തിയും സാവിത്രിയെ
സംവാദത്തിൽനന്നായ് ത്രവിച്ചുതാൻ * മംഗലമംഗലത്തിന്നുതൽ
തുണാൻകീർത്തനദ്രധം ലക്ഷ്യപാഖ്യാനമധുനാകേരപ്പാനിഷ്ടിച്ചിട്ടു
ന്നുതാൻ * ആദ്യപൂജിച്ചതാരെന്തുതന്താലതുമെങ്ങനെ? തൽഗു
ണങ്ങളെനിക്കായിച്ചുല്ക്കണ്ഠീഭവഭവിത്തമ!

നരേണൻ പറഞ്ഞു

സൃഷ്ടാദിയിൽപണ്ടകൃഷ്ണൻപരമാത്മാവുതന്നുടെ വാഗ്ദേശമതി
ൽനിന്നുണ്ടായ് രാധാഭാസഭാസഭാ * ഏറാവുസുന്ദരീശ്വരാവടാ
ലങ്കാരമൻപര വയസ്സുപത്രജ്ഞായോളേപ്പോലെഅസ്ഥിമൈയവ
ന * വെൺതാരമല്ലവിനാപ്പംസുഖഭഗ്യാമനോഹര ശരൽകോടി
നിശാനാഥസമനമുഖപങ്കജ * ശരമദ്ധ്യം പരമേശ്വരപ്രഭാമോ
ചനലോപന ഭവിച്ചാൽരണ്ടുധിമാമീശപരേച്ഛ നിനാലവര * രൂപം
നിറംകാന്തിവയസ്സതിതേജസ്സുകൊണ്ടുമെ അലങ്കാരംകീർത്തിവസ്ത്രംഗു
ണമാകൃതിമുഖവും * സ്തോത്രപ്രഭവീക്ഷണവുനീതിയുക്കൊണ്ടുമങ്ങ
നെ വാഗ്ദേശത്തിൽനിന്നുരമെക്കിണാംഗത്തിൽരാധിക * രാധയാദ്യം
പിളേനാംകൃഷ്ണനപ്പതിയാക്കിനാൾ കാമിച്ചാർപിന്നെയാലക്ഷ്മിരാ
മനോഹരരൂപനെ * കൃഷ്ണനാഗേശവംമുഖംഭവിച്ചുണ്ടത്രപരമ
പിളേൻതൻമെക്കിണാംഗംവാമഭാഗംപതുർഭുജൻ * പതുർഭുജനായ്

ലിഭ്യതേനാഭംലക്ഷ്മീയെന്നുകിനാൻ ലക്ഷ്മീതദുരൂതേവിശ്വാസ്തേനമദ
 ഷ്ടിയിനാൽസദാ * മഹതീഭേവിമിവചാൽമഹാലക്ഷ്മീയവരംകുപേർ
 ലിഭ്യതേനാഭംലക്ഷ്മീയെന്നുകിനാൻ ലക്ഷ്മീതദുരൂതേവിശ്വാസ്തേനമദ
 കരമുഴ്ന്നീട്സതപത്രപണിരാധിക ചതുരഭ്യരഭക്തിയോട്ചൈവക
 ണ്ണത്തിൽഗമിച്ചതേ * കൃഷ്ണനാരായണൻസർവ്വ ശേഷരംകൊണ്ടുസമന
 ര്താൻ പലരൂപത്തിലായ് തീർന്നുയോഗംകൊണ്ടിട്വക്ഷിയും * വൈ
 കണ്ഠത്തിൽപൂണ്ണയായിവസിച്ച്നിന്നിതായവരും സർവ്വസമഗ്രശ്രീമാ
 ടൊത്തശുദ്ധസതപസ്രപിണീ * അന്യസ്ത്രീകളിൽവെച്ചല്ലാമിഷ്ട
 യാണവളേററവും സ്വഗ്ഗുണീകൾസ്വഗ്ഗുണീകൾസമ്പൽസ്വപ്രപി
 ണീ * പരോളത്തിൽനാഗലക്ഷ്മീഗുപതിഗുപലക്ഷ്മീയും ഗുഹലക്ഷ്മീ
 ഗുഹനേതാദംഗുഹസ്ഥകുപലക്ഷ്മീയും * സമ്പദ്സ്വപ്രപിണീഭേവി
 സർവ്വമംഗലമംഗല യജ്ഞപത്നീദക്ഷിണയുക്തായേനവുമായവരും *
 ക്ഷീരാബ്ധികന്യായുജ്ജ്വലശ്രീരൂപാനപ്തപത്നീ സുഗ്ദ്ധവരദിവ്യ
 ണ്ണാശാഭേതൻരൂപമായവരും * അലങ്കാരജവരന്തഃഫലങ്ങളിലുമുജ്ജ
 നേ ലിഖ്യസ്ത്രീകൾരൂപലിഖ്യഗുഹങ്ങളിലുമായിരം * വസ്യങ്ങളുംസർവ്വ
 സസ്യങ്ങളുംനൽസ്ഥാനങ്ങളുതകിലും നല്ലഭവപ്രതിമകൾപൂണ്ണകുള
 ണ്ണരംഗനിലും * മാനിച്ചുങ്ങളുമുതകളിൽനൽമാലകളതികിലും ശ്രേ
 ണ്ണാശുങ്ങളിൽക്ഷീരനൽപന്ദനമിവറിച്ചു * കർമ്മോലത്തിലുമു
 ണ്ണാവൃക്ഷശാഖയതികിലും ലക്ഷ്മീശരങ്ങളുംവിഷ്ണുവിനാൽപൂജിക്കപ്പെ
 ട്തിതാലിമിത് * പിന്നെബ്രാഹ്മണനായഭക്ത്യാപിന്നെശ്ശങ്കരനായഭക്ത്യേ
 ക്ഷീരാബ്ധിയിൽചതുരളക്ഷ്മീച്ചുവിഷ്ണു ചുരുനേ! * സ്വാമഭ്യർത്ഥന
 വുമാനവേന്ദ്രശേഷവും ഋഷിമാരുംസത്തുക്കളുമുനിമാരുംഗുഹസ്ഥ
 രും * ഗന്ധർവ്വരപുഷ്പവയ്പ്പാതാഭേനാഗവയ്പ്പും ഭാദ്രകൃഷ്ണമി
 യതിൽപൂജിച്ചുപണ്ടനാനുവൻ * ഒരുപക്ഷ ഭക്തയോടുകൂടിയവുകി
 കിലും വൈതംപരയോടോദ്രമതുപണ്ണമംഗലവാരവും * പൂജിക്കപ്പെ
 ട്തവരഭക്തിയോടുകൂടിയവുകിലും ആവാഹിച്ചിട്ടുപണ്ടാഞ്ഞപരയസം
 ക്രാന്തിയികലായ് * അവാളമനുപൂജിച്ചാനതുചാകലസിദ്ധാമ
 ഇന്ദ്രൻമംഗലനാഭ്രപൻകേദാരൻനീചനാഗ്രപൻ * സുഖലൻനട്ട
 നാമനാൻപ്രപന്തമാനപാദജൻ ശക്തനുംഭക്തിയേറുന്നാമഹാബലിയു
 മുള്ളനെ * കശ്യപൻകുടുംബക്കുൻവചസപാനാഭംബരനും പ്രിയ
 പ്രതൻവരാനമാവരണൻ ചരയ ചായ ചൻ * യമനുംചെന്നിയുപൂജി
 ചാരാമംഗലഭേവിതേ ഇത്യാണ്ണമെങ്ങോരാലുംസദാപൂജിതയായവ
 രും * സമുദ്രശാപശ്ചാദിവീന കസർപ്പ സമ്പത്സപ്രപിണീ.

ശ്രീഭവീശ്വരവരം ഭക്തരാംസ്തസം

ലക്ഷ്മീ പരമേശ്വരനും
 മൂപ്പന്മാർപൊരുളായും

നാല്പതാമോദ്ധ്യായം

നരേണപറഞ്ഞു

നാരായണപ്രിയഭവീവരാവൈകുണ്ഠവാസിനീ വൈകുണ്ഠി
ഷ്ണാതുഭവീമഹാലക്ഷ്മീസനാതനീ * എവുണ്ണമുണ്ടാമവളീഭൂമിയിൽ
സിന്ധുകന്യായായ്? അവളേയാർസ്തുതിച്ചാലുമതെന്നിക്കരചെയ്യണം?

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

ഇന്ദ്രൻനിശ്രീകനായ്പണ്ടുദ്യോസസ്സശപിക്കയാൽ ദേവന്മാ
രൊക്കെയുംഭൂമിയിൽചേർന്നൊന്നിച്ചുനരൾ! * സ്വഗ്വാദിയേവിട്ടുകോ
പാൽഭുവിച്ചാലക്ഷ്മിയായവരും വൈകുണ്ഠത്തിൽചെന്നതിങ്കൽലയി
ച്ചാരുമനിസന്തമ! * ഭുവിച്ചുവാനോരല്ലൊരുബ്രഹ്മവിൻസഭപാൻ
ടൻ ബ്രഹ്മാവിനേമുൻപിലാക്കിവൈകുണ്ഠത്തിങ്കലേങ്ങിനാർ * ഹരി
യേശ്ശരണംപ്രാപിച്ചീടിനാരവരായതിൽ ശുഷ്കകണ്ഠോഷ്ഠാദയേറാം
ഭീനരായിബഭേഷിക്കയാൽ * വിഷ്ണുവിനാജ്ഞയാലപ്പൊളംശമായിട്ടുവ
ക്ഷ്മിയും സിന്ധുവിൻകന്യായായ്തീർന്നാരുസ്യസമ്പത്പരൂപിണീ *
ഭേവാസുരന്മാരൊന്നിച്ചുപാലാഴികടയുന്നതാരു ഉതഭവിച്ചുമാഹാലക്ഷ്മി
യവളേക്കണ്ടുകേശവൻ*വാനവർക്കു പരനരുകീപ്രസന്നമുഖിയായവരും
വന്നുമാലയെപ്പിച്ചാരുമാഹാവിഷ്ണുവിനായുടൻ * ദൈത്യർവാഴ്ന്നരാ
ജ്യത്തേപ്രാപിച്ചാരനുവിണ്ണുപർ ലക്ഷ്മിയേപ്പൂജചെയ്തങ്ങുമാപത്തരൂ
സുഖിച്ചുതേ.

നരേണപറഞ്ഞു

ദ്യോസസ്സാമുനിത്രേയ്യനെനെന്നിനശപിച്ചതും? എന്തുഭോഷ
ത്തിനാൽ ബ്രഹ്മൻതത്പജ്ഞൻബ്രഹ്മവിത്തമൻ * പാലാഴിയേപേതു
വിധംമഥിച്ചാരമാലികൾ? ഇന്ദ്രൻസ്തുതിച്ചതെവുണ്ണപ്രശ്നക്കുപെട്ട
തെങ്ങനെ * മുനീന്ദ്രൻതമ്മിൽസംവാദമുണ്ടായതുമയ്യുക.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

തൈരളോക്തനാഥനാമിന്ദ്രൻപണ്ടുനമുദമെന്നായ് ക്രീഡി
ച്ചാൻവിജനത്തിങ്കൽസകാമരഭയോടുചായ് * കാമമേറുന്നാരവ
ളാൽഹരിക്കപ്പെട്ടുഹൃദയത്താടും വാണാൻവനത്തിൽക്രീഡിച്ചുകൊ
ണ്ടേററാമാരമാലാടും * ദ്യോസസ്സുനവൈകുണ്ഠവിട്ടുകൈലാസമാ
യതിൽ ബ്രഹ്മതേജസ്സൊടുംപോകുന്നതുകണ്ടാൻപരന്ദൻ * ഗ്രീഷ്മ
കാലസഹസ്രാർക്കുപ്രഭയൊത്തുവിളക്കുഭവോൻ തപസ്സുസമൻനല്ല
ജടാഭാരാധരിച്ചവൻ * യശോപവിതംഭണ്ഡംനൻമരത്തോൽജല
പാത്രവും ചന്ദ്രനപ്പൊൽതിലകവുമധിച്ചിട്ടുജപിച്ചവൻ * പേരേ

വേദാംഗമറിയിലേക്കുശിഷ്യരൊക്കെത്തവൻ * നമിച്ചാനവനേക്കു
ണമമിച്ചുള്ളപുറത്തൻ സ്തുതിച്ചാർശിഷ്യരുടനേകേതിയോടതിയുഷ്ട
രായ് * അവരോക്കൊത്തുമനിയങ്ങശീപ്പാടങ്ങനരുകിനാൻ വിഷ്ണുദ
ത്തംപാരിജാതപുഷ്പമേററുമനോഹരം * ജരാമരണസന്താപഭോഗ
പ്ലേമോക്ഷകാരകം ശ്രീമത്തനാമിന്ദ്രനായിനരുകിനാൻവാങ്ങി ചായ
വൻ * വച്ചാണൈരാവതത്തിൻറസ്സു കത്തിയലകപ്പാഴേ അതതിൻ
സ്സർമാത്രത്തിൽഗുണരൂപമിവരയാൽ * തേജസ്സാലാവയസ്സാലുംവി
ഷ്ണുവാടനമനോമയ് ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടിന്ദ്രനവൻവനത്തിൽപ്പോയിത
ഗ്ഗജം * തേജസ്സാൽശക്തനായില്ലപാലിപ്പാനതിനേമവൻ പുഷ്പവെ
ടിഞ്ഞൊരശ്ശകുന്തന്നെക്കണ്ടുമുനീശ്വരൻ * ഏററവുകൊപമോക്കൊ
ത്തീശ്ശാപവാക്യമുരച്ചതേ.

മുനിപാഞ്ച

ശ്രീമത്തനാകുംനീയെന്നോപമാനിപ്പതെന്തോടോ? ഞാൻതന്ന
പുഷ്പാഗർവ്വത്താൽവച്ചുനീകരിമസ്സുകേ * വിഷ്ണുക്കനെവേദ്യവുനിർമ്മാല്യ
മാഹവജലാഭിയും കിട്ടുമ്പോൾതാൻഭുജിക്കേണമല്ലങ്കിൽബ്രഹ്മചാ
വൻ * ഭാഗ്യത്താൽവിഷ്ണുക്കനെവേദ്യംലഭിക്കുമ്പോൾതൃപ്തിക്കകിൽ പ
രവ്യബദ്ധിയുംശ്രീയുമവനങ്ങനശിച്ചുപോം * നൻകൈവേദ്യലഭിക്ക
മ്പോൾഭുജിക്കിൽവിഷ്ണുക്കേതനാം കരകററുന്തരൂപമെമുക്തനായും
ഭവിച്ചിടും * കൈവേദ്യഭോജിയായ്നിത്യാവിഷ്ണുവേപുനമിക്കയും പൂ
ജിച്ചുവാഴ്ത്തിടുകയുചെയ്തിലുംവിഷ്ണുയലുനാം * അവൻതൻകാററുതട്ടീ
ടിൽപ്പോലുംതീർത്ഥവിശുദ്ധമാം തൽപാദധൂട്ടിയേററിടിൽഭുജിയുംശു
ദ്ധമായിട്ടും * പുഷ്പചന്ദ്രനമവീരാനംശ്രദശാലാനമായതും വിഷ്ണു
ക്കൈവേദ്യമല്ലെന്നാൽമാംസത്തിന്നുസമാനമാം * ശിവലിംഗപ്രദാനാ
ന്നശുഭയാജികൊടുപ്പതും ചികിത്സകബ്രാഹ്മണാനംഭവലാനവുമ
ങ്ങനേ * കന്യാവിക്രമിയുംയോനിജീവിയുനരുകുമന്നവും ഉല്പിഷ്ടാ
ന്നപശ്ചിമംസമുദക്ഷോവശേഷവും * ശുഭ്രാപതിബ്രാഹ്മണാനംവൃ
ഷവാഹമഭിജാനവും അഭീഷിതബ്രാഹ്മണാനംശവദാഹികളെന്നവും *
അഗമ്യയെഗ്ഗമിച്ചീടുംഭിജന്മാൻനരുകുമന്നവും വിശ്വാസപാതകം
ചെയ്തോൻമിത്രദ്രോഹിതനല്ലനും * കള്ളസ്സാക്ഷിപറഞ്ഞീടുംവിപ്ര
നന്നരുകുമന്നവും ഇതെല്ലാംശുദ്ധമായ്ത്തിരുവിഷ്ണുക്കൈവേദ്യഭുജ
ണാൽ * വിഷ്ണുക്കേതൻശപചവനംകോടിജന്മംകരേററിടും തന്നേ
രക്ഷിക്കുവാൻപോലുമശക്തൻകേതിയറവൻ * വിഷ്ണുക്കൈവേദ്യമാ
യുള്ളതറിവെന്യേഗ്രാഹിക്കിലും ഏഴുജന്മംചെയ്തപാപംനശിക്കുംശങ്ക
യില്ലതിൽ * അറിവോടുംഭക്തിയോടുംമൈവേദ്യഗ്രാഹിക്കിലോ

കോടിജനങ്ങളിൽചെയ്തപാപമെല്ലാംനശിച്ചുപോം * ഗർഭിനായി പാരിജാതംവെച്ചുനിഗജമസ്തുകനിന്നെവിട്ടതിനാൽപോകുവെങ്കിലി ണ്ണപടത്തിലായ് * പേടിക്കാണാൻവിണ്ണുകേതൻസുരരേവിധിയേയു മേ ഭൃത്യകാലംജരയെയുപിന്നെയന്യരെയെന്നുവാൻ? * നിഷ്താത നാംകശ്യപനുംഗുരുപാൽപതിതാൻമ നിശ്ശങ്കനാമെന്നൊടുമെ യ്തിടുംസുന്ദരനായ്ക! * എവൻശിരസ്സിവിട്ടുപ്പുഷ്പവൽതൻപൂജതൻപരം ഇതുകേട്ടസ്സരാധീശൻമുനിതൻകാലിൽവീണടൻ * ടുഷിച്ഛേദനംകര ണ്തരുകൊണ്ടുവനോടിയുമാച്ചിനാൻ.

ജന്മപരം

ഉവിതുമായയേപ്പോക്കുംശാപമേകിയതെന്നിൽനീ യാവിച്ചി ടുനില്ലാശ്രീഭേജ്ഞാനത്തനമകന്നുകുട * ജ്ഞാനത്തേമുട്ടുമെശപ ുംചിത്താണാപത്തിന്നൊക്കയും മുക്തിക്കൊരുമാറാ താൻഭക്തിയേ യുംമറച്ചിടും.

മുനിപരം

ജനമൃത്യുജാലോകരോഗങ്ങളൊക്കെയജീജാലം സമ്പത്തിരുട്ടി നാലന്യൻമുക്തിമാർഗ്ഗമറിഞ്ഞിടാ * സമ്പർമത്തൻമുഹൂനായോൻമദ്യ മതനമാണവൻ ബന്ധുതപത്തൊടുബന്ധുജളവനേച്ചുറിവാണിടും * സമ്പത്തിമമത്തൻതാൻവിഹപലൻവിഷയാന്യനം മഹാകാമീരാജ സികൻസതപത്തേക്കണ്ടിടാത്തവൻ * രാജസൻതാമസൻരണ്ടുവിധ മംവിഷയാന്യനം ശാശ്വതജ്ഞൻതാമസനാംശാശ്വതജ്ഞൻരാജനാ ലിധൻ * ശാശ്വതജ്ഞമാർഗ്ഗത്തേക്കാട്ടീടുംസുരപുഗവ! * പ്രവൃത്തി ബീജമൊന്നൊന്നിപ്പുത്തിക്കുള്ളകാരണം പ്രവൃത്തിയാഃഘോഷമാർഗ്ഗ ചരിക്കുംജീവിയാളുമായ് * ഇഷ്ടവോൽതുഷ്ടനായിട്ടമമത്തനതുല്യ മായ് ഭൂമരംമധുലോഭത്താൽപത്മത്തിൽപെട്ടിടുന്നപോൽ * സുഖ ബുദ്ധ്യോഘോഷമേദഃസംസാരത്തിൽപെടുംജനം ബഹുജനംഭൂമിച്ചിട്ടസ്സം സാരത്തിങ്കലായവൻ * തൻകണ്ഠവോൽജനിച്ച്മോരോയോനികളി ല്ക്രമാൽ ഉണ്ണാംസൽസംഗവുപിന്നെയീശൻതൻറയനഗ്രഹാൽ * നൂറായിരംപേരിലുണ്ടാകാമാറാമൊത്രമുമുഷ്ടവായ് മുക്തിമാർഗ്ഗത്തിനേ കാട്ടുതപലീപേനസാധുവും * യതാഞ്ചയ്യമുടൻജീവൻകർമ്മബന്ധ മകറുവാൻ അനേകജനംകൊണ്ടൊരോപ്രതഃതപമിവറയാൽ * നിശ്ചിപ്തമായ്സുഖമൊമുക്തിമാർഗ്ഗംലഭിച്ചിടും ചോദിച്ചതിപ്പോൾ കേട്ടുനിതരവകുത്രത്തിൽനിന്നുതൻ * മുനിതന്നാവാക്കുകേട്ടിട്ടിന്ദ്രന ററംവിരക്തനായ് * വലിച്ചുലിപ സന്തോദംവൈരാഗ്യമവനേററവും മുനിയേവിട്ടുപോയ്ക്കുണ്ടാനമോപതിയേയുടൻ * ദൈത്യന്മാരാൽപു

[illegible]

ഇരുപറഞ്ഞു.

എല്ലാംകേട്ടുസുരശ്രവ്യ! കരയാൽ തുകേൾക്കുന്നി ആപത്തിൽ നീതിയുള്ളൊൻഭീതനാകില്ലെരിക്കലും * ശ്രമത്തിന്നൊത്തുസമ്പത്തു മാപത്തുനശപരജരുകാൻ പൂർവ്വകർമ്മത്തിന്നൊത്തുഭാരതാൻതാൻകന്താവുമായിട്ടും * ജന്മത്താറുശേഷംകുസൃദ്ധഭുവജരവന്നിട്ടും വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുവാചത്തിൽഭുവിപ്പുതന്തിനായ് ? * ഭൂമിക്കുണ്ടൊരവയ്ക്കകർമ്മമാരുമെന്നോതിടുന്നതേ കർമ്മശ്രദ്ധാശ്രമംഭരണഭൂമിക്കുപുഷ്പനദ്രവം * ഭൂമിക്കാതനശിക്കില്ലകല്പജരകോടിയാകിലും അവശ്യാതാൻഭൂമിക്കുണ്ടൊരവയ്ക്കകർമ്മശ്രദ്ധാശ്രമം * എന്നുവേദങ്ങളോതുന്നപരമാത്മാവുളക്കുന്നം വെല്ലുന്ന സാമവേദത്തിൽബ്രഹ്മാവിനൊടിതേവിയം * ജന്മഭൂമിച്ചരിച്ചുതാൽകർമ്മംവെണ്ണെക്കുശേഷവും കർമ്മാനുപമായ്ജന്മഭാരതത്തിൽഭവിച്ചിട്ടും * മുമിശാപമതുകർമ്മംകർമ്മത്താൽതാൻശ്രമങ്ങളും കർമ്മത്താൽശ്രീമുഖഭാഗംകർമ്മത്താൽഭീനഭാവവും കോടിജന്മാജ്ഞിതകർമ്മംജീവികൾക്കുവരുമാറ്റം * കർമ്മത്തിൻ മമായയെന്നോണംകർമ്മഭാഗംപുരന്ദര! കാലഭേദംദേശഭേദംപാത്രഭേദവുമുണ്ടെന്നു * നൃനാധികൃതത്തിൻഭാവമതുകർമ്മത്തിനാൽദ്രവം ദിനത്തോറുമൊരോസ്താനത്താലതുപാൽഫലം * ദിനഭേദംകോടിപുണ്യാമസംപ്രവൃത്തതാൽസമഭേദശബ്ദസംസമപുണ്യമതാൽസമം

രിരമവൻ * മാതാപതിവ്രത നിന്റെ പിതാശ്ചരണഭിരോ ഭൂതൻ
മാതാമഹൻമാതൃവർത്തന തമ്മാരിമാ ചിന്തീ * അല്ലാൻമുത്തല്ല
നിവർത്തദോഷനാശജനമൊക്കെയും തൃപ്തദോഷാംശദോഷകൊ
ണ്ടിട്ടാമവിദോഷിയാം * സർവ്വതരാത്മാഭേദാൽ സർവ്വഭേദനിവാസ
കർ ചൂർത്തൻഭേദംവിട്ടുപോകാശവ മാച്ചേന്നവൻ * ഇന്ദ്രിയേശ
ൻമനസ്സീഞാൻസ്വതന്ത്രപൻമഹേശ്വരൻ ബ്രഹ്മദത്താപ്രകൃതിയാം
ധർമ്മസ്വരൂപിണി * പ്രകൃത്യംശങ്ങളാകുന്നതിട്ടാതാട്ടുള്ള ശക്തി
കൾ ആത്മാവിൻപ്രതിബിംബംതാൻജീവൻഭോഗശരീരവാൻ * ആ
ത്മാഭേദംത്വദിക്കുമ്പോൾപോലേപോലാലീതിവൻ ധർമ്മാത്രതിരി
ക്കുമ്പോൾദൃഷ്ടന്മാർസമാനമാണ് * തോൽശിവൻശേഷനാവിഷ്ണുവി
രാട്ടാധർമ്മഭാവം ആത്മാശങ്ങളാൽപുണ്യനീളേപകരിച്ചുവാസ
വ * ശിവനാപ്പാദപത്മത്തിൽപൂജിച്ചുകുസുമത്തിനെ ഓട്ടാസസ്സനിന
ക്കേകീകാലത്താൽനീകളഞ്ഞതേ * കൃഷ്ണപാദത്തിലുറ്റിച്ചുപുഷ്പാതല
യിൽവയ്ക്കവൻ ഓല്ലാസ്സരരിലുവെച്ചുവന്നെങ്കിലിച്ഛിട്ടും * ദൈവം
നിന്നെച്ചുതിച്ചുകൾബലധാരാ നന്മതുടരാഭാഗ്യമീനൻമൃഗന
യാർക്കുചിട്ടീടാൻസമർത്ഥനാം * ലക്ഷ്മിയില്ലാതെപോരികുന്നിമ്മാ
ല്യംനീത്യദിക്കാൻ എന്നോടൊത്തുവെട്ടുന്നീടവകണ്ഠത്തിന്നുപോ
കുന്നു * ശ്രീനാഥനേസ്സാമെന്താൽശ്രീഭക്തോജിച്ചവൻതരം * വി
ധിമീയണ്ണമാതിട്ടാദ്യേന്മാരാകുകയെ നട്ടെത്തിത്യൻഭഗവാൻപ
രബ്രഹ്മസ്വരൂപകൻ * തേജസ്വരൂപൻതരസ്സാൽജപിച്ചിടുന്നവൻ
തുലാം ഗ്രീഷ്മജ്യാംഗാ സർവ്വന്മാർമുഖകാടിയൊക്കെവൻ * ആ
ദിമജ്യാന്തരാമിതൻചക്ഷുഃകാന്തൻമഹാപ്രഭു ചതുർഭുജപാഞ്ചജവോ
ണിയുംവേണിരിപ്പവൻ * വേദങ്ങളാൽഗംഗയാലുപരിഭവയ്ക്കിതനായ
വൻ ബ്രഹ്മവൃന്തേട്ടസുരാമരിതേപ്രണമിച്ചുടൻ * ഭക്തിയോടുംസാ
ത്വേനതരായിട്ടേറെസ്തുതിച്ചുടൻ ബ്രഹ്മാവൃതംശൃംഗകൊണ്ടാവൃതാ
ന്തമറിമിച്ചുടൻ * ശോഭിച്ചാധികാരങ്ങൾപോയോരാസ്സുരരാക്കയും
ആപരന്മാർകുമ്പുണ്ടോരവരേക്കുളമായവൻ * വാഹനാദികളില്ലാ
തെത്താളുഷണശൂന്യരായ് ശ്രീയംശോഭയുമില്ലാതെമേല്പെട്ടുവിറച്ചി
ടും * അപരോടോതിനാനാർക്കേതരീമിന്നകേശവൻ.

ശ്രീഭഗവൽപാഞ്ചു.

ബ്രഹ്മാവേ! സുരഭേ! ഭീതിവേണാഞ്ഞാനിങ്ങിരിക്കവേ ചൈശവയ്ക്കമെ
ല്ലാമേകീടുംലക്ഷ്മിയേതങ്ങനാകിടാം * സമയാമിതമായല്ലമൻറെ
വാക്കിന്നുകേൾക്കവിൻ ഹിതംസത്യാസാരഭൂതംപരിനാമസുഖപ്രഭം *
എന്നധീനത്തിലുജ്ജ്വലീഭഗത്തിൽജനമൊക്കെയും തോന്നാദൈതപരാ

ധീനനാർക്കുള്ളാരുഭക്തിപോൽ * ആരിൽകോവിച്ചിട്ടെന്നനിവേ
രഭക്തികളെന്ന്വൻ തന്ത്രമത്തിൽവസിക്കില്ലെങ്കിൽയോടൊത്തു
ത്താൻദലം * ഭവ്യാസ്സാശങ്കരാംശംവെണ്ണുവൻമല്ലായ്ഞൻ അ
വൻശപിക്കയാൽസ്വപ്നവിട്ടുത്താൻചെങ്കുളിയോടുമായ് * ശംഖശബ്ദം
തുളസിയുംശിവവിപ്രാച്യനങ്ങളും ഇല്ലാത്തദിക്കിലാലകുളിപ്പനിക്കില്ല
തൂനിശ്വരം * എന്തായുമെൻഭക്തരെയുംനിന്ദിക്കുന്നൊരുദിക്കിലാ
കോപനിമിത്തമായ്ലക്ഷ്മിവസിക്കില്ലതൂനിശ്വരം * ഹരിവാസരഭാ
ക്താചാര്യമുഖനാഭകുതിഹരവൻ എൻവ്രതനോററിടത്തോൻതൻ
ഗ്രന്ഥവുംവിട്ടുപോമവര * സ്വകൃപയെയുമെൻനാമങ്ങളേയുംവിററിട്ട
ന്നവൻ അതിമിക്കുന്നമേകത്തോൻതന്ത്രമംവിട്ടുമങ്ങേന * പുശ്ച
ലീപുത്രനാവിപ്രൻപുശ്ചലീപതിപാപികൾ തുദ്രതൃലോന്നഭോ
ക്താവീതിവർവാഴ്ഗ്രന്ഥങ്ങളും * അതികാലത്തോടുവെട്ടുപഴയൊ
ലക്ഷ്മിയായവര തുദ്രപ്രതാഭമിപ്പിക്കുംഭാഗ്യാഹീനൻദർപ്പജായമൻ *
തന്മന്ദിരമതുവിട്ടുപാകാകമലവാസിനി തുദ്രപാലകനാംവിപ്രൻവു
ഷവാഹകനാംഭീജൻ * തത്തായചാനഭീത്യാതന്ത്രമംലക്ഷ്മിവ
ടിഞ്ഞിട്ടാ അതുജാഹ്വയൻശ്രീമൻഹിംസകൻനിന്ദകൻഭീജൻ * തു
ദ്രതാജിദിജിനവർഗ്രന്ഥംവിട്ടുംഗമിച്ചിട്ടും അവിരാനഭൂമിക്കുന്നേൻ
തന്ത്രമംവിട്ടുമങ്ങേന * നഖത്താൽപല്ലറക്കുന്നോനതാൽഭൂവിത്വ
രജ്യവൻ നിരാശനാംവിപ്രനിവർഗ്രന്ഥംവിട്ടുംഗമിച്ചിട്ടും * സൂത്രാഭയ
ത്തിൽഭക്തിപ്പോൻദിവാസപാപിയതാൽഭീജൻ ദിവാമൈഥുനക
ന്താവീതിവരയുവെടിഞ്ഞിട്ടും * ആചാരമീനനാവിപ്രൻതുദ്രാ
നപ്രതിഗ്രഹി അഭീക്ഷിതൻമുഖനയുവെടിയുംലക്ഷ്മിയായവര * അ
രിവൈന്യസ്സിഗ്ധപാദൻനഗനായുംശയിപ്പവൻ സഭാചാലാലനാ
യുള്ളോൻഗ്രന്ഥവുംവെടിയുംരമ * തൈലാൽശിരസ്സാതനായിട്ടുന്യാംഗ
ത്തേത്തൊടുനാൻ സപാംഗേകെട്ടുന്നവനിവർഗ്രന്ഥംവിട്ടുപോമ
വര * വ്രതാപവാസമില്ലാത്തോൻസന്യാമീനൻദർപ്പജായമൻ 'ഹ
രിയിൽഭക്തിയില്ലത്തോന്നെയുവെടിയുമാരമ * വിപ്രന്മാരേനിന്ദവ
ല്ലിട്ടെന്തുംദ്രോഹിച്ചിട്ടുനവൻ ശ്രീനോത്ഫിസൈവയുന്നാനേയുംല
ക്ഷ്മിവാടിത്തുടവാം * വിഷ്ണുവിൻപൂജയെന്നമസങ്കീർത്തനമെങ്ങുതാ
ൻ സർവ്വംഗലയായിട്ടമവളദിക്കിൽവാണിട്ടും * കൃഷ്ണപ്രശംസയെദി
ക്കിൽകൃഷ്ണഭക്തപ്രശംസയും * അദിക്കിലെന്തോവാണീടുകൃഷ്ണൻതൻ
പ്രിയയാമവര സാമഗ്രാമംശംഖമതുതുളസിമുദായതും * ഹരസേവ
യുരുള്ളോരദിക്കിലുംലക്ഷ്മിവാണിട്ടും ശിവലിംഗാച്യനംസാക്ഷാൽശിവ

കപാനങ്ങളുകലത്തിയും * നിവേദിക്കുന്നതൊന്നുവെട്ടിയിട്ടനിഗ്രഹി
യ്ക്കുക ശിരവായുപ്രഭംമോദാഹരപോക്കംസുഖപ്രദം * ആലപ്യം
മാമവോക്തവേ! സ്വീകരിയ്ക്കുന്നീതാംബു ചമോദാഹരപോക്കർപ്പു
വാസിതം * നാമിൻജാധ്വാനശിപ്പിക്കുമതുംസ്വീകരിക്കുക സുഗ
ന്ധംശീതളഭാഗനാശമോതുകമാമത് * ജഗജ്ജീവനത്ര ചന്ദ്രൻജവ
ന്തേസ്വീകരിക്കുന്നീ ദോദാഹരനർത്തുണ്ടാക്കംസദാശോഭ വളത്തിടം *
വസ്യങ്ങളാപട്ടുകളുംസ്വീകരിച്ചാലുമഞ്ചികേ! ദോമകാന്തിവളത്തിടം
തത്ത്വസ്തമംചരം * ശോഭാകാരംശ്രീകരനന്ദഭൂഷണസ്വീകരിക്കുക
അത്രക്കളിലുണ്ടായാപുക്കളാൽഭാഗിരാന്റെ * ദേവഭൂപതിവുമുമാ
മാഹ്യംദേവി! ഗ്രാമിക്കുക ഗുലംഗുലികരമരമുസർപ്പംഗലമംഗലം * ഗ
ന്ധവസ്തുതവംഗന്ധംസ്വീകരിച്ചാലുമിശം! പുണ്യരീതമാതവം
ഗുലംഗുലിയെകനതെപ്പൊഴും * കൃഷ്ണകാന്തേ! ഗ്രാമിച്ചാലുമുമാവ
മനീയകം ടിഗ്രാതമംഗന്ധപുഷ്പവന്ദനമല്ലിതം * വസ്യഭൂഷണഭൂ
ഷാശ്വസ്യേല്ലംഗീഗ്രാമിക്കുക ഭൂവിഷ്ഠലോചീടംടിവുഭവ്യങ്ങളാ
ക്കയും * ദേവലോകേതങ്ങളുവദേവിഗ്രാമിക്കുക മുമ്മന്ത്രാണാടീദ്ര
വ്യമല്ലാമപ്പിമുടേതിനായ് * പത്മചക്രവിധിഷ്ഠാത്താമുലഭരണം
ജപിച്ചുത പത്മചക്രജപിച്ചപ്പോൾവെച്ചുപ്രസാദമിളിയും * മന്ത്രം
ബ്രഹ്മവിനാഭത്തേക്കുപുഷ്പക്കമതന്നുപാൽ മക്കുടി, മാമ, കാമ,
വാണീബീജകമലവാസനി * മജ്ജന്തംവഹ്നിജാധാദേവമന്ത്രമി
തത്തമം ഇതമന്ത്രത്താൽപത്രചണൻപാരദേശപത്മമാന്ദരത * രാ
ജരാജേശ്വരൻദക്ഷൻസാഗണ്ണിമനുവാമുദന! ഇതമന്ത്രത്താൽമംഗല
നംസപ്തദപി പാധിനാഥനായ് * പ്രിയവൃത്താന്താനപാദർക്കേദാരൻ
ധരണിപതി ഇവരംസിലാജ്ഞീനാദിമന്ത്രതേജപിക്കയാൽ * മ
ന്ത്രാസിദ്ധിക്കവേചക്ഷുപുഷ്പക്കുപ്പട്ടശകനായ് ശ്രേയ്ക്കത്തങ്ങളാലു
ള്ളവിമാനത്തിൽവെളുത്തഭൂവല്ലാത്തൻറതജ്ഞാൽമറച്ചാകാണ്ട
മങ്ങന * ഓൺപമ്പകനിറവേണാമതഭൂഷണഭൂഷിത പുഞ്ചി
രിക്കാഞ്ചൽവദനഭക്താ ഗ്രാമകാരിണീ * മന്ത്രകാടിപ്പട്ടേതഴും
തമലയരിച്ച പരമജനാതാവായവളേക്കണ്ടിട്ടിന്ദ്രൻസ്തുതിച്ചുതേ * ആ
നന്ദാശ്രമങ്ങളാടൊത്തുപുളകഞ്ചിതദേവനായ് ബ്രഹ്മവിനാഭത്തേ
മാമസാമീപ്യമകിടം * വേദസ്തോത്ര പരംകൊണ്ടതൊഴുകൊണ്ട
ഭക്തിനായ് നമിക്കാകമലാവാസേ! നാലായണി! നമിച്ചിടാം * കൃഷ്ണപ്രി
യേ! മഹാചക്ര! സദാശാൻപ്രണമിച്ചിടാം പത്മപത്രേക്ഷണ! ദേവി!
നമിക്കാംപത്മനേർമുഖി * പത്മസന്ദന! പത്മിനി! ഞാൻനമിക്കാംദേ
വി! വൈഷ്ണവി! സർവ്വാരാധ്യേ! നമിക്കേണൻ സർവ്വസമ്പൽ സ്വരൂപിണി

ഹരിഭക്തിപ്രഭം ഹർഷപ്രഭം നിന്നേനമിച്ചിടാം കൃഷ്ണവർണ്ണസ്ഥിതഃ പ
ക്ഷി! കൃഷ്ണശരണാൻനമിച്ചിടാം * ചന്ദ്രശാഭിരേണ പത്മസ്ഥിതഃ *
ഗർഭഭവേന്തഃ സന്ദതൃപ്തഃ ശുഭഭവേന്മഹാഭവഃ! ഭഗവതഃ * വൃദ്ധി
യെല്ലാംകൊടുത്തീടുവെല്ലത്രപ! * നമോനമഃ വൈകുണ്ഠത്തിൽമഹാച
ക്ഷുലക്ഷ്മീയീക്ഷിംസാഗതഃ * ചന്ദ്രഗർഭേ സ്വപ്നാക്ഷിരാജചക്ഷുഃപാ
ലയേ ഗുഹാക്ഷിഗുഹസ്ഥക്കാശേയത്തിൽഗുഹഭവതഃ ക്ഷീരാബ്ധിജാ
സുരഭിയുടേക്ഷിന്നാമജനപതിയുടേഭവമാതാവദിതിയുന്വീതനൈകമ
ലാലയെ! * സപാദയം സ്വധയം നീതാൻമവ്യകച്ചന്തേനമകവേ വി
ഷ്ണുസ്വരൂപയുന്വീതാൻസർവാധാരാപസ്യസം * ശുഭസ്വരൂപസ്വരൂപാ
ന്നിനാഭായണപരമാണ്യം കോപമിംസാബലജിതമാംവരദാശാരാഭേ
ഭഗവതഃപരമാർത്ഥപ്രഭം നീതാൻമരഭാസ്യപ്രഭാധിനി നീമില്ലാത്തിൽജഗത്തെ
ല്ലാംനിസ്സാരഭസ്വരാംപലഃ! * ചന്ദ്രതിന്നാക്ഷമല്ലാൻവൈകുണ്ഠീ
വിക്ഷിപ്തസദാ ഏല്ലാവർക്കുംശ്രദ്ധാതാപവ്യവസ്ഥസ്വരൂപിനി * ധ
ർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷങ്ങൾക്കെല്ലാംനീതെന്നകാരണം സ്തനപാതിശ്ശിശു
ക്കൾക്കുബാലേവമാതാവിനൊപ്പമായ് * സർവ്വമമല്ലാംകൊണ്ടുനീ
മാതാവകുന്തസർവ്വാ സ്തനപാതീമാതൃഹീനൻചൈവായജീവിച്ചിട്ടനു
തേ * ജീവിക്കയില്ലനിന്നോടുമീനൻനിശ്ചയമാണതു * സുപ്രസന്ന
സ്വരൂപാദീപസാദിച്ചിടുകഞ്ചിക! വൈവിഗ്രഹസ്തോരാജമനിക്കേക
ണംനീസനാതനി! * ഞാനീ നിന്നോടുചരാണതാൽബന്ധുവരുള്ളഭി
ക്ഷുപാം സർവസ്വത്തുമേറൊന്നുമാടുൻമരിച്ചല്ലഭ * ജ്ഞാനവ്യധ
ർമ്മംസർവ്വസൗഭാഗ്യമുജ്ജ്വലമുജ്ജ്വലം പ്രഭാവംനൽകുതാപംസർവ്വാ
ധികാരവുമേക * ജന്മപരാക്രമഭേദാൽ, പരമേശ്വരമാനന്ദം
ഇതേതീട്ടസ്സന്മാരോടൊന്നിച്ചുസൗന്ദര്യകൻ പിന്നെയുപിന്നയും
സാശ്രയനതായ് പ്രണമിച്ചതേ * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശരൂപശേഷൻതാനു
മലർമ്മഭവനം എല്ലാവരുംസൗന്ദര്യമേഖലാപ്രാപ്തിച്ചിതോറവു *
വരസൗന്ദര്യമേകീട്ടുനല്ലതാപുഷ്ടമാലയേ ഹരിക്കായ് സഭയിൽവെച്ചു
നരകിനാരകക്ഷ്മിയായവരും * സ്വസ്ഥനഖരദക്ഷപോതാരദ്രവന്മാ
രേനീതുഷ്ടരായ് ക്ഷീരോദോതിഹരിൽസ്ഥാനംപ്രാപിച്ചുലക്ഷ്മിയും *
ബ്രഹ്മാവുംശിവനുംപ്രാപിച്ചീടിനാൻസ്വഗൃഹങ്ങൾക്കു നല്ലാശിസ്സുക
ളേഭവന്മാക്കാമ്നരകീടുതുഷ്ടരായ് * പുഷ്പമേറീടുമീശ്വരാതംപരി
പ്രോൻസന്ധ്യമുനിഃപാ മഹാനാമരാജരാജശനായ്കഞ്ചേനതതുല്യ
നാം * ഞഞ്ചുലക്ഷംജപിപ്പേക്ഷീസ്തോത്രസിദ്ധിഭവിച്ചിടും ഇതസ്തോ

നരേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു

ഭഗവാനും ശമായിത്താൻ ഭവിച്ചു തന്മൂലം ഉപയോഗിച്ച് ഭവിച്ചു ഹവിസ്സായ ജന്മത്തിൽ സുരക്ഷിക്കുന്നതില്ലയോ ?

നരായണൻ പറഞ്ഞു.

ഹവിസ്സേകനാവിപ്രന്മാർ ഭക്തി മാർഗ്ഗം ക്ഷത്രിയാദിയും അഭാഗത്താൽ സുരക്ഷിക്കുന്നില്ലതൊട്ടും * വിഷാദത്തോടുകൂടിയതാൽ നവരസ്സഭയാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതാൽ പരിപൂർണ്ണമാവാൻ വേണ്ടതുപോലെ അതുകൂടി വിധിയാകുന്നതാൽ മറ്റൊരു വിധിയിൽ തടയുന്നതാൽ പൂർണ്ണമാവാൻ മൂലപ്രകൃതിയെ ബോധ്യം * അവർ തന്നെ ശമായിട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിരപിന്നി ഏറ്റവും സുന്ദരീശ്വരമാരെന്നീയാമെന്നാൽ * പുണ്യമിരിക്കാത്തതാൽ മറ്റൊരു ഭക്തിയെ ബോധ്യം പാർവ്വതീവിധിതന്മൂലം വർദ്ധിക്കുന്നതിനായിരിക്കുക * ബ്രഹ്മാവായവനാകേട്ടു സംഭവത്തോടു ചൊല്ലിനാൻ.

പ്രജാപതി പറഞ്ഞു.

സ്വാമിയെ നന്ദിതൻ നല്ലഭാഗികാശക്തിയാകുന്നീ നിന്നേവിട്ടു ഭവിപ്പിക്കാൻ ശക്തനല്ലതൊന്നാൽ * മന്ത്രാഞ്ജനത്തിൽ നാമമോടും ഹവിസ്സു നരനേകിൽ സുരക്ഷിക്കാൻ വരുന്നതോടുകൂടി സുരക്ഷിക്കാൻ * അഗ്നിസ്വരൂപമായ ശ്രീകൃഷ്ണയെ വിശ്വരൂപിയായിട്ടു ഭവിക്കാൻ നമ്മെക്കും സുരക്ഷിക്കും പൂജയോടുകൂടി * ബ്രഹ്മാവതൻ വാക്കുകേട്ടു വിഷാദത്തോടുമായവർ അവനോടു ചൊല്ലാൻ തന്നെ പ്രായശ്ചിത്തമായിരിക്കേ.

സ്വഹേ പറഞ്ഞു.

ബഹു കാലം തപഃ ചെയ്തു കൃഷ്ണനെത്താൻ വരിച്ചിട്ടും കൃഷ്ണനെ വിട്ടു നൃത്തത്തോടുകൂടി നൃത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ * ജഗൽസൃഷ്ടാവോടു കൂടും ജനങ്ങളോടും പാർവ്വതീ ശേഷനായ മന്മഥൻ വിശ്വരൂപിയായിട്ടു സർവ്വഭാവം * മുഖിതപൂജയ്ക്കു നമസ്കരം താൻ ഭവിക്കാൻ വരുന്നതോടുകൂടി സർവ്വപ്രകൃതികാമ്പവളേ സ്സേവകനായിട്ടും * പ്രപഞ്ചമുന്മുഖനായിട്ടു ഭവിച്ചതോ തല്ലാത്തതാൽ ദൃഢമായുള്ളതോടുകൂടി താൻ സദാ * കൃഷ്ണനെ പരിയാക്കാനായാൽ താൻ ഭവിക്കുന്ന വിധിയോടു പറഞ്ഞിട്ടു തപസ്സിനായ് നമസ്കരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ * കണ്ണാൾ നിർമ്മാണമായിട്ടു താൻ വരുന്നതോടുകൂടി അതിനോടു കൂടിയ പാർവ്വതീയോടുകൂടി പരിയാക്കുകയോ * മാരാലാൻ കാലതാൻ മോഹാലസ്യത്തിൽ വീണുപോയ് അഭിപ്രായമറിഞ്ഞിട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചൊല്ലിനാൻ * ഉന്നതീയാവൻ തപസ്സാൽ ക്ഷീണിച്ചോടുകൂടി ശാശ്വതം.

ശ്രീഭഗവാൻ പറഞ്ഞു

വാരാഹകല്പേനീലംശമാചിടത്പത്നീയാചിടം നാമം "നഗ്നജി
തി" നഗ്നജിത്തുതൻ വന്ദിനിശ്രുഭ! * അഗ്നിതൻ പത്നീയാചിപ്പാദം
ഭാമികാശകതിയാകുക മന്ത്രാഗ്രേപായായ് പൂജ്യമാകുന്നീയെൻവര
ത്തിനാൽ * പൂജിക്കുംഭയ്യം ഓണിനെകേതിയോടുംഹൃതാശനൻ ര
മിക്കുന്നെൽസുന്ദരിയാണിന്നാടൊത്തതിമുത്തൊടാ * അവളോടിതു
പൊല്ലീടുമറഞ്ഞാൻകൃഷ്ണപാപോൻ ബ്രഹ്മാജ്ഞകൊണ്ടിട്ടിടിക്കിട
യംപൂണ്ടഗ്നിയെത്തിനാൻ * സാമഗ്യാനംകൊണ്ടുനന്നായ് ധ്യാനിച്ചും
കൊണ്ടുഭവിയേ പൂജിച്ചിട്ടുഗ്രഹിച്ചാൻതൽപാണിനേയുംനമന്ത്ര
കം * ദിവ്യവർഷശതംക്രീഡചയ്ക്കാനാഭവിയോടുമായ് സംഭോഗസു
ഖമേകീടുംഗ്രഹമാഭിക്കിൽനാരേ! * അഗ്നിതന്നെക്കേതജസ്സാലുലവാ
യിതുഗർഭവും പന്ത്രണ്ടുദിവ്യ ചർമ്മരൂപരിച്ചാളതിനേയവര * പ്രസ
വിച്ചാലപിന്നെയൊരരമഴകേറുന്നപുത്രരേ ഭക്ഷിണാഗ്നിഗാർഹപത്നീൻ
പിന്നെയൊഫലനീരനം * ഋഷിമാരുമേനികളുവേപ്രരക്ഷേതിയാള
ക്കും സ്വഹോനാമന്ത്രമോതിട്ടുമാമോലെയ്ക്കാർഹചിസ്സിനേ * സ്വാ
ഹായുക്തമതാചിടുംശ്രേഷ്ഠമന്ത്രഗ്രഹിക്കുകിൽ അവന്നതൽക്കുണം
തന്നേസിദ്ധിയെല്ലാംഭവിച്ചുടും * വിഷമില്ലാപ്പാമ്പുവേദമില്ലാലിജ
നമങ്ങനേ ഭർതാവില്ലാത്തപ്രധുവുംവിദ്യയില്ലാത്തമർത്ത്യനും * ഫലമി
ല്ലാത്തമരവുംനിന്ദിക്കപ്പെട്ടിടുന്നപോൽ സ്വാഹാഹീനമന്ത്രമതും
മോമത്തിൽഫലമി. ൧൨൦൦ * വേദോക്താഹുതികൾകിട്ടിമോളിച്ചുവി
പ്രകാശയും സ്വാഹാന്തമായമന്ത്രത്താലുസ്പഷ്ടസ്ഥലമായിട്ടേ *
ഐല്യാമേവംപറഞ്ഞുഞാൻസ്വാഹാപാപാഖ്യാനമുത്തമം സുഖഭാരോ
ക്ഷംസാരമിനിദിക്കരേക്കണ്ടതെന്തുവാൻ?

നാരദൻ പറഞ്ഞു

സ്വാഹാപൂജാവിധാനംനൽഗ്യാനംസ്തോത്രമതുമുനേ! അഗ്നി
പൂജിച്ചവിധവുന്നീയെന്നിച്ഛായുരയ്ക്കണം.

ശ്രീനാരദയനൻ പറഞ്ഞു

ഗ്യാനംസ്തോത്രംപൂജയതുംസാമവേദേന്തോതിടും അവയേഞാ
ൻപറഞ്ഞീടാദേകരക്ഷനീസുധധാനനായ് * യജ്ഞാരംഭത്തിലെ
ല്ലാത്താൻസാമഗ്രാമഘടങ്ങളിൽ സ്വാഹമേവപൂജയെന്തിട്ടായജ്ഞം
ചെയ്താൽഫലംവരും * സ്വാഹാമന്ത്രംഗയുക്തംനമന്ത്രസിദ്ധിസ
തുപിണി സിദ്ധാഭവീസിദ്ധാഭാത്രീകണ്ഠത്തിൻഫലഭാഗ്യാഭം * മൂലം
കൊണ്ടിട്ടുപാദ്യോദിഃചധധ്യാനിച്ചുനമസ്കണം സ്മരിക്കണംസർവ്വസി

ലിയുണ്ടാം, മൂലം ശ്രവിക്കുന്തീ പ്രണവമായ, മാ, വഹ്നിജായാ ഭേവിരപ
നിയും ഇതിനാലാരുപൂജിക്കുന്നവനിഷ്ടാഭം സാധ്യമാം.

അഗ്നിപരഞ്ജ

സ്വാഹാ, വഹ്നിപ്രിയ ചാഹ്നിജായാ, സന്തോഷകാരിണീ ശക്തി
ക്രിയാകാലഭാഗ്വീപരിപാകകരിയുവാ ഗതിഃ സദാനന്താർക്കദാമികാ,
ഭവനക്ഷമം * സംസാരസാരോപാ, നൽഭോരസംസാരതാരിണീ ഭേ
വജീവനരൂപാ, വഭോഭാഷണകാരിണീ ഇതനാമഭാരപത്തുമാറും
ഭക്തിയോട് പഠിക്കുകിൽ ഭൂമിലുപരഭോക്തും സിലിയെല്ലാം വരും
ദ്രവം * അവൻ ചെയ്യുക മർദ്ദമല്ലാത്തതോ മ്പുണ്ണായ വരും
പത്രങ്ങളാമപത്രങ്ങളായി നന്നരഭോപാൽ * ഭായ്യയുണ്ടാമവളോ
ദാസ്യവിഷമവനേനെന്നാറം.

ശ്രീഭദ്രചീദാഗവതം ത്വതാംസ്തസം

സ്വാഹാഭാഗ്യം

നമോസ്തമിനാമഗ്നായം.

നാലാമധ്യായം

ശ്രീനരേഷൻപരഞ്ജ.

ചൊല്ലാംകേൾക്കുമേ! നീമസ്വയോച്ഛാസമുത്തമം ചിത്ര ക
രക്കുറുപ്പിയുണ്ടാം ശാലാന്നപചവർണം * സൃഷ്ടിയിൽ ജഗന്നാ
ഥൻനിമിച്ചുനല്ലിതക്കളേ മുത്തിയോടുന്നാലുകുട്ടർ തെസ്സാൻ മൂ
ന്നുകുട്ടരും * കണ്ടിട്ടീശ്വരോദമേഴ്കുട്ടം പിതൃഗണങ്ങളേ ആഹാരത്തേ
നിശ്ചയിച്ചാൻ ശാലാതപ്പണപൂർവ്വം * സ്നാനം പൂജ പശുനരോ
ലും, നൽഭേവപൂജനം അഹ്നികകേരളിന സ്യാന്തം വിപ്രക്കണോ
തിവേദവും * അതുപാവിവയയെല്ലാം നടത്തിയാത്ത ഭൂസുരൻ ചേദം
ജപിക്കാത്തവനും വിഷമില്ലാത്തവനുപോൽ * നൈവേദ്യം ഭക്ഷിയാ
ത്താനും ഭേദീസേവാവിഹീനനും അതുലാഭാജീവനാനും കർമ്മാൻ
ഹനമാണവൻ * ശാലാദികർമ്മനിമിച്ചാൻ പിതൃക്കൾക്കായ് പി
താമഹൻ കിട്ടുന്നില്ല പിതൃക്കൾക്കവിപ്രശരണവെങ്കിലും * അവരെ
ല്ലാക്കുടിയൊഴിഞ്ഞാൻ ചെന്തൊരു ചെന്തൊരു വിധാതാവിനൊടാ
യിട്ടിവൃത്താന്തങ്ങളശേഷവും * മനസ്സുകാരുസൃഷ്ടിച്ചാൻ നല്ലകമ്പ
തൊഴിയി രൂപമെന്താ നസന്ധനാശതലവൻ ഭാനനാ * വിദ്യാവ
തിഗുണവതീസുന്ദരീ സതിയാവരും വെൺചമ്പകനിറം ചേർന്നാറം
രത്നഭൂഷണഭൂഷിത * ശുഭോപകൃതി നംശം സസ്തിതാചരദാശ്വഭാ സ്വ

ധാഭിയാസുദതിയാൾക്കുജീവക്കുണമൊത്തവരും * പത്മകുളത്തുളള
 യെല്ലാന്നിദിഷംപാലപങ്കുജ പിതൃക്കൾപണിപത്താസ്യാപത്താപ
 ത്താലാലനാ * കുമിളിപ്പിടംപിതൃക്കൾക്കായ് നാലിനാനവളേവിധി
 വിപ്രാഭാപദേശിച്ചാൻഗ്രന്ഥമായുടനന്തരം * സ്വധാന്തമാംഗത്ര
 മോതിപ്പിതൃക്കൾക്കേതുമേകവിൻ ക്രമത്താലതുപാലേകീപിതൃക്കൾ
 ക്കായിവിപ്രതം * സ്വാഹാശ്രോഷാദോനേപിതൃദാനേ സ്വധാമതാ
 സവ്തുദക്ഷിണാശ്രോഷാമതയജ്ഞമദ്ധിഷ്ഠം * പിതൃക്കൾദേവക
 റുവിപ്രർമനിമാരുംമരക്കുളം ശാന്തമാംസ്വധാമതപൂജിച്ചുരേകത്യാ
 സ്തുതിച്ചുത * ദേവന്മാരുംതുഷ്ഠരാകാർകാരിതങ്ങൾഫലിക്കയാൽ പി
 തൃക്കളുബ്രാഹ്മണങ്ങൾസ്വധാമതൻറവരത്തിനാൽ * എല്ലാമേവാപറ
 ന്നുതാൻ സ്വധാഹംബ്രാനമായതും സവ്തുഷ്ടികൾക്കേതുഷ്ടിനിദേ
 റുക്കേക്കേതെതുവാൻ?

നാരായണൻ പറഞ്ഞു.

സ്വധാപൂജാവിധാനത്തെയ്യാനംസ്തോത്രമതുമേനേ! കേൾപ്പാനി
 ള്ളിച്ചിടുന്നതാൻചൊല്ലുന്നവേദവിത്തമ!

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

യ്യാനംസ്തോത്രമതുവേദപ്രോക്തതാൻസർവ്വമംഗലം അറിയു
 ന്നുവേദനെല്ലാമിനിമിളിപ്പതെന്തിനായ് * ശരൽപുഷ്പമുദയാദശ്യാം
 മംഗലത്തിൽശ്രാദ്ധപാസരം സ്വധാമതപൂജയെടുപ്പിനെശ്രാദ്ധേതുട
 ണ്ണേന * അഹങ്കാരത്തിനാൽശ്രാദ്ധംചെയ്തിൽതൽപൂജയെന്നിയേ ആ
 വിപ്രനാശ്രാദ്ധതപ്പണങ്ങൾക്കേന്ദ്രംഫലിച്ചിടംബ്രാഹ്മാവിൻമാനസീക
 ന്നസദാസുസ്ഥിരയെരവ്വനാ പിതൃപൂജാശ്രാദ്ധചമനംകീടവല്ലേ
 കത്താഴം * ഇരുശ്യാനത്തോടുശിലയിൽ താനോ നല്ലയടത്തിലോ മൂലം
 കൊണ്ടേകണപാദ്യംതൊട്ടതെന്നാതിവേദവും * പുനവാ,മാമ,മാ,
 കാമ,സ്വധാദേവി,പേനിയും ചൊല്ലിപ്പൂജിച്ചുവെണ്ണീടുപ്രണമിച്ചിട
 ണംദിവിജൻ * സ്തോത്രംകേൾക്കുമനിശ്രേഷ്ഠബ്രാഹ്മപുത്ര!വിശാരദ! ബ്ര
 ഹ്മാവിനാൽപണ്ടുകൃതസർവ്വകാര്യലോകം.

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

സ്വധാച്ചാരണമാത്രത്താൽതീർത്ഥസ്നാനമംഗലവും പാപങ്ങളെല്ലാംപോയ് വാജപയത്തിൽഫലമാണിട. * സ്വധാസ്വധാസ്വധാ
 യെന്നാമ് സദാകാലംജപിച്ചവൻ ബലിനശ്ചപ്പനശ്രാദ്ധമിവൻ
 ഫലമാണിടം * ശ്രാദ്ധകാലേസ്വധാസ്തോത്രംശ്രദ്ധയോടൊത്തുകേൾ
 ക്കകിൽ ശ്രാദ്ധത്തിൻപുണ്ണമായുള്ള ഫലംപ്രാപിച്ചിടംബ്രാഹ്മ * സ്വ
 ധാസ്വധാസ്വധായെന്നാമ് ജപിച്ചാൻസന്ധ്യമുനിലും അധസ്ത

യായ് സാധുപിതായശാന്തഭാര്യായയാനിടം * പിതൃപ്രാണസമാനിയ
ഭിജ്ജീവനരൂപിണീ ശ്രാദ്ധാധിഷ്ഠാതുഭേവീനൽശ്രാദ്ധാഭിഷേകമേക
വോരും * നിത്യാസത്യസ്വപരൂപാനീസുവൃതാപുണ്യരൂപിണീ സൃഷ്ടി
യിൽജാതാംപിഭനാലയിക്കുംപ്രളയത്തിലാമ് * പ്രണവംസ്വസ്ഥ്ന
മനംസ്വധനീസ്വാഹമദക്ഷിണ നിരൂപിതാമരകളാൽശ്രേഷ്ഠരായ്ക
മ്മ്ഭികൾക്കുമേ * കർമ്മപുർത്തിക്കുഭവേത്താൽനിമ്മിക്കുപ്പട്ടനീശുഭേ!
ഇതേതീട്ടുചിയാത്തവംസത്യമോകംഗമിച്ചുടൻ * വസിച്ചാൻസ്വധ
യംവേഗംപ്രത്യക്ഷത്തിങ്കൽവന്നതേ പിതൃക്കൾക്കുസുന്ദര്യേനരുകി
നാൻകമലോത്ഭവൻ * അവളോടൊത്തായവരംഗമിച്ചാരതിയുഷ
ഠായ് സ്വധതന്നിപ്പണ്യമേകംസ്തോത്രാനന്നായ്ശ്രവപ്പവൻ * സപ്ത
തീർത്ഥസ്നാനായോനിപ്പിക്കുംഫലമാനിടം.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം ഒൻപതാംസ്കന്ധം

സ്വധാപാഖ്യായം

നാല്പത്തിനാലാമദ്ധ്യായം

നാല്പത്തിയഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

സ്വാഹാ സ്വധാപാഖ്യാനങ്ങൾശ്രേഷ്ഠങ്ങളവകേട്ടനീ ഭക്ഷിണാ
ഖ്യാനമോതിടാംശ്രദ്ധയായിട്ടുകേൾക്കുക * സുശീലംഗോപിപണ്ഡ
ണായ് ഗോലോകേകൃഷ്ണപതിയായ് രാധയ്ക്കൊപ്പംചേർന്നുവാഴ്ചമ്പ്രാ
മംഗ്രാമരോഹര * ഏററവംസുന്ദരീമാമാസുഭഗാസുഭതീസതീ ആതി
രൂപതുണഞ്ചേന്നോരവിദ്യാതുണസമന്വൃത * കലാവതീകോമളാം
ഗീകാന്താകമലലോചന സുശ്രോണീസുസ്തനീശ്വാമാവദ്വൃക്ഷസുഭാ
ജപല * സ്മിതപ്രസന്നമുഖിതാരതനാലങ്കാരഭൂഷിത വെൺചമ്പകനി
രഞ്ചേന്നോരഞ്ചിഞ്ചോഷ്മിമുഗലോചന * കാമശാസ്ത്രത്തിൽനിപ
ണാകാമിനീഹംസശാമിനീ ഇഷ്ടമോത്തമയ്യെന്നാൾകൃഷ്ണൻതൻ
പ്രിയഭാമിനീ * രസജ്ഞാശികാക്രിഡാരസകൈതുകമാൻവര വ
സിച്ചാൾകൃഷ്ണവാമാങ്കേരാധതൻമുമ്പിലായവരും * രാധയേക്കാക്കുമാൽ
കൃഷ്ണൻമുഖംതാഴ്ന്നിവസിച്ചതേ പ്രധാനാഗോപിമാമിൽവെച്ചുത്തമാരാ
ധയാമവരും * കാമിനീമകുതവദനാരകതപങ്കജലോചന വെറയ്ക്കുന്ന
ഭേഹാമല്ലാസ്തരിയ്ക്കുന്നയരംതുലോം * കോപത്തോടാഗമിച്ചീടുമവളേ
ക്കുണമൊയവൻ വിരോധമുണ്ടാമെന്നോത്തുമാനത്താൻമധുസൂദനൻ
ശോഭൻകോമളനാകൃഷ്ണൻമറയുന്നതുകാക്കുമാൽ സുശീലമുതലെല്ലുക

തീർത്താനറിഞ്ഞില്ലക്കാത്തന്നേക്കപ്പമെൻമനം * ഗ്യാനിച്ഛാളിതചൊ
ല്ലിട്ടുളപ്പന്നരായഭക്തപാത് ലാണനാഥ! ഭവാനെന്നുചൊല്ലീട്ടുടനക്ക
രഞ്ഞുത * ഭഗ്നംതരണെന്നാഥ! വിരഹഃസ്പന്ധംവിഭോ! ഉടനേക്കി
ണാദേവീഗോഭോകംവിട്ടിറങ്ങിനാഥ * ബഹു കാലത്തെചരചെയ്തപൂകി
നാഥലക്ഷ്മിയീകുചായ് യാഗംചെയ്യാൻഭയ്യമരയുടൻവാണോർതുട
ക്കിമോർ * ഫലംലഭിക്കാത്തതുടനേവിധിമേച്ചെന്നുക്കണ്ടുതേ അവർ
ചൊല്ലിയവൃത്താന്താകേട്ടിട്ടാവിധിവിഷ്ണുവ * ബഹുകാലംഭക്തിയോ
ടുംഗ്യാനിച്ഛാജ്ഞയവാങ്ങിനാൻ ലക്ഷ്മീദേവത്തിൽനിന്നപ്പോൾഭഗ
വാൻവിഷ്ണുപാദവൻ * മത്സ്യലക്ഷ്മീഭക്തിണയേബ്രഹ്മാവിനാമിനാഥ
കിനാൻ കർമ്മപുത്തിയ്ക്കായവളേയജ്ഞനായ്നാഥകിനാൻവിധി * യ
ജ്ഞൻപൂജിച്ചവിധിപോൽസ്തുതിച്ചാങ്ങുനമുദാ തപസ്സുപണ്ണപോലെ
ദേവംചന്ദ്രകടേസമപ്രഭാ * ഏറ്റവുമുസ്മദീനല്ലകമനീശാമനോ
ഹമാ കമലാസുതഭക്തമുദാഗീകമലായതലോചനാ * കമലാദേവസം
ഭ്രതകമലാസനപൂജിതാ തീമിൽവേകാത്താടപൂണ്ടോരബിംബോ
ഷ്ഠീസുരേന്ദ്രിതീ * മാലതിമാലചേന്ദ്രമുക്തകണ്ഡവീഭാമമാണപര പൂഞ്ചി
രിക്കൊഞ്ചൽമുവിയാർത്തഭൂഷണഭൂഷിത * സ്നാനംചെയ്തോരസു
വേഷാശ്ശാമുനിമാനസുമാഹിനീ കസ്തുരിയുനേൽസുഗന്ധംചേരും
ചന്ദനമായത്രം * സിന്ദൂരബിന്ദുവുഭംഗ്യാലലാടത്തിൽധരിച്ചവര സു
പ്രശസ്തനിതബാശ്ശാകചഭാരാൽകുനിഞ്ഞവര * കാമദേവധാരത്ര
പാകാമസായകപീഡിത ആദ്രേവിയേക്കണ്ടുടനേമാഹിച്ചാൻയജ്ഞ
പുരുഷൻ * അവളേത്താൻപതിയായിഗ്രഹിച്ചാൻവിധിചൊല്ലയാ
ൽ അവളേടത്തുറുപ്പുവർഷങ്ങൾവിജനത്തിലായ് * അതിസന്തുഷ്ട
നായിട്ടുമേിച്ചാൻയജ്ഞപുരുഷൻ ഗർഭധരിച്ചാരുപന്ത്രണ്ടുവിവർഷ
ങ്ങൾവര * കർമ്മത്തിൻഫലമാപ്തനാൽതന്നെപ്പിന്നെസ്സവിച്ചുതേ
കർമ്മങ്ങൾപൂർത്തിയാകുമ്പോളപ്പുത്രൻഫലമായകൻ * യജ്ഞൻഭക്തി
ണയോടെത്തഫലമാപ്തനോടമായ് കർമ്മികൾക്കുഫലംനൽകുന്ന
സുവേദജ്ഞൻചൊല്ലിടും * യജ്ഞൻഭക്തിണയുംകർമ്മഫലമേകുന്നപു
ത്രനും എല്ലാവർക്കകർമ്മഫലംനൽകിനാർമുനിസത്തമ! * പൂണ്ണാഭി
പ്രായരായിട്ടുയ്യായ് തീൻഭവകര സപന്ഥാനമാനാ;രിതൃണാൻധ
ർമ്മൻചൊല്ലിത്രവിച്ചുതേ * കർത്താവുകർമ്മംചെയ്തിട്ടുവേഗംഭക്തിണന
ൽകണും ഉടനേഫലമുണ്ടാകുംവേദംചൊല്ലുന്നിതിങ്ങനേ * കർമ്മികർമാ
ർസാനത്തിൽതന്നെഭക്തിണവിപ്രനായ് അറിവന്യേകാടുകാതെ
യിരുനീട്ടുനവേകിലെംമുറ്റുൻകാലംപോയിടിവിരിച്ചുതുന്നൽകണ

ഒരരാത്രീകഴിഞ്ഞെന്നാൽ നൂറുപങ്കുകൊടുക്കണം ഏവമുണ്ടെന്നിനാമെന്നാൽ, നാളെഴാകിലിരട്ടിയൊ * ലക്ഷംപങ്കുകൊണ്ടാവാൻ സമാനമെല്ലാകിൽവിപ്രനായ് സംവത്സരംകഴിഞ്ഞീടിതുകോടിപ്പങ്കുകൊടുക്കണം * അക്ഷമവുനില്ല പമാംജജമാനനാശിശ്വരം ബ്രഹ്മസ്വപമാരിയുൾകൾ ശുദ്ധിമീനരമാമവൻ * ദരിദ്രനുംഭോഗിയുമാപാപയുക്തനും മരിപ്പതൽഗ്രഹംവിട്ടുപാപമെല്ലാംകീഴ്മലാശാപവും * ചിത്രകരസ്വപി കരിക്കില്ലതൽശ്രാദ്ധംതപ്പനാജളം ഗ്രാമികില്ലസാമാന്തൽപൂജ, യാഗ്ഗന്ധനീയും * സങ്കല്പാനാചയുതാനേനാമൃതാമിച്ഛവിപ്രനും കയററകടമ്പോലെന്നകത്തിൽപതിച്ചിട്ടാ * യാമിച്ചമൃക്ഷിണയേ കൊടുത്തിടാശ്ശിലായവൻ ബ്രഹ്മസ്വപമാരിയായ് കീൻസംഭീപാകത്തിൽവീണിടും * ലക്ഷംവർഷംകാലമുതലേധംമരത്തിൽവഴുത്ത പിന്നെ ചൂണ്ഡാളനായ് ഭാഗിയായിട്ടേകദളിരനാ * പതിപ്പിച്ചിട്ടുമേഴേഴു പൂർവാപാരെയാമവൻ പരാഞ്ഞാന ചമെല്ലാത്താനിനിക്കേൾക്കേണ്ടതെന്തുവാൻ.

നരകപറഞ്ഞു

ഭക്ഷിണാമീനമാകൾ ഫലമാരുളിച്ചിട്ടും? യജ്ഞൻഭക്ഷിണയേപൂജിച്ചതുമെല്ലാമുണ്ടോയുക.

നരകയജ്ഞപറഞ്ഞു

ഭക്ഷിണാമീനമാകൾ തിന്നില്ലഫലമൊട്ടും മ ഭക്ഷിണായുക്തമാകൾ തിന്നതാൻഫലമുള്ളതു * ഭക്ഷിണാമീനകർമ്മത്തിൻഫലം ബലിഭൂമിയിട്ടും വാമനൻ പണ്ടായതിശാബലിക്കാമിട്ടനരകിനാൻ * വേദമീനദിജശ്രാദ്ധശ്രാദ്ധമില്ലാത്താനൊ വ്യാജലീപതിവിപ്രൻ തൻപൂജാദ്രവ്യാദിയുമാന ! ഭൂമിച്ചവിപ്രൻതൻയാഗമശ്രദ്ധൻതൻറപൂജയും * ഗുഹയിൽഭക്തിയില്ലാത്തൊൻകർമ്മവുകൊണ്ടുപോം ബലി ഭക്ഷിണാജ്യാനവുംപൂജാവിധിയുസ്മാശ്വരമാമരും * കണ്ഡശാഖോക്തമവയേചൊല്ലാത്തൊൻകേട്ടുകൊൾകനി കർമ്മഭക്ഷാഭക്ഷിണയേപ്രാപിച്ചാൻപണ്ടയജ്ഞനും * മാമോലോഭാവമുള്ളക്കണ്ണുമോമിച്ചുവാഴ്ത്തിനാൻ ഗോലോകത്തിൽപണ്ടുഗോപിമാരിമൃത്തമായനീ * രാധാസഖീതത്വദശാശ്രീകൃഷ്ണനിഷ്ഠയാപ്രിയ കൃത്തികാപെരണ്ണിമയിലാരായയുള്ളതുപത്തിലായ് * ലക്ഷ്മിതൻഭക്ഷിണാംസത്തിൽനിന്നുണ്ടായ് ഭക്ഷിണാഭിധ സുശീലാശ്വരപണ്ടനീനിൻശീലക്കൊണ്ടുപുകഴ്ന്നവരും * രാധാശാപാൽലക്ഷ്മിഭക്ഷാസജാഭക്ഷിണയായിനീ എനിക്കുള്ളൊരുഭാഗ്യത്താൽഗോലോകംവിട്ടുപണ്ടതേ * കൃപവെല്ലാമാ

[illegible]

വിദ്യയുടെ കാര്യത്തിൽ ധനം പരമാം * ഭൂമി നാശിച്ചിട്ടുണ്ടാകയാൽ
മറിഞ്ഞുപോയ സകലബന്ധം വിരഹബന്ധം എന്ന് വിചാരിച്ചു
* മാംസമെന്നിതുകേട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചിട്ടിപ്പോലും.

ശ്രീഭാഗവതം ഭഗവതംസ്തസം.

ഭക്തിഭാഗവതം

നാമസ്മൈ

നാമസ്മൈ

നാമസ്മൈ

ശ്രീഭാഗവതം ഭഗവതംസ്തസം. ഭക്തിഭാഗവതം
നാമസ്മൈ

നാമസ്മൈ

സർവ്വഭൂതം ഭഗവതംസ്തസം. ഭക്തിഭാഗവതം
നാമസ്മൈ

നാമസ്മൈ

ശ്രീഭാഗവതം ഭഗവതംസ്തസം. ഭക്തിഭാഗവതം
നാമസ്മൈ

നാമസ്മൈ

മൂലപുരുഷൻ ഭഗവതംസ്തസം. ഭക്തിഭാഗവതം
നാമസ്മൈ

വലുതാപുത്രഭൃംഗത്താലമ്മാമാഹിച്ഛപോയുടൻ * ബാലനേയംകൊണ്ടു
 പോയാ പശുശാസനത്തിന്നമനവൻ കരഞ്ഞാനകാട്ടിലവൻമാറിപ്പോ
 ത്തിട്ടുബാലനേ * കളഞ്ഞില്ലപ്പുത്രനേത്താൻമരിക്കാനായ്തുടങ്ങിനാൻ
 വലുതാപുത്രഭൃംഗത്താൽ ജ്ഞാനേതാഗംഗമറന്നുപോയ് * ഇതാതര
 ത്തിലദ്വിഷിതകുണ്ടാതൊരുവിമാനവും ശുദ്ധസ്സദികസങ്കാശംരത്നജാല
 വിരംജിതം * വെള്ളപ്പുട്ടാൽവിളങ്ങുന്നതേറ്റവുകാത്തിയുള്ളത് നാ
 നാചിത്രവിവിത്രനൽപുഷ്പാലകൾവേണുത്ത് * അതിൽദേവിയെ
 യുകണ്ടാൻകന്നീയാമനോഹരം * വെൺചമ്പകനിറംവേണോരം
 നിത്യയെഴുന്ന നാമ്പരം പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചെഴുമുഖിയാശരതദ്രുഷണ
 ഭൂഷിത * കൃപാമയീശോഗസിദ്ധാഭേതാനഗ്രഥഭേദചാരം സൂതി
 ചൂൺമുൻപിലവളേക്കുണ്ടിട്ടുപസന്തമൻ * ബാലനേഭൂവിരവ
 ചിട്ടുചെയ്യാൻതൽപുഷ്പായതും ഗ്രീഷ്മാബ്യാനസ്യുൽപ്പാദനേ
 ജസ്തേരജപിച്ചിട്ടും * തുഷ്ടമാമാസ്സന്ദർശനേയേദോദിച്ചഭൂപതി.

രത്നാലങ്കാരം

ആരുനീശോഭന! നിന്റെതന്ത്രനാരാരുവല്ലൻ? സുപ്രഭാതംനി
 മാരിൽവെച്ചുറമുത്തമയാണനീ * ഇപേറ്റൻതൻവാക്കുകേളജഗന്ധം
 ഗലചണ്ഡിക ദേവസേനാദേവയുദ്ധംചെയ്യുന്നാളിതുചൊല്ലിനാൻ *
 ഭൈരവഗ്രന്ഥസുന്ദരമാർക്കുസന്തോഷംതീർപ്പണവരം ജനനേകകയാ
 ഭദ്രദേവസേനാനാമധരിച്ചവരം.

ശ്രീഭദ്രാദിപദപാത്രം

ബ്രഹ്മാവിൻമാനസികത്വംദേവസേനാഖ്യയീശപരീ മനസ്സാലെ
 ന്നെന്നിമ്മിച്ചാസ്സന്ദനായേകിനാൻവിധി വിഖ്യാതമാതൃകകളിൽസ്ത
 ന്തൻതൻഭാഷ്യസുപ്രതാപഃഷ്ടാശംപ്രകൃതിക്കീണാനതിനാൽഷഷ്ടിയ
 ന്നപേർപുത്രനേകംസുതാനായഭ്യുത്തസ്താർയ്യം * ഭദ്രനയനംക
 മ്തിക്കുകകർമ്മപാങ്ങളും സുഖഭൃംഗയംശോകംഹൃഷ്ടംഗവമായ
 തുംസമ്പന്നാപത്തുണ്ടാകുന്നതുകർമ്മനിമിത്തമായ് കർമ്മതാൽബ
 ഹുപുത്രതപകർമ്മതാൽവംശനാശവും * കർമ്മതാൽമുതപുത്രതപകർമ്മ
 ത്താൽവിരജീവനം കർമ്മതാൽഗുണവാനാകുകർമ്മതാലംഗഹീന
 നാം * കർമ്മതാൽബഹുഭാഷാതപോഭാഷാശാശ്വരക്കന തൻകർമ്മ
 താൽസുന്ദരനാരോഗിയാധർമ്മനിഷ്ഠനാം * കർമ്മതാൽതാൻവ്യാ
 ധിനുണ്ടാമാദോഗ്യമതമാകയാൽ ആകാകർമ്മമുഖ്യമാണെന്നേതതു
 വേദമൊക്കയും * ഇതോതീട്ടബാലനേയേടത്താൽ ദേവസേനയും
 കളിയാമിമഹാജ്ഞാനമുഖജീവനമേകിനാൻ സ്വപ്നപുരുഷസന്ധി

തന്നാബാലനേക്കണ്ടുന്നവൻ * നോക്കുമ്പോൾ പനോടാമിപ്പൊ
 ല്ലിക്കൊണ്ടുനേരവർ * സുതഃ നാടുംവാൻലേയ്ക്കു മരിപ്പാനാമുട
 ണ്ണിനാൾ * സുതിച്ചാനവളേയ്പ്പോൾഗൽഗദേന്താട്രുപതി *
 ആസ്സോരുംകേൾക്കുമാൽദേവിതൃഷ്ടി താമ്തീൻതൽക്കണ്ഠം ഉംച്ചാ
 റുറ്റു പനോടാമിപ്പോക്കതംകമ്മിനിമ്മിതം.

മേഖലറഞ്ഞു

സ്വയംഭൂ ചന്ദ്രൻപുതുർന്നീട്ടു തലോകത്തു മനയുടെ പൂജയെപ്പറ്റി
 കണ്ഠനീളംവെച്ചു നോക്കിയിരുന്ന നായ് * കലാപരമൻമുതലാമിപ്പതു
 നേയങ്ങു തന്നിടാം ഇവനപേർ "സുവ്രംനാം" ഇന്നുവാതതി പണ്ഡി
 തൻ * മുള്ളമമോക്കുമാൾഗീട്ടൻ വില്ലുവിൻകലമേന്ദൻ പൻ നൂറുമാ
 ഗംവെച്ചുടുന്നാൻത്രേച്ചുൻഭൂപതിചന്ദ്രൻ * കണ്ഠഗജജരമേ
 ന്നിടാവൻസൈന്യത്തമേപ്പവൻ ധനപാൻതു നവാനുധൻവി
 ലാസാക്കോറവുപിമൻ യോമികൾക്കുജ്ഞാനികൾക്കു സിദ്ധിത്ര
 പൻസുകീർത്തിമേൽ * സർവ്വസ്വത്തു മീലോകത്തിങ്കലാക്കുകൊടുപ്പവൻ
 ഏവമൊപ്പീട്ടു പന്നായണ്ണു ഭവനയകിനാട്ടുപാൾ * പ്രിയവ്രതൻസപീ
 കരിച്ചാൻപൂജക്കായിക്കുമാരനേ അചന്നനൻവരനാൾ കീട്ടാൻവാ
 നിൽഗമിച്ചുത * അമാത്യരുംഭൂപാലൻപ്രാപിച്ചാൻതൻഗുഹമു
 ടാ അറിമിച്ചാൻപുത്രമേതുവായവു ത്താത്തമാക്കും * അതുകുട്ടി
 തോഷിച്ചാൻനരൻനാരികളേവരും പുത്രമേതുമാരെങ്ങൊരുവെച്ചിട്ടാ
 ന്മങ്ങലക്കളെ * പൂജിച്ചാൻദേവിമേവിപ്രേക്ഷകിനാൻധനവുറ്റ പൻ
 മാസന്തോറുളള * ഏകൈല്ലാദിക്കീലുമാൻപോൾ * ഷഷ്ടിദേവിക്ക
 ത്വചങ്ങൽവെച്ചിട്ടുൻബഹുലോഷമായ് ഇതാറില്ലത്തുകുചാറാ
 ന്നാർമുചേഴ്കുടിനത്തിലോ * പൂജിച്ചാൻഷഷ്ടിനാമദേവിയെ
 വൻഗുരമത്തൊടാ ബാലൻതൻശുഭകാര്യത്തിൽശുഭാനുപാശനത്തിലും
 പൂജയെങ്ങാനപ്പൊക്കീട്ടുതാനാകഴിച്ചതേ പൂജാവിധാനമല്ലോനാം
 സ്തോത്രവുണ്ണീശ വിക്കക * കൈയ്യുമാകതംയത്നംനാതികുട്ടതാണിധനു
 വ്രത! വടമുഖംവടംസോളഗ്രാമമെന്നീ മിവാറയിൽ * ഭിത്തിയിൽവെച്ചു
 ബിംബത്തിങ്കലാപൂജിക്കണംബാൻ ആവാമിട്ടാശുചമകേകാ
 ന്തിമേറുനഷ്ടിതേ * സുപുത്രഭാമംഗലഭാമംഭൂപാജഗൽപസു
 വെൺവമ്പകനിറംവേണാൻതൊന്നോരേണഭൂഷിത * പരാപവിത്രാപ
 കമാഭിക്കാരദവസേനയെ ബ്രാഹ്മണവർത്തൻശിരസിപ്പുഷ്പവച്ചു
 വിവക്ഷണൻ * പിന്നെബ്രാഹ്മണമുഖത്താലൊട്ടു ചീപൂജയെപ്പറ്റും പാ
 ദ്രംബ്രാമമനീമങ്ങൾഗന്ധപൂജ പരീപവു * പലകൈവളവുമെല്ല
 ൧൧ *

ഫലങ്ങൾകൊണ്ടു മിക്കതെ പ്രസ്താവമാത്രമാണു് ദിവ്യദീപിതനാലു
ന്നെയും * അഷ്ടാക്ഷരമരീചിത്രാകരശക്തിജപിക്കുന്ന ദിവ്യദീപിതി
ച്ചനന്ദഭക്ത്യാപ്രണമിക്കണമെന്നു സാമവേദം തെളിയിക്കുന്നു. അതു
ററംപുത്രഫലപ്രദം * അഷ്ടാക്ഷരമരീചിത്രാകരശക്തിജപിപ്പിച്ചാൽ
സുപുത്രനലഭിച്ചിട്ടു മനുബ്രഹ്മാവകരോച്ചിന്ദ്രാൻ * സ്തോത്രംകേൾക്കു
മനിശ്രദ്ധ! സർവ്വകാലഫലപ്രദം വേദങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയമെന്നു ചര
ണിതങ്ങളേ.

പ്രിയവൃന്ദപരമേശ്വര

നമോഭേവി! മഹാഭേവി! സിദ്ധേ! ശാന്തേ! നമിച്ചിടാം ശുദ്ധ
യ്ക്കായ് ഭവസേനയ്ക്കായ് ഷഷ്ഠിയ്ക്കായ് ഞാൻ നമിച്ചിടാം * വരദ
യ്ക്കായ് പുത്രയ്ക്കായ് ധനയ്ക്കായ് നമിച്ചിടാം സുഖമോക്ഷദായാഷ്ടീ
ഭേവി ഞാൻ നമിച്ചിടാം * സ്വഃ കൃഷ്ണാശ്വരോപനിൽ സിദ്ധേ!
നിന്നേ നമിച്ചിടാം സിദ്ധേ! യാഗിനി! ചാ. മാതേ! ഷഷ്ഠീഭേവി! നമിച്ചിടാം
സാരയ്ക്കായ് ശാരദയ്ക്കായ് പരയ്ക്കായ് നമിച്ചിടാം ബാലാധിപ്താതുഭ
വിയ്ക്കായ് ഷഷ്ഠീഭേവി! കിതന * കല്യാണഭാഗി! കല്യാണി! കർമ്മ
ത്തിൻ ഫലഭാഗി! പ്രപഞ്ചഭക്തരാജാക്കൾ ഷഷ്ഠീഭേവി! നമിച്ചിടാം
കർമ്മങ്ങളിൽ പൂജ്യരായി നീക്കുക നമിച്ചിടാം ദോഷമരോക്ഷവെ
യ്ക്കായ് ഷഷ്ഠീഭേവി! നമിച്ചിടാം * ശുദ്ധസന്ധ്യപുത്രയ്ക്കായ് വാണിയ്ക്കായ്
സഹസ്രനാമി. സാക്ഷാദഭിപ്താത്തഷ്ടിയ്ക്കായ് ഞാൻ നമിച്ചി
ടാം * ധനഭാഗ്യാപുത്രയേ മനസ്സേ കണമീശ്വരി! മാനുജനം
ശത്രുനാശമനുനംകണമേബികേ! യശസ്സ് ധർമ്മവുഷ്ടിയ്ക്കായ്
തിനമിച്ചിടാം * വിദ്യയുപേയഭൂപാതകനേനി സപുഷ്പിതേ!
കല്യാണവാനുകിടേന ഷഷ്ഠീഭേവി! നമിച്ചിടാം * ഏവംപ്രിയവ്ര
തതവാക്യം കീർത്തിമാനാപുത്രന ലഭിച്ചാൻ ഷഷ്ഠീയാംഭവീപ്രസാ
ദംകൊണ്ടു വരേ! * ഒരു പത്മമീഷ്ടസ്തോത്രാഭക്ത്യാപരിപ്ലവൻ
പ്രാപിക്കുമായുസ്സേറീടുത്തേഴുന്നായുളള പുത്രനേ * ഒരു വഷ്ടപുഷ്പ
വെണ്ണീസ്തോത്രത്തേക്കുട്ടിടുന്നവൻ പ്രസവിക്കും പാപമല്ലാം പോ
യ്ക്കുമവസ്ഥയെങ്കിലും * വിഭാഗനായ് വിരണായ് കീർത്തിമാനായ് സൽ
ഗുണനാശമായ് ലീലായസ്സായസുതനേദേവിതൻകൃപമുചമാന് * മൃത
വത്സാകാവസ്ഥയാമിട്ടുള്ളൊരു നാരിയെ വത്സരംകേൾക്കുകിൽ പു
ത്രനാണോ ഭേവികൃപാബലായ് * ബാലന്മാരോടുമുള്ള പ്ലോരപിതാക്കൾ
കേട്ടു വെങ്കിലും മാസംകൊണ്ടു രോഗനാശം വരും ഷഷ്ഠീകൃപാബലായ്.

ശ്രീഭാഗവതം ഒമ്പതാംസ്കന്ധം

അഷ്ടാക്ഷരപ്രാണ

നാലു അക്ഷരങ്ങളായ്

അഭയാ

നാലു അടി നെയ്യൊമലയായെ

ശ്രീ നരേന്ദ്ര യു. ബി. എസ്. പാഠശാല

[illegible]

ക്കുള്ള മൂലമന്ത്രമെന്നുധരിക്കുക * ഭക്തക്കീഴ്ത്തു അറനരകീടനല്ലവിണ്
രമാണുത് പത്തുവർഷം ജപിച്ചു നാൽക്കു സിദ്ധിപരം ധൃയ * ധ്യാനം
കേൾക്കുകത്താൻ മൊല്ലാംവേദാന്തം സർവ്വസമം പതിനാറു നസ്സു
മേളാമെന്തം സുഖമിതെന്നു * ബിംബോഷ്ഠിസുദതീശ്രദ്ധാശര
പത്മസമാനന! ചവൺ വന്ധകനിനം വേണാൻ നീ ചോല്ലവവിരോധ
ന ജഗലാത്രിയശേഷം സർവ്വസമ്പത്തുമേകദാദം സംസാരസാഗര
ത്തിന്നു ജ്യാതിസ്സാമവമേകത്തോ * ഇതവസ്താദ്ധ്യാനമരതീത്താൻ
സ്തോത്രം നീ കേട്ടുകാളുക.

മോദപൻ പറഞ്ഞു

രക്ഷരക്ഷ ജഗന്നാഥ! ദേവി മംഗലവണ്ഡികേ! വിപരണല്ലാഹ
രിക്കുന്നിനരകാനന്ദംഗലങ്ങളേ * ഹർഷംഗലദേവേ! നീ മഞ്ജുശ്രീവു
മേകവേദം ത്വരേ! മംഗലദേവേ! നൽക്കൂ മംഗലവണ്ഡികേ * മംഗലേ!
മംഗലാദേവനൻ സർവ്വമംഗലമംഗലേ! സർവ്വമംഗലപ്രദേ! ദേവി! സർവ്വ
കാമംഗലാവയേ! * പൂജ്യമംഗലാ! ഭംഗസർവ്വമംഗലാഭീഷ്ടദേവതേ! മ
നവംഗ്യൻ മംഗലനാഭ്രപനാൽ പൂജിതേ സദാ * മംഗലാധിപ്താതൃദ
വിമംഗലങ്ങൾക്കു മംഗലേ! സംസാരമംഗലാധാരേ! മോക്ഷമംഗലഭായി
നി! * ധാരാ! സർവ്വമംഗലാധാര! പാരേ! സകലകർമ്മണാ പ്രതിമംഗല
വാതസംപൂജ്യസർവ്വസുഖപ്രദേ! * ഇതസ്തോത്രത്താൽ സ്മൃതിച്ചിട്ട്
പൻ മംഗലവണ്ഡിതേ പ്രതിമംഗലവാതസംഗതപൂജനം കിഴ്ത്തിച്ചതേ *
സർവ്വമംഗലദേവതാപൂജിച്ചാൻ പരമീശ്വരൻ രണ്ടാമതായ് പൂജക
യ്യഗ്രാഹായുളള മംഗലം * മൂന്നാമതായ് മംഗലനാഭ്രപൻ പൂജിച്ചിതം
ബന്ധേ പിന്നെ മംഗലവാതത്തിലഴുകേറുന്ന നാരിമാർ * അഞ്ചാമതായ്
മംഗലത്തിന്നായിട്ടു നരകാണയും മോക്ഷത്തിലല്ലാപൂജിച്ചു ലോകനാ
രികയംബരേ * എല്ലാതിടത്തും സമ്പൂജ്യമായിത്തീന്നാൻ മഹേശ്വര
ദേവനാക്കും മനക്കും അമൃതനിമാക്കും നരക്കും മ * ദേവിതൻ മംഗലസ്തോ
ത്രം ത്വരേ! യായ് കേട്ടിട്ടു നവൻ മംഗലങ്ങളായ് നീട്ടും പ്രാപിതല്ലാ
മംഗലം * ഭിന്നതോരൂപത്രപത്രരോടും വേർതിച്ചിട്ടും ഹേ.

നരായണൻ പറഞ്ഞു

പറഞ്ഞു ഞ്ഞു പാശ്വാനമാഗമത്തിലുറച്ചു ചോൽ കേട്ടാലും മനസാ
ദ്ധ്യാനം യമർത്തിനിന്നു കേട്ടു ചോൽ * കശ്യപൻ തൻ മാനസിയാകന്യ
യദ്വേദിയാമ്പര അതിനാൽ മനസാ നാമോദീഭിഷിക്ഷായ് ഹൃദാ *
ധ്യാനിക്കുന്ന മനസ്സാലപ്പരമാത്മാവിനേമ്പര അതിനാൽ മനസാ ദേ
വിയാപോഗത്താൽ വിളങ്ങുവാൻ * ആത്മാരാമമ്പര ദോഷീകവ
ണ്ണി സിദ്ധമേധിനീ യുഗമുനതപിച്ചിട്ടാജ്ഞാതപിനാപ്പമാത് *
പ്രാപ്തമാത്

ശരീരം ക്ഷീണമായ്ക്കുണ്ടാമനസ്സു ക്ഷിപ്രശ്വപാൻ ജരക്ലാതവിതെന്നാ
 യിപ്പാരിട്ടാൻതൂണുനാമ്പൻ * ഇഷ്ടമല്ലാമവരക്കേകീട്ടുപയാകരു
 ണാധിയി വെയ്ച്ചാൻപൂജയന്താനുഭവയ്ക്കു നവുഭവമന്ദൻ * സ്വ
 ഗ്ഗ്ത്തുബ്രഹ്മലോകത്തുനാഗരോളത്തുഭൂപിലം ജഗത്തിലെല്ലാമവര
 താൻഗൈരിയത്യന്തസുന്ദരി * ജഗൽഗൈരിയിടത്തനാമിട്ടതുരകാണു
 പ്രസിദ്ധനായ് ശിവൻതൻശിഷ്യന്തിനാൽ വൊല്ലിടുംശൈലിയിയനു
 പേർ * വിഷ്ണുവിൻകേതിവലിഞ്ഞു രകാണുവെല്ലുവിയെന്നുപേർ ജന
 മേജയോഗത്തിൽസപ്തരക്ഷനിമിത്തനായ് * നാഗേശപരീനാമമുണ്ടായ്
 നാഗസാദരിയെന്നുമേ വിഷ്ണുപോക്കാൻശക്തിമുഖനാമവിഷ്ണുരീ
 മുന! * പ്രാപിക്കയാൽസിദ്ധയോഗംസിദ്ധമോഗിനിയെന്നുപേർ സ
 മഞ്ചീവനനല്ലമോഗംതന്നെപുറമുഖനുമുഖനായ് * മഹാജ്ഞാനവ
 തിയെന്നുപേരുവാല്ലാമരീഷികൾ ആസ്തികൻമുനിതൻമാതാവാത്ര
 വസവിനിമാകയാൽ * ആസ്തികമാതാവെന്നാമവളുവാല്ലിടുന്നതേ
 മഹാത്മാവാജരക്ലാതമുനിതൻപ്രിയയാകയാൽ * വൊല്ലിടുന്നജര
 ക്ലാതപ്രിയയെന്നമവരക്കുപേർ ജരക്ലാതജഗൽഗൈരിമനസാ
 സ്തദ്ധയാഗിനി * വൈഷ്ണുപീനാഗഭീതിക്കുശപീനാഗേശപരീമു
 നേ! ജരക്ലാതപ്രയാസ്തികമാതാവിഷ്ണുരീതോ * മഹാജ്ഞാ
 നയുതാദേവതന്നീപത്രാഭിനാമവും അപരമുജയയ്യുനാഥര
 കതിദമാടുംജപിക്കുകിൽ * ആവാശയ്ക്കുവന്തംസപ്തഭീതിവിരില്ല
 താൻ സപ്തംവഴംഗുഹത്തിൽതൽഭീമമുശ്ശമനത്തലും * സപ്ത
 കൂൾചുറ്റുവാണീടുംഗുഹത്തിങ്കലുടങ്ങുന്ന ഇതാസ്തോത്രത്തെ പരിച്ഛി
 ടിൽസപ്തദാഷനശിച്ചുപോം * നിത്യംനാക്കിപ്പിടിച്ചുനാലോടാ
 സപ്തങ്ങളോക്കയും ചത്തവക്കുംജപിച്ചീടിഖീടുന്നതുംസിദ്ധിയായ്കും *
 സ്തോത്രസിദ്ധിവരണരംപനംവെച്ചുവിഷ്ണുതന്നെ നാഗങ്ങളുധരി
 ച്ചിക്കാനാഗവാമനനായിടാ * നാഗാസനൻനാഗതല്ലൻമാനസിദ്ധ
 നായീടാം അന്തത്തിൽസതതംവിഷ്ണുവാടുവേനംകളിച്ചിടാം.

ശ്രീഭഗവതം കന്യാസ്തന്ധം

മനസാശ്വസനം

നാലുപാദായം

നാലുത്തി എട്ടാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണപദാശ്വ

പുരാധിയിരുമേന്മക്കേറുകേറക്കുവീടനിപുഗവ! ദേവീധ്യാനമേ

തുംസാമവേദത്തിൽചൊല്ലിപ്പോയത് * വെൺചമ്പകനിറംവേ
ണാശത്തോളമുണ്ടായിരുന്ന രീതിൽവേകാത്താടവുണ്ടാകുന്നതാ
യതാപവീതിസി മഹാജ്ഞാനയുതാദേവീജ്ഞാനമുജ്ജ്വാലിതമ *
സിദ്ധാധിഷ്ഠാതൃദേവിനൽസിദ്ധാസിദ്ധിപ്രദാമുനേ! ഏവധ്യാനിച്ചാ
വളേമുഖത്താൽപൂജചെയ്യണം * ചാലനൈവേദ്യവ്യധുപവ്യസ്താഗ
ന്ധമിവരന്താൽ വേദത്തിൽചൊല്ലിപ്പോയവത്ര ഭക്തകൃഷ്ണമകിട്ടാ *
കല്പവൃക്ഷസമംപത്രമുദയദശാർത്താദേവേനതു വൃന്ദാവന്ദനമുപകണ്ഠീ
ബീജമീവകയാദിയാത് * അഞ്ചുപക്ഷഃജപിച്ചെന്നാൽമന്ത്രസിദ്ധഭ
വിച്ചിടം മന്ത്രസിദ്ധിഭവിച്ചാൽതാൻജഗതഭിന്ദസിദ്ധനായ ചൻ * വി
ഷ്ണുധ്യാനവരണസംസർഗ്ഗപരമവിഷ്ണുവൻ സ്നാനമെഴുതിട്ടുസാക്രാ
ന്തിമിതൽഗുര്യസ്ഥലത്തിലായ് * ആവാഹിച്ചാമനസമഭക്തിയോ
യ് പൂജചെയ്യണം ബലിദാനമെഴുതിടേണ പഞ്ചമീതിഥിമിതയാ
യ് * അവസർവ്വതമുണ്ടാകുകീതിയുണ്ടാസേപുത്രതം പൂജാവിധിപ
രഞ്ഞുതാൻതദാഖ്യാനംശ്രവിക്കന്ദീ * ധർമ്മനിന്ദനീന്ദകേദോജ്ഞാനി
നക്കുരുപറഞ്ഞിടം നരകഭൂമിപുണ്ടായിപ്പണ്ട സുപ്തേയംതോലോം * അ
വരല്ലാകശ്യാപനാമുനിയേപോയ് വന്നങ്ങനാർ മന്ത്രദോഷവിധി
മൊട്ടുംചെറുനിർമ്മിച്ചകശ്യാപൻ * വിധിതാനുപദേശിച്ചവേദബീജാ
ക്ഷരങ്ങളാൽ നിർമ്മിച്ചാനാമനസയാമന്ത്രാധിഷ്ഠാത്രിമേയുമേ * മന
സ്സകാണ്ടിട്ടതിനാൽമനസാഭേവിയെന്നപേർ ബാല്യത്തിലവളക്കെ
ലാസത്തിൽചെന്നതിഭക്തിയാത് * ചന്ദ്രശങ്കരേ നൃപപൂജയസ്തിട്ടേറെ
സ്തുതിച്ചതേ ആതിരംഭിപ്രവർഷംകുറുപ്പിച്ചാരുമനികന്യക അവാകു
ളപ്പനായ് തീർന്നാശുതാഷ്ട്രൻമഹേശ്വരൻ * സാമാവദേപരിപ്പി
ച്ചാൻഭിപ്രജ്ഞാനപരമകിനാൻ ലക്ഷ്മീമാധാകാമബീജ കൃഷ്ണശബ്ദാ
വൃന്ദമിയാത് * അഷ്ടാക്ഷരംകാമദമീകൃഷ്ണമന്ത്രവുമേകിനാൻ കത്രോപാ
ക്രമങ്ങളമതാകവചപൂജനകൃമം * വേദോക്തമാപരശ്വരൂപമോ
യതുജ്ഞാനമുത്സുജ മകൽനിന്നിട്ടവാങ്ങിക്കൊണ്ടപ്പതിവ്രതതദാജ്ഞ
യന്ത്രപരമസ്താൻപാഷ്ഠരത്തിൽഗമിച്ചതേ യുഗംമുന്നതപരമയൊളാ
ത്മാവാംകൃഷ്ണനായവര * സിദ്ധതായാളുടൻതന്നെകണ്ടാകൃഷ്ണന
മുൻപിലായ് കൃശയാമണ്ണാലികയേക്കണ്ടിട്ടക്കരുണാനിധി * തുഷ്ണനാ
യ് പൂജചെയ്തിച്ചാൻതാനുംപൂജകളിച്ചാൻ ഭവത്തിൽനീപൂജിതയാമെ
ന്നവരുംകേകിനാൻവരം * അശ്വജ്ഞാനിക്ലിഷ്ടമരണത്താടനേ
മരി കൃഷ്ണനാപരമാത്മാവാലാഭ്യാപൂജിതമായവര * പൂജിച്ചാൻശ
ങ്കരൻപിന്നെക്കശ്യാപൻസുരണങ്ങളേ മുനിയുമെന്മുന്നാഗൽമർത്യന്മാ
രുമന്തേവിധം * മൂന്നുലോകത്തിലുപൂജചെയ്താൻമല്ലഭേവിയേ ജരൽ

അരുമിനിക്കുകിരവളേപണ്ടകശ്യാപൻ * നാവികാതെമനിത്രേന്ദ്ര
 നഗ്രമിമുന്തബ്രഹ്മണാജ്ഞയാൽ വേട്ടയിൽപിന്നെപാദോഗിവിന
 കാവതം സ്തിനാൽ * പൂജ്യരവടമുഖത്തിലൊരതൻമടിയാൻമടൻ നി
 ഭ്രമനീശനയോത്തിട്ടതിയാടിട്ടറങ്ങിനാൻ * അസ്തിച്ചൂടിനകൻ
 സന്ധ്യാസമയമായിതേ നതിരാനസായമ്നപോപങ്കാളജ്ജീനി
 നാൽ * മനസ്സുകൊണ്ടുവിന്തിച്ചാളീമണ്ണമനിസത്തമ! നിത്യമായ
 ജ്ഞാതീസന്ധ്യാവനനത്തമടക്കകിൽ * ബ്രഹ്മമത്യാപാപമുണ്ടാം
 ബ്രഹ്മണത്തില്ലസംശയം സുഷ്യാദയാസ്തമനമീസന്ധ്യാണ്ടുത്യാജിപ്പ
 വൻ * അശ്രുധനായ് തിരുമെങ്ങുമുബ്രഹ്മമത്തിരുമാന്റിട്ടു എന്തജ്ജ
 വേദവാദംകേൾത്തിട്ടുനത്തിമനിവെച്ചുന * ഉണത്തിയപ്പോൾകോപി
 ച്ച നവളോടധികമുനി!

മുനിപാഞ്ചജ

സുഖനിദ്രയ്ക്കനീഭംഗംവെയ്ക്കതതുപതിവുത! പൂർവ്വപ്രതാദി
 കുംഭേന്ദ്രോമിനായോരുകുനിശ്ചയം * തപസ്സുവ്രതയുടാനുമുജ്ജ
 ജ്ഞതശേഷവും ഹമാമാകില്ലത്തോവിനപ്രിയംവെയ്ക്കിലാക്കുമെ * ശ്രീ
 കൃഷ്ണപൂജാമണ്ഡോരതാൻപതിയേപ്പൂജാമണ്ഡാരം പതിവുതത്ര
 അറിനായ് പതിവു പൻപടയോര * സമുദാനംസവിമജ്ഞംതീർത്ഥ
 സ്നാനങ്ങളൊക്കയും സമിവ്രതതപഃസമുപവാസാഭിയായതും * സ
 വിധമ്നസപ്രഭാപൂജനംസത്യായതും പരിസേവയതിനുള്ളപതി
 നാനംശവുംവരാ * പുണ്യഭാരതവർത്തിൽഭർതുരശ്രേഷ്ഠമണ്ഡാരം
 കൈകണ്ഠപതിയാടേപോയ് സത്യലാകത്തുപാമവര * തോവി
 നപ്രിയംവെല്ലീട്ടമിതംവെയ്ക്കുന്നവരം ദണ്ഡവത്തിൽജനിച്ചോളാ
 ണവരതൻഗതികേൾക്കനീ * ആമന്ദ്രാസ്യമുവളുക്കുംഭീമാകത്തിൽ
 വാണിട്ടും പിന്നെച്ചണ്ഡാലിയായ് തിരുംമതിപത്രവിമീനയായ് *
 ഇതോരീട്ടാമുനിത്രേന്ദ്രവൻകോപവാനയ്ഭവിക്കയാൽ ഭയംപൂണ്ടുവി
 രമ്യംകൊണ്ടൊന്നോടേതിയസ്സതി.

സാധുപിപാഞ്ചജ.

നിദ്രാഭംഗംവെയ്ക്കുപായീസന്ധ്യാലോപദയത്തിനാൽ ക്ഷമി
 ക്കനംമഹാത്മാവേ!മുയ്യാമെന്നിവിനനി * ഭൂതനിക്കായുരേതിക്കു
 യുംനിദ്രാഭംവരുത്തുകിൽ ആമന്ദ്രസ്യമുജ്ജ്വലാകത്തിൽവീഴ്ചാ
 യവര * ഏവചൈവല്ലീട്ടമനസാമുനിതൻപാദോമരജ്ജ്വലേകതിയൊ
 ട്വവീണിട്ടതിയായ്ക്കൊണ്ടുതേ * കോപാൽതന്നശപിപ്പാനായ്ക്കു
 ണ്ണമുനിസന്നിയെഴു സന്ധ്യാദവിക്കോടുംകൂടിശ്ശോഭനായഭാസ്സരൻ *
 സ്വയമേതോഗമിച്ചിട്ടാമുനിതേടിതൂണൊല്ലിനാൻ ഭയപ്പെട്ടാഭുവിമോ
 ടുംകൂടിയാറവിനീതനായ്.

ഭരണാൻപറഞ്ഞു.

സൂത്രാസ്തസമയംകണ്ടാസതീപത്മമേത്തിനാൽ ഉണർന്നിനാൾ
നിന്നെയിവൾശരണാഗതനായിത്താൻ * ക്ഷമിക്കുകവെന്ന്നീചിന്ന
നീക്കീഴ്ത്താപമേകൊലാ പെണ്ണയ്യസമമാണല്ലോവിപ്രന്മാർക്കുള്ള മാന
സം * ക്ഷണങ്ങൾതാൻകാപമെക്കുതിനാൽഭസ്മദാജഗൽ സൃഷ്ടി
ക്കുശക്തനാം, വിപ്രനേകാംഭരജസപിചിപ്തതാൻ * ബ്രഹ്മണൻവി
ധിതൻവംശംജപിപ്പോൻബ്രഹ്മരജസാ ശ്രീകൃഷ്ണനാനിത്യരാജബ്ര
ഹ്മരജതയോർത്തിട്ടനവൻ * സൂര്യൻതൻവചനംമേട്ടുതുഷ്ടനാമ്നീ
ന്തിതാമനിബ്രഹ്മണാശിസ്സുതുംഭാജിസപസ്ഥനത്തിന്നപോയ്രവിച
രിക്കിവിങ്ങുന്നഭുവനോരോദിക്ഷിദ്ധാമനി ത്വജ്ജ്യാനാമനവ
യേപ്രതിജ്ഞാപാലനത്തിനാമ് * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുക്കളോടൊത്താർത്ത
വാശിഭനേതവർ ആരാധത്തിൽജന്മാതാധാതൃകശ്വപനേയമമ *
ബ്രഹ്മാദുകശ്വപൻതാനുമ്മരിയുപെന്റുധനം മനസസ്സോണ്ടു
ലമട്ടിക്കീടവനുകൂടിനാൾ * ഇഷ്ടഭവൻനിർത്തനനാകൃഷ്ണനക്കണ്ണ
മാമനി നമസ്സരിച്ചിട്ടധികമേകതമോടൊത്തു പാഴ്ന്നാൻ * കശ്വപ
ൻശുഭ്രീധിധീമിവരായുംനമിച്ചതേ ലോഭിച്ചാൻനിങ്ങളെത്തിനാമി
ട്ടിക്കീടവനവെന്നവൻ * വിധിയാവാക്കുകേട്ടിട്ടുസമയോചിതമായുട
ൻ കൃഷ്ണപാദംബജത്തിൽപുണമിച്ചിട്ടുചൊല്ലിനാൻ * ത്വജിക്കീ
ടനീചിസ്സതിയായ്മമേമെന്നപത്മം സ്വധർമ്മത്തൊക്കുചെയ്യാന
ല്ലാഭിച്ചിപ്പതുനേ * പത്നിയിങ്കൽസുരപ്തൻചെയ്തുപിന്നെത്വജി
ക്കണം വിരക്തനാമ് ത്വജിച്ചീടിലതുചെയ്യാതെയാതുമേ * സ്രവച്ഛ
പോമവൻപു ന്യമരിപ്പിഴജചമെന്നപോൽ ബ്രഹ്മാവിൻവചനംകേട്ട
ജ്ജല്ലൊക്കുമീശപാൻ * മനസന്നഭിമിതൊട്ടാൻമമഗേത്താൽമ
ന്ത്രപൂർവ്വമമ് അവളാടാമനിത്രേഷ്ടനടനെയിതുചൊല്ലിനാൻ.

ഭരണാൻപറഞ്ഞു.

ഇത്രയുംകൊണ്ടു മനസേ! നിനക്കുണ്ടാമിടംസുതൻ മഹാജിതേന്ദ്രി
യൻധർമ്മാദിജൻബ്രഹ്മണസമ്മമൻ * കാന്തിമാൻകീർത്തിയേറു
ന്നോൻതപസ്വീസുതനെന്നപിതൻ മഹാജ്ഞാനീശമോഃയാഗീവേദ
വിത്തമനായവൻ * ആപുത്രൻവിഷ്ണുവിൻകൈതൾധർമ്മികൻവംശശു
ദ്ധിഭൻ ജനിക്കുവൊരതന്നെത്തന്നെയുമെല്ലാപിതൃക്കളാ * സതീ
സുശീലാപതിതൻപ്രിയത്തെയൊല്ലിട്ടനവൻ പുത്രമാതാവായവർ
താൻകുലസ്ത്രീകുലപാലിക * ഹരികേതിപ്രഭൻബന്ധു, പല്ലിഷ്ടസുഖ
മേകുചാൻ ഹരിവർമ്മംകാട്ടിട്ടനബന്ധു പാകുന്താതനും * ഗർഭപാ

സന്നിഹിതപ്രാപ്തംഗഭിന്നിതാചാര്യം യമഭീതിമകാദീഭവ
 ജവരസോഭി * വിഷ്ണു?ത്വാവിഷ്ണുഭക്തിയനുനേരംനവനഗ്ന *
 ഗുരുവാഞ്ജനാനന്തരംചരാചരമശേഷം * അബ്രഹ്മണപത്ന
 തമാരിലുണ്ടായ്നരിക്കുമോ അകൃഷ്ണഭാഗംജ്ഞാനമരൊന്നം
 ജ്ഞാനമല്ലതാൻ * ചേദമാഗങ്ങളിൽസാരഭൂതമാവിഷ്ണു?സ്വപനം ത
 തപസാരവിഷ്ണുവിൽനിന്നതുംനിന്ദിതമരൊന്നം * ജ്ഞാനനിനക്ക
 കൈയാൽസ്വാമിവാണിനക്കഞ്ചെൻ ജ്ഞാനത്താലരളപോബന്ധ
 ബന്ധമുൾക്കവരിതാൻദൃഢം * വിഷ്ണുഭക്തിയെഴുജ്ഞാനഭോനംച
 യാജ്ഞാനേതേ ബന്ധംചോക്കാത്തുമാൽശിഷ്യലാതിയാശത്രനിശ്ച
 യം * ജനപദമണമെങ്ങനശിപ്പിക്കാതിരിപ്പവൻ എവണ്ണമുരുവാമ
 ള്ളനഃകംബസ്യപുരമക്കേര? * ആനന്ദമായ്നിത്യമാമകൃഷ്ണമാർഗ്ഗമേ
 മേതവൻ കാട്ടുനില്പവനെവണ്ണബന്ധപാരിബ്ഭവിച്ചിടം * ഭക്തിക്ക
 നീകൃഷ്ണനാഷംപരബ്രഹ്മത്തിനെസ്സതി തൽസോദകാഞ്ചശേഷമേക
 മ്ബബന്ധനശിച്ചുപോം * ത്വജിച്ചുപ്രാജമായ്നിന്നേയതുനീയുഷ്ണമി
 ക്കണം ക്ഷമയെന്നസതികൾസദൃശതാൽകോപമാന്ദിടം * ഞാൻ
 തപസ്സിനചോരുന്നതീയുപോകകുസൃതചാര്യം നിരാശമരോ
 രാജ്യകൃഷ്ണപാദം ബുദ്ധങ്ങളിൽ * മുനിതൻവചനംകേട്ടമനസാദി
 മോടൻ കണ്ഠയുകൊണ്ടാറിനയാൽപ്രാണനാമമനാഭാതിനാൾ.

മനഃപാഞ്ച

നിഗ്രഹംഗൈവയുതിനാൽത്വദിക്ഷേപമല്ലതാൻ നിനയ്ക്ക
 സ്വാഭാപരമായ്ജ്ഞാൻഭവാനധാമിക്കണം * മഹാദിവ്യബന്ധംഭ
 ഭാവത്രംചർചാടതിൽചരം സങ്കടമേതുവിരമംപ്രാണൻപോവതി
 ലാതുലം * ആസൽപത്രംരക്കാളംസനികൾക്കവരൻപ്രിയൻ എ
 ല്ലാത്തിലുംപ്രിയൻകാത്തതനിനാൽപ്രിയനെന്തപേർ * ഹരിയിൽ
 വൈഷ്ണവകേകപുത്രമുള്ളോക്കുവരലും ഏകനേത്രക്കാരതിലുംഭാവി
 പ്രോക്ഷണത്തിലും * വിശപ്പുള്ളോക്കനമതിൽകാമിക്കേതിയികലും
 പോരെന്നാൽപരസപതിൽവ്യഭിമാനിക്കജാരനിൽ * വിദ്യയുള്ളോക്ക
 ശാസ്ത്രത്തിൽവാണിജ്ഞാനികൾവൈശ്വനാ മനസ്സുവണ്ണമവണ്ണപ
 തിമിൾസതിതൻമനം * ഏനോരീട്ടാമനസയുപതിച്ചാരുമനിതൻ
 പദേ ഉടനേമടിയിൽവച്ചിട്ടവളയാകുപാനിധി * സ്നാനമെത്തിച്ചി
 രശ്രുക്കൾകൊണ്ടേറൊകുപയാൽ അപളമുനിതന്നകംകണ്ണീ
 രാൽകഴുകീടിനാൾ * ജ്ഞാനമുദമുടൻതന്നെവെടിഞ്ഞാമവർദ്ദി
 വ്യാപ്തമുദാപരമമഹിമൻപാദംബജ്ജ്ഞാനമിരിക്കുമായ് * അവ

ഉത്തരശാപസിദ്ധിച്ചാമുനിപോയാൻതപസ്സിനായ് തുരുവഴിനക്കെ
 ലാസപുഷ്പക്കാമനസയുജ്ജ്വലം * ള്ളഖച്ചീട്ടമനസയുജ്ജ്വലശാപസിദ്ധി
 ചൂതഗതരിയും ശിവാലയൻമഹാജ്ഞാരിയായുചുറ്റാഴ്ചയനം * പു
 സ്തവിച്ചാമനയഭിനന്തിനന്മുഹൂർത്തത്തിലസ്സതി മോശിയായ്
 ജ്ഞാനിപാർവ്വീണ്ണപാശാമുജ്ജ്വലപുത്രനേ * ശക്തിതന്താൻമഹാ
 ജ്ഞാനശക്തരേകനരേകരക്ഷയാൽ മോശിയായുജ്ജ്വലജ്ഞാനിയായു
 നീന്നാൻകുമാരൻ * ഉജ്ജ്വലിച്ചുജ്ജ്വലകവുചെയ്തിച്ചുസ്തപസ്സിപാശ
 ക്കുവേദജ്ജ്വലപരിച്ഛിച്ചുതുളഞ്ഞിന്നായ്മരേശപരൻ * മണിപ്രേങ്കി
 ഴിപാശധരിപ്രകാശ്നനരകശങ്കരൻ ലക്ഷ്മണഗോകുളയുഗാദാദാതാ
 വുനരകിനാരശിവാ * വേദഗോകുളാദാനാലുവദക്ഷമുഖനര
 ന് ദൃഷ്ടാജ്ജ്വലജ്ഞാനമനുനരകിനാൻവരദശങ്കരൻ * തുരുവഴിമു
 ള്ളസ്സമിച്ഛിക്കൈവ്വിഞ്ചിതമുഖം ഭക്തിയുജ്ജ്വലകയാമനാമമവനാസ്സീ
 ക്കനനമായ് * ശിവാജ്ഞാമയ്വജ്ജ്വലശതിലയൻപോയിതപസ്സി
 നായ് മൂലപ്രകൃതിയുജ്ജ്വലിച്ചുചുറ്റാഴ്ചയ്ക്കായ് * മൂലമണ്ഡ
 ളിമുഖപഞ്ചരപാലയ്ക്കുജ്ജ്വലപാധനൻ മോശിയായ്തീർത്ഥശിവാ
 മിച്ഛാനാഗമിച്ചാത * ശിവനേനമനയ്ക്കുട്ടികിടത്തൻവസിക്ക
 വേദപുത്രനോടാത്തുമാനസാപ്രപിച്ചാമകശ്വപുത്രനും * പുത്രനോ
 ടവചുക്തജ്ജ്വലമോദിച്ചാകശ്വപൻപിതാ അസംഖ്യനല്ലതേജരേന്ദ്രാ
 വജ്ജ്വലാപിനരകിനാൻ * ബഹുവിചിന്തനമകീശിത്രവിടൻറതുള
 ന്തിപാശ് മോദമോനാമടിനിയുംഭിതിയുമുനിസന്തമ! * താതാലയ
 ത്തിൽവാണാളുച്ഛുതനോടുമവരമിരം ആമുനിക്കുള്ളകഥയുണ്ടൊ
 ല്ലാനീകുട്ടുകൊള്ളുക * അഭിമന്യുജനാഭപൻപരീക്ഷിതരീശപരാ
 ജ്ഞയാൽ ഏഴ്നാരകകരന്തക്കുകൾകുടിച്ചിട്ടുമെന്നനായ് * ശപി
 ക്കുപ്പട്ടമേന്ദ്രാഗിയെന്തുള്ളമുനിബാഹനാൽ കൈശികീനദിതൻതോ
 നയെവിച്ഛിട്ടുകരങ്ങളിൽ * അതുതേകുട്ടാപൻകാരുപോയുജ്ജ്വലജ്ഞ
 ളിക്കിവാമ് ചെന്നപാത്താണുഭിനന്തൻമോശരക്ഷയെല്ലാവാൻ *
 ഏഴാഭിനന്ദപരിഷയകുടിക്കാനായ്ഗമിച്ചിട്ടുവഴിയിടതക്കുകൻത
 നെക്കണ്ടാൻയനപന്തരിദിജൻ * അവക്കുന്യന്യമുജ്ജ്വലീസംവാദം
 പ്രീതനായുടൻ ബഹുരത്നതന്തുകനനരകീയനപന്തരിദേകര * അ
 തുപാതിക്കൊണ്ടവനുംപ്രപിച്ചുതന്ത്രമുദാ മഞ്ചത്തിൽറാഴ്ച
 തുപനക്കുടിച്ചാൻകൃതക്കുകൻ * മേഘവെടിത്തരതപനംപാലോ
 കത്തിലെത്തിനാൻതൻപിതാവിന്നെറസസ്സാരമെല്ലാനജ്ജ്വലജ്ജ്വ
 ന് ആരഭിച്ചാൻകരേക്കാലംകഴിഞ്ഞസപ്തസത്രവുംബ്രഹ്മജ്ഞസ്സിന

[illegible]

നാഭഭരണപുരത്തു

മനസാക്ഷിത്തത്തിന്റെ ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ അളവിലും പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനുള്ള സാധ്യത. അതുകൊണ്ട്

നാലാമത്തെ ഡിറക്ടർ

സ്നാനാനന്ദം തുല്യനാമാമലിതമെന്ന് സ്രദ്ധാരിതം തോ
പിറന്നിപ്പോയോർച്ചാനത ഭക്തിയാൽ * ഗംഗാജലംനല്ലഭരണമി
തിനേൽനിറച്ചുൻ സ്നാനംചെയ്തിച്ചുതദവഭക്തന്മാർമനസാംബ
രം * തീർത്ഥാടകന്മാർക്കുള്ളയത്പ്രിയമായ പരമപവൻ സർവ്വംഗം
മന്ദനഭക്ത്യാപാലാർഹ്യമതുഭക്തിനാൻ * ഗംഗേശൻസൂര്യനുംവഹനി
ശമിയുശിവനുംശിവ പൂജിച്ചാനിവരമൻപിതപിന്നീട്മനസാംബ
രം * പ്രണവംശ്രീമാമനസാഭവിതോടഗ്നിപത്തിയും പത്തക്ഷരമു
ലമത്ര കൊണ്ടല്ലാംനരകഭവഭയോട് * പതിനാറുപലാരങ്ങളു
തുമെയ്തസുരയിപൻ പൂജിച്ചാൻഭക്തിയാൽവിഷ്ണുഭഗവാൻമെയ്ത
യാൽ * പലവാദ്യങ്ങളുംകൊട്ടിമുഴക്കിച്ചാനുടൻമുനെ! വാനിൽനിന്നാ
മനസയിൽപതിച്ചുപുഷ്പവൃഷ്ടിയും * സുരഭഃശ്രവണവിഷ്ണുപീശനാഭം
ചൊല്ലുകമുമ്പായ് രോമാഞ്ചത്തോടനുനന്ദനായ് സ്മരിച്ചാൻപര
മൻ.

പുരസ്കാരം നൽകി.

ദേവി! നിന്നെ സ്തുതിപ്പാൻ ഞാനേക്കേറാ സാധ്യമർത്ഥനേ! പരാജയം നൽകരുത്! ശക്തിയില്ലാത്ത നിന്നെ * സ്തുതിതൻവെക്കണം വേദസ്യസ്തൻ തൻ ഉണവണ്ണം പ്രകൃതേ: നിൻ ഉണവണ്ണം

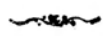

പ്രാൻശക്തനല്ലതാൻ * ശുദ്ധസത്വസ്വരൂപാനീകാപരറിംസാവി
വർജിതാ അപേക്ഷിച്ചാൻതൃജിച്ഛീടാൻശക്തിയെന്യേമനീരൂനം *
എന്നമ്മമഭിതിക്കൊപ്പപുഷ്പയുക്തനനിക്കനീ മേ.രൂപാസോദരി
നീക്കമിപ്പോളുമായെന്നപോൽ * രക്ഷിക്കപ്പെട്ടനിനാമെൻപ്രാണ
നംഭായുപത്രം നിന്നേപൂജിച്ചിട്ടുണ്ടാതാൻപ്രസാദിക്കുകീ.സതി! *
ലോകത്തിലെല്ലാമെന്തെന്നീപൂജയാണെന്നിരിക്കിലും നിന്പൂജയധി
കംവല്പിപ്പിക്കാത്താൻജഗദബിഷക! * സക്രാന്തിയിൽകക്കടകേനാ
ഗപഞ്ചമിയിങ്കലും മാസാന്തേനിത്യമായിട്ടോനിന്നേപൂജിച്ചിട്ടുനവൻ
പ്രാപിച്ചിട്ടുപുത്രപത്രമധനാദികളായൊക്കയും തുണത്തോടുകീ
ത്തിടയാടുംവിദ്യയോടുംവിളക്കിടം * പൂജപത്രത്തെജ്ഞാനമൂലം
നിന്ദിച്ചിട്ടുനവൻ ദരിദ്രായ്തീരുമുണ്ടാംസപ്തഭീതിയുദേഹവും * പൂ
ണ്ണയാലക്കുനീതന്നെവെക്കുണിങ്കൽവഴുവാറാ നാരോമണാശം
ഭഗവാൻജംഗംകാരുണീഗപരൻ * തപസ്സുകൊണ്ടുനസാനിന്നേനി
മ്നിച്ചുകശ്യാപൻ മനസാനാമമോടൊത്തീത്തേളേരക്ഷവെയ്യുവാൻ *
മനസാഭേവിനീശക്ത്യാസ്വാത്മാവാൽസിദ്ധമോഗിനീ അതിനാൽ
നീപൂജയായുവന്ദ്രയായുഭവിക്കുക * മനസ്സുകൊണ്ടുഭവന്മാർനിന്നേ
പൂജിക്കുകൊണ്ടു മനിക്കുമനസാനാമംചൊല്ലിട്ടുനമനീഷികൾ * സ
ത്യരൂപാഭേദിനീയസ്സത്യംരക്ഷിക്കയാൽസദാ നിന്നെയെന്നുംഭക്തമോ
ടുംസേവിപ്പോൻനിന്നെയാൻടും * ജന്മമനസമേവ ശിഷ്യതിച്ച
സ്സോദരിവരം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുളളതോടുംഗമിച്ചാൻനിജമന്ദരം * അ
ഭിഷിതാൻപത്രനോടുംസിദ്ധാളവളൊട്ടുനാൾ ഭാരാക്കളാൽപൂജി
തയായ്സർപ്പക്കുറവന്ദ്രയായുമേ * ഗോലോകത്തിൽനിന്നുചന്നിട്ടപളേ
ക്കാമയേനവും ക്ഷീരത്താലഭിഷേകംചെയ്തിട്ടുപൂജിച്ചുഭാതിയായ് * സ
ർപ്പല്ലഭോഽഗ്രഹജ്ഞാനത്തെയുപോഞ്ഞുത പൂജിക്കപ്പെട്ടായവരാൽ
സ്വപ്നോക്തപ്രകീർത്തിയാലും * പുണ്യത്തിൻഭീജമീസ്സോത്രതരുപൂജാ
രേഖമോതുകിൽ ആവംശജകർമ്മവരംസപ്തഭീതിഭവിച്ചിടാ * സിദ്ധ
സ്തോത്രനവിഷവുംസുധയൊക്കൊപ്പംഭവിച്ചിടും അഞ്ചലക്ഷഭൂമിപ്പെ
ന്നാൽസ്തോത്രസിദ്ധിയതുംവരും * സപ്തവാഹനനായ്തീരുമായവൻസ
പ്തശായിയാം.

ശ്രീഭേദീഭഗവതം ഭക്തപരാംസ്സുധാം

മനഃസംപദ്യം

നാസ്ത്യന്തരേയമപ്യായം

കുടുംപശ്രുശിരസ്സഗ്നി കെട്ടുകുറി, ജപത്തിലോ സാമഗ്രാമത്തിലോകാ
മധേനവേപുജചെയ്യണം * തുലാമയ്യടുത്തുള്ള ദിനംകാലത്തുകേന്തി
യായ് അവളേപ്പൂജചെയ്യുന്നാൻ ഭൂമിയിൽപൂജ്യനായിട്ടും * ഒരിക്കൽ
കിരീടല്ലത്തിൽമായയാൽകാമധേനുവും ക്ഷീരേഹരിച്ചുലോകത്തിൽനി
ന്നാച്ചിന്തചാടുംസുഖം * ബ്രാഹ്മലോകത്തു വേണനറംസ്തുതിപെയ്യാൻ
വിവിഞ്ചനേ തദാജ്ഞാതസംഭിമേസ്തുതിച്ചുസ്മരണാചകൻ.

പുറത്തു പറഞ്ഞു.

നാരദോദേവി! മഹാദേവി! സുരഭിശ്ശായ് നമോനമഃ ഗോകുര
ക്ഷെല്ലാംബിജരൂപ! ജഗദംബേ! നമിച്ചിടാം * രാധയുഷ്പ്രിയയാചിടാ
ലക്ഷ്യഗ്രന്ഥായ് നമിച്ചിടാം ശ്രീകൃഷ്ണപ്രിയയാംഗോമാദരാവ! നിന്നേ
നമിച്ചിടാം * കല്പവൃക്ഷസ്വരൂപേ! സർവ്വത്തിലും ശ്രേഷ്ഠാം പരേ! ക്ഷീ
രഭീധനഭഭവീ! ബുദ്ധിഭഭ! ജ്ഞാൻ നമിച്ചിടാം * ശുദ്ധ്യോയിസുദ്ര
ശ്ശായ് ഗോപഭയ്ക്കായ് നമിച്ചിടാം യശോഭയ്ക്കായ് കീർത്തിഭയ്ക്കായ് ധ
ർമ്മഭയ്ക്കായ് നമിച്ചിടാം * ഇശ്വരസ്തോത്രം കട്ടനരത്തിൽ തുഷ്ടായ് കാമ
ധേനുവും ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ ചെന്നുപ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നാമേ! * ഇഷ്ടമാ
യ് ശ്രേഷ്ഠായുള്ള വരമിദ്ര നന്നം കിനാരം ഗോലോകംപൂകിനാരം
പേശാൻ ഗൃഹങ്ങൾക്കായ് നിഖിമ്പനം * ക്ഷീരസന്ധുസ്തോമസ്തീർന്നുത
ൽക്കണ്ഠലോകമൊക്കയും പാലാനെച്ചുകൊണ്ടുരാഗമുണ്ടായ് മോദി
ച്ചഭവകരം * ഇതമോപ് നൃപംസ്തോത്രം കേന്തിയോടും പഠിച്ചവൻ
ഭവിഷ്കരീർത്ഥിമാൻ ഗോമാൻ ധനവാൻ പത്രവാൻമായ് * സർവ്വ
ത്മസ്സാതനവൻ ഭീക്ഷിച്ചാൻ യാഗമൊക്കയും ഗൃഹലോകേ സുഖിച്ച
നേകൃഷ്ണമഭിമാനീട്ടും * ചിരംവസിക്കുമതിലക്ഷുഷ്ണസേവയൊടൊ
വൻ ഉണ്ടാകില്ല ചന്ദ്രനംബിനിഭബ്രഹ്മപുത്രനാം.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം കർപതാംസ്തസം

സുരഭീപാത്രം

നരപ്പത്തിയായ് പതാമപ്രദം.

അൻ പതാമപ്രദായ് .

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ഉപാഖ്യാനം പ്രകൃതികൾക്കുള്ള തെല്ലാം ശ്രവിച്ചുജ്ഞാൻ ഏതുകേ
ട്ടുവെറുപാമിജനസംസാരബന്ധനം * വേദത്തെല്ലാ ഗ്രന്ഥമാകുമതി
ല്ലോരുകേൾക്കുവാൻകൊതി രാധാദുർഗ്ഗാവിധാനാനീചാലുണ്ണവേഷ

സമുത്തം * വണ്ണിച്ചു നീയവർക്കു മോമാന്ത്യാക്കുളശേഷവും അതുകേ
ട്ടാലേതവന്നുകൊതിയുണ്ടാകയില്ലതിൽ * അവരംശംജഗത്തല്ലാന്നി
യമിപ്പതുമായവർ അബ്ദേക്കരിയാൽ മുക്തിയുണ്ടോമറിയാനാകുമി
ക്കനി.

തരേയണൻ പറഞ്ഞു

കേൾക്കുന്നവരേ! മലാളീകാരഹസ്യാവേദനമുതൽ ആർക്കും ചെ
ല്ലാത്ത പൊൻസാരംസാരത്തിലും തുടലാം * രഹസ്യാഭാസിതതിനാൽ
നീകേട്ടാക്കുമുയ്യൊലാ മൂലപ്രകൃതിമാപി സംഭവിത്തിന്നാദിസ്തൃഷ്ടിയി
ൽ * രണ്ടുശക്തികളുണ്ടായിപ്പൊന്നുബുദ്ധ്യമിദൈവമാണ് ജീവജാല
യൊക്കെയുംതാൻനിയിക്കുന്നതാണവ * തലയിനംജഗത്താകുവിരുന്ന
ചരാചരം മോക്ഷമില്ലവർതൻപ്രീതിയുണ്ടാകാത്തൊരുനാവകൾ *
അവർക്കുപ്രീതിയുണ്ടാവാൻനിത്യംസേവചെയ്യണം രാധാമന്ത്രാഭ
ക്തിയോടുകേൾക്കുന്നീ മാദ്യമായ് മുനേ! * ആമന്ത്രാബ്രഹ്മവിഷ്ണു
ർമഹേശ്വരമാത്രനതെന്നുമേ ശ്രീരാധയച്ഛുതുതിച്ചുനടന്നിപതിനനന്ത
രം * ആറക്ഷരമമാമന്ത്രാധർമ്മകാമാർമ്മമോക്ഷഭം മായാബീജാദി
തിതുതാൻവെളാവിനാമണിമർത്തം * നൂറുകോടിജ്ജിഹ്വകളോടൊ
യിരംകോടിയാനന്തം കൊണ്ടു മന്ത്രമാമന്ത്യാവണ്ണിപ്പാൻശക്തിമെ
യിടാ * ഇതമന്ത്രാത്തകൃഷ്ണനാട്ടുഗ്രാമിയാൻകേരിയകുന്തായ് മുഖഭേ
വുപഭേഗത്താൽദേവഭോക്താകുചാമവൻ * വിഷ്ണുവിജ്ഞാവിശ്വ
രമാവിനവൻവിധിവിരാട്ടിനും അവൻയമുന്നവനെനിക്കേവെന്നു
ക്രമപ്പടി * ആമന്ത്രാക്കാർജ്ജപിക്കുന്നേന്ദ്രിയയെന്നാമുക്തായ്
ബ്രഹ്മാലോസംസാരംഘോഷിക്കുന്നവളേമുദാ * രാധാമന്ത്രംവിട്ടുകൃഷ്ണാ
ച്ചുനയ്ക്കില്ലധികാരവും രാധാമന്ത്രവിഷ്ണുഭക്തരെല്ലാംവെച്ചുനമാകയാ
ൽ * കൃഷ്ണപ്രാണാധികാരാധാമന്ത്രംശക്തിതന്നുകൃഷ്ണനും കൃഷ്ണരാസ
ശ്വരീനിത്യാകൃഷ്ണനില്ലവളെന്നിയേ * കാമഭജെല്ലാംസാധിപ്പോളാക
യാൽരാധയെന്നപേർ ഇതിൽചൊല്ലുന്നമന്ത്രങ്ങൾക്കെല്ലാംതാൻത
ന്നെയൊക്കി * ഛന്ദസ്സഭാവിനായത്രാമതാതിനവർഭേദതാ താരാ
ബീജംശക്തിബീജംശക്തി,യെന്നോതിടുന്നതേ * മൂലാവ്യത്യാശരംഗ
ജാലയെക്കൊക്കെയുമൊന്നുപോൽ പിന്നെഘോഷിതംനാനാമന്ത്യാ
യുള്ള രാധയേ * സാമവേദത്തിലോതുന്മാൽമുൻപു വെട്ടൊരുശീതിയായ്
വെൺ ചമ്പകനിറംചേന്നൊരുശരഭിപ്പുസമനന * കോടിചന്ദ്രപ്രതീ
കാശാശരഭംഭോജലോചന ബിംബായരാപ്രഥുത്രോണീകാഞ്ചീയുതനി
തംബിനീ * മുല്ലമൊട്ടൊളിചേന്നീടുംപല്ലുകൊണ്ടുവിളക്കുവോൾ അഗ്നി
ത്രയോബ്ധത്തോടുംവെള്ളപ്പുഴയിച്ചുവരും * പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചുൽമുഖി

യാദകരികളേഗസ്തനീ വാസ്തവീരാണമുജ്ജാദരതാഭൂഷണഭൂഷി
തഃശ്രംഗാരസിന്ധുഖമലീഭക്താനഗ്രാമകാതം മല്ലികാമാവതീമാഖരോ
രുഭേകശൈത്താഭോത്തവരം * സുന്ദരമാംഗവതികാരാസമണ്ഡലമദ്ധ്യ
ഗാഢമാഭകരാശാന്താനിത്യമൈതദ്വനമാണ്യം * രത്നസിംഹാസനാ
സിനാഗോപീമണ്ഡലനായികാ കൃഷ്ണപാണധികാരോഭോഷിക്കം
പരമേശ്വരീഃഽവ്യഭാഗ്യാനിച്ഛസാജഗ്രാമത്തിലോനൽഘടത്തിലോ ഒ
ളമെട്ടുള്ളൊരംത്രത്തിങ്കലോപൂജിക്കണംബുധൻ * ആവാഹിച്ചാരാധി
കരയയാസനാദികരനരകണംകല്പിക്കണമുഖമന്ത്രമുച്ചിടവയൊക്ക
യും * പാദങ്ങളിൽപാദ്യശാർദ്ദംമസ്തകത്തിങ്കലേകണം മുഖത്തിലായാ വമ
നമുഖമുന്മുഖഭാവോടുകൂടി * മധുപക്കനരുകീഭേദനംകരക്കണനാരു
ഗോവിനാൽ നയിച്ചിട്ടസ്നാനശാലയിൽവാഴിച്ചുരായയേ * അബ്രംഗാ
ദിസ്നാനമുച്ഛിച്ചുനേമാടമാന്തണം പിന്നെച്ചന്ദനവുമൊത്തിട്ടലങ്കാ
രങ്ങൾചെയ്യണം * തുളസീമഴയെന്നാനാപുഷ്പമാലയുമകണം പാരി
ജാതപ്രസുന്നങ്ങൾസാരസാദിസുമങ്ങളും * പരിചാരാർച്ചനശ്രദ്ധാർച
യ്ക്കീടണമനന്തരം അഗ്നിശാസനവായവ്യമദ്ധ്യമായംഗപൂജനം * അഗ്രം
തൊട്ടിട്ടവലമായ്യിടുന്നതെട്ടുള്ളങ്ങളിൽ മാലാവതീമുൻമുഖത്തിൽമായ
വീചരണികോണിലും * തേജാലാതെക്കുഭാഗത്താസുരത്തിൽസുശീല
യും പിൻമുഖത്തിൽശരിക്കലാമാരുതേപാരിജാതയും * പരാവതീ
വടക്കായിട്ടശാനേന്ദ്രിനകാരിണി ഒളമെട്ടിലുരൂവിമാരേപ്പൂജിച്ചുന
ന്തരം * ചൊളിയിൽബ്രഹ്മാദികളേകീടപരഭൂപന്തിലും വരുംതാ
ട്ടുള്ളായുഷങ്ങളേയുംപൂജിച്ചശേഷമായ് * ഗന്ധംതൊട്ടപചാരങ്ങൾ
കൊണ്ടുകൈതപുഷ്പരം രഭഭോപചാരങ്ങൾകൊണ്ടുംബുദ്ധിമാൻപൂജ
ചെയ്യണം * സ്തുതിക്കണംനാമസാമസ്രകംകൊണ്ടിട്ടുദേവിയേ ആയി
രംസംഖ്യനാമുഖമന്ത്രമെന്തെങ്കിലും * രാസേശ്വരീയായേതീവ
ണ്ണപൂജിച്ചിട്ടുന്നവൻ ഗോലോകത്തിൽഗമിച്ചിട്ടവിഷ്ണുവിനസമാന
നായ് * കൃത്തികാപരശ്ണിദയിലാരാധാപരമാത്മവംബുധൻ ചെ
യ്ക്കൽപ്രത്യക്ഷമായ് രീതിമവന്നാരായയാപരാ * ഒരുകാരണമോടോ
ത്താരായവന്ദാപനേചനേ വൃഷഭാനജയായ് രീനാറുഗോലോകസ്ഥി
തയെങ്കിലും ഓരോവണ്ണത്തിനുംഖണ്ഡീതമീമന്ത്രമൊക്കെയും * ജപി
ക്കിൽസിദ്ധിരാംപത്താലൊന്നുമോമകഴിക്കണം തിലംത്രിമധുരേന്താ
ട്ടുചെയ്തുഭക്തിയൊടുംമുനേ!

നമോർപരാജയ

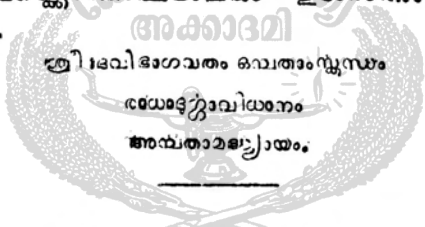
രഥയേറോക്കിച്ച്കീഴ്ന്നു തുരുകിയാമ്നികഥിക്കുക.

നാരദ മണി പട്ടാഭയ്യ

നമസ്കേപരമേശ്വരീ! സമസ്തവ്യാപാരി! സർവ്വേശ്വരി! നമി
ച്ചീടാംകൃഷ്ണപ്രാണാധികപ്രിയെ! * ജഗദംബ'നമിച്ചീടാംപ്രസാദിക്ക
കുപാബ്ധായ! ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീതസംവത്സരാനുവാസേരോമഹ! * നമ
സ്കേസപതീത്രപ!നമസ്സാവിത്രിശക്തി! ശംഗാപത്മാവതീത്രപ!ഷ
ഡ്വിമംഗലവണ്ഡിക! * നമസ്കേതുളസിഭൂപ!ലക്ഷ്മീഭൂപ!നമിച്ചീ
ടാം ഭാഗ്വദേവി!നമിച്ചീടാംനമസ്കേസർവ്വഭൂപിണി! * മൂലപ്രകൃതിത
ത്രപംപുണ്ഡരീനേഭിമിച്ചീടാം കനിഞ്ഞന്തന്തകരേന്ദ്രീഭൂപാബ്ധി
യിൽനിന്നുനീ * ഇതസ്കേതന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
എങ്ങനാനന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
ജഗദംബാകത്തിൽഗമിച്ചീടാം * മഹാസ്വാമിതത്വതന്തന്തന്തന്ത
മഹാമഹാഭാഗ്വദേവിവിധാനന്താനിശ്ചോദനമൊല്ലാംഭൂപിണി!
സർവ്വതന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
പ്രഭുഭൂതേസ്തേവിതാന്തവൻ * സർവ്വാപാസ്വാസർവ്വമാതാശിരശക്തി
മഹാജ്ഞാത ബ്രഹ്മധിഷ്ഠാതേവിസർവ്വാന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
ഭൂപാപാദാഭിഷേകാനന്താഭക്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
സ്തപകംസേവ്യതാണ്ഡവജ്ഞാനേ * മൂലപ്രകൃതിതത്വതന്തന്തന്തന്ത
ത്വതകാരിനി ഭൂതാന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
വംഭൂവനേശ്വരീകമബീജനന്തന്തന്ത * മാമുണ്ഡാഭയപരംപിണി
* ഇതേനന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
ന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
മഹാസ്തകഭിതിതന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
ത * കേതന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
നൈബീജാശക്തികഭൂതന്തന്ത * യന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
വിനീതേശ്വര്യം പ്രാപ്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
സ്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
പ്രവണ്ണം,ജ്ഞപിന്നീടന്തന്ത * ഷഡ്ഗുണഭൂതന്തന്തന്തന്ത
ന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
ന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
ഗദാബാണംപാപപരിഹാരം * ബ്രഹ്മേന്ദ്രസ്ഥിതവയംശം
ഭൈകഭിജാഗ്നം മഹാകാശീത്രിനന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
നീലാംബികാഭൈരവാനന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത
തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്തന്ത

ധ്യാനമീവിധം അക്ഷമാലാപരശുപതംഗഭയോക്താവിശേഷം * പരമാവി
ല്ലാകണ്ഡികയുടേണ്യനന്ദശക്തിവൽഗവുഃ പരമാംബുജംബുജമു
തുംസരപത്രസുതൃവവുഃ * പാശസുദർശനമതുംധരിപ്പോളരുണപ്രഭ
രക്താംബുജാസനഗതാമായാബീജസ്വരൂപിണീ * മഹാലക്ഷ്മിയെവ
ഭിക്ഷാമഹിഷാസുരഹന്ത്രിയേ ഛാണ്ടാശ്ചാമഹാശാഖാമുസലനൽ
സുദർശനം * അമ്പുവില്ലാകണ്ഡികയുടേണ്യമല്ലാപുനരാനന്ദം ശ്രാഭാഭി
ഭൈര്യസംഹർത്രിയാണീബീജസ്വരൂപിണീ * മഹാസരസ്വതീസമു
ഭാനന്ദവരഭൂതൈശ്യാം യന്ത്രരചാലാശ്രവിച്ചാലംത്രശ്രംഭരുകോ
ണസംയുതാ * പിന്നെയപ്പുഭൂതപരമാപത്രംനാലാനന്തരം ഭൂപുരഷ
മുളാമുചേന്താനീയന്ത്രാധരിക്കനീ * സാമഗ്രാമംകടംബിംബംയന്ത്രം
പിന്നെല്ലിവാകരൻ ബാണലിംഗവുമാഭക്ത്യാഭേവിയേപൂജയെ
വാൻ * ജയാദിശക്തികൾപീഠപൂജയ്ക്കു നയരിക്കനീ മുൻകോണിമാ
വാണിയോടുവിധിയേപൂജയെല്ലാം * ആസുരത്തിൽലക്ഷ്മിയോടു
മഹാവിഷ്ണുവിനെയുമേ അച്ഛിക്കണവായുകോണിൽശിവനേഗൗര
വോടുമായ് * ഭേദ്യതരേമഹാസിംഹംവാമേപൂജ്യൻമഹാസുരൻ മ
ഹീഷൻകുമാരായ് പിന്നെഷരുകോണിൽപൂജയെല്ലാം * നന്ദജാ
തഭന്താനൽശാകുഭരിയനന്തരം * ഭഗ്വാദിമാഭ്രാമരിയുപിന്നെയപ്പു
ഭൂഷളിൽ ബ്രാഹ്മീമാമേശപരീപിന്നെകൈമാരിവെണ്ണവീമനേ! *
വാരാഹ്നാരസിംഹീകേളൈശ്ചാമുണ്ഡായായവർ പിന്നെപൂർവാഭി
തായ്തത്രംനാലാറിൽപൂജയെല്ലാം * വിഷ്ണുമായാചതനയുഞ്ചലിനിദ്ര
ക്ഷയാംബിക പ്ലായാശക്തിപരാശുക്താശാന്തിജാതിസുചഞ്ചലം * ശാ
ന്തിശ്രദ്ധാകീർതിലക്ഷ്മീധൃതിവൃത്തിശ്രുതിസ്മൃതി ദയാനന്ദതൃപ്തിയുപേ
ഷ്ടിമാത. ഭാഗ്യിയേലി ഷനേ * പിന്നെഭൂപുരുകോണത്തിൽഗണേശൻക്ഷേ
ത്രപാലകൻ വടുക്കൻയോഗിനിയെയുംമതിമാൻപൂജയെല്ലാം * വെളി
ക്കിന്ദ്രാഭ്യരേവഭ്രാഭ്യായുധങ്ങളോടഷനേ ഈവണ്ണസാവരണായ്ഭേ
വിയേപൂജയെല്ലാം * രാജാപമാരങ്ങളെല്ലാഭേവീപ്രീതിക്കെയെ
ണം അർത്ഥമോത്താനവാണ്ണേജപിക്കണമനന്തരം * പിന്നെസപ്തശ
തീസ്തോത്രംസന്നിധാനേവരിക്കണം ഇതിന്നുതലുമാംസ്തോത്രംഭൈരവോ
ക്തമലിമുലതാൻ * ഈവണ്ണഭിചസന്തോദംതോഷിപ്പിക്കണമഞ്ച
ഭയ ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷങ്ങൾക്കാനന്തരമെന്നയാലയം * ഭഗ്വാവിധാ
നമീവണ്ണനിനക്കായ് ഞാൻപറയെഴുത ഏതുകൊണ്ടുകൃതാർത്ഥപദ
ഇതാൻഞാനുമെല്ലാം * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപാദിഭേവന്മാർമനക്കളമതേവിധം
മുനിമാരുംജ്ഞാനികളുംയോഗിമാരാശ്രമസ്ഥരും * ലക്ഷ്മീഭക്താഭ്യേ

മാരുംബ്രഹ്മാനിക്കുൻപരാഞ്ചെയ ജൻസാഹച്യമതുതാനേതുദഗ്ദ്ധാംബി
 കാസ്തൂനി * മനുഷ്യഭീഷേഴപരംബ്രഹ്മാനിച്ചുവുണ്ടാംബുജം മനതപമാർ
 നത്രസുരതത്ത്വമാനങ്ങളെയങ്ങനേ * ഐല്യാനിനോടുമുത്താൻ
 ഹസ്യാതീരമാസ്യകം അംശങ്ങളോടെഴുപഞ്ചപ്രകൃതിക്കുള്ളവണ്ണം *
 ഇതുഭേദംകുന്നനനോപുഷ്പാർമ്മങ്ങളൊക്കെയും ലഭിക്കുംസംശയംവേ
 ള്ളാസത്യംസത്യം പറ്റത്തുത്താൻ * പുത്രനുണ്ടാമപ്പത്രനുവിദ്വാർമ്മിക്ക
 രൂമങ്ങളെ ഏതേതിൽപ്പിച്ചിടുന്നന്നുലതെല്ലാംസാദ്ധ്യമായിട്ടും * നവ
 ത്രാതികൃതഭൂമീസന്നിധാനേപരിക്കുകിൽ ഏറ്റവുംതുഷ്ടമാർത്ഥീരം
 ജഗദംബരസംശയം * ഒരുജ്ഞാനംവീർമ്മാനംപരിച്ചിടുന്നപുഷ്പാർ
 ഭവീപ്രിയകുൻഭവീയവൻവൾമാരിട്ടും ശരണങ്ങളുംപരീക്ഷിക്കാ
 മ്തിലെന്നുംവിധിപ്പടി നൽകുമാറിബ്രഹ്മപാരിയിവങ്ങളുള്ളകുങ്ങളാൽ
 മനോരഥംവിചാരിച്ചിപ്പസ്സുകുപുഷ്പമെന്തും അനേകമാമഹാഭവീ
 യ്ക്കായിബ്രഹ്മാനമിക്കണം * സുസ്സാതമാംകന്യകയേവ്വത്തിപ്പുജ
 ക്വയ്യടൻ പുസ്സുകകകകസ്വിതപളേക്കൊണ്ടിരിക്കണം * ശുഭാശുഭ
 ങ്ങൾകണ്ടിട്ടു നവയ്ക്കൊത്താഹലംവരും ഉദാസീനംകാക്കിലവണ്ണമാർ
 ക്കെട്ടുചതുരദ്രധാ.

മുഖ്യമന്ത്രിമാർ
 മന്ത്രിമാർ
 സർവ്വകലാശാലകൾ
 സർവ്വകലാശാലകൾ

സർവ്വകലാശാലകൾ
 സർവ്വകലാശാലകൾ
 സർവ്വകലാശാലകൾ

ചത്താം സ്കന്ധം

—

ഒന്നാം ഭാഗം

—

നാലാം പാഠ്യം

നാലാം പാഠ്യം! സർവ്വപാലനകാരണ! വോന്നരമുമാരട്ടെ
 വീചരിതംപാലനാശനം * മനപരംതതിലല്ലാമദ്ദേവിയെക്കൊണ്ടു
 പൂജയ്ക്ക് ഏതൊരാകൃതിയോടാണുപ്രത്യക്ഷതീർത്വനാനു? * ഭേ

വീമാമാത്മതായീദമതുരീയമവയ്യക ആരാവക്ഷയെവ്യണ്ണപൂജ
മവയ്യപൂജശ്ചിനാർ? * ഭക്തന്തർക്കിയമഖിലനരകമാഭക്തചന്ദ്രപാ
അദ്വൈതപരമേശ്വരയോഃകരോപ്സാനിഹിച്ഛിദ്വാരണാൻ * കൃപാശ്ശ്വേ!
നീപറഞ്ഞാലാവൻസുഖനരകമാകാമ.

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

പാപംപോക്കീടമദ്വൈതമിതരേകരക്ഷണാമഭ! ഭക്തർഭക്തനി
വർഷിക്കുമഹാസമ്പത്തുകേടും * തേജസ്സേദഃജഗദ്സൃഷ്ടാബ്രഹ്മാ
ലോകപിതാമഹൻ വിഷ്ണുവിൻനാഭീപത്മത്തിൽനിന്നുപങ്കുതളിച്ചു
തേ * വിധിയാമവനിചണ്ണ സംഭവിച്ചിട്ടനന്തരം സപാപഭ്രമൻമനു
വിനേനിമ്മിച്ചാൻമനഃപാമുദന! * ബ്രഹ്മാവൻമാനസൻപുത്രൻസപാ
തഭ്രമനതാമരൻ കൽപണിപാമി.പിന്മിച്ചാൻധർമ്മീശ്വരശ്രുപയേ *
ശുദ്ധായുള്ള പാപാശിക്കുമിത്ചെന്നടൻമനു മഹാഭാഗ്യഫലനരക
കാലേവിതേസ്സേവചയ്യതേ * മണ്ണുകാണ്ടവരൻബിംബമുണ്ടാക്കീ
ട്ടാത്രപാത്തമൻ സേവിച്ചാൻവാഗഭവബീജജപിച്ചുംകൊണ്ടുഗ്രഥ
മാമ് * ജിതശ്ചാസൻനിശാമാരൻവ്രതനിഷ്ഠായകൊത്തവൻ സ്ഥി
നോക്തയാരുകാരുഭൂവില്ല നീനന്നിട്ടനാരതം * കാമഭ്രോധങ്ങളേടവ
ന്നിട്ടാമഹൻനരപുരുഷം ഭേദിപാദങ്ങളേയുള്ളിലോത്തുംകൊണ്ടു
ജിച്ചതേ * അവനെറഞ്ഞ പംകൊണ്ടുപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവേദിയും കാഭാ
വേ!പീഠവിച്ചാലുംവരമെന്നുപറഞ്ഞതേ * അനന്തദേകമാദ്വൈതാ
ക്യാകേട്ടിട്ടെന്നവൻ വരിച്ചാനമരന്മാർക്കുലഭിക്കാത്തവരക്കേളേ.

മനു പറഞ്ഞു.

ജയദേവി! വിശാലാക്ഷി! ജയസർവ്വംനാസ്ഥിതേ! മാന്യ!പൂജ്യേ!
ജഗലാത്രി!സർവ്വമംഗലമാംഗലേ! * നിൻകടാക്ഷകൊണ്ടുലോകസ്രേ
ഷ്ടിച്ചിട്ടുപത്തുജർ പാലിച്ചിട്ടുവൈകുണ്ഠൻസംഹരിക്കുന്നശങ്കര
ൻ * നിന്നാജ്ഞയാൽമുഖകുംശാസിക്കുന്നിന്നൊ സവൻ കാലൻ
പ്രാണികളോയല്ലാണെന്ന് ചിട്ടന്നതേവിധം * ഏകാനുപോലുള്ളവ
രെയൊപ്പാശിപാചിച്ചിട്ടനതേ നിധികരകൊക്കയുംനാഥനായിത്
ന്നുകുഞ്ചനം * അഗ്നനെകൃതനുംവാത്സവീശൻ മനമരേന്ദ്രനും നി
ന്നംശമാമേർനിൻശക്തികൊണ്ടുതന്നെവളന്നവർ * അതുകൊണ്ടു
വരനീതിനെന്നിടക്കുന്നചെങ്കിലോ സൃഷ്ടിക്കവില്ലമവയ്യിടംവൻ
പരാധാർന്നശിക്ഷണം * വാഗ്ഭവമന്ത്രമതിനേസേവിച്ചിട്ടനവക
നീ നരകനാഡിമിയുംവേഗകാശ്വസാദ്ധ്യജായതും * ജഗസംവാ
ഭാഭവാല്യകയോകേരക്കയുമവയ്യിടുന്നവർ ലോകത്തിൽഭക്തിമു
ക്തിമണ്ഡപാപിച്ചവാനും * മുഖജന്മമോക്ഷണപുഷ്പിയുമേളാനായി

വാഗ്മിയാകണം കർമ്മവുംജ്ഞാനവുംസിദ്ധിച്ചിടങ്ങളുടേവികേ! *
ഉണ്ടാകണംപുത്രപൗത്രരെന്നാണെൻവചനംതൂടേ.

ശ്രീഭദ്രദേവീഭാരതം പത്താംസ്കന്ധം

മ ന വ ണ്ണ ന *

ഒന്നാമദ്ധ്യായം

ന ണ്ട റ മ ള്യാ യ ം .

ശ്രീഭദ്രദേവീപറഞ്ഞു.

ഭൂമിപാല!മഹാബാഹോ!ഭവിച്ചീടുമിതൊക്കയും നീപോദിച്ചത
ശേഷംതൊന്തരുനന്ദനജാധിപ! * മഹാബലാദൈത്യനാശോദ്ധ
സ്തോരണാൻസുപ്രസന്നയായ് വാഗ്ഭവത്തിൻജപമുഖംതപസ്സാലു
മസംശയം * ശയുചിപ്പാത്തതാരാജ്യംനിനക്കുണ്ടാംസുപുത്രയും എൻ
ഭക്തിയുംഭവിച്ചീടുമൊടുവിൽമോക്ഷവുഹപ! * മനുവിന്നീവരംനര
കീടുടനഭൂവിയായവരം വിന്ധ്യാദ്രിക്കുഗമിച്ചാളാമനുവുനോക്കിനിലും
വേ * അഗസ്ത്യാനാലമർത്തപ്പെട്ടതാണാവിന്ധ്യാപദ്യം സൂര്യമാഗ്ന്ത
ടഞ്ഞാകാശത്തിൽസ്ഫുടിക്കുമലമായ് * വിന്ധ്യാവാസിനിയാംദേവിവീ
ഷ്ണുവിന്നുസമോദമീ ചോകത്തിലെല്ലാംസപ്തജ്വലാമിത്തിർന്നുമുനീ
ശപര!

കൃഷ്ണകര പറഞ്ഞു

ഏതുവിന്ധ്യാപലംസുത!വാനിൽസ്ഫുടിച്ചതെന്തിനായ് എന്തി
നാണസൂര്യനുജമാഗ്ന്തേപ്പോയ്തടുത്തതും? * വലുതാമപ്പുപ്പുത
ത്തേയഗസ്ത്യാമുനിയെക്കേനെ അമർത്തിനാ?നൊക്കയുനീവിസ്തരിച്ചു
ചെയ്യണം * നീപറഞ്ഞീടുമഭൂവികഥയാംസുധയേററവും കുടിച്ചീടുമ
തിൽതുച്ഛവരുന്നില്ലൊരുലേശവും.

സുതൻ പറഞ്ഞു

വിന്ധ്യാപവന്തമുണ്ടായിഗിരികൾക്കുതിമാന്വനായ് മഹാവനസ
മുമാന്വ്യർവൻമരങ്ങളൊടൊത്തവൻ * പിഷ്ഠിച്ചീടുംപലവിധംവത
കൊണ്ടുവിളങ്ങുവേൻ മാൻപന്നിപുലിയുംകാട്ടുപോത്തുംവ്യാഘ്രസമൃ
ദ്ധവും * വാനരങ്ങൾമുഴലുകൾജംബുകങ്ങളുമുടനേ ഉത്സാഹത്തോട
ഗ്നിരിയിൽസഞ്ചരിക്കുന്നശക്തായ് * നദീനദങ്ങളുംകാമമേകുംകല്പക
വൃക്ഷവും അപ്സരസ്ത്രീകൾതൊട്ടോരുവസിപ്പിച്ചിടുന്നതിൽസദാ * ഒരിക്ക
ലീവിന്ധ്യാനാകുംപദ്യത്തിങ്കൽനാരദൻ ഭൂവെല്ലാംസഞ്ചരിച്ചുകൊ

ഒണ്ടത്തിനാനതിയുണ്ടായ * മുനിയേക്കണ്ടദ്രിതാനംസാഭ്രമണോടെ
ഗിരുകൻ ഭക്തിയോടുമുല്പിച്ചാൻപാലാൽ ച്ചാദികളൊക്കെയും * വോ
ലിച്ചാൻതുടന്നായ് വഴുതേനിയോടാഗിരീശപരൻ.

വിന്ധ്യൻ പഠത്തു

എങ്ങിനെയൊക്കെയായിട്ടാണിത്! എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാധ്യമപ്രവർത്തകർക്കായിട്ടും അഭിമാനകരമായൊരു സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നത്.

നാമകൻ പറഞ്ഞു.

[illegible]

ശ്രീമദിദാഗവതം പണ്ഡിതസ്വരൂപം

വിഷയ ചരിത്രം

രണ്ടാമത്തേതും

മു. നാ. ൨. ല്യു. ൩. യ. ൦.

സ്മൃതൻപറഞ്ഞു

ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടാണു് നാം മുനിപുറം വൻ പ്രാവിച്ചു ന
സ്തുതയോകം ലോകസഞ്ചാരിയാകയാൽ * നാമുൻ മുനിപോയപ്പോൾ

ചിന്തിച്ചാൻവിന്ധനേനാവും സഹിച്ചില്ലവനശ്വന്തംഓവിചേച്ചുരതത
 ജന്മംകൻ എന്തുചെയ്തു മൃതമുഖമിനേന്താൻജമിക്കുന്നതെങ്ങനെ? * സ
 ഹിക്കുന്നില്ലനിങ്ങളിൽസുഖവ്യാലശമില്ലതാൻ കഷ്ടമെന്തൊരുമ
 ന്കീതിമനേനവ്യാകുലമായതും * പൂർവ്വതൻപെരുതരംചിന്തിച്ചെന്ന
 ന്നിട്ടിട്ടുണ്ടാൻ ഏവവിന്ധൻവിന്തമെയ്യനളവിൽദോഷകാ
 രിനാം * ഒരുബുദ്ധിയവനുള്ളിൽതോന്നിമേൽവേണ്ടതോത്തതിൽ ഗ്ര
 മനക്കുത്ര സഹിതൻഭഗവാനായഭാസ്കരൻ * നിത്യംപ്രദക്ഷിണംചെയ
 യ്തുകാണാണവനമമതി തട്ടക്കാണ്യമുണ്ടാക്കേണ്ടതെന്തെന്തെന്തില
 രങ്ങളാൽ * തട്ടെന്തെന്നാൽമേരുവിനേവലംവയ്ക്കുന്നതെങ്ങനെ? സൂര്യ
 മാഗ്നത്തയീപണ്ണമോയിച്ചീടുകിൽത്താൻ * മേരുവിനുള്ളമംച
 രമെല്ലാമില്ലതെയൊട്ടുവം വളന്നാനേവമോത്തൊവിന്ധൻവാനിൽ
 തൊടുപടി * ചൊക്കുമേറുകൊടുമുടിത്തൊടുവ്യാപ്തനായ് തുലാം
 താനിന്നെപ്പോൾതട്ടത്തീടുംസൂര്യനെപ്പോളിച്ചിട്ടും * ഏവംചിന്തി
 ച്ചവിന്ധനാരാതിനെല്ലാംകഴിഞ്ഞുതേ പ്രഭാതമായ് നിൽക്കുമായ് വി
 ഉക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക * കാന്തിയോടുമുളിപ്പനായുടനാദിയിലായ്
 വി പ്രകാശിച്ചുവാനില്ലൊരിടത്തുംസൂര്യംശ്ശകൾ * വികസിച്ച പത്മ
 ജാലക്രമിയാമ്പൽസമൃദ്ധം ഓരോകായ് അടുത്തുതന്നെയുമിച്ഛാൻ
 ജനങ്ങളും * ഹവ്യവുകപ്തവ്യഭേദാദികൾക്കേവരുമേകിനാൻ പ്രാ
 ഫ്ണാപരാമ്ണമല്ലൊന്നങ്ങത്തൊടുഭിവാകരൻ * ഇന്ദ്രദിക്കുനി
 തൻകോണുകടന്നചിരകാലമായ് വിരഹത്താൽതപിക്കുന്നകാമിനി
 ക്കുസമനമായ് * ശോഭിക്കുമായ്മനയുള്ള ഭിക്ഷിപേക്കരിവേഗമായ്
 ചെല്ലുവാനായ് പുറപ്പെട്ടാൻപ്രതാപത്തോടുകൂടവേ * മുൻപോട്ടുപോ
 കാൻവയ്യാഞ്ഞിട്ടു ഭണൻചൊല്ലിയിരിക്കനെ.

അരുണൻ പറഞ്ഞു

വിന്ധൻവളർന്നില്ല നുമാഗ്നമോയിച്ചുകാണ്ടിതാ നീ ചലംവ
 യ്തായാൽമേരു ചാട്ടുണ്ടായുള്ള മരീച്യനായ്.

സുതൻ പറഞ്ഞു

അരുണൻതൻവാക്കുകേട്ടസൂര്യൻചിന്തതടുക്കിനാൻ ആകാശമാ
 ഗ്നവുമോയിക്കുപ്പെട്ടുബഹു വിസ്തരം * എന്തുചെയ്തില്ലകുറിയൊത്തുതൊ
 യുള്ള പൂരുഷൻ ബലവാൻഭൈവ, കർമ്മശാലമാഗ്നതെയുതടക്കായ് *
 രാഹുവാൽഗ്രസ്തനായാലുക്കുണ്ഡംനില്ക്കുന്നതൊന്നിതാ ചിരന്ദിപ്തനാ
 ന്നുചെയ്തു മൃതമുഖമെന്നെമനംബലൻ * സൂര്യമാഗ്നതെത്തപ്പോൾദേ
 വനായമനശ്ചരം ആശ്ചര്യവിട്ടു മേൽവേണ്ടതറിയാതെകഴിക്കിനാൻ *
 ക്വിത്രയുപ്ലാപ്തംകാലമറിഞ്ഞീടുന്നസൂര്യനായ് അവനുംരുദ്ധനായ്

ഭൈരവംവിപരീതത്തിലാകയാൽ സൂര്യനവിന്ധ്യനി പണ്ണാതടുത്തതുന്നി
മിഞ്ഞമായ് * നഷ്ടപ്രായത്തിലായ് ലോകംസല്ലഭമർത്ഥരംഗശിക്കയാൻ
പടിഞ്ഞാറുംതെക്കുമുള്ളിക്കിലേലോകരാക്കയും * ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടു
സതതംരാത്രിയായ് താൻകഴിച്ചതേ വടക്കുകിഴക്കുംവിപരീതത്തിലാക്കിപ്പോവാ
ണിടുന്നവൻ * വൻമൃദേന്ദുതളന്നൊട്ടുമിക്കുപരംഗശിച്ചുപോയ് ഹ
വ്യകവൃഷ്ടിപ്പാതെതപിച്ചുലോകമാക്കയും * മേൽവേണ്ടകായ്കി
ന്ദ്രാഭിവാസനാർചിത്തതുടങ്ങിനാൻ.

ശ്രീഭദ്രദീപാവതം പത്താംസ്കന്ധം.

സൂര്യരോധം.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം

നാലാമദ്ധ്യായം

സൂതൻപറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രൻതൊട്ടുള്ള ഭേവന്മാർവേണാകൂടുന്നതരം ബ്രഹ്മാവൊക്കോ
ത്തുശംഭംപ്രാപിച്ചാർപന്ത്രവൃന്ദനേ * സ്തോത്രങ്ങളാൽസ്തുതിച്ചിട്ടു
മിച്ചാവർഭകതിയായ് ദേവദേവേശനായ് കാലകാലനായുള്ളൊരീ
ശനെ.

ഭേവന്മാർപറഞ്ഞു

ഭേവനാഥ! ജയിച്ചാലുംശൈലീകാന്ത! ജയിക്കനീ അഷ്ടസിദ്ധിക
ളുംഭക്തന്മാർക്കുപുനനാഥനായ് * മാതക്കുട്രിധാപദമായ് പരോ
ത്ഥസ്വരൂപനായ് വൃഷവാഹനനായ് കൈലാസത്തിൽവാഴുംസുരേശ
നായ് * മാനഭക്തർക്കുഭവാനായ് മാനതീത സ്വരൂപനായ് അജ
നായ് ശംഭുപരോത്ഥരാമനായ് ബഹുരൂപനായ് * ഗണേശനായ് ശ
ങ്കരനായുള്ള നിന്നെ നമിച്ചിടാം മരൈശ്വര്യപ്രഭാതാവായ് സൂര്യ
നായ് ഹരിയാൽതുലോം * അവനുളിൽവസിപ്പോനായ് യോഗത്തി
ലതിസക്തനായ് യോഗമായ് യോഗിയായ് യോഗഗമ്യനായ് നമിച്ചി
ടാം * യോഗത്തിൻഫലമേകീടുംയോഗീശനായ് നമിച്ചിടാം ഭീനന്മാ
ർക്കുയോഗംകുറയണാരസമുന്തിയായ് * ആത്മീയജനനായുഗ്രചിത്ര
നായ് ഗുണമുന്തിയായ് കാലനംകാലനായ് കാലരൂപനായ് നമിച്ചിടാം.

സൂതൻപറഞ്ഞു

ഭേവന്മാരാലിപ്രകാരംസ്തുതിക്കപ്പെട്ടശങ്കരൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുഗം
ഭീമവാക്കുസുരരാഭോതിനാൻ.

ശ്രീഭഗവാൻ പറഞ്ഞു

ഇതസ്തോത്രംകാണ്ടതാനിനതു കൃനായിനിവിവരേ സാധിച്ചീ
ഭാനിശ്ചയമായ് നിജരക്ഷിച്ചു മനോരഥം.

ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു

കൈലാസവാസിയായുള്ള വന്ദ്യശബരനാംഭവാൻ ആത്മന്മാർക്കു
സുഖംചെയ്തശങ്കരൻസുഖമേകുക * വിന്ധ്യാദ്രിമേരുവോടുള്ള കൈവരം
മുഖംവെളർന്നു സൂര്യമാഗ്നിയെപ്പോയിച്ചു സൂര്യഭംഗംവരുത്തിനാൻ * സ്തംഭം
ഭിഷ്ടിച്ചു മന്ദ്രിയേനിസർപ്പമംഗലമേകുക! സൂര്യപഞ്ചാരമില്ലാത്തതിങ്ക
ലജ്ഞാനംഭവിക്കുമോ * കർമ്മംനശിച്ചു ലോകത്തിലൊത്തൊക്കെത്താക്കോ
രശ്രവം ഭഗവന്തരായത്തരരക്കുനീയെന്നുഗതിയില്ലതാൻ * ഭംഗം
നാശകരൻനീതാൻപ്രസാദിക്കശിവാചരേ!

ശ്രീഭഗവാൻ പറഞ്ഞു

വിന്ധ്യാദ്രിയേയമത്ത്ഭിടാൻശക്തിയില്ലനിവിവരേ! നമ്മൾക്കു
പെന്തവന്ദിക്കാംമൊകാത്തൻമുഖന്ദനേ * അവൻതൻപ്രഭുവത്ത്
വാംപുഷ്പജൻകാരണകാരണൻ ഗോവിന്ദൻഭഗവാൻസർപ്പമേയ്യരൂപം
ധരിപ്പവൻ * അവനേക്കണ്ടുചൊല്ലീടിൽഭംഗനാശംഭവിച്ചിടം-

കേട്ടിപ്രകാരംഗിരിശൻറഭാഷിതം
ബ്രഹ്മാചാരിന്ദ്രാദികളായവാനവർ
ഭിഷന്തരൈശ്വര്യമുന്വിവാക്കിനി-
ശ്ശ്ചിമുഖംവെട്ടു മതിന്നുതൽക്ഷണം.

ശ്രീഭഗവതഃ പത്മസംസാരം

കൈലാസഗമനം

നവാമധ്യായം

അഞ്ചാം മദ്ധ്യായം

സുതൻ പറഞ്ഞു

ഭവഭവൻമരണാഥൻജഗൽഗുരുമഹാപ്രഭൻ പത്മാക്ഷൻവി
ഷ്ണുവച്ചുനടശിച്ചാർസുരരാക്ഷു * സ്തോത്രങ്ങളാൽക്കേതിച്ചുപും
സ്തതിച്ചാർതൽഗഭഞ്ഞാടും.

ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു

ജയവിഷ്ണോ! മൊകാത്ത! മഹാപുരുഷച്ചുവ്വേ! ഭനുജാരോ! കാമതാ
ത! സർപ്പകാമഫലപ്രദ! * മഹാപരാഹ്! ഗോവിന്ദ! മഹായജ്ഞസപരൂപ
ക! പ്രപന്നഥ! മഹാവിഷ്ണോ! ജഗദ്ഭൃത്തികാരണ! * മത്സ്യമാഷ്ടീന്ദ്രാ

ഭക്തയുദ്ധരിച്ചുജനാദിന! സത്യവ്രത!ധരായീശ!മത്യവ്രത!നമിച്ചിടാം
സുകാശ്ചസാഖ്യമാക്കുകജനാജയം!നമഃ * സുധനരുകാൻകൃഷ്ണരൂ
പമാനന്തിനേനമിച്ചിടാം ജയാദിഭക്ത്യരേക്കുല്ലാനാദിസുകരൂപ
മാന് * ഭൂവുതന്തിയൊരക്കോലരൂപന്നായിനമിച്ചിടാം നാസിംഹാകൃ
തിയൊടുക്രൂരനായുള്ളഭക്ത്യന്ത * നഖങ്ങളാൽപിളർന്നാരുഹരി
ക്കായ്നമിച്ചിടാം വാമനാകൃതിയായ് ഭക്തലോകകൃഗപശ്ചകൊണ്ടു
മത്തനാം * ബലിതന്നെച്ചതിച്ചോരാവാമെന്നായ്നമിച്ചിടാംഏഷരാജ
ന്യനാശാൽമകാത്മവീര്യനശരൂപായ് * രേണുകാപുത്രനായ് തീന്
രാമനായ്പ്രണമിച്ചിടാം ഏഷരാജസപൈശ്വസ്തൃശിരേച്ഛദസമർത്ഥ
നാം * നീതിമാനായശ്രീരാമനാമക്കേയ്യനമിച്ചിടാം റൂപലംഭമനമോ
ഭക്തകംസഭൂയാധനാദ്യരാൽ * ഭാരാകൃന്തതായ് തീന്ദ്രമിയേയു
ദ്ധരിച്ചുടൻ പാപമെല്ലാംഭൂമരഭാറിധർമ്മസ്ഥാപിച്ചനാഥനാം * കൃഷ്ണ
നാംഭവഭവനായസംഖ്യാപ്രണമിച്ചിടാം ഏഷയാഗമുടക്കീട്ടപ്പത്ര
ലിംസ നകരവൻ * ബലരൂപംധരിച്ചുരേഭൂവനായുനമിച്ചിടാം ഏ
ഷഭൂപരൊടുംഭോകുംഭൂപുത്രത്തിലാകവേ * കല്കിരൂപംധരിച്ചിടും
ഭവഭവ!നമിച്ചിടാം ഭഗവതാരംനൽകേതാക്കുയ്യായ് നീയെടുത്തു
തേ * ഏഷഭക്ത്യവധത്തിനായ് ഏവംഭോഷണവൻഭവാൻ ഭക്താ
ത്വിതീപ്പാൻസ്രീകൃഷ്ണജലത്തിലുമതേവിധം * രൂപംധരിച്ചുനീനേക്കു
രഭയുള്ളവനേതവൻ? പീതാംബരൻവിഷ്ണുവിനേയിവണ്ണസ്തുതിചെ
യ്ക്കവൻ * സാഷ്ടാംഗമായ് ഭക്തിയോടുമവനെപ്രണമിച്ചതേ ഭവസ്തോ
രംകേരക്കുയറാലാപുരുഷോത്തമനാഥരി * സുരന്മാക്കൊക്കെയുംമോദം
വരുമാറിതുചൊല്ലിനാൻ.

ശ്രീഭഗവൽപറഞ്ഞു

ഇതേസ്തോത്രത്താൽതുഷ്ണനായ്ഞാൻഏവംഭവണാനിവിന്ദാൻ നി
ഷ്കരക്കുളളവൻഏവംഭവണാനശിപ്പിച്ചിടാംഭവം * ഏകത്വനി
നിട്ടത്തമാംവരംനിഷ്കരവരികുവിൻ ഇതേസ്തോത്രത്തിൽപ്രഭാവത്താ
ൽതന്നിടാംഭോഭമോടുത്താൻ * പ്രാതഃകാലത്തിലീസ്തോത്രമെന്നെച്ചി
ത്തിച്ചുകേതിയായ് ചുറ്റിച്ചിടുംനരന്മാരൊക്കിലുഭയമൊരിക്കലും * അല
ക്ഷിയാകാലകണ്ണിതാനുംഭവരില്ലതത്ഗുണം ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾവേതാളാ
ഗ്രാമങ്ങൾബ്രഹ്മരാക്ഷസർ * വാതപിത്തകഫങ്ങൾതൊടുക്കു രോഗങ്ങ
ളായതും അവനകാലമുതിയുസംഭവിക്കില്ലാരിക്കലും * ഭീഷ്മായസ്തോത്
സന്തുതിയുംസർവ്വഭാഗസുഖങ്ങളും ഭവിക്കുമീസ്തോത്രപാരംഗ്ഗാഥചെ
സ്തോനന്തിശ്വന്തം * ഏന്തിനേറെക്കഥിക്കുന്നീസ്തോത്രംസർവ്വാർത്ഥസാധകം
ഔമുഖാർത്ഥലസ്തുവന്നസമീപംഭക്തിമുക്തികൾ * ഭവന്മാരേ!ഏവമെ

നൂനിക്കുടക്കുതരമെ യുവിൻ * അതിനേക്കാൽനശിപ്പിക്കാംസംശയി
ക്കേണ്ടലേൾവും ഏവമബ്ജഗവപാക്രംകേട്ടാവാനവരൊക്കെയും* പി
ന്നെയുഭേഗവാനോടപറഞ്ഞാരതിതൃഷ്ണരാത്.

ശ്രീഭേവിജാഗവതം പത്താംസ്കന്ധം

ഭവകുണ്ഡലമനഃ

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ആദാമദ്ധ്യായം

സൂതൻപറഞ്ഞു

വിഷ്ണുവിൻവചനംകേട്ടുതൃഷ്ണരായിട്ടുഭവകൾ പ്രസന്നഹൃദയ
ത്തോടുമരിയോടിയുടെ പാശ്ചിനാർ.

ഭേവന്തൻപറഞ്ഞു.

ഭേഭഭവ! മഹാവിഷ്ണോ! സൃഷ്ടിസ്ഥിത്വന്തകാരണ! വിഷ്ണോ! വി
സ്യാദ്രിസ്യുന്മുൻപറമാർത്തേതദയന്നിതേ * സൂര്യസഞ്ചാരമില്ലാതെ
അർക്കൊക്കെയുമൊന്നുപോൽ ലഭിക്കുന്നില്ലഭോഗങ്ങൾചെയ്തതെന്ത
ങ്ങുപോലതും.

ശ്രീഭഗവാൻ പറഞ്ഞു.

ആദ്യഭോഗത്തുസൃഷ്ടിച്ചോടുകലവൽനിയായവരും ശ്രീഭേവിതവ
ർദ്ദപൂജിക്കുന്നോൻതേജസ്വിതായവൻ * അഗസ്ത്യനാമനിശ്ശേഷൻ
മുക്തിഭേദനകാശിയിൽ വാഴുന്നവിസ്യാനതാഴ്ന്നശക്തനാണായ
വൻദ്രവം * കാജസ്വിതാമാമുനിഭേകാശിയിൽചെന്നുനിങ്ങളും പ്രസാ
ദിപ്പിച്ചുപേക്കിച്ചാലിക്കാതുംസാധ്യമാക്കിടും.

സൂതൻപറഞ്ഞു

വിഷ്ണുപാലേവമുപദേശിക്കപ്പെട്ടാനിവിവരം ഹരിയേപ്രണമി
ച്ചുട്ടാവാരാണസിയിലെത്തിനാർ * ക്ഷണംകൊണ്ടാകാശിയിങ്കൽ
ചെന്നുചെന്നിട്ടുഭവകൾ മണികണ്ഠികയിൽസ്നാനഞ്ചയ്ക്കിട്ടുവിധിപൂ
ർവ്വകം * ഭവന്താർക്കംപിതൃക്കൾക്കുതർപ്പിച്ചുചീട്ടുഭാനവും അഗസ്ത്യ
ൻതൻശ്വേഷമാകമാത്രമത്തിൽഗമിച്ചുതേ * പ്രശാന്തജന്തുവർഗ്ഗങ്ങൾ
നാനാവൃഷ്ടങ്ങളുണ്ടേ അന്നങ്ങളുംകോഴികളുമതിലുംകയിൽവർഗ്ഗ
വും * കടുവായുംപുലികളുംപന്നിയുംകാട്ടുപന്നിയും ശരഭംവാരുംപുലി
കളുംപലജാതിമൃഗങ്ങളും * നിറഞ്ഞുജ്ജ്വലിപ്പാഴുന്നതേജസ്സുരമഗ
സ്ത്യനേ സാഷ്ടാംഗംപൂജ്മിച്ചുപണ്ണുതിച്ചാരവരൊക്കെയും * ജയദി
ജഗണാധിശമാന്തു! പൂജ്യശാസനേ! വാതാപിയേനശിപ്പിച്ചുകുടഭയം

നേ!നമിച്ചിടാം * ലോപാമുദ്രാപതേ!ശ്രീമൻമിത്രാവരണസംഭവ! സ
 വ്യാപിദ്വാന്യേഗസ്തപ്രശംസ്യതേനേ!നമിച്ചിടാം * നീതാരമാരുദിക്കു
 വേദാജലരാശികളൊക്കയും ഭംഗിയോടുകൂടിയവുണ്ടെന്നിന്നേങ്ങെ
 രംനമിച്ചിടാം * ശ്രീരാമഗുരുവിന്നായികാശപുഷ്പവികാസനായ്
 ജാമണ്ഡലധാരികായ് സശിഷ്യാനായ് നമിച്ചിടാം * സുരേശ്വരൻ
 ബ്രഹ്മണനായ് വിളങ്ങുന്നതേപോനിയേ! പൂജ്യൻവരിഷ്ഠൻസസ്രീകനാ
 യെന്നേനമിച്ചിടാം * വിന്ധ്യപീഡസമിച്ചിടാൻശക്തിയെന്തേമഹാ
 മനേ! ആശ്രയിക്കുന്നിതാങ്ങെരപ്രസാദിച്ചീടണംഭവാൻ * സ്തുതിക്ക
 പ്പെട്ടിലകാരമഗസ്തപ്രൻയമ്തല്ലാൻ സന്തോഷിച്ചവിരിച്ചുകൊണ്ട
 വരോടിയുചൊല്ലിനാൻ.

മുനി പറഞ്ഞു

ഭവാന്മാർപരമശ്രേഷ്ഠഭവന്മാർഭൂപനാധിപർ ലോകപാലർ
 മഹാത്മാക്കൾനിഗ്രഹാനുഗ്രഹാക്ഷമർ * ഇന്ദ്രൻവഭൂധരീക്ഷണോ
 നമരാവതിതൻപതി തലപാദത്തിൽസിദ്ധിയെടുമവൻവാനോക്ത
 യീശ്വരൻ * ഹവ്യകവ്യങ്ങളേയെന്നുവമിക്കുന്നുള്ളതാശനൻ സുരന്മാ
 ക്കുഗ്നിമുഖമാണായവനെത്തുടങ്ങും? * രക്ഷോഗണാധിപൻശ്രീമാൻ
 കർമ്മസാക്ഷികനായവൻ ദണ്ഡധാരികുമവനുംസാധ്യമല്ലാത്തതെന്തു
 വാൻ? * എന്നാലുടിക്കാതുമെൻറശക്തിമാൽനാലുമാണ്ഡം എന്ന
 നിങ്ങളുരച്ചീടിൽപെച്ചുഃസ്മാനതസംശയം * അഗസ്തപ്രതൻപാകൃ
 മേവംകേട്ടിട്ടാവിശ്വഭൃശ്വരൻ സ്തോമത്തോടുംമോദമോടുംനിജമാംകാ
 ത്തുമോതിനാൻ * മഹേഷ്സത്യഗമനേതടുക്കപ്പെട്ടവിന്ധ്യനാൽ തെര
 ലോകൃമല്ലാമതിനാൽമിക്കവാറുനശിച്ചുപോയ് * അതിനേനിതപ
 ശ്ശക്തികൊണ്ടമതിടേണംമനേ! നിൻതേജസ്സാൽനമിച്ചീടുംവിന്ധ്യനി
 ല്ലൊരുസംശയം * ഞങ്ങളുവേണ്ടിയികാതുംസാധ്യമാക്കീടണമേ
 വാൻ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം പത്താംസ്കന്ധം

അഗസ്തപ്രൻ

ആറാമദ്ധ്യായം

ഏഴാമദ്ധ്യായം

സുതൻപറഞ്ഞു

ഭവാന്മാർതൻവാക്കുകേട്ടിട്ടഗസ്തപ്രൻമുനിസത്തമൻ ഇക്കാര്യംഞാ
 ന്സംബ്രമാക്കുമെന്നായതമോതിനാൻ * കാതുംസംധിച്ചിടാമെന്ന
 ക്കേജനമുനിയേല്പായാൽ ദേവസത്തമരെല്ലാരുമതിസന്തോഷയുക്ത

രായ് * താത്താക്കൾക്കുള്ള താവോസസ്ഥലങ്ങൾക്കുഗമിച്ചതേ ഉടൻത
ൻപത്തിയാലോപാമുദ്രയാടോതിനാമുനി * അനന്തമാംവില്ലെവിപ്പോ
രമ്പനമേവർന്നതുപാത്തമേ! ഭാനമാറ്റുന്നിരോധത്തേമയ്ക്കുമാൽവി
സ്വനാംഗിരി * അറിഞ്ഞു മേതുപോക്കുന്നതുമർത്തപദശ്ശികൾ
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടുവേണ്ടയികാശിചെപ്പാറിയിലിധം * മുക്കുക്കൾകാശി
മേവിടാത്തനാളംഗിരികാശി എന്താമിതിയെവസിപ്പോക്കുവരുവി
ല്ലെക്കുളംതോലം * കാശിപാസിയെനിക്കിപ്പോലാവില്ലെവനമേനം
തേ ഭാഗ്യമോദിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടുപാക്കുടമോമുനി * ഗംഗാസ്നാനം
ചെയ്തുപിശുപതമേനമിട്ടുകേതിനായ് ധൈര്യപാണിയെച്ചുച്ച
ബ്ബ് ഭൈരവാതികമേത്തിനാൻ * കാലമോലോ! ഭക്താർത്തിഭക്തന
ൻമീമഹാപുരുഷ കാശീപുരിയ്ക്കീശപരൻനീട്ടുത്തു ചെന്നതെത്തുപാ
ൻ * കാശിപാസിയെക്കഴുവെല്ലെന്നതിപ്പിക്കനവർദ്ധവാൻ എ
ന്നേറ്റുരെയെച്ചീടുന്നതുഭക്താർത്തിനാശന! * അസമ്യംപരമോ
ഷമൈവ ശൂന്യവുത്തൊന്നുമില്ലാ കാശിയിൽനിന്നമയ്ക്കാൻ
ചെയ്തതൊന്നതാതകം * കാലമോലോ! ഭക്താർത്തിഭക്തനാമിട്ടുതി
ഭക്തിയായ് സർവ്വവില്ലമരൻസാക്ഷാദപ്രാപ്തമെന്നുതൊന്നുതൻ *
ഭരിച്ചുഭൂതനേമച്ചീട്ടുകാശിയിൽനിന്നുപോയ് ഭോപാമുദ്രാവരൻ
ശ്രീമനേഗസ്തുനന്തെക്കുടിക്കിനായ് * കാശിയിൽനിന്നുവേർപെട്ടു
ഖത്താമതിനസ്സോ മിന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോയാനമ്ഭാഗ്യമാർദ്ദവ്വ
മോടമായ് * തപോനന്തമതിഭക്തീമുത്തുപോയ്ക്കുനമെത്തിനാ
ൻ അത്രേകണ്ടാൻവാനിയമുട്ടിനൽക്കവസ്വനമുമുനി * വിറച്ചു
നടന്നവിസ്വൻമൻപിൾകണ്ടിട്ടുഗല്ലുനന്ന ഭൂമാടത്തുപകലിച്ചാ
ൻപോരാനവ നന്നുനാമവർ * സാഷ്ടാംഗമായ് ഭക്തിമോടുന്നമി
ച്ചാനാമുതീരുന്നതമിടവസ്വനിലിയെക്കണ്ടിട്ടുതാപസോത്തമൻ *
പ്രസന്നമുഖനായ് തീർത്ഥാടിയോടിച്ചുമാച്ചിനാൻ വത്സലിപാദീ
വണ്ണമിരിയ്ക്കാൻവരമ്പരമ * നിൻപാറമേക്കുമാൻമേൽക്കതി
യില്ലാമിക്കനി ഇതോതിയാനാമുട്ടിക്കിൻഗമിച്ചാൻ ത്രാസഭയോടവൻ *
അതിൽശിഖരമേറീട്ടുതോലാലായിറവിനാൻ ശ്രീകൈലാശഗിരി
ൽകണ്ടാൻമാമുട്ടിക്കൈലത്തിനാൻ * മലയാദ്രിമതിൽചെന്നുതീർത്താ
നതിലോരാത്രം മഹാപുരുഷനായ്ഭക്തിതാനംവിസ്വന മാനന്ദൻ *
വസ്വന്താസനിചെന്നായിലോകത്തിങ്ക * പൃഥ്വിധിയാമ്.

സുകന്തപാദമേ.

ഇപ്പരിത്രംതുലോത്താപശ്വരനാശനമുത്തമം അഗസ്ത്യപി
സ്വേദപാപാനുഭൂതമേക്കുടമോ * ഭിജ്യാമാമക്കാലയുഷ്ണാനം
51 *

[illegible]

ശ്രീ:ഭവീഭാഗവതം പത്മാംബുധം

വിസ്തൃതികരണം

ഏഴാമദ്ധ്യായം

എ ടി ടി ടി ടി ടി

கருணாகரன்புரத்து

ആദ്യമായുള്ള അിനപ്പമനപന്താമുറച്ചുനീ പൊൽകത്തേജസ്സും
മറുമനക്കല്ലെയെട്ടുപാ.

സൂതൻപറഞ്ഞു

ആദ്യസ്ഥാനം ഉവർന്നു നിൽക്കുകയും കേട്ടിതേറിയ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മുമ്പായി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

നവകുടുംബനായകൻ

നാരായണ! കഥിച്ചാലും മനസ്സുള്ളതെന്താലും.

നാരായണൻ ചിറഞ്ചു

[illegible]

ആധിപത്യം, ജഗദാത്മീതാരമെന്നപോലെയും നാലു ഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കുന്നതായാലേ
 വംസപാദോ വിഷ്ണുതാമര * കയശത്രുവിദ്യുതമെന്നപോലെയും പത്മം
 ഭീഷ്മായ യഥംസ്ഥാപിച്ഛസുതരോകെതുമ്പോലെയും * നിജമ
 നപത്താതത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഗമിച്ചാത * പൂർവ്വതന്ത്രം നയൻമു
 ന്നാമൻമനവുത്തമൻ * ഗംഗാശ്രമതപഃജ്ഞയ്ക്കു മഹാശാസ്ത്രജ്ഞപി
 ചൂപൻ മൂന്നുവർഷമുപാസിച്ഛിച്ചുവെച്ചുപോയ ഗുഹ * പൂർവ്വിച്ചാൻ
 സ്തോത്രത്തെ അർച്ചിതം ചെയ്തുകൊണ്ടുവെച്ചു * പാപമോഹമല്ലതാ
 രംജ്യംശ്രദ്ധാശ്വരസുതരേയം * യുഗധർമ്മത്തെപ്പോലെയും പാപമല്ലാ
 ഭൂമിച്ചൂപൻ രാജാവിനെ ഭാഗീതപദമെന്നാത്ര ചിട്ടയുണ്ട് * പൂർവ്വത
 ന്നേതന മന്ദൻസാലാമൻമനതാമസൻ ഗന്ധമാദിതൻപാപമതീര
 ങ്ങിൽ കാലരാജവും * ജപിച്ചുക്കൊണ്ടു സമിച്ചാൻതീർക്കു ശപഥിയം
 ബലം വാസനമാംശരൽകാലനവരാത്രി ചിതാമര * പൂർവ്വമുദാരം
 പ്രസാദിപ്പിച്ചിടീനാൻജലജാക്ഷിയേ അവരതൻവരവുവാങ്ങിസ്തുതി
 ചെയ്തുമരിച്ചുവൻ * ശത്രുവരദഹാരംജ്യംരക്ഷിച്ചാൻഭരമെന്നിയേ
 തൻഭാര്യയിൽ ശക്തിയേറ്റുശ്രദ്ധാമാഹത്തുപുത്രം * ജനിപ്പിച്ചിട്ടായവ
 നംപരലോകത്തിലെത്തിനാൻ താമസാനജനഞ്ചമൻമനമെരവത
 നെന്നുപേർ * കാളിന്ദീതീരമന്നിട്ടുജപിച്ചാൻകാമബീജവും ക്ഷണം
 സിദ്ധിക്കുമത്ര തന്മാഗ്ദ്ധാഭിയമനേകിടും * അസ്സവകൊണ്ടുപ്രാപി
 ച്ചാനവൻ രജസമൃദ്ധിയേ മഹാശക്തനവൻചോകേ സർവ്വസിദ്ധിവിധാ
 യകൻ * ആയുസ്സുറുപുത്രപുത്രമാരോടൊത്താമമാഭുജൻ യഥം
 സ്ഥാപിച്ചുരാജ്യം പാപനാശമെന്നു നന്ദനം * ഗമിച്ചാൻസ്വർഗ്ഗലോക
 ത്തിലതുലൂൻതൂണാമര.

ശ്രീഭഗവതഃ പത്മസംസ്കൃതം

മ ന വ ണ് ന

ഏകമജ്യം

ഒ ന് പ താ മ ഭൂതാ യം

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

ഇനിയൊക്കേക്കുറിയുവോമാത്മവിമുക്തനാമം രാജ്യംപ്രാപി
 ച്ചകഥയാണമപുത്രനതാമര * അംഗരാജൻറതനയൻമാക്ഷുഷ
 ന്മനവുത്തമൻ ഷഷ്ഠനാപുചകൻബ്രഹ്മണിയേപോതാശ്രയിച്ചുതേ *
 ഭക്താർത്ഥമബ്രഹ്മണീതന്നശരണമമ ശാസിക്കനീകീകരൻ
 ഞാൻതീമാനാകുന്നഭിതിയേ * അഖണ്ഡരാജാധിപത്യമതുംപ്രാപി

കണ്ഠാഭിരേ! മഹാപരാക്രമവേഷണശാസ്ത്രാസ്ത്രനിപുണതപവും ഭീർ
ഘായുസ്സായ് പൃതുമുദേദീർഘായുസ്സഭവിക്കണം * ടെക്കമോക്ഷവും
വേണമുപദേശിക്കുകങ്ങനേ ഇതുവണ്ണമനുവിൻ പാത്രംകേട്ടിട്ടുമുനിസ
തതമൻ * ശ്രീമാൻദേവീസുഖമെന്തെന്നുതരമോതിനാൻ ചെ
വികൾക്കുസുഖനേരമെന്താകൂടാകട്ടെനീറുപ! * ശ്രീദേവീഭാഗവത
വചനാലിതല്ലാസോദ്യമസ്തേ.

മാക്കുപൻപറഞ്ഞു.

ഏറ്റവുംശുദ്ധമായിട്ടുദേവ്യാധാരമുണ്ടെന്നു മറ്റൊന്നുമില്ല
തന്നീകൃപയെന്നുവെക്കുന്നു.

മുനിപറഞ്ഞു

നാശമില്ലാത്തതാമേ വീടുജനകൾക്കുതന്നെ! വ്യക്തമായ്
വശവഞ്ചിജനിവൃദ്ധായിരുന്നിരിക്കണം * തികാരത്തുജ്ഞാപിച്ചിട്ടി
സാധിക്കുകകുതിച്ചുകൾ വശവഞ്ചിജപരന്തകൾനില്ക്കുമ്പോഴും
ലവുലയും * വശവേദമത്രാമെന്നുമില്ലാത്തതാണു! ബ്രഹ്മാവിനു
ജ്ഞാപിച്ചിട്ടുവൃത്തികൾശക്തനായ് ഇതുപ! * ഇതിന്നുപത്താൽപാലി
ക്കാൻശക്തനായ് തീർന്നിട്ടുവു ശിവനുംസംഹരിപ്പാനീജപംകൊ
ണ്ടുസമർത്ഥനായ് * ഭിക്ഷുപാദകന്താമ്രാമ്രാമ്രമെന്തായിട്ടുതന്നു
ഇതിനാൽതാൻശക്തിമാനാമായിത്തീർന്നുതന്നെ! * ഇപനാന്നീയ
മീചണ്ണമേരശ്ജഗദംബയേ ആരായിച്ചിട്ടിടൈലശ്ചാപിക്കാ
വലുതായ് ക്ഷണം * പുലയൻമുനിപിപണ്ണമുപദേശിക്കുമ്പോൾ
അംഗപുത്രൻതാപസ്സിനായ് ഗമിച്ചാൻവിരജതാം * വാഗവതേജ
പിച്ചുകൊണ്ടതിലോരതപസ്സിനേ ചെല്ലാന്നുഗണീപാലനാണക്കി
ലഭിച്ചുതാൻ * ഒന്നാംവർഷത്തിൽതിന്ത്രാഞ്ചിശുദ്ധജലാശിയായ്
മുനാംവർഷമേരുകുണ്ടായ് വാസിച്ചുകൊണ്ടിപ്പോൾ * ഏവാപ
ത്രാജവൻകുളാമാരവിട്ടുഭൂമിപൻ വാഗവതേജപിച്ചുപോയത്രേ
യാബുലിപാച്ഛതേ * ആവിധമേദവിതൻശ്രേഷ്ഠമന്ത്രാഭക്ത്യാജപി
ക്കവേ മഹാസരസ്വതീദേവിപുത്രാജ്ഞാപിച്ചുപോയ് * തേജോമഹീ
ദായാഷാസർവ്വഭവമന്ദിശപരീ അംഗപുത്രനൊടായിട്ടുപറഞ്ഞാരുദ്ര
വായ്മുദാ.

ദേവിപറഞ്ഞു

രാജവേദീയമുള്ളിപ്പിടുന്നവരൊക്കെ പരന്തകലോതരാനി
ന്റെതപസ്സാൽതൃപ്തരായിത്താൻ.

മാക്കുപൻപറഞ്ഞു

ദേവദേവശിരോൻചിന്തിച്ചിട്ടുമിറ്റുകുളാക്കയും അന്തർവാമി
സപത്രപരോദനിയനുണ്ടുനീതുതേ! * എന്നാലുനിനദർശനമെന്താകൂ
മുഖമിരിക്കയാൽ ചൊല്ലാമെന്നിക്കതന്നുംലോകമെന്നപരശ്രീതം.

ശ്രീഭദ്രാപരം

തന്നേനീമനപന്തരത്തിൻരാജ്യഭൂപാലസത്തമ! ശക്തിയുംതൂണു
 വുംകൂടുംപുത്രരുംതേഭവിച്ചിടം * രാജ്യനിഷ്ഠനുകൂലമാമൊടുവിൽമോ
 ഷ്ടവംഭരം മനവിന്നീയുത്തമമാവരേത്തനരുകിഷീശപി * മറഞ്ഞാ
 ഉവനാൽഭക്ത്യാസ്തുതയായിട്ടുതൽക്കണ്ഠം ശ്രീഭദ്രാപരപ്രസാദത്താ
 ലാറാമൻമനവാഗ്ദത്തം * മനക്കളിൽമാന്യനായിച്ചുകുവത്തിയുമായി
 രേ കാതുഭാരസമർത്ഥന്മാർബലവാനാരവൻസുതർ * ഭേദിഭക്തർശ്രു
 രായോർമഹാബലപരാക്രമർ സച്ചിത്രമാനനീമന്മാർമഹാഭാജ്യസുഖാ
 സ്സഭർ * ഭേദയാധന മാലേപംചാക്ഷുഷൻമനോധാതുലോ ശ്രേഷ്ഠ
 നായ്തീർന്നതകാലേപ്രാപിച്ചുഭേദിതൻപദം.

ശ്രീഭദ്രാപരം പത്താം സ്കന്ധം

ഭേദി ചരിതം

ഭവതഃമഹായം

പത്താമ പ്രായം

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

ഏഴാമൻമനവാശ്രേഷ്ഠനായവൈവസ്വതൻമന ശ്രാദ്ധഭേദൻ
 മഹാജ്ഞാനീഭൂപാലന്മാരിലുത്തമൻ * ആവൈവസ്വതനുംസാക്ഷാൽ
 ഭേദിയേസ്സേവചെയ്താൽ മനപന്തരായിപത്യാത്തേപ്രാപിച്ചേറസ്സു
 വിച്ചതേ * എട്ടാമൻമനസാവണ്ണിഭൂമിയിൽകീർത്തികേട്ടവൻ ജന്മാന്ത
 രത്തിൽസേവിച്ചുവരിച്ചുഭൂമിതൻവരം * മനപന്തരായിപൻരാജശ്രേ
 ഷ്ഠനായിബഭേവിച്ചുത മഹാപരാക്രമിയവൻധീരൻഭേദീപരായണൻ

നരേന്ദ്രൻപറഞ്ഞു

ജന്മാന്തരത്തിലെവൃണ്ണമഹീമയിമഹേശിയേ ആരാധിച്ചാന
 വൻനീയിനതെന്നോടുകൂടെവെത്തുണം.

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

സപാരോവിഷൻറെകാലത്തിൽവൈവരൂപംശസമുത്ഭവൻ സുര
 മൻഗുപന്തരായിമഹാബലപരാക്രമൻ * തുണജ്ഞൻനല്ലവില്ലാളീമാ
 ന്നൻശ്രേഷ്ഠൻസുപണ്ഡിതൻ ഏറ്റവുമധനമാജ്ജിപ്പാൻയാചകർ
 കൊടുപ്പവൻ * ശത്രുക്കളേജയിക്കേന്നാൻ സർവ്വാസ്രകശലൻബലി സൈ
 ന്യങ്ങളോടൊത്തൊരിക്കൽശത്രുഭൂപാലരായവർ * ശൂന്യാരാ,മാനധ
 നൻസുരമൻഗുപനോടുമയ് കൊലപ്രദിയരോയിച്ചനശിപ്പിച്ചാൻ
 തുടങ്ങിനാൻ * നിജസൈന്യത്തോടുകൂടിസുരമക്ഷിതിപാലനം ശത്രു

കുളുതപ്പനായ് നഗരംവിട്ടിറങ്ങിനാൻ * തോറ്റി കുളുപ്പട്ടസുഖം
 പോരിലാശത്രൂപരാൽ : ഹരികുളുപ്പട്ടാതു പക്കർദണ്ഡായ നമൊക്ക
 യും * മന്ത്രിമാരോ മുടർഭൂപന്ധികംസന്തപിച്ചുതേ മഹാനാമാസുർ
 മനേനഗരംവിട്ടിറക്കിനാൻ * അശ്വത്തിലേറമൃഗയാവ്യാജമായിത്ത
 നിച്ചവൻ കൊടുങ്കാട്ടിൽചെന്നുവേണിട്ടുവഞ്ചനക്കുമിടുമായ് * ശാ
 ന്തജന്തുക്കളുംശിഷ്യപുത്രന്മാരുംഭിവാണിടം ഒരുശാന്തമുനീന്ദ്രന്റെരാ
 ശ്രമംപൂകിനാനടൻ , സുഖമായിക്കുറേക്കാലംത്രികാലത്തു മനീശ്വ
 രൻ * സുധേയസ്സിന്നാശ്രമത്തിൽ വസിച്ചാനതിനെ സഖ്യമാത് പൂജാ
 ന്തതികളൊരുനാൾ മുനിയേചെന്നുകണ്ടുടൻ * ലോഭിച്ചാൻവിനയ
 തോടുംനമിച്ചിട്ടീവിധംഗ്രൂപൻ വിരക്തൻത്താൻതപമെല്ലാമറിയു
 നാവനെങ്കിലും * എന്നെജപിച്ചുശ്രുക്കളെനെരരാജ്യംഹരിക്കയാൽ
 മുഴുനമമനോദഃഖംബാധിക്കുന്നാധിപംഭവം * എന്നാലുമാവരോടു
 ജ്ജിതംതോന്നു നൃന്ദാദരമേറവും മെന്യുതനെന്യോപാകേണ്ടസുഖമു
 ണ്ണാവതെങ്ങനേ? * നിന്നെഗ്രഹമിച്ഛിക്കുന്നാതണംവേദവിത്തമ!

മുനിപറഞ്ഞു

രാജാവേ! കേൾക്കനീദേവീമാഹാത്മ്യമുച്ചാരത അത്യാശ്ചര്യ
 കർമ്മസ്വകാമധൂനേകിടാദൃശം * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശങ്കനീമഹാമായാ
 ജഗന്മയീ ജന്തുക്കൾതൻമനസ്സുലാംഹരിച്ചിട്ടുവലാലധം * മോഹി
 ള്ചിക്കുന്നുവന്നാശിട്ടിത്തീർക്കുന്നീഗ്രൂപ! ലോകത്തെതെല്ലാംസൃഷ്ടിച്ചു
 പാലിച്ചീടുന്ന സ്വർഗ്ഗം * ഭദ്രനാശിട്ടുസംഹാരംചെയ്തിട്ടുനാനുമാധവം
 കാമഭാഗീമഹാമായാകാളരാത്രിദൂതത്വം വിശ്വസംഹാരിണീകാളീക
 മലാകമലാലയാ ജഗത്തെല്ലാദേവിയിൽനിന്നുണ്ടായ് നിരക്കുന്നുഭേ
 വിയിൽ * അവളിൽതാൻവെച്ചിട്ടന്നാദരനെപരാൽപര അദ്ദേ
 വിതൻ നൽകുസാദമാരിലുണ്ടായിട്ടുവോ അവൻജപിക്കുംമോഹ
 ത്തെജയിക്കില്ലനൃരാജമേ.

ത്രിദേവീഭാഗവതം പത്താംസ്കന്ധം

സംവത്സരിതകഥ

പത്തമദ്ധ്യായം

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം

രാജപറഞ്ഞു

ആരുകാലത്തന്നാ നിന്നാൽപറയപ്പെട്ടാരംബിക ആരിലാ
 ണികളേമോഹിപ്പിച്ചതന്തുനിമിത്തമാത് * ദേവിയെങ്ങനെനൃണായി
 രൂപമെന്തെന്തുതപവും എല്ലാമെന്നോടുകൊല്ലേണക്രൂപയാമുനി
 സതമ!

ഭൂമിപറഞ്ഞു

ദേവീസ്വരൂപംപറയാംകേട്ടുകൊള്ളുകനീനൃപ! എപ്പോഴുംമുതലി
 ചാളമുതലിപ്പിന്നിനെനാനും * നാരായണൻജഗത്തുല്പാദനം
 ചിത്രനന്തരം അനന്തനിൽചേർന്നാഗതിദ്രാവികയീനനായ് * ചല
 ശയംബധമിളം തസുഖമായിട്ടാണിനാൻ തൽക്കണ്ണമലസംഭ്രമം
 ദൈത്യന്മാർമധ്യകൈകൾ*ഘോരന്മാരവർബ്രഹ്മാചവധിപ്പാനായ്
 ണിനാർ മധ്യകൈകൾമൈത്യന്മാരേയുംനിദ്രാമയ്ക്കിടവിട്ടുവെയ്ക്കും,
 കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻപത്തുസംഭവം * മരിയില്ലൊരങ്ങനയമൈത്യ,
 രോഗകുരിയേറിയാർ ചെല്ലത്തന്നെങ്ങ പോകണമെപ്പോഴെന്നിവനി
 ടംസുഖം * മഹാത്മാവിധിചിത്തവിന്നിച്ചിട്ടനവേളയിൽ ഒരുബലി
 യവനുള്ളിൽതോന്നീതൽക്കാലയുക്തമായ് * ഏതുദേവീഭവശന്നായ്
 റങ്ങിടുന്നമായവൻ ആശ്രയിക്കാം സർവ്വതാവാസിദ്രാവികയേക്കുണം.

ബ്രഹ്മപറഞ്ഞു

ദേവദേവി! ജഗദ്ധാതിഭക്താഭീഷ്ടമഖ്യപദേ! ജഗന്മാതേ! മഹാ
 മാതേ! ബ്രഹ്മതൃപിന്നി! മംഗലേ! * നിന്നാജ്ഞാതനടത്തുനൃപകാ
 ണ്ഢമുദയം കാളരാത്രി! മഹാരാത്രി! മോഹരാത്രി! മദോലംഭം! * വ്യാ
 പിനീവശഗമാന്യന്മാനന്തിധിയാണന്തി * മഹാനീയാമഹാമാർദ്ദാ
 യാമധുരതിമഹി * പരാപരങ്ങളെല്ലാംനിപരയെന്നേർതിടുന്നതേ
 ലജ്ജാപുഷ്പിക്കുമാകീർത്തികാണിയാരുവിഗ്രഹ * കമനീമാജഗദ
 ണ്ഢാജാഗ്രദാസിസ്വരൂപിണി പരമാപരമേശാനീചരാനന്ദാപരായണാ
 ഏകാഘോഷസ്വരൂപാനീസദിതീയാഭയാത്മിക * ത്രയീത്വവർഗ്ഗനി
 യാതൃബ്രഹ്മാത്മികാശുഭാ പഞ്ചമീപഞ്ചഭൂതേശിഷ്ഠീഷ്ഠേശ
 ഭീശിവാ * സപ്തമീസപ്തചാരേശിസപ്തസപ്തചരപദാ അഷ്ടമീവസുനാ
 മാനീനവഗ്രഹമയീശപരി നവരാഗകലാരമ്യനവസംഖ്യാനവേശ
 ഹി * ദശമീദശഭിക്ഷുജാദശാശാഖാപിനീംമാ ഏകാഭയാത്മികാശ്രീ
 ത്വൈദ്രകാദശിഷ്ഠവിതാ * ഏകാഭിതീമിപ്രീതായേകാഭിഗണാ
 ധിപാ ദ്വാദശീദ്വാദശഭുജാദ്വാദശാഭിതൃജന്മഭൂഃ * ത്രയാഭയാത്മികാ
 ദേവീത്രയാഭയഗണപ്രിയം ത്രയാഭയാഭിയാഭിനാവിശേഷദേവധി
 ദേവതാ ചതുർഭുജാവരോചതുർഭുജമനപ്രസൂ * സാക്ഷാൽപഞ്ചഭൂ
 വിദ്യാപഞ്ചാധികേശിതിമി ഷോഡശീഷ്ഠേശഭുജാഷോഡശേന്ദ്ര
 തലാമഹി * ഷോഡശാത്മകചക്രാഞ്ജുപാപ്തചക്രഭുജാ നീത
 നെയീരൂപമെല്ലാംനിർമ്മല! താമസോദയം! * നിന്നാത്ഗുഹീതൻഭഗ
 വാൻദേവദേവനരമാപരി ഇദ്വൈത്യന്മാർമഹാശക്തർമുഖർമധ്യ
 കൈകൾ * ഉന്നതിയാലുചിവഴക്കൊല്ലുപാനീമേശേനേ.

മുനി പറഞ്ഞു

സ്തുതിക്കപ്പെട്ടുപിയിച്ചാൽതാമസീദേവി മിങ്ങനെ മോഹിപ്പിച്ചു
 ഭൂസുരമരമേ മവിട്ടുതൽക്കുനം * ഉടനേഭഗവാൻവിഷ്ണുപരമാത്മാ
 ജഗല്പതി ഉണർന്നാകപ്പൊഴേതന്നെകണ്ടാനളെ തൃവീരരേ * കണ്ടിട്ടാ
 വിഷ്ണുവവേഗമധുകെടഭൈരവ്യം യുദ്ധത്തിനായൊരുവെട്ടാമ
 രിക്കരിക്കിലെത്തിനാർ * യുദ്ധംചെയ്താനവരോടുംഭഗവാൻമധുസൂദ
 നൻ അയ്യായിരംവത്സരങ്ങൾബാഹുപുരമരണൻപിള * മഹാമായാ
 മോഹിതരോ യുടനേഘോരാനന്ദൻ വരംവരിക്കനീയെന്നാലക്ഷ്മീകാന്ത
 നൊടോതിനാർ * ഇതുവണ്ണമവർതൻവാക്കുകേൾക്കയാലാടിപൂഷ്യ
 ന് വരംവരിച്ചാനീനിങ്ങരവല്ലഭാകുകയെന്നതായ് * ഉടനേഹരി
 യോടായിട്ടുചൊരാമഹാബലൻ വെള്ളമില്ലാത്തഭൂവിങ്കൽവെച്ചുകൊല്ല
 കത്തങ്ങളേ * അതുവണ്ണമെന്നുചിട്ടുശ്ശുഖചക്രദാധരൻ ജാലനത്തിൽ
 വെച്ചുചക്രംകൊണ്ടവർതലകൊയ്ക്കതെ * ബ്രഹ്മാവിനാൽസ്തുതിക്കപ്പെ
 ടുണ്ടായിദേവീയിങ്ങനെ മഹാരാജ! മഹാകാളീ സർവ്വായോഗേശ്വരേശ്വ
 രീ * മഹാലക്ഷ്മീപുത്രിയുമിവണ്ണംകേൾക്കുകമന്നവ!

ശ്രീദേവീഭാഗവതം പത്താംസ്കന്ധം

മ ഹ * ക ര ഉ പ്ല പ്തി

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം.

പ ന്ത ണ മ ല്യാ യ മ .

മുനി പറഞ്ഞു

മഹിഷീജിംസഭൂതൻമഹാബലപരാക്രമൻ മഹിഷൻസുരരേ
 യെല്ലാംജയിച്ചീലോകനാഥനായ് * ഇന്ദ്രാദിഃലോകപാലർക്കുള്ളധികാര
 ങ്ങളൊക്കെയും സ്വീകരിച്ചാൻബലാൽത്രൈലോക്യേശ്വര്യത്തേളജി
 ച്ചതേ * മടക്കുപുട്ടഭേവന്മാർസ്വർഗ്ഗത്തേവിട്ടുവിപ്ലവായ് ബ്രഹ്മാവി
 നോടുംകാത്യായനാത്രമതികലെത്തിനാർ * വസിഷ്ഠിജനാരതിലസ്സ
 ്വർണ്ണൻഹരിശങ്കരൻ അവരോടടുക്കുകഭൈരവൻതൻവൃത്താന്തത്തെതയോ
 തിനാർ * ദേവസ്ഥാനങ്ങളെല്ലെയല്ലാംജയിച്ചിട്ടാമഹാസുരൻ താനേയ
 നഭവിക്കുന്നവെലവീര്യമുദോലതൻ * ദേവേശരേ! തട്ടിച്ചുനമാമിഷാസു
 രനെനാപേർ ഭൈത്രാന്തകർനിക്കളവൻവധോപായംനിനയ്ക്കുവിൻ
 ട്ഠിംബംപേരുംസുന്മാർതൻവാക്കുകേട്ടിട്ടുമാധവൻ കോപിച്ചാനധി
 കംകോപമാന്മാർവിധിമഹേശരം * ഏവകോപിച്ചഹരിതൻമുഖ
 ത്തിൽനിന്നുതൽക്കുണം ദിവ്യഭയജസ്സുതടവിച്ചുസമസ്രാർക്കുസമപ്ര
 ഭം * ദേവന്മാർക്കുള്ള ദേഹങ്ങളെല്ലാത്തിൽനിന്നുമങ്ങനെ ഉണ്ടായ്തേ

[illegible]

ജഗദംബനശിപ്പിച്ചാളാഭൂപങ്ങളെയൊക്കയും മടുക്കുമെറിഞ്ഞി
 ണ്റെറുപമാണൊരുദൈത്യന * പാശത്താൽ ഭൂധമായ് കെട്ടിവാളാ
 ത്തപയറുത്തുടൻ പതിപ്പിച്ചാരുമെറിഞ്ഞാൻദേവദൈവരിചയംബി
 ക * ഹാഹായെന്നോതിമറുജ്ജാർപത്തുദിക്കിലുമാടിനാർ സ്തുതി
 ച്ചാർതുഷ്ഠിയായിട്ടുദ്രേവന്മാർദേവദേവിയേ * ഇവണ്ണമെങ്കിലുമുണ്ടാമീ
 മഹിഷാസുരമർദ്ദിനി സരസ്വതൃതദപഞ്ചാലാപരാജാവേ! കേട്ടുകൊള്ള
 ക * ദിക്കൽ ശുഭനാമാവാംദൈത്യന്മാരായ് മഹാബലൻ തത്സാദ
 രൻനിശ്ശൂലാഖ്യനവനംബഹുശക്തിമാൻ * അവൻതൻചീഡപാൽ
 വാനോരൊല്ലാന്നിശ്ചികരാകയാൽ ഹിമവാനിൽചെന്നുകുത്യാദേവി
 യേസ്തുതിചെയ്യതേ.

ദേവന്മാർ പാഞ്ഞു.

ജമിച്ചാലുംദേവനാഥേ! ഭക്തസങ്കടനാശിനി! നിത്യേ! പുന്യേ!
 മഹാദേവ! ഭാനവാന്തകരൂപിണി! * ദേവേശി! ഭക്തസുഖഭേദമാനു
 ലപരമമേ! ബ്രഹ്മവിഷ്ണുരമേശാടിസ്ഥിതപേ! നിന്തവികൃത! * സൃഷ്ടി
 സ്ഥിത്യന്തനിപുണേ! നമസ്തേ കാന്തിദായിനി! മഹാതാണ്ഡവസുപ്തിത!
 മോദദായിനി! മാധവി! * പ്രസീദദേവദേവേശി! പ്രസീദകരുണാനി
 യേ! നിശ്ശൂലശുഭനാമാമഹാപാർവ്വതിയിൽമഗ്നരായ് * നിന്നേവനാ
 ശ്രയിക്കുന്നതാക്ഷിച്ചീടുകരുണയെ ഇവണ്ണസ്തുതിചെയ്തിടുംദേവന്മാ
 ക്കാമഹേശിയും * പ്രസന്നയായിച്ചോദിച്ചുസ്തുതിക്കാനുള്ളമേതുവേ.
 ഇയേന്തരത്തിലുദ്രേവീകേശശൂപത്തിൽനിന്നുതാൻ * കേശികീഭേ
 വിയുണ്ടായിസ്സുരമോഹിനീനാഥമുദാ ഇതസ്തോത്രത്താൽ ശ്രേയോ
 ണ്താൻതുഷ്ടയായിനിഖമ്പരേ! * വരികവരമെന്നായിക്കേട്ടാപാനവ
 രോതിനാൽ ശുഭൻജ്യേഷ്ഠൻസോമനാന്നിശ്ശൂഭനതിവിശ്രുതൻ * അ
 വൻജമിച്ചാനോജസ്സുകൊണ്ടീടത്രേലോകൃതമാക്കയും അദ്ദൃഷ്ടൻതൻ
 വധോപായംനീചിന്തിക്കണമീശ്വരീ * ബലത്താൽഞാങ്ങുളവാധി
 ച്ചീടുന്നദ്രാണവൻസദാ.

ശ്രീദേവീപാഞ്ഞു.

വധിക്കാഞ്ഞാൻദേവശത്രുക്കളാംശുഭനീശുഭരേ ശുഭമുണ്ടാം.
 സ്വസ്ഥരാകശത്രുനാശാവശ്യത്തിടാം * ഇന്ദ്രാദികളോടീവണ്ണചൊല്ലി
 ട്ടുരുണാമയീ ദേവന്മാർനോക്കിനിൽക്കുമ്പോൾക്കുണക്കൊണ്ടുമാറ
 ണതതേ * മേരുവിൻതുമയിൽചെന്നുചേർന്നാരുമർതുഷ്ടരായ് ജഗ
 തെല്ലാംഭരിപ്പിക്കുമഹാസുന്ദരിദേവിയേ * കണ്ടാർശുഭനീശുഭൻതൻ
 ഭൃത്യരാംചണ്ഡമുണ്ഡരും രാജാവിന്നരികിൽചെന്നാഭൃത്യന്മാരിതുചൊ
 ല്ലിനാർ * ദേവ! സർവ്വാസുരശ്രേഷ്ഠ! ത്തേഭോഗാർ! മാനഭ! കാണപ്പെട്ട
 ണ്ണങ്ങളാലിന്നൊരുതൽദിവ്യസുന്ദരീ! അവരക്കുചേർന്നവൻവീരനാകാം

നീതാനസംശയം അവളേക്കാണ്ടുവന്നിട്ടുസുഖമായ് നീഭജിക്കുക *
അവരൊക്കെപ്പുനാരിയില്ലഭവാസുരമനഃശ്വരിൽ ദൈത്യഗന്ധർവ്വരി
ലുലൂണ്ണസുന്ദരിരാണ്വര * ഭൂതവാക്കിതുകേട്ടിട്ടശ്രുഭൻപരബ
ലാർദ്രനർഷയച്ചാൻഭൂതനായിടുംസുഗ്രീവാസുരനേക്കുണം * വേഗംഭേ
വിസമീപത്തിലെത്തിട്ടാട്ടുതനാദരാൽ ശ്രുഭൻപറഞ്ഞവാക്കെല്ലാം
ശ്രീഭവിയൊടുചൊല്ലിനാൻ * ദേവി! ശ്രുഭാവ്യനാദൈത്യൻതൈ
ലോക്യവിജയിപുട്ടു നേക്കുറക്കൊക്കയുംനേമൻമാന്യൻവാനോക്കു
ശേഷവും * അവൻതൻവാക്കുകേട്ടാലുംരത്നഭോക്താമുന്മാൻദ്രുപം ര
ത്നമാലനനിമിത്തനേവരിത്രുവാരുചോചനേ! * ദേവാസുരനന്മാരി
ലുള്ളരത്നങ്ങളൊക്കയും എന്നിൽതാനുണ്ടുസദേശ! നീയുമെൻഭായുയാ
നുക.

ദേവിപറഞ്ഞു.

ദൈത്യരാജനിഷ്ടമായിസത്യമാർപ്പുരച്ചുനീ എന്നാലുമെൻപു
ട്ടുസത്യമിഥ്യയാക്കുന്നതേങ്ങനേ? * ഫേദൂത! ഞാൻപണ്ടുചെയ്ത സത്യ
ത്തേക്കേടുകൊള്ളുക എന്നേപോരിൽജയിച്ചിട്ടെന്നഹങ്കാരമുള്ളത്തു
ടൻ * എന്നിങ്ങുപ്രയാസനോൻതാനെൻറപതിയാകണം എന്നീ
പ്രതിജ്ഞയെസത്യമാക്കിത്തീർത്തുശേഷംപരൻ * എൻപാണിയേഗ്ര
ഹിക്കട്ടെയവറെന്തിന്നുസാധ്യമായ് നീചെന്നനിൻസ്വാമിയോടീവാ
ക്കുചൊൽകവിനീതനായ് * എൻപ്രതിജ്ഞയെയെട്ടെന്തൻസത്യമാ
ക്കുംബലാധികൻ ഈയണ്ണദേവിതൻവാക്യംകേട്ടിട്ടാട്ടുതനവൻ *
ദേവിതൻകഥയെല്ലാംപോയ് ശ്രുഭദൈത്യനോടോതിനാൻ അനി
ഷ്ടമാഭൂതവാക്യംകേട്ടാശ്രുഭൻമമാബലൻ * ഭനജാധിപനത്യന്തം
കോപമാൻപിറച്ചുതേ ധൂത്രാക്കുദൈത്യനേവേഗംവിളിച്ചുളാനവേ
ശപാൻ * ആജ്ഞാപിച്ചുനാദരവാദൈൻറകല്ലനകേറക്കുനീ അടു
പ്പുതൻവേണിപ്പുറിവലിച്ചിടിയൊക്കണം * താമസിക്കാതെവേഗ
ത്തിലിവിടംവിട്ടുപോകുക ഈയാജ്ഞയോടുകൂടീട്ടൊട്ടേന്യശൻധൂത്ര
ലോചനൻ * ആറുപത്തായിരംദൈത്യപീരരോടൊത്തുചേർന്നുടൻ ഛി
മാദ്രിയിൽദേവിതൻറസമീപത്തിങ്കലെത്തിനാൻ * വരിക്കുണംശ്രു
ഭനേനിയെന്നുചൂത്തിൽപറഞ്ഞുതേ മഹാവിരനവൻദേവിഭോഗമെ
ല്ലാഭജിക്കുനീ * അല്ലെങ്കിൽവേണിയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചുളിക്കിലാക്കി
ടും ദേവരിയായധൂത്രാക്കുനേപംഭേവിയൊടോതവ * ചൊല്ലിനാൻ
ദേവിസത്യാനീപറഞ്ഞതുമമാബല! രാജാശ്രുഭാസുരൻനീയുംചെയ്തു
യെന്നതുചൊല്ലുക * ഏതെന്നാതപ്പെട്ടവൻനേരിട്ടോടിനാനായുധത്തെ

ഓം ഭൃഗുരീകരിച്ചാളവനേഹാകാരത്താൽമഹേശ്വരീ * ദേവീവാഹന
സിംഹത്താൽഭഗവാൻകൈസന്ധ്യയും ഹാഹാഹയനോതിമോഹത്തോ
ടോടിപ്പോയ്പത്തുഭിക്കിലും * ആവൃത്താന്തംശ്രവിച്ചിട്ടാശ്ശരഭൻഭാഗ
വനായകൻ മുളിച്ചുപുരികത്തോടുകടിലാനനനായ്തുലോം*കാവാ
സ്വനാമീതിൻഭൈരവരാജാവാമാപ്രതാപവാൻ അനച്ചുപണ്ഡമണ്ഡ
നാരോടുമാരകതബീജനേ * ശ്രീദേവിയെബലാൽകൊണ്ടുപോയവാ
നോശ്ശുചെന്നവർകരുത്തരാംമൂന്നുപേരുംശ്രമംചെയ്താൻതുടങ്ങിനാൻ*
വരുമ്പോൾതന്നെനവരേമദമേറുംമഹേശ്വരീ ശുദ്ധംകയ്യിലെടുത്തിട്ടു
പതിപ്പിച്ചാരുധരിത്രിയിൽ * കൈസന്ധ്യത്തോടാമുവരെയുംനിഗ്രഹിച്ചു
തുകേൾക്കയാൽ ഓജസ്സോടുപുറപ്പെട്ടശ്ശരഭൻ താനെന്നിശ്ശരഭനും*അ
വരദ്വേവിതോടൊത്തുയുദ്ധംചെയ്തിട്ടുപോയായ് അവരുകകീഴടങ്ങി
ട്ടുമുതലായിബ്രവിച്ചതേ* ശ്ശരഭഭൈരവനെവീവണ്ണവധിച്ചിട്ടജഗന്മ
യി മഹാസരസ്വതീദേവന്മാരാൽസംസ്കൃതയായ്ഗൃപ!* മഹാകാളീമ
ഹാലക്ഷ്മീമഹാവാണീതിവെക്കുംപ്രാദുർഭാവങ്ങളത്രാന്തംശ്രേഷ്ഠരൂപി
ന്നൊടോതിനേൻ * പരാപരാജഗതെല്ലാംസ്ത്രീച്ചീട്ടനിതായവരും
രക്ഷിക്കുംസംഹരിച്ചീടുംധരിക്കുമഖിലത്തെയും * മോഹമെല്ലാംനശി
പ്പിക്കുമവളേനീദേവിക്കക മഹാമായാപൂജ്യതാനിൻകാൽസാജ്യമാ
ക്കും.

ശ്രീനരേഷണൻ പറഞ്ഞു.

മുനിനരീന്ദ്രംഗലമാംവാക്കുകേട്ടിട്ടുപ്രതി ഉപാസിച്ചാൻകാമ
മെല്ലാമേകീടുംജഗദംബയേ * ആഹാരംവിദ്യേകമനുസ്സോടുംവെനി
ന്ദ്രിയങ്ങളു മൺമയംദേവിതൻബിംബംവെച്ചുപൂജിച്ചുകേതിയായ് *
പൂജാദന്തനിജാകതത്താൽബലിയുംനരകിനാനവൻ പ്രസന്നയായ്
ലോകമാതാദേവശിശുപയേറിയോൾ * മുൻപിൽവന്നവരുംവാണീ
ടുകനീയെന്നുചൊല്ലിനാൾ തൻമോഹങ്ങളുംനശിപ്പിക്കുംജ്ഞാനത്ത
യുംനരായിപൻ * ശത്രുവന്ദ്യരാജ്യമതുംപോലിച്ചാൻദേവിയോടു
ടൻ.

ശ്രീദേവീപറഞ്ഞു

മോഹംപോക്കുംജ്ഞാനമതുംശത്രുവരൊരുരാജ്യവും ഇജ്ജന്മ
ത്തിൽതന്നെലഭിച്ചീടാമെൻറവരത്തിനാൽ * ജന്മാന്തരത്തിലുണ്ടാ
കാകാൽപുഷ്പംകൾക്കഭ്രമിപ! ഭാഗവിൻപുത്രനായ് നീയസ്സാവണ്ണിമനു
വായിടും * ആനൻമനപന്തരത്തിൻറപതിയായ് ശക്തിയേറീടും പൂ
ത്രരേയുലഭിച്ചീടാമെൻവരഭൊണ്ടുനിണ്ണവും * മറത്തുദേവിയീവണ്ണം
പരാനരകീട്ടുനാരദ! മനപന്തരായിപനമായവൻദേവീകൃപാബലാൽ*

ഓരീ സ്വാവസ്തി തൻജനകമർമ്മമുദിതേവിധാ ഇതുകുട്ടാൻപറിച്ചു
ലുഭുനാകുഭേദേവ്യനഗ്രഹം.

ശ്രീഭാഗവതം പത്താംസ്കന്ധം

ഭേദവിമരഹേഷ്യം

പത്രനാമധ്യായം.

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

ഇനിയുംകേൾക്കുന്നീശേ ചന്ദനക്കുളയെടുത്തു പം അപരമന്തോ
ക്കിലാകുടിലേപീഭക്തിഭിച്ഛിടും * വൈവസ്വതൻമനവിനങ്ങുണ്ടാ
യിപുത്രരാദുഃഖർഷത്രാഭൻ, നന്ദവൃഷസ്രവൻ, കേരളനാഭാഗൻ, ദിഷ്ടന
ന്നവൻ * ശത്രുതി, യോടന്തിശങ്ക പല്ലാതശക്തരായവർ ഇതയാദു
പേരുമൊന്നിച്ചു കാളിന്ദീധീരമാനന്ദൻ * ആചാരമന്ത്രേശ്വരപാസ
രേണവനുമെൻമയമായിട്ടാ * ഭേദപീബിംബാഞ്ജനവദ്വൈപുഷ്ടിച്ചു
യവീടിനാർ * ഉപചാരങ്ങളേയെല്ലാമപ്പിച്ചാർബ്ബഹുകേതിമായ്
ശക്തരാമീമാദുഃഖഭരതപഞ്ചയ്ക്കൊന്നന്തരം * ഇലഭക്ഷിപ്പവർവാ
യുഭക്ഷർ നന്ദജപജീവനർ ധൃതുപാനർശ്ലീപാനർകുമാരന്ത്രമന്തോ
രോർ * ശ്രീഭാഗവതേസ്സഭാരമവർസേവിച്ചിരിക്കയാൽ മോഹനാ
ശിനിയാതീടത്തുലബ്ധിയിട്ടുണ്ടു * മനവിൻനന്ദനർഭവീപാദ
ല്യാനൈകസക്തരായ് ചിതത്തുലഭിച്ചായ്കണ്ടാരത്നാവിഷയജഗ
ത്തിനേ * അതുതരഭോധവിധാരിച്ചാരജഗത്തിന്റെഭഗവൻ പ
ത്രനാഭയർച്ചിവണ്ണതപഃമയ്ക്കാർമഹേശിയേ * പ്രത്യക്ഷയായ്സ
ഹസ്രക്കങ്കാനിയോടൊത്തുദേവിയും ജഗദംബികയേക്കണ്ടാശുഭാ
രാരാജനന്ദനർ * അധികഭക്തിയോടൊത്തുനമിച്ചിട്ടുപുകഴിനാർ.

മഹാപുരുഷൻ പറഞ്ഞു

മഹേശ്വരി! ജമിച്ചാലുപരമേ! കരുണാലയെ! വശോധാരാധന
പ്രീതേ! പാശവപ്രതിപാദിതേ! * കാമരാജസ്വഭൂതപ! തമന്ത്രണാ
ൽപ്രതിപാദിതേ! കാമേശ്വരമനോമോദമകാകാമേശതോഷിണി! *
മഹാമാതേ! മോദപരേ! മഹാസംഭ്രാജ്യഭായിനി! വിഷ്ണുപക്വമശക്താദി
സ്വഭൂതപ! ഭാഗവതിനി! * മഹാനാരാരാജപുരീവണ്ണസ്തുതിവെ
ശ്ശവേ പ്രസാദിച്ചാമഹാഭേദിയരവെല്ലാളിതേവിധം.

ശ്രീഭാഗവതം പറഞ്ഞു

മഹാനാരേ! മനോജയേ! നിങ്ങളുവർത്തപമുള്ളവർ ഏതേസ്സേവി

കുറാൽ മിന്നത്തു ചൊല്ലിയവർ * ചാലാ നിന്നു കിട്ടിയവർ
രണ്ടു സപ്തകാലം * പ്രസന്നമായ മനസ്സോടെ പഠിക്കുകയും
തൊക്കയും.

ഭാഗവതം പഠിക്കുക

ഭീഷ്മായുസ്സായ പൗരന്ദ്രയെ ശത്രുവെന്നു കരുതുകയും
ബുദ്ധിയെന്നും പരാജയപ്പെടുകയും * സഭ. സത്യം യുദ്ധം കൈ
തുറന്നിട്ടു വരും.

ശ്രീദേവീ പഠിക്കുക

നിന്നു കിട്ടിയവർ * ചാലാ നിന്നു കിട്ടിയവർ
രണ്ടു സപ്തകാലം * പ്രസന്നമായ മനസ്സോടെ പഠിക്കുകയും
തൊക്കയും.

ഭാഗവതം പഠിക്കുക

ഇവർക്കു പരക്കിട്ടു മലിനമിട്ടു മനസ്സാക്കിയവർ *
കൃത്യം സത്യം പറ്റിയവർ * ആരംഭിച്ചു പഠിക്കുകയും
ബുദ്ധിയെന്നും പരാജയപ്പെടുകയും * സഭ. സത്യം യുദ്ധം കൈ
തുറന്നിട്ടു വരും.

ഭാഗവതം പഠിക്കുക

ആരിട്ടു മലിനമിട്ടു മനസ്സാക്കിയവർ *
കൃത്യം സത്യം പറ്റിയവർ * ആരംഭിച്ചു പഠിക്കുകയും
ബുദ്ധിയെന്നും പരാജയപ്പെടുകയും * സഭ. സത്യം യുദ്ധം കൈ
തുറന്നിട്ടു വരും.

തൂണായെണ്ണൻ പറഞ്ഞു

കേരളക്കര! മൊല്ലിക്കുറുമ്പുവിടാതിടം ജഗദംബി
കന്തരേകുലമേകനല്ലവിടാതിടം * ദേവീചരിത്രമല്ലാമീലോക
കാളുത്തീനായ് മൂന്നു! നിവൃത്തിമേകുന്നതൊരുമുതലെന്നപോ
ൽ * പണ്ടുണ്ടാമീമഹാൻമൈത്രനരനല്ലെൻമഹാബലൻ മൈത്ര
ൻവഴുനപാതാമുസുരപോഷിതലോത്തമൻ * ദേവനാരജമിപ്പാ
നാമവൻമേയ്ക്കാൻമഹാതപം രക്ഷിതാവകുണ്ഠപരത്മതലവനെ
ന്നുനിന്നല്ലതാൽ * മിഥ്യഭൂതൻസമീപത്തിൽഗംഗാനീരമതികലാമ്
ജനക്കിലകളുത്തിന്നുതൊഗാലോസാരിസുകന്തനായ് * സകാമനാമി
ഗ്ഗാമതീജപവുചെയ്തനാരതം പത്തുവചാതപമെയ്ക്കാൻപിന്നെ
ജയകണാശിപായ് * പവനാശനനാമിട്ടുതപിച്ചാൻപത്തുവതസ
രം പിന്നീടാമാരമൊന്വതാൻതപിച്ചാൻപത്തുവതസരം * ഭേമത്തി
ൽനിന്നുഗിമുണ്ടാമിപുകാരതപിക്കുവേ ജഗത്തെല്ലാത്തപിപ്പിച്ചുവി
സ്സമിപ്പിച്ചിടംപടി * ഇതിൻകാരണമെന്തെന്നുശ്രമിച്ചാൻനിഖി
ന്ദ്രയും ലോകമെല്ലാംമേപ്പട്ടിട്ടാത്രമിച്ചാരിവിഞ്ചന * സുരന്മാരി
നിപ്പോരാവാത്തകേട്ടുവളർച്ചവൻ ഗായത്രയോടൊഹംസത്തിൽക്കു
റിച്ചെന്നതുഷ്ടനായ് * ശപാസനാധികമിഷ്ടീധൻമാത്രംശേഷിച്ചുവാ
ണിടും ഏറ്റവുമുഗ്രശാപ്താഗ്രമുലംസമ്മീലിത ക്ഷണായ് * കാ
ന്താരണമഗ്നിപാലകളെന്തൊട്ടുശ്രവിഹേന! വരംവരിക്കഭിദ്രാ
തേപത്സ! നില്ക്കുവാലവേ * എന്നുകേൾക്കുമൊഴിമൊഴിമൊഴി
മാക്കുചൊല്ലിനാൻ സുധാധാരമൊപ്പോരാദാവിധിതൻവാക്കുകേൾക്ക
വേ * കണ്ണുനന്ദംതുറന്നിട്ടുക്കൊന്നുമവിൽവിവിഞ്ചന ഗായത്രീസ
മിതൻമേധൻനാലുദാരേണുരവേഗ്നവൻ * ജപപാത്രകർത്താരജ
പിപ്പോൻജപമാലയാൽ അവനേക്കണ്ടുഴീർട്ടുപ്രണമിച്ചുപുകഴ്ത്തീ
നാൻ * മോദിച്ചാൻമരണംവന്നിടതെന്നായവൻവരം അരുണൻ
തൻവാക്കുകേട്ടുചൊല്ലിനാൻപത്മസഭവൻ * ബ്രാഹ്മിണ്യമോശ
കുടിലാലുതുവുവെച്ചിടും അന്യന്മാർക്കുകമയേവിചാരിക്കണ്ടത
ന്നുപാൻ * വരികനീയെനിക്കേകാവുന്നതൊരാജൻവരം ഇതിൽകാ
മക്കുമില്ലൊട്ടുംബുദ്ധിമാന്മാരെരിക്കലും * വിധിതനീവാക്കുകേട്ടുപി
ന്നയുചൊല്ലിനാനുപൻ പുമാനാലുനാരിമാലുചന്ദ്രംകൊണ്ടുരണ
ത്തിലും * രണ്ടുകാലാനാലുകാലമുജ്ജ്വലാൽഷണ്ഡരാലയും എനിക്ക
തുവുവുണ്ടായിടരുതെന്നവരെയും * ദേവനാരജമിപ്പിടാൻബല
വാനരകുണ്ഠപ്രഭേ! എന്നവൻവാക്കുകേട്ടുണ്ണത്താനെന്നാതിനാ
ൻധിധി * ബ്രഹ്മാചീവരമേകിട്ടുഗമിച്ചാൻനിജമന്ദിരേ ഉടനെയരുണ

ന്പരതാളത്തിങ്കൽനിന്നുദൃശ്യം * ദൈത്യന്മാരോളം ചൂഷിതത്തി
 വരേച്ഛിതൻ ദൈത്യന്മാരൊക്കെയും ചെന്നിട്ടവനേറ്റു പനാക്കിനാർ * ഭൂ
 തഃനയുരണത്തിനായ ചൂരിന്ദ്രനായവർ ഭൂതചക്രം ശുചിച്ചിട്ടുമേ
 പ്പെട്ടശ്ശവീപതി * ഗമിച്ചാസസത്യലോകത്തിൽ ദേവന്മാരൊടു കൂട
 വേ ബ്രഹ്മവിഷ്ണുക്കളോടൊത്തു കൈലാസത്തിൽ ഗമിച്ചവർ * ദൈ
 ത്യന്മാരേനിഗ്രഹിപ്പാനാലോചനയുടേതിനാർ ഈ മന്തരത്തിലാകൂ
 ദൈത്യസേനാസമൂഹൻ * അരുണാഖ്യൻ ദൈത്യനാഥർ സ്വപ്ന
 ത്തിൽ ചെന്നു ചെന്നു നൃപ്യന്ദ്ര പന്ത്രണ്ടു കന്മാർക്കുള്ള ധികാരങ്ങളൊ
 ക്കയും * നാനാരൂപാത്മ്യം താൻ നേടത്തിതൻ തപസ്സിനാൽ സ്വ
 സ്ഥാനങ്ങളുൾവിട്ടു വരും കൈലാസത്തിങ്കലേത്തിനാർ * ഭൂമിയിലുള്ള
 ല്ലാ ചൈവ്യരോപരന്താർഗ്ഗം ചന്ദ്രോദയർ മേൽവേണ്ടതേക്കുറിച്ചൊ
 ച്ചിത്തിച്ചാരുവരൊക്കയും * പുമാനാലും നാരിമാലും ശസ്ത്രം കൊണ്ടുര
 ണത്തിലും രണ്ടുകാലും നാലുകാലുമുള്ള രാൽപ്പണ്ഡരാലും * അവ
 നു മൃത്യുവില്ലെന്നായ് വരുന്നതുകീപിതാമഹൻ ഏവമേരോണുചിത്തി
 ച്ചാർ മേൽവേണ്ടതിവെന്നിടേ * ഈ മന്തരത്തിലിരിക്കിലുണ്ടായ് ചാ
 കശരീരിയാത് ഭജിക്കിൻ ദേവിതേകായും സാധിച്ചിട്ടു മായവരും ഗം
 തരീജപമരദൈത്യന്മാരേക്കുറിക്കുന്നവളയിൽ അവനുമൃഗ്യവുണ്ടാക
 മെന്നുമോദം വരും പടി * ദൈവചാക്കിതുകേട്ടോരുകയാചിത്തിച്ച
 ദേവകൾ പ്രാശ്നത്തിനേവിളിച്ചിന്ദ്രനവനോടുകൂടാലിനാൻ * തെങ്ങ
 ങ്കുളവെണ്ണിയിയ്പോളുണ്ടാതികമെത്തണം തൽഗാതരീജപ
 ത്തേനീയേതുമടുമുടക്കണം * ശ്യാനിച്ഛദേവിയേ തെങ്ങുരേസവിഷാം
 ജഗദംബയോ പ്രസന്നയായ് നിന്നുക്കരം സമാധിക്കരുതംഗയം * എ
 ന്നോതീട്ടവർജാ. ഞ്ഞു നദേശപരിക്കരിക്കെത്തിനാർ രക്ഷിക്കുമവളിന്റെ
 തൃഭീതിയിൽനിന്നെന്തൊക്കെയും * തപസ്സുചെയ്താരുവിടെച്ചെന്നി
 ട്തായവർ നിഷ്ഠയായ് മായാബിജജാപത്തോടൊക്കെയോർ ദേവീമഖത്തെ
 യും * വേഗത്തിൽ തുരും ദൈത്യസമീപത്തിൽ ഗമിച്ചുതേ വന്നോരാ
 തുരവോടാമിച്ഛാമിച്ഛ ദൈത്യനാമകൻ * എങ്ങു നിന്നത്തിനായ് വ
 ന്നവെന്നു ചൊല്ലുക നീമുനെ! നിങ്ങളുക്കു ഞാൻ പക്ഷപാതിയല്ലേറ്ററം
 ഗതാമവൻ * എന്നവൻ വാക്കുകേട്ടിപ്പറഞ്ഞു മുന്നിനാമകൻ തെ
 ങ്ങുരേസവിഷാമദേവിതെന്നപൂജിച്ചിട്ടു നന്നീ * നീതെങ്ങുരേക്കുറിനാൽ
 പക്ഷപാതിയാകാത്തതെന്തുവാൻ അതുകേട്ടു പ്രമായകൊണ്ടുദോ
 ഹിക്കയാലവൻ * തൃജിച്ചാസലിംഗനാൽ ഗായതരീജപമുത്തമം നി
 സ്സേജസ്സുതായ് തീർന്നാതെ പക്ഷിക്കുമായ് * കാത്യം സാധിക്ക

യാൽപ്രാഴ്ചവിടവിട്ടുപോയിത്തേ പരഞ്ഞു ചെന്നിരുന്നോടീച്ചത്താൻ
 തേ.സ്തമസ്യതി * ഭവന്മാരെക്കയറുത്തു ഗാഭജിച്ചാർപമേശിയേ
 ഇരചണ്ണാ വളരെക്കാലംകഴിഞ്ഞുരുദിനമുദന! * പ്രത്യക്ഷമാ
 യ്ജഗന്മാനാജഗന്മംഗലത്രപിണീ ഭക്തിസ്തുർജ്ജസദശാകാമകോടി
 മനോഹരാ * നല്ലവസ്ത്രങ്ങളുണക്കുകിട്ടുമാണിഞ്ഞവര വിവിത്ര
 മംഗ്ലാരണാവളിനംകയ്യിലുള്ളവര * വരഭദ്രകരാശാന്താകരണാ
 മുതസാഗരാ വന്ദിന ഭവേൻ ടുപുഷ്പാലയകൊണ്ടലസിപ്പവര * അ
 സംഖ്യ ഭ്രാമരികളായ്ചുറപ്പെട്ട ചളീശപരി മാമാബീജാജപിച്ചോറം
 പുകയ്ക്കു ഭ്രമരക്കേതൻ * കോടുകോടികളായ്ചുറപ്പെട്ടുവള
 ങ്ങുപോൾ സർവ്വശൃംഗാരമഞ്ചാലാസർവ്വവദപുശാസിതാ * സർവാ
 ത്തികാസവ്ചയീസർവ്വമംഗലത്ര പിണീ സർവ്വജ്ഞാനവജ്രപനീസർവ്വസ
 വേശ്വരീശിവാ * അവളുക്കണ്ടതുംജാതാക്കൾബ്രഹ്മാദിവേകൾ
 വേദംചോഷിക്കുമദ്വേദിതനബ്ഭക്ത്യാസ്തുതിച്ചുത

ഭവന്മാർപരഞ്ഞു

നമഃദേവി! മഹാഹിദ്യേ! സൃഷ്ടിസ്ഥിത്യതകാരിണി! നമഃകമല
 പത്രാക്ഷീസർവാധാരേ! നമിച്ചിടാം * സർവ്വശപാതജസപ്രാജ്ഞവി
 രാട്സുതാത്മിക! നമഃ അപ്രാകൃതസ്വരൂപയ്ക്കായ്കൂടസ്തജ്ഞായ്ന
 മിച്ചിടാം * ഓർഗ്ഗ്വസ്താദിരഹിത! ദുഷ്ടസംഹാരശ്രാഖചല! അകൃതി
 മപ്രേമഗദ്യേ! നമിക്കാപോപനാശനി! * നമിക്കാകാളികേദേവി! ന
 മോനീലസമസ്തപതി ഉഗ്രതാരേ! മഹാശ്രോതാ നൈതാനിനേനമിച്ചി
 ടാം * നമഃപിതാഞ്ചരചേപ്! നമഃസ്തുപുരസ്സദരി! നമോഭൈരവി!
 മാതംഗി! ധൂമ്രവതി! നമിച്ചിടാം * മൂർത്തിനമസ്തേ! നമിച്ചിടാംക്ഷീരസാഗ
 രകന്യക! ശാകംഭരി! ശിവേ! നിന്നനമിക്കാമകത്തദന്തികേ! *
 നിശ്വാഭിശ്ശരഭസംഹർത്രി! മഹതബീജവിനാശനി! ധൂമ്രചോചനവൃതാ
 ബൃക്കൈത്യസംഹാരകാരിണി! * മണ്ഡമുണ്ഡമമാക്കൈത്യവിനാശി
 നി! നമിച്ചിടാം നമസ്തവിജയ! ഗംഗേശ്വരഭേ! സുന്ദരാനന്ദന! * ധ
 രശത്വപേ! മന്ദശത്വപേ! തപോരൂപ! നമിച്ചിടാം പ്രാണരൂപേ! മഹാശ്ര
 വേ! ഭൂതരൂപേ! നമിച്ചിടാം * വിശ്വമുര്യന്ത! മായാമുര്യന്ത! ധമ്മമുര്യന്ത!
 നമിച്ചിടാം ചേദമുര്യന്ത! ജ്ഞാനമുര്യന്ത! ജ്യോതിർമുര്യന്ത! നമിച്ചിടാം *
 ഗാമത്ര! വരഭേ! ദേവി! സാവിത്രീപുരേ! സമസ്തക! സ്വാധാര! സ്വധേ!
 ഭക്തിനേ! ശ്രീമാതാദേ! അൻനമിച്ചിടാം * ജ്ഞപ്തിരല്ലസവേദാ
 ഷോഷിക്ക ബ്രഹ്മത്ര പിണീ! ഭജിക്കാംപ്രത്യഗാത്മാരപ്പദേവതയേ
 സദാ * ഭൂമരശ്വരോച്ചാരമുന്മാദകയാൽഭ്രാമരിയെസ്തപേർ അദ്വേദിക്കാ

യെന്നമല്ലാസമയത്തുനമിച്ചിടാം * പാർശ്വങ്ങളിൽപ്പുറകിലുമുൻ
പിലാപ്രണമിച്ചിടാം മേലിലു കീഴിലുപിന്നെതെങ്ങുനിന്നോനമിച്ചി
ടാം * കൃപാമയ്ക്കു മഹാഭവി! തേദീപ നിവാസിനി! അനന്തകോടി
ബ്രഹ്മാഞ്ജനാരിക! ജഗദംബിഭേ! * ജഗദംബ! ജപിച്ചാലുംജപിച്ചാ
ലുംപരാൽപഭേ! ജനിക്കട്ടേ നേശാനി! ജഗസ വാണമോത്തമേ! * ക
ല്യാണഗുണത്താനാമാകഭേ! ഭവനേശപി! പ്രാപീഭവഭേശാനി! ജഗ
ദ്ഭോനേ! പ്രസിദമേ.

നരായണൻ പറഞ്ഞു

ഭംഗിയായ് ശ്രേയ്യമായുള്ള ദേവവാക്യമുകേട്ടുൻ പികഭാഷി
ണിയാംലോകമാതാവിടങ്ങനെ ചാല്പിനാരം.

ശ്രീഭവിപറഞ്ഞു.

സർവ്വസന്നയിജ്ജാഗ്രൂനദേശപരിയതാലതാൻ എന്തുച
യ്യേണ്ടതാനെന്തപറഞ്ഞാലാനിളിമ്പു! * ദേവീവാക്യംകേട്ടവരും
കൊല്ലിനാർദ്ദഃഖകാരണാ നശിപ്പിച്ചുട്ട പികമായ് വേദധേതാക്കൊത്തു
വിപദോ * സ്ഥനഭംഗംസ്മരണകർമ്മജഗദ്രാഗിതമായിട്ടു ഭക്തിനാ
യിവസിക്കുന്നാരരുണൻതന്റെചെയ്യും * ബ്രഹ്മവിൻവരവാന
നായറിയിച്ചിടനാരവർ ദേവദാക്കുകേട്ടിട്ടാമഹാഭഗവതീശിവാ *
പ്രേരിപ്പിച്ചാർഭാമരി, തൻകുതിലുനാലുദിക്കിലും നാനാരുപധരിച്ചി
ട്ടുവാണീടുംഭദ്രാക്ഷഭേ * നിന്തിച്ചാളൊട്ടുനക്ഷത്രജഗത്തുനിറയുംപ
ടി ഇരയയ്ക്കുട്ടുജഗദപോൽവഞ്ചിൻകൂട്ടുജഗദനിർമ്മിച്ചാത * അവ
യാൽവാൻമറഞ്ഞുണ്ടായ് ഭൂപിതൃസ്തഥകാരവും ദ്വോവിദ്രിമിദ്ധ
വൃക്ഷങ്ങളിലുപിപിനത്ത്ഥം * അതുവെണ്ടകളായ് തീർന്നിസ്മരം
തോന്നിടുംപടി അവനെല്ലാംചെന്തെക്കെച്ചവക്കുസ്സററാതുളച്ചുത *
തേനീച്ച കരതേക്കെടുക്കുന്നേനെയെന്നുപാലവേ അസ്രശസ്രപ
യോഗാക്കൾക്കുണ്ടായില്ലെന്നേതരം * യുദ്ധംപാദവുമുണ്ടായില്ലെന്നേത
നാരവൻ ഏതതുടിക്കിൽക്കെച്ചുമാരെപ്പുണ്ണി നിന്തവങ്ങനേ * അ
തതുടിക്കിൽ താൻപീണ്മമിച്ചാമ്പൊത്തുതാ അന്യന്യന്യലോഭിക്കി
ൽഭവിച്ചില്ലാരുവക്കും * ക്ഷണകൊണ്ടൊക്കെച്ചരല്ലാമുതരായി
ബഭവീച്ചുത ദേവിതനാരികിൽചെന്നു കാളംസാധിച്ചുവെക്കുകൾ *
ആശ്ചര്യമത്യാശ്ചര്യംനിന്തന്നോതി മശേകരും ദേവിക്കിത്തന്തൊ
രശ്ചയുംജഗത്തു മഹമായതാൻ * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപാദിയാദേവസമൂഹ
വുമനന്തരം ഹർഷാബ്ധിരതിൽമുഷിട്ടുപൂജിച്ചാർജഗദംബരേ * ഉപ
മാക്കെല്ലിച്ചാരനേകവിധമാരവർ പുഷ്പപഞ്ചതുമ്പെയ്ക്കാർജഗശ
ബ്ബാമുഴക്കിനാർ * വാനിദ്ഭന്ദദിംഭോഷിച്ചാസ്സംസ്രീകളുടിക്കിനാർ

വേദംജപിച്ചു മുനിമാർ പാടീഗന്ധർവ്വരോക്കയും * മദ്രളംവിഷമുരട്ടും
 തുടിക്കേറിയമങ്ങനെ മണിയുംശംഖവുംകൊണ്ടിട്ടെങ്ങുംശബ്ദംനിറച്ചുവ
 ൾ * ശിരസ്സിൽവേലർജ്ജവിതേന്യോത്രജരൂപലതോതിനാർ അംബേ!
 നാഥേ!ജതിച്ചാലുമന്നരച്ചാരശംഭരും * തോഷിച്ചാളംബയുടനേ
 യാചിച്ചാരവർഭക്തിയേ ദേവീഭക്തിയവർക്കുപ്ലാ. കൊടുത്തിട്ടുഖിലേ
 ശപതീ * അവരെല്ലാവരുംനോക്കി വിരുകുന്മാരുംതാൻമറഞ്ഞുത ഭ്രാ
 മഭീമരിതംശ്രേയോമുഴുവൻനീനൊടോതിനേൻ * പരപ്പോക്കുംകേ
 രുസ്സവർക്കുംപാപമെല്ലാംനശിച്ചുപാം കേരുകിലാശ്വയുദ്ധംകുംസം
 സാരംസ്തവതാരകം * മനക്കരതൻവരിതവീവണ്ണപാപവിനാശനം
 ദേവീഗാമാത്മ്യസഫിതംകേരുകുലൈല്ലകയുത്തോ * നിത്യംപരിഷ
 യംകേട്ടീടുകയുംചെയ്തിടുന്നവൻ സർവ്വപാപങ്ങളുതീർന്നുഭൂവിതൻപദ
 മേന്നിടും.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം പത്താംസ്കന്ധം

ഭംമരിചരിതം

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

പത്താംസ്കന്ധം സമാപ്തം

ശ്രീലളിതാംബികായ നമഃ

ശ്രീഭം.

—:0:—

പതിനൊന്നാം സ്കന്ധം.

ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

—൧൧൧—

നാരദൻ പറഞ്ഞു.

ഭഗവൻഭൂതദേവേശ്വര!നാരായണ! സനാതന! പറഞ്ഞു പരമേശ്വ
 യുംദേവീചരിതമുത്തരം * ദേവകുന്ദാത്മമായ് ദേവിയവതാരമെടുത്ത
 ും അവരതൻകൃപയാൽവാണാർസ്വസ്ഥാനങ്ങളെയാന്നുതും * ദേ
 വിയേതുസഭാചാരംകൊണ്ടുതോഷിച്ചുഭക്തരേ പാലിക്കുമസ്സഭാചാര
 മെല്ലാമിപ്പോൾകഥിക്കുക.

നാരദനേൻ പറഞ്ഞു

കേരുകുനാരദ!ചൊല്ലീടാംസഭാചാരവിധികൂടം ഏതാചാരമ
 യ്ക്കുച്ചാൽദേവിതോഷിക്കുമായതും * ദ്വിജൻകാലത്തെഴീക്കറന്നു

ചെയ്യേണ്ടതുകൊണ്ടും നിന്നാടുത്താൻ പറഞ്ഞിടാവിപ്രർക്കു
 കരിക്കുവാൻ * ഉദിച്ചാലസ്സുവിപ്പോളംസല്ലാമെന്നുവെച്ചുനി
 ത്താണെമിത്തികൊല്ലുകാമുദമനീധിയത്തിലായ് * ആത്മാവുതാൻ
 സമാധിക്കുവല്ലമാതാപിതാജ്ഞംപുത്രഭാര്യയുദ്ധം,മാതൃതന്നേ
 തുണച്ചിടും * തൻസമാധത്തിനതിനാൽയമെന്നുവെച്ചുനമനമേധ
 മ്മത്താൽതാൻദണ്ഡമൊത്തൊന്നുവെക്കുകയും * ശ്രീസൂതികൾ
 ചൊല്ലിടുംയമെന്നുവെച്ചുതന്നെ ഭവിക്കുന്നതസദാചാരമനുഷ്ഠിക്ക
 ണമൊപ്പാഴും * ദീപ്തായസ്സംസന്തതിയംസദാചാരത്തിനാൽപരമ
 ശിശ്യിതാത്തന്നമുണ്ടാപാപമല്ലാന്നെച്ചുപാപം * ആവാതപരമം
 മ്മമന്ത്രിയെക്കൊണ്ടുമാത്രമുണ്ടാമധികമായിലോകത്തുപരത്തിലും *
 അജ്ഞാനംകൊണ്ടുമാഹിച്ചുവെച്ചുനോക്കുശാലവും മുക്തിക്കുവഴി
 കാട്ടിടുംയമ്മാമീപമെപ്പാഴും * ആവാതശുഭമുണ്ടാകുംസല്ലാമ
 മ്മമുണ്ടെന്നു അതിനാൽജ്ഞാനമുണ്ടാകുമെന്നാതീതനാഥാമഹാൻ *
 സർവ്വമന്ത്രിയുമാത്രമുണ്ടാവാമെല്ലവൻതപം അതുതാൻശ്രേഷ്ഠമാ
 യമ്മമതിനാൽപരമമെന്നും * ഇതുകൊണ്ടുമാലോചനമനുഷ്ഠിക്കാ
 തരസുരൻ ശ്രദ്ധേയപാൽസർവ്വമന്ത്രിയമർഹതന്മാനവൻ *
 ശാസ്ത്രീയംചൈകിരംഭൂവിധയാചാരമോതിടും ശ്രദ്ധമിച്ഛിപ്പവൻ
 ഭൂമനുഷ്ഠിക്കുന്നതായ്തന്നും * ദേശയമ്മ,ജാതിയമ്മ,കുലയമ്മവുമുണ്ട
 നേ സപീകരിച്ചിടുന്നമന്ത്രിയൻചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെ * ദാചാരമ
 നുഷ്ഠിച്ചാൻലോകത്തിൽനിന്നുനാതിടും ദേവിരാജഭവിച്ചിടുംരോഗി
 യായുമഹേവിധം * ധർമ്മജ്ഞിതമാമർത്ഥകാമങ്ങൾസംശ്യാക്കുന്നം
 യമ്മമായിടിലുംവിസേചനാലോകത്തുണ്ടെന്നു.

നരേണൻപറഞ്ഞു

അനേകവിധമായ്ശാസ്ത്രംചൊല്ലുനിശ്ചയമെങ്ങനെ? ധർമ്മ
 ഭേതനിശ്ചയിച്ചിടുംപ്രമാണസീയരക്കുന്നം.

നാരേണൻപറഞ്ഞു

ശ്രീസൂതികൾനേത്രങ്ങൾപുറപ്പെടുവിക്കുമെന്നേ! ഇതുമുൻ
 ചൊൽവതായമ്മദ്രവ്യംവേദാനന്ദമല്ലേകൾ * ഇതുമുൻതാമി
 ന്നോന്യാവിരോധാവസ്ഥകളിലോ വേദപ്രമാണസൂതിയേരണി
 യ്ചൊഴുക്കുന്നതും * വേദവിരോധമായ്ചൊന്നാലതരങ്ങൾഗ്രഹിച്ചിടാം
 സൂതിഭേദപ്പെടുവനാൽവേദോക്തഗ്രഹിക്കുന്നതും * വിവദിക്കുവ
 ളാണത്തിൽതത്രാപകാലയമ്മമായ് ചോദിക്കുമെന്നാലതിനേഗ്രഹി
 ക്കരുതാമിക്കലും * വേദപോൽതത്രാമാതീടിൽപ്രമാണത്താനന്ദ
 ശ്രദ്ധം നേരേവിരോധമായ്നാൽപ്രമാണിക്കുണ്ടുതല്ലതാൻ * സർവ്വദ്ര

അരുണകമലവാസാതദുജ്വലജ്വലാ
 ഹരനിയമിതചിഹ്നാപത്മതന്തുസപത്രപാ
 രവിഹൃതവഹരാകാനായകാസ്ത്രസ്തനാഡഗ്നാ
 സകുലവളനിനച്ചാൽമുക്തനാചാമനുഷ്യാൻ.
 സ്ഥിതിയാഗനിയംദേവീധീയാത്രാസ്തതിചിന്തയം
 ഞാൻസർപ്പാത്മാസ്തതിക്കുന്നതെല്ലാംദേവിക്കാരപ്പണം
 ഞാൻദേവിഞാന നൃനല്ലുഞാൻബ്രഹ്മാഃഃഖിയല്ലുഞാൻ
 സച്ചിദാനന്ദരൂപൻഞാനാത്മാവെന്നായ് നിനക്കണം.
 പ്രകാശമാനാപ്രഥമപ്രയാണേ
 പ്രതിപ്രയാണേസുധയോടുചേർന്നാൻ
 സുഷുമ്മിതീ കൂടിനടക്കുമാനൽ
 സുഖസപത്രപയ്യുനമിച്ചിടാത്താൻ.

ഘോറിക്കണംബ്രഹ്മരസ്യത്തിങ്കൽതൽഗുരുനാഥനേ വിധിപോ
 ലുപവാങ്ങുകൊണ്ടുതൽപൂജിയെന്നും * സ്തതിക്കയുംചെയ്യണമി.
 മന്ത്രങ്ങൾശുദ്ധചിന്തനായ് ഗുരുവർകുനുബ്രഹ്മാവുംവിഷ്ണുവുംശി.
 വനംഗുരു * ഗുരുതന്നെപരബ്രഹ്മമഃശ്രീഗുരുവിനായ് നമഃ.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം പതിനേന്നാംസ്കന്ധം

പാത : ൧൭
 ഒന്നാമദ്ധ്യായം

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു.

വിശുദ്ധനാകില്ലാശഡംഗവേദം
 പഠിച്ചുമാചാരവിഹീനനായോൻ
 ത്വജിക്കുമാമന്ത്രിനവേദമന്ത്രേ
 സപക്ഷരാംപക്ഷികൾകൂട്ടിനേപ്പോൽ.

ബ്രാഹ്മമായമഹത്തർത്തിലെഴീറെറല്ലാംനടത്തണം വെളുപ്പാനേ
 ശരയ്ക്കു ഏവേദംചൊല്ലീടണംബുധൻ * പിന്നെക്കുറച്ചുതന്നിഷ്ടദൈ
 വത്തേച്ചിന്തചെയ്യണം പിന്നെച്ചെയ്തീടണംബ്രാഹ്മഗ്യാനവുമാമുൻപു
 ചുപോൽ * ജീവബ്രഹ്മൈക്യമെറ്റുണ്ണമുണ്ടാകുമതുപോലവേ ജീവനു
 കരുണമായ് തീരുമാനരത്നൽക്കുടനാമുനേ! * വെളുപ്പഞ്ചാണുഷഃകാ
 ലംമൂന്നുകിലരുണോദയം പ്രാതഃകാലാരണ്ടുവെളുപ്പഥസൂര്യോദയംമ
 ണ്ഡം * ഏഴീറുടൻകുറേറ്റുരംചെന്നിട്ടാസുരഭിക്കിലായ് വിൻമുത്രങ്ങുര.

[illegible]

മെന്നതാണിതിനാൽമനഃ * ഇടാകൈകൊണ്ടുതാൻകേശവവചക
 യ്ക്കുവിരോധമാം ഇടാകൈനാഭിതൻകീഴിൽമേൽഭാഗത്തെയ്യുടക്കി
 ന്നം * ശൈവകർമ്മത്തിനായിട്ടു പിപ്രന്മാർക്കു വിധിച്ചുത വിൻമൂത്രോ
 ത്നഞ്ജനത്തിങ്കൽജലപാത്രംധരിക്കാലാ * അറിവന്വേദമിട്ടെ
 ന്നാൽ പ്രാമശ്ചിത്തംകഴിക്കണം മതിയജ്ഞാനമിവയാൽകേശവമംഭവ
 യ്ക്കുനിമിഷകിൽ * ജഗാഥാരംഭമുണ്ടാകുമ്പോൾജഗദകൊണ്ടുവിശുദ്ധനാ
 ഭേശാകാലദ്രാഗൃശക്തി മുക്തങ്ങളിവയൊക്കെ * * അറിഞ്ഞുചെയ്യ
 ന്നംകേശവലേശമുടമിപ്പാനിയേ ഗണ്ണഷ്ടീശാധവേണമേലോൽ
 സഞ്ജനമാമതിൽ * നാച്ചമൂത്രാൽസഞ്ജനത്തിൽ, കായ്ക്കു തതെരിക്ക
 ലും ഇടത്ത, മൂലനിഞ്ഞിട്ടു നായ്തുപ്പാനെന്നതൻ * പിന്നീടാചമനാ
 ചെയ്യുമെന്തു ന്നംഭേദംവന്നം ആവിചത്തികപ്പൊലാമുറ്റാറാച
 മവവകം * കണ്ടുകീഴ്ചിരപ്പുഷ്പങ്ങൾക്കുള്ള തുണപ്പുകമ്പുകൾ പ
 ന്തിരണ്ടുതാഴെപ്പിള്ളാണുതാഴെപ്പുറാതാഴെ * എടുത്തുപല്ലുതയ്ക്കാ
 നായുപമോഗിക്കുന്നമുടന! അന്നാപ്തായേതിമന്ത്രാത്തയതിൽതൊട്ടു
 ജപിക്കണം * ആയുർബലമുതൽക്കുള്ള മന്ത്രാത്തയമതേവിധാ അ
 രിൽതൊട്ടുജപിച്ചിട്ടാമന്ത്രാത്മാപോലേഭക്തിയായ് * ആനൽകാ
 സ്സങ്ങളാകായിപ്രാത്ഥിച്ചീടണമെന്നുമേ കാഞ്ഞില്ലാത്തുവന്നായ്
 വരോധിച്ചുദിനത്തിലും * പന്ത്രണ്ടുവട്ട ഗണ്യംകുറയെല്ലിലായ്ഭന്ത
 ധാവനം പൂർവ്വദാഹിപാലദാഹിപല്ലുതയ്ക്കാതെപൂർവ്വം * വാവാ
 പ്രതിപദംഘ്നനവമേകാലശീതമി ഇവയിൽകാഞ്ഞു സയോഗാല
 ഘ്നമുനശിച്ചുപാം.

പാദങ്ങൾ ശുദ്ധമാക്കിട്ടഥവിമലജപംകാ-

ഭക്തിനാമവിച്ചി-

ട്ടുഗണ്യംതൊട്ടൊരോരവിരലുകളൊട്ടുമാസ്യം

മുതൽചത്തുണ്ടം

സ്ഥാനങ്ങൾ തൊട്ടിടേണജലസമിതമിതാ-

നാമചിക്കുന്നതേ ത്താൽ

ശംസ്യത്തിൽചൊല്ലിടേമ്പാലഖിലമുനികളോ

തംസമേന്ദ്രവമുപത്ര!

ശ്രീദേവീഭാഗവതം പരിഭാഷണംസ്തവം

കേശവവിധി

ഭജാമദ്ധ്യായം

മു ന ഓ മ ല്യ ഓ യ ഓ

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

ശുദ്ധസ്തോതർത്താന്ത്രികവുംപെരുമാണാചിന്നവൈദികം ശ്രൗത
തമനാദുമട്ടോതുംവേദമാചമനത്തിനേ * വിൻമൂത്രാദികൾശര
ത്തേശുദ്ധമെന്നുപറഞ്ഞിടും സ്തോതർപെരുമാണികൾരണ്ടുവിധിയോ
ടൊത്തുചെയ്തതാം * ശ്രൗതംവൈദികമിത്യാദിബ്രഹ്മയജ്ഞാദിപൂർ
കം അസ്രവിദ്യാദികൾകർമ്മത്താന്ത്രികംവിധിയായ്താം * സതാരബ്രഹ്മ
മന്ത്രത്താൽശിഖരേക്കെട്ടിവയ്ക്കണം ആചരിച്ചിട്ടുതൊടണമെന്തെ
സ്സംബാർഹ്യശവും * തുമ്മൽതുപ്പലസത്യാന്താർക്കത്തോ മൂപ്പിപ്പു,മശുദ്ധ
ർതൻ സംഭാഷണത്തിലുംഭക്ഷകണ്ണുസ്സ്പർശിക്കണംബുധൻ * അഗ്നി
പ്പകർവേദങ്ങൾപവനരസോമസ്യുതും സമിതിചെയ്യുന്നപിപ്രർതൻ
വലത്തേക്കണ്ണുമായതിൽ * നട്ടാദിയിൽചെന്നുപ്രാതസ്സാനംശുദ്ധിക്ക
ചെയ്യണം ദേഹസംശോധനക്കായുംനേരത്തേമുനിപാഗവ! * അത്യ
ന്താമലിനംദേഹംനവപാരമലാനപിതം സദാദേഹവിശുദ്ധിക്കാമപ്രാ
തസ്സാനംവിധിച്ചതേ * പ്രതിഗ്രഹമതിൻപാചമഗമ്യാഗമപാപവും
സ്സാനമുലശുദ്ധമാകുംഗ്രഹമായ് ചെയ്തപാപവും * സ്സാനംചെയ്യേ
ത്തവൻചെയ്യുംകർമ്മങ്ങൾനിഷ്പയങ്ങൾതാൻ അതിനാൽചെയ്യണം
ആനംപ്രാതസ്സാനംഭിന്നംപ്രതി * സ്സാനംസന്ധ്യാവന്ദനവുംപവിത്ര
ത്തോടുചെയ്യണംസന്ധ്യാകർമ്മമുന്നനാളിൽ പ്രാതസ്സാനമതേഴ്നാൾ *
ഇശ്വരാദനാളുനിയതുമുടക്കിൽ ശുഭനാണവൻ ഹോമകാലംക്ഷണം,
സ്സാനകർമ്മംവിസ്താരമാകയാൽ * തെറീടാസ്താൻഹോമകാലംപ്രാ
സ്സാനംചുരുക്കണം ജപിപ്പോനേരക്കുചെയ്യുംഗായത്രിനാമ,മാകയാൽ
അതിനേക്കാളുത്തമമായില്ലിഹത്തിൽപരത്തിലും വ്യാഹൃതിത്രയവുംതാ
രമതുപേതുജപിക്കണം * പ്രാണാപാനങ്ങളുതുല്യമാക്കണംസത
തംബുധൻ ബ്രഹ്മണൻവേദസമ്പന്നൻസ്വധർമ്മനിരതൻമുന! * ജ
പിക്കണംവേദമന്ത്രമന്ത്രീപെരുകിംഭ്രഹ്മം കാളക്കോമ്പിൽകടുക്
പോൽചിത്തംനില്ക്കാത്തവർക്കോ * ആദമാന്തരലമുറപ്പിതു കര
കരകേറിടാ സഗർഭജപസംയുക്തമഗർഭജ്ഞാനമാത്രകം * ദേവഷി
കരപിതൃക്കൾക്കുസ്സാനംഗംചെയ്തപ്പണം ശുദ്ധവസ്രധരിച്ചിട്ടാ
സ്ഥലംവിട്ടുഗമിക്കണം * വിദൂതിയുനല്ലഭദ്രാക്ഷവുമെച്ചിൽക്കരിക്ക
ണം ജപസാധകായോക്കാവിധിപോൽവേണമായവ

കണ്ഠോദ്ധൃതതിരണ്ടുതലയിലുണ്ടിനം
 നാലുതാറാറുകണ്ഠ
 അദ്രാക്ഷംകോതുളകൈരണ്ടിലുരുപടി
 ശിരാരൂപീതം ക്രമത്താൽ
 ഇതരേന്ദ്രാദിനാബാഹുക്കളിലഥശംഖയിൽ
 കണ്ഠീലുപേർത്തൊരോന്നാ
 മാറിൽനൂറുനൂറ്റാലായിട്ടകിലവനഗജാ
 വല്ലഭൻതന്നെനൂറും.

അദ്രാക്ഷംവെള്ളിയോപമാനോക്തിയെന്തൊരുവിധം കണ്ഠ
 അളിയിൽശിഖയിലോകണ്ഠത്തിൽകൈകൾതന്നിലോ ഉപവീതത്തി
 ലോതൻനൂലുവെത്തോട്ടുപിന്നെയും താപേഞ്ചൊക്കുതൊണ്ടും
 ശുദ്ധമേന്തിസമേതനായ് * അദ്രാക്ഷംബുദ്ധിമാൻമോദത്തോടുകൂടി
 രിക്കണം അദ്രാക്ഷധാരണംകൊണ്ടാബ്രഹ്മാദിനാബാഹുവരം * ശിഖ
 യിൽമേൽത്തദ്രാക്ഷമേൽത്തൊരുതലായ് ശിഖനംശിഖയുത
 ക്കനകണ്ഠങ്ങളോടുകൂടിയ * തലമുട്ടയിൽവേദങ്ങളുകയ്യിൽ
 കൈകളായ് കണ്ഠസരസ്വതീദേവിമഗ്നിയെന്നുനിന്നു * എ
 ല്ലാജാതിക്കാരാദ്രാക്ഷംനാലായിച്ചിടാം മന്ത്രംകൊണ്ടാലപി
 ന്നാർക്കമാത്രമുപയോഗം * അദ്രാക്ഷധാരണംകൊണ്ടുദ്രാമാലി
 സ്സംഗം നിഷിദ്ധങ്ങളെകൊണ്ടുകൊണ്ടുദ്രാമാലിസ്സംഗം *
 നിഷേധിച്ചതുപോലെ കൈകളെകൊണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
 വിനശിച്ചിടിലാലും * അദ്രാക്ഷധാരണംകൊണ്ടുപാലമല്ലാതെ
 ചുറ്റും ഇവനുള്ളിൽതാമ്രമുള്ളിൽതാമ്രമുള്ളിൽ * പാലമെല്ലെ
 മെല്ലെതാമ്രമുള്ളിൽതാമ്രമുള്ളിൽ * അദ്രാക്ഷനാലായിച്ചിടാം
 ഭവിക്കുമോ * ജനംകൊടികഴിഞ്ഞാലുമുതനാകിലവൻദ്രാക്ഷ
 ധാരണംകണ്ടിട്ടുപാലമുള്ളിൽ * സാക്ഷാദഭാഷാമന്ത്രോ
 ല്ലാഭനെയ്ക്കുണ്ടനിശ്ചയം അദ്രാക്ഷധാരണത്താൽതാൻദ്രാക്ഷ
 ന്നും * മുനിമാർസത്യസങ്കല്പമാലംബിച്ചാലുമായ് വിധി അദ്രാ
 ക്ഷധാരണത്തേക്കാൾവെട്ടാതെമെല്ലെതാൻ * വസ്രധാരണമേ
 ദ്രാക്ഷധാരണമാർഗ്ഗത്തിൽ പാപങ്ങളെല്ലാംപോയ് അദ്രാക്ഷ
 ത്തിൽവെല്ലായവൻ * അദ്രാക്ഷധാരണശ്രോത്രമുള്ളപ്പിള്ളിയിൽമോ
 ദമായ് പിതൃക്കൾപിതൃലോകത്തിൽഗമിക്കുംഗമയില്ലതിൽ * അദ്രാ
 ക്ഷധാരണപാദംകഴുകിരീതിമേലുള്ളിൽ പാപങ്ങളെല്ലാംപോയ്
 അദ്രാക്ഷവ്യക്തികളായവൻ * ധാരാളംകൈവളകളോസദ്രാക്ഷം

ധരിക്കുകിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നവനീട് ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനായവൻ *
 അഭ്യർത്ഥനാശ്രമംഗങ്ങളിലുംവേണ്ടുന്നതുകൊണ്ടും മന്ത്രാർത്ഥഭോജി
 ക്തിയെന്പ്രതിമില്ലാത്തതന്നതോ * മജ്ജിമേക്കേൽപ്പരനായ് ധരി
 ച്ചീടുന്നവരേയും ജ്ഞാനിനായിബ്ബവിചിത്രംസർവ്വപാപവിമുക്ത
 നായ് * എന്നാലസാധ്യം അഭ്യർത്ഥനാശ്രമമനുഭവിയ്ക്കുവാൻ അതു
 കൊണ്ടുപണിപ്പെട്ടു അഭ്യർത്ഥനേധരിക്കണം.

ശ്രീഭദ്രാക്ഷഗവതഃ പതിനൊന്നാം സ്കന്ധം

അഭ്യർത്ഥന

മുന്നോദ്ധ്യായം

നാലാമദ്ധ്യായം

നാലാമദ്ധ്യായം

ഏവംപ്രദാക്ഷനാശ്രമമണ്ണിച്ഛപുന്യാവാൻഭവാൻ മേതുവെ
 ന്നുമാനാർക്കുപുഷ്പാവാൻ നന്താക.

നാലാമദ്ധ്യായം

ഇതുതാൻസ്തന്നാൽപണ്ടുപോലേക്കുപെട്ടശങ്കരൻ അതിന്നു
 ഗവാൻചൊന്നൊത്തതേകേൾക്കുമിദേ!

ശങ്കരൻപറഞ്ഞു

കേൾക്കേണ്ടവരാ! ചൊല്ലിക്കാതെപരമല്ലാത്തതായ് പണ്ടു
 ജ്ഞാനിമാവാവീരൻഭാവൻത്രീപുരാഭിധൻ * ജ്ഞാതാൻബ്രഹ്മവിഷ്ണുപാ
 ദിസാരെയൊക്കെയായവൻ എന്തോടവൻതൻ ചരിതമവരംവന്നു
 ചൊല്ലിനാൻ * വിചാരിച്ചേൻമഹാശാസ്ത്രമഹോരാജ്യമനോമരം സ
 ്വഭവമയംവിദ്യമഹാരജപാലാസമന്വൃതം * ദേവരക്ഷയ്ക്കാതിപുരാ
 സരണേക്കൊല്ലുവാനായ് വില്ലെക്കളല്ലാത്തീപ്പാനമഹോരാജ്യത്തെ
 മോളുത്താൻ * വിവ്രവർണ്ണസഹസ്രാകൺമിഴിച്ചുനിവസിച്ചുതേ എ
 ന്നാക്കണ്ണുകളിൽനിന്നുജ്വലന്ദുക്കൾവീണടൻ * ഉണ്ടായ് അഭ്യർത്ഥ
 ക്ഷജ്ഞേററവുവലുതായവ എന്നാജ്ഞാലശേഷംഹിതത്തിന്നാ
 യവറ്റയിൽ * മൂപ്പന്തിനെട്ടുപിഡമായ് അഭ്യർത്ഥിക്കുകവിചിത്ര സൂത്ര
 നേത്രത്തിൽനിന്നുണ്ടായ് പന്ത്രണ്ടുകുപിലങ്ങളായ് * ചന്ദ്രനത്രങ്ങളിൽ
 നിന്നപതിനാറുവളുത്തവ അഗ്നിനേത്രങ്ങളിൽനിന്നുകറുപ്പായ് പത്തു
 മാതിരി * വെളുത്തതായ അഭ്യർത്ഥനാശ്രമമണ്ണാതിനായ് ചു
 വന്നതുവുപൻമിത്രം പൈശ്വര്യം നേടുകയെന്നതും * ഏകവർണ്ണശി

വൻസാക്ഷാൽബ്രഹ്മമന്തിഹരമനേ! ദിവക്ത്രംദേവിശിവനംപല
 പരപഞ്ചരൂപോക്ഷിടം*ത്രിവക്ത്രമഗ്നിതാൻസാക്ഷാൽ,സ്രീഹന്തിയെ
 ഹരിച്ചിടം മതൂർവക്ത്രംസ്വപനംബ്രഹ്മാപോക്ഷിടംനരമന്തിയേ *
 പഞ്ചവക്ത്രംസ്വപനംഭദ്രൻചൊല്ലുംകാലാഗ്നിയെന്നപേർ അഭ്യർത്ഥ
 ണ്ണോൽഭൂതമഗ്നാഗമനോഭയം * ഇത്യാദിപാപംപോക്ഷിടം
 പഞ്ചവക്ത്രംയരീക്ഷകിൽ ഷഡ്വക്ത്രംകാത്തികേയൻതാൻവലംക
 യ്തിൽധരിക്കണം * ബ്രഹ്മമത്യാദിപാപഞ്ചരൂപനശിക്കുംശങ്കയില്ലതിൽ
 സപ്തവക്ത്രംമഹാശ്വേതാണനംഗമതിനുപേർ * സപ്തസ്തോത്രാ
 ദീപാപഞ്ചമുപുണ്യാൽനശിച്ചുപോം അഷ്ടവക്ത്രംമഹാസേന!സാ
 ക്ഷാൽദേവൻവിനാശകൻ * അനക്രൂരംക്രൂരംസ്വപ്നക്രൂരനിമിത്ത
 വം ഭക്തസ്രീഭഗവതസ്രീഭഗവതോപാപവും * ഇതവണ്ണമ
 ഉച്ചപാപങ്ങളുതുകൊണ്ടുനശിച്ചുപോം വിപ്ലവങ്ങളെല്ലാംപോമന്തേ
 ക്തിയുവന്നിടംദ്രവം * അഷ്ടവക്ത്രംയരിച്ചീടിവിഗ്നാഞ്ചരൂപിച്ചി
 ടം നവവക്ത്രംഭദ്രവൻതാനിടംകയ്യിൽധരിക്കണം * ഭൂതമുക്തി
 പ്രദപ്രോക്തമതുബ്രഹ്മമുക്തം ഭൂനമത്യാസമസ്രഞ്ചരൂപബ്രഹ്മ
 ത്യാശരങ്ങളും * നവവക്ത്രംയരിച്ചീടിമുക്തൻതന്നെനശിച്ചുപോം ദ
 ശവക്ത്രംദേവനാഥനായസാക്ഷാൽജനാർദ്ദനൻ * ഗ്രന്ഥങ്ങളുംപി
 ശാചുരൂപേതാളംബ്രഹ്മരക്ഷസർ പന്നഗങ്ങളുമുണ്ണമതിൻമുഖം
 നശിച്ചിടം * പതിനൊന്നുമുഖംഭദ്രമാരുതാൻ പതിനൊന്നുപേർ
 ശിഖരികൾധർമ്മോപാൻതൻപുണ്യത്തേകേടുകൊള്ളുക * അഗ്രമേ
 ധസമസ്രംനൻവാജപേയശതാതമാ ലക്ഷംഗോദാനപുംചയ്യാലൈ
 തുമാത്രംഫലംപരം * അത്രമാത്രംഫലംവേഗമുണ്ടാമതുധരിക്കിൽ
 പന്ത്രണ്ടുമുഖഭദ്രാക്ഷംകണ്ണത്തികൾധരിക്കുകിൽ * ലോഭശാഭിത്വരം
 നീത്വമുഖത്തിൽനിവസിച്ചിടം ഗോമേധമശ്വമേധത്തിൻഫലവും
 സംഭവിച്ചിടം * ശ്രാഗികൾശസ്ത്രികൾവ്യാഘ്രാദികൾതൻഭീരുമറു
 പോം അവനായിവ്യാധികളെന്നശിക്കുമനിസത്തമ! * ഒന്നിൽനിന്നു
 മവന്നില്ലയെന്നോതിടത്തേ ദശരോഗത്തിൽനിന്നുംതാൻഭയമില്ല
 വനീശ്വരൻ * അനന്യശ്വപ്രദംപുഷ്പകുടകൈലിദർഭരം ഖരങ്ങളേ
 യുംഹിംസിച്ചുപാപങ്ങളുഖിലങ്ങളും * പന്ത്രണ്ടുമുഖഭദ്രാക്ഷംധരിക്കി
 ല്പോയിടംദ്രവം പതിമൂന്നുമുഖംവേദംഭദ്രാക്ഷംകിട്ടിയെങ്കിലോ *
 അവൻസ്തന്ദ്രസമൻസർവ്വകാമങ്ങളുമതേകിടം രസംരസായനമതുസി
 ഹിച്ചിടമവനുകേൾ * അവനുണ്ടാംസർവ്വഭാഗ്യങ്ങളുംചിന്തിച്ചിടേ
 ണ്ണതിൽ മാനാപിതാക്കളേയോതാൻഭ്രാതാവേയോവധിക്കിലും * അ

പ്രാപമെല്ലാമതിന്യേരിച്ചീടിനരിച്ചുപാറ പതിന്നാലുമുഖത്തോ
 ടംസുരദ്രാക്ഷാലഭിക്കുകിൽ * ധരിക്കണംശിവമിലായവൻതാൻപര
 മേശ്വരൻ ഇതുവണ്ണമെന്തിനാ മിട്ടു പളരപ്പായു ന്നതാൻ * അദ്രാക്ഷ
 നേയരിപ്പോൻതാൻപൂജ്യൻമുക്തനമാമവൻ ശിരസ്സിലൊരുമദ്രാ
 ക്ഷാദിജർഭക്ത്യാധരിക്കണം * മാലയാതിരപത്താറുപക്ഷസ്സീങ്ക
 ലൊരൻപതും മണിബന്ധത്തിലീറാറീരട്ടെബാഹു കളായതിൽ * അ
 ന്പതോന്മാറീരട്ടോതാനിരപഃത്ത്വമാത്രമോ ദ്രാക്ഷാക്ഷരമാലയാ
 ക്കിധരിക്കുകയുണ്ടെന്നേ * ജപിക്കയുംപെയ്തുംവന്നാലനന്തംഫലമാ
 ന്നിടും ഒരുന്മാററട്ടുരദ്രാക്ഷാമാലയാക്കിധരിക്കുകിൽ * പ്രാപിച്ചീടും
 ക്ഷണംതോറുശപഃമധഹവരയിന്നേ കരേററുമുദേധ്യക്ഷാംശിവചേര
 കേസുവിച്ചിടും.

ശ്രീഭേവിഭഗവതഃ പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം

അദ്രാക്ഷ മം ഹര ത്വം

നാലാമദ്ധ്യായം

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ശങ്കരൻപറഞ്ഞു

ജപമാലാലക്ഷണരീകേരശ്ശെൺമുഖപ്രാപ്തിടാം അദ്രാക്ഷ
 ത്തിൻമുഖംബ്രഹ്മാരുദ്രനാകനബിദുധും * വിഷ്ണുപാകനതിൽപ്പുല്ലം
 ഭോഗഭോക്ഷണമപ്രദം ഇരുപത്തഞ്ചുരദ്രാക്ഷാപഞ്ചവക്ത്രംസകുണ്ട
 കം * വെളുത്തതുമ്പുപന്നീട്ടുള്ളതുംകൂടിയുള്ളമുടൻ ഗോപുല്ലാവയം
 പോലെന്നിമിക്കുജപമാലയേ * മുഖമുഖത്തെടുംവെട്ടുപുല്ലാപുല്ല
 തെന്താടത്തഥാ മേരുവേദേഖിലാക്ഷീട്ടഭംഗിതായിട്ടുകെട്ടണം * മന്ത്രസി
 ലിയെന്നുകീട്ടുമവമുള്ളൊരുമാലയേ പഞ്ചഗവ്യംഗന്ധതോതംശ്ര
 ങ്ഗതായമിവാറാതാൽ * ഭംഗിതായിക്കഴുകണംപിന്നെമന്ത്രംസ്മൃ
 ക്ഷണം ശിവാസ്മരന്ത്രാസ്സരിച്ചുവെണ്ണ പവകുണ്ഠനാ * പിന്നയുമു
 ലമന്ത്രാതാൽത്വാസംമുൻപോലെവെന്തുണം സദ്യജാതാദിമന്ത്രത്താ
 ല്പോക്ഷണംന്മാറീരട്ടെ * മെഴുതുമലജപിച്ചിട്ടുശുദ്ധഭൂമിയിൽ
 വെണ്ണണം സ്മരിക്കണംസാംബരിചന്തന്നയാമാലയിങ്കലായ് * മര
 ലയേവാപ്രതിഷ്ഠിച്ചാൽസർവ്വകാമവുമകിടും ഏതുദേവനേതുമന്ത്രമ
 തിനാൽപൂജമെന്തുണം * ധരിക്കുകാമാലശിരകണ്ഠകണ്ഠങ്ങളൊന്നി
 ലായ് അദ്രാക്ഷമാലകാണ്ടേ വദ്രസ്ഥാചിജപിക്കണം * കണ്ഠമുഖം

വുറുഃഭൂതംകണ്ഠംബാഹുയുഗത്തിലോ അദ്രാക്ഷധാരണാനിത്യഭക്തി
യോടൊത്തുചെയ്യണം * ഏകദൈന്തിനവണ്ണിച്ചുപിന്നയുപറയുന്ന
താൻ അദ്രാക്ഷധാരണാനിത്യമുത്തമോത്തമമത്രയും * സ്നാനഭാനം
ജപഹോമംദൈവശപഭേവംസുരാർച്ചനം പ്രാമശ്ചിത്തംശ്രാദ്ധകാലം
ഭിക്ഷാകാലംവിശേഷമായ് * അദ്രാക്ഷമില്ലാതെതെല്ലാംകർമ്മഞ്ചെയ്യ
നതൊക്കയും നിഷ്ഠാബന്തനെയാമുദമൻനരകത്തിൽപതിച്ചിടും * അ
ദ്രാക്ഷതലയിൽകണ്ഠകുയിലോതാൻധരിക്കണം സുവണ്ണപേരുകി
ൽശുദ്ധമന്ത്രിപുണ്ടതശുദ്ധമാം * ഭക്ത്യാധരിക്കണംനിത്യധരിക്കരു
തശുദ്ധനായ് അദ്രാക്ഷക്കാരോറിടുന്നതാമപ്പുകുളൊക്കയും * പുന്യ
ലോകത്തുപാകുന്നപുനരാവൃത്തിദർപ്പഭം അദ്രാക്ഷത്തേധരിച്ചുകൊ
ണ്ടോരോപാപങ്ങൾചെയ്തിലും * ആവാചമെല്ലാംപോമെന്നജാബാ
ലശ്രുതിഭോതിടും അദ്രാക്ഷങ്ങൾധരിക്കുന്നചതുവുംഅദ്രനാതിടും * അ
വമന്ത്രിധരിച്ചിടിലുരച്ചീടണതെന്തുപാൻ ശിരസ്സിങ്കൊരുദ്രാക്ഷം
ശിവഭക്തൻധരിക്കണംസമാദൃഃവഞ്ചളപോപഞ്ചളമെല്ലാംനശിക്കുവാ
ൻഅദ്രാക്ഷങ്ങൾധരിച്ചിട്പ്രമാത്മാവശഭൂതൻ * നാമങ്ങളേജപിക്ക
നോൻമമാഭാഗവതൻസുത! സർവ്വശ്രമസ്സമർപ്പാൻഅദ്രാക്ഷ
ത്തേധരിക്കണം* കണ്ണശിഖരിലുംകണ്ഠോഽന്തത്തിലുരത്തിലും ബ്രഹ്മ
വിഷ്ണുപീശരവർതൻവഭൂതികളശേഷവും* ദേവന്മാരന്യരഭക്ത്യാഅദ്രാ
ക്ഷത്തേധരിപ്പവർ ഗോത്രഷികളശേഷംകൂടുന്നമർമലരൂപികൾ *
അവർവംശത്തിലുണ്ടാതിവദയമ്മവിശിഷ്ടരാംഎല്ലാമനികളുനിത്യം
അദ്രാക്ഷങ്ങൾധരിപ്പവർ * മുക്തിമേകുന്നഅദ്രാക്ഷശുദ്ധമില്ലാത്തവ
ന്നുകേൾ ബഹുജനംകഴിഞ്ഞിട്ടുമാമാദേവകൃപാവശാൽ* അദ്രാക്ഷധാ
രണശുദ്ധഭവിച്ചിടുംസ്വഭാവമായ് ജാബാലശാഖഘോഷിക്കുംഅദ്രാ
ക്ഷമഹിമാവിനേ * മൂനിമാരെക്കുറുപ്പാടുംഞാനുംപാടുന്നനന്ദന! അ
ദ്രാക്ഷത്തിൻറമാഹാത്മ്യംപ്രസിദ്ധംലോകമൊക്കയും * അതിൻദൾ
തവുപണ്യംസ്പർശംകോടിനുംഭൂതം ഭൂതകോടിപ്പങ്കുപണ്യംധരിച്ചാ
ലാന്നിടുന്നരൻ * ലക്ഷകോടിസഹസ്രങ്ങൾലക്ഷകോടിശതങ്ങളും ജ
പംകൊണ്ടുലഭിച്ചിടുംവിചാരിക്കേണ്ടതില്ലതിൽ * കൈകണ്ഠാമാദുക
ണ്ഠങ്ങൾശിരസ്സിലുരതേവിയം അദ്രാക്ഷങ്ങൾധരിക്കുന്നോൻഅഭൻതാ
നില്ലസംശയം * അവലുനാമിദ്രേവക്കുംഅദ്രനേപ്പോൽനടന്നിടും
സുമാസുരക്കുവൻവന്ദൻശിവനെന്നതുപോലവേ * അദ്രാക്ഷധാ
രികയനുംതാൻനന്ദനീയൻമനുഷ്യാരാൽ ഉച്ഛിഷ്ടകർമ്മംചെയ്തോനസ
ർവ്വപാതകയുക്തനാ * അദ്രാക്ഷങ്ങൾധരിച്ചിടിൽപാപമെല്ലാം

നശിച്ചുപോം കണ്ണെരോക്കുവുപേൻപട്ടിയുംചത്തുപോകുകിൽ
 മോക്ഷഃപ്രാപിച്ചിടുംപിന്നെനരൻതൻകഥയെതുവാൻ? ജപമ്യാന
 ജ്ഞിയാത്തോൻപോലുംരോക്കുധാരിയായ് * പാപങ്ങളെല്ലാംപോ
 യിട്ടുപരയാംഗതിയാന്നിടും ഒരുരോക്കുമെന്നാലുംപണിപ്പെട്ടുധരിപ്പു
 വൻ * കരേറ്റിയിരുപത്തൊന്നുകലംകൈലാസവാസിയാം രോക്കു
 വിധിയേനിന്നോടിനിയുടൊൻപറഞ്ഞിടാം.

ശ്രീഭേവീഭംഗവതം പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം

രോക്കു മംഗലം

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ആറാമദ്ധ്യായം

ശങ്കരൻപറഞ്ഞു

മഹാസേന! ശംഗ്രഹമിപ്പതുർജീവാദികൾപരർ രോക്കുത്തി
 ന്ൻപതിനൊന്നാംശമീതിവരുവര * വിദ്യവാദ്യരജന്മാരിൽഭിന്നനാ
 മൻഗ്രഹങ്ങളിൽ ഗംഗാനദീനദികളിൽകശ്യപൻമുനിമാരിലും * ഈ
 ശംസുരരിലശപങ്ങളിലുംചെയ്യത്രവസ്സതും ദേവിമാരിൽകൗശഭിയ
 വൃണ്ണമാണവൃണ്ണമാണിതും * പ്രതമില്ലിതിനേക്കാളുംസ്തോത്രമായതുരങ്ങ
 നേരോക്കുഭാനംഭാനങ്ങളെല്ലാത്തിൽവെച്ചുത്തമം * ശാന്തനാംശിവഭ
 ക്തനാമ് രോക്കുതെക്കൊട്ടക്കകിൽ ഏനിക്കശക്തിയില്ലൊട്ടുമവ
 ന്തൻപുന്യമോതുവാൻ * രോക്കുധാരികായന്നാനാചെയ്യുന്നപു
 രുഷൻ കരേറ്റിരുപത്തൊന്നുവംശംകൈലാസമാന്നിടും * ഭസ്മര
 റോക്കുവുദേഹത്തിങ്കലില്ലാത്തമാനുഷൻ ശപചവൻതാൻപൂജ്യനല്ല
 ഭക്തന്മാക്കുചവൻദ്രയം * മദ്യമോസംഭുജിച്ചിടുംവൃഷലീപതിവിപ്ര
 നും രോക്കുധാരിയായിട്ടിലപ്പാപംവിട്ടുകുതനാം * യജ്ഞംഭാനംത
 പംകൊണ്ടുചെയ്യുന്നവരേവിച്ചിടും രോക്കുധാരിയായിട്ടിലുണ്ടാമാപ്പ
 ന്നുമൊക്കയും * പേപുറാണവുപാരാചെയ്തിടുന്നോരപുന്യവും തീ
 ര്മസ്സാനംകൊണ്ടുസദ്യ വിദ്യാദികൾനിമിത്തവും * വരംപുന്യവു
 ണ്ണാനംരോക്കുജഡരികകിൽ രോക്കുജഡരിച്ചിട്ടുമെച്ചിടുന്ന
 ഹൈകീലോ * അവൻരൂത്രപമാന്നീടുംപുനർജന്മവുമെന്നിയേ കണ്ണ
 ബാഹുക്കളിൽചേർത്തുമെച്ചിടുന്നമന്ത്രിനും * കരേറ്റിയിരുപത്തൊ
 ന്നുകലംകൈലാസവാസിയാം ചണ്ഡാലന്മാവിപ്രന്മാനിഹ്നനോഹ
 ന്നയുകതന്മാഭസ്മരോക്കുസമിതൻശിവഭലാകത്തുചെയ്തിടും അന്യ

ക്ഷുഭക്ഷകൻ ശുഭനശുഭൻ മൃഗ്ഗനായവൻ * ചണ്ഡാലനും മഹാപാപിയായിട്ടെന്നും മമതന്ത്രനും അദ്രാക്ഷധാരണം കൊണ്ടു അനാമിപ്ലസംഗനം * ശിരസ്സിൽ കോടികണ്ണുക്കൾ രണ്ടിലും പത്തുകോടിയും നൂറുകോടികഴുത്തിങ്കലായിരം കോടിമസ്തകം * മജ്ഞസൂത്രത്തിലയുതം ചക്ഷുഃകോടിഭുജങ്ങളിൽ മണിഖണ്ഡത്തിലാ അദ്രാക്ഷഃ ധരിച്ചീടിൽ മുക്തനാം * അദ്രാക്ഷക്കൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു വേദോക്തകർമ്മവും ഭക്തിയില്ലാതെ വെല്ലാലും വേദിക്കാഫലമേററവും * അദ്രാക്ഷമാലകണ്ണത്തിൽ പാപിയായവനും സഭാധരിക്കിലായവൻ സർവ്വബന്ധവും വിട്ടു മുക്തനാം * അദ്രാക്ഷാപ്തിതപേതസ്സായതു നിത്യധരിക്കണം ശിവലോകത്തു വിംഗന്ധോൽവന്ദ്യനായി ഭവിച്ചിടും * വിഭവാനോ മുഖനോ യോനോ അദ്രാക്ഷത്തേ ധരിക്കിൽ കീകടേ ഗർഭോപോലെ ശിവലോകത്തെ യെന്നിടും.

സ്കന്ദൻ പറഞ്ഞു.

ഗർഭത്തിന്നു അദ്രാക്ഷം കീകടത്തിങ്കലാരുവാൻ കൊടുത്തതതു മെവുണ്ണു ധരിച്ചു ചൊല്ലുന്നീവിഭോ!

ശ്രീഭദ്രനാൻ പറഞ്ഞു

കേൾക്കുപത്ര! പരാവൃത്തം വിന്ധ്യൻ കലാഭഗർഭഭോ പാണ്ഡൻ നരകീടു അദ്രാക്ഷച്ചമടൊന്നു വഹിച്ചുതേ * ചുമക്കാരൻ ശക്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ടു തുഭ്രമിയിൽ വീണടൻ ചത്തു, മുക്കണ്ണൊടു ശുദ്ധപാണിയായി മഹേശനായ് * ഏൻ പ്രസാദത്തിനാലെൻ റസമീപത്തിൽ വന്നതേ അദ്രാക്ഷത്തിൻ റയോരോരോ മുഖത്തിന്നു മൊരായിരം * യുഗം വീതം കഴുതയുൾ ശിവലോകത്തു പാർത്തുകേൾ ശിഷ്യക്കേയിതു ചൊല്ലാവു നറാക്കുമുചെയ്തൊലാ * മുൻ വന്മാക്കു മേൽക്കൽ കഥിക്കരുതൊരിക്കലും അഭക്തനോ ഭക്തപ്രേതാൻ നീ ചെന്നോ ബഹുനീ ചെന്നോ * അദ്രാക്ഷക്കൾ ധരിച്ചീടിൽ നശിക്കു സർവ്വപാപവും അദ്രാക്ഷധാരണത്തിൻ റപണ്യത്തിന്നില്ലതു ല്യമായ് * മഹാപ്രതമിതെന്നാ തും മുനികൾ തപശ്ശികൾ പ്രതത്തേടും സമസ്രാത്ത ധരിക്കിലവനേസ്സത! അദ്രനേപ്പോലെ ദേവന്മാരെക്കയം പ്രണമിച്ചിടും * അല്ലങ്കിലീരെടുവിതം ബാഹുക്കളിലുമൊന്നിനേ ശിവതിങ്കലുമീരാറുവിതം കൈകളിലും തഥാ * കണ്ണത്തിൽ മുപ്പത്തിരണ്ടു ശിരസ്സിലോരുന്നാലുതം കണ്ണത്തിലോരുന്നോ റാരോമാറിൽ രൂപറട്ടുമങ്ങനേ * അദ്രാക്ഷക്കൾ ധരിക്കുന്നോൻ അദ്രനേപ്പോലെ പൂജനാം സൂടിക മന്തു പവിഴം വൈഡൂര്യം പൊന്നു ചെങ്കിയും * ചേത്തുകേതു ധരിക്കുന്നോൻ ശിവനായി ഭവിച്ചിടും പ്രയാസപ്പെട്ടു അദ്രാക്ഷങ്ങളെ മാത്രം ധരിക്കിലും * സ്തംഭിക്കതില്ല പാപങ്ങൾ സൂത്രനേ നല്ലിരുട്ടുപോൽ അദ്രാക്ഷമാലയാൽ മന്ത്രജപിക്കിൽ ഫലമേററും * അംഗത്തിലൊരു

ദ്രാക്ഷമെങ്കിലുംചേർത്തിടത്തവൻ തൻജന്മംനിഷ്പാതനെന്നതിപുണ്യം
 ഹിതോപമം * അദ്രാക്ഷംതലയിൽവെച്ചുശിരസ്സാനംകഴിപ്പവൻ ഗംഗാ
 സ്നാനംചെയ്തപ്രാപിക്കുംശങ്കയില്ലതിൽ * മുഖമൊന്നഞ്ചുപതി
 നൊന്നുള്ള അദ്രാക്ഷമൊക്കയും പതിന്നുലുമുഖംചേരുന്നവയുടേതല്ല
 മേററവും * അദ്രാക്ഷംവെച്ചുശിവനായ് പൂജിച്ചീടുന്നതിച്ചുവും ദരിദ്രന
 ചക്രവർത്തിയാക്കുന്നാപ്പുജഭൂമിയിൽ * ഇതിൽനിന്നോടൊല്ലിടാംപ
 ണ്ടത്തെയൊരുസല്ലഭം ഗിരിനാഥാഖ്യനാംവിപ്രനഞ്ചായിപണ്ടുകോ
 സലേ * ധർമ്മിപ്പൻധനവാൻവേദവേദാംഗങ്ങളറിഞ്ഞവൻ യാഗം
 ചെയ്തോ,നവൻപുത്രൻമഹാസുന്ദരനായവൻ * നാമംഗുണനിധിശ്രീ
 മാൻകാമനേപ്പോലെകോമളൻ ഗുരുവാകുംസുധിഷണൻതൻമുക്താ
 വലിപതിയേ * യെത്രുന്നത്താൽമദംകൊണ്ടുമോഹിപ്പിച്ചിടിനാന
 വൻ കുറേക്കാലംഭീതിയോടുംരമിച്ചാനവളോടുമാണ് * വിഷത്താൽഗു
 രുവേക്കൊന്നാൻക്രീഡിച്ചാൻഭയമെന്നിയേ മാതാപിതാക്കളീവാർത്ത
 യല്ലമൊന്നധരിക്കാൽ * വിഷംകൊടുത്തുകൊന്നാനായവരേയുംമ
 ഹാവലൻ നാനാവിധാസഭോഗങ്ങൾകൊണ്ടുവിത്തംനശിക്കയാൽ * തു
 ടക്കിനാൻമോഷണവുംവിപ്രന്മാർതൻഗൃഹങ്ങളിൽ മദ്യപാനംചെയ്ത
 കൊണ്ടിവനേഗ്രാമവാസികൾ * ഭൃഷ്ടനാക്കുകയാൽമുക്താവലിയേര
 ടൊത്തുതൽക്കുണം വലുതായുള്ള കാട്ടിൽപോയ് ക്രീഡിച്ചുനിവസിച്ചു
 തേ * നിഗ്രഹിച്ചാൻധനത്തിനായ് വഴിയിൽവിപ്രരേയുമേ ഏവംകു
 റെക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾമരിച്ചാൻഭൃഷ്ടനാമവൻ * നയിപ്പാൻകാലഭൂതന്മാ
 രനേകംപേരുമെത്തിനാൻ ശിവകിങ്കരരുംവന്നാൻകൈലാസത്തിങ്കൽ
 നിന്നടൻ * പരസ്വരംവാദമുണ്ടായവർതമ്മിപ്പുമാസുത! ശംഭുചിങ്കരരേ!
 നിങ്ങളിവനേക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ * ഇച്ഛിപ്പതൊന്നത്തുപുണ്യമിവൻ
 ചെയ്തതരയ്ക്കുവിൻ ഉരച്ചാർശിവഭൂതന്മാർഇതയിവൻറമുതിസമലേ
 മുഴംപത്തിനുകീഴ് ഭാഗത്തുണ്ടുഅദ്രാക്ഷമോക്ഷവിൻ ആമാമാത്മ്യം
 കൊണ്ടുകൊണ്ടുപോകനശിവസന്നിധയ * ദിവ്യരൂപത്തെടുംകൂടി
 വിമാനാഭ്രാന്തനായുടൻ * ഭൂതരോടുംഗുണനിധിദിവിജൻകൈലാസമെ
 ത്തിനാൻ.

ശ്രീഭവദൂതവത്സ പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം

അദ്രാക്ഷമോഹാത്മ്യം

ആനന്ദമുഖം

ഏഴാം മദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു

ഇതവണ്ണംസ്തന്മനോക്വീശൻപറഞ്ഞാനാശു ചണ്മുഖൻ അദ്രാ
ക്ഷത്തിൻറമാമാത്മമറിഞ്ഞിട്ടുതാത്ഥനായ് * അദ്രാക്ഷത്തിൻറ
മഹിമാവീവണ്ണമുരെയുന്താൻ സദാചാരപ്രസംഗത്താലിനിയുംകേട്ടു
കൊടകനീ*ഇതപ്പന്യമരമാമാത്മമെപ്രകാരംപറഞ്ഞുന്താൻ അ
വണ്ണമന്ത്രവിന്യാസലക്ഷണത്തെയുദോതീടാം * ലക്ഷംപുണ്യാദർശന
ത്താൽകോടിയാംസ്തംഗത്തിനാൽ അതിൽകോടിപ്പുണ്യാലഭിച്ചീ
ടുംധരിക്കുകിൽ * ലക്ഷകോടിസഹസ്രങ്ങളാലക്ഷകോടിശതങ്ങളും പ
ണ്യാജപിക്കിലുണ്ടാകുന്നല്ലഭദ്രാക്ഷമാലയാൽ * ഭദ്രാക്ഷമാലയേക്കാ
ളഭദ്രാക്ഷമധികംപലം ഉത്തമംനല്ലെന്നല്ലിക്കതൻവലിപ്പത്തിലുള്ള
യ് * ഇവതപ്പഴമോടൊക്കീടുന്നതാകുന്നമദ്ധ്യമം അധരംപയറോ
ടൊക്കുന്നതുമെന്തപറഞ്ഞിടും * ബ്രാഹ്മണർക്കുശ്രീയർവൈശ്യർക്കു
അനാചാരതിയായ് വൃക്കങ്ങളുണ്ടായ് ഭൂവികൽഭദ്രാക്ഷങ്ങളുമങ്ങനേ*
പലമുത്തുവവിപ്രന്മാർക്കുതപസ്സുണ്ടാകുതിയർ വൈശ്യർമഞ്ഞ
നിറംകുറയല്ലാതെകൃഷ്ണനിറത്തെയും * വിപ്രൻവെള്ള നിറംഭൂപൻചുവ
ന്നതുകൊണ്ടും വൈശ്യൻമഞ്ഞനിറത്തെയുംകൃഷ്ണനിറത്തെ
യ് * മിൻപായ് സമമായ് കണ്ടുകൾപേരുന്നതുമെന്തമം മുറിഞ്ഞും
പൊട്ടിയുമുള്ളിലാതെയുംപുഴുതിനമേ * മറപററുവുന്നപ്പെട്ടുമുള്ള
താമരപൂക്കളും സപതമേദാമുണ്ടാകുംഭദ്രാക്ഷംതന്നെയുത്തമം *
ഭാരമെന്തെന്താലുണ്ടാകുന്നതുമദ്ധ്യമം സമംസ്തിഗ്ധംദൃഢംവൃ
ത്തംപട്ടുവരിയരിക്കണം * മുഴുവൻസമമായുള്ളഭദ്രാക്ഷംനിന്ദുമെ
ത്രയും ഉമച്ചാൽപൊന്നരയ്യുന്നകല്ലിൽപൊന്നാററിരിക്കുകിൽ * ആ
ഭദ്രാക്ഷംശ്രേഷ്ഠതാശിവഭക്തർധരിക്കണം ഭദ്രാക്ഷമൊൻശിഖരി
ൽശിരസ്സിൽമുപ്പതെണ്ണയും * മുപ്പത്താറുഗളേബാഹുക്കളിലിടെട്ടുവീ
തവും പരോഢവീതംകൈരളിൽസ്തന്ധത്തിങ്കലൊരൻപതും * ആ
റേറട്ടുമാലയാൽകല്ലിക്കണമല്ലപവീതവും ശരംഭേദമുണ്ടതാനോ
കണ്ഠത്തിങ്കൽധരിച്ചിടാം * കണ്ഠചരമകടംകണ്ണാഭരണമുത്തുമാലിക
അംഗദംകടകംകുഞ്ചിദ്രുഷണങ്ങളിവറിലും * ഭദ്രാക്ഷങ്ങളാല
മിച്ചീടാമുണ്മറക്കുമുതൽസദാ മനോധമമത്തുരധരിക്കിലതുമദ്ധ്യ
മം * ചൊല്ലുമുത്തമമെന്നോരായിരമീദേദമോക്കണം ഇതശാന
മന്ത്രംതലയിൽകണ്ണതല്ലുരയ്ക്കുന്നതുമായ് * അഹോരാരംതാൻലലാഴ്

ത്തിലതുതാൻ ഹൃദയത്തിലും അഭയാഭഞ്ചീജമന്ത്രത്താൽ ധരിച്ചിടുക
കൈകളിൽ * വദമദേവംകൊണ്ടൊരൻ പരതണ്ണിപേന്തുരഭൃത്തിലും
പഞ്ചബ്രഹ്മംസാംഗമോതീദ്യേവംഭദ്രാക്ഷധാരണം * മുഖമന്ത്രംകൊണ്ടു
കോന്തുവേണമെല്ലാംധരിക്കുവാൻ ഏകവക്ത്രംസുഭദ്രാക്ഷംപരതത്വ
പ്രകാശകം * തത്വപ്രകാശമതിനേധരിച്ചാൽ സംഭവിച്ചിടും അർദ്ധ
നാരിശപരൻതന്നെപിമുഖമുനിസ്സന്തമ! * അർദ്ധനാരീശപരൻതോ
ഷിച്ചിടമെന്നുംധരിക്കിൽ ത്രിവക്ത്രമഗ്നിപോക്കീടുംക്ഷണംസ്രീഹ
ത്തിപാതകം * അഗ്നിതൃയസ്വരൂപാന്തനായതെന്നുംധരിക്കണം തോ
ഷിക്കുമഗ്നിഭഗവാനഭദ്രാക്ഷംധരിക്കുകിൽ * മുഖംനാലുള്ള ഭദ്രാക്ഷംവി
ധ്യാതാവിൻസ്വരൂപമാം ധരിക്കിൽ ജ്ഞാനിയാത് ശ്രീമാനാധിട്ടാരോ
ഗ്യയുക്തനായ് * തീർന്നിടമതിനേശ്ശുദ്ധിക്കായ് മനുഷ്യൻ ധരിക്കണം
മുഖമഞ്ജുള്ള ഭദ്രാക്ഷംപഞ്ചബ്രഹ്മസ്വരൂപകം * മഹേശ്വരൻപ്രസാ
ദിക്കുംധരിച്ചിടുന്നമാത്രയിൽ മുഖമാറുള്ള ഭദ്രാക്ഷംസുബ്രഹ്മണ്യധി
രൈവതം * ഗണേശനമതിൻ ദൈവമെന്നോത്തമനീഷികൾ മാ
ത്രക്കുളഴുംദൈവങ്ങൾമുഖമേഴുള്ളവയ്ക്കുകേൾ * ദൈവങ്ങൾതന്നെ
സപ്താശ്വരങ്ങളുംസപ്തഷ്ഠിപത്രിയും ആരോഗ്യവുമതിശ്രീയുംജ്ഞാനസമ്പ
ത്തുമേററവും * ഭവിച്ചിടും, ശ്രദ്ധനായിട്ടതുനിത്യംധരിക്കുകിൽ മുഖമെ
ട്ടുള്ളവയ്ക്കു ഏമാതൃക്കൾദൈവതങ്ങളാം * ധരിയ്ക്കിൽ ഗംഗയുംസത്യമേ
തുമഷ്ടവസുക്കളും അധികംപ്രീതമായിട്ടുഭവിക്കുമുനിസ്സന്തമ! * മുഖ
മൊൻപതുപേരുന്നതിന്നുദൈവതമന്തകൻ ധരിക്കിലന്തകഭയംസംഭ
വിക്കില്ലാരിക്കലും * മുഖംപത്തുള്ളവയ്ക്കു ല്ലാംദൈവങ്ങൾപത്തുരി
ക്കുകൾ തോഷിച്ചിടാദിക്കുകളാഭദ്രാക്ഷങ്ങൾധരിക്കുകിൽ * പതി
നൊന്നുമുഖത്തിന്നാഭദ്രന്മാർപതിനൊന്നുപോർ ചൊല്ലുമിന്ദൻദൈ
വമെന്നുംസഭാസൗഖ്യവിവർണം * പന്ത്രണ്ടുമുഖഭദ്രാക്ഷംമഹാ
വിഷ്ണുസ്വരൂപകം ലോഭശാഭിത്യർദൈവങ്ങൾഭക്തിയോടധരിക്കണം *
കാമവ്യശുദ്ധിപുനരുകംപതിമൂന്നുമുഖംശുഭം കാമദേവൻപ്രസാദിക്ക
മതുനിത്യംധരിക്കുകിൽ * പതിനാലുമുഖംഭദ്രനേത്രത്തിങ്കൽഭവിച്ച
ത്ത് സദ്യുപാധിഹരംപിന്നെസ്സർപ്പാരോഗ്യപ്രദായകം * മദ്യംമാംസംമു
രിക്കുക്കാരണ്ടുദാരിരിയുള്ളിയും മററുഭക്ഷ്യങ്ങളുംവർജ്ജിക്കണംഭദ്രാക്ഷ
ധാരകൻ * അയനംഗ്രഹണംപിന്നെവിഷ്ണുസംക്രാന്തിയിങ്കലും പൗ
ണ്ഡ്രാസിമുതൽക്കോരോവിശേഷദിവസത്തിലും ഭദ്രാക്ഷങ്ങൾധരിച്ചീ
ടീൽപാപമെല്ലാംനശിച്ചുപോം.

ശ്രീഭവീഭാഗവതം പതിനൊന്നാം സ്കന്ധം
ഭദ്ര ൧, ൧൧൧ ൧൦ ൧൦ ൧൦
ഏഴാമദ്ധ്യായം.

എട്ടാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

ഭൂതശുദ്ധിപ്രകാരംഞാൻപറഞ്ഞിടാംമഹാമുനേ! മൂലാധാരാൽ കണ്ഡലിനീശക്തിയാംപരദേവിയേ * സുഷുപ്താനാഡിയിൽകൂടിബ്രഹ്മസ്ത്രേണിലാക്കണം ബ്രഹ്മത്തിൽജീവനേചേർത്തമന്ത്രംകൊണ്ടിട്ടുസാധകൻ * പാമേമുതലു മുട്ടോളംചതുരേഷ്ഠാണംസവജ്രകം തൽബീജാധ്യംസപണ്ണവണ്ണംഭൂമിമണ്ഡലമോക്കണം * മട്ടതൊട്ടാനാഭിചന്ദ്രാൽപാൽപത്മപേയാങ്കിതം വെളുത്തതൽബീജമോടുമോക്കണംജലമണ്ഡലം * നാഭിയിൽനിന്നുഹൃത്തോളംത്രികോണംസപസ്നികാനപിതം കാക്കണംതൽബീജമോടുംരക്തമായഗിമണ്ഡലം * ഹൃത്തിൽനിന്നാ നെററിയോളംബിന്ദുവാറൊടുവൃത്തമായ വായുമണ്ഡലമോക്കേണമാ ബീജത്തൊടുധൃതമായ * നെററിയൊട്ടാബ്രഹ്മരസംസപച്ഛമായ്നല്ലവൃത്തമായ് തൽബീജയുക്തമായോത്തിടണമാകാശമണ്ഡലം * ഏവഭൂതങ്ങളേയോർത്തുവയിപ്പിക്കണമഞ്ചമേ ഭൂജലത്തിൽജലംതീയിൽ തീകാററിൽകാററുവാനിലും * അമങ്കാരത്തിൽവാൻപിന്നമഥത്തതപത്തിലായതും മഥത്തതപംപ്രകൃതിയിൽവയിപ്പിച്ചതുമാത്മനി * ശുഭസംവിന്ദയനായോക്കണംപാപപുഷ്പം ഇടംകുങ്കിയിൽവാഴുന്നോൻകുണ്ഡനഗുഹ്യമാതുകൻ * ബ്രഹ്മമന്ത്യാശിയോയുക്തൻസുവണ്ണസ്തേയബാഹുകൻ മദിരാപാനഹൃദയൻതുരുരല്പകീയുതൻ * തൽസംസർഗ്ഗപദപദന്തർജപപാതകസ്തകൻ ഖഡ്ഗചർമ്മധരൻഏഷൻ പാപവക്ത്രൻസുദസ്സമൻ * ശേഷണംചെയ്തിവിവനേബീജത്തോടൊത്തായുവാൽ സപദേമത്തോടഗ്നിബീജംകൊണ്ടുടൻ വാമ്പരാക്കണം * കുങ്കികിച്ചുജപിച്ചിട്ട്, പിന്നെപ്പാപനരോത്തപം ഭസ്മത്തേ വായുബീജത്താൽബഹിർഭാഗേത്വജിക്കണം * സുധാബീജംകൊണ്ടുടനേയബ്ഭസ്മത്തേക്കുഴച്ചുടൻ ഭൂബീജത്താൽകുട്ടിപാക്കീടണംപൊന്മുട്ടതെന്നപോൽ * ആകാശബീജമതിനാൽബഹുനിർമ്മലമാക്കണം തലതൊട്ടിട്ടുകാലോളംവിരമിച്ചിടണംബുധൻ * കല്പിക്കണംചിത്തിൽനിന്നപ്പഞ്ചഭൂതങ്ങളൊക്കെയും മന്ത്രംകൊണ്ടാജീവനേയുഹൃദയത്തിങ്കലാക്കണം * കണ്ഡലിജീവനേചേർത്തുപരങ്കൽനൽസുധാമയൻ ആക്ഷിസ്ഥാചിച്ഛഹൃദയേമൂലാധാരേസ്മരിക്കണം.

ശോണാബ്ധിക്കുള്ളിൽനൈരകാവരമതിൽവിലസും
രക്തചന്ദ്രമാസനസ്ഥാ
ലാശംനൽചാപമിക്ഷുതഭവമൊടളിതൂണും
തോട്ടിയഞ്ചമ്പുരകുമാ

ചേരുന്നല്ല പാലംകരത്തിൽ, നയനം
മുന്നൊഴുവൻകുമാരവ്രാ
ബാലാക്കാഭാവികൃതിസുഖകരിയായ്
പ്രാണശക്തിഃ പരാഞ്ച

ഈനിമുഖംബ്രഹ്മരൂപിയായിട്ടുപ്രാണശക്തിയേ ആധിയെ
ല്ലാന്നശിപ്പാനായ് ചെയ്യണമെന്നു ധാരണം * ഭൃഗുമാഹാത്മ്യവുമൊ
ല്ലാധരിച്ചിടീൽ മഹാഫലം ശ്രുതിസ്മൃതിപ്രമാണോക്തമെന്നു ധാര
ണമുത്തമം.

ശ്രീഭേവീഭാഗവതം പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം

ഭൂതശുദ്ധിവിധി

ഏകാമഭ്യായം.

ഒൻപതാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ഏതുവിപ്രനേഷിച്ചാർവിധിപോലീശിരോവ്രതം അവർക്കു
ൻകിട്ടിയജ്ഞാനംപോക്കുംപരവിദ്യയും * വിധിപോല ശ്രദ്ധയോടെ
അവിപ്രതംനഷ്ടാനമെന്നിയേ * ശ്രേയതസ്സാർത്ഥസമാഹാരഫലിക്കില്ല
തൃനിശ്ചയം * ശിരോവ്രതമനുഷ്ഠിക്കുകൊണ്ടുബ്രഹ്മാഭിഭേവകൾ ഭേവ
ന്മാരായന്യമൊന്നുംകൊണ്ടല്ലമുനിസത്തമഃ * ചണ്ഡപഞ്ചേയനനുഷ്ഠിച്ചിട
ന്നതാണീമഹാവ്രതം ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശരുംമറുജ്ജ്വലഭേവകളൊക്ക
യും * മഹാപാപിയുമപ്പാപംവിട്ടുടൻമുക്തനായിട്ടും ശിരോവ്രതംഭക്തി
യോടുംവിധിപോലെന്നടുത്തുകിൽ * അധർമ്മശിരസ്സിങ്കൽപറഞ്ഞീ
ടുന്നതീവ്രതം നടത്തുവാൻമഹാപുണ്യംകൊണ്ടേസാധിക്കയുള്ളതേകൾ *
ഇതിന്നുശാഖാഭേദത്താൽപലപേരുംപറഞ്ഞിട്ടും ശിരോവ്രതമിതെ
ന്നായിപ്പറയുന്നൊരുശാഖയിൽ * സത്യാശിവാക്യാചിദാസ്തവദാനൈ
ല്ലാത്തിലുമോർക്കിൽ * അതിൻജ്ഞാനവുമപ്പുണ്യംശിരോവ്രതവുമുണ്ട
നേ ശിരോവ്രതംനടത്താത്തോൻസർവ്വധർമ്മവിവർജ്ജിതൻ * അധികാ
രിയവൻസർവ്വാഭികൾക്കെന്നിരിക്കിലും പാപക്കാടിന്നഗ്നിയാകുമീവ്ര
തത്തേനടത്തണം * സർവ്വവിദ്യാസാധനമാണതിനാലതുകൊണ്ടുനാം അ
ധർമ്മങ്ങളുൾക്കൊണ്ടുമാറുന്നതുകൊണ്ടിടുന്നതു * അതുകൊല്ലംവ്രതംനി
ത്യംവഴിപോലാചരിക്കണം അഗ്യാദിയാമാദമന്ത്രാകൊണ്ടുതോവിള

തിയാത് * സർവ്വംഗോദ്ധൃതനവയസ്സിതനതാണിശിരോവ്രതം ഈവ്രത
ത്തേസന്ധ്യതോമനഃശ്ലീകണമാദരാൽ ബ്രഹ്മജ്ഞാനംപ്രകാശിക്കുംവ
രയ്ക്കാജ്ഞാനമുത്തമം വഷംപന്ത്രണ്ടോരോണ്ടാതാൻതദർശനമിഖൽ
മോഃപന്ത്രണ്ടുഭിന്നമോഃചയാംസങ്കല്പത്തോടമീവ്രതം ശിരോവ്രതസ്സാ
നനൈന്യസൻമന്ത്രത്തേകൊടുക്കുകിൽ ആമന്ത്രംനിഷ് ഫലംലേശംകൃ
പയില്ലാത്തവൻഗുരു * ബ്രഹ്മവിദ്യോപദേശോവാംഗുരുകാരുണികൻ
തുഭ്യം ശ്രീമാനാമീശനോടൊപ്പംകൃപയുള്ളവനായ്തും * ബഹുജ്ഞ
ങ്ങളിൽഗുരുമനഃശ്ലീയുള്ളവർക്കുതാൻ അതികൽശ്രദ്ധയുണ്ടാകുമല്ലാ
ത്തോക്തില്ലനിശ്ചയം * അവക്യധികമജ്ഞാനംകൊണ്ടുണ്ടാമോഷ
ബലിയും ബ്രഹ്മജ്ഞാനഭവിക്കില്ലഭേദയുക്തർക്കുനിസ്തം * ശിരോ
വ്രതസ്സാത്തായിട്ടുള്ളോർതാനധികാരികൾ ബ്രഹ്മവിദ്യോപദേശത്തി
ന്നായ്നിനയ്ക്കുകിൽനാരദ! * അനുഷ്ഠിക്കൽഭക്തിയോടുകൂടിപ്പാത്ര
പതംവ്രതം ആയവർപദേശിക്കാമെന്നുവേദാന്തശാസനം * ഈവ്ര
തംകൊണ്ടുവർത്തനവില്ലായ്കപോയിട്ടും അതുപോയാൽപാപ
യല്ലെന്നാണുവേദാന്തനിശ്ചയം * ത്രിപുണ്യ റധാരണംചൊല്ലിടുന്നജാ
ബാലശാഖയിൽ ത്രുംബകത്താൽതാരമോടശ്ലീപമന്ത്രത്തിനാലയും *
ത്രിപുണ്യ റത്തേധരിക്കേണംഗ്രഹസ്ഥാത്രമിനിത്യവും അജപാമന്ത്ര
മോടൊത്തത്താമന്ത്രയസമപിതം * ധരിക്കേണംഭിക്ഷുവെന്തചൊല്ലാ
ജാബാലികീഴ്ത്തി സതാരംത്രുംബകംപിന്നെശിവമന്ത്രത്തോടുംസദഃ *
ത്രിപുണ്യ റത്തേധരിക്കേണംവാനപ്രസ്ഥൻഗ്രഹസ്ഥനം മേധാവിമ
ന്ത്രമോതീട്ടാബ്രഹ്മചാരിനിരപ്രതി * ജലംചേർത്തിട്ടുണ്ണുത്താൽത്രിപു
ണ്യ റത്തേധരിക്കേണം ശ്രേഷ്ഠനായുള്ളവിപ്രേന്ദ്രൻഭുണ്ണുത്താൽതാൻ
ത്രിപുണ്യ റകം വിലങ്ങത്തിൽധരിക്കേണംലോകത്തിൽനിത്യവും *
മഹാഭേദൻറബന്ധത്താലതികൽചേർച്ചഭംഗിയായ് ഉണ്ടാതെന്നും
ത്രിപുണ്യ റത്തേധരിക്കരിച്ചീടണംഭവിജൻ ഭുണ്ണുകൊണ്ടാത്രിപുണ്യ റ
ത്തേധരിച്ചീടുന്നബ്രഹ്മനും * അതിനാൽവിപ്രരെല്ലാരുമതുനിത്യംധ
രിക്കേണം വേദംചൊല്ലുന്നഭുണ്ണുത്താൽത്രിപുണ്യ റോദ്ധൃതനങ്ങളും *
ഭദ്രലിംഗാർച്ചനമതുംമോഹിച്ചിട്ടുംശ്രീഭദ്രാദി സതാരമായ്ജപി
ച്ചിട്ടത്രുംബകമന്ത്രമുത്തമം * ഷഡ്ജമന്ത്രംഭക്തിയോടുകൂടിജ
പിച്ചുടൻ * ലോകത്തിൽമാറിടത്തിൽകൈകൾരണ്ടിലുമങ്ങനേ ധ
രിക്കേണംത്രിപുണ്യ റത്തേസന്യാസശ്രമിനിത്യമായ് * ത്രിയായുഷേ
മന്ത്രമോനൻമേധാവിമന്ത്രമായതോ ചൊല്ലിലരിക്കേണംഭുണ്ണുബ്രഹ്മ
ചാരിത്രിപുണ്യ റമായ് * നമോന്തമാംശിവംകൊണ്ടുശ്ശുഭൻസേ
വപരായണൻ * ആചരിച്ചീടണംനിത്യംത്രിപുണ്യ റാധുജനങ്ങളേ

അന്യന്മാക്കൊക്കെയും മന്ത്രമെന്യേതാൻ ഭൂധരനാണെന്നു * ഉദ്ധൃതനവുമു
 സ്തംഭപയ്യന്നുഭക്തിയായ് മനേ! ഉദ്ധൃതനാൽ ത്രിപുണ്യം റമിചർണ്ഡം
 നിനയ്ക്കുകിൽ * സർവ്വമർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ചും ശ്രേഷ്ഠമെന്നു നിനയ്ക്കണം അ
 ഗ്നിഹോത്രജമാംഭസ്മം വിരജാഗ്നിജമായതും * ഭക്തിയോടൊത്തൊടുങ്ങി
 ടുവയ്ക്കണം ശുദ്ധഭാജനേ കയ്യും കാലും ശുദ്ധമാക്കി ബ്ഭക്ത്യോരണ്ഠാപമി
 ചുടൻ * എടുക്കണമതാപ്തബ്രഹ്മം കൊണ്ടു മന്ദമായ് പ്രാണായാ
 മം മൂന്നു ചെൽക്കിട്ടു നിന്നൊന്നാദിയായിട്ടും * ഏഴു മന്ത്രം കൊണ്ടു മൂന്നു വട്ടം
 തൊട്ടു ജപിക്കണം താരമാപോമന്ത്രമോതിയാനി ചിട്ടും ജപിക്കണം *
 സിതഭസ്മമെടുത്താദ്യമുടലിൽ തെച്ചു വെങ്കിലോ വിപാചനായ് വിരജ
 നായ് ഭവിക്കുമാനുഷൻ ദ്രവ്യം * ജലായീശൻ ജഗന്നാഥൻ വിഷ്ണുവേദോ
 ത്തന്നന്തരം അഗ്നാദിമന്ത്രമോതിട്ടാഭസ്മത്തിൽ ചേക്കണം ജലം * കഴി
 ചുരുവയിൽ സാംബദ്യോനത്തോടൊത്തു രേക്കണം അബ്ഭാവനയൊ
 ടും ബ്രഹ്മമായിട്ടു നവിഭൂതിയേ * നെറ്റി വക്കുസ്സിലും സ്കന്ധങ്ങളിലും
 സപാത്രമോചിതം * മദ്ധ്യമാനാമികാന്താഷ്ടം കൊണ്ടു സവ്യാപസവ്യൗർ
 യ് * ത്രികാലത്തിങ്കലും ഭക്ത്യോത്രിപുണ്യം റത്തേധരിക്കണം.

ശ്രീഭദ്രദേശവതം പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം
 ഭൂധരനാണവിധി
 മൻപതാമദ്ധ്യയേ
 പത്താമദ്ധ്യായം.

ശ്രീനരായണൻ പറഞ്ഞു.

ആഗ്രേയം ഗൌരമജ്ഞാനലോപം സകുജ്ഞാനസാധകം ഗൌ
 ണഭസ്മം പലവിധം ധരിക്കുമിസത്തമ! * അഗ്നിഹോത്രാഗ്നിയുപി
 ന്നവിരജാഗ്നിജമായതും ദൈവാസനസമുല്പന്നം സമീഭഗ്നിസമുത്ഭവം *
 പലനാഗ്നിജവും കാട്ടുതീയിൽ നിന്നുളവായതും ധാതുവൈകുണ്ഠകര
 ക്കല്ലാമഗ്നിഹോത്രജമാകതും * വിരജാഗ്നിജമായുള്ള ഭസ്മവും കേൾക്ക
 നരേ! ഭക്താസനാഗ്നിസംഭ്രംഗിതം ഗൃഹസ്ഥക്കുത്തമം തുലോം * സമീഭ
 ഗ്നിസമുല്പന്നം ബ്രഹ്മചാരികളോടൊഗ്യമാം ശുദ്ധഭക്ത്യോത്രിയാഗാർഹപ
 നാഗ്നിസമുത്ഭവം * അന്യന്മാക്കൊക്കെയും ദൈവാൻവഭസ്മം ധരിച്ചിടാം
 കാലം ചിത്രാപെരുന്നിമാസി, ദേശം താൻ വാണിടും സ്ഥലം * കേരളമാ
 രാമവും കാട്ടുമയികുളഭൂതമം ത്രയോദശിയിൽ സ്നാനം ചെയ്തതൻ
 നിത്യകർമ്മവും * ഗുരുവേപ്പായ് പ്രണമനം ചെയ്തു വാങ്ങീട്ടു നന്മെന്തേ

വിശേഷപൂജയുചെയ്തവെങ്കിലും വസ്ത്രം ധരിച്ചുമേ * വെൺമാലഗന്ധ
വുപൂണ്ടശുദ്ധയജ്ഞോപവീതിയാൽ * ഭാസനത്തിൽ വാണിട്ടുധരി
ച്ചാട്ടുഭക്തിയും * പ്രാണായാമം മൂന്നു ചെയ്തു പൂർണ്ണമുഖോദയമുഖോദ
വാ ധ്യാനിച്ചു സാംബശിവനേതദനുജയെ വാങ്ങിയും * മരണത്തോള
മോപന്ത്രങ്ങളുണ്ടോപാതിമാത്രമോ അതിൽ പാതി അതിൽ പാതി താ
നോപിന്നൊരുവർഷമോ * ആറുമാസം മൂന്നുമാസമൊരുമാസം വയ്ക്കു
മോ പന്ത്രണ്ടുനാളാറുനാളോ മൂന്നു നാൾ ഒന്നുമേകമോ * സങ്കല്പം തന്നി
ക്കുമ്പോലെ ദ്രവ്യമായ് ചെയ്തുകൊള്ളണം ഇത്രപ്രതാപം നൽകിക്കൊടു
മനുഷ്ഠിക്കണമെന്നതായ് * വിധിപോൽ വിരജാഹോമത്തിനായ് ഗി
ഹമയ്ക്കണം * ഹോമിക്കണം വിധിക്കൊപ്പം സമീപാജ്യാഹവിസ്സുകൾ *
തത്പശുലിക്കുവേണ്ടിട്ടു പെരുണ്ണമാസിക്കുമുമ്പുതാൻ മൂലമന്ത്രം കൊണ്ടു
വേണം ഹോമമെല്ലാം നേടുന്നവൻ * ഓർത്തുകൊണ്ടാദേഹതത്പമശേ
ഷശുദ്ധമാകുവാൻ പഞ്ചഭൂതങ്ങളും പിന്നെയു കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളും *
ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളായിട്ടു ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നവയെല്ലാമേ തൊലിതൊട്ടേഴുയാതു
ക്കൾ പഞ്ചപ്രാണങ്ങളായതും * മനഃസുഖിയഹങ്കാരം ഗുണപ്രകൃതിപു
ഷ്പൻ രാഗം വിദ്വാകലാപിന്നെന്നിയതികോലമായതും * മായാപി
ന്നെത്തുലാവിദ്വാമഹേശ്വരസദാശിവർ ശക്തിയശ്ശിവതത്പരകേരത
ത്പങ്ങളിവയാസ്തം * ഹോമിക്കിൽ വിരജാമന്ത്രം ഹോതാവും ശുദ്ധനാ
യിടും എടുത്താഗോമയം പിന്നെ മന്ത്രം ചൊല്ലിയുരുത്തണം * അന്നത
ഗിയിൽ രക്ഷിച്ചു വെച്ചു ശിശുക്കളെ വിസ്തീർന്നു ചതുർദശിപ്രഭാതത്തിൽ
നാലുപോലല്ലാം നെടത്തണം * ഉപവാസത്തൊടും കൂടികഴിച്ചിടണമൊ
ളിനും പ്രാതഃകാലേ പെരുണ്ണിമയിൽ ചെയ്യാഹോമം നിറുത്തണം *
അഗ്രഗ്നിനേവിസജ്ജിച്ചാദിസ്മമെല്ലാമെടുക്കണം പിന്നെ ജ്ഞാധാരിയാ
യോമണ്ഡനായോ കൂട്ടിച്ചടൻ * വസ്ത്രമൊന്നും ധരിക്കാതെ ലജ്ജയില്ലെ
ന്നിരിക്കുകിൽ അല്ലുന്നാകിൽ ധരിച്ചിട്ടു ചീരമോകാവിവസ്ത്രമോ * ഏ
കവസ്ത്രം മേഞ്ഞു വെട്ടുവെട്ടിയ വകളോടുമായ് തൻ പാദങ്ങൾ കഴുകി
റങ്ങാമരിച്ചു ചലിക്കയും * വിരജാനലസഭൂതമാകുമായ് സ്മരണം അ
ഗ്നിയെന്നാദിയായുള്ളൊരാരുമന്ത്രങ്ങളാൽ ക്രമാൽ * തലതൊട്ടിട്ടുകാ
ലോളമന്തരം വിട്ടുതേയ്ക്കണം ഉദ്ധൂളനം ചെയ്യണമെന്നും കൊണ്ടിട്ടു പി
ന്നെയും * സതാരശിവമന്ത്രം അത്സർവ്വം ഗതിലുമൊന്നു പോൽ ധ
രിക്കണം മന്ത്രമോടത്രിപുണ്യം മരുമങ്ങളേ * ശിവഭാവത്തെയാന്നിട്ടാ
ചരിക്കുശിവഭാവവും ത്രിസന്ധ്യക്കുവേണമേവമിതാം പാശുപതഃപ്ര
ഭം * ഭക്തിമുക്തിപ്രദം പിന്നെ പശുപതേണകളഞ്ഞിടും പശുപതഃ

തേജോക്ഷയം താപം നീപ്പാശു പതാപ്യം * പൂജനീയൻമഹാഭവ
 ന്ബിംഗമുത്സഭ ശിവൻ ഭൂസ്സാനന്ദമഹാപുണ്യം സർവ്വസൗഖ്യകരം
 പരം * അയ്യച്ചാഖലമാശാഗ്നായശരീപുഷ്ടിവർണം രക്ഷക്കര
 ഗർഭത്തിന്നുസമ്പത്തിന്നമിതുത്തമം * ഭൂധാരികവനീകാമമാമാഹി
 ഭയമുനേ! ശാന്തികംപെരപ്പിങ്കുംഭൂസ്സാകാമദംമുനമാതിരി.

ശ്രീഭവിഭാവതം പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം

ഭൂമമഹാത്മ്യം

പത്താമദ്ധ്യായം

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം

നാരദൻ പറഞ്ഞു

ഭൂസ്തതിന്നുപറഞ്ഞിട്ടു മൂന്നുമാതിരിയെങ്ങനേ അതെന്നോടും
 ചെന്തേണകേരളാൻകെട്ടുവാമത്രേലോ.

നാരായണൻ പറഞ്ഞു.

ഭൂസ്തതിൻമൂന്നുവിധവുംപറയാനേകേരക്കുനാരദ! മഹാപാപക്ഷയക
 കർമ്മാകീർത്തികരംപരം * ഗോമധംയോനിയിൽനിന്നുംകൈകൾകൊ
 ണ്ടുഗ്രഹിച്ചുടൻ ബ്രാഹ്മമന്ത്രങ്ങളാൽ ചൂട്ടാൽശാന്തികുംഭൂമാണത് *
 ഭൂസ്സർവ്വമണിയേവാനിഷ്ഠനിന്നെടുത്തിട്ടു ഗോമയം ഷഡക്ഷരഷഡംഗ
 ത്താൽഭവിപ്പിച്ചിട്ടെടുക്കണം * അഞ്ചുഭൂതാൽകാമദേകുംപെരപ്പി
 കുമ്പിസത്തമ! പ്രാസാദത്താൽഭവിപ്പിക്കിലാഭൂതനെന്നകാമദം *
 ഭൂസ്സുവചനശുദ്ധനായിനേന്തെഴുററുപോയ് തൊഴുത്തിൽചെ
 ന്നപശുവിൻകൂട്ടത്തേപ്രണമിച്ചുടൻ * പൈശ്വര്യങ്ങളെ നിറന്നോക്കി
 ഗോമയത്തേഗ്രഹിക്കണം വെളുത്തഗോവുവിപ്രനുംക്കുതിയന്നുചുവ
 ന്നതും * പീതവസ്ത്രംവൈശ്വനരനൽകുണ്ഡലോദ്രുണമാണ്ഡം ഹാവുണ്ടു
 ഷ്ടമിയമിദ്രിനങ്ങളിൽവിശുദ്ധനായ് * പ്രാസാദമന്ത്രമോതിക്കൊണ്ടെടു
 ത്താനല്ലഗോമയം റുദ്രയത്നാഭിമന്ത്രത്താലുരുട്ടിശുദ്ധമാക്കിടും * നല്ല
 ദേശമതിയസുയ്യേശ്ശിതച്ചുണക്കണം ഉമിയോപതിരോചരന്തത്രോ
 ത്രിയാഗ്നിയതിങ്കലോ * കാട്ടുതീയതിലോസപ്രാസാദമായതൃയയ്ക്കണം
 ശിവവീര്യമന്ത്രമുമാവഹ്നിയിൽവിന്യസിക്കണം * ഏടുകണംഭൂസ്സുവ
 മാവഹ്നികണ്ഡത്തിൽനിന്നുതാൻ സപ്രാസാദപുത്തനായപാത്രത്തില
 തുവച്ചുടൻ * രാമച്ചംചന്ദനംനല്ലകേതകീപുഷ്പമായതും കങ്കരപ്പൂക്കളും
 നല്ലസുഗന്ധദ്രവ്യമാക്കയും * നിക്ഷേപിച്ചീടണംസദ്യോജാതമന്ത്ര
 തെന്താടായതിൽ ജപസ്നാനംമുൻപുചെയ്തബ്ഭൂസ്സാനംകഴിക്കണം *

ചെയ്യുന്നമണ്ണുനാസ്സാനജമസ്സാനവിചിന്തനം കൈകാൽത്തുലികരി
 ചിശാ നത്താഭവേക്ഷശിരസ്സുഖായ് * പിന്നെത്തല്ലതരംകൊണ്ടുവേ
 ക്കുന്നതൻമുഖത്തിലും അശ്വാരംകൊണ്ടുവെട്ടുമേവാദംചൊല്ലിപ്പുനാ
 ഭിയിൽ * സദ്യോമന്ത്രാകൊണ്ടുസർവ്വംഗവുംതച്ചീടുന്നബുധൻ വിഴ
 പ്പാററിപ്പുതുതാവസ്ത്രംതെയ്യരിക്കണം * കയ്യുംകാലുംതൂലാദാ
 ക്ഷീട്ടാചമയ്ക്കുകപിന്നയും ഭ്രൂണാഭ്യുക്തമീനനാത്രിപണ്ഡിതന്തവി
 യിച്ചുതേ * ഉച്ചയ്ക്കുതൻസജ്ജമായ് പിന്നെനിജ്ജവമായുതേ * തജ്ജന്യ
 നാമികാമല്യമണ്ണുകൊണ്ടുധരിക്കണം * തലയിൽനെററിയിൽകണ്ണ
 ങ്ങളിൽകണ്ണത്തിലങ്ങനേ ഹൃദയത്തിൽ ബാഹ്യവികൽനാസനധാന
 ങ്ങൾതന്നിലും * അഞ്ചുതൂലികളാൽശീഷ്ഠസപ്രാസാദംഗ്യസിക്കണം
 മൂന്നുതൂലികളാൽ ഫാലേശിരോമന്ത്രമുച്ചുതേ * സദ്യംകൊണ്ടുവലം
 കാതിൽവാമത്തിൽവാമദേവനാൽ അശ്വാരംകൊണ്ടുകണ്ണത്തിൽ
 തൊടണംമദ്ധ്യമത്തിനാൽ * ഹൃദയംകൊണ്ടുഹൃദയേന്ദ്രാസമംഗുലിമു
 ന്നിനാൽ ന്യസിക്കണംവലങ്കയ്യിൽശിഖാമന്ത്രേണദേശികൻ * ഇടംക
 യ്യിൽമൂന്നുവിരൽകൊണ്ടുട്ടുകവചത്തിനാൽ നാഭിയിങ്കൽമദ്ധ്യമയാ
 ഹിശാനംകൊണ്ടുമണ്ണുക * ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശാംനോതുത്രിപുണ്ഡ്ര
 ണ്ണിൻറരേഖകൾ ആദ്യബ്രഹ്മാപിന്നവിഷ്ണുവതിൻമീതേമഹേശ്വ
 രൻ * ന്യസിക്കിലേകാഗ്രഹിതാലതിർദ്ദേവതപീശാൻ വിധിഭവം
 ശിരസ്സിൽകലാഭാടത്തുലീശാൻ * കണ്ണുണ്ടുക്കുശപിനീദേവർക
 ണ്ണത്തിൽഗണനായകൻ ഉദ്യുക്തംചെയ്യതീക്ഷ്ണത്രിയാഭിത്രിജാതി
 കൾ * തുട്രമല്ലാമന്ത്രമന്ത്രേചെയ്യുന്നമണ്ണുധാരണം മറുത്തേ
 ക്കുംതൂലമണ്ണാമന്ത്രമന്ത്രേയരിച്ചിടാം *

ശ്രീദേവീഭാഗവതം പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം

ഭൂമിമഹാമന്ത്രം

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻപ്രസംഗം

ദേവേന്ദ്ര! കൾക്കുചൊല്ലിടാംഭൂമിമണ്ണാലുളർജ്ജവമലം രഹസ്യമു
 ണ്ണതന്യന്തംസർവ്വകാമഫലപ്രദം * എടുക്കണംവാണിൽവച്ചുകുപിലാ
 ഗോവുതന്നുടെ ഉണക്കുന്നവുമുൾഗ്ഗന്ധവുമില്ലാത്തഗോമയം * ഭൂവി

പരിവർത്തിതവന്നാകിൽമേലുകീഴ്ചെയ്തജിജ്ഞാസം അതുതീർത്തതോ
ടിടന്നുശുദ്ധവർത്തിതീർ * എടുത്തുമാണൊരുമുചിട്ടുദൃഢമായ ശുദ്ധമായ
തുലോം വൃത്തിയായുള്ള പാത്രത്തെക്കഴുകിത്തീർവയ്ക്കണം * മന്ത്രങ്ങളെ
മേവിന്ദ്രസിദ്ധപേണമായതിൽവയ്ക്കുവാൻ സപ്താന്താത്രാമരമണ്ണുപ
സ്മരീവകപാത്രവും * സ്മോവയ്ക്കാൻമററശുദ്ധപാത്രങ്ങളെതുമാനിലും
ശുദ്ധമാംപട്ടിലുവയ്ക്കുംസ്മോത്തേയനമെന്നപോൽ * സ്മോധരിക്കണം
നാത്രക്കാരനത്രേത്രംസഭാ നിഷ്കലപിക്കേയ്ക്കുശുദ്ധകര ശുദ്ധമില്ലാത്ത
ഭിക്ഷിലും അശുദ്ധാംഗസ്സർഗാകാകളായ്ക്കടക്കാലാ * പിന്നീടയാ
ഗിക്കണംസ്മോമട്ടത്തിട്ടസമന്ത്രം സമൃതിചോലോതിനേൻസ്മോ
ധരിക്കാവിധി വീണത്താൻ * ആവരിച്ചീട്ടിപ്പിന്നാലവിടക്കുശി
വതുവന്നായ ശൈവശർജ്ജിച്ചുസ്മോത്തേയനമേകർശിപസന്നിധയ *
പുജിച്ചുവന്നമപേക്ഷിച്ചുവാങ്ങാംഭക്തിപുണ്യം തന്ത്രോക്താപോ
ൽതാന്ത്രികന്മാർസന്ധാദിച്ചുവീട്ടുതിമേ * എളിക്കിൽവെച്ചുകിയാലാ
വാങ്ങീടരുതെവലികർ ശുഭർകാലാചികർചിന്നെപാഷണ്ഡികളുമ
ന്യസം * ധരിക്കണംത്രിപുണ്യംറത്തലംഘ്നകരണതാരിക്കലും ദിവ്യഭ
ത്തിൻവിധംഘ്നിക്കീട്രഭൂനായിഭവിച്ചിടം * അനുഗ്രഹമായിമു
ലംത്രിപുണ്യംറാല്യുക്തങ്ങളുള്ള സമന്ത്രമാവരിക്കേയ്ക്കിടദൃഷ്ടനായിട്ട
മാദിജൻ * ഭക്തിവിദ്യാചരിച്ചീട്ടിത്രിപുണ്യംറാല്യുക്തങ്ങളുള്ള
ജന്മംകോടികഴിഞ്ഞാലുമകതിമുണ്ടാകയില്ലതാൻ * ഭക്തിയോടൊ
ത്തുസ്മോത്തേയരിച്ചീടാതിരിക്കുകിൽ പന്നിക്കൊപ്പമവൻജന്മംനിഷ്ഠ
ലാമുനിസത്തമ! * ഇരുനീടുന്നേതുമഞ്ചുർതൻദേവംഭസ്മോമന്നിയേ
അഭേദത്തെശുശാന്തപോൽനോക്കീടരുതെന്നുകൾ * സ്മോത്തുനും
നെററിനിന്ദ്രശിവാലരമേശവും ശിവനേയാത്രരിക്കാത്തവിദ്യജ്ഞ
വുമുണ്ടേ * ത്രിപുണ്യംറത്തേറിനമെല്ലാർശിവനേനിനമെല്ലാവർ
ഭക്തിനോടധരിക്കുന്നോർശിവൻതന്നേയരിപ്പവർ * ശോഭിക്കുന്നില്ലെ
പ്പകാരഗ്നിയില്ലാത്തഭൂസരൻ ശിവാച്യനംസ്മോമീനമെല്ലാത്തിനമ
തേവിധംആവരിക്കേയ്ക്കിലോഭക്ത്യത്രിപുണ്യംറാല്യുക്തങ്ങളുള്ള അ
വൻമൻപിൽവെയ്ക്കതെല്ലാംവിപരീതത്തിലാമിടം * ത്രിപുണ്യംറാ
മന്ത്രസ്മോത്തായരിച്ചീടാതിരിക്കുകിൽ അനന്തമായ ഭവിച്ചീടംവേദ
കർമ്മങ്ങളാക്കയും * മയ്യുത്തപോൽവെയ്ക്കതെല്ലാംകേൾക്കീടുകേൾ
ക്കാത്തപോലയും പഠിക്കാത്തതുപോൽതന്നെഭവിച്ചീടംപഠിക്കിലും *
വേദംയാഗതപഠാനമിവയെല്ലാംവ്യഥാരിലെ പ്രതാപവാസവന്ത്ര
നേധരിക്കേയ്ക്കിത്ത്രിപുണ്യംറകം * സ്മോമാനമെന്യേതാൻമുക്തിയി
ച്ചീട്ടിടനവൻ വിഷംപാനംചെയ്തതെൻദീപ്തയസ്സംഗ്രഹിച്ചവ

ൻ * ത്രിപുണ്യ റധാരണഃസ്തൃഷ്ടി വ്യാജാത്സ്വ ങ്ഗാ വമോതിനാൻ നിമ്നി
 ചാൻനൊറിതൃക്കാം മേല്ലോളല്ലല്ലവൃത്തമായ് * തിതുഗ്രേഖകരകാ
 ണനൗലവാടത്തികലാക്ഷമേധരിക്കുന്നില്ലമുർഖനാണെന്നാലുനൽത്രിപു
 ണ്ഡകം * ഖ്യാനമല്ലാതപസ്സല്ലജ്ഞാനമല്ലല്ലമോക്കുവും ത്രിപുണ്യമെ
 ന്നിയേവിപ്രനന്ദിനിക്കുന്നതൊന്നുമേ 2432 ദേമാതാൻശുഭനെമ്മട്ടനഹ്
 നതുപോലവേ അനഹ്നതാൻത്രിപുണ്യ റത്തേധരിക്കാതുളളവിപ്ര
 നം * കൈകാൽശുദ്ധീകരിച്ചാചമിച്ചുവാങ് മുഖനായുടൻസപ്താണാ
 യാമസങ്കല്പഭസ്മസ്താനംകഴിക്കണം * അഗ്നിഹോത്രജമാംശുലമാംഭ
 സ്തമടക്കണം ഇതശാനമന്ത്രസഹിതശിഷ്ണു കൽധരിക്കണം * മുഖ
 ത്തികൽതല്പരഷഃജപിച്ചിട്ടുജ്ഞേവിയം അഹോരംഭകാണ്ടുവക്കുസ്സി
 ത്വാമത്താൽഗുഹ്യമായതിൽ * സദ്യോജാതംകൊണ്ടുണ്ടുപാദത്തിങ്കലു
 മങ്ങനെ പ്രണവംകൊണ്ടുംഗമെല്ലാമുദ്യുതനമനന്തരം * ഇതാണാഗ്നേ
 യമാംസ്താനാമനോതു നമമഷ്ടിമാർ സപ്തകർമ്മസമുദ്ധിക്കമിതുകൈതു
 ണമാദ്യമായ് * പിന്നെക്കൈകാൽശുലമാക്കിട്ടാചമിച്ചുവിധിപ്പടി ത്രി
 പുണ്യ റന്നെറിയിൽവക്കുസ്സികൽകണ്ഠതിങ്കലും * പഞ്ചബ്രഹ്മ
 മന്ത്രമോതിബ് ഭസ്മംകൊണ്ടുധരിക്കണം ഇതുതൃപുണ്യ റധർചെച്ചു
 ന്നാൽശുലമാംസപ്തകർമ്മവും * ശുഭൻകയ്യിരനിന്നശുഭൻഭസ്മംവാ
 ണിജാരിക്കൊലാ അഗ്നിഹോത്രജമാംഭസ്മംധരിക്കിൽസപ്തകർമ്മവും * ഫ
 ലിക്കമല്ലയെന്നാകിൽഫലിച്ചിടില്ലൊരിക്കലും സത്യംശരേഖജപം
 ഹോമതീർത്ഥനൽദേവപൂജയും * സപ്തവുനിച്ഛുവഭസ്മംധരിച്ചിട്ടാ
 തിരിക്കുകിൽ വിപ്രശ്രേഷ്ഠൻഭസ്മദ്രാക്ഷക്കുളെന്തുംധരിപ്പവൻ * ഭാ
 റിദ്രുരോഗദുഃഖങ്ങളാ മവന്തനശിച്ചുപാം പരബ്രാഹ്മണൈയന്നിടുംപു
 നരാവന്തിയെന്നിയേ * അപ്പംകതിശുലനേത്രാംലുപൂജിക്കേസ്മരവി
 പ്രതം ശ്രാദ്ധംയോഗജപഹോമംകൈവശപദേവംസ്വരാച്ചനം * ഭസ്മധാ
 രിമിവയ്ക്കല്ലാശുലൻമുതുവെവെല്ലുപോൻ ഭസ്മധാണമാമാത്മ്യം
 നിനക്കിനിയുമോതിടാം.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം

ഭസ്മം ഫലം പത്നം

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

ശ്രീനാരായണൻപറഞ്ഞു

മഹാപാതകസംഖ്യക്കുപപാതകവർഗ്ഗവും ഭസ്മംകൊണ്ടുനശിച്ചീ
 ടുംസത്യംസത്യമസംശയം * കരുവട്ടംധരിച്ചിടിൽതൽഫലംഞാൻപറ

ജ്ഞാനം ജ്ഞാനമേതദിതരം ക്ഷേപം വനസ്ഥാർഷദിതരം * ഗൃഹ
സ്ഥനാർഷകാരം യത്ത്വജിതരം മനേ! ബ്രാഹ്മണാശ്ചര്യസ്ഥാസ്ഥാ
ബ്രാഹ്മണരംഭിതനന്തം * ശുഭ്രാർഷകാരം നിത്യമത്യർഷം പാപനാശനം
ഭേദോഽധ്യുജനവും പിന്നെതിരുക്കാരം ത്രിപുണ്യവും * രക്ഷാശാസ്ത്ര
വ്യാകരണവിദ്യ വൈദികീശ്വരതി ഭേദോഽധ്യുജനവും പിന്നെതിരുക്കാരം
കുന്തിപുണ്യവും * യാഗത്തിനോത്തരശേഷം വിധിച്ചു വൈദികീ
ശ്വരതി ഭേദോഽധ്യുജനവും പിന്നെതിരുക്കാരം ത്രിപുണ്യവും * അശേഷ
ധർമ്മാർത്ഥവിധിച്ചു വൈദികീശ്വരതി! ഭേദോഽധ്യുജനവും പിന്നെതിരു
ക്കാരം ത്രിപുണ്യവും ശിവലിംഗത്തിനായിട്ടവിധിച്ചു വൈദികീശ്വരതി
ഭേദോഽധ്യുജനവും പിന്നെതിരുക്കാരം ത്രിപുണ്യവും * വിജ്ഞാനത്തിന്ന
ശേഷം വിധിച്ചു വൈദികീശ്വരതി ശിവനം വിഷ്ണുവും പിന്നെ ബ്രഹ്മാ
വും വജ്രപാണിയും * ഹിരണ്യഗർഭൻ താനതഭവതാരങ്ങളായിട്ടും ദേവ
ന്മാരായരിക്കുന്നതു ത്രിപുണ്യം റോഽധ്യുജനങ്ങളേ * ഉമയം ലക്ഷ്മിയും ചാണി
മറയ്ക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ യേശുനാരികളേ ഭേദോഽധ്യുജനങ്ങളേ ത്രിപുണ്യം റോ
മ് * യക്ഷരാക്ഷസഗന്ധർവ്വസിദ്ധവിദ്യാധാരാദ്യം മുമ്പാകെ യരിക്കുന്നതു
ത്രിപുണ്യം റോഽധ്യുജനങ്ങളേ * ബ്രാഹ്മണർ, ക്ഷത്രിയർ, വൈശ്യർ, ശുദ്രർ
നാകരജാതികൾ ഭേദോഽധ്യുജനങ്ങളേ ത്രിപുണ്യം റോഽധ്യുജനങ്ങളേ *
ത്രിപുണ്യം റോഽധ്യുജനം സന്തോഷത്തോടൊത്താലരിക്കുകിൽ വിശി
ഷ്ടരായ വിഭാഗാരവർത്തനം നല്ലതേകൾ * ശിവലിംഗം വശ്യം താനാ
ശ്രോപഞ്ചാക്ഷരം തമാ വിഭൂതിയെ ശേഷം മുക്തിസ്ത്രീയേതൻ വശമാക്ക
വാൻ * വിഭാഗോമുഖനോഭേദോഽധ്യുജനങ്ങളേ മഹാദേവൻ ഭ
ജിച്ചിട്ടനഭിജ്ഞാതോടൊത്ത് ഭേദോഽധ്യുജനങ്ങളേ ചാൻതൻ പി
ന്മേപാതിട്ടനവൻ * മഹാപാപിയെ തന്നെ: ലഭിച്ചാൽ പൂജനം മിട്ടും
ഭേദോഽധ്യുജനങ്ങളേ ചാൻതന്നെ ബ്രഹ്മാസ്തുതിക്കുകിൽ മഹാപാപി
യമത്യന്തം പൂജനായ് തീർന്നിടം ക്ഷണാൽ * ത്രിപുണ്യം റോഽധ്യുജനങ്ങളേ
ക്ഷമാത്രം കൊടുക്കിലും വേദപാഠമലം ശീർഷം ത്രിപുണ്യം റോഽധ്യുജനങ്ങളേ
കിൽ എല്ലാമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ഫലവും വന്മരണമിടം * ചാണാൻ കിടന്നു
ശത്തിൽ നിത്യഭൂതിവിഭൂഷണൻ മാനവൻ കാശിയോടൊത്തൊത്തമ
ക്ഷേത്രമാണതു * വിപക്ഷണൻ യോഗിയോടടുത്തു ചാണാശീലയുക്തനോ
വിഭൂതിയെ യരിക്കുന്നോൻ പൂജൻ ബ്രഹ്മാവിനെ പൂജായ് * ഭേദോഽധ്യുജനങ്ങളേ
ജമാതിട്ടു യരിച്ചാലേന്ന് ധർമ്മം നിത്യയാഗങ്ങളും വെണ്മലാലാപിച്ചിട്ട
കയില്ലതാൻ സംസർഗ്ഗം ഭീലയാലോതാൻ ഭേദോഽധ്യുജനങ്ങളേ
ലവനെന്നേപ്പോൽ പൂജനം ചിഞ്ചേവിച്ചിട്ടും ബ്രാഹ്മണമഹേശ്വരം
തൃപ്തിയുണ്ടാക്കിട്ടനതു * വാണീലക്ഷ്മീഗൗരവകൾക്കേതു പൂജയുണ്ടാക്ക

മേററുവം ഭാഗംയാഗംഭർല്ലഭോംതപസ്സതീർത്ഥപാത്രയും * ത്രിപുണ്യ
 ധാരണത്തോളപുണ്യമാകില്ലനിസ്സംഭവം ഭാഗംയമ്ംയാഗമതുല്യം
 തീർത്ഥംതപസ്സമ * ത്രിപുണ്യ'റത്തിൻറകലയിൽപതിനാറംശവും
 വരാ ഭൂപൻജനങ്ങളേത്തൻറമംശമായോത്തിടുന്നപോൽ * തൻറ
 തായിനിനയ്ക്കുന്നീത്രിപുണ്യ'റത്തമേമശനം ശുദ്ധനാല്പിജ്ഞാ
 മറേറാഭിസ്മാകൊണ്ടിത്രിപുണ്യ'റകം * ധരിക്കിലായവൻതൻറവശ
 ത്താംഭദ്രനുംമുനേ! കർമ്മങ്ങളേവെടിഞ്ഞാലാരങ്ങളില്ലാത്തവിപ്രനും*
 മുക്തനാമൊരനാറനല്ലത്രിപുണ്യ'റത്തേധരിക്കുകിൽ ത്രിപുണ്യ'റ
 ധരിക്കിൽജ്ഞാനംകുലംവ്രതവുമാങ്ങനെ * പഠിക്കുകണ്ടവൻപുഷ്പ
 നായിടുന്നതുകൊണ്ടുതൻ ശിവഭദ്രംശിവൻതൽപുഷ്പയിലിപല
 ത്തമം* പുണ്യമില്ലവിഭൂതിക്കുതുല്യശുദ്ധവുമങ്ങനെ വീഴ്ത്തുഭദ്രാഗ്നിദേവ
 ക്കാളുംഭസ്മത്തിനെ നഖൊല്ലിനാർ * സർവ്വദുഃഖങ്ങളുപാക്കിടുംസ
 വ്ചാപവിശോധനം അധമൻശുഭനുംമുർഖൻവിചാറമതുപോല
 വെ * ഭസ്മത്തേയുംധരിച്ചുകൊണ്ടിട്ട്കാൽമരുവുന്നപോ അതിൽ
 സഭാശിവൻസോമൻസർവ്വഭൂതഗണത്തൊടും * സർവ്വതീർത്ഥത്തൊടുംകൂ
 ടിനിവസിക്കുന്നസർവ്വഭാ.

സദ്യഭിരഞ്ജശിവമന്ത്രപവിത്രിതങ്ങൾ
 ഭസ്മങ്ങളുകാമമോദാഗവിഭൂതിഭങ്ങൾ
 ത്രൈപുണ്യ'റകൾരവിതങ്ങൾലലാടേഴശ
 ഭവേവീകമായഭദ്രേഴത്തുകൾമാച്ചിടുന്നു

ശ്രീഭവീഭാഗവതം പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം

ഭഗ്വതാഹാര്യം

പരിമുക്തമദ്ധ്യം

പതിനാലാമദ്ധ്യായം.

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

ഭസ്മധരിക്കവിത്തത്തേകതിനായിക്കൊടുക്കുകിൽ ദ്രുതമായി
 നശിച്ചീടുവൻതൻപാപമാക്കയും * ശ്രുതിസ്മൃതികളുംസാക്ഷാൽ
 പുരാണങ്ങളുശേഷവും ഓതുനന്ദഭൂതിമാഹാത്മ്യംഭിജൻഭസ്മംധരിക്ക
 ണം * സിതഭസ്മത്തിനാൽസന്ധ്യമൂന്നിലുംനൽത്രിപുണ്യ'റകം ധരി
 ക്കിൽപാപമെല്ലാംപോയശിവഭാകത്തുനിന്നിടും * മൂന്നുസന്ധ്യയി
 ലായോഗിമാപാദതലമസ്തകം നിത്യഭസ്മംധരിച്ചീടിയോഗംസി

ഭിച്വിടംകുറന്നു * ഭസ് മസ്താനാകൊണ്ടു മഞ്ഞുൻ കലതാമകനായ്ക്കു
 ഭസ് മസ്താനം ജലസ്താനം തക്കൊട്ടു ഭുജമേരവും സർവ്വതീർത്ഥത്തിലും
 സ്താനം ചെയ്യാലുണ്ടായിടംഫലം * പുണ്യമാരിലഭിച്ചിടം ഭസ് മസ്താന
 ത്തിനാൽ ദ്രവം മഹാപാപിക്കുമെണ്ണമുപപാതകയുക്തനും * പാപ
 ണ്ടേളഭിച്ഛിക്കുവിളിത്തു നാനാഗണിപോൽ ഭസ് മസ്താനത്തിനേക്കാ
 ല്ലു ശുദ്ധമായ സ്താനമില്ലതാൻ * എന്തപണ്ടിശനം ചെയ്തീട് ഭസ്
 മസ്താനാകഴിച്ചതേ അന്തതൊട്ടിട്ടു ബ്രഹ്മാലർത്ഥനിമാരും ശുഭേന്തിനായ്
 സർവ്വകർമ്മത്തിലും ഭസ് മസ്താനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിനാൻ അതുകൊണ്ടാ
 ഗേരമാമീശിസ്താനം കഴിച്ചവൻ * ഇതുശ്ശരീരത്തൊടു കൂടിയ ദ്രവ
 യ് തീർന്നിടം ദ്രവം ഭസ് മസ്തേച്ചവനേക്കണ്ടു തുച്ഛമായി ഭജിച്ചവൻ * ഭേ
 വാസുരമനീന്ദ്രന്മാരിലും സംപൂജ്യരാം സഭാ സർവ്വാംഗവും ഭൂരിപര്യോ
 ന്നേനകളെഴുതില്ലകിൽ * അവനേക്കണ്ടു ഭേദോന്മുഖപോലും ഭക്ത്യാ
 നമിച്ചിട്ടാ അഭക്ത്യഭക്തനും ചെയ്യാൻ ഭസ് മയാണെപ്പുറമായ് *
 ഭക്ത്യമായി ഭവിച്ചിട്ടമമു മിതിച്ചു ഭേദത്തിൽ ജലസ്താനം ചെയ്തനിതും
 ഭസ് മസ്താനം കഴിച്ചവൻ * ഗ്രഹസ്ഥനോ ബ്രഹ്മ പാരിതാനോ ഭക്ത്യാ
 വനസ്ഥനോ സർവാപങ്ങളും പോയി പരമാംഗതിയെന്നിടം * അഗേ
 യം ഭസ് മനാസ്താനമുച്ചാസനാസികൾക്കു ഭസ് മസ്താനം ജലസ്താനാ
 ത്തേന്തേപ്പുപ്രകൃതിനാശനം * ജലസ്താനം പ്രകൃതിതാനതു ബന്ധനമായ്ക്കു
 തും ഭസ് മസ്താനം പ്രകൃതിയെന്നശിച്ഛിക്കുന്നതായിടം * മൂന്നുലോകത്തു
 മില്ലാത്തും ഭസ് മത്തിന്നു സമാനമായ് രക്ഷയ്ക്കും മംഗലത്തിന്നും ശുദ്ധി
 ക്കും പണ്ടു ദേവകൾ * ഭസ് മത്തേക്കണ്ടു ദേവികൾ യെപ്പിച്ചിതു മഹേശ്വ
 രൻ അതുകൊണ്ടീശിരസ്താനമാംഗനായ് ചെയ്തിടുന്നവൻ * സന്യാശ
 കത്തനായിട്ട ശിവലോകത്തെയാന്നിടം ജപരംപിശാച് രക്ഷസ്സ് പുത
 നാകുഷ്ഠമുഖം * ഭേദമങ്ങളും വാതാഭാഗമെൻപതു മങ്ങനേ പിത്ത
 ണ്ടുരൂപത്താലും മൂറിയിടു കഷ്ടങ്ങളും * വ്യാഘ്രപാരഭയം പിന്നെ
 മററു ദുഷ്ടഗ്രഹങ്ങളും ഭസ് മസ്താനാൽ നശിച്ചിടം സിംഹത്താലാനയെ
 നപോൽ * ശുദ്ധശീതജലം കൊണ്ടു ഭസ് മത്താലത്രിപുണ്യ റകം ധരി
 ച്ചിടുന്നവൻ സാക്ഷാൽ ബ്രഹ്മരായ് തീർന്നിടം ദ്രവം * ഭസ് മം കൊണ്ടാ
 ത്രിപുണ്യ റത്തേന്താണെന്നാലും ധരിക്കകിൽ പ്രാപിക്കും ബ്രഹ്മലോക
 ത്തേയവൻ പാപവിമീനനായ് * പലാടത്തിൽ വിധിക്കൊത്തു നല്ല ഭേ
 സ് മം ധരിക്കകിൽ നശിപ്പിക്കാമതിൽ കാലനേഴുതീട്ടുള്ളഴുത്തിനേ *
 അയ്യണ്ണത്താൻ കഴുത്തിന്നുമേലുണ്ടാം പാപചക്രവും നശിപ്പിക്കാകണ്ഠ
 ഭോഗപാപം കണ്ഠധരിക്കകിൽ * കയ്യിൽ കയ്യാൽ ചെയ്ത പാപം വെക്കു

ഭസ്മസ്നാനമാമാത്മ്യംവേദത്തിനറിയാമുനഃ! അറിയുപിന്നെയദ്വേ
 വേശപനാശിചനാദൃശഃ * ഭസ്മസ്നാനംചെയ്തിടതെവേദകർമ്മക്കു
 റുചെയ്തപൻ അക്കർമ്മത്തിൻഫലംനാലിലൊന്നുംപ്രാപിക്കയില്ലകേ
 റം * ഭസ്മസ്നാനംപണിപ്പെട്ടുവിധിചോജനത്തുകിൽ വേദംഘോ
 ഷിച്ചിട്ടുവണ്ണകർമ്മത്തിനർഹനാകൻ * ശുദ്ധത്തിലുംശുദ്ധമാനാ
 സ്നാനമെന്നോതിവേദവും അതുചെയ്യാതെരാമ്യംമഹാചാരകി
 യായ്തരും * അനേകംവായണസ്നാനംകൊണ്ടുണ്ടാപുന്നമൃതമാന്തൻ ഭ
 സ്മസ്നാനംകൊണ്ടതിലുംഭൂരികൂടിച്ചിട്ടു * കാലത്രയത്തിലുംഭസ്മ
 സ്നാനംചെയ്തിടണംഭവിജൻ ഭസ്മസ്നാനശ്രുതിപ്രോക്തമാമയാസ്തി
 യഭ്യുനായ്തരും * മൂത്രാമൃതജനനത്തിൽഭസ്മസ്നാനംകഴിക്കു
 ണം അല്ലായ്തിൽശുദ്ധമായിട്ടുഭവിച്ചീടില്ലമാനഷർ * ശരവംചെ
 യ്തുംവിധിക്കൊപ്പംഭസ്മസ്നാനമെന്നിതേ ശുദ്ധാകിലകർമ്മക്കുറക്കു
 ള്ലായുഭവിച്ചിടാ * കോട്ടുവാരുമലാമൂലിയയോവായുവിവററിലും
 കാക്കിച്ചുലാപണിപ്പെട്ടുഭസ്മസ്നാനംകഴിക്കണം * ശ്രീഭസ്മസ്നാന
 മാമാത്മ്യമേകദേശംപറഞ്ഞുഞാൻ ഇനിയുംപറയാമുസ്മസ്നാനത്തി
 ന്നുള്ളതാഹ്വയം * സാധധാനമനുസ്തോടുകൂടിക്കുന്നീടു നിപാദാഖഃ!

ശ്രീഭവീശഗവതം പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം

ഭസ്മസ്നാനവിധി

പതിനാലാമദ്ധ്യായം

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം

നാരായണൻ പറഞ്ഞു

അഗ്നിയെന്നാദിയാമത്രോടുകാണ്ടുശോധിച്ചുഭൂതിയെ ലഭിക്കേണി
 ത്തധരിക്കേണംത്രിപുണ്യംകേവലംഭവിജൻ * വിപ്രക്കുത്രിപചൈശ്വ
 നാരെല്ലാശംവിപ്രതുല്യരാം അതുകൊണ്ടുത്രിപുണ്യംതത്ത്വവിപ്രക്ക
 ന്നംശരിക്കണം * ഉപനിച്ഛീടിലവനേഭവിജനെന്നപറഞ്ഞിടും അതു
 കൊണ്ടാവേദമേതുത്രിപുണ്യംഭവിജർചെയ്യണം * ഭൂതിധാരണമി
 ല്ലാതെസല്ലഭമത്തേതുടക്കുകിൽ ചെയ്യാത്തതിന്നൊക്കമവൻചെയ്തി
 ടുകർമ്മമർക്കയും * ബ്രഹ്മോപദേശവുഭസ്മയോനംവിട്ടുചെയ്താ
 ലാഭസ്മംയരിച്ചുതാൻവേണംഗായത്രീജപമായതും * ബ്രഹ്മഞ്ചത്തി
 ന്നഗായത്രീമുഖമെന്നോതിടുന്നതേ ഉപദേശിക്കാലാഭസ്മസ്നാനം
 വിട്ടതൊരിക്കലും * ഗായത്രിഗ്രഹണത്തിന്നാസ്നാനത്താലധികാധിയാ

ലക്ഷാദിയിൽനിന്നു സ്പർശമില്ലാത്ത സമാഖ്യാം * മതിയാകില്ലാത്ത
 ഓംബ്രാമന്യന്തേമതിക്കുവാൻ അതുകൊണ്ടുപോയതുതന്നെ സ്പർശം
 ബ്രാഹ്മണ്യമേതുവാൻ * മന്ത്രശുദ്ധം സ്പർശമേവലാഭത്തിൽ ധരിക്കേ
 കിൽ അവൻതാൻ ബ്രാഹ്മണൻ വിദ്വാൻ സത്യം സത്യമിതെന്തൊഴി *
 അതുതീർന്നു ഹമാക്കുത്തേപ്പോൽ വിഭൂതിയേ അവൻതാൻ ബ്രാ
 ഹ്മണൻ സാക്ഷാൽ സത്യം സത്യമിതെന്തൊഴി * തന്നിൽ പോൽ ഭൂ
 തിയിങ്കൽ സമജപ്രീതിയററവൻ ചണ്ഡാലനായ് ഭവിച്ചിടും ജനജന്മാ
 ന്നാണിലും * സമജപ്രീതിയില്ലായ്യിൽ ത്രിപുണ്യം റോജ്ജനങ്ങളിൽ
 ചണ്ഡാലൻതാനായവൻ സത്യം സത്യമിതെന്തൊഴി * ഭൂമധാരണ
 മില്ലാത്ത ജപ്പോൻ ഫലമുഖവും ലോഭാനന്ദമകത്തിൽ പതിച്ചിടും
 സംശയം * വിഭൂതിയാരണം വിട്ടു ശുദ്ധപുജകഴിപ്പവൻ ഭക്തൻ ശങ്ക
 ഭേദിനമകത്തിൽ പതിച്ചിടും * അനർഹൻ കർമ്മലാഭങ്ങൾക്കെല്ലാം
 ഭൂമധാരികൻ വിഭൂതിയാരണം വിട്ടു തുലാഭാരം കഴിക്കിലും *
 പ്രാപിക്കില്ല ഫലം ഭേദം നായ് താൻ ഭവിച്ചിടും സന്ധ്യയേ
 യുപവീതം വിട്ടാ ചരിക്കാത്ത പോൽ ഭിജൻ * വിഭൂതി വിട്ടു മസന്ധ്യ
 വന്ദനം ചെയ്ത പോകൊലാ ഗതോപവീതം പായശ്ചിത്തമുണ്ടാക്കു
 മിജ്ജമേ * ഗായത്രി പരമോക്താളുള്ള പവാസാദിക്കായും വി
 ഭൂതിയേ ധരിക്കാഞ്ഞാൽ പായശ്ചിത്തമതില്ലതാൻ * വിഭൂതിയേ
 ധരിക്കാതെ സന്ധ്യയായാ ചരിപ്പവൻ അതിന്നു നമനാകനു മറിച്ചു
 ഫലവും വരും * ശുഭൻ വേദം പഠിച്ചെന്നാൽ ഫലമെവ്വണ്ണമേ
 നേ വിപരീതഫലം സന്ധ്യവന്ദനം ഭൂമധാരിയേ * സന്ധാ
 ദിച്ചിടണം ശ്രേതാഭൂമധാരിയെ പൊഴും സ്മാർത്തമോലയ
 കികേതാനോ വിജിതേന്ദ്രിയനായ് സഭാ * ശുദ്ധമായിട്ടേതു ഭൂമധാ
 ദിച്ചിടുന്നതെപ്പൊഴും ധരിക്കണം പണിപ്പെട്ട് സന്ധ്യ കർമ്മങ്ങളിൽ
 ഭിജൻ * ഒരിക്കലും പാപമോന്മാദം ബാധിക്കാഭൂമധാരിയെ നിൽ
 കണം പണിപ്പെട്ട് ബ്രാഹ്മണൻ ഭൂമധാരിയേ * വലകയ്ക്കുതിലേമ
 ല്യാം ഇരിക്കുക മറ്റൊന്നുകൊണ്ടുതാൻ ഔരംഗം നീളമായോ കൂട്ടിയോ സപ
 ല്ലമായതിൽ * രണ്ടു കണ്ണോളവും ഹാലേതി പുണ്യം റത്തേ ധരിക്കണം
 തഞ്ജനാമികാമജ്ജ്വലതാൽ സദ്യാ പസാധ്യായ് * ചിലനേരം ധരി
 പ്താമുചൻ തന്നെ സംശയം അനാമികാകാരം താനാകാരമല്ലാ
 യ്തി * മകാരം താൻ തഞ്ജനിയിൽ ത്രിപുണ്യം റം തിന്നാത്ത കം നിന്നോ
 കിന്നിത്താൻ ചൊല്ലാം പണ്ടുണ്ടായൊരു സൽക്കഥ * ഒരിക്കൽ പിതൃ
 ഭോക്താക്കൾ ഭവാനുസ്മൃതിയെത്തിനാൻ ഭൂമധാരിയെ സദ്യാ

ന്നുദ്രാക്ഷാഭംഗനാപിതൻ * ശിവ! ശങ്കര! സർവ്വാത്മൻ! മാതാവേ! ജ
 ഗദേന്ദ്ര! നമിക്കാമെന്നു രാജകൊണ്ടു ചുറ്റിയിൽ തപസോത്ഥമൻ *
 പിതൃനാമരശ്മീരദിഗ്ഭിവാദനപൂർവ്വകം ആസന്നാലുപചാരങ്ങൾ
 കൊണ്ടുമാനിപ്പുകേതിയായ് * അവരന്ത്രോന്ത്രാമോദരാധരിതങ്ങളെ
 ഭൂമോതിനാർ കൂടീപാകത്തിലന്നേരം ലോരായുള്ള പാപികൾ *
 ഹാമതന്മാരായിത്തങ്ങളെന്നേറ്ററുമുറയ്ക്കുത മുതന്മാരായ് തങ്ങളെ
 ന്നംഭ്രമരാജനമേഖിലർ * മഹിനരായ് ഭിന്നരാജനം മിലരല്ലാം
 കരഞ്ഞുതേ മീനസ്വരങ്ങളേകേട്ടുദിവിച്ചാമനിപാഗവൻ * ചോദി
 ച്ചാന്നാമരോടാജനശബ്ദമിതെന്നതായ് അവരോതിസംയമനി
 പുരിയാണിതുമാമന! * ഇതിൽപാപികളെശിക്ഷിപ്പാനായ് വാഴുന്നി
 തായമൻ കാലകൃപർകൃഷ്ണപണ്ഡിതപലമൃതരാജാജനവിൻ * ഇന്നുത
 പുരിഷധിപനായ് വാഴുന്നീടുന്നമഹാമുനേ! പാപംചെയ്താപതിപ്പി
 പ്പാനുനകേഷ്യമുണ്ടിതിൽ * എണ്ണത്താണവയെണ്ണയ്യരോ
 മൃതർമൃഷ്ണനവകൂടീപാകാഖ്യമാക്ഷണ്യമവതിൽമുഖ്യമേറ്ററവു * അ
 തിർപതിക്കുണ്ടാകുംതീവ്രദണ്ഡനയൊക്കയും പറവാൻശക്തിയില്ലാ
 ക്കുന്നതുവർഷാശ്ലീലാ * ദേവിയേനിന്ദാചണ്ഡോരശിവദ്രാഹിക
 ളൊക്കയും വിഷ്ണുദ്രാഹികളുംകൂടീപാകത്തിൽപതിച്ചിടും * വേദ
 നിന്ദകരസ്യുൻഗണേശൻഭിജയേയമേ ദ്രാഹിപ്പോരുംപതിച്ചിടും
 കൂടീപാകത്തിൽമാമനേ! * ഇഷ്ടപോലെനടപ്പോരുംതപ്തദ്രാഹിയ
 കതരും ത്രിശൂലാജനയരിപ്പോരേതിൽതന്നെപതിച്ചിടും * പിതൃമാതൃ
 ഗുരുജ്യേഷ്ഠപുരാണസ്തുതിനിന്ദകർ ധർമ്മദൂഷകരുംവീഴ്കൂടീപാകമ
 തികയായ് * ഇതുമഹാലോരമാശബ്ദമുണ്ടായിടുന്നിതായതിൽ കേൾ
 കുന്നതങ്ങളീശബ്ദസദാകണ്ഠകരോരമായ് * എന്നുകേട്ടവരേക്കാ
 ബ്ബാൻഭർത്തൃസസ്ത്രാധിപംഗവൻ എഴീറ്റിടക്കണ്ഡാതിൻസമീപ
 ത്തിങ്കലെത്തിനാൻ * മുഖംകുനിച്ചാമ്പവരേനോക്കിനാനടന്നേമനേ!
 പാപന്മാരായവെല്ലാംവാച്യസ്വപ്നത്തിലുംസുഖം * വൃത്തംചെയ്യ
 ന്നപാടുന്നവിരിച്ചീടുന്നിതന്ത്രം പരസ്പരമിക്ഷണസുഖത്താൽമത്ത
 നെന്നപോൽ * മൃഗംമനുഷ്യംവീണപൈതൃപരനിനാഭവും മാധുര്യമാ
 യിവർദ്ധിച്ചുപഞ്ചമസ്വരരീതിയായ് * ജാതീകസമഗന്ധത്തോടടി
 ച്ചുതെന്നലെങ്ങുമേ മേന്മകണ്ടാമനിയുദൂതന്മാർവിസ്മയിച്ചുടൻ *
 വേഗംചെന്നപറഞ്ഞാരായമ്നരാജാചൊടിക്കുന്നേ മഹാരാജൻമഹാ
 ശബ്ദമിരിക്കാലസംഭവിച്ചുനേ * കൂടീപാകേപാപികൾക്കുസ്വപ്നത്തേ
 കാൾസുഖംതുലോം അറിയുന്നില്ലികാരവരുവരേനുള്ള കാരണം *

അങ്ങല്ലേയപ്പെട്ടനിൻസമീപത്തിൽവന്നതേ ഏതാകൂകേട്ടു
നേയെഴീററക്കാലനാഃ പ്രഭു * വലുതാപോത്തിലേറീട്ടക്കുളീപാകത്തി
ലെത്തിനാൻ ധരിപ്പിച്ചാനിന്ദനോടുഭൂതരേവിട്ടിതൊക്കയും * അതു
കേട്ടിന്ദനംഭവഗണത്തോടൊത്തുവന്നതേ ബ്രഹ്മാവക്തമന്തിനാൻപേ
ഗന്നാരായണനമങ്ങനെ * ഭിക്ഷുപാലതംഗത്തോടുകൂടിയഭിക്ഷിലെ
ത്തിനാൻ കുളീപാകസമീപത്തിൽസ്ഥിതിചെയ്താരശേഷം * സ്വ
ർഗ്ഗത്തേക്കാൾ സുഖിച്ചിട്ടമവരേയൊന്നോക്കിനാൻ എല്ലാവരുംഭയ
പ്പെട്ടാമറിഞ്ഞിടതെകാരണം * പാപഭജിപ്പാനായിട്ടിടങ്ങുധനി
മ്മിച്ചതല്ലയോ അതിൽസദാകസൗഖ്യമന്തിപ്പാപത്താൽഭയമിനി
മേൽ * ഇശ്ശാജ്ഞയാഭവനീതിയശേഷംനാശമന്തതേ ഭഗവാൻ
തൻറെന കല്പമിഗ്രയായ് തീർത്തെങ്ങനെ * ആശ്ചര്യമാണിതാശ്ചര്യ
മെന്നെല്ലാവരുമോതിനാർ തീർത്തിൽനിന്നാരെല്ലായ്കൊച്ചിടാതെ
കാരണം * ഇതയന്തരത്തിൽസുരഭോടാലോചിച്ചിട്ടവിഷ്ണുവും ഭവന്മാ
രിൽചിലരോടുകൈലാസത്തിങ്കലെത്തിനാൻ * പാവുതീസമിതൻ
ഭവൻകോടികന്ദപ്പുസന്ദൻ രമണീയതമൻസാക്ഷാൽസൗന്ദര്യ
ത്തിന്നൊരാകരം * സദാഷോഡശവർഷീയൻനന്നാലങ്കാരഭൂഷിതൻ
ഗണങ്ങളാൽപരിവൃതൻലാളിപ്പൊന്നാപരാബയേ * പ്രണമിച്ചാർ
നാലുവേദംഭവമാമന്ദ്രമുഡനേ അറിയിച്ചാർനല്ലവണ്ണവൃത്താന്ത
ങ്ങളശേഷവും * അറിയുന്നില്ലിതിന്മുഖമെന്നൊരിമഹേശ്വര! അ
തുനീതാനരച്ചാലുംഭവൻസർവ്വനന്തല്ലയോ * വിഷ്ണുവിൻവാക്കുകേ
ളീശൻപ്രസന്നമുഖപത്മനായ് പറഞ്ഞുമധുരവാക്യമിടീവെട്ടുന്നൊ
രൊച്ചയിൽ * കേൾക്കവിഷ്ണോ! ഫേതുവോതാമിതോരാശ്ചര്യമല്ലൊ
ഭസ്മത്തിനുള്ള മാഹാത്മ്യഭസ്മ മണാലെന്നുവനിടാ * കുളീപാകം
കാണമിനായ് ഓർപ്പാസസ്സാക്ഷിയത്തിനാൻ മുഖംകനിച്ചശിച്ഛാ
നനേകാററടിക്കയാൽ * നെററിയിൽനിന്നൊട്ടഭസ്മ മംഗല്യത്താല
തിൽവീണതേ അബ്ഭസ്മത്തിൻറെമാമാത്മ്യംകൊണ്ടുണ്ടായിത
ശേഷവും * പിതൃലോകത്തിലുള്ള കുടുംമോലിതൊരുതീർത്ഥമായ് ഭ
വികുംസുഖിയായ് തീരുമതിൽ സ്നാനംകഴിപ്പവൻ * ഇതിന്നുനാമമുണ്ടാ
കുപിതൃതീർത്ഥമെന്നുമേൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കണമല്ലിക്കിലെന്നേശ്രീഭവി
യോടുമായ് * അവിടെച്ചുരുചെയ്തിട്ടുപിതൃലോകനിവാസികൾ ഇ
തൊക്കെതോകൃതീർത്ഥത്തിൽവെച്ചെല്ലാംശ്രേയമസ്തഥം * ചിത്രീശ്വ
രീപുരുഷകാണ്ടുതോഷിക്കുംലോകമൊക്കയും.

നരായണൻ പറഞ്ഞു

ശിവവാക്യശേട്ടുമിച്ചവനേധുസ്മനൻ അനുവാദമതുവാ

ജിഹ്വദീപാകത്തിലേത്തിനാൻ * കഥിച്ചാൻശിവനാഭോതപ്പെട്ട
കാശ്യങ്ങളൊക്കെയും ശരീരമെശരിതാനെന്നുസമ്മതിച്ചാൻതിരുവനകം *
ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപാദികൾഭസ്മമഹാഹത്യത്തേപുകഴ്ത്തിനാൻ തിരുവനാ
ഭത്തിനാൽതുഷാരപാദാപിതൃപത്നീ * ഭേദിയോടൊത്തുശിരസേയ
തിൻരീതിയിലായുടൻ പൂർവിഷ്ണുചിട്ടപൂജിച്ചാർചചന്മാർതൊട്ടശേ
ഷരം * അതിൽകടന്നാശുപ്തപശുഭാപ്രാണികളൊക്കെയും വിമാ
നങ്ങളിലേറിട്ടു കരോസഞ്ജഗമിച്ചുതേ * ഇന്നുവാഴുന്നതിരേകദ്ര
ഗണാഖ്യമാടുകൂടവേ കിരീടാകയെത്തിമ്ച്ചാർഭൂതരാമിട്ടനയ
രം * അന്നതൊട്ടാഴിയോലിച്ചാർക്കെശവർതൻഗതിയായതിൽ ഭസ്മ
മഹാഹത്യചർല്ലാഞ്ചാനേണിനോടാചാല്പിനേൻ * ഇതിനേക്കാ
ലധികമാണ്യേവരെയെന്നില്ലാമുമ്പേ! അധികരിക്കാത്തമണ്ണുളുപ
പണ്യ'നമതിൻവിധി * ചൈണ്ഡ്യാമതരാമിട്ടാചാല്പിടാമുനിപാഗ
വ! ഉജ്ജ്വലപണ്യ'നപ്രഭാണരോചൊല്ലാമഹുലഭേദമേയ് * വസ്ത്ര
ങ്ങളുംമന്ത്രാവേദാവപിഷണഫലങ്ങളും പശുതാഗ്രംനദീതീരശിപ
രജ്ജത്രംവിശേഷമാണ് * സമദ്രതീരവന്ദീകൂളമുസീമുലമങ്ങനെ എ
ട്ടക്കാമവയസ്സിനാമണ്ണുചരെയെടുക്കൊളം * കരുണമണ്ണുശാസി
ക്കവശ്യത്തിനച്ചെന്നാത്ത് ശ്രീയേകാമത്തെത്തന്നൊതുയമമമകം
വെളുത്തത് * അഹേയ്യപുഷ്പിയേനകുകുമായുസ്യേനമദ്ധ്യമം അ
നാമികാനമകീടമുഴങ്ങുന്നവിരൽമോക്ഷവും * ഇവകൊണ്ടുധാ
ക്ഷണനവസ്തർമകെന്നിവേ ഭീപജപാലകളാക്കൊത്തുവേണുപത്ര
ങ്ങളുപോലയും * പത്മത്തിൻമെട്ടുകൾക്കൊപ്പമായുംവേണയെരി
ക്കുവാൻ പത്മകൃഷ്ണാമിമിലുശംഖുപാലയുമായിടാം * പത്മം
തൂലപുമാണത്ത് ലുളുനാണത്തമോത്തമം നവാംതൂലമദ്ധ്യോത്താനെ
ട്ടംതൂലവുമങ്ങനെ * ഏകാദശ്യമുന്മാവിധംചൊല്ലുന്നതല്ലോത്തി
ലും നാലുമുന്മാരേണ്ടമേതൂലങ്ങളുമുന്നയമത്തിലും * ലോകഭേദ
വൽക്കാമാണനാണമേതേമാ മായവൻഹൃദിഗോവിന്ദൻകണ്ഠഭ
ഗത്തിലങ്ങനെ * ഉഭയഭേക്ഷപാർവത്തിവർണ്ണാവനോതിട്ടനു
തേ തൽപാർവത്തിൽബാഹുചാലുദധുസുനനായവൻ * ത്രിവി
ക്രമൻകണ്ഠഭേദശോഭകുണ്ഡിമിത്വാമനൻ ശ്രീധരൻബാഹുഭകവാ
മേഹൃഷീകേശൻസുകണ്ഠകേ * പൃഷ്ഠത്തിൽപത്മനാഭൻകകത്തി
ൽഭാമദേവൻതമാ വാസുഭവൻശിരസ്സിൽതന്യസിച്ചീടുന്നമിങ്ങനെ *
മോമത്തിലുപൂജിപ്പിപ്പാസസ്യാകാലങ്ങളിൽതനിപ്പാ വിധിതാമാവിട്ട
മമോതിട്ട്ലേലപാണ്യ'നമതിങ്ങനെ * മഹാപാപമോർത്തമിതപാപ

താൻപോകയുക്തനും ശുദ്ധനായ്തിന്നിടുന്നി തൃമൂർദ്ധപുണ്യം
ധരിക്കുകിൽ * ഉതർദ്ധപുണ്യം ധരിച്ചിടമന്ത്യൻ ശപചനകി
ലും മരിക്കുമ്പോൾ വിമാനത്തിലേറി യന്ത്രധാകമാന്നിടും * ഭക്തിയെ
റും മഹാത്മാക്കളുടെ സ്വരൂപരത്നവർ സാന്തരാളധരിച്ചിടുന്നി
തൂറിപ്പു പദോപതം * അഹങ്കൃതിയൊടു കൂടിയല്ലാതെ ഭക്തപരമാ
ർ ഹർദ്ദാച്യുതനും മഹത്തുസ്തവപോലയുക്തനും * അർഹ്യദ്രാമ്യ
രിക്കുന്നതു വിചര്യപ്പെട്ടു വർദ്ധിതമായ് ഭീഷണന്മാരേ പരമപരമവി
രോധോത്തമോഗിയായ് * അർഹ്യദ്രാമ്യം ദ്രാമ്യമുൾക്കൊള്ളുന്ന
യൊണ്ണവർ അർഹ്യദ്രാമ്യമെണ്ണതിലു ഭോഷമില്ലമഹാമുഖേ! * അതി
ഭക്തിയെഴുതിയൊണ്ണവന്മാർക്കു ശേഷവും അർഹ്യദ്രാമ്യം മെണ്ണിടാ
ഞ്ഞാൽ ഭോഷമുണ്ടാകുമെന്നു * മണ്ഡലത്തിനൊത്തുർദ്ധപുണ്യം
ധരിക്കേണ്ടിപ്പോകുന്നതും നമോന്തരാഭക്തപാദിപകാഞ്ചാർദ്ദ്രാവ
ത്തനം * അന്തരാളത്തെക്കൊണ്ടു തുർദ്ധപുണ്യം ധരിക്കുകിൽ
ആയന്തരാളമേൻ പാപഹൃദമാചിഞ്ചിതവിച്ചിടും * വിസ്താരമാണ
ല്ലൊതുർദ്ധപുണ്യം അതിന്റെ നന്മയെന്താൻ മകുടിയോടു കൂടിവാണ
മരിച്ചിടുന്നതി പ്രഭാവം * അന്തരാളവിട്ടെ തുർദ്ധപുണ്യം വെണ്ണ
പെരുമയുടൻ തൃജിടുന്നതു കഴിയാതെത്തരികിലൊഴ നവിണ്ണവ *
അർഹ്യദ്രാമ്യമുർദ്ധപുണ്യം ധരിക്കേമുദ്ധനായവൻ ക്രമമായി പ
രത്താനന്തരകാലത്തിൽ വീണ്ടിടും * സ്ഫുടപാശങ്ങളെ ജ്വലായ് സാന്തരാ
ളധരിക്കുന്നതും ഉതർദ്ധപുണ്യം പരമമണ്ഡലഭീഷണന്മാരേ *
ശിഷ്യാപവിതാഭക്തപോലെയായ് ഭജനത്തെപ്പോഴും അതെന്ത്യ
മെണ്ണിടും കർമ്മമെല്ലാം നിണ്ണവമണ്ണയും * സർവ്വകർമ്മത്തിലും വിപ്രനതു
കൊണ്ടുർദ്ധപുണ്യം വെണ്ണത്തിൽ വട്ടമായാത്തു ചെറുത്തോധരി
ക്കുന്നു * അർദ്ധപരമാഭക്തപുണ്യം വെണ്ണിപ്പൻ ധരിക്കാലോ വി
പ്രനാമിജനിച്ച് ദിവ്യഭക്തിയിൽത്തുടരും * പുണ്യം നന്തരലോഭ
ത്തിൽ ഭൂമിയിടം ധരിക്കാലോ പ്രാതീകാന്തിയിവയ്ക്കായി വെണ്ണവം
ശാസ്ത്രമാതിരി * പുണ്യം നന്തരം വെടികനാലഭിജനനും ധരി
ക്കാലോ ഭൂമിയിലുണ്ണവം വേദോക്തമുപേക്ഷിച്ചു റിവെന്നിയേ *
ഭൂമിമേന്തെന്തെന്തിൽ തിരിച്ചു കായ് ധരിക്കാതെ കവലം പേരേമട്ടി
ൽ ധരിക്കുന്നാൻ പതിക്കുന്നതെന്തിലായ് * വേദനിഷ്ഠൻ തപസ്സുദ്രാ
ജിതമായി ഭവിക്കുകിൽ ആപുണ്യമുണ്ടാമെന്നാലും പതിക്കുന്നതെ
ന്തിലായ് * ഭോഷത്തിലുണ്ടാകെ മണ്ണിടുന്നതാവേദതൽപാൻ വേ
ദധർമ്മകനിഷ്ഠന്മാർക്കു മർമ്മമടയാളമാം * അകത്തുതയർമ്മനി
ഷ്ഠന്മാർക്കു തുറമടയാളമാം വേദസിദ്ധയന്മാർക്കു മർമ്മമടയാളമാം

ഭിക്ഷുവേന! * അത്രൈതതന്ത്രാനിഷ്ടമത്രൈതമതുപോലവേ വേദ
നിഷ്ഠമമമാദേവൻ സാക്ഷാൽ സാസാരോപകർ * വേദധർമ്മധരി
ക്കന്തുകേതന്മാർക്കിതിതത്തിനായ് വേദസിദ്ധൻവിഷ്ണുവിഃശ്വൈതരതം
താനടമാളമായ് * അപതാരങ്ങളുതിനവേദോക്തമുഖ്യഭാരവും
ത്രൈതാലിംഗധരിച്ചു:ലു:ത്രിപുണ്യ'ഭാരദ്ര്യുനാദികാ * അത്രൈ
തമുഷ്പപുണ്യ'രാദിയല്ലകിന്ത്യർത്രിപുണ്യ'വും വേദഭാഗൈകനിഷ്ഠ
ന്മാർഭവദഭോതുന്നമാഗ്നിഭായ് * ഭസ്മ നാൽക്കെററിയിൽതിയ്യർത്രിപു
ണ്യ'റത്തേധരിക്കണം പരനാകുവിഷ്ണുവിനേകേതിയോടാശ്രയിപ്പു
വൻ * സഭാശ്രദ്ധധരിക്കേണമലാഭേഗസ്ഥവാരിയാൽ നിത്യംകൈ
ഭിത്തികംകാമ്യമീക്കർമ്മഭരവിധിപ്പടി * ആചരിച്ചീടണമെന്തുൻഭ
ക്തിമുക്തികളേകവൻ ആചാരമുഖ്യമായ്മധർമ്മത്തിന്നാഥയീ
ശ്വരീ * ആചാരവാൻ സഭാശ്രദ്ധൻസുഖമാടാത്തവൻ സഭാ * ആചാ
രവാൻസഭാധന്യൻസത്യാസത്യമിതെൻമൊഴി * ദേവീപ്രസാദജനകം
സഭാചാരവിധാനകം ഇതുകേട്ടീടിലുമെന്തുൻമഹാ സമ്പന്നനായ്വ
രാ * സഭാചാരംകൊണ്ടിഹത്തിൽ സുഖമുണ്ടാംപറഞ്ഞിലും.

പുരാസൻപറഞ്ഞു

രാജാവേ! നാരദൻതന്നോടീ വൽപരിതമാക്കയും പറഞ്ഞിട്ടുട
നോരാതെന്നാഭോഗവാൻമുനി * ദേവീപദാബ്ജജല്യാനത്തോടാവാ
ണൻസമാധിയിൽ നാരായണൻതുരുവിനേപ്രണമിച്ചിട്ടുനാരദൻ * മു
നിയുടേപിദേവക്കാണ്മൊൻതപസ്സിനായ് ഗമിച്ചതേ.

ശ്രീദേവീഭഗവതഃ പതിനൊന്നാംസ്കന്ധഃ

ഉ ൪ ഭാഗ പുണ്യം വിയ

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം

പതിനൊന്നാംസ്കന്ധം സമാപ്തം

ശ്രീലളിതാഞ്ചികായൈ നമഃ

ഇ ട ൦.

മൃഗശയുജ്ജ്വലനവർ * ദേവീപ്രഭാവമോക്കാതെമോഹത്തിൽപെട്ടു
പോയവർ അവർക്കുനഗ്നനായുടനേജഗംബിക * പ്രത്യക്ഷമാവാ
രക്തപതാൽതേജഃപ്ലാജസപത്ര പമാന് കോടിസൂര്യപ്രഭയ്ക്കോത്തുവന്ദ
കോടിക്കുതുച്ചമാന് * മിന്നൽകോടിക്കൊപ്പമായിക്കൈകാൽതൊട്ട
വയെന്നിയേ മുൻകാണാത്തുജ്ജ്വലതേജഃപു ജ്ഞേതക്കണ്ടുഭവകരം *
ഇതെന്തിതെന്താണെന്നായിട്ടുള്ളതെപ്പട്ടുചൊല്ലിനാർ ഇത്തേജഃപുഞ്ജ
മൈത്രിയുക്കുഴുവലിയമായയോ * ആശ്ചര്യമായിട്ടീവണ്ണമിതുമിമ്മി
ച്ചാതതവൻ എന്നോത്തിട്ടപരത്യന്തംവിന്തവെല്ലാൻതുടങ്ങിനാർ *
ആരുനീയെന്നിതിൻ ചാരോചനഭവോതിച്ചനന്തരം ബലാബലമറി
ഞ്ഞിട്ടുചെയ്യുന്നതെന്തപ്രതികൃത * ഇത്ര നല്ലോളഗ്നിതന്നെവിളിച്ചീപ
ണ്ണഭാരതിനാൻ അങ്ങനക്കുമുഖമായുജ്ജ്വരംഗനീയംഗമിച്ചുടൻ *
ഇതേതേജഃപുഞ്ജമേതാണെന്നറിഞ്ഞീടുകപേഗമായ് അഹങ്കാരപ്രകാ
ശിക്കമിന്ദ്രൻതൻവാക്കുകേൾക്കയാൽ * യക്ഷനെന്നൊരുമാന്തജസ്സി
ൻസമീപത്തിലെത്തിനാൻ വോളിച്ചുഗ്നിയൊടായിട്ടങ്ങുദേവജ്ഞനാ
മവൻ * നിനക്കവീച്ചുചമത്താരുനീയെന്നുംചൊല്ലുകനോടാൻ വി
ശ്വപൈതൃകമൊപ്പിച്ചാൻശക്തിചാഴുന്നിതെങ്കിലായ് * അഗ്നിത്താൻ
ജാതവേദസ്സൊന്നനായ് ചൊല്ലിനാനവൻ ഉടനേടയാരുപുല്ലഗ്നി
ക്കരികിൽവച്ചയക്ഷനും * ശക്തനാകിൽമൊപ്പിക്കുകിതിനേയന്നുതച്ചു
തേ ശ്രമിച്ചാനതിനായിട്ടുപണിപ്പെട്ടഗ്നിമേററവും * മൊപ്പിക്കാൻ
ശക്തിയെന്ദ്രേപജ്ജിച്ചങ്ങുമിച്ഛതേ ദേവന്മാർക്കരികിൽചെന്നീവു
ത്താന്തംചൊല്ലിനാൻവ്രപ! * സർവ്വശന്മാർനമ്മാളനുജ്ജ്വലിമാനം
വൃഥാദൃഢം വായുതന്നെവിളിച്ചിത്രനേനേ മിതുചൊല്ലിനാൻ * നിങ്ക
ലാണീജ്ജഗത്തല്ലാംചെഴിപ്പിക്കുന്നനീമതേ നീയെല്ലാക്കാലാണത്ര
പൻസർവ്വശക്തികലമ്പൻ * നീതാൻപോയിട്ടറിഞ്ഞാലുമാരോനീയ
ക്ഷനെന്നതായ് സാമർത്ഥ്യമില്ലമററാക്കിമിചൻതപഃധരിക്കുവാൻ * ഇ
ന്ദ്രൻതൻഗൈരപരംവേദാംവാക്കുകേട്ടിട്ടുവായുവും ആയക്ഷൻതൻസമീ
പത്തിലഹങ്കാരത്തൊടത്തന്നാൻ * കണ്ടപ്പോൾതാൻതക്ഷണമാവാ
യുവാഭോതിഭംഗിയാത് ആരുനീനിൽശക്തിയെന്നാണതെന്നോടര
ചെയ്യുക * യക്ഷൻറവാക്കുകേട്ടുശ്വേത്തോടോതിവായുവും ജഗ
ത്തല്ലാംചലിക്കുന്നതെൻറവീച്ചുവിളിത്തമാന് * മാതരിശ്വാചു
ത്താൻതാൻതാൻവായുവെന്തപഃധാരയുതേ എൻചെയ്യുമായ്ജന
ത്തല്ലാംചെഴിപ്പിച്ചിട്ടനുസർവ്വഭാ * വായുവിൻവാക്കുകേട്ടുവചുമാച്ചാൻ
യക്ഷനാവിളി ഇളക്കുന്നനീനിൻമുമ്പിൽതൊണ്ടിടുന്നൊരുപല്ലിനേ *

അല്ലയതിലഹങ്കാരവിട്ടുജ്ജിമുപോഷക യക്ഷൻറവാക്കുകേട്ട
 പോരശക്തിമാൻവായുവേറവും * പരിശ്രമിച്ചാനപ്പുല്ലാസമാനം
 വിട്ടുക്ലീലതൻ അനന്തവജ്ജ്യാതാടിശ്ശ നരികിൽചെന്തം വന്ദനം *
 വൃത്താന്തമല്ലാമവനേടനഹങ്കാരമോതിനാൻ മിഥ്യാഗവ്ദനടിക്കുന്ന
 നമ്മരക്കുതറിവാൻപണി * ചേലാരമാന്തക്കുതജ്ജസ്സു പിളുക്കീടുന്നടി
 വ്യമായ് ഭവന്മാരെക്കായ്മേന്തിട്ടുരച്ചാരിശ്ശനാടുടൻ * അറി
 ണ്താലുംയക്ഷനേനീഭവനായകനല്ലഭോ യക്ഷൻതന്നരികിൽചെ
 ന്നാനഹങ്കാരതൊടിശ്ശനും * ഓടിച്ചിത പനേതേജോരൂപൻയക്ഷൻ
 പരാജ്യൻ അന്തർദ്ധാനമതുചെയ്യാൻവാ സവർനോക്കിനിൽക്ക
 പേ * ഭവനായകനെന്നാലുദതിലജ്ജിതനായവൻ ലഘുപചമാന്നാ
 നായക്ഷനൊന്നുംചൊല്ലാത്ത കാരണം * ഇനിയുത്തൻപോകമിപ്പ
 ദ്വേപന്മാർതൻസദസ്സിലായ് ഊപഘൃതദത്തയവഭാടൈവ്വണ്ണത്താൻ
 പറഞ്ഞിടും * ഭേദത്യാഗംവരമാനയനം പൻപക്ഷശേഷവും മ
 ത്തതിന്നൊക്കുമോനംവിട്ടജീവിപ്പിരിക്കിലും * അഹങ്കാരംവിട്ടിവണ്ണ
 നശ്വരമല്ലമരയിപൻ അശ്രമിച്ചാനിവയ്ക്കുല്ലാംഹതുവായക്ഷ
 നേയുടൻ * ഉടനേവാനിന്ദിനന്ദനാത്ഭവവാക്കശരീരിയായ് മാ
 യാബിജ്ജപിച്ചീടിന്ദസുഖിയായ് തീർന്നിട്ടേവൻ * ലക്ഷംവഞ്ച
 പിചാനായാബിജാപരാജ്യം ഭവീശ്യാനതതൊടുംകൂടീടൊരാഹാ
 രവുചെന്നിതേ * മടക്കിത്തുട്തവചീമശ്യാനാനതിലഭേമതുവായ് പ്ര
 ത്യക്ഷാപ്പട്ടമർക്കുതജ്ജസ്സുട്ടിക്കിൽവച്ചുനാന * തേജോമണ്ഡലമ
 ശ്വേത്തിൽകമാമീനവയെതുന്നാ കോടിപ്പാദാക്ഷഭാവവയത്തിപ്പ
 പോൽ പിളുക്കുവോം * ബാലശീതാശ്ശരകാചസ്രോതപ്തജിതസ്ഥി
 പാരോകശവരാജീതിയരിച്ചേറേ വൃക്കകളിൽ * കോമാഗലതാ
 ഭവീരമണ്ഡിതാപരാശിവാ ഭക്താക്കുല്ലാപ്പല്ല പല്ലീനംനംഭ്രഷണ ഭൂഷി
 താ * മുക്കണ്ണാരതൻവേണിയിൽപിച്ഛിമാല മണിത്തേയം സൂതിക്ക
 പ്പെട്ട പരനാലുപാടുംവേദ ഔന്നാഹിനായ് * ചാരുഭൂവപത്മരാഗമാ
 കിരോരഭന്തകാന്തിയായ് പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചൽമുഖയാരകോടികു
 പ്പസുന്ദര * രക്തപദനവുരേകതവസ്രോജമണിത്തേയം ഉമാപി
 ധാനാപരമാഭേപീഭവമവതിശിവാ * ന്ദിയാകുരുണാസാരസർവ്വകാ
 രണകാരണാ കണ്ടാനാഭ്രേവിഃരതഃ * നന്ദൻപിച്ഛിമാലസവൻ *
 പ്രേമാശ്രുപുണ്ണാക്ഷനാമിരോമാഞ്ചാതിതഃപരനായ് നാശ്യാഗമായ്
 ഭക്തനോടുന്നമിളിട്ടാഭേരശിഖ * നാരായണാശ്രമജ്ജ്യാതാജ്ജസ്സു
 ശിച്ഛിട്ടുവിതിതനായ് പൂജാശാബ്ദയക്ഷമന്നാവി * പൂരിച്ചാൻമുദത്ത

കൊത്തവൻ * പ്രത്യക്ഷമാനതിൻമുഖമതും വാൽകസുരോഭനേ! ഇ
ന്ദ്രൻരവീവാക്കുകേട്ടിട്ടു ചൊല്ലാകു പാഞ്ഞുവാ * എന്തുപന്താനത
ബ്രഹ്മസൂക്തം സാരം മായാധ്വാനമം സർവ്വസംക്ഷിപ്തം മറ്റൊ
രറ്റു.

ഏതാനിന്ദ്രൻ ചാൽവതുവേദമല്ലാ
മേതൊന്നരയ്ക്കു നന്ദപസ്സുശേഷം
ഏതൊന്നസാധിച്ചതുബ്രഹ്മവതും
ലുപ്തികൊന്നൊന്നതല്ലാമയി.

താരമേകാക്ഷര ബ്രഹ്മാലോചനാബീജവുമാനത്ത് മുഖ്യചീരണ്ടുബീ
ജങ്ങളെൻമന്ത്രങ്ങളുസരാധിപ! * ബ്രഹ്മാലോചനാശരണായ സൃഷ്ടിക്ക
നീജഗത്തുതാൻ ഇതരങ്ങളിലൊന്നിനേച്ചല്ല സച്ചിദാനന്ദനെ
തായ് * മറേറതിനെപ്പറഞ്ഞീടും മായാപ്രകൃതിയെന്നുമേ ആമായതാൻ
പരാശക്തിശക്തിമേരും മേഘശരീ * ഏകനാഭിനയവളച്ചുരുസാ
ടനിലാവുടം ഓൽ സാമ്യാവസ്ഥാന്തികായെൻറമായതായിട്ടുമാരൊ
ഏനോടഭിനയാകുന്നതുപ്രളയത്തലുമെന്നേ പ്രാണികർമ്മപരീപാകവ
ശാലായവപിനയം * അവ്യക്തമാതിടം രൂപാസ്സുജ്വലായിലുരിച്ചിടി
ടും അന്തർമ്മയാവസ്ഥയതാനന്തമൊയ്ക്കുന്നമാനായ് * ബഹിർമമു
ഖീമായതെന്നതമസ്സേനംപറഞ്ഞുടം അത്തമസ്സിഭുജനിന്നുണ്ടാമീ
ടനൂസുതപമാംഗുണം * രജോഗുണവുഃപുണ്ണമുണ്ടെന്നാദിസൃഷ്ടിയിൽ
ഗുണഗുണാത്മകർതനേബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വര * രജോഗുണാധികൻ
ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുസുതപമുണ്ടാധികൻ തമോഗുണാധികൻ ഭൂതനിവർത്തനാ
ഭികാരണർ * സ്വലഭേദംവിരിഞ്ഞ്താൻലിംഗഭേദംജനാർദ്ദനൻ ഭു
ക്തകാരണമാദേവംജ്ഞാൻതൂലിയയുമായിടം * സാമ്യാവസ്ഥതിതെ
ന്നോതുംസർവ്വാനുഭൂതപണീ അതിന്നുമേൽപരബ്രഹ്മമെൻറുപം
രൂപവഞ്ചിതം * നിർഗുണംസഗുണംരണ്ടായെൻറുപത്തേപറഞ്ഞിടം
നിർഗുണമായതില്ലാത്തതന്യമായതൊടൊത്തത് * ആതാൻജഗത്തു
സൃഷ്ടിച്ചുപ്രവേശിച്ചതിലൊക്കയും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതേജീവൻതന്നേക
മാനരൂപമായ് * സർവ്വകാരണമായിടംബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വര പ്രേ
രിപ്പിക്കുന്നതുംതാൻസൃഷ്ടിക്കൊട്ടിടൊരോന്നിനായ് * എൻജീയാ
ൽകാററിക്കുന്നസഞ്ചരിക്കുന്നഭാസ്കരൻ ഇന്ദ്രാദികളുമുണ്ണുണാനോ
സർവ്വോത്തമോത്തമ! * എൻപ്രസാദംകൊണ്ടുനിങ്ങളുജയിച്ചീടുന്നസർവ്വ
മാ ആടിക്കുന്നവരിങ്ങളേതാൻമരപ്പാവയ്ക്കുതുല്യമായ് * ദൈത്യന്ദ്രാ
ക്ഷസുരന്മാർക്കുംമാറിമാറി ജയമേരുവ സ്വപേന്ദ്രയാന്ത്രാനെന്നിപ്പു

പോൽകമംചമകിടം * അസ്സർവാത്മികയാമെന്നമറന്നുനിങ്ങൾ
 ഗർവ്വിനാൽ അഹംകാരത്തിനാലതമറമോഹാനിമിത്തമായ് * നി
 ങ്ങൾക്കനുഗ്രഹത്തിനായ് നിങ്ങളിൽനിന്നെഴുന്നതാം ഏകൻറതജ
 സ്സിനാജ്ഞാനായക്കുനായിബ്ദപിച്ചുതേ ഗർവ്വംകളഞ്ഞിട്ടിനിമേൽഭ
 കതിയോടൊത്തുനിങ്ങളും * ആത്രയിക്കുവിനെനേക്കാൻസച്ചിദാനന്ദ
 രൂപിണി.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

മുഖപ്രകൃതിയാദേവീധീപണ്ണമുരചെയ്തൻ മറഞ്ഞാരംഭകുതിയോ
 ടൊത്താവിബുധന്മാർപുകഴ്ത്തേവ * പിന്നീട്സുരൈല്ലാരുപരാല്ലാമ
 തായിടം ശ്രീഭദ്രവിതൻപദാംഭോജമാരാധിച്ചാർ പിധിപ്പടി * മൂന്നുസ
 സ്വയിലുംചെയ്താർഗായത്രീജപമായവർ ദേവിയ്ക്കായ്ദിവസംതോ
 ളുംയാഗഭാഗങ്ങളുകിനാർ * ഏവംസത്യയുഗത്തിൽഗാമത്രീജപ
 മോടവർതാരംഘൃപ്ലവയുഭക്ത്യാജചിച്ചാർമുനിസന്തമ! * വിഷ്ണു
 പാണ്ഡനവേദാർച്ചപറയുന്നില്ലനിത്യമായ് വിഷ്ണുചിക്ഷയതുംചന്ദ്രമൃ
 ധോപസ്ഥിയുമങ്ങനെ * വേദത്തിൽനിത്യമായ് ഗാമത്രപാണ്ഡനപറ
 ഞ്ഞിടം അധോഗതിയതില്ലാഞ്ഞാൽബ്രാഹ്മണനവരുദ്രധരം * മറെറാ
 നുമല്ലായതുതാൻകൃതകൃത്യതയോക്കുകിൽ ഗാമത്രിയൊന്നിനാൽത
 ന്നൈമാർക്കുംപ്രാപിച്ചിടംപിജൻ * മറെറാനുമില്ലയെന്നാലുമെന്നോ
 തീമനുവാമഹാൻ ശിവനേജയാവിഷ്ണുവയോഗായത്രീജപമെന്നി
 ദേവ * ഉപാസിച്ചീടിലാവിപ്രൻനരകത്തിൻപതിച്ചിടാ അതുകൊ
 ണ്ടാകൃതയുഗത്തിൽ ബ്രാഹ്മണക്കരാക്കയും * ഗായത്രീജപമോടെന്നു
 ദേവിയേസ്സേവചെയ്തേ.

ശ്രീഭദ്രാദിപദവതം പണ്ഡിതാസ്സംസാ

മേനോപനിഷൽകഥ

ഭദ്രാമധ്യായം

ഭദ്രാമധ്യായം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു

വഞ്ചിച്ചിടല്ലാരുകാലത്തിലിന്ദ്രൻമുഖബുവത്സരം ഭൂമിൻപ്രാണി
 കളാൽചെയ്യപ്പെട്ടകമംനിമിത്തമായ് * മഴയില്ലായ്യാലല്ലാക്കു
 മേമുഖംനശിച്ചുപോയ് ഗ്രാമത്തോളംശവക്കൂട്ടാനിറഞ്ഞുസഖ്യയെ
 നിയേ * അശ്വത്തേയംപന്നിയേയാഭക്ഷിച്ചാർക്ഷയന്മാൽചിലർ
 ശവങ്ങളേയുഭക്ഷിച്ചാർചിലരാക്കുമേനേ * ബാലനേബാലജ്ഞ

നീക്കമില്ലെന്നുവരികെപ്പോകാൻ വിശപ്പിനാലുള്ള മിടുക്കനെന്നു വിവരം
 കേൾക്കും * അനേകം വിപ്രരാനി ചിട്ടാലോപനത്തുടക്കിനാർ തപസ്വി
 യാഗൈതമനുജീദ്യം വേദോക്തം * ഗമിച്ചിടാനുമാളിന്ന
 ഗൈതമാശ്രമമായതിൽ ഗായത്രിനിഷ്ഠനായിട്ടു ഗൈതമനുതൻറ
 യാത്രയും * സുദീർഘമെന്നു കേട്ടു വെട്ടു നാലുപാകുന്നിതായതിൽ എ
 ന്നോർത്തിട്ടു വെട്ടുതൊക്കുന്നി ചാലിപ്പിള്ളിയിലും * ഭൂതരോടും ഗോ
 കളോടും ഗൈതമാശ്രമമെത്തിനാർ കിഴക്കിന്നു ചിലയുതെക്കുന്നിന്ന
 നൃപിപ്രഭം * പടിഞ്ഞാറുവടക്കു നൃപിപ്പിള്ളിൽനിന്നിട്ടു മെത്തിനാർ വി
 പ്രമാണക്കേടുടനേ മമിച്ചാൻ ഗൈതമനു മുമ്പി * പുജിച്ചാൻ സനം
 തൊട്ടുള്ള പമാരങ്ങൾ കൊണ്ടു മേലാലിച്ചാൻ വന്നതിൻ മുമ്പെ ശബ
 ഹസ്തപൂർവ്വമായ് * സ്വസ്വപുണ്യാന്തമവരം ചൊല്ലിനാർ വിസ്മയത്തോ
 ടും ദുഃഖിക്കുമവരക്കേളിട്ടു മേനകിനാൻ മുമ്പി * ഇതു താൻ മുമ്പും
 നിങ്ങൾക്കീത്താൻ നിങ്ങൾക്കു ഭാസനം ഭാസനായ് താനിരിക്കുമോര
 ഭവാനാക്കിത്തു സകലം * തപാധനമാരീ നിങ്ങൾക്കു താനിപ്പോരായ
 നൃനായിതേ നിങ്ങൾക്കുണ്ടവ നാകിൽ പാപവും പുണ്യമാണ്ണമേ *
 ആനിങ്ങളീ പാലുമാർ ശുദ്ധമാക്കുന്നതെന്തൊരും എന്നേക്കാര്യ
 നൃനാരുണ്ടീ ഭവാനാക്കിട്ടു നഗ്രമായ് * വസിക്കുന്നിങ്ങു സുഖമായ്
 സന്യാജപമാടീഭിശി.

വൃന്ദാവതരം

എന്നാശ്വസിപ്പിച്ചവരേ ഗൈതമനു മുമ്പി സതതൻ ഗായത്രിയോ
 ദപേക്ഷിച്ചാൻ ഭക്തിയോടുന്നമിച്ചുൻ * നന്മാദേവി! മഹാവിദ്യേ!
 വേദോക്തം! നല്ലൊല്ലാം! വ്യാഘ്രാഭിമാനമനുരൂപ! പ്രണവരൂപി
 ണി * സാമ്രാജ്യസ്ഥാനമേകമായാബ്ജകാശ! നമിച്ചിടാം സ്വാഹാ
 സ്വധാരാപത്രം! താൻ മരിക്കാസകലാതമേ! * ഭക്തകല്പലത! ഭേ
 വി! തവസ്ഥാനസാക്ഷിണി തുല്യായി സമ്പദ പാദോപനിചിതം നന്ദ
 രൂപിണി! * സമ്പദോന്തസംവേദ്യേ! സുതുമണ്ഡലമാസിനി! പ്രാത
 ഷ്ഠാലാരേതവണ്ണാമധ്യോഹനമുചരീപദം * സാമ്രാജ്യസ്ഥാനം
 വ്യാവൃദ്ധനേ പൂനമിച്ചിടാം സമ്പദോപനിചിതം! ക്ഷമിക്കേ പരമേശ്വ
 രി! * സൂരികളാരിപ്രകാരം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ഭേവിയും സമ്പദപൂർവ്വം
 പൂണ്ണപാത്രം ഗൈതമനു കിനാർ * അവനോടോതിനാളേവനീതി
 ചിട്ടിക്കുന്നതൊക്കയും ഞാൻ തനതായൊരിടിപ്പുപാത്രം കയ്യാലിച്ചി
 ടും * എന്ന ചൊല്ലി മറഞ്ഞാളാ ഗായത്രി പരമാകലാ അന്നശുഭങ്ങളു
 തിൽ നിന്നുണ്ടാകുകയോ വേദോപദേശം * ഷഡ് സേവയോടു പൂണ്ണപദമട്ടു

യുണങ്ങും വസ്രങ്ങളും പട്ടുകളും ദിവ്യമാം ഭൂഷണങ്ങളും * യാഗാരം
 ഭേദിതകം പലപാത്രങ്ങളായതും മഹാത്മാവാമാമുനിക്കുള്ളിപ്പൂക്ക
 ന്നാണതൊക്കയും * അത്യാനന്ദീപൂർണ്ണപാത്രമേകിൽ നിന്മുഖം പലപാത്ര
 വിളിച്ചിട്ടു നേവിപ്രതാരകഗതമനാമുനി * ധനാധാന്യം ഭൂഷണ
 ങ്ങൾ വസ്രവൃന്ദം കിനാൻതപ! അപ്പാത്രമതിൽ നിന്നുണ്ടാകു് ഇത്ര
 കൂടെ ഗോധൂതൊട്ടുപ * സ്രവവും ജ്വലിച്ചു തൊട്ടു മോഹപാത്രങ്ങളായ
 തും ഗതമനൻ ചെല്ലു പാൽ വിപ്രർ യാഗം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിനാൻ *
 ആസ്ഥലം സ്വർഗ്ഗമെന്നോണം ശ്രേഷ്ഠമാനിബ്ഭവിച്ചുതേ തത്രേലോക്യ
 ത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമാനിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളൊക്കയും * ഗായത്രി ഭക്തപാത്രത്തിൽ
 നിന്നു കിടന്നു ഭവിച്ചു സൻ ഭൂഷണാദികളാൽ സ്വർഗ്ഗീകൾക്കൊക്ക
 ണുനാരിമർ * ചന്ദനാദികളാൽ ദേവന്മാരേ പൊരുമുനിമാരുമായ് നി
 ത്യാസവംസംഭവിച്ചു ഗതമനാത്രമമായതിൽ * രോഗാദിഭയമില്ലൊ
 ട്ടമെങ്ങും ഭാനവഭീതിയും * ആയാത്രമതിന്നുണ്ടായ് വിസ്താരമുദയോ
 ജന * അന്യപ്രാണികളും വന്യകൂടി നാർ പലമട്ടിലായ് ജ്ഞാനിയും
 മുനിരക്കി ചാനതേരം നരകിയൊന്നു പോൽ * പലയാഗങ്ങളും വിധി
 പോൽ ചെയ്തുകൊണ്ടു നിവിന്മുഖം സന്തോഷിച്ചാശ്ചര്യകരായ് സ്മൃതി
 ചൂർമ്മനിവയ്തേ * പിന്നെയിന്ദ്രൻ സദസ്സികളിശ്ശോകം കൊണ്ടു വ
 ള്ളിനാൻ.

ഇവൻ തമുക്കിന്നൊരു കല്പവൃക്ഷമാ -
 ണഭീഷ്ടമെല്ലാം സഫലീകരിക്കയാൽ
 അല്ലെങ്കിലില്ലാതിഹയാഗഭാഗം
 ജീവിപ്പതും ഓർപ്പമോയിരിക്കും.

പന്ത്രണ്ടു വർഷം വണ്ണപോഷിച്ചി ചൂർമ്മനിന്ദ്രൻ പുത്രന്മാരേ
 പ്പോലെ, ഗർഭമില്ലാതെ മുനിപുത്രവൻ * ഗായത്രി ക്ഷപരം ധ്വജം നംനി
 മ്ബിച്ചാൻ ഗതമനൻ മുനി മുനിമാർ ഭേവിതേ പ്ലുജപയ്ക്കി ട്ടന്ന സമുപതി
 ലായ് * പുരശ്ചരണയോടൊത്തു ത്രികാലമതിഭക്തയായ് ഇന്നും വാ
 ള്കുന്നതിൽ ഭേവിപ്രാതഃക്കാലത്തു ബാലയായ് * മദ്യാഹ്നത്തിൽ യുവ
 തിയായ് വൃദ്ധയായ് സന്ധ്യയ്ക്കും അഭിഷിഖാഭനാദം ചെയ്താൻ നാ
 രദൻ മുനിസത്തമൻ * ഗായത്രി തൻ ഗുണം വീണയിങ്കൽ വായിച്ചുകൊ
 ണ്ടുടൻ മഹാത്മാരാമുനികൾ തൻ സദസ്സികളിരുത്തേ * ഗതമനൻ കീർത്തി
 കൾ പൂജിച്ചാൻ ശാന്തനാമുഷിതേന്തുലോം ഗതമനൻ കീർത്തിതേകീ
 ത്തിലേച്ചാതിനാൻ പലതാമുനി * ബ്രഹ്മേഷ്! ദേവസഭയിൽ വച്ചിറക്കു
 നിമിത്തമായ് നിൻ ഗുണമെല്ലാം പൂജിച്ചു പാടുന്ത സുരനായകർ * നിന്മേ

കാണാൻവന്നാണാജിഷ്ണുവിൻവാക്കുകേരക്കയാൽ ജഗദംബാല
സാദത്താൽധന്യൻവീമുനിപുഗവ! * എന്നുചൊല്ലീട്ടുഗായത്രിഗൃഹ
ത്തിൽചെന്നുനാദൻ ജഗദംബികയേകണ്ടാൻമോദത്താൽകൺവി
ടൻടൻ * സ്തോത്രങ്ങളാൽസ്തുതിച്ചിട്ടാദേവലോകത്തിലെത്തിനാൻ
മുനിരക്ഷയിലദ്രിക്രിൽപുണീട്ടംഭിജ്ഞാക്കയും * അസുരയോടുകൂ
പ്പട്ടാൻഗൗതമൻതൻറെകീർത്തിയാൽ ഇവൻകീർത്തിനശിപ്പാനാ
യൊരുമാറ്റംതുടങ്ങണം * തരവരുമ്പോളെന്നാമിട്ടുവ്യാർവിപ്രരെ
ക്കയും പരദക്കാലുകഴിഞ്ഞപ്പോൾമഴയുണ്ടായിഭൂമിയിൽ * എങ്ങും
സുഭിക്ഷമായ്തീർന്നുപരവശശരിവാമണേ! സുഭിക്ഷമായ്തീർന്നു
ല്ലാഭിജയചേർന്നുകൂടിനാർ * കഷ്ടാകഷ്ടാഗൗതമനേരംപിടിക്കാനാ
യ്തുടങ്ങിനാർ ധന്യന്മാരണീവിധത്താലുള്ളാർതന്നല്ലനമ്മാർ *
കാലത്തിന്നുള്ളമാഹാത്മ്യമുറയ്ക്കാൻനോട്ടുനാരുവാൻ? മായകൊണ്ടു
വർത്തിച്ചുവൃദ്ധയായൊരുഗേംവിനേ * വധിപ്പാൻമുനിതൻമോ
മശാലയിൽചെന്നിതപ്പത്ര ഹൃദയത്താൽതടുത്താച്ചുനിതാപ്പത്ര വ
ഹ്നുപോയ് * ഇദ്ദേഹൻഗോവിന്ദംകൊണ്ടാണെന്നവർവിളികൂട്ടിനാർ
മോമനിരൂത്തിട്ടധികംവിസ്തരിച്ചാൻമുനിശാപൻ * സമാധിയിലിരു
ന്നിട്ടുവിത്തിച്ചാൻകാരണമായും ഇതെല്ലാമീടിജൻപെയ്തതന്നറി
ഞ്ഞിട്ടുഗൗതമൻ * സംഹാരഭദ്രനേപ്പോലേകാപിച്ചാനധികം
വ! കോപത്താൽകൺചുവന്നിട്ടുശവിച്ചാനാദപിഷ്ടനാദം * ഗായത്രി
തൻജപംഗ്യാനംമുതലായതിൽനിങ്ങളും വിമുഖതപത്താടുകൂടിബ്രാ
ഹ്മണായമഹാവിദ്യ * ദേവദേവദേവതമാംമാഗധേദ പാത്തമതിക
ലും ശ്രദ്ധയില്ലാതെയീ റിങ്ങരഭവിക്കുന്നീവവിപുലാമ് * ശിവകൽ
ശിവമന്ത്രത്തിൽശിവശാസ്ത്രമതികലും ശ്രദ്ധവിട്ടയമന്മാരായ് ഭവി
ക്കുന്നിങ്ങൊക്കയും * മുഖപ്രകൃതിയിൽദേവീഗ്യാനംകഥയിവററിലും
ബ്രാഹ്മണായമരാണിങ്ങരക്കൊട്ടുംശ്രദ്ധഭവിച്ചിടാ * ദേവീമന്ത്രമ
വശസ്ഥാനംദോഷപുപസനതികലും ബ്രാഹ്മണായമരാണിങ്ങരക്കൊ
ട്ടുംശ്രദ്ധഭവിച്ചിടാ * ദോഷസ്വരംകാണതിലുംതന്നാമകഥനത്തിലും
ബ്രാഹ്മണായമരാണിങ്ങരക്കൊട്ടുംശ്രദ്ധവരില്ലതാൻ * ഭേദിതൻഭേദ
സാന്നിദ്ധ്യേദേവീഭക്താച്ചുനന്തലും ബ്രാഹ്മണായമരാണിങ്ങരക്കൊ
ട്ടുംശ്രദ്ധവരില്ലതാൻ * ശിരോസ്വരംകാണതിലുംശിവഭക്താച്ചുനന്തി
ലും ബ്രാഹ്മണായമരാണിങ്ങരക്കൊട്ടുംശ്രദ്ധവരില്ലതാൻ * ഭദ്രാക്ഷം
ശ്രദ്ധമാംഭസ്മംവില്പപത്രമിറററിയിൽ ബ്രാഹ്മണായമരാണിങ്ങര
ക്കൊട്ടുംശ്രദ്ധവരില്ലതാൻ * ശ്രോതസ്സാത്താചാരമതിൽ ഉത്താനമാർഗ്ഗ്

മതികലും ബ്രാഹ്മണായമരാനിഷ്ടംകൊട്ടംശ്രദ്ധവരില്ലതാൻ * അ
രഭൈതജ്ഞാനനിഷ്ഠയ്ക്കുംശാന്താഭിപ്രായംകൊട്ടം ബ്രാഹ്മണായമ
രാനിഷ്ടംകൊട്ടംശ്രദ്ധവരില്ലതാൻ * നിത്യകർമ്മംചെയ്തതിൽനല്ല
ഗിരീമോത്രാദിമകലും ബ്രാഹ്മണായമരാനിഷ്ടംകൊട്ടംശ്രദ്ധവരി
ല്ലതാൻ * സ്വാഭാവികമായുപനത്തിൽപിന്നെപ്രവചനത്തിലും ബ്രാ
ഹ്മണായമരാനിഷ്ടംകൊട്ടംശ്രദ്ധവരില്ലതാൻ * ഗോദാനംതൊട്ട
ഭാഗത്തിൽപിത്രശ്രദ്ധമതികലും ബ്രാഹ്മണായമരാനിഷ്ടംകൊട്ടം
ശ്രദ്ധവരില്ലതാൻ * കൃഷ്ണവർണ്ണാലക്ഷണത്തിൽപ്രായശ്ചിത്തമതിക
ലും ബ്രാഹ്മണായമരാനിഷ്ടംകൊട്ടംശ്രദ്ധവരില്ലതാൻ * ദേവീന്ദ്രേ
വിദ്യവേദഭക്തരായ്തീർന്നിങ്ങളും ശംഖചക്രാഭിരാജ്വലിപ്പിക്ക
കനികൃഷ്ണരേ! * കാപാലികമതാസക്തർബൈരുശാസ്ത്രാന്തർസഭാ പാ
ഷണ്ഡാചാര്യന്മാരുംകാലിദാസന്മാരും * വിദ്യാഭ്യാസമുപേക്ഷി
തകന്യാവിക്രമമങ്ങളനെ ഭാഗ്യാവക്രമവുംചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർനീകൃ
ഷ്ണരേ! * വേദവിക്രമമുണ്ണുതീർത്ഥവിക്രമമായതും ധർമ്മവിക്രമവും
ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർനീകൃഷ്ണരേ! * പഞ്ചഭാഗംകാമശാസ്ത്രാകാപാ
ലികമതികലും ബൈരുശാസ്ത്രത്തിലുംനിങ്ങളുംകണ്ടാശ്രദ്ധനികൃഷ്ണ
രേ! * മാതാപുത്രിഭഗിനിയീതിവരിൽചേർന്നവർനീകൃഷ്ണരേ! * പരസ്പര
ഭക്തരായവർനീകൃഷ്ണരേ! * നിങ്ങളുംവശത്തിലുണ്ടാകുംശ്രീപു
മാന്മാരശേഷവും നിങ്ങളുംകൂട്ടെല്ലാമതീരുമെന്തൊരുപംനിമിത്ത
മായ് * ഞാനെന്നിനാണിപ്പകാരംപറഞ്ഞീടുന്നതേറ്റവും കോപിക്ക
ട്ടേനിങ്ങളുൾഗായത്രിദേവിയാരപര * അന്ധകൃപാഭിരുണ്ഡത്തിൽ
വാഴുന്നിങ്ങളെന്നാരതം.

വൃന്ദേന്ദ്രപറഞ്ഞു.

ജലംകുതിച്ചെടുത്തുവെച്ചിട്ടാമമാമുനി ഗായത്രിദർശനത്തി
ന്നായ് ഗമിച്ചാൻഭക്തിയുക്തനായ് * ആമഹാദേവിയെച്ചെന്നമിച്ച
പ്പോൾപരാൽപരാ വിപ്രർതൻകൃത്യാമാർത്തിട്ടുവിസ്മയിച്ചാൾമഹേ
ശപരീ * അദ്ദേവിതൻമുഖത്തിൽവിനോദംനിതാരസം ആശ്ചര്യരസ
മോടൊത്താമുനിയോടോതിനാളവരും * പാണ്ഡിതപാൽകൊടുത്താലുമ
തൂന്നുകുന്നതാവിഷം ക്ഷമിക്കുന്നീമഹാത്മാവേ! കർമ്മത്തിൻഗതിയി
ങ്ങനെ * ഗായത്രിന്ദേനമിച്ചാമുനിയാശ്രമമെത്തിനാൻ അശ്ലാപം
കൊണ്ടുവിപ്രന്മാർമനന്തവദമൊക്കയും * ഗായത്രിയുമതിൻവണ്ണമ
തൊരളുതമായിതേ പശ്യാത്തപിച്ചാഹൊനിച്ചുകൂടിട്ടാദിഭിരൊക്ക
യും * മുനിതന്നരികിൽചെന്നുമിച്ഛാർബ്ബഭക്തിയായ് ലജ്ജിച്ചു

ഖവുതാശ്ചിനിന്നാർമയനത്തൊടങ്ങനേ * ഗൌതമൻമുനിയേ ചൂറി
 നിന്നുകൊണ്ടു ചരൊക്കയും പ്രസാദിപ്പുസാദിക്കപ്പു സാദിക്കുന്ന
 ചൊല്ലിനാർ * പറഞ്ഞാനവരോടായികൃപയേറുന്നാരാമുനി കൃഷ്ണ
 വതാരവരെയുംകുടീപാകത്തിൽവാഴ്ചിൻ * എൻവാക്യംവ്യത്ഥമാ
 യിട്ടുഭവിച്ചീടല്ലൊരിക്കലും പിന്നെക്കലിയുഗത്തിങ്കൽജനിക്കുന്നിങ്ങര
 ഭൂമിയിൽ * ഞാൻപറഞ്ഞതുകേൾവെല്ലാംപരമംതെറ്റിവരില്ലതാൻ നി
 ങ്ങളീശാപമോക്ഷമേന്തയാഗ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിലോ * ഗായത്രിപാദപത്മ
 നേരേജിച്ചീട്ടു ചിന്തേവരും.

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

അയച്ചിട്ടേചമവരേഗൌതമൻമുനിസന്തമൻ പ്രാപ്തോമന
 ഉളിലോത്തുശാന്തനായിബുദ്ധിച്ചതേ * അതിനാൽഭഗവാൻകൃഷ്ണൻ
 സ്വപ്നപ്രാപിച്ചുശേഷമായ് കുടീപാകംവിട്ടുവന്നാരവരക്കലിതൻ
 യുഗം * ശാപത്താൽഗർഭാഭാവിപ്രർഭൂവിൽവന്നുജനിച്ചതേ മൃ
 ന്നസന്ധ്യാവന്ദനമുഗാധത്രിയതുമെന്തിനേ * വേദകേതീവിഹീനന്മാ
 ര്പാഷണ്ഡമതഗാമികൾ അഗ്നിഹോത്രാദിരഹിതർസ്വധാസപാഥാ
 വിവഞ്ചിതർ * മൂലപ്രകൃതിയംസാക്ഷാൽഭവത്തേറ്റിയാത്തവർ ത
 പ്ലമദ്രാക്ഷിതർചിഹ്നകാമാപാരമതർപരർ * കാപാലികർചിഹ്നകയ
 ഉർബ്ബയദന്മാർ ചിഹ്നക്കെന്തരും പണ്ഡിതന്മാരതെ നാലുഭുവാവാരി
 കളായവർ * പരദാരങ്ങളിൽമേന്മരമിച്ചാൻകൊതിയുള്ളവർ കാളീ
 പാകത്തിൽവീണീടുകേന്മയ്ക്കുവാലധർപിന്നയും * അതുകൊണ്ടുതന്നെ
 പൂർവ്വഭവവിജ്ഞേയവചയ്യനം ശിവവിഷ്ണുപാസനകൾക്കില്ല
 നിത്യതപഃകർമ്മകിൽ * ശക്ത്യുപാസനതാൻനിത്യയതില്ലാത്താല
 യോഗതിനീടവാദിച്ചതശേഷംഞാൻപറഞ്ഞുസുപസത്ഥമ! * ഇ
 നിയുസീമണിദപീപവണ്ണനകേട്ടുകൊള്ളുക സംസാരമറിയാമേ
 വിശുദ്ധതാൻസ്ഥാനമുത്തമം.

ശ്രീഭദവിഭഗവതം പന്ത്രണ്ടാംസ്കന്ധം

ഗൌതമശാപം

മുനോമദ്വയാനം

മുനോമദ്വയാനം

വ്യാസൻപറഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മഭാകമതിനീതേസുവ്വലോകംപ്രസിദ്ധം അതുതന്നെ

ഞ്ചിപ്രപാഠനാദവിയാതതിൽ * സർവ്വലോകാഖ്യാനേണാതീത
 വ്യാപ്തോഽതാതയാൽ മനസ്സുകൊണ്ടുനിർമ്മിച്ചാളിതിനേ മാപരാംബി
 ക * സർവാഭിമുഖസിച്ചാനാൽ മൂലപ്രകൃതിതായവരും കൈലാസാ
 ധികമീലോകംവൈകുണ്ഠത്തിലുമുണ്ടുൾക്കൊള്ളും * സർവ്വലോകശ്രേഷ്ഠാണാമേതേ
 ഭാഗ്യകർമ്മവിധിമേയൈവേകപ്രതിഭാമിശ്ലേഷാലൈവേതത്ത്വം വേർതിട്ടും
 സ്ഥലം * ത്രിജഗതിതന്മയൻകരകടലാസാസാരതാശനം ബ്രഹ്മണ്യ
 ഞ്ചരംകാതത്വതാൻതന്നെല്ലാപ്രസന്നത * ബഹുഭാഗ്യജനവിസ്താരമ
 ഞ്ചിപ്രപിന്നമുറുമാത് അതിഗംഭീരമായ് ഭാഗ്യാകീർത്തിതസാധാര
 മ്യം * കാറാദിച്ചിളകീടുന്നതിമാലകളായതിൽ വിളങ്ങുന്നതോ
 മോഹമണൽ തിട്ടകളായതും * കല്ലോലജാലതല്പസ്ഥാലജലബിന്ദുക്ക
 ല്ലതഥാ ശോഭിക്കുന്നതേവപ്രജങ്ങൾമേന്മപോതശതങ്ങളും * തട
 നോട്ടമേമന്ദാഭാതിക്കുന്നതതാബുധി അതിനുള്ളിൽവിളക്കീടുന്ന
 ധികംപൊക്കമുള്ളതായ് * ഏഴ്ഭാഗ്യാർന്നാമതന്മയമതിലുത്ത
 മം അതിന്നുപുറംപാഴ്ന്നപ്രശസ്തവിചാരിച്ചാർ * യദേന്തിനസമ
 വർത്താമനമക്ഷകർഭാഗ്യാത് നാലാതിലതിന്നുണ്ടാനന്ദഗണസ
 ഭാരം * ദേവിതൻഭാരാദോപാലോഭാദിഭാഗ്യാത് ദേവിത
 ന്മേന്മനത്തിന്നുതാഗമിക്കുന്നവേകരും * ആസ്ഥലത്തുവസിക്കുവാ
 ഹനങ്ങളുടങ്ങനെ ശബ്ദിച്ചിടവിമാനങ്ങളതുദ്ദിക്കിലുണ്ടുകേൾ * കേ
 രംകാദിദ്രിശിലശബ്ദങ്ങൾക്കെഴുന്നോരവങ്ങളും താഡിക്കുമേകിലകി
 ലാരവത്തോടംബികാഗണം * ദേവസേവകരല്ലാതശോഭിക്കുന്നാ
 സ്ഥലത്തിലായ് ദേവകൾക്കുള്ളാരശോഭാഫലമെടുത്തു മുഴങ്ങാം *
 ശബ്ദാകേരുകിലാരുമെങ്ങൊരുത്തർക്കുള്ളതുവേ! അങ്ങമിങ്ങാറി
 ഉണ്ടുജപേപുണ്ണസന്ധ്യകൾ * തോവുക്കുണ്ടുശോഭിക്കുപലപൂങ്കാവ
 നങ്ങളും അതിൻറെയുള്ളിലായോടുകൊണ്ടൊരംപൊക്കമുള്ളതായ് *
 ഭംഗിയേറുന്നതായ് നല്ലതയിൽശോഭിച്ചിടുന്നതേ അതുമുൻമതിലക്ഷാ
 ല്ലന്ദ്രപക്ഷികളുള്ളതാം * ഗോപുരപാരസമിതബഹുവൃക്ഷസമവൃ
 താവൃന്ദജാതികളായുള്ളതെല്ലാമദ്ദിക്കിലുണ്ടുതാൻ * പൂക്കളുംകായ്
 കളുതെങ്ങിവിളങ്ങീടുന്നസുഗന്ധപുതുതരംഗമിരോടൊത്തുതംസെതാഭ്യം
 വീര്യമുതുടാം * പാശ്ചാറ്റികൊക്കശോകംതേൻമാവിലഞ്ഞിയുമ
 ഞ്ചന മലമന്താപവുണ്ഡവുമേതരമരങ്ങളും * ഞ്ചരപേയത്തി
 യുനല്ലകരിമ്പനകളായതും മരുതനൽപാതിരിയുവൻപച്ചിലമരങ്ങ
 ളും * നാനദ്രകവൃക്ഷങ്ങളുകോലമരസംഘവും സുപ്തനകരകർപ്പും
 മങ്ങളുകവൃക്ഷവും * മുളമ്പുമരുതാചിററിനലുമൊരുതന്നാരക ചെ

വിഭസ്യോദിമാരോടുംസിദ്ധന്മാരേണിവിവരം * വാഴ്കയാൽശോ
ഭതടിട്ടനാപ്രാകാരഃ സുപാത്തമഃ! ആനല്ലീയമതിലുജ്ജ്വലമുപിച്ചു
ജയാൽമതിൽ * ഏഴുജായജനവിസ്താരത്തോടൊത്തുനംപുഗവ! ഏ
രണ്ടുതരിലിനർദ്ധംമരിചന്ദനവാടിക * മോലധാരനാനാപർവ്വത
വാണതിന്നനായകൻ മിന്നലാകുന്നകണ്ണാടുംമോലയാകവചത്തൊ
ടും * ഇടിക്കൊന്നൊച്ചുജായാടുകൊണ്ടുകൊന്നവില്ലാടും വർച്ചിക്കൊ
ണ്ടധികമായ് വാഴ്ത്തൽഗണത്തൊടും * നമസ്തീ നന്നഭസ്യശ്രീസ്വ
രസ്യാരസ്യാമാലിനീ അംബാമുഖാനിന്ദനീനർഭമതീമോവധനിക* പ
ർവ്വതീപുന്യനികാവാരിയാഭാസ്യസമ്മതാ പർവ്വതവിനിപ്പന്ത്രണ്ടു
ശക്തികൾമദമദിനോർ*നവപല്ലവവൃക്ഷങ്ങൾനവീനലതികളിയും
നിറക്കുഞ്ചപാൻമരപ്പല്ലവാപ്രദേശത്തിലൊക്കയും*നദീനദ്രപാഥ
ങ്ങൾപ്രവഹിക്കുന്നുവഗമായ് * ചൊല്ലുകൾകല്പശാസ്ത്രക്കരരാഗി
ചിത്തങ്ങളെന്നപോൽ ദേവിതർക്കതരാദേവർസിദ്ധാംവാണിടുന്ന
തിൽ * വാചീകൃതകാകൾശ്രീഭവീകായ് രവിചുവർ ക്രീഡ
ച്ചുകൊണ്ടുവാണിടുന്നതിൽസുന്ദരിമാരായ് * അപ്പിച്ചുചുട്ടതിൽമ
ളമിദേഴുജായജനപൊക്കമായ് * പഞ്ചലോരമധംസാപമലേപ്രദാം
വാടിക * നാനാപുഷ്പപരാപീണ്ണാനാനാപല്ലവശാഭിതാ ശരണമു
ഗ്രവാണിടുന്നതിൽരക്ഷയ്ക്കുന്നതൻ * ഇഷ്ടകുലീയമഞ്ജുകുലീയവൻ
ഭക്ത്യകരരണ്ടുപേർ * പാശുധർവസിച്ഛിട്ടനതിശ്രീദൃഗ്യയുക്തൊ
യ് പഞ്ചലോരമതിൽക്കെട്ടിടുന്നഴുജായജനയുജ്ജ്വലായ് * ശ്രംഗങ്ങളാ
ൽജപിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടുവള്ളിവിനായകതിൽ പാരിജാതാദവീട
മലേപുഷ്പാലംനിറഞ്ഞതായ് * അപയ്ക്കൊക്കാരെസതദ്ഭൂചീ
ന്ത്രപത്തുദോജനംപ്രപാസകഭക്തെല്ലാംമോലിപ്പിക്കുന്നിതാത്മ
ലം * അതിൻപാദകാഞ്ചിമാനാംമോമന്തത്തുപതേന്ത്യം സാ
ണൻസായുധൻരാജിപ്പിപ്പൊന്നരാഗിജനങ്ങളേ * സഹശ്രീനൽ
സഹസ്രശ്രീമവനരങ്ങളോളുമാർ ദേവീവ്രതമനുഷ്ഠിക്കുംസിദ്ധർവാ
ഴുന്നതികലായ് * ആവെള്ളിമതിലിനുള്ളിലേഴുജായജനമുറയായ്
പഴുക്കച്ചുട്ടതന്നായ്നിമിച്ഛുജ്ജായനന്മതിൽ * കടംബവാടീമ
ലത്തിൽപുഷ്പപുഷ്പശാഭിതാ കടംബദ്വയമുജായജനമത്മലത്തിൽ
മന്നമ! * ബ്രഹ്മാലയമുജായജനതല്ലാനാലതിൽവഴുവോർ ശിശിര
ത്തുപതിന്നവരണമൊക്കൊല്ലപ്പുടനതേ * തപശ്രീനൽതപസ്വശ്രീ
യവനീണ്ടുളളതൻ പാദാകൊത്തശിശിരാകൃതിയായ് വാണിടുന്ന
വൻ * പലമട്ടിൽശിശിരാകയ്ക്കൊന്നങ്ങുളളമട്ടുടങ്ങനേ ദേവീദാനങ്ങള

ഭേദിച്ചു സിദ്ധർ നല്ല നതികളായ് * പലഭാഗഭൂമിപ്പുറത്തു ഭരണ
 തെരുക്കളുടേ പശ്ചിമകൂട്ടു തൃശ്ശൂരസംഘാസംഘമാന് മൂഴ്ന്നിടം പടർ
 സ്വസ്തമാംഗതിയിന്നുള്ള ചെഴ്ചോജനളയായ് പൂപ്പരാഗമയനല്ല
 ക്കുമാരണമാംമതിൽ * വരോപവനഭൂവല്ലാതെ പൂപ്പരാഗമയനല്ല പൂ
 പ്പരാഗമയങ്ങളാൽ വൃക്ഷങ്ങൾ നൽകത്തക്കും * ഏതുതന്നെ 2 വിധതാ
 രണത്താൽ താൻമാങ്ങകും തണുപ്പത്തും, പ്രപഞ്ചി, ജലങ്ങൾ, മണ്ഡ
 പങ്ങൾ * സ്തംഭങ്ങളും പൊയ്ക്കുകയും താമരപ്പൂക്കളാമതു പതനരാഗസ
 മാനന്താനതിലുള്ള തരംഗപ്പാ * ഇതിന്നു സമാകവത തണുപ്പാഞ്ചി
 ലൊക്കയും മുൻമുൻപാലാൽ പരം പാലാലക്ഷണം പടർന്നാളിടേനിടം *
 ബ്രഹ്മാണയ അർദ്ധഭാഗമുള്ള ദിക്പാലന്മാർ സമൃദ്ധിയായ് ആയുധങ്ങ
 ലോടുകൂടി വസിപ്പിടുന്നിതായതിൽ * തന്മൂലക്കടവുകൾക്കു ജ്ഞാന
 ണ്ണമുള്ളതാം അമാവാതിയിൽ പഴുനിന്നു നാട്ടുവൃക്കിലായ് * സ്വപ
 ണ്ണത്തിലിറങ്ങുന്നവണ്ണ സ്വസ്തശോഭഭവിച്ചിടം അതിലോരായ് പരം
 കൂട്ടമളിക്കിൽ മന്നവ! * ഐരാവതസമുദ്രധർമ്മജഹസ്തൻ പ്രതാ
 പവാൻ ദേവസേനാപരിവൃതൻ ശോഭിച്ചിടത്തു വാസവൻ * ദേവസ്രീ
 കളോട് വ്രാണീഭവിയും വാണിടുന്നതിൽ അഗ്നിതൻപുരിയൊത്തഗ്നി
 കോണിലുണ്ടാരുനൽപ്പരി * സ്വാഹാസ്വധാസമായുക്തനഗ്നിപാഴു
 നതികളായ് നിജാഹരണഭൂഷാധ്യൻ നിജഭോഗണാനപിതൻ * തെ
 രക്കടിക്കിൽ കാലപുരികാചൻ പാഴുനീതായതിൽ ചിത്രമുപ്ലാഭ്യരോത
 നെറടേനൊരാടുകുടേവ * നിജശക്തിയുതൻ സൂര്യപുത്രനായ മന്മൻമ
 ഹാൻ രാക്ഷസന്മാരെടുക്കു നിരൂതിക്കുള്ള ദിക്കിലായ് * വസിഷ്ഠനേ
 നിരൂതിയുശക്തിമാനായി പാളാടും പടിഞ്ഞാറായ് പാശയാദിവര
 ണൻവൻ പ്രതാപവാൻ * മഹാമത്സ്യസമാരൂഢൻ പാരുണീമുഖവി
 ഹപാൻ നിജശക്തിസമായുക്തൻ നിജയാദോഗണാനപിതൻ * പാശി
 ലോകത്തു പാഴുനൂ പരണാനീ സമേതനായ് വായുകാണിൽ വായുലോ
 കപാപ്പിച്ചിടത്താരുതൻ * പ്രാണായാമരതന്മാരാം സിദ്ധാരോഗിക
 ലോടായ് ധർമ്മജഹസ്തൻ വിശാലാക്ഷൻ മൃഗവാഹനനായവൻ * മരു
 ള്ഗണത്തൊടുതൻ നോട്ടുയോടുമനാരതം യക്ഷലോകം വിളങ്ങുന്ന
 വടക്കേദിക്കിലായ് റുപ! * യക്ഷശക്തിൽ വാണീടുന്ന ഭഗവല്ലാഭി
 സംയുക്തൻ ശംഖത്തൊടുള്ള നിധികൾക്കീശനായ സേനാപതി * മണി
 ഭ്രൂൻ പൂണ്ണഭ്രൂൻ മണിമാൻ മണികന്ധരൻ മണിഭൂഷൻ മണിസ്രഗ്വീ
 മണികാമ്യകയാരകൻ * ഇത്യാദിസേനാധിപരോടൊത്തു മേൽ സഭാ
 യ്ക്കായ് ഇശാനകോണിലായ് ഭൂലോകമുണ്ടു മഹത്തരം * അനന്ത
 പ്രേരണചചിത, ഭൂമൻ പാഴുനീതായതിൽ പ്രാപ്തൻ ലമ്പാതൊടുകോ

നിമാൻഭോപസയേതൻ * വില്ലാളികളെടുക്കയിൽ കവചം പല്ലമരിച്ചു
മേൽക്കുന്നപ്പോൾ ബ്രഹ്മേന്ദ്രീതസംഖ്യംരക്തം ഓടിയായ് ഹോരസ്യർ
പർവ്വതകാളതീർച്ചവന്നിക്ഷുച്യർ പത്തുണ്ടുറോത്തുറുറുക്കൾ
ഉളളകൂടിയോരം * പത്തുപാദോത്തുകൾ മൂന്നു കണ്ണിവരേണു ചർവില
പ്രേലോഭോവരമന്ദാർദ്രചരന്മാരിൽ ചിലർ * യദ്രാജ്യാജ്ഞിഭോരീദാ
രക്തരാജയമുണ്ടതിൽ രാജാവിന്നുകാകികൾ ഡാമയ്ക്കുദികൾ കാളിതെട്ട
വർ * ഇതല്ലെന്നരുൾക്കതികളാൽ ചുറ്റാപ്പെട്ടല്ലസിപ്പുചൻ വീരേന്ദ്ര
ലിസഹിതർമുണ്ഡമാലധരിപ്പവൻ * സർപ്പാഭരണനായ്കളാൽ നാഗ
കന്ധനായാൻ വ്യാഘ്രാമയേരിക്കനോൻ ഗജമലേന്ദാത്തലീലക
ൻ * ചിതഭസ്മാവലിപ്പൊഗൻ പ്രമോലിഗണാവൃതൻ ശബ്ദ ക്ലേശ
രജപനബധിരീകൃതർദ്ദിവൻ * നഭോമഖസംരൂപിക്കെട്ടുമാനാ
മുഴുക്കുവോൻ ഭൂതസംഘസമാവിച്ചു നൂത്രവാസൻ മേഘശാപൻ.

ത്രിപ്രിഭുവിഭാഗവതം പന്ത്രണ്ടാണ്ടുസം

മണിപ്രവൃത്തനം

കുന്നമേലുറയ്ക്കേ.

നാലാമത്തെ ഭാഗം

പ്രാസംകൊണ്ടു

പുഷ്പാഗമതിൽക്കുള്ളിൽകുങ്കുമത്തിൽനിന്നെത്താഴം പന്മരാഗമ
നസംഘംമേലുളളിയുമരുണേ * പത്തുനോജനവിസ്താരശോഭാപോ
രസയേന്ദ്രാണോരതാൽമണ്ഡപങ്ങളേനകംതുപസത്തമ! * നന്ദുപ
ന്നലുകലകൾവഴുത്തുളളിയുളളിയിൽ ആയുധങ്ങളുൾളിയുളളി
അയ്യോനഭൂഷണം * സ്വസ്ഥലേകജനത്തോടുംസ്വസ്ഥവാചമങ്ങളോ
രമായ് പ്രത്യേകംപത്മരാഗസാമന്തേമുറിയുളളതാം * അവാഞ്ച
കളാൽഭോകങ്ങളുളളിലായിട്ടനന്തം അവർത്തപേരുകൾചൊല്ലാം
കേൾക്കുനിന്നമജയ! * പിംഗലാക്ഷീവിശാലാക്ഷീവൃദ്ധീയനേൽസ
മുളിയും ത്രാസാസ്വാഹാസ്വധാഭിച്ഛാമായാസംജ്ഞാവസാധര * ത്രി
ഭുവാനധാരി സാവിത്രിഗാന്തരീതിഭേരശാപീ സുരപാഞ്ചതപാ
കേരസ്സന്ദമതാപ്തതപ്തിയ * അമലാവിമലരാജനന്ദനീപിന്ന
യാരണ്! പ്രകൃതിവികൃതിസൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹൃതിയാമവര * സന്ധ്യാ
മാതാസതിമംസീമദ്ദികാവളികാപരാ ദേവമാതാഭഗവതീഭവകീക
മലസനാ * ത്രിമുഖീസപ്തമുഖീയാൾസുരാസുരചിമർദ്ദിനീ ലംബോഷ്ഠീ

കൃതിർദ്ദണ്ഡിമണ്ഡിതമുദയനമുദയസ്ഥിതിശ്ചണ്ഡനീ നീതൃഭൂതോ
 ഭാമനീമഹിഷസുരമർദ്ദിനീ * ഇന്ദ്രാതിചിന്നജഗ്രാണീശ്ച
 രാജർശീരണീ നാദീനാരായണിനൽകൃതൃഹിനീപാലീനീവ്രപ! *
 അംബികാഹ്ളാദിനീനാഭെട്ടാശശക്തികളിഷ്ടേന ഇവർകോപി
 ക്ലവെന്നാകിയുണ്ടാംബ്രഹ്മസ്ഥനാശനം * പരാജാമിഹകൈഭ
 രാരിൽനിന്നുംഭവിച്ചിടാ ഗോപമകേമതിൽക്കള്ളിൽവളുത്തവിവി
 മ്ബിതം * പത്തുമോജനവിസ്താരംഗോപുരപാരസംയുതം കവാടശ്രാ
 വലാബലനവവൃക്ഷസമുജ്ജ്വലം * ഗൃഹങ്ങൾവഴികൾരാജപാദകൾ
 നൽകുന്നങ്ങളും ആലവാളങ്ങൾവൃക്ഷങ്ങൾമുറങ്ങളുമുതവിധാ * സ
 രസ്സുകൾവാചികളുംകൃപങ്ങൾവൻകളുണ്ടും തർമശ്ശുഭ്രവുമല്ലാതാ
 ന്നഭൂതമഥഗ്രഹ! * അതിൽചാഴുന്നശ്രീദീപീപരിവാരികൾസ
 ലാ രാജാജ്ഞാൻചക്ഷുദാസീയതകൾമോഹൻവർ * ശ്രീദീപിതർതാ
 ല്വേതപാനപാത്രങ്ങൾമോഹൻവർ വിലർതാലവൃദ്ധപാത്രങ്ങൾശി
 ല്ലാർഗവെഴുന്നവർ * വിചർക്കുചിടിക്കുന്നാർവിലർചാമഹസ്തക
 ൽ മിഹരാകകൾകയ്ക്കാരണോർപുഷ്പാമസ്തകളാൽ വിലർ * കണ്ണാടി
 യകകുതവുധരിച്ചിടുന്നവർവിലർ സ്വപ്നമെല്ലുപുഷ്പംകൈയ്ക്കുണ്ട
 വരതിൽ വിലർ * പത്മിക്കീരനഴലീഭൂതാർകാൽതലോടുന്നവർവി
 ലർ അഭയരിപ്പിച്ചിടുന്നാർഭൂതന്നാവേൻവർവിലർ * പുഷ്പഭൂത
 മണക്കുറുപ്പുഗുഹാരികൾ വിലർ സ്തവറിലാസസാമന്തമുണ്ടുര
 ജ്ജവൽമ * എല്ലാവരുംചരികൾ ബന്ധിച്ചനിരസിപ്പവർ ജഗത്ത
 ല്ലാതല്ലാതെകിട്ടേജ്ജാർദദീപീകൃപാവശാൽ * ഇദ്ദേഹീദോമരല്ലാം
 ഗുഹാമേമോഹൻവർ അവർക്കുള്ളതാമരങ്ങൾമൊല്ലാത്താൻകേൾ
 കുന്നീവ്രപ! * അനാഗതപരമാനാമതനംഗമോപരാ മൂന്നാമരാ
 മേന്തേഴുന്നസുന്ദരീമോഹരാ * പിന്നെബ്രഹ്മവേഗാംബാതമഭ
 വനപാലിക നൽകുവഴിവാതംഗവേനാനംഗമേഖല * മിന്നൽ
 പോൽപ്രഭവരോജ്ജാർകപനൽകാഞ്ചീഗുണാശ്രകൾ കാൽമി
 വോടങ്ങുതിങ്ങുസഞ്ചരിക്കുന്നവളയിൽ * വിദ്യകൃതകൾപോലെല്ലാ
 വയശോഭിച്ചിടുന്നതേ കർമ്മതിനെല്ലാംസാമന്തമുണ്ടുജ്ജാർമുരൽധ
 രിച്ചവർ * പ്രാകാരത്തിൻവെളിയിലാതെട്ടിടിക്കിലുമിയിവർ വാഹന
 ഞ്ചൊടുകൂടിവാഹിടുന്നഗൃഹങ്ങളിൽ * വളസാലമതിനുള്ളിൽസാ
 ലംചൈവധൂമ്രനിമിതം പത്തുമോജനയുത്തംഗംഗോപുരപാരസംയു
 തം * ഗൃഹങ്ങളുവീഥികളുംരാജമാഗ്ഗങ്ങളായതും അടിക്കിലെല്ലാം
 ചൈവധൂമ്രതന്മാൽനിമിതങ്ങൾതാൻ * വാചീകൃപതടാകങ്ങളുന
 ഖിതിങ്ങാളാക്കയും ചൈവധൂമ്രനിമിതങ്ങൾതാൻമനസ്തിട്ടകളുത

ഗാഃബ്രാഹ്മണാദികൾഗണനേന്ദ്രമെടുക്കിക്കിട്ടായതിൽ ശോഭയോടൊ
ത്തുവാഴ്ന്നുവഴിവേറ്റു പസുന്നമഃ* പ്രതിബ്രഹ്മാണുമാനുക്കൾക്കെല്ലാ
മവർസമഷ്ടികൾ ബ്രാഹ്മീമഹേശ്വരീപിന്നെക്കെഴുമാരീക്കെവണ്ണുപീറ്റു
പഃ* വാദാമിപിന്നെയിന്നാണീമാമണ്ഡലിവരേഴുപേർ ഏതാമതാമ
മാലകളീമാതുക്കൾനാമമിങ്ങനേതു പങ്കൊണ്ടുവരബ്രാഹ്മണാദികളൊ
ടൊത്തവർ* ജഗൽമംഗലമേകുന്നാർപ്രത്യേകംസൈന്യമുള്ളവർ അ
സ്സാലത്തിൻനാലുവാരുകുളംശ്രീദേവിതന്നുടെ * വാഹനങ്ങളെലംകാ
ത്തൊടുനിറക്കുന്നസദ്യുവാ ഗജക്കൾകോടിയുണ്ടുണ്ടുപല്ലംകോടിയി
ങ്ങനെ* ഹംസംസിംഹംഗരുഡനുംമയിലുറുപ്പുണ്ടുള്ളം അവയോടൊ
ത്തനൽത്തേരുമാരുകോടിനരേശ്വരഃ* ചിരസൈന്യത്തേജിച്ഛിക്കൊ
ണ്ടുച്ചലുപജവയഞ്ഞൊടും വിമാനങ്ങളുതുംകോടിപലവിനങ്ങളുമേ
ന്ന് പമഹാലോകങ്ങളോടൊത്തുംവാദ്യഘോഷമുഴങ്ങിയും* വൈഡൂര്യ
രത്നസാലത്തിന്നുള്ളിൽശ്രേഷ്ഠതാമരയിൽ പത്തുയോജനപൊഴ
ത്തിലിന്ദ്രനീലവിനിർമ്മിതം * മല്ലേസ്ഥലംതെരുവുകൾഗ്രാമങ്ങൾരാജമ
ഗ്ഗവും വാചീകൃപതടാകങ്ങളുതുംരത്നമയങ്ങളുതും * അതിമുഖങ്ങളാ
നൽപത്മാബഹുയോജനവിസ്തൃതം രണ്ടാംസുദർശനംപേരഖെയീര
ട്ടുള്ളമുള്ളതായ * അത്രയുംശക്തികൾക്കുണ്ടുനൽസ്ഥാനങ്ങളായതിൽ
സമൃദ്ധികളശേഷംപേൻ പതിൽവാണിടുന്നവർ* അവർക്കുള്ളൊരുനര
മങ്ങൾപറയാംകേട്ടുകൊൾകനീ കരാളീവികരാളീനല്ലാചിന്നെസ്സർ
സ്വതീ * ശ്രീദുർഗ്ഗാഷാമമാലകളീ ഭൂതിപിന്നാസ്തൃതിധൃതി ശ്രദ്ധാ
ഭേദാമതികാന്തിരാത്രിയോഷാഡശശക്തികൾ * നീലമേഘനിറംപേ
ന്നാർകരവാളുധരിച്ചവർ യുദ്ധത്തിൽശ്രദ്ധയുള്ളോർതുല്യകൾ
ഘോരഹസ്തകൾ * ശ്രീദേവിതൻറസൈന്യങ്ങൾക്കുള്ളനാഥകളായ
വർ ബ്രാഹ്മാണധാരോമുള്ളോരേശ്വരശക്തികൾക്കുതേവിധഃ * ദേവീ
ശക്ത്യാവളുന്മുള്ളോർബ്രാഹ്മാണങ്ങൾകുലക്കുവാർ നിജശക്തിക
ളോടൊത്തുഗമത്തിൽകായേറിയോർ * അവർതൻവിക്രമംചൊല്ലാ
ൻശക്തനാകില്ലനന്തം ഇന്ദ്രനീലമതിൽക്കെട്ടിന്നുള്ളിലത്യാചിസ്
തൃതം * മുക്താപ്രാകാരമാകുന്നപത്തുയോജനക്കൈർഘ്രമാച് മുക്താ
മയംമല്ലേഭൂവനമുക്കുണ്ടുളൊഞ്ചുജം * മുക്താമണിഗണംകീഴ്ന്നുവിസ്
തൃതംകേസരാനുപിതം ദേവിതന്നായുത്തോടാദേവികൊത്തവരായ
തിൽ * ലോകവാത്സകൾചൊല്ലീടാനെടുമന്ത്രിണികൾറുപഃ! ദേവീതു
ല്യകൾഭോഗത്തരംലിംഗിതങ്ങളെകളായവർ * ദേവീകായ്തല്ലാകൾസ
പ്തകായ്തല്ലാകൾ അശ്വകളുവരദേവികളുജ്ജിഷ്ഠമറിയുന്നവർ * പല

ശക്തികൾ ചേർന്നുള്ള അബ്രഹാമിന്റെയും പ്രാണികൾക്ക്
സമാപനം ജ്ഞാനത്താലുപദേശം സദാ * ആയവർക്കുള്ള നാമങ്ങൾ
ചൊല്ലാത്താർക്കേകുകൊടുക്കുന്നീ അനന്തരസമാപിന്നനന്തരസ
സമാപനം * അനന്തരമനോരാജനന്തരമനോപിന്നെബ്ദുപന
പാലാബാനല്ലഗ്നനന്തരമനോ * ശശിരേഖാഗഗനന്തരമനോ
രേട്ടുപേർ പാശാങ്കശവരാഭിതീയരീക്ഷമണ്ഡലികൾ * ക്ഷണനോ
രൂപോകവാന്തരേഖിയേയവിധിപ്പവർ മുക്തസാലമതിനുള്ളിൽസർ
ലംഭരതകമുദന! പത്തുചോദ്യമെന്തെല്ലാമെല്ലാസമീപിതേന
വ്യാ * നാനാസൗമ്യോഗ്യസംയുക്തനാനാഭോഗസമനപിതം മദ്ധ്യഭൂമി
യുദ്ധസ്തംസദനങ്ങളുമുദനേ * അതിലുണ്ടാത്താർക്കോനന്തേ
കൃതിതാദേവിമാരെയും പതുർമുഖൻപുഷ്പകാണിതഗാത്രീസഹി
തൻവിധി * അഭരണധർമ്മമേജപാത്രവുമുള്ള വൻസാമന്തേന്താൻ
ധരിപ്പനല്ല * ശ്രീഭാഗവതം * മുന്തിമത്തു പരവേദങ്ങൾനാനാശാ
സ്ത്രങ്ങളാലും പരോണങ്ങൾസുതകളും മുന്തിമത്തുകൾതാൻദ്രവംഗാ
യതീച്ചരഹിബ്രഹ്മാവിവർക്കുണ്ടായ് വിളങ്ങിപ്പോം അവതാരങ്ങളും പാഴു
നതികൾ ഉപനത്തമ! * രക്ഷകോണിൽശംഖപത്രഗഭാബുജകരാം
ബുദ്ധ സാവിത്രിദേവിയുവാഴുന്നതിൽതാൻ വിഷ്ണുവാഴുമായ് * വിഷ്ണു
വിനവതാരങ്ങൾമത്സ്യഭിക്ഷുശേഷവും സാവിത്രികളെ പരവതാര
ങ്ങളുവാണിടുന്നതിൽ * വായുകോണിൽപരശപക്ഷമലാഭമവരാ
നപിതൻ മഹാമുഖൻവസിക്കുന്നസംസ്ഥാനമുദനേ * ദക്ഷിണാ
മുന്തിതൊട്ടുള്ള ഭദ്രമുന്തികളാക്കയും ഗൗരീദേവിയെ ഉതിൽവസിപ്പി
ടുന്നമനവ! അപതന്യാചാരമേജം * ചോരയുള്ളാഗമങ്ങളും
മുന്തിമത്തുകൾമിട്ടുപാണിടുന്നസ്ഥലത്തുതാൻ * അഗ്നിതൻകോണി
ലായ്തോപ്പട്ടിയുരത്താകാഭവും * തൻകൈകളിൽവഹിച്ചുകൊണ്ടു
സംഖ്യനിധിയുക്തനായ് മഹാഭക്തിയെടുക്കുവാഴുന്നധനനായകൻ
ദേവിതൻനിധിനാഥൻതാനുപസ്ഥാനവേഷിതൻ * പാശിതൻ
കോണിലായിട്ടുമനൻരതിയോടുമായ് പാശാങ്കശംവില്ലുമമ്പുണ്ടു
ശോഭിപ്പിടുന്നതേ * ശ്രാഗാരങ്ങൾമുന്തിമത്തുകൾയുണ്ടാസ്ഥലത്തി
ലായ് ഇരശാനുകാണേവില്ലാമൻനിത്യംപുഷ്പിസമനപിൻ * പാ
ശാങ്കശധരൻവീൻപിളങ്ങുന്നഗജാനനൻ അഗ്നീനശനുള്ളതായവി
ഭൂതികളുശേഷവും * ഐശ്വര്യങ്ങളൊക്കെടിനിവസിക്കുന്നിതായതിൽ
ബ്രഹ്മാഭിഷാഭരതോരമുള്ള ബ്രഹ്മാഭിഷാഭരതോരമുള്ളതായ് ഇരസാല
ത്തിൽപാശാങ്കശവില്ലുമമ്പുണ്ടു * മഹാമരതകാഗ്നിയിൽ
ജ്വലിച്ചോജനമെന്തെല്ലാമായ് പ്രാപ്തസംഭാരത്തിലിടുന്നതായകൾ

ഞ്ഞം * മദ്ധ്യേ വൃപ്രവാളന്താൻസദനങ്ങളുമങ്ങനെ തൻമദ്ധ്യത്തിങ്ക
 ലുണ്ടു പഞ്ചഭൂതാധിനാഥകൾ * ഹൃദ്യലാഗതനാരതാനാലാമ
 തുകാളിക അഞ്ചാമതു മഹോദ്ധ്വം മുഷ്ടാപഞ്ചഭൂതസമാനകൾ * പാ
 ശാങ്കശവരാഭി തീയരിപ്പാർവ്വഹൃദയകൾ ദേവീ സമനാഗ്രതികൾ
 നവയെഴുന്നപുണ്ണകൾ * പ്രവാളമതിചിന്തളിൽനവരത്ന ചിനിമി
 താ മഹാ സാലംവിളങ്ങു നൂതപുഷ്പാഭരണവിസ്തൃതാ * അമൃതമേ
 വികൾക്കുള്ള ഗൃഹങ്ങളതിരൊട്ടുപോ താകങ്ങൾപെറുത്തു കളി നേ പര
 താമയങ്ങൾഭാൻ * ദേവി തസാവതാരങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാസ്ഥലത്തിമ
 യ് മഹാവിദ്യാവതാരങ്ങളെത്തുമുണ്ടുപോത്തമ! * വാഹനഭൂഷണം
 തൻതൻപരിവാരങ്ങളോടൊത്ത് കോടിസൂര്യപ്രഭയൊടുംശോഭിച്ചീടു
 നിതായവർ * ഏഴുകോടിമഹാമന്ത്രമെന്തെല്ലാമുള്ള മങ്ങനെ നവരത്ന
 മതില്ലുള്ളിൽ ചിന്താമണിഗൃഹവേരം * അതിലുള്ള വയെല്ലാത്താൻ
 ചിന്താമണിവിനിമിതം സുദ്യോൽഗാഭരാപലം ചന്ദ്രോൽഗാരത്തേ
 ങ്ങൾകൊണ്ടുമേ * വില്ലുപ്രഭോപലംകൊണ്ടുംസംഖ്യയററുണ്ടുതൂണ
 കൾ അപതൻപ്രഭോയ്ക്കൊന്നില്ല തിങ്കലൊ വസ്തുവും.

ശ്രീദേവീഭഗവതഃ പന്ത്രണ്ടാംസ്കന്ധം
 പരമേശ്വരഭിരൂപകാരവർണ്ണം
 നാലരമദ്ധ്യം

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

വ്യാസസപരഞ്ജയ

അതുതാൻഭേവിതൻഗേഹമദ്ധ്യേശോഭിച്ചീടുന്നതേ അസംഖ്യം
 തൂണകൾമേന്നിട്ടതിങ്കൽനാലുരണ്ഡപം * ശ്രംഗാരമണ്ഡപംപ!
 നെമുകതിമണ്ഡപമങ്ങനെ ജ്ഞാനമണ്ഡപമാകുന്നതുമനാമതുവേ
 ഞ്ഞമ! * ഏകാന്തമണ്ഡപനാലാമതാതിട്ടുപറഞ്ഞിട്ടും നാനാവിതാ
 നയുകതങ്ങൾസുഗന്ധങ്ങളുംനിറഞ്ഞവ * കോടിസൂര്യപ്രഭയൊടുംശോ
 ഭിച്ചീടുന്നിതായവ അവയ്ക്കു പുററുകാശ്മീരമല്ലികാങ്കുവദികൾ *
 വാണീടുന്നവരിൽഗന്ധമൃഗങ്ങൾസംഖ്യയെന്നിയേ കസ്തുരിതൊട്ട
 ഗന്ധങ്ങൾസ്രവിച്ചുകൊണ്ടുനവ! * മഹാപത്മാടവീനല്ലത്തേസോ
 പാനനിമിതാ സുധാരസംകൊണ്ടുപുണ്ണാഭംഗാരാവസരനവിതാ*ഹം
 സാഭികീർണ്ണനൽഗന്ധങ്ങളാൽപൂരിതയെങ്ങുമേനീഭീപംവാദികത
 ണ്സുഗന്ധത്താൽസുവാസിതം * ശ്രംഗാരമണ്ഡപത്തിങ്കൽഗാനഞ്ച

ജനദേവിമാർ സാമാജികർഭാവവർമപ്രതിജ്ഞാബിംബിക * മു
 ക്തിയേകുന്നനൻമുക്തിമണ്ഡപത്തിങ്കലംബിക * ജ്ഞാനോപദേശം
 ചെയ്യുന്നജ്ഞാനമണ്ഡപമാതലിൽ * ഏകാന്തമണ്ഡപത്തിങ്കൽജ
 ഗദകുമാരി വിത്തനം ചെയ്യുന്നമന്ത്രിനിര താഴ്ന്നിത്വമജഗദീശപരി *
 ചിന്താമണിഗൃഹത്തിങ്കൽശക്തിതത്ത്വപാത്രമകുടുംബം സോപാനങ്ങൾ
 പത്തുമേന്മമഞ്ജേശോഭിച്ചിട്ടുണ്ടു പരം * ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുമഹാഭദ്രനീ
 ശപരൻനാലുകാലുകൾ സദാശിവൻപലകയാണവമാമഞ്ജുലക്ഷണം *
 ആമഞ്ജുത്തിൽവിളങ്ങുന്ന മഹാദേവൻജഗൽപ്രഭു ശ്രീഭദ്രവിതാൻസ്വ
 ലീലക്കായ് പൂജനായ് തീർന്നശങ്കരൻ * സുഷുപ്താഭിലവൻതന്നേദേ
 വ്യഭാംഗൻമഹേശ്വരൻ കരുപ്പുറ്റപ്പാലോക്കീടുംകോടികുറുപ്പുസുന്ദ
 രൻ * മുക്കണ്ണൻപഞ്ചവേദൻ നന്ദനഭൂഷണഭൂഷിതൻ വരാഭയംമാൻമ
 ഴുപുഡരിപ്പോൻനാലുകൈകളിൽ * ചരിതാവയസ്സുജ്ഞാനസേ
 വ്യശ്വരേശ്വരൻ കോടിസൂര്യപ്രതീകാശൻമന്ദ്രകോടിസുശീതളൻ *
 ശുഭേന്ദ്രകിസംകാശൻത്രിനേത്രൻശീതളപ്രഭൻ ആക്കാമേശ്വരൻ
 വാമാക്ഷേപഘനമുദ്ര പരേശ്വരൻ * നവരണങ്ങൾമേന്മമുള്ള കാഞ്ചീഭാഗം
 ധരിച്ചവൻ തങ്കപുരന്തവംകൊണ്ടുള്ള ഗഭജമുദ്രയ്ക്കേ * ഉജ്ജ്വലിക്ക
 നശ്രീപത്മത്താടകങ്ങളുണിഞ്ഞവൻ അശ്വമീച്ചന്ദ്രനവല്ലാലാട
 ത്താൽവിളങ്ങു പരം * തൊഞ്ചിപ്പഴത്തെന്തിങ്കുമുണ്ടുകൊണ്ടല്ല
 സിപ്പാവൻ കങ്കുമപ്പൊട്ടുകുസ്തുരിപ്പൊട്ടുകൊണ്ടുലസിപ്പവൻ * ചി
 ലക്കണ്ഠയ്ക്കു വന്ദനാർപ്പാൽമുന്യാമണുകൊണ്ടുമേ ശുക്രകുടമാത്തമു
 ക്കത്തികൊണ്ടുശോഭിച്ചിട്ടുണ്ടവൻ * പരക്കുംമേന്മനൻമുത്തമാലക
 ളുകൊണ്ടുഭാസുരാ ഗന്ധകങ്കമകർപ്പുരജപനഃഞ്ചിതസുസ്തനീ * വി
 ചിത്രപാഷാണവിരാകംബുകന്ധശായവൻ മാതൃക്കുരുവിനൊത്തപ
 ല്ലകൾകൊണ്ടുശോഭിതാ * ജനർവ്വരന്ത സംയുക്തമകടോല്ലാസി
 സ്തകാ മത്താളിമാലാവിലസമുള്ളകാവ്യമുഖാംബുജാ * നിഷ്കളങ്കശരമു
 ദ്രസമാനവിമലാഭനാ * ഗംഗാജലമുഴിക്കാത്തനാലികൊണ്ടുവിശദി
 തം * മാണിക്യത്തോളമീമലസദംഗുലിഭൂഷിതാ പണ്ഡരീകഭട്ടാകാര
 നന്മനത്രയസുന്ദരീ * തേച്ചെടുത്തമഹാപത്മമാഗരത്തോജ്വലൽപ്രഭാ
 ത്തെങ്കിങ്കിണിമേന്മമുള്ള രതകങ്കണശോഭിതാ * മുക്താരണലസൽപാ
 ദശരശോഭിപലാംബുജാ ത്തോംഗുലിപ്രചിസ്തം പ്രഭാജാലവസ്തക
 രാ * രതങ്ങളാൽനെയ്ത്തായനൻറവുക്കുചരിച്ചവൻ മല്ലികാഗന്ധ
 മയില്ലേമല്ലികാമാലമുടിയോരം * സുവൃത്തനിബദ്ധോത്തരകലഭാ
 മാലസാശിവാ പാശാക്ഷേപ പരാഭീതിമേന്മവൻനാലുകൈകളിൽ *

സർവ്വശാസ്ത്രപ്രജ്ഞാസമൃദ്ധി കലാപ്രദാനം സർവ്വ
സാധനവിജ്ഞാനമയീ * വാണീജീവനാനിവിശ്വേ ജ്ഞാപ്യ
കലനാദം കോടികോടിസ്സൂത്രചന്ദ്രകാന്തിമന്ദപരാപരാ * ഭാ
സിമാരാൽസവികളാൽഭോധാനകളാലുജ്ജ്വലാഭാസമാലോച
നരക്ഷേപവസിപ്പവര * ഇല്ലാജ്ഞാനംശ്രീമാമുനശക്തികൾഭേദം
രൂപവര കലാജ്ഞാപ്യകളാലുജ്ജ്വലാഭാസമാലോചനാസ്തതി * ബുദ്ധി
മേധാമകുഷ്ഠിമുഖമിതിമുതിർത്താഴ്ത്താൻ ജ്ഞാപ്യമയംവി
ന്നീടജിതാചാരാജിതാ * നിത്യചാരിനിദാഗ്ദ്ധീരമോരാമം
ഗലാനന്ദാ ഇരപീഠശക്തികൾസേവയ്ക്കീട്ടനപ്പരാമ്പര * ശാ
ഖപത്മജരനിധികൾഭേദിതൻമണ്ഡലവും ഇരിക്കുന്നവയിൽനി
ന്നുംപ്രവചിക്കുന്നിതാകൾ * സുവർണ്ണനാദമായ്സപ്തധാതു
ക്കളായുമേ സുധാസിന്ധവതിൽചെന്നുചീഴുന്നാനദിയാക്കുമു *
ജ്വലനേശൻവരാമാങ്കുപാലിനബ്ജപദനേശപരി ഭേദീസാമനസ
വേഗനാനല്ലമരിച്ചുകേൾ * വിത്താമണിഗുഹത്തിൻറവമാണകേ
ൾക്കമനവ! സമന്വയമരജനായാമമന്ദനനായാമമന്ദനനായാമ
സ്താരംമറുസാധനങ്ങൾക്കൊത്തുനോക്കിനിതാമ * സുധാമതേന്ദ്രാ
നിൽതാൻശോഭിച്ചീടാനിതൊക്കയും * ഉജ്ജ്വലീഭൂതസങ്കോചവികാ
സങ്ങളാലാടാപാൽ ജഗദ്ബ്രഹ്മാലോകമാണിദീപിനഭൂരി
വ! * എല്ലാസ്താവങ്ങളിൽവെച്ചുംവിത്താമണിഗുഹമുദയം കാന്തിയു
ള്ളതനിൽകാണിനിതാമരവിവാളാൽ * ബ്രഹ്മാണയങ്ങളിൽവ
െത്തിക്കൊല്ലുപാസകരാതിട്ടം സുന്ദരനന്ദമാമരമുഖമയമ
നേ * ഇതേഭൂതർമണിദീപംപ്രാപിച്ചീടുന്നമനവ! ദേവീപൂജ
യൊട്ടുംഭേദിക്കേതേദേഹത്വജിക്കകിൽ * അപരാദനമോരുന്നതീ
മണിദീപിഖണ്ഡം ഏതകല്യാഭാലകല്യാഭധികല്യാഭധുസ്രവാ * സു
ധാനദികൾഭേദനേയംപ്രവചിക്കുന്നിതികലായ് ജംബൂസങ്ങളാൽപ്രാ
ക്കരസങ്ങളാൽകൊണ്ടുമാങ്ങന * സുരേക്ഷകൾതൻസങ്ങളാലാനദി
കളുംബഹു കാമങ്ങളേകുറുക്കുക്കൾവെചീകുറുക്കുക്കൾ * ഇല്ലാ
പോൽഫലമകീടുംകുറുവാട്ടുവരില്ലതാൻ ദോഷജലാനകളുംസം
ഭവിക്കില്ലാരിക്കലും * കാമശക്തിയാദികൾവിത്താമണ്ഡലങ്ങളുമാങ്ങ
നേ സന്ദീപകാന്തിമേരുന്നേർവരക്കളിതിലേവരും * എല്ലാസ്താ
ഴ്ക്കളിക്കുന്നപദനേശപരിയംബരേ ചിഖർസാലാകൃമാന്തിട്ടംചിഖർ
സാമീപ്യമാന്ദമ * ചിഖർസാലാപ്രദമാക്കൊത്തുംസായുജ്ജ്വലതാമര
ചിഖർ ബ്രഹ്മാണയങ്ങളിൽവെത്തിക്കുന്നനോഭേദതമാരുടെ * സമപ്ത

കളുതിൽഭേവീസേവയാവാണിടുന്നതേ മുത്തിമത്തുക്കളായ് സപ്തകേ
ടിമന്ത്രങ്ങളായതും * എല്ലാമൊവിദ്യകളുംമായാശബളഭേരതായ്
സാമ്രാജസ്സായേഴുംസാക്ഷാൽപരയേസ്സേവചെയ്യുവാൻ * പറഞ്ഞു
ഞാനിപ്രകാരമണിഭീപംമമത്തരം സൂത്രനില്ലിതിചില്ലനിവത്രാം
മിന്നലായതും * അവക്കല്ലാമിതിൻഭാസ്സിൽകോട്ടംശംകാന്തിയേവി
ത്ര ചിലഭേരംവിദുമന്വോലന്യംമരതകപ്ലവി * മിന്നലേടുംസൂത്രംനാ
ടുംതുല്യമായ് ചിലഭാഗവും കേടിമിന്നൽപ്രഭയ്ക്കൊപ്പം ചിലഭേരംവി
ളങ്ങിടും * വജ്രമാണിക്യവുംസിന്ധുവുമെല്ലിന്ദ്രനിലവും കാന്തികൊ
ണ്ടുവിളക്കീടുന്നാരോദിക്കുകൾഭംഗിയായ് * ചിലഭേരംസുചണ്ഡോ
ൽകാട്ടുതീപോൽ ചിലസ്ഥലം വന്ദുകാന്തംപോൽ ചിലഭംചിലേടുംസു
തുകാന്തിപോൽ * രത്നചർച്ചതസംയുക്തരത്നപ്രാകാരഭോഗപുരം രത്ന
പത്രഫലകൂട്ടംപേരുംവൃക്ഷങ്ങളായതും * ആടുന്നമയിലുപ്രായമെ
ങ്ങുംശോഭിച്ചിരിപ്പതു പികാലാപംശ്രീകാലാപമിവയേക്കൊണ്ടുമുജപ
ലം * തൽജലംചേർന്നിടുംപൊയ്ക്കൂട്ടത്താൽഭംഗിയേന്തൂ സുഗന്ധ
ത്തൊടായവയിൽവികസിച്ചുപ്ലസിച്ചിടും * പത്മഗന്ധംചിളങ്ങുന്ന
നന്ദനോജനപുററിലും വൃക്ഷങ്ങളേവലിപ്പിക്കുംനദാരുതന്ദനാടുമാ
യ് * ചിന്താമണിപ്രഭാജാലംവ്യാപിക്കുന്നബരത്തിലായ് നാനാദി
ക്കുംവിളങ്ങുന്നതപ്രഭകേളേറവും * വൃക്ഷകൂട്ടങ്ങൾതൻഗന്ധംധൂപ
ങ്ങൾക്കൊത്തുതങ്ങനെ രത്നജനലുകൾക്കുള്ളിൽനിന്നഴംകൊന്തി
ലമായ് * മണിഭീപങ്ങളെന്നായ് ശോഭിച്ചീടുന്നിതെക്കുമേ സംപൂ
ണ്ണമാകുമെശപത്രംശ്രാഗാരങ്ങളശേഷവും * സർവ്വജ്ഞതകളുംസർവ്വത
ജ്ഞിതൻറസമൂഹവും പരംക്രമങ്ങളുമതിൽസർവ്വോത്തമഗുണങ്ങളും *
ഭയ,യീക്ഷിച്ചാന്നവയ്ക്കുള്ളപുത്തിയിട്ടിക്കിൽമനവ! രാജാനന്ദമുതൽ
ബ്രഹ്മാനന്ദംവരയുമുള്ളതാം * സർവ്വാനന്ദങ്ങളുമിതിൽഭവിച്ചീടുന്നനി
ശ്ചയം ഏവംവണ്ണിച്ചുഞാൻഭൂപ! മണിഭീപംമമത്തരം * ഭേവിതൻ
ശ്രേഷ്ഠമാംസ്ഥാനംസുവ്യാകോത്തരോത്തമം ഇതസ്ഥാനത്തേസ്സരി
ച്ചാലുംനശിക്കുംപാപമൊക്കയും * മരിക്കുമ്പോൾസുഖിച്ചെന്നാലതിങ്ക
ൽചെന്നുചേർന്നിടും ഇതഞ്ചുല്പാദനംവന്നുശ്രദ്ധയോടുപറിക്കുകി
ൽ * ഭൂതപ്രതപിശാചാദിബാധയെല്ലാമകത്തുപോം പുത്തൻഗുഹം
ചമയ്ക്കുമ്പോൾവാസ്തുതൻബലിയിങ്കലും * പണിപ്പെട്ടുപറിക്കേണം
കല്യാണംവന്നുകൂടിടും.

ശ്രീഭവീഭഗവതം പന്ത്രണ്ടാംസ്കന്ദം

ചിന്താമണിഗുഹവണ്ണനം

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം

മെഴുത്തുപ്രകാരം സർഗ്ഗത്തിനാൽ യന്ത്രൻനിത്യതയുണ്ടെന്നിസ
ഹമന്ദിന്റെഭാവം നാകാഭാവമില്ലെന്നിതാതന്നെ. ചിത്രഭാഗവതം
ദേവീഭാഗവതം ധർമ്മം മതിയെന്നു തീർത്തുപോയി.

സുതൻ പറഞ്ഞു.

മുനിശർവാക്ഷിനാൽ തൊണ്ടവിറച്ചു ജനമേജയൻ നമിച്ചാൻ
ശ്രേഷ്ഠനാപ്രാസാദിതൻ പാദപങ്കജം * കൃതാർത്ഥനായിത്താൻനി
ന്റെകൃപകൊണ്ടു മഹാമുനീ! നമിക്കാഞ്ഞൊരു തല്ലാതെ പകരം മെഴു
തെ നൂലാൻ? * അനുഗ്രഹിക്കുകെന്നീയെല്ലാം നേരമിങ്ങനെ രാ
ജാവിൻ വാക്യമിഷ്ടമേകിട്ടാശീർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് * മുദ്രവായ് ചൊല്ലിനാ
നേവം ഭഗവാൻ ബാലരായണൻ നീസർവ്വമുപേക്ഷിച്ചു ദ്രോഹഭേ
ഷിക്കണം * ശ്രീദേവീഭാഗവതവുമിത്രമായി പഠിക്കണം അഞ്ചാം
ഗമനം നിത്യമേകിയോടൊത്തു ചെയ്യണം * ക്ഷണസംസാരബന്ധം
പോയ് മുക്തനായ് നിന്നും ദ്രവ്യം വിഷ്ണുരൂപികൾക്കെല്ലാം പൂജാ
ക്കളിക്കിടക്കും * ദേവീഭാഗവതത്തിന്റെ പതിനാറു ശ്ലോകം വാ
വേദപുരാണങ്ങളെല്ലാത്തിൽ വെച്ചു മുത്തം * സാക്ഷാൽ മുഖപ്രകൃതിയേ
പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടിതിൽ അതുകൊണ്ടിതിനോടൊപ്പമാകി പൂജാ
പൂജയും * വേദപാഠത്തിനാൽ ധർമ്മത്തിൻ പാഠത്തിൻ ഫലം വി
ശ്വലോകം നിറയെ പണിപ്പെട്ടു പഠിക്കണം * ജനമേജയനോടേവ
മോതിയാവാസമാമുനി യെ മൃഗാഭിമുഖമാക്കി സപത്നമാനത്തിന്നു
പോയിതേ * ദേവീഭാഗവതം തത്താൻ പ്രശംസിച്ചാൻ തുലോമൻ
രാജ്യത്തെയും രക്ഷയെ വസിച്ഛാൻ ജനമേജയൻ ദേവീഭാഗവതം
തൃപ്തിപ്പെട്ടു കേട്ടു മങ്ങേന.

ശ്രീദേവീഭാഗവതം പന്ത്രണ്ടാം സ്കന്ധം.

ദേവീയോഗകരണം.

ആരാധ്യം.

ഏഴാം മദ്ധ്യം.

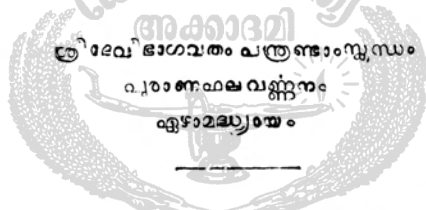
സുതൻ പറഞ്ഞു.

ശ്രീമദ്ഭാഗവതത്തിൽ വേദസിദ്ധാന്തബോധം വെപരേശ
യിക്കുവാൻ വിഷ്ണുവിന്നു കരുണയാൽ * ദേവീഭാഗവതത്തിൽനി
ന്നുണ്ടായ ശ്ലോകസമുപമായ് നിമ്മിച്ചാണിതിനെ നൂറുകോടിവി
ശ്വാമോമവിധി * 'ശുക്ലവേണി' എന്നു സാക്ഷാൽ മഹാപ്രാസാദാമുനി

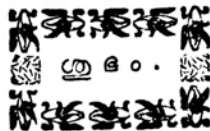

രക്ഷണമെന്നെന്നാണിതിൽനിന്നും ഏതൊരു മതിനാമപ്രകാരം സാ
രാംതപമോതിടാം * സർവ്വഭൂതാതിപ്തപുണ്യപുരാനംമുനിവര്യ! പ
രിച്ഛാലംകേരളക്കുലംവേദപരംസമംചം ഏല്ലേഖാമയിയായ്സാ
ക്ഷാൽസമുദാനന്ദത്രപയായ് * ബുദ്ധിപ്രേരകയാമീദാദേവീഭാഗവത
ൻനമിച്ചിടാം സുതൻപൊല്ലിടേട്ടിപ്പണ്ണനെമിശാശ്വയാസി
കൾ * പെരുമാണികളോപ്പുനാകംസുതനേപ്പുഴവെയ്തേ * ദേവീപാ
ദാച്ചകന്മാരായ്തുഷ്ടരായ്തദശേഷരം വദേഹമുക്തരായ്തീർന്നുപു
രാണമഹിമാവിനാൽ * ഞങ്ങൾപിന്നിട്വോബ്ധിക്ഷോഭാൻതൻ
പോതമായ്ദ്രഡം ഏനോതിക്ഷോഭധികമായ്നമിച്ചാർസുതനേ
വർ.

സകലനിഗമമുഹ്യംഭൈരഗമാമിപ്പുരാണം
വടിവൊടുമുനിമാർതൻമുഖിലോരീടുസുതൻ
നതമുനിജനസംഖ്യത്തെയുമാശീർച്ചിച്ചു-
ങ്ങടനടിനക്കൊണ്ടാനംബികാഭക്തപയ്യൻ.

പന്ത്രണ്ടാംസ്കന്ധം സമപ്തം
ശ്രീലളിതംബികാരയേ നമഃ
ശ്രീ ദേ വീ ഭാ ഗ വ ത ം
സംപൂർണ്ണം.

ദേവീഭാഗവതത്തേക്കാൻ ഭാഷയാക്കിപ്പുരാംബികേ!
നിൻപാദങ്ങളിലപ്പിച്ചു നേകണംസമുദംഗമം
ശ്രീമഹാദേവതൃതയേനമഃ.

